

ДѢЛО

Входит у Львові що дня (крім неділя і руських) о 5-й годі по полудні. Литературний довідник. Библиотека найкращих повесей. Входит у Львові, а в відомості і патию на патию разом з Ділом.

Подати і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Любомира 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Schulungsgasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbühl 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті в Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Подати на „Діло“ і належитості за нисерати платити у Львові.

Зв'язь 1 (13) цвітня закінся II-ий чвертьрок нашого видавництва. Просимо поспішати з предплатою і з есентуальним виповненням залежностей.

Рада державна.

328 засідання палати посідов з 4 цвітня 1889.

Въ дальшій розправі надъ податками консуційними промовляв пос. Фирманіцъ за знизеннямъ податку бдъ вина і пива на провінція і за иншимъ способомъ поборання того податку, і поставивъ бдповідає висновокъ.

Пос. Просковецъ виказує, що теперішня форма оподатковання пива єсть неадекватна. Вирбъ пива въ Австрія далеко вище оподаткований, якъ въ иншихъ державахъ, ливено въ Нмечянн, і зміняєсь зъ кожнимъ рокомъ. Въ Франція министр рблвства продукцію пива, збъ взгляду на зменшення продукції вина, особливо опікуєсь, збъ Нмечянни вивозять значно більше пива якъ въ Австрія, а в Угорщина, коли фальксера виробить тамъ бблшій спустошення въ винництв, буде мусѣла бблше зайнясь виробомъ пива. Податокъ бдъ пива належавъ бдъ вступити податкомъ бдъ солоду, министр скарбує вийде але на тбмъ. Бесідникъ ставить бдповідає тбй гадцѣ резолюцію.

Пос. Кронаветтеръ прилучаєсь до виводів попередника і казує на то, що за нмѣше пиво англійське і за найбблшійше однакъ платиться акциза. Бесідникъ домагаєсь, щобъ заведений бувъ справедливий податокъ консуційний, однакй въ цблбй держави.

Пос. Гербетъ виступає за внесеннямъ жмшости бюджетной комісії, домагаючись знесення ливі акцизної межі передбѣтими Вднн а самимъ мѣстомъ. На тов знесення виробить надбѣ самъ цсарь, однакй министрство доси зволѣває. Але для Вднн треба конче доси зробити, если мѣсто не має що-разъ бблше нти до упадку. Бесідникъ казує статистичними даними надзвичайне обтяжене Вднн податками. Н. пр. цблв Австрія платила зъ р. 1887 всего податку домово-члншного 2,200.000 зр., зъ того самъ Вднн 8,240.000 зр.; податку доходного Австрія 27,680.000 зр., Вднн 8,800.000 а влвство 10,000.000 зр.; податку зарбкового Австрія 10,980.000 зр., Вднн 2,380.000 зр. Шо Вднн що-разъ бблше упадає (коли Буда-Пештъ противно пбднвсь), того казуємъ сѣть тисячъ мешканцѣ а львблське промисловцѣ, стонячихъ порожню, бо нхто не може заплатити високихъ чиншѣв. Доказомъ і значне зменшене а бодай стаціонарн податку консуційного. Въ р. 1888 зарбвано въ вдннськихъ рѣзняцяхъ о 17.000 волбѣв менше, якъ р. 1881. Вднн має май-

же два рази тблшо мешканцѣв якъ Буда-Пешт, а однакъ въ р. 1886 оподатковано въ Вднн о 1,000.000 курей менше якъ въ Пешт, хотъ давнѣше говоривъ туристи і поети о Вднн яко о мѣстѣ, де курята зафдають. А при тбмъ Вднн дуже багато має видаткѣв. Мѣсто утримує свѣтлмъ коштомъ пять середнхъ шкбл, на котрй видає рбчно 381.000 зр., а зъ 400.000 куснякѣв, котрй на рбкъ залагоджує вдннський магистратъ, припадають 300.000 на поручений кругъ дѣлани.

Пос. Просковецъ виказує, що убогого чоловіка въ Вднн житѣ о 100 до 200% дорожше коштує, якъ багатого. Пбсла професора Райнера оденъ чоловікъ потребує на утриманье що найменше 324 до 342 зр., родина зъ 4 до 5 особѣв 542 до 672 зр. рбчно. Однакй швачка зарбляють не бблше якъ 123 до 280 зр., челядникъ 364 до 400 зр., роббтани фабричн 468 до 624 зр. рбчно. Бблше якъ 200.000 людей живе въ Вднн въ нуждѣ і ббдѣ.

Комисаръ правительственный бдповідає, що знесення ливі акцизної стаять на перешкодѣ технічній трудності. Треба-бы нову ливію висунути ажъ на передмѣсть, але до тои ливі иде 80 улицъ, а крбмъ того є ще і перекрбковий домъ. Въ Пештѣ, въ Тріестѣ легко утримати ливію акцизу, бо она иде черезъ поля. Однакй министрство студіює пильно тую справу, і небакомъ стане о нбй дальше радити окрема комісія.

Пос. Кронаветтеръ і Менгеръ промовляв такожъ за знесеннямъ Гербста, причбмъ першй закинувъ правительству недостатокъ доброй волѣ, а Менгеръ обрахувавъ, що меншій ремѣсникъ плативъ податку консуційного въ Вднн 98 зр., въ Празѣ 45 до 46 зр.; малый урядникъ зъ родиною въ Вднн 73 1/2 зр., въ Празѣ 31 зр.

Пос. Гербетъ бдповідає правительственному комисареві, що треба акцизу ограничити на менше предметѣв о бблшихъ розмѣрахъ, якъ єє вбтъ въ Угорщинѣ, тогдъ буде єи легко допильнувати. Пратбмъ покликувавсь ще разъ, якъ і попередій бесідникъ робили, на слово цсаря.

По промовѣ референта пос. Абрагамова, що комісія не противна реформѣ податку консуційного для Вднн, але хоче, щобъ реформу переведено во всѣхъ замкненихъ мѣстахъ, прийнято въ именитѣ голосовано внесенне Гербста 108 голосами противъ 87.

На кбнцѣ засідання бдчитано таке внесенне пос. Гайриха: Омолюнцій архієпископъ кардиналъ Фирштенбергъ завбавивъ бувъ 20 лютого 1888 пароха Вебера (клерикала, виступавшого однакй остро і драстично противъ теверѣшого министрства, именитѣ противъ министра Гавча — примъ Редакції) черезъ консисторію до зложеня своияхъ мандатѣв посольськихъ до сойму і ради державной, хотъ пос. Веберъ вже 27 лѣтъ єсть посломъ, духовникомъ своимъ настоятелямъ не давъ нбколи поводу до незадоволення, а парламентарну єго дѣяльностъ самъ папа похва-

ляв і вбзавъ єго до дальшої оборони правъ церкви. На вставленне архієпископа позволивъ архієпископъ писемомъ зъ 6 вересня 1888 пос. Веберови ще задержати свои мандаты до кбнцѣ сесій, однакй пбдъ условіємъ, щобъ нбколи не мавъ нбкого бесѣды. Коли-жъ сего року удалася депутація 15 выборцѣв до архієпископа і вставляла за своимъ послбмъ, увѣдомивъ тойже пос. Вебера писемомъ зъ 9 лютого с. р., що позволяє єму і на дальшу сесію приймати мандатъ, але щобъ „і въ соймѣ і въ радѣ державной вдержався бдъ всякихъ бесѣдъ, бо способѣ, въ який бѣт ихъ мавъ, архієпископъ узнає за неприличний для священника, і неспособный добре дѣлати“. Отже зъ уваги, що єє заряджене въ яркій способѣ вдираєсь въ права палаты посблѣв, нарушає посольську ненарушимбѣсть, выключая цблвий станъ священничій бдъ посольства і т. д. пос. Гайрихъ і товаришѣв домагаються переказання сєи справы комисіи зъ 18 посблѣв до розсмотрѣня і справоздання. Тов внесенне понерли молодѣ-Чехи і лѣвца.

Пос. Кноцъ інтерпелює министра справъ вѣдомости, чи правда то, що министрство гадає при найвысбмъ трибуналѣ чеськихъ і польскихъ помббчнхъ референтѣв заступити стальми референтами, свѣдомыми добре чеськой і польской мовы, що було-бы дальшимъ славянншенемъ найвысшого трибуналу і дальшимъ уполѣдженемъ Нмцѣв.

329 засідання палаты посідов зъ 5 цвітня 1889.

Въ дальшій дебатѣ надъ бюджетомъ министрства скарбу промовляв пос. Розеръ і поставивъ резолюцію о знизенне цбны соли і о заложенне въ кожбмъ повѣтовбмъ мѣстѣ трактина зъ солю для худобы.

Пос. Гавзнеръ. Сблбный монополь єсть то перейшовша зъ минувшихъ вѣкѣвъ финансово-политична помылка. Въ 9 великихъ державахъ Европы той монополь давно вже знесеный, въ Данія нбколи єго не було. На передодні французской революції корольскій ординарѣв назначавъ високу цбну на соль і змущувавъ кожного бдця родины купувати певне минимумъ соли; хто-бы вину соль роздобувавъ, мусѣвъ нти на галеры. Се нехай єбѣ спам'ятовати тѣ, що хотять демонструвати противъ обходження 100-лѣтної памятки французской революції. При конечныхъ пожннхъ зменшене цбны выликує все такъ збблшену консуцію, що доходи ще збблшаються. То показалося при знизенню цбны соли за министра Брестля, тблшо шкода, що тогдъ скасовано соль для худобы. Мы граничимо зъ Россією довжиною 700 кильометровѣв; мы вохлѣ-бы граничити зъ якою иншою державою, та факту сего не можемо змѣнити. (Веселбт.) Пограничній повѣты сироваджувавѣ собѣ до рблнчності продукції соли російскѣ, але устава зъ р. 1869 положила тому конецъ, зробивши сѣмъ повѣтамъ велику шкоду. Тымчасомъ Россія знесла не тблшо монополь сблбный але і податокъ бдъ соли, ддятого въ пограничныхъ повѣтахъ зыскъ зъ пачкованя єсть

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрія:

на цблвий рокъ . . . 18 зр. на цблвий рокъ . . . 24 зр.
на пблв року . . . 9 зр. на пблв року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цблвий рокъ . . . 16 зр. на пблв року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція пбдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають лише на попереднє застережене. — Рекламация неопечатанъ вблбй бдъ порта. Подинокѣ число коштує 8 кр. а в.

Оголошеня приймаються по цблв 6 кр. бдъ одной стрбчи печатной, въ рубр. „Надбѣлане“ по 20 кр. а в. Подяки числятьсѣ по 10 кр. бдъ стишка.

такъ великій, що єраріяльной соли тамъ дуже мало бдходить. Ддятого бесідникъ ставить резолюцію, щобъ въ тыхъ повѣтахъ пограничныхъ цбну соли, котрон тамъ потребують около 75.000 метричныхъ сотнарбѣв, для го-сподарства знизити.

Тому внесенно спротивились однакй послы зъ иншихъ краѣв, безъ рбзницѣ стѣронництва, протестуючи противъ того, щобъ Галичану лѣпше трактувати, якъ иншй краѣ; п. Ливбахеръ сказавъ навѣтъ, що селянський послы другихъ краѣв не могли-бы показати-ся дома, коли-бъ згодились на таке протѣгованье Галичнны. Ддятого п. Гавзнеръ взявъ назадъ свое внесенне. — Комисаръ правительственный заповнивъ, що правительство доложить всякого стараня, щобъ залагодити справу соли, і въ тбй цблв буде порозумѣватися зъ угорскимъ правительствомъ, до чого вже і роблятьсѣ приготовления.

При нарадѣ надъ тютюномъ прийнято резолюцію, щобъ правительствомъ чимъ скорше фабрику тютюну въ Ягольницѣ злучило го-стинцемъ зъ єтью дорожѣ борщѣвского і гусатинського повѣтѣв.

При нарадѣ надъ таксами і належитостями бдъ интересѣв правныхъ п. Кронаветтеръ въ властный єму драстичный способѣ жалувавсь, що органы скарбѣв вышукують щоразъ новѣй належитости до фискуса, причбмъ поступаєсь въ способѣ брудный, недостойный великой державы, такъ що мусимо встыдаться передъ заграничною. — Принято резолюцію, щобъ правительствомъ пбддало бдповідає часови ревизіи, причбмъ зважати треба на упрощенне законныхъ постановъ і увблннене бдбдншюю людности, і чтобы проектъ систематичного закона о належитостяхъ предложило на найблбзшій сесіи.

При роздѣлѣ „Льотерія“ промовляв, якъ що року, п. Розеръ: За 70 лѣтъ, бдъ р. 1819, выносили вкладки на маду льотерію, котрй идуть зъ кинешѣв самыхъ найбблбдншихъ людей, 800 миліонѣв зр. Правительствомъ уложено уставу о льосахъ, чтобы повстрѣтати при-страсть льотерійну, кажучи, що тѣ льосы въ економичбмъ взглядѣ мають подобне значѣнне, якъ льотерія. Чому-жъ не заборонено однакй і тыхъ льосѣв, котрй левдербанкѣв ємитує, і чому не можна знести льотеріи, коли можна було въ кблбхъ годинахъ урадити і санкціонувати законъ о льосахъ? „Хотъ правительствомъ зѣ-дана пересвѣдчене, що льотерія єсть найбруднѣшою зъ всѣхъ державныхъ установѣв, найсумнѣншій рбдъ податку, найнеббдншій предметъ австрійской политики податковой, і хотъ оно пересвѣдчене, що льотерія вытворює жабрбкѣв і злочинцѣв і тягне зыскъ зъ нужды народу, шахеру робить завлвсками нещастя і интересъ робить зъ недо-лѣ народу, однакй не зносить льотеріи. То справдѣ єсть ганьбою! Льотерія, остатне знамя глупоты Австрія, домагаєсь що-року своихъ жертвѣв.“ Бесідникъ наводитъ примѣры жертвѣв льотеріи і каже дальше: „Правительство старанно надзирає надъ играми газардо-

Письмо пок. Володимира Барв'ньского.

Вчера вечеромъ поминали львбвскій Русины память смерти нежджованого патриота, организатора — основателя та першого редактора „Дѣла“ — величавымъ концертомъ.

Заслуги пок. Володимира Барв'ньского, помершого передъ шести лѣтами, певно свѣжо въ памяти каждого Русина, а все таки кож-дый причиннокъ до характеристики думокъ, поглядѣв і дѣяльности того зачасно згаслого патриота кождей цирый Русинъ прийме зъ вѣдбблшою признатістю.

Отже мы нинѣ, при нагодѣ помянокъ, подаємо одно писмо пок. Володимира Барв'ньского, писане 1879 року до о. Гната Рожавського въ Хотѣнн пбдъ Калушемъ, рбвно-жъ зачасно згаслого народолобця. Писмо-то, повне розумныхъ гадѣкъ политичныхъ — подаюче плянъ политичной організації Русинѣв-народовцѣв і поясняюче генезу нашого „Дѣла“ — звучить дословно такъ:

Львбв 4 жовтня 1879.

Высокоповажний Панъ-Отче Добродію!

Знаючи Вашу щирбѣсть, зъ якою займає-тесь справами народными, Вашу єфрлвбѣсть, зъ якою сами трудитесь для добра народу, єрбду Вашу пораду, якою все пбдмагаєте вся-кѣ почини народного дѣлани, осмѣлюєсь уда-тись до Васъ ВПоважний Панъ-Отче о пора-ду і пбдмогу въ єлѣдуючихъ сравахъ.

Я не потребую говорити, який переворотъ єподѣляє послѣдними выборами до рады державной, яка сумна перспектива отворилася передъ Русинами. Шо Русины показались при-тѣхъ выборахъ крайню немббчними, бѣдѣль-ными і вєпорядними — про сѣ нбчого ѣ зга-дувати, такъ якъ остаточно мы народѣвѣв обѣ-щали здана знали і на єю слабу сторону у-вагу проводирѣвъ неперестанно звертали. И єє не мѣшає ясно, що дотеперѣшній проводирѣвъ Русинѣв въ дѣлахъ политичныхъ пропа-ли-

безповоротно, доказавши свою цѣлковиту не-способнбѣсть до разумного дѣлани въ користъ народу. Руководство справъ полатично-народ-ныхъ остаєсь такимъ чинномъ безъ руковод-цѣв і мы бачимо передъ собою политичне заступництво интересѣв народу такъ сказати яко haereditas jaceps. Повстає питання, чи на-родовцѣв мають лишити руководство сѣхъ справъ справдѣ яко необхату єпадцину посвячуєсь дальше тблшо литературно-просвѣтнимъ пра-цямъ, — чи призватися до сєи єпадцины і зватися до дѣла?

Коли-бъ дивитись на сє питання тблшо зъ становиска партійного, можна-бъ дати бд-повѣдь і таку і сяку. Але коли поглянемо на станъ всѣхъ Русинѣв і згадаємо, на який выживѣт политичной силы станули Поляки че-резъ послѣдній выборы, то здаєтьсѣ менѣ — годѣв буде згодитись на status quo, бо сє-жъ знати зъ одной стороны годитись на дотеперѣшну бѣдѣльнбѣсть политичну Русинѣв, а зъ другой стороны годитись і на те, щобъ Поляки, збббувши вѣѣ позиція легальной репрезентації нашего народу укрѣпились въ сѣхъ позиціяхъ на завше і набули не тблшо de facto але і de jure правъ говорити, що во-ни є справдѣ єдина правна репрезентація краю і народу, значить, і те, чого вони бажають, що вони дѣлають, до чого вони въ имени старопольской традиції прямують, — є именитѣ ѣ волею нашего народу!

На сє, здаєтьсѣ менѣ, не можуть наро-довцѣв нбкакъ згодитись. По волѣ чи по неволѣ спадає на насъ обовязокъ ратувати нашу на-роднбѣсть, котрон ратунокъ починає теперъ вы-ключно тблшо въ рукахъ самыхъ Русинѣв. Бо-жъ не можна забувати, що дотеперѣшна хочъ слабѣнька, непевна і неконсеквенна пбдпора, але все таки пбдпора, а бодай охоро-на, яку доси давало нашбй народности ав-стрійське правительство, — теперъ не тблшо не истнує, але противно такожъ і зъ сєи сто-роны треба єподѣляти не меншого натиску на нашу народнбѣсть, якъ бдъ самыхъ Поля-ковъ — с. є, натиску чи угнѣту цблѣв поли-

тично-державной администрації, милитаризму і судбннцтва!

Розважаючи все те прийшли львбвскій народовцѣв, въ котрыхъ имени і отєє пишу, до пересвѣдченя, що намъ єлѣдѣ конечно, для ратунку нашего народу зватися єсь до-якого дѣла:

1. высказати, чого бажають Русины і то ясно, позитивно і всесторонно;
2. дбати про можливе збѣднанье і ожи-вотворенне цблѣв русинѣв интеллигенції, щобъ вона почула і зрозумѣла свою одѣлчальностъ передъ исторією і своѣй обовязокъ вести нашъ народъ до жита і сам-єстойного побугу;
3. будити свѣдомбѣть рускости въ якъ найширшихъ кругахъ народу, доводити єго до пбзнаня своихъ интересѣв, своихъ правъ і своихъ силы;
4. зачасу готовитись до политичной бор-бы, яка дожидає насъ въ недовбмъ часѣ при новыхъ выборахъ до сойму.

Ой дѣла вымагають пбдвбной чинности. Передовѣсѣмъ конечно поставити политич-ній двєвникъ (выходяцій бодай 2 разы въ тыждень), котрый высказувавъ-бы живѣй, щѣ-рѣй і позитивній гадки Русинѣв, і будивъ за-рбвно интеллигенцію якъ і масу народа, слу-живъ для обговорєня нашихъ справъ, для вы-мѣны гадѣкъ, для ихъ обрббленя, розясненя і такъ сказати скристаллизованя.

Друге, треба дбати про те, щобъ Русины не кончили свого дѣла на словахъ, але ѣ дѣ-ломъ єповняли свои замыслы. И наилучче вы-сказуваний гадки мусять остаетись мертвыми, коли вони останутьсѣ тблшо на паперѣ, і наилучче редагована часописъ остаетьсѣ без-жизною, коли гадки въ нбй высказуваний не-будуть находити живого дѣяльного бдгомо-ну середъ читающего загалу. Треба конче, щобъ розясненню нашон политичной программы бд-повѣдала рбвночасна живуча дѣяльнбѣсть Ру-синѣв. А сє заданье мали-бъ оповняти пе-риодичній збѣзды чи тамъ митинги Русинѣв. До сего, правда бдповѣдало бы наилучче — политичне товариство — але єго заснованье,

складѣ видѣлу зъ незалежныхъ і дѣяльныхъ людей, оказуєтьсѣ при теперѣшнихъ обстави-нахъ неможливимъ. А тымъ часомъ такий збѣзды могли-бъ не тблшо повнѣ заступити товариство єтале, але ѣ значно всестороннѣ-ше і скорше дѣлати — зберачючись по рбж-ныхъ пунктахъ нашон Галичнны.

Що до часописа политичного, то сѣ гадка досѣла вже на стблшо, що о кавціи, роббт-никахъ і навѣтъ о певнбй хочъ малбй гро-шевой пбдмогѣ зъ стороны львбвскихъ наро-довцѣв не було-бы великихъ клопотѣв. Имен-но кавція (зъ Просвѣты) і роббтники були-бъ — та розходиться до єо закладной капиталъ, щобъ можна розпочати дѣло, а на сє треба-бы послѣ приближенного обчисленя капитала около 2000 зр.

При знаній незасббности нашихъ Русинѣв нема надѣѣ, щобъ таку суму покрывъ оденъ чоловікъ. Тутъ конечно складкова пбд-мога всѣхъ нашихъ щирыхъ людей. Було-бъ справдѣ дуже сумно, коли-бъ для ратунку на-родной справы не знайшлось на цблбй Руси 2000 зр., котрй при успѣшномъ розвою дѣла могли-бъ бути навѣтъ зверненій ш. давцямъ.

Що до збѣзду, то є такожъ гадка, щобъ скликати вже теперъ (де на 1-о листопада або коли инше) збѣзды Русинѣв до Львова.

Щобъ однакй можна явно выступити зъ такимъ проектомъ, і щобъ такий збѣзды мбгъ мати певне значѣнне, треба-бы мати пев-ностъ, що бодай около 100 людей і то пере-важно независимыхъ якъ священникѣв, мѣ-щанъ і селянъ зберетесь. Коли-жъ нѣ, то луч-че бъ на разѣ не скликати такого збѣзду і не давати нового доказу байдужности.

Коли-бъ була приближающая невинбѣсть, що такий збѣзды мбгъ-бы удалсь, тогдъ уложи-ло-бѣя програму збѣзду і розбѣлало-бѣя явнй запросины.

Єсь чому прошу я Васъ ВПоважний До-бродію высказати въ сѣхъ сравахъ Вашѣ гадки і именитѣ:

1. Чи въ Вашихъ сторонахъ почуваєтьсѣ потреба новой политичной часописы (выдава-

выми, але само позволяє найбільшу гру газдарову, лютерію. Оно в нагляді над не-дільним супочинком, але позволяє, щоб лютерія та шиня і в неділю були отворені, аби в та неділю могли народи ще ви-сати, обкрадати, на души і тіла руйновати. До праси, покликаною до просвітчування і у-благороднювання обичаїв, звертаєсь з про-собо, щоб, замість подавати анонси захо-учий народ до лютерії і гри, пятавала лю-терію, аби той брудний игръ в Австрія раз-бувъ конецъ положений. Бесѣдникъ при гуч-ныхъ оплескахъ ставить резолюцію: „По по-воду в на пам'ятку ювілею панована цѣсаря зноситься лютерія в звязався ц. к. правитель-ство, щобъ те сен сесія дотичний проєктъ закона предложило“.

II. Найвиртъ звертає увагу на газар-дову гру при коньських перегоняхъ, т зв. то-тализаторъ; сума, о котру в р. 1887 в то-тализаторъ заложено, выносила в Австрія около 6 миліонівъ зр.

Принято резолюцій комисіи взымающей правительство до знесеня а бодяй ограничена малов лютерія и до оподаткована тотализатора.

При роздѣлѣ „Рогачки“ поставлено кілька резолюцій домагачихся реформъ в справѣ рогачокъ; межи вышними домагача п. Розеръ, щобъ правительство застановило надъ способомъ вырешовування рогачокъ на ераріальныхъ дорогахъ, надъ способомъ поби-раня оплати на няхъ и надъ обсажденіемъ мѣсць поборцѣвъ инвалидами. Правительствен-ный комисаръ заявивъ, що збъ взгляду на фи-нансове положеніе державы рогачокъ не мож-на звести, але оно готово замѣнити мостове бдновѣдніемъ поднесеніемъ оплати на доро-гахъ в взагалѣ неважкомъ предложити проєктъ закона о урегулюваню нормъ рогачокъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Вѣднѣ.

[Зъ парламенту. — Тутешній porządni Русины. — То-варство „вольнотумныхъ“ студентівъ.]

Сесія парламенту вже наближалась до кінця, — додаткові два тижні до святоч-ныхъ феріяхъ мусѣть выстати на поладженіе всѣхъ остальныхъ справъ, а такожъ обняти бесѣды записаныхъ до голосу 600 бесѣдни-ковъ. Послы роздѣляються на свята, — не позабудуть про се певно и наші заступники. Народы Австрія повитають своихъ пословъ, — они имъ привезутъ тяжко выбореніи нові якісь здобутки або може й нові привабливѣ... И наша галичка Русъ витати ме своихъ пословъ, — та тільки в томъ ляхъ, що нѣякого не при-везуть они йй гостинця...

Сего року промовлявъ болѣе якъ звъ-чайно посолъ о. Озаркевичъ, а якъ звъчайно пос. Ковальскій. Прочіи три послы Русины „благодѣнствовали“ на стѣльцяхъ посоль-скихъ... А правда, заступникъ Станиславъ-шаны посолъ о. Мандичевскій выступивъ зъ фактичнымъ сиростованіемъ, маленькимъ але важенькимъ, — заявляючи мѣрвн, що нема на свѣтѣ одушевленнѣйшихъ католиківъ а ав-стрійскихъ патриотівъ, якъ „Ruthenen“. Пра-вительство и курія римска довѣдалися зъ коротенькою промовою посла Мандичевского, що аби мати найодушевленнѣйшій народъ, не по-требно зъ нимъ панькатися, бо чимъ менше котрому народови давати правъ, тымъ болѣе онъ стаєсь одушевленимъ... Впрочѣмъ и у Вѣднѣ и в Рамѣ давно вже того догадува-

ноа бодѣй 2 разы в тижень етимологію для згоды) и скѣлько пренумерантівъ прибли-жажно могла-бъ вона числѣти в Вашихъ сто-ронахъ. (До удержаня газети при пренумера-тѣ 8—9 р. рѣчно треба-бъ всего бодѣй 400 пренумерантівъ.)

2. Чи не зволни-бъ Вы Добродію, або й хто зъ Вашихъ знакомыхъ причинитись да-ками (доразовыми або періодичными) на за-сновный капиталъ?

3. Чи може знаєте якій нѣшій способъ узысканя такого засновного капитала?

4. Чи почуваеться потреба зѣздѣ Русы-новъ (по мысли якъ се писалося менше-болѣ-ше в Правдѣ) и скѣлько людей могло-бъ прибути на такой зѣздѣ до Львова зъ Вашихъ сторѣй?

Позаякъ вѣ свѣхъ справахъ розписані ли-сты и вѣ нѣшій стороны краю, щобъ засягну-ти якъ найширшою описи, и сѣ справы дуже наглядѣ, про те осмѣляюсь просити о ласкаву бдновѣдѣ якъ найскорше на се писмо на мои руки.

Въ надѣѣ скорон ласкавой бдновѣдѣ оста-юсь зъ высокимъ пошанованіемъ

В. Барвинскій.

Мой адресъ: „Львовъ, улица Галичка ч. 44.“

Письмо говорить само про себе. Мы толь-ко докинемъ кілька словъ.

Тогдѣшню ситуацію політичну оцѣнювъ пок. Вол. Барвинскій зовсѣмъ удачно. Десять лѣтъ минає бдѣ часу, якъ письмо то писане, а мы бачимо, що и дотогочасній проводиръ Русинівъ „пропалъ безповоротно“, и дотого-часна подпора а радше охорона Русинівъ пра-вительствомъ перемѣнилася вѣ натискъ...

И планы пок. Вол. Барвинского, поданіи вѣ письмѣ, осушчилися. Русины-народовѣ, не пагаючи взяли на себе політичне заступ-ництво интересѣвъ народу руского, оснували своими дептамъ часочисъ политичну „Дѣло“ и збирали митинги, де не соти але тысячѣ Русинівъ манифестували свою волю. Спосов-неня тыхъ своихъ плянівъ доживъ Вол. Бар-винскій. Не доживъ же основаня товариства политичного, котре в 1879 роцѣ здавалося ему неможливымъ. — Не доживъ такожъ по-бачити свого „Дѣла“, для котрого не знавъ границъ посвященія, щоденнымъ органомъ Ру-синівъ-надоводѣвъ...

лись, бо дотеперѣшня практика поучила, що Русины дуже люблять и смерненый народъ, а що-до пословъ Русинівъ вѣ радѣ державной вѣ особенности, — то тѣи певно нѣякому пра-вительству опозиція не зроблять. Посолъ зъ руского клубу буде вѣ палатѣ плакати, що Русины — то найнещасливѣйшій кобѣмъ сонцемъ народъ, правительство тракує его „по мачо-шину“ и т. д., — а прийде до голосованя, хочъ-бы навѣтъ за фондѣмъ диспозиційнымъ, то коли вже не буде за намъ голосувати, вы-хвизнеся бодѣй изъ салъ... а противъ диспози-ційного фонду своего голову дати не позва-житься.

Очевидно, найлучшимъ „политикомъ“ мѣжъ послами Русинами, котрый найсильнѣй-ше заступає свой край и свой округъ выбор-чій, то посолъ зъ округа Калущѣ-Долана-Бобр-ка — крѣл. о. Стѣпановичъ. Онъ, мабуть уже зъ принципу, и пары зъ устѣ нѣякого не пу-стѣть, завалять мовчати, и бдѣ тымъ взгля-домъ де-хто тутъ называє его — посломъ „завзятимъ“.

Геть тутъ товариство „Biblioteka polska we Wiedniu“. Товариство се оголосило спра-вляюще а зъ него бачимо, що до того това-риства належать а декаръ тутешній Русины. Для лучшого зрозумѣня рѣчи наведемо § 1. уставу згаданого товариства: „Zadaniem Towarzystwa Biblioteki polskiej we Wiedniu jest zjednoczenie osób zaliczających się do na-rodowości polskiej, w celu pielegnowania, mowy, literatury i sztuki polskiej“. Значить отже, що до товариства входять люде, котрі „зачисля-ють себе до народности польской“. Тожъ по при-кн. Чарторыйскихъ, гр. Потоцкихъ, Тимкевичѣвъ, Лосѣвъ, Водзницкихъ, Ляцковоронскихъ и т. д. подбаємо вѣ списѣ и такихъ „родаковъ“, якъ Бендѣль, Бенедорѣвъ, Бломель, Блю-менштокъ, Розенштокъ, Натансонъ, Раппа-портъ и т. п. а далѣе — гореточка — якъ менѣ одинъ полякъ называє ихъ „porządnych“ Русинівъ: проф. Иванъ Левицкій референтъ вѣ министерствѣ просвѣты, Ярославъ Себелъ-скій секретаръ администраційного трибуналу, М. Виницкій лѣкаръ, и Грабовичъ, докторандъ богословія. Якъ тѣ панове, называючи себе Русинами, можуть свою рускость погодити зъ постановою § 1. уставу товариства, котрого цѣлю єсть „zjednoczenie osób zaliczających się do narodowości polskiej“ — того мы зрозу-мѣти не можемо. Та вже не дивуємось участ-никови ворохобнѣ польской вѣ 1863 роцѣ п. Ив. Левицкому (онъ вѣ томъ товариствѣ нале-жать до выдѣлу, держати патриотичный польскій бднчѣи и т. д.), не дивуємось уже такъ дуже и п. Стебелскому та Виницкому, але ди-вуємось драгдону Грабовичу, котрый вѣ имени рускихъ товариствъ львовскихъ скла-дає вѣнечъ на домовину архика. Рудольфа, належить такожъ и до декаръ рускихъ това-риствъ, отже повиненъ болѣе, якъ хто-небудь другій числитись зъ кождымъ своимъ крокомъ. Не хочемо высказувати нѣякихъ здогадѣвъ — а хочемо вѣрвати, що д-ръ Грабовичъ попавъ вѣ списѣ членѣвъ того польского товариства (де вкладка рѣчна выносите 15 зр або и болѣ-ше!), самъ не здавши собѣ зъ того справы.

Очунувало тутъ нове товариство „воль-нотумныхъ“ (freisinnig) академикѣвъ. Складъ цѣлого товариства, котре має за цѣль лучити вѣ одно студентѣвъ всякихъ народностей и вѣрвъ, становлять майже выключно жида. На „Gründungskneire“ абѣръ колыкають голову складає сама типова жида, а всѣ выводы рѣзко булѣ зверненіи прѣтивъ антисемитѣвъ и ихъ органу. На абѣрахъ промовляли мѣжъ ними: профессоръ нервовыхъ недуговъ (жидѣ) д-ръ Бенедиктъ, посолъ д-ръ Кронаветтеръ, адвокатъ д-ръ Ельбогенъ, а вѣ имени поль-скихъ студентѣвъ говоривъ правникъ godak Шафѣвъ... Якъ видно, жида хотѣть уже пока-дѣти таборъ либералѣвъ а хотѣть бути „frei- sinnig“...

И. П.-ий.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнѣмъ засѣданю палаты пословъ бдновѣдавъ насампередъ м. н. Дунавскій на интерпелляцію Кюца вѣ справѣ остемилеваня львовѣвъ и сказавъ, що власти одержали вчас-но инструкторъ а наклады друковѣвъ зроблено ще передъ оголошеніемъ закона. Коли вѣ у-рядованю суть деякі похибки, то легко дасть-ся то пояснити тамъ, де суть тысячѣ а тысячѣ функціонерѣвъ. При дѣбатѣ надъ участію державы вѣ чистыхъ зыскахъ побѣдичной зѣлѣни-цѣ доказувавъ Гербѣтъ, що сѣ зѣлѣница предложила фальшивый рахунокъ. По промовѣ референта Межника приняты участъ державы вѣ сумѣ 92,000 зр. Обѣла ухвалено майже безъ дебѣты проєктъ правительства о помощи для потерѣвшихъ бдѣ повени, фондъ меліорацийный и закъ вѣ о касѣхъ задѣтковыхъ Райфайзена. — При кѣнци засѣданя интерпел-лювавъ посолъ Лажанскій (молодо-Чехъ) пре-зидента палаты, коли онъ поставитъ на поря-докъ дневной внесеніе о амбѣу регуляциу палаты, чтобы министры булѣ змущеніи бдновѣдати до 14 дѣвъ на интерпелляцію пословъ. Онъ доказувавъ острыми словами, якъ то ми-нистры легавожать собѣ пословъ и або дуже рѣдко або таки нѣколи не бдновѣдають на ин-терпелляцію пословъ. — Министерство торговлѣ предложивъ проєктъ о управленію платѣй службы почтовой и телеграфичной. На томъ закончилися наряды а президентъ Смолька, желадяче поспламъ веселыи свѣятъ, закрывъ засѣданя, заявивши, що слѣдующе засѣданяе бдбудеся по свѣятахъ.

До „Сзасъ“ доносѣтъ зъ Вѣднѣ, що пра-вительство хоче конче, чтобы выборы до соймѣвъ краевыхъ бдбудились вѣ чер-внѣ и дѣлаго будуть власти мусѣли рѣвно-часно заявиться приготѣвленіемъ выборѣвъ и сегоднѣшня бранки.

Угорская палата пословъ ухвалила вчера законъ о льосѣхъ. — Цѣсаръ и цѣсарѣва выѣ-хали вчера зъ Будапешту до Имль а Маври-кій Іокай має на запрошеніе архика. Стефа-ний выѣхати до Марамаре.

Якъ звѣстно, подавъ бувъ „Dzienn Polski“ вѣстѣ о якомѣсъ плянѣ правительства що-до зѣунивокованя долгу державного при помощи 21/2-процентовой позички преміовой, котрій то плянъ мавъ подати якійс львовскій жидѣкъ. Урядова газета львовска дементує ту вѣстѣ и называє ея безосновною выдумкою, обѣтеле-ною на легковѣрность читателей.

Ухваленый вѣ палатѣ проєктъ проєктъ правительства о помощи для потерѣвшихъ бдѣ повени жадає 130,000 зр. на безпроценто-вой задѣтки 53,500 зр. на безвѣротный запомо-ги для потерѣвшихъ бдѣ повени вѣ Чехахъ, на Шлеску, Буковинѣ и Фрарльбергу; крѣмъ того жадає онъ ще 3,000 зр. на безпроцентовой задѣтки и 32,500 зр. на безвѣротный запомоги такъ-жъ и для нашихъ краѣвъ коронныхъ, о скѣлько бы показалося до того потреба.

„Fremdenblatt“ довѣдуєсь, що директоръ фабрики карабинѣвъ вѣ Штаерѣ, Вернадѣ, веде теперь переговоры зъ нѣмецкимъ пра-вительствомъ вѣ справѣ доставы для сѣа держа-вы 600,000 штукъ карабинѣвъ направиеніи сѣ-стемѣ Мавлахера. Та сама газета розбѣрає такожъ поданный колыонскою газетою плянъ бддѣлѣня по евангуальній побѣдѣ бдѣ Россіи Цѣрства польского и прилученя его до Австріи и приходѣтъ до того пересѣдѣчѣя, що плянъ сѣй мѣжъ-бы зовсѣмъ зѣволѣти Нѣмеччину.

Урядова газета львовска дементує, що на-мѣстѣникъ, гр. Бидені, котрый вергає вже до Львова, поставивъ о то, що справа пропина-ційна будѣ нѣмъ поставлена на порядѣкъ днев-ной палаты панѣвъ якъ точка додаткова, ско-ро толькѣ наряды вѣ комисіи надъ нею скѣн-чатѣся. Позаякъ комисія ще вчера вѣ вечерѣ заагала сѣю справу, то можна отже припу-скати, що она станула вже нѣмъ на порядѣкъ дневной палаты панѣвъ.

О роамѣщеню російского войска вѣ за-хѣдныхъ губерніяхъ, переведеніемъ вѣ послѣд-нихъ часахъ, доносѣтъ зъ Кіева такъ: Вѣ по-дѣльску губернію и на Волынѣ прийшло бѣсѣмъ полковъ уральскихъ и шѣтъ полѣвъ кубань-скихъ козаковъ и ихъ розмѣщено сотнями по селахъ. До Уманя вѣ кѣвѣской губерніи на-сѣло вѣ послѣднихъ трѣхъ мѣсяцѣхъ три полки драгонѣвъ и розквартированы вѣ окрест-ности сѣго мѣста. Крѣмъ того машерує колы-ка полковъ кубанскихъ козаковъ зъ Кавказу до Проскурова недалеко бдѣ австрійской гра-ницѣ (четверта стаціа зѣлѣзницѣ бдѣ Подѣо-лическѣ). Полки тѣ мусѣли за-дѣла острои зѣ-мы и утрудненю вѣ наслѣдокъ того коммуни-каціа задержатѣся на довѣй часъ вѣ чернигов-ской губерніи.

Зъ Варшавы доносѣтъ, что станѣ коза-цкихъ полковъ на захѣдной граници збѣльшено вѣ послѣднихъ часахъ дуже значно. Подчасъ коли давнѣйше сотня мало до болѣе числя-ла якъ 70 людей и толькѣ-жъ коней, то те-перь мусѣтъ кожда сотня мати 100 людей и толькѣ-жъ коней.

Берлинскій „Tageblatt“ подѣе о мисіи Ашинова вѣстѣ, котра цѣлу сѣю справу ставитъ вѣ зовсѣмъ нѣшомъ свѣтлѣ и поеняє, дѣлаго то Ашиновъ мѣжъ такъ свободѣно дѣлати а дѣ-лаго и по повной неудачѣ его мисіа та вый-шовшахъ на верхъ его обманѣствахъ не ста-лося ему нѣчого. Посла згаданъ и газеты бувъ Ашиновъ уповажениы до мисіа вѣ Абессиніи бдѣ росейскихъ властей а уповажениє то мавъ выставити ему помершій неланю тому адмиралъ и министръ маринарѣи Шестакѣвъ. Що Шестакѣвъ бддѣривъ всѣми силами пля-ны Ашинова и що навѣтъ хотѣвъ перевозити его мисію на росейскѣмъ крѣабѣ до Африки, лишь стрѣтивъ на опозицію у Герса, се було вже давно звѣстно, але що онъ выставивъ ему уповажениє до такого дѣла вѣ имени росей-ского правительства, о томъ нѣкто не знаєтъ, а царъ, довѣдавшись теперь о томъ, мавъ дѣ-же розгнѣватѣся.

Сими дѣями принимає царъ на працѣ-ной авдѣнціи бухарскѣу депутатию и поручѣ-тъ зѣзѣзѣти бдѣ себе емровѣи ширій поздравле-ня а самѣй депутатиѣ желавъ щасливѣи доро-гѣ. Для емира передѣвъ царъ дуже дорого-цѣнный подарунокъ а крѣмъ того дѣставъ ще и кождый членъ депутатиѣ якійс цѣнный подѣ-рунокъ на памѣтку.

Сенатъ французскій уконститутованъ вче-ра яко трибуналъ судейскій для справы Бу-лянжера. Президентъ Льероєвъ бднчѣтъвѣ именѣ всѣхъ сенаторѣвъ и не було лишь минис-трѣвъ и сенатора Накета, котрый — якъ звѣ-стно — мавъ вже процесъ за участъ вѣ лизѣ. Всѣ сенаторы являлись вѣ чорныхъ фракахъ и бѣлыхъ краваткахъ а прокураторы держав-нѣй вѣ своихъ урядовыхъ червоныхъ ризахъ Мѣсѣ протоколианта заступає секретарѣ сен-нату. По вступній церемоніи наступило тайне засѣданяе и дѣлаго галѣрия опорожнено. До салъ вѣшновъ тогдѣ надпрокураторъ зъ тема прокураторами и на завѣзаніе президента бдн-чѣтъвѣ актѣ обжалованя противъ Булянжера, гр. Дальюна и Рошѣрта. Актѣ обжалованя єсть короткий а закидає обжалованіемъ, що они робили заговоры на шкоду державы бдѣ 1888 р. до 1889. На доказъ того предѣлаєся прокураторія множество документовъ, котрі суть почасти копиями зъ рѣзныхъ писемъ и телеграмѣвъ по части же справозданя поли-ційнай а зъ всѣхъ тѣхъ выходѣтъ, що Буляже удержувавъ звѣзъ черезъ Тѣбѣда зъ кн. Же-ромѣмъ Наполеонѣмъ а черезъ Дерульєда зъ гр. Парижа. Далѣе предѣложено справозданя полиційной о намовѣзѣ межи Булянжеромъ, Лесантомъ, Накетомъ и другими, копіи ли-стовѣ и корреспондентѣвъ, котрі выказуютъ зносѣны межи центральнымъ комитетомъ бу-лянжистѣвскимъ а департаментами, всѣкѣй по-дробности о пропагандѣ, яка велася при по-мочи газетъ, брошуръ и образѣвъ а на послѣ-

докъ и цѣлу агитацію выборѣу булянжистѣвъ. Правия зажадала бднчѣтъвѣ тѣхъ документовъ, чтобы, коли они не мѣстѣтъ вѣ собѣ познаєтъ злочинства нагребѣныя арядѣ державной, сенатъ мѣжъ узнатѣся некомпетентнымъ. Внесеніє то бдженіє 209 голосами противъ 55, поставле-но перевести слѣдство и выбрано слѣдѣу ко-мисію зъ 10 членѣвъ. Коли Буляже не ста-вится передъ сенатомъ яко трибуналомъ судейскимъ, то бдбудеся ще лишь одно засѣ-даняе сенату, то, на котромъ буде оголошенъ вырокъ. Коли-жъ станутъ другі обжалованіи, то тогдѣ буде мусѣвъ бдбучися цѣлый рядъ засѣданѣвъ. Але навѣтъ и вѣ томъ случаю, ко-ли-бъ Буляже мавъ заочно судитѣся, то цѣ-ле поступованяе карне потягнѣсеся два мѣсѣца, бо закимъ розпѣчнѣсе слѣдство, треба буде ча-кати, ажъ скѣнчатѣся рѣшѣнѣе завѣзаня об-жалованыхъ. Кажуть, що зарѣзъ по выданю вырокѣу бднесѣсь правительствомъ французскѣмъ до бельгійского, чтобы оно выдавало Булянжера зъ краю.

Посла „Corr. de l'Est“ наставѣ вѣ Руму-ніи лишь дѣлаго кабинетъ Катарджа, що годѣ було утворити нѣшій кабинетъ. Флореско не мѣжъ утворити кабинету, бо давнѣйшій консер-вативный министр Ману и Логоваріи не хотѣ-ли разомъ зъ Карпомъ засѣдати вѣ кабинетѣ. Комбинація Катарджу-Димитрій Браціанѣу роз-бѣлася такожъ, бо вѣ сѣй комбинаціи боялся одинъ кандидатъ другого, чтобы его не выса-дѣвъ опѣла зъ кабинету. Кабинетъ Катарджа вѣ теперѣшнѣмъ своемъ складѣ, хочъ єсть рѣ-шѣно русификаціи, не має ані достаточной силы ані энергіи, чтобы удержати заграничну политику росейску вѣ томъ напрямѣ, якъ то-го бажѣа Россія. Новѣ министерство мусѣтъ передѣлѣтъ старатѣся о то, чтобы успокоити цѣлый свѣтъ и затѣрти то злѣ враженіє, яке его покликанѣе выкинуло у всѣхъ державѣхъ.

Румунскій посолъ у Вѣднѣ выѣхавъ до Букарешту. Выѣздъ его стоить очевидно вѣ звѣзѣ зъ зѣмлюю румунского министерства. Онъ має бути у короля и поговорити зъ пре-зидентомъ кабинету а бдѣтъвѣ за кілька дѣвъ верне назадъ до Вѣднѣ.

НОВИНКИ.

— Загальній зборъ товариства „Руска Бесѣда“ у Льво-вѣ бдбудѣся дня 8 н. ст. цѣтыля сѣго тѣжня вѣ комнатахъ того-жъ товариства. Зборъ бдкрѣвъ заступникъ головы уступающего выдѣлу д-ръ Евг. Олесницькій згадкою про помершихъ вѣ послѣд-номъ роцѣ людей, котрыхъ дѣлѣли бѣ а симпа-тіи зѣлѣлись тѣсно зъ цѣлыми „Рускои Бесѣды“, а именѣ про пок. о. Степана Качалу, котрый вѣ своемъ завѣщаніи щедрою рукою подпомѣгъ рускій театръ, пок. о. Юсѣфа Барвинского, мно-гозаслуженого на поли драматичной литературы, пок. Ивана Гриневецкого и Стефана Стефурѣа, довѣдѣтихъ и дѣлѣльных спѣвѣжниковъ руской сцены. Памятъ тѣхъ помершихъ почтили присутній встанѣмъ зъ мѣсць и порѣшили умі-стити то вѣ протоколѣ заг. зборѣвъ. Одатѣкъ ви-брано проф. Романчука предѣдѣтелемъ ад нѣо и бѣвъ проведѣвъ зборѣвъ, покликавши на секретѣ-рѣвъ проф. Кириака и п. Стахуру. — Вѣ имени уступающего выдѣлу зложивъ п. Костѣ Панков-скій справозданяе зъ дѣлѣльности выдѣлу. Изъ того справозданя обьямѣного дѣлѣльности Рускои Бесѣды яко огнища товариского житѣ львовскихъ Русинѣвъ подѣнести належитъ то, що число членѣвъ вѣ послѣднѣмъ роцѣ значно збѣльшилось и що товариство то стало справѣдливѣмъ осеред-комъ товариского житѣ львовской Руси, котра тутъ збиралася вѣ мѣсѣцѣ що-тѣждѣи на за-бавы зъ танцами а бдѣтъвѣ вѣ постѣ на вечерин-цѣ зъ бднчѣтѣми, продукциями вокальными та му-зыкальными, декламациями и товарискими играми, устроюваными при помощи членѣвъ „Акад. Брат-ства“, котрому Руска Бесѣда бднчѣла все го-сподство и ширѣ свои комнаты. Такожъ брала Ру-ска Бесѣда дѣлѣлну участъ у всѣхъ народныхъ торжѣствахъ и загально-русскихъ манифѣстаціяхъ, якѣ бдбувались вѣ послѣднѣмъ роцѣ. — Обѣло бднчѣтъвѣ п. К. Панковскій справозданяе касѣе вѣ оборотѣу фондѣвъ самого товариства и фон-дѣвъ театральныхъ, а д-ръ Олесницькій справо-зданяе зъ дѣлѣльности выдѣлу вѣ справахъ руско-го театру. Всѣ тѣ справозданяи приняли загальнѣй зборѣу до вѣдомости, а основный реферѣтъ теат-ральной нагородили голосными оплесками. — Такожъ принято до вѣдомости справозданяе ко-мисіи контрольной, котра переглянувши книги рахункѣвъ товариства зѣнашла все вѣ по-рядку и внесла удѣлѣти уступающему вы-дѣлу абсолютію. Абсолютію удѣлено. — Слѣдували выборы до нового выдѣлу, при котрыхъ выбрано абсолютію болѣею голосѣвъ на вы-дѣловѣхъ пп. проф. Романчука, Гладѣловича, Ян-рія Огоновского, вѣж. Галинѣака, д-ра Олесниц-кого, Сѣчинского и Панковского, а на заступ-никовъ о. Куницкого, вѣж. Барановского и д-ра Ст. Федѣка. До контрольной комисіи на слѣдую-цій роцѣ покликано пп.: проф. Петра Огоновско-го, д-ра Дѣдѣшѣа и проф. Ром. Заклинского. — Вѣкѣнци порѣшили зборъ на внесеніє уступающе-го выдѣлу вѣзѣти инициатиу вѣ справѣ зѣдвигненя у Львовѣ будынку для рус-ко-народного театру, вѣ котромъ могли-бъ мѣститѣся такожъ руско-народный товариства, а по довѣдѣ дискусіи, вѣ котрій взяли участъ проф. Романчука, д-ръ Олесницькій, д-ръ К. Левицкій и д-ръ В. Дѣдѣшѣа, поручено нововыбраному вы-дѣловѣ завѣзѣти вѣ порозумѣніи зъ другими рус-ко-народными товариствами вѣ той справѣ ко-митѣтъ, до котрого уѣшли-бъ представитѣлѣ тѣхъ товариствъ и другі поважніи и дѣлѣлнѣй одиницѣ зъ руского заглу. Внесеніє се заапо одоголо-сно и на томъ закончилися загальнѣй зборѣу при за-гальномъ одушевленіи.

— Вчерашній концертъ вѣ салѣ „Дому Народного“ даный на доходѣ памятникѣоному фонду пок. В. Барвинского, згромадѣвъ интѣлигенцію руску вѣ досѣтъ повной числѣ. Програму, зложѣну вѣ творѣніи переважно Лисенковѣхъ, выконѣно дѣйс-но артистично. Хоръ симпатичной „Лютѣзъ“ подѣ-

Львівъ, улица Кароля Лю-
твика число 1

Найбольшій дѣль торговельный

I. & S. KESSLER, Берно (BRÜNN)

Ferdinandgasse Nr. 7.

розсылае даромъ и оплатно взорѣ и цѣнники.

2813 **Фабричный складъ полотентъ.** 6-10

На лѣтне убранье зъ кам'ярун матеріи, доброй до прання, найновѣйшій взоры, рѣшкы 6½ м. на одно цѣле убранье муж. зр. 3.

Якъ довогъ выстане припасу! Берпенскій остаткы сукна. 3-10 метра на 1 цѣле убранье мужеске зр. 3-75.

Моднй приборы жѣночй.

Сорокатй и въ пасмуги матеріи моднй 60 цм. широкй на шляфрокы и дѣтцй одежы 10 м. зр. 250.

Jouron и Dreidraht матеріу у всѣхнхъ модныхъ краскахъ I зр. 350, II зр. 280.

!! Нагодне кушно !!

Правдйи французскы матеріи крашенй Зефиръ, 75 цм. шир., въ прачудныхъ краскахъ. 10 метр. теперь лишь зр. 350.

Brocat и Jacquard матеріи моднй, 60 цм. широкй у всѣхнхъ возможныхъ краскахъ. 10 м. зр. 360.

Doris, найновѣйша сороката матеріи модна, чиста волна, 10 м. перше 10 зр. теперь зр. 650.

Nervy 90 цм. широкѣ въ крашеныхъ пасмужкахъ и у всѣхнхъ краскахъ 10 метр. лишь зр. 450.

КАШМИРЪ, подобно широкій чорный и въ краскахъ 10 м. зр. 4

Вовняный атласъ, подобно широкій чорный и въ краскахъ, 10 метрѣ зр. 650.

Vlaaduk-кретоны за 10 м. зр. 250.

Лѣтнй юбки Jersey гарно зробленй, гладкй зр. 250, причесанй зр. 3

Полотна и вебы

1 штука — 29 локтѣвъ.

1 штука полотно домового, доброй якостй, ¼ зр. 420, ¼ зр. 550.

1 штука вебы-кинй, нѣтъяжша и найлѣпша сорта, 29 локтѣвъ, тревалыша чымъ чистѣе полотно, ¼ зр. 580, ¼ зр. 750

1 штука оксфордъ або зеиру найновѣйшій взорѣ. II зр. 450, I зр. 650

Бѣлье жѣночѣ.

6 сорочѣкъ жѣночнхъ зъ модногъ полотна зъ обшивкою въ зубѣцъ зр. 825, зъ гачѣтокъ зр. 6.

3 корсеты ночнй зъ доброго шифону и гарно вышиванй I зр. 4 II зр. 180

Правдйи англійскы матеріи шевітовій 310 метра на 1 цѣле убранье мужеске I зр. 850, II зр. 750, III зр. 6

Матеріи на иберцигеры найновѣйшій кваскы моднй, найлѣпша якостѣ 2-10 метр. на 1 цѣлѣй иберцигеръ зр. 6.

Моднй приборы мужескй.

Мужескй сорочкы зъ шифону кретону, оксфордъ, найлѣпшій фабрикайтъ I зр. 180, II зр. 120.

Робѣтничій сорочкы оксфордови силънй доброй якостй, 3 штуки II зр. 140, I зр. 2.

Погавницъ зъ модногъ полотна бархану, I зр. 150, II зр. 180 за 3 штуки.

Нормальнй реформованй сорочкы и погавницъ, приемоу носити ихъ въ дѣтѣ вытягують потѣ, за штуку зр. 2.

12 паръ снарпетѣкъ зъ шовкового финису (вытягують потѣ) зр. 120.

1 пледъ до подошоры 350 м. довгій, 160 м. широкій, правдйи англійскій зр. 450.

6 полотняныхъ шапокъ для мужчинъ и жѣночъ, модный фасонъ зр. 120.

Парасоль зъ клѣту зр. 150, зъ шовку зр. 350.

12 хустѣкъ до носа мужескй зр. 120 обрубленй зъ пасмугами въ краскахъ на краю, жѣночй зр. 1.

Заслоны, покрывала и ковдры.

Джутовй заслонъ найн. взоры, цѣлы въ 2 краск. зр. 230, 4 краск. зр. 350.

Джутовй гарнитурѣ 2 покрывала на дѣжка и 1 на столѣ, найновѣйшій турецкй взоры, въ 2 краск. зр. 350, въ 4 краск. зр. 6.

Перешивана лѣтна ковдра червона досѣга дога и шир. I зр. зр. 3.

Жакардъ-Маніла коверъ на поможѣ 10 м. довг. тревалый зр. 350

Гарнитуръ рисовый 2 покрывала на дѣжка и 1 на столѣ збѣтавленые найнов краскѣ зр. 450.

Матерія норикова на заслоны найнов взоры, 100 цм. шир. I м. 25 кр.

Атласова парасолька лѣтна чорна або въ краскахъ зъ вѣдлымъ модною ручкою за шт. зр. 2. 250., и 3.

Розсылаеь за послѣплатоу. Если не подобаетъ, то принимается назадъ.

2559 24—39

20 лѣтъ въ родинѣ!

Домовое средство, что довго держаться все въ запасъ, непотребуе дальшаго порученія; **мусить** бути добре. При правдивомъ **Anker-Pain-Expeller**-ѣ видко се наглядно. Дальшій доказъ, что средство заслугу на повне довѣрье, есть что многіи неужій, пробувавши други хвѣдато-хваленихъ лѣкарствъ, **ханають** назадъ за выпробованный **Pain-Expeller**. Порівнянемъ переконалися, что се средство домове при гѣстціи, ревматизмѣ, рваню въ членихъ, и при простудѣ, болю головы, зубѣхъ и плечей, колюкахъ ии. **наипевнѣйше** помагачъ; болю ще зають вже звязко по першомъ натертію. Дешева цѣна по 40 кр. вѣзл. 70 кр. то можуть набути и бѣдїи; але треба стеречись фальшивыхъ и наслѣдуваныхъ а брати лише **Pain-Expeller**ъ маркою **„Anker“** за правдивїи. Въ запасъ по всѣхъ большихъ аптекахъ. — Головный складъ: **Apoteke zum „Goldenen Lŵen“** in **Prag Niklasplatz Nr. 7.**

Берненський сукна
на поридіе
весняне або лѣтне убранные
въ кунунахъ по 3.10 метр. т. в. по
4 вѣдскихъ лѣтѣ одень кунуна, по
зр. 4 80 зъ зачынаи.
 6. — зъ доброн
 7.75 зъ лѣтшии
 зр. 10.50 зъ найтѣпшой
правдивои овечои зовны
якѣ такожѣ сукна на ибершигеры,
шовкомъ ткані какарыны, лѣтні сбра-
цяи, сукна на либерію, правдиві
положеніи добріи до праия, добріи
и найтѣпшой сукна чорніи на убранія
салоновіи и ии. роскылатъ за посабля-
тою ретельнѣи и всѣмъ знаиа
Tuchfabriks-Niederlage
Siegel-Imhof
Brünn (Моравя)
ЗАЯВЛЕНІЕ. Каждый кунуна есть
3.10 метр. довгий а 136 метр. шир-
кій, протѣ выстараия на лѣтне убранные
мушке. Довдьяе число метрѣвъ
можно замовляти. За точне доставле-
ние посля жадаиныхъ взордѣтъ р-
читись. 2790 17—30
Взбрѣтъ даромъ и оплатно.

Найдешевшимъ и наилучшимъ жереломъ закупка есть ДОМЪ ТОРГОВЕЛЬНЫЙ ИЛИПА ТИХА въ БЕРНЪ [Filip Ticho Brunn] Krautmarkt Nr. 21 i Rathhausgasse Nr. 17.	
Матеріи на жъночій сукна найповѣннѣйшій и найгартнѣннѣйшій на сезонъ весняный и лѣтний, широкий 100 цм. 1 сукна = 10 метр. . . зр. 4-50.	Берненскій сукна на убраня мужескій, найгартнѣннѣйшій якости, найповѣннѣйшій взоры, цѣла убранье мужеске 4 метры зр. 3-75
Румбургскій Оксфордъ правдиво крашеный) вѣлыми гарно выкопанный. 1 шт. 30 вѣд. докѣтъвъ . . зр. 4-50. Найгартнѣннѣйшій якости а . . . зр. 6-50.	Штернберг. каневасть (за порукую правдиво крашеный) 1 локоть широкий, у всѣхъ краскахъ, пасманнѣйшій або сорокатый 1 шт. 30 вѣд. докѣтъвъ . . зр. 5— 1а якости зр. 6—
Румбургскѣ Полотно варастанове $\frac{1}{4}$ широко, придасть особливо на мужеске бѣлье. 1 шт. 30 вѣд. докѣтъвъ . . зр. 6-50	Домове полотно найгартнѣннѣйша якости, цѣла 30 вѣд. докѣтъвъ. 1 шт. $\frac{1}{4}$ зр. 4-50. 1 шт. $\frac{1}{2}$ зр. 5-50.
Шифонъ дуже доброй якости, придасть знаменито на бѣлье мужеске, жѣночѣ и дѣтнѣше, 90 цм. широко. 1 шт. (30 вѣд. докѣтъвъ) въ сорцахъ а зр. 4-50, 5-50, 6-50, 7-50.	Жѣночій сорочки зъ доброго шифону або мѣншого полотна зъ широкими коронами. Цѣлонъ великости. 6 штукъ зр. 3-75
Джутова заслона турецкѣй взоры, цѣлонъ довготы. Перша якости зр. 3-50. Друга якости зр. 2-50.	Джутовый гарнитуръ складаючий-ся зъ 2 покрываль на лѣжко и 1 на стѣлъ, цѣла довгота въ найкраснѣйшихъ взорахъ . . . зр. 3-50. Зъ рипеу зр. 4-50.
Останокъ ковра на помѣстѣ довгѣйшій 10 метрѣвъ, мѣншого якости зр. 3-50.	Лѣтна намѣтка-хустка зъ пѣтковъ $\frac{1}{4}$ довг. . . . зр. 1-20. зъ вовны байгы, $\frac{1}{4}$ довг. зр. 3—.
Новѣй матеріи до праня на убраня мужескѣй (за пор. придаѣи до праня) гладко пасманнѣйшій, сорокатый 1 цѣла убранье мужеске зъ кампину 6$\frac{1}{2}$ метр. зр. 3—. 1 цѣла убранье мужеске зъ полотна " " зр. 4—. 1 цѣла убранье мужеске зъ найгартнѣннѣйшого полотна зр. 5—.	
Взѣрѣцъ даромъ и оплатою. Розсылаеся за послѣплатою.	

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найчѣльнѣйшій кадила, бѣднѣнннх численннхн медалн-
мн заслугн :

ар. кр.

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найбѣль-
нѣйше въ пачкахъ по 50 кр. — 1—
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ складѣ-
ется въ цѣвѣвъ, живицѣ и бал-
самовъ выдающнхъ дужѣ при-
емннхъ запаха, пачка по 4 и
8 кр., пудело по 25 кр. — 50—
КАДИЛО СУЛТАНСКЕ пыльное
полнвасае на розжарену бляху,
выдаѣ дужѣ прнпнхнхъ — 25—
КАДИЛО ВАРШАВСКЕ пыльное,
прнпнхнхъ и деликатнхъ запахъ
того кадила дужѣ надаеся до
сальновѣи и буюворѣвъ, фз. 1/2 л. — 50—
КАДИЛО ОСНОВНЕ, хго хоче
матн здоровнхъ воздухъ въ комн-
натъ шпальновѣхъ въ комнатъ,
то розжарючнхъ основне кадила
може его достатн, флаконъ — 60—
КАДИЛО АНТИМИАЗМАТИЧНЕ
есть незрѣваннхъ средствѣвъ
въ тыхъ всѣхъ разлахъ, де ходн-
тъ о освѣжнене воздуха въ
комнатъхъ и о перешкодъ шобы
не разнвнлнса пошестн; фла-
конъ 25 кр. и — 50—

КАДИЛО въ ПАПЕРЦЯХЪ; че-
резъ оргтыѣ одержуеа дужѣ
прнпнхнхъ запаха, пачка цю
мѣстнть тузпнцъ, 12 кр. и . . . — 24—
КАДИЛО ИНДИСКЕ ТАСМО-
ВАТЕ выдѣлѣе дужѣ прнпнхнхъ
догортѣвалнхъ и пошукуваннхъ
запахъ, короба — 50—
КАДИЛО САЛЬОНОВЕ узннваса-
еа за помочекъ прнсканнхъ, даѣ
дужѣ прнпнхнхъ и здоровнхъ за-
пахъ, бѣсѣжѣуѣ и очнщаѣе воз-
духъ, флаконъ по 30 кр. и — 60—
ЧЕРВОНІ ТРОТИЧКИ выдѣлю-
ютъ при паленю прнпнхнхъ за-
пахъ, пачки по 5 и 10 кр.— Пу-
делко по 25 кр. — 50—
ЧОРНІ ТРОТИЧКИ ровнѣ-жѣ
выдѣлѣютъ при спаленю прнпн-
хнхъ запахъ по 2 и 4 кр., пу-
делко по 15 кр. и — 25—
ДЕЗИНФЕКЦІОННІ ТРОТИЧКИ
очнщаѣтъ знаменнто и радн-
кально воздухъ лѣтъ въ компа-
тахъ тахъ и ворнтаряхъ, ко-
роба — 10—

Достатн можна у Лѣвѣвъ въ
ч. 3. и ул. Галнцка рѣгъ Валоон.
Въ Чернѣвцѣхъ рнвногъ ч. 2.

власнхъ склапахъ, ул. Копорннз
Въ Кранѣвъ: Суконнцѣ ч. 20. —
2529

Дякъ испытываный
зъ добрымъ голосомъ, тверезый
и безженный, глядае умѣщеня.
Адреса его: М. Бобыкъ въ
Угерску, почта Угерско к. Стрыя.
2889

ЗАЗЫВЪ!

до всѣхъ П. Т. Читателейъ сей часописи.

За для звиненія всѣхъ моихъ филий и перенятія фабрики продаю всѣхъ товары за четверту часть ихъ вѣрности, а то:

97 кр. 1 капелюхъ зъ мягкого фильцу у вѣхъ краскахъ.	97 кр. 1 сорочка муж. зъ добр. шифону кретону або оефору.	97 кр. 6 ручникѡвъ каро-зорець обрубленъ.	97 кр. 1 тузичъ хустокъ до пояса обрубл. зъ бордю
97 кр. 1 сорочка жѣн. гафтована, найлѣп- шій шифонъ.	97 кр. 3 стирки зъ фран. кретону, барв. вонны тамбур.	97 кр. 6 штукъ сѣрбого позолота на стирку до НАЧИНИ и сѣляковъ, зорець каро.	97 кр. 6 паръ скарпет. одном. кароча або въ пасмуги.
97 кр. 3 пары паньчѡхъ жѣночыхъ, доброй якосты.	97 кр. 1 вов. юбка для мужичинъ и жѣщицъ.	97 кр. 1 вов. потавицѣ (сис. Егера) для мужичинъ.	97 кр. 1 добра скатерть бѣлый дамасть, або въ краскахъ.
97 кр. 6 серветъ бѣлыхъ або въ краскахъ, на дамасъ.	97 кр. 4 шт. зъ атласу або повку краватъ. найб. фасонъ найб.	97 кр. 1 ковер. на лѡжка зъ джугы въ де- сеняхъ.	97 кр. 1 наметка хустка для дамъ 7/8 велика.
97 кр. 1 шов. хустка 1 локоть вел. до- вольной краски.	97 кр. 1 шт. зъ пѣны морской люлька зъ накрываюю.	97 кр. 1 цигарничка зъ правдивою мор- ской пѣны.	97 кр. 1 ланцунѡкъ до годинника зъ шт. золота зъ дѣнизнами.
97 кр. 1 перестѣнь правдиве сѣрбло феникъ.	97 кр. 2 лѣхтарѣ зъ правдивою лон- донскъ сѣрбл. Брит.	97 кр. 1 лѡжка до ро- солу правдиве сѣрбло феникъ.	97 кр. 6 ложкочекъ правдиве сѣрбло феникъ.
97 кр. 12 ложкочекъ до кавы правдиве сѣрбло феникъ.	97 кр. 3 ножѣ правдиве сѣрбло феникъ.	97 кр. 6 фран. вилѡкъ правдиве сѣрбло феникъ.	97 кр. 1 спѡдниця груба, перешивана тѣла мѡвъ футро зъ пасъ.

Такожь есть ще 2000 штукъ великихъ, прегарныхъ добрыхъ и великъ модныхъ
покрывалъ на столы и лѡжка
 зъ доброго рипеу, зъ чудовыхъ краскахъ зъ бордюрами и зорами зъ цѣ-
 зѣть, справдъ гарпй взоры за

зр. 1 60

Покрывала майот по краяхъ гарпй борты въ краскахъ а на 4 юнцяхъ
 Кутасы зъ доброго плѡшу — и продаются майже въ половинѣ даромъ.

ЛИШЬ зр. 3-75
 кошуте у мене бѣдѣ теперь знаменитый, удравильяныи
 самосвѣтлчій
 ГОДИННИКЪ МАЯТНИКОВЫЙ
 выбивающій цѣлы и пѣвъ години, зъ 2 бронзованыи вагами.
 зъ маятникомъ въ гарнизѣхъ, добре полигированыи рамахъ, мовъ въ орѣхово-
 тоу дѣрева, зъ гарнизѣхъ циферблатомъ, котрый есть импрегнованныи л. к. прив.
 масою свѣтлчю и въ ночи свѣтитъ самъ бѣдѣ себѣ ясно мовъ мѣсяцъ, такъ
 что не треба и засвѣчивати а знаеа, котра година. За силу свѣтлчя подаю л
 зъ письменну поруку зъ
 и такъ само запоруваю и въ правлыи ходѣ. И одиной вынаходецъ такихъ
 годинникѣвъ и продаю ихъ по такъ дешевѣ цѣнѣ тому, що маю на складѣ
 пару сотъ годинникѣвъ, а потребуу готвяи. Ти годинники кошутяли передъ
 тымъ три разы больше. Каждый годинникъ заосмотреный въ патентъ.

Лишь зр. 450
коштує срібно-нікелевий годинник з циліндром та знаменито
управлявним верхом і гарною ковертою та кристалевим
склом плоским.

Лишь зр. 520
коштує срібно-нікелевий годинник ремонтар, що без
ключика за ушко накручує, з вказівкою секундовою, докладно
управлявний, з плоским склом і механічним прила-
дом до вказівки. Такий самі годинник ремонтар з прав-
дивого 13-аутового срібла зр. 850.

Алармовіе годинники

Каждый годинникъ зробленный докладно пося рисунку, въ величайшій оправѣ пиласевоі въ дзвоникъ алармовый, що выдае звуочный голосъ, мовъ бы электричній торъ, иде и будуть яктъ найдокладтѣйше, се есть безперечно найкрасѣйшій, найлѣпшій и найдешевшій годинникъ въ кождомъ домѣ и въ подорожѣ зпичжена цѣна лашъ на

зр. 3-45

„Waarenhaus zur Monarchie“
Wien, III. Hetsgasse 12 D. L. 2852 4-4

Цѣлый рядъ нервовыхъ недуговъ

почавши отъ первоваго болю головы даъ до першихъ ознакъ апоплексіи (удару) — отъ давня книси събъ зъ змаганъ лѣкарскою штуку. Доперва новымъ лекамъ принадлежило ся прислуга: дойти до физиологичнаго открытія черезъ ужитые найзвычайнѣйшою дороги с. в. шкеры, и се открытіе починае теперь по найзвычайнѣйшихъ дослѣдахъ свою подорожъ доводить въмѣстѣ и заинтересовало въ великой мѣрѣ якъ ученіи кружки такъ и людей недужихъ на нервы. Вынайденный въплоть лѣкарскіи войсковымъ Романовъ Вайсманомъ въ Вильгофенъ способъ лѣченія, набутый зъ дослѣдствія въ тѣту 50-лѣтню практикѣ лѣкарскою: **подверженію одноразовымъ мытьемъ головы впродолженіи системому нервовому одновѣдній субстанціи впростѣ черезъ шкору**, може выказати такъ блестящій успѣхи, що брошюра выдана выходящихъ о той методѣ лѣченія:

Ueber Nervenkrankheiten und Schlagfluss (Hirnlähmung) Vorbeugung und Heilung

вывился въ дуже короткомъ часѣ вже въ 17 выкладѣхъ. Книжка мѣститъ не лише популярне поясненіе сути сен новомъ терапіи та успѣхи осягнень навѣтъ въ трудныхъ случаяхъ нервовыхъ недуговъ, але такожъ наукову елѣментару сен методи зъ лѣкарскихъ записокъ, такожъ выскази знатныхъ лѣкарствъ, мѣжь инш. — д-ра мед. P. Menière, профессора полиคลินิกки для жіночыхъ недуговъ въ Парижі, Rue Raugmont 10. — лѣкаръ божественныхъ д-ра мед. Leingreber-a въ домѣ для недужихъ на нервы въ Шарантонѣ, — шефа-лѣкарка шпиталю д-ра P. Forestier-a въ Агента, — совѣтниця д-ра Перинга, замекъ Гутенфельса, купецъ въ Емсе, — д-ра мед. Barsea-a, шефа-лѣкарка и директора Гальваню терапентичнаго заведенія для недужихъ на нервы въ Парижі, Rue St Honoré 334, — д-ра мед и консула Аменбаха въ Корфѣ, — шфе. лѣкарка окружного д-ра Бусеаха въ Ширкнуну, — шфе. кор. старшого лѣкарка штабнаго I клася д-ра мед. Бхля у Вѣднѣ, — д-ра мед. V. R. von Schliesl-a въ Осеску, — д-ра C. Congavel-a въ Ла Ферріерѣ, члена центральнои рады здоровля у Франціи и многіи иншіи

Тому то всѣмъ тымъ, котрии неужають на припадъи нервовъи всагалъ а бѣдакъ на т. зв. первовѣсть, показуючу-ся хроничными болями головы, мигреною, конгестіями, великою дразливостію, зворушеніемъ, бракомъ сну, загальнымъ тиасеннымъ неспокоємъ и неадекватнымъ такъ недужимъ котрыхъ напѣчатанъ удари та черезъ те неужають на спарализованье, не можуть або трудно говорить, на трудности въ ходьканю, стиванѣсть суставѣвъ и на безустанный болѣ въ нихъ, на частковій ослабленія на слабу память и бракъ сну и т. п., котрии вже глѣдаючи помочи лѣкарскою та знанимъ средствамъ, якъ діетю, гидротатію, витамини, електричностъ, гальванизованье, купеліи паровыми, болотнистими и пресими — не напѣшли ніякого вылѣченія або полнѣншяа ніякими тымъ всѣмъ особамъ, що болять удару и черезъ те страдаютъ на безустанне стѣе болязи, тяжку голову, болѣ головы зъ заворотомъ, миготанье и потемненье въ очехъ, матисканье пождъ чоломъ, шумъ въ ухахъ, на адекватные руки и ногѣ, и такъ всѣмъ недужимъ на нервы, що принадлежать до згаданныхъ трехъ категорій, а такожъ людямъ, що западають на блѣднѣнчу тымъ самымъ на ослабленье, такожъ здоровымъ, навѣтъ молодшимъ особамъ, що много занятіи духовою, и котрии хотять уникнути реакціи духовон дѣловости, всѣмъ тымъ якъ наибольше порушася, щобы мали загаду брошурку, котру можна достати даромъ и оплатно въ антицѣ Н. Крижнановскаго у воевѣ.

2788 (2-?)

Въ наибольшомъ выборѣ
хустки „Гималая“ флянелъовѣ и волочковѣ правдивѣ
пледы англійскіе

Магазинъ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
подо „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

2686

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣбальный редакторъ: Иванъ Белей. Пашѣрь въ фабр. Черлянской. Въ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подъ зар. К. Бедпарского,

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ пѣдѣль и рускихъ святъ) о 5-й годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека пѣдѣльничихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на переплуту разомъ съ Дѣломъ.

Преплату и писераты приймають: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 21, Центральне бюро ослосенъ, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Лодовика 9. У Вѣдлѣ Hansenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8; M. Stern I. Wollzeile 24; H. Schalek I. Wollzeile 8; Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ в Гамбургѣ M. Hansenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Преплата на „Дѣло“ и належитость за писераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи:

на цѣлый рокъ . . . 18 ар.	на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на пѣть року . . . 9 ар.	на пѣть року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 кр.	на чверть року . . . 6 ар.
на мѣсяць . . . 1 ар. 50 кр.	

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 16 ар.	на пѣть року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар.	на мѣсяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереженнє. — Рекламція неопечатанъ вѣльнъ одъ порта.

Поодинокое число коштує 8 кр. а в.

Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 кр. одъ одной стрѣчки печатной, въ рубр. „Надбсѣлане“ по 20 кр. а в.

Подати числятся по 10 кр. одъ стрѣчки.

Зъ днемъ 1 (13) червня зачинається П-тій чвертьрокъ нашего издавництва. Просимо поспѣшати въ предплатою и зъ есентуальнымъ виробнаньемъ залеглостей.

Небезпечный прецеденсъ.

Масмо занотувати одинъ фактъ зъ исторіи нашего судѣвництва, который може стати дуже небезпечнымъ прецеденсомъ для щоразъ болѣе стѣснюванои у насъ свободы слова и писма та въ борбѣ о политичай права дати сильнѣйшій сторонѣ въ руки дуже небезпечно оружїе. Фактъ естѣ такий: Въ осени р. 1888 обдбулось, якъ звѣстно, всенародне вѣче у Львовѣ, на котромъ роздано вѣчевикамъ резолюція. Резолюція тѣ друкованъ булѣ на чвертьцѣ паперу, она выйшла зъ друкарнѣ безъ якихъ-будь перешедъ зъ стороны властей правсовыхъ и мѣстѣли въ собѣ лише тѣ рѣшеня, якѣ ухвалило вѣче въ присутности комисара правительства. Деякимъ участникамъ вѣча досталося въ руки кілька примѣрникѣвъ такихъ резолюцій, мѣжь иншими дѣставъ такожь п. Олександра Дадько, честный селянинъ зъ Ставчанъ коло Львова, 6—8 примѣрникѣвъ тѣхъ резолюцій, а прихвѣвши до дому, роздавъ ихъ мѣжь знакомыхъ письменныхъ селянъ яко памятку въ вѣча. Роздѣлене то обдбулось, розумѣясь, зовсѣмъ безплатно и взагалѣ способомъ даровизны зъ выключеньемъ якого-будь зыскового мотива. Мимо того львовска ц. к. прокураторія державна, дѣзнавшись о тѣмъ черезъ жандармѣвъ, уважала рѣшю одповѣдною внести противъ Олександра Дадька обжалованье о переступленѣ §. 23 зак. правсового (неуправленна кольтпортажа) и въ наслѣдокъ того обдбулось противъ него 4 червня 1889 р. передъ ц. к. судомъ вѣсвѣрымъ для справъ карныхъ у Львовѣ розправа, при котрой судъ признавъ Олександра Дадька виновникомъ переступленя §. 23 зак. прас. и засудивъ его на кару грошеву 3 ар. а в.

Засудъ той творить такъ небезпечный прецеденсъ, що вже тѣмъ заслуго, чтобы надъ нимъ бляже застановити а есентуально предприняти въ тѣй справѣ потрібный мѣры. Коли нашъ судъ стауѣтъ въ такий способъ интерпретувати §. 23 зак. прас., тогдѣ стане невозможно у насъ всяка чи то политична, чи просвѣтна дѣяльність, бо каждому, кто посмѣе роздѣлѣти даромъ двѣ або три книжечки, двѣ або три бѣзвы, прозвѣта буде засудъ зъ §. 23 зак. прас., тяганина по судахъ, несприятливости и конфискація розданныхъ друковѣвъ. Такимъ самымъ способомъ заборонять намъ и на самыхъ вѣчахъ роздѣлѣти резолюцію, заборонять ширѣти бѣзвы въ справкахъ о вѣсѣмъ дозволенныхъ а навѣтъ друку до поднесуваня петицій — бо на основѣ такого прецеденсу можна все то зрѣбити зъ равнымъ правомъ.

Що така интерпретація §. 23 зак. прас. естѣ зовсѣмъ ехаблена и безосновна, о тѣмъ ерешѣдѣе насъ ажъ надто самъ законъ. Въ §. 23 зак. прас. постановлено: „Das Hausiren mit Druckschriften, das Ausrufen, Vertheilen und Heilbieten derselben ausserhalb der hiesigen ordnungsmässig bestimmten Localitäten und durch Personen, welche nicht mit einem hiesig ausgetheilten Erlaubnisscheine versehen sind... ist verboten“. Постановлене то має головно и перважно цѣль полиційно-скарбову, чтобы управлѣнныи кольтпортажу и чтобы управлѣнныи неухалились бѣдъ плаченя приписанныхъ належитостей. Законъ не має тутъ на цѣль зупиняти небезпечности, яка бы могла прозвѣти бѣдъ ширѣна друковѣвъ забороненого вѣсѣту, бо §. 23 зак. прас. односиться очевидно лише до тѣхъ друковѣвъ, противъ котрыхъ власти правсовой щодо ихъ вѣсѣту не поднесли вѣякого замѣту. Инакше бѣв-бы злишнимъ §. 24 зак. прас., который бѣдоситься до друковѣвъ забороненыхъ. Дакоча мѣсѣе параграфовъ 24-ому, законодавѣць вже тѣмъ самымъ указавъ, що §. 23 зак. прас. односиться лишь до незабороненыхъ друковѣвъ, при котрыхъ не може ходити о вѣсѣтѣ друку, а лишь о взгляды полиційно-скарбовѣ. А що такий взгляды можуть заходити лишь при ширѣно и роздѣлюваню друковѣвъ способомъ заробкованя, т. е. за грошѣ, для того не подпадає вѣякому сумнѣвови, що §. 23 зак. прас. односиться лишь до роздѣлюваня друковѣвъ способомъ зарбѣку, що отже слова закона „Hausiren, Ausrufen, Vertheilen und Heilbieten“ означаютъ тутъ кольтпортажу ведену яко фактъ, яко заробѣкъ, и що она таку лишь кольтпортажу забороняють особамъ не мающимъ до того приволау и цертѣфикату бѣдъ властей. До §. 23 зак. прас. масмо одно рѣшене касацийного трибуналу зъ дня 8 мая 1876 р., поясняющего, котрѣ люкѣль мають уважати яко призначенъ до роздѣлюваня такихъ друковѣвъ; въ рѣшеню тѣмъ ужито словѣ: „jenes Locale, in welchem ein Berechtigter dieses Geschäft auszuüben befigt ist“ — тѣ слова выразно вказують, що заказъ §. 23 зак. прас. можна бѣдосити лишь до тѣхъ случаевъ, де заходитъ Geschäft, т. е. розширюванье друковѣвъ зысков-

ною дорогою. Инакше интерпретація §. 23 зак. прас. довела-бы въ правѣцѣ до абсурдѣвъ, бо въ такомъ случаю не мѣгъ-бы вѣхто робити даровизны зъ двохъ або болѣе книжѣвъ або примѣрникѣвъ газетъ взглядо иншихъ друковѣвъ — значить, така интерпретація сего параграфа протавилась-бы признаннѣй цивильнымъ закономъ свободѣ диспозиція приватнои власности. Того не мѣгъ очевидно законодавѣцъ мати и певно не мавъ на думцѣ, а тѣмъ самымъ и така интерпретація §. 23 зак. пр. зъ стороны судѣвъ, о котрой вѣрѣтѣмъ лучавъ намъ тутъ чути першій разъ, выглядає дивно, тѣмъ дивнѣйше, що еи примѣняєсь супротивъ резолюцій руского вѣча.

А що то рѣшене становить безперечно дуже небезпечный для насъ прецеденсъ, для того уважаемо пожаданымъ, чтобы наша „Народна Рада“ звернула на него свою увагу и на случай, коли-бъ рѣшене тако же коли мало повторити, удалась до министра справедливости о бѣданье такого рѣшеня по мысли §. 33 карной процедуры генеральному прокураторови для висеня жалобы неважности зъ причины нарушеня закона.

Рада державна.

330 засѣданье палаты посѣбъ зъ 6 червня 1889.

Пос. Кнѣзь интерцелювъ министра скарбу, чому урядъ податковѣй на провинціи не заосмотрѣнъ достаточно въ друка на стемпильованье льосѣвъ?

Президентъ министровъ гр. Таффе одповѣдѣ на интерцеляцію въ справѣ заразы псковои и рѣтчинон. Зараза та панує въ 571 мѣсѣцевостяхъ. Она досталась до Каринты, Краины, Тиролу и Зальцбурга черезъ пакчованъ безроги рускойскѣй. Скорый зрѣстѣ еи бѣвъ споводованъ затавеньемъ хоробѣ въ пограничныхъ повѣтахъ рускойскѣй. Правительство бѣдъ половины грудня нагледає надъ галицкою торговлею безрогѣ, хотя тогда все ще не хотѣло вѣрѣти, что въ Галичинѣ естѣ зараза. Галицкѣй торговцѣ безрогѣ, помимо старанъ зырядженъ властей, послубовались вырафиннованныи средствами, абы обѣйти законъ о заразѣ худобѣ. Щобъ запобѣгти дальшимъ высылкамъ зъ Россіи, назначено розпоряджѣньемъ министерскимъ 30-кильометровый округъ заповѣтеной просторои завожъ рускойско-румынской границѣ. Въ обрубѣ того округа заборонено зганати безроги зъ мѣсѣца на мѣсѣцъ, зъ дому до дому. Таке саме зарѣжене выдано такожь для пограничного округа Шлеска и Моравіи, а наслѣдомъ того и ще иншихъ зарѣженъ правительствомъ надѣсье придумати заразу. Що-до хоробѣ трихтеновой правительство заявляло бажанье, чтобы дрѣбнѣйшій властѣтель грунтовъ самъ займался годѣвлею безрогѣ, абы тѣмъ способомъ не потребували закуповувати чужого товару та ще й, о скѣлько бы купували на кредитѣ, оплачувати лихвы.

Въ дальшій нарадѣ надъ бюджетомъ министерства скарбу домагаєсь пос. Фусъ, чтобы докладно обозначити кругъ дѣланя друкарнѣ державнон, такъ чтобы не робила конкуренціи приватнымъ подпринимамъ; въ тѣмъ напрямѣ поставивъ одповѣду резолюцію.

Пос. Таффе запытавъ, чи правительство робитъ якѣ кроки до реформъ монетарнон, и домагаєсь побѣльшеня числа повкрѣйцарѣвъ. — Комисаръ правительственный одповѣдѣ, що правительство старавъ о выпущеніи якъ наибѣльше повкрѣйцарѣвъ, и вже пороумѣвѣсь зъ угорскимъ правительствомъ о приверненю валюты.

На тѣмъ залагоджено бюджетъ министерства скарбу, которого вѣсѣ позиціи принято пѣсля внесенъ комисіои. Замѣтно було, що министр скарбу, помимо многыхъ вызыванъ, зовсѣмъ не бравъ удѣлу въ дебатѣ.

Палата перейшла до розбѣраня бюджету министерства торговѣвъ.

Пос. Герольдъ промавлявъ за децентрализацию державныхъ зельзницѣвъ. При теперѣшнѣй централизаций ихъ работничѣ, въ варштатахъ затрудненъ, мусѣть посылати свои дѣти до вѣмѣцкихъ шкѣлъ, а въ случаю мобилизаций теперѣшна организация показалась бы шкѣдливою, бо дирекція руху не мають вѣякого компетевціи, котра то хѣба вже объявилась и при маневрахъ. Що-до почтъ належало-бы приватнѣй урядѣ почтовой позности, а позаводити всюдѣ почты ераріальнѣй. Бѣсѣдникъ выстулає противъ зѣгального уважваня нѣмѣцкого языка въ односинахъ зельзницѣвъ и домагаєсь усуненя тѣхъ хѣбъ и надѣужитѣ.

Пос. Урзинъ говоривъ о наслѣдкахъ надмѣрной конкуренціи торговельнон и домагаєсь змѣны §. 14. промыслового закона. Министръ торговѣвъ Вакегемиъ пояснявъ поодинокѣй позиціи бюджету, потѣмъ одповѣдѣвъ на бѣсѣды посѣбѣвъ. Въ справѣ организаций торговѣвъ вандрѣбнон (Hausirhandel) ведуться переговоры зъ Угорщиною; законъ о тѣй торговли обѣймѣти буде такожь агѣнтѣвъ, вандрѣбнѣйскѣй и торговлю худобою. Що-до организаций державныхъ зельзницѣвъ, то одно-

цѣльный зарядъ верховный естѣ конче потрібный, але кругъ дѣланя дирекцій руху естѣ широкѣй. Що-до урядового языка, то дирекція руху одповѣдають въ тѣмъ языкѣ, въ якѣмъ вносѣются поданя. Нашѣй почты и телеграфы мають узнавѣть навѣтъ за границею, институтъ почтовыхъ шадѣвъ розвиваєсь свѣтло, а друка ихъ выхѣдѣтъ въ 8 языкахъ. Наконецъ обговорювавъ министръ торговлю зъ заграницею.

331. засѣданье палаты посѣбъ зъ 8 червня 1889.

Въ дальшій нарадѣ надъ бюджетомъ министерства торговѣвъ промавлявъ пос. баронъ Кибекъ, яко генеральный бѣсѣдникъ зъ львѣнцѣвъ, о антисемитахъ, о „сполученныхъ христѣянахъ“ и „христѣянскихъ соціалистахъ“, котрыхъ радше назвати бѣ христѣянскими фарисеями, о хибленѣй новели промысловѣй и доказѣ здѣбности, котрый тѣлько шканує та подсычує завѣсть и деуанціаторство, о потребѣ продукциальныхъ ассоціаций, о великомъ промыслѣ, котрый терпитъ бѣдѣ гнетомъ великои знижки цѣны и зъ недостатку торговельного стану за границею, и закончивъ тѣмъ, що треба ити напередъ въ дѣсѣ поступу и усугубляти тѣ элементы, що тѣлько баламутѣть помята людности и ще хотѣть одобрѣти можливість себе самымъ просвѣчувати.

Пос. Борчикъ, генеральный бѣсѣдникъ правѣнцѣвъ, говоривъ о упадку береговой плавбы въ Дальмаціи и зызывѣ правительствомъ до поднесеня торговельнон маринарки.

Одтакъ принято справозданье комисіи економичнон о зысенои вѣльнѣхъ пристаней Триесту и Рьски (Фіумѣ) въ р. 1891. Пос. Сталицъ говоривъ прѣтѣмъ о упадку Триесту, коли иншѣй пристани, якѣ Генуя, Марсѣлія, Гамбургъ и Антверпенъ поднесѣются; однакѣ мѣсто хоче триматися Австріи, бо его интересы тѣлько при Австріи могутъ бути хорошенѣй.

При титулѣ „Инспекторы промысловѣй“ сказывавъ пос. Фигль (антисемитъ): На инспекторѣвъ за мала сума назначена, и вѣхъ естѣ за мало тай они перетѣсненѣй. Лишамъ, якѣ они констатують въ своихъ справозданьяхъ, не все заражѣнує. Для великого промыслу треба буде установити окреме право робоче, въ котромъ мусѣть бути означена минимальна плата работничѣвъ, участь въ зыску подпринимамъ, забезпеченѣе противъ бѣдѣленя безъ причины и т. н. Австрія повинна пойти за прикладомъ Нѣмѣччины, де заводѣтьсь теперъ забезпеченѣе на старѣсть и нездѣбность до працѣ.

Пос. Богатырь (зъ львѣнцѣвъ) домагаєсь инспекторѣвъ такожь для середного и дрѣбногѣ ремесла, де наибѣльше потрібно реформы и наибѣльше бѣда даєсь въ знаки. Ремѣсникъ складає вину злыхъ интересовъ на жидѣвъ, а баламутѣть его люде, котрѣ ремесла зовсѣмъ не знаютъ а наразѣ стауѣтъ знатоками въ справѣхъ працѣ мѣщанна и хлопа. Инспекторы промысловѣй не разъ и переступаютъ свой кругъ дѣланя и вымагають бѣдѣ промысловцѣвъ таке, до чого они не управленѣй.

Пос. Чечъ сдерживѣ, що институтъ промысловѣхъ инспекторѣвъ зыскала собѣ загальну симпатію. Але ихъ агѣнды стауѣтъ щоразъ болѣшѣй, для того треба побѣльшити ихъ число, змѣншаючи ихъ урядовѣй округи, або пододавати имъ асѣнтѣстѣвъ.

По скѣнченю дискусіи и принятю обговоренныхъ позицій бюджету домагаєсь п. Плениръ, чтобы чѣмъ скорѣе стауѣло на порядку дневнѣмъ внесенѣе п. Гайриха въ справѣ п. Вебера, бо тутъ иде о перше и наелементарнѣйше право посѣбѣвъ говорити свободѣно въ парламентѣ. — Президентъ Смолька одповѣдѣ, що буде старатися по возможности то зрѣбѣти.

332 засѣданье палаты посѣбъ зъ 9 червня 1889.

Въ дальшій дискусіи надъ бюджетомъ министерства торговѣвъ домагаєсь пос. Зигмунтъ зниженя тарифѣвъ особовыхъ на зельзницѣхъ державныхъ и введеня т. зв. тарифѣвъ посылковыхъ (Zopen-Tarife), т. е. чтобы цѣна була назначена за певнѣй тѣ просторои, а пр. за 25 до 50 кильометровѣвъ и высше 50 кильометровѣвъ. Справа тарифѣвъ выжѣсь зъ справою соціальною. Недавно експерты работничѣй нарекали, що убогѣй черезъ высокѣй тарифѣвъ зельзницѣй привязаны до мѣсѣца, де мусѣть голѣдувати и мерзнути; въ Австріи третина людности не може користати зъ зельзницѣвъ, а жне тутъ звышѣ 7 миліонѣвъ работничѣвъ, для котрыхъ вызка тарифѣвъ естѣ дуже важна, что бы могли вышукати собѣ роботу. И дѣйстно Австрія має не тѣлько менше зельзницѣвъ якъ другѣй державы — она займає ажъ 11-е мѣсѣце въ Европѣ, але и вышѣй цѣны: наивышѣ тарифѣва естѣ въ Россіи, майже о половину дешѣвѣе якъ въ Австріи, наивышѣе въ Турціи. Бѣсѣдникъ ставѣтъ отже резолюцію, зыываючи правительство до введеня тарифѣвъ посылковыхъ и кончивъ: Такимъ введенѣемъ даєсь не тѣлько работникамъ свободу руху, але и наймаючи работничѣвъ зъ того скористають, особливо робѣльничи. Се такожь рѣдъ неволѣ, що тысячѣ людей, ба майже цѣла людность низшихъ

верствѣ спинає въ своѣмъ руху. Гѣтъ зъ сѣю новочасною неволю! Поможѣтъ усугубити тѣ перепони, а розвяжете часть соціальной пѣтаня!

Пос. Козловскѣй домагаєсь скорого и дешевого перевозу на зельзницѣхъ, особливо приватныхъ, продуктѣвъ робѣльничѣхъ. Бѣсѣдникъ просѣтъ министра о уложеньє закона, въ котромъ бѣв-бы означенѣй выльѣвъ державы на приватнѣй зельзницѣ; а тѣмчасомъ даєсь и въ административной дорожѣ немало осягнути. Дальше даку бѣсѣдникъ министровѣ, що на зельзницѣ Кароля Людвика усугубѣвъ прѣтецію рускойскои збѣжа низькими цѣнами перевозу и домагаєсь не тѣлько въ интересѣ Галичины але и въ интересѣ цѣлои державы охороны галицкой робѣльничѣва.

По промавахъ пп. Ангера, который домагаєсь низшихъ тарифѣвъ и львѣнцѣвъ, и п. Крайцига, который вставляє за дѣюрнистами при зельзницѣхъ и за вѣзниками при вѣденѣсѣмъ трамваю, принято рубрику „Центральна управа державныхъ зельзницѣвъ“ зъ резолюцію комисіи, домагаючи-ся побѣльшеня долѣ дѣюрнистѣвъ при державныхъ зельзницѣхъ, именнѣ такожь що до участѣ ихъ въ касахъ для хорѣхъ и старѣцѣвъ.

При дискусіи надъ почтами и зельзницѣми жалувѣсь п. Кайзеръ на високу оплату за дѣрученѣе листѣвъ на сѣлахъ, на побѣльшѣсть транспорту почтового, на лиху платѣю почтарѣвъ и на выльванье высшихъ урядничѣвъ при выборахъ. Принято сѣ рубрику вразѣ зъ резолюціями комисіи, домагаючи-ся уреѣгульованя и побѣльшеня платѣ службы почтовой и телеграфичнон, именнѣ что до ихъ емеритурѣвъ, и зыниженя належитостей за телеграммы.

Президентъ подає до вѣдомости, що п. Штурмъ (адвокатъ въ Бернѣ, проводѣръ моравскихъ Нѣмѣцѣвъ и одѣнъ зъ наиспособнѣйшихъ посѣбѣвъ) зложивъ свой мандатъ. П. Айхгорнъ интерцелювъ въ справѣ штрайку вѣдѣнѣсѣмъ трамваю, котрѣ суть кривдѣнѣй неслушными вымогами трамвайного заряду.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Черниховецѣ.

[Заявленѣе посла о. Ник. Сѣвичинского.]

Хвальна Редакціи!

Не мавъ я нажѣренѣ братѣ удѣлу за помощью дописѣвъ въ борбѣ о передѣлѣ зборы въ Збаражѣ, але на „спростованѣе“ помѣщенѣе въ ч. 71 „Дѣла“ мѣшу одѣвѣсти поясненѣемъ, чтобы читатѣль не лишился въ бѣдѣ.

Я не бувъ на зборахъ, бо мене не просѣно и не прошено жадного священника, тожь не видѣвъ я, хто тамъ бѣвъ. Отъ тѣхъ, що выйшли зъ зборѣвъ, доведѣсь я, що тамъ бѣвъ не селянинъ п. Дзержановскѣй и не селянинъ п. Соханѣкъ. Зъ истѣри послѣднихъ выборовъ до сойму знаю, що першѣй агѣтувавъ въ 1883 р. противъ покойного о. Стефана Качалы за кандидатурою того-жь самого п. Федоровича а вѣдѣнѣ за кандидатурою контр-кандидата польского п. Кузавского. При послѣднихъ выборахъ до рады державнон належала оба до комитету п. Юрія Борковского и ревнѣо трудѣлись въ интересѣ сего кандидатуры. Бувъ тамъ и не селянинъ Сафѣръ. Кѣлькѣ селянъ заявѣлось за п. Федоровичемъ, не знаю, и вѣрю, що ихъ було 41, бо менше-болѣше только голосѣвъ бѣдъ селянъ дѣставѣтъ и п. Борковский. Але за те прошу мѣнѣ вѣрѣти, що по-надъ тѣхъ, котрѣ голосували за п. Борковскимъ, мы масмо въ повѣтъ жѣвѣщихъ и болѣше выльвовыхъ патріотѣвъ-селянъ, котрыхъ на зборахъ не було, хоть въ мѣстѣ були и разомъ зъ вышѣшими потѣмъ до мене приходили. Наша слава и сила то: Триюда, Бучакъ, Кружѣкъ, Береза, Будка, Бойко, Телевѣкъ, Мерещакъ, Бучинскѣй, Продѣкъ, Довганъ, Сѣвора, Кальба, Остапчукъ, Станиславскѣй, Пастушенко, Сѣвъ, Жуѣвъ, Бежковѣй, Барѣвъ, Комендантъ, Соколъ, Фрамчукъ и инѣй, а называєсь ихъ надѣ сто. Не хочу бѣдмѣвлѣти патріотизму тѣмъ панамъ, котрѣ „спростованѣе“ бѣдѣсали, але найласкавѣй будѣть поправити похибку и назвати Семѣка Триюдою и признаѣти, что такихъ патріотѣвъ, якъ Семѣко Триюда и Иванъ Ващенкоу не можѣть повѣтъ мас. Голѣсъ Триюды тѣмъ болѣше значуѣтъ, что бѣвъ засѣдає зъ п. Федоровичемъ и зѣ мною въ радѣ повѣтѣвой, а его поглядѣ въ сѣй справѣ подѣлюють всѣ селяне члены рады повѣтѣвой, зъ вынѣмкою двохъ, зъ котрыхъ одѣнъ Петро Лучка досѣ все за польско-паньскимъ кандидатомъ голосувавъ а за п. Борковскимъ навѣтъ агѣтувавъ.

За кѣмъ заявляється селяне цѣлого повѣта, напередъ судѣти не хочу, но о тѣмъ вѣсѣнѣти можѣ, що и селяне и выборѣвъ Кошпѣкъ, Гвѣлицѣ, Гвѣлицѣхъ и всѣхъ тѣхъ сѣлъ, що въ простѣй лѣви ажъ до Богданѣвѣкъ, не дадутъ своихъ голѣсѣвъ на п. Федоровича и не пойдутъ за выльвовѣмъ п. Цѣна, котрѣй при послѣднихъ выборахъ похвалялись хѣба тѣмъ, что выборѣвъ зъ его села Березовѣ-

цѣ голосовали на п. Борковского. Коршылівка всегда держалась честно и крѣпко, и панъ Лубянецкій оденъ збъ вѣхъ трехъ може величаться своимъ вѣдомомъ на свое село, тымъ болѣе, что е паремъ громадскимъ и выдѣловымъ читальнѣ и має пѣдпору бѣ брата, учителя въ Клебановцѣ, котора збъ Коршылівкою становить одну парохію.

Вѣднѣ най панове комитетовѣ не гнѣваются, что я „пріймивъ кандидатуру“ и что „меншость“ поважилась ставити другу кандидатуру, бо и той меншости и менѣ адеяться, что та меншость е дѣйственною болѣшостою. Вирочѣмъ теперъ же кандидатуры повутныхъ може бути и болѣе а удержаться тутъ, за котороу въ часѣ сѣдѣнь комитетъ мѣсцевый збъ рѣшати центральнаго заявляється.

И буть въ правѣ въ интересѣ селянства ставити условия п. Федоровича, бо заступаю то селянство въ радѣ повѣтовѣй, въ выдѣлѣ, и заступаеъ черезъ шѣсть лѣтъ въ соймѣ.

Збъ поважаньемъ

Микола Опциньскій, вице-маршалокъ збъ-ражской рады повѣтовой и пѣсоль соймовой.

Збъ Долинського.

[Засѣданье выдѣлу повѣтового дня 11 с. м.]

Цѣкаве було дня 11 н. ст. цѣвня засѣданье выдѣлу рады повѣтовой въ Долинѣ збъ двохъ справъ, котрѣ хочу подати до вѣдомости Вп. читателямъ „Дѣла“.

На агадане засѣданье прибула депутация громады Дуба, аложена збъ 15 членовъ, а цѣль еи була — просити выдѣлу повѣтовѣй о перенесеніе рогачки збъ досѣчасоваго мѣсяца на янше, для интересовъ громады користивѣше. И ось что стрѣтнло тую депутацию. Одинъ членъ выдѣлу сказавъ до депутации: „Tak byś musi! Wy moskale!“ Депутаты, мѣжъ котрыма многіи выслужили свои лѣта въ австрійской арміи и носятъ на груди медаль, ссудувавшись збъ такого принятія въ польскѣмъ бецирку и сказали до того пана: „Пане, мы не москаль — мы Русины и вѣрній подданный нашого монарха. Мы за се жалуватимъ будемъ!“ Дперва маршалокъ, побойничаясь ще болѣшю заверюхи, утихомиривъ селянъ.

На томъ же засѣданью лучише и другій фактъ, кидячий характеристичне свѣтло на цѣлу справу Цѣшки и тыхъ людей, що держаться захитаного „жолоса“, мовъ слѣпнй плота. П. Геровскій поставивъ внесеніе, чтобы выдѣлу повѣтовѣй выслать до намѣстника депутацию, котора бы просила его о полишеніе въ Долинѣ „невинно пересѣдуваного“ старосты а разомъ и вручила намѣстникови меморіаль збъ аргументовъ въ користь старосты. За внесеніемъ тымъ голосувавъ очевидно самъ внескодавецъ п. Геровскій, далѣе п. Мѣнкусевичъ, которъ збъ Рожнятова, и жидъ Самуилъ Рубинъ. Противъ внесенія голосовали ко. Фр. Бервѣдъ, лат. пробощъ и о. Лопатинскій, парохъ рускій, оба въ Долинѣ.

[Примѣтка Редакціи. Въ справѣ п. Цѣшки помѣстивъ „Kurjer Lwowski“ (ч. 104 збъ 14 цѣвня) дописъ збъ Долинѣ, де дописуватель полемизуе збъ „Дѣломъ“, выставляе п. Цѣшку. Для нашихъ читателей не буде безинтересно довѣдаться, якъ дописуватель характеризуетъ порядки въ Долинѣ за двохъ старостовъ попередниковъ п. Цѣшки:

„Администрація правительственная въ нашѣмъ повѣтѣ за оныхъ попереднихъ старостовъ, наконецъ примусово спенсіонованыхъ, приводила намъ все на гадуку то, что пынуть о правлѣньяхъ мандариновъ хвѣнскихъ. Каждый урядникъ староства дѣлавъ посля своего wi-dzi-misze, деручи только на свою корветъ, кола п. староста зволнѣ того не бачити. Досѣть сказати, что практикантъ концентовой, котрый умѣвъ такъ бундучити, „що селянинъ необбизнаний збъ класами ранговыми урядничов драбани, уважавъ его за первого урядника староства, умѣвъ при адъютантѣ 500 зр. прибирати тутъ за колька лѣтъ колька тысячей и уходявъ за силу финансово. Въ наслѣдокъ того цѣлкомъ упала администрація повѣтова. Дороги страшно попусовалися.. школы пѣднѣвали черезъ здеморализоване учителей, котрѣ на 1-ого взявши пенсію въ Долинѣ програвати еи а потомъ кляли головы пѣдъ колеса вѣзвѣмъ зельничныхъ.. каждый жидокъ выконувавъ предпріемства промысловы безъ нѣякомъ контролѣ.. волокожество змоглося.. пѣдъ взглядомъ политичнымъ агитаторъ московскій довели вже до того, что мешканцѣ Долинѣ почали переходити на шизму... Въ старостѣхъ полагоджувано справы такъ, якъ собѣ бажала pani starościna i jej kochany Władzio... въ судѣ рѣшано справы посля бажаня pani sędziyny и еи адъютанта... и т. д.“

Подаетъ сей начертъ збъ дописъ, бо бинъ велими цѣкавый — шось правды въ нѣмъ бо-дай подекуда мусѣтъ бути. Такъ и пр. до-доктриканта концентоваго, котрый збъ плативъ 500 зр. за колька лѣтъ умѣвъ зрѣбнѣти силою финансово въ Долинѣ, — се зде-се не вѣзѣтъ въ воздухъ. Тѣлѣе же жалъ, що дописуватель не доказавъ, что сталося збъ тымъ практикантомъ, чи нагнаво его збъ службы, чи може въ нѣшомъ мѣсяцѣ въ той самѣ способѣ урядувъ, добывающися вышого щѣбля по драбнѣцѣ авасовѣ въ администраціи политичной. И ше дивна рѣчь, что тогдѣ, коли се було, нѣнѣшнѣ Катовы мовчали, а якъ „Дѣло“ коли по пѣдносило, то въ польскѣхъ газетахъ, такъ само якъ сегодня, казано: „Дѣло те-денційне“ и т. п.

За п. Цѣшки, — какъ дописуватель — все стало цѣкомъ иначе, дѣляго „Guse-gami mglu“, пѣдшваляющисъ пѣдъ справу руску, хотѣтъ п. Цѣшку повалити. Але збъ тымъ „Guse-gami mglu“ правдивѣ Русины не мають нѣ-кого болѣшого, а яко на свѣдѣковъ того покля-куеся дописуватель на рускахъ священствѣхъ оо. Горвиновича збъ Гошева, Колянковского збъ Велѣдѣжа, Небыловца збъ Перегнѣска, Вариво-ду збъ Калыно, Вагилевича збъ Каяжолуки, Войнаровского збъ Ракова, Павлюка збъ Рожня-това и Гриба збъ Глебѣвчи.

Се головнѣй мѣсяца збъ дописъ въ „Kurjer Lw.“ Дописъ та представляе п. Цѣшку въ ро-жевомъ свѣтлѣ, пѣдносячи такіи рѣчи, противъ котрыхъ нѣчо не дастся замѣтити, а промов-чучио збъ его стороны. Бо намъ здаеся, что въ жалобѣ до намѣстника на п. Цѣшку певно не мѣстяться закиды, что мовѣ то бинъ о доро-гахъ не дбае, волокожество не снѣнае, дае уряд-никамъ староства дерти людей собѣ на ко-рѣхъ и робити грошѣ, якъ то давѣйше бува-ло, — але мусѣли бути начѣ закиды, котрѣ мавъ розсѣдѣти сов. Мандичевскій, а о ко-трѣхъ въ дописѣ сказано лише, что „pan Ma-ryczewski dochodził niektórych spraw“. Чому дописуватель не навѣвъ тыхъ „niektórychъ spraw“ и не оправдавъ збъ нихъ п. Цѣшку то-ча за точку.

Такъ и пр. про незаконне заборонюванье руского языка въ дописѣ нема ані слова зга-дки. А прѣднѣ то рѣчь певно важна и свѣта для многыхъ изъ тыхъ правдивыхъ Русинѣхъ, котрыхъ дописуватель наводитъ яко свѣдѣковъ въ користь п. Цѣшки. Урядникъ переступае законы не только тогды, коли и пр. самъ бе-ре або позволяе своимъ пѣдвладнымъ брати взятки, чинити судъ несправедливый и т. п., — але и тогдѣ, якъ нарушае конституційны за-коны, забороняе якѣсь народности того, что ѣи дають законы. А що-до п. Цѣшки, то своего ча-су навѣвъ такій лѣзловый на-пѣвъ урядовый „Маръ“ мусѣвъ выступити збъ вступною ста-теею противъ его розпорядковъ, забороняющихъ Русинамъ въ повѣтѣ уживаня руского языка не то вже въ писемѣхъ до ц. к. староства, але навѣвъ въ паспортѣхъ для худобы, якѣ вы-дають начальники громадъ!..]

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Зачувати, що засѣданя палаты послѣвъ по великоднѣхъ свѣтахъ розпѣчавъ дѣя 2 мая и потянувшись ажъ дѣсь до половины мая а бѣтъ будѣ парламентъ одроченый ажъ до осени. Палата послѣвъ обдула бѣтъ часу своего скликаня по рѣднѣхъ фѣрихъ, т. е. бѣтъ 30 сѣчня ажъ до минувшю суботы 53 засѣданъ, збъ котрыхъ почавши бѣтъ 27 лютого припадае ажъ 40 выключно на самѣ бюджетъ. Бѣтъ министерства рѣльництва, етѣтъ министерства справедливости, послѣдній роздѣлъ прѣлимина-рия державного и законъ финансовый прийдуть пѣдъ наряду доперва по великоднѣхъ свѣ-тахъ.

Межъ Чехами а Нѣмцами прийдѣ може поводи до згоды. Нѣмецка праса централи-стична доказуе, что Нѣмцѣ готовѣ лишь тогды вступити зновѣ до соймъ чѣского, скоро орди-нация выборы въ Чехахъ будѣ змѣнена. Змѣна та мавѣя зрѣбнѣти подобно якъ змѣна выборовъ до рады державной збъ болѣшихъ посѣлостей. На то одновѣдае органъ старо-Чѣхѣвъ „Politik“, что Чехи булѣ завѣсгдѣ за такую змѣ-ною. Коли отже ексекутивный комитетъ нѣ-мецкѣхъ послѣдѣ соймѣхъ будѣ — якъ то теперъ доносѣтъ — стоитъ при своѣмъ жаданю спонсѣния сего условия, то сѣ точка певно не зрѣбнѣтъ нѣякомъ труднѣости а противно стрѣтнѣтъ безъ сумнѣву якъ наибѣлѣшу прихильность збъ стороны Чѣхѣвъ.

До аякѣхъ реформъ студій правничыхъ, котра мавѣ въ червнѣ збратисъ у Вѣднѣ, по-кликало министерство просвѣтъ по одному представителю унавереноствѣ въ Празѣ, Грацу, Львовѣ, Краковѣ, Черновцахъ и Инс-бруку. Вѣднѣ булѣуть репрезентувати 4 про-фессоры. Крѣмъ того булѣуть покликанѣ уряд-ники министерства просвѣтъ и трибуналу ад-министративного.

Збъ Вѣднѣ доносѣтъ, что болѣшнѣ делега-ціи збѣрутисъ на засѣданя имѣтнѣрно по Зелѣ-ныхъ свѣтахъ. Выборы до галицкаго соймъ бѣдбудуться имѣтнѣрно въ першѣмъ тыждѣн-ляцѣ а приготовленя до бравки поступили вже такъ далеко, что власти булѣуть могли занятисъ по при нихъ и приготовленями до выборовъ. Коли одѣбѣа будѣ скликаны галиц-кѣй соймѣ, ще не знати, але здаеся, что ажъ въ жовтню.

Министерство дѣлъ внутрѣшнихъ, спону-кане мабуть промозами послѣвъ Кронаветтера и Пернерсторфера въ радѣ державной выдало нову инструкцію для правительственныхъ ко-мисарѣвъ, выступающихъ на публичныхъ збо-рахъ. Министерство заказало строго комиса-риямъ правительственнымъ промѣвляти до бе-сѣдникѣвъ и въ загалѣ мѣшатисъ до дискусіи на зборахъ.

Сирава цѣрхѣскихъ бомбъ не сходить все це збъ порядку дѣевого. Збъ Петербурга до-носѣтъ до берлинскаго „Tageblatt-y“, что тамъ арештовано якогѣо человека, въ которѣ по-мешканю найдено двѣ маленькѣ бомбы збо-вѣмъ подобнѣ до тыхъ, якѣ фабрикавано въ Цириху. Рѣвночасно майже насѣпла вѣтъ збъ Вальна, что тамъ доканано якогѣо загадочного убійства, которѣ по вѣсѣй имѣтнѣрности допу-стѣлисе нѣгилѣсти. Подрѣбности о тѣмъ убѣ-ствѣ ще не звѣстнѣ, хочѣ то сталося въ бѣ-лый дѣнь и на досѣтъ оживленѣй улицѣ. Фак-томъ естъ, что мѣжъ нѣгилѣстами за грани-цею запанувавъ въ послѣднѣхъ мѣсяцахъ ве-личнѣ рухъ. То доказуе такожѣ писмо буш-шого нѣгилѣста Тихомірова до „Моск. Вѣ-дом.“, котрый вже бѣтъ довшого часу збравъ всякѣ звѣзѣ збъ давними своими товарищами и станувъ по сторонѣ правительства. Онъ пи-ше отже, что нѣгилѣсты въ послѣднѣхъ ча-сахъ не давали ему спокою и предлагали ему зновѣ рѣзніи пѣны. Тихоміровъ прожи-вае теперъ то въ Парижѣ то въ Швейцаріи; при кѣнци минувшю року мавъ бѣтъ надѣю, что правительство позволитъ ему вернути на-задъ до Россіи и подавъ просьбу, але ему не позволено вертати.

Збъ Цириху доносѣтъ, что минувшю пят-ницѣ арештовано тамъ колькохъ Россіанъ а Поляковъ, запутаныхъ въ звѣстну аферундѣ за внутрѣшну и заграничну политику

бомбъ. Межъ арештованными естъ такожѣ якѣисъ студентъ Данинскій, котрый булѣвъ вже разѣ арештованный за бесѣду, яку мавъ на похо-ронѣ Берштайна, погнѣшого бѣтъ бомбы. Од-но збъ арештованныхъ обжаловуютъ за то, что бѣтъ повывосѣвъ збъ помешканя студента Демб-ского всякѣ важкѣ предметы, чтобы они не достались въ руки полиціи. Збъ тои самои при-чины сидѣтъ ще одианъ Полякъ въ арештѣ бѣтъ самого початку сѣа аферы. Въ суботу робле-но дальшій ревизіи мѣжъ русскими студен-тами и арештовано двѣ студентки. При реви-зѣ позабрано множество книжокъ и лѣстовъ. Въ читальни русскѣй арештовано такожѣ ре-визію и замкнено еи урядою. Фактъ сей зрѣ-бѣвъ мѣжъ русскими студентами велике враженіе. Збъ Берна надѣйшовъ мабуть бѣтъ центральному правительству стрѣгий наказъ что-до поступованя збъ русскими студентами и дѣляго спѣдѣваються загално, что многіи булѣуть мусѣли выѣхати збъ Швейцаріи.

Урядова газета петербургска оголосила справозданье французскаго адмирала Олѣри о звѣстнѣй мисіи Ашинова, а рѣвночасно пода-ла такожѣ до вѣдомости вытѣгъ збъ справозданя русскаго вицекомсѣла Иванова, высланого французскѣмъ архимандритѣ Пасіиѣ и Ашинова. Оба они розказуютъ, что ихъ не повѣдомлено передъ тымъ о бомбардованю за-нятомъ Россіянами крѣпости Сагалло и что бомбардованье прѣйшло зовѣмъ неспѣдѣвано. Такожѣ доказуѣтъ они, что область, на котрѣй они проживали, не належать до Франціи. Крѣмъ того каже че Ашиновъ, что Французъ взялъ ему 45.000 рублѣвъ. Збѣзвѣнія Пасіиѣ и Ашинова стоѣтъ въ суперечности не лишь збъ справозданьемъ адмирала Олѣри, але такожѣ и збъ тымъ, что товаришъ Ашинова механикъ Гордосевичъ оголосивъ въ „Нов. Время.“ збъ французскаго справозданя выхѣдѣтъ, что коли Олѣри выславъ до Ашинова своего офицѣра збъ губернаторомъ Обоку, чтобы завѣзвати его до уступленя, принятѣ офицѣра ворожо и вымѣрено противъ него навѣвъ митрайлезу. По чѣй сторонѣ правда, годѣ ще еконститу-вати, але нема майже сумнѣву, что власти французскѣ не мають нѣякомъ причинъ пред-ставляти рѣчь фальшивѣ.

Жиль Ферри мавъ онѣгды въ національ-но-республиканскѣмъ товариствѣ бесѣду, въ котрѣй еконститувавъ, что республиканска пар-тія зновѣ обжила и зорганізувалася. Лѣхо привнесло добръ наслѣдки. Выбѣръ Буляжера зрѣбнѣтъ то, что правительство и партія умѣ-ренныхъ республиканѣвъ пробудилисе. Всѣ зро-зумѣли, что правительство має право жити и борѣтовати. Республиканѣ не дадуться замани-ти ані обдурити. Партіи перестали вже ро-падатисъ. Головна хѣба була та, что въ краю голошено, будѣтъ-бы правительство було лишь замаскованѣо анархією. Буляжизмови будѣ-тогды конецъ, коли правительство будѣе сильне а парламентъ будѣе мати мудру а карну болѣ-шѣсть. Република має теперъ всѣ средства, чтобы могла тріумфувати.

Ферри мавъ рѣцію, республика може дѣйс-тно вже теперъ тріумфувати, бо партія буляж-истѣска розпадаеся вже зовѣмъ; бѣтъ неи не лишь однадеа чинѣ разѣ болѣше членѣвъ але творѣться навѣтъ окремі, хочѣ правда, маленькѣ партіи, котрѣ засадничѣо рѣбѣются бѣтъ партія буляжистѣска. Такъ збобрали вже давнѣй буляжисты Мишленъ и Галианъ окрему республиканско-ревизіонну партію и мають за мѣсяцъ оголосити еи програму. Мишленъ сказавъ: „Мы не хочемо республики особисто, такой якъ буляжисты, котра опи-раласѣ-бы лишь на ген. Буляжерѣ; мы хочемо неособисто республики“. Нова сѣ партія, котра будѣе домагатисъ ревизіи конституціи и заведеа социальную республику, будѣе о столь-ко користна для правительства, что она бѣдор-вала бѣтъ Буляжера богато его дотеперѣш-ныхъ прихильниковъ.

Въ турецкихъ кругахъ урядовыхъ въ Константинополѣ роздѣшлася поголовка, посля котрой нѣмѣцкѣй цѣсарѣ мавъ прѣхѣтати въ го-стину до султана. О сколько та поголовка естъ правдива, годѣ знати, але збъ евентуальной го-стѣны цѣсари Вильгельма роблѣтъ собѣ вже теперъ въ Константинополѣ великѣ надѣѣ. Певна рѣчь — какъуть — что коли султанъ Абдул Гамидъ будѣе гостѣти у себе цѣсари Вильгельма II., то будѣе въ его особѣ прѣйма-ти у себе не лишь володѣтеля однозъ изъ най-болѣше могучихъ державъ, але ще болѣше бѣдѣстъ честь ему яко цѣсареви нѣмѣцкомъ держ-жавѣ, збъ котроу Туреччина бѣажѣе удержува-ти якъ найдружнѣйшу звѣзѣ. При сѣй надѣѣ за-являѣтъ султанъ нѣмѣцкому цѣсареви ту ци-ру дружбу, яку Туреччина мавъ вже бѣтъ дав-на для Нѣмеччины. Такъ говорѣтъ въ турец-кихъ кругахъ а може бути, что то естъ лишь рѣа desideria тыхъ кругѣвъ, бо збъ нѣмѣцкомъ стороны якогѣо досѣ нѣчо не чути о тѣй по-дорожѣ до Константинополя.

Въ Альбаніи не може якогѣо вѣхмарѣ-сѣ. Житѣлѣ въ долинѣ надѣ Садрима не хо-тѣтъ нѣякѣ платити податковъ. Каймаканъ збъ Лешу (Alesio) покликавъ отже дѣ себе ихъ но-табѣль а ушѣмъувъ ихъ легѣнько казавши ихъ лѣвъ высѣчи рѣзками. Позанѣтъ то не помогло, казавъ ихъ закувати и выславъ до Скодару, де ихъ теперъ держатъ яко закладникѣвъ. Въ наслѣдокъ того выслали житѣлѣ Садримы ме-морандумъ до всѣхъ консулѣвъ европейскихъ въ Скодарѣ, въ котрымъ просѣтъ о помѣчѣ противъ турецкихъ властей.

На интерпелляцію радикальныхъ послѣвъ Говеска и Пану въ румунскѣмъ парламентѣ одповѣвъ Катарджу, что Румунія мусѣтъ дер-жѣтисъ политикѣ неутралиной, что не дер-жѣтъ въ своѣмъ краю чужихъ интригъ ані а-гитаций противъ сѣбѣднѣхъ державъ. Въ даль-шѣй бесѣдѣ своѣй зазначивъ бѣтъ то, что король державѣя завѣсгдѣ конституціѣ а одѣвѣчѣлѣ-державѣя за внутрѣшну и заграничну политику

спѣаде выключно лишь на правительство. Осо-бногѣо управы въ Румуніи не може бути, бо парламентъ може таку управу усунути. Всѣму вишенѣ самъ край, коли терѣтъ алыхъ интри-гѣвъ. Коли-бъ на случай вѣины — кѣнѣвъ Катарджу — неутралиность була невозможна, то край будѣе мусѣвъ порѣшити то, что для его интересѣвъ будѣе користне; але треба будѣе добре розважѣти, бо за Браціана кѣштувала насъ щаслива вѣйна (збъ сѣбѣднѣ въ Россію противъ Туреччины) одну провинцію (Бессѣ-рабію).

До „Pol. Corr.“ доносѣтъ збъ Букарештѣ, что новѣй кабинетъ зрѣбѣвъ тамъ въ загалѣ добре враженіе, лишь противъ одного Верѣе-ска одѣвѣваються не конче прихильнѣ голоса. Газета урядоа оголосила вже именѣванье тыхъ судѣвъ, котрыхъ замѣнувавъ Верѣеску будучи че въ попереднѣмъ кабинетѣ. Бушнѣй министръ Карпъ зложѣвъ новѣй канѣвъ „кон-ституційный“, до которѣо приступило вже 61 членѣвъ.

Збъ судовою салѣ.

[Провина збъ §. 303. з. и.]

Въ львѣвѣскѣмъ судѣ карнѣмъ обдулася дѣя 11 н. ст. цѣвня розпѣрава противъ Гнатѣа Гладкого, 48-лѣтнѣго господѣря збъ Гѣбѣа об-жалованого прокураторією, на донесеніе мѣсцевѣго парѣха о. Колпачкевича, о провину оскорбѣи церкви, спѣвнѣной пѣдѣасъ проповѣди.

Коли о. Колпачкевичъ пѣдѣасъ проповѣди ганѣбѣвъ колькохъ неморальныхъ сѣлянѣ, мѣжъ тымъ и Гладкого, то Гладкѣй перервавъ пропо-вѣдѣ словами зверненными до сѣлянѣ: „Гей люди! Шо насъ має пѣтъ лѣжити? Свѣтъ не видѣвъ та-кого попа, якъ мы маємо! Всѣ уступайте збъ цер-кви!“ Въ наслѣдокъ того дѣякѣ сѣляне разомъ збъ Гладкимъ вышлѣи збъ церкви. О. Колпачке-вичъ вѣѣвъ жалобу до прокураторіи державной, а тѣа Гладкого обжаловала о провину збъ §. 303.

При розпѣравѣ Гладкѣй борѣновѣлъ въ той спо-бѣвъ, что о. Колпачкевичъ мѣтитисъ на нѣмъ, осо-бно за то, что бѣтъ зѣдѣвъ до Кракова на об-хѣдѣ Собѣского, за то и чорнивъ его передъ людьми и лѣвъ въ закритіи оскорблѣвыми сло-вами. Тенденція обороны Гладкого була: пред-ставити своего парѣха въ якъ найбѣршѣмъ свѣтлѣ, — тожѣ представляѣтъ, что мовѣ-то о. Колпачкевичъ, выкористуе нужду сѣлянѣ, за безѣѣтъ скупѣвуе грунты а потомъ збъ великимъ выкомѣмъ обдѣродуе, что мовѣ-то въ проповѣдѣхъ все говорѣтъ лишь о приносѣхъ, и т. п.

По переслуханю свѣдѣковъ, котрѣ свѣдѣчали для обжалованого досѣтъ користно и по бѣднѣтѣно рѣвножѣе користного для него свѣдоцтва бѣтъ гро-мады — трибуналъ засудивъ Гладкого только на 5 дѣѣвъ звѣчѣнаго арешту (хѣчѣ кара приносѣ-на бѣтъ одного до шѣсть мѣсяцѣвъ стрѣгового ареш-ту), а то збъ огляду на дѣже обѣгачающѣй обста-вины.

Збъ сѣго процесу выводитъ Dziennik Polski „agitacya moskalofilska prowadzona z całą otwar-тосіѣю въ wschodniej Galicyi“ и вызѣае власти, чтобы о. Колпачкевича потянуло до стрѣгой о-вѣчѣальности. Очевидно, въ Гнатѣ Гладкомъ видѣтъ мученика, потерпѣвшю за вѣду на торжѣство Sobieskiego въ Краковѣ... и только дѣляго бере его сторону и справу роздувае на великѣ роз-мѣры...

НОВИНКИ.

— Выдѣлъ Рускомъ Бѣсѣды уконституовалѣ въ той способѣ, что выбѣвъ головоу проф. Юліана Романчука, заступникомъ головы проф. Гладкого, секретарѣмъ п. Сѣчинскаго, референтомъ д-ра Евг. Олѣсницкаго, касеромъ п. Паниковскаго, господарѣмъ проф. Ил. Огоновскаго. Уступающѣй выдѣлъ высказѣвъ при тѣй нагодѣ д-рови Юліана Цѣлевичѣви, довѣлѣтѣноу головоу товариства, которѣо лише за для недуги жены члены „Рускомъ Бѣсѣды“ зѣвѣлѣли на сѣй рѣкъ бѣтъ обовѣзку выдѣлового и головы, щѣру подаку за доволѣтнѣй умѣлѣй и патріотичный провѣдѣ товариствомъ и его справѣмъ.

— Порядѣкъ болѣслужѣня въ страстнѣй тыждѣнѣ и свѣтлѣ Воскресѣнѣ въ церкви митрополиталь-ной св. Юрія у Львовѣ: Понѣдѣлокъ, вѣ-вторѣкъ, сѣреда о 11 годнѣй рано служба прѣждѣосвящен-на збъ евангеліемъ. Четвергъ: о 9 год. рано служ-ба Вожа архіерѣйска св. Василія Вол. збъ вѣчѣр-нею, посвященіе св. мира та антѣмисѣвъ и обрядъ умываня пѣдъ двѣацѣти свѣчѣнѣкамъ; о 6 год. вѣчерѣмъ богѣслужѣенье Страстей въ 12 евангеліями. Пятница о 10 годнѣй рано Часѣи царскѣ, обѣа вѣчѣрѣи збъ обѣдомѣ и положѣ-нѣмъ плащѣнѣцѣ, о 4 год. по полудни пропо-вѣдѣ о 6 утрѣна надгробѣа. Субѣта: о 9 годнѣй служба Вожа св. Василія Вол. збъ вѣчѣрнею и благѣсловѣнѣе хлѣбѣвъ, о 6 вѣчерѣмъ надгробѣо, о 7 годнѣй свѣтла утрѣна воскресѣа. Нѣдѣля: читанѣ службы Божѣи и посвященіе пасхи, о 9½ годнѣй архіерѣйска служба Вожа, о 5 по полудни вѣчѣрѣи збъ проповѣдоу. Въ свѣтлѣй понѣдѣлокѣ и вторнѣкъ богѣслужѣенье якъ въ нѣдѣлю.

— Галицкѣй намѣстникъ а асѣкурація „N. fr. Пре-се“ одержала бѣтъ асѣкураціонну оіаки у Вѣднѣ таку дописъ: „Галицкѣй намѣстникъ зрѣбѣвъ въ своѣмъ розпорядженю збъ 29 сѣчня до старѣствѣвъ въ справѣ церквей и буднѣковъ церковныхъ, та-кѣй не прихильнѣй и нѣчимъ не оправданъ замѣты противъ болѣшой части оперующихъ въ Галицкѣй товариствѣ асѣкураціонныхъ, что тѣ товариства булѣи змущѣной внести жалобу до министерства дѣлъ внутрѣшнихъ и бѣдпѣрти въ нѣй не оправ-дану папастѣи и въ виду своего рода поступованя галицкаго намѣстничтва просити, чтобы министер-ство на будучность подобного поступованя не допускала.“

— Збъ-пѣдѣ Галичанѣ пишутъ намъ: Новѣ у насъ лѣхо: ревизіи! Передъ трѣма дѣлами на при-казѣ ц. к. староства въ Перѣмѣшлянахъ скоп-центрировано жандармерію збъ трѣхъ оіацій (изъ Перѣмѣшлянѣ, Куровичѣ и Галичанѣ) въ Галичѣ

и предпринято строгую ревизию у 6 госпо-
дин в Глинянах и у 4-ох в Замостою. За-
глядано, — поки-що не знати. Выборы
... може бути, що знов вийшла яка
"hetna dempouazusa". Глиняни взагалі сла-
внодобові деяких людей, котрі могли-бы,
якщо доносили, займатися якимсь честившим

— Похоронъ Константина Ковальского 18-лѣтнего,
ученика гимназіального, сына сов. двору Вас.
Ковальского, відбувся дня 13 н. ст. цвѣтня попо-
лу. Мощъ вынесено зъ дому до церкви св.
Василия, а зъ-дѣтамъ на центральне кладовище.

— Пои. Антоній Павенцій признавъ въ своемъ
мнѣніи на буреу Ставронигійского Института
1906 ар.

— Ми. Александеръ Батенбергскій зъ женою — або
и графиня Гартенавъ приѣхали минулого
дня въ Триесту до Грацу и завернули тамъ заразъ
на берегъ увагу на променады: бѣгъ своею импону-
ющею красотою а она красую, ростомъ и елеган-
тно. На другій день зробивъ гр. Гартенавъ ви-
зиту комедантовъ корпуса бар. Шенфельдовъ и
въ у него досить довго. Графъ и графиня
приѣхали безъ всякой службы, але навезли зъ со-
бою множество папюнкѣвъ и поки-що обѣли въ го-
лѣ зъ обѣдъ вынаймили приватне мешканье.
Они вѣдуть за кілька днівъ а повернуть ажъ на
квѣтъ до Грацу и тутъ уже замешкають. Князь
Александеръ хоче тутъ выбудувати для себе
дворецъ.

— „Монахо на галиціи Поділю“. Подъ такимъ
заглавіемъ пише „Kurier Lw.“: „Въ повѣтовѣмъ
на заходнѣмъ Поділю упало кілька особъ
въ газду Почтовый экспедиторъ, который
въ остававъ на посадѣ, выпросивъ у поч-
тмейстера одпущку на 5 днівъ ибѣи то въ спра-
вѣхъ рѣшилъ. По кількохъ дняхъ той экспе-
диторъ пише зъ Львова до почтмейстера: „Нѣякъ
може повернути, остаюсь менѣ хѣба жити
зъ-дѣлами. Я спроневеривъ 1500 зр. и про-
грамъ до адъюнкта судового, двоухъ священникѣвъ,
податкового и секретаря рады повѣтовъ.“
Почтмейстеръ заразъ удавоа до Львова. Тутъ два
мѣсяца экспедиторъ зложили 500 зр., 900 зр.
за тѣмъ тѣ, що новыгравали, а решту недобору
заплатить почтмейстеръ. Показалося при томъ, що
и секретаръ рады повѣтовъ спроневеривъ надъ
500 зр. и отративъ посаду. Третью жертвою
тѣмъ родина дѣкара шпиталю повѣтовъ. Одной
жѣ знала жѣнка его до мѣсечного камина и за-
мѣтила тамъ своего чоловіка въ товариствѣ тѣхъ
жѣхъ одозвалася: „Я зъ дѣтми терпѣю го-
лодъ и нужду, а вы панове обдираете моего чо-
ловіка зъ чести и найзлѣтѣйшихъ чувствъ ро-
дическихъ...“ История дуже погана.

— „Внесемъ помещику на команду X-го корпуса въ
Полесіи — якъ пише Reichswehr — уго-
воръ на 45.000 зр. на три роки въ каменіи,
а въ штудала влаетителя 38.000 зр. Черезъ
послѣднѣе гарнизонѣвъ въ Перемышлѣ, Ярослав-
цевѣ цѣны помещикъ страшно поднесла-
се видко зъ повыше наведеного факту.

Рогатина пишуть намъ: „Людка Антопа,
(якъ была звѣстка въ ч. 73 „Дѣла“) у-
службы одъ панъ Тустановскіи зъ Чер-
новиціи 400 зр. и великихъ дороговщинъ
зр., схопила вже жандармеріи рогатин-
ской и завила дня 11 н. ст. цвѣтня до суду
ого въ Рогатинѣ.

— „Я у Емни-пашѣ. Якъ вже звѣстно зъ
ого до Лондону письма Стенліа бувъ у
пашѣ-пашѣ одъ 29 цвѣтня ажъ до 25 мая
надъ озеромъ Альбертъ-Панза а Еминъ
выказавъ ему такой свѣтъ поглядъ: „У мене
есть всего на всего 8000 людей, коли-бъ я рѣ-
шилъ въ дѣи ити“. На то сказавъ ему Стенлі:
„Я бы и хвилки не сумѣвася, що маю робити,
коли бъ бувъ на вашѣмъ мѣсцѣ.“ — „То все
правда, що вы кажете“ — одповѣвъ Еминъ —
„але у насъ дуже багато жѣнокъ и дѣтей, може
10.000 всѣхъ разомъ. Якъ же ихъ зъ дѣи вы-
вести? До того треба-бы множества диваріевъ.“
— „По що диваріевъ?“ одповѣвъ Стенлі. —
„Для жѣнокъ и дѣтей; ихъ не можна прецѣ
тутъ лишити а ити не зможутъ.“ — „Жѣнки
муютъ ити пѣшки а дѣти можна посадити на
ослы, котрыхъ прецѣ маєте 200 штукъ. Першо-
го мѣсяця буде походъ ити поволѣ, а одтакъ
люде до того навикнутъ. Наші Зазибарцѣ ишли
подчасъ моего другого походу въ поперекъ цѣлоу
Африки“. — „Ба — бдзавася Еминъ — але на то
все таки треба-бы дуже багато провизіи.“ —
„Пенно, але вы маєте тысячѣ штукъ худобъ.
Край, черезъ котрій треба-бы переходити, мѣсѣ-
ли-бы доставляли збѣжа и овчѣвъ.“ — Дня 1
мая 1888 р. розповѣдавъ Еминъ такъ: „Египтя-
не побили-бы зъ дѣи дуже радо; ихъ есть 700
чужа крѣмъ жѣнокъ и дѣтей и я радъ-бы ихъ
побити, бо они лишъ подкочують мою повагу
и не дають менѣ зъ дѣи выйти. Коли я имъ
оповѣвъ, що Хартумъ упало и Гордона убили,
розповѣдали они Нубійцѣмъ, що то все не прав-
да, що то я лишъ такъ выдумавъ. Що-до пра-
вильного войска, котре творить першій и другій
батальоны, я не певный. Люде ой жиютъ тутъ
такъ спокойно и свободно, что нѣякимъ дѣломъ не
покинули-бы краю, де жиютъ въ розкошахъ, ко-
пѣхъ въ Египтѣ певно-бы не мали. Воляки по-
женилися а декотріи зъ нихъ мають навѣтъ гаре-
мы. Пропущѣтъ отже, що правильне войско не
хотѣло-бы ити, то мое положѣнье стало бы при-
кре. Хаба-жѣ добре-бы то було лишати ихъ
власной судьбѣ? Чи то не значили-бы всѣхъ ихъ
зубити? Не було-бы нѣякой дисциплины. наста-
ла-бы суперечка, честилѣбный сѣхѣли бы стати
проводрями а въ концѣ они вырѣзались-бы что
до одного.“ — Коли Стенлі спытавъ черезъ Еми-
на Касатіого, чи може дѣи не схотѣвъ-бы ити
въ нѣмъ до моря, казавъ ему Касаті одповѣсти:
„Що постановитъ губернаторъ, то и я на то при-
стану. Коли губернаторъ останеся, то и я оста-
нуся; а пойдѣ дѣи, то и я пойдѣ.“

— Арбѣи вѣсти. Намѣстникъ гр. Баденій по-
вернувъ зъ Вѣднѣ до Львова.

Вѣсти зъ Авст. Львовской.

Презенту одержали оо.: Евг. Лиховичъ на
Лютювицѣ, Браотъ Персецкій на Шинковѣ,
Левъ Горалевичъ на Пенлики.

Въ пропозицію принятъ оо.: на Шельпа-
кѣ I Сим. Коношкѣ, II Илар. Рейтаровскій, III I.
Дудинскій, въ списѣ: Вол. Голинатый, Клим
Соневичій и Ал. Миновичъ; — на Высѣхъ I
Иос. Вандера, II Павло Козюкъ, III Дим. Склеп-
ковичъ; — на Янѣвъ I. Ил. Курбастъ, II Теоф.
Лавровскій, III Ер. Кмицкевичъ, въ списѣ: Мих.
Свѣтенький и Ал. Миновичъ; — на Устѣе-
лихъ Ромуальдъ Фицаловичъ; — на Журавно
I Ил. Гошовскій, II Юл. Валяньскій, III I. За-
лескій.

На конкурсъ розписанъ мѣсѣ I проповѣд-
ника при львовской архикап. церквѣ св. Георгія
зъ речинчѣмъ до 25 мал с. р.

Введеній оо.: Мир. Гуглевичъ въ сотр. Го-
родка и Вал. Харламповичъ яко парохъ Завидо-
вичѣ.

Президія намѣстничества згодилася на кан.
институцію оо.: Луки Вобровича на душпастиря
при головнѣмъ шпиталѣ львовскѣмъ и Богд. Влі-
шевского на Волю велику; — удѣлила дотацию
зъ рел. фонду для прив. сотрудника въ Кутахъ
на одинъ рокъ въ квѣтъ 300 зр.; — затвердила
надаи Коно. етипенди зъ фондациі Мих. Бѣлец-
кого по 150 зр. рѣчно Нестору Пшенюковому,
уч. VII кл., и Вас. Лопатинскому уч. гим. II кл.
Митр. Ординарийнъ вставивъ до намѣст-
ничества о згоду на кан. институцію оо.: Иос. Ре-
ваковича зъ Гайвъ на Хмельвѣку, который одер-
жавъ одъ двоухъ влаетителей Хмельвѣки (всѣхъ
есть чотирѣ) презенту и поставленый на пер-
шѣмъ мѣсѣ въ пропозиціи; крил. Корн. Манди-
чевского зъ Надворной на Отиевѣчѣ.

Обовязокъ катисита при львовскѣй школѣ
им. Елисаветы на часъ недуги о. Ник. Курбаса
принявъ на себе о. д-ръ Вартошевскій, профессоръ
львовского университета.

До львовской семинаріи духовной принятъ:
Ал. Джуляньскій на I рокъ (зъ авст. Львовской)
Леонидъ Молочковскій на III рокъ и I. Плещанъ
на I рокъ (зъ авст. Станиславской). — Тома Бо-
родайкевичъ, питомецъ-одержавъ одпущку на од-
инъ мѣсяцъ.

Вѣсти зъ Еп. Перемысской.

Презенту одержали оо.: на Явору, дек.
старосамбѣрского, I. Стояловскій, а на Кавско,
дек. дрогобичского, Корн. Гумецкій.

Канон. институцію одержали оо.: Ал. Я-
ремкевичъ на Боратинъ, дек. пороханьского; Мих.
Зубрицкій на Мшанецъ, дек. жукотиньского и
Ант. Рудавскій на Гай, дек. дрогобичского.

Завѣдательство Прусь, дек. мокрянского,
одержавъ I. Савчакъ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія. Министръ скарбу именовавъ ин-
спектора податкового Альфреда Сокульского стар-
шимъ инспекторомъ податковѣмъ для округа кра-
ева дирекціи скарбу у Львовѣ.

Посмертій — ☿ — оповѣстки.

Людвика Сѣнкевича, зъ дому Созаньска, жена
о. Ивана Сѣнкевича парохъ въ Тустановичахъ,
упокоилася дня 31 н. ст. марта по короткой не-
дугѣ въ 67 роцѣ житя. Вѣчна ѣй память!

Наука, штука и литература.

— „Посланиина, письма церковно-народного“ ч. I. по-
явился дня 1 (13) цвѣтня с. р. въ Бережанѣхъ
въ друкарни А. Цѣхонького. Редакторомъ „По-
сланиника“ (выходящего въ днѣ 1 и 16 каждого
мѣсяца въ обѣмъ аркуша печатного) есть о. Л.
Джуляньскій въ Лашинѣ, а редакторомъ одѣ-
чальнымъ есть А. Цѣхонькій. Въ словѣ одъ ре-
дакціи: „Господи благослови!“ высказано, что „ре-
дакція хоче созидати а не разоряти“, что „По-
сланиникъ буде ходити только тѣми дорогами, ко-
торі указавъ Христосъ Спаситель, живити тѣмъ
тѣми правдами, котрі подае св. католическая
церковь“. По статіи „Господи благослови!“ иде
статья „Кормъ духовный“, потѣмъ „Притчі и
приповѣсти“, дальше „Політика“, „Вѣдомости“
(новинки) и „Смѣхъ и правда“. Въ загалѣ „По-
сланиникъ“ — газетка зъ огляду національно-русо-
го зовсѣмъ безбарвна: въ 1-мъ числѣ не роз-
бирае ани одной изъ справъ рускихъ, ани сто-
ить на порядку дѣловѣмъ, нема ани слова згадки
про одноинны нашѣ до Поляковѣхъ, хѣба до нихъ
односиться фраза: „любовь и пріязнь зъ всѣми“. О „політицѣ“ о. редакторъ одзываетъ дуже не-
благоклонно: писати політику то — „песю во-
ну скубати...“ въ політицѣхъ полоза и сѣчка, сѣч-
ка и полоза а зерна ани на лѣкъ. „Фундаментъ
нашої рускои народности — політикуе о.
редакторъ — то наша руска св. католическая
церковь. Если на томъ фундаментѣ будемъ будо-
вати, то и врата адава не одолѣють насъ...“ Боль-
ше нѣякихъ фундаментѣвъ о. редакторъ не на-
ходитъ, хочъ мусить же бути якийсь „фундаментъ
народности“ и для братѣвъ нашихъ не-католикѣвъ
Русинѣвъ на Буковинѣ и подъ Россією... Въ по-
латицѣхъ заграничній о. редакторъ обговорюе „безъ-
вѣріе“ у Франціи и „ложно-понятій патріотизмъ“,
глубинѣ и безъуміи“ Италіянѣхъ, котрі не хотѣтъ
отворити зъ Раму державъ папской. Впрочѣмъ
нѣчо замѣтлившого въ 1-мъ числѣ „Посланиника“
нема. О. редакторъ у вступнѣмъ словѣ предви-
дѣе для своей газетки „терне, против-
ности, прикрѣсть, напасть... бо въ свѣтѣ зложѣ
и злоба“. Намъ здаеся, що о. редакторъ надармо
боится терня и напасти для своего „Посланиника“.
На терне и напасти засудженъ тѣ рускій часо-
писъ, котрі мають въ своей програмѣ: борбѣ
въ вѣрогами рускои народности о. пра-
ва рускои народности а тѣмъ самымъ и рускои
церкви, а не тая, котра голосить „любовь и прі-
язнь зъ всѣми“.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣднѣ 15 цвѣтня. Нервова недуга цѣ-
саревѣи значно зменшилася; цѣсаревѣа выѣде
на дальшу курацію масажову до Висбадену,
де вже выпаймлено вилю.

Берлинъ 15 цвѣтня. Цѣсаръ Вильгельмъ
выѣхавъ до Ольденбурга. Принятіе цѣсаря въ
Ольденбургъ було свѣтле. На дворці витавъ
его самъ князь. Вечеромъ одбулася иллюмина-
ція и походъ зъ смолоскинами.

Парижъ 15. цвѣтня. На пирѣ въ Вер-
салью одчитавъ Ангерь бесѣду, котру мавъ
выголосити Булянке. По пирѣ арештувавъ ко-
мисаръ полиціи Лягера и Льериса, але зробив-
ши зъ ними прогоколь, пустивъ ихъ зновъ
на волю.

Люксембургъ 15 цвѣтня. Князь ре-
гентъ одержавъ гратуляційнѣ телеграммы одъ
цѣсарѣвъ австрійского, нѣмецкого, одъ цара
и одъ короля бельгийского.

Надѣслане.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ
порукае 2460 317-0

Зѣлье Зебургера яко певне средство на
катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20
кр. На провинцію зъ опакowaniem 30 кр.

Нотаръ въ Вишнѣвчику потребуе кандидата
нотариального зъ практикою провинціальною. Зго-
лошенія зъ поданіемъ условій и дня обнятія посады.
2906 3-3

Пора замовляти свѣтло, щоби не опѣ-
нилось на свѣта!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

порукае прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

почавши одъ 30 кл. I а по 80 зр. II а по 72 зр.
крѣмъ фрахту.

При замовленяхъ просимо подавати послѣдну
стацию зѣдзичу.

Хто замовляе паразъ 50 кл., одержитъ 3% а при
замовленіи 100 кл. 5%, опусту зъ повышеной цѣны.

Замовленія приймають: Центральный зарпядъ
у Львовѣ и филии въ Станиславѣ, Тернополі,
Дрогобичи, Коломыѣ и Стрию. 2602

РЕСТАВРАЦІЯ

въ готели КРАКОВСКОМЪ

порукае складъ вина рѣжного ро-
да, а то австрійскій, угорскій, фран-
цузскій и т. д. по дуже низькихъ
цѣнахъ.

Уповѣню П. Т. Публюку о ихъ
добротѣ.

Заразомъ поручаю дуже сма-
чно и дешеву кухню и замѣните
пиво оломуцке на жѣру, а такожъ
на фляшки.

Зъ поважаніемъ

Яковъ Ролляверъ.

2912 1-3

ОСТАНКИ СУКНА

на штаны, гарнитурѣ, наметки
и убрания малы.

40 годииннѣвъ зъ лицитаціи

Гардеробъ уживана и нова, дам-
скіи и мужеска въ великомъ выборѣ

2885 5-7 поручае

ОДИНОКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ на ГАЛИЧИНУ

ЯЩИЩИНА

будынокъ театральнѣ у Львовѣ.

Славнѣйшій

ДРОЖДЖѢ

зъ фабрики

Ад. Иг. Мавтнера и Сыва

у ВѢДНИ St. Marx

на зближающійся свѣта

Великоидий

порукае

Кароль Балабанъ

у ЛЬВОВѢ

подъ Золотымъ Когутѣмъ.

Прошу о ласкавіи вчаснѣ
замовленія и о подавѣи дня,
на коли маю выслати, щоби
П. Т. малъ якъ найточѣйшу
обслугу. 2876 5-5

Маріяцельскій капль жолудковій

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ
жолудка.

Незрѣванный при браку апетиту сла-
бѣмъ жолудку, вонючѣмъ оддыху,
квашѣмъ оддыху, зуду, колыбѣ,
катаръ жолудка, згазѣ, творено сѣ
пѣску и камѣнчикѣвъ въ мѣхури,
при падѣ великой флегмѣ, жовтацѣхъ,
одкисленіи и блѣваніи, болѣи головы
(если походитъ зъ жолудка), корчакъ
жолудка, задненю, перетяженю жо-
лудка стравами и напоимъ, при хро-
бакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки
и геморойахъ. — Цѣна фляшочки
разомъ зъ приписѣмъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Головна выслака у аптекари

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскій капль жолудковій не суть пѣякимъ
средствомъ потайнымъ. Складовѣи части подаи суть при
каждой фляшочкѣ въ приписѣ.

Правдливъ можна купувати у всѣхъ
2351 2-52 аптекахъ.

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдливъ Маріяцельскій ка-
плъ жолудковій рѣзно фальшивѣи и наслѣдуютъ. — На
заявкѣ правдливости мусить кожда фляшка бути зави-
нена въ червоне запакѣваніи, заосмотрѣи въ повыше
марку охоронну и при каждой фляшочкѣ на приписѣ
мусить находитися, ще сей приписѣ друкованый у Г.
Гуска въ Кромержиу.

Правдливъ можна купити: У ЛЬВОВѢ въ апте-
кахъ: Якова Байзера, Г. Бюхенфельда, Петра Гайльго-
фера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколиши, Якова
Пипеса, Яков. Рукера, Кар. Склапнського, I. Венюроко-
го, Ари. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. —
ВЪ БОУРЦѢ у ап. Балыны Мендикон. — ВЪ БЕО-
ДАХЪ у ап. Брониса. Витославского, Мих. Куляки,
Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап. А.
Дурета, Иос. В. Лобоса. — ВЪ ВЛАЖОВѢ у ап. А.
Бжеса. — ВЪ БУЧАЧИ у аптекари Корниля Левчи-
ского. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Климоводинского. —
ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Трауфелнера. — ВЪ ДРО-
ГОВИЧИ у ап. Айхмлера, П. Партикевича. — ВЪ
ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гелма. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у
ап. Франца Петеша. — ВЪ ЗУРАВНѢ: у аптекари Иос.
Л. Томашевского. — ВЪ КАМѢНЦѢ СТРУМИЛОВИЙ
у ап. Кароля Палевского. — ВЪ КОЛОМЫѢ у ап. А.
Сидоровича. — ВЪ КОЛОМЫИ въ аптцѣ Ед. Стенля.
— ВЪ КОПИЦИНЦАХЪ у ап. Редера. — ВЪ КАЛУШИ
у аптекари Александра Пустова. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у
аптекари Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ
у ап. I. Жолнискон. — ВЪ НЕМИРОВѢ у аптекари
Прехримирского. — ВЪ ОЛЕСКУ у п. А. Кофтера. —
ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омеа. Барановского.
— ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ у апт. Жигмонда I. Калчицкого.
— ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яскевича. — ВЪ РОЗВАДО-
ВѢ у ап. Виня. Іабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв.
Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап. I. Алексевича,
К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМѢ у ап. С. А. Ленковского.
— ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКА-
ЛИ у ап. Евг. Висо-чавьского. — ВЪ СТАРОМЪ МѢСТѢ
у ап. А. Палевского. — ВЪ СТРИУ у ап. Чальба-
нѣго, В. Коморовского. — ВЪ СНИВѢ у п. А. Маш-
ковского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Яков. Козинского. — ВЪ
ТЕРНОПОЛІ апт. Леона Фляйшмѣйна и Фр. Ямругеви-
ча. — ВЪ УСТИКАХЪ у ап. Альф. Аструбского. —
ВЪ ЧОРТКОВѢ у апт. Людвика Носса.

Альбумъ заслуженныхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Б. КИЧАМЕСЪ, складъ мебѣлѣвъ
улицѣ Театиньскоя ч. 7. Про-
дае по найнижшихъ цѣнахъ рѣзніи
роды мебѣлѣвъ. 2890 4-8

БАШ-

дажѣ руптурѣвъ, суспензоріи

такожѣ

французскій спеціалности

въ добротѣ родѣ.

въ магазинѣ товаровъ модныхъ, бѣла муж-
ского, товаровъ галантерейныхъ, оро-
бѣвъ руптурѣвъ, марфурѣвъ и т. п.
порукае найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

2537 Цѣники на жаданѣ даромъ.

Мучка зъ костей

препарована кислотою сѣрчаною,
найсѣвѣйшійшій навозъ подъ вся-
кій засѣвъ весняный и

Порошокъ до корму

маючий околѣ 85% чистого фосфо-
рау въ аптѣ, невеликъ удѣлъ
нѣтъ 4% килѣи порошку, высладе
дворотною почтовою на надѣсланіемъ
переклауизар 1-60 зр. опакowaniem
и оплатѣи порта до каждой почты
въ Австрій и Нѣмеччинѣ.

Описъ и способъ ужити якъ
Мучки зъ костей, такъ и Порошку
до корму, на жаданѣ безплатно и
франко. 2861 11-25

Фабрика вытворѣвъ химичныхъ
и навозныхъ Сполки коман-
дитовѣи

Юліана Вауга

у Львовѣ ул. Агайоньска ч.

НАЙДЕННЕНІЕ!
CHIFFON-ы,
SHIRTING-и,
продает торгаш
Иван Ріда
у Львовѣ.
Промысла на желанье носило.

Закладаюся

за вонку пѣшу, що жадею зъ монѣхъ конкурентовъ не въ оны продавати готову або робити одѣжъ для мужичи и хлопцѣвъ зъ матерій красивыхъ и зъ граничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю моѣ богатый складъ таромъ 2484 Веч. Духовенству. 80-?

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужской одѣжъ гуртомъ подрѣбно.
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенный 1848.

Основанъ въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:

Старъ вина угорскій лѣтничій и натуральнй вина столовй бѣдъ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житиньски, Румъ и Аракъ de Goa.

Старъ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнй вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр. 284 11-?

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Обзначенъ на выставѣ гигиеничнй сѣбнымъ медалемъ за старъ вина.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ ВУДЖЕНИНЫ

ЮСИФА ЯНКОВСКОГО

у Львовѣ улица Театральна число 12

поручае

знамениты молодіи шинки, ковбасы сухі, сѣкавы и рѣзаніи, вудженіи озоы, поладницѣ, маринавану и вуджену телятину по рѣзныхъ цѣнахъ, наилучшого сорта и свѣже.

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ

де можна дѣстати кишки, ковбасы зъ напуствою и ковбаски зъ хрѣномъ.

Ласкави замовленія зъ провинціи выговоряються за послѣднатою точно и заразы, не вчислюючи опакowania.

Зъ поважаньемъ
Юсифъ Янковскій.

2902 3-4

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкаго

Акціоннаго Банку Гипотечнаго

2222 144-7

купуе и продае

всѣ эффекты и монеты
пѣдъ найпріступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечны и
5% Листы Гип. преміованіи,

котрыхъ пѣдла закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышней постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уважати до умѣщувания капиталѣвъ фондовъ, пушларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіи

можно одержати въ сый Контортѣ.
(до выльсования зъ 10% премію т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи залагоджуются безъ проволочки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

ИВАНЪ БОДНАРЬ

ТОРГОВЛЯ КОРѢННА И ДЕЛИКАТЕСѢВЪ
у Львовѣ

рогъ улицѣ Академичной и Зиморовича ч. 20

поручае по найдешевшихъ цѣнахъ

цукоръ, каву, правдиву россійску гербату, ликеры, румъ ямайка, горьки Воляновскій, всякого рода сыры и т. д.

ВЕЛИКИЙ ВЫБОРЪ ВИНЪ

столовыхъ и десеровыхъ, австрійскихъ, угорскихъ, ренскихъ и французскихъ

Вино столове бѣдъ 25 кр. за фляшу.

Комната до снѣданъ устроена зъ комфортомъ. Холодны перекуски: кавіаръ астраханскій, наштетъ штрассбургскій, лосось, угоръ, мянхи, селедцѣ остзейскій и мариновй, вудженина всякого рода.

Знамените пиво пильзенское, оломуцке и Липсфельда.

2904 2-3

НОВО ОДКРЫТА ТОРГОВЛЯ ПЛЯТИРОВАННЫХЪ ТОВАРОВЪ

(такъ зване хиньске сѣббло)

варшавского výroбу, пѣдъ фирмою:

ЯКУБОВСКІЙ и ЯРРА

Львовѣ, Ринокъ число 37.

поручае:

вырѣбъ признаюи загально тревалости и практичности якъ до церковного такъ и до домашнаго ужитку.

Крѣмъ того выконуе

одновления, посѣблованье, золоченье и всяку направи того рода товаровъ.

2854

8-12

Складъ по славахъ
всуды, де бывъ-
шеніи дотычній
пьянаты.

Складъ по славахъ
всуды, де бывъ-
шеніи дотычній
пьянаты.

І. АНДЕЛЯ

ново одкрытый

Порошокъ заморскій,

убивае: блохы, блохи, швабы, тарганы, мозгалѣ, мухи, мурашки, стоноги, молѣ, въ загалѣ всякы комахи майже зъ надзвычайною скоростію и певностію такъ, що зъ истнующаго поколѣнія комахъ антъ слѣду не зѣстане.

2505 10-12

Правдивый и по дешевой цѣнѣ

въ дрогеріи І. АНДЕЛЯ

13, Zum „Schwarzen Hund“ Hausgasse 13,

13, Dominikanergasse 13. 11, Kettengasse 11, въ Празѣ.

У Львовѣ у Зиг. Рукера въ антъ пѣдъ Сѣб. Орломъ, І. Байзера антъ; Петра Миколая антъ; Петра Гайльгофера антъ. Алоиза Гибнера, Юсифа Ганкого, Кароля Баера ул. Краковска; Яни: Ф. Вайс; Прумоза: Ушеръ Зандъ; Ясло: Р. Пальца антъ; Перемышль: А. Фалишевскій; Ряснѣвъ: Р. Вонтобскій; Закопане: В. Ригельгауцъ; Золочѣвъ: Іос. Гедль. Въ Краковѣ: І. Траучинскій антъ; А. Гавелка, купецъ; Е. Радлеръ антъ; Штокмаръ антъ; В. Редикъ антъ; Тернополь: Ф. Ямрогевичъ антъ; Броды: В. Ландесбергъ антъ; Ходорѣвъ; Ст. Дашкевичъ антъ; Фриштакъ: Іоанъ Заньевскій антъ; Куты: Алекс. Загаевскій антъ. Коросно: Іоанъ Лазаровичъ торговля корѣня, деликатесѣвъ и винъ; Коломыя І. Сидоровичъ антъ и Е. Штенцель антъ; Сокаль: Евр. Высочанскій антъ; Тернополь: Е. Францъ; Немирѣвъ: К. Предимирскій антъ. Бопыницѣ: М. Родеръ антъ; Станиславѣ: А. Байла антъ; Тарновѣ: А. Адлеръ антъ; Суха: К. Черняцкій антъ.

Кароль Яворскій

улиця Баторія число 20 у Львовѣ

поручае

складъ

дамской, мужской

на кожду

Выготовлюе всѣлякы по пріступныхъ

При замовленіяхъ зъ провинціи прошу прислать одинъ чобѣтъ на мѣру.

свой

обуви

и для дѣтей

пору року.

замовленія сейчасъ и цѣнахъ.

2874 7-10

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4 1/2% на рѣкъ.

2219 29-?

НА СВЯТА!

Ножѣ столовы и десеровы, тожъ до мисъ и чашъ, держакы до шинокъ, машинки до сѣченъ мяса, коританы, котелки и рѣзги до биты пѣны, бѣжки до тѣста, тарты, ницѣ, формы рѣзного рода, машинны универсальны до тѣста (мигдалѣвъ, цукру, булокъ, шоколада и т. п.).

Вырѣбы зъ альяны и хиньского сѣббля

(пѣдъ гарантією за добротѣю)

Антѣонъ Гальскій, торговля зѣмлемъ у Львовѣ

Пляцъ Маріацкій число 9.

Иллюстрованіи цѣнники на желанье, 2884 1-10

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признаніи и дипломъ гоноровый на всемирной выставѣ въ Антверпенѣ за незрѣваніи

Вырѣбы косметичной, Тоалетной и Парфюмерной

Пилиптонъ волосной синюму и спеціальному по пѣдѣствованію въмъ ужитію приверну красну бѣлу. Пѣдѣствованіе не фарбуе, лише одмодожуе волосы, зѣтры пѣдѣствованіемъ сего бѣдичнаго средства одзыскте первоздану бару, зѣкѣсть и бѣдыскъ. — Цѣна фляску 1 зр. 20 кр.

Валентинъ волосной синюму и спеціальному по пѣдѣствованію въмъ ужитію приверну красну бѣлу. Пѣдѣствованіе не фарбуе, лише одмодожуе волосы, зѣтры пѣдѣствованіемъ сего бѣдичнаго средства одзыскте первоздану бару, зѣкѣсть и бѣдыскъ. — Цѣна фляску 1 зр. 20 кр.

ПУДРЪ КНЯЖИ

Знамените поведженіе и покупъ сего пудру сѣбъ, каждымъ доказомъ его незрѣваніи добротѣи. — Пудрѣ княжи на всѣхъ выставахъ бѣвъ першимъ, а чѣскапй моделѣ зѣдѣствованіи его бѣдичили, найлѣше его поручае. — Пудрѣ княжи не мѣстятъ жѣдкихъ металовыхъ прікраснои, зѣтъ се мѣстятъ гѣпша и найлѣжѣйша мучка растіи, прікрасно прікраснои лица, надае красну, природну бѣдѣсть и зѣтъ неоцѣдѣнныи зѣдѣствомъ до окрасы лица.

Пуделко малѣ бѣлого пудру 60 кр., цѣна 1 зр. въ бѣдикомъ 1 зр. 50 кр. Розовый для бѣдѣдѣности и красноты до патинокъ и брунетокъ, малѣ пуделко по 70 кр., бѣдѣтъ зр. 1-2 зѣ пуделкомъ зр. 1-60.

Вода фіалкова. Усувае зѣ лица прѣщѣ, зѣнѣщѣ, угорѣи, позадѣны и дѣшныи шѣбѣи. зѣмѣдѣ дѣжуе морщинки и дольки бѣновѣ. Лице бѣдѣдѣтъ, зѣбѣдѣтъ и мѣстятъ до той степени, що яко средство тоалетно-гигиеничнѣ зѣбѣстало бѣдичане медалемъ заслуги на выставѣ природно-мѣкарской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперникъ ч. 2, пляцъ Маріацкій и улица Галицка, рога Валова въ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦАХъ Ринокъ ч. 2.

МАГАЗИНЪ

Товарѣвъ блаватныхъ и Полотенъ

СТАХЕВИЧА и АБРИСОВСКОГО

у Львовѣ, рынокъ ч. 32

одержавъ вже на сезонъ весняный

2853 8-10

наймоднѣйшій

МАТЕРІИ ВОВНЯНІЙ

у всѣхъ возможныхъ родахъ.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

Львовѣ ул. Городецка ч. 22

поручають на наблизуючійся сезонъ весняный свой складъ обильно заосмотренный въ машинны и зѣдѣствованіи рѣдѣнчій именно универсальны пуги сталевы власного výroбу вѣдѣнского и оригинальнй пуги výroбу Сака; новы сталевы бороны пружинновы, бороны діагональнй, валцѣ и т. п., улюбленй сѣячки Junior-Drill и Balance-Junior-Drill, такожъ оригинальнй сѣячки рядковѣ Сака, сѣячки широко-метѣй и т. п.

ВАРШТАТЪ НАПРАВЫ якъ найлѣше устроены зѣ паровыми моторами.

Складъ комисовый въ Тернополи має L. F. Veltzé.

Цѣнники иллюстрованіи gratis и franco.

2860 8-10

Капы, портіеры, ослоны бѣлы и кольоровы поручае въ
наибѣольшомъ выборѣ
по найнишихъ цѣнахъ

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

пѣдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣдѣальный редакторъ: Иванъ Бедей.

Патѣръ зѣ фабр. Черлянскою.

Зѣ друкарнѣ тов. им. Шевченка, пѣдъ зар. К. Беднарского.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ пѣдѣл и рускихъ святъ) о 5-й годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека наименитѣйшихъ новѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карола Лодвига 9. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Вѣ Франкфуртѣ и Гамбургѣ H. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитость за нисераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ

въ Австрій: за Границею:
на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на пѣть рокъ . . . 9 зр. на пѣть рокъ . . . 12 зр.
на четверть рокъ . . . 4 зр. 50 кр. на четверть рокъ . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на пѣть рокъ . . . 8 зр.
на четверть рокъ . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереженнє. — Редакція неопечатанъ вѣдѣль охъ порта.

Поддѣлокъ число коптъвъ 8 кр. а в.

Оголошеня принимаютъ по цѣлѣ 6 в. охъ одной стрѣчки печатной, въ рубр. „Надбѣло“ по 20 кр. а в.

Подѣлки числятся по 10 кр. охъ стишка.

Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня зачинаеся II-гій четвертокъ нашего издавництва. Просимо посѣдѣти зъ предплатою и зъ евентуальнымъ вырѣваннемъ залеглостей.

Рада державна.

333. засѣданье палаты послѣвъ зъ 10 цвѣтня 1889.

П. Веберъ доносить письменно, що складае свой мандатъ. — Правительство предлагае законъ о дальнѣмъ заведеніи судовъ присяжныхъ въ котарскѣмъ окрузѣ судовѣмъ въ Далиціи.

На порядку дневномъ стоять §§. 14, установляющій контингентъ войсковый выражено только на 10 лѣтъ, и 49 нового закона войскового, котрі то §§-ы соймъ угорскій змінивъ а палата панѣвъ послѣ тыхъ змінивъ приймала.

П. Тиркъ: Якъ правительство ще коли ехоче предладати подобный законъ и поставити на становищи неомысленности, нехай перше переуставитъ законъ черезъ угорскій парламентъ, котрый показавъ, що вмѣе ще беречь свое право. Оно, правда, не тяжко говорить все о жертвенности и дольности, якъ тутъ дѣляеся, де народъ має кошту того понести. Войско повинно бути такожъ на охорону національности. Дайте Нѣмцямъ, що имъ належитися, а они бодай охотнѣе будутъ голосувати за закономъ, нѣжъ досѣ. Податокъ крови, якого сей законъ домагася, естъ за великій. (Президентъ перебивае, чтобы говорить до §. 14.) Коли въ Угорщинѣ чотвѣри недѣлѣ говорено, то тутъ бодай одну годину буде вѣдно говорить. (Президентъ зовѣт перебивае, а пос. Тиркъ кончатъ.) Я противный §-ови 14 въ теперѣшній и въ давнѣйшій его формѣ, а що мы обтяжыне народу контингентомъ рекрутѣвъ уважаемо за высоке, то будемо голосувати противъ проекту.

По промовахъ пос. Пленера, котрый заявивъ, що въ новѣмъ сформулованѣ §-у мысль не естъ змінена только яснѣе высказана, и резервита — приняты §. 14 большинствомъ двохъ третинъ голосѣвъ; противъ §-у голосовали только нѣмцѣй націоналы (подъ проводомъ пос. Штайнвендера) в антисемиты.

При §. 49, зъ котораго въ новѣмъ сформулованѣ опущено цѣлый уступъ о размыслѣннѣмъ калѣченю себе, чтобы зрѣбати себе неадѣбнымъ до войска, промовляеъ пос. Тиркъ о союу зъ Нѣмеччиною и закѣнчавъ такъ: „Видячи, кѣлько Савлѣвъ зъ правѣцъ палаты змінялося наразѣ на Павлѣвъ, и якъ Чехи, Поляки и февдальны паны запалюются до того союза, мушу прийти до пересвѣдченя, що се не естъ любовь, але нѣтересъ и егонизмъ, и мушу тутъ сказати: нехай Богъ боронитъ Нѣмеччину охъ того, чтобы коли потребувала помѣчи Австрій: дѣстала-бы або малу або нѣяко!“

По сихъ словахъ настало возмущеніе въ палатѣ, описане нами вже попередню. За примѣромъ пос. Пленера проводирѣ всѣхъ клубѣвъ, навѣтъ нѣмцѣйскихъ націоналѣвъ и антисемитѣвъ, протестовали противъ „непатріотичныхъ словѣвъ пос. Тирка, понижающихъ повагу Австрій“. Не обзавася только рускій клубъ. Пос. Яворскій сказавъ, що бѣтъ протестуе „въ имени заступничествѣ Галичинѣ“. — Тиркъ на всѣ тѣ протесты и на нагану президента одповѣдае, що его слова перекручуютъ и подкладаютъ имъ больше, нѣжъ онъ сказавъ. Австрія превадитъ ниѣ только интересы Славянъ, а именно Чехѣвъ и Полякѣвъ. Протестъ пос. Яворского бѣтъ зовѣмъ неспѣтѣбный, бо я нѣгде не сказавъ, що чешскій або польскій жоньяры або офицеры не будутъ сповняти своего обавязку — Потѣмъ приняты §. 49, а въ концѣ цѣлый законъ въ третѣмъ читаню всѣмъ голосами окрѣмъ молодѣ-Чехѣвъ и антисемитѣвъ.

Одтаеъ перейшла палата до дальшихъ нарядѣвъ надѣ бюджетомъ министерства торговлѣвъ. Пос. Паттай (антисемитъ), замѣтивъ, що почтова щадница зрѣбала зъ австрійско-угорскѣмъ банкомъ угоду, котра некористна естъ для щадницѣвъ и для державы, бо щадница черезъ то стала слугою банку и не може сповняти своихъ задачѣвъ, чтобы вызволити державу зъ-подъ интернациональныхъ мѣцарствъ промѣвыхъ.

Министеръ Бакегеми и пос. Найваргъ запевняють, що загадана угода щадницѣвъ зъ банкомъ не робитъ щадницѣвъ зависимѣмъ охъ банку, а приносить больше корыстей щадницѣвъ нѣжъ банкѣвъ.

При титулѣ „Будова державныхъ зельзницъ“ радженъ и надѣ будовѣмъ новонъ зельзницѣвъ зъ Ясла до Рашева. Пос. Штайнвендеръ противяся тѣмъ будовѣмъ, бо сеи зельзницѣвъ анъ зъ стратегическихъ взглядовъ не естъ такъ дуже конечна анъ не придаеся промышленѣмъ настанюмъ. Законъ о будовѣ тѣхъ зельзницѣвъ принятъ въ поправкою пос. Гербста, що на тую цѣль признаеся на рокъ 1889 суму 2,300,000 зр.

334 (вечѣрно) засѣданье палаты послѣвъ зъ дня 10 цвѣтня 1889.

Президентъ министровъ предлагае законъ о удаленіи заомогѣ державной для потерпѣвшихъ охъ повени людности въ кѣлькихъ краяхъ. Потѣмъ радженѣо дальше надѣ зельзницѣмъ.

Пос. Вергани (антисемитъ, редакторъ антисемитской газеты „Deutsches Volksblatt“) домагася, чтобы правительство само будовало зельзницѣвъ, абы не самѣ только властателѣ бѣльшихъ посѣлостей и жиды мали зъ того зыски. При концессионованю тѣхъ зельзницѣвъ дѣются всякѣ надѣжнѣ. „Треба дивуватися, що люди зъ-поза министерства торговлѣвъ ехоче мѣжъ засягають информаций, нѣжъ стороны интересованъ, и тѣ стороны кажуть, что только за стараньемъ тамтѣхъ людей можна узыскати концессию“. Бесѣдникъ покликъуеся на листовѣй донесеня о тѣхъ случаяхъ и приводить, что при вылащеняхъ въ Галичинѣ дѣляся надѣжнѣмъ урядовѣмъ и подѣжнѣмъ. Я авертаю увагу на статѣ, що появились подѣ навѣсомъ „Коррупція локальныхъ зельзницѣвъ“ въ „Deutsches Volksblatt“. Въ справѣ посла Ромашкана, котрый застерѣгася противъ тому, что мѣжъ-бы дѣстали концессию охъ правительству, а не сумнѣваюся, что ему о концессию лекше, якъ кому небудъ нишому. Такъ-же се звысно, что рука руку мые. Звысно, якъ бар. Ромашканъ вмѣе приподобитѣ правительству; кѣлько то онъ робавъ заходѣвъ, чтобы мене одвести охъ интерпелляцій, котру я поставивъ въ справѣ князя Понятовского, что то, якъ панове знаеъ, въ кѣлькихъ мѣсяцахъ зъ концессиѣ збѣставъ старшѣмъ совѣтничѣмъ скарбу. Правительство винно п. Ромашкану вдячнѣсть за той трудъ, а тогда такую концессию легко узыскати. Кн. Сапѣга, гр. В. Дѣдушницкій и п. Поляновскій узыскали концессию на будову локальныхъ зельзницѣвъ зъ Сокала до Ярославѣ, а одступили чѣ одрѣзали ту концессию зельзницѣ Карола Людвика. Сеи зельзницѣ утворили въ цѣльяхъ будовы подѣжнѣмъ вылащующе, на верху котораго станули заступникъ зельзницѣ Карола Людвика д-ръ Краттеръ и д-ръ Ронисскій, котрый давнѣе, закимъ ще сполонизуваеся, называеся Вуретъ. Вылащенѣе одбувалося въ той способѣ, что н. пр. заступники громадъ Угнова и Заставѣ внесли до найвысшого трибуналу справедливости въ Вѣднѣ и до прокураторіи державной у Львовѣ жалобы, въ которыхъ обвиняли спѣлку Краттера и Ронисского о перекупствѣ при выкупѣхъ грунтовѣвъ, а котры жалобы задекретованѣ булы яко клеветѣ. Жалуючы-ся замкнѣно навѣтъ до слѣдства, але ц. к. судъ варный у Львовѣ, по переведеніи 11 марта 1884 року розпрѣвъ, увѣдливъ тѣхъ бѣдакъ, а въ ореченю зазначивъ выразо, что факты закиненыхъ спѣлѣвъ перекупствѣ булы доказанѣ. И се надѣ тѣмъ всѣмъ поростаеъ трава. Такъ то людѣсть краю при вылащеню подѣ зельзницѣвъ бувае грабленѣ и обдѣрана бѣварно въ бѣлый день „рицарями промышленности“, котры мають мѣжъхъ прѣятельствѣ и протекторѣвъ.

Комисаръ правительственный зѣбавъ за-кнѣды пос. Верганиго а по короткѣй дискусіи, въ котрой, якъ и попередѣ, послѣ кѣлькихъ краѣвъ домагалися будовы у себе зельзницѣвъ, закнѣчено засѣданье.

Инструкция о комисаряхъ правительственныхъ.

Змѣеъ инструкціи, котру министеръ справедливости выдалъ для всѣхъ краѣвъ коронныхъ въ справѣ комисарѣвъ правительственныхъ, естъ слѣдующій: 1) Комисаръ правительственный мають являтися на всякихъ зборахъ товариществъ и народныхъ зѣвѣхъ въ мундурѣ. Особливѣмъ обавязкомъ ихъ естъ поступати честно и тактовно, але рѣшуче. Комисарѣ мають представитися предѣстателемъ зборѣвъ, мають сидѣти на видѣмъ мѣсцѣ и близько предѣстателѣ збору, чтобы могли зъ нимъ устно порозумѣватися. 2) Они мають звертати увагу предѣстателѣ збору на дѣтѣхъ постановѣмъ закона и выходячѣхъ зъ того обавязки. 3) Комисарѣ правительственный мають право подѣчаеъ дискусіи зажадати поясненя охъ-до особы бесѣдника або внесодателѣ, коли бѣтъ дои особы, что не знаеъ; бѣтъ маеъ такожъ право розвѣдѣтися, чѣ зборѣвъ суть членами товарищества або запрошенными гостями. 4) Комисарѣ правительственный не евъ-бѣдно нѣякъ говорить безпосередно до бесѣдника, ему перебивати або мѣшати до дебѣты. 5) Комисарѣ правительственный може зажадати списаня протоколу о предметѣхъ розпрѣвъ або о ухвалѣхъ збору, особливо тогда, коли предметъ розпрѣвъ або ухвалы збору переступаютъ законы або противятыся постановѣмъ статутѣвъ. Онъ може въ свѣтъ случаю зажадати навѣтъ бѣднѣеу протоколу або самъ охъ бѣднѣеу зрѣбати и предложити его свойнъ началной властѣ. 6) Наколи-бъ предѣстателѣ збору не сповняеъ своихъ обавязковъ, приписанныхъ закономъ або одмовивъ списаня протоколу, то комисаръ правительственный має право для сцен-

етатизана сего зажадати голоса и покликати на то свѣдѣковъ. 7) Наколи-бъ стался щось противзаконного, то комисаръ має на то покликати свѣдѣковъ и розвѣзати зборѣвъ, подаючи до вѣдомости фактъ, за-дѣя котораго то сталося и покликующеся на дѣтѣхъ постановѣхъ закона. По розвѣзаню збору маеъ комисаръ, покликующеся на дѣтѣхъ законъ завазати зборѣвъ, чтобы розѣшлися и загрозили при-мусомъ. 8) О хѣдѣ зборѣвъ маеъ комисаръ зѣдѣти справозданье а коли сталося щось незаконного, то маеъ точно навести слова дѣтѣхъ бесѣдника. Коли комисаръ бѣтъ змущенный розвѣзати зборѣвъ, то муеъ въ то подѣта въ своихъ справозданю подѣ своєю присягою служебною. 9) Урядники, дѣлающѣ противъ сихъ приписѣвъ, будутъ потягнѣны до одѣвѣчальности.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

О станѣ здоровья Бн Вел. цѣсаревѣмъ подѣють урядовѣй газетѣ такъ вѣстѣ: „Въ виду неспокойныхъ вѣстей, голошенныхъ нѣмцѣмъ и французскими газетѣмъ, заѣвѣряють зъ автѣнтѣчного жерела, что нервова недугѣ Бн Вел. цѣсаревѣмъ блѣсаетъ аменшала въ послѣднихъ часахъ дуже значно и естъ надѣвъ, что курація масажѣмъ въ Висбаденѣ недугѣ зовѣмъ усуне. Вирѣшѣмъ станѣ здоровья цѣсаревѣмъ естъ зовѣмъ вѣдѣлюющій. Всякѣй инѣшъ поголоски суть безосновнѣй.“ Цѣсаръ, цѣсаревѣ и архикн. Валерія приѣхали онѣгда до Ишль и перебудутъ тамъ бѣтъмъ дѣвъ.

Новый законъ будѣвничій для 131 мѣстѣвъ и мѣстѣчѣвъ въ Галичинѣ одержавъ вже цѣсарску санкцію. Законъ сей стане правосильнымъ въ 90 дняхъ по его оголошеню а равно-часно стрѣтати свою правосильность для сихъ мѣстѣчѣвъ постановѣ, что мѣстѣтъ въ §§. 2 до 15 закона огненого для мѣстѣвъ и мѣстѣчѣвъ, выданого на подѣставѣ цѣсарского патенту зъ 28 липня 1786 р.

Дакварскій епископъ Стросмаеръ, котораго телеграма на кѣвѣнѣй ювилей хрещеня Руси нацѣвала декому только крови, одержавъ сама днями въ одѣвѣднѣ на свою пастирскѣе послѣаніе дуже прихильные письма охъ кард. Рамполиго, зъ котораго выходить, что въ Римѣ все ще дуже цѣнятъ и поважають епископа та гѣдѣтѣся на его дѣвѣльнѣсть. Письмо се зъвучитъ: „Дѣкую Тебѣ за ту пересылку (пастирскѣе послѣаніе). Св. Отецъ вѣлѣвъ заравѣмъ вы-сказати Тебѣ свое признание за ревнѣсть, зъ якою подѣбѣеъ своимъ епархіямъ науки, что въ силѣ забезпечити имъ счастье и доказати потребу независимости и свободы апост. престола. Онъ молитъ Бога, чтобы давъ Тебѣ довге житѣе и добре здравье, чтобы увѣнчавъ добрымъ успѣхомъ твои труды, предѣривѣтъ для блага церкви и чтобы зволивъ призвати до осередка еднѣности всѣ народы Твоего благородного племенѣи. Св. Отецъ пересылаеъ Тебѣ зъ глубины Своего сердца апостольскѣе благословеніе, Тебѣ, Твоему духовенству и Твоему народовѣ.“ — Органъ папскій „Moniteur de Rome“, згадуючи про се письмо, называеъ еп. Стросмаера „горячимъ и геніальнымъ мисіонеромъ Выхѣду“, котрый зъ великою штуркою працю надѣ зѣблѣженемъ до себе двѣхъ церквей: вихѣдонъ и захѣдонъ. „Есть то — какъ загадаа газета — идея безъ сумнѣву трохи передчасна, але тѣ рухи моральны и интелектуальны, тѣ стремленя, потягають за собою народы нѣй и бажающѣй свѣтъ, въ концѣ заѣвѣды побѣждають.“

Зъ Праги доносятъ, что нѣмѣдкѣй комитетъ выборчій властѣтѣльнѣмъ бѣльшихъ посѣлѣстей въ Чехахъ постановивъ предложити за-галѣному збору выборчѣвъ дня 28 с. м., чтобы кандидаты приняты лишь тогда пред-кладамъ имъ мандаты, коли цѣла вѣрнокон-ституційна партія ухвалитъ вступити назадъ до союму.

Управу російского министерства кому-никацій обявъ по смерти мнѣ. Павкера про-возгласити совѣтничѣ державный Габбенетъ. Хѣто будѣ именованъ министромъ, досѣ же не знаѣти, хочъ газетѣ російскѣй подѣють вже богато кандидатѣвъ до сѣа посады, а мѣжъ ними генералѣвъ: Анненкова, Петрова, Бѣрикова и Тилля.

„Köln. Ztg.“ подѣвъ дописъ въ Петербурга такую характеристику царя Александра III. Вебъ, что видѣли царя въ послѣднихъ часахъ, запримѣтили, что бѣтъ въ порѣвнаню до давнѣйшихъ часѣвъ такъ въ своихъ выступѣваню якъ и въ гуморѣ значно змінивѣся. Коли бѣтъ давнѣе, особливо же въ початкахъ его панованя, бѣтъ бѣльше скрытый и высту-павъ несмѣло а зъ лица выглядѣвъ навѣтъ по-мурѣ, то теперь бѣльше навѣтъ бѣтъ повѣвъ свою самѣсѣдѣмость царевѣ, котору Россіиѣ такъ радо видѣти у своихъ царѣвъ. Въ послѣднихъ часахъ почавъ бѣтъ навѣтъ зноситися зъ людѣмъ, стоячимъ зъ-далека охъ него, ба навѣтъ зъ такимъ, котрыхъ ему лѣтъ побѣжно пред-ставлено. Взгалѣ робитъ царъ весѣльнѣе и дѣльше враженье, якъ давнѣе. Характернѣ-

стичными для его погляду на становнѣще Рос-сіи сугъ его слова, высказанѣ недавно въ роз-говорѣ о поглядахъ заграничной прѣсы на Рос-сію яко державу европейску и азійску и на еи интересы на Выхѣдѣ и на Заходѣ. Царъ ска-завъ: „Я не розумѣю, якъ можна такъ пони-мати становище Россіи; однакъ поглядъ на карту выстане, чтобы показати, что Россія естъ шестою частѣю землѣ а то и означаеъ еи ста-новнѣще“. До сихъ словѣвъ царя додаеъ „Köln. Ztg.“ такий коментаръ: О сколько розходѣтся о простѣрѣ а не о силѣ народу и культуры, то ея замѣтка, даюча доказъ высокаго почутѣ самого себе, естъ неоспорима. Але при якѣмъ конфликтѣ зъ великою и добре узброеною дер-жавою европейскою могла-бы „шеста часть землѣ“ все-таки эе вытѣти.

Предѣстателемъ слѣдчѣмъ комисіи фран-цуского сенату въ процессѣ Булянжера выбра-но сенатора адвоката Мерлева. Комисія роз-почала вже свою дѣвѣльнѣсть, але слѣдство по-тягнѣея цѣлымъ мѣсяцѣмъ, бо треба буде попере-чѣвати множество актѣвъ и всѣлякихъ корес-понденцій. Правнѣца палаты послѣвъ оголосѣ-ла протѣстъ противъ суду сенаторского и од-кликъуеся до народу, заѣвѣваючи его, чтобы бѣтъ при выборахъ выступѣвъ противъ сѣа не-справедливости и противъ противникѣвъ за-галѣного голосованя. Сенатъ ухваливши кре-дѣтъ на устроенье ювилейного торжества французской революціи, одрѣчѣвся до 14 мая. Булянжерѣмъ дѣеъ тымчасѣмъ добре въ Брук-сѣли. Онъ тамъ устроѣеся вже якъ дома, зъ Парижа спровадивъ свои конѣ и екипажъ и не боѣеся, чтобы его зъ Бельгіи прогнѣно. Бѣлгійскѣе правительство не то что не маеъ охоты прогнѣати Булянжера, але, здаеся, естъ ему навѣтъ досѣтъ прихилье. Кажуть навѣтъ, что министеръ войны Понтусъ, котрый самъ одѣвъ зъ цѣлого кабинету бѣлгійского бѣтъ за прогнѣанемъ Булянжера, муеъвъ за-дѣя того выступити зъ кабинету.

Справа абессиньска була вже предме-томъ нарядѣвъ въ послѣдній радѣ министровъ въ Римѣ. Въ виду того, что вѣстѣ о смерти негуса естъ вже зовѣмъ певна и что войско его естъ въ повѣной дисорганизаций, радѣвъ Криспи и министеръ войны, чтобы Италія вя-зѣлася чѣмъ скорше до акцій. Мѣмо того другі министры спрѣтивѣлись тому и постановили до сѣа справы не мѣшати. Въ наслѣдокъ того мало настѣти въ италійскѣмъ кабинетѣ непорозумѣнѣе. Въ той самѣй справѣ интере-лювавъ пос. Бретанце министра войны, якъ думаеъ поступити собѣ правительство въ Афри-цѣ въ виду змінивъ политичныхъ въ Абес-синіи.

„Pol. Cor.“ доносить, что король Гумбертъ має дня 18 мая выѣхати зъ Криспинѣмъ и ще зъ однимъ урядникомъ зъ министерства дѣлъ заграничныхъ въ гостину до Берлина.

Пѣтъ середно-американскихъ республѣвъ: Костарика, Гватемалѣ, Никарагуа, Сальвадоръ и Гондурасъ, заключили дня 16 лютого с. р. угоду, ибѣла котрой всякѣ споры межи сѣми державами мають залагоджуватися въ мирѣмъ и розѣвъ и безъ войны а просто лишь мировымъ судомъ котроу-еъ зъ слѣдующихъ державъ: Сполученъ державъ, аргентинска республика, Чилѣ, Мехико и Швайцарія або котроуеъ зъ великихъ державъ европейскихъ. Дальше по-становѣеъ та угода, что жадна зъ згадѣныхъ пѣтъ республѣвъ не смѣеъ заключати яконѣвъ у-годы зъ другою державою безъ згоды всѣхъ прочихъ республѣвъ и что делегаты тѣхъ республѣвъ мають зѣвратѣся що-року, чтобы залагоджувати спѣбный интересъ.

Зъ судовѣи салѣ.

[Жидъ — малый боа constriktor.]

Дня 9 н. ст. цвѣтня окончѣлася у Львовѣ 6-дневна разправа противъ жидѣ Герша Каца, Симона Унгара и Федѣа Боднарчука о злочин-ство обманѣства.

До села Ваража въ сокальскомъ повѣтѣ зай-шовъ передъ лѣтѣмъ зъ Волянѣ Юзѣмъ Боднар-чукъ, сподобавъ тутъ собѣ Настѣю и „прѣтѣвъ“ до неѣ на 12-мѣрѣмъвѣмъ грунту, оцѣненнѣмъ на 2,405 зр. Настѣя умерла, полишивши сына Ивасѣа, хлоп-ця дурноватого. Отецъ Ивасѣа оженился въ-другѣ и назывѣвъ что двѣхъ сыновѣвъ, Федѣа и Николау Боднарчукѣвъ. Коли отецъ умеръ, то его маєтокъ въ вѣрѣности 262 зр. припавъ всѣмъ трѣмъ сы-намъ охъ собѣхъ жѣнокъ, а маєтокъ первой жѣн-ки очевидно Ивасѣеви. Якъ же закладали книги грунтовы, судовый делегатъ зъ яконѣвъ причины вписѣвъ власнѣсть Ивасѣа Боднарчука яко влас-нѣсть всѣхъ трѣхъ братѣвъ. Дурноватый Ивасѣа о томъ не знаѣвъ, а коли оженили его зъ мудрою жѣнкою, то жѣнка вѣла господарство.

Небѣомъ Федѣю пошывѣвъ зъ села, зай-шовъ у сусѣдѣмъ Хоробровѣмъ и тамъ оженившись приѣставъ на грунту. Въ Варажи лишился Ивасѣа, Николау, жѣнка Ивасѣа та ще братъ жѣн-чинѣ Кузѣмѣ. Минувъ якѣсь часъ. Федѣю госпо-даривъ у тестѣ, а потѣмъ вступивъ на службу до двѣра въ Хоробровѣ. Ажъ наразѣ въ 1886 р.

явився передъ нимъ Гершъ Кацъ и сказавъ: „Ты такъ побиваешься въ работѣ, а въ Варяжи твоего грунту уживає дурной Ивасъ!“ — Се не мой грунту — сказавъ Федь. — „Якъ не твоѣ? Кто въ табули, того и грунту. Якъ не вѣришь, продай менѣ сей грунту въ Варяжи, а я дамъ тобѣ добрый грошъ.“ Федь пристає а Гершъ Кацъ ставъ процесуати Иваса въ имени Федя и Николы, але неавомъ мусѣвъ пустити процесъ и зыскавъ лише то, що за свои заходы выдеръ одъ Федя 18 зр., и то зробиши ему багательку.

Въ 1888 р. явився Гершъ Кацъ въ-друге у Федя, перепросивъ его за 18 зр., а одтакъ предложивъ ему: „Одступи менѣ грунту твоѣ въ Варяжи, а я дамъ тобѣ за то грунту въ Хоробровъ.“ То предложенье сподобалося Федю. Але бувъ ще одинъ сучокъ. Шуринъ Иваса, Кузьма, старався поправити фальшиву интабуляцію грунту. Але Гершъ порадиивъ собі. Ояъ сказавъ до Федя: — „Теперь пойдемъ до Иваса, выведешь его зъ дому, поведемо до Сокала, а тамъ зробимо у адвоката подѣлъ грунту.“ Такъ и сталося. Федь запросивъ Иваса до Сокала нѣбы то купувати муку, оба зъ Гершомъ поѣхали замість до млына до адвоката Филиповского и тамъ сказано Ивасови: „Подиши сей актъ подѣлу, бо иначе жѣнка возьме тебе въ курателю, выласнигы, а одтакъ проженье зъ торбами. Якъ подишишь, то мы тебе выратуемо.“ Ивасъ подишивъ, та ще такъ подишивъ, що лучший кусей грунту одступивъ Федю. Але якъ выдобути подиши Николы до того акту? Гершъ не вѣривъ Николѣ. Никола мѣгъ зрадити цѣлу справу передъ жѣнкою Иваса або передъ Кузьмою, а тогдѣ штука урвалася. Але и на то найшовся способъ. Гершъ сказавъ до Федя: — „Подставь когось небудъ за Николу!“ И Федь поѣхавъ по Сокалю, стрѣтивъ Захарка Григорчука и повѣвъ его до адвоката. На нещастье адвокатъ знаєв Григорчука и выгнавъ всѣхъ трехъ зъ канцелярии. Тогдѣ Федь зъ Гершомъ ловлять другого селянина, подставляють его, днѣ кладѣ подиши, а цѣлый актъ легализує одтакъ въ судѣ сокальскомъ — не судья, а канцелистъ. Зъ тымъ розбѣхалися всѣ домѣвъ.

За якийсь часъ прїѣздивъ Гершъ Кацъ зъ Шимшономъ Унгеромъ до Хороброва и берутъ Федька до Безла, чтобы тамъ зробити контрактъ купни и продажи и купуютъ одъ него грунту въ Варяжи (згадаву третину) вартости 1170 зр. за 370 зр. Готівкою платять Федю лише 270 зр. а на 100 зр. выставляютъ тратку. Федь маючи грошѣ (270 зр.) купує теперь одъ Герша Каца одинъ моргъ грунту въ Хоробровѣ за 150 зр., дає Гершови факторного 50 зр., а лишій грошѣ (170 зр.) лишає Гершъ у себе, чтобы было чимъ заплатити адвоката, якъ бы колись за обманство Федь понавъ въ бѣду. Тымъ окнчено справу.

Тымчасомъ дождѣсь о всѣмъ томъ Кузьма, але, розумѣясь, трохи за пѣзно. Ояъ иде до Сокала и шукає за адвокатомъ. Адвокаты не хотѣт примѣнитъ справу, бо Кузьма не має грошей. А тутъ Гершъ Кацъ хоче набутий грунту Ивасови продавати вже въ третій руки. На щастье найшовся въ Сокалі четвертый адвокатъ зъ ряду п. Вайда. Той вырозумѣвъ справу и розсудивъ, що, наколи Кузьма правду говорить, то наилучше буде цѣлу справу оддати прокураториі.

Герша Каца, Унгера и Федя увязнено за разъ и ось одбулася послѣдня розправа. Унгера и Федя одвѣшено, они были лишь орудьемъ въ рукахъ Герша, а Гершъ Кацъ понавъ на два роки тяжкой вѣзницѣ. Кару дано Кацови досыть высоко, бо показалося, что то являа селянека: безсовѣстный лихварь (бравъ 46% одъ селянъ) и експлуатувавъ селянъ забираючи грунту въ громадахъ Варяжи, Хоробровѣ, Теляжи, Насмичахъ, Потурици и Тудорковичахъ.

НОВИНКИ.

— Посолъ о. Иванъ Озарневичъ удостоенъ подяки одъ двоухъ черновецкихъ товариствъ рускихъ, одъ „Рускои Бесѣды“ и одъ „Рускои Школы“ за то, что подчасъ сегорѣшной дебаты бюджетной упоминувъ и о руску гимназию въ Коймани.

— „Рожу честноты“ має папа на сегорѣшный Великденъ выслати архиепископни вдовѣ Стефаніи.

— До анкеты для реформы науки и школы правничихъ покликавъ министеръ просвѣты д-ра Тад. Пилата на представителя университета львовского.

— П. Даманъ Гладиловичъ, профессоръ рускои гимназии и многобѣлный членъ рускихъ товариствъ и ихъ выдѣловъ, выѣхавъ сими днями зъ Львова за кѣлькамѣсною одпусткою для поротаваня здоровья до мѣстотчка Хирова и тамъ довший часъ буде перебувати.

— Вѣсти зъ Америки. „Америка“ (въ ч. 10, въ 28 н. ст. марта) протестує у статьи вступной, що дякѣ польскѣ газеты амерлканскѣ берутъ Русинѣвъ за одно зъ Поляками; такъ и. пр. „Wiatrus“ называє Русинѣвъ „Rusini polscy“ а „Amerygus“ а „Ехо“ бере справу рускѣ подѣ рубрику „Echa polskie z Ameryki“. — Угры (угорскѣ Русины) въ Висегицѣ выкидали д. 26 марта завязу бійку зъ полѣменами и поранили двоухъ при нагодѣ, якъ ти хотѣли арештувати одного зъ Угровъ, Ивана Вальгаса підозрѣного о участѣ въ розбѣйничѣй крадежи. — Двоухъ Поляковъ мали повѣсити въ мартѣ с. р.: въ Скрантонѣ Боровского а въ Вилькобергахъ Барановского (сего за то, что убивъ двѣ жѣнки, забравъ грошѣ и подпавивъ домъ). — Нова рада громадска мѣста Шенандору выбрала дня 22 марта „почетныхъ агентовъ полиційныхъ“ (special police) а мѣжъ иншими выбрала такожъ п. А. Вислоцкого, упра-

вителя „Народной Торговлѣ“ въ Шенандорѣ. Русины утѣшились, бо се першій разъ въ Америкѣ выбрано Русина на урядника. Американскѣй „спешиль полиціемъ“ то зовѣмъ ще инчого, якъ агента полиційный въ старомъ краю. Тамъ служать онъ почетно, а не зъ фаху, есть собѣ звычайнымъ обывателемъ, а має болѣший права якъ простой полиціемъ. Такой почетный полиціемъ може помочи кривдженымъ людямъ. П. Вислоцкий буде мати у себе ключѣ одъ арештовъ и буде мѣгъ выпускаи изъ нихъ людей, а 4-го н. ст. цѣвѣтня мавъ достати одзнаку своєї власти: кайданки и звѣзду, котрі має носити на груди.

— Галицийскій сенатъ найвышого суда у Вѣднѣ має сего року збѣлшити о трехъ совѣтниківъ двору.

— Важне одкрыть археологичне удалось зробити галицийскѣй краевѣй радѣ шкѣльной. Ото одшукала декретъ надворный зъ р. 1800 и на основѣ того декрету поручила всѣмъ учителямъ шкѣль середнихъ, чтобы доносили власти, коли хто зъ нихъ загадає женитися.

— Сполучені Державы пѣвнѣиою Америки обходити будутъ д. 30 н. ст. цѣвѣтня 100-лѣтний юбилей введенія першого президента Юрія Вашингтона. Нынѣшний президентъ Гаррисонъ выдає манифестъ до народу, поручаючи ему, чтобы въ день юбилейный збирался по церквахъ и дякувавъ Богу за благодати свободы. Рѣвно-жъ будутъ по мѣстахъ всаки торжества, а найвеличавѣйшій буде балъ въ Новѣмъ-Йорку, въ котромъ возьмуть участъ президентъ Гаррисонъ, вице-президентъ Мортонъ, губернаторы всѣхъ державъ и областей Униі — въ загалѣ 7—10 000 гостей. Вдалѣни буде четверть милѣ англійскою довга, а балъ коштувати має 250 000 зр. а. в. Въ програмѣ знаходиться кадрили, котры одгуляє 30 паръ такыхъ особѣ, котрі сугъ прямыми потомками тыхъ, що були на инавгураційномъ балѣ передъ стома лѣтами.

— Зъ Жидачевского пишутъ намъ: Дописуватель про мобилизацію въ повѣтъ жидачевскіймъ бувъ шо-до особы, котра зарядила мобилизацію, хибно poinformований и приписавъ ей новому старостѣ п. Фехнерови. Виновиномъ тои мобилизаціи бувъ хто иншій ще передъ обятыемъ урядованя п. Фехнеромъ, котрый прїѣхавъ до Жидачева д. 31 марта а почавъ урядувати 1-го цѣвѣтня, отже не мавъ ще часу розглянутися въ справахъ и зарядженяхъ, починеныхъ до его прїѣзду. [Прим. Ред. Позаякъ письмо се походитъ одъ особы вѣродостойной зъ самого Жидачева, котра може справу сей мобилизаціи докладно знати, тожъ донесенне нашего дописувателя въ ч. 71 нынѣшнюю дописую що-до особы п. Фехнера простуемо. Згадавъ, що мобилизацію зарядивъ п. Фехнеръ, круживъ мабутъ дѣляго, що въ день 6 цѣвѣтня, якъ армія резервистѣвъ рушила до Стрыя, п. Фехнеръ уже сѣмъ днѣвъ старостувавъ въ Жидачевѣ.]

— Война за діамантъ. Магараджа Дулипп Сингъ, наслѣдникъ Магараджѣвъ зъ Лагоры въ Индіяхъ, написавъ до англійскои королевѣи досыть рѣзке письмо, въ котромъ жадає одъ неѣ, чтобы она оддала ему назадъ славный діамантъ „Когинуръ“ (гора свѣтла), бо въ противномъ случаю онъ оддасть свое королевство въ опѣку другимъ державамъ и выдасть ѣй войну. Лордъ Дельгузі змусивъ бувъ 1849 Дулиппа, котрый тогдѣ мавъ 11 лѣтъ, подписати угоду, въ котрой зрѣкаєся великихъ правъ до Лагоры. Въ добра державный перейшли тогдѣ по части яко одшкодованье военне по части яко покрьтыє довѣговъ на Англию, а славный діамантъ „Когинуръ“ даровано королевѣи Викторіи. Молодому Магараджови выначено за то 1 1/2 мил. франковъ рѣчнои пенсїи, котрой онъ однакожъ — якъ каже — нѣколи правильно и цѣло не достававъ „Когинуръ“ передъ шлюфованьемъ въ Амстердамъ бувъ значно болѣший, теперь же важитъ 106 каратѣвъ, а вартѣсть его оцѣняють на 75 миліонѣвъ франковъ.

— Судѣ, янхѣ мало. Въ Нью-Орлеанѣ въ Америкѣ судѣ присяжныхъ судивъ Юрія Донна, убійника. По розправѣ выйшли судѣ присяжніи на нараду до своєї салѣ — написали горѣлочки, котрой мали квартиру въ салѣ, а потомъ засѣли собѣ до картъ и грали одъ 12-ои годины опѣвночи до 4-ои надъ раномъ. Такъ забавившись выйшли и выдали вердиктъ подтверждаючи вину обжалованого. Адвокатъ, провѣдавши се, зажадавъ нової розправы и судья згодився на то.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Въ Станиславѣвъ пращали въ четвертъ мин. тижня правительств. комисаръ Ляникевича именованого старостою для Жовкви. — Додатокъ на мешканье признано такожъ учителямъ и учителькамъ шкѣль народныхъ въ мѣстѣ Тарновѣ (10%), рѣчнои пенсїи, отже 45 зр.). — Намѣстникъ надає стипендію зъ фондациі им. Кароля-Людвига 190 зр. Ив. Ант. Чабаньскому, правникови IV року у Львовѣ. — Министерство рѣшництва удѣлило Мечисл. Пйотровскому, асистентови школы рѣшницхой въ Черниковѣ, стипендію 1000 зр. на дальше образование за границею (въ Липску а потомъ въ Берлинѣ) на учителя зоологїи и годѣвалъ для середнихъ шкѣль рѣшницхихъ. — „Академический Кружокъ“ у Львовѣ устроєне д. 17 н. ст. мая вечерокъ зъ танцами. — Посаду протомедика по пок. Всадецкѣмъ мавъ зняти проф. д-ръ Корчинскій зъ Кракова; теперь же доносить, что онъ за се достоинство маѣ быть подякує. — Министеръ „родакъ“ Залескій святкувати буде свята Великодїи у Львовѣ. — Панъ Яворскій, прѣзесъ польского клубу у Вѣднѣ, має достати достоинство тайного совѣтника. — Президентъ д-ръ Смолька прїѣхавъ вже зъ Вѣднѣ до Львова. — Катедру карного права въ университетѣ вѣднѣскомъ по-

выслуженѣмъ проф. Вальбергу, достане д-ръ Рудьфъ, профессоръ пѣм. университету въ Празѣ, своего часу профессоръ у Львовѣ. — Въ Остравѣ моравскѣй въ копальни вугля выбухъ газъ и зги-нуло 5 робѣтничѣвъ, а 2 робѣтничѣ тяжко пораненіи. — Архiep. Моравскій зложивъ на руки намѣстника гр. Вадепія 2 675 зр., котры хтось зложивъ при словѣди, кажучи, что має на совѣсти покривдженье фонду публичного.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣднѣ 16 цѣвѣтня. Урадова газета вѣднѣска оголосила инструкцію о стемплеваню льосѣвъ, що суть въ депозитахъ судовыхъ. Анкета для закона противъ піяньства скликана на першій днѣ мая.

Берлинъ 16 цѣвѣтня. Конференція самонаська зберєся на нараду дня 1 мая. Въ конференціи сѣй возьме участъ гр. Гербертъ Бисмаркъ, англійскій посолъ Малетъ зъ делегатами и представитель Сполученныхъ державъ.

Вильгельмсагенъ 16 цѣвѣтня. Цѣсаръ Вильгельмъ вертаючи зъ Ольденбурга прїѣхавъ сюды и давъ тутъ великій пиръ для офицѣровъ.

Парижъ 16 цѣвѣтня. Президентъ республики Карно занедажує и не буде мѣгъ черезъ кѣлька днѣвъ выхѣдити зъ хаты.

Софія 16 цѣвѣтня. Княгиня Клементина выѣхала вчера до Вѣднѣ.

ПОДЯКА.

Не будучи въ можности въ иншій способъ одвѣчитися Вн. пп. д-рови Омелянови Лебедовичеву и д-рови Юсифови Вичковскому, заявляю Имъ на сѣмъ мѣсци мою наибѣльшу дячність за ласкаву зосѣмъ безинтересовну а совѣстну и умѣтну помѣчь лѣкарску въ мой тяжкой и упертой недугѣ (запаленю плевры). Рѣвно-жъ дякую п. д-рови Омелянови Лебедовичеву, правдивому опѣкунови дѣтей, особливо учениковъ рускои гимназии, за выльченне моего братаица, ученика I. гимназ. класы, зъ недуги очей.

Олека Ярема.

Розкладъ бѣды на зельзницяхъ державныхъ. вагонный одъ 1 на рта 1889.

Приходять до Львова: о год. 1.15 въ ночи зъ Будапешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гусятина и Станиславова; — о год. 8.06 рано зъ Сухон, Хирова, Стрыя; — о год. 3.20 по полудни зъ Сухон, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя; — о год. 7.40 вечеромъ зъ Гусятина и Станиславова. Одхѣдять зъ Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Станиславова и Гусятина, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 9 рано до Станиславова и Гусятина; — о год. 10.15 рано до Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухи; — о год. 7.50 вечеромъ до Хирова и Сухи. 2238 62—?

ВИНА
австрійскій и угорскій
столовъ 1 литръ 40 кр.

ЗЕЛЕНЯКИ

1 флѣшка 50, 60, 70 80 кр. и 1 зр.

такжѣ

и всякій иншій вина

по найдешевшихъ цѣнахъ поручає

Альбертъ Шковронъ

2911 3—6 передтысь

Ф. В. Круликовский

у Львовѣ, Пляцъ Марїицкій Число 7.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

найпередѣйшій перфумы, тоалетовѣй воды, одзначеніи медалями заслуги и двома дипломами узнаня,

и менно:

Перфумы: яминьова, фїалкова, розана, рѣзедова, жонна-лѣва, Уланг-Уланг, Оропанакъ, Jockey-Club, геліотропова, Ess Bouquet, пїжмова, Millefleurs, и т. д. Фляконикъ по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.

Перфумы королевѣи Марисенки, флѣш. 2 зр. одзначася дуже прїянимъ, цѣловымъ запахомъ, Фляконикъ меншій 95 кр., болѣший 1 зр. 80 кр.

Вода варшавска, одвойна 1 зр. 80 кр. подвойна и вода левандово-аморѣва, суть гасально уживани до розприскуваня въ салѣнахъ за-для свого прїяного, милого и лагодного запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды кольоньскѣй въ кольонѣхъ одзначася и ро-дакъ, передній и найпередѣйшій. Фляконикъ по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1.50.

Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ склѣнахъ: улицы Коперника ч. 3 и улицы Галицка, рѣгъ Валовой Въ Краковѣ Суконницѣ ч. 20. Въ Черновѣцкихъ рынокѣ ч. 2; заромъ у вѣхъ перворядныхъ склѣнахъ и антикахъ.

Надѣслано.

Аптека **РУБЕРА** у Львовѣ

поручає 2400 318 0

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. На провинцію зъ опакowaniem 30 кр.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

прѣдає по курсѣ дневномъ

5% Листы гипотечный

якъ таковы

5% праміованіи листы гипотечный

Поручена зъ провинции выповняє одворотню почтою безъ провизїи.

2220 102—0

Народна Торговля

просить о вчасне замовленье

на

ДРОЖДЖЪ

зъ фабрики

Ад. Иг. Мавтнера и Сына
найлучшій по 1 зр. 40 кр.
за кильограмъ.

Просто одъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Геґелійскій и самороднїи за бочку въ 135 литрѣ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и выше окромъ транспорту. Бочка не зачислася.

Полуднево-угорскій почавши одъ 20 кр. за литру и выше окромъ транспорту. Бочка зачислася.

2840 6—? Выслає:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленя прїймає Дирекція и филии.

Д-ра **Е-**

гера бѣлье, кафтаники одъ поту трикотѣй и сѣтковой, рукавицѣ и рушники до натираня поручає найдешевше

2537

ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѣдъ знаменемъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ, Хорунжина ч. 22

поручає добру и выдатну каву опрѣважену безпосередно одъ продуцентѣвъ зъ Америки полудневою.

Коштує у Львовѣ;

1 кильо 1.70 и 1.90 зр.

на провинции:

4 3/4 кильо 8.70 и 9.60 зр. франко

Одбирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, котры оглошуютъ иншій пѣдъ назвою моего знамени. Спрѣваджує каву просто одъ продуцентѣвъ, що могу доказати, и продаю еи найменше о 20%, дешевше якъ хто небудъ. Въ Гамбургѣ и Триѣстѣ можна достати каву вже лишъ зъ четвертой руки, а то для того, що продуцентъ спрѣдає гуртовниками на мѣсци, той знову гуртовниками въ Европѣ, одъ тыхъ купує комисіонеръ, а одъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожующаго. Вырозѣмъ може кождый самъ переконатися, чи достане де надо по той цѣнѣ таку каву якъ моя, що до аюсти и смаку. 2227 223—0

ПО ЦѢНАХЪ ФАБРИЧНЫХЪ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и Сына

у Львовѣ пѣдъ „Золотымъ Львомъ“

поручає по цѣнахъ фабричныхъ

БѢЛЬЕ ОВНЯНЕ Д-ра **ГУСТАВА ЕТЕРА**

зъ фабрики В. Байгера Сынѣвъ Штутгартъ-Брегенцъ.

При закушѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдаєць и одвѣчалный редакторъ: **Иванъ Белей.**

Пайлѣръ зъ фаб. Черлнѣской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, пѣдъ зар. К. Боднарского.

ДѢЛО

Выходит у Львові щодня (крім неділей і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Литературний додаток „Библиотека найзнаменитіших повестей“ виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату і писематі приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людвіка 9. У Відні Haasensteins & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gaus, III. Kolonitzgasse 3, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 3. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за писематі платити у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за Границю:
на цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр.
на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні од порт. Подорожні числа коштують 8 к. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. од одної стрічки печатної, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Подяки числяться по 10 кр. од стипенді.

З 11-го дня 1 (13) цвітня зачинається 11-й чвертьрік нашого видавництва. Просимо поспішати з предплатою і з есентуальними виробами з наглогостей.

Одповідь послови Теодилеви Меруновичеві.

I.

В перших днях марта с. р. появилася в „Dziennik-u Polsk-om“ (в ч. 58, 60, 63, 67, 70 і 75) коротка розвідка пос. Теодилеви Меруновича, надписана: Kwestja ruska w Galicyi w obec rosyjskiego panslawizmu.

Пос. Мерунович з роду Русів і яко такій бере од довшого часу для себе право говорити о так званій „справі рускій“ з становища то краю, то польського, мов-то якимсь більшою цілості. Стаття його на той тематі приходилося нам уже нераз читати в органах галицьких і повзавської преси польської. Але як і були ті статті, об'єктивні чи суб'єктивні, основні чи кивні лиш побіжно, всі вони не лишали по собі ніякого видног сліду і од них „справа руска“ не поступила наперед. Не можемо сказати, щоб пос. Мерунович в вільніших од заняття хвилях не цікавився тою справою і не бодай здалека не студював; не хочемо казати, щоб в його студіях тут і там не пробивалася якась широкість для тої справи, — але вже та обставина, що голос пос. Меруновича лунав досі без відгуків і не посідав ніяких практичних наслідків, та обставина величезна, що догадується, що або гаден его о „рускій справі“ стоїть в великій суперечності з поглядами загально польського і кермуючих сею, або пос. Мерунович не був в силі увійти в саму суть справи і для того труд його дотепершній був безплідним трудом Сизифа.

Посол Мерунович говорить о „справі рускій“ звичайно з становища польського, а ми не втрачимо, щоб рішення великого а в політиці не тільки австрійській але і європейській моговажного питання руского стояло в якійсь безумовній залежності од суспільності польської. Розв'язка сего питання спочиває головним в руках самого ж народу руского. Але мавмо того розв'язки пос. Меруновича не можемо поминути без відповідей, бо при тої нагоді де-що може і пояснити само собою, а питання руске вийде криву на чистішу воду.

„Справу руску“ розуміли Польки і їх праса періодична в різних часах дуже різноманітно. З-разу неювано єв безпощадно. Побільше де-хто розумів єв як справу соціальною, як плід євдських чи товариських непорозумінь „попівства з двором“ або на відворот. Де-хто хотів єв уважати за борбу елементу демократичного з аристократичним, то знов як суперечність, випливаючу з двох церков і обрядів. Другі визнавали єв плодом махіневізму політичного австрійського, плодом правила: divide et impera, виведеного гр. Стадіона, Шмерлинга і др. Ще інші уважали єв результатом амбіційних амагань пок. Яхимовича, Куземського і другіх, а були і такі, що справу руску зливали з панславизмом російським, з аїтациєю благотворительних комитетів, і т. д.

Погляд пос. Меруновича на „справу руску“ розбігається од давніших і ще подекуди падає од сучасних поглядів тим, що пос. Мерунович — не неучучи Русі, а числячись з нею як з якимсь малім пещариком — уважає „справу руску“ в меншій мірі соціальною, демократичною, обрядовою або штучно викликаною, а знаходить для неї генетичну причину в історичній розвою народів європейських і називає єв борбу культури Заходу з культурою Входу, католицизму з православ'єм.

На убиття „справи рускої“ добарано у нас досі всяких средств. Хто єв просто не чував, той радяє дворам збливатися з поданим життям до поспівства, той радяє асиміляцію, знесення Юліанського календаря, заведення монетарцій, суїцидацій, скапідів і т. д., — або, накола чув в собі більше огню, ставяє дивизу: pal go sobie, більше огню, пієх sie nie przez dlugo... Бу-у у нас всякі проєкти чи то нивелюційні, чи то поспівства лагідні, але остаточно знача на поспівство лагідні, але остаточно знача на нивелюційні або бодай до хвилювання „справи рускої“. По-при то все об'єднувало Русь галицьку всякими інсинуаціями. Була на устах преси польської гайдана, соціалізм, анархізм, зрада Австрії, охизма... Інсинуації ті кидано на загаль безогляду, а пощади і без розниці. Русь в загаль, а гайдана спеціально зроблено елементом де-структивним, ворожим всякому порядку суспільному, а навть ще недавно підсунуто гр. Кальнокому таке поняття о Русинах та-р-р, мов-то одна їх половина єв на

сербів анархична, друга клониться до схизми і Росії.

Найтися в томі хаосі поняття, бдливий ложь од правди, зрозуміти суть „рускої справи“ а подивитися на неї з становища об'єктивного, єв — дуже трудне діло. Для того і ми не дивуємось, що в пос. Мерунович в розв'язці своєї вештає мов в якійсь лабиринті, ставляє на різні становища, тільки не на руске, заходить до „справи рускої“ різними обертками, тільки не головними воротами, — не дивуємось, що бнє єв не зрозумів і до поладження єв не найшов відповідних средств.

Найтися в томі хаосі поняття було для пос. Меруновича тим трудніше, що хвилево і деякі органи преси рускої в Галичині „справу руску“ так замазали і скарикатурували, що лише знаток годен бдливий зерно од половини. Були-ж і у нас періодичні писематі, та що не перевелися, що не тільки зрадили свої власні народи, свою національність, анегували єв, одреклися од неї з нині на завтра, та ще в додатку помагали неприязній прасі польській в киданні болотом і інсинуаціями на найцирфнійшій змаганні народу руского і тих одинок, що з пожертвованєм і Леонидасовою витривалістю боронили святощ предків своїх. Чей-же всім нам звістно, як єв євдичні доводились народи рускому з табірв „Слова“, „Пролома“, „Червоної Русі“, „Русі“ о. Бобровича, „Мира“ і що ті євдичні повторяє по нині краківській „Czas“ при кожній нагоді, коли яку-небудь акцію політичну треба спаралізувати у Відні або в Рамі. Бує там і нивелізм, соціалізм, анархізм, нивеліференцізм, атенізм і Бог знає, як і ласощі. Зорієнтуватися отже в томі хаосі поняття було і для пос. Меруновича рідко майже неможливою і для того за деякі похибки в єв поглядів на „справу руску“ не можемо і не хочемо єв винувати.

По тих кількох словах приступимо до об'єктивного розбору розвідки пос. Меруновича.

Рада державна.

335 засідання палати послав з 11 цвітня 1889

Министеръ справедливости предложивъ проектъ нового закона карного, а министр торговлі проектъ закона о урегульованні плати урядників поштових і телеграфичних.

Пос. кн. Лихтенштайнъ промовляв за своїм внесенєм, щоб Австрія взяла участь в міжнароднім конгресі, запропонованім Швайцарією задля урегульовання законодавства о охороні робітників. Бесідник доказує, що тільки міжнародне законодавство може дати певну опіку робітничій класі і для того правительство повинно взяти участь в дотичній акції. — Послы дивилися заставляли, що правительство зробило-б єв і без внесення кн. Лихтенштайна, котре-то внесення поставлено тільки задля певної острацізації, що то именно єв і єв сторонництву належить заслуга ініціативи в справі, котре-то не противний. Але робітники знають добре на людях і рідчак, як показує недавня анкета робітничая в рад державній. В подібнім думав, як кн. Лихтенштайн, послы дивилися ставили внесення і промовляли вже давніше, але тоді именно кн. Лихтенштайнъ промовляв в противний дус. — По таких промовах внесення кн. Лихтенштайна прийнято одголосно.

Потім прийнято закон о сегорічнім поборі рекрутв, а дальше раджене над законом о пільгах в оплаті належностей при викупі прав пропіннаційних в Галичині і Буковині.

Пос. Барайтеръ противиться тому закону, як і не може згодитися з відповідним законом краєвим, бо уважає єв за шкідливий для краю і держави. Бесідник заявляє в имени свого сторонництва (німечких націоналів), що єв буде голосувати противъ предложенного закона, бо думає, що тим зробить прислугу оподаткованим і скарбови державному.

П. Гербетъ виводить, що закон о викупі пропіннація з р. 1875 не зносив пропіннація, бо она єв мала через 26 лтв тривати а по томі часі задержанєм реального шнуку єв на ввін збегати; для того тому закону не дано пільги од правних належностей. Чи тепершній закон краєвий відповідний чи нє, не береса судити: рада державна не має що до него компетенції. Бесідник годиться на предложені пільги з виємкою постанов, що також квити з виплати одшкодованія мають бути вільні од правних належностей. Вкінці промовляє за резолюцією комісії, щоб постанови краєвого закона, односячі-ся до гарантії краю, втягнені були в текст облігацій пропіннаційних, бо очевидно найперше ручити галицький фонд пропіннаційний, а в другій ліві край. О я-

кій гарантії держави не може бути бесід, і правительство повинно дати в томі згляд рішуче заявлене.

Министеръ Залескій доказував, що титул „д. к. дирекція галицького фонду пропіннаційного“ не вкладає на державу ніяких обовязків, ані браня на себе гарантії ані поношення коштів на адміністрацію. О поруч держави при викупі пропіннація нєде нема бесід. Резолюцію Гербета правительство готово уважувати.

Пос. Менгеръ вольв-б, щоб не було титулу „д. к. дирекція“, бо з того можуть бути баламутства для тих, що набувають облігацій. Закон краєвий єв в всякій способі поступом супротив тепершнього стану. Приволено мільона для управленія до пропіннації бесідник противився як найсвергачійше, але Польки достануть той мільон, хотьби пропіннація не була знесена; тільки в томі разі мільон бєв виплачено, а тепер ужився єв на викупно пропіннація. Через закон пропіннаційний прийде державі річний прихід 100,000 зр., бо той мільон підлягати буде податкови доходному як прихід фонду пропіннаційного. І соціальні погляди промовляють за знесенєм пропіннації, бо виконуванє єв приносить значні шкоди великій часті людности; отже лучше єв, щоб та пропіннація перейшла з рук, в котрих єв тепер, в руки власті.

При голосованні прийнято цілий закон 186 голосами противъ 70. Прийнято також резолюцію, за котрою промовляв п. Гербет.

По залагодженні справи пропіннаційної палата приступила до дальшої наради над бюджетом министерства торговлі, а именно до державних зельниць.

Пос. Шавицький вніс меншости комісії ставити і мотивувати резолюцію, аби даванє вільних карт і зниження ціни їзди на державних зельницьких законом були унормовані. На тих зельницьких, кажє бесідник, третою класою їде ще досі люди з звичайними билетами, другою класою вже мало а першою майже ніхто. Єв у нас всякі можливі категорії билетів: билети річні по звичайних і по знижених цінах, билети на певні простори, билети сезонні, абонаментові, езацерові, турові і ретурки, марки километрові, билети для робітників, для карабельників, для одностових — кінця нема! В Австрії, сказано в одній заграничній брошурі, їзду вигідно і безплатно всім, що були-б в стані тепершню нерозумну тарифу усунути: министр зельниць на т. зв. службових їздах, реферуючі співитники в министерстві зельниць, директори зельниць, всі послы, наконець кождий журналіст, що єв найбільшим лихом.

Пос. Зигмундъ згадує о малом числі вагонів на державних зельницьких, євдиним на се способом була-б скорша їзда, як то єв в Англії. Особливо скорість наших тягарових поїздів єв мала. Також огриванє вагонів єв недостаточне.

336 (вечірне) засідання палати послав з 11 цвітня 1889.

В дальшій нараді над державними зельницями відповідає верхній управитель тих зельниць бар. Чедикъ п. Шавицький, що правительство єв резолюції не противиться; управа зельниць вже виказала дуже по-добно в своїм справозданні, що карти вільні і за зниженою ціною дає зовсім невеликому числу людей а ще більше зменшати того числа не було-б на місяць. В мавушом лтві була, правда, вагони переповнені і дучалося деякі несправності, се-му зарадити. Що у нас єв за багато річорядних билетів, се єв дїйстно лих, але державні зельниць самі не можуть тому зарадити. Тарифи знижено в р. 1882 о 30%, матеріальні усебх був дуже користний, але людей тиснулося тільки, особливо по більших мїстах, що дальше доти не буде можна їти в тім напрямі, доки устрійство наших зельниць буде на те недостаточне, доки не буде можности одолити комунікацію тільки особб. Що до огриваня вагонів, то в томі годі всім догодити. Взагал-ж кождий, хто порівняє їзду на австрійських зельницьких з заграничними, мусить признати: Такий австрійський вагон і австрійський кондуктор не такі ляхі.

Пос. Козловскій высказує, що в управі державних зельниць видко знатний поступ і в їх доходах значне збільшенє. Дальше высказує деякі бажання що до державних зельниць і бажання галицького союму в справі об'яга державною нових сьїт зельниць Кароля Людвіка і Черво-векон. Вкінці просить министерство торговлі, щоб уважувало інтереси рішництва, торговлі і ремесел особливо що до краєвої продукції.

Титул сей, як і попередній, прийнято враз з резолюцією пос. Шавицького.

337. засідання палати послав з 12 цвітня 1889.

По знаній вже відповідей министра Дунавського на інтерпеляцію п. Кюца що до степлювання львівського раджене дальше над бюджетом министерства торговлі, а именно над зельницями держави в чистім зиску Повноч-но зельниць цїсаря Фердинанда.

До того титулу вніс комісія резолюцію п. Гербета, щоб правительство вислїдило, до якої міри належало-б зредувати тарифи на ті зельниць. Пос. Гербетъ промовляючи за тою резолюцією, высказує цїфрані, що та зельниця далеко більший прихід а менший розход, ніж высказує референт в своїм справозданні і ніж офіційна правительство; отже зиску на даній сьїти мусить перевищати суму 100 зр. на кождо акцію, а в такім злучаю правительство посла комісії має право тарифи знижити. Пос. Гербетови ходять именно о зниженє тарифів од перевозу кам'яного вугля, через що вуголь потанїв-б в Відні, рїч дуже важна, именно для бідніших мешканців. Я може не дожию того, казав бесідник, але поки жив і поки можу за тим промовляти, буду все ставати за сповненєм того жаданя.

Референт пос. Межикъ відповів, що бнє не мав тих даних під рукою, що пос. Гербетъ; зрештою дармо було б вводити надбє, що тепер може бути знижена тарифа на вуголь. — Потім прийнято сей титул враз з резолюцією, а з тим цілий бюджет министерства торговлі.

Дальше ухвалено по короткій нараді, причім послы в різних країв высказували спеціальні потреби і жаданя своїх країв або сторін, проєкт державний „о запомогах з фондів державних для улепшеня нужди“. — Одтак ухвалено, по коротких дискусіях або і без дискусій: 1) суму 500,000 зр. на меліорації (декотрі послы хотїли 1 мільона зр., але министр рішництва відповів, що на тепер цілий мільон, з причини недостатку відповідних сил, не дає-б навть зужиткувати); 2) замінєня рахунків за р. 1883 (выдатків державних за ті рік було на 514,880,000 зр., прихід 505,225,000 зр., недобор 5,655,000 зр. покрито з запасів касових); 3) річне справозданє комісії для контролі догвд державних; 4) проєкт правительства о пільгах в оплаті належностей для шадниць і кас позичкових системи Райвайзена.

На томі порядку денний вичерпано. Пос. Лажанскій домагався скорого поставлення на порядок денний єв внесення о зміні регуляцію в томі предметі, щоб министри змушені були відповісти на інтерпеляції до 14 днів або в томі часі бдлити відповіди з поданєм причин. Свобода слова, казав бесідник, в нашом парламенті давно стала химерою, бо коли який посол хоче що казати, що більшости не подбає, то замыкаєся дебата. Як стоїть з внесенням, видко по томі, що мєв ще перед півтора року поставлене внесенє на зміну регуляцію досі не прийшло на порядок денний. А що до інтерпеляцій, то в найбільшій часті министри зовсім на ті не відповідають. — Президент Смоляк відповів, що єв і давнійшї внесенє не прийшли на денний порядок і не можуть скоро прийти, бо послы дуже багато говорять, отже на томі і сходять багато часу.

Пос. Лигеръ поставив резолюцію, аби правительство з початком найближчої сесії предложило проект о урегульованні пенсій вдовців і сиріт по ц. к. урядниках державних. — Потім президент Смоляк закрив засіданє.

На закінченє подаємо коротеньку статистику остаточної сесії палати послав ради державної. Палата радила од 30 сьїня до 12 цвітня, т. єв через 73 днів. За той час мала 53 засідань, з котрих 40 були виключно посвячені бюджетові. Бюджет министерств рішництва і справедливости прийду під раду аж по святах.

Правительство внісло в томі часі 41 предложєнє, з котрих 31 здала залагоджені, 10 не залагоджені. Послы поставили 16 внесенє, з них лашє 5 збегало залагодженє, 11 не залагодженє. Інтерпеляції до правительства поставили послы 59; правительство відповіло лише на 20 інтерпеляцій, на 39 не відповіло.

Дописи „Діла“.

З Косовщини.

[Стипендію з Косовщини в Законі. — Школи промислов в Законі і Коломиї.]

В пам'яті 40-літнього панованя нашого цїсаря фондованє косовскій видл повтв-вий в осєні м. р. стипендію на пїсть лтв по 200 зр., щоб з ті грош виобразувати якого бдлого а способного хлопця з косов-

нального и патристичного. Тішити насъ основанье нової „Бесѣды“ въ мѣстѣ Сянока и надѣмося, що она згорне интелігенцію руску зъ Сянока и околиць въ одну громаду и славно сповнати буде свою задачу. Шастъ Боже!]

— На головѣмъ зборѣ тов. русинхъ академикѣвъ „Сюмъ“ въ Чернівцяхъ выбранъ до выдѣлу: Ілля Семака правникъ, головою; Анто́нъ Завадовскій правникъ, заступникомъ головы; Михайло Костецкій правникъ, писаремъ; Евгений Тарновецкій правникъ, секретаремъ; Евгений Пасѣвичій слух. философъ, бібліотекаремъ; Константинъ Явекцій правникъ, господаремъ; Павло Столярчукъ правникъ, контролеромъ.

— Вѣсти зъ Америки. Русины въ мѣстѣ Скрентонѣ прислали писмо до о. Волянського въ Шенандорѣ, въ котрѣмъ жалуются, що хочъ въ Скрентонѣ есть Русинѣвъ 1500 „самотныхъ“ а 100 женатыхъ, они не можуть такъ zorganizуватися якъ Русины по другихъ мѣстахъ американскихъ, и просятъ о помѣч. Редакція „Америки“ одповѣдає Скрентонцямъ въ отвѣтѣмъ писмѣ: „Мы до сего часу не звернули уваги на Вашъ Скрентонъ, бо маємо недостаткомъ роботы по тыхъ мѣстахъ, котры до насъ впередъ удалыся. Мы и не знали, що въ Скрентонѣ только Русинѣвъ. Однако тішити насъ дуже, що Вы сами упоминаетесь, чтобы Васъ zorganizувати. Ваша гадка, чтобы зачати одъ заложена товариства, есть дуже добра, бо товариство мѣжъ народомъ есть то, что добра господина въ родинѣ. Нехай Вамъ честь буде, дорогой брати, что вы не хотите оспори до-заду другихъ громадъ. Вашъ выступъ нехай послужитъ и другимъ мѣстамъ, де наши люде пробываютъ, за примѣръ, что хотимъ въ разныхъ сторѣхъ и сѣхъ зъ краю, то тутъ въ Америцѣ творимо мы одну родину, бо мы одной спѣльной св. матери Руси дѣти... и все маємо одну цѣль жити: жити честно, примѣрно и йти дорогою правую хотъ тяжко по примѣру людей просвѣщенныхъ, а не леденѣти бездѣльно. Тутъ маемъ мы руки волярны, тутъ не вяжутъ наши думки въ дѣла старокрайскіхъ порядкѣ, тутъ не загоститъ подъ нашу стрѣху нѣ жандармъ, нѣ комисаръ, тутъ воля слова и дѣла. Одно тутъ насъ же мучитъ рабство: безрадность и бракъ просвѣты, что мы вынесли зъ старого краю томлей пѣтисотъ лѣтъ тяжкою неволю Але скінимъ ті грѣхъ и покажемъ свѣтови, что духъ постоупу и працѣ въ насъ не замиеръ, что единою цѣлю нашего жити есть праца надъ добромъ нашимъ и всего руского народу... Що-до организаціи, просимо Васъ, честный громадянинъ, удайтеся до Вп. о. К. Андруховича въ Кінгстонѣ, а той Вамъ поможетъ и дастъ раду.“

— Запомогти зъ фонду бл. п. Іллі Горюшково достали одъ совѣта „Народного Дому“ по 8 зр. ученицъ семинаріи учительскихъ — львовокъ: Анна Гавришѣвна, Михайлина Бокшѣвна, Володимира Луцкѣвна, Марія Луцкѣвна, Емилія Лисинька и Марія Фолюсевичѣвна, а — зъ перемыской: Ольга Насальска, Павлина Гматрикѣвна, Марія Кляшѣвна и Марія Гоцка, — разомъ 80 зр.

— Галицийскій законъ будуваний для 131 значѣншихъ мѣстечностей въ Галичинѣ, одержавъ цѣсарску санкцію и почне обовязувати въ 90 днѣвъ по оповѣщенію.

— Члены товариства учителей школъ высшихъ, користаючи зъ феріи святочныхъ зѣхалися на дводневный нарады до Львова. На зборѣ явились маршалокъ гр. Тарновскій и намѣстникъ гр. Бадені, а президентъ Львова п. Мохнацкий повитавъ зборныхъ промовою. Ухвалы збору подамо пѣдѣше.

— Въ Камѣницѣ струмиловѣй прощали онотды тамошного старосту д-ра Плажека, котрый переѣхавъ на нову посаду до Золочева. На прощальномъ вечерку въ касинѣ промовлявъ въ имени Русинѣвъ о. Цегельскій.

— Зъ Рѣчника статистичного австрійской арміи за рѣкъ 1887 выймаемо отой дані про Русинѣвъ до войска принадлежнхъ и что до знали языка руского середѣ офицерѣвъ той арміи. И такъ до арміи належитъ (1887 р.) Русинѣвъ войскѣ 72.418 людей низшихъ чинѣвъ (des Mannschafstands) на число загалне всего войска 885.617, а роздѣляются на поодинокіи роды оружій такимъ способомъ: при пѣхотѣ 48.422, при стрѣльцахъ 956, при кѣниціи 12.932, при полевой артиллеріи 1804, при артиллеріи твердинъ 12, при техничной артиллеріи 4, при двоухъ полкахъ инженеріи (Genie) 180, при полку піонирѣвъ 27, при полку зѣлѣничѣмъ и телеграфичѣмъ 109, при санитѣтахъ 1072, при тренѣ (Fuhrwesen) 6721, при войсковыхъ закладахъ школьныхъ 35, при закладахъ мундуровыхъ 7, при закладахъ живности (Verpflegungsbranche) 137. [П о л я к ѣ в ѣ с л у ж и т ѣ 73.208, зъ тыхъ: при пѣхотѣ 49.401, при стрѣльцахъ 1653, при кѣниціи 9372, при артиллеріи полевой, 4080, при артил. твердинъ 1046, при артил. техничной 97, при инженеріи 239, при піонирахъ 34, при зѣлѣничѣмъ полку 110, при санитѣтахъ 1359, при тренѣ 5127, при войсковыхъ закладахъ школьныхъ 74, при мундуровыхъ 72, при магазинныхъ 137.] Зъ офицерѣвъ говорятъ языкомъ чешскимъ 4554, мадярскимъ 3299, польскимъ 2166, хорватскимъ 1918, италійскимъ 1643, румынскимъ 1004, словацкимъ 901, словенскимъ 735, рускимъ 869 офицерѣвъ и 102 кадетѣвъ, а то: 15 полковниковъ, 18 подполковниковъ, 39 майорѣвъ, 268 капитанѣвъ, 304 надпоручикѣвъ, 225 поручикѣвъ и 102 кадетѣвъ. Пѣсла рода оружій говорятъ по руски: при генеральномъ штабѣ 58 офицерѣвъ, при пѣхотѣ 538, при стрѣльцахъ 22, при кѣниціи 180, при артиллеріи 20, при женістахъ 17, при санитѣтахъ 4, при тренѣ 13, при піонирахъ нѣхто а при зѣлѣничѣмъ полку лише 2 кадеты говорятъ по руски. При маринарцѣ говорятъ 0-2% офицерѣвъ по руски, а служатъ ино 3 Русинѣвъ на 17.281 маринарѣвъ. — Вплывъ народности на недуги у войску дае такіи дані: що до числа заведужанъ то оно было наименше у Русинѣвъ что-до числа оддачъ до лѣчебныхъ закладѣвъ, то Русины займають 3-те мѣсто, по Нѣмцахъ и Чехахъ, межъ 7 народностей. И что-до пригодности до войска займають Русины 3-те мѣсто по Нѣмцахъ и Мадярахъ, потому вдутъ Чехи, Поляки, Румыны, Хорваты. Наибольше западають Русины въ войску на недуги очей (трахома и на нежить очный)

и на западе плевры. Зѣ всеи кѣниціи пайболшу смертность выказуютъ улань, при котрыхъ служитъ много Русинѣвъ, а наименше гусары. Активно служатъ войскѣмъ 288.325.

— Дрѣбный вѣсти. Цѣсаръ удѣливъ громадѣ Черемна 100 зр. на будову школы. — Намѣстникъ надавъ стипендію зъ фондаціи перемыской по 130 зр. рѣчно Рудольфови Миллерови, учен. VIII кл. перемыской гимназіи. — Межи Парижемъ а Лондономъ почали закладати телефоны. — Министеръ Залескій прибувъ вже до Львова. — На львовскихъ пляцахъ Маріанцѣмъ и Галицѣмъ ставятъ великій канделабры газовой для освѣтлюваня — У Вѣднѣ померъ гр. Рудольфъ Кински въ 74 р. жити; полишивъ мастьку, якъ кажутъ, 12 до 15 миліонѣвъ. — У Львовѣ померла въ 42 р. жити Софія Добровольска, владителька знаной каварнѣ.

Надѣслане.

Страшне бѣдытъ

зроблено послѣдними лѣтами, что велике число случаѣвъ смерти має причину въ недужѣхъ нирокъ. Тому муситъ се бути важною задачею, чтобы сему органу присовѣтити больше уваги а его дѣлане и недуги больше студіювати, абы черезъ те зменшити случаи смерти и удержати сей органъ въ здоровѣмъ станѣ.

Великій специалистъ сухотъ д-ръ Е. Т. Томпсонъ въ Лондонѣ выказує, що 52 процентъ войскѣхъ сухотниковъ, котры померли въ шпиталѣ Бромптона, мали недужіи нерки и се безъ сумнѣву было головною причиною сухотъ. Рѣвножъ доказано, что многіи недуги сердца основуются на зломѣ станѣ нирокъ. Тысячѣ людей умирає щоденно а причину приписуютъ войскѣмъ возможнымъ недугамъ, коли влѣстивою причиною есть недуга нирокъ. Нирки мають важну задачу, выдѣляти йди субстанціи зъ тѣла и суть, по правдѣ сказавши, органами противъ отруѣ тѣла. Если-же та чинность выконуєся недостаточно, то тѣло муситъ наповнитися безусловно злою затроеною кровію, котра въ свѣбѣмъ обѣгу переходить черезъ все части тѣла и муситъ спроводити недугу на одинъ або кѣлька органѣвъ, а до того же и се прилучаєся, что нѣякій органъ не есть выставленый такъ легко и на такъ многіи недуги якъ нирки. Сѣ обставины зрѣблять понятнымъ каждому чоловіку, якъ се важнымъ удержати нирки въ здоровіи и одъ часу до часу ужити средства, котре бы змѣцнили и удержали здорону чинность нирокъ.

Есть се загалный осудъ многихъ авторитѣтѣвъ въ медицинѣ а также и лѣкарѣвъ, что Варнера Safe Cure есть одинокимъ и одновѣднымъ лѣкомъ, котрый благотно дѣлає на нирки и успѣшно лѣчатъ, коли они суть въ недужѣмъ станѣ. Здороніи нирки означаютъ здорольє, нездороніи чинность того органу недугу и страданье.

Варнера Safe Cure можна купити у войскѣхъ знаныхъ аптикахъ.

Благотатный впливъ

савныхъ цибулевыхъ бѣбонѣвъ. ТИЦА подтверждаетъ все, что ужинали ихъ въ недугахъ горла и груди. Звѣстно, что сокъ зъ цибуль розмнѣшущи и скрѣпляє все органы бѣдыхой. Острый и немилый смакъ того соку не дозволяє однакожъ часто его ужинати и доперва зѣбнѣвши его зъ иншими матеріями можна усунути той немилый смакъ и приспосібити сокъ зъ цибуль въ формѣ бѣбонѣвъ въ приятный способъ для войскѣхъ, что нездужаютъ на горло и груди. Треба лишь добре уважати на имя „Tietze“ выписане въ кѣлькохъ мѣсяцѣхъ на пачцѣ. Все проче, то нездѣлѣ подробно. Правильно можна достати лишь въ пачкахъ по 20 кр. и по 40 кр. у слѣдующихъ фирмъ: У Львовѣ у ант. Петра Миколыша, Якова Пилеса, Арнольда Раппапорта п. золотымъ оленемъ, Житомонда Рукера, п. сѣрбынымъ орломъ; — въ Белзѣ у ант. Гросса; — въ Бохині у ант. М. Іатто; — въ Чортковѣ у ант. Людѣ Носса; — въ Колочинѣхъ у ант. Має. Редера; — въ Немировѣ у ант. Кар. Прединирского п. звѣздою; — въ Нижанковичахъ у ант. Валеріи Владимировского п. звѣздою; — въ Самборѣ у ант. Іос. Алексевича; — въ Сокалі у ант. Евг. Высочанського; — въ Устрижахъ у ант. Альф. Яетшеского; — въ Войниловѣ у ант. Адольфа Кунена, — головный складъ въ Кромерихи (Kremsier) у ант. Ф. Крижана. 2701 10—10

Конкуренсы, именования, перенесения и пр.

— Конкуренсы. Выдѣлъ краевый розписує конкурсы на 10 безплатныхъ мѣстоцъ въ ц. к. заведеніяхъ войсковыхъ зъ фондаціи ювильной цѣс. Францъ-Іосифа. Мѣста ті будуть надані одъ року шк. 1889/90 въ ц. к. академіи войсковой въ Винеръ-Найштадтѣ, въ ц. к. войсковой академіи техничной у Вѣднѣ и въ ц. к. академіи маринарской а е-вентуально, если-бы не было достѣхъ зѣбныхъ кандидатѣвъ до тыхъ заведеніи, и въ ц. к. высшѣй войсковой школѣ реальной. До войскѣхъ тыхъ заведѣнь будуть приимати учениковъ на першій рѣкъ а лишь до школы реальной и на третій рѣкъ шк. Рѣкъ школьный 1889/90 починаєся въ войсковой школѣ реальной зъ двѣмъ 1 вересня, въ академіи маринарской зъ д. 16 вересня, а въ академіяхъ войсковыхъ зъ д. 18 вересня. На ті безплатны мѣста може подаватися лише молодѣжъ руской и польской народности, что має горожанство австрійское, уроджена въ Галичинѣ, або принадлежа до Галичинъ, безъ рѣзницѣ въ роисподѣваніи. Каждый зъ кандидатѣвъ має выказати: 1) что має право горожанства австрійского; 2) что физично зѣбный до службѣ войсковой; 3) что ведеєя вдовольночю подѣ взглядомъ моральнымъ; 4) что не переступивъ приписаного вѣку а то: до школы реальной на 1-шій рѣкъ и маринарской 16-го року, на третій рѣкъ школы реальной 18 року, а до академіи въ Винеръ-Найштадтѣ и техничной у Вѣднѣ 20 року; также что вже свѣнчивъ приписане минимумъ лѣтъ (для першихъ двоухъ заведѣнь 14-тый рѣкъ, на третій рѣкъ школы реальной 16 рѣкъ а для двоухъ послѣднихъ 17 рѣкъ); 5) что покѣнчивъ зъ добрымъ успѣхомъ потребный школы, а то: на 1 рѣкъ для школы реальной и академіи маринарской — IV класу школѣ середнихъ, на III рѣкъ школы реальной VI класу школѣ середнихъ, а для академіи техничной и въ Винеръ-Найштадтѣ послѣдну класу повной школы середной. Войскава академія въ Винеръ-Найштадтѣ образує своихъ учениковъ для пѣхоты, стрѣльцѣвъ и кѣниціи, а академія технична для артилеріи, инженеріи, піонирѣвъ и полку зѣлѣничѣмъ та телеграфичного. Кандидаты, что вже обобрані до войска, не будуть приимати. До поданъ треба долучити: 1) свѣдѣцтво принадлежности

кандидата; 2) метрику; 3) свѣдѣцтво физичной зѣбности, выставлене лѣкаремъ войсковымъ; 4) свѣдѣцтво щепленя бѣсы; 5) послѣднее свѣдѣцтво школьное зъ року 1888/9 и зъ попередного року 1887/8; кандидаты до академіи маринарской мають подати свѣдѣцтва зѣ войскѣхъ класѣ школы середной; 6) свѣдѣцтво, въ котромъ має бути поданый станъ маєтковый кандидата або его родичѣвъ, кѣлько має братьей и сестерѣ, и чи они мають самостѣйное удержанье, мѣсто фондшесвое або стипендіи. Кандидаты, приимати на ті мѣста фондшесвое, мусятъ податися передѣ вступленіємъ оглядинамъ лѣкарскимъ и вступному испытанію. Кандидаты мусятъ знати языкъ нѣмецкій на стѣлько, чтобы могли розумѣти выклады. Кто хотѣвъ-бы зѣбнѣтисъ о близшихъ условіяхъ приимати и о испытѣхъ вступныхъ, наиде ихъ въ книжочцѣ, что выйшла накладомъ придворной книгарнѣ Л. В. Зайдла и сына у Вѣднѣ. Убогий кандидаты, приимати до заведеня, достанутъ на подорожѣ до Вѣднѣ 40 зр. Тѣ стипендіи надає цѣсаръ на предложенье выдѣлу краєвого. Подана, заосмотрѣній у всеи потребной документи, вносити треба найдалше до 10 мая с. р. до выдѣлу краєвого.

— Именованя. Совѣтникъ суду краєвого въ Чернівцяхъ, І. Дилевскій именованый прокураторомъ державнымъ при томѣ судѣ. — Бувшій елевъ инженеріи при маринарцѣ военной въ Поли, Романъ Дзеслевскій именованый ц. к. инженеромъ въ етатѣ заходно-галицкихъ урядѣвъ салитарныхъ зъ мѣсцемъ службѣ въ Велицѣ. — Сталымъ дѣйственнымъ учителемъ управителемъ въ 2-кл. школѣ етатовой въ Ярославѣ на передмѣстѣ Лежайскѣмъ именованый Пилипъ Людкевичъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— На „Рускій Дѣмъ Народный“ въ Чернівцяхъ вилынуло сего року изъ жертвъ 121 зр. 24 кр. Въ остатѣмъ списѣ находимо жертводавцѣвъ зъ Галичины: п. Вол. Л. Левицкій канд. нотар. въ Станиславѣвъ 3 зр.; о. Мих. Доляницкій зъ Зазулицѣвъ 1 зр.; п. Ф. Сембратовичъ судья въ Манастирскахъ 1 зр.; п. Ол. Сальвицкій адъюнктъ суд. 1 зр.; п. Ант. Бюцковскій ассеклантъ суд. 50 кр.; о. Бурачинскій зъ Криворѣвъ 1 зр.; о. Теоф. Добрянскій въ Соколовѣвъ 1 зр.; о. Чмола зъ Улашковѣвъ 2 зр. — Каса щадница въ Чернівцяхъ признавала на „Нар. Дѣмъ“ 50 зр., и вже зъ тою сумою всего доходу было лише 121 зр. Дуже мало! Мога-бы Русъ живѣше подперти такую велику и многоважну справу для Русинѣвъ буковинскихъ, якою есть „Народный Дѣмъ“ въ Чернівцяхъ. Чимъ скорше черновецкій патриоты зможуть сплатити пайпильный а досыть значный довгъ, зъ якими набули реальность на „Дѣмъ Народный“, тымъ скорше взляснѣ-бы до великоспасенного дѣла — заложена въ томѣ „Дѣмъ“ бурею для руской молодежи школьной и тымъ чинномъ допомогли бы зростови правдопатриотичной интелігенціи руской на Буковинѣ, чимъ то именно ницъ Русъ Буковиньска такъ дуже бѣдна...

— На памятникъ для бл. п. Баравьского зложили при нагодѣ концерту въ его память Вп. пп.: І. Ошикевичъ нотаръ изъ Зборова 4 зр. а Левъ Гузаръ канд. нотаръ зъ-вѣдмъ же 1 зр.

— На стипендію им. Вол. Баравьского зложивъ Вп. о. Ів. Любавичъ зъ Острова 1 зр.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 17. цвѣтня. Урядова газета вѣдѣньска оголосила инструкцію до закона войскового и розпорядженье министра просвѣты о польгахъ для однорѣчныхъ охотниковъ, котры суть заразомъ студентами университету. — „Fremdenblatt“ каже, что новый кабинетъ румынскій, скоро схоче дѣйстно держатися политики неутральности, може числится на прихильность державъ.

Парижъ 17 цвѣтня. Въ домахъ обжалованныхъ буляжистѣвъ одбулася ревизія. Лягеръ має бути арештованый.

Лондонъ 17 цвѣтня. Палата пословъ одрочилася до 30 с. м.

Берлинъ 17. цвѣтня. Цѣсаръ вернувъ вчера назадъ зъ подорожы. „Nordd. Allg. Zig.“ доказує, что Нѣмечина не має нѣякого интересу въ Болгаріи и не бѣдступитъ одъ дотепершней политики для того, что въ Румыніи на-ує одинъ зъ Гогенцоллернѣвъ.

Управитель экономичный

зъ 10-лѣтнюю практикою въ першорядныхъ добрахъ Моравы, образованый теоретично, значный языкъ рускій, польскій, чешскій и нѣмецкій, теперь занятый въ краю, пошукую одъ 1 ливня 1889 р. мѣсяца заведателя. Ласкавъ зголошеня Josef Rodhorn, профессоръ въ Poleschau на Моравѣ (Mähren).

РЕСТАВРАЦІЯ

ВЪ ГОТЕЛИ КРАКОВСКОМЪ

поручає складъ вина рѣвного рода, а то австрійскій, угорскій, французскій и т. д. по дуже низкихъ цѣнахъ.

Увѣняю П. Т. Публику о ихъ добротѣ.

Заразомъ поручаю дуже смачну и дешеву кухню и знаменитое пиво олоуцке на мѣру, а также на флашки.

Зъ поважаніємъ

Яковъ Родьяннѣръ

2912 2—3

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2460 319—0

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. На провинцію зъ упакованіємъ 30 кр.

Народна Торговля

проситъ овчасне замовленье

на

ДРОЖДЖЪ

зъ фабрики

Ад. Иг. Мавтнера и Сына
наилучшій по 1 зр. 40 кр.
за кильограмъ.

Ново устроена торговля

подъ фирмою:

„A la ville de Londres“

поручає на весенний сезонъ капелюхи, краватки, ковѣрики, маншеты, сорочки мужескы, скарпетки, рукавички, парасолѣ, палицѣ, вырѣбы шкѣрныи розличного рода, мыла, парфумеріи, воды кольоньскы зъ перворядныхъ фабрикъ, также всѣякіи приборы до подорожы въ наибольшѣмъ выборѣ по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Зъ поважаніємъ:

ЛЕОНЪ СТАРКЪ

У ЛЬВОВѢ 2882 6—10

ул. Кароля Людвика, рѣгъ Ягайлоньскон 3.

Перша руска рукодѣльня!

Перша руска рукодѣльня
жѣночыхъ суконъ

въ Перемышли

ул. Гродска одѣмъ п. Уляновской, І. повергъ

Л. Карвацком

примаетъ и выконує точно на терминъ всяку роботу жѣночыхъ суконъ, якъ найдешевше, зъ густомъ и скоро, після найновѣйшихъ журналѣвъ. Зъ провинціи досыть буде прислати стару сукню на мѣру. 2—6 2907

Перша руска рукодѣльня!

„ПОСЛАННИКЪ“

писъмо церковно-народное

выходитъ одъ 1-го цвѣтня с. р., 1 и 16
каждого мѣсяца.

Предплатя на кварталъ высылать 50 кр.,
котру до Лапшина п. Бережаны присы-
лати упрашає

Свящ. Л. Джулинскій

редакторъ-издатель.

2919 1—3

Ливерантъ ц. к. уприв. гал. зѣлѣницѣ Кароля Людвина

ФЕЛИКСЪ ФЕЛИНСКІЙ

ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ

и

Робѣтня убранны мужескихъ

власного вырѣбу

у Львовѣ ул. Синстуска ч. 4.

2892

4—10

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

найпередиѣйшій парфумы, туалетовы воды,
бѣдзначеніи медалями заслуги и двома дипломами узнаня,

именно:

Перфумы: ямбенова, фіалкова, розана, резедова, жонвалена, Ylang-Ylang, Оропелакъ, Jockey-Club, реліотропова, Ess Bouquet, пажмова, Millefleurs, и т. п.

Вода варшавска, флаконъ 95 кр., бѣлшій 1 зр. 80 кр.

Вода левандова, флаконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды кольоньскы, флаконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Достати можна у Львовѣ у власныхъ складахъ: улицы Коперника ч. 3 и улицы Галицка, рѣгъ Валови

Въ Краковѣ Суконницѣ ч. 20. Въ Чернівцяхъ рынокъ ч. 2; заразомъ у вѣхъ перворядныхъ складахъ и аптикахъ.

Оснований въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручаетъ:

Старъ вина угорскій дѣвичій и натуральнй вина
столовой бѣдъ 42 кр. бут.

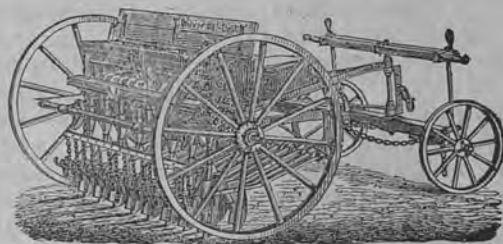
Знаменитый Старки, Житиовки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старъ Меду бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.Оригинальнй вина шампанскій и правдивый Конякъ
Французскій першорядныхъ домовъ.МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр.

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Означенный на выставѣ гигиеничній сѣбнымъ медалемъ за старъ вина.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

Львовѣ ул. Городецка ч. 22

поручаютъ на приближающійся сезонъ весенній свой складъ
обильно заосмотренный въ машины и знаряды рѣлннчій имен-
но универсальнй плуги сталевй власного выробу вѣднѣскаго
и оригинальнй плуги выробу Сака; новй сталевй бороны пруж-
иной, бороны диагональнй, валцъ и т. п., улюбленй сѣячки
Junior-Drill и Balance Junior-Drill, также оригинальнй сѣ-
ячки рядковй Сака, сѣячки широко-метвй и т. п.ВАРШТАТЪ НАПРАВЫ якъ найлѣпше устроенй зъ
паровыми моторами.

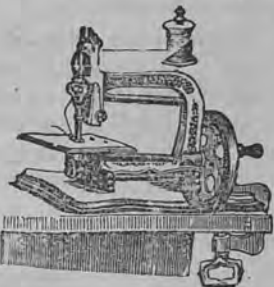
Складъ комисовый въ Тернополи має L. F. Veltzé.

Цѣнники иллюстрованй gratis u franco.

2360 9—10

По надъ вѣ новости.

2 найкрасѣй, найпрактичнѣйшй и найкорист-
пѣйшй предметъ выставки вѣднѣскаго суть,
ново вынайдена механичнй масничка патен-
ту „Rapid“, котрою можна зробити маелю за
5 минутъ зъ солодкого молока, сметаны або
сметанки. Такожъ добре надавса робити въ вѣй
шодо, пунѣ въ яецъ, бити пѣну зъ сме-
танки и яецъ.Цѣны сей маснички суть поелю обему
0.5 2 5 10 25 литрѣвъ
зр. 1.50 2.75 5.— 7.50 15.— 30.—
Лишь зр. 3.40 копѣтѣ вынайдена бѣдъ серпня
1888 ручна машина до пиття, патенту „Elasta“
Та машина робити красно, скоро, добре ров-ножнрнмъ швомъ, шие вѣ матерія безъ выжимки, зроблена поелю найлѣп-
шихъ механичнхъ, вымѣтъ новочасныхъ и выколѣчена тревато зъ палѣтннн-
го зѣлѣа литого. Зѣданий предметъ и поодиного, можна купити за послѣ-
платою або за надбавчаньемъ грошей

въ Central-Depot ново-вынайденныхъ

Butter- und Näh-Maschinen WEISS

2771

Wien, I. Seilergasse 7.

24—22

Парасольни наймѣднѣйшй одержавъ
и поручаетъ по сталыхъ фабри-
чныхъ цѣнахъ МАВРИКІЙ БАЛЛА-
БАНЪ у Львовѣ, плацъ Маріацкй.**Мучка зъ костей**препарована кислотою сѣрчаною
найуспѣшнѣйшй навозъ подъ вся-
кй засѣвъ весенній и**ПОРОШОКЪ ДО КОРМУ**маючй около 85% чистого фосфо-
рану вапнистого, вельми успѣш-
нйшй додатокъ до корму для всѣхъ
звѣратъ домовыхъ и дробно-вѣлѣ-
кого рода; вилываа на сильнй роз-
воѣ костей будучи худобы, приспѣ-
шавъ выпашенье, значно побольшаа
обильность молока у коровъ и про-
дукцію яецъ у дробно.Пакетъ на пробу, заключаючй
нетто 4 1/2 кильо порошокъ, выслава
одворотною почтою за надбавчаньемъ
переклауазр 1.60 зъ оплаваньемъ
и оплатою порта до кождей почты
въ Австрій и Нѣмечинѣ.Описъ и способъ ужити якъ
Мучки зъ костей, такъ и Порошку
до корму, на жадање бесплатно и
франко. 2861 16—25Фабрика вытворѣвъ химичныхъ
и навозовыхъ Сполки номан-
дитовой**Юліана Ванга**

у Львовѣ ул. Ягайлоньска ч. 12

НА СВЯТА

поручаетъ

Кароль Мечковскій

у Львовѣ, Ринокъ число 41

шинки двѣрскй и прагскй, ковбасы краковскй, козину ор-
менску, салами угорскй и бравишвайскй; вина угорскй
и австрійскй на мѣру и на флашки по 40, 18, 56, 60, 80 кр.
за литру и выше. Пиво, флашковые львовске, окоцимске,
пильзенскѣе и бѣсъ; портѣръ англійскй.Для добротности Впыважаной П. Т. публики устроено
комнату до сѣдѣанъ, въ котрой кождой поры можна до-
стати смачно прилаженыхъ горячихъ стравъ. — Услуга
пильна и скоро. 2908 3—4**Кароль Яворскій**

улиця Баторія число 20 у Львовѣ

поручаетъ

складъ

дамскои, мужескои

на кожду

Выготовлюе вѣлѣкй

по притупныхъ

При замовленяхъ зъ провинціи

чобѣтъ на мѣру.

свой

обуви

и для дѣтей

пору року.

замовлена сейчасъ и

цѣнахъ.

прошу приедати одинъ

2874 8—10

ФАБРИКА РУКАВИЧОКЪ

одзначена на красевыхъ выставкахъ

дипломомъ почетнымъ и державнымъ медалемъ

І. Н. СПОЖАРСКОГО

у Львовѣ при ул. Галицкѣй ч. 20

поручаетъ ласкавымъ взглядамъ лишь зъ власными вы-
робами рукавичокъ, та зъ вѣлѣкими рукавичничими ро-
ботами. По сталыхъ и умѣренныхъ цѣнахъ.

Изъ рукодѣльнѣ выробѣвъ церковныхъ рѣчей

І. ПАКУШЕВСКОГО

улиця Орменська, противъ „Народного Дома“.

ОДЗЫВЪ ДО ВСЕЧЕСТНОГО ДУХОВЕНЬСТВА:

Конкуренція, яка повстала въ нашѣмъ краю въ выробѣхъ цер-
ковныхъ рѣчей, а особливо що-до импортованныхъ изъ чужихъ фабрикъ
недостѣдченными предприимцами спонукое мене подати цѣны выробѣвъ
власныхъ, котры купуючй всегда буде мати дешевше и изъ першой
руки на жадање.

Цѣны слѣдуючй:

Кадильница жовта 8 зр., посрѣблена 10 зр.
Ладонница жовта 2 зр. 50 кр., посрѣблена 3 зр.
Кресты престольнй 8, 10, 12, 20, 30, 40 зр. и выше
Чаша золочена въ огни гладкой работы 14 зр.
оздобившой работы 20, 25, 30 зр. и выше.
Дарохранительница зъ короною золочена 16, 22 зр. и выше.
Хрестъ ручнй орѣховый 4 зр.
металевый 3 зр. и выше.
Мировникъ 1 зр. Ложочка 1 зр. Звѣзда 14 зр.
Хрестъ на хоругвѣ жовтй 7 зр.
золоченый 10 зр. и выше.
Золоченье въ огни чашъ 8, 10, 12 зр. и выше.
Посрѣбление кадильницъ 2 зр. 50 кр.
Одновление окуты до Евангелій 6, 8, 10, 12, 15, 18 зр. и выше.
Новѣ окуты до Евангелій 15, 18, 24, 30 зр. и выше.
Лѣхтарѣ мосяжнй поелю высокости.Кромѣ того принимае всякй работы церковнй такъ новй якъ
и до одновления, а именно: новй кулѣ, и кресты на копулы.**МАГАЗИНЪ**

Товарѣвъ блаватныхъ и Полотенъ

СТАХЕВИЧА и АБРИСОВСКОГО

у Львовѣ, рынокъ ч. 32

одержавъ вже на сезонъ весенній

наймоднѣйшй

МАТЕРІИ ВОВНЯНІЙ

у вѣхъ возможныхъ родахъ.

Зъ перворядныхъ фабрикъ лишь найлѣпшой якості
Полотна, столове бѣлье, ручники,
хустки

поручаетъ въ наибольшѣмъ выборѣ и найдешевше

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликуватисъ на нашу часопись.

Выдавецъ и одвѣчалный редакторъ: Иванъ Белей.

Папѣръ зъ фабр. Черляскои.

Зъ друкарнй тов. им. Шевченка, подъ зар. К. Бодарского.

РУ.

Глядаеся дяка испытаного
на посаду дя-
ка при церкви въ Побережу. Зго-
лоситися листовно належитъ до Ура-
ду Парохіальнаго въ Побережу, по-
чта Іевуполь. 3909 2—3**Одинока фабрика бѣ-
ларѣдовъ у Львовѣ ул.
Гродзицнхъ ч. 3.****Братѣвъ Андрашкѣвъ**Готовй бѣларды продаются,
кулѣ, кѣи и вѣлѣкй приборы.
Бѣларды обертанный зъ нашон
робѣтнѣ, установленый въ ре-
ставраціи п. Ландесбергеръ, ул.
Паньска, можна банити.

2855 6—7 Зъ поважаньемъ:

Браты Андрашки.**СКЛАДЪ и РОБОТНІЯ**

выробѣвъ ножовничихъ

Юліана Дуниковскаго

при ул. Галицкѣй ч. 16.

Поручаючи свое заведѣнье вы-
робѣвъ власныхъ и заграничныхъ,
входячихъ въ обѣмъ ножовничества
яко то: ножѣвъ рѣзного рода, ножич-
ки, бритвы, сцизорики и хирургичнй
инструменты. цинймаю варазомъ
вѣлѣкй замовленй и направи, ко-
трй высеную въ якъ найкоротшѣмъ
часѣ и по найумѣреннѣйшихъ цѣ-
нахъ для повного вдоволення Вп. П.
Т. Публики. Дякуючи за дотепѣр-
шнѣ подпомаганье, прошу о дальшй
ласкавй взглядъ 2878 7—10

Зъ глубокимъ поважаньемъ:

Юліанъ Дуниковскій

ножовничѣ при ул. Галицкѣй ч. 16.

НА СВЯТА!Ножѣ столовой и десервой, ножѣ до мяса и тѣстѣ,
держакй до шнѣковъ, машинки до сѣченя мяса, коркотяги,
котелки и рѣзги до битя пѣны, бляхи до тѣстѣ, тортѣв-
ницѣ, формы рѣзного рода, машинки универсальнй до тертя
(мгдалѣвъ, цукру, булокъ, шоколадъ и т. п.).**Выробы зъ альпакы и хиньскаго сѣбѣла**

(подъ гарантію за доброту) поручаетъ

Антѣвъ Гальскій, торговля зѣлѣзомъ у Львовѣ

Плацъ Маріацкй число 9.

Иллюстрованй цѣнники на жадање. 2884 6—6

Товариство львовскихъ столярѣвъ

у Львовѣ плацъ Бернарднскй ч. 17.

поручаетъ свой бѣдъ 1854 року истинуючй

СКЛАДЪ МЕБѢЛЪВЪзаосмотренный въ великй выборѣ мебѣлѣвъ въ гарнитурахъ до
сальѣѣвъ зъ дерева дубового, чернаго и орѣхового. — Ком-
плетнй устроена комната, вѣдаленъ и спальнѣ. Зеркала въ ра-
махъ орѣховыхъ, черныхъ и золоченыхъ. — Суть также на
складѣ мебѣлѣ гнутй и зѣлѣвнй. 2918 1—6Всякй замовленя, входячй въ кругъ столярства и тапи-
церства, принимаются по найнизшихъ цѣнахъ, причѣмъ ру-
чнтисъ за скоро елегантиу и ведля поручена асуратиу роботу.**БАНКЪ КРАСВЫЙ**

КОРОЛЕВСТВА

ГАЛИЧИНЫ и ВОЛОДИМИРІИ

зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ.

Почавши бѣдъ дня 23-го с. м. обнижуеся ажъ до дальшого заря-
жена стопу проценту:

- а) бѣдъ векслѣвъ, приймаемыхъ Банкомъ въ есконтъ на 5% (пять бѣдъ
ста рѣчно);
б) бѣдъ векслѣвъ реесконтѣванныхъ въ бѣдѣ для Товариства зарѣбковыхъ
и господарскихъ на 4% (чотири бѣдъ ста рѣчно).

У Львовѣ дня 20 марта 1889.

ДИРЕКЦІЯ.

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

подъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ

На жадање цѣнники оплатнѣ.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім п'ятниці і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додатокъ „Библиотека найзнаменитішихъ повѣстей“ виходить въ вівторокъ, і въ вівторокъ і п'ятницю на переміну разомъ зъ Дѣломъ.

Предплату і нисераты приймають: у Львові Адміністрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро отодешень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Людовика 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppele I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ і належність за нисераты платити у Львові.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

въ Австрії:	за Границею:
на цілий рікъ . . . 18 зр.	на цілий рікъ . . . 24 зр.
на пів рікъ . . . 9 зр.	на пів рікъ . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр.	на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.	

у Львові:
на цілий рікъ . . . 16 зр. на пів рікъ . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламція неоплачується вільнімъ бѣгъ порта.

Подорожне число коштує 8 кр. а в

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бѣдъ одно стрічки печаткою, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подяки числяться по 10 кр. бѣдъ стишна.

Зъ днемъ 1 (13) цвітня зачинається II-гій чвертьрічъ нашого видавництва. Просимо поспішати зъ предплатою і зъ евентуальнимъ виробнаньемъ залеглостей.

У Львові дня 6 (18) цвітня 1889.

Мы подавали, о скільки намъ въ рамкахъ нашої часописи було можна, докладно хѣдъ нарадъ і змістѣ важнѣйшихъ бесѣдъ въ радѣ державній при дебать бюджетовій, щоби наші читателі могли самі виробити собі о ній свій поглядъ. Дебата тая ще не скінчилась: по святахъ мають ще прийти підъ наради бюджетъ министерства рѣшництва і справедливости, субвенцій і дотацій, — отже не пора ще казати о ній послѣднього слога. Але, якъ вже при хѣдѣ дебать мы робили до нѣхъ деякі замѣтки, такъ хочемо се зробити і теперъ, коли они дійшли до певної границі і наступила въ нѣхъ довша павза.

Бюджетова дебата була сего року досить оживлена. Оживляли єи именно борба о духову свободу і борба національна, одно і друге при бюджетѣ министерства просвѣты. Свободу духову видять именно либеральні Нѣмці въ тій просвѣтѣ, яку подає народова народна школа въ тепершньому устрою, а загроженою уважають єи внесенемъ кн. Лихтенштайна на зміну закона державного о народнихъ школахъ. Въ признаню, въ мыслѣ того внесеня, духовенству большого впливу на народну школу, на вихованьє молодежи, на народну просвѣту видать они реакцію, поворотъ до навіяна неавистного имъ клерикалізму, а зменшенє лѣтъ науки окликують яко обниженє народнои просвѣты. Гнѣвъ і боязнє, яку они мають чи радше казують, суть въ часті пересадивъ, въ часті партійнимъ маневромъ; а вѣ въ многіхъ они і оправдані якъ самимъ змістомъ внесеня такъ і загальнимъ реакційнимъ напрямомъ тепершнього часу і особливо самого внескодавця. Та всѣ ихъ крики і заходы будуть вѣдай даремні. Дебата бюджетова выказала, що внесенє кн. Лихтенштайна, чи въ тепершній чи въ який трохі зміненій формѣ, має за собою більшість въ радѣ державній, бо і Поляки і (старо-)Чехи, хотъ сего не радо, будуть за нимъ стояти, і правительство не хоче чи не може єму опиратися. Все-жъ не дається заперечити, що борбу ведуть они зъ немалымъ талантомъ, декотрі бесѣди ихъ, в. пр. Зиса, якъ і бесѣда ихъ союзника въ тій справѣ, молодого-Чеха Грєгра, мали значный ораторскій успѣхъ.

Насъ Русинѣвъ ся справа безпосередно не дотыкає. Наука въ нашихъ школахъ народнихъ триває вже і теперъ лѣтъ 6 лѣтъ, а не 8, якъ въ іншихъ краяхъ короннихъ. Більшій впливъ нашого духовенства на народну школу бувъ-бы для насъ зъ національнихъ вглядѣвъ пожаданий, але вже зъ сего одной причини польскій пєслы, коли-бъ внесенє кн. Лихтенштайна мало стати закономъ, не допускаяють єго до Галичини, а в самѣ внескодавецъ і більшість въ радѣ державній г дѣться на таке выелиминанье нашого краю. Дізнато го наші пєслы не мали і таковъ причынъ, якъ пєслы другихъ народѣвъ, заявляти своє становище супротивъ того внесеня; шкода тільки, що не піднесли зъ належнимъ натискомъ, що Галичину треба або трактувати на рівні зъ нашими краями, а не выинково, або, коли трактуєся єи выинково, то треба перше забезпечити въ ній право і потреби Русинѣвъ а не лишати насъ на волю нашихъ противниківъ.

Не менше завзятою була при дебать надъ школами борба національна. Але въ тій борбѣ нѣмцѣй бесѣдники вже не здобули собі вѣнцѣвъ лавровыхъ. Нѣмцѣ ще доси не можуть освоитися зъ тою гадкою, що Чехи і Словѣнцѣ вже выросли зъ підъ ихъ опѣки і що дорослий народъ якъ і дорослого чоловіка годѣ трактувати мовъ недолѣтка, а о скільки більше опѣка накладаєся єму противъ єго волѣ, о стільки она і опѣкувъ стають єму неавистѣйшій. Впротѣмъ нѣмцѣй центральні тратять що-разъ більше ґрунтъ підъ ногами. Ихъ впливъ, ще недавно такъ могучій, ама-лѣвъ не тільки въ державѣ, але середъ са-

мого нѣмецкого народу. Полишивши нѣмцѣйскихъ клерикалѣвъ і фєвдалѣвъ, котрі за-дѣля своихъ партійныхъ цѣлей здавна лучаєся зъ Славянами, выступаючими болѣе консервативно, зросли середъ нихъ партія і фракція нѣмецкихъ націоналѣвъ і антисемитѣвъ, котрі що разъ болѣе опановують навѣть найсильнѣйшій твердинѣ нѣмецко-централизованого либерализму. За богато хотѣли, ба въ часті ще і теперъ хотять, беречі для себе нѣмецкій либералъ: они боронять не тільки либерализму, але і централизацию зъ германізацією, хотя въ що-разъ вузшихъ границахъ: зъ-разу хотѣли панувати въ цѣлѣй монархій, потѣмъ, коли высвободилася бѣдъ нѣхъ Угорщина, въ цѣлѣй Доливаніи, бѣдѣтъ, коли Галичина достала въ значній часті одрубнє становище, бѣдай вѣ всѣхъ нѣмецко-славянскихъ провинціяхъ. Коли-бъ зъ Чехами і Словѣнцями зробили національний миръ і ограничили на оборону просвѣты въ загальнѣ, а не нѣмецков просвѣты, і либерализму, але либерализму правдивого, безъ національного выключености і довѣрливости економічного выискування, тогды мали-бы цѣль красну, симпатичнѣйшу, для котрой і середъ другихъ народѣвъ зыскали-бъ союзниківъ, і тогды ихъ повага стояла-бъ далеко сильнѣйше якъ теперъ.

Въ борбѣ національній при сегоднѣйшій дебать бюджетовій брали участь і польскій і рускій пєслы. Кількохъ послѣвъ польскихъ, якъ пп. Бобжинскій, Рутевскій, Савчинскій дотыкали і рускихъ справъ. Найделекатнѣйше і найгаручнѣйше зробивъ се пс. Бобжинскій, котрий ограничився на словахъ, що „католика церковь уможливила (Полякамъ) саблѣне дѣланьє і саблѣне пожитє зъ другою народностію, зъ Русинами“. О бесѣдѣ пс. Рутевского мы вже говорили въ окремій статі. Найширше розводивъ надъ рускими справами пс. Савчинскій, котрий значну частъ своєї довгої бесѣды посвятивъ полемикѣ зъ пс. Ковальскимъ і говоривъ о школахъ народнихъ і семінаріяхъ учительскихъ въ Галичинѣ підъ вглядомъ выкладового языка, такожъ і о обществѣ им. Качковского і галицкомъ соймѣ. Пс. Савчинскій говоривъ зъ певнымъ розмахомъ і узыскавъ для своєї бесѣды, бѣдай середъ Полякѣвъ, гучній оплески; але хто, близше свѣдомий школьныхъ бѣдосвѣтъ въ Галичинѣ, їй придивився, достереже въ ній скоро крутанну, софистерію і неагѣдность зъ правдою.

И такъ потяганьє громадъ до надмѣрнихъ прєстацій на школы, котрого боронивъ п. Савчинскій, теперъ, де устава краса нормувы высоту прєстацій, де закладаньє школы народнои єсть загальнимъ обовязкомъ для всѣхъ громадъ, і де громады зъ болѣею нѣжъ законна прєстацій не мають пѣякою користи а противно нею наразъ матеріально руйнуютьсє, не дається нѣчимъ оправдати. Новыхъ школъ народныхъ въ Галичинѣ прибыває, вглядомъ организуюєся, що-року прєсѣчь не якъ твердивъ п. Савчинскій 200, але 150. Выводы п. Савчинского о неопотрѣбности рускихъ школъ по мѣстахъ суть дуже круті. Підносячи малу фреквенцію руской школы Маркіана Шашкевича у Львові, бѣдъ не узвглядивъ двохъ обставинъ: що окрімъ той школы єсть у Львові друга народна школа (школа вправъ въ Народномъ Домѣ), въ котрій число ученикѣвъ переходить навѣть число нормальне, і що тая друга школа єсть въ тій самій часті мѣста, ба на тій самій улицѣ, а не въ сторонѣ для рускихъ дѣтей догѣднѣй. То само треба сказати о руской клєсѣ вправъ въ Тернополи, котра умѣщена далеко бѣдъ руской людности а надто єсть одною бѣдосвѣтною клєсою. При тѣмъ то п. Савчинскій поминувъ чиселѣй бѣдосвѣтъ руской і польской людности по мѣстахъ, поминувъ домаганя рускихъ школъ Русинами по мѣстахъ будѣ въ петиціяхъ до сойму будѣ въ нійшій спосѣбъ, навѣть ва агромаджєняхъ выборѣвъ (в. пр. въ Тернополи до п. Черкаского), поминувъ тую обставину, що в многіхъ мѣстахъ рускій дѣти власне по польски не умѣють зъ дому а однакъ мусять бѣдъ разъ цѣлу, навѣть початкову, науку по польски побирати. Нако-нецъ що-до семінарій учительскихъ, то п. Савчинскій, хотъ самъ єсть директоромъ таковъ школы, невѣрно прєставивъ рѣчь, якъ

се покажєся, коли єго прєставлєньє порѣвнаєся зъ вѣрнимъ і докладнимъ прєставлєньємъ въ „Дѣлѣ“ (ч. 36).

Пєслы нѣмцѣй краѣвъ і народѣвъ мало дотыкали рускихъ справъ. Згадали о нихъ именно п. Менгеръ (нѣмецкій либералъ), указуючи на негованьє Поляками правъ руской языка въ урядѣхъ і поступованьє галицкой сойму въ справѣ внесеня рускихъ послѣвъ що-до закладаня рускихъ школъ, і гр. Вурмбрандъ, котрий загадавъ о „руссофильскихъ“ примованяхъ середъ Русинѣвъ і скептично выразився о ихъ привязаню до католицкой церкви.

Зъ стороны правительства нѣхто анѣ словомъ не обѣзвѣся о Русинахъ, мимо промовъ пп. Ковальского і Озаркевича. Въ причину сего вѣнорованя теперъ не входимо, на разѣ только зазначуємо сего фактъ.

Одповѣдь пєслову Теофілеви Меруновичеву.

II.

Якій-жъ поглядъ має посолъ Меруновичъ на „справу руску“? По єго думцѣ справа та не єсть нѣчимъ нѣшимъ, якъ тільки бѣдѣ чиною борбѣ Вєходу зъ Заходомъ, борбѣ, въ котрій розходиться о ширєньє культуры заходнои. Борба та єсть такожъ, по гадцѣ пс. Меруновича, єстєвною частєю великого міжнародного патаня вѣходного. Історія Польщѣ яко державы — каже бѣдъ — на поли справѣ церковныхъ, въ штудцѣ, литературѣ польской і руской, въ полятицѣ, въ устрою єстєблѣнѣмъ та обычаєвѣмъ єсть безперервнымъ обьявомъ процесу асаміляційного на ґрунтѣ культуры заходнои всѣхъ тѣхъ племенъ, що заселили границѣ рєспублики польской. А в ній на передодні велєканьскѣй войны, може бути послѣдній вже о панованьє надъ Босфоромъ, „наша квєстія руска“ — каже пс. Мерунович — бѣдосрає безъ сумнѣву ролю, бѣдосвѣдну євому далєкє-сєгаєтому значнѣю історичному.

Якъ зъ наведєныхъ слѣвъ выхѣдѣтъ, то пс. Мерунович єсть той гадки і прєсѣвѣдчєня, що навѣ въ Европѣ ведєся якась борба культурна Заходу зъ Вєходомъ, т. є. межєй елемєнтами ромѣнскимъ і германскимъ зъ одной, а славянскимъ зъ другой стороны; борба межє католицкимъ Заходомъ а православіємъ Вєходомъ. Орієнту магомєтанского мабуть пс. Мерунович не бере въ рахунокъ.

Теорія о борбѣ культурній Заходу зъ Вєходомъ не єсть нова. Про неї пишуть і толкують неразъ Нѣмцѣ, а уважаючи себе высєе культурнымъ народомъ, оправдують тѣмъ самымъ право, пертисє на Вєхѣдъ. У-важачи себе такъ званымъ „Kulturvolk-омъ“, беруть она право для себе до таєъ званого „Drang nach Osten“. Теорію тую привложивъ пс. Мерунович видимо і до народу польского і думає, що вже въ давнину народъ польскій бувъ управнєний пертисє зъ высєю мѣн-то культурною на Русѣ, і що ї навѣ довершувъ сѣє сєн масія, а олозіція, яку находитъ изъ стороны руской, єсть такъ звана „справа руска“.

Тѣй теоріі о борбѣ культурній Заходу зъ Вєходомъ Европы, а тѣмъ самымъ елемєнту польского зъ рускимъ, мусимо рѣшучо бѣд-казати всякою підставою.

Передовѣ'мъ подумавмо надъ тѣмъ, що єсть культура? Дѣфиниція культуры зѣвѣтна. Єсть то сума плодѣвъ рѣзкои матеріальнихъ і духовныхъ сїлѣй якогоєь народу.

Въ давній вѣкѣ розвивуєся культура найперше на далєкомъ Вєходѣ азіяцкомъ, въ Китаю, бѣдѣтъ въ Індіі пригнѣсєсѣй, Мєзопотаміи, Фєваніи, Палєстинѣ семітской, халітєкомъ Євѣнтѣ і въ Перодіи А-іи. Якъ бачимо, шла она зъ вєходу на заходъ. Коли-жъ та культура стала звѣдѣна переноситисє до вѣндо-європєйскихъ по елємѣнцѣвъ Греціи і Ита-ліи, тогды можна було говорити о вильнѣй культурного Вєходу на некультурный Захѣдъ. Коли потѣмъ головною підоймою культуры ставъ христіанизмъ, тогды можна було говорити о борбѣ вѣдѣй і понієтъ христіаньскѣхъ зъ свѣтомъ поганьскимъ Греціи і Риму. Коли Византія повєєла христіанство на Вєхѣдъ, а Римъ на Захѣдъ Европы, то ще була оправдана теорія о борбѣ культурній христіаньско-вѣдичного свѣта зъ варварьско-поганьскимъ е-лємєнтомъ славянскимъ і германьско-романь-скимъ.

Въ сєреднихъ вѣкахъ можна було гово-рити о борбѣ двохъ церкѣй: заходнои і вєхѣд-нои; о борбѣ римско-нѣмецкого цєзаризму зъ принципатомъ папєства; о борбѣ елемєнту нѣ-мецкого зъ Славянщиною на Полабію, въ Че-хїи і у Польщѣ; о борбѣ старого ладу вѣче-вого, патріархального зъ новымъ порядкомъ монархизму на Захѣдѣ. Церковь латиньска вы-

ступала, бывало, агресивно противъ церкви грецкой; цєзаризмъ стрѣгой боровєся зъ оли-гархїю аристократичною, шляхта обмежувала самовласть монархѣвъ, мѣста ставали до бор-бы зъ шляхтою, шляхта давила станъ сель-скій і т. д. Борбѣ тѣхъ рѣнородныхъ, а въ часті лишь культурныхъ було дуже багато і то не лишь на Захѣдѣ, але майже по всѣхъ заку-кахъ Европы. Всякій новаторства рєлігійній, єстєблѣній і политичній супровѣжалисє борба-ми, а послѣдѣна зъ нихъ, дуже кровава, звє-лась у Франції і понєсла на всю Европу по-нятє свободы совѣсти, рѣвности станѣвъ і рѣвности правъ горожаньскихъ. Якъ зъ вєс-кою невиністю першою борбою въ рѣдѣ люд-скѣмъ була борба економічна, борба о хлѣбъ, такъ консєквєнтно выйшли зъ того всякі борбы политичній, бѣдѣтъ рєлігійній зъ признакою борбы культурнои, а мы жєнємо, можна сказати, въ єносѣ борбѣ національныхъ і политичныхъ, котрі євъ розвоємъ духовнымъ народѣвъ мусять колисє уступити мѣста зновъ борбѣ часто економічній.

Якъ жє-жъ помирити теперъ вно-що ска-занє і дѣйствє зъ теорією пс. Меруновича, мѣн-то „справа руска“ — на скрѣзь справа національна — єсть борбою высєю культур-ного Заходу, по гадцѣ пс. Меруновича, зъ менєе культурнымъ Вєходомъ? Така теорія видѣтєся намъ, що-найлєкше осудивши, єсть гру-бымъ анархизмомъ і помѣшаньємъ понієтъ. Чи думає пс. Мерунович, що навѣ Захѣдъ Евро-пы стоить що-до культуры духовнои такъ дуже высєе бѣдъ Вєходу? Чи безконфєсійнѣсть Франції въ парѣ зъ коммунизмомъ, чи єписко-пальній лютєранизмъ Англіи, чи побожнѣсть прѣстєтаньска зъ теорією: „Macht vor Recht“ суть для него тѣми признаками высєи куль-туры Заходу? Чи може мораль христіан-ства на Захѣдѣ стоить высєе бѣдъ морали христіанства на Вєхѣдѣ? Чи Захѣдъ велича-єся болѣе чєстєтѣми рєлігійными або го-рожаньскими? Чи Пущкинъ, Мидєвичъ, Шев-ченко не достѣйній статуи побѣдъ Шиллера, Гєтєго, Байрона, Калдєрона, Арієста і др.? Чи сєляннѣ славянскій темнѣйшій бѣдъ вѣндо-мєского, касталійского або баварьского хло-па? Нїякъ, въ єносѣ печатї, пары і електри-ки, де мыслѣ людєска не знає обмежєныхъ для себе прѣсторѣвъ, де всякій плодѣ духа люд-ского ставє въ одной хвилѣ власностію вєсєго європєйского свѣта, нїякъ не вѣльно гово-рити нѣ о высєости расѣвъ, нѣ о який не-будѣ культурной борбѣ. Єсть культурній струѣ, але і тѣ не плывуть выключно зъ За-ходу на Вєхѣдъ, а несутьсє і въ напєравленю противнѣмъ, идуть і зъ пѣвночи на полуднє. Вєсѣ три племена європєйскѣ обмѣняюєся вза-ємно добутками культурными і то въ спосѣбъ наймарнѣйшій, не сполучєний зъ нѣякою борбою.

Якъ бы бувъ пс. Мерунович заговоривъ о высєости культуры матеріальнои на Захѣдѣ, мы бы зъ нимъ і не спорили, хотъ і на тѣмъ поли Вєхѣдъ європєйскій не потребує призна-вати Заходови беззвѣдливо высєости. И тутъ довершавєся обмѣна хочъ-бы брабантскихъ ко-ронокъ зъ росєйскими юхтами, лівоньскихъ шовкѣвъ зъ брѣкєтатами москѣвскими, берлін-скихъ золотыхъ виробѣвъ зъ тувальскими само-варами.

А придивѣмєся теперъ близше теорію пс. Меруновича о высєости культурной Польщѣ надъ Русєю і Москѣвщиною. Чи пс. Меруно-вич не свѣдомий того, що всѣ французска і англійска наукова і красна литература зъ нї-нѣ на завтра находитєся вже въ Петербургѣ і доперва via Петербургъ і Варшава сунєсь поволи до Галичини? Чи не свѣдомий пс. Мерунович того факту, що всякій вѣдѣ Захо-ду прїймає зъ найбільшою тяжкостію і сон-ливостію польскій Краковъ? Якъ жє-жъ су-протавъ таковъ сумомъ дѣйствитєи можна ще чванитисє якоюсь высєю культурною елемєн-ту польского і навязувати єму также бремє ширєня культуры на Вєхѣдѣ?

Але пс. Мерунович пѣйшовъ ще даль-ше въ своїй чванливості. Онъ хоче розумѣти, що в історична Польща довершала колисє мясія культурнои на Вєхѣдѣ, т. є. на Русѣ яко безпосєредній своїй єсѣдѣцѣ. Тутъ очевида-но зайшло зновъ велике непорозумѣньє. Польскій Drang nach Osten помѣшавъ пс. Меруно-вичъ непотрѣбно зъ культурною, а борбу Поль-щѣ зъ Русєю, що велєсь бѣдъ часѣвъ Казими-ра Вєл. въ зєвѣмъ нѣмцѣхъ цѣляхъ і въ нї-пѣдѣмъ характерѣ, назвавъ непотрѣбно борбою культурною. Пс. Меруновичъ выбачити намъ, що мы і на тѣмъ поли розбїдѣмєся зъ єго теорією.

Що зъ часу панованя послѣднього Пясто-вича въ Польщѣ починаєся борба Польщѣ зъ Русєю і на бѣдѣрѣтъ, — того перечити не можемо, бо о тѣмъ широко і ясно говоритъ історія. Але чи тую борбу можна назвати культурною? Чи не выкликали єи аспирації политичній, рєлігійній та новій порядкѣ єсѣблѣній? Пс. Меруновичъ хотѣвъ-бы лише тѣ властѣй прѣвчєны закрити теорією о мнє-сїи культурній, і длятого рєнєнцію Русѣи называє „європейско рускою“. Безосновнѣсть твердженя докажємо аналогією.

Як звѣстно, Нѣмцѣ саскѣ, уважаючи себе выше культурнымъ народомъ, перелѣбѣ часѣвъ Альбрехта Медведя у землѣ полябскѣхъ Славянъ и ницали ихъ. Але и они буди завѣдѣли на столько чемъ, що сѣбѣ Drang nach Osten называли культурною роботою межи варварскими Славянами и тымъ свое варварство штучно закрывали. Невадомъ побѣдѣ робивъ такую роботу орденъ нѣмецкѣй на землѣхъ польскѣхъ и литовскѣхъ, нищевъ ихъ огнемъ и мечемъ, але завѣдѣли подѣ покрывкою, мовъ-то бѣли несе культуру христѣянску, культуру Заходу на Выходѣ. И полябскѣ Славяне, и Польша, и Литва опирались той мнѣшѣй культурѣй мѣши всѣми силами и зовѣли справедливо. Що-жъ сказавъ бы пос. Меруновичъ на то, якъ бы мы, идучи за его теорією о оправданій культурній борбѣ Заходу зб Выходомъ, то нищевъ Польшѣ Нѣмцями называли „справою польскою“ и хотѣли его оправдати вышестією культури нѣмцевъ? Що сказавъ бы пос. Меруновичъ, якъ бы мы и нѣмцѣмъ колонизаційну систему сѣльськогъ кандлера хотѣли оправдати такою вышестією? „Справа польска“ въ Познаньщинѣ не була-бы тогдѣ борбою національною, а лишь неоправданною опозицію темнѣйшого Поляка противъ культурнѣйшого Нѣмця. Не думаемо однакѣмъ, що пос. Меруновичъ подѣписавъ-бы свое имя подѣ ту теорію, але то констатуюмо, що бѣли повинны именемъ подѣписавъ подѣ теорію, що „справа руска“ не есть нѣмцѣмъ нишмѣмъ, якъ лишь продовженіемъ культурной борбѣ Заходу зб Выходомъ...

Пос. Меруновичъ каже, мовъ-то цѣла исторія Польшѣ есть процесомъ асиміляціи Руси на засвоѣніи або грунті культурѣй заходной. И се сказанье на скрѣзъ хибне, бо исторія учить насъ зовѣмъ чого нашего и подае зовѣмъ инші причины вѣковой борбѣ межи Польшою историчною и Русією. Пос. Меруновичъ буде знати, що Русь першихъ Руриковичѣвъ, Русь галицка Ростиславичѣвъ та Романовою лѣвни не воювала зб Польшою. Були се два окремы, бѣли себе независимы организмы политичны о подобномъ устройствѣ державномъ, але о рѣзкорѣзныхъ элементахъ стѣнчачихъ и иншій вѣрѣ. Причинъ до борбѣ не було у нихъ нѣмцѣмъ. Противно навѣтъ: межи Пястовичами и князьями русскими были дружны и мирны односны, а бывало и такъ, що обѣ династіи не только свѣзались мѣжъ собою, а приходили собѣ взаимно въ помѣчь. Неприязнь и борба настали доперва зб хвилею, якъ Русь бѣли могольскою нахому знемогла, а сѣдѣна Польша за часѣвъ послѣднѣго Пястовича вступила на дорогу политикѣй агресивной, принявши при томъ на себе масію латвицѣй Выходу. Агресивность тая въ исторіи Польшѣ тягнѣе червоною ниткою черезъ довгі вѣки и замѣтна ще й нинѣ. Польша посѣгае заборочою рукою за весь часъ панованія Ягайловичѣвъ постепенно, зб-разу за Подольемъ и Волинею, побѣдѣмъ за всею такъ званою Литовскою Русією ажъ по стѣны заднѣпрскѣй и побѣдѣмъ Дунаю. О культурной борбѣ Польшѣ на Руси нема тогдѣ и тѣни. Противно, за Ягайловичѣвъ культурна струя плыве якъ-разъ зб богатой Руси до бѣдной Польшѣ исторія знае лишь то, що вже Ягайло бѣдѣмъ Подолье руске и Червону Русь панамъ польскимъ и що бѣли першій забавився въ мѣсто религію. Его сынъ Казимиръ зничивъ удѣльность княжества Кіѣвского, Александръ зложивъ унию персональну, а послѣдній Ягайловичъ зничивъ послѣдній признаки автономіи политичной Руси литовской. Суть то часѣ, коли чужина, а не культура Заходу тиснѣе на Русь, коли повинно церковь руску а весь станъ селянскѣй закрѣпощено. А чи лучше було за корольскѣхъ елекційныхъ? Чи благословити намъ часы великой и кровавой борбѣ о свободу совѣсти, личности и майна? Чи одушевлялись намъ самоволью шляхты, кровавыми жестокостями Яремы Вишневецкого, Чарнецкого и другихъ? Чи въ томъ лежалъ трудъ культурный? Чи маємо величати подѣлы Андрусовскѣй або выдачу Подѣлы Туркамъ? Чи може въ исторіи чужой пустыни на межахъ Польшѣ, Россіи и Туреччинѣ шукати плодѣвъ культуры заходной? Сотки фактовъ грубо-некультурныхъ записала исторія тыхъ часѣвъ, въ котрыхъ пос. Меруновичъ хоче на силу добачати довершену культуру, за котрыми бѣли здавѣсь тужити и котры радѣ-бы ще нинѣ приймаючи до политикѣй польской.

Дятого пос. Меруновичъ выбачити намъ коли скажемо, що бѣли передъ написаніемъ своего „Kwestji ruskiej“ не заважавъ собѣ труду перевертати своимъ пальцемъ хочъ кѣлька картинъ не то лѣтописей рускѣхъ, а бѣдай историкѣвъ польскѣхъ. Пустословити можна, але не при такъ важныхъ справахъ, якою и по его гадѣ есть „справа руска“, великій чинникъ въ квестіи вѣхидній.

Про Русинѣвъ въ южной Угорщинѣ

одержала „Буковина“ такѣ писемъ зб Коцура:

„Прошу васъ всѣхъ тамошнихъ Русинѣвъ и кланяться передъ вами, не возмѣтъ менѣ за але, ели я ако простой собѣ ремѣнникъ, о смѣлюся писати до васъ сей листъ. Дуже у-радувало мене, коли мѣ прочитавъ въ числѣ 4. „Буковина“ про угорскѣхъ Русинѣвъ, а особливо про Коцуръ. Коцуръ заселенный людьми зб гѣр карпатскихъ, шѣ сталося за панованія б. п. цѣсаревѣ Маріи Тересы року 1746. Ова приволила на то, чтобы Русины поселились въ Коцуръ, что передъ тымъ замѣшанный бувъ Сербамъ (Рацами). Въ Коцуръ живають теперь Русины, Нѣмцѣ и Мадяры, всѣ однако говорятъ по руски. Число Русинѣвъ 2477, Нѣмцѣвъ 1090, Мадяръвъ 578 а Жидѣвъ 55. Землѣ наибѣльше въ рукахъ Русинѣвъ. Русинѣ

ны мають красну церковь зб шѣстема дзвонами, школу, трохъ учителей, священника-пароха и капеланя. Е у насъ и руска читальня, що має 53 членѣвъ и 320 зр. капиталу.

Друге село Керестуръ не дуже далеко бѣли Коцура, 15-17 километровъ. Въ Керестурѣ самѣ Русины, лишь кѣлька жидѣвъ. Село Керестуръ — нова колонія, що повстала на Керестуръ-пустини за часѣвъ Маріи Тересы и населена зб самого початку только Русинами. Въ Керестурѣ теперь 750 домѣвъ, 4526 душъ, 4-классна школа и два священника. Житѣли займаються рѣбництвомъ и ремѣломъ, мають 10529 „катастральныхъ гектарѣвъ“. Люде сѣмѣмъ охотѣются взаимно, та мають читальню. Русины живутъ еще и въ Новѣмъ-Сади. корольскѣмъ мѣстѣ надъ Дунаемъ, сполученѣмъ мостомъ зб Петро-Варадиномъ. Тамъ есть руска церковь, парохіальный дѣмъ на два поверха, рускѣй священникъ и руска школа.

Недалеко Нового Саду есть село Дюрдьевъ и тутъ живутъ Русины, мають церковь, школу, учителя, а священникъ доходить сюды зб Нового Саду.

И въ Старѣмъ Вербасѣ недалеко Коцура живутъ Русины, мають свою церковь, школу и своего священника.

Русины суть еще и въ шѣстьохъ селахъ по правѣмъ боцѣ Дунаю въ комитатѣ Сремѣ; ото зб селѣ Петровѣцѣхъ мають церковь, школу и учителя, такъ само въ селѣ Бачинѣцѣхъ, а въ Шиду и владичѣй дѣврѣ. Въ Беркасовѣ въ церковь, такъ само и въ Митровѣцѣ.

Всѣ Русины, шѣ осѣли въ селахъ по правѣмъ боцѣ Дунаю, перенеслися тудѣ зб Коцура и Керестура. Всѣ они бесѣдуютъ однимъ нарѣчѣмъ. Въ школахъ учатся зб рускѣхъ и мадярскѣхъ книжокъ. Нарѣдѣмъ пробудавѣ, приходѣтъ до самопознанія, уже и лѣтѣмъ товариство „Провѣтъ“ має въ Керестурѣ 8, въ Коцуръ 13, въ Старѣмъ Вербасѣ 2, въ Дюрдьевѣ 1 а въ Петровѣцѣхъ 2 членѣвъ. Слава Богу, шѣ въ насъ огонь вѣры и народности не погасѣ! Маємо свой діалектъ рускѣй, котрый намъ есть наймѣлѣйшій, налѣдѣжный по нашимъ старѣхъ батькахъ. Намъ діалектъ зовѣмъ нашѣй якъ вашъ, и. пр. „Дзе (де) ты, брату мой? кѣды я тебе чекаю, а ты мнѣ не идѣшь патриѣ (бѣдѣдѣти). Такъ ты фрѣшко (скоро) за мене забудѣ! Такъ я пойдемъ тебе патриѣ“ и т. д.

На всѣляхъ свѣзують у насъ веселѣ рускѣй свѣзаваня, найчастѣйше пѣсню: „Я Русинъ бувъ и буду“.

Лѣшь про то выслѣю мой листъ до васъ, чтобы съе тымъ, шѣ не забываютъ за насъ, обѣщали, шѣ Коцуръ не на Банатѣ, а въ Угорчинѣ, въ Баджбородскѣмъ комитатѣ. Жичу доброго здравья Вамъ и всѣмъ тамошнымъ Русинамъ на Буковинѣ.

Югѣмъ Іоанѣмъ, кравецъ въ Коцуръ.“

Дописы „Дѣла“.

Зб Долины.

[Въ справѣ апологетѣвъ п. Цѣшки.]

Хоть я не Вашъ дописуватель, то все таки сподѣваюся, шѣ въ интересѣ правды и чести Русинѣвъ долиньскѣго повѣта будете ласкавы въ Вашѣй многопоажной часѣписи помѣстити отѣхъ кѣлька моихъ замѣтокъ, котры для загального добра повинны урѣтити свѣтло дѣвнее.

И такъ въ дописѣ зб Долины помѣщенѣй въ 104 ч. Курьера Львовско-го намазано только обурюющею неправды, тенденціиности и инсинуаціи, що каждый, ознакомленный зб обѣставинами социальными въ долиньскѣмъ повѣтѣ, муситъ хѣба зѣвѣтъ выречѣся правды та сказата хѣба якъ той цисанъ: „Ей Боже! только вже лишь празды на свѣтѣ, що въ менѣ та въ Тобѣ троха“, або якъ дописуватель Курьера хоче: въ нѣмъ та въ Бозѣ троха. Але мы тутъ мешканцѣ повѣта долиньскѣго зѣвѣмъ нишмѣмъ и т. глѣбокого переувѣдѣния: шѣ въ Бозѣ вся правда а въ дописувателю Курьера нѣ вѣрхѣти. Не буду зачекатися въ опрокидыванье всѣхъ въ згаданѣй дописѣ кваненныхъ на долиньскѣй повѣтѣ инсинуаціи, бо то за далеко заведѣ-бы мене; не буду опрокидывати ложѣ, мовъ-бы „Дѣло“ было знанѣ въ тенденціиности, и тымъ подобногъ гаданія, — а обмежусъ лишь на спростованье деякихъ фактовъ и опрокинуто ложѣ.

Дописуватель Курьера пише, шѣ „подѣ взглядомъ политичнымъ довели були агитаторѣ московскѣй уже до того, шѣ мешканцѣ Долины зачали переходити на шизму“. Отже се ложѣ, мовъ-бы въ долиньскѣмъ повѣтѣ были якѣ агитаторѣ московскѣй и мовъ-бы мешканцѣ долиньскѣй зачали були коли-небудѣ переходити на шизму. Дописуватель додалося прѣгати собѣ неfortunную аргитацію, въ личнѣмъ и интересѣ, сумной памяти Теодора Бѣлецкого, котрый перевѣвъ бувъ (не въ интересѣ шизмы) одного которичного пѣяка и Jasia долиньскѣго (Поляка) на шизму и той заразъ потѣмъ умеръ на delirium tremens, и одного змартвѣхстанѣя, котрый зѣвѣмъ не бувъ мешканцемъ долиньскимъ, а мешканцемъ львовскимъ и хирѣвскимъ. Мешканцѣ долиньскѣй не мали зб шизмою нѣколы нѣчого спѣльного. А и тотѣй заячѣ подвѣига Т. Бѣлецкого зѣвѣвѣмъ не п. Цѣшка — въ окулярихъ корреспондента „энергичный староста“ — а противно (можетъ и за остро та въ незаслуженно — дѣянде — честь Т. Бѣлецкого) его попередникъ, котрый за свою энергію ставѣя бувъ ажъ поводомъ интерпелляціи рускѣхъ послѣвъ зб собой.

Дальше дописуватель каже, шѣ за п. Цѣшки „зѣвѣмъ обѣставина повѣта за одинѣ рѣкъ до непознанія на користѣ людѣности“. На

то бѣдѣваю, шѣ такъ зѣвѣмъ хѣба для корреспондента, бо людѣсть якъ руска такъ польска видѣтъ лишь старосту та его трабѣнѣтъ вѣрѣтъ зб дописувателемъ Курьера, а на зѣмѣну обѣставинъ жѣде зб нетерпѣливостію, якъ канѣ на дощѣ.

Дописуватель осмѣлился пѣ-сти, шѣ „пропагаторѣ шизмы узнали за лѣпше утѣкати до Россіи, аныжъ выжидати дальшихъ наслѣдѣвъ урадованія нового старосты, а повѣтъ въ за-гальнѣ уважанный до недавна за наибѣзопаснѣйшій постѣ русскѣй въ краю, зрывае зб дѣвными шѣдѣлыми проводирами“. Шѣ слово, то ложѣ, инсинуація та наклеиванье поличіи. Хто утѣкъ до Россіи и для чѣго? Бѣлецкѣй въ личнѣмъ интересѣ; а якъ свѣдѣтъ акты суда карного въ Самборѣ и акты въ намѣстничѣвъ, тымъ пуритаторѣмъ повѣта зб мѣшчѣи шизмы въ Долиньскѣмъ бувъ имено не п. Цѣшка але его попередникъ, а теперь приходѣтъ менѣ лишь бѣдѣрѣшучо, мовъ-бы то повѣтъ долиньскѣй бувъ коли постѣмъ русскѣмъ — бо хѣба лѣшь въ очѣхъ шовинистѣвъ и неурѣдѣныхъ рускому народѣу денунціантѣвъ — и мовъ-бы то зрывае зб дѣвнѣйшими проводирами. Повѣтъ долиньскѣй якъ ишѣвъ такъ иде за своими проводирами, честными духовными и свѣтскими патриѣтами, та гадѣтся хѣба денунціантами та псевдо-патриѣтами и зб тымъ зрывае.

Дальше каже дописуватель, шѣ зб статьи „Дѣла“ не мають нѣчѣго спѣльного „grawdziwi Rusini“ а на свѣдѣвъ правды поклакуе оо. Горинкевича, Колянковского, Небыловца, Варивоуду, Вагилевича, Войнарковского, Павлюка Грабо и шѣ додае „id“. Цѣшка була-бы рѣкъ, котры бы зб тыхъ наведѣныхъ дописувателемъ отѣвъ на вѣзѣнѣе Ва. Редакціи прѣзавѣся, що есть „grawdziwym Rusinem“ въ душѣ и по мысляхъ дописувателя Курьера и котры бы зб нихъ писавѣя на цѣлу згадану дописѣ?

Наконецъ торжествѣ дописуватель и голоситъ urbi et orbi: „Найвышѣмъ указомъ въ той справѣ есть постановѣ тутѣшного видѣлу повѣтового, котрый оставѣлѣти на боцѣ особу старосты... ухвалѣвъ на зѣсѣданіи дня 11 с. м. предложѣніи п. намѣстника меморіалѣвъ, вышѣмъ ситуацію повѣта“. Яка воиѣща неправда! Тажѣ на згаданѣмъ засѣданіи выдѣлу повѣтового яено выѣвъ рѣжѣнѣтскѣй нотарѣ п. Микусевичѣ, чтобы выдѣлъ выбравъ депутацію, котра бы п. намѣстниковѣмъ предложѣла якѣсь меморіалѣвъ и просѣла о полишеніи п. Цѣшки въ Долиньскѣй хотѣ до кѣнца сего року w interesie powiatu. Отже тѣ панове, шѣ были за сѣмъ внесеніемъ, зѣвѣмъ не оставѣли п. Цѣшку на боцѣ, а противно, въ его только и въ своемъ власнѣмъ интересѣ то внесеніе подѣрѣли и за нимъ голосовали. А цѣкаве, хто то тѣ паны, що за згаданнымъ внесеніемъ голосовали? Огъ они: самъ внесѣлавецъ нотарѣ п. Микусевичѣ, п. Левъ Геревскѣй вѣдомый Вамъ уже почтѣйштеръ долиньскѣй, и шѣкарѣ Самуѣль Рубинѣвъ, у котрого дѣмѣ мѣститѣся казино долиньскѣе, а котрого презесѣмъ есть п. Цѣшка. Ну, комѣнтѣря чѣй не треба.

А на закѣнченіе пытаюся п. дописувателя, чѣму то бѣли, такѣй правдолюбивый, за-таивѣтъ, что противъ того внесенія, поставлено го д. 11 с. м. на засѣданіи выдѣлу повѣтѣ, абы выслѣти за п. Цѣшкою депутацію до п. намѣстника, покрывѣтъ, сказавши его словами, osłona zmgłoki тую важну обѣставину, що противъ выслѣтѣя такой депутаціи выступили рѣшучо и якъ найбѣверѣнѣйшѣе оо. Іосѣфъ Лопатинскѣй гр. к. парохъ и вацѣмаршлѣкъ долиньскѣй и Францишѣкъ Бѣвѣль, р. к. парохъ долиньскѣй и членѣ выдѣлу повѣтѣ, а за тымъ внесеніемъ не голосовали?

и. и.

Зб Вѣднѣ.

[Зб рускомъ духовномъ семинаріи у Вѣднѣ]

Обѣдѣ великоднѣхъ свѣтъ въ рускѣй церкви вѣдѣнскѣй св. Варварѣ выпѣде сего року дуже величавѣ. Митратѣ нашѣ Впр. о. Михаилъ Свѣгалевиѣвъ остане черезъ свѣта у Вѣднѣ и буде для звеличенія нашего обѣда проводити торжествѣ великодному, а добрый хоръ питомѣвъ и прошенныхъ рускѣхъ сосѣтей подѣ управѣю п. Гринѣвского, богослова, причинѣтъ немало, чтобы свояѣи и чужѣихъ красотою руского слова и пѣсѣни одушевити. Зазначѣти тутъ годѣтъся, шѣ въ солювыхъ партіяхъ возѣмѣе такѣмъ участѣ першѣй разѣ въ вѣдѣнскѣй церкви знанный артистѣспѣвакъ п. Гушалевиѣвъ.

Мало то приходѣтъся зѣвѣгити землякамъ зб-бѣдѣн той потѣшачѣй обѣавѣ у Вѣднѣ, шѣ и свѣтскѣй Русины до своихъ церкѣвъ горнѣются, а артисты спѣваки талантомъ своимъ до подѣнесенія красоты нашего обѣда причинѣются. Одѣ часѣвъ Маріи-Тересы вже не одѣнѣ свѣнѣвъ-Русинѣ въ рускѣй церкѣвъ насуваеъ своими чарѣдѣйными звуками якъ рѣднѣхъ краѣнѣ такъ и чужинѣцѣвъ; згадуемо ту хочѣ-бы и зб недавнѣмъ добы пп. Вахнянина, Мышугу, Волошка. Дрималикѣвъ и т. д. тай думаемо, что такъ само буде и въ будучности.

По при вѣсти зб парохѣи позволѣте менѣ шѣ кѣлька словѣвъ и про домо сказати. Вашѣ „завѣзѣтѣй“ корреспондентъ зб Вѣднѣ завѣзѣвъ въ дописѣ свойѣ, помѣщенѣй въ ч. 74 „Дѣла“ зб дня 1 руского цѣвѣтѣя 1889, такѣмъ и на мене. Бѣльше смѣшно якъ дѣтѣно каже менѣ мои кроки числѣти, а хотѣй самъ зазначуе, шѣ не хоче высказувати нѣмѣхъ зѣдѣдѣвъ, все таки то, шѣ о моихъ односнахъ до Towarzystwa Biblioteki polskiej w Wiedniu написѣвъ, вѣ только частымъ зѣдѣдѣмъ. Праймаю сей гостинѣецъ завѣзѣтѣй якъ-разъ за шутку prima aprilis, а для выслѣненія справѣ додаю коротко, що сѣдѣуе:

Towarzystwo Biblioteki polskiej w Wiedniu вѣ то найповажѣйшѣе товариство польске у Вѣднѣ вже тымъ самымъ, шѣ має цѣль

переважно наукову. Одѣлѣтъ „языкъный“ того товариства займаеся прѣспособленіемъ матеріалѣвъ до словарѣвъ факховѣхъ, зѣбранѣмъ бѣдѣвѣдѣныхъ словѣвъ, грамѣтѣкою и въ загалѣ працѣми филологичными, отже справѣми чисто научными. Яко славѣста и знѣтѣка церковно-славѣянского языка запрошено мене тамъ-же до свѣдѣдѣу въ працѣ, а лѣчитѣся зб людѣми за-дѣла поважѣхъ вѣдомѣстей и наука нѣхѣхъ въ свѣтѣ нѣкому за але вѣлѣти не мѣже. Аджѣжѣ вѣ нашѣй ученѣй профессорѣ такѣмъ трудѣтъся зб працѣхъ неодоного учебного товариства, а шѣ черезъ то Русинамъ бѣти не перѣстали! Въ „Библиѣтецѣ“ знаѣють всѣ, шѣ я Русинѣ и священникъ для народу руского и нимъ нѣколы бѣти не перѣстану. Полѣтѣкою займаеся — се не моѣ дѣло, трудѣжѣя только выключѣно научно, а судѣмъ не знаѣчимъ а судѣчимъ: Богъ да простѣтъ!

Евѣнѣй Грабовиѣвъ, докторѣндѣ богословѣи.

Зб Тернополи.

[Справа роздѣлу фонду на убогихъ христѣян.]

Дня 4 в. ст. цѣвѣтѣя рада мѣста Тернополя радѣла надѣ бѣдѣжѣмъ. Того дня ухѣ-дѣла сумѣ 3.000 зр., такѣ якъ попередного року, на бѣдѣвыхъ м. Тернополя, и то 1500 на христѣянѣ а 1500 на жидѣвъ. Половина сумѣ 1500 зр. для христѣянѣ була оберѣтана выключѣно на Dom ubogich rzymsko-katolickich miast Tarnopola. Въ статутахъ того дѣму рамѣкат. убогихъ есть агадка, шѣ и греко-католики „mogą być przyjmowani“ и сего року въ томъ домѣ 2 гр.-католики, але булѣ лѣта, шѣ не было аны одного. Такъ отже столѣдѣ Подѣла, въ котрѣй шѣ до населѣна христѣянскѣмъ греко-католикѣвъ есть бѣльше якъ римѣ-католикѣвъ, має дѣмѣ убогихъ только для римѣ-католикѣвъ.

Дятого справѣдливо мѣшавѣвъ раднѣй п. Сатурскѣй (Русинѣ) вѣнѣвъ, чтобы зб сумѣ 1500 зр. половиною 750 зр. (тѣже четвертѣну загальну сумѣ) прѣзавѣти на убогихъ греко-католикѣвъ и бѣдѣти бѣдѣвѣдѣному комѣтетѣу рускому, подобно якъ рада мѣста робѣтъ зб сумѣю 1500 зр. на бѣдѣныхъ жидѣвъ, бѣдаючи сѣ комѣтетѣу жидѣвскому. Вѣравѣдѣ, — говорѣтъ п. Сатурскѣй, — есть въ статутахъ дому убогихъ рѣхо-католикѣвъ сказано, шѣ до него мѣжѣтъ прѣимѣти и гр.-католикѣвъ, але не сказано, шѣ мають прѣимѣти, и то якъ не въ бѣльшѣмъ числѣ бѣдѣ римѣ-католикѣвъ (бо въ Тернополи Русинѣвъ бѣльше якъ Поляковѣвъ), то бѣдай въ рѣвнѣмъ числѣ. Теперь въ томъ домѣ гр.-католикѣвъ 2 а римѣ-католикѣвъ 12. Чи то справѣдливо? чи мѣшавѣе гр.-кат. обѣдау не платѣтъ такихъ самѣхъ подѣтокѣвъ, якъ Поляки и жидѣвъ? Жѣдѣмъ и Полякамъ мѣсто дѣе прѣтулѣны а для Русинѣвъ его нема?! Дальше указѣвъ п. Сатурскѣй на комѣтетѣ завѣдѣуючѣй институтѣмъ кн. Острожского яко бѣдѣвѣдѣный, котрому бы могла бѣдѣти тѣхъ 750 зр. на убогихъ греко-католикѣвъ.

Надѣ внесеніемъ п. Сатурского почѣласѣа дебата. Кс. Яерѣвъ, пробѣшъ латинскѣй, сирѣтивѣвся внесенію. — П. Пунчерѣтъ, властѣтель готѣлю, знанный изѣ польского шовинѣзму, не только сирѣтивѣвся внесенію, але шѣ налягѣвъ, чтобы замѣнути дискусію и подѣдати подѣ голосованье переходѣ до дѣвѣного порядѣку. — П. Комарниѣцѣмъ, рѣзникѣвъ, такѣмъ патриѣтъ польскѣй, говорѣвъ, шѣ внесеніе п. Сатурского належѣтъ только до раднѣхъ христѣянѣ а не до цѣлоу рады. Такъ само промовѣвъ вѣ бурѣмѣстерѣ п. Козьминскѣй. Однакѣмъ ахъ поглядѣи сирѣтивѣвся адѣкатѣ п. Лѣндѣвъ и въ свойѣ бесѣдѣ сѣльно подѣдѣравъ внесеніе п. Сатурскѣго, трактѣуючѣя рѣвъ бѣзѣсторонѣю. — Внесѣлавецъ п. Сатурскѣй въ бѣдѣвѣдѣи пп. Комарниѣцѣмъ и Козьминскому сказѣвъ, шѣ бѣли сподѣвѣвся такѣмъ ихъ поглядѣу, бо чѣи боѣтъся, чтобы жидѣвъ, взявши рѣвъ бѣзѣсторонѣю, не прѣхѣлѣлися до его внесенія. Въ радѣ мѣста Тернополя есть только два Русинѣмѣшавѣе: п. Сатурскѣй и п. Чумакѣвъ. Есть шѣ двѣхъ греко-католикѣвъ: п. В. Загайкевиѣвъ, процесѣръ гѣмѣзѣвѣи, и дѣръ С. Дѣвѣтравѣскѣй, директорѣ гѣмѣзѣвѣи, але першѣй только учаѣеа на засѣданіи рады, а другѣй рѣдко коли показѣуеся. Отѣжѣ за внесеніемъ п. Сатурского промовѣвъ зб Русинѣвъ лишь п. Чумакѣвъ, по руски. Зб Поляковѣвъ подѣдѣравъ внесеніе только п. Кѣминскѣй, швецъ, однокѣй въ радѣ Полякѣ справѣдливѣй для Русинѣвъ. Кс. Яерѣвъ, забравши шѣ разѣ слово, оправдавѣвъ Поляковѣвъ передѣ жидѣми, кажучѣ, шѣ Поляки не робѣтъ крѣвды Русинамъ, бо Русины мають фондѣцію кн. Острожского. Тогдѣ п. Чумакѣвъ появивѣвъ въ рускѣй промовѣ, шѣ въ томъ нема нѣмѣжѣи языкѣ, вѣрѣчѣмъ подобный зашѣвъ кн. Острожского мають и римѣ-католики, и бѣли въ рукахъ самѣго кс. Яѣера.

На внесеніе п. Пунчерѣта наступѣло голосованье надѣ замѣкнѣнѣмъ дискусіи разѣмъ зб перѣхѣдомъ до порядѣку дѣвѣного. За тымъ внесеніемъ было 14 голосѣвъ противъ 13 голѣ. Такъ отже само внесеніе п. Сатурского навѣтъ не прѣйшло подѣ голосованье (а хибѣе было дѣнесеніе въ часѣписѣхъ, мовъ-бы внесеніе п. Сатурскѣго перѣйшло 14 голосѣми противъ 13 голосѣвъ).

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вѣтъ, шѣ министерство просвѣты дѣмѣа предложѣти пѣлатѣ панѣвъ новѣу новѣлу шѣдѣну, потверѣжуе теперь такѣмъ и „Gazeta Volksblatt“, газѣта, котра — якъ кажѣтъ — есть органомъ кн. Лѣхѣвѣштайна. Газѣта сѣ додаѣе, шѣ внесеніе агаданѣи новѣвъ зараѣтъ „по дискусіи надѣ закономъ войсковѣмъ“ бѣдѣвѣдѣа выразѣно приказѣми цѣсѣря. „Односны на прѣвѣи — каже згаданѣа газѣта — просѣи-

Парасольки наймоднѣйшій одержавъ и поручае по стадыхъ фабричныхъ цѣнахъ МАВРИКІЙ БАЛЛАБАНЪ у Львовѣ, плацъ Маріацкій.

ВИНА
австрійскій и угорскій
столовъ 1 литръ 40 кр.

ЗЕЛЕНЯКИ
1 фляшка 50, 60, 70 80 кр. и 1 зр.
такоежъ

и всякій иишй вина
по найдешевшихъ цѣнахъ поручае
Альбертъ Шковронъ
2911 5—6 передтытъ
Ф. В. КРУЛИКОВСКІЙ
у Львовѣ, Плацъ Маріацкій Число 7.

Закладаюся
за всякую цѣну, що жадеитъ въ моихъ конкурентовъ не въ силѣ продавать готовую або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ изъ матеріи красныхъ и въ граничныхъ такъ дешово, якъ я. По поручаю мѣи богатый складъ такожъ 2184 Веч. Духовенствоу 31—7
Замовленія въ мѣсци и въ провинціи выполняются точно и ретельно. На жадаю выкупаю своимъ даромъ и евреямъ.
Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ подрѣбно.
Львовѣ, ул. Галицкая ч. 8.
Заложенный 1848.

Берненскій сукна
на порядокъ
весняне або лѣтне убрание
въ кунонахъ по 3.10 метр. т. е. по 4 виденскій локтъ одѣвъ купонъ, по зр. 4 80 въ звычайнѣ, 6.— въ доброй, 7.75 въ ашшоу, зр. 10 50 въ найлѣтшій
правдивои, овечои зовны
якъ такожъ сукна на пберцтеры, шовкомъ тканіи камтарны, лѣтній сараки, сукна на либерію, правдивой полотноцъ доброй до прана, доброй и найлѣтшій сукна чорны на убрания сальоновы и ин. розсылае за посыллатою ретельна и вѣсмы знача Tuchfabriks-Niederlage
Siegel-Imhof
Brünn (Моравя)
ЗАЯВЛЕНІЕ. Каждый купонъ есть 3.10 метр. довѣи 136 метр. широкій, проте выстарае на цѣле убрание мужеске. Довольне число метрѣвъ можна замовляти. За точне доставленіе посыл жадаемыхъ вздрѣвъ ручаться. 2790 18—30
Вздрѣвъ даромъ и оплатно.

БЮСТЫ
Шевченка, Хмельницкого, Лисенка и Нечуя по 60 кр. безъ пересылки а по 1-10 зр. въ пересылкою можна дѣстати у п. Костя Паньковского ул. Ворменска ч. 27.

Товариство львовскихъ столарѣвъ
у Львовѣ плацъ Бернардинскій ч. 17.
поручае свой бѣзъ 1854 року истинночій
СКЛАДЪ МЕБЛѢВЪ
заосмотренный въ великій выбѣръ меблѣвъ въ гарнитурѣхъ до сальоновъ изъ дерева дубового, чорного и орѣхового. — Комплетній устроения комнатъ, вѣдленъ и спаленъ. Зеркала въ рамахъ орѣховыхъ, чорныхъ и золоченыхъ. — Суть такожъ на складѣ меблѣ гнуты и зелѣзны. 2918 2—6
Всякій замовленія, входячы въ кругъ столарства и талицества, принимаются по найнишихъ цѣнахъ, причѣмъ ручаться за скору елегантну и ведля поручена акуратну роботу.

Изъ рукодѣльнѣ виробѣвъ церковныхъ рѣчей
І. ПАКУШЕВСКОГО
улиця Орменська, противъ „Народного Дома“.
ОДЗЫВЪ ДО ВСЕЧЕСТНОГО ДУХОВЕНЬСТВА!
Конкуренція, яка повстала въ нашѣмъ краю въ виробѣхъ церковныхъ рѣчей, а особливо що-до импортованныхъ изъ чужихъ фабрикъ недосѣдченными предпріемцями. спонуку мене подати цѣны виробѣвъ власныхъ, котры купуючыи всегда буде мати дешевше и изъ першои руки на жадающе.
Цѣны слѣдуючы:
Кадильниця жовта 8 зр., посрѣблена 10 зр.
Ладониця жовта 2 зр. 50 кр., посрѣблена 3 зр.
Кресты престольны 8, 10, 12, 20, 30, 40 зр. и выше
Чаши золочена въ огни глядкои работы 14 зр.
оздобитыи работы 20, 25, 30 зр. и выше.
Дарохранительниця зъ короною золочена 16, 22 зр. и выше.
Хрестъ ручный орѣховый 4 зр.
металевый 3 зр. и выше.
Мироникъ 1 зр. Ложочка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоругвь жовтый 7 зр.
золоченый 10 зр. и выше.
Золоченъ въ огни чашъ 8, 10, 12 зр. и выше.
Посрѣбленъ кадильницъ 2 зр. 50 кр.
Одновленіе окуты до Евангелій 6, 8, 10, 12, 15, 18 зр. и выше.
Новѣ окуты до Евангелій 15, 18, 24, 30 зр. и выше.
Лѣхтарѣ мѣсяжніи посыл высокості.
Кромѣ того принимае всякій работы церковны такъ новы якъ и до одновленія, а именно: новы кулѣ, и хресты на копулы.

РЕСТАВРАЦІЯ
ВЪ ГОТЕЛИ КРАКОВСКОМЪ
поручае складъ вина рѣжного рода, а то австрійскій, угорскій, французскій и т. д. по дуже низкихъ цѣнахъ
Упованію П. Т. Публику о ихъ добротѣ.
Заразомъ поручаю дуже смачну и дешеву кухню и знамените пиво оломуцке на мѣру, а такожъ на фляшки.
Зъ поважаньемъ
Яковъ Ролляпьеръ.
2912 3—3

ОСТАНКИ СУННА
на штаны, гарнитурѣ, памѣтки и убрания май.
40 годиницѣвъ зъ лицитаціи
Гайдероба уживана и нова, дамскы и мужескы въ великомъ выбѣрѣ
2885 7—7 поручае
ОДИНОКЕ ЗАВЕДЕНІЕ на ГАЛИЧИНУ
ЯШИШИНА
будынокъ театральны у Львовѣ.

Одинона фабрика білярдѣвъ у Львовѣ ул. Гродзицкихъ ч. 3.
Братѣвъ Андрашкѣвъ
Готовы білярды продаются, кулѣ, кѣи и всякыя приборы. Білярды обертаемы зъ нашои робитѣи, уставлены въ рестаураціи п. Ландесбергера, ул. Паньска, можна бачити.
2855 7—7 Зъ поважаньемъ:
Браты Андрашки.

Мучка зъ костей
препарована кислотою сѣрчаною, найуспѣшнѣйшій навѣвъ подъ всякій засѣвы весняны и
ПОРОШОКЪ ДО КОРМУ
маючий около 85% чистого фосфору канинстого, вельми успѣшныи додатокомъ до корму для всякъхъ звѣрѣтъ домовыхъ и дробно възлѣкого рода; выливае на сильныи розвой костей будучи худобы, приспѣшае выпашеніе, значно побольшае обильность молока у коровъ и продукцію яецъ у дробю.
Пакетъ на пробу, закличаючий нетто 4½ кильо порошокъ, высылае одворотною почтою за надбавленьемъ переказуназр 1 60 зъ опакованьемъ и оплатою порта до кождой почты въ Австріи и Нѣмечинѣ.
Описъ и способъ ужита яекъ Мучки зъ костей, такъ и Порошку до корму, на жадающе безплатно и франко. 2861 17—25
Фабрика вытворѣвъ химичныхъ и навозовыхъ Спѣлки командитовой
Юліана Ванга
у Львовѣ ул. Ягайлѣнскѣ ч. 12

ФРАНЦА УНДЕРКИ
При зближающѣмъ-ся празднику Пасхи.
Головныи складъ вудженныи
ФРАНЦА УНДЕРКИ (ОТЦЯ)
у Львовѣ ул. Краковска ч. 15
поручае
знаменитыи и молодой шинки, ковбасы сухы, сѣканы и рѣзаны, такожъ для варенія, вудженіи озеры, вестфальскій поладвицѣ, рулады въ розличныхъ сортахъ, такожъ мариновану и вуджену телятину, поросята по розличныхъ цѣнахъ все якъ найлѣтшого сорту и свѣже. Есть такожъ
КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ
де можна дѣстати кишки и ковбасы зъ капустою, ковбаски зъ хрѣномъ такожъ сыру капусту на салату.
Ласкавыи замовленія зъ провинціи выповняються за послѣплатою зъ найбольшою точностію и акуратностію, не вчисляючи опакования. — Поручаеся взгляды П. Т. Публики.
2885 2—2 Зъ поважаньемъ: **Францъ Ундерка.**
улиця Краковска число 15.

ГОЛОВНЫИ СКАДЪ ВУДЖЕНИНЫ
ЮСИФА ЯНКОВСКОГО
у Львовѣ улица Театральна число 12
поручае
знаменитыи молодой шинки, ковбасы сухы, сѣканы и рѣзаны. вудженіи озеры, поладвицѣ, мариновану и вуджену телятину по розныхъ цѣнахъ, найлучшого сорта и свѣже.
КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ
де можна дѣстати кишки, ковбасы зъ капустою и ковбаски зъ хрѣномъ.
Ласкавыи замовленія зъ провинціи выповняються за послѣплатою точно и заразъ, не вчисляючи опакования.
Зъ поважаньемъ
2902 4—4 **Юсифъ Янковскій.**

Фабрика восковыхъ свѣчѣвъ и блихованія воску
ФРИДРИХА ШУБУТА
у Львовѣ Ринѣвъ ч. 45
поручае нагороджену сѣрбными медалями заслуги, зъ истинныхъ досѣи пайкашю и найтривалѣйшю
МАСУ ДО ЗАПУСКАНІЯ ПОМОСТУ ВЪ ПАТИ КРАСКАХЪ
Нр. 0 бѣла — Нр. 1 жовта — Нр. 2 лисенва — Нр. 3 орѣхова — Нр. 4 маюгена. 2858 6—6
Цѣнники докладны на жадающе франко.
Замѣтка. Послѣдними часами намножилось богато лихихъ подрѣбленъ мои масы до помосту, а що они вырѣдъ дешевыи, але и цѣномъ не можна ихъ уживати, то пересервѣваю ихъ купувати.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫИ
у Львовѣ при ул. Ягайлѣнскѣ ч. 3.
Почавши бѣдъ дня 7 падолиста 1885
2218 52—0
ВЫДАЕ
АСИГНАТЫ КАСОВИ
4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ
5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ
Передрукъ не буде плаченный Дирекція.

Б. КИЧАЕСЬ, складъ меблѣвъ.
улиця Театинска ч. 7. Про дае по найнишихъ цѣнахъ розныи роды меблѣвъ. 2890 5—8

Першій волосъ сивый
есть зловѣщимъ предсказаньемъ, що постепенно и скоро посивѣеся а се есть непосреднымъ наслѣдствомъ, що еще досѣи молодой и новыи силы живои особы перемѣняются въ старѣвъ. Знаменитымъ справдѣ чудово дѣлающимъ средствомъ на сивѣюще и сивѣе волосѣе есть:
Екстрактъ орѣховый
химіица Прімаверіого въ Римѣ.
Онъ не есть имитациѣю, якъ всякыи препараты орѣховы, лишь чистымъ, правдивымъ сокомъ растиннымъ, зробленнымъ зъ душиныи орѣховъ италійскихъ, и тому подѣ гарантією средствомъ нешходнымъ. Закрѣпшае бѣзъ за колька годинъ тревало и природно сивѣе волосѣе въ мѣру уживанія на блондѣ, брѣнуво и чорно, а такожъ русые волосѣе на темну краску, не злѣпшае бѣзъ и не замѣчае волосѣе, не наводитъ и болѣе очей и болѣе головны, та не полишае по собѣ невыдержимой вонѣ сѣрѣи. Планыи на шѣврѣ походячыи зъ незручного ужита, счезають безъ слѣду по натертю виннымъ кваскомъ. Се есть именно розинця ибѣжъ екстрактѣмъ правдивымъ а подрѣбленнымъ. Хто лишь разъ ужие се средство, признаеъ безъ сумнѣву ему перемѣнство. Цѣна бутылки 1 зр. 50 кр. Складъ для Галичины: **Parfumerie Universelle** Леопольда Фавета у Львовѣ 2876 въ ул. Сикетуска 2. 5—10

ИВАНЪ БОДНАРЪ
ТОРГОВЛЯ КОРѢННА И ДЕЛИКАТЕСѢВЪ
у Львовѣ
рогѣ улицѣ Академичной и Зиморовича ч. 20
поручае по найдешевшихъ цѣнахъ
цукоръ, каеу, правдиву російскую гербату, ликеры, ружъ лмайка, горѣвки Воляновецкыи, всякого рода сыры и т. д.
ВЕЛИКІЙ ВЫБѢРЪ ВИНЪ
столовыхъ и десеревыхъ, австрійскихъ, угорскихъ, ренскихъ и французскихъ.
Вино столове бѣдъ 25 кр. за фляшю.
Комната до снѣданъ устроена зъ комфортомъ. Холодный перекуски: кавіаръ астраханскій, паштетъ шtrasбургскій, лосось, угорѣ, минюхи, селедѣи остзейскыи и мариновыи, вудженна възлѣкого рода.
Знамените пиво пильзенецке, оломуцке и Лисифельда.
2904 3—3

МАГАЗИНЪ
Товарѣвъ блаватныхъ и Полотенъ
СТАХЕВИЧА И АБРИСОВСКОГО
у Львовѣ, ринѣвъ ч. 32
одержавъ вже на сезонъ весняныи
наймоднѣйшій
МАТЕРІИ ВОВНЯНЫИ
у всѣхъ возможныхъ родахъ.

НОВО ОДКРЫТА
ТОРГОВЛЯ
ПЛЯТИРОВАННЫХЪ ТОВАРОВЪ
(такъ зване хитѣске сѣрѣбло)
варшавского výroбу, подѣ фирмою:
ЯКУБОВСКІЙ И ЯРРА
Львовѣ, Ринѣвъ число 37.
поручае:
вырѣбъ признаной загально тревалости и практичности якъ до церковного такъ и до домашногужитку.
Кромѣ того выконуе
бдновленія, посрѣблованье, золоченье и всяку направи того рода товаровъ.
2854 9—12

БАНКЪ КРАСВЫИ
КОРОЛЕВСТВА
ГАЛИЧИНЫ И ВОЛОДИМИРИИ
зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ.
Почавши бѣдъ дня 23-го с. м. обнижуется ажъ до дальшого зарѣдження стопу проценту:
а) бѣдъ векслѣвъ, прииманыхъ Банкомъ въ есконтъ на 5% (пять бѣдъ ста рѣчно);
б) бѣдъ векслѣвъ реесконтованныхъ въ бѣдѣ для Товариствъ зарѣбковыхъ и господарскихъ на 4% (чотири бѣдъ ста рѣчно).
У Львовѣ дня 20 марта 1889.
2893 3—3
ДИРЕКЦІЯ.

НА СВЯТА

поручає

Кароль Мечковскій

у Львові, Ринокъ число 41

шинки дворекі и праскы, ковбасы краковскы, козину бременскую, салами угорскы и бравиншвайскы; вина угорскы и австрійскы на мѣру и на фляшки по 40, 18, 56, 60, 80 кр. за литру и выше. Пиво, фляшкы лѣвѣске, окоцимске, пильзенскы и бокъ; портѣр англійскы.

Для догодности Впозажаной П. Т. публики устроено комнату до сѣдланъ, въ котрой кождой поры можна достати смачно прилаженыхъ горячихъ стравъ. — Услуга пильна и скоро. 2908 4-4

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручає:

певній и випробованій средства до выбрана всякихъ плямъ.

к-р.	к-р.
АМАНДИНА усуває плямы зъ соковъ цукровыхъ, бѣлыхъ, мороженого и т. п. фляконъ . . . 25	КОРЕНЬ МЫЛАНІЙ бѣлый, служить до праня матерій шовковыхъ, потовощеныхъ и замарганныхъ, пакетики по 2 кр. и 04
АПОСЕИНА вытѣгаетъ плямы товстѣй зъ матерій шовковыхъ барвнхъ 25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживається до выбирания плямъ старыхъ зъ матерій вонняныхъ, бавонныхъ и шовковыхъ, кусники 25
АЦЕТИНА нищить плямы алымаличны и мочовы, фляконикъ 25	ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужеской одежи, усуває плямы повставшій зъ пороку, прѣти, тютюну, молока, пива, кафы, шоколады, плѣни, вожкости, сметанки, росолу и т. п. фляконъ . . . 35
БЕНЗОЛИНА выбирає плямы товстѣй и зъ прѣти, зъ мази и покосту, фляконикъ малый 20 кр. цѣный 30	ОКСАЛИНА выбирає плямы зъ атраменту, ирки и крови, зъ паперу и бѣлы, фляшка . . . 25
БРАЗИЛИНА, выпраній въ бразилинѣ матерій чорній, сполотвѣлий и поплываеи одзискують первѣстну барву, стають лискучими и твердыми, пакетики 08	КВИЛЯ, матерій вонняный и шовковій, выпраній въ одварѣ Квиля тратитъ плямы и одзискують свѣжѣсть, прѣтѣмъ барва матерій вѣчно не тратитъ, пакетики 06
ЕТИЛИНА усуває плямы на поможѣ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, ливеровъ, и смолы фл. ЯНИНА розпускає плямы чорній повставшій на шкурѣ при фарбованю волосъ, фляконъ . . 30	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усуває плямы зъ покосту, ольио и живицѣ, фляконъ 20
ЯВЕЛИНА уживається до выбирания зъ бѣлы барвнхъ плямъ, а именно зъ пива, вина червонного, оловъ, конфитуръ, атраменту и т. п. фляконъ . . . 20	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чиститъ матерій бѣлы вонняный зъ замарганы и пороку, пакетики 20
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ уживається до чищеня пальцѣвъ зъ атраменту, лѣсочка 05	

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Консерника ч. 3 и ул. Галицка рѣгъ Валоной. Въ филияхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦАХЪ Ринокъ ч. 2. 2629

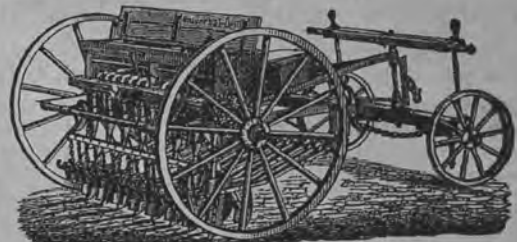
По надъ всѣ новости.

2 найкрасшій, найпрактичнѣйшій и найкористнѣйшій предметъ выставки вѣдѣнской суть, ново вынайденна механична масничка патенту „Rapid“, котрую можна зробити масло за 5 минутъ зъ солодкого молока, сметаны або сметанки. Такожъ добре надаєся робити въ нѣй шодо, пунчъ зъ яєць, бити пѣну зъ сметанки и яєць.

Цѣны сей маснички суть посяла обему
0.5 2 5 10 25 литровъ
зр. 1.50 2.75 5.— 7.50 15.— 30.—
Лишь зр. 3.40 коштує вынайденна одъ серпни 1888 ручна машина до шитя, патенту „Elasta“
Та машина робить красно, скоро, добре ровномѣрнымъ швомъ, пия всѣ матеріи безъ выимки, зроблена посяла найлѣпшихъ механичнхъ, вымотъ новочасныхъ и выкована тревало зъ найлѣпшого зѣлѣза литого. Згаданіи предметъ и поодиноко, можна купити за посяла платою або за надѣланемъ грошей

въ Central-Depot ново вынайденныхъ
Butter- und Näh-Maschinen WEISS
2771 Wien, I. Seilergasse 7. 22-22

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

Львѣвъ ул. Городецка ч. 22

поручають на приближающійся сезонъ весняный свой складъ обильно заосмотренный въ машины и выряды рѣльничій именитно универсальныя плуги сталевы власного вырѣбу вѣдѣнского и оригинальныя плуги вырѣбу Сака; новыя сталевыя бороны пружинныя, бороны діагональныя, валцѣ и т. п., улюбленныя сѣячки Junior-Drill и Balance-Junior-Drill, такожъ оригинальныя сѣячки рядковыя Сака, сѣячки широко-метныя и т. п.

ВАРИАНТЫ НАПРАВЫ якъ найлѣпше устроены зъ паровыми моторами.

Складъ комисовый въ Тернополѣ має L. F. Veltzé.

Цѣны и условия доставки gratis и franco.

2860 10-10

Скоря и певна помѣчь на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!

Найлѣпшимъ и найуспѣшнѣйшимъ средствомъ до удержаня здоровья, очищеня соковъ и крови и до доброго травленя есть всеюды знамый и улюбленый

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онь робитесь зъ найлѣпшимъ и найуспѣшнѣйшимъ зѣль алычей-скимъ, зовѣмъ певный на всякій труднѣсть при травленю, жолудковѣй корчѣ, бракъ аппетита, оббываню, напорѣ крови, геморойа и т. п. Задаи знаменитыхъ наслѣдковъ ставея народнымъ лѣкомъ

Велика фляшка коштує 1 зр., мала 50 кр.

Тысячъ листовъ признаи можъ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Щобѣ не дати обманитися, треба знати, що кожда фляшка Бальсаму Житя д-ра Rosa выготворена посяла ориг. рецепты, завиты въ синій картонъ зъ написею повздожъ: „Д-ра Rosa Бальсамъ житя зъ антики подѣ Чорнымъ Орломъ Б. Фрагнеръ, Прага 205-3“ по нѣмцѣки, чешки, мадирскыи и французкыи а на верха правый марки охороний.

ПРАВДИВОГО
Бальсаму житя д-р Rosa
достати можна лишь
въ головномъ складѣ фабриканта
Б. ФРАГНЕРЪ
въ ант. подѣ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205-3.

Всѣ антики Львова и краю и всѣ болѣйшій антики въ Галичинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя. Тамъ можна такожъ одержати

Праксу масть универсальну домову
средство личиче признає на всякій запалѣня, раны и болячки тысячами листовъ поглядѣти.

Онъ уживається зъ успѣхомъ на запалѣня, задержанье молока и на твердѣсть грудей при одлученю, на болячки, карбункулы, раны на нѣтихъ, дикѣ мясо на пальцахъ, ствердѣня, опухлину желѣзъ и т. п. — Всякій запалѣня, твердѣсть и опухлины лѣчатъ скоро; коли болячка зачне материзувати, заразы набере и выльчѣтся. Пуска 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА! Праксу Масть универсальну часто подбѣлюють, але лише у мене выробляєся она оригинально. Она лише тогдѣ правдива якъ жовтѣ металевы пушки оббиты червонными приписами уживаны (въ языкахъ) и въ синій картонъ зъ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Найлѣпше и многими досѣдами випробоване средство, лѣчить цѣлѣушій слухъ. — Фляконъ 1 зр. 2647 20-30

Я АННА ЧІЛЛЯГЪ

маю довге на 185 сантиметровъ великаньскѣ волосѣ Лорелей а то въ наслѣдокъ 14-мѣсячного уживаня помады моего власного вынаходу. естъ она одинокимъ средствомъ на выпаданье волосъ, выкликѣе его порѣстъ, змѣняєтѣ шкуру подѣ волосѣмъ, выкликѣе у мужичинъ повный сильный зарѣстъ бороды и надає вже по короткомъ ужитю волосю на головѣ и бородѣ природный полѣсъкъ и густѣсть и хоронитъ его передѣ скорымъ посивѣньемъ ажъ до пѣданя старости. Цѣна слоика 2 зр. Розсылаєся що дня у всѣ стороны свѣта за надѣланемъ грошей або посялаплатою.

Csillag & Co.

Budapest, Königsasse,
и ту треба всѣ замовлены надосылати 2-20

Кароль Яворскій

улиця Баторія, число 20 у Львовѣ

поручає

складъ

дамскои, мужескои на кожду

Выготворює вѣсѣлѣй по приступныхъ

При замовленяхъ зъ провинціи чобѣтъ на мѣру.

свѣй обуви

и для дѣтей

пору року.

замовлены сейчасъ и цѣнахъ.

прошу приелати одинъ 2874 9-10

Товариство ц. к. упр. зелѣзницѣ Львѣвско-Черновецко-Ясскои.

Ч. 596089.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Подписана рада управляюча має честь запросити акціонарѣвъ ц. к. упр. зелѣзницѣ Львѣвско-Черновецко-Ясскои на XXXI звычайный загальний зборъ, котрй одбудуться въ вторникъ дня 30 цѣвтія 1889 о годинѣ 10-той передѣ полуднемъ, въ сали товариства инжинировъ и архитекторѣвъ у Вѣднѣ (Eschenbachgasse Nr. 9.).

Порядокъ дневный:

1. Справозданье зъ дѣяльности управляючої рады въ роцѣ 1888 и взглядомъ заключенои угоды зъ румынскимъ правительствомъ въ справѣ веденя руху на шляхахъ румынскихъ.
2. Справозданье о руху на австрійскихъ шляхахъ въ роцѣ 1888 и румынскихъ до 30 жовтня 1888.
3. Справозданье выдѣлу ревизійного зъ рахункѣвъ руху и замкненя рахункѣвъ за роцъ 1888.
4. Внесєня рады управляючої що-до роздѣленя чистого доходу.
5. Выбѣръ ревизійного выдѣлу.
6. Выборы до рады управляючої.

Панове акціонарѣ, що гадають взяти участь въ загальныхъ зборахъ або выконати свое право голосованя на основѣ статутѣвъ, мають свои акціи зложити найдалѣше до 23 цѣвтія 1889 у Вѣднѣ въ центральной касѣ товариства (Elisabethstrasse Nr. 9.) або въ Банку Англо-Австрійскомъ або въ ц. к. уприв. Австрійскомъ Банку для краѣвъ

въ Грацу въ конторѣ стирійского банку есконтного (Escompte-Bank), у Львовѣ въ зборнѣй касѣ товариства або въ галицкомъ банку ипотечномъ, въ Краковѣ, Черновцахъ або Тернополѣ у филияхъ галицкого банку ипотечного, въ Берлинѣ въ берлинскомъ товариствѣ торговельномъ або въ Банку нѣмецкомъ, въ Франкфуртѣ надъ Меномъ въ звязковомъ банку нѣмецкомъ, въ Штутгардѣ въ Виртембергскомъ банку звязковомъ, въ Парижѣ въ Банку есконтномъ (Banque d'Escompte de Paris), въ Лондонѣ въ Банку англо австрійскомъ (Anglo-Austrian Bank).

Зложенье акцій має послѣдовати на основѣ подвѣдрѣ зложеныхъ консигнацій (и въ той то цѣлы вышєе згаданй касы будутъ выдавать безплатно обявкы на тѣ консигнаціи), по чѣмъ панове акціонарѣ одержать разомъ зъ подтвержденемъ на зложенй акціи карты легитимацийныя на загальний зборъ.

Въ случаю заступства треба повномѣчїє, помѣщене на одворотной сторѣнѣ картъ легитимацийныхъ, власноручно подписати.

У Вѣднѣ 14 цѣвтія 1889.

Рада управляюча.

(Передружѣ не буде илаченый).

НА ПОРУЗИМОВУ

Кафтаники, штаны, панчохи, скарпитки,

[флянелевѣй и трикотовѣй] камашѣ, поручає

и найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ

Магазинъ Ф. Кнавера и Сына

подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

Поручєня зъ провинціи залагоджєся одворотною почтою.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликѣуватися на нашу часопись.

Выдаєць и одѣлчальный редакторъ: Иванъ Белей.

Папѣръ зъ фаб. Черлѣвской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Беднарского.

дася. Мы певни, що правниця згодиться на сю поведло, певниши, якъ були въ осени. Внесене реформи шкобною, якою жадав въ засадничихъ точкахъ проектъ школьного кн. Ляхтенштайна, має всякій вигляди бути прийнятимъ. — Говорять такожъ, що згадана новела буде мати значення такожъ и для Галичини.

У Відні розійшлася поголовка, що міністеръ просвіты д-ръ Гавчъ має незадовога податися до димісії и буде именованъ на мѣстѣникомъ Гортіаио Австрія. Поголовка та походить зъ кругівъ клерикальнихъ и стоить въ звязи зъ новелою шкобною. Міністеръ — кажуть — має податися до димісії заразъ по великоднихъ святахъ.

Угода Чехівъ зъ Нѣмцями розпочалася на добре и здається, що увидається успіхомъ. Зъ Відня доносять, що гр. Таффе виїхавъ зъ совѣтникомъ министерства Кляпсомъ до Праги, щобъ тамъ посередничати въ угодѣ въ справѣ виборівъ до чеського союму. Здається, що найпершимъ наслідкомъ сей угоди буде, що дотепершній намістникъ Чехъ, баронъ Кравецъ, буде мусѣвъ уступити.

„Fremdenblatt“, органъ австрійського министерства дѣлъ заграничнихъ, такъ одзвається о новімъ кабинетѣ румунськихъ: Уступлене кабинету Розетти-Карпъ єсть наслідкомъ виключно лавъ внутрѣшнихъ односінъ. Кабинетъ Катарджу-Лаговаріу стараєся бодай одперти помовку, будто-бы вінъ хотѣвъ змѣняти заграничну политику Румуніи. Наколи новий кабинетъ возьме щиро неутральность за підставу до своєї политики заграничної и виступить противъ всякихъ деструктивныхъ агитацій, то може бути певний, що суевѣдній державы будуть ему прихильні, хочъ ледве чи можна держатися неутральности, не опираючися на сильнѣйшу державу. Австро-Угорщина гледи на розвій Румуніи зъ звітною точки погляду, що розвій державныхъ навидуальностей на Востодъ єсть найліпшою порукою укрѣдженя тої политики порядку, котра єсть заразомъ политикою миролюбивихъ державъ. Тишина, яка настала въ справѣ вхождої, походить зъ одся, що народы на Востодъ прийшли до самопознаня національного а то дає найліпшу поруку, що ті народы схотять и зъумѣють боронитися одъ всякихъ чужой ойкн.

Одъ якогось часу ходять въ французскій прасѣ упорно вѣсти, що царъ має прѣхати до Парижа на всесвітню выставу. Вѣсти ті, хочъ дуже неимовѣрні — бо ледви можна приукавати, що царъ одважиться вѣхати туди, де сидять головні проводирѣ вигнѣстичного руху — здаються находити подтверждення въ найновѣйшій вѣсти, після котрої має прабути до Франції російска ескадра и буде стояти въ одній зъ французскихъ портівъ черезъ цѣлий часъ выставки. „Nordd. Allg. Ztg.“ не хоче вѣрити сѣй вѣсти и каже, що она потребує, що подтвержденя, бо годѣ пропустити, щобъ Росія солидаризувалася зъ юнївельмъ революцій.

Зъ Риму доносять, що Кривси поставили мнѣ оппозицію другихъ членівъ кабинету виступити въ справѣ абессинської енергично и перевести свои плани при помощи ухвалы парламенту. Одна часть италійской праси промаває дуже за енергичною акцією въ Абессиніи и домагаєся, щобъ зъ Массавы вислати заразъ войско до Керенъ и Асмары и завести сѣ мѣсцевости. До „Pol. Corr.“ доносять зновъ, що италійске правительство постановило поки що не братися до війковъ воівною акцію въ Африцѣ и чекати ажъ доки въ Абессиніи не настане одповѣдна пора до того. Наколи бѣ справа тамъ такъ уложилася, що Італія уважала-бы за одповѣдне виступити чинно, то тогдѣ збереся же рада министрѣвъ и застановиться надъ ситуацією.

Що ситуація въ Абессиніи єсть дуже принадна то рѣчь певна; але зъ другой стороны не знати ще, якъ тамъ рѣчь стоять, а головнѣе хто тамъ зъ претендентівъ має найбільше значеня и впливу. Що сталося зъ полководцемъ помершого негуса, зъ Расъ-Аллулою, такожъ не знати. Однѣ кажуть, що деревнѣ его такожъ убили а голову его одослали до Свакиму; другі говорять, що вінъ станувъ по сторону Дебеа, одного зъ братанківъ погнѣбого короля и збирає войско. Дебебъ єсть тымъ-зъ претендентѣвъ, по котрого сторонѣ стоить Італія. Після нашої зновъ поголовки маєвъ Расъ-Аллула станути по сторонѣ другого претендента деджака (князя) Мангаша, котрого самъ король именувавъ своимъ наслідникомъ а по сторонѣ Дебеа станувъ зновъ якійсь давній прихильникъ негуса Теда-Айба. Тре тымъ претендентѣвъ єсть ще король Метнелікъ зъ Шомъ. Якъ видно, справа наслідства абессинського престола єсть досыть запутана и не дивниця, що Італія не знає, що має робити и не може рѣшитися до енергичного кроку.

Конфликтъ болгарского правительства зъ синодомъ и болгарскимъ духовенствомъ може поволи якоє залагодитися. Якъ звѣстно, виступавъ митрополитъ Константинъ зъ Врацы найбѣльше ворожо противъ кн. Фердинанда и не лишъ самъ не згадувавъ его имени підчасъ богослуженя, але закликавъ то и своему духовенству. Болгарске правительство зажадало вѣнчеству. Екзархъ одповѣвъ на то, що вінъ предлажить цѣлу справу синоду, бо той лишъ компетенцій въ сѣй справѣ рѣшати. Правительство знало, що се знати и заваждало ще разъ екзарха, щобъ вінъ усеувавъ митрополита а при тѣмъ надбавало ему множество петицій зъ підписами жителѣвъ болгарскихъ. На то одповѣвъ екзархъ, що вінъ не може вѣрнути петиціямъ, бо знає, якъ они фабризуються. Монахи писали ему, щобъ не вѣрвавъ навѣтъ писемамъ зъ ихъ печаткою, бо нмѣ закрала

печатка и тымъ способомъ фальшуютъ акты. Тогдѣ загрозило правительству, що оно само усеує митрополита силою. Опѣсля збралася була синодъ а якъ правительство собѣ поступило, такожъ звѣстно. Теперъ же надходить вѣсть зъ Сѣи, що митрополитъ Константинъ, котрый — мамоходомъ сказавши — єсть однимъ зъ найинтелигентнѣйшихъ достойнихъ церковныхъ, змѣнявъ одъ кількохъ днівъ свѣе поступованье и не лишъ самъ згадує підчасъ богослуженя имя князя, але и приказавъ такъ робити и своему духовенству. Въ сѣиськихъ кругахъ политичныхъ владѣть велику вагу на сѣй фактъ, бо сподѣваються, що конфликтъ зъ синодомъ скоро залагодиться. Позаякъ мандаты митрополитѣвъ Климентія и Константина до синоду кінчаєся вже въ маю, то прїйде до новихъ виборівъ а бѣдакъ збереся синодъ, щобъ залагодити багато злагнутахъ справѣ церковныхъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— На засѣданні видѣлу общества „Рускихъ Дамъ“ дня 11 и ст. цѣтня — прийнято въ члены общества г-жу Дудикевичу, жену кандидата адвоката зъ Відня. — Далше одержали одноразовъ запомого слѣдуючі просячі: Ольга Коломєць 8 зр., Захарієвичъ 10 зр., Шашкевичъ Юлія вдова по Маркіяні Шашкевичу 10 зр., Глинковска сирота по священнику 10 зр., Насальска сирота по священнику 5 зр., Каролина Ігнати 2 зр. — До касы вилучило: Доходъ изъ трехъ вечерницъ 90 зр. 54 кр., за образъ 45 зр. котрый одъ теперъ стався власностію г-жи Громницкой а г-жи Маріи Кімаковичъ за ея великія труды и заходъ коло того-жъ складає підписаныи видѣлъ звою подяку. — Членскій вносъ надбавили г-жи: Давидовичъ зъ Радекова 1 зр., Козакевичъ Фавстина зъ Угнова 2 зр., Емелія Даниловичъ 1 зр., Марія Волянська зъ Бѣлої 1 зр., Марія Корчинська зъ Торекъ 2 зр., Алексѣя Геровска 2 зр. и 2 зр. яко даръ, г-нѣ Андрей Чабанъ зъ Тарнова даръ 3 зр., г-жа Дудикевичъ зъ Відня чл. вѣ 2 зр. На руки Предсѣдательки надбавляе незвѣстный благодѣтель на цѣли общества 100 зр., котрому за его щедрый даръ въ имѣні нещастныхъ сирѣтокъ складає видѣлъ искренну подяку. — Рѣшено такожъ устроити во второкъ по Томинѣй недѣли богослуженье за упокій многослуженого и трудолюбивого члена общества бл. п. Іосифы Польской. — Наконєць видѣлъ общества ухваливъ переслати всѣмъ Вп. Лицямъ, котрі благоосклонно приняли участь въ вечерницяхъ устроюваныхъ обществомъ и не щадяи трудовъ а навѣтъ выдатківъ въ аранжованю аматорского представлєня, одчитѣвъ, декламаций, гръ на цитрѣ и хору, а тымъ заходомъ причинилися до звеличеня и удачі сихъ вечерницъ; Дхв. совѣтамъ Народного Дому и Руского Касиєне за відступленє салъ и комнаты а Старополігн за оупустъ такимъ за печатанье записокъ, якъ такожъ Вп. Публицѣ за посѣщанье и надатки на цѣль общества свою искренну подяку. — Одъ Видѣлу общества „Рускихъ Дамъ“.

— Загальні збори читальнѣ въ Скалѣ одбулися д. 21 лютого с. р. Мѣщане походилили численно и всѣ радо розривали надъ піднесенємъ читальнѣ. Межи иншими вѣсь членъ Караміъ, щобъ одъ часу до часу устроювала читальня одчиты та представлєня аматорскі. Гадка дуже добра. Въ нашѣмъ далекомъ кутѣ не бачили мы же нѣколи руской штуки на сценѣ, до насъ не загостивъ ще театръ, мы не чули ще руской мовы та пѣснѣ на якихъ вечерницяхъ. Тожъ повиненъ видѣлъ старатися ввести въ життє проектъ ч. Караміа А добре було-бы, коли-бъ и нашъ театръ прїїхавъ коли-бъ въ повітѣ борщівскій. — Дуже красно розповѣдавъ и ч. Галаевскій, щобъ въ Скалѣ заложити „Народны Торговлю“. Однакъ до того треба, щобъ цѣла околица влязла за руки, а якъ бы для насъ зъ того користи були, то й говорити не треба. — Въ загалѣ бачивъ я, що панове мѣщане щиро займаються читальнею и не одно дало-бы зробити, кобы толькѣ всѣ радо горнулися до читальнѣ — хотѣ и такъ єсть уже до 70 членівъ, мѣжъ котрыми зъ околїцѣ єсть двохъ священниківъ и оденъ учитель. — Вкѣнци и то зардуге на згадку, що ч. І. Тарнавскій відступивъ зовсѣмъ безкористовно свой дѣмъ на читальню. — Збори закончено виборѣмъ видѣлу. Выбрано: о. Александра Левицкого головою, Семка Овадіюка заступникомъ, Маріана Галаевского секретаремъ, п-у Марію Волянскую мѣщеву учительку бібліотекаремъ, Теодора Анастасієвского касієромъ а Ивана Априйцева и Ивана Тарнавского заступниками видѣловыхъ. — Въ Скалѣ розвиваєся и хоръ мѣщанскій одѣвъ проводомъ о. Александра Левицкого. Тожъ мило менѣ подѣлитися зъ читателями „Дѣла“ тими звѣстками, щобъ показати, що и въ нашѣмъ „далекомъ кутѣ“ щирѣ серця не сплять, що и мы не забуваємо на слова нашего соловья: „Учѣтєся браты мои, думайте, читайте...“ — М. Е.

— Загальні збори читальнѣ народномъ въ Свѣцѣ калушскій. Дня 2 и ст. марта с. р. одбулися загальні збори читальнѣ въ Свѣцѣ коло Калуща. На порядку денномъ поставлено: 1) справозданье видѣлу уступачого, 2) справозданье касієра и бібліотекаря, 3) виборѣ нового видѣлу, 4) списекъ членівъ старыхъ и новыхъ, 5) внесеня членѣвъ. На означену годину зійшлася больша половина членѣвъ (16 на 27) и приступлено до нарады. Після означеної програмы адававъ видѣлъ уступачій справозданє але не конче вдоволяюще, бо показалося, що ані касієръ нѣ бібліотекаръ не могли предложити якого-такого выказу не посѣдаючи нѣщо до розпорядимости: нѣ грошей нѣ книжокъ. Причиной того була якась застоя а за тымъ и занедбанье справѣ читальнѣ, дятлого и дѣльность всѣхъ членѣвъ доведена була вкѣнци до цѣлковитого бездѣльности. Зъ книжокъ, якѣ читальня посѣдала, де що за-для недостатку наглядѣ пропало, дятлого порѣшено затрачені книжки по можности назадъ читальни прївернути. Потѣмъ выбрано новый видѣлъ. Списано членѣвъ (25) и прїзвано складку разомъ зъ 32 зр., зъ чого ухвалено предплачувати „Ватковщину“, а зъ тов. „Просвѣты“ замовлено книжочекъ. По-

во-выбранный голова промовивъ до збранныхъ по-ключно значѣнне и користи читальнѣ и звернувъ особливо на то увагу, щобъ выдѣлъ новый болше дававъ про справу читальнѣ, если она має прїнести правдивый кормъ духовный для всѣхъ любителей науки и просвѣты. По одѣнчаню кількохъ пѣсень народныхъ розійшлися читальники, заваляючи охоту горнутися на будуче до читальнѣ и користати зъ неї.

— Отворенє нової читальнѣ въ Добромирѣ въ Збаражинѣ одбулося д. 2 и ст. цѣтня с. р. Знакъ се, що рухъ просвѣтний въ Збаражинѣ не прїтихає, але мѣнѣе и ширшає. Уваги годѣе то, що инициативу до основаня читальнѣ въ Добромирѣ дали самі селяне. Найгорячѣйшимъ бажанємъ инициаторѣвъ було, мѣгти побачити того дня посередѣ себе горячого защитника и речника ихъ интересовъ посла о. Н. Обчиньского. Тожъ не диво, що одушевленє всѣхъ зросло не мало, коли рано о. Обчиньскій мимо далекой и прикрої дороги прїбывъ до церкви мѣсцевой, чтобы ту зачати торжество отворєня читальнѣ. По богослуженю и по краснорѣчивѣй цѣлогодичній проповѣди о. Обчиньского въ церкви удалася всѣ збранны до обширного мешканя мѣсцевого учителя (бо окружна рада школьна въ Збаражѣ не мала охоты позволити на збори въ сали школьній). Тутъ збранны новитані мѣсцевымъ парохомъ о. Ив. Левицкимъ мали нагоду въ-друге почути зъ устъ дорогого посла цѣлу заохоту до просвѣты, а такожъ лєне и приступне выложєнє статутѣвъ читальнѣ. Трудъ о. Обчиньского нагородили збранны громкимъ „многая лѣта“ а вкѣнци на усиленє и односторонєе домаганє всѣхъ збранныхъ прїнявъ о. Обчиньскій на себе обовязки и достоинство головы добромірчанской читальнѣ. — За для браку одповѣднѣйшого мѣсца на збори якъ и за для лихої поры прїбывши на се одкрытє читальнѣ въ гостѣ лише ч. читальники зъ найближшого села Гуцаковъ и вѣч. о. М. Чикалюкъ зъ Тернопѣлки. Членѣвъ вписалося до читальнѣ на разѣ звыжъ 50. — Очевидецъ.

— Зъ двохъ засѣданъ видѣлу общ. им. Качковского сего мѣсяця потугею що-важнѣйше. На засѣданні д. 1 и ст. цѣтня: Принято до вѣдомости, що выслано членамъ книжочку за цѣтєнь „Добрыи пастырь христіанского стада“. — Въ календарі на рокъ 1890 р. рѣшено помѣстити портреты крїл. Шашкевича, о. Игн. Галыки и посла д-ра Антоновича. — Рѣшено выслати сов. Ковальскому у Віднѣ адресу подяки за оборону рускихъ справъ. — Рукописи о. В. Чернецкого „Гоненіє первыхъ христіанъ“ и „Морова зараза у Львовѣ“, и Ал. Коцманюка въ Забережнѣ „Пѣснѣ“, о. Генр. Польского зъ Туриньска „Послѣдства подкупства“ и Д. Вѣнцовского „Пройдѣвѣтъ Хвалѣницікѣ“ передано комитетови редакціонному. — Принято 37 новыхъ членѣвъ. — На засѣданні д. 15 и ст. цѣтня: Вписано до поминки 4 помершихъ членѣвъ. — Сов. В. Ковальскому рѣшено выслати телеграму зъ сочувствомъ за-для смерти его оцн. — Принято до вѣдомости, що до делкихъ писателѣвъ выслано прошеня о статѣ до календаря и книжочекъ; що маляръ Копытинскій выготувивъ портрєтъ и. В. Дѣлїцкого на кошѣ общества; що напечатано книжочку за май „Правы и обязанности жителей державы въ ихъ гражданскомъ самосознаніи“. — Надбѣланыхъ 23 зр. 60 кр. одъ видѣлу филіи тернопѣльской передано касѣ. — Рѣшено заняти о. Игн. Галыку, на що ужити прїсланныхъ нимъ 20 зр. — Рукописи Возняка зъ Чехъ и о. Л. Санецкого зъ Шуткова передано комитетови редакціонному. — Рѣшено возвати филіи общества, чтобы після §. 37 статута точно окликали зар. збори членѣвъ филіи. — Принято 43 новыхъ членѣвъ.

НОВИНКИ.

— Вчера уконститутовался Головный рускій комитетъ выборовъ у Львовѣ, зложеный рускими посланіи соймовыми. Предсѣдательмъ комитету єсть п. Березницкій, заступниками предсѣдателя д-ръ Александръ Огоновскій и Богданъ Дѣлїцкій, секретарями д-ръ Кость Левицкій и д-ръ Иванъ Лѣтинскій. До комитету входить: а) 6 рускихъ посѣловъ соймовыхъ, що скликали послѣднє всенародное вѣче; б) 7 мужѣвъ довѣрія Народной Рады и толькѣ-жъ Русской Рады, выранныхъ за всенароднымъ порозумѣнемъ; в) 2 мужѣвъ довѣрія Прессы. митрополита. Комитетъ має ще допознати дальшими мужами довѣрія обохъ рускихъ политическихъ товариствъ. Вѣсть о уконститутованю руского комитету радо прїиме каждый, хто бажає консолидаций рускихъ силъ. Въ комитетѣ засѣдають що-найповажнѣйшій мужъ зъ львовскихъ Русинѣвъ, а при тѣмъ заступленъ въ нѣмъ всѣ стороны и всѣ сторонничества та бѣднѣки; въ нѣмъ такожъ люде рухливѣ и энергичнѣ. Отже комитетъ такой мусѣтъ мати повагу и довѣріє въ краю и подає надѣю, що добре поведе справу виборѣвъ соймовыхъ.

— Читальнѣ въ Красноставяхъ и въ Тростянцѣ въ повітѣ свѣтлицьскѣмъ звѣщають насъ, що устроюють въ часѣ Великоднихъ свѣтъ вечерницѣ: читальня красноставецка въ Свѣтлицѣ Понедѣлокъ, а тростянецка въ Свѣтлицѣ Второкъ. Початокъ вечерницъ о 7 годїиъ вечеромъ. Обѣ читальнѣ запрошуютъ въ гостину своихъ братѣвъ-селянъ, зъ близька и зъ далека, и Русинѣвъ зъ интелігенціи. При нагодѣ тыхъ вечерницъ можугъ Русины свѣтлицьского повітѣ поговорити о деякихъ важнѣйшихъ справахъ народныхъ.

— Дѣѣ стипендіи зъ фондаций им. Каролины Глинєцкой, рѣчно по 105 зр., надавъ намѣстникъ гр. Валєні на представлєнє Института Старополігійского, почавши одъ школьного року 1888/9 Володимирови Костецкому, студентови II року, и Зеновію Конистаньскому, студентови I року видѣлу правничого въ львовскомъ университетѣ.

— Сегорѣчна бранка войскова. Після нового закона войскового всѣ уроджені въ р. 1869, котрі булы зачислені до первой класы войсковой після давного закона, не будутъ покидані до сегорѣчнои бранки. До найнижшой класы поборовой на лежать ті, що въ тѣмъ роцѣ кінчають 21 рокъ житя, до двохъ слѣдуючихъ класъ поборовыхъ зачисляються ті, що старші о одинъ або два ро-

ки. Тому покликують до сегорѣчнои бранки уродженыхъ въ рокахъ 1868, 1867 и 1866.

— Зъ Відня пишуть намъ: Звѣтныи славистѣ вѣдєньского университета проф. д-ръ Ватрославъ Ягичъ огласивъ на лѣтний семестеръ с. р. такий выклады: 1) Die Literatur der Südslaven (voriglich Serben und Kroaten) три разѣвъ тыжднево; 2) Uebersicht der slavischen Ethnographie, два разѣвъ тыжднево и 3) въ семинарі славянськомъ Lectüre der serbo-kroatischen Texte des 15. und 16. Jahrhunderts. Окромъ того читають доценты: д-ръ Стрекеліи „Ueber slavische Volksetymologie“, а д-ръ Пастриекъ „Slavische Volksprose“. Въ попереднѣмъ семестрѣ читавъ д-ръ Ягичъ про російску литературу ажъ до Державина и выклады грамматику старо-словенску, д-ръ Пастриекъ старо- и ново-чеську литературу, д-ръ Менчикъ основы, орфографію и етимологию чеськой мовы, а доцентъ д-ръ Лѣщевскій (въ предтоломѣ семестрѣ не буде читати) Geschichte der polnischen Literatur im 19. Jh. Якъ звычайно, огласивъ и теперъ проф. Ив. Головацкій выклады грамматики російского языка. — Изъ справозданя университета доведѣмуся, що днѣ числятъ въ минувшіймъ іюворѣ 6371 слушательѣвъ, зъ того 4803 звычайныхъ а 1568 надзвычайныхъ. Въ лѣтнімъ семестрѣ минулого року було 5648 слушательѣвъ, 4563 звычайныхъ а 1085 надзвычайныхъ. Порѣвнявши сѣ дані, бачимо, що число студентѣвъ зросло о 723, зъ того о 240 звычайныхъ. Професорѣвъ и доцентѣвъ було въ минувшіймъ семестрѣ 353, выкладано понадъ 500 предметѣвъ. Товариствъ академичныхъ було 95. Після галузей наукъ було студентѣвъ богословя 243 (звычайныхъ 228, надзвычайныхъ 15), правникѣвъ 2145 (звыч. 1852, надзвыч. 303), медикѣвъ 3185 (звыч. 2292, надзвыч. 893), философѣвъ 599 (звыч. 431, надзвыч. 168), фармацевтѣвъ 189. Въ числѣ студентѣвъ заступлені всѣ краѣ коронной Австріи. Галичина дала 27 теологѣвъ, 195 правникѣвъ (зъ того 15 надзв.), 394 медикѣвъ (зъ того 69 надзв.), 37 философѣвъ (зъ того 12 надзв.) и 14 фармацевтѣвъ. Зъ Буковины було 18 правникѣвъ, 98 медикѣвъ (зъ томъ числѣ 10 надзв.), 4 философѣвъ (зъ того 3 надзвычайныхъ) и 1 фармацевтъ. Після народностей и вѣрѣ годѣ розрѣзнити, бо о те тутъ нѣкого не пытаєся. Заступлені такожъ всѣ краѣ Европы (найбѣльшє Россія, Сербія, Румунія, Англія и Греція) а такожъ всѣ инші чотирі часті свѣта, зъ котрыхъ найбільше (110) доставила Америка, а по нѣй Азія и Австралія, наименше Африка. Въ загалѣ университетъ вѣдєньскій єсть наибѣльшимъ и найславнѣйшимъ въ цѣломъ свѣтѣ. (Даты повысѣи булы недавно зовсѣмъ фальшиво подані въ „Черн. Русѣ“). — И. П.

— Товариство учительѣвъ вышшихъ школъ одбувало у Львовѣ черезъ два днѣ свои шестіи загальні збори. Члены зѣхались не конче численно. На порядку денномъ першого засѣданя станула була справа „домашного надзору надъ молодежю школьною“. Референтъ сєи справы латвійскій катхїкъ при гимназіи Францъ-Иосифъ у Львовѣ, Алоїей Юганъ, представивъ молодѣжъ школьную и еи опѣкунѣвъ въ чорныхъ краскахъ и запроектувавъ рѣзніи средства можливѣ и неможливѣ. Профессоры зъ Кракова д-ръ Затей и Завилинскій назвали поглядъ кс. Югана песимистичнымъ а проф. Германъ зъ Кракова торжественно запротестувавъ противъ кривды, яку кс. Юганъ чинитъ молодежи и еи опѣкунамъ. Збори приняи сєи протестъ громкими олєсками. Однакѣ въ оборонѣ реферату кс. Югана выступили львовскі профессоры и ухвалено внесенє референта: чтобы бібліотеки школьнѣ заосмотрити лѣнше въ одновѣдній кнѣжкѣ для молодежи и не дозволити, чтобы молодежѣ зѣ-одки ниде позичала книжки до читаня; заказати антикваріямъ купувати книжки одъ учениковъ; доглядати лѣнше колыпортажу книжокъ, фотографіи и образѣвъ; розтягнути контролю надъ публичными лѣокалами и т. д. На дальнѣшихъ засѣданяхъ ухвалено: внести петицію до краєвой рады школьной, чтобы при каждой гимназіи, де єсть надъ 400 учениковъ, установити толькѣ посады надзѣтовыхъ учителей, колько єсть паралельѣвъ въ послѣднихъ трѣхъ рокахъ; домагатися одъ властей внесеня интеркаларій при обсадѣ посады учительскихъ и директорскихъ; поручено видѣлову товариству старатися о заведенєе приготовляющего курсу при всѣхъ школахъ середнихъ, де число учениковъ єсть болше якъ 400. Профессорѣвъ Самолєвича и Радзисhevского именовано почетными членами. Найважнѣйшіи булы отєи два внесеня: внесенє д-ра Соколовского, чтобы домагатися збѣльшеня въ Галичинѣ числа школѣ середнихъ и выслати въ сѣй справѣ меморіалъ до „коля“ польского у Відни (дорога не конче добра), и внесенє тарновского одѣлу, котрый жадавъ: 1) чтобы для учительѣвъ школѣ сєдєннихъ завести семинаріи, въ котрыхъ кандидаты могли бы подѣ проводомъ досвѣдного директора учити педагогикѣ та дидактика а бѣдъ часу до часу слухати выклады найліпшихъ учителей; 2) чтобы въ выкладахъ на университетѣ и въ прїпискахъ экзаменаційныхъ узглядянню болше якъ доєи потребности школѣ середнихъ; 3) чтобы нѣкого не допускати до практики учительской безъ испыту квалификаційного. Перше внесенє ухвалено односторонє, а надъ другимъ вывизалася широка дискусія, котрої результатомъ було то, що 1) и 3) точку внесеня одкинено а прїнято лише другу. Дальше ухвалено: старатися о поднесенє сѣбѣ въ школахъ середнихъ; домагатися унормованя рємунєраціи за надобныяковіи предметы після тои скалѣ якъ въ иншихъ краяхъ коронныхъ; занятиє справѣ „корпусѣвъ ваканційныхъ“. Опѣсля одбувся виборѣ нового видѣлу, до котрого войшли: д-ръ Пентакъ на предсѣдателя а Тома Солтисекъ на его заступника; д-ръ Кручкєвичъ, Либєрєвскій, Лазарєвскій, Кость Душакѣвскій, Нѣментовскій, Прухницкій, Радзисhevскій, Раперъ, Самолєвичъ, Скупнєвичъ, Солєцкій и Вулицкій. Внесенє перемогою кружка: чтобы старатися о то, абы рємунєрація за надчисленій години признавалася вже за першій мѣсяцъ и абы господаєрєи класы признано за ведєнєе класы I годъ надчисельно, бібліотекаєрєи и завѣдѣтелеви кабинету 3 год., кабинету географичного 1 год. а директорѣви абы придано секретаря, — одослано до видѣлу. На тѣмъ закнѣчили засѣдані. Доходы и розходы товариства выносили за

сей рік 2794 зр. а видавництва товариства коштували 3249 зр.

Закопане в Татрах, котре закупив був жид і за два того польські диванки піднесли були великий шум і накликували Поляків до закупи Закопаного, — такі, здається, не достануть в руки польські, хоч ліценцію, на котрій жид став був властелем Закопаного, уневажнено. Як нам розказувала одна особа з Відня, могла бути добре інформованою, правительство має наміреніе набути Закопане — мабуть для фонду релігійного, бо можна сумніватися, щоб набувало на камеру (до тепер бодай тенденція була радше збувати камеральні добра в Галичині, аніж прибульшувати). Фонд релігійний має вже в Галичині поважне число добір земських (Тинець, Ушів, Баржів, Жосток, часті Неполомиць, дальше Мушину, Криницю а в до-бромилськом Губіч, Малховичі) а тепер по-більшав-би свої посялости галицькі Закопанам. Було-б се раціонально, бо фонд релігійний одержить капітал з титулу выкуна права пропанації. Можна догадуватися, що правительство, коли закупить Закопане, то не без порозуміння з Поляками, а може і на предложеніе Поляків: все-таки волат та преудна місцевість перейти в посяданіе фонду релігійного, як в посяданіе жидів.

Кілько бесідь выголошено підчас дебати бужде-товою? Після енографичних записок прома-вляло підчас 40 засідань бужде-товою в па-латі послов 5 міністрів, 12 комисарів прав-ительственных и 149 послов (на 353). Мини-стер торговлі Бакемс промавляв 5 разів, д-р Гавч 4 гр. Тафе и Велзергайм 3 рази, а д-р Дунаевский лишь раз. Наибольше число выголошенных бесідь, бо аж 350 припа-дає на оппозицію. З чеського клубу промавляло 15 бесідників и выголошило 34 бесідь; з ко-ла польского 18 бесідників и 27 бесідь; з мо-лодо-чеського клубу 6 бесідників и 11 бесідь. З руского клубу промавляли два бесідники и выголошило 7 бесідь, з ко-торых 6 припадає на самого посла о. Озаркевича. Клуб Лихтенштайна: 9 бесідників и 17 бесідь; клуб Гогенарта 14 и 45; клуб Коронниого 6 и 11; клуб Трентио 1 бесідь; сполучена німецька лігція (112 чле-нов) 45 и 108; німецько-національний союз (18 членів) 16 и 34; антисемиты (6 членів) говорили всь 28 разів а самі Тирк выголосив 9 бесідь. З 16 диких промавляло 7 послов 24 разів. Кронаветтер промавляв 9 разів а Крайциг 6 разів; прочі бесідь припадають на комисарів правительства.

Убийство. В Подбужі убив хтось передь кількома днями жидів і забрав з нього 750 зр. Тіло знайшов один селянин в лісі між Подбужем а Спринією, ідуци за слідами крови, котрі вели одь стежки в гущавину. Жандармерія почала слідити и выкрыла, що у-битий жид вийшов з дому разом з двома „Словаками“ з Темшвару, котрі не найшовши роботи в Бориславі, вертали домі без грошей. По дорозі, ідуци стежкою в густім лісі, убийи жиди, бо знали що днє иде до Сприні закупити ліс. Дальше розслідали, що оба убийці з добычею пішли до Хирова и з-дси одіхали поспішным поїздом. Выслано за ними телеграфично лист гончі до Темшвару и там их уязнили, коли высідали з вагону.

Тринадцятый самоубийчик. Михайло Сирин, тринадцатый сын господаря в Хлопцях, повѣта рудецкого, повѣсився. Судь слѣдит, бо як кажуть, причиною смерти має бути то, що отец и маюха зле з ним обходилися.

Членом ц. к. комисіи при испытаніи з наук политических именував министр просвѣты д-ра Станислава Старжинского, доцента львовского университета и бывшего посла до рады дер-жавной.

Судба знайди. Минувшого року в подоліст найдено у Відні на передмісті Рудольфсгайм на порозі в одній камениці кількадемну дитину, хлопця, и однесено на полицію. Та передала дитину громаді Рудольфсгайма, а громада не знаючи походження дитини, казала єи охрестити и дала їи имя одь мѣсцевости — Рудольф, а на-звине одь мѣси де єи знайшли, одь порога, отже — Швеллер, та оддала єи на выхованіе до якогось панѣ Бекер, котра опікувалася хло-пцком, як своим рідным. Тимчасом слѣ-дала полиція за правдою а неодоленого матерію дитини, а слѣдство ось що выкрыло: В па-лоді минувшого року появилася був в одній віденьской газеті анонс, в котрім якась мати просила, щоб хтось взяв одь неї дитину за свою за одноразового запладоу. На то зголосила ся письменно подь цифрою анонсу ремѣшника Кальзер и умовилася в листі з матерію дитини, де мають збѣгтися а як одна другу снѣ-зати. Дня 22 подоліста збѣглася обѣ жінки ко-ло церкви на Маріягильф и умовилися що-до дитини. Мати не вывила свого назвища, лишь казала себе называти Люрі и заявила, що не мо-же нічого заплатити, а одь ремѣшники взяла до-кладну адресу и ще того самого дня прислала їи дитину через якусь дуже бѣдно одѣту жєнщину. Коли та жєнщина принесла дитину и сказала ще, що то дитина якогось аристократки, не хотѣла вже Кальзер приняти дитини и одослала єи на-зад. Жєнщина вийшла, але за хвилю вернула назад и підкинула дитину на порозі помешканя ремѣшники. За порадою свого мужа оддала Каль-зер дитину на полицію, а та поестулила, як вже мы розказали, тепер же выслѣдила, що ма-терію дитини єсть молода жидовочка Регина Клингер. Дитя єсть отже жидом и в метри-ках жидовских записане на имя Іосиф Клин-гер, лишь не допершено на нѣмь обряді моїсе-евого, бо мати казала, що батьком дитини єсть християнин, за котрого она має бѣдатови; оно єсть и християном и записане в метриках на имя Рудольф Швеллер. Неодоланой матери выточено процесъ але позаяк обжалована не ливилася и показалася потреба ще дальшого слѣд-ства, бѣрочено розправу. Справа ся буде ще одола передана власти политичной, а та буде мѣсца рѣшити, до котрого вѣроисповѣданя по-винна дитина належати и як має называтися.

Львовский красивый судъ карный оповѣщає: То-

кля з Кармариковъ, з 1-го суиужества Глин-ска, з 2-го супр. Трояновска, жѣнка столаря з Винникъ, выѣхала з Відня в половинѣ липня 1888 р. до Кракова, де проживала понад 4 ты-днѣ, опѣла мешкала 3 тыднѣ в Городку. Дня 13 вересня 1888 р. зѣхала до Львова и при той нагодѣ одобрала зъ касы щадничой до 1000 зр. Одъ сєи хвилѣ загубъ вській слѣдъ по Текли Трояновской. Єсть підозрѣніе, що єи страчено тайнымъ способом, бо мужина, зъ котрым она забралася зъ дому чоловіка, продавъ єи сукні, постѣл и дорожничности в Перемышлі, все те потвердило судове слѣдство. Трояновска числила 30—33 лѣтъ, була середного росту, мала ясне во-лосє, сині очі, потягле и худе лице о бѣлѣй красѣ, досыть жажина, мала на ший перчик або бордавку, стрілася по маломѣщаньск а часом ходила в капелюсѣ. Просится всь особы, що знали-бы дещо о житю або смерти Трояновской, щобі звалили повѣдомити о томъ краевий ц. к. судъ карный у Львовѣ або власти безпечєства.

Надѣслане. ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що выдѣляла простымъ средствомъ одъ 23-лѣтної глухоты и шуму в ушахъ, готова описъ того сред-ства и нѣмецки переслати даромъ всѣмъ бажаючимъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Вѣсти зъ Авр. Львовском.

Въ пропозицію на Яленковатѣ прийнятий лишь о. Клим. Росенцій.

Введеніи оо.: Мир. Гурлевичъ в зав. Жи-равки и Порф. Руденский яко приходникъ Пе-тракии.

Прив. сотрудничеству одержали оо.: Ілія Ла-гола въ Романовѣ и Левъ Курмановичъ в Гниль-чу, оба новооставленіи пресвитеры.

Сотрудничество въ Перегінську одержавъ о. І. Гошовский, сотр. в Галичѣ, одержавшій до-пустку зъ звязи каноничной епархіи станиславов-ской.

Увольненіи оо.: Порф. Руденский одъ при-хода Жиравки и Левъ Горалевичъ одъ завѣда-тельства Петракии.

Президія наместничества годятся на кан-институцію оо.: І. Венгрияновича на Ходовицю, І. Залеского на Поляну и Мих. Свѣтленого на Меданю.

Митроп. Консисторія вставилася до на-мѣстничества о згоду на кан. институцію: Евг. Лиховича на Лютовичѣ, Ераста Перфецкого на Шимковѣ и Льва Горалевича на Пеняки.

Посмертний — — — оповѣстки.

Антонина зъ Брилинскихъ Хотинецка, вдова по бл. и. Іоанѣ, пароху вѣ Ветляні, мати о. крил. І. Хотинецкого в Ярославѣ, упокоилася дня 15 цѣвтія переживши 77 лѣтъ. Похоронѣи одбувають ся пнѣ, 18 цѣвтія. Вѣчна їи память!

Выказъ складанныхъ жертвъ.

На выдавничій фондъ товариства „Сѣч“ у Відні зложили при нагодѣ Шевченковаго обходу добро-вольніи датики Ви. ш. посолъ о. Озаркевичъ 5 зр., урядникъ почтовый ц. Гуляй 5 зр. Ви. Гладил-овичъ, хемикъ в Тирингенъ 5 зр., російскій жур-налистъ п. Любарскій 3 зр., купецъ п. Паван-дракъ 3 зр., лѣкаръ д-р Бендель 1 зр., лѣкаръ д-р Бытшановскій 2 зр., майстеръ шевскій п. Карчевскій 1 зр., лѣкаръ полковникъ д-р Козь-оровскій 1 зр., лѣкаръ войсковий д-р Шухевичъ 1 зр., товариство „Кружокъ студентовъ изъ Рос-си“ 4 зр., проф. Недѣльскій зъ Станиславова 1 зр., п. Евс. Грушкевичъ зъ Ниска 1 зр., и-на Клим. Поповичѣвна зъ Жовтанецъ 50 кр., вла-ститель каварий п. Шембергъ 1 дукатъ, лѣкаръ д-р Озаркевичъ 3 зр., урядникъ зѣлѣзничъ п. Пожакатскій 1 зр., и п. Левичскій 1 зр. При сѣи нагодѣ дакуемо такожъ Ви. д-ру Яр. Кула-ковскому канц. адв. в Самборѣ за даръ чоти-рохъ книжокъ до бібліотеки товариства. Всѣ зга-даніи добродѣи звать приняти щире наше „спаси-Богу!“ — Одъ выдѣлу товариства „Сѣч“ у Відні (VIII. Landungasse 49. Hochparterre, 17.) Ив. Гриневский, заст. головы; Іос. Партицкий, секретарь.

Дя „Академичной Громады“ в Краковѣ зложили Ви. о. М. Лопатинскій зъ Побука 1 зр. 50 кр. о. Менцинскій зъ Ходовичъ 1 зр. и о. Зинка-вичъ зъ Рудинъ 5 зр. — а на руки комитету для концерту в память Шевченка в Краковѣ Ви. п. Ив. Вилеровичъ 2 зр. гр. Пшездзецка 5 зр., проф. д-р М. Новицкій 4 зр., ректоръ д-р Каспарекъ 3 зр. 50 кр., п. Жутовскій 3 зр., п. Єсеровскій 1 зр. и д-р Лошинъ зъ Тер-пополя 1 зр. — Всѣмъ тымъ Добродѣямъ сер-дечну подяку складає — Выдѣл „Ак. Громады.“

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєн 18 Цѣвтія. Урядова газета вѣ-дєньска оголосила переходовіи постановы ми-нистерства краєвой обороны що-до введенія в-житє нового закона войскового и що-до вчасного урлюпованя войковѣ третей класы вѣку. — Дементуютъ вѣсть, будто-бы гр. Тафе выѣхавъ до Праги в справѣ угоды Чеховъ зъ Нѣмцами. Президентъ министровъ выѣхавъ лишь в гостину до своихъ сестры.

Берлинъ 18 цѣвтія. Гр. Гербертъ Бис-маркъ и совѣтники Гольштайнъ и Крайль име-нованіи нѣмецкими повномочниками для само-аньской конференціи.

Парижъ 18. цѣвтія. Комисія слѣдча сенатского трибуналу переслухує теперъ ко-манданта Парижа ген. Сосієра. У многихъ буланжистовъ на провинціи зроблено ревизіи.

Бухарештъ 18. цѣвтія. Палата пословъ ухвалила законъ о укрьпленю Румуніи. Пер-едъ тымъ же заявивъ министръ войны, что

правительство приступаючи до организациі обороны краю не має на оцѣ аніи интересовъ Австріи аніи Россіи, лишь интересъ власного краю, спочиваючи в удержаню точной не-утральности.

Бѣлградъ 18. нѣвтія. Митроп. Миха-иль має приѣхати заразъ по великоднихъ святыхъ а королева Наталія дня 1 мая. — Вѣ Мутници убито посла Іовановича на-предняка.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Танч. в Д. До конця марта належится 2.50 зр. — Всч. Парил. в Злоц. Ваша правда. — Вп. П. Друч. в Рос. Заплачено до 1 (13) липня 1889. — Всч. Худ. в Подв. 3 зр. дѣстали. — Всч. Дур. в Тав. За П-гий чертерѣкъ ще 1 зр. — Всч. Лев. в Стрѣлкахъ. Ваша правда. — Всч. В. Кост. в Нисж. Належится намъ ще 4 зр. 50 кр.

До славетныхъ галицкихъ Русинѣвъ.

Пѣдписаныи проситъ уклѣнно галицкихъ Русинѣвъ, щобі звалили ласкаво помочи єму зборати зборку Великоднихъ писанокъ, що має украсити зборы Наперетковаго Промыслового Му-зея в Празѣ а заразомъ доповнити єго, одъ колькохъ лѣтъ ладжену, зборку етнографичныхъ предметѣвъ галицко-рускихъ. Передъ колькома роками дѣстали мы, дакуючи п. учителяи Кисѣ-левскому зъ Жабя, гуцульскій писанки, котрі були оцѣненіи в особній статьѣ а дяки зъ нихъ и зображеніи в „Svetozor“ 4. Теперъ у Велико-дній свята не прийдє за тяжко о писанки, осо-бливо всч. духовенству та ш. учителямъ, отже просимо ихъ и на насъ не забувати. Рускимъ зборкамъ буде в нашомъ Музею бѣдєвний о-собній одѣлъ. Воякі выдатки, сполученіи зъ вы-сылкою, радо покрывемо, а посылки для большо-го добротности просимо посылати подъ адресомъ: п. Михайло Павликъ, литератъ, Львовъ, ул. Пекар-ска ч. 9, одки ихъ разомъ заберемо. Додаю тольо-ко, що писанки найбѣльше обвити кожду в папѣръ и посылати вѣ ірисѣ.

Окрѣмъ того пѣдписаныи купує за слухну цѣну вській народий вышиваня, хотѣ-бы и зо-старыхъ убранныхъ, та намъ було бы на руку и те, якъ бы намъ ласкаво вказано, де за ними пытати. Франтишокъ Ржегоржъ.

Ново устроєна торговля

подъ фирмою:

„A la ville de Londres“

поручає на весняный сезонъ капелюхи, краватки, кофѣрики, маншеты, сорочки мужескы, окарпет-ки, рукавички, парасолѣ, палицѣ, вырѣбы шкѣр-яны розличного рода, мыла, парфумеріи, воды кольонскы зъ перворядныхъ фабрикъ, такожъ всѣякіи приборы до подорожи вѣ наибольшомъ выборѣ по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Зъ поважаніємъ:

ЛЕОНЪ СТАРКЪ

у Львовѣ 2883 7—10

ул. Кароля Людвика, рогъ Ягайлоньской 3.

„ПОСЛАННИКЪ“

письмо церковно-народное
выходить одъ 1-го цѣвтія с. р. 1 и 16
каждого мѣсяца.

Предплатя на кварталъ выносить 50 кр.,
котру до Ланшина п. Бережаны присы-
лати упршає

Свящ. Л. Джулинскій

редакторъ-издатель.

2919 2—3

Лишь за 3 зр. 24
наибольший, цѣлѣ, готовѣ, весняный

● ХЛОПЯЧІИ УБРАНИЯ ●
для хлопчатъ одъ 3 до 10 лѣтъ в краскахъ кра-
сыхъ, свѣрыхъ и брусчатыхъ послѣ вышиванія
фасону, величаво зробленъ; зъ фалдами одъ пояса
и т. п. многими прикрасами.

II. Дальше Diagonal Cheviot Marine убраніе
хлопчатє вѣ елегантномъ несорваномъ выконано.
Цѣна 4 зр

III. Иисбругскій зъ волны овечон убраніа стрѣ-
лецкы зъ кутасами и зеленымъ обшатиємъ, ори-
гинальна форма стрѣлка, цѣлѣ ватоває, для кож-
дой поры року 4 зр. 50 кр.

Правдиво крашенъ и до праня убраня хлопчатъ 1 зр. 90 кр.
На жѣру подаетъ вѣкъ хлопчатъ, и желаетъ краски убраня. Що
не подобаетъ, вымыває. Розсылає лишь 2915 1—6
M. Rundbakin, Kleider Haupt Depot Wien II. Josephingasse 3

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ПТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручає:

Старѣ вина угорскы лѣвичныи и натуральныи вина

столовыи одъ 42 кр. бут.

Знаменитѣ Старки, Житковски, Румъ и Аракъ de Goa.

Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальныи вина шампанскыи и правдыи Конякъ

францускыи першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГ А бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00

и 7.50 зр.

МАЛЯГ А БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желаніє даромъ и оплатно.

Одъзначеніи на выставѣ гигиеничній орьбнымъ медалемъ за старѣ вина.

Перша руска рукодѣльня!
Перша руска рукодѣльня!
Перша руска рукодѣльня!
Перша руска рукодѣльня!

Перша руска рукодѣльня
ЖѢНОЧИХЪ СУКОНЬ
въ Перемышлі
ул. Гродска одъ п. Улянковской, І. поверлѣ

Л. Карвацкои

приміає и выконує точно на терминѣ
всюку роботу жѣночихъ суконь, якъ най-
дешевше, зъ густомъ и скоро, ибѣла най-
новѣйшихъ журналѣвъ. Зъ провинціи до-
сыть буде прислати стару сукню на мѣру.
2907 3—6

Перша руска рукодѣльня!

Свѣжій транспортъ
НАСѢНЬ
цѣвточныхъ и огородовыхъ, одержала

Народна Торговля
у Львовѣ и єи Филии.

2839 Цѣнники даромъ и франко.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ
СѢМЕНЪ и РОСТНѢ
І. СТАХЕВИЧА
У ЛЬВОВѢ
плиц Мартицкий число 11
поручає

цѣлкомъ свѣжого збору
СѢМЕНА
яриць, цѣвтовъ, бураковъ и травъ
на нашу, конюшини, оригинальной
француской люцерны, такожъ ово-
чевіи дерева, роцѣ (корѣ) до при-
крашенія парковъ, шпиратъ и т. п.

Посылки на провинцію выконуются
оборотною почтою. 2831 3—3

Головныи цѣнникъ сѣменъ на 1889 р.
посылаетъ на желаніє франко.

Ливерантъ ц. и уприв. гал. зѣлѣницѣ Кароля Людвика

ФЕЛИКСЪ ФЕЛИНСКІИ
ВЕЛИКИЙ СКЛАДЪ
и
Робѣтня убранныхъ мужескихъ
власного вырѣбу

у Львовѣ ул. Синьска ч. 4.

2892 5—10

Maison fondée en 1880.
FABRIQUE
de
Preserv., Spécialit., et caoutch. manu-
facture

André L. R.
PARIS
Romainville (Seine)

L'unique vente pour
AUTRICHE-HONGRIE
adresse
André L. R.

2920 1—3 PRAGUE
Discret. En gros & detail. Prix en
detail пр. 1 dz. fl. — 60, 1—, 150,
2—, 250, 3—, 1а. 350.
Nouveautés-amusantes.

СКЛАДЪ и РОБѢТНЯ
вырѣбѣвъ ножищничихъ

Юліана Дуниковского
при ул. Галицкой ч. 16.

Поручаючи своє заведеніє вы-
рѣбѣвъ власныхъ и заграничныхъ,
входячихъ вѣ обѣмъ ножищничихъ,
яко то: ножи рѣзного рода, ножищ-
ни, бритвы, сдизорини и хирургичныи
инструменты, приймаю заразомъ
всѣякіи замовленія и направи, ко-
трыи выконую вѣ якъ найкоротшѣмъ
часѣ и по найумѣренѣйшихъ цѣ-
нахъ для повного вдоволенія Ви П.
Т. Публики. Дакуючи за дотепер-
шнє подѣматаніє, прошу о дальшѣ
ласкави вѣзгляды 2878 8—10

Зъ глубокимъ поважаніємъ:
Юліанъ Дуниковскій
ножищникъ при ул. Галицкой ч. 16.

ПОДЯКИ ЧИСЛЯТЬСЯ ПО 10 БР. ОДЪ СТИШКА.

По́лыги для кандидатѣвъ духовныхъ и священичѣвъ. Кандидатами духовного стану, римско-, греко- и орменско-католического вѣроисповѣданя а бѣдѣкъ и православного уважаются: 1) тѣ, по въ томъ часѣ, кола-бъ мали ставитися, сугъ принятїи до семинаріи або до якого монашого чина, затверженого

завзята боротьба о найважливіше наше право конституційне, боротьба, котра має стати мірою наших народних сил і поступу нашого розвитку. Оу противі тої боротьби як-раз прийдєть тепер пора пригадати заповідь тринадцятого дня християнства: „и друг друга обниміть и ненавидіть нас простіть вся Воскресенієм!“ — и пора подумати надъ дружними а живими та енергичними з'єдиненнямъ сконсолідуваніємъ всіх наших силъ народнихъ! Зъ тими бажаннями стрічаємо надхотлий свѣтлий день и щиро бажемо, щобъ знайшли они бдгомонъ подъ кождою рускою стріхою. Христосъ воскресъ!

— Підчасъ кіншимої утреті Воскресення въ архикатедральнімъ храмѣ св. Юрія о годині 7 вечеромъ выступити передъ фронтъ храму одна компанія 16-го полку піхоты зъ капелєю и хоругвою, а яко делегати кн. Виртембергского являть генерал-майоръ Крамлякъ зъ частию корпусу офицерского. — Ресурекцієне торжество въ лат. катедрѣ відбуєся о год 6 вечеромъ, а возмуть въ нїмъ участь, подъ командою полковника Спіса, три батальони піхоты: 30-го полку зъ капелєю и хоругвою, 55-го и 80-го полков. Онєсла буде войско дефілювати передъ палатою намістника.

— Страстїи пасалимъ бдєвляли питомцї руской генеральной семінаріи подъ управою шт. Іванцева въ пятницю пополудни бєла програма, поданою въ „Дѣлѣ“, зъ всею точністю и хорошою декламациєю. Бєскѣт бувъ всесторонній. Чистотою интонації, нїжними рішлїсїма-ми и солєвыми партїями одушевлялись численні слухачі. Въ загалѣ сказавши, въ продукції бувъ видкїй значний поступъ симпатичного хору питомцїв нашихъ. Іменно концерты Вортнянського припали вєсьм до внодобы.

— Воскресна утрєня въ рускихъ церквахъ Львова будє бдєрвалятьсє въ слѣдуючїмъ порядку: въ суботу о 6 год. вечеръ въ церквахъ ОО. Василїанъ и ОО. Василїанокъ; о 7 год. въ архикатедр. церквѣ св. Юрія; о 8 год. у св. Николая; о 10 год. въ церквѣ руской семінаріи. Въ пєдлїю: о 4 год. рано въ Успенской церквѣ о 6 год. рано въ церквахъ св. Параскевіи и св. Петра и Павла.

— Директоръ гимназіи Самборской, о. Тома Баревичъ извѣщає зє свєїхъ родзды. Таку мїлу вѣсть принесли вчєрашній дневники польскї. Однакж на дѣлѣ єсть такъ, що о. Баревича извѣстїє, а тимъ часомъ управу гимназіи поручено н. Макс. Кришчакъ, профессорю исторїи при тїй-же гимназіи. Наша інформація, подана передъ кількома днями въ „Дѣлѣ“, мовѣ-то справою о. Баревича мусївъ занятиє ажъ самъ министеръ просвѣты, оправдалась. Де-хто въ краю хотївъ о. Баревича держати ще далше на становищі директора и не хотївъ узнати замѣтбѣвъ, якї противъ о. Баревича подїбсь збѣрѣ учителївъ гимназіи самборской, и якї довгими лїтами подносила вся интелігенція самборска безъ рѣзницї народности. Замѣты тї, списанї на 16 аркушахъ, мусївъ достатиє ажъ въ руки самого н. министра просвѣты, на основѣ ихъ зѣбхавъ спеціальній делегатъ министерствїанскї до Самбора, взявъ справу протоколярно, и тогдї доперва довершилось давню выжиданє спєнсионованьє ко. Томаша. Самборцямъ можемо щиро пожелати такої крашанки великодної.

— Тимошеї Мандибурѣ, краєвий инспекторъ шкѣлѣ народныхъ, перенесенный въ станъ супочинку, а при тїй нагодѣ одержавъ ордеръ зєлѣзної короны III-го клася.

— Видѣль Філіи Просвѣты въ Станіславоѣ подає до вѣдомости своимъ членамъ, що зъ днемъ 15 н. ст. цѣвїя с. р. перенѣть свое урядованьє до хаты товариства „Руска Весїда“ (въ каменїцї де Народна Торговля), де такожъ членамъ книжочки выдаютьсє. — За видѣль: К. Волянскїй, голова. Д-р Л. Озаркевичъ, секретарь.

— Выдаєть „Часописи Правничої“ проситъ насъ о умѣщенїє отсєго Повѣдомленя: Вп. панове, котрі отримали „Часописи Правничої“ (выпускъ I, чиста 1—4) а не хотять предплачувати сєи часописи, звалотъ намъ одворотню почтою ласкаво звернути отриманїи чиста. Въ противнѣмъ случаю просимо о надбєланьє предплати. Накладъ часописи невеликий, такъ що може не выстане для тыхъ, котрі хотять предплачувати. Вєсьхъ нашихъ Вп. Предплатникѣвъ просимо о ласкаво вырѣшаньє цѣлорѣчної предплати и надєсланьє праць — жєлаючи нмѣ при тїй нагодѣ: весєлого и щасливого „Христосъ воскресъ!“ — Выдаєть „Часописи Правничої“, Львоѣ ул. Корнятковъ, ч. 1.

— До польско-руской комитету передвыборчого въ Турцѣ, про котрый мы свого часу згадували, належать: ко. Микусъ лат. парохъ, о. Прухницькій, рускій парохъ, оба зъ Турки, Брониславъ Осуховскїй дѣдичъ зъ Беневой, о. Корн. Яворскїй парохъ зъ Лѣмны, кн. Масальскїй зъ Яблѣнки, Іосѣд. Пасичанскїй писатель зъ Задѣльска, Ватиканскїй директоръ школы въ Турцѣ и о. Салагубѣ зъ Тарнавы. Комитетъ уконститутувався, выбравши ко. Микусъ головою комитету, а о. Прухницького заступникомъ. Комитетъ ухвалить удатисѣ до обохъ комитетѣвъ выборчихъ, щоби вже для турчанского повѣта не ставили кандидата, бо комитетъ уже нє має, а до намістника выслати депутацію зъ просьбою, щоби на сєй разъ заказать своимъ подвладнымъ органамъ мѣшатисѣ до выборовъ, бо повѣтъ хоче перевести выборы безъ деморализації народу, зъ котрого толькѣ живода має „гешєтѣ“...

— Справою галицкого судѣвництва и деякихъ адвокатѣвъ займалєсь въ теперѣшній хвилї самъ министръ Шенборнъ. Зъ Вѣднїи доєсать до польскихъ дневниковъ, що „хтосъ“ стараєсє у Вѣднїи о усунєньє президента Симоновича и прокуратора Гиртлера зъ ихъ посадѣ за процесъ кукизѣвскїй. Президентъ Симоновича покликано до Вѣднїи дѣлѣ тамъ має перебуть три днѣ. Зъ другої сторони ведєсь теперъ у Вѣднїи справа нападѣвъ Кирґега Лв. на адвокатѣвъ Рониского (передъ тымъ званого Вурштѣмъ) и Крагера, порушена въ радѣ державной нос. Вергінатисъ. Адвокатъ Рониский выѣхавъ до Вѣднїи старатисѣ о выєднаньє делегації якогось суду не-галицкого для процесу его съ радикацією Кирґега.

— Епїлогъ до мобилизації въ Жидачѣвщинѣ. Резервисты повѣта жидачѣвского, покликанїи своимъ старостствомъ на воєну, явилиєсь въ кількадесятъ мужа день передъ рєчинцемъ на перонѣ дѣрѣца

въ Николаєвѣ и, коли надѣйшовъ побѣдъ зѣ Львова до Стрыля, кинулись товпиою на вагоны и въ одній хвилї здобули ихъ приступомъ, хочъ нѣбоднѣ зъ сыновѣвъ Марса не посѣдаєть білету бѣды. Кондукторы попали въ колязїю, але воєнки нашї успокѣили ихъ, кажучи, що имъ належитьсє воєнна бѣда державною зєлѣзницєю, наколи держава кличе ихъ на свою оборону. Нѣчого було дѣяти, побѣдъ рушнѣвъ и повѣзъ зашлєво упертыхъ резервистѣвъ. Але теперъ зайшла нова неспѣдьванка. Мобилизація показалась фарсою, а дирекція зєлѣзницѣ державныхъ, не розумѣючи такихъ жартѣвъ, хоче противъ аранжерѣвъ мобилизації выступити зъ претенсією о бдшкодованьє...

— Въ Рєшєвѣ роздїлилася на дняхъ поголоска, що министерство велѣть Френклевї зъ Медлїнгѣ замкнути вѣсь склєны зѣ обувю, позакладанїи по рѣзнихъ мѣстахъ Галичини. Розрадованїи тою вѣстою шєвцѣ рішлїескїи кинулись на склєнь Френклѣ, потовкли шибѣ выставки а въ нѣчѣ замѣстили шлїдѣ смолою.

— До Снїатина прибули зъ Вѣднїи повномочники Львовско-Черновецкой зєлѣзницѣ, щоби порозумѣтисѣ зъ радою мѣстою въ справѣ будовы зєлѣзницѣ зъ Снїатина до Городенки.

— Президентъ найвысшого трибуналу Антонїй Шмерлингъ обходити будє дня 15 н. ст. мал. с. р. ювилей 60-лїтної службѣ державной. Дня 15. мая 1829 р. ставъ аскультантомъ, въ червні 1849 р. министромъ судѣвництва, въ 1860 р. министромъ державнымъ а бѣд 1. цѣвїя 1867 єсть доживаньємъ членомъ палаты панѣвъ. Має теперъ має 84 лѣтъ.

— На зѣздѣ педагогѣвъ у Вѣднїи ухвалила секція филологична, щоби заведено въ гимназіяхъ науку mittelhochdeutsch.

— Членами комисїи испытѣвѣи для наукъ политичныхъ именувавъ н. министръ просвѣты: д-ра Кар. Енглѣ, секретаря прокураторїи скарбу, д-ра Густ. Рошковского, проф. университету львовского и д-ра Стан. Старжинского, доцента университету львовского.

— До Львова зѣбхавъ мужескїй солѣвовый квартетъ вокальній проф. Удєля зъ Вѣднїи и даєть въ сали „Сокола“ въ недѣлю Великодну концертъ. Поча токъ о 6 годинѣ вечеромъ.

Посмертїи — ☞ — оповѣстки.

Николай Волошинскїй, парохъ въ Жукотинѣ, завѣдатель деканата жукотинского, ординаріатскїй комисаръ шкѣлѣній и для справъ сервитутныхъ, уконовоє въ 48 роцѣ житя а 22 роцѣ свєщєства. Вѣчна ему память!

Дмитро Козакъ, сєлєвїннѣ-патріотъ въ Мацѣшинѣ въ повѣтѣ жовковскѣмъ упокоєсєа сими днями. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— Иллюстрованїи житя свєтлѣхъ на кождїй день въ роцѣ. Збѣравъ и уложивъ свєщ. Євгенїй Гузарѣ. Выпудкувавъ и выдаєть Василь Левченко. Выпускъ першїй. Коштѣмъ автора. Цѣна выпуска 80 кр. (а зъ рекомандованою переєлєкою почтовою 1 зр. а. в.). Станіславоѣ, 1889. Зъ друкарнї Станіслава Хованца. 4 стор. 112 въ велику 8-ку. — Въ I-мъ выпускѣ суть тогдї дуже гарно выконанїи иллюстрації: 1. Богоявлєнє Господа. 2. Антонїй Вєл. 3. Григорїй Богояловъ. 4. Іванъ Золотоустый. 5. Стрїтєнє. 6. Ісєндоръ Нїлузіотскїй. 7. Левъ пана римск. 8. Григорїй Двоєсловъ. 9. Венедиктъ. 10. Благоушєнє Пр. Дѣвы Марїи и 11. Вмуч. Юрій. — Цѣлє дѣло друкованє на гарнѣмъ сатїнованѣмъ паперї въ великій 8-цѣ (бѣлшїй форматъ якъ н. пр. „Батьківщинѣ“) великими, выразными и новыми навмислє для „Житя Свєтлѣхъ“ опрѣвѣженными черенками, предстєвляєсєа вєльми принадно. Иллюстрації бѣднѣй дуже старанно. Языкъ чистый, корєкта майже безъ похабокѣ. Выпускъ оббїмає „Житя Свєтлѣхъ“ бѣд 1 ст. ст. євїя ажъ до бѣлшїи половины цѣвїя. — „Житя Свєтлѣхъ“ напїсанї гарно и легко въ формѣ оповѣданя. Зѣ взгляду, що сє перша того рода праця зладжена въ нашѣй мѣвѣ, належитьсє признаньє авторѣмъ о. Євгенїю Гузаревї, що подїяєсєа сєго труда и довершєу его добре. Признаньє однакж належить оказувати дѣломъ, высылючи предплату переказами почтовыми на адресу автора въ Завалѣвъ (почта въ мѣсто).

— Число 7 зєрївала зъ 1 (13) цѣвїя вышло въ збѣлшенѣмъ оббѣмѣ и мѣстатѣ въ собѣ богатїи матеріалѣ стихѣмъ и прозою. Изъ замѣтлївѣшихъ статейкѣ подїносимо: „Общєе посрамлєнїє“, вступный стихъ Залукєнча, „Вѣдчїты д-ра Вычосы“, „Жвава цѣсѣнка“ Т. П. ого, Historia naturalis sublimior Амана Мордохєа „Въ Збаражѣ“, „Розмова телефономъ“, „Чому такъ?“ (нотатка зъ окаянїи ювилєю руского театру), знаменїта якъ кождымъ разомъ, „Сучасна лїтописъ“ Бузька, Balada jakichъ wiele Ам Мардохєа и др. Шеєту сторѣну украшає дуже гарна и повна глѣбшої гадкїи иллюстрація „На смѣтѣ галицѣмъ“.

Господарство торговля и промышленность.

— Ц. н. Дирекція руху зєлѣзницѣ державныхъ у Львоѣ розписала въ урядѣвой газетѣ львовской оєрѣту на работы розширєня етатїй Перемышль-Бакотчинѣ въ зблизженїи сумѣ 101.000 зр. Рєчєнєць внесєня оєрѣтъ назначєний до 3 мая с. р. — 3%-їи листы заставнїи заведеня кредит. земного Притягєвєню припала голова выграна 50.000 зр. на сєріє 3856 ч. 62, а выграна 10.000 зр. на сєр. 2000 ч. 23.

— Угорскїи лѣсы премїєванїи. При онєгдашнѣмъ тагнєню тыхъ лѣсовъ припала голова выграна 100.000 зр. на сєріє 5. 247 ч. 16, а выграна 10.000 зр. на сєр. 2600 ч. 47, бѣтакъ выгравли сєрїи: 72 383 396 398 905 940 955 1165 1573 1802 1956 2063 2233 2466 2600 3492 3622 3682 3698 3891 4027 4398 4402 4741 4803 5086 5088 5247 5355 5504 5514 5756

Курсъ вѣдєнскїй зъ 19 цѣвїя: Акціи зєлѣзницѣ Карѣла Людвика 209; зєлѣзницѣ пѣвнѣчной 260; зєлѣзницѣ державной 244-50; зєлѣзницѣ львовско-черновецкой 534-50. Галицкїи облигації индєвїзаційнїи 104-75. Акціи банку для краєвъ коронныхъ 238.

Курсъ львовскїй зъ 19 цѣвїя. Листы заставнїи банку гипотечного галицкого 5% платѣть 100-20, жадають 101-20; банку краєвого 4 1/2 % платѣть 97, жада. 98. Товариства кред. 5% платѣть 100-65, жада. 101-65; Тов. кред. 4% лѣс. въ 4 1/2 л. платѣть 93-50, жада. 94-50, — 4 1/2 % лѣс. въ 52 л. платѣть 97-85, жада. 98-85. — Листы довжнїи банку русикъ въ ливидѣ 3% (давнѣйше 6%) жѣд. 57-50, за 2 1/2 % жѣд. 48. — Индєвїзаційнїи галицкїи 5% глатѣть 104-50, жада. 105-50. Позычка зъ 1873 по 6% платѣть 104, жада. 106, зъ 1883 по 4 1/2 % платѣть 95-10 жада. 96. Рубель платѣть 1.26 1/4 жѣд. 1.28 1/4.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Выказъ жертвъ на „Руску Бурсѣ“ въ Тернополи за часѣ бѣдъ 26 євїя до 29 марта 1889. Яко члены зложили: Вп. Викт. Грабъ зъ Тернополя 3 зр., Ник. Пєшєкєвичъ зъ Яєла 2 зр., Іос. Мишєвичъ зъ Кракова 3 зр., Викт. Загайєвичъ зъ Терн. 3 зр., Юр. Гєцѣвъ зъ Терн. 2 зр., Ром. Вачинскїй зъ Терн. 2 зр. — Въ дарѣ зложили: Ч. громада Пронятїи и Кутковѣвъ зъ коляды 3 зр., п. Ка. Топольнїкїй зъ Терн. 10 зр., Бєзѣмєннїй зъ Добрукута 1 зр., п. д-рѣ Семѣратѣвичъ зъ Манастирискъ (черезъ „Дѣло“) 1 зр., пп. Левъ Стефанѣвичъ зъ Залозєцѣ 2 зр., І. Мойсєвичъ зъ Залозєцѣ 2 зр., о Стеф. Лєсюкѣ зъ Залозєцѣ зъ акачєту и бѣдъ сєбѣ 4 зр. 40 кр., Институтъ Стєвѣропигїйскїй одєотки бѣдъ фонду бл. п. Ём. Косєєка за 1888 роцѣ 24 зр. 70 кр., Каса щаднїча мѣста Тернополя 50 зр., Тернопольска рада повѣтова 25 зр. — Въ натуралїяхъ зложили: Ч. громада Дєнїєвѣвъ 7 гарцѣвъ крупъ грєчаныхъ, 14 гарцѣвъ крупъ ячѣмнїныхъ и 3 чєвєрки гороху; п-ѣ Гладїшєвска зъ Тернополя 3 книшїи и 4 фунты вєпрѣвїны; ч. М. Рєдчукъ, господаръ зъ Чернїхѣвєцѣ, чєвєрку гороху, чєвєрку муки кукурुзынїи и 4 кварты крупъ грєчаныхъ; о. Крушєльнїкїй зъ Бѣлої 7 бохѣнѣвъ хлѣба; о. Любѣвичъ зъ Оєстрова чєвєрку грєчки; п. Ів. Чернївскїй, юристъ зъ Збаражѣ, 7 книжѣкѣ до библіѣтєки Бурсѣ; о. Ів. Кїпрїанъ зъ Нємєвровѣ 30 примѣрникѣвъ „Утрєнѣ на св. Пєдлїю Пасхи“ по 30 кр. — Выдѣль „Руской Бурсѣ“ складає за повшїи жертвы вєсьмъ П. Т. Дєлєламъ щєру подяку, а що удєржанє 21 питомцѣвъ въ Бурсѣ вымагає вєлькихъ накладѣвъ и выдєтѣкѣвъ, а крѣмъ того дѣмъ Бурсѣ въ євѣмъ роцѣ будє потребувати рєпараций, котрі такожъ потягнутѣ за сѣбою значнѣйшїи выдєтѣки, просимо усильно Вп. Земляковѣ, щоби не забували на нашу институцію и прїйшли їй въ помѣчь хотѣ бы и найдрѣбнѣйшими датками. — Одѣ Выдѣлу „Руской Бурсѣ“ въ Тернополи. Д-рѣ В. Луцѣвскїй, голова; Р. Вачинскїй, касїєрѣ.

Зъ нїчѣшнимъ числѣмъ розсылаєсє „Объявлєнє Агенды въ дѣлѣ обезпєчєнїя цєркѣвъ, приходскїихъ и шкѣлѣныхъ будынкѣвъ.“

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 21. цѣвїя. Вѣчє католикѣвъ бѣдудєсєа 29. с. м. а заразъ на другїй день розпочнутѣ сє нарады надѣ справамїи шкѣлѣными. — Уря-

дова газета оголосила санкціонованїи законѣ о сєлєвїнскихъ спадшїнахъ и о будѣвѣ почты въ Бродѣхъ, Лєобєнѣ и Лїберцїи.

Прага 20. цѣвїя. Графъ Таффѣ конфєрувавъ вчєра зъ маршалѣмъ краєвымъ въ справѣ угоды Чєхѣвъ зъ Нѣмцїями.

Бруксєля 20. цѣвїя. Францускє правитєльство не зажадалѣ ще выдєлєня Булїжєра зъ Бруксєлѣ, лишь французскїй посѣлъ конфєрувавъ зъ министрѣмъ дѣлѣ внутрѣшнихъ и сказавъ єму, що агїтатїя Булїжєра зъ Бєлгїи выклїкує нєвдоволєнє въ Франціи.

Парїж 20. цѣвїя. Кажуть, що молодшїй сынъ царя прїѣдѣ на выставу парїську а зъ нимъ прїѣдєт и рѣссїйска єскадра; єскадра будє стоять въ Шєрбурѣзѣ.

Впѣв. Дописуватєлямъ „Дѣла“. Коли чїлї дописѣ, прїгодна до печатїи, доєи ще не помѣщенѣ въ „Дѣлѣ“, то сталѣсє сє єдино задалѣ недѣстачи мѣсцѣ, котрого вєлькѣ частѣ займали намѣ справѣданя зъ радѣ державной. По свєтѣхъ прїсїлѣшнїи печатаньє дописѣвъ и просимо нашихъ Вп. Читатєлѣвъ о якѣ найчастѣйшїи дописи и звѣстки зъ краю.

Листъ зр. 6 — коштує величавый

Годинникъ маятниковый зъ 6-лїтнїи гарантїєю.

Ой годинники маятниковый помѣщенїи въ гѣтицкѣй єкрїнѣ зъ дєрева орѣхового, прикрашенїи рѣзбѣю, за єкломъ, зъ насадою, дающею зниматисєа, гарно политїрѣванѣю зъ прикрасамїи, и мають вєрѣть, що майже нїкогдѣ не пєсєсєа. Пружина до натягана єсть подобно зарѣтована, вєрѣть урєгулованый докладно на сєкунду, тому такїи годинникѣ маятниковый, по прїтѣ, що єсть недѣрѣвнѣный щѣдо правїльнѣйшѣмъ єсть такожъ вєльми гарнымъ и найбѣдѣповѣднѣйшимъ мѣблємъ.

Листъ 4 зр.

Годинникъ для конторы або передѣпоною цѣлѣй зъ металѣ, округлого, вєльшого формату зъ ключѣкомъ, накручєсєа лишь разѣ на бѣвѣмъ дѣлѣвъ, найдєшевѣйшїи и найбѣлшїи.

Уникатъ! єсть новѣвынайденный свѣтѣловый годинникъ маятниковый, помѣщенїи въ дєлєкатѣи полїтерѣваныхъ рамахъ, округлыхъ и жѣлобєныхъ, зъ приладѣмъ будѣльнымъ и сїгналѣвымъ зъ двѣма бронзоваными ватами и патєнтоваными цїфєрблатѣмъ, що свѣтитъ ясно мѣсцѣ въ тємнѣй нѣчи бєзъ нїякого матеріалу запального, коштує такїи годинникъ необходїмїи лишь зр. 2-75.

Нєзвычайнє здивованьє выклїкує новїи рємонтѣровый кишєвєй мужескїй годинникъ. Сєй вєличавый годинникъ, що цѣлѣкомъ заступитъ правѣднїи золотїи годинникѣ єсть заосмотрєный въ приладѣ вѣзѣвовый, накручєсєа ушѣкомъ бєзъ ключа, знаменїтє склѣ кристалєвє, вєрѣть нєпѣсѣующїи, зъ подобно зарѣтованѣю пружинѣю. Сєй найбѣлшїи вєличавый годинникъ спеціалїтєтовый коштує разомъ зъ гарнымъ бѣловѣднымъ ланцѣушѣкомъ, цѣлѣкомъ подобнымъ до золота, лишь зр. 6. За правїльнїи хѣдѣ поручаєсєа. — Прѣстѣсєа надєслати замѣвленя якѣ можна найкѣршєе, бо вже тепєрѣ по першѣмъ оповѣщенїю анонсу надѣхатѣ сѣтки замѣвленя а кождѣму трєба вѣдовѣдїи. Кождїи замѣловєнїи годинникѣ пакѣуєсєа въ бѣдовѣдно приладѣну єкрїнѣчѣмъ и розсылаєсєа за послѣднїю або надѣсланьємъ замѣловєнѣ на вѣсь сторѣны свѣта.

Uhren Fabriksdepot D. KLEKNER,
Wien I. Postgasse Nr. 20.

СКЛАДЪ и РОБОТНЯ

выробѣвъ нождѣвнїчєхъ

Юліяна Дуниковского

при ул. Галицкѣй ч. 16.

Поручаючи своє заведєнє въ выробѣвъ власныхъ и затѣрпаннѣхъ, вхѣдїиныхъ въ оббѣмъ нождѣвнїчєвъ, яко то: нождѣ рѣзного рода, нождѣчїи, бритвы, сцїзѣорїки и хирургичнїи инструмєнты, прїймаю зарѣзомъ вєсьлякїи замѣвленя и напѣравы, котрі выконую въ якѣ найкѣрѣтѣшѣмъ чѣсѣ и по найумѣренѣйшїи цѣнахъ для повного адовоєнѣя Вп. Т. Публїки. Дякуючи за дѣтєрѣшнє подїмогѣтаньє, прошѣ о дальшїи ласкавїи взгляды. 2878 10—10

Зъ глѣбѣкимъ поважаньємъ:

Юліяна Дуниковскїй

нождѣвнїчѣ при ул. Галицкѣй ч. 16.

ВИНА

австрїйскїи и угорскїи

стѣловїи 1 лїтрѣ 40 кр.

ЗЕЛЕНЯКИ

1 флїшка 50, 60, 70 80 кр. и 1 зр.

такѣжъ

и вєсьякїи иншїи вина

по найдєшевнїи цѣнахъ поручає

Альбєртъ Шѣвѣронѣ

2911 6—6 передѣтѣмъ

Ф. В. КРУЛИКОВСКІЙ

у Львоѣ, Плицѣ Марїанцкѣй Числѣ 7.

Закладаюся

за вєлку цѣну, но жалѣю зъ монѣхъ конкурєнтѣвъ не въ ємѣлѣ продавати готовѣю або робити одѣжѣ для мужчїи а хлѣощѣвъ зъ матеріи краєвнѣхъ и затѣрпаннѣхъ такъ дєшєво, якъ я. Поручаю вѣдѣ богатїи єклатѣ такожъ 2484 Мѣд. Душѣвѣнѣтѣву 82—?

Замѣловєнїя въ мѣсто и въ пропѣлїи выконувѣють точно и рєтолично. На жадає въ выдѣлѣ въєрѣ дарѣмъ и франєсѣ.

Давїдъ Шѣвѣрѣвальдѣ,

матєрїєвъ мужеской одѣжѣ гурѣмъ покрѣбою.

Львоѣ, ул. Галицѣя ч. 8.

Залѣжѣный 1848.

УНИКАТЪ!
єсть цѣлѣкомъ новѣ вынайденный свѣтѣловый годинникъ маятниковый, помѣщенїи въ выгнутыхъ рамахъ округлыхъ, зъ приладѣмъ до будѣнїя и сїгналѣу зъ двѣма бронзоваными ватами и патєнтоваными цїфєрблатѣмъ, котрїи въ тємнѣй нѣчи ясно свѣтитъ мѣсцѣ бєзъ нїякого свѣтѣлого матеріалу, а коштує сєй необходїмїи годинникѣ лишь зр. 2-75. Кождїи замѣловєнїи годинникѣ пакѣуєсєа въ бѣдовѣдно тогѣ приладѣну єкрїнку и розсылаєсєа або за послѣднї

Прочитайте!

Лишь цѣлкомъ дивнымъ случаемъ удалось мнѣ, купити цѣлый величезный складъ одной славной фабрики хустокъ-намитокъ, и тому могу продати кождой пани величезну, грубу, теплу, не до знищеня хустку-намитку лишь за 2.85. Ся величезный новомодный хустки-намитки суть подъ порукою зъ правдивой чистою вонны овечой, сѣрой (три дѣтѣи „ясна, середна, и темна“) зъ тороками, темною бордюрою, а довгы на 160 см. и широкы 160 см., тому есть се найбольша хустка-намитка, яка истнуе.

2896 1—6
Треба кождому свѣдѣти зъ замовленями, доки выстане припасу, бо нѣколи больше не лучитье така нагода. Розсылае зъ послѣплату або готівку.

S. WEISS

Wien, I., Seilergasse 7.

БЮСТЫ

Шевченка, Хмельницкого, Лисенка и Нечуя по 60 кр. безъ пересылки а по 1-10 зр. зъ пересылкою можна достати у п. Костя Паньковского ул. Ворменска ч. 27.

Сензациа!

Безъ ножа, безъ болѣвъ, безъ пластру, безъ тинктуры, безъ рѣзани, безъ палени, безъ выгрызани кислотами одалаеся кождый хотѣ-бы и якъ заданеный, або упертый

НАГНѢТОКЪ

мозоль, бородавка, безъ небезпечности патентованымъ невиннымъ знаменомъ на певно лишь въ одной минутѣ кождымъ, чи се мужина, женщина або дитина. Средство се есть найлучшимъ и наименее безпечнымъ зъ всѣхъ, якъ дося истнуе, а якъ ужинесъ знаряду, то чоловікъ мовѣ-бы на свѣтъ народився. Цѣна см штучку 60 кр., по надслано грошей розсылаеся оплатно на всѣ стороны монархii.

D. KLEKNER

Wien, I., Postgasse 20. 5—6

Случай!

Пованый сезонъ и бракъ грошей зробили для мене можливимъ, закупити значный запасъ одной великой фабрики хустокъ-намитокъ, и то му могу кождой пани величезну, грубу, теплу, не до знищеня хустку-намитку за цѣну величезно дешево за зр. 1.85 а. в.

Та сама хустка-намитка зъ найлучшою Рѣна-вонны овечой великой груба, 160 см. довга, 160 см. широка, коштуе лишь 2 зр. 85 кр. а исюды инде коштують зр. 6—.

Ся величезный модный намитки суть зроблены зъ найлучшою вонны въ сѣрой красцѣ (три дѣтѣи „ясна, середна и темнобра“) зъ дробнымъ тороками, темною бордюрою а мають 175 см. довготы и 175 см. ширини. Бѣтъ се найбольша хустка-намитка.

Треба свѣдѣти зъ замовленями доки выстане припасу, бо не скоро лучитье така нагода.

Розсылае за готівку або послѣплату

Exporthaus

(D. KLEKNER)

2898 Wien, I., Postgasse 20. 2—12

Ще такъ не лучилося!

Поручено мнѣ одною фабрикою, продати цѣлый величезный запасъ, за яку-будѣ цѣну, тому и продаю, якъ довго выстане припасу, мантильку зъ чистою найлучшою черной Zephir-вонны лишь по зр. 2, а вышывану шовкомъ и шенилею лишь за зр. 3.50.

Тя мантильки, найновѣйшой и найбѣлѣйшой моды зъ року 1889 на весну и лѣто суть посла величезны кождой пани. Найбольше панство и найбѣлѣйший пани у Вѣдны носятъ лишь ты знамениты найновѣйшій мантильки. Заразъ по оповѣщеню сей величезны пригодно нагоды, приходять дежно по надѣ 100 замовленъ то му треба свѣдѣти зъ замовленями, доки выстане припасу. При замовленяхъ проситье уклонино подати ширину плечей.

Розсылае лишь за послѣплатою

S. Weiss

Wien, I., Seilergasse 7.

NB. Що не подобаеся, приймѣеся назадъ безъ опору. 2897 1—6

!! ХТО !!

потребує полицу

яко поруку на позичку, на заосмотрѣе свои родины або на одплату за одержаний посягъ, такожъ на покритѣе за задолженыхъ властителейъ домовъ и реальностей, дальше для П. Т. особѣ, що не можуть зашести за жита нѣякого рухомого капитала, звѣдчи яко капиталъ закладовый для несомовныхъ дѣтей або дѣтей зъ другого супружества для рѣшю-правленя, коли П. Т. убѣдительно-ся перейшла вѣе 60-тихъ рокѣ жита (ажъ до 66 року), одержують они якъ найкраще полицу убѣдительно на кождо можливую суму въ одновѣдний и честный способѣ, ту або на провинци. Найстрогийна дискрѣция заповѣна у всѣхъ случаяхъ. — Поясненя о томъ подае бесплатно щоденно одъ 2—5 години старшій инспекторъ аскурацыйный **KLEIN**.

2910 2—50 Wien, I., Kohlmeßergasse 7, 4. Stock.

Кароль Яворскій

улиця Баторія, число 20 у Львовѣ

поручае

своѣ

складъ

обуви

дамской, мужеской

и для дѣтей

на кожду

пору року.

Выготовлюе всѣякий по приступныхъ

замовленя сейчасъ и цѣнахъ.

При замовленяхъ зъ провинци

прошу прислати одинъ

цѣбѣтъ на мѣру.

2874 10—10

20 лѣтъ

2659 25—39

въ родинѣ!

Домове средство, що довго держитъ все въ запасѣ, непотребуе дальшого порученя; мусить бути добре. При правдивомъ Anker-Pain-Expeller-ъ видко се наглядно. Дальшій доказъ, що средство засадуе на повне довѣрѣ, есть що многы недужы, пробувавши другыя знады-хваленыя лѣкы, хапають назавдъ за выпробо-ванный Pain-Expeller. Порѣшаньемъ переконались, що се средство домова при дѣтѣи, ревматизмѣ, рваню въ членахъ, и при простудѣ, болѣю голови, зубѣвъ и пачей, колькахъ и и. найновѣйше помогае; бо въ пѣ-зають вѣе звыкло по першіймъ на-терти. Дешева цѣна по 40 кр. вѣд. 70 кр., то можуть набути и бѣдны; але треба стеречисъ фла-зыныхъ и наслѣдуваныхъ а брати лишь Pain-Expeller-ъ зъ маркою „Anker“ за правдивый. Въ запасѣ по всѣхъ болѣшихъ апте-кахъ. — Головный складъ: Apo- theke zum „Goldenen Lö- wen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

Берненскій сукна

на порядне

весняне або лѣтне убранье

въ купонахъ по 3.10 метр. т. е. по 4 вѣдѣный лѣтъ одѣнь купонъ, зъ зр. 4.80 зъ звычайн. 2896 6— зъ доброй 2897 6— зъ лѣтшій 2898 зр. 10.50 зъ найлучшою

правдивой овечой вонны якъ таково сукна на иберцигеры, шовкомъ тканъ камгарну, лѣтній сѣрачкы, сукна на либерно, правдивый полотноны добры до праня, добры и найлучшій сукна чорны на убраня са- льоновы и ип. розсылае за послѣплатою ретельна и всѣхъ знача Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof

Brünn (Моравя)

ЗАЯВЛЕНЬЕ. Кождый купонъ есть 3.10 метр. довгы а 136 метр. широкы, проте выстарае на лѣте убранье мужеске. Довольне число метрѣвъ можна замовляти. За точне доставле- нье послѣ жаданыхъ взорѣвъ ру- читься. 2790 19—30

Взорѣвъ даромъ и оплатно.

„BEBA KING.“

„Beba King“ есть новою та- кого рода матерію, що переважи- шавъ 3 разовою тревалостію звычайне полотно, а при томъ есть о 60 проценти дешевле

Кому есть знамено на „Be- ба King“, сей найлучше одѣнитъ ей тревалость, а тому хто ей не знае, сему, чтобы выробить собѣ самъ осудъ о нѣй, выслаемо болѣшій дѣтѣи, а по выпраню ихъ придетъ до пересѣдѣня, що „добрый товаръ самъ хва- литься“.

Цѣны „Вебы King“:

1 штука 78 см. шир. 20 метр. довга, на грубѣе бѣлье зр. 7—
1 штука 88 см. шир. 20 метр. довга, на тонке дамеке мужеске и всѣяке бѣлье на постѣль, зр. 8.50
1 штука 175 см. шир. 15 метр. довга, на 6—7 простираль безъ шву зр. 11.80
Сейсамъ родъ 200 см. шир. 12.80
1 штука 175 см. широкя, 15 метр. довга на 6—7 дуже тонкихъ простираль зр. 13—

Вырѣбъ нашъ „ВЕБЫ KING“ кушити можна нефаальшованый лишь въ нашихъ складахъ.

Пробы на жадање даромъ и оплатно. 2877 4—4

М. БАЕРЪ и СПОЛКА

складъ фабричный полотно, сто- лового бѣла дамекого, мужес- кого и для дѣтей.

Львовѣ, улица Кароля Лю- двика число 1.

ИВОНИЧЪ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ

(въ Галичинѣ),

стація желѣзницѣ Ивоничъ.

Щавы алкаль, солонѣ, йодъ и бромъ

успѣшны въ недугахъ скрофулиныхъ и въ ихъ упертыхъ наслѣдахъ, въ хоробахъ шкѣрныхъ спали- тичныхъ, ревматизмѣ и въ рѣзныхъ недугахъ жѣлѣзничѣ

Купелѣ минеральны, бороваиновы, игливеи, тушовы и рѣчны. — Молоко, жѣлѣзныя, кефиръ, ингалаторія.

Знаменита стація климатично-лѣчнична.

Пора купелева подѣлена на 3 сезоны одъ 20 мая до кѣнци вересня. 2923 1—0

Мешканя въ 1-шіймъ и послѣдніймъ сезонѣ о 3/4 часѣ дешевле. Лѣкарь купелевы д-ръ Кл. Дембицкій, був. ассистентъ клиники университета айлоньского.

Просенны розсылае оплатно Дирѣкція.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найбѣлѣйшій кадила, бѣдженей численными меда- лями заслуги:

зр. кр. зр. кр.

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найбѣлѣй- шее въ пачкахъ по 50 кр. и 1—

КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ склада- еся зъ цѣбѣвъ, живицъ и балъ- самовъ выдающихъ дуже при- емный запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пуделко по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКЕ пыльное поливаеся на розжарену бляху, выдае дуже приятный и дуже пошукующий запахъ флаконъ — 25

КАДИЛО ВАРШАВСКЕ пыльное, приятный и деликатный запахъ того кадила дуже надаеся до сынобѣвъ и будоарѣвъ, фла- конъ — 50

КАДИЛО СОСНОВЕ; хто хоче мати здоровый воздухъ лѣсовъ шилковыхъ въ комнатѣ, то розжарюючи соснове кадило може его достати, флаконъ — 60

КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ есть незрѣваннымъ средствомъ въ такъ всѣхъ разкахъ де хо- дить о бѣдженье воздуха въ комнатахъ и о перешкоду чтобы не розвивалися помѣсти; фла- конъ 25 кр. и — 50

Достати можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коперника ч. 3. и ул. Галица рѣвъ Ватовой. Въ Краковѣ: Суконницъ ч. 20. — Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2. 2529

Перла Карпатъ въ горѣшній Угорщинѣ, бѣдженя одъ стаціи желѣзничной Terla-Trencsin-Terlitz на шляху долины Ваги ново отвореной линіи Vagapara о 20 минутъ ѣзды, а зъ Кракова черезъ Oderberg-Sillein можна достатись въ 9 годинахъ. Найлучшіймъ теплицѣ сѣрча- ной австро-угорской монархii зъ жерелами на 40° С. температуры. Пыльное положенье въ гарной околици лѣсной. Поручають на го- стецѣ, ревматизмѣ, парализмѣ, нерваль- гин, хлѣсье хроничный недуги шкѣ- ры, каріесъ и некрозу костей и т. п. Комфортно прилаженый бас- сенъ и бѣдѣлѣный купелѣ, ве- личаво устроеный новы лазенки (Hammam) въ маврискѣмъ стилѣ.

Лѣченя жѣ- лѣзною, электрикою и на тере- вѣ методою проф. Ерля. Дешевы помешаня одновѣдающъ всѣхъ вымота- ныи и выгоды. Концерты, театры и всѣякий увеселеня. Добра горѣска вода до пити, знаменита кухня. На многыхъ стаціяхъ желѣзничныхъ зниженъ цѣны до ѣзды тамъ и назадъ. Омнѣбуетъ и флякы при кождомъ поѣздѣ. Участь около 3500 людей, що лѣтаеся, а 5000, що прибѣдаеся.

Сезонъ купелевыи одъ 1 мая до 1 жовтня. По- ясненя и влаотроветный проспекты розсылае даромъ графека d' Harcourt дирекція купелева въ Тречинъ-Теплицѣ.

2360 4—8

Купелѣ сѣрчаній Trencsin-Terlitz.

Б. КИЧАЛЕСТЬ, складъ мебѣль въ улица Театиньска ч. 7. Про- дае по найнижшихъ цѣнахъ рѣзны роды мебѣль. 2890 6—8

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

„С П Р І О С Ъ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручае добру и выдѣтну каву спро- ваджену безосередно одъ проду- центѣвъ зъ Америки полудневы.

Коштуе у Львовѣ;

1 кильо 1.70 и 1.90 зр.

на провинци;

4 3/4 кильо 8.70 и 9.60 зр. франко

обдирателѣмъ надѣ 50 кильо опустѣ

Не маю зовсѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, котрой оголо- шують иншій подѣ назвою мого знамени. Спробаджую ка- ву просто одъ продуцентѣвъ, що могу доказати, и продаю ей най- менше о 20% дешевле якъ хто не- будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож- на достати каву вже лишь зъ че- твертой руки, а то для того, що продуцентъ спровадъ куртовинковъ на мѣсто, той знову куртовинковъ въ Европѣ, одъ тыхъ купце комис- сонеръ, а одъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожне- чого. Вирѣшавъ можна кождый самъ переконатися, чи достане де инде по той цѣнѣ такую каву якъ моя що до якосты и смаку. 2.27 224—

Наибольшій дѣмъ торговельный
I. & S. KESSLER, Берно (BRÜNN)
Ferdinandgasse Nr. 7.

розсылае даромъ и оплатно взорѣвъ и цѣнники.

2813 Фабричный складъ полотно. 7—10

На лѣтне убранье зъ камгарну

матерію, добры до праня, найно- вѣйшій взоры, рѣшкы 6 1/2 м. на одно цѣло убранья муж. зр. 3.

Якъ довго выстане припасу!

Берненскій остатки сукна 3-10 метра на 1 цѣло убранья муже- ского зр. 3.75.

Модный приборы жѣночій

Сорокаты и въ пасмуги матерію мо- дной 60 см. широкъ на шляфѣрски и дѣтѣи одѣжи 10 м. зр. 2.50.

Жюрон и Dreidraht матерію у всѣякихъ модныхъ краскахъ 1 зр. 3.50, II зр. 2.80.

!! Нагодѣе купити !!

Правдивый французскій матерію кра- шеный Зефиръ, 75 см. шир., въ пре- чудныхъ краскахъ. 10 метр. те- перъ лишь зр. 3.50.

Brocade и Jacquard матерію мо- дной, 60 см. широкій у всѣякихъ мо- дельныхъ краскахъ, 10 м. зр. 3.60.

Dois, найновѣйша сороката ма- терію модна, чиста вонна, 10 м. перше 10 зр. теверъ зр. 6.50.

Nervy 90 см. широкое въ кра- шеныхъ пасмужскихъ и у всѣякихъ краскахъ 10 метр. лишь зр. 4.50.

КАШМИРЪ, подвойно широкій чорный и въ краскахъ 10 м. зр. 4.

Вонный атласъ, подвойно ши- рокій чорный и въ краскахъ, 10 метрѣвъ зр. 6.50.

Владѣльчиконы за 10 м. зр. 2.50.

Лѣтній юбка Jersey гарно зробленый, гладкий зр. 2.50, прикрашений зр. 3.

Полотно и вебы

1 штука — 29 лѣтъ.

1 штука полотно домового, доброй якосты, 1/4 зр. 4.20, 1/2 зр. 5.50.

1 штука вебы-кингъ, найтяжша и найлучша сорта, 29 лѣтъ, тре- вальша чимъ чистѣе полотно, 1/4 зр. 5.80, 1/2 зр. 7.50.

1 штука оxford або зефиръ най- новѣйшій взорѣвъ. II зр. 4.50, I зр. 4.50.

Бѣлье жѣночѣ.

6 сорокаты жѣночыхъ зъ мо- щного полотна зъ обшывкою въ зубѣвъ зр. 3.25, зъ гатетомъ зр. 5.

3 корсетъ нѣчій зъ доброго шифону и гарно вышываный I зр. 4 II зр. 1.80

Розсылаеся за послѣплатою. Если не подобаеся, то принимается назадъ.

Правдивый англійскій матерію те- вѣтовъ 3-10 метра на 1 цѣло у- бранья мужеского I зр. 8.50, II зр. 7.50, III зр. 6.

Матерію на иберцигеры найновѣйшій краскы модны, най- лѣшья якостѣ 2-10 метр. на 1 цѣ- лый иберцигеръ зр. 6.

Модный приборы мужеской.

Мужеской сорокаты зъ шифону кретоно, оxford, найлучшій фабрикатъ I зр. 1.80, II зр. 1.20.

Роботничій сорокаты оxfordовыи сильныи доброй якосты, 3 штучкы II зр. 1.40, I зр. 2.

Поганичій зъ мощного полотна бархану, I зр. 1.50, II зр. 1.80 за 9 штучкы.

Нормальный реформированый сорокаты и поганичій, приемно носити ихъ въ лѣтъ вытягуютъ потѣ, за штучку зр. 2.

12 паръ шарпетонъ зъ шовкового фнишу (вытягуютъ потѣ) зр. 1.20.

1 пледъ до подорожн 3-50 м. довгы, 1.60 м. широкій, правди- выи англійскій зр. 4.50.

6 полотняныхъ шапокъ для мужчинъ и жѣночекъ, модный фа- сонъ зр. 1.20.

Парасоль зъ кльоту зр. 1.50, зъ шовку зр. 3.50.

12 хустокъ до носа мужеской зр. 1.20, обрубленый зъ пасмугами въ краскахъ на краю, жѣночій зр. 1.

Заслоны, покрывала и коверы.

Джутовъ заслоны найн. взоры, цѣлы въ 2 краск. зр. 2.30, 4 крас. 8.50.

Джутовъ гарнитуръ 2 покрывала на лѣжки и 1 на столѣ, най- новѣйшій турецкыи взоры, въ 2 крас. зр. 3.50, въ 4 крас. зр. 6.

Перешивана лѣтна ковра червона доосѣвъ довга и шир. 1 шт. зр. 8.

Намарѣ-Маніла коверъ на по- мѣсть 10 м. довг. тревальш, зр. 3.50.

шла на першій погляд прихильників і в саміх видів, однак, по близькому розгляді стану речей і по переведенню строгого об'яснення фінансової сторони такого підприємства представилася як вищий світ. Щоб не рибати так важкою сарава може надто односторонньо, запросив видів в послідній дній грудня мин. року значне число В. членів Руско Бесіди на нараду в той справі, хоча мати їх світлий погляд директивно в порівнянні з. Народа відбулася при живій участі великого числа В. членів нашого товариства, котрі, розсвідивши стан речей, розваживши докладно все, що промовляло „за“ і „проти“, заявили одноголосно против власного заряду театру Рускою Бесідою, поручаючи видів тим самим практикану до тепер форм управы театру т. е. при помочи установленой дирекції. Торішнє було директивною для видів як при заключенню контракту з початком сего року, так і північ при зміні дирекції по смерті пок. Ив. Гриневецкого.

Помінувши страту двох виглядів трьох артистів, персонал театру складається з тих самих осіб, що давніше, а крім того прибули в жіночій персонал сестри Радкевичів, з котрих одна заявила доволі виправно співачкою, артистка Романовська (на м'ясе уступивши з причини недуга артистки Марії Лодчичевої) і Ольшанська, — в мужеській персонал прибув новозаангажований до роль характеристичних артистів Ольшанський, уживаний при тім з успіхом до партій баритонових в оперетах, і заангажований до скріплення хорів пп. Новацій і Яновей. Цілий персонал жіночий числить тепер 11, мужеський 13, разом отже 24 особи, не вчисляючи музики, слуг і машиністів.

З вимомкою кількох на сцені не довго остачилих осіб весь прочий персонал нашого театру складає що-раз красиві докази артистичної рутини, як се признає загальний голос як столичної так і провинціальної критики. Побіль старших і давніших вже славних артисток і артистів, якими славуть в персонал жіночий артистки Виборичева, Кішеска і Осиповичева, а в персонал мужеський Стечинський, Виборичев, Подвосоцій і Платовський, виробили в послідній двох роках і з кожного погляду досі до назви артистів в жіночій персонал Киричак в ролях любовних, в драмах, комедіях і неспівних народних шпугах, і Радкевичівна як співачка оперет, а по части і Романовська в характеристичних ролях старших і молодих. З мужчин заявля незначний поступ артисти: Янович в ролях любовних, Киричак в ролях характеристичних і Кішеский як любовний в комедіях сальонній і дуже виправний співач в оперет. Прочі молодші сили показують також з кожним днем очевидний поступ. Хор, котрі за останню гостину театру у Львові в осени 1888 р. показали недостатно обаджені, скріплю також в значній часті, так що тепер хорів партій виходять майже усе зовсім коректно.

Хоча і з тим персонал не представляє вишній репертуар нашого театру досить вдовольно, то однак з огляду на потреби штики і успішній розвіз нашого драматичного речі знає видів потребу скріплення і доповнення його а вменю: 1) через заангажоване для жіночого драматичного персоналу що-найменше двох артисток, т. е. одної для любовних-драматичних, а другої для характеристичних ролей; 2) через заангажоване для мужеського драматичного персоналу що-найменше одного артиста до роль драматичних любовних і одного до роль характеристичних в 3) через заангажоване для мужеського співного персоналу одного рутинованого співача-тевора і ще кількох виправних хористів. Також доконче треба бажати зрештормовані і доповнення оркестру театру, котра разить великими хібами і до выстави більших оперет єсть зовсім недостаточна і невдовольна.

То суть вимоги що-до артистичного персоналу, по доповненню котрих мб бы театр наш братів смдо за представлення всіх творів нашого драматичного літератури, котрих нині за-для недостатку сил не може выставити, — се доноситься особливо до народних опер в роді „Роздіана ночі“ або „Утопленої“ Лисенка, — а також мб бы ставити і знамениті твори з чужих літератур. Одним словом можна сказати, що коли-бы повніш доповнення персоналу і оркестру театру далися перевести, наш театр станув бы близько висоты своєї задачі, одинокого народного театру Русинів в Галичині.

Однак з жалем приходиться видів піднести, що з тих конечних умовій доповнення розвитку нашого сцени лише значно менша часта може сповнитися при помочи тих фінансових сил, якими нині при найривнішій підмозі рускою публіки може розпоряджати дирекція театру, вчисливши в те тепершню соймову субвенцію в річний сумі 6000 зр. Коли звяжати, що вже і те першій персонал вимагає на своє удержання великого вкяду; що безастаний переїзди з м'яса на м'ясе потягають за собою великі і зовсім непродуктивні кошти, зуживаючи при тім надзвичайно скоро инвентар театру, а се знов потягає за собою значні видатки; що вкінці часта із субвенції мусить видатися на репертуар і підмозу артистів, — то стає ясно, що на вычислений доповнення лишається дуже мало фондів і видів Рускою Бесідою не може жадати бдї дирекції театру всего того, що до піднесення і розвитку нашого сцени єсть доконче пожаданим. Тут могло-бы прийти нашої сцені в поміч одно лиш відоме дозвілля

соймової підмози, що і повністю бути цїлою заходів нашого товариства в знайти підмозу у всіх, хто бажає розвитку нашого народного сцени і хто признає важність того розвитку для нашого народного життя.

З персонал тим об'являв наш народний театр в часі бдї 15 липня 1887 до 1 цвітня 1889 майже цїлу Галичину. В тім часі гостив бдї в Городенці, Чорткові, Тлустомі, Манастирських, Бучачі, Станиславові, Тернополі, Золочеві, Бродях (в двох послідніх м'ясах по два рази), в Перемишлі, Ярославлі, Рашеві, Добромилі, Дрогобичі, Самборі, Старбм м'ясах, Підволочиську, Збаражі, Скалаті, Грималові, Теремовлі, Підгайцях, Рогатині, Бережанах, Львові, Долині, Калуші, Стрию і Жовні, даючи звычайно чотири представлення тижнево. Лише в літніх м'ясах, коли театр наш гостив по менших м'ястечках, давано по 5-6 представлень тижнево. Хоч число тижневих представлень лежить зовсім в компетенції самої дирекції, старався видів вилити на дирекцію, щоб більше як 4 представлення тижнево давала лише в дуже виняткових случаях, а то з тої причини, що так часті представлення підрывають здоров'я артистів, а з другої сторони також сприяють підготовленню і выстави нових шпугів.

(Конец буде.)

Розпорядження о переведено нового закона войскового.

Польги для властителей унаследованных государств селянских. Коли хто єсть властителем ґрунту, може на случай добраня до войска бути признаний до доповняющої резерву підь условиями: 1) коли ґрунт належить до категории ґрунтів селянских и достается ему вь дорож спадщины (по свояках або чужих); 2) коли он сам на нѣм господарюет а доходъ з ґрунту выстает на удержанье родины з пять особъ и не большій єсть якъ лиш вь четверо.

Доказъ на 1) точку треба дати вытязомъ зъ книгъ ґрунтовыхъ, зъ катастрофъ податковыхъ а вь браку свихъ книжкою податковою и поквитованиями компетентныхъ властей. Доказомъ на 2) точку єсть свѣдѣнїе начальника громады и двохъ членовъ громады (могутъ бути такожъ двоциф, маючі право власности), котрыхъ сыновъ покликано до войска або сыны ихъ суть обовязані служити вь войску и не мають права до польги. Коли покажеть, що самъ доходъ зъ ґрунту не выстает на удержанье родины з пять особъ лиш вь полуценіи зъ другимъ доходомъ н. пр. зъ доходомъ зъ хаты, ремѣсла, зарбку, фѣрманен и т. д., то условіе, наведено вь 2) точці уважеться за несомненіе. Точка 1) доноситься лиш до послѣднего властителя ґрунту, и не треба, чтобы ґрунтъ зъ давнѣ давна переходивъ вь спадщаніи зъ одного на другого властителя ажъ до послѣднего.

За унаследованный ґрунтъ уважеться такожъ и той, который достается кому-сь черезъ одетупленіе, коли давній властитель (властителька), бдѣ которого той, що жадає польги вь службѣ войсковой, ґрунтъ той переймаетъ, тымчасомъ померъ а ґрунтъ бувъ бы и такъ правомъ наслѣдства на него перейшовъ.

Коли обовязанный ставиться до войска унаследовавъ бдѣ помершого родича (отца або матери) лиш половину ґрунту а другая половина осталась другому живучему родичеву (бдѣци або матери), то така спадщина уважеться такъ само якъ унаследованный ґрунтъ. Коли жъ за згодою всехъ спадкоємцевъ, одинъ зъ нихъ сплатить нмъ принадлежащу на нихъ пайку, то така угода уважеться такъ само якъ законне наслѣдство.

Вь такѣмъ случаѣ, коли-бъ спадкодавецъ ґрунтъ свей ще за життя подѣляв на двѣ або больша частей або коли-бъ ґрунтъ той роздѣлили доперва его наслѣдники, чи то вь наслѣдокъ послѣдній волѣ спадкодавца чи безъ неї за згодою всехъ наслѣдниковъ, то каждый зъ нихъ може лиш тогда жадати польги для себе, коли бдѣ, уважляючи сповненіе всехъ прочахъ условій, самъ господарюет на ґрунті, который унаследовавъ.

Польги збъ взгляду на односны родиний. На прошеніе (рекламацию) свояковъ могутъ бути увольнені бдѣ чинной службѣ вь войску вь часѣ мира и придѣлены до резерву доповняющо: 1) сынъ единакѣ, бдѣца, що не годенъ вже зарбяті, або вдовци матери, а коли нема сына то единакѣй зять; 2) по смерти батька единакѣй вукъ дѣда, що не вь силѣ зарбяті, або вдовци бабки, коли онѣ не мають сына; 3) единакѣй братъ або зведеный братъ (Halbbruder, бдѣ одного бдѣца а не бдѣ одной матери або на дворотѣ) зовсімъ осиротѣлов родины, або единакѣй зведеный братъ вь родинѣ, що осталась безъ бдѣца.

Лишь той единакѣй законный и рбднй сынъ, вукъ, братъ, взгляду той единакѣй зять має право на польгу, который дѣйстви своихъ родичевъ, дѣда та бабку и братовъ и сестры, взгляду тестя и тещу удержуе и коли бдѣ него вхъ удержанье завистъ.

Такъ само право на польгу має такожъ и незаконный сынъ, коли бдѣ него завистъ удержанье его родной матери и бдѣ онъ дѣйстви удержуе.

Той хто рекламуе, може жадати тон польги на такій самъ протязъ часу лиш до одного обовязаного до службѣ войсковой.

Пдѣ такими самими условиями уважеться такъ само якъ единакѣй сынъ, вукъ або братъ, взгляду зять, такожъ и той, чий единакѣй братъ або другі браты взгляду шурины: 1) служатъ при линіи або краевой оборонѣ — або будучи вь резервѣ доповняющій поклічуться выимково на подѣствъ закона зъ 31

мая 1888 р. до активной службѣ вь часѣ мира — припускаючи вь всехъ случаяхъ, що онѣ не суть дезертирами, або 2) що мають менше якъ 18 лѣтъ; 3) суть неадбными до зарбкованія за-для калѣцтва або слабости на умѣ.

За несостояча вь обовязку службовымъ при линіи або краевой оборонѣ уважеться той, хто: 1) служитъ добровольно по надѣ правыйный або продовженный часть службѣ при линіи взгляду при чинной службѣ вь краевой оборонѣ; 2) хто служитъ чинно при линіи або краевой оборонѣ, хочъ не обовязанный до правыйного взгляду до продовженного загального обовязку службового.

Однакожъ постанова 1) точки єсть важна безъ рбзницъ, чи братъ обовязанный служити якъ офицеръ або вь якѣй иншой рангѣ и чи его обовязуе до службѣ добра воля або чи бдѣ обовязанный служити якъ асентированный вь черзъ або по за чергою льбосовою вь линіи або вь чинной оборонѣ краевой, дальше чи бдѣ подчасъ обовязку службового єсть вь активній службѣ, чи нѣ.

Неадбность до зарбкованія бдѣца, дѣда, тестя а бдѣтакъ неадбность якогось другого мужеского члена родины мусить выключати адбность до своего або вь загаль до зарбкованія, котрымъ бы онѣ собѣ або прочимъ членамъ родины могли давати удержанье.

Моральный неадбности не суть причиною неадбности до зарбкованія. Такъ само войсковій инвалідъ не уважеться неадбнымъ до зарбкованія.

Коли майно або зарбкокъ родины єсть такъ значный и того рода, що бдѣ и безъ помочи рекламывого дає удержанье родинѣ, коли н. пр. бдѣ можна вынаймити, ґрунтъ пустити вь аренду и т. д., то неадбность до зарбкованія члена родины не дає права до польги.

Коли особа вь котрой корысть рбваться рекламыва, може ще вправдѣ сама н. пр. вести ремѣсло, доглядати господарства, але не може сама рухъ приложити або побочнымъ зарбкомъ удерживати родину, то має право жадати польги для свояка, коли-бъ н. пр. якась зѣтна вь веденіи ремѣсла, бдѣдаване ґрунту вь аренду, найманье роббтника и т. д. не давало можности удержати родину.

Вѣкъ овдовѣлыхъ матерей, бабокъ и осиротѣлыхъ сестеръ и ихъ физичній свойства не беруться вь рахубу а лиш пытанье, чи онѣ потребуютъ для своего удержанія помочи тыхъ, котрыхъ рекламываю.

Щобы одержати польгу, не потреба ажъ доказувати, що родина не має зовсімъ нѣякого майна.

Коли рекламывочій має якъ забезпеченіе (дожизненность, ренту), то не може лиш тогда жадати польги для того, которого рекламывуе, коли то забезпеченіе дає побѣла мѣсцевыхъ обставинъ удержанье родинѣ.

Коли для обовязаного служачій вь войску жадаєсь польги длатьо, що бдѣ єсть единакѣю підмозою родичевъ або родины потребууючю помочи, бо той, которого обовязкомъ було давати помбѣ, дѣсь перенѣсь, вызвандрувавъ, або заложивъ собѣ окреме господарство, то таке жадање уважеться за неоправдане.

Не треба такожъ доказу, що рекламыванный мешкає разомъ зъ родиною, котрѣй дає помбѣ, але треба доказу, що бдѣ фактично помагаетъ родинѣ.

Коли двохъ братовъ рбвночасно ставиться а родина одного зъ нихъ рекламывуе, то о пользѣ для него можна ажъ тогда рбшати, коли покажеть, що тамтой другій братъ єсть неадбный до зарбкованія або що его асентировано.

Нѣякого права до польги не мають пасербы збъ взгляду на того бдѣца або матерѣ, зъ котрыма онѣ лиш посвоячені а не спорбдѣнн; такъ само прывбріані сыны, выхыванні а наковецъ и зведені пасербы, що не мають зовсімъ спбльныхъ родичевъ (браты по бдѣчимъ и маточѣ).

Незаконный сынъ мають право до польги лиш збъ взгляду на матерѣ; онѣ мусять мати самі условія, що и сыны вдовци. Коли рекламывує законный сынъ бдѣца для удержанія своего батька, то коли-бъ бувъ незаконный сынъ матери (пасербъ бдѣца), то его не уважлянясь.

Незаконный сынъ матери, котра тымчасомъ бдѣдалась або зновъ вышла за-мужъ, може жадати польги, коли мужъ матери неадбный до зарбкованія а зъ давнѣшого супружества не має сына, который бы ему помагавъ.

Однорбчный охотникъ, що вже служить якъ войакъ, коли хотять бути именованій урядниками войсковыми вь резервѣ, будутъ могли по бѣсьмохъ недѣльхъ войскового образованія и вь мѣру потребности та на ихъ прошеніе образованіи до сен службѣ.

До краевой обороны будутъ придѣляться тѣ однорбчные охотники, котрыхъ асентировано при бранцѣ и по репартиціи рекрутѣвъ взгляду по бдѣчислению контингенту призначься до краевыи обороны; бдѣтакъ тѣ однорбчные охотники, котрыхъ представитель краевой обороны при комисіи асентированный признавать вь наслѣдокъ рбзницъ вь поглядѣхъ комисіи або збъ взгляду на ихъ зрбствѣ вь третѣй або высшій класѣ за адбныхъ; на послѣдокъ все однорбчные охотники, асентированні при бранцѣ — зъ выимкою фармацевтовъ — котрі зголосолися до краевой обороны, ажъ доки не доповняются приписане число.

При линіи и вь краевой оборонѣ має однорбчна чинна служба бдѣбуватися правыйно на власный коштъ. Тѣ, що не мають средствъ могутъ выимково бдѣбувати ее на коштъ державы.

Загальнй условія нравъ до польги. Однорбчна служба активнаа може бути дозволеная якъ тымъ, що вступаютъ добровольно, такъ и тымъ, котрыхъ асентировано при бранцѣ. Щобы одержати ту польгу треба: 1) мати державне горожанство вь одий зъ обохъ

половинѣ державы; 2) моральну адбность; 3) адбность наукову; 4) зголосолися до сего права найблизѣше при головной бранцѣ онѣ повѣтъ, де хто має ставитися; 5) адбность до выбраного бдѣдлу войскового; 6) у малолѣтнихъ згода бдѣца або овѣвчана.

Тымъ, що повнѣи ставитися 1 марта того року, за который бдѣбуваєся бранка, коли онѣ суть вь осмой класѣ середной школы або заведеня, що на рбвни стоить зъ школами середними, признаєся на случай ихъ бдѣбравы додатково побѣла однорбчнои службѣ, коли онѣ зажадали того при головной бранцѣ и найдальше до 1 жовтня скбичать зъ добрымъ успѣхомъ свои науки.

Мати розвѣдѣа або сепаратка, доки живъ розведеный мужъ, не має права жадати польги для сына, походячого зъ сего супружества.

Татуломъ одинокого вукѣа може бути призначена побѣла лиш вь сѣмъ случаѣхъ, коли его стѣць (т. е. сынъ або зять дѣда), вже не живъ або єсть неадбный до зарбкованія.

Одинокому вѣтви може признається побѣла тогда, коли его жѣнка або законна датна жѣна и бдѣ удержує цѣлу родину або хочъ-бы и по смерти жѣны а дѣтны; вь обохъ случаяхъ тогда, коли бдѣ потрібный до помочи неадбному до зарбкованія тестеві або по смерти того-жъ овдовѣлій тещѣ.

При рекламываціи одинокихъ сыновъ вь одноклассѣ вукѣвъ не береться вѣтѣвъ вь рахубу. Рекламываціи зъ якогось ничого титулу не можна вже зъ тѣхъ самои причини просто бдѣкнвити.

Коли хтось має кількохъ свояковъ, що були-бы покликаны давати ему помбѣ, вь войску або вь краевой оборонѣ, то рекламывочій може побѣла своего выбору зажадати побѣлы для одного зъ нихъ.

Требава бдѣустка збъ взглядовъ родинныхъ. Неардѣленій ще до арміи рекруты и вояки, щѣ обовязані служити вь линіи взгляду вь чинной оборонѣ краевой а не мають права на перенесеніе до резерву доповняющо збъ взглядовъ родинныхъ, однакожъ ихъ бдѣосны родиний заслугуютъ на уважляненіе, могутъ, бдѣбувши першу войскову науку, одержати передѣ часомъ бдѣустку на часть мира. Такій достойній уважляненія бдѣосны родиний суть мѣжъ иншымъ: „удержанье осиротѣлов незаконной родинѣ“, „удержанье судово розведенной або сепарованной бдѣ мужа матери“, „удержанье цѣлои родины, коли смерть пропашого дѣсь безъ вѣсти члена родины не може бути доказана.

Постанова сѣя не має жадного значенія збъ взгляду на жену або дѣтѣ обовязаного до службѣ войсковой.

Однорбчный охотники. Аспаранты на однорбчныхъ охотниковъ могутъ побѣла выбору а адбности бдѣбувати чинну службу якъ войакъ або якъ медика, фармацевты и ветеринары.

Однорбчный охотники медики мають служити одну половину року якъ войакъ а другую половину по осягненіи докторского диплому якъ аспутники лѣкарѣвъ асентированні. Фармацевты и ветеринары мають бдѣслужувати одинъ рбзъ чинной службѣ ажъ по осягненіи диплому магистра фармацевціи взгляду диплому ветеринарскому.

Призваніе сен польги може наступити доперва по предложенію доказу науковои адбности черезъ скбиченіе студій. Немають права до однорбчнои службѣ тѣ, що доуцетислися якогось злочинства або якогось провинны зъ охоты зыску або були засуджені за публичну неморальность.

Доказъ наукового уадбненія. Аспаранты на однорбчныхъ охотниковъ мусять предложати: 1) свѣдѣнтя школьные зъ скбиченого зъ добрымъ успѣхомъ послѣднего року публичной гимназіи або реальнои школы або побѣбныхъ заведенъ, котрі стоять на рбвни зъ тыми школами; до нихъ зачисляються такожъ публичні семинаріи учителей; 2) вытѣи зъ листы квалификаціиной, коли аспарантъ рббнѣвъ испытъ на кадета зъ фаху; квалификацію ту треба одержати найблизѣше 1 марта того року, вь котрымъ аспарантъ має ставитися; 3) свѣдѣнтя комисіи экзаменаціиной для аспарантовъ на однорбчныхъ охотниковъ; испытъ той мусить бути зроблений найдальше до 1 марта того року, вь котрымъ аспарантъ кбичить 21 рбкъ жѣты.

Свѣдѣнтяа матуральнй зъ наведеныхъ побѣ 1) заведенъ науковыхъ и свѣдѣнтя зъ испытовъ державныхъ при студіяхъ на университетѣ дають право до однорбчнои службѣ на власный коштъ и на коштъ державы. Свѣдѣнтяа матуральнй зъ иншихъ але рбвнорядныхъ заведенъ дають лиш тогда право до однорбчнои службѣ, коли ихъ потвердитъ инспекторъ школьныхъ або комисаръ правительственный. Свѣдѣнтяа заграничній дають право лиш до однорбчнои службѣ на власный коштъ и то лиш тогда, коли министрство краевой обороны за згодою фахового министерства и министерства войны признасть тѣ свѣдѣнтяа важными.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Пбсла информаци „N. fr. Presse“ має палата посббѣвъ зббратися на засѣданя вже дня 2 мая а додаткова сѣсія потягнеться до 15 або 20 мая. Найважѣйшою справою, яка прийдѣ побѣ нараду парламенту подчасѣ додатковои сѣсії, то була проектъ школьного закона, который п палатѣ панбѣвъ. Мотивуютъ се вѣтѣства тымъ, что закона насампѣ тымъ спосббѣмъ вь палатѣ послѣ

ию вывезалась над ним долгая дебата, бо коли палата панов ухвалювала якісь закони і передає его палаті послів, то в такім случаю палата послів передає достячний проект комісії без попереднього першого читання. Наколя се станесе, то внесення кн. Лихтенштайна перейде щасливо перше читання, бо більшість комісії буде могла вернутися до внесення кн. Лихтенштайна и в его дусі поробити поправки в проект правительства, коли вже не зробить того палата панов під впливом емоцій.

Час, коли аберуться спільні делегації буде зависіти від стану робіт в угорській парламенті. Той разішніе свої роботи вже ємні даями а на порядку денном стане дебата бюджетова. Коли не настануть якісь надзвичайні перешкоди так, як то було н. пр. при законі військовому, то угорській парламент упорався з своїми роботами вже в маю а спільні делегації будуть тоді скласти в червні. Міністри Тисса, Векерле и Феврари придуть вже з початком мая до Відня на раду міністерску и уложат там спільний бюджет. „N. fr. Presse“ каже, що в виду того, що ситуація в Європі єсть мирна и що правительство не буде ждати війних надзвичайних сум, то можна припускати, що сегодня сесія делегаційна буде коротка. В послідньх днях однакж розійшлася була у Відні поголовка, що правительство закладає и сего року від спільних делегацій надзвичайного кредиту и то досить високого. Оскільки та ввесь єсть правдива, годі ще знати, але в так непевном часі як тепершній все може бути.

По скінченню засідань ради державнои появиться зараз патент цесарскій, розвязуючий ті союми краєв, котрих законодавчий період сего року вкінчяєся а рівночасно будуть розписані нові вибори, котрі обдудуться в червні.

„Czas“ довідуюсь, що палата панов закладає проект нового закона шкільного, котрий має бути тім предложений в маю, доперва на сесійній сесії а в палаті послів стане ся справа на жадане правительство доперва з весною 1890 р. на порядку денном. Правительство застерігає собі в сьмім проект надзор над школами народними и допуская соймам далеко менший вплив на школи народні, як проект кн. Лихтенштайна.

Справа угоди Чехов з Нмцями має стати дуже добре и єсть велика надія, що тава прийде до згоди між обома народами. Гр. Таффе, перебуваючи підчас свята в Празі, мав до того значно прихилитися, хоч не знати ще, що властиво и як він робив; звясто лише, що приймав у себе Ригера и конферував дуже довго з кн. Каролем Шварценбергом та маршалком краєвими кн. Лобовицком. Гр. Таффе приймав також депутацію жидів, котрі між иншим предложили ему жалобу на рух антисемітскій. Гр. Таффе сказав їм на то, що можуть бути спокійні, бо правительство зробить, що буде треба зробити.

Для обдвнх мав Відень підчас великодних свят великий розрив у себе, котрі не обійшлися без проливу крови. Причину до розриву подав страйк вояків трамвайних, котрі, як раз в пору, коли у Відня на трамваях єсть найбільшій рух, заставили роботу. Першого дня свята давало собі те товариство трамвайне якесь раду, хоч замість 450 возів курсувало лише 190, але на другій день и то було неможливе. Вояки достали поміч від других робітників віденських, напали на тм часових вояків, били їх, засыпали очі напирком и навіть пробовали вивати шини. В наслідок того мусіла вмішатися поліція а бдак и вояки и з того прийшло в багатьох сторонах міста, особливо ж на передмісті Фаворітен, де єсть найбільше робітників, до кровави бійки. Вояки, кіння и пхота та кінна поліція, рубали шаблями, а робітники кидали камнями або з домів приватних и шинків великою посуною. Одного фельдфебеля, Христля, убито на смерть, другий достав камнем в голову так сильно, що камінь пробив чак и розбив голову аж до мозку. Робітники стріляли з дробу на пів метра довгими стрілами, заосмотреным на кінці довгими остроми цехами и ранили багато коней. Дуже багато людей покарлено и потратовано кінями. Характеристичним при том вєсьм було, що робітники почали були вже нападати на жидівські дома и шинки. Тепер вже страйк ослаб и здаєся що настане спокій. Цесар прихав до Відня и приймав зараз директора поліції на аудієнції. Здаєся, що страйк трамвайний буде мати такі наслідки, що або держава або місто возьме підприємство на себе.

Росія лагодиться пильно до війни и царь видав указ, котрий має піднести готовість армії до війни. В высших комендах, особливо на західній границі пороблено значні зміни и заступлено старших командантів молодшими и енергичнішими. Рівночасно видав цар указ постановляючий провизоричний регулярий для організації підвод на случай мобілізації.

Звєсто, що російскі реакціонери вже від давна выступают против всяких свободних інституцій в Росії, які єсть осталися в часів Александра II. и що найбільше їх колють в очі земства и суди присяжні. Против перших выступав вже в. Толстой як людина приватна, а другі, як самі себе убої, бо потім реакціонери самі на себе орудує як руки, своєю надзвичайною диктатурою. З Петербурга доходить в пр. що в тамошній перуї єсть адвокат, укладений з двох прокурорів, котрий укрив був 1000 руб. у одній фактурі и програв в азарті. В дру-

гом случаю увільнив тойже суд трох урядників почтовых в Петербурзі, обжалованих о спроневерені значной суми, мотивуючи свій вирок тим, що они мали за малу платню и потребували грошей.

Ген. Буляже був змушений вынести ся з Брюсселі. Розмова французского посла з бельгійским міністром дала внутрішних мала той наслідок, що правительство бельгійске дало Буляжеру деликатно познати, що він не може дальше проживати в Бельгії. Нині мав Буляже выхати до Лондону.

В Сербіи заносится мабуть на якісь важні внутрішні зміни и на борьбу партійну. Королева Наталиа и еск-митрополит Михайл мають, як звєсто, вернут до краю. Тепершнє правительство хоче змінити всі ті закони, що викликали були давній конфлікт церковний и змусили Михайла выхати з краю. Король Милан довдавшись в дорозі до Брусалю на що заносится, має також незадолго вернут до Сербії. В Бєлграді розуцено поголовку, що Милан хоче вернутися в Брусалю до монастиря и стати патриархом всіх Сербів. Молодий король їздив до Шабаду, де его величаво прийняли и угостили. Межи напредяками а радикалами закинула зновь борьба партійна.

НОВИНКИ.

— Утрено воскресну в субботу и службу Богу в неділю обдправив в архикафедральном храмі львівском Впреосв. митрополит Сильвестер в сослуженіе всіх кришань и при гарном співі хору питомців. Вся интелігенція руска згромадилася в тих днях в церкви св. Юрія. В неділю по службі Воякі уділив Впреосв. шений всім присутним в церкви напекс благословеніе з розрешеніем від гріхів. Отак приймав у себе гостей. Межи гостями бачили ми министра дла Галичини, г. Залеского з женою, намістника гр. Ваденія з женою, маршалка краєвого, високу ерархію церковну латинську и орменську, генералів и начальників місцевих властей політичних. З Русії був посол и член видлу краєвого сов. Бережницький, предсдатель „Нар. Дому“ крп. Делькевич, голова „Просвіты“ д-р О. Огоновскій, старшина Ставропигі д-р Ис. Шараневич, сов. Ильницький, проф. Вахнянин, проф. Ол. Варв'яскій, д-р Яновскій, надінженер Гавришкевич и все місцеве духовенство и багато других гостей.

— Першій день весни мали ми вчера в второк Великодний. На лонім звід гріло сонце немов лїтом. Температура в тїні доходила в полудне до +22° Реоміра. Може хоті раз на десять лїт загостити до нас весна, про котру так гарно співают и наші рускі поети, а котра звичайно дарить нас Галичан болотом під ногами а сніжком з гори.

— Свята Великодній у Львові проминули щасливо, як у Відні, де — як се описує в рубриці „Перегляд Політичний“ — прийшло до „кравальн“ на великі розміри. У Львові закламутила спокій тільки одна пригода на майдані Castrum. В буді в панорамі, котра там стоїть, вибили хлопчика кн. Поліційні узявши одного хлопця, але другий обдбили его. Тоді збїглося більше поліційнів и узявши двоох хлопчиків за „насилство публичне“...

— П. Льва Сава Терлецкого (бувшого богослова львівского, потім прийняшого православіе) узяв одного торка, коли агент аскураційного товариства „Славін“ їздив по Покуттю, випущено дня 6 н. ст. цвѣтня з червоного суду по півторарочній взынці слѣдчої. В доуроченіи п. Терлецкому писемь сказано, що „слѣдство о злочинствіе головної зрадї застановляєся и на внесеніе прокуратора обжалованого выпускаєся з взынці“. Спільно з п. Терлецким були підозріли о то злочинствіе ще три особи, але ті оставали в вольній стопі. Кажуть, що в справі п. Терлецкого переслухано до 800 свідків, списано до 3000 аркушів протоколів, кошти всего того обдшли до 5000 зр. — а вкѣнці вышло — нічо!

— Инспекторами краєвими — як доноси телеграм Dziennik-a Polsk-ого, именовані: С. Диб-стрянскій, директор гимназій тернопольской, и З. Самолевич, директор польской гимназії у Львові. Дальше мають бути именовані ще два инспекторы краєв, а одним з кандидатів на посаду инспектора єсть Іван Левіцкій, бувшій професор в Перемишлі, тепер перебуваючий у Відні при министерстві просвіты.

— На членів заведенія убезпеченія робітників від нещасливих пригод в Галичині и Буковині збдичиме у Львові поклавав министр справ внутрішних: 1) Анто́на Андаваго совѣтника намістництва львівского, 2) д-ра Вацлава Домашевского директора банку краєвого, 3) Николая Крауцкогo секретаря львівской репрезентации краковского товариства взаимных убезпеченіи, 4) Фридриха Лангегана президента черновецкой компании торговельной и директора буковинского кредитного заведенія земского, 5) Генриха Зайхого, совѣтника рахункового дирекції добір буковинского фонду религіиного, и 6) д-ра Тадея Скалковского адвоката и посла солмового у Львові. Як бачимо, самі Поляки и Нмци, Русина а в одного, хоч у вєхдній Галичині и в вбольшій половині Буковини робітники Русини! Так то за єри гр. Таффе виглядає рівноправність народностей!

— Дирекцію галицкой фонду пропинаційного творити будуть: Станислав гр. Ваденіи и д-р Верещинскій, які обдпоручили видлу краєвого; дальше д-р Еугеніи Ромер и Винкентій Гноупскій, які обдпоручили властителей права пропинації; иншим старостою Антоніи Германъ а Станислав Гітцъ, вице-презес кредитного товариства краковского, які обдпоручили к. к. на-дворничіи Остоє з дирекції не буде а в одній з Русин.

— Мерти тим в катерію. Дня 19. н. ст. цвѣ-

тня вечером у Львові приступив до поліційнта на улиці якийсь незнакомий чоловік и казав себе арештувати за спроневерені урядових грошей. Поліційнт завів незнакогого на полицію, а той там так оповів: „Назваю ся Огородник, вєсьм возним при уряді податковом в Чешанові, 38 лѣт, женатый и отец одной дитини. Граючи в лотерію попав я в нужду. Переносили з почты папери до своего уряду, а дня 12 цвѣтня достав реценсію на грошевий лист з сумою 356 зр. наданий рускою конесторією в Перемишлі до уряду податкового. Я сальшував підписи побора и кон-трольора, взяв грош з почты, а упивши сл, згубив я 340 зр. Щоби оддатися в руки справедливости, взяв я 15 цвѣтня одустку з уряду вѣб то до родини, а я прихав сюди.“ По том протокол одставлено Огородника до суду карного.

— Про якусь організацію ингилиотичну межи Поляками в Галичині доноси вѣденскій дневник. Факт єсть, що в Границі схоплює недавно и узявено Тадея Дворецкого, бувшого студента університету краковского, з такою книжкою соціалістичных и анархистичных. Російскій уряд мав прийти до пересвѣдченія, що в Галичині мусит бути якась тайна друкарня польска и дла розсѣду той справы выслав (як довідують вѣденскій дневник) своих довѣрчых урядників, щоби порозумѣлися з властями австрійскими. Дирекції поліції у Львові и Кракові доходить тепер той справы

— Дополняючі вибори до рад повѣтових обдудуться: 1) одного члена з міста Станиславова д. 4 н. ст. червня, 2) одного члена з громади сельских в Долині д. 28 н. ст. мая; 3) одного члена з громади міських в Перемишлянах д. 28 н. ст. мая с. р.

— Директор гимназії ярославской Андрій Май, мав з причини старшого вже вѣку податися на пенсію.

— О. Єроним Блюсь (Галичанин), приходник в Лейт в єпархії холмской, упокоився там же в лѣтм с. р.

— Пробка з господарова деяких вѣтків по селах. Оногоди подали громадяне з села Манастиря повѣта ярославского — як нам збдѣта доноси — жалобу до Видлу краєвого на господарку бувшого вѣта Войтѣха Крука (панского подручника и первого агитатора польского при всіх выборах) такого змісту: I. Крук будучи вѣтом збрав в роц 1881 пасовискового податку 62 зр. 50 кр.; в р. 1882 збрав 199 зр. 87 кр.; в р. 1883 збрав 217 зр., в р. 1884 збрав 116 зр. — всего разом 595 зр. 37 кр. З тих грошей збраних в громаді, обдслав Крук до к. уряду податкового в Ярославлі за ті 4 роки всего лише 139 зр. прочо суму 456 зр. 37 кр. здержавував враз з касіерами. — II. За продаж громадской лози, верб и бльшаны поодиноким громадянам, мало влжнуто до каси громадской 77 зр. 53 кр., а вложено лише 60 зр. 70 кр. — децидт в сумі 16 зр. 83 кр. — III. За принятіе до громады Манастиря побрав вѣт Крук від Якова Дудка 5 зр., Іосифа Огиса 1 зр., Івана Янаса 3 зр. Войтѣха Янаса 5 зр.; Францишка Культежа 9 зр., Михайла Дуды 2 зр., Андрія Кльоца 3 зр., Павла Кльоца 2 зр., Анто́на Берната 1 зр. 20 кр. — всего 31 зр. 20 кр., — и той суми до каси громадской не бдаав. — IV. В Червоной Волима громада 9 моргів пасовиска, а вѣт Крук в порозумѣні з гадами присѣлка Мельники продав их в Владислави Вогушеви на власну руку без волі рады громадской. — V. З Теревія мало убито до каси в двоох лѣтах 98 зр., убито жє лише 54 зр. 20 кр., а прочі 43 зр. 80 кр. пропали. — Манастир 12 цвѣтня 1889. Олекса Цука и Гриць Дола повномочники громады. — Осе образец вынаты з вѣтв скоп господарки в селі Манастирѣ, а такі села нещасливи и такі Крук, що враз з касіерами та писарями живють кривою хлопскою, то не рѣдкѣсть в краю нашом — X. У.

— Самоубійства вояків. В касарні поліції львівской застрѣлился в Великодній понедѣлок фрейтер І. Мотыка. — В Ярославлі застрѣлился поручник 90-го полку, Медіцкій, сын полковника мешкаючого в Рязеві. — В Червоных застрѣлился в Велику пятницю в револювера вояк Іосиф Олешанскій з черновецкого полку пѣхотног.

— Видѣл товариства „Руска Бєсѣда“ в Станиславові має честь прилудно подякувати паням Ол. Ва-жаньскій, Чачковскій и Волянскій, панам Іванови Франкови и Корнилови Устїановичев, дальше товариству любителей музыки и тов. им. Монюшка в Станиславові, що зволили ласково вяти участь в урочистом вечері урядном д. 1 н. ст. цвѣтня с. р. дла звеліченя XXVIII-ых роковин смерти Тараса Шевченка, а вкѣнці видѣлови Касина мѣщанского в Станиславові за бесплатіе одотупленіе салі — За видѣл: Т. Стажевскій голова. Д-р Л. Озаркевич, секретар.

— Статистика жандармеріи в Доинтаві выказує: 13 штаб-офицѣров, 95 офицѣров и 7838 жандармѣв и дѣлится на краєві команди жандармеріи. Команда краєва жандармеріи ч. 5 в Галичині числит: 3 штаб-офицѣров, 21 офицѣров, 2 рахунковых офицѣров, 85 вахмистрѣв, 252 начальників постѣв (Postenführer), 1443 жандармѣв, 2 слуг урядовых, 74 повѣтовых команд, 18 бдѣловых команд, 290 стаций жандармеріи. Краєва команда жандармеріи ч. 13 в Буковині числит 3 команди бдѣлов: в Чернівцях, Сучаві и Радѣцах, и 8 повѣтовых команд; 4 офицѣров, 1 рахункового, 11 вахмистрѣв, 50 начальників постѣв, 191 жандармѣв и 1 слугу.

— Справозданіе дому gry в Монах выказує, що сєи зимы прибуло до Монте-Карло 50.000 особ, обдбулося 15 поединків а 15 людей сповнило самоубійство. Зыск банку до 31 марта выносит 16 миліонѣв франків.

— Дробні вѣсти. Цесар удѣлив гр. кат. комитетови церковному в Гряді, пов. львівского, 100 зр. заломги на внутрішнє урядженє церкви. — Директор почт Шиньер вернув з инспекції до Львова и обняв урядованє. — Надирокуратор державный п. Зданскій перебу-

вав цѣлий майже минувшій тиждень в Станиславові в справѣ веденого слѣдства в тамошном заведеніи карном. — Проф. унив. д-р Мако. Новицкій загостив з Кракова до Львова, щоби порозумѣтися в справѣ нового выдани подручника зоології для гимназій. — Цесар удѣлив сестрам Милосердіи в Будзанові 200 зр. заломги на реставрацію костела, а в Бурштині 200 зр. на реставрацію шпитало. — Воякову сторожу поліційну у Львові поблѣшено о 40 вояків-поліційнів. — У Львові померли: Генрих Старжевскій, адвокат з Бродѣв, в 44-тѣм роцѣ житя и Кароль Ёжовскій, властитель добрѣ, бувшій член галицких станѣв, в 83-тѣм роцѣ житя.

Вѣсти з Еп. Перемыскои.

Презенту рег. coll. на Криницю одержав о. Ів. Копистинскій, парох з Красного.

Посмертні — ґ — оповѣстки.

О. Іван Пачовскій, ювілат, почетный совѣтник митрополіионой конесторіи, парох в Солонцѣ, упокоився в 82-тѣм роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— „Право обовязанности жителей державы“. Під таким заголовком вышла книжочка, написана Юл. Ілевичем, кандидатом адвокатским, а выдана обществом им. Качковского за мѣсяц май с. р. В той же книжочѣ мѣстится також житєпис пок. архика. Рудольфа з двома портретами и проповѣдь передь выбором посла. Цѣна книжочки 15 кр.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. На мѣсе лустратора-инжинира при повѣтовій радѣ в Чешанові з платнею 600 зр. и додатком 400 зр. на обѣзды добрѣ розписаный конкурс з рѣшнєм до 15 мая с. р. — Мѣстичо Краковец потребує лѣкаря громадского з платнею 400 зр. и додатком 120 зр.

— Именованія. Львовскій высшій суд краєвий именував практиканта судового Володислава Фрайда авскултантом судовым.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 24 цвѣтня. Патентом цесарским розвязані союми: галицкій, чешскій, дальматинскій, краинскій, тирольскій, в Гориціи и Градиціи и зардженіи новіи выборы. По вчерашних розрухах нині трохи спокійнѣше. Товариство трамвайное постановило полѣпшити долю тих вѣзников, що вернут назад до работы. Нині курсує вже 150 возів а вчера по полудни курсувало лишь 3. Цесар принимав зновь нині директора поліції Кравза.

Вѣдень 24 цвѣтня. Директоры: Самолевич з Львова и Дѣстрианскій з Тернополя и проф. Іван Левіцкій з Львова именовані краєвыми инспекторами.

Брукселя 24 цвѣтня. Буляже выхав нині рано до Лондону.

Лондон 24. цвѣтня. Сальсбери мав в Бристолю бесѣду, в котрой доказував конечно потребу ббльшениа флоты.

Букарешт 24. цвѣтня. На интерпеляцію австрійского посла в справѣ нападу Румунѣв на австрійску територію в Семигородѣ одповѣв мин. Лаговарій, що справа та буде як найкорше залагоджена.

Штокгольм 24. цвѣтня. Померла тут сестра короля княгиня Евгенія.

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львові

поручає 2460 321—0

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катар, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. На провинцію зб ошакванѣем 30 кр.

ЗАКОПАНЕ ВОДОЛѢЧБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Д-ра Храпца

Отверте через цѣлый рок.

Уержанє за цѣлий день в заведеніи разом з курацией од зр. 3-50. — Почта, телеграф, аптека в мѣли. — В заведеніи гидротатія, купель борошнивой, маслїи, электризованіе. — Кругольи, билляр, гимнастика, библіотека, читальня. — Подводи до стаций зѣлѣнїи в Хабѣвц. 2925 1—25

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо з фабрики

СВѢТЛО

почавши від 30 кл. I-а по 80 зр. II-а по 72 зр. крѣмъ фрахту.

При замовленіх просимо подавати послѣдну стацию зѣлѣнїи.

Хто замовляє паразь 50 кл., одержить 3% а при замовленіи 100 кл. 5%, опушту з повышенои цѣны.

Замовленія приймають: Центральний заряд у Львові и філіи в Станиславові, Тернополі, Дрогобичі, Коломиї и Стрию. 2602

Сила пересвѣдченя.

Яснй доказы пересвѣдчаютъ публику, що Варнера Safe Cure есть одинокимъ лѣкомъ успѣшнымъ въ недугахъ нирокъ, печѣнки и органовъ мочевыхъ та у всѣхъ такихъ недугахъ, що повстають зъ того, якъ ревматизмъ, гостецъ, пухлина, болѣзнь жолудка и т. п.

Больша часть людей нездужае на одну зъ тыхъ недуговъ.

Въ каждой родинѣ, де цѣнятся здоровье еи членовъ, есть Варнера Safe Cure лѣкомъ запасовымъ.

Лѣкарѣ уживають Варнера Safe Cure зъ успѣхомъ тамъ, де хибли все ишнйи средства.

Тысячъ людей вылѣчили Варнера Safe Cure-омъ, та каждый може при помочи его подужати.

Каждый сумнѣвъ выключиться на певно, коли розважиться понизши посвѣдченя и подакн.

Вѣдѣнь IV. Freihaus.

Варнера Safe Cure уживано въ мой родинѣ и въ многихъ ишнихъ менѣ знакомыхъ родинахъ зъ великимъ успѣхомъ та я готовъ подати особисто поясненя о нѣмъ.

Рудольфъ Сильдъ.

Пхери коло Шляну въ Чехи.

Уважаю моимъ обовязкомъ высказати публично мою подяку, що Варнера Safe Cure цѣкомъ вылѣчило мене зъ моихъ недуговъ жолудка, нирокъ и печѣнки, коли я вже два лѣта страдавъ на найстрашнѣйшій болѣзнь и переживавъ у лѣжку довшій часъ. Лѣкарѣ не знали, якъ помочь менѣ.

Иванъ Прасикъ, коршмаръ.

Паксъ, Угорщина.

Зъ радостью повѣдомляю Васъ о знаменитомъ дѣланю Варнера Safe Cure, гостецъ и корѣи минулись.

Ктзовъ, Угорщина.

Я лѣчивъ одного недужого на недугу Брайта Варнера Safe Cure-омъ и назвавъ знаменитого мене.

Д-ръ Кирчъ Дюля.

Красовицъ въ Чехавѣ.

Я назвавъ знаменитого успѣху Варнера Safe Cure-омъ.

Леоп. Сетль, ц. к. нотаръ.

Вѣдѣнь VII. Myrlhengasse. Nr. 6.

Я могу по правдѣ посвѣдчити, що Варнера Safe Cure булы велими успѣшны, коли все ишнйи уживанйи средства лишились безъ успѣху.

Иванъ Елѣхаръ.

Шегедъ Угорщина.

Варнера Safe Cure велими успѣшный для Володиславъ Варошъ, священникъ.

Пильграмъ въ Чехи.

Варнера Safe Cure цѣкомъ вылѣчила зъ моеи 5 лѣтней недуги жолудковой.

Барушъ Народна, властителька дому.

Вѣлградъ, Сербия.

Я подписаный могу якъ наибѣльше поручити каждому Варнера Safe Cure на болѣзнь головы и битья сердца, бо се средство звольнило мене вѣкомъ бѣзъ сихъ недуговъ.

Катарина Илевичъ.

„ПОСЛАННИКЪ“

письмо церковно-народное
выходитъ одъ 1-го цѣтня с. р., 1 и 16
каждого мѣсяцъ.

Предплата на кварталъ выносать 50 кр.,
котре до Лапшина и. Бережаны присыла-
ти упрощае

Свящ. Л. Джулиньскій
редакторъ-издатель.

2919 3—3

Розкладъ бѣды на золотничихъ державныхъ.
важнѣйшій одъ 1 марта 1889.

Приходять до Львова: о год. 115 въ пошъ зъ Буда-
пешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гусят-
тина и Станиславова; — о год. 8:00 рано зъ Су-
хой, Хирова, Стрыя; — о год. 3:20 по полудни зъ
Сухой, Хирова, Гусяттина, Станиславова и Стрыя;
— о год. 7:40 вечеромъ зъ Гусяттина и Станисла-
вова.

Одходятъ до Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Ста-
ниславова и Гусяттина, Лавочного, Будапешту.
Хирова и Стрыя; — о год. 9 рано до Станисла-
вова и Гусяттина; — о год. 10:15 рано до Стрыя,
Станиславова, Гусяттина, Хирова и Сухи; — о год.
7:50 вечеромъ до Хирова и Сухи. 2238 63—7

Найдешевше, цѣкомъ безъ со-
пуху, невыгасающее прасова-
нне зельзкомъ
2865 есть се 5—10
при помочи патентованого зельзны и

УГЛѢВЪ ЗЪ ДЕРЕВА-BRIQUETTES
зъ фабрики Архикнязя Альбрехта.

Скоро розжариться разъ брикеты,
то можна безъ роздуваня огню,
при чѣмъ не чувствъ найменшого со-
пуху, якъ найвыгоднѣйше прасовати
патентованнымъ зельзкомъ, а ко-
шты выносать на годину 1½ кр.

Мѣсяца продажи устроюються вѣдомъ.

Поясненя и цѣнники розсылае
на бажанье даромъ и оплатно.

Головне мѣсце продажи для
Моравы, Шлезка и Галичины углѣвъ
Briquettes Архикнязя Альбрехта у

Юана Роснера въ Пешгѣ.

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спро-
важену непосредственно одъ проду-
центвъ зъ Америки полудневою.

Коштуе у Львовѣ;
1 кильо 1.70 и 1.90 зр.
на провинци;

4¾ кильо 8.70 и 9.60 зр франко
обдирателямъ надѣ 50 кильо опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ
родбѣвъ кавы, котры огоро-
шуютъ ишнй подѣ назвою
мого знамени. Спрыважую ка-
ву просто одъ продуцентвъ, що
можу доказати, и продаю еи най-
менше о 20% дешевше якъ хто не-
будъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на достати каву вже лишь зъ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентъ спровадъ гуртовниковъ
на мѣсто, той знову гуртовниковъ
въ Европѣ, одъ тыхъ купце ком-
пюнеръ; а одъ него ажъ купецъ и
то звичайно не просто, але черезъ
агента мѣсцевого або подорожного.
Впрочѣмъ може каждый самъ
переконатися, чи достане де инде
по той цѣнѣ такую каву якъ моя
що до якосты и смаку. 2227 225—С

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

Нема вѣе кашлю!

Знаменитый розинъ соку пибу-
левого одпождно прилаженный пома-
гасъ при кашлю и недугахъ легкыхъ,
грудей та швъ а се славно ствержа-
етъ записки **O. Tietze-а бонбу-
сы пибулевъ.** Въ пакетахъ по 20 и
40 кр. лише въ слѣдуюч. складахъ:
у Львовѣ у ант. Петра Миколыша,
Якова Пипеса, Арнольда Раппапорта
и. золотымъ оленемъ, Житомъ Рукера
подѣ сѣрбынымъ орломъ; — въ
Белзѣ у ант. Просса; — въ Бох-
ни у ант. М. Іатого; — въ Чорт-
ковѣ у ант. Людъ-Носса; — въ Ко-
пичинцяхъ у ант. Макс. Редера;
въ Камницѣ Струмиловъ; у
антикаря Кароля Пилевского; —
въ Немировѣ у ант. Кар. Пре-
дмировского п. вѣздою; въ Нижан-
ковичахъ у ант. Валери Влзди-
мировского п. вѣздою; — въ Сам-
борѣ у ант. Юс. Алексевича; — въ
Сокалѣ у ант. Ваг. Высочаньского;
— въ Утрикахъ у ант. Альф. Я-
стшембского; — въ Войнилловѣ у
ант. Адольфа Кинена; — **годовнй
складъ въ Кромержи (Kremsier)**
у ант. Ф. КРИЖАНА. 270 10—10

Мучка зъ костей

препарована кислотою сѣрчанною,
наисупшнѣйшій навѣзъ подѣ вѣ-
лй засѣвы веснянй и

Порошокъ до корму
маючий околѣ 85% чистого фосфо-
рану ваинистого, велими успѣш-
ный докато до корму для всѣхъ
звѣрятъ домашнихъ и дробю всѣля-
кого рода; выльвае на сильный роз-
вои костей будучи худобы, прише-
паше выпашенье, значно побольшае
обильность молока у коровъ и про-
дукцію яецъ у дробю.

Пакетъ на пробу, заключаючий
нетто 4½ кильо порошку, высылае
одворотною почтою за надѣсланемъ
переклауназъ 1.60 зъ опакowaniem
и оплатою порта до каждой почты
въ Австрій и Нѣмечинѣ.

Описъ и способъ ужитя якъ
Мучки зъ костей, такъ и Порошку
до корму, на жаданье безплатно и
франко. 2861 13—25

Фабрика вытворѣвъ химичныхъ
и навозовыхъ Сполнй коман-
дитовой

Юліяна Ванга
у Львовѣ ул. Ягайлѣнска ч. 12

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Советъ управляючий, Повѣтвой Народной Тор-
говлѣ въ Рогатинѣ, общества зарегистр. зъ огранич. по-
рукою має честь запросити симъ П. Т. Членовъ тогожъ то-
вариства на

Загальнй Зборы
котры одбудуться дня 8 (н. с.) мая 1889, о 2 годинѣ по обѣдѣ
въ льокалахъ товариства зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

1. Справозданье Советъа управл. зъ дѣловодства за 1888 р.
2. Справозданье контрольной комисіи.
3. Предложенье Советъа упр. въ справѣ передачи складу Повѣт.
Народной Торговлѣ въ Рогатинѣ Львовской Нар. Торговлѣ.
4. Выборъ комитету контрольного на 1889 р.
5. Внесена членовъ.

Рогатинъ 12 цѣтня 1889. 2921 1—3

ЗА СОВѢТЪ УПРАВЛЯЮЧІЙ:
Антоній Медвецькій, председатель.
Володимиръ Чировскій, членъ совета.

ОБВѢЩЕНЬЕ.

Выдѣлъ Касы щадничой въ Тернополи ухвалю зъ дня
11 с. м. рѣшивъ знизити процентъ одъ вкладокъ зъ 4½ на
4%. Каса щаднича мѣста Тернополя буде затымъ опроце-
товувати почавши одъ 1-го червня 1889 року все вклады
такъ давнй якъ и новй по 4% чотыри одъ ста рѣчно.

Постановленя односачься до повѣрочного капитализованя
процентвъ, терминввъ, авизаций и выплаты вкладокъ за ес-
контомъ зостають ненарушенй.

О томъ увѣдомляемо всехъ интересованныхъ зъ тымъ до-
даткомъ по мысли §. 10 нашего статута, що вкладаючимъ
прислугуе право одобрати свои вклады за авизацією въ тер-
минѣ передъ 1-шимъ червня с. р.

Тернополь 14 цѣтня 1889 р.

Дирекція Касы щадничой.

2926 1—3

ОБВѢЩЕНЬЕ.

Выдѣлъ Касы щадничой въ Тернополи ухвалю зъ дня
11 с. м. рѣшивъ знизити процентъ одъ вкладокъ зъ 4½ на
4%. Каса щаднича мѣста Тернополя буде затымъ опроце-
товувати почавши одъ 1-го червня 1889 року все вклады
такъ давнй якъ и новй по 4% чотыри одъ ста рѣчно.

Постановленя односачься до повѣрочного капитализованя
процентвъ, терминввъ, авизаций и выплаты вкладокъ за ес-
контомъ зостають ненарушенй.

О томъ увѣдомляемо всехъ интересованныхъ зъ тымъ до-
даткомъ по мысли §. 10 нашего статута, що вкладаючимъ
прислугуе право одобрати свои вклады за авизацією въ тер-
минѣ передъ 1-шимъ червня с. р.

Тернополь 14 цѣтня 1889 р.

Дирекція Касы щадничой.

2926 1—3

ОБВѢЩЕНЬЕ.

Выдѣлъ Касы щадничой въ Тернополи ухвалю зъ дня
11 с. м. рѣшивъ знизити процентъ одъ вкладокъ зъ 4½ на
4%. Каса щаднича мѣста Тернополя буде затымъ опроце-
товувати почавши одъ 1-го червня 1889 року все вклады
такъ давнй якъ и новй по 4% чотыри одъ ста рѣчно.

Постановленя односачься до повѣрочного капитализованя
процентвъ, терминввъ, авизаций и выплаты вкладокъ за ес-
контомъ зостають ненарушенй.

О томъ увѣдомляемо всехъ интересованныхъ зъ тымъ до-
даткомъ по мысли §. 10 нашего статута, що вкладаючимъ
прислугуе право одобрати свои вклады за авизацією въ тер-
минѣ передъ 1-шимъ червня с. р.

Тернополь 14 цѣтня 1889 р.

Дирекція Касы щадничой.

2926 1—3

ОБВѢЩЕНЬЕ.

Выдѣлъ Касы щадничой въ Тернополи ухвалю зъ дня
11 с. м. рѣшивъ знизити процентъ одъ вкладокъ зъ 4½ на
4%. Каса щаднича мѣста Тернополя буде затымъ опроце-
товувати почавши одъ 1-го червня 1889 року все вклады
такъ давнй якъ и новй по 4% чотыри одъ ста рѣчно.

Постановленя односачься до повѣрочного капитализованя
процентвъ, терминввъ, авизаций и выплаты вкладокъ за ес-
контомъ зостають ненарушенй.

О томъ увѣдомляемо всехъ интересованныхъ зъ тымъ до-
даткомъ по мысли §. 10 нашего статута, що вкладаючимъ
прислугуе право одобрати свои вклады за авизацією въ тер-
минѣ передъ 1-шимъ червня с. р.

Тернополь 14 цѣтня 1889 р.

Дирекція Касы щадничой.

2926 1—3

ОБВѢЩЕНЬЕ.

Выдѣлъ Касы щадничой въ Тернополи ухвалю зъ дня
11 с. м. рѣшивъ знизити процентъ одъ вкладокъ зъ 4½ на
4%. Каса щаднича мѣста Тернополя буде затымъ опроце-
товувати почавши одъ 1-го червня 1889 року все вклады
такъ давнй якъ и новй по 4% чотыри одъ ста рѣчно.

Постановленя односачься до повѣрочного капитализованя
процентвъ, терминввъ, авизаций и выплаты вкладокъ за ес-
контомъ зостають ненарушенй.

О томъ увѣдомляемо всехъ интересованныхъ зъ тымъ до-
даткомъ по мысли §. 10 нашего статута, що вкладаючимъ
прислугуе право одобрати свои вклады за авизацією въ тер-
минѣ передъ 1-шимъ червня с. р.

Тернополь 14 цѣтня 1889 р.

Дирекція Касы щадничой.

2926 1—3

ОБВѢЩЕНЬЕ.

Выдѣлъ Касы щадничой въ Тернополи ухвалю зъ дня
11 с. м. рѣшивъ знизити процентъ одъ вкладокъ зъ 4½ на
4%. Каса щаднича мѣста Тернополя буде затымъ опроце-
товувати почавши одъ 1-го червня 1889 року все вклады
такъ давнй якъ и новй по 4% чотыри одъ ста рѣчно.

Постановленя односачься до повѣрочного капитализованя
процентвъ, терминввъ, авизаций и выплаты вкладокъ за ес-
контомъ зостають ненарушенй.

О томъ увѣдомляемо всехъ интересованныхъ зъ тымъ до-
даткомъ по мысли §. 10 нашего статута, що вкладаючимъ
прислугуе право одобрати свои вклады за авизацією въ тер-
минѣ передъ 1-шимъ червня с. р.

Тернополь 14 цѣтня 1889 р.

Дирекція Касы щадничой.

2926 1—3

ОБВѢЩЕНЬЕ.

Выдѣлъ Касы щадничой въ Тернополи ухвалю зъ дня
11 с. м. рѣшивъ знизити процентъ одъ вкладокъ зъ 4½ на
4%. Каса щаднича мѣста Тернополя буде затымъ опроце-
товувати почавши одъ 1-го червня 1889 року все вклады
такъ давнй якъ и новй по 4% чотыри одъ ста рѣчно.

Постановленя односачься до повѣрочного капитализованя
процентвъ, терминввъ, авизаций и выплаты вкладокъ за ес-
контомъ зостають ненарушенй.

О томъ увѣдомляемо всехъ интересованныхъ зъ тымъ до-
даткомъ по мысли §. 10 нашего статута, що вкладаючимъ
прислугуе право одобрати свои вклады за авизацією въ тер-
минѣ передъ 1-шимъ червня с. р.

Тернополь 14 цѣтня 1889 р.

Дирекція Касы щадничой.

2926 1—3

Найкрасше мѣсце побуту на лѣто

Salzerbad Kleinzell
лѣчебне мѣсце коло Гайнфельду
въ Долѣшнѣй Австрій, зъ жере-
лами, котры такъ само дѣлають,
якъ карльсбадскій и франценбад-
скій. Плавальня, купель сыровач-
2927 нй, всяка кураціи. 1—0

ПА-

расолъ до дощы и до сонца одъ 1.20
до 12 зр. — **Калонъ мужескй и
дамскй зъ фабрикъ росейскихъ по
цѣнахъ фабричныхъ — шпакъ не
пропускаючй воды по 50 кр.**

найдешевше въ торговлѣ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ
Львовѣ, Галицка ч. 16.
Цѣнники на жаданье даромъ!

Закладаюся

за велику пѣшу, що жадею въ моихъ
конкурентовъ ко въ силѣ продавать
сотову або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ и за
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ таковы
2484 Веч. Духовенству. 83—?

Замовленя въ мѣсто и въ провинци
выконуються точно и рѣзально. На жа-
данье высылаю вѣснй даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,
маганизъ мужской оджи гуртомъ
подробно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенный 1848.

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Советъ управляючий, Повѣтвой Народной Тор-
говлѣ въ Рогатинѣ, общества зарегистр. зъ огранич. по-
рукою має честь запросити симъ П. Т. Членовъ тогожъ то-
вариства на

Загальнй Зборы
котры одбудуться дня 8 (н. с.) мая 1889, о 2 годинѣ по обѣдѣ
въ льокалахъ товариства зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

1. Справозданье Советъа управл. зъ дѣловодства за 1888 р.
2. Справозданье контрольной комисіи.
3. Предложенье Советъа упр. въ справѣ передачи складу Повѣт.
Народной Торговлѣ въ Рогатинѣ Львовской Нар. Торговлѣ.
4. Выборъ комитету контрольного на 1889 р.
5. Внесена членовъ.

Рогатинъ 12 цѣтня 1889. 2921 1—3

ЗА СОВѢТЪ УПРАВЛЯЮЧІЙ:
Антоній Медвецькій, председатель.
Володимиръ Чировскій, членъ совета.

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Советъ управляючий, Повѣтвой Народной Тор-
говлѣ въ Рогатинѣ, общества зарегистр. зъ огранич. по-
рукою має честь запросити симъ П. Т. Членовъ тогожъ то-
вариства на

Загальнй Зборы
котры одбудуться дня 8 (н. с.) мая 1889, о 2 годинѣ по обѣдѣ
въ льокалахъ товариства зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

1. Справозданье Советъа управл. зъ дѣловодства за 1888 р.
2. Справозданье контрольной комисіи.
3. Предложенье Советъа упр. въ справѣ передачи складу Повѣт.
Народной Торговлѣ въ Рогатинѣ Львовской Нар. Торговлѣ.
4. Выборъ комитету контрольного на 1889 р.
5. Внесена членовъ.

Рогатинъ 12 цѣтня 1889. 2921 1—3

ЗА СОВѢТЪ УПРАВЛЯЮЧІЙ:
Антоній Медвецькій, председатель.
Володимиръ Чировскій, членъ совета.

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Советъ управляючий, Повѣтвой Народной Тор-
говлѣ въ Рогатинѣ, общества зарегистр. зъ огранич. по-
рукою має честь запросити симъ П. Т. Членовъ тогожъ то-
вариства на

Загальнй Зборы
котры одбудуться дня 8 (н. с.) мая 1889, о 2 годинѣ по обѣдѣ
въ льокалахъ товариства зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

1. Справозданье Советъа управл. зъ дѣловодства за 1888 р.
2. Справозданье контрольной комисіи.
3. Предложенье Советъа упр. въ справѣ передачи складу Повѣт.
Народной Торговлѣ въ Рогатинѣ Львовской Нар. Торговлѣ.
4. Выборъ комитету контрольного на 1889 р.
5. Внесена членовъ.

Рогатинъ 12 цѣтня 1889. 2921 1—3

ЗА СОВѢТЪ УПРАВЛЯЮЧІЙ:
Антоній Медвецькій, председатель.
Володимиръ Чировскій, членъ совета.

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Советъ управляючий, Повѣтвой Народной Тор-
говлѣ въ Рогатинѣ, общества зарегистр. зъ огранич. по-
рукою має честь запросити симъ П. Т. Членовъ тогожъ то-
вариства на

Загальнй Зборы
котры одбудуться дня 8 (н. с.) мая 1889, о 2 годинѣ по обѣдѣ
въ льокалахъ товариства зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

1. Справозданье Советъа управл. зъ дѣловодства за 1888 р.
2. Справозданье контрольной комисіи.
3. Предложенье Советъа упр. въ справѣ передачи складу Повѣт.
Народной Торговлѣ въ Рогатинѣ Львовской Нар. Торговлѣ.
4. Выборъ комитету контрольного на 1889 р.
5. Внесена членовъ.

Рогатинъ 12 цѣтня 1889. 2921 1—3

ЗА СОВѢТЪ УПРАВЛЯЮЧІЙ:
Антоній Медвецькій, председатель.
Володимиръ Чировскій, членъ совета.

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Советъ управляючий, Повѣтвой Народной Тор-
говлѣ въ Рогатинѣ, общества зарегистр. зъ огранич. по-
рукою має честь запросити симъ П. Т. Членовъ тогожъ то-
вариства на

Загальнй Зборы
котры одбудуться дня 8 (н. с.) мая 1889, о 2 годинѣ по обѣдѣ
въ льокалахъ товариства зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

1. Справозданье Советъа управл. зъ дѣловодства за 1888 р.
2. Справозданье контрольной комисіи.
3. Предложенье Советъа упр. въ справѣ передачи складу Повѣт.
Народной Торговлѣ въ Рогатинѣ Львовской Нар. Торговлѣ.
4. Выборъ комитету контрольного на 1889 р.
5. Внесена членовъ.

Рогатинъ 12 цѣтня 1889. 2921 1—3

ЗА СОВѢТЪ УПРАВЛЯЮЧІЙ:
Антоній Медвецькій, председатель.
Володимиръ Чировскій, членъ совета.

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Советъ управляючий, Повѣтвой Народной Тор-
говлѣ въ Рогатинѣ, общества зарегистр. зъ огранич. по-
рукою має честь запросити симъ П. Т. Членовъ тогожъ то-
вариства на

Загальнй Зборы
котры одбудуться дня 8 (н. с.) мая 1889, о 2 годинѣ по обѣдѣ
въ льокалахъ товариства зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

1. Справозданье Советъа управл. зъ дѣловодства за 1888 р.
2. Справозданье контрольной комисіи.
3. Предложенье Советъа упр. въ справѣ передачи складу Повѣт.
Народной Торговлѣ въ Рогатинѣ Львовской Нар. Торговлѣ.
4. Выборъ комитету контрольного на 1889 р.
5. Внесена членовъ.

Рогатинъ 12 цѣтня 1889. 2921 1—3

ЗА СОВѢТЪ УПРАВЛЯЮЧІЙ:
Антоній Медвецькій, председатель.
Володимиръ Чировскій, членъ совета.

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Советъ управляючий, Повѣтвой Народной Тор-
говлѣ въ Рогатинѣ, общества зарегистр. зъ огранич. по-
рукою має честь запросити симъ П. Т. Членовъ тогожъ то-
вариства на

Загальнй Зборы
котры одбудуться дня 8 (н. с.) мая 1889, о 2 годинѣ по обѣдѣ
въ льокалахъ товариства зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

1. Справозданье Советъа управл. зъ дѣлов

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ два дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-й годѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзначительнѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемену разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8; M. Stern I. Wollzeile 24; H. Schalek I. Wollzeile 8. Оппель I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитость за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію:

на цѣлый рокъ	18 зр.	на цѣлый рокъ	24 зр.
на півъ року	9 зр.	на півъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на місяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ	16 зр.	на півъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на місяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитаются лишь на попечение застережень. — Реclamация неопечатанъ вѣднѣ отъ порта.

Послѣднее число конитъ 8 р. в. в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. одъ одного строчка почасово, въ рубль „Надбавка“ по 20 кр. а. в.

Подати считаются по 10 кр. одъ стишка.

Зъ днемъ 1 (13) цвітня зачинається II-гій чвертьрокъ нашего издавництва. Просимо посилати зъ предплатою и зъ есентуальнымъ вырѣваньемъ залеглостей.

Одповѣдь послови Теофилови Меруновичев.

IV.

На вступѣ розвѣдки свои пос. Меруновичъ называе „справу руску“ борбою культурно Заходу азъ Востоку, але се шумне названье не стояло ему въ дорожѣ, шобы въ дальшихъ уступахъ розвѣдки радикально зміняти поглядъ свій на ту справу и выдумати для вен зовсімъ иншу причину генетичну.

Пос. Меруновичъ признае, що „справу руску“ не вынайшовъ въ Галичинѣ гр. Стадионъ. Русъ національный вышовъ зъ самогъ-жъ люду руского, хотя безъ всякого свѣдомости (!). Струѣ демократичный, що въ р. 1831 поплыли скрѣзь по Европѣ бѣдъ лицевой революціи французской; девица, що вѣсьмъ треба вертати до люду, бо лишь черезъ люда зможе собѣ народѣ придати лучшу будучность, все то нашло для себе приступъ и въ Галичинѣ и выторило — „справу руску“. Она, по гадцѣ пос. Меруновича, уродилася зъ народнои пѣсни, зъ пѣсень: „Не ходи Грцію на вечерницѣ“ и „У нашой попадѣ два кутасы на задѣ“, зъ пѣсень, що зобравъ Зорянъ Хомаковскій та Вацлавъ азъ Олеска и якъ такъ радо співано такожъ въ товариствахъ польскихъ. Заслѣвавши руску пѣсню, стала молодѣть польска и руска конспировати противъ Австріи и то называе пос. Меруновичъ фазою, коли справа руска въ-перше вступила на арену политичну и то въ видѣ принадиной дѣвичины, — кстру вѣсь сердечню полюбила. Только небавомъ сподѣлося велике лихо! До сѣи принадиной, идеальной дѣвичины стали свататись рѣзкій люде, взяли би межъ себе, обертали на вѣсь стороны, а ще и нявъ звучать-ся надъ нею. Першимъ женихомъ явився хлопъ рускій, мовчавый але живлячий въ души вѣкову ненависть до Ляхѣвъ яко „папѣвъ“. Потѣмъ стала молодѣть руска бѣднѣвати азъ непамяти всякій переказы про козачину та панщину въ „справѣ руска“ прибравла напрямъ ворожий справѣ польской, именно справѣ шляхотской. Одъ сего часу, фантазуе собѣ пос. Меруновичъ, — той азъ Русинъ есть болѣшимъ патриотомъ, то болѣше ненавидѣть Ляха. Въ думахъ рускихъ загомонили оклики великого бунтовника Хмельницкого, до того прийшовъ панславизмъ азъ Вѣднѣ, семинарія духовнѣй у Львовѣ и Черемышли стали его розсадниками, агитація пошла по краю, зручній аранжеры прибравла тую мѣшанину гайдамацкою ненависти до Ляхѣвъ и московско-православной пропаганды въ одѣжѣ австрійской лояльности и отъ — идеальная дѣвичина перемѣнилася въ такъ звану „святоюрщину“, котру плевали центральны вѣнцевъ и азъ котрой выплекали панславизмъ московскій, чамъ тѣмъ, по гадцѣ пос. Меруновича, есть нинѣ справа руска азъ московскими кадрами и евиденциальными овицями.

Прочиташи такой родовѣтъ „справы руской“, признаемъ, мы не хотѣли вѣрять, що подѣ статью подписаный посолъ сѣму краѣво. Цѣле выглядѣе болѣше на казочку для дѣтей, якъ на розвѣдку политичну. Бо и хто мѣгъ знати, що Русъ за истованье свое мае дакувата покійному Грциеву, що ходивъ на вечерницѣ, або тымъ двоимъ кутасамъ у попадѣ! Ну, ажъ теперь „справа руска“ выплыла на чисту воду и, аналогично судячи, мы можемо бути певны, що „справа польска“ уродилася зъ пѣсней: „O gwiazdeczko“, „справа чеська“ азъ „Andulki, me žito“ и т. д. Але вѣявши рѣчь на серію, чи годалося пос. Меруновичеву бавитись въ такій выводъ? Чи то знати выработи опинію публичну, чи може бавитись въ пошмурки? И отъ въ тѣмъ лежить у насъ цѣле лихо, що, не знаючи дати рады „справѣ руской“ и не хотячи подивитись на вен реально, азъ всею достойностию, пос. Меруновичъ и ему подобѣй публицисты крутять-ся безвыходно у явнѣсь чуднѣмъ и несенѣтѣмъ колесоворотѣ, починають на „Грцію“, а кончатъ на опудалѣ московскѣмъ. Не знаемо, чи въ такій писанинѣ бувае болѣше наивности, чи вронѣ?

Але пос. Меруновичъ пише досыть зручно. Шобы покрыти свои путанни, бѣтъ въ дальшихъ уступахъ розвѣдки наводитъ рѣчь послѣдѣ польскихъ, якъ выгодею въ соймѣ галицкомъ при дебатѣ надъ внесенемъ пос. Романчука 2 и 4 сѣчня 1886 р., и тымъ ставитъ мовѣ-то доказъ, що соймѣ галицкій щиро заходиться коло „справы руской“, тои видячи дѣвичины, що ея такъ безпощадно зноровали самѣ Русины, прибравши ея то въ тайлацку, то московску одѣжъ. Онъ наводитъ слова пос. Малецкого, котрый при агаданѣй

дебатѣ сконстатувавъ, що Русъ жие, хоче розвиватись и не толькѣ не можна еи негувати, але що не годиться сивнати еи розвою. Онъ наводитъ и слова кн. Чарторыйского, котрый обставявъ за рускимъ языкомъ въ школахъ народныхъ и середнихъ, бо сего wymagaе не лишь педагогика сама, не лишь справедливѣсть, але и интересъ самыхъ Поляковъ. Онъ агадуе и про рѣчь пос. Романовича, котрый провѣривъ, що причиною упадку Польщѣ була неація Руси. Згадуе и про рѣчь пос. Божнянского, що радъ бы для Русинѣвъ дѣлатьо бути справедливымъ, бо бѣтъ и для народу польского домагаться справедливости. Згадуе вквѣдъ и про гр. Станислава Тарновского и кн. Адама Сапѣгу, що въ подобный спосѣбъ говорили тогды въ соймѣ про „справу руску“. Але навѣвши все то, — о чѣмъ мы давно вже знали, а що, якъ звѣстно, скѣнилось на соловѣхъ словахъ и „справы руской“ въ трѣхъ не посуцую въ передѣ, — пос. Меруновичъ вертае назадъ до своего блудного колесоворота и каже, що: для „справы руской“ нинѣ не треба ничого робити. Онъ пытаеся: Чи обновляти ще разъ угодѣй внесены Лавровского и д-ра Камѣньского? Чи творити новѣй угодѣй сторонництва рускѣй? Чи фабрикувати новѣй гатунокъ Русинѣвъ на подобу чотирѣхъ примѣрниковъ митрополитскихъ Русинѣвъ, парадуючихъ въ вѣденскѣмъ райхсратѣ? Чи наймати зновъ, якъ бувало вже кѣлька разѣвъ, рускихъ дневникарьѣвъ, шобы на силу выдавали угодѣй дневники рускѣй, котрыхъ нѣхто не предплатувавъ? Вѣсь тѣ средства не доведуть до цѣли и не потребно ихъ вытягати изъ складѣвъ збуженон старины. А що-жъ належало-бы зробити? Лихита все якъ есть, най буде якъ бувало, а справу руску най рѣшае zdrowy instynkt ogółu ludności, дослѣдѣтъ политична опинія прилюднои якъ польской такъ и руской, и готторносе meżów, що кермуютъ справами Галичины. Якъ бы вже конче потребно щось зробити для справы руской, то радить пос. Меруновичъ розвести агитацію руску за кордономъ въ Россіи. Тогды, по его думцѣ, выросте кветія руска за кордономъ, розгорнѣть великимъ огнемъ надъ Двѣпромъ и — розумѣеся — сивнать Россію. Буде се Немезисъ за то, що Россія сѣбѣ панславизмъ свой въ границахъ Австріи...

На тѣмъ кончатъ пос. Меруновичъ свои погляды на „справу руску“ и свои проекты, певный того, що наговоривъ богато мудрошей и що прислуживъ Русѣ галицкой якъ наилучше. Що-жъ сказати намъ до всего? Чи полемизувати азъ тыми выводами, чи може лишити ихъ безъ одговѣда? Мабутъ полишити все въ спокою буде наилучшою одповѣдею на фантазію пос. Меруновича. Брати ихъ серію — трудно. Девиде, то всякій справы національнѣй трактуютъся въ дорожѣ законодательѣй, права народѣвъ обезпечаются законами чи административными розпорядженями, и тымъ лагодяться суперечности и борбы національнѣй. До того стремѣли бѣдъ початку еры констатацийнѣй вѣсь послы рускѣй азъ соймѣ галицкомъ, такъ и въ радѣ державной, до того стремѣтъ и пок. Юліянъ Лавровскій, то маля бодай на устахъ деякѣ послы польскѣй при агаданѣй дебатѣ надъ внесенемъ пос. Романчука, въ тѣмъ лежала-бы вся запоруха, чи заявѣвшихъ одностѣй Русинѣвъ до Поляковъ въ Галичинѣ, того wymagaе-бы интересъ краю нашого и интересъ Австріи, то могло бы бути починиомъ консолидація силъ славянскихъ, въ тѣмъ лежала-бы запоруха, що народы славянскѣй остаются противъ централизму національного въ выключоу користи народу московского, — того однакомъ не хоче пос. Меруновичъ и въ тѣмъ лежала-бы вся бѣда, на-коли-бъ не та обстановка, що зъ одной стороны народѣ рускѣй, азъ другой всякій мыслящий мужъ державный надъ проектами пос. Меруновича мусѣтъ перейти до порадеу дѣвняго.

Розпорядження о переведеніи нового закона войскового.

Доказъ науковомъ здѣбности черезъ испытъ на однорѣчного охотника. Испыты на однорѣчныхъ охотниковъ одбываются звычайно при кождей командѣ дивизіи. Коли есть кѣлька командъ дивизіиныхъ, то команда корпусъ называетъ, при котрой маюте одбываться испыты.

Комисія испытова складаетъ: 1) азъ шефа ген. штабу той дивизіи яко предсѣдателя; 2) азъ двоухъ профессорѣвъ высшой гимназіи або школы реальнои и 3) азъ двоухъ офицерѣвъ азъ зъ логи або, де есть школа войскова, азъ той школы.

Испыты одбываются правильно послѣднего понедѣлка каждого мѣсяця; лишь въ серпцю нема испытѣвъ. Испытъ по 1 марта того року, въ котромъ аспирантъ кончатъ 21 рокъ жияти або по его одобрѣно до войска, есть безъ выимки заказанный. Передъ испытомъ має аспирантъ выказатись, що заплативъ въ касѣ таксу испытову въ сумѣ 5 зр., котра належитъся профессорамъ школъ середнихъ.

По испытѣ рѣшае комисія болѣшествомъ голосѣвъ о здѣбности аспиранта и выставляе свѣдоцтво, подписане цѣлою комисією. Въ свѣдоцтвѣ мусѣтъ бути занотовано, чи рѣшенье наступило одноголосно, чи болѣшествомъ голосѣвъ. Одѣлку бѣдъ рѣшѣния комисіи нема.

Коли болѣшѣсть комисіи признала аспиранта нездѣбнымъ, або бѣдъ одступивъ самъ бѣдъ испыту, то може его повторити, але ажъ по роцѣ и азъ вѣсьхъ предметѣвъ. Коли-жъ его одноголосно признали не здѣбнымъ, то може лишь въ выимковѣхъ случаяхъ повторити испытъ такожъ по роцѣ и то за призовденемъ министра красной обороны въ porozumѣни азъ министромъ войнѣй. Испыту не можна нѣякъ повторити, коли бѣдъ припаеъ на часѣ по 1 марта того року, въ котромъ аспирантъ кончатъ 21 рокъ жияти.

Объемъ испыту на однорѣчного охотника. Испытъ має выказати такую здѣбность наукову, якъ коли-бъ аспирантъ скѣничъ высшу гимназію або школу реальноу. Предметы: Языкѣ, географія, исторія, исторія природна, физика, химія, математика. Испытъ може одбываться послѣ выбору аспиранта въ тѣмъ языкѣ, якій есть выкладовый въ публичныхъ школахъ середнихъ.

Зъ языкомъ жадаеся: знанія языка головного (нѣмецкого) и другого языка, котрый може аспирантъ выбрать собѣ або азъ краѣвыхъ языкомъ австро-угорской монархіи або азъ чужихъ языкомъ якъ: французскій, англійскій або латинскій. Испытъ въ кождомъ языкѣ есть письменный и устный. До письменныхъ робѣтъ дѣстае кандидатъ тематъ до свободного обробленя, одповѣдний до его образования. До устного испыту належитъ головню граматика, а передовѣсьмъ наука о реченяхъ. Испытъ азъ математики одбывается устно и письменно; письменный работы односятся лишь до практичной частѣ.

Однорѣчна служба на власный и на коштъ державы. Однорѣчна служба одбывается правильно на власный коштъ а однорѣчный охотникъ мусѣтъ самъ харчуватись, купувати мундуръ и оружѣ а при кавалеріи и коня, але тогды має право жалати помѣщеня для себе вглядно для коня. Коли-жъ платитъ собѣ самъ помѣщеня, то не може бути помѣщеня въ касарни, хѣба що того wymagaе его образование або дисциплина. Въ службѣ и по за службою може носити лѣшній мундуръ и рукавицы. Кавалеріе мусѣтъ привести азъ собою коня и его удержувати або за зложениемъ певнои сумы дѣстане коня азъ полку, а тогды вже полкъ удерже коня. Рѣчна уплата выносятся: за збрѣю и еи удержанье въ добромъ станѣ 6 зр.; за епаріальнѣй харчѣ 120 зр.; за умудурованье 48 зр., за выпозиченого коня 240 зр.; за нарядъ на коня 12 зр. Фуражъ може бѣтъ, коли хоче, дѣстати для своего коня азъ полку, але за зложениемъ одновѣдно-го релютуамъ.

Тѣ, що не могутъ зложити навѣтъ сумы 174 зр., могутъ выимково служити на коштъ державы, але могутъ служити лишь при пѣхотѣ и дѣстають платню звычайного войка рядового.

Выбѣръ бѣдѣлу войска. Аспиранты на однорѣчныхъ охотниковъ могутъ выбрать собѣ поодинокой бѣдѣлы (роды) войска, але мусѣтъ бути до нихъ физично здѣбны. Выбрати гарязовоу имъ не вѣльно. До войсковой нижанеріи, піоніровъ, полковъ аелѣвичныхъ и телеграфичныхъ могутъ бути приняты лишь тѣ, що суть звычайными студентами техникѣй або выкажутся свѣдоцтвомъ маторы азъ высшой гимназіи або реальнои школы. Выимку становлять лишь тѣ, що зробили державный носѣтъ телеграфичный азъ дуже добрымъ успѣхомъ и одбываютъ практику або суть вже державными урядниками. Принятые до тренѣвъ и сивнѣтѣвъ можетъ наступити лишь въ мѣру потреби.

Одложенье чинион службѣй однорѣчныхъ охотниковъ. Чинна служба розпочинается правильно бѣдъ 1 жовтня по асентирунку. Асентированъ 1 жовтня вступаютъ зарѣзъ до службѣ. Коли-жъ аспиранты дадутъ доказъ, що продолжаютъ свои студиі въ высшихъ школахъ, могутъ vybrati собѣ рокъ службы але не дальшій якъ до 1 жовтня того року, въ котромъ кончатъ 24 рокъ жияти. Ажъ до того часу могутъ они дѣстати тревалу одступку, але вѣльно имъ одслужити свой рокъ и ескорше. Коли-жъ до дозволеного часу не одслужили, то мусѣтъ одслужити въ протягу цѣлого обовязку до службѣй.

Пѣльги для медицинѣвъ, фармацевтѣвъ и ветеринарьѣвъ. Загальны условія пѣльги для вѣсьхъ, що хотѣли-бы служити лишь одинъ рокъ, суть важны и для медицинѣвъ, фармацевтѣвъ и ветеринарьѣвъ. Доказомъ науковомъ здѣбности для медицинѣвъ есть: урядовѣ подтвержденье декана медицинскѣй коллегіи профессорѣвъ, що аспирантъ есть звычайнымъ слушателемъ университету, на котрый рокъ записаный, и що фактично слушае коллегіи, або дипломъ доктора медицинѣй; для фармацевтѣвъ: свѣдоцтво скѣниченои шестѣи класѣ гимназіальнои або реальнои и свѣдоцтво одбутаго азъ успѣхомъ испыту тіроці-

нального (зъ практики антикарсков), або свѣдоцтво, що скѣничъ четверту класу гимназіально и подтвержденье декана, що бѣтъ записаный на университетѣ яко звычайный слушатель фармаціи и слушае лѣшню коллегіи, або дипломъ магистра фармаціи. Докторы химіи маюте право на пѣльгу, коли суть магистрами фармаціи. Для ветеринарьѣвъ: урядовѣ подтвержденье директора школы ветеринаріи и школы кутя коней у Львовѣ, войсковон школы ветеринаріи у Вѣднѣ або школы ветеринаріи въ Пештѣ, що аспирантъ есть звычайнымъ слушателемъ одной азъ тыхъ школъ, на котромъ роцѣ, и що дѣйство слушае коллегіи, або дипломъ ветеринаріи.

Медицинеры могутъ выбирать собѣ полкъ въ пѣхотѣ и стрѣльцахъ, фармацевты бѣдѣлы санитарѣвъ а ветеринарь полки кавалеріи, корпуснои артилеріи и тренѣвъ. При краѣвой оборонѣ могутъ однорѣчный охотники медицинеры и фармацевты выбирать лишь пѣхоту а ветеринарь конну красную оборону.

Аспиранты, котрымъ признано пѣльгу, але котрыхъ не асентировано за-дѣя нездѣбности, маюте право пѣльги и при слѣдующихъ бранкахъ.

Тѣ однорѣчны охотники медицинеры, що покончили свои студиі або ажъ до 1 цвітня того року, въ котромъ кончатъ 28 рокъ жияти, не скѣничъ студиі, маюте служити рокъ вглядно два роки чинно, а частъ, черезъ котрый вже служили, буде имъ вчисленый; котрый-жъ скѣничъ студиі, але не дѣстали диплому докторского, не маюте служити другого року.

Справозданье выдѣлу „Руской Бесѣды“ у Львовѣ зъ управы рускимъ народнымъ театромъ за часѣ бѣдъ 15 липня 1887 до 1 цвітня 1889.

[Рефератъ д-ра Евгѣнія Олесницкого.]

(Конечъ.)

Репертуаръ нашего театру обнимавъ въ часѣ, котрого дотыкае справозданье, и оригинальнѣй и переводнѣй драматичный творы. Репертуаръ оригинальныхъ творѣвъ драматичныхъ обнимавъ драмы побутовой азъ народного жияти, драмы историчный, комедіи азъ народного жияти, комедіи-оперы, мелодрамы и народный оперетки. На сѣй репертуаръ оригинальныхъ творѣвъ звертавъ выдѣлъ наибольшійшу увагу, стараючися, шобы на нашѣй сценѣ знайшло мѣсце все, що лишь появилось въ украинско-руской драматичной литературѣ и було пригодне до сценичной выставки. Въ тѣй цѣли слѣдывъ выдѣлъ бачо вѣсь новѣй пѣзы въ нашѣй драматичной литературѣ и избравъ ихъ у свою библиотекѣ, роздѣлявъ имѣжъ своихъ членѣвъ до прочтѣния и одѣненя а бѣтакъ поручавъ все, що лишь показалося одновѣднымъ до выставки, набувавъ право представлѣния непечатанныхъ творѣвъ, котры авторы надсылали выдѣлу и котры оказалися одновѣдными. Такимы способомъ выставлено на сценѣ въ тѣмъ періодѣ историчну драму Юсѣфа Барвѣньского „Павло Полуботокъ“, котру закупивъ выдѣлъ за суму 200 зр., постаравшася рѣвночасно о богатѣ и вѣрнѣй историчный костюмы и декорации для той драмы. Дальше выставлено драму „Довбушъ“ Федьковича въ новѣмъ переробленіи и драму Карпенка-Карого „Наймачка“ и Кропивницкого „Дай сердце волю, заведе въ неволю“. Кромѣ того приготировивъ выдѣлъ до выставлѣния на сценѣ драматичный образъ Кропивницкого „Невольникъ“, до котрого музѣку азъ поручѣня выдѣлу укладае нашъ талантливый композитъ Остапъ Нижанковский и драмы побутовой: „Хто винѣвъ?“ Карпенка-Карого и „Дѣти недѣль“, котры вже въ найкоротшѣй часѣ будутъ выставлѣны на сценѣ. Въ загалѣ звертавъ выдѣлъ бачну увагу на сучасну украинску драматичну литературу и постарався о вѣсь драматичный творы, якѣ толькѣ выйшли изъ печати, а коли не вѣсь азъ нихъ а лишь деякѣ поручивъ до представлѣния, то се лишь дѣлатьо, что богато азъ нихъ представляе надто малу вартѣсть артистичну або азъ иншого погляду не одновѣдае вымогамъ сценѣй. Зъ творѣвъ драматичныхъ галицкихъ писателей одержавъ выдѣлъ въ обовязковѣнѣмъ часѣ 8 оригинальныхъ творѣвъ, але азъ тыхъ признавъ одновѣднымъ до выставлѣния на сценѣ лишь одинъ, а 7 творѣвъ звернувъ авторамъ яко невѣдѣваемъ; азъ тыхъ творѣвъ, котры признано невѣдѣваемъ лишь одинъ поставлено для пробы на сценѣ, однакъ представлѣние подтвердѣло судѣ выдѣлу и творѣтой збѣшовъ азъ репертуару. По-при новѣй оригинальнѣй творѣвъ представлювано и давнѣйшѣй, а головню тѣ, котры набувъ выдѣлъ минушима роками; азъ еще давнѣйшихъ творѣвъ выставлювано особливо при нагодахъ народныхъ торжѣстѣвъ нѣколи не старѣйшѣй творѣ Котляревского або Квѣтки-Основыненка. Въ послѣднѣмъ пѣворѣцѣ т. е. въ часѣ бѣдъ 1 жовтня 1888 до 1 цвітня 1889 выставлено оригинальныхъ штукъ 21; азъ того числа принадае: на

ЗАКОПАНИЕ ВОДОЛЪЧЕБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Д-ра Храпца
Отверте черезъ цѣлый рокъ.

Удержанье за цѣлый день въ заведенно разомъ въ курантъ оль зр. 350. — Почта, телеграфъ, аплика въ мѣсяцъ — Въ заведенно гидротатъ, купель бороваго, массажъ, электризованье. — Кругольня, бильяръ, гимнастика, обалютека, читальня. — Подводъ до станицъ желѣзницъ въ Хабовцѣ. 2925 2—25

Ц. к. упр. гал. акційный БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купуе и продае
всякій вартостный паперы и монеты
по курсѣ дневномъ.

Порученія зъ провинціи выповняе одворотною почтою безъ провизіи. 2222 111—0

Свѣжій транспортъ

НАСЪНЬ

цвѣточныхъ и огородныхъ, одержала

Народна Торговля

у Львовѣ и си филии.
Цѣнники даромъ и франко.

Ливерантъ ц. и уприв. гал. желѣзницъ Кароля Людвика

ФЕЛИКСЪ ФЕЛИНСКИЙ

ВЕЛИКИЙ СКЛАДЪ

и
Роботня убранныхъ мужескихъ

власного вырбу

у Львовѣ ул. Синтуска ч. 4.

2892

6—10

Перша руска рукодѣля!

Перша руска рукодѣля жѣночыхъ суконъ въ Перемышли

ул. Гродска обмз п. Уляновском, I, повертѣ

Л. Карвацкой

примае и выконуе точно на терминъ всяку роботу жѣночыхъ суконъ, якъ найдешевше, зъ густомъ и скоро, ибѣла найновѣйшихъ журналѣвъ. Зъ провинціи досытъ буде прислати стару сукно на мѣру. 2907 4—6

Перша руска рукодѣля!

Парасольки наймоднѣйшій одержавъ и поручавъ по стальныхъ фабричныхъ цѣнахъ МАВРИКІЙ БАЛЛА-БАНЪ у Львовѣ, пляцъ Маріанкій

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подо знаменемъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручавъ добру и выдату каву спроваджену безпосередно одъ продуцентѣвъ зъ Америки полудневою.

Каштуе у Львовѣ;

1 кильо 1.70 и 1.90 зр.

на провинціи:

4³/₄ кильо 8.70 и 9.60 зр франко

обдирательмъ надъ 50 кильо олусть.

Не маю зовсімъ тыхъ родѣвъ кавы, котры оголошуютъ иншій подо знаменемъ моего знамени. Спрыважую каву просто одъ продуцентѣвъ, що могу доказати, и продаю ей найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можнъ достати каву вже лишь зъ четвертой руки, а то для того, що продуцентъ спровадъ гуртовникѣвъ на мѣсці, той знову гуртовникѣвъ въ Европѣ, одъ тыхъ купуе комисіонеръ, а одъ него ажъ купецъ и то звичайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожного. Вирочѣмъ може каждый самъ переконатися, чи достане де инде по той цѣнѣ таку каву якъ моя що до якості и смаку. 2227 226—0

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ

ВПр. 00. БЕВЕДИКТИНОВЪ

въ монастыря von Soulas

Dom MAGUELONNE, Prior
2 ЗОЛОТЫЙ МЕДАЛЬ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.

наиболѣй означенъ

Вываждено 1373 пророчесъ

въ роцѣ 1373 пророчесъ

„Щоденно ужинаючи Еликсиръ до зубѣвъ ВПр. 00 Бе

недиктинѣвъ въ сколькокѣ

кѣльохѣхъ капелъ въ склянѣ

воды, тамуеи и лѣтитъ по

рохнѣвѣхъ зубѣвъ, бо черезъ

те надаеи имъ блгого пользе

ку и твердості та замѣнѣеи

исна и удержуеи ихъ здоровіи.

Таку го робѣю вѣнши, читателю, справдожи пр

суду, зберѣгаи устѣ на свой языкъ и прикладни етъ, шо

есть найблѣйшіймъ средствомъ цѣлющимъ и

одиноко охороною на бѣвъ зубѣвъ.

Зал. экзр. 1807 1065-108, г. Гродъ-де-Сегуа

Генер. агентъ въ Львовѣ: И. КОСЦИЦКИЙ

Достави монѣ у вѣхъ добрыхъ торгѣвцѣхъ пороукъ,

директорѣхъ и аптекарѣхъ

Ц. к. придворна ліярня звонѣвъ П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

поручавъ до замовленъ звонѣвъ и гармонійныхъ складѣвъ всякой величинъ и голосѣ. Гарантія за певный голосъ кожного звона, чистый гармонійный акордъ складу и за найблѣйшій металл. Монтованъ звонѣвъ головами зъ нованаго звѣза, черезъ шо можнъ звонами дуже легко зводити Припорученія спавняються якъ наекортѣ, точно и дуже дешево при найвыгоднѣйшихъ условіяхъ заплаты

Означеніи: Золотый крестъ заслужилъ ко

роного за новіе заслуги отъ Императора Австро-Венгрии 1873 г. два медали за поступилъ за складъ звонѣвъ для апостолѣвъ. Votivkirche 200 стотарфѣвъ. Висѣлаа промислова у Вѣнѣ 1880 г. золотый медаль.

Заложенъ 1838. Доставила 4640 авонѣвъ, 1,232,800 кильогр. пати. Зъ сего до Вѣдѣла для 82 порковѣ 89 штукъ звонѣвъ 81,270 кильогр. ваги разомъ и 2 звонѣ до годинакѣвъ для нового ратуша 3345 кль. ваги.

Гармонійный складъ до закрѣстѣвъ зъ 4 звонѣвами по 25 ар.

Гармонійный складъ до престолѣвъ зъ сильными и головными звѣвочками. 2736 5—12

Зъ альтаки: 1 складъ зъ 4 звонѣ. по 14 ар., зъ 3 зв. по 11 ар.

Зъ мессаку: 1 складъ „4 „ „ 10 „ „ 8 „ „ 8 „

УГОРСКИЙ ВІНА

von Villány

власною управѣ винъ, означенъ медалями выставѣвъ въ Бруксели, Триестѣ и Питкоствелѣхъ.

— Розсылаю за поручкою, що се натуральный вина, червоні 25, 32

кр., десервой червоні 40, 45,

бѣлы и лысчучі 18—24 за литрѣ.

При замовленіяхъ гектолитрами цѣна дешевша о 2 кр.

Wein-Kellerei Csató, Apotheker von Villány, 3—3

2913

Б. КИЧАЛЕСЪ, складъ мебѣвъ

улицы Театинска ч. 7. Про

дае по найнижшихъ цѣнахъ рѣзні

роды мебѣвъ. 2890 7—8

рочки, маншеты, коврики-

калесоны, скарпитки, хуст-

ки, краваки, шлийки, ру-

2537 кавички и т. п.

поручавъ найдешевше

ТОРГОВЛЯ 2537

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

Берненскій сукна

на порядіе

восняне або лѣтне убранье

въ купонахъ по 3.10 метр. т. е. по

4 вѣденскіе доктѣ оденъ купонъ, по

зр. 4.80 зъ звычайн. 22

зр. 6.— зъ доброй 22

зр. 7.75 зъ лѣтнѣйш. 22

зр. 10.50 зъ найблѣйшѣй

правдивѣйшѣй овечѣй звонн

якъ такожъ сукна на ибершеры,

шовкомъ ткані камтарны, лѣтні скар-

рачки, сукна на либерію, правдивіи

полотеница добрі до прѣя, добрі и

найблѣйшій сукна чорні на убранья

салъновѣй и ин. розсылае за посѣла-

тою ретельна и вѣсьмъ знапа

Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof

Brünn (Моравѣ)

ЗАЯВЛЕНІЕ. Каждый купонъ есть

3.10 метр. довгій а 136 метр. широ-

кій, проте выстарае на цѣле убран-

ье мужеске. Довольно число метрѣвъ

можнъ замовляти. За точне доставле-

ние послѣ жаданыхъ вздрѣвъ ру-

читъсь. 2790 20—30

Вздрѣвъ даромъ и оплатно.

Одинока фабрика бѣ-

лардѣвъ у Львовѣ ул.

Гродзицкихъ ч. 3.

Братѣвъ Андрашкѣвъ

Готові бильяры продаются,

куль, кѣи и всѣякіе приборы.

Бильярдъ обертаный зъ нашѣй

робѣтѣвъ, установленный въ ре-

ставаціи п. Ландесбергера, ул.

Паньска, можнъ бачити.

2855 11—? Зъ поважаньемъ:

Браты Андрашки.

НАЙДЕШЕВШЕ!
CHIFFON-ы,
SHIRTING-ы,
продѣ торгѣва
Иванъ Рідія
у Львовѣ.
Прѣбѣ на жаданье послѣла.

ОБВѢЩЕНІЕ.

Выдѣлъ Касы щадничѣвъ въ Тернополи ухвалою зъ дня 11 с. м. рѣшивъ знизити процентъ одъ вкладѣвъ зъ 4¹/₂ на 4%. Каса щадничѣвъ мѣста Тернополя буде затымъ опрѣцтовувати почавши одъ 1-го червня 1889 року всѣ вкладки такъ давній якъ и новіи по 4% чотири одъ ста рѣчно.

Постановленіа односячиася до повѣрочного капитализованія процентѣвъ, терминѣвъ, авизацій и выплаты вкладѣвъ за ес-контомъ збѣстають ненарушеніи.

О томъ повѣдомляемо всѣхъ заинтересованныхъ зъ тымъ додаткомъ по мысли §. 10 нашего статута, що вкладающимъ прислугуе право одобрѣти свои вкладки за авизаціею въ терминѣвъ передъ 1-шмъ червня с. р.

Тернополь 14 цвѣтня 1889 р.

Дирекція Касы щадничѣвъ.

Козьминскій.

2926 2—3

НОВО ОДКРЫТА

ТОРГОВЛЯ

ПЛЯТИРОВАННЫХЪ ТОВАРОВЪ

(такъ зване жиньске сѣбѣло)

варшавскаго вырбу, подо фирмою:

ЯКУБОВСКИЙ и ЯРРА

Львовѣ, Ринѣкъ число 37.

поручавъ:

вырбѣ признакои загально тревалости и практич-

ности якъ до церковного такъ и до домашнаго ужитку.

Крѣмъ того выконуе

одновленія, посѣблѣванье, золоченье и венку напѣраву того рода товаровъ.

2854

11—12

Я АННА ЧІЛЛАГЪ

маю довге на 185 сантиметрѣвъ великаньске волосѣе Лорелей а то въ наслѣдокъ 14-мѣсячного уживанья помады моего власного вынатоу. есть она одинокимъ средствомъ на выпаданье волосѣвъ, выкликуе его порѣстъ, змѣняе шкуру подо волосѣемъ, выкликуе у мужчинъ повный сильный зарѣстъ бороды и надае вже по короткѣмъ ужитѣ волосѣю на головѣ и бородѣ природный полыскъ и густѣсть и хоронитъ его передъ скорымъ посивѣньемъ ажъ до позднѣйшѣй старѣсти. Цѣна слѣпка 2 ар. Розсылаеъ шо дня у всѣхъ стороны свѣта за надѣбѣланьемъ грошей або посѣлплатоу.

Csillag & Co.

Budapest, Königsgasse,

и ту треба всѣ замовленія надсылати 28 3—20

Кафтаники, штаны, панчохи, скарпитки,

[Флянелевѣй и трикотѣвъ] камашѣ, поручавъ

и найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ

Магазинъ Ф. Кнавера и Сына

подо „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

Порученія зъ провинціи залагоджуея одворотною почтою.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

ДѢЛО

Выходит у Львові що для (крім п'ятниці і суботи) о 5-й годині по полудні. Литературний додаток "Вибірочка найважливіших новостей" виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на перекрестку разом з Ділом.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація "Діла" ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людвіга 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті в Гамбургі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Діло" і належність за нисерати платити у Львові.

Предплата на "Діло" з літер. додатком в Австрії:

на цілий рік . . . 18 зр. на півріччя . . . 12 зр.
на півріччя . . . 9 зр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:

на цілий рік . . . 16 зр. на півріччя . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламация неопечатаний відбиток портр. Поодинокі чиселю копії 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. одне строка початком, в рубр. "Надбавка" по 20 кр. а. в.

Подарки числяться по 10 зр. одне стишка.

З 1-м днем 1 (13) червня зачинається II-й чвертьріччя нашого видавництва. Просимо посилати з предплатою і з евентуальними виробами залеглостей.

У Львові 14 (26) червня.

Хоча вибори до союму краєвого відбулися швидко аж в другій половині червня, то все-таки вже нині в поодиноких повітках підготовляється акція виборча, в деяких, як в Збаражчині і в Турчанівці, вже зовсім гучно, а в других повітках почалася бодай таха дискусія над кандидатами посольствами.

Загалом інтересується найважливішою хенжею в житті конституційності, хоче користатися з привілею соборів права і заважає, гідно усмотрів собор людей, що достойно, розумно і бодро схотять і зможуть боронити справу як загально краєвих так і національних. З другої сторони загаль сей без розниці народності звиряв собор дотепершні окройованні кандидатів посольських звистимим олигархично-правительственным комитетом і старається з того ярма видобути. Зрозуміли всі, що законодавство краєве не може без шкоди для інтересів краю а ще більше для інтересів поодиноких верств спочивати майже виключно в руках одної верстви суспільності; зрозуміли всі, що як мінливість так і селянству треба дати більше природних заступників, і що остаточно належало-б зворотити рішучо з безпечної дотепершньої більшості союмоу в справу національну.

Отже уже 28 н. ст. червня обдудесь у Львові з'їзд делегатів міст галицьких, а побіч других справ стоїть на порядку денному з'їзд у справу грядучих виборів до союму. Міста схотять швидко і зсвоїм справедливо впровадити до союму більше елементу демократичного, елементу знаючого потреби духові і матеріальні мінливість, яко стану промислового і класу ремісничого. Що селянство краю, маючи для себе в союмі 74 крісел, повинно всім енергією піддати очисленнім заступництвом спеціальних своїх інтересів, се річ не тільки потрібна але і konieczна. Деякі закони, ухвалені звітною більшістю на посліднім сіймі, викликають між селянством велике невдоволення, ба навіть протест виступи. Так далі п'ять не може, наколи не хочемо довести до крайнього розладу між верствами суспільними. Слова пок. маршалка Зиблікевича, мовлячи до лудек мав довір'я до "єварахії суспільної", показались пустою фразою, коли не чим горішми. А вже найбільшу вагу будуть мати вибори в руських повітках краю. На тім полі раділи-б ми з всею щирістю — зворотити з дотепершньої сумної традиції.

Справа руска роєте, набір руський бачуває для себе чим-раз більші потреби, котрі належить полагати в дорож закондаций. Тут не може бути ніякої бесіди о окройованні кандидатів, а в повітках польських суспільність польська повинна уважати, чи є кандидат счоче, зможе і зуміє бути на стільки об'єктивним, щоб роздорі національний, сприяючи всяку хосенну акцію на полі розвою економічного Галичини, усунути зрозумілим потребам національним народу руського і справедливим їх полаганням. Негатив, майоризована і шовінізму було у нас до пересилу. Дотепершній сіймовий більшість була жерелом і розсадником всеосорочно шкідливого антагонізму національного, а при тім служила водою на чужій млині. Справа руска таж ясна, в аспирації так мало вимагаючи, але при тім таж важна для обох сторін і держава, що коли-б случайно будучий сійм не уміав або не схотів би полагати, то могла-б зворотити неважко прирідний вид. В руках будучого союму лежить доля обох народів, тож в складі його не повинні увійти люди короткозорі, а мужі честиві горожанських, повні розуміння, мужі, для ко-

трих історія пережитих війн була учителькою...

Страйк трамвайних візників у Відні.

Підчас Великодних свят переживав Відень маленьку катастрофу соціальну. Кажемо — маленьку, бо розруха віденський підчас свят Великодних була лише малым епізодом в том руху соціальнім, який панує тепер в цілій Європі, а котрий має своє жерело не в якійсь утопичній доктрині а в опортуні в агітації, але в фактично лихом стані тепершнього порядку суспільного, в несорозмірності поділ праці і виходячого з неї добутку та в неспорядності і необачності, коли вже не в легкомудрості тих кругів, в котрих руках спочиває влада законодавча і обов'язок дбати про добро і лад суспільний. Рух той зможе довести до великої катастрофи, скоро не будуть завчасу підприємці мри, котрі були-б в силі направити лихо і усунути тим способом причину небезпечного руху. Матеріально до великої катастрофи збирається чим-раз більше, а доказ того дав сими днями в мінютурі Відень.

Розруха віденський почалася з страйку візників трамвайних. Віденське товариство трамваєве держить 450 звичайних візників, 40 резервових і 80 помічників. Резервові візники рознімає од звичайних тим, що достаток кожного сегого дня примусово одпустку і за той день не достаток плати. Звичайні візники мусять працювати денно 16 годин. Такий візник мусить отже цілденний день зимию на морозі, літом на страшній спеці сидіти на козлі, ніяк не уважати, щоб серед дже оживлених улиц не сталося якого нещастя, бо за то він одвічний; щоб точно допильнувати часу, бо внаслід же его кара, і т. д. Рано о 6 год. мусить візник сидіти вже на козлі, в полудне з'їздить лише прихвощем обід, що ему внесе жінка, а аж по 10 год. ввечері вертає до дому і ему лишається як-раз лиш таке мінімум часу, щоб виспатися і з-рвза запрятатися знов до яра. Про дмт, про родну, про себе ему ніколи подбати. Той страйк візників як і примусова одпустка єб кобів, що служать менше як п'ять літ, та ще і всякі обтягачі з плати і другі секатюри, були причиною, що візники стали домагаються од урядового совіта товариства трамваєвого головні зменшення денної роботи з 16 на 12 годин, збільшення плати і зменшення примусової одпустки. Товариство робить у Відні знамениті інтереси, тож по їх думці — і зовсім справедливо — повинно їх дою поправити. Тимчасом урядовий совіт одновіт візникам на їх представлення, що возьме їх жаданя під розвагу і дасть їм за три місяці (!) одповідь. Візники стали тоді справедливо під-зривати товариство, що оно не дасть їм ніякої польги, що за той час постарався о нових візників, котрі з нужди приставуть на всякій условія, що одправити всіх недоволених, і ддяного постановили зробити страйк в самі Великодні свята, коли у Відні на трамваїх найбільший рух.

Отже в Великодні неділю не явилася багато візників, але товариство давало собі таке ясне раду, бо вислало провозничих візників і помічників та другу службу. Однакже все-таки рух зовсім був уже таж слабкий, що тисячі людей мусили пішки ходити за місто на прогулку. На улицах виглядало, як коли бшли які процесії, бо люде мусили йти збитими масами середною улицю. Страйкуючі візники держалися зовсім спокійно і тактовно, але за то виступили в їх обороні другі робітники. Визавді рано о 6 год. явилася були всі візники в ремізах трамвайних, але і всі зараз заявили, що не возмуться до роботи, бо товариство не уважало їх жаданя. На Фаворитен зібралось було рано мнокество робітників і повнали перші візні трамвайні страшним криком, а коли одтак рознеслася чулка, що на тім возі позовить старий візник, стали робітники кидати камінням у візів і выбивали всі візні. Од другого возу, що надбишов, одиражено коні і казано візникові йти назад до реміза. Около 10½ год. зібралось вже було на улицях таке мнокество людей, що поліція не виділа иншої ради, як застановити рух на цілій лінії. З-мжж тисячної товпи виступили бесідники з підбурюючими бесідками против канталістів і жидів, а бесідки їх вилала товпа гриміючи одлесками. Коли поліція хотіла опосла кількох людей арештувати, поспався на неї град камінів. Пікеті поліційнів рачено камінням, але поліція зробила ще який такий порядок. До перва ввечері розпочалася була білка на добре. Жінки і діти доносили каміння а мужичини кидали нм в поліційнів. Треба було спровадити військо. Насіли зараз

драгони, а коли робітники і драгонів повнали камінням, стали ті рубати шаблями. Покальчено багато людей і багато арештовано, але далеко більше арештованих одбили робітники з рук поліції.

Так само діялося і в інших сторонах міста. На Вернгу мусили з візниками йти поліційні. На Гернальз обидвано візників камінням, засипувано очі папирю, вивано шини, ставлено барикади, і розбито в дробний куся два вози, що надїхали були з міста.

В Великодний понеділок стали розрухи ще грізніші. Ремізи на Фаворитен стегла поліція од досвіта. Тимчасом з кожної хвилі почало напливати чим раз більше робітників і поліція мусила відзвати військо на поміч. Надбибли драгони з добутими шаблями і зробили порядок. Аж до ввечері було трохи спокійніше, але скоро стало на дворі темно, розпочалася знов розруха. Товпа по-за районом військовим подїлилася на кілька громад і стала турбувати жидів. Хтось крикав: "Баймо жидів!" і в одній хвилі поспалося камінням в білка каменів, де були жиди. Вбито всі білка одтак розбито ще жидівський склеп в сій каменів. Жиди стали утікати, але всі виходи заступили були робітники і жиди сховались ддятого аж на третій поверх до приватних мешкань. Коли з Ляербергу надбила була більша маса робітників, стала була поліція їх розганяти. Робітники обсыпали поліцію камінням а якісь поліційні бийний, цілий покровавлений на лиця, скокнв на коні по військо. Коли насібла кавалерія, почали знов робітники кидати на неї, що лиш мали під рукою: камінням, цеглами, дошками і т. д. Тепер розпочалася страшна білка. Одбибли кавалерія угнали у ліцями та розганяли людей а на них сыпалося камінням з всіх сторін навіть з дерев і з боків каменів. Мжж жиди настав був великий переполох. Якісь жиди дозався до товпи через білку: "Людоньки добрі, підть дмівте спати!" а ему одповідь: "Жиді! Бийте жидів!" і в той хвилі забривли шаби у всіх білках од каміння.

Ві вівторок Великодний велася розруха далше — а сям разом прийшло до кровавої білки вже на Гернальз. Тут настав був ввечері около 7 год. такий переполох, що майже всі склепи і шинки позамыкали. Около 9 год. мусили вже гузарі розганяти людей шаблями і багато з них поранили. Часть товпи нашла тут знов жидів-шинкарів Адлера і Коуберта, выбила їм білка і внаслід до шинків все порозбивало і поломало. В Отгакрінгу кидано на військо камінням і вуглем камінням з боків. Того дня ранено 60 осіб.

При всіх тих ексцесах потеріли найбільше шинкарі і каварники жиди, хоч знов не таж дже, як то розголосила жидівсько-німецька преса. Найбільше повививано жидам білка і поломано та порозбивано річ та посудину по шинках, а денеде потурбовано і зухвалішого жиди. В каварні Вагера на Гернальз вбито 15 боків одо-тафлевих з зеркального скла і скляний цвельований двері, що представляла шкodu на білка сось зр. При улиці Дороти вбито майже всі долівий білка в домах, таж само в каварні "Стефанія" в Отгакрінгу. У жиди Натана Гитла потрошено все в шинку а его і его родину побито. Так само наробило великих шкод у жидів фабрикантів Адлера і Мавдлі. Незавдою єсть, мов-би військо стріляло до людей; погрозка та побішла з того, що патроль поліційна дала була в однім місяці синаль з револьверів, жадючи поміч.

З цілхх сях розрухів показується, що все було вимірене против канталістів і против жидів, а страйк візників дав добру нагоду довести велику ненависть до жидів ділом. Візники не брали в розрухах через все часті ніякої участі. Пос. Пернереторфер ходив з депутатією робітників до гр Тафого і Баксегга і представив їм прикре положення візників а оба міністри признали, що жаданя візників зовсім справедлив, і одбибли виплати на товариство трамваєве, щоб оно полічило їх дою.

Рада міста Відні ухвалила, на внесенє радного Лігера, вложати на товариство трамваєве 50.000 зр. кары за перерву в комунація а за дальшу перерву за кожний день по 10.000 зр. Перша сума має одтягнутися товариству з кавці. За сям внесенням і против него було на раді дотично секція по 13 голосів а председатель секція Прикес рішив справу в некористь товариства.

Вчера закінчився страйк візників. Уже в середі ходило 220 возів, хоч в цілмі міст панував ще великий неспокій. Товариство згодилось на жаданя візників і при стало на 12 годин роботи за дотепершню платню. За добровільну додаткову службу буде товариство окремо платити. Скоро лише

розбійлася вість о сій угоді, настав в цілмі міст спокій. Всіх візників, що страйкували, прийнято до служби з винмою лише тих, що допустилися яких ексцесів і будуть мусили за то одвчати перед властями. Лиш мжж жидами панує ще великий переполох, бо — як кажуть — многі з них достали листи з погрозами. Богатші жиди поховали свої капітали до банків.

Розпорядженє міністра просвіты в справі польг для однорічних охотників записаних на науки в высших школах.

Після §. 25. закона військового з 11 червня 1889 не числяться активна служба однорічних охотників в часті їх університетських наук, однак для тих охотників, котрі кінчати свою активну службу перед скінченням університетських наук, подає міністер просвіты розпорядженєм з дня 12 червня 1889 ось такий польг:

Иматрикуляція університетська задержує свою важність через цілий першій рік активної служби і дотичний охотник, хоч той рік не числиться ему до літ науки, задержує через цілий протяг его повне уживанє всіх прав академіка. Навіть ті охотники, котрі вступають до служби зарав по матурі, можуть иматрикулюватися в першом році служби на університеті і уживати прав академіків. То само одноється до слухателів політехнік і академіч рільничих. Студентам медицини, котрі вступають до піврічної активної служби дня 1 червня, належить видати ереквентацию за зимовий курс в послідних днях марта, хоч-би нимим студентам давано ви одвний.

Охотники, котрі служать одній рік, побирають через той рік стипендію, як перед тим побирали. Квиты видиме нм найперше власт військова, а бітка університетська, а вказуються они свідченнями з испытів зглядно кольоквіями з року попередного. Охотники, котрі служать по скінченню університету а мали на університеті стипендію того рода, що могли їх побрати по скінченню аж до зложєня докторату або испиту учительського, не тратять того права через активну службу, а част до зложєня приписаних испытів (т. е. докторату або учительського испиту) починає у них доперва з хвилі скінчення року служби військової. Охотники стипендісти, котрі мають два роки служби військової, можуть в першом чотирох тижнях другого року просити через свою власт військово о здержанє стипендії на той другій рік их служби, а коли та просьба буде уважлена, дотичне стипендіюм припадає нм по скінченню військової служби на ново. Студенти-охотники, котрі не мали перед тим ніяких стипендій, можуть одержати їх і в част військової служби. Всі ті приписи що-до стипендій мають свою вагу лише під условієм, що акти фундаційні дотичних стипендій не містять в собі постанов прямо нм противні.

Охотники-рустє, вступаючи до служби по скінченню другого року прав в жовтні і то не в тім місті, де був их університет, можуть жадати визначені термину до правно-історичного испиту в част мжж 20—28 вересня. Охотникам, котрі приступають до того испиту в част активної служби, належється при визначенню термину испиту всякі зглядні на их службові обов'язки, мусять однак перед влястима університетськими выказатися, що суть охотниками в активній службі. Ті охотники-юристи, котрі одбули вже активну службу в част університетських студій, або мають розпочати би в жовтні по скінченню четвертого року прав, можуть жадати допущєня их до испиту правно-судового в липневом термін, а коли зроблять его а мають в жовтні зачинати службу військово, можуть мжж 20 а 28 вересня бути припущєні ще й до испиту правно-політичного.

Слухателі медичних, котрі vysлужили приписаний піврічч активної служби і зложили перше ригорозум з добрим успіхом а при тім через чотирі курси практикували на клініці, можуть уже в десяти-тм семестрі наук бути припущєні до зложєня другого медичного ригорозуму.

Кандидати на учительів гимназий або шкіль реальних, котрі vysлужили свою службу як однорічні охотники можуть уже з початком сегого семестра просити о темат до задачі письменної; до устного испиту не можуть приступити скорше, як дозволяє на то розп. мін. з 7 лютого 1884 ч. 26 В. з. д.

Слухателі техніки і академіч рільничих, котрі сейчас по скінченню служби однорічного охотника хочуть

Ново утросна торгівля
підъ фирмою:

„A la ville de Londres“

поручає на весняний сезонъ капелюхи, краватки, ковбачки, маншети, сорочки мужескі, скарпетки, рукавички, парасолі, палиці, виробы шкобрини розличного рода, мыла, парфумерію, воды колюнскі зъ перворяднихъ фабрикъ, такожъ всьлякі прибори до подорожи въ найбольшомъ выборѣ по найпристунѣйшихъ цѣнахъ.

Зъ поважаньемъ:

ЛЕОНЪ СТАРКЪ

У ЛЬВОВѢ

2883 8—10

ул. Кароля Людвика, рѣгъ Ягайлонской 3.

Просто одъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Гегелійскій и самородный за бочку въ 135
литеръ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60,
65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110,
120 зр. и выше окрѣмъ транспорту.
Бочка не зачисляется.

Полуднево-угорскій почавши одъ 20 кр.
за литру и выше окрѣмъ транспорту.
Бочка зачисляется.

2840 7—?

Висылає:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленія приймає Дирекція и фізілі.

Найкраще мѣсце побуту на лѣто
Salzerbad Kleinzell

лѣчебне мѣсце коло Гайнфельду
въ Долбінній Австріи, зъ жере-
лами, котрі такъ само дѣлають,
якъ карльсбадскій и франценсбад-
скій. Плавання, купелі сырович-
2927 ній, вѣлка кураціи. 1—0

Перша руска рукодѣля!

Перша руска рукодѣля
жѣночихъ суконь

въ Перемышли

ул. Гродска 60мъ и Улановскою, 1. поверзъ

Л. Карвацкомъ

приймає и выконує точно на терминъ
всяку роботу жѣночихъ суконь, якъ най-
дешевше, зъ густомъ и скоро, ибѣла най-
новѣйшихъ журналѣвъ. Зъ провинціи до-
сытъ буде прислати стару сукню на мѣру.
2907 5—6

Перша руска рукодѣля!

Ливерантъ ц. и уприв. гал. зѣлѣницѣ Кароля Людвика

ФЕЛИКСЪ ФЕЛИНСКІЙ

ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ

Робѣтня убранныхъ мужескихъ

власного вырѣбу

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 4.

1892

7—10

Maison fondée en 1880.
FABRIQUE
de
Preserv., Spécialité, & caoutch. man-
facture
André L. R.
PARIS
Romainville (Seine)
L'unique vente pour
AUTRICHE-HONGRIE
adresse
André L. R.
2920 2—3 FRAGUEL
Discret. En gros & détail. Prix en
détail pr. 1 dz. 4—60, 1—, 150,
2—, 250, 3—, la 350.
Nouveautés - amusantes.

Парасолки наймодѣйшій одержавъ
и поручає по стальскій фабрик-
ныхъ цѣнахъ МАВРИКІЙ БАЛЛА-
БАНЪ у Львовѣ, плаці Маріадскій

Закладаюся

въ всяку пѣву, що жадає въ моєхъ
конкурентахъ по въ силѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужчинъ
и жѣнохъ зъ матерій красивихъ и зъ
гравачныхъ такъ дешево, якъ и. По-
ручаю мой богатый складъ тапѣжъ
2484 Веч. Дуковецькову 81 ?

Замовленія въ мѣсцѣ и въ провинціи
выконуються точно и ретельно. На жа-
данье высылаю вѣрны даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжы сурѣжъ

подробно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

Одинъ на фабрика бі-
лярѣвъ у Львовѣ ул.
Гродзницкихъ ч. 3.

Братѣвъ Андрашкѣвъ

Готовы бильярды продаются,
кулі, кѣи и всьлякі прибори.
Бильярдъ обертанный зъ нашой
робѣтнѣ, установленный въ ре-
стаураціи и. Лянде-сбергера, ул.
Паньска, можна бачити.
2855 12—? Зъ поважаньемъ:

Браты Андрашки.

Складъ кавы

АТУРА КОСЦИЦКОГО

підъ знаменемъ

„С П Р І О С Ъ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручає добру и выдату каву спро-
ваджену безпосередно одъ проду-
центѣвъ зъ Америки полудневою.

Коштує у Львовѣ;

1 кильо 1.70 и 1.90 зр.

на провинціи:

4³/₄ кильо 8.70 и 9.60 зр франко

одбирателямъ надъ 50 кильо опустъ

Не маю зовсімъ тыхъ
родѣвъ кавы, котрі оголо-
шуютъ иншій підъ назвою
мого знамени. Спроваджену ка-
ву просто одъ продуцентѣвъ, що
можу доказати, и продаю ея най-
менше о 20%, дешевше якъ хто не-
будъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на достати каву вже лишъ зъ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентъ спровадъ гуртовниковъ
на мѣсцѣ, той знову гуртовниковъ
въ Европѣ, одъ тыхъ купце ком-
سیونеръ, а бѣе того ажъ купецъ и
то звычайно не просто, але черезъ
агента мѣсцевого або подорожнѣ-
чого. Впрочемъ може кождый самъ
переконатися, чи достано де ниде
по той цѣнѣ таку каву якъ моя
що до якости и смаку. 2.37 227—1

ВРИ-

твы правдивый швейцарскій ан-
глійскій, мыльнички, ремѣнцѣ и
мѣрмѣрки до острѣна, мыла.

2537 пензлѣ и т. п.

поручає найдешевше

магазинъ товаровъ модныхъ, бѣла
мужеского, товаровъ галантерей-
ныхъ, виробѣвъ рукавичничихъ,
парфумеріи и т. п.

БРАТѢВЪ ЯНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16

Цѣнини на жаданье даромъ.

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Совѣтъ управляючій, Повѣтвой Народной Тор-
говлѣ въ Рогатинѣ, общества зарегистр. зъ огранич. по-
рукою має честь запросити симъ П. Т. Членѣвъ тогожъ то-
варства на

Загальний Зборы

котрі одбудуться для 8 (п. с.) мая 1889, о 2 години по обѣдѣ
въ локалахъ товариства зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:
1. Справозданье Совѣта управл. зъ дѣловодства за 1888 р.
2. Справозданье контрольной комисіи.
3. Предложенье Совѣта упр. въ справѣ передачи складу Повѣт.
Народной Торговлѣ въ Рогатинѣ Львовской Нар. Торговлѣ.
4. Выборъ комитету контрольного на 1889 р.
5. Внесения членѣвъ.

Рогатинъ 12 цѣтня 1889.

2921 2—3

ЗА СОВѢТЪ УПРАВЛЯЮЧІЙ:

Антоній Медвѣдскій,

предсѣдатель.

Володимиръ Чиревскій

членъ совѣта.

**ГАЛИЦКІЙ
КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ**

приймає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4¹/₂% на рѣкъ.

2219 30—?

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Крайовска число 9.

поручає:

Старій вина угорскій лѣвичный и натуральний вина

столовой одъ 42 кр. бут.

Знаменитый Старки, Желтѣицы, Румъ и Аракъ de Goa.

Старій Мѣды бут. по

1.00 1.50 2.50

3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальный вина шампанскій и правдивый Конякъ

французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛІАГЪ бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00

и 7.50 зр. 281 15—?

МАЛІАГЪ БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнини на жаданье даромъ и оплатно.

Одзначены на выставѣ гигиеничкѣй ордѣнымъ медалемъ за старій вина.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

выпробованый и певій средства косме-
тичнѣй,

одзначеный 9-ма медалами заслуги и 2-ма дипломами признанья.

Олѣйокъ таниновый, взмѣшанъ и подмѣшанъ во-
дою рѣсти. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, взмѣшанъ корѣнцѣвъ волосѣвъ и запобѣжъ
выпаданья волосѣвъ. — Слоикъ 80 кр.

Вода атеньска, до змыванья волосѣвъ, запобѣжъ твор-
ищеня париклѣвъ, одѣвѣжъ, робить тре-
вальны барву и полѣськѣ. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хипо-таниновый. Дѣлає знаменито
на корѣнцѣвъ во-
лосѣвъ и на порѣстѣвъ волосѣвъ. Въ случаньхъ де въ послѣдѣжъ
недуга выпало волосѣвъ, вызываєвъ вѣдлы цѣлюще дѣлаєвъ.
Вже по ужитю одной флячки можна добачити порѣстѣвъ. —
Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканья устѣвъ,
кромѣ приемного, скрѣпляющаго смаку и запаха, дуже ко-
ристно дѣлає на ясла и зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ рѣстинно-алькаличный,
до чищеня зубѣвъ. Надає перлову бѣлѣсть, оддала ка-
мѣнь и квасы, котрі наводять болѣ и порохавѣныя зубѣвъ.
Пуделко 30 и 60 кр.

Віолинъ средство противъ прыти рукѣвъ и пахѣвъ. Фляконъ 50 кр.

Вода львовска. Приемный, вѣжливый и довготрѣвалый
запахъ той воды здѣлаєтъ се, що въ
Антверпѣ на выставѣ всемирной достала публично прокла-
мована и одзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., бѣль-
шого 1.50 кр.

Нигретина. Выборное средство до фарбованья въ сейчасъ
волосѣвъ на травалу и красну барву чорну и
темну; есть дѣломъ нешкѣдливе а въ ужитю и въ чѣмъ поудинѣ.
Цѣна 1 зр.

Бѣлі и гарній руки. Наибольше черной и по-
паданый руки выбѣлѣтъ и
выжѣлѣтъ по кольчаровѣмъ натѣртію. Кремъ рѣ-
стинный. Слоикъ 80 кр. 259 59—?

Смаровило литовскѣ до обуви и шкѣръ, мѣститъ
шкѣру, робить ея непрѣмо-
каючою и трѣвалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торго-
вляхъ: ул. Коперника ч. 3, и ул. Галицка рѣгъ Валовѣ.
Въ филиалѣхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, въ ВЕР-
НОВЦЯХЪ Ринѣвъ ч. 2.

Товариство львовскихъ столярѣвъ

у Львовѣ плаці Бернардинскій ч. 17.

поручає свой одъ 1854 року истинный

СКЛАДЪ МЕБѢЛѢВЪ

заосмотренный въ великій выборъ мебѣлѣвъ въ гарнитурахъ до
салѣновѣвъ зъ дерева дубового, чорного и орѣхового. — Ком-
плетный устроєня комнаты, фѣдальнѣ и спаленѣ. Зеркала въ ра-
махъ орѣховыхъ, чорныхъ и золоченыхъ. — Суть такожъ на
складѣ мебѣлѣ гнуты и зѣлѣзны. 2918 4—6

Всякій замовленія, виходячи въ кругъ столярства и тапи-
церства, принимаются по найнизшихъ цѣнахъ, причѣмъ ру-
чаться за скору елѣгантну и ведля порученя акуратну роботу.

ОБВѢЩЕНЬЕ.

Выдѣль Касы щадничой въ Тернополи ухвалою зъ дня
11 с. м. рѣшивъ знизити процентъ одъ вкладѣвъ зъ 4¹/₂ на
4⁰/. Каса щадничая мѣста Тернополя буде затымъ опроцен-
товувати почавши одъ 1-го червня 1889 року все вкладки
такъ давній якъ и новій по 4⁰/. чотири одъ ста рѣчно

Постановленія односячыся до побѣрѣчного капитализованья
процентѣвъ, терминѣвъ, авизацій и выплаты вкладѣвъ за ес-
контомъ зѣстають ненарушенѣй.

О томъ повѣдомляемо всѣхъ интересованныхъ зъ тымъ до-
даткомъ по мысли §. 10 нашего статута, що вкладаючимъ
прислугує право одобрати свои вкладки за авизацією въ тер-
минѣвъ передъ 1-шимъ червня с. р.

Тернопѣль 14 цѣтня 1880 р.

2926 3—3

Дирекція Касы щадничой.
Козьминскій.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фирмѣ „Ивана и сына
Серафина“ „Ліярню дзвонѣвъ“ въ Калуши, одзначену орѣбнымъ
медалемъ заслуги, листомъ похвалнымъ и признаньемъ на
выставѣ тов. им. Казковскою въ Коломыи (якъ о томъ своего
часу газеты доносили) — маю и теперъ на складѣ готовъ
дзвонѣвъ, выконую скоро замовленія и приймаю старѣй або ушко-
дженъ дзвонѣвъ до переделыванья за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи воімъ Ви. приходникамъ и фундаторамъ за
все дотеперѣшныя замовленія въ давнѣйшій спѣлнѣй а теперъ
мой власной ліярни дзвонѣвъ прошу о лакаві замовленія такъ
на поодинокій новій дзвонѣвъ якъ и на цѣлій группы. За трѣва-
дѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу
и для того оомѣляюся припоручати ихъ Ви. П. Т. публицѣ
2756 8—24

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. и. уприв. галицкаго

Акціонного Банку Гипотечного

2222 145—?

купе и продає

все эффекты и монеты

підъ найпристунѣйшими условиями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованый,

котрыхъ побѣла закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвысшомъ постановѣ зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до уиѣдуванья капиталѣвъ фон-
довыхъ, пупильныхъ, кавцій супружескихъ вѣсковыхъ,
на кавцію и вадіи

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльсования зъ 10% премією т.с. по 110 за 100)

Все приперученя зъ провинціи залагоджуются безъ

лиш олоки по курсѣ днешномъ, не числячи нѣякомъ провизіи.

Матеріи вовняній на сукнѣ дамскі

наиповѣйшій

Метеръ одъ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ плаці Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жаданье силатно одноротною почтою.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одвѣчалный редакторъ: Иванъ Белей.

Папѣръ зъ фабр. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, підъ зар. К. Боднарского.

маемо, слава Богу, своего священника, то и лан-
цомъ до схизмы насъ никто не притягнетъ...

Ну, папе Дембицкѣ, записатьъ же то въ
свои анналы, бо и мы нехотѣли все собѣ за-
писи, а записи такоужъ ты славны де-
пунціи, якими прѣ нагодѣ Гнилицкоу за-
снано львовску полицію, записано въ слав-
ной ревизіи, записано въ нечестивъ змаганъ
интригантѣвъ, чтобы насъ въ лицѣ свѣтскои и
духовнои власти дискредитувати и зроби-
ти насъ релігійно на прадѣи земли нашой.
А що вамъ, п. Дембицкѣ, годѣ одказати та-
ланту писателеского, то записано такоужъ и то
якъ часто слѣбны фанатизмъ людей впрочѣмъ
талантливыхъ зводитъ на бездорожа...

А прогос Гнилицкоу треба ще й то до-
дати. Думавъ бы хто, що тѣ людѣ, що въ часѣ
авантюры гнилицкоу такъ рѣзко грѣмили на
схизму и обвиняли о нѣю кождого, що не
йшовъ имъ подъ ласку, самѣ такъ дуже ревни
католики. А ту, судячи по ихъ дѣлахъ, явно
кождому, що они о католицизмѣ и наименшо-
го поняти не мають. Бо вже жѣ годѣ католи-
комъ поняти того, хто въ латинськомъ костелѣ
хрестился, а въ недѣлю и свята, коли обирава
въ костелѣ, у него выплата за робота, се-
сія для економѣвъ, льоничихъ, писарѣвъ и
свѣтскихъ дворянъ, польована зъ пагонѣмъ... а прѣ-
якъ стоить справа зъ католицизмомъ у тыхъ
торгашахъ, то...

обожанъ нашими панполюнами. Коли бнъ
въ часѣ войны крымскои перебрался до Ту-
речины, покинувъ католицизмъ а принявъ
исламизмъ и ставъ Садикъ-нашею въ услу-
гѣ султана. Чи може хто зъ нашихъ пан-
полюманѣвъ вѣрнѣе ему то въ зло? Зовѣмъ
нѣ! — Чайковский стоявъ на педесталѣ свѣт-
лости у польскихъ католиковъ, портреты его
пышались по свѣтлицяхъ wiernych synów ko-
ścioła! Католицизмъ поймавъ у кутѣ передъ
полаткою. То-жъ medice, cura te ipsum, за-
чимъ станешъ поборювати схизму чи то въ
Гнилицкахъ, чи де-небудь!

Ба, коли-бъ тутъ володѣвъ бувъ дѣй-
ствителъ католицизмъ, послѣ духа и правды, що
выключно опираєсь на любовь Бога и бли-
жняго, — мы не мали-бъ зъ Гнилицкоу тыхъ
поганыхъ конвенцій, нѣ того безсормового
цинизму, зъ якимъ мезуть загадони Русинѣвъ
у очі при кождой нагодѣ московильствомъ
и схизмою по тѣй єдино причинѣ, що мы бе-
режучи нашего народного достоинства, не
хотѣмо вступати въ слѣды польскихъ Наумо-
вичѣвъ... Все то наволо-бъ село Гнилицы и
не звалось Гнилицками, а друге яке нмѣ ма-
ло, то по тѣй послѣдній аферѣ въ тѣхъ селѣ,
дѣйствѣ ся назва ему належиться, бо въ нѣмъ
явилася въ повнѣмъ свѣтлѣ моральна гниль
польскихъ шовинистѣвъ, котри одображенѣ
бачимо и въ статьи п. Л. Дембицкоу Dobro-
mil i Chyrow...

Свой.

Дописи „Дѣла“.

Зъ епархіи Перемыской.

[Въ справѣ вдовичо-сиротского фонда.]

Читателямъ „Дѣла“ вѣдомо, що въ Пе-
ремышлѣ въ днѣхъ 21 и 22 сѣчня с. р. одбу-
лися зборѣ одпоручникѣвъ деканальныхъ въ
справѣ вдовичо-сиротского фонда епархіи пе-
ремышской. Ухвалы тыхъ зборѣвъ были своего
часу коротко поданѣ, а задача нинѣшної до-
писи — подати поглядъ многихъ братьевъ свя-
щенниковъ на тую справу.

Щорѣзні зборѣ одпоручникѣвъ одбува-
ються головнѣ въ тѣй цѣли, абы переконати-
ся о станѣ фонда, обрахувати число вдовѣ и
сиротѣ и вызначити для тыхъ рѣчу пенсію,
а дальше: выслушати внесенъ поодинокихъ
членѣвъ для поднесеня фонда и для добра
членѣвъ того фонда и самыхъ вдовѣ та сир-
отѣ, а вкѣнци рѣшати рѣзного рода просьбы
одъ поодинокихъ членѣвъ, вдовѣ и сиротѣ.

Позаявъ на сегорѣчнѣ засѣданѣ напо-
редъ обѣщанъ были важны справы, именно:
выборѣ нового предсѣдателя та иныхъ членѣ-
въ управляющей комисіи и проектъ змѣны
статутѣвъ института, для того и одпоручники
зборились численнѣе якъ нинѣшнѣхъ лѣтъ.
Одъ всѣхъ 39 деканальнѣвъ прибуло 36 одпо-
ручникѣвъ, котри вразѣ зъ 5-ма членами ко-
мисіи становили зборѣ 41 членѣвъ. Зъ причи-
ны важности справѣ и большому обѣму заня-
тыя одбувались черезъ два днѣ. Першого
дня по выслуханю справозданя управляющей
комисіи, по переглядѣ рахункѣвъ и книгъ ма-
нипуляційныхъ и по заявленю абсолютной,
повного признаня и подяни управляющей ко-
мисіи, станули ось такі ухвалы:

Насампередъ послѣ числа вдовѣ и сиротѣ
а сумы розпорядимыхъ грошей выначено за
минушій рѣкъ яко пенсію для кождои вдовы
50 зр., а для сироты 25 зр. По тѣмъ звернули
одпоручники увагу на дорученый кождому члену
епархіи выказъ залеглостей до фонда одъ
членѣвъ, а що той выказъ показувавъ поважну
суму 57.311 зр. залеглостей межъ членами, то
ухвалено выслати депутацію до Преосв. епи-
скопа въ просбѣмъ, чтобы епископъ бувъ ла-
скавыи не допустити ані до испиту конкур-
сового ані до промоцій тыхъ священниковъ, ко-
три вняи до фонда, и чтобы такихъ священ-
никовъ не надѣлявъ нѣякими почестями, бдз-
наками и урядами епархичными. Отакъ призна-
но некую потребу змѣну статутѣвъ инсти-
тута и выбрали 9 членѣвъ, абы розвѣдали
предложенный однимъ членомъ проектъ до то-
го, и чтобы другого дня предложили зборѣмъ
до ухвалы тѣмъ точнѣ, котри узнають важны-
ми. Въ дальшѣмъ ходѣ порядку дневного об-
читаню и полагоджено переходомъ до порядку
дневного — безъ богато дискусіи — майже
всѣ прошеня бдѣвшихъ священниковъ, вдовѣ
и сиротѣ о поблги або заомоги, а вкѣнци то-
го дня выбрано на мѣсце помершого архи-

пресвитера Шашкевича предсѣдателемъ управ-
ляющей комисіи Вир. крал. Мирона Подо-
лянского, а мѣсто-предсѣдателемъ Вир. крал.
Ореста Чеховича, и на тѣмъ закончено першій
день нарады.

Другого дня раджено надъ змѣнами ста-
тутѣвъ. Въ проектѣ змѣны статутѣвъ, предло-
женномъ выбранными 9 членами ухвалено ось
такі важнѣйшій точы:

1) Выбрати и выбранными бути на одпо-
ручникѣвъ до зборѣвъ и въ члены управляющей
комисіи не мають права члены „медленнѣ“.

2) Оженувшій-ся священникъ зъ дочкою
члена „медленного“ муситъ до коренного фон-
да такъ само зложити 100 зр. надзвычайнои
выкладки, якъ и оженувшій-ся зъ дочкою не-
члена.

3) „Медленнѣ“ члены — то тѣ, котри за-
лягають три рокы зъ коренною выкладкою, або
два рокы зъ рѣчными чи случайными датками.

4) Въ кождѣмъ деканатѣ має бути коми-
тетъ деканальныхъ зложенѣвъ зъ декана яко
предсѣдателя и двоухъ душпастирѣвъ въ цѣляхъ:
абы заохочувати другухъ до жертвъ на фондъ;
абы удѣляти комисіи управляющей добромѣны
и конкомитации для рѣзныхъ просьбъ одъ
вдовѣ и сиротѣ, и абы предлагати корнѣйшій
рады управляющей комисіи въ дѣлахъ ин-
ститута.

Важно до боювання якихъ-небудь пенсій, зай-
момъ вдовы и сироты по тыхъ членахъ, котри
були „медленными“. Выиму якоисъ поблги,
котра була застережена, дуже справедливо
попередимъ уставомъ, не допускаєсь.

Гадки и поглядъ многихъ братьевъ на всю
повыше описану справу суть ось-якы:

Многы зъ членѣвъ доказували и доказы-
ють а навѣтъ декотрихъ и на зборѣ се обявля-
ють, что величезна сума залеглостей 57.311 зр. по-
лагає на многихъ похибкахъ въ рахунку. Бо-
гато коренной выкладки приписано такимъ свя-
щенникамъ, котри не были обовязанъ ен послѣ
давнѣйшихъ статутѣвъ платити, а въ выказѣ
рѣчныхъ або случайныхъ даткѣвъ суть такоужъ
похибы, а то зъ сен причины, что институтъ
довгѣ лѣта не мавъ платного урядника, ко-
торый бы бувъ обовязаный свѣстно и докладно
проставити евиденцію улаченыхъ даткѣвъ и
залеглостей. Зъ тыхъ самыхъ поводѣвъ и вы-
казъ 6% проволочку, своєю высотой въ око па-
дающей, не може бути ретельный. Велику су-
му въ выказѣ залеглостей творить рахунокъ
довгу священниковъ прибывшихъ въ епархію
холмскую, котри вступаячи въ звѣзъ епархіи
заявляли, что нехотѣть бути членами инсти-
тута и зъ тымъ заявленьемъ были приняты до
епархіи. Тѣ не суть членами института а въ
выказѣ залеглостей фигуруютъ лишень для не-
оправданого збольшеня залеглостей.

Мимо того остане все-таки дуже значна
сума справедливо выказанныхъ залеглостей и
велике число довжниковъ до фонда. Тыхъ
довжниковъ належитъ подѣлити на двѣ кате-
горіи: а) цѣлкомъ не платящихъ и б) непра-
вильно платящихъ.

Довжники первой категоріи, на котрыхъ
безперечно тяжить зъ 3/4 выказанныхъ залегло-
стей, суть то авчачае священники старші, бе-
зженнѣ або вдовѣ, котри або не мають дѣтей
або мають дѣти забезпеченъ, не ожидають вже
жѣякои иншой промоцій, хѣба до вѣчности.
Тѣ не платятъ нѣчого, уважаючи институтъ
за приватне заведеніе, котрого членами не хо-
тятъ бути.

Довжники другой категоріи зъ меншостію
залеглостей — то такі священники, котри безъ
маютку и безъ протекціи мусять скитатися по
найбѣднѣйшихъ мѣсцахъ, часто переволѣка-
ються, горко бдуть, а зъ численнѣйшою ро-
диною не мають зъ чого и выжати. Тотѣ пла-
тятъ, кола можуть, а коли котрого року му-
сятъ переволѣкаться або якъ нещасливъ при-
годы выпадуть въ роднѣ чи въ господарствѣ,
тогда и не доплатятъ, хочъ до того найщиршу
мають волю.

На поглядъ многихъ ухвалена зборами
депутация до Преосв. епископа, абы довжни-
ковъ фонда не допускати до промоцій, значить
для довжниковъ первой категоріи „нѣчо“, —
для довжниковъ другой категоріи значить се
засудити ихъ на вѣчну нужду и не дати имъ
можности, чтобы выплателься и збольшыи
фондъ. Ще давнѣйше и нерозумнѣйше выдаєсь
жаданѣ, чтобы епископъ не надѣлявъ „медлен-
ныхъ“ почестями и бдзанаками епархичными.
Вымоги квалификаціи на бдзанаки епархичныи —
ревнѣсть для хвалы Божіи, точыбѣ въ бого-
служеню, моральна повага — стоять въ супе-
речности зъ такимъ жадаемъ, а не заведѣмъ
той, хто умѣе грѣшь въ душпастирствѣ зроби-
ти и въ послѣдокъ сего платитъ, ось мораль-
ною повагою до бдзанака.

Точки змѣны статутѣвъ, ухваленъ зборами
другого дня, по гадцѣ многихъ богато крив-
дѣть декотрыхъ членѣвъ и сиротѣ. О скѣлко
справедливѣ были-бъ точы, абы тотѣ свяще-
ники, що не платятъ до фонда, отже не суть
членами института, не мали удѣлу въ зарядѣ
института и прѣ ухвалахъ зборѣвъ, чтобы оже-
нувшій-ся зъ ихъ дочками, платили надзвычай-
ну коренну выкладку и чтобы вдовы и сироты
такихъ неплатящихъ безусловно и безъ вынят-
ку тратили право до пенсій, — о стѣлько не-
справедливо ось дефиниція и назва „мед-
ленныхъ“ до тыхъ точы. Послѣ ухваленыхъ
змѣнъ статута подѣ двѣниціи медленныхъ
подпадають навѣтъ такі члены, котри за дов-
гѣхъ лѣтъ въ душпастирствѣ зложили 400 до
500 зр. до фонда. За те-жѣ, що впавши въ у-
божество черезъ якъ нещасливъ пригоды не
могли черезъ два або три рокы зложити рѣ-
чныхъ даткѣвъ, перестаютъ уже послѣ змѣнъ
статутѣвъ бути членами, тратятъ всѣ права
членѣвъ а ихъ дѣти и сироты не хѣбуютъ
нѣякихъ процентѣвъ изъ вложеныхъ грошей.

Статуты повинны розрѣзняти довжниковъ
неплатящихъ а неправильно платящихъ, а чуда-
ку назву „медленныхъ“ членѣвъ скасувати.
Статуты повинны узглядѣнати процентъ капи-
талу вложенного одъ неправильно платящихъ,

а будучи зборѣ повинны ухвалити новы ста-
туты справедливыи, и то ще, абы въ буду-
щихъ выказахъ по-при залеглости выказане
було, скѣлко хто вылатѣть до фонда. Будучи
зборѣ повинны послугуватися до збольшеня
фонду не такими средствами якъ досѣ, але
обдумати новы и богатѣйшѣ жерела, а зъ тыхъ
потече больша рѣка. Скый жерела — все
однѣ и тѣ самѣ; хочъ-бы и якъ душны, не
потечуть большими струями, а новыми стату-
тами обдуманъ коматеты деканальныхъ якъ не
зашкодять, такъ и не богато помогутъ, бо нѣ-
якой власти не мають. Теперь зъ полѣпше-
немъ дотации на бдѣвшихъ мѣсцахъ надѣ-
ляясь, что фондъ полѣпшиться и збольшытѣсь,
а клиръ живучій досѣ въ нуждѣ крайной и
безъ добродѣль, що мѣгъ, те складавъ, и дока-
завъ добру волю, бо мимо що-разъ большого
росте зъ кождымъ рокомъ а сироты и вдовы
дѣстають все одинакову пенсію.

Щасливою чужей епархіи, що выбѣръ
предсѣдателя и мѣсто-предсѣдателя управ-
ляющей комисіи выпавъ на членѣвъ способныхъ
до працѣ, зручныхъ, збѣдныхъ и зъ ширѣю
волею, то и має надѣю, что подѣ ихъ зручною
управѣ будучи зборѣ обдумаютъ якѣсь сред-
ства щасливѣ.

Священникъ епархіи перемыской.

Зъ Бережаньского.

[Повѣтова народна Торговля въ Рогатинѣ — благоу-
частъ избра.]

Наконецъ пересѣдѣвшись управляющей со-
вѣтъ рогатинской Народной Торговли повѣ-
товѣ, зложенъ изъ людей неохотныхъ, что
быть не способный до управы економичной ин-
ституціи. По многихъ компромитаціяхъ та по-
двогнѣ блуканнѣвъ по невенныхъ дорогахъ
сповнявъ нарѣштѣ совѣтъ на днѣ 22 н. ст.
марта похвалы гдѣне дѣло.

Зъ круга самой дирекціи рогатинской
Торговли вышловъ проектъ скинути зъ себе
тягаръ... На ен прошене выслала дирекція
Торговли львовской своего полномочника ди-
ректора п. Ничая. П. Ничай три днѣ розла-
давъ справы рогатинской Торговли и выска-
завъ свою гадку на зборѣ совѣта. „Дѣло у
насъ иде — казавъ п. Ничай — такъ гарно,
якъ мы й не сподѣвались. Оборѣтъ масте
богато, торгуете заглядѣмъ большѣ, якъ другі
нашѣ филіи, склепѣ достаточно заосмотрѣны,
— кобы лишь управа була одновѣдна и умѣ-
ла, кобы не давнѣ грѣшки (гл. „Дѣло“ зъ ман-
року), кобы въ склепѣ менше було лѣльовъ
и оляшокъ и кобы не та застрашюча цифра
дебиторѣвъ, то вы бы могли зовѣмъ добре
стоити и самѣ удержатися.“ — „А якъ же мы
можемо дальше самѣ удержатися — казала
мѣсцевѣй совѣтница, — якъ не маємо зъ-вѣдки
товарѣвъ потягати? Кадалися мы за весь часъ
по всякихъ фірмахъ, а теперь кредитъ намъ
замыкають, а межъ нами и не имѣемъ. По-
дѣтъ свѣта, а у насъ продавати нема что. Бе-
дѣла наша Торговлю якъ найскорше, берѣ-
ть передъ свѣтами, а богато зыскаете!“ П.
директоръ зѣ Львова врозумѣвъ мѣсцевыхъ
совѣтниковъ, указуючи на то, что и рогатин-
ска Торговля есть товариствомъ, она зызвана
статутами, своими членами, отже на передачу
склепу рогатиньского Торговля львовскѣй тре-
ба призволу загалныхъ зборѣвъ рогатиньской
Торговли. Внесенне муситъ бути поставлене
одъ числа членѣвъ репрезентуочныхъ 3/4 суб-
скрибованого капитала (хѣба что не ходило-бъ
о добровѣльное розвязанье товариства а о при-
мусове) до важности зборѣвъ въ тѣмъ случаю
треба присутности абсолютной большости
всѣхъ членѣвъ товариства, до ухвалы розвя-
заня товариства (бо розвязанье есть конечнымъ
условіемъ) треба згоды 2/3 всѣхъ на загал-
номъ зборѣ присутныхъ членѣвъ, а бдѣтъ
розвязанье товариства треба подати до вѣтче-
ния въ реестръ торговельный, а наконецъ въ
цѣли полагоджена активѣвъ и пассивѣвъ му-
ситься на загалныхъ зборахъ выбрати коми-
тетъ ликвидацийный.

По тыхъ розъярненяхъ зроблено тымча-
сову письменну угоду подѣ такими застере-
женями:

1. Передача може наступити ажъ по свя-
тахъ Великодныхъ.

2. Торговля львовска зовѣмъ не мѣшає
ся въ давнѣ похибкѣ, довгѣ и жадаия дотепе-
рѣшной Торговли рогатиньской. Члены То-
ровли повѣтовой суть для центральной людѣ ч-
чужими, хѣба что вступатъ до неи на осно-
вѣ новой институціи. Торговля львовска обо-
вѣзается лишь одкупати одъ рогатиньской то-
вары по цѣнахъ, близше означеныхъ.

3. Пока что Торговля львовска кредитѣтъ
1000 зр. за порукою векселевою на заступѣ
товарѣвъ до склепу рогатиньского, а заглядѣмъ
обовѣзается заосмотрити его въ товары до вы-
соты 1000 зр. за тѣмъ-жѣ порукою.

4. Управляющей совѣтъ Торговли рогатинь-
ской має безъ проволочки скликати загал-
ныи зборѣ членѣвъ товариства въ цѣли оста-
точного переведеня и апробаты провизоризаціи
умовы розвязаня товариства и выбравъ коми-
тетъ ликвидацийный.

Справа отже якъ бы полагоджена. Управ-
ляющей совѣтъ розписавъ уже загалный зборѣ
членѣвъ на днѣ 8 н. ст. мая. На загал-
ныхъ зборахъ не буде, надѣяться, нѣякихъ
трудностей въ справѣ розвязаня товариства,
бо всѣ члены бачуть, что се конче потрѣбне.
А что Торговля львовска, переймає Торговлю
рогатиньскую на свою филію, за се кождый бу-
де йи только вдячный. За те Рогатинщина
певно буде вѣсьми силами подпирати нову филію
львовской Народной Торговли, але тѣя
буде мусѣла, и то конче, предприняти въ но-
вой своей филіи радикальну реорганизацию
дотеперѣшной управы Торговли рогатиньской
in capite et membris, а передовѣмъ прислати
тамъ зручного, свѣстного и честно дѣло-
водчика.

Я самъ.

Въ справѣ послѣдней дорожѣ гр.
Тафого до Праги докѣ побурядова
Brünnern Morgenpost, що подорѣ та не мала
зовѣмъ характеру политичаго. Спеціально
зъ визитѣ у кн. Аверсбергѣ можна выво-
дити нѣякихъ политичныхъ лессѣ. Особо-
стѣмъ бдвооснамъ обоухъ знамѣныхъ мужѣвъ
державныхъ не можуть стоя на перешкодѣ
нѣякѣмъ взгляды политичны, а кн. Аверсбергѣ,
кѣльо разѣвъ есть у Вѣднѣ, бдѣмъ заведѣмъ
гр. Тафого.

До польскихъ газетѣхъ досѣ зъ Вѣднѣ,
что министръ справедливоси гр. Шенборнъ
казавъ вытѣчати противъ адкатѣвъ Кратте-
ра, Вѣднѣского и др. строгѣйшѣство въ спра-
вѣ конкурсу львовского товариства кредитова-
го мѣского и въ тѣй цѣли дѣгувавъ суды о-
кружай въ Риченѣ и Тарноу.

Страйкъ вѣднѣвскѣхъ трамвайныхъ вже во-
вѣмъ склѣнился и въ мѣсѣ панує повный
спокой. Министръ торговельныхъ рескриптъ,
въ котромъ давъ остроу нагадъ дирекціи то-
вариства трамвайного за постоуванье зъ вѣднѣ-
скими и завѣзавъ дирекцію, что бы она приня-
ла назады всѣхъ тыхъ, що зосѣлаєсь зновѣ
до службы, чтобы назначити лишь 12 годѣвъ
работы и рѣвночасно упразднила платню.
Подчасъ розорубѣвъ ранѣно 8 полиціантѣвъ и
2 агентѣвъ полиціиныхъ адо суду карного
бддано большѣ якъ 100 участникѣвъ розру-
хѣвъ. Подчасъ самыхъ розрухѣвъ арештовано
далѣко большѣ людей, але ихъ пушено заразъ
на волю. Раневымъ полиціантѣмъ дарувавъ цѣ-
сарь 1000 зр.

Рада мѣста Вѣднѣ подѣла отогды дирек-
ція товариства трамвайного до вѣдомости свою
ухвалу что-до налогѣвъ кары и завѣзвала то-
варство, чтобы оно (повново) навѣцѣю свою до
500.000 зр. Управляющей совѣтъ постановивъ
завѣвъ вытѣчати раѣ мѣста цивильный про-
цессъ, наволѣ-бъ ен, обставала конче при сво-
ей ухвалѣ что-до вложенной кары.

Завтра мають бдѣтисѣ въ Празѣ зборѣ
выборѣвъ зъ табору либеральныхъ властѣте-
лѣвъ большѣхъ поблостей, котри мають рѣ-
шити справу компроміеу, предложенного амъ
консервативнымъ. Результату сего збору
выжидаютъ всѣ зъ вѣднѣвскѣхъ интѣресѣвъ. Тѣ
недѣлѣ току назады переговоры о компроміѣ
выборѣвъ сѣмъ властѣтелѣмъ ен интѣресѣмъ
мужама довѣли, але выключно запы ен комп-
ромиєу а а ситуацию всѣхъ вѣднѣв-
скихъ послѣвъ до содѣмъ не было вѣдѣмъ бѣ-
сѣды.

Зъ Россіи не переѣхавъ загодѣти платѣ
о выкупѣ лѣтѣмъ залогомъ а членѣмъ въ
решѣтѣважѣ. Чѣмъ знаменѣтъ въ Петербургѣ
берлиньского Tagblatt, что въ цѣлѣмъ мѣ-
сто арештовано тѣмъ бѣмъ току, а вѣднѣ
шными таже и вѣднѣвскѣхъ оцѣнѣмъ. Бѣмъ
тилеріи, котрихъ зарѣвъ переѣхавъ до Пѣ-
тѣрбургѣ арештовѣ. Въ першій дѣмъ
кодныхъ свѣтъ, кола зарѣвъ а вѣднѣ рѣдѣ
прѣйхати зъ Рогатинѣ до Австрійской
ты, сконспировавѣ цѣлу тѣмъ интѣресѣмъ
сѣй експѣжѣ, а вѣднѣ интѣресѣмъ цѣлѣмъ дѣмъ
обѣздала дѣмъ дѣмъ.

До Пол. Сѣмъ, дописѣтъ, что нѣмѣ
кликано маршалъ Вѣднѣвскѣмъ до мѣмъ
ства есть вѣрнѣмъ передѣмъ, але то-
нѣе то есть мѣмъ, бо дѣмъ парти
того поглядѣ, что дѣмъ интѣресѣмъ въ Полѣ
можна буде зѣмъ дѣмъ.

Ашнѣвъ зѣмъ зѣмъ интѣресѣмъ
чоловѣкомъ. Зѣмъ Сѣмъ интѣресѣмъ
Narod. List-ѣмъ бѣмъ прѣмъ, котрихъ
славъ до президента французской рѣмъ.
Карнѣта, противъ французовъ французского
маршала Олѣмъ. Въ прѣмъ интѣресѣмъ
бѣмъ Сагалѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ, до то-
тѣмъ Франція а вѣмъ интѣресѣмъ. Сѣмъ
прѣмъ мѣмъ, а вѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ
бо сумѣмъ, а вѣмъ интѣресѣмъ, а вѣмъ
допустило до того, чтобы интѣресѣмъ
писавъ прѣмъ а до того, что въ справѣ, ко-
тра вже давнѣ интѣресѣмъ — давнѣ интѣресѣмъ
до того, что въ интѣресѣмъ интѣресѣмъ, до
будѣмъ-бы Россія интѣресѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ
рублѣмъ яко интѣресѣмъ въ Сагалѣмъ.

Подорѣвъ интѣресѣмъ цѣмъ до Австрій-
ской проводѣмъ за-дѣмъ то, что интѣресѣмъ
полѣва хотѣла приняти интѣресѣмъ а вѣмъ
сѣмъ наука интѣресѣмъ интѣресѣмъ, а вѣмъ
давнѣ то, а вѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ
интѣресѣмъ. Интѣресѣмъ интѣресѣмъ интѣресѣмъ
сѣмъ, чтобы интѣресѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ
сѣмъ. Корѣмъ интѣресѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ
стрѣмъ Уайтѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ
интѣресѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ
лика рѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ прѣмъ
межѣмъ островѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ
Вѣмъ цѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ.

На парѣмъ интѣресѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ
200 лѣмъ интѣресѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ
полку драгонѣмъ интѣресѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ
гѣмъмъ тоасѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ
что сыны бѣмъ интѣресѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ
сѣмъмъ интѣресѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ
Полѣмъ, котрихъ интѣресѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ
черезъ своего интѣресѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ
же бути горѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ
малѣмъ кн. интѣресѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ. По-
кѣмъмъ интѣресѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ
зѣмъмъ интѣресѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ
зѣмъмъ интѣресѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ
ihre Ehr., jun. интѣресѣмъ интѣресѣмъ а вѣмъ интѣресѣмъ

Сензационное выпадение!
Д-ра Борсодиго ц. к. прив. электро-
металлическая плита, выпробована и
премирована усугубленная, робости
сильными ослабленными нервы и ожи-
вляющие их молодечество. — Приклады
есть великим выпадением, а самое зна-
мательное посылке цыганы коло тьма вы-
стае, чтобы осажути успеть.

Цены: I кл. зр. 55, II кл. зр. 40,
III кл. зр. 30.

**Ateller für K. k. priv. elektro-
metallische Platten (Patent Dr.
Borsodi)**

Wien, I., Weinburgasse Nr. 9
Доказаний брошюры за надбела-
4—52 нием 50 пр. 2870

Альбумъ заслуженныхъ
Цена 70 гр.
Достати можна въ товариствѣ

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Литературний додаток „Библиотека найзнаменитших повестей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на першому разі з Діло.

Предплату і писарські приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людвіка 9, у Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppel I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за писарські платити у Львові.

Діло

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за Галицією: на цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламція неопечатаній вільній одяг порт.

Поодинокі числа коштують 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. одяг одним стрічкою печаткою, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подяки числяться по 10 кр. одяг стиха.

З 3-м днем 1 (13) квітня починається II-й чвертьрок нашого видавництва. Просимо поспішати з предплатою і з есентуальними виробами залеглостей.

Віче одпоручників міст галицьких.

Вчера відбулося у Львові в сали ратушеві віче одпоручників міст і містечок, скликане головним в той цілі, щоб при будучих виборах до союму кравого заоручити містам свободу вибору, як досі, акцію вибору. На вічу явилися поважне число б. 81 одпоручників, по-найбільше бурмістрів. Загальні збори відбувалися рано ввечері.

В полудне вела наради свои комісії, вибрана за посеред одпоручників, щоб уложити програму акції виборів. Народи ті мали і значні політичні, бо предметом їх стала справа руска, та сама справа, коло котрої вишай і низай сфери, знаток і не-знаток, правительство, союми галицькі, люди приватні і державні крає — заходилися уже тільки дати без всяких майже результатів через круглих 30 днів, а котрої нїхто досі не умів поладити.

Передовсім поставлено в комісії питання: хто може добиватися о мандат по-польській з міст галицьких? Всього згодилися на то, що кандидат мусить лично явитися перед виборцями і зложити перед ними своє віровіповідання політичне. Виборці повинні будучого заступника інтересів своїх познати всесторонно і врозуміти, чи кандидат буде спосібний і охотний взяти в оборону спеціальні інтереси міст і чи інтелігенція его дає поруку, що він мандат свій зуміє в цілості і совісно виконати. Тим рїшенням усунуто дотепершню дуже патріархальну практику, що виборці нераз на оспілку, а лиш з припущення центрального виборчого комітету польського обдавали голови свои протеговані з горі або до мандату польського неспішай личностям або таким, що, не розуміючи інтересів міст, не могли їх відтак успішно заступити.

Другим важливим умовієм вибору поставлено, що кандидат посольський з міста мусить рїшучо в справі рускій вирічися всякого шовінізму. Сказано яменно, що кандидатом посольським може бути лише той, хто справедливий потреби і права народу руского схоче і зобов'язався заступити в союмі. Опозиція в той предмет, на п'ятнадцять членів комісії, робила лише пос. Хшановський, член видку кравого, і одпоручник жовківський, який панз Скулимовський. Яменно пос. Хшановський заявив себе крайнім противником вище згаданого умовія. Для него нема ще досі народу руского. Він бачить лиш один народ польскій; народ рускій єсть для него лиш „тоді“, з котрого Пертеви, Стадіони, сервитути в Шмерльові зробили квестію національну. Він вивайшов в генетичну причину для інтелігенції руской в той предмет, що поодинокі люди без значення через рускість збудовують для себе якесь значіння. Він знає лиш gente Ruthenae, natione Polonae, а прочая Русинів єсть ворогом. В подобній тоні промовляв і его товариш п. Скулимовський, додавши ще в то, що він не знає рїзниць між Русинами а Москалями. Але рїзку одразу одержали оба ті могиляни за свои архаїчні погляди на справу руску од прочих членів комісії, яменно від посольських Романовича, Леваковського з Кросна, Сигурда Висневського, посла Щепановського, Боровського з Підгаєць, Гольдшера з Тарнова і других одпоручників. Аргументи тих бесідників були так переконувачі, що надз'якубрація пос. Хшановського вся комісія перейшла до порядку дневного.

Потім на новім засіданні прийняло віче такі ухвали:

1) Збори на виборчий вічу міст і містечок дня 28 квітня 1889 р. у Львові за-являють, що при надходячих загальних виборах до союму кравого будуть старатися о виборі таких кандидатів, що:

1) будуть заступати не лиш одну верству але цілу людність краю а схотять і зуміють боронити інтереси громад як міських так і сільських;

2) що супротив правительству займуть зовсім незалежне і безсторонне становище і зуміють тим надати жаданім краю більш ваги а тим самим вплинути також на більше рїшучу підпору тих жадан через репрезентацію нашого краю у Відні;

3) що будуть боронити горожанських прав і свобод та самоуправу краю а зарано будуть старатися о розширення і укріплення тої самоуправу в дусі резолюції союмової з 1868 р.;

4) що будуть всіма силами домогатися

заведення языка польского в урядовані тих властей і інституцій правительственных і вишай публичных а також і в сільниці, котрі досі ще урядують по німечцям;

5) що будуть підпирати справедливі жаданя Русинів що до признаня прав руского языка і взагалі будуть займати супротив Русинів становище, що буде відначатися справедливостю і духом братної згоди, скріплюючи отже зв'яз, яка лучить Поляків з Русинами;

6) що у всяких працях союмових будуть стреміти до піднесення народу по селах і містках під виглядом інтелектуальним і моральним, горожанським і економічним, до того, щоб оперти закони краві на засаді рівності для всіх справедливо, до розділу тягарів і прерогатив публичных, як: дорожній, шкільній, кватерунової і инші рівно справедливо на всіх жителів краю, в міру мастиков сили кожного;

7) що будуть старатися о реформу вибору через анесення курій виборчих і заведення одностайних округів виборчих, на разі же, наколи-б така реформа була неможлива, о збільшенні числа посольств з міст;

8) що будуть стреміти до реформи громадок не через зменшення автономичных прав громад, але через скріплення слабого організму громад за допомогою сполучення їх з обшарами дворянськими в громадах зборних;

9) що будуть старатися о дальшу напругу законів шкільних, о точне і енергичне виконання програми заосмотрення кожної громади в добру школу;

10) що будуть старатися всіма силами, щоб союми ухвалили закони, необхідні для безпечности майна, життя і здоров'я жителів, отже о закон будівничий для сел, закон о поліції пожежної, о оподаткованні товарів асекураційних в користь сторожів пожежних, о службу санітару і т. д.

11) будуть ставити енергичний опір всяким реакційним замам;

12) що будуть старатися о усунення злишньої бюрократії в автономичній адміністрації, о наданні їй більш енергичності і що в заряд фондами кравими будуть стреміти до економії в злишних видатках а будуть старатися піднести рбність в промислах.

II. Віче делегатів міст і містечок вибрав „передвиборчий комітет для міст і містечок“ з 50 членів, поділений на секції: львівську для входів і краківську для західної часті краю, котрий має поставити після слїдуючих постанов:

1) Комітет передвиборчий для міст і містечок буде підпирати тих кандидатів, що стануть перед виборцями особисто а, котрих політичне віровіповідання буде згодне з ухвалою віче резолюції.

2) Першештво буде комітет давати тим, що патріотизмом, горожанською ревностю, знанням односин і потреб жителів міст і сел та одбінностями а наукою дають поруку успішному праці в союмі.

3) При умові в точці 2) віровіповідання не може становити рїзниць між кандидатами.

4) Після 5) точки резолюції віча буде комітет виступати лиш против таких кандидатів Русинів, що стояли на ґрунті чужбї своєму власному народові, шукають свои отчини по-за границями Русі.

5) Комітет буде вести свою акцію по-бач і в порозумінні з центральним комітетом, вибраним колом союмовим і по-старався о то, щоб кожда секція того комітету привнала по 5 членів з комітету для міст і містечок і щоб комітети повтові, установлені центральним комітетом, мали відновне число людей з комітету для міст і містечок.

6) Комітет замінює зараз по більшості мужів довіря в кожній містечку голосуючим з курій меншою посольством, розділивши їх ухвали з віча і зав'язавши порозуміння з виділившими людьми з громад в цілі спільного ведення дальшої акції а при тім зверне увагу головну на то, щоб скласти комітет повтових, установлений центральним комітетом, вишшов в дусі ухвал віча.

7) Так само замінює комітет мужів довіря для самостійних міст і зав'язавши їх, щоб они скликали збори виборчих для вибору комітету передвиборчого і для допильнованя дальшої акції.

8) В справі ставлення кандидатів в о-статочного їх поручення виборчим порозуміються муж довіря завсїгда наперед з комітетом для міст і містечок.

9) Кожда секція комітету, зложена з 25 членів, вибрав собі председателя, секретаря і скріпника. Вє в осядку секції проживаючі члени творять ексекутивний комітет секції, котра залагоджує всі справи біжущі і скликає повну секцію на засідання для справ важливих, особливо-ж в цілі ухвалення директив для мужів довіря

в містках і містечках а також і для ставлення кандидатів. Кожда секція має право доповнитися вибором нових членів.

Склад передвиборчого комітету для входів часті краю: Грозь Петро, д-р Гольдман, Михальскій, д-р Остапівскій-Баранскій, Витославскій Ант. (Броди), Нїмичновскій, д-р Леваковскій Кароль, д-р Рошковскій, Гетриць, Щепановскій, Висневскій Сигурд, д-р Козьмїнскій (Тернопіль), Бартошевскій (Ярослав), Дмуховскій (Городок), Сколимовскій (Жовків), Витославскій Теофіл (Тисмениця), Фрухтман (Стрий), д-р Шидловскій (Станиславів), Дворскій (Перемішль), Боровскій (Підгаєць), Фрухтман Яків (Дрогобич), д-р Гайне (Золочів), Будзановскій (Самбір), Ствергня Павло (Львів).

Як бачимо зб'яло, віче одпоручників міст галицьких довершило задачу свою. Міста галицькі хотять видобути з шкідливої для себе залежності. Як діло покаже в практиці, покаже недалека вже будучність. Ми поки-що констатуємо тільки се, що ухвали віча міського суть доказом, як політика нїмичнїх керманів долі краю і обох народів, що его заселяють, тратьте основу під ногами.

Проект нового карного закона.

I.

Цїла Долитавія інтересувє живо справою нового карного закона, котрого проект предложив міністер справедливости гр. Шенборн палаті посоль на дня 11 квітня с. р. Інтерес, який будить той проект серед найширших кругів нашої монархії, єсть з кожного погляду оправданий. Закон карний рїшає о найважнїших добрах чоловіка, его житю, свободі, честі і мастку, він санкціонує правила визначаючі границі свободного діляна одиначі, рїшає о тім, що дозволене а що недозволене, кладе мїру свободі одиначі в інтересі суспільности і держави. Загалі горожан, з котрих всь без винятку підпадають кожодчасному кодексові карному, має право і обов'язок ясно і рїшучо висказати свою гадку про проект нового карного закона, закнїт він набере обов'язуючої сили. Загалі сей повинен добре приглянутися основним постановам проекту, розпізнати духа его, пересвідчитися, в якій пропорції стоїть кваліфікація діляна признає карна до стовпів і одновідночїм їм карної строгости з сучасними правовими і етичними поняттями та чи карно-правні постанови не обмежують тих свобод і прав, які прислугують горожанам на підставі нїмичнїх законів а головну основних законів державних. Зб тої точнї погляду хочемо і ми приглянутися тому проекту.

Проект, предложений гр. Шенборном, має свою довгу, бо більше, як двадцятилітню історію. Вже в р. 1860, коли т. зв. жовтєвий диплом поклав перш заснований нового конституційного ладу в Австрії стало ясною рїчею, що реформа обов'язуючих законів мусить доконче обняти також і закон карний з р. 1852, яко виданий за часів строгого абсолютизму і вповні не відповідаючім поняттям і правам, опертим на конституційній ладі. Для того поручило правительству вже в р. 1861 звістному тогді на полі науки права карного ученому і секційному шефові міністерства Гасе (Hue) уложити проект нового карного кодексу. В р. 1863 предложив Гасе готовий проект міністерству, котре внесло его в р. 1867 яко проект правительства в рад державній. Проект той обняв дві часті: злочинства і провини; пересудження намірів Гасе помістив в окремішній опісля видатись маючїм карнім кодексі поліційнім. Проект той перекладано окремою комісією, закнїт однак могла она скінчити над ним свою працю, зайшла обставина, котрі вплинули рїшучо на судьбу того проекту. В р. 1870 видано новий карний кодекс для Нїмеччини, котрий обняв як результати нїмечкої науки на полі права карного так і всь добрий кодифікацій нїмичнїх держав. Основы того кодексу не були відмінні Гау, коли укладав проект з р. 1863 і не знайшли для того місця в тім проекті. Для того коли в р. 1871 став Глязер міністром справедливости, скликав він окрему фахову комісію, котрій поручив рїшення питання, чи не належало-б супротив нового кодексу нїмечкої лїшити на боці проект Гюго і прихвтити до уложеня нового проекту, котрий б увагляв основны нового кодексу Нїмеччини. Комісія заявила одноголосно за тою гадкою, в наслідок чого поручив їй Глязер уложенє нового проекту, кладучи при тім яко директиву, щоб так-що до основ, як і трактуваня техничної сторони а в особенности що до системів кар державних закона для Нїмеччини і відступати від него лиш о стільки, о скільки того вимагати будуть спеціальні пра-

вно-державні, територіальні і етнографічні рбнїчі і односини австрійських країв і народів. Комісія скінчила свои праці в р. 1874 а уложенє нїю проект предложив міністер Глязер в палаті в р. 1874 рад державній яко новий проект правительства.

Проект той держав до нині назву проекту Глязера; він опираєсь зовсім на кодекс нїмечкої. Проект Глязера знає три роди кар: кару на житю, свободу і мастку.

Задержанє кар смерті стараєсь Глязер оправдати в мотивах тїм, що задержано він досі в всьх майже найбільше поступових і культурных державах цілого світа, як прим. в Нїмеччині і Італії і що австрійська палата посоль вт. 1867 і палата панів в р. 1873 заявили за задержаньє кар смерті. В проект Глязера обмежено однак число злочинств, караних смертю. Після постанов того проекту мали каратись смертю лиш зрада головної поповнена на особі монарха через нарушение его тіла, здоров'я, атентат на его житє і обмеженє его особистой свободи і тяжкий роди убійства, а яменно: убійство рідных родичів; убійство кількох осіб наразі; убійство повторене; убійство, поповнене злочинством засудженим вже за нїмичне злочинство на досмертну утрату свободи; убійство поповнене в особливо жестокий спосіб і убійство поповнене членом або членами шайки завязаної нарочно за-для ширеня злочинств крадежнї, підпаєня, рабунку та ушкодження чужої власности. Крім того була в тім проекті і сама дефиніція убійства (Mord) зовсім нїша, як в обов'язуючїм законі з р. 1852. Коли після закона з р. 1852 поповняє убійство кожний, хто в намір убити чоловіка предпринїмає діляне, з котрого наступає смерть того або иншого чоловіка, то проект Глязера робить рїзницю в тім, якій то був намір. Лиш в тих случаях, де намір був наперед обдуманий (dolus praemeditatus), кваліфікує проект той злочин яко убійство, там однак, де намір той зродився в одній хвилі, т. є. в хвилі сповнення самого діляна під впливом наглого зворушення (dolus repentinus) кваліфікує злочин не яко убійство, а лиш яко забитє (Todschtlag).

Перегляд часописей.

[Дальшїх небылиц Червоної Русі о прусофільстві Русинів галицьких, и о надходящих выборах до союму.]

Червоная Русь в ч. 79. в статье „Прочє с прусофільством“ відстоє дальше свои „разоблаченія“, знанї уже учителям „Діла“, на темат, що політикою руских народоцїв галицьких руководить Бисмарк, а що се правда, то покликуює на свого доцневателя з Кракова, котрий єсть тої самої гадки. Тут нїмощь приходит на гадку пословиця: „свідчивєся цїгань своими дітьми“ або „яке вхало, таке здыбало“.

Заключенє австро-германського наступателно-оборонительного союзу в 1879 году вызвало хаос серед гал. Русі и сотворило из литературной политической малорусскую партию... Нынїшня польская и так зовимая украинофильская партія нудить тїм путем, який указует їм Бисмарк. О том, щоб германскій канцлер переговоривав непосредственно с покойным Барвицким, мы не говорили і не говорим... Бисмарк потребовал однако обратити внимание графа Андраша... а гр. Андраш повел діло дальше а то так (може быти) даже и сам Барвицкї с начала не знал, в чем діло и только поздїмше мог узнати, кто был затїйник новий высокой украинской политики в Галичині...

На такі хороливї пустоделоганія шкода сквєт тратити, а переставо до другої рїчи.

В 80 ч. Червоної Русі статья „Галицко-русская политика“ починаєсь знов від Бисмарка та Андраша, сходять на односини нїмечко-чеські, а конячть на виборач до галицко-союму. „Червоная Русь“ хвалить Чехов за колишню, а Нїмцїв за тепершню сецесію, и вкає на то, як гр. Таффе впровадив Чехов до ради державної, а тепер заходять впровадити Нїмцїв до чеського союму. В Галичині же гр. Таффе не буде мати такої трудної задачі.

Смирненє поведєніє руских послов, а при немь также резолюція послїднього віча о стільки благоприятно розположили гр. Тафе з галицкой Русі, що онь посовтовал мєнерам польской партії: допустити при предстоящих выборах в львовскій союмі не вїсколько а вїскольконадесять послов, однако лиш таких, котри ишли бы солидарно с Поляками и не давала з-границь повода говорить, що гал. Русь не-

довольна своим положением... Мы можем сегодня уже почти с цілою положительностію сказать, что новые выборы доставят большое, нежеланное последствие, число русских послов, однако посла тѣ будутъ того рода, что не то сецесія, но даже сильнѣйшей оппозиціи нѣтъ отъ нихъ ожидать не будетъ... Мы знаемъ положительно, кто въ дѣятельности руководитъ сегодня политикою галицкой Руси (въ попередины статей выходило бы, что Бисмарк? — Прим. Ред.); намъ извѣстно, куда та политика можетъ насъ привести и именно дѣлать не можемъ ей доверять и нею увлекаться...

Всѣ тѣ слова вымѣненныя очевидно на дискредитацию центрального комитета выборов, который мамо являть фракціи "Червоной Руси" такъ изложилъ и почавъ акцію выборовъ. "Червоная Русь" повысила словами говорить до Русинѣвъ: "Нѣчо не робѣть, плюють на акцію выборовъ, центральный комитетъ рускій есть орудіемъ (Бисмарк, чи гр. Таффе, чи Баденіа, чи кого тамъ), рускій комитетъ поставитъ вамъ на кандидатѣвъ такихъ людей, что бѣдъ нѣтъ нѣтъ сильнѣйшій оппозиціи нѣтъ не буде ожидать. а та политика — мы вже знаемъ, куда она насъ може довести... мы їй не доверяемо..." Такой предѣлъ есть сенсъ моральный наведенныхъ повыше словъ "Червоной Руси".

Що такъ рты підъ собѣлымъ центральнымъ комитетомъ — рѣчь непатріотична и огидна, на се згодиться каждый добре мыслящій Русинъ. Такъ писати можутьъ только люди, у которыхъ нема и искры любови родного краю, а котрі идеалы свои мають деінде, а не та тѣ, де робитесь дѣло народное... Сумно, дуже сумно, що у насъ можуть же проявляться такі яркі факты зрады справы народно... Только-жъ не годиться вже впадать въ отчаяніе и думать, що справдѣ на Русі галицкой знайдеться на стѣбкѣ гниль моральной, що являть "Червоной Руси" булабы въ силѣ аристократіи яку диверсію акціи центрального комитета выборовъ.

Дописи „Дѣла“.

Одъ Турки.

[Цѣло польске вѣче въ Турцѣ передъ дверми Ивановою хаты. — Що дѣся зъ турецкою радою повѣтовою?]

Якъ свѣтъ свѣтомъ и конституція конституціею, что нѣкто не сповѣвъ, чтобы де цѣле вѣче мусульмѣ пень въ нѣя стати передъ краткими судовами. То, що вѣдѣ не дѣся, то сталося въ нашій славетной Турціи.

О вѣчу польскѣмъ въ Турцѣ була уже разъ згадка въ „Дѣлѣ“. То вѣче обдѣлюсь дня 26 цвѣтня 1888 р. а скликано було видѣйшими Поляками нашего повѣта по довершеному злочастному выбору до турецкой рады повѣтовою, де жидова зъ своими попишачами зъ куріи мѣской и большою посѣлостію взяла цѣлковатый верхъ при томъ выборѣ. Многі Поляки тутешній, увидѣвши до чего довело ихъ давнѣйшее засѣдѣніе и нерозсудна спѣлка ихъ зъ жидами противъ Русинѣвъ, опамятались и приобѣщующи на будущее поправу, хотѣли на насене лихо на разъ хоть трохи направили, дѣлатьо скликали въ выше згаданомъ дни вѣче и на томъ вѣчу запротестовали противъ довершеныхъ выборовъ до рады повѣтовою, бѣдѣрушались всякою солидарности зъ жидами та ихъ попишачами и ухвалили представленье до намѣстника, де выразно стояло, що подручникъ жидовскій п. Брысевичъ и провождаръ жидовскій Мохко Шехтеръ вытуманили подступомъ повномочія зъ большихъ посѣлостей и только въ той негодній способъ переведено выборы въ той куріи на жидовскій хосенъ. Тѣ отже слова „вытуманили подступомъ повномочія“ мали нѣбы „гонѣръ“ польского жиды Мохко Шехтера и его подручника п. Брысевича такъ уразити, що цѣле польске вѣче въ Турцѣ зложено изъ 67 участниковъ, обжаловане тѣми двома герштами мусульмѣ дня 15 цвѣтня с. р. стати у ворѣтъ Ивановою хаты.

Якъ выше сказано, вѣче польске подпсало представленье, отже и инкриминированій слова до намѣстника дня 26 цвѣтня с. р. После 29 жовтня 1888 при уконститугованю той славетной рады межъ иншими актами, дотыкающими того выбору находилось, и то вѣче представленье, которе всѣ радий, отже и Мохко Шехтеръ зъ своимъ подручникомъ п. Брысевичемъ въ рукахъ мали и читали. Якъ уже вѣдомо, жидова, будучи въ большости, уважала була цѣлкомъ безпѣдственно выборы зъ куріи меншою посѣлостію, гадаючи, что сама розгадусь по своему въ повѣтѣ. Тѣмъ-самымъ намѣстничество, также прозрѣвши сего разу, о що ту їде, розважало тую жидовску уконституговану раду повѣтовою. Мохко Шехтеръ зъ своимъ подручникомъ п. Брысевичемъ, увидѣвши себе въ нехосенній ситуаціи, загадали такъ нѣбы „гонѣръ“ нарушеній ратувати, и вносили противъ розважана рады намѣстничества рекурсъ до министерства, а участниковъ вѣча польского обжаловали передъ судъ за нарушение ихъ чести.

Дня 15 цвѣтня с. р. була въ томъ дѣлѣ переведена послѣдняя дуже цѣкава розправа въ ц. к. судѣ турчанскѣмъ. Розправу переводивъ авскультантъ судовый п. Андрионъ Могильницкій. Обжалованныхъ участниковъ вѣсепі польского турецкого боронивъ п. К. Телшевскій, ц. к. нотаръ въ Турцѣ. Участники вѣсепі представлялися передъ судомъ дѣла сорокато. Помѣщеные суду повѣтового въ Турцѣ дуже тѣсно, тожъ въ сѣли розправъ була дуже велика духота, бо и цѣкавыхъ явилось много. Порядокъ при розправѣ бувъ вздрецовый, а се приписати належить невычайному тактову судіи.

По прочтаню жалобы сконститувавъ судіа, що на жаданье суду турчанского одѣ

намѣстничества инкриминированого акту одѣлало намѣстничество, що той актъ разомъ зъ внесеннымъ протестомъ находиться въ министерствѣ дѣлъ внутрѣшнихъ. Перейшовши генералія кождою особу зъ обжалованныхъ, переслухавъ судія первого обжалованого ксьондза Мікуся, лат. пароха зъ Турки. Той отверго здѣлавъ, що видѣти „niegodziwe postępowanie klęki żydowskiej i p. Brysiewicza z swoimi adherentami“, бувъ однимъ зъ першихъ, що вѣче польске скликали, чтобы запротестовать противъ огидного поведѣния жидовъ въ спѣлцѣ зъ Брысевичемъ и его адгерентами-Поляками. Кс. Мікусъ признавъ прямо, що зъ цѣлою свѣдомостію подпсавъ инкриминированый уступъ, и по вторае ту публично, що п. Брысевичъ и ще колькохъ панѣвъ Поляковъ звязалися зъ жидами и подѣ покрывкою патріотизму польского ведутъ уже одъ давна борбу зъ Русинами, а при томъ всѣмъ дають той кліфъ о брудній зыски. Шкода, що ц. к. судія не давъ кс. Мікусеви выповѣсти публично хотѣ яконсе части поведѣния той кліи, а були-бы мы дождѣлись неодного цѣкавого, бо кс. Мікусъ належавъ до недавна до той партіи и знае о всѣмъ, але переконаннѣся ажъ до сыта о намѣрахъ той кліи и пришовши до опамятаня, бѣдѣрушеся одъ нею, и теперь глядѣть на ю только зъ презрѣньемъ и огорченіемъ. Другій обжалованный п. Б. Осуховскій давно вже проваждѣвъ, до чего веде жидова зъ п. Брысевичемъ и его адгерентами и напоминая одъ давна до роскаiania всѣхъ Поляковъ турецкого повѣта. П. Б. Осуховскій почавъ наводити доказы, дѣлатьо цѣлкомъ свѣдомо подпсавъ инкриминироване представленье до намѣстничества. Дуже цѣкавій исторія о фабрикаціи тѣхъ повномочій при всякихъ выборахъ, о администраціи грѣшми назначенными зъ-бѣдѣ на огядну агитацію выборовъ оповѣдавъ п. Осуховскій, а шкода, що судія не дозволявъ все а все точно высказати. П. Б. Осуховскій здеръ цѣлковито маску зъ жидовской кліи и напитувавъ все цѣлкомъ справедливо. Теперь ажъ увидѣли и пришли до розуму Поляки турецкого повѣта, яка то гниль закоренилася межъ ними. Третій обжалованный п. Батицкій, управитель школы видѣловон въ Турцѣ, належавшій также до недавна до тѣхъ польскихъ жидовъ а теперь наперенный, розсердженый до крайности, зъ великимъ огорченіемъ почавъ дуже ярко представляти поведѣние жидовске и ихъ подручника п. Брысевича, але судія перебивъ ему, не дозвляючи оповѣдати обширно о огидной исторіи той славетной турецкой кліи. Дальшій обжалованій одказалъ свою оборону своему оборонцѣ п. Тезисескому. Присутній той розправѣ цѣкаво ждали на оборону п. Телшевского, але п. оборонецъ заявивъ въ имени своихъ кліентовъ, что немало то чути о тѣкомъ болѣтѣ, а не то бабрати въ томъ болѣтѣ, яке вытворились межъ досыте значною суспѣльностію польского турецкого повѣта, — а наколи есть можливість, чтобы теперь кинути заслону на тую грязь и бѣдѣрушеся зъ погордою одъ нею, то оборонецъ зъ того крѣстаетъ — и почавъ доказувати дуже зручно, що жалоба Мохко Шехтера и п. Брысевича подана до суду право за пѣно, дѣлатьо цѣла тотъ розправа не має вже мѣстоц и мнимо обжалованій вже зъ той причини вѣдѣний одъ всего. Ц. к. судія пересвѣдчившася, що дѣйствию подана о-боронцемъ причина есть правдива, увѣлинивъ обжалованныхъ зъ взгляду на пѣно внесенный позовъ.

Такъ закінчилися тотъ славетна пересправа въ судѣ турчанскѣмъ. Оденъ хосенъ наглядный ачѣй вынесуть зъ сего процесу правительственный сферы польскій и многі Поляки, а именно, що межъ нами есть гниль, котору треба завчасу зничити, если не має цѣла польонія турецка прийти на ганьбу а повѣтъ на бѣду. Дай Боже, чтобы всѣ Поляки проваждѣли и прийшли до того пересвѣдченя, що въ спѣлцѣ зъ жидами и людьми безхарактерными не бѣдѣуть до добра. Лучше есть познати свой блудъ, вдаритесь въ грудь, подати братерску а не фарисейску руку Русинамъ и такъ въ агѣдѣ трудитесь для загального добра. Правдивый патріотъ-Полякъ зъ характеромъ, не маючи брудныхъ егостичныхъ цѣлей на оцѣ, буде все держатися супротивъ Русинѣвъ тогъ засады: „що тобѣ не мило, не чини другому“. Чей то всѣ Поляки и въ вышнихъ кругахъ проваждѣть, бо и тамъ щось подобного въ великомъ розгѣрѣ загнѣвалось якъ въ маніуірѣ въ Турцѣ. Такихъ патріотѣвъ Поляковъ а ла Шехтеръ и п. Брысевичъ есть ихъ тамъ гѣдно, — треба конче зъ нихъ маску здрити.

Ще одну оригинальну эпизодку зъ нашон Турціи мушу вамъ довести. Якъ уже вѣдомо ц. к. намѣстничество розважало турецку раду повѣтовою, выбрану въ цвѣтня 1888 р. зъ жидовскою большостію, а се зъ той причини, что тая жидовска большѣсть при уконститугованю рады — радныхъ изъ сельской куріи цѣлкомъ безпѣдственно уважала, отже ц. к. намѣстничество заявило, що наколи тая рада выдала такъ несправну ухвалу, то она не дае и на будущее поруки правного поступованя и хосенного дѣлания для повѣта, дѣлатьо намѣстничество розважало тую раду. Противъ того рѣшеня ц. к. намѣстничества внесла жидова зъ своимъ попишачами польскими рекурсъ до министерства. А чтобы рѣшене той справы въ министерствѣ перегнати на свою руку, постановила жидова выслати п. Брысевича и ще колькохъ своихъ подручникѣвъ до Вѣдѣна до графа Августа Лося, посла до рады державной за округъ Турка-Старе мѣсто-Самбѣръ-Руден, а до п. Володислава Лозинского, посла до Союму краеного зъ повѣта турецкого, въ той цѣли, чтобы тѣ паны, бѣдѣячущіе жидовъ за тѣ славіи агитаціи ихъ за тѣми панами, вплинули въ министерствѣ на хосенное рѣшене ихъ рекурсу. Но що-жъ? Прилагодженося въ дорогу, а не було гроша, бо жерело касы рады повѣтовою на разъ вышло для такихъ повѣдѣдокъ. Що-жъ штудерна жидова не робить зъ своими трабантами! Вѣдома рѣчь у насъ въ

Турцѣ, що жиды передъ своимъ Великоднимъ свѣтѣмъ закупувають гуртомъ для всѣхъ по звичайной цѣнѣ потрібну муку на свою пасху, звану „маца“; тую муку рабинъ кошеруе, а послеъ продаетъ та кошерна мука всѣмъ заможнѣйшимъ жидамъ, але по двойной цѣнѣ, а узабравши въ той способъ значну налвыжку въ грошехъ, роздѣляютъ межъ бѣдныхъ жидѣвъ, чтобы и тѣ могли одѣлать до ихъ установы безъ хлѣба и иншихъ тогда для жидѣвъ заказанныхъ рѣчей — свѣта справляти. Такъ робили жиды все, такъ и сего року зробили, зъ тою рѣзницею, що узабраву налвыжку за розпродажъ кошерной муки не дали бѣднымъ жидамъ, только вручили п. Брысевичу и его адгерентамъ, яко депутацию до Вѣдѣна, на дорогу и на иншій неперевѣдженый выдѣти въ справѣ рѣшеня звѣстного рекурсу. П. Брысевичъ, розумѣсь, веденый сильнымъ патріотизмомъ польскимъ, вѣдѣвъ въ депутацию за тѣ грошѣ до Вѣдѣна и вернувъ здоровъ домывъ, хотѣ бѣдѣй жиды проклинали депутацию що не мѣра: „Schwarz Jur! Wu ist unser Paisech? Schlag soll treffen!“

Мы ждемъ нетерпѣливо рѣшеня того рекурсу у Вѣдѣна, бо турецкий зарѣдъ повѣтовыи коштуе богато, а не варта и нюха табакъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Министеръ просвѣты д-ръ Гавъчъ має въ справѣ реформы шкѣль народныхъ предложити парламенту ажъ три новелѣ. Перша новела має бѣдѣснѣти до змѣны теперѣшного закона державного о школахъ народныхъ, друга до науки религій а третя має займатися спеціально надзоромъ шкѣльнымъ. На вчерашнихъ зборахъ католического товариства шкѣльного у Вѣдѣна сказавъ п.с. Ебенгохъ, що реформа шкѣль народныхъ має наступити на выразне жаданье цѣсаря.

Президеатъ угорского кабинета Тисса и министръ финансовъ Векерль мають приѣхати нѣвъ до Вѣдѣна на спѣльную конференцію министровъ и ухвалити спѣльный бюджетъ на слѣдуючій рокѣ, что бѣдѣтъ буде предложеный спѣльнымъ делегаціямъ. Въ мѣрдайнѣхъ кругахъ вѣдѣнскихъ — каже N. fr. Presse — не знаютъ нѣчого о томъ, бѣдѣт-бы министерство войны постановило зажадати одъ спѣльныхъ делегацій надзвычайного кредиту на 1890 р. О скѣль въ тѣхъ кругахъ звѣстѣно, то министерство не жаждѣтъ такого кредиту якъ въ послѣднихъ рокахъ, але поодинокій позиціи въ звичайныхъ и надзвычайныхъ выдѣткахъ бюджету министерства войны будутъ все-таки подмысненіи а то головно въ наслѣдѣкъ нового закона войскового.

Вчерашній день, такъ важный для чешко-нѣмецкихъ бѣдѣснѣвъ, не принѣсъ нѣякого успѣху. Вчера именно обдѣлюсь въ Прагѣ зборы соймовыхъ выборовъ зъ либеральной партіи властителей большыхъ посѣлостей, котрі мали рѣшити справу компромису, предложеного имъ чешскими феодалами що-до неадекватныхъ вже выборовъ до сойму. Що на тѣхъ зборахъ говорено и якъ ставляно або жадано условія, ще точно не звѣстѣно; зъ телеграфичною звѣсткою дождѣуемось лишъ, що кн. Шварценбергъ жаждѣтъ одъ нѣмецкихъ мужѣвъ доверія пѣнныхъ и точно означенныхъ гарантій, що нѣмецкій властитель большыхъ посѣлостей, выбравшій до сойму, будутъ въ нѣмъ дѣйствию засѣдати. Нѣмцѣ бѣдѣкнули то условія и взагалѣ цѣлый компромисъ.

Страйкъ трамваевый закінчився о-статочно энергичнымъ розпорядженіемъ вѣдѣнского намѣстничества, которе на приказъ правительства зааввало товариство трамваеве, чтобы оно всесторонно увагляло жаданя вѣдѣнскихъ. Въ розпорядженю сказано, що жаданя вѣдѣнскихъ що-до зменшеня часу работы, внесеня примусового урѣдлоу и подѣтку до касы недужихъ и до фонду асекураціиного суть зовсѣмъ справедливы. Товариство вызвався дѣлатьо, чтобы оно залагодило сю справу и взагалѣ усунуло зъ постановъ саужбовыхъ всѣ точки, котрі могли-бы вновь выликати непокою и перерву въ руху трамваевѣмъ. Товариство має выконати се розпорядженье найдалѣше до 15 мая, бо въ противномъ случаю зарѣдѣтъ правительство секвестрацію товариства трамваевого.

Недавно роздѣлилась була вѣсть о змѣнѣ дотеперѣшного карабина репетирового и заступленю его карабиномъ Петріого. Вѣсть та пошла зъ-бѣдѣ, що въ вѣдѣнскѣмъ арсеналѣ пробовано дѣйствию карабинъ Петріого, котрый має нѣкій дуже штучно обдуманный механизмъ, але все-таки не есть такъ добрый и прѣдатель для пѣхоты якъ карабинъ Манлихера. Правительство нѣмецке заавало въ фабрицѣ въ Штаеръ 250,000 карабиновъ Манлихера а теперь веде переговоры о доставу 650,000 штукъ. Нѣмецкій карабины будутъ рознѣтѣсь одъ австрійскихъ лишь патронами. Замѣтнымъ есть также, що и Италия думаетъ завести у себе карабинъ Манлихера.

Два важкі факты звернули підчасъ великоднихъ свѣтъ увагу цѣлоу Россіи на себе и стали предметомъ шарокихъ толковѣ. Коля по воскресній утрени въ Зимнѣмъ дворѣ наповнились салъ найвышшими дѣстѣйниками російского державы, не говоря нѣчто о нѣчѣмъ больше, якъ лишь о именованю секретаря державного и провизоричного министра коммунаціи, Габбенета, дѣйствию министромъ коммунаціи и о надѣленю бѣдѣшного министра финансовъ Александра Абазы орденомъ св. Андрея. Нѣкого не вразили сѣ два факты такъ прикро якъ прихильнявъ гр. Толстого. Особливо зачудувано бѣдѣзначенне Абазы, которого

уважали вже всѣ за чѣловѣка, котрый вже нѣколи не верне до значеня. Абазѣ належить до т. зв. либеральной партіи въ Россіи и есть ен найбѣльшимъ сподвижникомъ. Овъ бѣвъ своего часу разомъ зъ Лорисъ-Меликовомъ въ кабинетѣ и оба тѣ мужѣ щиро заходилися оскѣло того, чтобы въ державѣ завести новый порядокъ. Смерть царя Александра II. перешкодила тому а коли бѣдѣтъ по дѣмисіи Лорисъ-Меликова мусѣвъ и Абазѣ уступати зъ своимъ посады, настала мѣжѣ реакціонерами велика радѣсть, що она его позбулася. Радѣсть та не тревала довго, бо вже въ три рока одѣ-ся поклякано Абазу на предѣдѣателя департаменту господаря державной. Гр. Толстой бѣвъ зъ того дуже недоволенный и предѣ-лявъ цѣсаря, що бѣтъ не годиться на таке поступованье цѣаря, бо поклякувати Абазу вновь до участя въ справѣхъ политичныхъ значить, подкѣпувати политику консервативну. Предѣставленье Толстого выликатѣ бѣдѣ въ Гатчинѣ такъ велике недовольство, що Толстой, перебуваючи тогдѣ на сѣлѣ, не хотѣвъ навѣтъ вертати до Петербурга побоюючись, що буде мусѣвъ уступити зъ своихъ посады. Тѣмъ-самымъ сѣрану ту яконсе залагоджено, але Толстой не ошибуеся въ своихъ поглядѣхъ. Въ послѣднихъ чотырохъ рокахъ росло значенье Абазы чѣмъ разъ больше а повага Толстого уа-дала; теперь же ще бѣдѣзначѣвъ цѣрь его мамѣ того, що бѣтъ есть рѣшучаѣмъ противникомъ системы гр. Толстого, высѣкамъ орденомъ и власноручнымъ писѣмомъ, въ котромъ высказуе ему свое признанье за его успѣхну дѣ-лявѣсть. Абазѣ уважася сильною подпорою партіи поступовой и дѣлатьо принеуютъ сему фактору велике значенье политичае.

Такъ само якъ бѣдѣзначенне Абазы, такъ также выликатѣ и именованье Гиббенета министромъ коммунаціи велике недовольство середѣ реакціонной партіи а вже середѣ тѣхъ, що уважали доси зѣдѣнцѣвъ за добру корову, выликатѣ его именованье такъ справедливый переолохъ. Гиббенетъ має бутѣ дуже евергичнымъ чѣловѣкомъ, знае дуже добре всѣ бѣдѣносныя російскихъ зѣдѣнцѣвъ и — якъ ка-жутъ — поставивъ собѣ за задачу завести строгую контролю и усунути всѣ надужатя, які доси практиковалися на всѣхъ зѣдѣнцѣхъ російскихъ. Якъ суть его политичій поглядъ, не звѣстѣно, але то вже само значить богато, що бѣтъ постановивъ очистити бѣдѣй зѣдѣнцѣвъ одъ надужатъ, котрі въ цѣлѣй администраціи російской грають найбѣльшу роль и най-бѣльшее причинаються до загального неадово-леня.

Цѣсаръ Вильгельмъ починае повѣдѣти бѣдѣтъ по пануючѣмъ двѣрахъ. Дня 26 с. м. бѣвъ бѣтъ въ гостиѣхъ у вел. князя Ваймарского, де его принято величаво. Гостѣна була лишь коротка, бо цѣсаръ ще того самого дня вечеромъ бѣдѣхавъ. Въ половинѣ мая выѣде цѣсаръ до Англіи. О приѣздѣ монарховъ до Берлина не звѣстѣно доси нѣчого позитивного.

Нѣвъ розпочинався въ Берлинѣ конфе-ренція самоанѣска и потягася бѣдѣмъ до десяти днѣвъ. Англіишкѣмъ повномочниками на сѣй конференціи суть: посолъ въ Берлинѣ, Мальетъ, посолъ зъ Берна, Скотъ, и Кравъ, а-таше для справъ торговельныхъ въ Парижѣ. Американскій делегатъ Фельпсъ, Кассонъ и Бѣтсѣ приѣхали вже до Берлина. Зъ нѣмецкой стороны возмуть участъ въ конференціи: гр. Гербертъ Бисмаркъ и совѣтникъ Гольштайнъ и Кравель. Програма нѣмецкихъ въ сѣй справѣ есть та, що она не хоче зовсѣмъ мѣшатися у внутрѣшній справы самоанѣсскихъ островѣвъ а хоче лишь боронити интересѣвъ своихъ тамошнихъ подданныхъ.

Якъ мы вже коротко згадували, мавъ лордъ Сальсбери въ Бристолѣ на зборахъ консервативѣвъ и либеральныхъ уніонистѣвъ довшу бесѣду, въ котрій доказувавъ потребу зѣдѣнцѣвъ англійской флоты. Овъ сказавъ, що правительство постановило лишь зъ великою конечности зѣдѣнцѣти збройну силу державы. Хочъ Англія жѣвъ въ якъ найбѣльшій дружбѣ зъ всѣми державами цѣлого свѣта, то все-таки може настати якась змѣна въ правительствѣ и въ политикѣ европейской, котра наступила-бы такъ скоро якъ та злѣна подѣ-часъ лѣта. Дѣлатьо не може Англія бѣдѣлѣдѣти своихъ приготовленъ ажъ до того часу, коли небезпечность буде вже за плечима. Англія грозѣтъ небезпечность бѣдѣ того довгого побѣ-режа, которе тягася одъ Адѣры ажъ до Лѣо-ары; небезпечности той не треба же зѣдѣнцѣ-ти наданѣмъ Ирлядіи независимости, котра въ давнѣмъ случаѣ могла-бы ще помагати вор-гови, що выдѣвъ-бы айну Англіи. Що-жъ стояло-бы независимой Ирлядіи на перешко-дѣ отворити свои порты чужой флотѣ подѣ-часъ того, коли-бъ Англія боролася о свое су-ществѣванье? Середѣ такихъ обставинъ не мо-же Англія дѣти Ирлядіи повной автономіи, але за то буде правительство старатися основ-ною реформою аграрною бѣдѣнцѣти край и вы-ступить въ оборонѣ пригнетеной меншости.

Урядово оголошено, що въ днѣхъ 16 и 17 мая бѣдѣдѣся въ чѣстѣ нѣмецкого цѣс-аря велика ревія флоты въ Спигедѣ коло Портсмѣвъ, въ котрій возмѣе участъ 109 кораблѣвъ военныхъ.

Въ Лондонѣ розказуютъ, що гр. Гер-бертъ Бисмаркъ, будучи недавно тому въ Англіи, предѣлѣвалъ лордѣмъ Сальсберѣму заклѣченье окремого англо-нѣмец-кого союза въ той цѣли, чтобы англійска маринарѣа боронила нѣмецку флоту и нѣ-мецкій колоніи бѣдѣ Франціи. Сальсбери го-товъ бувъ на то пристати, але подѣ условіемъ, що нѣмецчина уважала-бы выстуленье Рос-сіи противъ Константинополя за casus belli.

Орініоне доносить зъ дуже достовѣрного жерела, що Ватиканъ робивъ по першихъ католическихъ вѣсѣхъ у всѣхъ важнѣйшихъ ка-бинѣтѣвъ европейскихъ крѣмъ нѣмецкого кроні,

щоб їх спонукати до привернення світської влади папи. Кілька кабінетів не хотіло на то згодитися, а лаш французський кабінет зажадав часу, щоб міг розглянутися в справах, якими би можна сю справу звести на дипломатичну дорогу, але при тій нівимі ані не зобов'язався ані пропозиції просто не відкинув. Коли Ватикан при своїх обставинах, дав французький міністер д'ял заграничних справ зрозуміти папі, що він признав державам право їх veto в конклавах. Папа не пристає на то, бо не хоче стратити користей, які виходять з знесення права veto. Оттак піддає міністер пап гадку подати Франції через якусь посередництво средство порушити суверенитет Італії свої права на підставі версеневон конвенції. Папа застеріг собі дати на то відповіди аж по нараді з кардиналами. Орієнтація не знає, чи папа радий кардиналам, але каже, що з того, що тепер скликаються знов католицькі в'їча, виходило-би, що вся пресія на католицький правительству буде мати як і до-ся лиш негативний результат.

Рух в руских товариствах.

— На XVIII-м засіданні видали тов. „Просвіти“ полагаються отой справі:

1. На м'ясе п. Вол. Коцюковського, котрий виїхав на посаду учительську до Рязева, вибрано секретарем п. Ив. Приймю, а бібліотекарем п. К. Паньківського.

2. В справі спадщини по бл. п. Ст. Качалі рішено однести до его сына в Київ.

3. Надісланий рукопис: п. Франчука „Два брати“, безименованого автора „Два сусіди“, п. Сливича повість стихом, п. Никол. Цвіта „Хто працює і дбає, той всяке добро має“ передано до рецензії.

4. Принято до відомості, що вже надрукована „Історія Русів“ ч. I. в другій накладі, і „Життя св. Іоана Золотоустого“, книжочка „Просвіти“ за місяць цвітень с. р.

5. В подякою прийнято до відомості, що на „Домі Просвіти“ зложили: богослови рускої семінарії 5 зр., о. И. Юзичинський 5 зр., о. Д. Котис 1 зр., Юст. В'їдик і Фр. Федорів 2 зр.

6. Принято до відомості, що п. І. Чернявський дарував 150 штук монет старих і стару печатку до музею, а до бібліотеки: п. Л. Левицький книжочку „Slaviani“, видавництво бібліотеки музикальної: „До бою“, „Милованка і Вечір'я“ і „Три шляхи“, а п. Ол. Барвінський III-й том Богдана Хмельницького.

7. Рішено друкувати на слідуєчю книжочку „Порядник ветеринарний“ о. Барвінського.

8. Даровано книжочки „Просвіти“ читальням: в Добромирі, в В'їльній великій, в П'їльї, в Бергометі, в Стронібабах в Братківцях, в С'ївці, в Викторіві, в Мужиліві і Братівцях церк. в Прусинові.

На XIX-м і XX-м засіданнях полагалося справі:

1. Рішено закупити од о. Д. Танякевича всі друки „Правди на лад Закарпатський“.

2. Ухвалено подякувати тов. „Лютія“, п. Ол. Барвінському і д-ру С. Федяковичу за участь в концерті, п. К. Паньківському і Ив. Приймю за то, що зявилися концертом в пам'яті XXVIII-го роковини смерті Т. Шевченка, а п. Юл. Романчуковича за те, що яко делегат центрального видали тов. „Просвіти“ їздив на загальні збори філії „Просвіти“ в Станіславові.

3. Принято до відомості, що доходу з концерту Шевченкового було 44 зр. і 76 кр., котрі долучено до фонду стипендії им. Т. Шевченка.

4. Рукопис „Два сусіди“ узано на тепер до друку не придатною, а рукопис Мрица одложено до можливого ужитку.

5. П. К. Паньківському передано до рецензії рукопис Степовика „Про садівину і огородину“.

6. Принято до відомості, що выслано телеграми на вечері в пам'яті роковин смерті Т. Шевченка: до Кракова, Станіславова, Стрия, Коломиї, В'їдні і до Чернівців.

7. Обов'язано річно справоздавати (до друку) секретаря, касієра і магазинера за рік 1888.

На XXI-м засіданні полагалося справі:

1. Розібрано справу календаря на рік 1890 і рішено: а) задержати формат, який був до тепер; б) скоротити часті інформаційну, чого піднявся добробіт д-р К. Левицький; в) збільшити часті господарську, о скільки се дається зробити; г) скоротити типик, а о привабливості типика на рік 1890 рішено просити о. Запорожнього зб. Скникова; д) уважати на се, щоб часті літературна була популярною і займаючою; е) щоб кожний уступ з часті літературної перейшов критику двох до того назначених людей.

2. В календарі на рік 1890 рішено помістити портрети: д-ра Олександра Огопівського, Мих. Осадця, Осипа Барвінського і ново виготовлені портрети Т. Шевченка і Стеф. Качалы.

3. Ухвалено удатися письменно до о. Вас. Чернецкого, Порф. Вазанського, К. Селецького і Д. Танякевича, зб. просбою о популярний п'яси пригожні чи то до календаря, чи на книжочки товариства.

4. На внесення д-ра К. Левицького рішено надрукувати книжочку „Про вибори до союму“ і поручено п. К. Левицькому зайнятися тою справою.

5. Ухвалено скликати виділ, щоб полагати справу систематичного плану видавання книжочок „Просвіти“.

6. Ухвалено порозумітися з французьким видавництвом м'яг в цілі видання етнографічної мапи Рус-України.

7. П. К. Трильовському просячому 20 зр. за допомоги на видання збірника поезій одмовлено, а рішено по випечатанні закупити у него примірників за ціну до 20 зр., наклади творів в збірнику поміщені будуть одповідати тенденціям видав „Просвіти“.

8. Рукопис А. Барти „Про управу рослин господарських“ оддано до рецензії п. К. Паньківському.

9. Принято до відомості, що філія „Просвіти“ в Станіславові надіслала членських вкладок в квоті 26 зр. 35 кр. а філія в Коломиї 14 зр. 45 кр.

10. Прийняті нові члени пп. Ол. Кучеривий госп., Ив. Тарнавецький дикт., Дм. Юрманек госп., Прокіп Гренджаля, о. Вол. Ганицький, читальня в В'їльній вел., Ст. Чмари госп., В. Василішин, читальня в Добромирі, Як. Вакулинський, Ф. Стасик госп., Неоніла Кузич, Як. Дороказ, читальня в П'їльї, Ю. Цап, Мих. Кобяльницький ад'юнкты подат., Ст. Ней госп., Ол. Зачкевич, братство церковне в Прусинові, Ол. Оришак госп., читальня в Стронібабах, читальня в Братківцях, чит. в С'ївці, Л. Павлюк, Пр. Боднар, читальня в Викторіві, В. Кузьмич, д-р Тадей Соловей, Соловей посесор, В. Сиріжка, П. Покотило, И. Прихитко, Ив. Мадцький паробок, Л. Демек, Ив. Кош, читальня в Тружильові, Т. Целевич, М. Крайчик богослов, о. І. Вергамовський, Ив. Масюк, В. Кюдрат, о. А. Залчківський, братство церк. в Зарубинцях, Неоніла Петрів, М. Данило, В. Лещинський, Т. Редчук, Вол. Григорів, В. Федорович, І. Полинковский, И. Бобилан, И. Сап'ї, о. И. Радецький, братство церк. в Будиліві, Ив. Дмитрик, Т. Калинович, Т. В'їлоус, о. Т. Войнаровский, П. Ганушак, И. Тимошук, И. Семенов Павлюк, Г. Дудак, И. Павлюк, В. Павлюк, о. А. Вилінькович, М. Федюк, М. П'ївчук, В. П'їганюк, Д. Половецький, Ст. Янович, читальня м'яка в Коломиї, Ив. Бородайкевич, В. Іванов Савчак, С. Смицький і В. Ільков.

НОВИНКИ.

— З ново-именованих инспекторів красивих п. Дибетрянський призначений для шкіл народних і семінарії учительських (на м'ясе Т. Мандибура) а п. Іванів Левіцький для гімназії (на м'ясе Солтанкевича).

— З-під Радехова пишуть нам: Зазвонили по всій Русі зводи і вноди заспівано радістне „Христос воскрес!“ З далеких сторін поспішили діти до родичів, щоб разом засісти до стола, вкусити свяченого яйця та пожелати собі багатьох літ. В той то світлий празник, а властиво в великодну суботу покликав посесор з села Кривого, пап в двох шапках, до себе селян кривецьких і виплатив їм по 2 зр., щоб на сам Великдень гнали волі до Сокала. Ох, Боже! як сумно, яка темнота у нас! Забрали кривецькі селяне гроші та тогди, як перший раз заспівали „Христос воскрес!“ і коли другий засідали до свяченого, они збирались жидівські волі вести. Довідався об том синий пап-отець Д. Діаковський, казав їх покласти і при громад промовив до них і молив, щоб пошанували таке велике свято. Кривецькі не повели волів, та повели иши, Дмитровці... В Кривому взагалі все покривилося. Була киша читальня, був спів церковний, був скелет християнський, — тепер нічого нема. Селяне наші не мають і поняття: що то вибори та на що они послав вибирати. Самі говорили: А що ж то шкодить набестись, вишити та дати голос на пана? Ох, коби то тепер при наближаючих виборах наші отці духовні взялися та промовили до селян, роз'яснили їм в головах. Промовте, промовте, отці духовні, до народу, а всім нам буде добро і честь!.. И молоде покоління селянське наше не покаже твердого морального і національного. Молоді наші надіають конієрки, „обероки“ та краватки, а о просвіт та о почуті руске не дають. Як котрий скінчить три класи народні, а ще як его писарем зробіть, — то вже цілий папок. Уже по польски говорити, хоч не уміє, тай зараз в рускій громад прибіє таблицю польську. Як би так наші писарі поклали трохи по французки, то на таблиці в сеїх писали-би по французки, аби тільки не по слову. Сумно тай годі, а праці треба великої, щоб стало краще. Та в том то і лихо, що людей до широн неупинної і неутрачимої праці над народом мало, надто мало. — К—инь.

— Ц. к. дирекція почт і телеграфів повідомляє: з дня 1 мая с. р. перекосять уряд почтовий в Дашаві до Гельсендорфу і буде называтися Гельсендорф-Комарів. Сей уряд почтовий буде лучитися з урядами почтовими в Стрию і Новом селі при помочи їзди посланчон між Стриєм а Журваном Гельсендорф оддалений од Стрия 15 кілометрів а од Нового села 11 кілометрів. Уряд почтовий Гельсендорф-Комарів буде мати такий сам круг діляни і доручення що і уряд в Дашаві.

— Огні. Зв. Заставнон на Буковині одержала черновецька „Газета Полька“ дня 27 н. ст. цвітня телеграму, що тамашний уряд податковий стоїть од полудня в огні. — В Кадлубинах вибух огонь вночі д. 21 цвітня в дворі Іосифа Лукасевича і знищив три столони зб. збожеж: 600 корпами пшениці, 2000 корпами кокурузи, дальше 4 свинки, 13 вівців і 6 боронь. Од отодох займився дом мешкальців і також згорів. Шкода 15.000 зр., а забезпечені були тільки будинки. Огонь був наймощніший ще підложений. — В Коростенку коло Хирова вибух дня 24 цвітня огонь в дом почтмейстера, а дикувати скорому ратуниці огонь скінчився тільки на том однім домі.

— А-р Іван Пулюй, професор німецької політехники в Празі і голова електро-технічного товариства праского, держав недавно в том же товаристві одити „Про деякі економічні питання з електричного освітлення“.

— Закон о знесенні права пропінції входить вже в життя, з д. 30 н. ст. цвітня с. р. Од того дня починає 30-денний речення до вношення ремацій. Перше засідання комісії пропінційної одбувався сьогодні в сали засідань намістництва.

— Процес Райса і Бергера, котрі оциганили Linderbank на звиж 700 000 зр., скінчився вчора. Райса засуджено на одвечверта а Бергера на п'ять літ тяжкої в'їзничі.

— Обшар двірний в Кам'їнах малих під Коломию продано недавно — як доносить Przegląd — на парцелію колоністам німецьким з сусідніх осад Маріягільф і Багінберг і селянам з П'їдик. Одшобувши сподівану індемнізацію пропінційну, морі землі достанеся новим властителям по 100 зр.

— В справі товариства кредитового м'якого у Львові, котре скрашувало перед дев'ять літами, мало наказати міністерство судівництва перевести як найстрожше до дождження. Після Przegląd-у слідство веде уже львівський суд карний, а після Kurjера Lw. має бути до того делегований окружний суд тарівський або рашівський д'ятого, що в той справі заангажований львівський адвокат Крайтер.

— Зв. Угнова доносить Kurjера Lw., що тамт прибув якийсь депендент адвоката Кратера і домагався од суду дозволу однести всі акти дотикаючі виващення під залізницю Ярославско-Сокальську.

— Загальне товариство демократичне має завзяти-ся у В'їдні, а головою его має стати посол Кро-наветер.

— П. Могильницький, св'їтник при красі суді карнім у Львові, вислуживши звиж 40 літ, пішов на пенсію.

— „Золоту рожу“, котру сего року папа признав для архієп. Стефана, має сими днями до-ручити достойній вдові нунції Галібері в Мі-рамаре.

— На в'їч католиків у В'їдні будуть з св'їтських Поляків: гр. Станіслав Тарновський (має забрати слово в дискусії загальної), гр. Ян Стадницький (має выголосити мову в справі школьній), маршалок гр. Ян Тарновський і др.

— Берлінському дневникові Berliner Tagblatt однято дебит до Австрії за то, що од довшого уже часу м'їстив дописи ухилюючі ц'їсарської родині Габсбургів, а остатніми часами подав кілька дописів про ц'їсареву Єлисавету, котрі дуже прикро вразили австрійській дом ц'їсарський.

— Самоубійство в костелі. В велику суботу у-в'їшов до католицького костела в Одесі Італієць купец, уклав перед гробом Спасителя і горячо молився з слезою в очі. По п'ять години виїшов на середину костела і упавши на коліна почав знов молитися і плакати. Серед того оглянувся довкруги, выняв ніж з-під сукмани і угнав собі в лівий бок. Одна жінка, доглянувши се, скрикнула, а Італієць притиснувши ніж ще краще і упав на землю.

— „Archives Israelites“ подає так статистику жидів: Европа має 5,400,000 жидів, розкинутих по всіх краях в такім чисельнім одношені: Франція 63.000, Німеччина 562.000, (Азизія і Лотарингія 39.000), Австро-Угорщина 1.644.000 (Галичина 688.000, Угорщина 638.000), Італія 40.000, Нідерланди 82.000, Росія 2,552.000 (в давній Польщі 768.000), Туреччина 105.000, инші краї 35.000 (Белгія 3.000, Швейцарія 7.000, Болгарія 10.000, Данія 4.000, Іспанія 1.900, Греція 3.000, Сербія 3.500, Швеція 3.000). Азія числить 300.000 жидів: єсть их в Туреччині азійській 195.000 (в Палестині 25.000), в Росії азійській 18.000, в Персії 18.000, в Азії середній 14.000, в Індії 19.000, а в Хинах 1.000. Африка має 350.000 жидів (8.000 в Єгипті, 55.000 в Тунисі, 36.000 в Алжирі, 60.000 в Марокко, 6.000 в Триполісі, і 200.000 в Абессинії). В Америці єсть 250.000 жидів і з того числа 230.000 припадає на Сполучені Держави. В Австралії єсть жидів 12.000. Взагалі всіх жидів на св'їті єсть 6,300.000. Деколи подають більші числа.

— В Лондоні продукує од якогось часу малпа граюча на скрипках. За два роки выучено єи шість дробних штук, котрі она выкопує зовсім не зле. Малпа виртуоз виходить на естраду у фрак і блій краватці і підчас гри має міну дуже поважну.

— Персонал апічний — після рішеня міністерства справ внутрішніх — подпадає також під закон о забезпеченні робітників.

— В Голландії зголосилося в 1888 р. до испиту на степені підатника 59 кандидатів, між ними 38 жінок. Из жінок 35 здали испит і одержали патент.

— В безпечній забаві залюбувався один мешканець з Батальберга, стації залізниць з Діселдорфа до Гагена. В горлі тунелю положив на шинях перед самим приходом поїзду. Машинист, побачивши людину на шинях, хотів задержати поїзд, але було вже за пізно. В послідній хвили бачено ще голову на шинях, а потім нагле згнула. Поїзд перейшов, а миний самоубійник утік здоров у глибоку тунелю. Трохи згоді сей amator таку саму штуку повторив при надході поїзду в противний бок. Се его бавить...

— Дрбні в'їсти. Ц'їсар уділив громад Св'їтльникам в пов. рогацьком 100 зр. на будову школи. — Міністер Ф. Залеский виїхав уже з Львова до В'їдні. — Депутация м'їста Грибова вручила онотди вицезиденту намістництва п. Лідвєн диплом почетного горожанства м'їста Грибова, за заслуги, які положив п. Лідл для піднесеня Грибова до ряду м'їст. — Кн. Адам Сап'їга, як довдусь Kurjера Lw., тяжко запердавав. — В Вогуний арештовано вольного почтового, котрий систематично выкрадав гроші з листів кушечних высланих за границю. — Вночі дня 27 цвітня скрадено в Триєсті одділу почт возови з каси 53.000 зр. — У Львові померли: позавчера Антоні Шецель, св'їтник высшего суду краєвого, в 64-мі році життя, і Людвик Каліта, почт-майстер, в 47-мі році життя. — В Ціганнах помер старий л'їсничий кн. Ад. Сап'їга, революционер з 1863 року, б начальник громади в Ціганнах і член борбівської ради пов'їтрової. — Св'їтник міністерства д-р Рит-нер виїхав до Мерау, а поверне до В'їдні

в другій половині мая. — Майорови М. в Бруховичах украли злодій коня в вартости 100 зр. а на его м'ясе прив'язали до жолоба стару шапу.

В'їсти з Аеп. Львівської.

Презенту reg. coll. на Зав'ї, дек. калуского, одержав о. Емил. Целевич парох з Кабаровців.

В'їсти з Еп. Перемишської.

Кан. інституцію одержали оо: І. Осм'їловський на Б'їлу, дек. потеліцького; Мих. Туряньский на Поляну, дек. затварницького.

Зав'їтелство Кривого, дек. затварницького, одержав о. Мих. Попель.

До кан. інституції зав'їзаний оо. І. Коши-стиянський на Криницю, дек. мушинського; Лев Мацуский на Яжів новий, дек. яворовського і Корн. Кошистиянський на Зидранову, дек. дуклянського.

Сотрудництво в Хирів одержав о. Григ. Мороз, сотрудник в Мокротині, дек. жовківського.

Господарство торгівля і промисл.

— Дирекція ц. к. австрійських державних залізниць повідомляє, що западаючі 1 мая 1889 купони пріоритетних облигацій І і II емисії ц. к. прив. залізниць арх. Альбрехта од того дня будуть выплачуватися, а то: за купон пріоритетів в'їрбл по 7 1/2 зр. а в'їрбл по 5 зр. або 12 1/2 зр. або 10 марок і 1/2 шилл. М'яса виплати суть: у В'їдні головна каса генеральної дирекції залізниць державних, Fildhaus, Schönbrunnerstrasse 6: в Берліні німецький банк; в Франкфурті н. М. німецький банк союзний і банк Ерлянгера і Сын'їв; в Монахіїм баварський банк союзний. Од 15 мая с. р. будуть выплачуватися купони лиш в'їднської головної каси ц. к. державних залізниць. Выплата выльосованих 1 падилиста 1888 пріоритетних облигацій І і II емисії зачнеся од 1 мая с. р. в'їднської головної каси держ. залізниць а одтак включно до 14 мая с. р. в'їднських выше м'їстах в Берліні, Франкфурті і Монахіїм.

— Зв. дирекції ц. к. державних залізниць. Зв. днем 1 червня с. р. зміняєсь назва стації Bestahov положеной на шляху Gmünd-Prag між стаціям Klein-Hermanic і Sedlec, на Voice Bestahov.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Опорожнене м'ясе л'їкар м'якого в Гусакові зб. річною выагородою 200 зр. крім оплат за оглядини померших і худоб. На дві милі довкола нема ніякого л'їкаря; речинець подаватись до 20 мая с. р. — Розписуєсь конкурс на одну або на дві стипендії фундації м'їста Миколаєва по 60 зр. річно. Призначений для сын'їв бідних м'їщанів миколаївських, що скінчили що найменше третю класу людую; речинець подаватись до виділу краєвого до 15 мая с. р. (Gaz. Lw. ч. 97 зб. 28 цвітня.)

— Именованія. Намістник именував кондицію намістництва Жигмонта Петруського ц. к. комисарем пов'їтовим а канцелярського практиканта намістництва гр. Генр. Моретина ц. к. кондицістом намістництва.

Выказ складаных жертв.

— На „Народний Дом“ в Чернівцях жертвували дальше Галичане: о. Мих. Гула з Борцева 1 зр., о. Д. Воеводка з Зеленої 2 зр., о. Мих. Барусевич з Мельнич 8 зр., о. І. Христофолімен з Пасичнон 5 зр., о. Мих. Заревич з Рожнова 5 зр., о. Т. Глинський з Городнич 2 зр., о. И. Соневицький з Волковоць 3 зр. — Спас Бог.

Телеграмы „Д'їла“.

В'їдн 29 цвітня. Ц'їсар приймає нп на аудієнції міністрів Тиссу і Векерля а вчора зробив візиту кн. Вальдемарови даньскому. — Приїхали тут кн. Леопольд баварський з женою кн. Лізелею і наймолодшим сином Конрадом. Ц'їсар повитав их на дворі і поїхав з ними до Шенбруну.

Париж 29 цвітня. Загальні вибори мають бути розписані на день 22 вересня. — Зв. Альжир насп'їла тут в'їсть, що сын Ронфора застр'ївся.

Прага 29 цвітня. Приїхав тут вчора вечером міністер в. Шенборн.

Ніцца 29 цвітня. Королевій виртембергской лучилася пригода: конь сполошили-ся і лиш великим щаст'єм королевой не сталося нічого. Конь злетів в яр а воз з королевой задержався о подмурованні при дорозі з Ніцци до Монако.

Берлін 29. цвітня. На вчерашній визиті у гр. Герберта Бисмарка звинявся американський делегат Бегс за свою статью в справі самоанської, друковану в одной американській газеті. Он казав, що не хотів оскорбляти Німеччини і що тогді не знав ще м'їсту самоанських актів.

Альбом заслуженых Русинів.

Ц'їна 70 кр.

Д'їстати можна в товаристві „Просвіта“.

Надослане.

Аптека РУКЕРА у Львові

поручає 2460 322-0

З'являється як певне средство на катарі, кашель і хрипку. Ціна одной пачки 20 кр. На провинцію з'являється 30 кр.

ЗАКОПАНЕ ВОДОЛІЧЕБНЕ ЗАВЕДЕННЯ

Д-ра Храпца

Отверте через цільний рід.

Удержане за цільний день в заведені разом з курацією од зр. 3-50. — Поща, телеграф, аптека в місяці — В заведені гідропатія, купель борошнистої, масаж, електризування. — Круговий, біль, гимнастика, бібліотека, читальня. — Підводи до станиці залізничної в Хабові. 2925 3-25

Ново устроєна торговля

під фірмою:

„A la ville de Londres“

поручає на весняний сезон капелюхи, краватки, ковтирки, манжети, сорочки мужські, шарпетки, рукавички, парасолі, палиці, вироби шкільного розличного роду, мила, парфумерія, води кольтонські з'являються фабричних, також великі прибори до подорожі в найбільшій виборі по найкращішим цінах.

З'являється:

ЛЕОНІЙ СТАРКЪ

Львів 2883 9-10

ул. Кароля Людвика, рід Ягайлонської 3.

Ливерант ц. и уприв. гал. залізничної Кароля Людвика

ФЕЛИКСЪ ФЕЛИНСКИЙ

ВЕЛИКИЙ СКАДЪ

Роботня убрания мужских

власного вырбу

у Львові ул. Сикстуса ч. 4.

2892 8-10

Перша руска рукодільня!

Перша руска рукодільня

ЖІНОЧИХЪ СУКОНИЪ

въ Перемышли

ул. Гродска одлз п. Уляновскою, І. повера

Л. Карвацкой

приймає и виконує точно на термін всяку роботу жіночихъ суконовъ, якъ найдешевше, з'являється и скоро, після найновішихъ журналівъ. З'являється до сьї буди прислати стару сукню на м'яру. 2907 6-6

Перша руска рукодільня!

Ганноверский, чистый

CARBOLINEUM-ANTHRACIT

одиноке средство

до консервации

будовель и робіт з'являється дерева

продает

Арнольд Вернеръ

у Львові. 2930 1-3

Маріяцельскій капль жолудковий

знаменито д'ялаючи у всіхъ недугахъ жолудка.

Незрівняний при браку апетиту слабкість жолудку, воночюмъ одуху, кваномъ одуху, здутю, кольт, катар жолудка, згазъ, твореню сипку и кампильковъ в м'яурі; при надто великій фасгъ, жовтцѣ, одиженю и блюваню, болю жолудку (если походитъ з'являється жолудка), задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробахъ, недугахъ селезінки, печінки и геморойдахъ. — Ціна флашочкі разом з'являється 40 кр., подвійний 70 кр.

Головна высылка у аптекаря

КАРОЛІ БРАДІ КРОМЕРІЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскій капль жолудковий не сьї чькимъ средствомъ потайнимъ. Складові часті подані сьї при кожній флашочкі в'являється.

Правдівий можна купувати у всіхъ аптекахъ. 2351 3-52

ОСТЕРЕЖЕНІЕ! Правдівий Маріяцельскій капль жолудковий рідно фальшуютъ и насильдуютъ. — На аякъ правдивости муситъ кожда флашка бути завінена въ червоне запаковані, заосмотрене в'являється марку охоронну и при кожній флашочкі на припис муситъ находитися, же сьї припис друкований у Г. Гуса в'являється Кромержі.

Правдівий можна купити: у Львові в'являється: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколаша, Якова Пилеса, Яг. Рукера, Кар. Складиского, І. Венерского, Ари. Рапанорта. — В'являється БЕЛЗЪ у ап. Гресса. — В'являється БОБРИЦЪ у ап. Бальбини Мендишю. — В'являється БРОДАХЪ у ап. Брониса. Витославского, Мих. Кулики, Вильг. Ландесберга. — В'являється БЕРЕЖАНАХЪ у ап. Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — В'являється БЛАЖОВЪ у ап. А. Вжеса. — В'являється БУЧАЧИ у аптекаря Корнила Левинского. — В'являється ВАРИЖУ у ап. Венед. Книвоблоцкого. — В'являється ДОЛИНЪ у ап. С. М. Траунфельдера. — В'являється ДРОГОВИЧИ у ап. Айхмилера, П. Партикевича. — В'являється ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. — В'являється ЗОЛОЧЕВЪ у ап. Франца Петена. — В'являється ЖУРАВНЪ у аптекаря Іос. Л. Томашевского. — В'являється КАМ'ЯНЦЪ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Кароля Пилевского. — В'являється КОЛОМЬ у ап. А. Сидоровича. — В'являється КОЛОМЬ у ап. Ед. Стенцля. — В'являється КОПИЧИНЦАХЪ у ап. Федера. — В'являється КАЛУШИ у аптекаря Александра Шустова. — В'являється МЕЛЬНИЦІ у аптекаря Кроковского. — В'являється МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жоліньского. — В'являється НЕМИРОВЪ у аптекаря Предмирского. — В'являється ОЛЕСКУ у п. А. Кюффера. — В'являється ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омеа. Барановского. — В'являється ПЕРЕМЫШЛИ у ап. Житомла І. Калицкого. — В'являється РАДЕХОВЪ у ап. Ісєкевича. — В'являється РОЗВАДО-ВЪ у ап. Виня. Іабовского. — В'являється РОЗДОЛЪ у ап. Іос. Мерувицкого. — В'являється САМБОРЪ у ап. І. Алексевича, К. Марена. — В'являється СКОЛ'МЪ у ап. С. А. Лецьковского. — В'являється СОКОЛОВЪ у ап. Анд. Данчака. — В'являється СОКА-ЛИ у ап. Евг. Вмєо-чаньского. — В'являється СТАРОМЪ М'ЯСТЪ у ап. Ад. Палевского. — В'являється СТРИУ у ап. Чальбаза-нио, В. Коморовского. — В'являється СЪНЬЯВЪ у п. А. Маньковского. — В'являється ТУРЦІ у ап. Жиг. Козичкого. — В'являється ТЕРНОПОЛІ ап. Леона Флишманна и Фр. Янругевича. — В'являється УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского. — В'являється ЧОРТКОВЪ у ап. Людвика Носса.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо з'являється фабрики

СВѢТЛО

почавши од 30 кл. І а по 80 зр. ІІ а по 72 зр. крімъ фрахту.

При замовленяхъ просимо подавати послѣдню етацию залізничну.

Хто замовляє наразъ 50 кл., одержить 3% а при замовленю 100 кл. 5% опусту з'являється повысшю цѣны

Замовлення приймають: Центральний зарядъ у Львові и фили в'являється Станиславівъ, Тернополі, Дрогобичі, Коломь и Стрию. 2602

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадає в'являється моїхъ компюративъ по в'являється олії продавачу готову або робити одѣжъ для мужчанъ и хлопцівъ з'являється матерій красныхъ и заграничнихъ такъ дешево, якъ я. По руду мій богатій складъ такожъ 2484 Веч. Духовенству 85 ?

Замовлення в'являється м'яси и з'являється провинціи виконуються точно и ретельно. На жадає высылка в'являється даромъ и франк.

Давидъ Шварцавальдъ,

магазинъ мужской одѣжъ гуртомъ

подробно.

Львівъ, ул. Галицка ч. 8

Заложений 1848.

Найкрасше мѣсце побуту на лѣто

Salzerbad Kleinzell

лѣчебне мѣсце коло Ганнфельду в'являється Долшній Австрій, з'являється жере лами, котрі такъ само д'ялають, якъ карлсбадскій и франкенбадскій. Плавання, купель сыровач. 2927 нй, всяка курація. 2-0.

Оснований въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львові, улица Краковска число 9.

поручає:

Старі вина угорскі лѣнничі и натуральні вина столові одъ 42 кр. бут.

Знамениті Старкі, Житівські, Румъ и Аракъ de Goa.

Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

Оригинальні вина шампанскі и правдивий Конякъ французскій першорядныхъ домівъ.

МАЛЯТА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00

и 7.50 зр. 284 16-?

МАЛЯТА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на жадає даромъ и оплатно.

Готель устроєний з'являється комфортабельно и комнаты одъ 55 кр. до 2 зр.

Означений на выставѣ гигиеничній сѣбнимъ медалемъ за старі вина.

ГЛЯДАЄ МѢСЦЯ

П'явецъ церковный

тверезый, з'являється хорошимъ голосомъ и похвальными свѣдѣнствами значючий точно уставъ церковный и хоральный сѣвъ, укѣнчившій курсь науки в'являється Денисовъ яко у правитель хору, писарь громадскій. Ласкаві зголошена просити адресовати: Іванъ Д. Майба в'являється Тарнавицъ, пошта Каньчуза.

Одинока фабрика білардовъ у Львові ул. Гродзичкихъ ч. 3.

Братівъ Андрашківъ

Готові біларды продаються, кулѣ, кіи и всѣлякі прибори. Білардъ обернаний з'являється нашою робітнѣ, установленій в'являється реставраціи п. Ландесберга, ул. Паньска, можна бачити.

2855 13-? З'являється поважаньемъ:

Браты Андрашки.

КУ-

фры, торбы, торбинки до перев'яшеня и на цигара, футералы на цигары, капелюхи, палицѣ и парасолѣ, маньєрки, релікви до накупковъ, подушки, шапки и всякія 2537 прибори до подорожі

поручає найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТІВЪ ЛЯНГЕНЕРІВЪ

у Львові ул. Галицка ч. 16.

2537 Цѣнники на жадає даромъ.

Мучка зъ костей

препарована кислотою сѣбраною, найуспѣшнѣйшій навозъ подъ всякій засѣвъ весняній и

Порошокъ до корму

малючий около 85% чистого фосфорану вапнистого, великимъ успѣшнымъ додаткомъ до корму для всѣхъ звѣрятъ домовыхъ и дробю всякого рода: впливає на сильній розвой костей будучи худоби, прирѣщає выпашеню, значно побольшає обильность молока у коровъ и продукцію яєцъ у дробю.

Пакетъ на пробу, заключающий netto 4 1/2 кильо порошку, высылає одворотною поштою за надосланиемъ переклауна зр. 1-60 з'являється упакованьемъ и оплатою порта до кожної пошти в'являється Австрій и Нѣмечинѣ.

Описъ и способъ ужития якъ Мучки зъ костей, такъ и Порошку до корму, на жадає безплатно и франко. 2861 15-25

Фабрика вытворѣвъ химичныхъ и навозовыхъ Сполки компанитовои

Юліяна Ванга

у Львові ул. Ягайлонська ч. 12.

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Совѣтъ управляючий, Повѣтвоні Народной Торговлѣ в'являється Рогатинѣ, общества зарегистри. з'являється огранич. порукою має честь запросити сьї П. Т. Членівъ тогожъ товариства на

Загальні Збори

котрі об'являються дня 8 (п. с.) мая 1889, о 2 години по обѣдѣ в'являється локаляхъ товариства з'являється слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

1. Справозданіе Совѣта управл. з'являється дѣловодства за 1888 р.
2. Справозданіе контрольного комисіи.
3. Предложеніе Совѣта упр. в'являється справѣ передачи складу Повѣт. Народной Торговлѣ в'являється Рогатинѣ Львовской Нар. Торговлѣ.
4. Выборъ комитету контрольного на 1889 р.
5. Внесеня членівъ.

Рогатинѣ 12 цвѣтня 1889.

2921 3-3

ЗА СОВѢТЪ УПРАВЛЯЮЩИЙ:

Антоній Медвєцкій,

предсѣдатель.

Володимиръ Чиревскій

членъ совѣта.

НОВО ОДКРЫТА

ТОРГОВЛЯ

ПЛЯТИРОВАННЫХЪ ТОВАРОВЪ

(такъ зване жинське сѣблѣ)

варшавского вырбу, подъ фирмою:

ЯКУБОВСКИЙ и ЯРРА

Львові, Ринокъ число 37.

поручає:

вырбъ признанон загально тревалости и практичности якъ до церковного такъ и до домашногъ ужитку.

Крѣмъ того выконує

одновленя, посѣблованіе, золоченіе и всяку направи того рода товарівъ.

2854

12-12

Товариство львовскихъ столарѣвъ

у Львові, плъцъ Бернардинскій ч. 17.

поручає сѣбъ одъ 1854 року истинючий

СКЛАДЪ МЕБЕЛЬВЪ

заосмотреній в'являється великій выборъ мебелѣвъ в'являється гарнитурахъ до салюновъ з'являється дерева дубового, чорного и орехового. — Комплетній устроєня комнаты, в'являється и спалені. Зеркала в'являється рамахъ ореховыхъ, чорныхъ и золоченыхъ. — Суть такожъ на складѣ мебелѣ гутіи и зелѣзніи. 2918 5-6

Всякій замовленя, входячий в'являється кругъ столарства и тапицерства, принимаються по найнижшихъ цѣнахъ, причѣмъ рудитъ за скору елегантну и ведля порученя акуратну роботу.

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признания и дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ в'являється Антверпін

за изобретаніи

Вырбы косметичній, Тоалетній и Парфумеріи.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по колькоразовѣмъ ужитку привертаетъ красну барву. Пилиптонъ не фарбує, лише одмолоджує волосю, котре подъ впливомъ сего одличного средства блыскує первѣстну барву, мягкость и блыскъ. — Ціна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданіе волося вздержує, цибульки волосній взмѣняє и до вытворю вая та поросту волося побуждає. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ. — Цѣлый флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖИЙ

Знамените поведженіе и покупъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ его изобретанон добротности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставахъ бувъ першимъ, а численній медалѣ заслуги, якими его одзначили, найлѣпше его поручають. — Пудръ княжій не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка растинна, приемно прилягає до лица, надає красну, природну бѣлбсть и есть неоцѣненнымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., з'являється лебедикомъ 1 зр. 50 кр. Рожевый для блондинокъ и кремевый для шатенокъ и brunetokъ, мале пуделко по 70 кр., болѣе зр. 1.20 з'являється пуделкомъ зр. 1-60.

Вода фіялкова. Усуває з'являється лица прищѣ, лишай, угрики, попаданіе и лущеніе шкѣры, выгляджує морщинки и долики бѣсовы. Лице одсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до той степени, що яко средство тоалетово-тигеничне збѣстало одначенє медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарской в'являється Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

у Львові в'являється власныхъ торговляхъ: ул. Коленника ч. 3, плъцъ Маріацкій и улица Галицка, рѣгъ Валовою в'являється КРАКОВЪ Суконницѣ ч. 20 и в'являється ЧЕРНОВЦАХЪ Ринокъ ч. 2.

Матеріи вовняні на сукні дамскі

найновѣйші

Метеръ одъ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львові, плъцъ Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жадає оплатно одворотною поштою.

При закупнѣ товарівъ просимо покликуватисъ на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвчальный редакторъ: Іванъ Бедей.

Пашѣръ з'являється габр. Черлянской.

З'являється друкарнѣ тов. им. Шевченко, подъ зар. К. Вєднарского.

Подяки числяться по 10 кр. одъ стипендіа.

Въ прускій палатѣ панѣвъ промовлявъ вчера Полякъ Косцельскій підбѣає дебати надъ закономъ администратіоннымъ для Познаньщаны и сказавъ мѣжь иншимъ: „Насъ можна вправдѣ знищити, але не яко народъ. Але збъ взгляду, що межи Поляками а нѣмцѣю державою єсть євєра спѣльныхъ интересовъ, не треба отже ще бѣльше заострювати истнующихъ контрастѣвъ. Убѣнаючи въ насъ Полакѣвъ, не вробите ще зъ насъ Нѣмцѣвъ. Тамъ, де кѣнѣяться Полякъ, починаєсь Славянинъ, а въ интересъ Прусъ не єсть певно лѣшати Славянъ прускихъ характеру Полакѣвъ, котрый лишь самъ одинъ стереже ихъ бѣдъ небезпечныхъ подмовѣ. Въ виду надходячон бурѣ єсть таке поступованье зъ Поляками некористне для монархіи. На насильства въ прѣбалтійскихъ провинціяхъ не могла-бъ Нѣмеччина лѣпше одговѣсти якъ признаючи Полякамъ рѣвноправність.“ Слова Косцельского були зовсѣмъ яснѣ: лѣшитъ насъ, бо инѣше станемося „Славянами“! Коли Кляйстѣ Репѣвъ сказавъ єму на єго бесѣду: „Най Поляки зѣстануть тамъ, де самѣ станули, мы пѣдемо власною дорогою“, почавъ Косцельскій оправдуватися, що бѣвъ не думаєвъ то такъ, мовѣ-бъ то Поляки хотѣли выступати зъ заграничєю противъ Нѣмеччины.

Зъ Голандіи надходить цѣкава вѣсть. Король Вильгельмъ не то не хоче якоє умирати, але навѣтъ вже и до силъ приходитъ. Лѣкарѣ сугъ певнѣ того, що бнз по кураціи за границею навѣтъ зовсѣмъ подужавъ. Въ виду того регентія тажъ въ самой Голандіи якъ и въ княжествѣ Люксембургскѣмъ не має вже нѣ якого значенія. Що-жъ теперь буде? Въ Голандіи буде регентія знесена, але чи кн. Адольфъ Нассаевскій схоче уступити, то инше пытанье.

НОВИНКИ.

— Въ Томку надѣлю, по стародавньому звичаю, зобразили члени Ставропигійского института въ полудне для выбора старѣйшины, двоухъ заступниковъ старѣйшины, 12 членѣвъ выдѣлу и 3 членѣвъ комисіи контрольной. Зборы открывъ старѣйшина Ставропигіи д-ръ Иосифъ Шараневичъ и здавъ справу зъ дѣльности выдѣлу въ промишловѣмъ роцѣ. Такъ подѣбѣ, що того року институтъ побудувавъ на мѣсцѣ старого новый дѣмъ, сполучивши его зъ сусѣднимъ старымъ, але обновленнымъ, покрывъ его бляхою и такимъ способомъ зъ двоухъ дѣмѣвъ ставъ одинъ дѣмъ большій. Дальше подѣбѣ, що лучше помѣщено одѣлу машинъ друкарнѣ и магазинъ паперу, у-лучшено помѣщене бурсакоу, выбруковано одно подвѣрье, оба подвѣрья сполучено выдѣльнымъ тунелемъ, поправлено канализацию дѣмѣвъ, збогачено черенками друкарию, котра напечатала церковную книгу Часословъ, а теперь почала печатати Евангеліонъ, — що устроено археологично-библиографичну выставу и т. п. Въ тѣсправы вымагали выдѣтковъ, а мимо того розкоды не превысили доходѣвъ. Обсѣла ггадавъ старѣйшина, що декотрі зъ богослужебныхъ фондѣвъ вже уладжені, а другі, якъ и стипендіи фондѣвъ, по можности уладитися; дальше заповѣвъ, що сего року появиться одно дѣло дотыкающе Ставропигіи а на другій рокъ выдѣ П-гій томъ выдѣли юбилейного. Збраніи подякували д-ру Шараневичу, вставши зъ мѣсца. Предложеніи бухгалтеріею рѣшѣни рахунки передано для розгляду контрольной комисіи, а потѣмъ приступлено до выборовъ. Аклямацією выбрано старѣйшиною д-ра И. Шараневича, а заступниками старѣйшины пров. Мих. Полянського и сов. Теоф. Бережничого. Потѣмъ картками выбрано до выдѣлу: С. Гавришкевича, Д. Глинського, Джудинського, М. Клементовича, д-ровъ П. Латинського, Лодкевича, Савицкого, сов. Теоф. Савчинського, Якова Савчинського, Н. Сивуляка, Д. Чипчара и д-ра Н. Яновского, — а до контрольной комисіи выбрано: Вѣлоруского, Глинського и Стебелського. Институтъ Ставропигійскій числитъ теперь 63 членѣвъ, зъ котрыхъ 32 живе у Львовѣ.

— Зъ Коломый пишутъ намъ: Дня 26 н. ст. цѣвѣтня одбулися въ Коломыи публичнѣ передвыборчѣ зборы для нарядѣ надъ выборѣмъ посла до сойму изъ сѣльскаго округа коломыйскаго. На запрошеніе провизоричного комитету зобразилося кілька нарядѣвъ священниковъ и людей зъ свѣтской интеллигенціи и импонующе число сѣлянъ майже зо всѣхъ сѣльскаго округа выборного, а зъ декотрыхъ сѣльскаго прибуло и по кількохъ людей. Навѣтъ зобразѣ раджею попередъ надъ тымъ, якій має бути посолъ зъ сѣлянскаго куріи коломыйскаго округа и якъ онъ має заступати рускій народъ. Надъ тымъ предметомъ забирали голосъ многіи зъ интеллигенціи и зъ сѣлянъ. Обсѣла раджею надъ тымъ, якъ бы то zorganizуватися, чтобы выбрати такого посла, котрый бы бувъ правдивымъ заступникомъ народу, и кого бы выбрати на посла. По довгой дебатѣ рѣшено передовсѣмъ завязати комитетъ выборчій, зложенъ въ двоухъ третѣхъ частяхъ изъ сѣлянъ а въ одній третей части зъ интеллигенціи. Членамъ того комитету поручено застановитися, котрого зъ кандидатѣвъ — а доси зголошено кількохъ — поставити яко кандидата народного и того кандидата позѣвѣше припоручити зборѣвыи выборчѣвъ. Тому комитетовѣ поручено такожъ наглядѣ надъ правыборами и выборомъ посла, чтобы зъ одной стороны освѣдомляти людей про значѣние и приписанный хѣмъ правыборѣвъ и выбору, а зъ другой стороны, чтобы заповѣгати терроризовано правыборчѣвъ и выборчѣвъ. До того комитету выбрано 18 сѣлянъ и 9 людей зъ интеллигенціи, священниковъ и свѣтскихъ, и полишено тому комитетовѣ волю доповнитися до числа: 28 сѣлянъ и 14 особъ зъ интеллигенціи. На членѣвъ комитету выбрано людей зо всѣхъ сторонѣхъ округа, такъ чтобы каждый зъ нихъ мѣгъ мати выдѣвъ на два три поблизкѣ села. Предсѣдателемъ комитету выбрано п. Петра Корчинського зъ Коломый, а секретаремъ д-ра Северина Даниловича зъ Коломый — и на ихъ адресы належитъ односитися въ справѣ переведенія народного кандидата въ коломыйскѣмъ округѣ.

— Министръ просвѣты именувавъ членами комисіи экзаминаційной при испытахъ кандидатѣвъ на учительствѣ и учительствѣ на семинаріи учительской у Львовѣ пп. Михайла Полянського, профессора руской гимназіи, Олександра Бараньского профессора семинаріи учительской, и Анатоля Вахнянина, профессора руской гимназіи.

— Ц. и. староство въ Станиславѣ такъ игноруетъ права рускихъ сѣлянъ, що рускою сѣлянину зъ Острова на Великодній второкъ поклікало на терминъ въ справѣ пса, котрый залаавъ на жандарма.

— Новый урядъ почтовый. Зъ днемъ 1. мая с. р. почне урядувати новый урядъ почтовый въ Угрюновѣ середнѣмъ, пов. калуского, принимаючи и выдаючи почту листову и грошеву до высоты 500 зр. и повинни функции почтовой касы щадничной. Тыжднево чотири разы буде одходити почта пѣша зъ Угрюнова до Калуща (о год. 6 рано буде одходити а вертати о 3 год. по полудни) а то въ понедѣлокъ, среду, пятницю и субботу. До обсягу дорученъ сего нового уряду будуть належати громады и общары двѣрокъ въ Угрюновѣ середнѣмъ и Угрюновѣ старѣмъ та общары двѣрокъ въ Грабѣвѣ.

— Польскій центральный комитетъ выборчій збереса уже сими днями на нарядѣ, подоготованный до того вѣчѣмъ одпоручниковъ мѣсца. Позаякъ презѣвъ комитету гр. Альфредъ Потоцкій пробувавъ за границею, а первый заступникъ презѣва кн. Адамъ Сапѣга занедужавъ (послѣ новѣйшихъ вѣстей дѣвникарскихъ — не небезпечно), то комитетъ зъ порученіи гр. Потоцкого має скликати гр. Голышевскій.

— Будова духовной семинаріи руской у Львовѣ уже поступила такъ далеко, що розпочато вже работы коло фасада извѣйшихъ Фасада въ стилоу позѣйшого ренессансу представлялся дуже гарно. Будову веде, якъ вѣдомо, надинженеръ наѣстничества п. С. Гавришкевичъ. Руска семинарія зъ двома фронтами, на улицѣ Коперника и Сикетуску, належати буде до найкраснѣйшихъ будынкѣвъ у Львовѣ.

— Управу ц. и. староства въ Станиславѣ по п. Ант. Гегерманъ, покліканомъ до дирекціи пропинаційной, объявъ комисаръ п. Махневичъ.

— Сауны хирѣвой закупили для своего заведенія зборѣвѣвъ предметѣвъ зъ исторіи наукъ природничыхъ по бл. п. Игнатію Шайтрѣ въ Рашевѣ за 4000 зр.

— Зъ Долинскаго пишутъ намъ: Долинска рада повѣтова задала прийти мабути въ помѣчь русикальному банкови въ ликвидацию, чтобы не страивъ на довжникахъ долинскаго повѣта, и въ тѣмъ мабути цѣли хоче робити угоду зъ тымъ банкомъ, переимавши довжниковъ банку на повѣтъ. Красна була-бы рѣчь ратувати довжниковъ, але я покажу на фактахъ и цифрахъ, якій то готовъ бути той ратунокъ. Банкъ русикальный що мѣгъ выдущити въ повѣтъ долинскаго, то вже выдущивъ, а чога вже не може або ме має права, то теперь одпродаетъ повѣтовѣ. Въ Цѣневѣ неправный властитель взявъ позичку на сирѣтскій грунтъ, а судъ одсудивъ банкъ одъ его претенсіи. Такихъ випадковъ буде и больше. Банкъ поробивъ уже всякій угоду, постигавъ грошѣ, а повѣтовѣ выказавъ довгъ значно большій. Такъ и пр. зарѣбникъ Иванъ Куликъ въ Перегінску, властитель 1/4 морга пустого поля вартости 60 зр. и кавака огорода вартого 30 зр., выплативъ банкови за взятыхъ 200 зр. уже 330 зр. а згодился при свѣдѣкахъ дати рѣшту 120 зр. Банкъ же выказавъ теперь повѣтовѣ, що Куликъ виненъ ще 537 зр. 79 кр. — Михайло Соломчакъ зъ Перегінска угодился зъ банкомъ при свѣдѣкахъ на 230 зр.; на то давъ сразу 45 зр. а позѣвѣше 15 зр., разомъ 60 зр., а теперь банкъ выказуе его довгъ повѣтовѣ на 394 зр. 19 кр. И коли при такомъ расходованіи банкъ навѣтъ спуститъ всѣ свои претенсіи повѣтовѣ на половину, — чи буде се якій-небудъ интересъ для довжниковъ? Мы бачимъ здоровыми очима, що нѣ! Банкъ ще зарѣбѣтъ а повѣтъ и довжники будутъ стогнати...

— Президентъ суда коломыйскаго д-ръ Тхуржницкій пробувавъ черезъ шѣсть дѣвъ (одъ 14-ого до 20-ого с. м.) въ Гѣбѣцѣ вѣдучи слѣдство.

— Буковинская комисіиіа православная оголошующи конкурсы на посады парохіальны въ рускихъ сѣлахъ, не жадае уже одъ компетентѣвъ знанія руского языка, якъ се бывало перше за всѣхъ митрополитѣвъ. Часописъ „Буковина“ поручае сю справу товариствамъ рускимъ и предлагае внести одповѣдныи меморіалъ до министерства вѣроисповѣданъ.

— Въ школахъ буковинскихъ страшно кривдять Русинѣвъ — и то зъ каждыиъ рокомъ все больше. Румуны пануютъ и силомъ цѣ румунизацию рускѣ дѣти, а учителя Русины не мають цѣста до-ставати належныхъ имъ посадѣвъ, чтобы хоронити руску молодежь передъ румунизацией. Якъ въ Галичинѣ польщеніе, такъ на Буковинѣ румунизация має нѣбы бути — *raison d'état*. „Буковина“ въ каждѣмъ числѣ подае всякіи вопіющіи факты кривдѣнія Русинѣвъ въ школахъ. Въ останнѣмъ числѣ подае фактъ, що „Domnul Litvinicu“ (о. Литвиниукъ) записавъ сего року въ одній класѣ православной школы 18 рускихъ дѣтей за бесѣдующихъ по румунски и такимъ способомъ зрѣбѣвъ зъ 12 Румунѣвъ 31, а зъ 40 Русинѣвъ 21. Такъ фабрикуе въ черновѣцкой православной школѣ большѣе румунство! — „Буковина“ зверта на такіи факты увагу краевой рады школьной, чтобы положила разъ конецъ такимъ румунизаторскимъ спекуляціямъ въ школахъ, бо законы школьной забороняють се выражати. Але той покликъ мабути нѣчо не поможѣ, коли сама „Буковина“ заразъ понизше констатируе на другихъ кривдахъ Русинѣвъ, що „мѣрѣдѣна особа, котра могла бы уважати, чтобы Русинѣвъ по школахъ такъ страшно не кривдѣли, только зручно надѣлае маску справедливости для Русинѣвъ“, а на дѣлѣ Русины не мають одъ неи нѣякой помочи законной.

— Чтобы ужити вѣзвѣтъ при краснѣхъ работахъ мелоріаційныхъ произволило министерство судѣбничества на внесеніе прокураторіи державной и въ порозумѣніи зъ выдѣломъ краснѣхъ, чтобы 60 вѣзвѣтъ зъ криминалу станиславѣвскаго выслати до ро-

бѣтъ при регуляціи рѣки Гнилой Липы въ Ячичѣ въ повѣтъ подгаецкомъ. Въ приготовленія для умѣщенія и харчования вѣзвѣтъ уже на мѣсци починеній и транспортъ выдѣ небавомъ подѣ ескортоу зъ Станиславова до Ячича.

— Въ Равѣ Руской появилася передъ двома мѣсяцами якійсѣ драбъ, нѣбы то агентъ одной фирмы прагексой для мальованія портретѣвъ, и выказуячисѣ фотографіями кн. Вол. Сапѣги и другихъ наѣвѣвъ, котріи нѣбы то черезъ него замовили свои портреты, казавъ давати собѣ фотографіи и по 3 зр. завдатку на портреты, а фирма пришло имъ готовѣ за три тыждѣвъ. Коли минуло не то три, але шѣсть тыждѣвъ, интересованній удалисѣ до дотычной фирмы. Одповѣтъ розчарува-ла ихъ: минній агентъ — то бувъ якійсѣ мошенникъ. Въ Равѣ Руской назавѣсѣ онъ „Калмуцкій“, въ иншихъ мѣстахъ може добирѣе иншихъ прозвищѣ.

— О посаду куратора музею въ Раперовѣ (по смерти гр. Платера) старѣаса — якъ доносить Przegląd — б. бурмистръ Станиславова д-ръ Игнатій Камѣнскій и въ звязи зъ тымъ фактомъ стоять зѣда п. Яна Гѣвѣша, бывшого редактора Strażnic-ы, до Раперовѣлю. П. Гѣвѣшъ, теперь директоръ копальни нафты спѣлки познаньскихъ капиталистѣвъ польскихъ въ повѣтъ кроснян-скомъ, выдавъ недавно въ Кроснѣ брошуру въ справѣ музею раперовѣльскаго подѣ заг. Sprawa hr. Władysława Platera.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Латинскій архіепископъ львѣвскій кс. Моравскій выѣхавъ до Вѣдѣна, чтобы вѣзти участь въ зѣздѣ католикѣвъ. — Авекультантъ судовой Адамъ Левычій померъ у Львовѣ въ 36 роцѣ житя. — Въ Вагра-Молдавици сна-вился паровой тартакъ Ортлиба; шкода 300 000 зр. — Въ Рашевѣ наѣвѣвъ застрѣлился зъ карабину подѣвѣцѣвъ 40-го полку пѣхоты и только равнѣлся тѣжко. — Въ Тарновѣ померла: ютѣръ Никифоръ Вѣнцковскій въ 65, а Максимілианъ Грабовскій, емер. совѣтникъ, въ 63 роцѣ житя. — Польскій маларъ Вакаловичъ доставъ одъ царя Александра ордеръ св. Станислава 3-ои класи. — Въ Штаерѣ умеръ нагле фабрикантъ оружія Вердиль. — Наѣстникъ гр. Ваденій выѣздитъ сегодня до Вѣдѣна. — Львѣвска рада повѣтова прощала сѣи недѣлѣ одходячого на неюію старо-сту львѣвскаго Косынянского. — У Львовѣ померъ выс. капитанъ 55-ого полку Александръ Ду-тинскій въ 65-омъ роцѣ житя.

НА ДОСЛАНИЕ.

Новый тѣкъ на запорѣ, що его признали найзнаменитѣйшѣмъ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ въ Берлинѣ, д-ръ Г. Томпсонъ въ Парижѣ и проф. д-ръ Масини въ Вазелѣ за найбѣйшій въ доси умива-ныхъ, то саскага sagrada; она головный складникъ попра-вленыхъ пугулокъ швайцарскихъ А. Брандта, Ст.-Лалленъ (Швайцарія), а достѣти еи можна у всѣхъ лучшихъ анти-кахъ въ корѣбкахъ по 40 кр. або 70 кр. зъ приписомъ. Не вѣрѣ конкурентнымъ инсератамъ фабрикантѣвъ старыхъ пугулокъ, а уважайте на имя А. Brandt, написане выразнъ на корѣбѣ. Все инше то безцѣпне наслѣдуванье. Ново швайцарскій пугулки у всѣхъ лучшихъ антикахъ; на за-мѣwienie высылаетъ также головный складъ: Apotheker F. Schmidt, Terlitz (Böhmen), оплатно. Каждому заказываю-чому за попереднюю присылкою належности листовыми марками, бо посылката за дорога. 2663 23—52

Пѣвецъ церковный

тверезый, зъ хорошимъ голосомъ и похвальнымъ свѣдѣствами знаній точно уставъ церковный и херальный свѣвъ, укѣнчившій курсъ науки въ Денисовѣ яко у-правитель хорѣ, писарь громадскій. Ласкави зголошени просить адре-совати: Иванъ Д. Майба въ Тар-навѣцѣ, почта Камычуга.

„Думки и коломыи“,

композиція о. Иосифа Воробке-вича, продаются: въ Черновѣцахъ въ „Народнѣмъ Домѣ“; у Львовѣ въ книгарнѣхъ Ставропигійской и Зайфарта & Чайковского; въ Тер-нополи въ книгарни Леоп. Гиле-ка; въ Перемишлѣ въ книгарни Гешелеса; въ Станиславѣ въ книгарни Добосиньского; въ Коло-мыи въ книгарни М. Микты; въ Краковѣ въ книгарни Кри-жановского. 2—3

Цѣна примѣрника 1 зр.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае
наибѣредѣйшій перфумы, тоалетовѣй воды,
одзначенъ медалями заслуги и двома дипломами узнаи,

и менно:

Перфумы: изишова, фиалтова, розана, резедова, конвал-
лѣва, Ylang-Ylang, Oropanax, Jockey-Club.
геліотропова, Ess Bouquet, пижмова, Millefleurs, и т. п.
Фляконки по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.

Перфумы королевой Марисенки, 2 зр. фляк.
Вода варшавска, одзначася дуже прикраснымъ, цѣ-
ловымъ запахомъ. Фляконки мен-
шій 95 кр., большій 1 зр. 80 кр.

Вода левандова, подѣвола и вода левандова-амор-
ва, сугъ загалноу умиваніи до роз-
прискували въ салѣнахъ за-для своего приятного, милого и
лагодного запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды колыонскій, въ большоу одѣвѣхъ и ро-
дакъ, передѣи и наибѣредѣйшій-
Фляконки по 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1.50.

Достѣти можна у Львовѣ у власныхъ склепахъ: улицы
Коперника ч. 3 и улицы Галицка, рогѣ Валовой Въ
Краковѣ Сукопицѣ ч. 20. Въ Черновѣцахъ рынокъ ч. 2;
заразомъ у вѣхъ перворядныхъ склепахъ и антикахъ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія. Староста д-ръ Брониславъ Лозинь-
скій именованый совѣтникомъ наѣстничества у
Львовѣ. — Приватный доцентъ львѣвскаго уни-
верситету д-ръ Стан. Старжинскій именованый
надзвичайнымъ профессоромъ загалного австрій-
скаго права державного.

— Перенесенія. Наѣстникъ перенѣвъ комисаря
повѣтового Меч. Александровича зъ Вадовицъ до
Перемишлянъ, конциписта наѣстничества Игн.
Корженевскаго зъ Станиславова до Львова а
практикантѣвъ наѣстничества: Вяч. Сеньковского
зъ Скалата до Надвѣрної, І. Маевского зъ Жив-
ца до Станиславова, Вол. Красуцкого зъ Снятина
до Вадовицъ и д-ра Кар. Матяса зъ Львова до
Живця.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 30 цѣвѣтня. Цѣсаръ приймавъ
вчера на аудіенціи румунскаго посла Вака-
реска, котрый вручивъ цѣсаревѣ нотификацію
оголошенія кн. Фердинанда Гогенцоллерна на-
слѣдникомъ румунскаго престола.

Прага 30 цѣвѣтня. Выборы до чѣскаго
сойму зъ громадъ сѣльскихъ одбудутся дня
2 липня, зъ мѣсць 5 липня, зъ палатъ торго-
вельныхъ 10 липня а зъ большыхъ посѣлостей
15 липня.

Берлинъ 30 цѣвѣтня. Предсѣдателемъ са-
моанской конференціи именовано гр. Гербер-
та Бисмарка.

Вѣдѣнь 30. цѣвѣтня. Pol. Corr. подае
зъ достовѣрнаго жерела, що Россія старалася
въ послѣднихъ часахъ черезъ третій особы
довести до зѣвѣны ситуаціи въ Болгаріи и хотѣ-
ла навѣтъ позыскати Стамболова. Промова
Стамболова до князя въ першій день вели-
коднихъ свѣтъ естъ доказомъ, що змаганія
Россіи позѣдали безъ успѣху.

Букарештъ 30. цѣвѣтня. Завтра при-
ѣздитъ сюды наслѣдникъ престола кн. Фер-
динандъ. Урядова газета оголосила акты о
наслѣдствѣ престола.

Мадридъ 30. цѣвѣтня. Вѣче католикѣвъ
ухвалило, що папа въ виду грозачои войны
повиненъ бути мировымъ судією для державъ
и народѣвъ, але до того муситъ бути зовсѣмъ
независимымъ и мати власть свѣтску.

Переписка Редакціи и Администрации.

Всѣ. О. Обухъ. въ 3м. Заплачено до 10 н. ст.
червня с. р. — Вл. Верхъ. въ Поверг. Заплачено до
30 цѣвѣтня с. р.

Аптека РУБЕРА у Львовѣ

поручае 2480 323—0

Зѣлье Зебургера яко певне средство на
катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20
кр. На провинцію зъ упакованьемъ 30 кр.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменемъ

„СПИРІУСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спро-
ваджену безпосередно одъ проду-
центѣвъ зъ Америки полудневою.

Коттуе у Львовѣ;

1 кильо 1.70 и 1.90 зр.

на провинцію:

4 3/4 кильо 8.70 и 9.60 зр. франко

одбирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовсѣмъ тѣхъ
родѣвъ кавы, котры оголо-
шуютъ нишій подѣ назвою
мого знамени. Спрѣважну ка-
ву просто одъ продуцентѣвъ, по
можу доказати, и продаю еи на-
мѣнше о 20% дешевѣе якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на достѣти каву вже лишь зъ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентъ спрѣдае гуртовниками
на мѣсци, той знову гуртовниками
въ Европѣ, одъ тѣхъ купуе ком-
сионеръ, а одъ него ажъ купецъ и
то звычайно не просто, але черезъ
агента мѣсцевого або подорожню-
чого. Вирѣшѣвъ може каждый самъ
переконатися, чи достѣне де иде
по той цѣнѣ такую каву якъ моя
що до якости и смаку. 2227 228—С

Найкраснѣйшѣмъ подаркомъ для кож-
дой руской хаты естъ

Богданъ Хмельницкій

М. Костомарова.

Томъ I и II въ справѣ зъ пере-
сылкою 3 зр. 10 кр. — Замоуленія
адресувати: Ол. Барвѣнскій,
Львовѣ, ул. Лычаковска н-ръ 7.
І. поверхѣ.

САТИНЫ, СЕВАНТИНЫ, ПЕРКАЛѢ на сукнѣ дамскіи
одержавъ въ великомъ выборѣ и продае найдешевѣе
Магазинъ Ф. Кнавера и Сына
у Львовѣ, пляцъ Капитульный число 2.

При закупнѣ товарѣвъ просимо поклікуватися на нашу часописъ.

Выдавецъ и одѣвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей.

Патрѣвъ зъ фаб. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Веднарского.

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ пѣды и руски свѣтъ) о 5-й годни по полудни. Литературный додатовъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выхадать въ вѣторокъ, и въ вѣторокъ и пятницю на перешну разомъ зъ Дѣло.

Предплату и писераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро осолошеть, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppele I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитость за писераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня зачався II-гій четвертокъ нашего издавництва. Просимо поспѣшати зъ предплатою и зъ евентуальнымъ вырѣзаньемъ залегностей.

У Львовѣ дня 19 цвѣтня (1 м. ст. мая) 1889.

Въ ч. 84 „Дѣла“ подали мы ухвалы вѣча мѣстѣ галицкихъ, що заходами демократичного сторонництва польского обдублось у Львовѣ дня 28 н. ст. цвѣтня. Нинѣ хочемо бодай коротко приглянутись ближе тымъ ухвалямъ и поддѣсти то, що по нашій думцѣ есть добрымъ, але и зазначити, що есть не конче яснымъ, елястичнымъ, половиннымъ або и невѣдповѣднымъ.

Зъ першою точкою ухвалъ, котрою зобовязано будучихъ кандидатѣвъ посольскихъ заступати не лишь интересы одной версты, але всен людности краю, годимось цѣлковато. Така ухвала була дуже на потребѣ для выборцѣвъ народности польской, що въ послѣднихъ двохъ каденціяхъ соймовыхъ навчили були такъ звану „ерархію сусѣбну“ уважати природными заступниками краю, а доперва по 12-лѣтній гѣркой практицѣ зрозумѣли, що ерархія та въ законодавствѣ краевѣмъ головна лишь интересы свои версты мала на оцѣ и тѣмъ шкодою для другихъ верстъ горячо заступала. Демократы польскій прийшли нинѣ до тыхъ пересвѣдченъ, якъ були у Русинѣвъ развѣ на початку еры конституційной.

Годимось и на другу точку ухвалъ, котра велитъ будучимъ посламъ займати болѣе независиме и безсторонне становище супротивъ правительства. Того точку ухвалъ стремять демократы полска до усуненя несправедливости, яка у насъ практикувалась головна въ рускихъ округахъ выборчихъ, що для усуненя кандидатура руского ставляно кандидатуры ц. к. старостѣвъ, котры яко урядники политичный — само собою розумѣеться — независимого становища супротивъ правительства, а безсторонного супротивъ Русинѣвъ займати не могли.

Третя точка ухвалъ, котра велитъ будучимъ посламъ домагатись розширення автономіи краю на основѣ чл. въ дусѣ польской резолюціи соймовой зъ 1868 р., есть, по нашій думцѣ, не на часѣ. Мы автономисты, але якъ развѣ для того, що есьмо автономистами рускими, не можемо годитись на розширення автономіи?

нѣшней автономіи польской. То зовсѣмъ прирѣдво. Дока Русь галицка въ дорожѣ законодавчій не буде мати заперушеного рѣвноуправленія національного, — доти мусить зовсѣмъ рѣшучо и отверго стѣяти противъ всякого розширення автономіи, що нинѣ выхадать лише въ користь элементу польского, а на шкоду народу руского. Нинѣ, хочъ Галичина не добила ся окремого становища въ Долитавщинѣ, якъ сего домагалася резолюція сойма зъ 1868 р., рускій народъ мусить всѣми силами намагати, щобъ устоятись противъ гегемоніи польской у вѣхѣдѣй части Галичины. Розширити ту гегемонію безъ всесторонней заперуки національныхъ правъ Русинамъ, значило бы здатись на ласку-неласку элементу польского и его експанзионно а нацѣ шкодно политично. Якъ-бы въ 1869 р. було перейшло угодное внесеніе пок. Лавровского въ той формѣ, якъ его поставили тогдышні послы рускій, о розширеніи самоуправы Галичины могла бы бути бесѣда. Въ нинѣшнихъ обставинахъ, звѣстныхъ всѣмъ, Русь галицка мусить противитись всякому вынужденному становичу Галичины.

Якъ бы выглядало въ будучности таке розширеніе автономіи краевѣй, вѣрнѣше сказавши польской, то иллюструа четверта точка ухвалъ вѣча мѣского, котра каже будучимъ посламъ соймовымъ домагатись заведенія языки и институцій правительственныхъ и нинѣшнихъ публичныхъ, котры доси урядуютъ по нѣмецки. Чи вѣче демократы польскіе не чуло на стѣлко либерализму въ собѣ, щобъ убились о заведеніе обохъ краевыхъ языковъ замѣсть нѣмецкого? А якъ-же выглядала бы розширена автономіа?

Въ точцѣ пятій говориться, що будучі послы мѣскій мають заступати справедливый жадавъ Русинѣвъ що-до признанія правъ руского языка и вѣсгалѣ будуть займати суверенитѣвъ Русинѣвъ становище справедливѣе, овыне духомъ згоды, и т. д. Мы вдячній вѣчу мѣскому за сдѣланіе, що доси послы польскій не займали такого справедливого становища супротивъ Русинѣвъ. Але зъ другой стороны буде оправданий нашъ замѣтъ, що стилизація сего точни есть дуже елястична. Тамъ сказано, що будучі послы мають заступати „справедливѣй“ жадавъ Русинѣвъ. А що-жъ лекшого, якъ сказати одтакъ, що се або драуе жадавъ Русинѣвъ есть „несправедливѣй“, „передчаснѣй“, „за далеко идуче“, або „сѣнь роздорѣ“ межи

обома народами, „сепаратистичнѣй“? Тажъ такъ елястично кодификованіи и нашъ краевѣй законъ шкѣльній, де звычайно кажеться: według potrzeby. Демократы польскій, що такъ часто голосать девазу: wolni z wolnymi, równi z równymi¹, повинні були рѣшучо стѣвати на становищи рѣвноправности. Яка тутъ порука? Бѣтъ се зякій поступъ въ повѣстю справы руской, якийсь малый зворотъ до лучшого, але такъ невинный, такъ несмѣлый, що не годѣтъ утвердити довѣрія у Русинѣвъ зъ огляду на давній практики, навѣтъ историчный. Де-жъ буде той ареопагъ, котрый скаже, котре жадавъ Русинѣвъ на погн языковѣмъ есть справедливе, а котре нѣ? Въ кождѣмъ случаю буде рѣшати vis major, а ся засада не сходна зъ демократизмомъ.

Въ семѣй точцѣ ухвалъ есть рѣчь о знесеніи курій выборчихъ, а наколи-бъ се не удалось, о збѣльшеніи числа послѣвъ зъ курій мѣской. Той точцѣ хибѣ справедливости всесторонной. Не боронимо посламъ мѣскимъ, щобъ они домагались змѣны статута краевого зъ 26 лютого 1861 р. въ користь мѣстѣ, але справедливѣе наказуе домагатись рѣвночасно, щобъ за однимъ заходомъ помножити и крѣсла посольскій зъ курій меншихъ посѣлостей. Чей-же звѣтна рѣчь, що Шмерлингъ скривдѣвъ курію сѣльску. Болѣшій посѣдатель мають въ соймѣ галицкѣмъ 44 заступникѣвъ, а платили въ 1879 р. 1,281,000 ар. податку gruntowego. Селяне мають лише 74 своихъ посѣвъ, а платили въ 1879 роцѣ 3,332,000 ар. такого податку. Селянамъ належало-бы про-то въ соймѣ 132 заступникѣвъ, а не 74. Та пропорція престацій державныхъ лишилась неизмѣнною по нинѣшній день, тожъ належало демократамъ убѣдоуватись о крайню селянства.

Осьма точка ухвалъ проектуе сполученіе общарѣвъ двѣрскихъ зъ громадами. На се скажемъ, що сей проектъ передчасный. Кто лунчѣтъ въ одинъ органѣзмъ, мусить мати взаимные довѣрія до себе. Того довѣрія нема у вѣхѣдѣй Галичинѣ, а на диво давнѣе ще менше въ захѣдѣй.

Порушимо ще точку девятую, котра зобовязуе будучихъ послѣвъ мѣскихъ дѣбати въ кождѣй громадѣ о „добру школу“. Той еппетѣ для школы есть зновъ дуже елястичный и инакше зрозумѣе его Полякъ, инакше Русинѣ. Що для Поляка буде добрымъ, то може выйти на шкоду Русина. И тутъ треба було поставити яснѣйшу програму, а оперту на абсолютній справедливости и вымогахъ педагогич-

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрій: на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар. на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар. на четверть року . . . 4 ар. 50 ар. на четверть року . . . 6 ар. на мѣсяцъ . . . 1 ар. 50 ар.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар. на четверть року . . . 4 ар. на мѣсяцъ . . . 1 ар. 35 ар. Редакция, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереженіе. — Рекламціи неопечатаніи вѣднѣй одъ порта. Подорожне число коштуе 8 ар. а в. Оголошенія принимаються по пятѣ 6 ар. одъ однимъ стрѣчѣй печатной, въ рубр. „Надсѣлане“ по 20 ар. а в. Подяки числяться по 10 ар. одъ стрѣчѣй.

ки. Вѣче демократѣвъ повинно було сказати мы домагаємось для обохъ народѣвъ школы національной, далекий есьмо одъ всякихъ експериментѣвъ амальгамованія народѣвъ, яко такихъ, що родять лишь роздорѣ и остаточно въ Галичинѣ кривдять Русинѣвъ, котрыхъ мы уважаємо вповнѣ рѣвноуправленными.

Противъ другихъ точокъ ухвалъ вѣча мѣскихъ одпоручникѣвъ не только не насуваються есенціональній замѣты, але зъ нихъ вѣтъ и розумъ политичный, и поступъ. Послы мѣскій мають дѣбати о моральне и економичне движеніе народу по селахъ, мають стремѣти до змѣны законѣвъ краевыхъ на основѣ всесторонной справедливости, мають розложити справедливейше всякій престацій дороговѣй, шкѣльній, кватерунковѣй и т. д.; мають дѣбати о убѣдненіе майна, житя и здоровля всѣхъ горожанъ; мають опертись всякимъ змаганямъ реакційнымъ; мають дѣбати о лучшу господарку въ радахъ повѣтовыхъ, о оцадности въ бюджетѣ краевѣмъ и т. д. Все то заслуге на признаніе кождого, хто любить свой край и знае дотепершній похибки въ законодавствѣ краевѣмъ и житю автономичнѣмъ. Не есьмо навѣтъ на стѣлко песимистами, щобъ стояти твердо при замѣтахъ нашихъ, накопи бы практика доказала, що мы ошибнулись. Але годѣ замовчати, що точки, дотыкаючі справы національныхъ въ краю нашѣмъ, не посѣдуютъ тон ясности и ширости, яка передовсѣмъ потрібна, щобъ покласти яку-таку основу до зближенія обохъ народѣвъ. Ухвалы вѣча мѣскихъ одпоручникѣвъ можемо про-то уважати лишь якъ першу, хочъ ще несмѣлу пробу до акціи, що була-бы дуже на часѣ. Впрочѣмъ, якъ мы вже и въ ч. 84. „Дѣла“ зазначили, хочемо бути терпеливыми, бо недалека будучность и практика покаже, о скѣлко слова демократѣвъ польскихъ стануться дѣломъ.

Проектъ нового карного закона.

II.

Каръ на свободѣ приймивъ проектъ Глязера, идучи за нѣмецкимъ кодексомъ, чотари роды, а именно: дѣмъ кары (Zuchthaus), вѣзница державна (Staatsgefängnis), вѣзница (Gefängnis) и арештъ (Haft)*. Яко правило

*) Термины: Zuchthaus, Staatsgefängnis, Gefängnis и Haft подаемо на разѣ въ дословнѣмъ перекладѣ, не сумѣваючись, що фактовъ люди вынайдуць для нихъ въ недозвѣдповѣднѣйшій рускій назвы. — Ред.

щобы люде черезъ Свѣтлый тыждень передѣ Проводами вырвали паньску ниву подѣ овесъ. Маркетно зробилося людамъ и заразъ зойшлись у Василя на подвѣрю и зновъ зачали радитись.

— А коли бѣвъ уже и за Бога забувъ и таке каже робити, то най уже развѣ станеться! Чи такъ чи сякъ, а згнемѣмо!

Прийшовъ до нихъ и Петро Михавѣвъ. Тихѣй бувъ то собѣ хлопѣ и доси зъ нѣкымъ не нараджувався. Прийшовъ, послухавъ, що нинѣшній говорили, тай каже:

— Загадали вы, мои браты, великій грѣхъ: погубити душу — то не мала рѣчь. Чужу душу погубити легко, а що тогды ставѣсь зъ власною? То правда, що економъ але робити и на зле собѣ зарабляе. Та терпѣти треба, братя. Все до часу!

Розсердився на те Василь:

— Отъ, заздѣно будемо вертѣтись коло одного, що чоловіка убити грѣхъ. Та мы то знаємо, — але якого чоловіка? За доброго — грѣхъ, и то великій, але такого собаку — то самъ Панъ-Богъ каже погубити, — та-жъ то грѣхъ скаженою собако! Кѣлько людей бѣтъ нещасливими поробивъ? Веѣ намъ подякують! А якъ будемо боитись, то бѣтъ насъ всѣхъ выгубить. А чи-жъ то меншій буде грѣхъ, якъ въ такій свѣтлый празникъ Христовый веѣ выйдемо на роботу? Та-жъ ты першій не выйдешь!

— А чому бѣ я не маѣвъ выйти? — одказавъ Петро Михавѣвъ. — Якъ кажуть — выйдѣ орати. Не для себе, — Богъ буде бачити, чий то грѣхъ, кобы только про Него не забувати. Коли бѣ то добре було, лихе лихымъ губити, то и Богъ бѣвъ-бы установивъ таке право. Отже убити чоловіка — не мудра рѣчь, бо та кровь приченѣться до душѣ. Убити чоловіка то то само, що душу собѣ его кровію споганити. Покорно зноси горе, а оно само покориться передѣ тобою.

И довго ще говорили, але нѣчого не постановлено. Деякі слухали Василя, другіи по-такували Петрови, але вѣхто не хотѣвъ брати грѣху на свою душу.

(Конѣць буде.)

Свѣчка.

Графа Льва Толстого.*)

„Слышасте, яко речене бысть: оно за око — и зубъ за зубъ. Азъ же глаголю вамъ, не противитесь злу.“ Матей гл. V. ст. 38. и 39.

Дѣлося то за часѣвъ панщины. Всякій бували паны. Були такі, що и на смерть и на Бога паматали, а и людей жалували и щадили, — але були и правдѣйшій недолѣдки, наймѣ Богъ того не памятае. Та вже не було гѣршихъ наставникѣвъ, якъ тотѣ, що самѣ выдѣбулися зъ подданства, мѣлають, зъ болота дѣстались до золота. Они то вѣйбѣрше давалися людямъ знати! Такимъ бувъ и економъ въ однихъ великомъ паньскѣмъ маєтку. Було тамъ досыть землѣ, и доброй землѣ; було поддѣстаткомъ и воды и поля и лѣса. Хлопы одрабляли панщину и було-бы безпечно всего выстало и панови и хлопамъ, кобы панъ не передѣвъ бувъ цѣлого заряду въ рука економѣ, котрого приславъ тутъ зъ нишого своего фельварку.

Економъ обивавъ зарадѣ и заразъ почавъ людемъ докучати. Онъ бувъ чоловікъ жонатый и дѣтний — двѣ дѣчѣ уже выдѣтъ замужъ — и доробився гроша, тожъ мѣгъ-бы бувъ с бѣ спокѣйно жити, але на сирѣзъ бувъ

*) До найвидѣйшыхъ и найпопулярѣйшихъ писатѣлѣвъ русскіихъ належить безперечно гр. Левъ Толстой, урожденный въ губерніи тульскѣй 28. септѣня 1828. Почавши одъ року 1852 написавъ онъ дуже много, и у всѣхъ его працахъ сѣдѣна глубока любовь до людскости, до болѣвъ и мукъ людскихъ, котры радѣ-бы за всяку цѣну зменшити. Що-до формы, творы гр. Льва Толстого вызначаються глубокою аналѣзою, необычайною простотою формы а що-найважѣйше широстою та правдою, и тѣ прѣкметы звернули увагу французскихъ и нѣмецкихъ писатѣлѣвъ, що придали творы Толстого въ переводѣ для своей литературы. Повѣсточку „Свѣчка“ написавъ Л. Толстой 1885 р.

лукавый, лакомый, мабутъ дѣволъ и грѣхъ о-путали его.

Свою погану роботу розпочавъ тымъ, що выганявъ людей на панщину и тогды, коли вже свои дѣѣ одробили. Поставивъ цѣгольно, хлопѣвъ и бабѣвъ аганявъ на работу, а цѣгу продававъ та продавалъ. Люде, правда, ходили до пана ажъ до Мѣскы жалувались на економѣ, але зъ того не було хѣбѣ. Панъ одправивъ ихъ зъ вѣчѣмъ и не укоротивъ власти своему посѣпацѣ. А коли той дѣзнавъ, що хлопѣ ходили на него жалуватись, то же дужше почавъ збыткуватись надъ ними, — и одъ той поры стало житѣе для тыхъ бѣдаковъ ще нужденнѣйше, бо зъ-мѣжъ самыхъ селянъ почавъ одивъ на другого економѣи доносѣти — и всѣмъ погѣршало а економъ ще-разъ болѣе бѣвѣвѣсь. Вѣзница дѣждѣвѣ того, що люде грѣхъ его бѣзлились, якъ лютеи звѣрюки. Коли бувало ѣде черезъ село, то люде ховались передѣ нимъ, де хто мѣгъ, чтобы только не по-пасти ему на очи, будѣтъ передѣ вѣвѣкомъ.

Економъ заправѣтивъ то и ще-разъ болѣшій грѣвъ опановувавъ его; чымъ только мѣгъ, доскулювавъ людемъ, и работою и карами, а бѣдѣй хлопѣы богато а богато зазнали одъ него лиха.

Лучалось неразъ, що таинхъ злодѣяковъ спрятувано зо свѣта, отже и теперь про щѣсь таке побѣшла мѣжъ людемъ бесѣда. Десъ даже, на сторонѣ, г ворали мѣжъ собою одважнѣйшій:

— Чи довго будемо ще таке терпѣти? Сякъ чи такъ а згнемѣмо.. а за такого не було бѣ грѣху!..

Якъсь одного разу ще передѣ Великоднемъ похолодѣлиа хлопѣы въ лѣвѣ, куды ихъ економъ вылавъ на работу.. Було тѣ въ полудни, въ самѣ обѣдѣ, якъ они почали бѣвѣду:

— Якъ мы теперь живѣмо? Выгубить бѣтъ насъ такъ, що й на насѣвѣе не погине. Замучивъ насъ работою. Анѣ дѣя анѣ нѣчи, анѣ бабы нѣ мы и хваленны не маємо вышочинку. А най но що не зробіться такъ, якъ бѣтъ хоче, заразъ бѣе и збыткуютъ. Семенъ померъ одъ его бѣвѣвъ, Онисѣмъ скапарався въ

кайдавахъ. Чого-жъ мы ще дождаємо? Приѣде нинѣ конѣтъ сюда, зновъ почне выгадувати — стагнемѣ его зъ коня — развѣ, другій по головѣ — най тому всему развѣ уже конѣць буде! Зокотѣємо его якъ собаку, тай конѣць. Только свѣта амыа: веѣ якъ одна душа — нѣхто не вывѣтит!

Такъ говоривъ Василь Минаевъ. Бувъ се чоловікъ дуже завязанный на економѣ за те, що его кождого тыждѣя обкладалъ буками и жинку ему зяѣвъ зъ розуму та за кухарку принавъ до себе.

Побалакали такъ собѣ хлопѣы, а коли вечерѣмъ економъ на коня приѣхавъ, заразъ на-лавъ усѣхъ, що не такъ рубаютъ якъ треба, бо межѣ вырубаннымъ деревомъ зявѣшовъ молу липку.

— А чи казавъ я вамъ липу рубати? Хто вырубаѣтъ? Ну, говорѣтъ, бо заразъ всѣхъ побѣ!

И почавъ доходить, въ чѣмъ паю липа, и выйшло на Сидора. Економъ кинувся на него и пустивъ ему кровь. Василя жѣ обивавъ за те, що за мало нарубаѣвъ. Пѣсля того поѣхавъ до дому.

И зновъ зойшлись хлопѣы подѣ вечерѣ, а Василь промовивъ до нихъ:

— Гей люде, люде! Але-жъ бо то зъ васъ хлопѣы! Дѣйствѣй воробѣцъ! „Не дамѣся, не дамѣ“, а якъ що до чого приѣде, то веѣ въ мышачу дѣру. Такъ само змѣовлялись воробѣцъ на яструба: „не дамѣся!“ — а якъ яструбъ показався, то воробѣцъ розлетѣлся въ крошчу. А тогды яструбъ зловѣвъ того, котрого хотѣвъ. Выскочили пѣсля того воробѣцъ: чиркъ! чиркъ! — хибѣе одного! — А котрого то? — А того. Е, дурница про одного! То-жъ такъ и вы, бо коли развѣ сказалося: не зраджу-вати, то того и триматѣсь. А якъ бѣтъ зачавъ бѣтъ Сидора, треба було прискочити и вже развѣ зъ звѣрюкою покѣнчѣти. А вы якъ зрѣбѣли? Економъ збыткуютъ надѣ чоловікомъ, а вы веѣ въ ноги!

Що-разъ болѣе въ той способѣ говори-ли люде, а вѣнци постановляли позбутъся економѣ.

Въ Великомъ тыждѣи наказавъ економъ,

поставлено, що дмъ кары має присуджуватися за злочинства, вчинені за провини, а а решт за переступлені. Позаяк однак присудження до дмъ кары мало потягати за собою наслідки важкі як огляду на честь засудженого, для того мбто тої кары, яко внаслідок, установлено на злочинства не походячі в нечестивих мотивах, прим. за злочинства політичні, окремий родъ кары на свободу, а вимовно т. зв. в'язницю державну. В'язниця державна мала після того проекту мбтатися в зовсім окремий будинок і в ній не мало бути примусу до роботи, якій мав вводитися в дмъ кары. Як в дмъ кары так і в обох родах в'язниць мала відбуватися кара, де на то місце позволити, в окремий келіях. Кара така не могла однак тягнутися довші як три роки, а коли засуджений провів по-найменше три місяці в окремій замкнено, то в цблмъ дальшомъ часі, котрий засуджений переводить в такім-же замкнено, кожій два дні кары мусів ему числитися за три дні. Проект Глязера впровадити за нмецкимъ кодексомъ також нституцію увблнення в з правомъ обдкляіа. Інституція тая лежить в томъ, що засудженого на часову утрату свободи можна, коли бв одсадив три четвертї часу своєї кары, випустити однак найменше одань рокі, а засудженого на домертну утрату свободи, коли одсадив п'ятинадцять днй — в обох случаях лиш за згодою засудженого і по окончатваню зовсімъ припинює его поведін в часі обдубаваня кары—випустити на волю, лишачи під наглядомъ поліційнимъ з тимъ застереженнямъ, що увблнення его анов, коли поведінє его на свободі передь скбченнємъ реченця кары буде невбдовдне і протівне прау і що в такімъ случаю буде мусів одсадити всю решту кары, яка лишалась по випущеню его на свободу.

Зъ каръ грошевихъ робавъ проектъ Глязера далеко ширій ужитокъ, якъ обовязуючий кодекс зъ р. 1852. При провиняхъ в переступленяхъ поставлено грошей кары або виключно самі, або разомъ зъ карами на свободу, при злочинствахъ лиш разомъ зъ тими послдними. Грошей кары приходять разомъ зъ карами на свободу особливо при такихъ злочинствахъ, якъ прим. фальшива прасяга, банкрутство, спроневернє, крадїж і дохдять до значної висоти, бо внодї до 5000 зр. а при крадїж до подвійної вартості украденої рчї.

Заостренє кары, якъ тверда постїль, посты, темниця не знавъ проектъ Глязера, за то знавъ однак численї кары побчїй якъ одобрєня предметівъ промыслу або заборону повнєня зарббку (прим. у лїкарїв), а також мбтєнє в собї мїжъ наслідками засудженя часто поставленє під наглядъ поліції і бднанє до домбз поправки або примусової працї.

Що-до утраты правъ горожанськихъ постановлявъ проектъ Глязера, що утрата шляхетства не наступає в загальнй колї, бо єсть оно участєю не одиницї а цблїю родины, утрата же правъ публичныхъ, урядовъ, титуловъ і т. п. наступає ipso iure лиш при засудженю на дмъ кары, а протівно нїколи не наступає при засудженю на в'язницю державну. При засудженю на в'язницю звичайну полишавъ проектъ ршенєе що-до утраты правъ горожанськихъ в кожнімъ поодинокімъ случаю судїа, постановляючи однакъ рвночасно, що в кожнімъ случаю, де утрата свободи єсть довшою якъ шість мбсєцїв, наступає без огляду на рдъ кары утрата публичныхъ урядовъ, адвокатури, нотарїату і публичної агєнтури. Постанову тую опиравъ проектъ на поглядъ, що довша якъ шість мбсєцїв перерва сама собою вже унеможливляє повнєнє кожного зъ тыхъ обовязківъ, а крімъ того понижавъ такє засудженє згаданї уряди дуже свлєно в публичній опинї такъ, що вже зъ погляду на тую опинїю належить ихъ засудженому одобрати. Треба додати однакъ і то, що після проекту Глязера неможливість одысканя такого утраченого уряду не була все лиш часовою, і могла розтягатися найдовше на десять лтї.

Такі були головні основи, на котрихъ опиравъ проектъ Глязера. Проектъ той предложивъ Глязеръ в р. 1874 радї державній, котра одбсала его до комісії зложеної з 15 членівъ (зъ рускихъ послбдї бувъ в той комісії сов. Ковальскій). Комісія зробила в проектъ томъ деякі зміны. Найважнїшою зміною було то, що комісія 11 голосами протїв 4 заявила в загальнй протїв кары смертї і усунула єи зъ проекту (за задержаннємъ кары смертї опиравъ до остатка зъ трома другими поєстами також сов. Ковальскій). Такъ змінений проектъ предложила комісія радї державній в р. 1878, закимъ однакъ прийшло до нарадї і дебатї надъ тымъ проектомъ в повній палатї наступали важні політичні зміни, котрі зупинили законодательну працю на томъ поли. В р. 1879 розв'язано раду державну а рвночасно уступило министерство Авєрстерга, зъ котримъ уступивъ зъ уряду мнїстра сираведливості енергичний Глязеръ.

По уступленю Глязера зупинилась праця надъ реформою карного кодексу на довшій часі і доперва д-р Пракжакъ, коли єго именовано управителемъ министерства сираведливості, поднявъ єи на ново. Онъ зарядивъ уложенє нового проекту а то на підставі такъ проекту Глязера, якъ і зміны поробленїхъ комісією парламентарною, котрій віддано проектъ Глязера. Новий проектъ бувъ в скорїй готовий і Пракжакъ предложивъ его в р. 1881 зъ короткими мотивами радї державній. Проектъ той одзначався головно тымъ, що прийнято в нїмъ на ново кару смертї і то в случаяхъ, де она була прийнята Глязеромъ т. є. в тяжкихъ і нами вышєе вычисленыхъ случаяхъ зрады головної і убїйства.

Манувшта кадєнція радї державної мало-що зробила в справі предложеного проекту, навбї в комісіяхъ посвячено єму мало труду; для того, коли збралась тенєршва кадєнція, предложивъ їй д-р Пракжакъ на ново той проектъ.

Дописи „Дїла“.

36 Львова.

[Одна зъ причинъ упадку нашого обряду.]

Въ нашихъ мбсєкахъ школахъ народныхъ, передовсїмъ у Львові, заходять ті незавидні обєтаваннє, що наука релігїя удбляють священники, котрі і такъ уже обтяжені працею в приході, чя вишамъ заняттємъ. Рчє ясна, що ті занятї не д зюляють шїе часто, навбїе дуже часто, являються до школи, а дїти рускїхъ пранєволенїхъ оставляють на лекціяхъ катихїзїа латинськихъ. Се була-бы ще рчє менше важна, коли-бъ зъ нею не в'язались инші, залежні уже тільки одъ доброй волї катихїзїа руского, а котрі стаються причиною сразу ндїферентизму для нашого обряду, потїмъ прєференцію латинського обряду а кбчаться тымъ, що дїти дорослі уже до церкви і не заглянуть. Маємо на радїхъ участь дїтей, именно двбчатъ, в богослужєняхъ рускихъ. Катихїзїа нашї дозволяють, щобъ рускї дїти вразі зъ польскими брали участь в набожєнствєхъ майовыхъ, якнхъ нашъ обрядъ не має, дозволяють двбчатимъ сповїдатися в костєлахъ, замбїть назначити в порозумїню зъ сусбдною школою або в безъ того якус годїчу в недблї і свята, коли-бъ двбчата являлись були обовязанї на службї Божїй в церкві, бддають ихъ оцбї катихїзїа латинського, а про те вже цблкомъ не дбють, чи дїтина має молитовникъ рускїй, чи она одмольно godzinki зъ Oltańczyków, и пр. Валивъ той латинськихъ катихїзїахъ розвельможнєсь такъ, що дїти рускїхъ бльшє слухають его, якъ руского, занеуються до товариства serca Jezusowego и пр.

Що таке постування не виходить в користь нашого обряду, рчє ясна; двбчина, узапачюа до костєла, не побїде вже тої днїни до церкви, рускихъ святї не шанувє; не знаючи свого обряду привикає через роки, коли пробувала в школі, до обряду иншого, забуває, єсли що знала, закимъ до школи ходила, про свій обрядъ, а коли прийдеє їй ховати свої дїти, уже она певно і хрещєній на латинське.

Що закиди нашї не дотыкають катихїзїахъ вєххъ шкблїхъ львовськихъ, се розумїєся, але жалї признаєти, що такъ єсть вь декотрихъ школахъ, а навбїе і вбрєе буває. Мыбї могли вказати школи, зъ котрихъ дїти рускїхъ за вблка рокбв і разу в церкві не були, а наука релігїя, єсли припаде 2—3 разбв на курс, то обмежєась на 1-годиннбмъ читаню. Що причина упадку обряду нашого лежить тутъ вь священникєхъ дотичныхъ, се рчє ясна. Чи тому не можна зарадити?!

Зъ Бббрки.

[Квасы касиновї. — Болота. — Нїлька пытанє зъ поли автономичного.]

Сєгорбча весна привнесла в наше мб-сточко багато квасбв вь житно товариствбмъ. Квасы ті тымъ кваснїйшї, що вышїли зъ такої сторони, котра вже зъ уряду і зъ становища повинна вєсудї оказувати вырозумблєсть, тактї і бодай яку таку мудрбсть. Задля дробної, маловажної причини, що одиєзъ члєнбв бббрєцкого касина чатавъ акїєсь єтишкбъ гумористичний, розгаїзавєя ц. в. староста, мабуть прикладаючи читанїй єтишкбъ до себе, і наказавъ урядникємъ староства, щобъ зъ касина выступили. Подбладїєй сиравдї учинили волю свого звєрхника і выступили зъ касина вь способъ дєсєть демократичний Демонстрація та — хочь она бльшє неввыгоды привнесла самымъ выступившымъ, якъ кому иншому, — все таки выдєлкала квасы, а потбмъ і обурєнє, коли одиєзъ выступившыхъ выразивєя пральнодо, що коли вже урядникєвъ староства не стало вь касинѣ, то вь нїмъ лишєлась сама половина... а до касина належать урядники суду, свєщенники, нотарї, лїкарї і т. д. Выступившї хотять заложити новє касино „шляхотєскє“ — староста розумїєсь, будє прєзєсємъ Цкєваа тільки рчє, кблько то касино будє мати члєнбв?

Вирбчїмъ о новини вь нашбмъ кутї тяжко. Нє новина то, а стара старина, що вєсь тяжєнько нарбкєють на лїхїй добздъ до двбрїа зєлєзницѣ та на великї болота.

Але коли рчє вбїшла на болото, то я посмбївъ-бы запытати свбдущихъ людей о дєщо зъ компетенціи галицкихъ радѣ повбтб-ныхъ. І такъ:

— Чи рада повбтбова має право — грошї зббранї зъ карѣ уважати (замбїть на запомоги для хорыхъ) на будову непотрбнїхъ стєвєн и вбзбнїхъ для повбздбв своихъ члєнбв?

— Чи видблъ радѣ повбтбовой має право продавати бгєвї мапи, безъ вїякою лицитаціє, своимъ члєнамъ власнбсть радѣ повбтбовой, якъ: дахи, закушєннї надъ потребу матерїалъ будбвльничїхъ і т. д. — розумїєсь за повб-дармо?

— Хто старшїй: чи прєзєсѣ, чи секретарѣ радѣ повбтбовой?

— Якї сирави ємушють секретаря радѣ повбтбовой вбзтати черезъ цблє дбто, за дїста-мє, коли нїжанєрѣ і лїстраторѣ вповнѣ вь-стають?

— Чи секретарѣ радѣ повбтбовой має право диктувати и побирати дїєты вь спра-вахъ приватныхъ?

Тї пытанья не завадять, а може де вь якбмъ повбтѣ галицбмъ і поможуть..

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Конференція єпбльныхъ министровъ бдбувалась дєлятого вчєра і позавчєра, бо сєго тїждня ще розбїчєсь вь угорскбмъ парла-мєнтѣ дебата бюджетова, а угорскї министры не мали-бы булї часу прїбїтати пбзнїйше до Вбднї. Шо на конференціи урядкєно, не зна-ємо досє; але говорять, що правительство має зажадати одъ єпбльныхъ делегаций потвєрджє-нєя переступленя надъмычайного кредиту, ухва-леного на узбросєє попереднїми делегациями. Здєсь, що і министерство дїлѣ заграничныхъ будє змунєно зажадати додаткового кредиту на сєй рбкѣ, бо показалась конєчна потреба закушити будынокъ на австрїйскє посольство вь Берлїнѣ.

Мы вже дбносєля коротко, що перегово-ры мїжъ Чєхами а Нїмцями при выббрахъ розбїзили, а то вь наслбдокъ опознїєй Нїм-цѣвъ. Коли вь недблю зббралїсь булї Нїмцѣ вь Прагѣ на нараду, предложивъ гр. Ту нї збборони єлбдуючїхъ вєсєнє єкзєкутивного комитєту: 1) Позаякъ вь компромисовбмъ вє-сєнєю консервативного комитєту выбрчого жа-дєсь безусловного вєступлєня послбдѣ до єой-му, то зббрѣ рбшає сє вєсєнєє обдєнуги. 2) Комитєтѣ выбрчбй предбладає выбрчбмъ зєдержатїсь одъ выбрбтѣ. 3) Комитєтѣ пред-бладає: выбрати новий комитєтѣ; дати єму уповажнєнє: доповнятися мужами довбрїа; выбрати трїохъ делегатовъ, котрі порозумїва-лись-бы зъ кбюбмъ нїмєцкихъ послбѣє єой-мьныхъ зъ меншихъ посблєстей и брали уч-асть вь збборєхъ вхъ комитєту єкзєкутивного и вьзагалѣ вь интересѣ вѣрноконституційныхъ вьластїтєлѣхъ ббльшихъ посблєстей робили вєсє-то, чого бы зббры выбрчбѣ не могли на-частъ ухвалити. Вєсєнєє єї мотивувавъ гр. Ту нї тымъ, що єскї вьластїтєлѣ ббльшихъ посблєстей не хотїли нїякимъ дблбмъ пред-ложити своєго вєсєнєє компромисового пїсь-мєнєю, лиш вєлї переговоры черезъ гр. Каро-ля Шварценбергѣ уєтїю, давали за мало мандатовъ, бо лиш 15, и жадали безусловно-го вєступлєня послбдѣ до єойму, а вєсєє у-словїє прїнятїє ихъ предложєнєя нїмєцкими вьластїтєлями ббльшихъ посблєстей постанови-ла уважати за бдкнєнєє компромису. На по-слбдкбъє сказавъ гр. Ту нї, що бдкнєнєє ком-промису не поставлєно вь вбрбжбмъ намѣ-рєнб, бо зъ єднбєй сторони Нїмцѣ мусять уважлєтїи своєю традицію и своихъ союзни-кбѣвъ, а зъ другбєй сторони видать конєчну по-требу закончїти черезъ єпблєє порозумїєє оббхъ сторбѣй той роздорѣ, котрий выкликавъ вьє вь краю невыносимую ситуацію.

Угорскє опознїє зачєнає зновѣ ру-шатїся и можна спбдєватїся, що дебата бд-жетова будє такъ само якъ законъ вбєсковый повна бурливыхъ єцєнъ и вь наслбдокъ того значно продовжєтїся. И сїмъ разомъ вьсту-пїть опознїєя головно протївъ Тисєє и дє-лятого найббльша борба будє вєстїся при бд-жєтѣ прєзидїи мнїстерствѣ. Вь угорскыхъ кругахъ посольскихъ прїпускєють дєлятого, що борба бюджетова потягнєсь ажъ до полованы чєрвня.

Вчєра вєчєромъ бдбулосєя другє засѣ-даньє вьчєа католикбѣвъ, на котрбмъ бд-читано телеграму кард. Рамполлбго, прїсєлаву вь имєни папы. Папа дякує за прїєдану єму вьчємъ телеграму, котра була для него вели-кою потбхою и зазначує то, що не має нїякої свободы и независимостї. Вчєра зъ рана ра-дили поодинокї секціи вьчєа. Секція для справѣ єоціалныхъ займадєсь рєзольнцїєю вь справѣ обєстрєня спбчїяку недбльного и роз-шєрєня єго на вєє вїєтї хрїстїанскїхъ. Секція шкбльна радїла надъ тымъ, щобъ молодбжѣ шкбльна и унївєрситєтєска була зновѣ обя-зана ходити вь недблї до церкви и щобъ вь школахъ сєреднихъ заводжєно братєства Марїи (щбє на ладѣ полєско-взунїтскихъ sodalis Marianus Рєд.). Секція наукова жадала утворєня панєского вїєтвѣтута для наукъ природныхъ. Секція прасова обговбрювала сираву лїпшбє дотаций для католицкихъ газєтѣ.

О бдноснєяхъ Полякбхъ до Рос-сїи одержала Pol. Corr. зъ Петербурга таку звѣстку: Зъ тону, вь якбмъ одъ якогєсь часу промовляє польскє прєса политична, можна бы думати, що мїжъ Поляками настала якась змѣна вь корєстѣ Россїи. Навбїтє россїйскє прєса запрїмѣтила то и почала вже робити зъ того всблїкий и далеко єягаючї закљючєнєя. Але такъ не єстї; тонь польскбє прєсы не має нїякоє звязь зъ змѣною вь поглядахъ Поля-кбѣ що-до Россїи, бо коли польскє прєса вь-ступєє тєперѣ менєе протївъ Россїи, то лиш дєлятого, щобъ не вхбдїти вь конєлїктъ зъ россїйскбю цєазурою. Ген. Гурко, будучи вь Петербургѣ, мавъ зажадати одъ мнїстерствѣ дблѣ заграничныхъ стрбгїхъ мбрѣ протївъ польскбєй прєсы, а то такъ налякало ту пра-су, що навбїтє Краї видбвєсь змунєнимъ и такъ вьє дуже умбреннїй тонь ще бльшє обя-зати. Зъ того попала єя газєта вь двє огнї; зъ єднбєй сторони грозять їй стрбгї мбрѣ вьластїтєлєствѣ, зъ другбєй утрата прєнумєран-товъ, наколи она и дальшє будє прїєдержу-ватїсь дотєпершнїхъ засадѣ. И дбїєстно, досє-вжє перєстало ббльшє якъ 56 полбєскихъ то-варїєствъ прєнумєрувати Краї. Зъ сєго єднбг-о факту, а бдтакъ и зъ того, що дбєсь за кулі-самї, вьхбдять, що Поляки, т. є. польскє су-єпблїє, не змѣнили зовсѣмъ своихъ погля-дбѣвъ и чувствѣ супротївъ Россїи.

Межї Нїмєччиною а Швайцарїєю наставъ цбквний конфлїктъ. Зъ початкомъ тамтого тїждня арєштували влєстї швайцар-скї вь Райнфєльдєнѣ вь аргавскбмъ кантонѣ нїмєцкого вїєєктєра полиції Вблѣмєугѣ а зъ Мильгавєнєзѣ то, що бнѣ на швайцарскбй тєрїторїи наймаєь собѣ провокующихъ агєн-товъ. Бєрнєнскїй Вїнд дбносїть, що Вблѣм-

муть предбладавъ крацєви Люцбви ще вь-люббмъ сєго року, щобъ бнѣ удававъ єоціалї-єтѣ, вьмбшєсь мїжъ єоціалѣ демократбѣвъ, агї-тувавъ мїжъ ними вь дусѣ инструкцій, даныхъ єму Вблѣмєугомъ, а бдтакъ дбносїєсь єму о вєсѣмъ, що дбєсь мїжъ єоціалїєтами. За то-мємъ Люцѣ бдєставати пбєлѣ угоды 200 фрѣ-кбѣвъ мбсєчно и дбїєстно одєржавъ вєжє на кон-то сєє платїв 280 фр. задатку. Крбмъ того мавъ бнѣ ще одєржати єкєму нагороду, коли будє добрє увбхатїєсь. Коли отжє Вблѣмєугъ прїбїхавъ до Райнфєльдєнѣ, щобъ тамъ вєслу-хата рапортъ Люца, довбдалась о тбмъ швай-царскє полиція и арєштувала и крацєи и нї-мєцкого комєсаря полиції. Зъ нїмєцкбєй єто-роны думаютъ, що Вблѣмєугъ ставєя лишъ жєртвбю яковєсь злббѣ чї мїєтѣфикаціи, але швайцарскє правительство вьзяло єю сираву дужє на сєрїю, бо щє досє не вьпустило єго на волю. Вь Швайцарїи ухвалєно стрбгї зако-ны протївъ провокующихъ агєнтбѣвъ, бо Швай-царїя мала черєзъ нихъ вєєє неразъ богато клопоту.

Выбздъ вталїйского короля до Берлїна назначєно вжє рбшучо на дєнь 21 маѣ. Король поїдє черезъ Верону, Алїю, Куєштайнѣ, Монахїємъ и Лїпєкѣ. Зъ королємъ поїдуть: єго сьнѣ, кн. Неапольскїй, прєзидєнтѣ мнї-стрбѣвъ Крїєнї и гєн.-адъютантѣ Пасї. Король будє гостїти вь Берлїнѣ черезъ бсѣмъ дѣвѣ и черєзъ тої часѣ будє мєшкати на замку Фрїдрїхскрбнѣ. Король повєзє вь дарунку цєсарєви Вальгєльмєну євбїй портрєтѣ работы малїра Джєллі, а нїмєцкбю полковнї гузѣ-рбѣвъ, котрого король єсть вьластїтєлємъ, євбїй портрєтѣ работы Мїкєтїго.

Чимъ бльшє збдїзєнаєся часѣ вьбѣду ко-роля Гумбєрта до Берлїна, тымъ бльшє ста-раються италїйскї радикалы заманѣєстувати своєю прїхлїєлбсть для Франції. Нєдавнбє тому завбзвєвъ поєтѣ Кавальоттї вєє ра-дикальнїхъ товариствѣ вь Италїи, щобъ они вь дєнь прїѣзду короля до Берлїна вьєслали цб-лыми масами телеграмы до прєзидєнта парїє-ского вьставы зъ заявлєнїями своихъ сїмпатїи для Франції. Такъ само постановили гарібаль-дїєскї вєтєраны зъ 1870 р. обходити великє торжєство на побовнїцї ббдѣ Дїжоннѣмъ а бд-такъ оглєнутї єпблбю парїєску вьставу.

Россїйскє прєса спбдѣвєсь майжє на-пєвно, що румунскї кабинетъ Катарджѣ за-становїть будову румунскїхъ укрѣп-лєнѣ. „Моск. Вбдбмъ“ харєктєризують вь-разно тї укрѣплєня якб вымѣрєнї протївъ Россїи, котрї дудчѣ зъ полудєчного вєходу на пбвбнїчнїй захбдѣ, мають ту цблѣ, заєртї до-рогу одъ Чорного моря до сємїгородскїхъ Карпатъ. Укрѣплєна лїнїя дблѣть Волоцїну одъ Молдавы а постукаюча зъ пбвнїчнї армія россїйскєа була-бы змунєна прєбївѣтїсь черєзъ тї укрѣплєня, що лєдвѣ бы їй удалосє, осб-блєно тогдѣ, коли-бъ Австрїя пбшла Румунїю на помбчѣ. Та лїнїя хоронїть такожъ и Бу-карєштѣ одъ наглого нападу и забезпєчєє звязь румунскїхъ зєлбзницѣ зъ австрїйскими. На то кажє Presse, що надбѣя россїйскбєй прє-сы єсть зовсѣмъ бєзббдєствєна, бо — якъ зга-дана газєта довбдєсь зъ достбвнбго жєрєла — румунскїй мнїстерѣ вбїны, гєн. Ману, покликєвъ кблько днѣвъ тому наздѣ вєсѣхъ прїєдрємѣнѣвъ будовы тїхъ укрѣплєнѣ якъ и укрѣплєнѣ Букарєшту до сєбє и давъ имъ прїказъ, щобъ они бєзпривблочно и зъ цблбю єнєргїєю розпочали работы мѣмо того, що сє-натъ не ухвалївъ щє потрбнбго на єї будо-вы кредиту.

Зъ Сєрбїи надхбдять такъ єупєрєчнї вбєтї, що годѣ врозумѣти, якє єсть тамъ тє-пєрѣ ситуація. Нєдавнбє тому дбносєно, що кор. Миланъ мавъ прєслати мїтрополїтѣ Тео-досїєви телеграму, вь котрбй завязувъ єго, щобъ бнѣ не уступавъ зъ своєєй посады. Тє-пєрѣ жє самѣ мїтрополїтѣ заперєчєє тбї вѣ-стї и прєзнає, що бдєставъ одъ Милана теле-граму, але зовсѣмъ не такого змбєсту. Зъ того однакжє не вьхбдять щє, щобъ Теодозїй не постановївъ держатїся уєртбю на своихъ єта-новїцї на случѣй прїѣзду мїтрополїта Ми-хѣла зъ Россїи, хочъ протївъ него стбєтъ и кабинетъ радикальнїхъ и Рїєстїч, котрїй — якъ кажуть — єсть за прїѣздомъ Мѣхѣла а протївїєсь лишъ прїѣздову королевбєй Натѣ-лїи, бо ббєтїсь, щобъ Мѣхѣлъ не уважєнїєвъ розноду королевбєй и щобъ она бдтакъ, бдзв-єскавши свои права, на вїмъ не мєтїласєя. Словомъ, вь Сєрбїи творїтьсѣ чимъ разъ бль-шїй хаосѣ, тымъ ббльшїй щє, що и поодинокї члєны партїи радикальнбєй почїнають прєхб-дїти до либералбѣвъ. Король Миланъ тратїть чимъ разъ ббльшє повєгу вь краю. Пєра Те-одоровчѣ завбзвєвъ єго вь своѣй газєтѣ „Ма-лї Новїна“, щобъ бнѣ до мбєсѣя оправдєвєсь зъ того, що сказавъ разъ прєдѣ напредѣя-ми, що Теодоровчѣ и Гарашанїчѣ то найббд-лїйшї людє вь Сєрбїи. Прокураторїя вьточї-ла була Теодоровчєнѣ за сє вьступлєнєє прбєсѣ за єскбрбѣ члєна дїнастїи, але судѣ увблєнїєвъ єго одъ обжалованя, докажуєчи, що Миланъ стрѣтивъ черєзъ абдїкацію єкєрїй права и єсть лишъ звчѣяйнїмъ члбвбкомъ.

Зъ Софїи дбносїть до Pol. Corr. о цб-квнбмъ постуваню Россїи супротївъ Болгарїи. Россїя — сказано — старєсь вь послбд-нихъ часахъ вєсѣма сїлами, щобъ при помбчї трєтїхъ єсбѣє спрєвѣдити змѣну вь тєпєрш-нихъ бдноснєяхъ болгарскїхъ. Прєдєвѣмъ будї пороблїть крокѣ, щобъ намовити Стам-болєва, абы бнѣ зєнавъ єтановїєє россїйскє и при тбмъ вьказано єму на ту змѣну, якєа на-стала вь корєстѣ Россїи вь Сєрбїи и вь Румунїи а такожъ клєдєно вь велику вєгу на то, що Россїя мусить лагодїтїсь до великихъ прї-кљючєнъ європейскїхъ и бажєє на ту євєнту-альнбсть управлїєнїи бдноснєи вь краєхъ балканскїхъ згбдно зъ своимъ интересами. Вь рбшучбй хвїлї не вьступїть Россїя до сво-

них приятельств на балканських півостровів з якими спеціальними жаданями але вдоволяється лише тими, наколи они будуть держати Туреччину в шаху. В виду того порозуміння далось-би легко перевести. Одиною перешкодою в тому єсть лише кв. Фердинанд, котрого треба безумовно усунути. Промова Стамбулова підчас великодиної реценції у князя доказує, що всі ті змаганя позбавляють без успіху. Промову ту треба уважати як рвущу в отверту одраву всіх тих підпентів, що мають на цілі розлучити Болгарію з кн. Фердинандом.

НОВИНИ.

— Зв Долинського пишуть нам: Противники Русинів уже потайки приготуються до виборів послів до сейму: зб'єдяться в параджуні лівничі, інспектори, урядники, коєндзи латинські, — у Русинів же не слідно ніякої роботи, немов адезє жм, що за них хтось другий зробіть. По виборах будуть Русини багато одказувати і плакати — а таки, як звичайно, найбільше їх буде вини. Вь нашом повіт багато, багато деморалізації в кожній верстві; людей свідомих і неустрашимих патріотів мало — а у більшості видко або рабство, або зляцесердіє, або лизунство.. І як же нам Русинам має бути добре?! Нехай же хоч ті нечисленні патріоти рускі, не зважаючи на нічо, беруться до роботи, організуються в повіт, бо вибори вже за плечима, а Русини львівські з своїм центральним комітетом таки, як то кажуть, головою муру не перебіють, коли вь самом повіт не буде крѣпкою організаціі в запонадн роботы...

— Вь рѣцѣ Лѣмниці — якъ намъ доносить — утопилися дня 27 н. ст. цвѣтня два люди зарбѣники, котрі гонили зъ гѣр зъ лѣсовъ руского митрополита вь Перегінську славви жиди Кризера (того, що бѣднѣ вь депутатѣ за старостого Цѣшкю). Не знаємо, чи Кризеръ тыхъ людей асекуровавъ? Одинъ зъ нихъ Олекса Менюкнъ зъ Неболова полишивъ жѣнку и четверо дѣтей безъ хлѣба, а другій — якійсь угорскій Русинъ, безженний. Кризеръ спровадивъ теперь до Перегінска до 500 робѣтниківъ чужихъ зъ Угорщини и Крайни, котрі нашимъ людямъ хлѣбъ одбирають. До того тѣ чужинцѣ платятъ на дѣѣ, отже славви дуже але жалуютъ, такъ що тѣ легко на водѣ розрываются. Звичайно чужинцеві, плаченому на дѣѣ, не залежить на тѣмъ, чтобы дерево бдѣвъ, кому належитися, але высадитъ де на грядѣ и лишає, а самъ вертѣє по друге. Коли-жъ такий славвъ, десять токтѣ, положитися на поперець, то загородитъ рѣку, и тогды найбільше буває нещастя, бо може тамъ и дѣбѣта славбѣв сипнитися а славвинкамъ бдѣ такої роботи грозиць смерть. Хтось бы повиненъ за таку роботу одповѣдати, бо тутъ иде о життє людскѣ!

— Жидѣвскій обманствоа селянъ на децимальныхъ вагахъ. Вь цвѣтнѣ с. р. поїшовъ селянинъ Михайло Мелникъ Ивановъ до жиди Хаски Фаерштайнъ на вь Перегінську купити собѣ два сотнари овса для коней и згодився зъ купцемъ по 3 ар. 40 кр. за старій сотнаръ т. е. 66 клг. Господаръ чоловікъ войсковий знає писмо и розумѣє на вагѣ, але жидъ ошукає хотѣ-бы кого, має вже свои способи. Купуючій стоѣвъ самъ при вагѣ: жидъ напередѣ бдѣжавъ мѣшкѣ, потомъ здавалося по людски поставивъ 5 клг., 1/2 клг. и 10 дека, вага грала добре, отже по бдѣженно забравъ христіянинъ овесъ на водѣ и бдѣ до дому. По дорогѣ вступивъ собѣ до христіянської крамницѣ Ивана Вашкевича купити нааты, а при тѣй нагодѣ просятъ купца, чтобы ему той овесъ перевезти на вагѣ христіянскѣй. Поставили овесъ на вагу и показалося, що на двохъ сотнарахъ хибує 9 клг. овса вь вартостѣ 60 кр. Заразъ повѣдомлено о тѣмъ цитанствѣ стацію жандармеріи и зверхнѣть громадеку, а коли же разъ при свѣдѣхъ бдѣжали овесъ на обохъ вагахъ, скончискували жидѣвску вагу и справа поїшла до суду вь Рожнитѣвѣ и староства вь Долинѣ, бо жидъ, хочь людей ошукувавъ, навѣтъ податку бдѣ склечу не оплачувавъ. Неразъ нашимъ людямъ здаєся, що у жиди дѣстанутъ дешевше, а жидъ коли опустить о 10 кр. дешевше, то вьатмѣсть на вагѣ ошукѣє зъ-на якыхъ 50 кр. Не дурній то выгадавъ приповѣдку: „щѣ Русинъ заробить на жидѣ, то нема чимъ дѣлится“. Далгѣто по повинна кожда громада, де нема христіянскої крамницѣ, справити собѣ вагу и поставити єи у школѣ, чтобы и дѣти приучувалися практично на вагѣ и потомъ могли порозумѣтися на ошуканствѣ жидѣвскѣмъ...

— Д-ра Фердинанда Зьрудловского, профессора права римского въ университетѣ львовскомъ, спенсіоновано — якъ доносить польскій дневникъ. Якъ вѣдомо, д-ръ Зьрудловскій написавъ и выдѣвъ сего року вь Лиску брошуру, котру одѣлѣ львовскій судъ карный заборонивъ вь Австріи, а зъ книгариень львовскихъ поконфисковано. Зъ той брошуры мы подали булѣ вь „Дѣлѣ“ устуну, вь котрыхъ проф. Зьрудловскій наводивъ кривды Русинѣвъ у вѣсхъ школахъ галицкихъ а спеціально вь школахъ вышнихъ, вь университетѣ и политехницѣ, показувавъ які трудности робитися Русинамъ вь осяганю посадѣ, и поставивъ засаду, що вь университетѣ львовскѣмъ для вѣсхъ предметѣвъ на вѣсхъ выдѣлахъ повинні бути побѣчъ польскихъ такожъ рускі катедрѣ. Вь брошурѣ тѣй д-ръ Зьрудловскій дѣтнѣвъ также деякихъ иншихъ дразливыхъ бѣковъ вь бдѣносинахъ вь львовскѣмъ университетѣ, и то такъ выразно, що кождый хотѣ трохи обзнанній зъ тими бдѣносинами зарѣвъ зорѣнтуєся. Однакѣжъ д-ръ Зьрудловскій — чоловікъ правдолюбный и правдолюбный — не розминуєся зъ правдою ані на волосѣ, а при тѣмъ интенціи его були якъ найблагороднѣйші — поправити лихо. Брошура д-ра Зьрудловского выкликла велику бурю середѣ заинтересованныхъ кругѣвъ, — до Вѣднѣ мало выйти зъ Львова предѣставлене до министерства, и отъ министерство поспѣшилося спенсіоновати проф. Зьрудловского Львовскій дописуватель Now. Reform. у конатугѣ

телеграфично, що спенсіонованье д-ра Зьрудловского „выкликало загальну сензацию“.

— До повѣстово рады вь Городу выбрѣно при доповняючѣмъ выборѣ зъ бѣльшихъ послѣостей, п. Генр. Флоренцовскі, начальника суду повѣстового.

— Краєва комісія промислова вь мѣмѣриѣ до министерства просить удѣлѣти їй загальною субвенціи 5888 зр. для доповняючѣхъ школѣ промисловыхъ, а то вь Бережанѣхъ 385 зр., Дрогобицѣхъ 510 зр., Ярославлѣхъ 632 зр., Коломыѣхъ 682 зр., Львовѣхъ 395 зр., Черемислѣхъ 594 зр., Станиславѣхъ 682, Новѣмъ Санчѣхъ 595 зр., Рѣшевѣхъ 595 зр. и Тарновѣхъ 818 зр.

— Вь каплицѣ митрополитѣй бдѣбулося вчера вѣчанье судѣй зъ Манастирскѣхъ п. Ф. Сембратовича. Мѣжъ гостей вышався якійсь панокъ, прилично одягненній, а по актѣ вѣчанья, користаючи зъ того, що гостѣ вышли зъ каплицѣ а службѣ якося була занята, потягнувъ два кандѣлябры вартостѣ 120 зр. и заховавъ ихъ пѣдъ полу палѣта. Тѣлько-жъ штука ему не удалася: часть одного кандѣлябра, слабо прикрѣплена, урвалася и зъ пѣдъ полу выпала на землю. Паника заразъ службѣ охопила, придержала, а прикликана полиція забрала его на складѣ до „Иванової хаты“.

— Вь справѣ акадѣмика Дверницкого, уязненого властями русскими, высылає львовскѣ „Читальня Академична“ до кола польского у Вѣднѣ писмо зъ подписами колькасотъ акадѣмиковъ, чтобы власти австрійскі енергично взыли до интервенціи за подданымъ австрійскимъ.

— Мѣляръ Матейко выставивъ вь краковскѣмъ Товариствѣ штукъ красныхъ дванадцѣтъ скинѣвъ, котрі своимъ змѣстомъ историчнымъ мають мѣвь въ представити вѣѣ найважнѣйші моменты зъ польской исторіи. Змѣтъ ихъ таки: заведенье христіянства вь Польшѣ; коронаціи Болеслава Хороброго; принятѣе жидѣвъ до Польшѣ; першіи соймѣ вь Ленчицѣ за Казимира Великого; погромъ пѣдъ Лигницѣю; вторе завітѣе Галича Казимирѣмъ Вел.; перенесенье университету зъ Казимира до Кракова; введенье христіянства на Литвѣ; вышлѣе университету; золотый вѣкъ; по елекціи Генрика Вѣлѣзні; Станислава Августѣ и конституціи третого мая. — Вь шестѣмъ скинѣ такъ змѣловавъ Матейко похѣдѣ Казимира на Русѣ: Нагромадженіи у Львовѣ скарбѣ рускихъ князѣвъ, короны, хресты, забирає Казимиръ до Кракова. Довкола князѣвъ стоѣтъ духовенство. Казимиръ вьклада собѣ перстѣнъ вь фундаменты будующего-ся костела. Множество шляхты духовенства и жидѣвъ славословитъ Казимира. Вь дали видѣ Львова. — Скици тѣ суть по бѣльшѣй части на метерѣ довгѣ а 3/4 метра высокі и суть майже цѣлкомъ выкопченні.

— Два убійства дѣтей. Для 1 цвѣтня с. р. вышлѣ селянинъ Михайло Душенко вь Устѣ зеленѣмъ надѣ Дѣстерѣ, чтобы набзбрати лому, котрый вода лишила на березѣ. Збѣраючи лѣмъ, надѣбавъ неживу дитину, хлопчика маючого зъ шѣсть мѣсѣцѣвъ. Очи дитинѣ выковытали вже пахи. Дитину поховали, а жандармерія почала слѣдити за Парашкою Н., котра волочилася по Устѣ зеленѣмъ. Вь Черемховѣ бдѣавшѣвъ Парашку жандармъ Макарухъ на службѣ вь дворѣ, де она прозвалася Король и не мала книжочки службової. Жандармъ уязнивъ єи и она призналася, що свою дитину вькинула вь Дѣстерѣ вь осенѣ 1888 р., а сама поїшла на службѣ. Вь до розѣ коли почавъ жандармъ Парашку вышывувати, чи она не мала же який дитинѣ, призналася, що чотири роки тому мала дѣвчину Марию, але она умерла вь Горожанцѣ. Тымчасѣмъ показалося, що Парашка першу свою дитину, котра вже рѣкъ жила, вькинула вь Дѣстерѣ вь р. 1885 вь тѣмъ самѣмъ мѣсці, що и того 6-мѣсячного хлопчика.

— М. Е. Салтиковъ, звѣстный писатель русскій, пишущій пѣдъ псевдонимомъ Щедринъ, занедажує вь остатнихъ часахъ на хроничну недугу сердца, парализъ и роздѣтъ пѣчѣники, а лѣкарѣ не надѣються, чтобы дѣѣ подужавъ.

— Іосифъ Веридль управитель фабрики оружія вь Штаерѣ и одинъ зъ найнатѣйшихъ промисловцѣвъ австрійскихъ, добровѣе маетку и славы планомъ трудоу. Отець его бувъ малымъ рупшикарѣмъ вь Штаерѣ а умираючи полишивъ свою кузницю двома сынамъ и доньцѣ. Іосифъ звызѣв до работы разомъ зъ братомъ. Не мавъ бѣѣ великихъ школѣ, лишь скончивъ рукодѣльничу школу и бувъ добрымъ ремѣсникомъ. Коли по битвѣ пѣдъ Садовѣмъ загалѣ австрійское правительство карабины Венцѣ, що набивались зъ передѣ, змѣняти на карабины, котрі набивались-бы зъ заду, показалося, що вь Австрій не було одповѣдної фабрики до того. Тогдѣ то подавъ Веридль способъ и систему, якъ можна тому зарадити, а правительство бдѣало ему цѣлу роботу. Показалося бдѣтакъ, що Веридль не мавъ одповѣдного капитала, чтобы розширити одповѣдно фабрику, и тому завязалося товариство акціонѣ, котре закупило первѣстну фабрику Веридля, а бѣѣ ставъ єи управителемъ и першимъ акціонеромъ. Одъ теперь починаєся его широка дѣяльність: новынаходѣе машины, потрібніи до фабрикаціи оружія, котрі вь цѣлѣмъ свѣтѣ найшли признание и наслѣдованье. Бѣ малѣ кузницѣ стала фабрика, вь котрой працює 2500 робѣтниківъ, має она 1200 машинъ а будѣнокъ єи помѣщений на 5000 квадратныхъ сажаняхъ. Фабрика вь Штаерѣ заосмѣтрѣє не лишь австрійску армию вь карабины, она доставляє и для иншихъ державъ потрібное оружіє, чого пр. недавно заключена угода зъ Нѣмеччиною, що до кѣнца року выготовитися вь Штаерѣ 450.000 карабинѣвъ системы Манлихера. Веридль по при фабрикаціи оружія не залишає братѣ и занащѣ родѣ фабрикаціи. Коли не було работы вь фабрицѣ передѣ заведеніємъ карабинѣвъ Манлихера, Веридль взызѣвъ за фабрикацію электричныхъ машинъ, чтобы лишь вь одинаковѣй силѣ удержати свою фабрику и не бдѣдускати робѣтниківъ. Веридлю удалось узынати статьи электричній токѣ до освѣтлюваня при помощи турбинѣ, с. в. силы воды. Веридль зачылился до найбогатѣшихъ промисловцѣвъ австрійскихъ и цѣлымъ его маетѣкѣмъ припадає для его двоухъ доньокъ, зъ котрыхъ одна выйшла за-мужъ за графа Ламбергѣ.

— Дрѣбній вѣсти. Громада Райтаровичѣ, пов. самбѣрского одержала бдѣѣ цѣсаря 100 зр. пѣдпомогѣ на будѣву школы. — Намѣстникъ гр. Баденій вышѣвъ вчера курієрскимъ поѣздомъ до Вѣднѣ. — Сильно трясенье землѣ, трываюче чотири секундѣ,

было дня 27 с. м. вечеромъ вь Загребѣ. — У Львовѣ померъ Іосифъ Марекъ, учитель музыки и отецъ звѣстного директора школы музичной Людвика Марка.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія. Кондѣнстыи суду окружного вь Коломыѣ, І. Воцнѣнскій и Іос. Голимунтовичъ именованѣ: першіи адѣюнктѣмъ канцѣлярійнымъ а другій ведущимъ книгу грунтоу. — Намѣстникъ именувавъ кондѣнста прокураторіи скарбу д-ра Іос. Пайончковского ц. к. комисарѣмъ повѣстовымъ.

— Конкурсы. Президія краєвої рады школьной розписує конкурсы зъ речинѣмъ до 28 мая с. р., чтобы обѣдѣити мѣсце учительское до языка нѣмецкого яко головного предмету а филологіи класичной яко побѣчного предмету вь гимназіи вь Стрыю або евентуально вь иншѣй гимназіи. — Опороженній два галицкі мѣсца фондѣшей вь ц. к. академіи Маріи Тересы у Вѣднѣ. Подана вноситеља требо до 15 мая с. р. до выдѣлу краєвого и долучити: метрику на доказѣ, що петентъ скончивъ 8-ый рѣкъ, а не перейшовъ 12-тый рѣкъ житя; свѣдоцтво школьное, що петентъ скончивъ що-найменше третѣу класѣу школѣ нормальныхъ (если петентъ учился приватно, то долучити и свѣдоцтво моральности); свѣдоцтво лѣкарѣе о здоровлѣ и цѣплѣню бѣны; свѣдоцтво о станѣ маетку, выданѣ урядѣмъ парохіальнымъ а ствердженѣе зверхностію громадскою и старостѣмъ повѣстовымъ; декларацию, що рѣчно буде платитися до академіи по дѣбѣта зр. — Намѣстництво розписує конкурсы вь цѣли роздѣла фонду на стипендіи для многодѣтнихъ артистовъ, не маючихъ средствъ до дальшого образованя вь звѣно артистичнѣмъ. Артисты зъ краѣвъ, заступленыхъ вь радѣ державній и працюючій на поли музыки, поэзи, малярства и пластичныхъ штукѣ, що хочѣть одержати одноразово стипендію, мають внести до кѣнца мая с. р. свои поданя и долучити до нихъ: описъ своего дотеперѣшного образованя вь артистичнѣмъ звѣно и выказѣ своихъ маетковыхъ и родинныхъ бдѣносинѣ; звѣстити, вь якій способъ хоче ужити стипендію; долучити свои творы артистичні. (Gaz. Lw. ч. 98 зъ 30 цвѣтня с. р.)

Наука, штука и литература.

— Правды, мѣсячаника политики, науки и писменства, выпускъ VII за мѣсѣцъ цвѣтѣнѣ мѣстѣ вь собѣ: І. Вступній статтѣ: а) памяті помершихъ вь цвѣтнѣй письменниковъ русскихъ; б) про историчну осѣвѣту; в) сучасніи политичніи справи вь Сербіи; г) Русини а балкансько-славянське питанье. II. Профессор Ратмирѣ, роман-бувальщина Д. Мордовца, перекладѣ і. передовѣе Уманця. III. Листи зъ степѣновѣи Украйни І. Дѣпо про штунду. IV. До исторіи русскѣй культуры на Украйні І. Віщованѣ. V. Вісті а) зъ Одѣсы, б) зъ Криму, в) зъ Полтавщинѣ. VI. Канѣв та коротка исторія его. VII. С писень про Украйну, вірш Сивеньского. VIII. Огляд политичній. IX. З скорѣнихъ писень, вірш О. Перѣбенді. X. Огляд літературної дѣяльности Словенцѣвъ вь р. 1888. XI. Бібліографичні замѣтки Украйнска шляхта вь XVI і XVII вв. XII. Відповідь критиковѣ „Перѣбенді“ Ів. Франка. XIII. Листи: а) Гната Ояшкѣвича до О. Я. Коніоского і б) В. Нарвѣчского до В. Барвінського. XIV. Покажчикъ листѣвъ Т. Шевченка спорудивъ В. Сѣвовикъ. XV. Сучасна хроніка. — Зъ сѣмъ выпускѣмъ почався III-тій томъ издавничества „Правды“.

— Зорѣ ч. 8. мѣстѣ: Студентъ, оповѣданье З. Петруся. — Новобранчикъ, поема Ю. Федьковича. — Образки зъ Африки, Івана Матѣева. — Стефанъ Качала, политично-сѣвѣльна студія Ом. Калитовского. — Важання, поезія М. Старицкого. — Земляки, етнографичній очерки С. Іосаевича. — До природы! поезія Леѣвѣ Украйники. — Исторія литературы руской Омеляна Огоновского. — О выставѣ Староприписного Института, Петра Скобельского. — Зъ нашего житя народного. — Вь справѣ бдѣносинѣ Украйницѣвъ до русскѣй литературы.

— Бібліотѣки для молодѣжи, издаваної „Рускою Вѣсѣдою“ вь Чернівцѣхъ пѣдъ редакцією Омеляна Поповича, книжочка 2-га мѣстѣ вь собѣ статейки: Христѣсъ воскресъ! стихѣкъ О. П., Славній Русинѣ: житѣнсьє Евг. Желѣховского; Св. мученикъ Никифѣръ, стихѣ Юрія Федьковича; Стародавня Украйна-Русь, поѣсла „Историчной Библиотѣки“ Ол. Барвінського, подалъ В. К.; Хорошій жарѣ, оповѣданье О. П.; зъ житя одной аѣбѣнки, О. П., крукъ (зъ иллюстрацією), О. П.; 8 чѣ 9, гумореска Дан. Млаки; Дѣщо зъ фѣзики: тѣжѣбѣсть, Гр. Никоревича; Марѣвъ, Аирѣль и Май, кэзка Андѣр. Івѣщенка; Добрый школярѣ, пѣсня О. П.; Кѣсъ и бузѣнокъ, байка, Евг. Ярошнѣского.

— „Зеркала“ ч. 8 (зъ 27 н. ст. цвѣтня) вь зѣбольшѣмъ обѣмѣ (три карты) мѣстѣ: Шиллѣра Wahl-Jäger по нашому Вѣли Хруня, вступній стихъ Амана Мардохея; Сучасна лѣтописѣ Бузѣка (якъ звичайно знаменита); Загадки; Желаня великодній (текстѣ до иллюстраціи); Наші вини; Шкаралунчикъ; Чабарашка; Граци философѣ; Вѣсти зъ греко-католическихъ епархіи: зъ бережаньской, станиславѣвской, чертѣвѣвской и долиньской; Той, що надѣ нами; Цѣлунокъ брата; вь фейлетонѣ VII-ый устунѣ Подорожѣ дипломатичной д-ра Вычосы. Се число „Зеркала“ бдѣзначаєся якъ и попередній, здоровѣю сатирию и невѣмущѣнымъ гуморомъ. Наводимо зъ него вступній стихъ Амана Мардохея:

— О мой сыну! — Русѣ молила —
Трохи щастя, лучшу долю
Лѣдѣи вь Бога я вьпросила,
А ты лѣзѣшь вновь вь неволю?
— Мамо, я лишь такъ на ловы
Иду вь sejmik powiatowy!

— А родѣно-жѣ не жалѣ хаты,
Вь котрой звуть тѣ вже прибудѣвъ?
Хочѣшь конче сѣ продати?
Конче хочѣшь статисѣ Юдовѣ?
— Фурда родѣни! Отъ выборы, —
Я на панскій сѣшу дворѣ!

— Продажѣ душу и честь руску!
Останѣ дома! — моя рада.

За панитѣкъ, перекуеску
Выйде тѣжка, пѣдла зрада!
— Ба, тамъ будутъ панскій ласки,
Трошѣ, драгѣѣ та ковбаски!

Не вьпросѣла! Пѣйшовъ Хруню —
Бо що-жѣ совѣсть, честь? — дурниці!
Продаѣвъ родѣно та мамуно,
Отъ, якъ Юда та пѣниці!...

Щѣ-жѣ значить продати я душу,
Якъ сѣ вь горлѣ чѣе сѣшу?

По выборахъ — Хруню до пана,
Почавъ низько сѣ кланѣти:

— Я glosował вчера зрана...

Обѣцѣли ще цѣ дати...

Отъ дровъ зъ фѣру, пасовиско,

Во я, пане бдѣдѣчиско...

A pan posel крикнувъ зъ ганку:
— Wziąłem piątkę, ty złodzieju!

Pileś wodkę całą szklanką!

Jadłeś dryhle! moszterdzieu,

Palil kuba! żarł salami!

Czegoż jeszcze żadasz obamie?

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 1. мая. На радѣ министрѣвъ пѣдѣ проводѣмъ цѣсаря ухвалѣно, що спѣльній делегаціи мають бути скликані на дѣнь 12. червня. Цѣсарѣ вышѣвъ на ловы до Стирѣи.

Гара 1. мая. Парляментъ повѣдомивъ президента кабинету, що станѣ здоровья короля Вильгельма такъ поправився, що рада министрѣвъ разомъ зъ радою державною вноситеља, чтобы король бѣнавъ назадъ правительство.

Берно 1. мая. Швейцарска рада союзна ухвалила выдѣлѣти зъ краю нѣмецкого комисаря полициѣ Вольѣмута и приказала арештувати кравца Люца.

Берлинъ 1 мая. Цѣсарѣ, одкрываючи выставу предметѣвъ для зарѣдженя нещастливѣмъ пригодамъ, сказавъ, що думає вести дальше розпозчате его дѣдомъ дѣло порѣшѣня сѣвѣльного питаня и має надѣю, що выставка принесѣе добрый успѣхи. Обѣ палаты прусского сейму закрыто.

Лондонъ 1. мая. Ферѣусѣвъ заявивъ вь палатѣ посѣловъ, що англійскій посѣлъ не возьмѣе участи вь торжествѣхъ одкрыти париской выставки, бо Англія не єсть на нѣй офиціально репрезентована.

Парижъ 1. мая. Торжественное одкрытие париской выставки бдѣбудѣ 6. мая. Того дня буде бѣрка и вѣѣ финансовій институціи замкненіи.

На дѣслѣне.

Хвальна Редакціи!

Позаякъ редакція „Червоной Русѣ“ заявлѣе мое вь справѣ втѣгненя моего имени вь статѣйку о товариствѣ „Славія“ вь Цириху пообѣтинала и вь догодній для неї способѣ змѣнила, про те змущенній я просити Хв Редакцію „Дѣла“ о помѣщенѣе сего моего заявлѣня вь такой формѣ, вь якій передаѣвъ я бувъ редакціи „Червоной Русѣ“. Тамъ было сказано такъ:

„Достопочтенна Редакціи! Умѣщаючи вь ч. 80 а именно вь кронцѣи Вашей часописи за Dziennikъ польскѣмъ статѣйку пѣдъ заг.: „Глѣздо нигилизму“ о цирихѣской „Славіи“, зволила Хв. Редакція бдѣ себе додати ще коңцевѣй устунѣ, вь котрой нѣводѣтъ также мое имя. Чи цѣлъ вьпутаня моего имени вь тую статѣйку була благородна чи неблагородна, вь то вхѣдѣти не буду о тѣмъ нехай судитѣ кождый поѣсла своего. Я уважаю тѣлько, яко основатель и бывшій предѣдѣтель того товариства, за кончѣне подати вь тѣмъ дѣлѣ слѣдующѣе поясненье и то не зъ бѣзѣзни передѣ евент. ревизіями або пѣдозрѣваньями о участѣ вь дѣлахъ теперѣшной „Славіи“, але зъ уваги на правду.

„Славія“ вь Цириху основана була вь 1879 року вь тѣй цѣли, чтобы утворити неутраальный осередѣкъ для молодѣжи славянської, котра училася вь тамошнихъ заведеняхъ науковыхъ, и чтобы славянска молодѣжъ знакомилася зъ собою и зъ культурѣю Славянѣ. §. 1. статута сего товариства гласить дословно такъ: Der Zweck des Vereines ist, ein geistiges Centrum der Slaven in Zürich zu bilden, um die Kenntniss der Cultur und Literatur im Allgemeinen und die der slavischen in Besonderen zu fördern, ein gemüthliches Zusammenleben unter den Mitgliedern zu pflegen, sowie die Unbemittelten unter denselben zu unterstützen. Der Verein verfolgt keine politischen Zwecke.

Яко членъ основатель сего товариства и ажѣ до выѣзду моего вь мѣсѣци сѣрпни 1883 р. предѣдѣтель того-жѣ, могу за сѣй часъ ручити, що товариство строго придержувалося принципѣвъ статута, удержуючи читальню, уряджующи публичній бдѣчѣи о звычѣяхъ и обычаѣхъ Славянѣ, ихъ литературѣ и т. п., уряджовано театральній предѣставленя, концерты вь славянскихъ мовахъ, одбожѣно памятовѣти роковинѣхъ великихъ мужѣвъ славянскихъ, якъ Шевченка, Некрасова, Пушкина, Шафарика и т. п.

Правда, що черѣзъ таке чисто науковѣе поведѣнье не подобалася „Славія“ деякимъ социалистамъ и они робили пробы, чтобы звернутѣи єи на иншу дорогу, то однако имѣ не удавалося. Шо зъ „Славією“ сталося по моѣмъ выѣздѣ, якими дорогами она поїшла, сего не знаю, бо для браку часу я зъ членами єи не зносився; знаю тѣлько зъ оповѣданя переѣзжающихъ черезъ Львѣвъ Болгарѣ, бывшихъ членѣвъ „Славіи“, що по моѣмъ выѣздѣ опанували єи жидѣ, а зъ того вношу, що лѣдѣи сѣ буде правдою, що мѣвь-бы то теперѣшня „Славія“ поѣбдала великій капиталѣ, якъ то твердѣтъ тутѣшній газетѣ.

Тѣлько що до поясненя, В. Набѣрний.

Аптека РУКЕРА у Львові
перуна 2460 324 0
Зълье Зебургеа яко певне средство на
катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20
кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.
Розкладъ бѣды на зельзницяхъ дорожныхъ.
важнѣйшій дѣлъ 1 марта 1889
Приходить до Львова: о год. 115 въ ночи зъ Буда-
пешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гус-
тина и Станислава; — о год. 8:00 рано зъ Су-
хои, Хирова, Стрыя; — о год. 3:20 по полудни зъ
Сухои, Хирова, Густина, Станислава и Стрыя,
— о год. 7:40 вечеромъ зъ Густина и Ста-
нислава.
Одходить до Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Ста-
нислава и Густина, Лавочного, Будапешту,
Хирова и Стрыя; — о год. 9 рано до Станисла-
ва и Густина; — о год. 10:15 рано до Стрыя,
Станислава, Густина, Хирова и Сухои; — о год.
7:50 вечеромъ до Хирова и Сухои. 2238 64 —

Ново устроена торговля
подъ фирмою:
„A la ville de Londres“
поручае на весняный сезонъ капелюхи, краватки,
ковдрики, маншеты, сорочки мужскія, окантис-
ки, рукавички, парасолы, палицы, вырѣбы шкур-
ны розличного рода, мыла, парфюмерія, воды
колоньскія зъ перворядныхъ фабрикъ, также
вѣбляки приборы до подорожи въ наибольшѣмъ
выборѣ по найпріятнѣйшимъ цѣнамъ.
Зъ поважаньемъ:
ЛЕОНЪ СТАРКЪ
у Львовѣ 2883 10—10
ул. Кароля Людвика, рѣгъ Ягайлоньскон 3.

ЗЕРКАЛО
письмо политично-гумористично
выходить у Львовѣ, при улицѣ Ба-
торія ч. 24, два разы въ мѣсяцъ то е
1 (18) и 16 (27) каждого мѣсяца.
Цѣна предплатна на цѣлый рокъ
4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р 1 зр.
Ново приступаютъ предплатники
добавити въ числа бѣдъ початку

АНТ. ЩЕРБА
МУЖСКОЙ КРАВЕЦЬ
во Львовѣ, при ул. Синкстускѣ ч. 16
мѣе честь, поручити въ шт. Публ-
ца и Бѣд. Духовенству свою
РОБОТНУ МУЖСКОЙ ОДЕЖИ
послѣ наивысшій моды, зъ най-
лучшихъ товаровъ и по цѣнамъ, якъ
найдешь въ матеріи красныхъ и за-
синьхъ и чистѣе тов. „Зорка“ о заснѣв-
васія Бѣд. Духовенства и Бѣд.
Духовенства, поручае, ласкаемо
покорнымъ.
Всѣмъ ласкаемо замовленіе выко-
нуеться въ найкоротчѣйшій
часъ.
2808 4—11

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ
В.Пр. ОО. БЕНЕДИКТИНОВЪ
зъ монастыря von Soulat
(Франція)
Dom MAGUELONNE, Prior.
2 золоты медалі: Брюссель 1889 — Лондонъ 1884.
наибѣльшій дозаченіи
Выпущено въ Петербургѣ
„Подобно уживаючи Елик-
сиръ до зубѣвъ В.Пр. оо Бе-
недиктинъ въ сколѣхъ
колькохъ капель въ скляницѣ
воды, тамуеши и лѣчиться по-
рошкѣмъ зубѣвъ, бо черезъ
те надѣеши имъ, бѣлого полне-
ку и твердости та выйдѣши
и удержѣши ихъ здоровыми.
„Тому то робити ласкаемо, ласкаемо при-
суду, асертати усту на сей ласкаемо и практичный тѣмъ, що
есть наибѣльшимъ средствомъ цѣлющимъ
и охороною на бѣдъ зубѣвъ.“
Зат 4468 1807 1066 108, г. Croix-de-Segney
Bordeaux
Достати можна у всѣхъ добрыхъ торговцѣхъ перуна,
2765 драгуеріяхъ и аптекахъ

Основанный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
поручае:
Старі вина угорскі лѣичніи и натуральні вина
столови бѣдъ 42 кр. бут.
Знамениты Старки, Житковскі, Румъ и Аракъ de Goa.
Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальный вина шампанскіи и правдивыи Конякъ
Французскіи першорядныхъ домовъ.
МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 281 17—?
МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2.00 зр.
Цѣнники на желаніе даромъ и оплатно.
Одзначеніи на выставѣ гигиеничнѣйшій сѣбнымъ медалемъ за старі вина.

Матеріи вовняныи на сукнѣ дамскіи
найновѣйшій
Метеръ бѣдъ 45 кр. и выше
При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавец и одѣлчальный редакторъ: Иванъ Бедей. Папѣръ зъ фабр. Черлянской. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, бѣдъ зар. К. Беднарского.

ЗАКОПАНЕ ВОДОЛѢЧЕБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
Д-ра Храпца
Отверте черезъ цѣлый рокъ.
Удержаніе за цѣлый день въ заведеніи разомъ зъ ку-
рацію бѣдъ зр. 3-50. — Почта, телеграфъ, аптека въ мѣ-
си — Въ заведеніи гидротерапія, купель боровинной, массажъ,
электриваніе. — Круговыи, биларъ, гимнастика, библіо-
тека, читальня. — Подводо до стаян зельзницъ въ Хабѣвѣ.
2925 4—52

Свѣжій транспортъ
НАСѢНЬ
цвѣтчныхъ и огородныхъ, одержала
Народна Торговля
у Львовѣ и си Филип.
2839 Цѣнники даромъ и франко.

Ц. к. упр. гал. акційный
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
продаетъ по курсѣ дневномъ
5% Листы гипотечныи
якъ также
5% преміованіи листы гипотечныи
Поручае зъ провинціи выповняе
бѣворотною почтою безъ провизіи.
2220 103—0

Ливерантъ ц. к. уприв. гал. зельзницъ Кароля Людвика
ФЕЛИКСЪ ФЕЛИНСКИЙ
ВЕЛИКИЙ СКЛАДЪ
и
Роботня убранныи мужскихъ
власного вырѣбу
у Львовѣ ул. Синкстуса ч. 4.
2892 9—10

Закладаюся
за велику цѣну, що жадеши въ монхъ
конкурентѣхъ не въ силѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужчанъ
и хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ а. По
ручаю мой бѣглыйи складъ также
2484 Вѣд. Духовенству 86 ?
Замовленіи въ мѣси и въ провинціи
выконуютъя точно и ретельно. На жа-
даніе высылаетъ каталогъ даромъ и франко.
Давидъ Шварцвальдъ,
матеріи мужскон одѣжы гуртомъ
подробно
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Закладный 1848.

Одинка фабрика бі-
лардовъ у Львовѣ ул.
Гродзицкихъ ч. 3.
Братѣвъ Андрашкѣвъ
Готовы биларды продаются,
куплъ, кѣи и вѣбляки приборы.
Билардъ обертанныи зъ нашон
роботѣвъ, установленъ въ рес-
тавращаціи п. Ландесбергера, ул.
Паньска, можна бачити.
2855 14—? Зъ поважаньемъ:
Браты Андрашки.

ГЛЯДАЕ МѢСЦЯ
Пѣвецъ церковный
тверезый, зъ хорошымъ голосомъ
и похвальнымъ свѣдоцтвами зна-
ючий точно уставъ церковный и
херальныи свѣвъ, укѣнчившій
куресъ науки въ Денисовѣ яко у-
правитель хору, писарь громадскіи.
Ласкави аголошена просити адре-
совати: Иванъ Д. Майба въ Тур-
нацѣвъ, почта Канюча.

Товариство львовскихъ столярѣвъ
у Львовѣ плицъ Бервардинскій ч. 17.
поручае свой бѣдъ 1854 року истиннои
СКЛАДЪ МЕБЛѢВЪ
засмотренный въ великій выборѣ меблѣвъ въ гарнитурѣхъ до
салѣоновъ зъ дерева дубового, черниого и орѣхового. — Ком-
плетный устроены комнаты, вѣдальни и спальни. Зеркала въ ра-
махъ орѣховыхъ, черныхъ и золоченыхъ. — Суть также на
складѣ меблѣ гнущіи и зельзныи. 2918 6—6
Всѣмъ замовленія, входящи въ кругъ столярства и тапи-
церства, принимаются по найнизшихъ цѣнахъ, причѣмъ ру-
чаться за скору елеганти и ведля порученія акуратну роботу.

Я АННА ЧІЛЛЯГЪ
маю довге на 185 сантиметровъ
великанске волосѣ Лорелей
а то въ наслѣдокъ 14-мѣсячного уж-
навия помады моего власного вынаходу.
есть она одинокимъ средствомъ на
выпаданіе волосъ, выкинуе его
порѣсть, знощѣши шкуру подъ во-
лосемъ, выкинуе у мужчанъ поныи
сильный зарѣсть бороды и надѣе
же по короткомъ ужити волосѣ на
головѣ и бородѣ природный по-
лѣсъ и густѣсть и хоронитъ его
передъ скорымъ поснѣвшемъ ажъ
до позднѣ старости. Цѣна слонка 2 зр.
Розсылаеши що дня у всѣ стороны
свѣта за надѣланьемъ грошей або по-
сѣблатою.
Csillag & Co.
Budapest, Königsgasse,
и ту треба всѣ замовленія надсылати.
2819 4—20

Лишь за 3 зр.
наиповѣйшій, цѣль, готовый, веселяи
ХЛОПАЧІИ УБРАНЫ
для хлопцѣвъ бѣдъ 3 до 10 лѣтъ въ краскахъ кра-
снѣхъ, сѣрыхъ и брѣвѣныхъ послѣ наиповѣйшого
фасону, величаво зробленъ; зъ фалдами бѣдъ пона
и т. п. многими прикрасами.
II. Дальше Diagonal Chevrolet Marine убранныи
хлопачѣ въ елегантии, зѣбрании выконано.
Цѣна 4 зр.
III. Инсбургскій зъ воины овечон убранныи стрѣ-
локъ зъ кутасами и зеленымъ обшитою, ори-
гинальна форма стрѣлка, цѣле ватование, для каж-
дого поры року 4 зр. 50 кр.
Правдиво крашенъ и до праны убранныи хлопчѣ 1 зр. 90 кр.
На мѣру подаетъ вѣкъ хлопцѣвъ, и желаетъ краски убранныи. Що
не подобаетъ, выкинуе. Розсылаеши
2915 4—6
M. Rundbakin, Kleider Haupt Depot Wien II. Josephinengasse 3

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручае
знамениты МЫЛА до мыты лица, рукъ и купелей,
бѣдначенъ 10 медаліи заслуги и двома дипломами признаи.
МЫЛО найдоборѣйше до го-
ропы бороды 25
МЫЛО МИДАЛОВЕ, дуже
нѣжне 10 кр. 20 и 25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣдѣ до
рукъ 10 кр. и 20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6,
12, 18 кр. 20
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знаменитѣ
до лица и рукъ 40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робитъ
нѣжно, гладкою и знаменитѣ
чищить шкуру 30
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуеши че-
резъ згусеши соку ростили
ароматично-живичныхъ, зна-
менитѣ 25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, мая дуже
примамый пѣжмовый запахъ 30
МЫЛО ПАЧУЛОВЕ, примамого
запаху, мая великій покушъ 30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдоборѣй-
ше 40 кр. и 80
МЫЛО зъ ШИПЛОКЪ СОСНО-
ВЫХЪ, примаме въ ужити,
успѣшно хоронитъ шкуру бѣдъ
лишавъ и выкидѣтъ 30
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чи-
ститъ шкуру, робитъ еи бѣ-
лою и нѣжною 40
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усувае
вѣспяки, осмалена бѣдъ сонца,
лицу робитъ свѣжымъ и бѣ-
лымъ 60
МЫЛО ГИГИЕНИЧНЕ, бѣдначе-
на товѣстою, великій нѣжне
и выключно прилажене до лица 50
МЫЛО РИЖКОВЕ, уживаеши,
щобъ зробити шкуру на лицѣ
нѣжною и бѣлою 60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣдѣ,
легко пѣнитъ, знаменитѣ чи-
ститъ шкуру и хоронитъ бѣдъ
прищѣвъ 30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про-
зрачне, мѣститъ 35% чистои
глицерини, знаменитѣ дѣлая
на зашѣрокъ 20, 25
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, плынуе
у фаншюкахъ, чищить шкуру
зъ прищѣвъ, лишавъ, угри-
ковъ, флиппа 40
МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мыты
рукъ, 15 и 25
МЫЛО ТИМОЛОВЕ, знаменитѣ
чищить шкуру зъ вѣспяхъ
выкидѣтъ 50
МЫЛО КАРБОВЕ, дуже до-
бре мыти руки, лице, а павѣтъ
цѣле тѣло въ часѣ эпидеміи,
щобъ охоронитишъ бѣдъ заразы 20
МЫЛО СЫРКОВЕ, зъ великимъ
успѣхомъ уживаеши до змѣще-
ния прищѣвъ и вѣслого ро-
да выкидѣтъ на шкуру 25
МЫЛО БЕЗЕЗСОСОВЕ, дуже до-
бре уживаеши, щобъ усувати
зъ шкурѣ выкиды и плыны 25
МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодитъ
свербленіе и печеніе шкурѣ,
усувае выкиды и червонѣтъ
зъ лица и рукъ 25
МЫЛО ФІАЛКОВЕ, примамого
запаху 35
МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣженія
рукъ, кусникъ 10
МЫЛО МЪЦАНЬСКЕ, знаме-
нитѣ 10
МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%
чистои смолы (дѣтлю), усувае
прищѣвъ, всякій выспикъ
шкурѣ, печеніе ногъ и пар-
лаъ на головѣ 30
МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ-
НОВЕ, мычатъ и чищить шкуру
зъ лишавъ, угриковъ, и
т. п., кусникъ 30
2529
Набути можна у Львовѣ въ власнѣйшій торговлятъ: ул. Конер-
ника ч. 3, и у Галицка рѣгъ Валомъ. Въ флиппа: въ Краковѣ
Суконникъ ч. 20 и въ Червѣвцѣхъ Ринѣкъ ч. 2, и также у всѣхъ
перворядныхъ торговцѣхъ и аптекахъ

Испытованный пѣвецъ церковный
безженный зъ добрымъ голосомъ
и зъ похвальнымъ свѣдоцтвами,
глядаетъ посады пѣвца. Кто бы зъ
Вир. Отцѣвъ потребувавъ, зволѣтъ
однѣстихъ просто до подѣсаного.
Михайло Шахъ, пѣвецъ въ
Озернѣ, почта въ мѣси.

Найдешевше, цѣлкомъ безъ со-
руху, невыгасающе прасова-
ны зельзакѣмъ
2865 есть се 6—10
при помощи патентованного зельзакѣи и
УГЛѢВЪ зъ ДЕРЕВА-BRIQUETTES
зъ фабрики Архикнязя Альбрехта.
Скоро розжаритъ разъ брикетъ,
то можна безъ роздуванія огню,
при чѣмъ не чувѣе наименшого со-
руху, якъ найвыбѣльшѣе прасовати
патентованныи зельзакѣмъ, а кош-
ты выносеши на годину 1 1/2 кр.
Мѣсяца продажы устроюються всюди.
Поясненія и цѣнники розсылае
на бажаніе даромъ и оплатно.
Главнѣе мѣсе продажы для
Моравы Шлезакіи Галицкыи углѣвъ
Briquettes Архикнязя Альбрехта у
Юана Роснера въ Немцѣхъ.
Продажа у Львовѣ въ Болеслава Ца-
бульскаго Юана Шумана, Антонія
Гальскаго и Юсѣфа Абрагана
Шелля.

ГЛА
маки або лѣжна лисей бѣдъ 2.35 зр., до
675 зр., налицъ зъ крѣпѣжѣ, парасол-
ки бѣдъ сонца, шпильки убранъ и также на
перемѣнѣхъ по 50 кр. Палицы до по-
розу, торбы, туристичныи до экскурзіи
ВЪ ТОРГОВЛІИ
БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ
Львовѣ, Галицка ч. 16.
Цѣнники на жадаше даромъ.

НА СЕЗОНЪ
поручаю мой великій складъ:
Франц. покрывала мережанъ
зробленыхъ дуже добре и создано, зъ
доброю подѣлкою шифоновомъ, зъ
наибѣльшѣйшій выборѣ по зр. 3-50
Червоніи покрывала мережанъ
величавои работы зр. 3-70
наибѣльшійшій якості зр. 4-70
Кашмировыи покрывала мережанъ
еlegantной работы бѣдъ зр. 5-50—6-50
Парискіи покрывала шовкѣи
великій гарно и добре зробленіи, въ
3 величинахъ, поодинокѣ зр. 6—7—
и 8—.
Ориентальныи ковры передъ лѣжко
зъ величавыми малюнками якъ ти-
гровѣ, львовѣ и иншихъ звѣрѣвъ,
красивѣвъ, за шт. лишь зр. 2—2 50
Пледы до подорожи
зъ доброй воины овечон, величавыи,
необходимыи для каждого подорожнѣи
лишь зр. 5—
наибѣльшійшій якості лишь зр. 7—
Можна купити лишь выключно
въ экспортной торговлѣ
E. Rauscher
Wien III, Ob Weissgärberstrasse 24.
Розсылаеши лишь або за посѣ-
латою, або надѣланьемъ впередъ
грошей.
Що не подобаетъ, приймѣеши сей-
часъ назадъ оплатно. 2933 1—?

Мучка зъ костей
препарована есиловомъ сѣрчаномъ,
найсѣбнѣйшійшій павѣвъ подѣ всѣ-
кѣи засѣвы весняи и
ПОРОШОКЪ ДО КОРМУ
маючий около 85% чистого фосфо-
рану вапнистого, неслымъ успѣш-
ный додѣтокъ до корму для всѣхъ
звѣратъ домовыхъ и дробно несли-
кого рода; вливая на сильнѣйшій
розвѣдъ костей будучи худѣи, прищѣ-
шла выпашеніе, значно побольшае
обильность молока у коровъ и про-
дукцію яицъ у дробю.
Пакетъ на пробу, заключаючий
нетто 4 1/2 кильо порошокъ, высылаетъ
бѣворотною почтою за надѣланьемъ
переклада зр. 1-60 зъ опакованьемъ
и оплатно порта до кождей почты
въ Австріи и Нѣмечинѣ.
Опѣсъ и способъ ужити якъ
Мучки зъ костей, такъ и Порошкѣ
до корму, на жадаше бѣсплатно и
франко. 2861 16—25
Фабрика вытворѣвъ химичныхъ
и навозовыхъ Сполки компан-
дитови
Юліяна Ванга
у Львовѣ ул. Ягайлоньска ч. 12.

Предплата на „Дѣло“ и налѣжитѣсть за инсераты платитъ
у Львовѣ.

— Та що разъ у-разъ нагадуєшь: „По-

новейшего часу. Есть дитя кроме того втроем обдумать тех мёртв и строгостей, котры завела у себе последними часами Нимечина, зводки копируются у насъ звычайно законы безъ огляду на то, чи одновѣдаютъ они нашимъ бдосинамъ.

Новый проектъ займае передвѣсьмъ бдмѣнне становище въ справѣ кары смерти. Звѣстно, что проектъ Глязера каравъ смертію лишь тѣ роды злочинства зрады головнои, котры були вымѣреніи прямо противъ особы монарха и тяжшій роды убійства. Комисія, котрой бддано проектъ Глязера, заявила была зовѣсьмъ противъ кары смерти и предложила повне еи занесеніе, однакъ Пракжакъ принявъ назадъ кару смерти въ тѣхъ самыхъ случаяхъ, що Глязеръ. Теперѣшний проектъ иде ще значно далѣше, бо не лишь приймае кару смерти въ всѣхъ случаяхъ, де еи приймавъ Глязеръ взглядно Пракжакъ, але розширяе еи на всѣ роды злочинства убійства безъ огляду на степенъ тяжкости ихъ, а котры того карае смертію злочинства поповневъ, черезъ ужитіе выбуховыхъ матеріаловъ въ цѣли сироваженія небезпечности для житія, здоровья або маетку, накола при такѣмъ ужитію выбухового средства стративъ дѣйстви кійсь чоловікъ житіе а виновникъ мѣгъ бувъ то передвѣдѣти. Постаново тая нагадує дуже подобий постаново нашого закона при злочинствѣхъ пдпаленія и злословного ушкодження чужой власности взята зновъ живцемъ зъ нмечинахъ законѣхъ динамитовыхъ, котры скопировано впередъ у насъ въ законѣ зъ 27 мая 1885. Законы тѣ и постановы може бути що одновѣдаютъ практичнымъ потребамъ Нимечины, але у насъ злишній суть о стѣмъ, що ушкодження при помочи выбуховыхъ матеріаловъ дадутся и безъ окремыхъ постановъ легко и выгдно пдтягнути пдѣ постаново о ушкодженняхъ въ загалѣ а не суть они зновъ такъ частыми и налоговыми, щобы творити для нихъ окремі законы и постановы та ще зъ такими незвычайными строгостями.

Зовѣсьмъ бдмѣнно такожъ бдѣ проектѣ Глязера и Пракжака трактує новий проектъ тѣ карыдостойн дѣланиа, котры зверненъ суть противъ вѣры и религіи. И такъ н. пр. богохульство признавали всѣ попередній прокаты провинно и карали взынцєю, а на тѣмъ становищи стоить такожъ всѣ новѣ карній кодексы европейскыхъ державъ а навѣть кодексы нмечій, выходячи зъ погляду, що религія яко така не потребує охорони права а потребує еи лишь религіозне чувство вѣрующихъ и религіи ихъ судовѣй, супротивъ чого противрелигіи дѣланиа повинна держава мѣрити не нарушеніемъ самои религіи а нарушеніемъ тѣхъ чувствъ и сукою, нарушеніемъ религіозного порядку середъ суспѣльности, до котрого удержаниа выстане квалифікація дотычныхъ дѣланъ яко провинны. Зъ того самого погляду выходячи, уважає тѣ дѣланиа прованами такожъ и кодексы карній Угорщины. Новый проектъ квалифікує ихъ яко злочинства и згрозжує ихъ звычайною взынцєю, а домогъ кары (Zuchthaus), а котры того признає въ тѣмъ напрямѣ ще два роды злочинствъ, якихъ не подыбуемо ані въ кодексахъ угорскѣхъ, ані въ другихъ новѣшихъ европейскыхъ кодексахъ, ані вкѣнця въ жадають зъ попереднихъ австрійскыхъ проектѣхъ, а именно, колы хто слово, писемомъ або печатомъ старавъ пдкпатити вѣру въ Бога и колы хто прилюдно окажує религію погорду. Значить, що зъ огляду на злочинствѣхъ противрелигіи стоить новий проектъ майже зовѣсьмъ на становищи обовязуочого закона зъ року 1852.

бдѣвавъ мене тай пдбдѣвавъ! — отъ скорше вѣдъ у поле, звѣльни людей, все буде добре! Бдѣ! скажу тобѣ коня сѣдлати!

По хвилі привели коня и добряча жѣнка таки намсвила Михайла Семенача вхати въ поле.

Такъ и сталося. Ворота въ село отворила ему якась баба, але ятъ тѣмъ люде побачили економа въ сѣлѣ, зачали передъ нимъ ховатися, де хто мѣгъ: одинъ на подвѣрье, ишій по-за хаты, а були й такі, що ажъ по о-городахъ.

Перебѣхавъ економъ вадзжъ цѣле село ажъ до другихъ ворѣтъ. Ворота були припертѣ, а зъ коня годѣ ихъ було бдчнати. Крикнувъ разъ и друіи, та нѣхто не зѣявся. Тогда бѣи самъ скочивъ зъ коня, бдчнивъ ворота и зновъ хотѣвъ всѣсти на верхового. Вже ногу засадѣвъ въ стреміи и пдбѣсея, абы всѣсти на сѣдло, колы наразъ кобъ сполухувъ передъ безрогою, що надбѣгла, кидавъ еи бѣкъ, ажъ до самого частогола, а економъ цѣлою вагою тѣла замѣсть всѣсти на коня, паде на частокѣль. Въ цѣлѣмъ частокѣль одинъ тѣмъ кобъ заостреный — и треба-жъ було, що якъ-разъ на него летѣть економъ животомъ! И въ одній хвилі зъ розпоронимъ животомъ грянувъ економъ на землю безъ житя.

Хлопы вертали зъ работы. При воротахъ конѣ тѣмъ похолохали, не хотѣли ворѣтъ переступити. Хлопы глядѣтъ: ажъ тутъ горѣлицъ лежить економъ, руки розкинувъ, очи выпрѣщавъ, а внутренности зъ него выгнали. Доко-ла по верхи кровь, — земля еи не приняла.

Перебѣкались люде и зауликами позаводили конѣ до стайнѣ. Тѣмъ Петро Михайла приставъ, пдступивъ до трупа, применивъ ему повѣи, припрѣгъ конѣ и зъ сыномъ своимъ уложивъ трупа тай завѣзъ до павьского двора.

Ажъ теперь панъ про все довѣдався и всѣхъ хлопцѣвъ очиннувавъ.

И ажъ теперь порозумѣли люде, що сила Бога не въ грѣсѣ — ой нѣ, — але въ добрыхъ дѣлахъ.

Переклавъ Л.

Католицке вѣче у Вѣднѣ.

Друге вѣче католицке, сѣлакане въ поне-дѣлокѣ до Вѣднѣ, бдзначаєся двома характеристичными чертами: австрійскій католикъ постановили выступити въ оборонѣ свѣтской власти головы католиковъ цѣркви, папы римского, и въ справѣ напавъ дотеперѣшного ладу су-епопѣльного. Сѣ двѣ черты надали вѣчу характеръ политичный и хочъ на нѣмъ говорилось бѣгато про цѣрковь и вѣру, хочъ третѣ часть всѣхъ складалася зъ самыхъ священствъ, то все-жъ таки вѣче не мало характеру чисто религіозного, котрого впрочѣмъ и не могло мати, бо участникомъ вѣча мабутъ вѣе зъ горы не ходило о справы чисто религіи а очевидно головно лишь о справы политичной натуры. Коли зъ сѣе точки будемо глядѣти на вѣче, то побачимо, що выступленіе вѣча въ оборонѣ свѣтской власти папы була часто жѣмъ «формальна справа». Вѣче не могло прецѣдъ никакъ заробити, хочъ певно кождый зъ участниковъ, пдписуючи телеграму до папы, бувъ переконаный, що сѣ манифестація не на бѣгато адається, хочъ-бы бѣи и якъ горячо бажавъ видѣти свѣтскую власть въ рукахъ папы. Безхосенности сего труда видѣло мабутъ и правитель-ство и длтатого зъ горы вѣче держалося въ сѣй справѣ неутрально. Далѣе бѣмъшомъ выгъ були справы, що такъ скажемъ, внутрѣшной натуры, котрыми вѣче займалося. Зъ того, що на вѣчу раджено, видимо ажъ надто добре, що не естъ то нѣчо нашего, якъ лишь борьба католического христіанства противъ зжидоватѣльного либерализма, котру бы мы найрадше хохрѣли именовъ христіанского антисемитизма, якъ бы не то, що вѣче не признаєся непосредно до самого антисемитизма а хотѣло-бы лишь черезъ внутрѣшную организацію католиковъ сплнити то лихо, яке навѣсь жадѣвскій либерализмъ, а замѣсть него поставити своего рода либерализмъ католическій. Отъ тутъ то и причина, длтатого вѣче порушило навѣсь такъ справы якъ справа робѣтника и науки природной и домогаєся для сѣхъ послѣднихъ институту папского. Сѣхъ бѣмъшъ словъ хотѣли мы сказати для характеристичности католического вѣча; въ дальшій поглядъ на него не хочемо запускаться.

Вѣче, якъ вѣе звѣстно, збѣралосъ було въ сали вѣдненского товариства музичного. Сала була прикрашена гербами австрійскихъ вѣрѣвъ коронныхъ и хоругвами въ барвахъ австрійскихъ и папскихъ. Зъ галеріи, де мѣстяться органы, звисало червоне сукно, передъ котрымъ пднимався великій хрѣстъ. Понизше хрѣста стоили бюсты цѣсаря и папы. Въ першѣмъ рядѣ на естрадахъ сидѣли князѣ цѣркви, а далѣе клерикалы аристократіи. Въ лѣвѣхъ сидѣли дамы зъ аристократіи. Участниковъ вѣча було около 2000, мѣжъ ними 18 епископѣвъ и проводирѣвъ рѣзныхъ партій политичныхъ якъ: кв. Лихтенштайнъ, Лобковицъ, Брандиси, три Вандиштрѣцы, Вальтерскергенъ, Гельсертъ, Бельскреді, Траутмансдорфъ и др. епископѣвъ, а также австрійскій, герцогъ Савойскій, князь Салутинскій, князь Любомирскій, гр. Стадницкій, и бѣгато другихъ. «Не було лише Русинѣвъ и Мадарѣвъ» — пишуть до Сзас-у — хотѣ и доносятъ, що еп. Пелешъ (?) выславъ на вѣче своего заступника.

Вѣче бдкрывъ предѣдатель коматету гр. Антоніи Пергенъ словами: «Слава Иисусу Христу!» а збѣръ бдѣвѣвъ: «На вѣки аминь!» и повторивъ три разы слова «Deo gratias». Пергенъ гадѣвъ бдтакъ про трудности, зъ якими приходилося збѣрати друге вѣче, подякувавъ вѣнцямъ цѣркви за ихъ труды и стараниа а бдтакъ предложивъ на предѣдателя вѣча гр. Густава Бѣома, котрого вѣче приняло одностуно.

Бѣомъ мавъ бдтакъ бесѣду, въ котрой сказавъ: «До насъ належитъ боронити привилегій и правъ апостольского престола и цѣркви. Яко христіане жадаемо для нашихъ дѣтѣ христіанскихъ шкѣлъ и то не лишь народныхъ, але и середныхъ та университетѣвъ, бо тѣ школы удержуються за нашъ грошѣ. (Громкій оплескъ.) Яко христіане жадаемо, щобы законы державнѣй для робѣтниковъ не стоили въ суперечности зъ законами Божими. Поняті: австрійскій и католическій заучать дуже добре побѣць себе и не можна ихъ представити сѣбѣ окремо. Некатолическа безконфессіона Австрія була-бы чимъ несприроднымъ, була-бы арадою въ исторіи. Католическа вѣра и привязаніе до династіи лучить всѣ австрійскій народъ, длтатого надаймо вѣчу его правдиву ознаку и кличѣмъ разомъ: Г. Вел. цѣсаръ и Г. Святѣсть папа най живѣтъ! Политичный и національный роздоръ намъ чужій а соціальне питання на католическѣмъ грунтѣ повинно насъ завсѣгда зѣмати, бо оно має важне значеніе и для цѣркви. Въ нашѣмъ таборѣ естъ Австрія и правдивый поступѣ.»

По выбѣрѣ президія, до котрой войшовъ яко секретаръ такожъ и польскій посолъ кс. Хотковскій, предложивъ гр. Бѣоме выслати телеграму до папы, котрой замѣсть мы вѣе подавали.

Одѣла бдчтано насѣлѣвшій телеграмы: бдѣ епископѣвъ, канцулѣ, товариствѣ католическихъ а мѣжъ ними бдѣ всѣхъ епископѣвъ галицкихъ обохъ обрядѣвъ и довгу телеграму бдѣ еп. Спросмавра. Бдтакъ ще позитавъ вѣче кард. Ганігльбаверъ и подякувавъ участникамъ вѣча, що такъ численно явились для напавы блудныхъ гадѣкъ нашего часу и для обороны католической вѣры, котра сполучає всѣ народы Австріи.

Гр. Бѣоме подякувавъ кардиналови за его промову а бдтакъ выступивъ зъ бесѣдою посолъ и радный мѣста Вѣднѣ д-ръ Лигеръ, звѣстный антисемитъ. Его выступленіе повинтало вѣче зъ нечуваною радостю; оплескамъ и овлякамъ въ его честь не було бѣнця а бесѣду его перерывали частіи и громкѣй ознаки признанія. Онъ сказавъ: Вѣтако насъ не въ имени мѣста Вѣднѣ, але въ имени

житѣльствѣ Вѣднѣ. Видко, що мы збѣшлись тутъ въ мирѣй цѣли, колы на вѣче не явились нѣхто зъ правительства, ані министры, ані навѣть президентъ мѣста; видко, що тутъ не потреба було власти державной. (Смѣхъ.) Але той холодъ офіціальныи не вадить нѣчого сему збѣрови. Коли сѣ столица була загрожена бдѣ Туркѣвъ, тогда выступавъ вѣе еи оборѣи папа и цѣсарь. Тогда либералы намъ не помагали. И нинѣ грозить намъ страшна не безпечность, не бдѣ Туркѣвъ, але бдѣ вышѣго племени сильного и старого, котре сполучилося азъ массонами. Тутъ у Вѣднѣ мавъ рѣшитися борьба христіанъ азъ противниками христіанства. Бѣсѣда Лигера зробила дуже велике враженіе. Коли бѣи скѣнчѣвъ говорить, запросила его епископы до себе, дакували ему за его бесѣду и довго зъ нимъ розговаривали.

По Лигерѣ промовлявъ гр. Станиславъ Тарновскій. Онъ говоривъ широко о католической цѣркви въ Польщѣ, о заложенои чина Змартынистанствѣ, и представивъ теперѣшныи станъ католической цѣркви мѣжъ Поляками. Одинокимъ средствомъ противъ анти-религіозной пропаганды — казавъ бесѣдникъ — естъ образованіе молодежи въ школахъ, котры бы въ высшій степени бдѣвѣдали католическимъ чувствамъ житѣльствѣ. Говорячи про Галичину, сказавъ гр. Тарновскій, що тутъ йосефинизмъ пошкодивъ богато католической цѣркви а бдтакъ пдбѣсь ще великій заслуга Сзас-у для католицизму.

На сѣмъ вѣчѣмъ поки-що справоздаєся азъ вѣча.

Переглядъ часописей.

[Оправдуваніе „Червоной Руси“.]

„Червоная Русь“ помѣстила въ ч. 83 передовую статью п. н. „Передъ народнымъ судомъ“, въ котрой зѣвъ пробує оправдыватися зъ своего выступленія противъ рускаыхъ шкѣлъ а такожъ и зъ розрыванія солидарности Русинѣвъ при выборахъ до сейму. Коротше оправдуваніе подала була въ попереднѣмъ числѣ въ „Хроникѣ“, де именно твердила, що послы сеймовъ зъ закрытѣмъ сейму перестають бути послами, отже рускѣ послы не могли азъ титулу посольского войти до головного комитета выборовъ; звѣстно-жъ, что посольскѣ мандаты гаснуть ажъ по розвязанію сейму, отже сѣмъ разомъ агасли ажъ 24 чѣтвѣя, т. е. въ три мѣсяцѣ до закрытѣ сейму.

Въ згаданій статьи оправдуєся „Червоная Русь“ тѣмъ способомъ:

Статьи, напечатанныи въ номерахъ 76, 78, 79 и 80 предостерегали галицкую Русь вообще, а неопытныхъ и горячихъ ея политиковъ въ особенности передъ оптимизмомъ и чрезвычайнымъ довѣріемъ къ тѣмъ чужимъ политикамъ, котрымъ — якъ учить исторія и долѣтній опытъ — вѣмѣтъ со-еюдѣи слова на устахъ, а стремятся сѣ цѣлою послѣдовательностію къ той цѣли, котрая навѣрно блага русскому народу не принесетъ.

Фактомъ естъ, что лишь молчаніе „Черв. Русь“ о способѣ образованія центр. выборочного комитета и о тенденціиныхъ розоблаченіяхъ его основанія (въ Дѣлѣ) „привинило къ тому, что комитетъ тотъ съ тяжкою бѣдою склеился. Если кому было бы на руку розбѣи существовавшего центр. комитета — то навѣрно не „Черв. Русь“, а лишь тѣмъ, котрымъ обѣщана была помощь при выборахъ, когда она устрѣять „самостѣйный“ выб. комитетъ.

Каждый изъ нашихъ читателей можетъ засвидѣтельствовать, что мы русскѣхъ послѣи не „гавѣдали“, а лишь критиковали ихъ поведѣніе и безуспѣшную акцію въ сеймѣ... Польскѣ газеты критиковали и критикуютъ министровъ Земляковского и Дунаевского, предводителей польского кола Яворского, Грохольского и прч., а однако накто еще не зывалъ польского народа, дабы одну или другую изъ тѣхъ газетъ приговорилъ къ смерти.

О вѣснущаціи, будьтобы мы редактора „Батьківщини“, г. Нагорного, подозрѣвали въ нагилизмъ — не стоить разводитися. Г. Нагорный пояснѣлъ дѣло... и въ своемъ поясненіи не сказалъ ничого болѣе лишь то, что сказала „Черв. Русь“ отъ себе и къ чему поясненіе было взыншо.

Мы стоимъ при всемъ, что писали... не признаємы также къ промахамъ въ нашихъ статьяхъ.

Отсе что найважнѣйшого зъ оправдуванія „Черв. Русь“, подане, о скѣломо жѣ докладно и еи власными словами. Мы на те замѣтимъ коротко:

Остерѣгати Русинѣвъ передъ оптимизмомъ була-бы зовѣсьмъ злишня работа, то значило-бы, посѣла нмеческого выраженія, вывѣвати отворѣи двери, бо вѣдай же-жъ нѣхто зъ русскѣхъ политиковъ ані жадѣна зъ русскѣхъ газетъ не выражалася зъ шкѣдливимъ оптимизмомъ о нашѣмъ теперѣшномъ положеніи або и о найблѣзшій будущности. Але „Черв. Русь“ не остерѣгала передъ оптимизмомъ, що, якъ кажемъ, було-бы тѣмъ злишно, але засѣвала и ширила песимизмъ, повну невѣру въ всякій успѣхъ, — се-жъ при розочинаніи акон-небудѣ акція естъ прямо шкѣдливо.

Що „Черв. Русь“ приписує сѣбѣ заслугу, что комитетъ выборѣй „склеился“, се вѣе также „цѣкаве“ тверженіе, такъ прямо и абсолютно противне дѣйствителю, что ледѣ де въ какой публицистичѣ можъ-бы знати щѣсь подобно. „Комусь“ (каже Ч. Русь) була обѣщана помощь (бдѣ Поляковъ?) при выборахъ, колы устрѣять сѣбѣ окремый комитетъ. Дѣвно-жъ, окремому комитету нѣхто не хоче ино „Русская Рада“, чи властиво тая часть еи, до ко-

трои належитъ „Черв. Русь“, а „хтось“ зо всею силою сему противитися!..

Послѣвъ, якъ и всѣхъ людей, критикувати не тѣмъ можно, но и треба; але и форма критики повинна бути бдѣвѣдѣна и належитъ такожъ звѣжати на пору, колы зъ уважкою критикѣ выступавъ.

Тверженіе „Черв. Русь“, що она не кидала пдѣдѣрѣна на п. Нагорного, естъ хѣба доказомъ, что она має дуже лихе понятіе о своихъ читателяхъ, колы приписує имъ такъ слабую интеллигенцію, що навѣть не зрозумѣють теидѣнціи еи словъ о п. Нагорномъ.

Отже такіи то оправдуванія „Черв. Русь“! Не пробовано навѣть оправдыватися зъ того, що въ часѣ выборовъ, де треба найбѣльшой згоды и солидарности Русинѣвъ, она неустанно и безъ всякой причины, нѣмакѣ не вызывала, пдѣвѣдѣи однихъ Русинѣвъ противъ другихъ, выдѣлку и розширенъ роздоръ межъ ними и тѣмъ утрудняє солидарность и збѣду акцію. Таке поступованіе хѣба поодинокимъ людемъ отчаѣдушнымъ може бути на руку, але его повиннй выпѣрѣти всѣ честившій и розважлившій люде навѣть той самой партіи. Отже до такихъ людей, котрыхъ „Черв. Русь“, представляющихъ за ихъ органъ, прямо компромитѣ, бдѣвѣваемъсь якъ вѣе и бдѣвѣдалися, щобы або публично выпѣрѣли згаданныхъ шкѣдливыхъ змаганъ „Черв. Русь“, або вилынули на змѣну еи поступованія. И прагадуемо имъ ще разъ, что, якъ того не зрѣблятъ, то они будутъ сѣбѣвиннй поступованія „Черв. Русь“.

Зъ судовои салѣ.

[Выдавецъ „Часописи Правничой“ передъ судомъ.]

Цѣкава розправа бдбувалася вчера передъ судомъ повѣтовымъ м. д. секціи III. у Львовѣ противъ выдавецѣв руской „Часописи Правничой“ д-ръ К. Левицкой, Горбачевского и Олесницкого и управителя друкарнѣ им. Шевченка п. К. Бѣднарского, обжалованныхъ о переступленіи въ §. 9. зак. правого.

Генеца того переступленія естъ така: На „Часописи Правничой“ написано на первой сторонѣ первого числа „Выдавецъ: д-ръ К. Левицкій, д-ръ А. Горбачевскій и д-ръ Е. Олесницкій“, а на послѣдній сторонѣ: „Одѣвѣальный выдавецъ — д-ръ К. Левицкій“. Выдавецъ думали, что умѣстивши тѣ написы, дополнили зовѣсьмъ вымоги §. 9. закона правого, котрый вымагѣе, щобы на писемъ періодичномъ були умѣщенъ окремо имена выдавецѣвъ, а окремо бдѣвѣдающаго за издавничтво, т. е. редактора, не становлячи зовѣсьмъ, якими словами має то умѣщеніе наступити и не приписуючи спеціально, щобы терминъ „редакторъ“ бувъ доконче ужитый при имени бдѣвѣдающаго за издавничтво особы. Супротивъ того уважали выдавецъ бдѣвѣдѣнымъ и букѣй закона непротивнымъ умѣстити при имени одѣвѣчающаго за издавничтво д-ра К. Левицкого замѣсть чужого слова „редакторъ“ рускій терминъ одѣвѣчающій „выдавецъ“, а умѣстивши той терминъ не лишь на самой часописи, але и въ поданю до дирекціи полици и прокураторіи державной доносѣмъ о намѣреніи издавничствѣ. Отже поданіе то и мѣстѣи-ся въ нѣмъ терминъ „одѣвѣальный выдавецъ“ апробувала прокураторія державна мовчу, а дирекція полици выразно приймаючи его до вѣдомости писемомъ дорученнымъ выдавцамъ, отже тѣмъ самымъ даючи пзнати, что издавничтво свободне естъ бдѣи лѣхъ-будъ хѣбъ або недостатковъ зъ погляду формального. Тѣмчасомъ уже по выхѣдѣ первого числа п. Котовскій, функціонеръ полици, котрому придѣлено реферать справы прасы и товариствъ, зробивъ донесеніе до суда, что на „Правничій Часописи“ нема имени одѣвѣального редактора, супротивъ того выдавецъ и друкаръ нарушили постанову §. 9. зак. правого. Въ насѣдѣкъ того полиційного доносѣна бдбуласъ вчерашна розправа.

Судѣя адѣюнкты Гекъ бувъ очевидно того самого погляду, что и инициаторъ той справы п. Котовскій и хочъ обжалованъ дуже докладно и строго юридично выказували, что терминъ „одѣвѣчающій выдавецъ“ зовѣсьмъ бдѣвѣдає интенціямъ закона, котрому зовѣсьмъ не ходитъ о слово „редакторъ“ а лишь о особу бдѣвѣдающаго за издавничтво, признавъ п. К. Бѣднарского виновнымъ переступленія зъ §. 9. зак. правого и засудивъ его на 20 зр. кары и на выпечатаніе своимъ коштомъ вырѣку въ Газетѣ Lwowskiej, хочъ обовязокъ публикованія вырѣку односѣть законъ правовой въ §. 39 лише до тѣхъ случаевъ, де иде о чинъ карыдостойный сповненій змѣстѣмъ часописи, а не формальными еи хибамы. Що до д-ровъ Левицкой, Горбачевского и Олесницкого, то судѣя бдѣвѣвъ у нихъ знамена провинны зъ §. 9. зак. прав., приймаючи, что допустѣли они свѣдомо фальшного поданія (eine wissentliche falsche Angabe). Що мали они фальшиво подати — того п. судѣя не сказавъ и годѣ бдѣгати, признавши однакъ у нихъ знамена провинны зъ §. 9. зак. прав., узнавъ себе судѣя что-до выдавецѣвъ некомпетентнымъ и не выдавъ что до нихъ вырѣку, а порѣшивъ бдѣтупити акты справы прокураторіи державной!

П. Бѣднарскій зголосивъ бдѣкликъ. Не пересуджуемо, якъ закончѣтьсѣ тѣя оригинальна справа, але то сконстатуемо, что именно выдавецѣв руской часописи потягнуто до одѣвѣчальности за то, за что нѣчого не кажуть нѣмѣи газетамъ. Часописи Правничѣ прогрѣшѣласъ тѣмъ, что подавши особу редактора назвала его одѣвѣчальнымъ выдавцемъ, а у насъ естъ въ рукахъ польска часопись того самого характера, а именно „Przegląd sądowy i administracyjny“, на котрой зовѣсьмъ нема особы выдавця, а прецѣи п. Котовскій не потягѣ еи редактора передъ судѣи — и, мы скажемъ, цѣлкомъ справедливо, бо формальность тѣя, особливо при чисто научныхъ писемѣхъ, естъ зовѣсьмъ безъ интересу. Руска Часопись Правничѣ доповнивши всѣхъ возможныхъ формальностей, удостоилася чомусъ особливѣи уваги.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Конференція сибірскихъ мнѣнствъ еще не совсемъ скончалась. Угорскіе министры мусѣли выѣхать до Будапешта, бо тамъ разпочалась вчера дебата бюджетова, але незадолго прїѣдутъ вновь до Вѣдны, чтобы заагладити остаточную справу сибірскаго бюджета. Бѣтъ рѣшено певною, что министерство войны зажадало бѣтъ делегацийъ абольшенія кредиту, але то абольшеніе буде лишь незначеніе и буде бдъ возмѣщено до кавалеріи. Позаякъ въ послѣднихъ рокахъ закуплено для кавалеріи достаточное число коней, то здѣсь, что жадаемый кредитъ має бути ужитый на абольшеніе числа людей. Якъ то абольшеніе має бути переведено, не звѣстно; говорятъ лишь, что число шкадронъ въ полкахъ має бути зменшено, замѣсть шѣтъ лишь чотирь, а за то буде абольшено число полковъ зъ 41 на 62, и бдѣвно до того буде абольшено число резервовыхъ шкадронъ. Засѣданія сибірскихъ делегацийъ назначено поки что на 12 червня, але остаточное назначеніе дня буде зависѣти бѣтъ того, якъ довго потягнеться дебата бюджетова въ угорскѣмъ парламентѣ.

Секція шкѣльна вѣча католическаго ухвалала, чтобы школы середній были такъ само вѣроисповѣданій якъ школы народній; чтобы правительствомъ поддирало приватній школы вѣроисповѣданій; чтобы въ школахъ промисловыхъ заведено науку религіи; чтобы учителями въ школахъ именовано лишь католикѣвъ. Попель поставивъ внесеніе, чтобы заведено державный интернатъ католицкій для кандидатѣвъ на учительствъ народныхъ а гр. Стадницкій домагався, чтобы при матурѣ заведено испытаніе зъ религіи. Оба внесенія приняты. Въ секціи правовой поставлено внесеніе, чтобы домагались знесенія стеміи газетарскаго а наложена податку бѣтъ инсератѣвъ пѣла центиметровъ квадратозыхъ задрукованого мѣсяца. На вчерашнѣмъ повѣмъ засѣданію ухвалено все внесенія секцій. — Характеристичнымъ же есть, что до президія вѣча выбрано посла о. Айхгорна, звѣстнаго антисемита и социалиста.

Въ справѣ Новелѣ шкѣльной доносятъ зъ Вѣдны до Политік, что найважѣйшій переговоры въ сѣй справѣ вѣвъ самъ президентъ министровъ гр. Таффе и застерѣтъ державѣ, такъ само якъ своего часу зъ припорученія цѣсаря мин. Конрадъ, право надзору надъ школами.

О російско-персикъхъ односинахъ подали „Рускія Вѣдомѣ.“ корреспонденцію зъ Тегерану, котра въ російскій прасѣ выликала немалу сензацию. Російскому послу въ Тегеранѣ, кн. Долгорукову, мало именно удатися переробити шаха зовѣмъ на прихильника Россіи и усунути вліявѣ Дримонда Вольфа а за то привернути въ Персію давнее значеніе Россіи. Шахъ рѣшился ажъ тогдѣ похѣтити до Россіи, коли сповнивъ все жадаваніе кн. Долгорукова. Онъ приставъ на то, чтобы заливъ Айселя въ Каспійскѣмъ моріи бувъ приступный для російскихъ кораблѣвъ, позволявъ будувати дорогу зъ Решту до Тегерану и зъ Хорасану ажъ до Асхабаду а бѣтъкъ же обѣщавъ безъ всякаго жадаванія Россіи не давати нѣкому концесій на будову желѣзницъ въ Персію безъ згоды Россіи. Однимъ лишь же не вдоволенна праса російска а именно тѣмъ, что Персія не бдѣтупила же Россіи крѣпости Келатъ-и-Надербъ.

Межи „Свѣтомъ“ а „Гражданномъ“ выбухла остра полемика по причинѣ пароходной плавбы на Дунаю въ Румунію. „Гражданинъ“ вызывае правительство, чтобы оно зажадало бѣтъ Румуніи строгое переведеніе постановъ лондонскаго конференціи зъ 1883 а „Свѣтъ“ противитъ тому и доказуе, что то не принесло бы хѣсна Россіи. Коли-бъ Россія зажадала бѣтъ Румуніи переведенія тыхъ постановъ, то кабинетъ Катарджа бувъ-бы або змушений бдѣтъ каинутти то жадаваніе Россіи, або ставъ-бы непопулярнымъ въ Румунію. Таке жадаваніе було-бы тѣмъ бѣльше недоумѣдне, что кабинетъ Катарджу-Лаговаріи давъ и такъ добру охорону російскій пароходной плавбѣ на Дунаю.

Въ Ченстоховѣ бдѣрнито передъ кѣлькома днями памятникъ царя Александра II. въ присутствіи ген.-губернатора Гурка. Памятникъ посвятивъ насампередъ католицкій епископъ а бѣтъкъ коли епископъ вернувъ зъ процесією до монастыря, выйшла вновь процесія православна а памятникъ посвячено другій разъ.

Въ Голандію, взглядно въ Люксембургъ, настала черезъ несподѣянное подужавіе короля Вильгельма однакъ въ своемъ родѣ ситуация: есть король законный и законна регентія. Не було-бы то впрочѣмъ нѣчего, бо коли король полужавѣ, то регентія мусѣтъ уступати. Такъ и буде въ Голандію, але чи такъ само и въ Люксембургъ? Говорятъ, что хочъ парламентъ знесетъ регентію въ Голандію, то въ Люксембургъ не поставитъ нѣхто такого внесенія, анѣ соймъ анѣ князь насавскій яко регентъ. Зъ другой стороны доносятъ вновь, что король выславъ власноручне писмо до князя насавскаго, въ котромъ дякуе ему за регентію и повѣдомляе, что бѣтъ завтра обвиняе самъ правительство. Князь має повѣдомити о томъ соймъ и выѣхати. Ся послѣдняя вѣсть здѣсь была имовѣрнѣйша, бо такий способъ залагодженія справы есть майже одинокій лишь бдѣвнодѣный и честный.

Зъ Бѣлградѣ доносятъ, что екст-король Миланъ має около половины мая прїѣхати до Сербіи, перебуде въ Бѣлградѣ якъ три недѣль а бѣтъкъ выѣде на выставу до Парижа, зъ бѣтъ вновь поѣде на купелѣ. О прїѣздѣ королеви Наталіи стало зовѣмъ тихо. Навѣтъ маючій наступити прїѣздъ митроп. Михаила не стрѣчае вже такой радости, якъ то зъ разу заповѣдали.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— На засѣданіи выдѣлу общества им. Мих. Качковскаго, дня 17 (29) цвѣтня рѣшено: высылати до епілїи письма зъ зазывомъ скикувати загальній зборъ епілїи; выготувати календаръ на р. 1890.; приняти до касы членскій вкладки надбавляи устрицкоу епілїю, о. Филиповскимъ зъ Венковецъ и о. Гошовскимъ зъ Володомирецъ; рукописъ о. Игн. Галки „Народная бесѣда и пошѣ“ передати редакціонному комитетови а жертву 20 зр., нимъ надбавляи, долучити до фонду на бурсу общества; приняти до вѣдомости заявленіе п. М. Варты, что надѣлше рукописъ „Якъ кормити скотъ“; на памятникъ секретаря общества бѣ. п. Т. Олѣйника выслати 5 зр.; принято 21 новыхъ членѣвъ.

НОВИНКИ.

— Выборы до галицкаго сойму — якъ телеграфуютъ зъ Вѣдны до Спаса-у — бдѣдуться: дня 2 н. ст. липня зъ сѣль, д. 4 липня зъ мѣсто и комитѣ торговельныхъ а д. 9 липня зъ бѣльшихъ посѣлостей. Правыбны бдѣдуться въ червні.

— До министерства просвѣты покликанъ на мѣсто п. Ивана Левницкаго, именованого инспекторомъ, на помѣчного референта для справъ середнихъ шкѣлъ галицкихъ п. Едварда Харкевича, професора гимназіального зъ Тернополя. П. Харкевичъ есть зъ роду Русинъ.

— Зъ-пѣла Залозецъ пишутъ намъ: Гр.-кат. урядъ приходскій въ Нуцу доставъ тамтого року бѣтъ уряду податковаго въ Зборовѣ двѣ карты упоминающіе за незаплатенный податокъ. Карты были писаны, якъ у насъ звичайно, по польски. Парохъ бдѣславъ тотѣ карты назадъ, а жадавалъ русикъ. Урядъ податковий дуже дотенно рѣшивъ ту справу. Ого картѣ русикъ не посылаетъ, а абы научати пароха „моресѣ“, высылаетъ до него рекомендацїонный листъ адресованый по руски, ддто 29 марта 1889 ч. 65), а въ листѣ: польскій наказъ платничій на заплаченіе стемплевон кары за неостемпленіе нѣе того письма, въ котромъ парохъ просивъ о рускѣй картѣ, и два алегаты (тѣ двѣ карты). Парохъ має за то, что упоминувъ о свое конституціи заповрученіе право, заплатити 1 зр. 50 кр. + 30 кр. Правда, что дотенно! И то найнижайшій функціонеры бранжи финансовоі такий штурдер! — К.

— Кусникъ ц. к. староства рогатинскаго въ Гимлїи Липѣ. Зъ Рогатинскаго пишутъ намъ: Въ пѣсняхъ, казкахъ и переказахъ часто згадуютъ, что рыбаки вытягуютъ зъ воды замѣсть рыбы рѣзній дорожничности. Таке дѣлалось тамтого тыждня и въ сѣлѣ Вербиловцяхъ пѣтъ Рогатиномъ. Замѣсть рыбы, выдвинувъ рыбакомъ сакомъ цѣкаву дорожничность — кусникъ самого ц. к. староства зъ Рогатина. Се не неблизка, а нѣкимъ неоспорювана и въ Рогатиницѣ уже широко розголомлена правда. Не бувъ се, бѣрони Боже, який ц. к. урядникъ, але щось таково, что для каждого уряду найдорожше — урядовы акты: грубыі орудья урядовыхъ паперѣвъ, звязанныхъ мотузокъ, а для бѣльшого вага — хоть се було злишне, бо паперы сами собою були вагѣтѣй — прикрѣпленыхъ каменемъ. Ось таке дѣло пришло въ вербиловцкомъ рыбакови изъ Нептуновыхъ глубинъ выловлѣни на свѣтъ Божій. Сталось се якъ разъ подчасъ неприяности п. старосты, перебувавшого тогдѣ кѣлька дѣтъвъ у Львовѣ. Вышло-бы, что въ ц. к. старостѣ есть якась несприяюча ему рука, иначе годѣ собѣ вытолковать вандруку урядовыхъ актовъ по-за комнату урядову. Зловольна якась рука навѣстила безпощадно ревизію бюро староства, подобно якъ колисъ она унала о пѣвничю на подѣбѣе свѣтѣльничкаго пароха. Выратованый акты находяться вже въ рукахъ староства. Що въ нихъ мѣститься, се остаетъ очевидно для насъ грѣшныхъ невѣдомо. Вербиловчанамъ мали „казати пани“, что то акты „вже непотрѣбні, позатягані въ книгу и мали ити на складъ...“ *Fingenda finguntur.*

— Зъ рускаго народнаго театру. Гостина п. А. Цимаерова на сценѣ нашего театру въ Тернополѣ увѣчалаась дуже свѣтлыми успѣхами. Въ три выступы славной оперетковои артистки стянули тольکو публики, что велика замковъ сая ледви могла еи помѣстити. П-нѣ Цимаерова збирала немовнакѣй оплески за знамените выполненіе своихъ роль а на третѣмъ представленіи вручивъ їй директоръ п. Биберовичъ бѣтъ рускаго театру гарный лавровый вѣнецъ. Про гру и свѣтъ нашихъ рускихъ артистѣвъ выказалась п-нѣ Цимаерова зъ якъ наибѣльшою похвалою и дѣйствитѣльнѣ признавъ, что мимо невѣривающихъ способностей европѣйской артистки нашъ артистичній силы при нѣй зовѣмъ не побѣдѣли а творили для неи зовѣмъ приличне и зъ каждого погляду достойное окруженіе. Вчера т. е. дня 1 н. ст. малъ бдѣгравъ нашъ театръ въ Тернополѣ драму Карпенка-Карого „Наймичка“, нинѣ представляе комедію Вахуцкого „Дѣмъ отвертый“, въ суботу 4 мая бдѣе бенефисъ п-а Кляшевскихъ (выбѣръ шутки подамо пѣзнѣйше), въ недѣлю 5 мая исторична драма І. Варѣвскаго „Павло Полуботокъ“, во второкъ, среду и четверъ слѣдующаго тыждня будутъ гостити на руской сценѣ артистѣ и артистка Скарѣбковскаго театру иш. Скальскій, въ недѣлю 12 малъ бдѣдуть послѣднее представленіе нашего театру въ Тернополѣ а бдѣграна буде по разѣ першій драма Карпенка-Каро „Хто виненъ“, выставлювана зъ великимъ успѣхомъ на украинскихъ сценахъ п. заг. „Бѣзталана“. Въ понедѣлокъ дня 13 н. ст. дня выйдѣтъ театръ на шѣсть представлѣнь до Зборовѣ. Перше представлѣнь въ Зборовѣ бдѣдуть во второкъ, 14 малъ.

— Вечеромъ зъ танцами порѣшивъ устроити выдѣлъ товариства Рускои Бурсы въ Вережанѣхъ дня 7 мая с. р. въ сали казино мѣщанскаго. До ласкавой участи въ томъ вечеру заповруче выдѣлъ всѣхъ тыхъ Влов. павѣвъ и панѣвъ, що одержали запросныі бѣтъ выдѣлу, ще въ сѣчнѣ с. р. Особныхъ запроснѣвъ теперь не буде розсылатися.

— О цѣсаревѣ Елисаветѣ такъ пишутъ зъ Висбадену: Цѣсарева встаетъ рано о 6-той годинѣ и иде на проходѣ до лѣса, часомъ разомъ зъ архивагиню Валерію, а часомъ одинокю. Вернувши зъ

проходу до вѣлѣ Лянгенбекъ удаея цѣсарева до д-ра Менгера для лѣченія массажемъ, а бѣтъкъ купаетъ въ своей вѣлѣ и бѣтъ сѣдланіе. Для кушелей опроваждено рурами воду зъ висбаденскихъ жерель кучелевыхъ впрѣсть до вѣлѣ. О год. 11-той выхѣдитъ цѣсарева на довшій проходѣ до лѣсу и вертае о 2½ год. по полудни на обѣдъ. Пообѣдавши выхѣдитъ цѣсарева вновь на проходѣ, але вже разомъ зъ донькою або еи нареченымъ арх. Сальвартомъ. Вертають о год. 7-мой вечеромъ. Въ сей способъ проводить цѣсарева до бѣтъмъ годинѣ на проходѣхъ. При томъ не принимае нѣйкихъ визитѣвъ, анѣ сама не бдѣдае нѣкого, а полиція пыльно доглядае, чтобы нѣхто зъ цѣкавости не входивъ цѣсаревѣ въ дорогу на проходѣхъ.

— Намѣстникъ и маршалокъ Галичины мають нинѣ мати аудіенцію у цѣсари, намѣстникъ передъ тѣмъ зложитъ присягу яко тайный совѣтникъ. Гр. Гаденій розпочавъ такожъ вести у Вѣднѣ переговоры въ справѣхъ финансовыхъ проинаціи.

— За упокой душѣ бѣ. п. Григорія Якимовича устроено товариство „Академическій Кружокъ“ поминаніе богословеніе дня 4 (16) малъ с. р. о год. 10 рано въ Володѣйскій церкви. Проповѣдати буде о. Теодоръ Луцкѣй зъ Годова.

— Дирекція проинаціи фонду галицкаго. На першѣмъ засѣданію 29 цвѣтня порѣшено: На урядникѣвъ концептовыхъ покликуея двохъ комисарѣвъ повѣстовыхъ, одинъ конципентъ и трѣхъ практикантѣвъ. Староста Ант. Левницкій, заступающій члена дирекціи Ггермана, буде помѣчнымъ референтомъ. Персоналъ рахунковый буде складатися зъ одного урядника въ рангѣ рахунковаго совѣтника и одного резидента. Намѣстникъ може прибѣльшити персоналъ урядникѣвъ въ разѣ потребы же иными силами. На покрьтѣе выдѣлѣвъ зажадали бѣтъ выдѣлу краєвого 20,000 зр. зъ резервового фонду. Бюра дирекціи будутъ мѣститися въ намѣстництвѣ. Инструкцію администраціи для урядникѣвъ уложитъ д-ръ Верещинскій, староста Ггерманъ и совѣтникъ рахунковый. До 14 дѣтъвъ, по оголошенію едикту, мають бдѣдатися дирекціи все документы, дотыкающіе права вынайма проинаціи.

— Зъ Золочева пишутъ намъ: Якъ въ Равѣ руской такъ и въ Золочевѣ зъявився ще передъ чотирма недѣлями якийсь чоловікъ, что збиравъ замовленія на портреты. Бравъ бѣтъ по 3 зр. за задачу, але и слѣдъ по нѣмъ загинувъ. Называвъ онъ себе въ Золочевѣ Emil Paul Rasano, а мавъ мешкати у Львовѣ въ готелѣ Жоржа. Выглядъ его: молодой, середного росту, досытъ марный, шатины. Може се декого остереже.

— Вѣденскій дневникъ антимоинтскій посла Верганія помѣститъ въ н-рѣ 114 зъ 29 цвѣтня статейку на тематъ судѣбности галицкаго. Представилъ тамъ такую справу. Одна бѣльша фірма вѣденска мала вѣселѣе жадаваніе до Генѣ Бенчерови, купчихи жидѣвки въ Стрыю (котрой чоловікъ понавъ недавно въ конкурсѣ, а теперь его жѣнка, якъ се уже звычавъ въ Галичинѣ, есть вѣстательскою фірмою). Вѣселъ бувъ платный на дни 22 сѣчня с. р., отже вѣденска фірма внесла позѣвъ вѣселѣвый у Вѣднѣ дня 31 сѣчня, а до нинѣ той позѣвъ не мѣтъ бути дѣрученъ Бенчеровѣй въ Стрыю, бо судъ стрыйскій, якъ каже, не мѣтъ еи одшукати. Тогдѣ фірма выслала позѣвъ рекомендацїоннымъ листомъ на почту до Стрыи, але и листъ повернувъ до Вѣдны, бо урядъ почтовый заявивъ, что Бенчерови нема въ Стрыю а выѣхала до Рашева. Тогдѣ вѣденска фірма удаея до бурмистра въ Рашевѣ, а и той бдѣписуе, что Бенчерова въ Рашевѣ не звѣстна и еи тамъ не було. Фірма, чтобы прїити до своихъ грошей, мусѣтъ установити куратора. Тѣмчасомъ хочъ Бенчерови судъ стрыйскій не може бдѣлати, она ише листы до той вѣденскаго фірмы и каже, что она тогды заплатитъ, коли їй ошчѣсь. Шоось подобнаго — каже Deutsches Volksblatt можливѣ толькы въ Галичинѣ, а о судѣ стрыйскѣмъ вы казуе такий догадъ, який намъ здѣсь неимовѣрнымъ и дѣлаго его не повторяемо.

— Адвокатамъ Роньскому и Краттерови не дае супкою Kurjer Lw. Вчера звѣстивъ Dziennik Polski, что выдѣлъ львовскѣмъ палаты адвокатской має розсудити тѣми днями справу и заклады, починеній обѣмъ згаданнымъ адвокатамъ. На то замѣчае нинѣшний Kurjer Lw., что выдѣлъ палаты адвокатской не може розглянути сѣи справы бдѣвнодѣ, бо акты суть пѣтъ ключемъ въ судахъ, а что заходитъ можливѣсть выточити тѣмъ панамъ пропѣлъ карный, тому нѣхто не може въ нихъ розглянутися безъ дозвола трибуналу. — А справу адвоката Краттера, оперту на актахъ конкурсовыхъ кредитоваго товариства мѣскаго, почавъ вже слѣдити львовскій судъ карный на интервенцію державной прокуратуріи. Слѣдство веде совѣтникъ Савчинскій а первого свѣдка завѣзвано нинѣ переслухати. Тому придержати выдѣлъ палаты адвокатской свои доходженія.

— Дѣбра Мошкѣвъ и принадлежній до того другі сѣла продавъ п. Станиславъ Полянскій графу Плятерови зъ Динабурга.

— Профессоръ Юліанъ Медведицкій, теперѣшній ректоръ львовскѣмъ политехники, обѣймае на два мѣсяцѣ управу ректорату политехники на часъ бдѣтукіи ректора проф. Збержка.

— Перенесеніе суда. Министерство справедливости вдоволюючи ухвалѣ галицкаго сойму, порѣшило перенести повѣтовый судъ зъ Криницѣ до Мушинъ по новымъ роцѣ 1890. Рѣвночасно буде перенесенъ такожъ и урядъ податковий зъ Криницѣ до Мушинъ.

— Министерствѣ просвѣты и справедливости поручили комисіямъ для державныхъ испытѣвъ правничихъ и судовыхъ, чтобы зъ бѣльшою докладностію, якъ се дѣлалось часто досѣ, выпытывали кандидатѣвъ, бо судовій и политичній урядники державній заявляють часто недостатѣкъ потрѣбнаго знанія теоретичнаго.

— Загальній зборъ тов. „Академическій Кружокъ“ бдѣдуться дня 4 н. ст. малъ о год. 6½ вечеромъ въ III сали львовскаго университета.

— Дрѣбній вѣсти. Цѣсаръ жертвуваетъ для громадѣ Посухѣвъ, пов. бережанскаго, 100 зр. подпомогі на будову школы. — Президенту угорской академіи наукъ хотѣли еи члены надати гр. Андрасову, а коли онъ тои почести не прїянявъ, жертвовали министрови Каллио. — При будовѣ нового будынку почтового упавъ вчера зъ высо-

ты другого поверху 20-лѣтній муляръ Мартинъ Ивановичъ зъ Бродѣвъ и тяжко потовокъ; нещасного бдѣвели до львовскаго шпиталю. — Мѣсто Судомаръ значно погорѣло минушого тыжня.

Надбслане.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, что выѣхалася простымъ средствомъ бѣтъ 23-лѣтній глухоты и шуму въ ухахъ, готова описъ того ередства по нѣмѣнни переслати даромъ всѣмъ бажачимъ. Адресъ I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Вѣсти зъ Авл. Львовском.

Презенту одержали оо.: на Устѣ Ромуальдѣ Фицловичъ а на Борудѣ бѣтъ митр. Ординаріату Андр. Яворскій зъ Крушельницѣ.

Завѣдательство Войнилова одержавъ о. Мих. Форисъ, тамошній сотрудникъ приватный.

Прив. сотрудничество въ Пустомытахъ одержавъ о. Ник. Кукуруза, новопоставленный пресвитеръ.

Кан. институцію на Лѣвони одержавъ о. Григ. Кончевичъ.

Завѣзаны до кан. институціи оо.: Стеф. Лежоговскій зъ Лѣвникъ на Ольховецъ и Ем. Целевичъ на Завѣй.

Намѣстництво годиться на кан. институцію оо.: Іос. Реваковича зъ Гайвъ на Хмельку и Ден. Заневича на Городиславичѣ.

Декреты удѣленія бѣтъ испыту конкурсового на 6 лѣтъ одержали оо.: Ром. Крижановскій зъ Корчина и Лука Войтовичъ зъ Рожнева.

Вѣсти зъ еп. Станиславѣвском.

На конкурсъ розписанъ зъ речинцемъ до 29 червня с. р. Далешева, дек. город. Рошнѣвъ, д. тысяч., Тюдѣвъ, д. кос., Лисецъ, д. стан., Пасѣчна, д. стан., и Подгайчики, д. колом.

Презенты одержали оо.: Левъ Глѣбовицкій на Тюдѣвъ, д. кос.; Юл. Ставничій на Темерѣвѣ, Д. Нестайко на Чернелиці, І. Андруховичъ на Жукѣвъ и Мих. Бабякъ на Тумирѣ.

Совѣтниками консисторскими именованъ оо.: Мих. Гуля зъ Борщева и Софр. Литвиновичъ зъ Олешова.

Завѣдательство одержали оо.: Евг. Проскурницкій въ Кимполонѣвъ, Вас. Криницкій въ Лисци, Вас. Каргуть въ Подгайчикѣхъ, Іос. Лукасевичъ въ Далешевѣ, Мих. Яцкевичъ въ Пасѣчній и Григ. Ковчъ въ Рожневѣ.

Сотрудничества одержали оо.: Вол. Левницкій въ Петрилѣвъ, Онуфр. Лелетъ въ Валинцѣхъ, І. Гошоватѣвъ въ Печенѣжнѣ, Конст. Ткачевичъ въ Боршиковцѣхъ, Сев. Матковскій въ Сянтинѣ, Ксен. Гуглевичъ въ Угрини, І. Крижановскій въ Бучачи, Дим. Хомявъ въ Городку, Ем. Абрисовскій въ Тысьмениці, П. сотр., Ник. Бачинскій І. сотр. въ Тысьмениці, Ник. Стемгурскій въ Ганусѣвцѣхъ, Ер. Варишъ въ Сянтинѣ и Ем. Глѣбовицкій въ Бѣльчи-Доброкутѣ.

Господарство торговля и промыслъ.

— Тягнѣня львовѣвъ дня 1 мая Львѣсы державныі зъ р. 1860: Головна выграна 300,000 зр. на сер. 13,441 ч. 4.; выграна 50,000 зр. на сер. 18,465 ч. 6.; 25,000 зр. на 8,696 ч. 7, а по 10,000 зр. сер. 6,043 ч. 2 и сер. 18,587 ч. 8. — Львѣсы кредитовыі: 150,000 зр. сер. 3619 ч. 29.; 30,000 зр. сер. 338 ч. 5.; 15,000 зр. сер. 4,125 ч. 7, а по 5,000 зр. сер. 1872 ч. 11 и сер. 4,061 ч. 1872; крѣмъ того вытѣгнано такий числа серій: 136, 318, 333, 353, 872, 1861, 1872, 1922, 2001, 2657, 2854, 3289, 3300, 3323, 3479, 3542, 3619, 4061 и 4125. — Австрійскій львѣсы Червоного хреста, 25,000 зр. сер. 11,783 ч. 20.; 1,000 зр. с. 2338 ч. 36.; по 500 с. 1,736 ч. 8, с. 6,327 ч. 8 и 11,195 ч. 31. — Италійскій львѣсы Червоного хреста, 15,000 лірѣвъ с. 1967 ч. 19.; по 2000 лірѣвъ с. 2,255 ч. 41 и 8,263 ч. 42; по 1000 лірѣвъ с. 35 ч. 33 и с. 6373 ч. 39.

Послѣдній вѣсти.

О. Пюрко, делегатъ еп. Юл. Пелеша, мавъ на вѣчу католикѣвъ бесѣду, въ котрій пояснивъ становленіе Русинѣвъ (супротивъ Риму и Австрійи) и заявивъ, что Русины позостають за вѣсѣды вѣрными католицкѣй церквѣ и Австрійи.

Телеграммы „Дѣла“.

Пешть 2 мая. Нинѣ розпочалася въ угорскѣмъ парламентѣ дебата бюджетова. Мудрѣнь зѣ крайномъ лѣвнѣмъ поставивъ внесеніе, чтобы палата не ухвалала бюджету.

Берлинъ 2 мая. Правительство нѣмецке має по выпущенію комисаря полиціи Вольгемута зажадати бѣтъ швайцарскаго правительства поясненія цѣлон справы взглядно сатисфакціи.

Букарештъ 2 мая. Принятіе наслѣдника престола було дуже торжественное. Цѣле мѣсто було прекрасно удекороване а вечеромъ бдѣбулася иллюминація. Король, королева и наслѣдникъ престола вѣзли вечеромъ улицями. — Король приказавъ спровадати селянамъ державну землю сподѣваючися тѣмъ поднести добробытъ краю.

Софія 2 мая. Полиція тутешна приказала всѣмъ эмигрантамъ, вернувшимъ недавно до краю, выѣхати до трѣхъ дѣтъвъ до своего мѣсяца принадлежності. — Незадовго розпочнутыя переговоры зъ Сербією въ справѣ торговельной.

Люксембургъ 2 мая. Кн. Адольфъ Нассавскій позостае дѣти, доки не передастъ правительства въ руки короля.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і русяк свят) о 5-й годині по полудні. Литературний додаток „Библиотека найзначительнейших новостей“ виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату на ісперату приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет, ул. Кароля Людвига 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, O. Oppel I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за ісперату платити у Львові.

З 3-м днем 1 (13) червня зачався II-й чвертьрок нашого видавництва. Просимо поспішати з предплатою і з есентуальним виробництвом залеглостей.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Нині збирається знов рада державна на засідання, котрі мабуть потягнуться не довше як до 28 мая. Після підвурядових виступів у Будапешті буде назначений речник скликання сибільних делегацій майже на певно на 12 червня, але перед зеленими святами вони ніяк не зберуться. Після Presse буде на сій сесії вже на певно ухвалений закон о марках торговельних і правительств обох половин держави вже порозумілися в сій справі.

Межа угорським і австрійським правительством мають розпочатися незадовго переговори що-до участі Австро-Угорщини в міжнародній конференції для управління законодавства о робітниках, до котрої нинішню подає Швайцарія. Єсть майже певна річ, що Австро-Угорщина возьме участь в сій конференції.

При вчорашньому виборі до вибраних у Відні побідили знов антисеміти. В п'ять округів вибрано 30 антисемітів з 6 лібералів. При доповнюванні виборів до ради м'єскої з Маргаретеною вишють також антисеміти.

В угорським парламенті розпочалася вчора дебата бюджетова. Після виступів з Пешту мав бюджет угорський в останніх часах значно поправитися а новий міністер має то сконстатувати на найбільшій засіданні і заявити, що доходи перевищують преліминар. На вчорашньому засіданні промовляло кілька бесідників проти бюджету а пос. Мудронь з екстремної лівниці поставивши менем партії незалежним внесенню, щоб палата однінула бюджет з огляду на державно-правне становище правительств і на його політику економічну.

Сзас доносить, що намісник гр. Бадені конферувал з міністрами гр. Таффе і Дунавським а б'є так з директорами найбільших в'їденських інституцій фінансових. Рахувалося між ними також о то, щоб облігаціям провінційним надати вартість пупілярну. Намісник буде старатися о то, щоб вимагати окремого закону, котрий мусів-би ще тепер бути ухвалений радою державною. Вигалд дасть справа проінаціяна багата роботи і насуває нею адміністраційну трудність.

Після Сзас у мав бувшій краєвий делегат намісництва гр. К. Борковскій вступити знов до служби публичної а менше до міністерства для Галичини.

Вчора закінчилося в'їче католиків. На послідньому засіданні б'є так адресу в'їча мадридського, котре зовсім солідаризує з ухвалами в'їча в'їденського. Од так промовляв кн. Лакшенштайн проти капіталізму, і ще кількох другіх бесідників а на послідньому уділив кард. Іанль-баверь учасникам в'їча благословенства папи, котрого всі присутні вислухали на колінах.

Секція в'їча католицького для справ соціальних ухвалила в справі промислових резолюцій, в котрій жадає заведення санітарних палат промислових, розширення обов'язку викупуватися фактовим узабавленням, внесення домоходних торговель і обмеження роботи в карних заведеннях. Секція для школи вищих постановила старатися о заведення католицького університету в Зальцбурзі. Секція для місій католицьких ухвалила підпирати товариства місій. Трапистів Грост, вернувши недавно в полудневну Африку, доказував при сій нагоді, як велике значення мають місії для релігії і н'їмецького народу. Вчора ввечері відбулося нове засідання в'їча а б'є так устроєно шир для католицьких студентів.

Католицький Славяне, учасники в'їча католицького у Відні, збраліся були онюди в католицькій касі — як доносить Сзас — щоб заявити і розширити товариство ім. св. Кирила і Методія. На с'їм зборі були Чехи, Моравяне, Словаки і, розуміється, Поляки; був еп. Гога з Праги, пралаць Потулицький з Велеграду, єпископ з Берна, кс. Хотковскій, гр. Тарновскій Станіслав і др. Предсідателем збору вибрано гр. Тарновського. Іменем Полянським промовляв кс. Хотковскій і заявив, що всі присутні на зборі Поляки приступають до товариства ім. св. Кирила і Методія а б'є так говорив о небезпечності, яка грозить католицьким Славянам. Не стало того мура — казав бесідник — яким була Польща, що заславля Славян

тільки столітній. Ви не маєте поняття, що д'єся у нас з нашою в'їрою. Тут наводив бесідник приміри з поступованої Росії супроти католиків. Ухвалено б'є так підпирати товариство ім. св. Кирила і Методія у всіх краях славянських, з ексекутивним комітетом на Мораві, єпископським осідком товариства має бути Велеград. Але ухвалено також, щоб з всіх єпархій славянських в Австрії єпископи назначували делегатів. Ухвала та — каже Сзас — єсть для будучности великою ваги.

Дня 1. мая була польська депутація під проводом аеп. Моравського у нунцій Галімбертія, котрий в'їшов до мамо досі сходявся з Поляками і мав бути як панскій дипломат рівнодушний для Полянським. Депутація б'є так йому честь мала отже на ціля дати йому т'їм доказ, що Поляки не мають до него ніякого жалю. Галімберті розговорював з кожним членом депутації. Гр. Шептицького пытав, як розважаються Васильяни в Галичині, котрих реформа єсть — як доносить Сзас — „dubionem diekiem“ Льва XIII. Перед гр. Дембицьким вихваляв нунцій Сзас і сказав йому, що він знає двоох Полянським але становить офіційне має свої вимоги. Дякуючи б'є так аеп. Моравському за привіт депутації сказав, що папа дуже интересує справою польською.

Після Намб. Сог. мав цесарь Вальгельм вибратися в другий половині липня в дорогу до Англії. Більше-менше в т'їм часі, але ще перед відходом цесаря до Англії має наступити стріча з царем в Кіль або в котрімсь в'їмшій приморській м'їст'ї. Цар має в ту пору в'їхати до Копенгаги і при сій нагоді б'є так в'їхати цесаря.

В неділю б'є так в Франції велике національне торжество, торжество ювілею французької революції. Торжество розпочався в Версалю в присутті президента републики, всіх міністрів і найвищих достойників військового. О 1 год. того дня в'їде Карно з елєксійон-палати в поїзд до Версалю. В Севр на границі двоох департаментів будуть усталені перші тріумфальні ворота і тут будуть єго в'їтати м'їсцеві власти. В Версалю будуть усталені другі ворота і тут пов'їтає єго рада м'їста при в'їєр'їлах з шумом. О 2 год. розпочався б'є так властиве торжество в т'їм самім будинку, де 1789 р. перший раз збраліся були єдинопольні народи. На с'їм домі б'є так в'їмурована чорна мармурова табличка 7 1/2 метра шириною а 2 метри високою, на котрій будуть ушукані двоох в'їдних навіс. Обіда б'є так дефіляда войска, а в зеркальній саль версальського замку угостення 1500 гостей. В замковім парку будуть грати „м'їс вод“, всі водотриси, які в'їмуть в парк, будуть на той день пушкы — парада, як в'їже б'є так в'їмуть в'їєр'їлах Версалю не в'їд'ї.

О прив'їзді митрополита Михайла до Сербії говорено в послідніх часах так багато і так напевно, що здалося, що прив'їзд єго наступити вже леда день і що в Сербії настануть знов якісь важкі зміни. Показує тепер, що справа митроп. Михайла все-таки не стоїть ще так добре, як-би то бажали собі єго прихильники в Росії і в самій Сербії, бо єсь що пише „Гражданин“: В Сербії стало знов неясно. Роздор' між міністерством а регентією д'їде мабуть аж до антагонізму. І хто-ж би то мовіти, що причиною незгоди єсть особа митроп. Михайла і королевна Наталія? Милан боїться найбільше того, щоб не прив'їхала королева, а може не так б'є так боїться, як Австрія, і для того в наслідок підмови австрійським дипломатом мав Милан загрози, що верне до Б'їлграду, скоро би мала там прив'їхати королева. З сего виходить отже, що прив'їзд Михайла і кор. Наталії не єсть так певний, як то ще до недавня говорено. Впрочім що-до самої королевни, то єсть річ, що то не в'їмуть австрійським дипломатом, але єї власна воля була м'їрдакою і що она сама казала регентію заявити, що годиться на все то, що регентія буде уважати за добре. О митроп. Михайл доносить тепер, що він в'їхав з Москви до Петербурга і перебуває там кілька неділей, отже прив'їзд єго до Сербії оп'їнєв-би в найближшій разі о кілька неділей, а навіть коли б і прив'їхав, то все ще не зайв-би, бо б'є так не так скоро, верховного становища в сербській церкві. Кола почала ходити по головах, що терп'ївний митрополит Теодосій має достати димісію, то б'є сам, думаючи, що регентія носить д'їстно з гадкою єго спенсіювати, ходити до Ристича і пытав єго, о єдинок та поголовка має правду. Ристич б'є так єму на то, що регентія не думає зовсім допустити тепер до якихсь зміни в об'їзді митрополитського престолу і о б'є так єго суротувати Теодосія, що в такім случаю, коли-б мала д'їстно наступити яка зміна, то правительством пов'їдомати єго завча

су, щоб б'є так сам м'їг податися до димісії.

Межа ліберальною регентією а радикальним міністерством Гринча прийшло було до поважного непорозуміння по причині зміни посла Михайла Христича при берлінським дворі. Христич мав повне довір'є у короля Милана і був люблений в Берліні, але як раз для того хотіло єго міністерство у сунути. Тому спротивився Ристич і другі регенти а Ристич сказав Гринчу, що регентія не може пристати на то, щоб міністерство м'їшалося до політики заграничної і хочє мати на с'їм полі свободу д'їляти. Ристич обставав отже при своїм і здає, що правительству єму уступило, бо Христич остався і в даліше на своїй посаді.

Велику сензацію в'їзду в Сербії викликав друкований в „Малых Новинах“, орган Пері Теодоровича роман під заголовком: „Абдиакція“, в котрім представлено дуже драстично і без дискреції ц'їле життя короля Милана б'є так часу оголошення єго князем сербським аж до абдиакції.

Румунія має вже свого наслідника престолу. Дня 1 с. м. прив'їхав до Букарешту кн. Фердинанд Гогенцоллернскій а жителі пов'їтали єго з таким ентузіазмом, що сам король зазначив велику вагу сего факту, перед дипломатами. Кн. Фердинанд мав первістно прив'їхати аж при кінці сего м'їсяця, але на жаданє короля мусів б'є так прив'їхати скорше, щоб єго м'їг взяти участь в додатковій сесії сенату і в торжестві проклямованя Румунії королевством.

Дописи „Діла“.

З Товмачкого.

[„И о одежде его меташа жребий.“]

Під будову нового суду повітового в м'їстечку Огніви з'їбовалася постаратися о грунт одповідний громада м'їска с'їбливо з двором Домніака Лукасевича. А що руска ерекція при матричній церкві в Огніви має в середмістю реальність в об'їарі 2 до 3 моргів з фронтом до площаді, де парку л'їтє тому стоїло руске приходство з будинками, гумном, садом і огородами, вартуючи найменше 2000 зр., то жидовско-проінаціяна більшість ради м'їскої, м'їмо протесту братства церковного, ухвалила такий „компроміс“ з двором м'їсцевим: Рада м'їска „жертвує“ під будову нового суду згадану реальність руского приходства, а двор в'їзв за ту реальність відступити рускому нарохови околє 4 морги поля, доброн пов'їм за м'їстком, вартуючого яко-би 500 зр., а половину сев вартості громада м'їска дворови зверне. Дотичні доходи переپردازив на м'їсци п. Попель, комисарь ч. к. староства в Товмачі, а також єдинопольні деканата товмачкого в'їчного не закінув протів сего укладу, очевидно руководчись тим, що тепершній бенефіціант х'їлєво більше може мати доходу з 4 моргів поля хоті і далекого, як з порожнього грунту під будову та з огорода в середмістю, де б'є так шадників тяжко устеречис.

Покривдене братство церковне внесло тогді до ставніславського ординаріата пропаніє писемо, в котрім в'їложило, що згаданым компромісом забирають рускому приходству реальність середміску в вартості 2000 зр., котра єсть найзнаменитішою частєю м'їстку закладного приходства, а нато м'їст накидають приходству далеке поле в вартості чотири разів меншій, щоб оттак і в Огніві, подбно як є в другіх м'їстах давно вже сталося, руско-церковний поєдності в середмістє так в'їтиснути, аби не стало там і сл'їду з пред'їсних фондів, маючих нагадувати жителам славу Божу, — і жадало для загрошеного майна церковного оборони.

Отже раді ми под'їлитися з с'їм б'є так радно в'їстєю, що Преосв. д'їр Пелеш протів згаданого компромісу уже заложив своє veto. Викликало оно може ємченє в'їзв'їтє г'їзв'їтє шершен'їв і трут'їв пов'їтових, ласих на рускій м'їд і жертволюбних там, де можна б'є жертвувати не своє, а чуже нехай б'є і церковне добро, але рівночасно розбудило також загугану совість загугу, котра чейже і в глухій Товмаччині почне вже розуміти, що всякого рода безд'їля не мають патенту на успіх в'їчній. М.

З Калуща.

[Господарка м'їска в Калущі.]

В нашім м'їст'ї б'є так самого початку автономії все нема гаразд, а головна причина тому, що м'їщане не мають часті вибрати на бурмистра свого родного м'їщанина, чи то Русина, чи Поляка, — в т'їм д'їлі не робі

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії:

на цілий рік . . . 18 зр.	на цілий рік . . . 24 зр.
на пів року . . . 9 зр.	на пів року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр.	на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.	

у Львові:

на цілий рік . . . 16 зр.	на пів року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи австрійські лише на попереднє застереження. — Реєстрація неопечатаній в'їдній б'є так порта.

Подорожне число коштує 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. б'є так однострочні печатні, в'ї рубр. „Надбеласе“ по 20 кр. а в.

Подати числяться по 10 кр. б'є так штиха.

мо р'їзниць, бо і м'їщане-Поляки б'є так, що т. зв. „єрархія єсубільна“ лише за себе дає, а м'їщан, як Русинів, так і Полянським, по голові не погладить. Межа нас м'їщан Русинів і Полянським кидають єсть незгоди, бо боїться, що ми вкупі — стали-би силою, не дали-би леда кому за н'їс водити, не були-би тою грядєю, на котрій мають рости тільки або панський тулипан або кабаз жидівській. „єрархія єсубільна“ б'є так з жидовою, а жиди в н'їшніх часах з'ї все користають і під основою того братерства висекають всі соки з м'їщанства як руско так і польсько. Короткогладий „єрархія єсубільна“ немов не бачить, що і н'їх м'їткі один за другим забирають жиди, — може бути, що як уже т'їм „єрархам“ в'їчно не лишиться, як все уже перейде в жидівській руки, тогді може они почнуть брататися з народом руским і польським — та вже буде за п'їзно.

Отже нам, м'їщанству калуському, усе накидують на бурмистрів людей не родимих, до того або халчівих або несподобних. Халчівий не б'є так о добробут м'їста, тільки щоб сам і радий з м'їска доходу жили, та доходи м'їска марнували. Бурмистри опиралися в'ї в'їзв'їтє, були єсубендовані разом з радою, а багато радних було таких, що ще і н'їн „Іванова хата“ для них не пропала, як-би то добре в'їзв'їтє сл'їдстві р'їзні справ, — тільки що того н'їхто не робить.

Тож б'є так давнішого уже часу иде в Калущі боротьба між м'їщанством християнським з одної сторони, а т. зв. інтелігенцією м'їською сполученою з жидами з другої сторони. М'їщанство борєть о раціональну і правильну господарку м'їску і немалосердно в'їстувало протів всякого деморалізації, — але на жалі, м'їщанство не в'ї сил'ї добитися більшості супротив обох єсуб'їзв'їтє: т. зв. інтелігентів і жидів, котрі знаходять підпору в'ї тих кругах, де єсть сила. А треба знати, яка то т. зв. інтелігенція в м'їст'ї? Якє частина між нею — люди на становищах, справді інтелігентні, а решта то шумовина, котра не в'їтє тон назви „інтелігенція“. З'їзв'їтє в'їзв'їтє в'їзв'їтє писарина, нераз прогнаний, за неладний кавалер, доброн єсуб'їзв'їтє на собіє має, а за р'їк, два, став вже панком у м'їст'ї, на м'їщан давить з'ї гори, знаєє з панамі, бо дестється н'їм, удаючи патріота польського, а єє в'ї н'їшніх часах поплачує. В'їробивши собі так „опінію“, панок такий посягає за достоїнства автономії в м'їст'ї, очезає, не щоб служити щиро та совістно для добра м'їста, але щоб наживатися. К'їлько то м'їщане наборили в'ї раді м'їскої протів такої наживи, і н. пр. щоб панк-радний не б'є так разом з жидами єсуб'їзв'їтє проінація з р'їзними процентами?

Бурмистри калуські аж до останнього, небажача Ніколяса, єдинопольного гарбара калуського, були чужинцями, не була ознакомпені ан з єдиносинами ан з людостою м'їста, — отже за бурмистра господарува властиво поліція.

Нині наше м'їсто знов заступлене чужою головою. Бурмистром Калущі єє тепер пант Никорович, котрий дєс в'їде мав якийсь, кажуть, навіть значимий маєтні, а прибувши недавно до Калущі, закупує собі тут хату з невеличким огородом. П. Никоровича вибрала інтелігенція з 1-го круга радних, а потім рада під натиском вибрала єго бурмистром.

П. Никорович не сотворений на бурмистра в Калущі. Людності м'їста не знає, не знає і не б'є так знати. Яко пант з панів в'їхто не ходить, а в'їзв'їтє коли не верхи то повозом; часу н'їколи не має, бо занятий челядію, к'їньми і касю задатковою, до котрої приліг, — а в'ї магистрат єсть лише гостем. Через то урядники м'їска забирають собі час р'їчями, котрі належать тільки до бурмистра, а справи громадськї належачі до аверхности громадської, полагоджує поліція під проводом єсуб'їзв'їтє В'їшмирського. За те поліція не сповняє тих обов'язків, котрі до неї властиво належать, а заступають єї по часті жандармерія та в'їчній вартівники. Одного, чого поліціяні точно пильнують, то м'їска в'ї р'їзничі. Попередній бурмистр ще прид'їлювали собі бодай яку-так частину урядованя, якє с'їраву будівлян, пискову, контролю над худобою до р'їзні, підручний протокол, прид'їлюване роб'їт ферментам і т. п., деколи заглянули і до шарварку, — н'їшній же бурмистр п. Никорович, одним словом, про н'їчо не знає, тільки що готового єму урядники або єсуб'їзв'їтє поліціяні пропозають, то б'є так підшиє, завернувши до магистрату межи 10-ю а 11-ю годинною, коли в'їде до каси задаткової. То ц'їла єго робота, ц'їле урядованє. Також ліцитація б'є так без єго. П. Бурмистр прид'їлює своєму заступникові п. Теніцкому перевести дисципліну рку протів єсуб'їзв'їтє В'їшмирського і одного поліціяна за надужитя, а м'їмо того, що радий налягає, щоб

на часть следствия суспендовати селѣдѣбля, бурмистръ того не учинявъ и черезъ то сѣдѣство затруднено.

Въ мѣстѣ Калужи болота по уха, дороги нема аніи одной, абы было куда переѣхати або и перейти, а за шарварокъ треба за рубль 1888 зложити готовкою 800 зр., зъ которыхъ громада сельскій, мудрѣйшій бѣдѣ Калужа, зажадала на свои дороги та мосты. За урядованія теперѣшного бурмистра въ Калужі добрыхъ дорогъ певно не буде, а делегатъ повѣтовый — нѣ Богу свѣча нѣ чертову огарокъ — байдуже ему про Калужу.

У всѣхъ тѣхъ справъ повиненъ-бы вѣзватуи маршалокъ повѣтовый и взяти инициативу до направи цѣлого шлендріану мѣстего. П. маршалокъ, бувши одного разу въ дѣлѣ армарковѣмъ въ урядѣ громадскѣмъ, самъ перевѣдивъ, що кромѣ ветеринарія въ урядѣ нѣкого не було. Такъ звичайно буває. Пашпортѣвъ бурмистръ не подаєувать и не підписує, але каждый мусить удаватись до асесора Фішля Штайна — той пашпорты підписує и печать прабиває.

Словомъ, такъ далѣе господарка мѣска въ Калужі ити не може.

Одинъ зъ мѣщанъ.

НОВИНКИ.

— Въ Тысьмениці перейшло онотды — якъ доносить Dziennik Polski — 10 родинъ маломѣщанскихъ на православіє. Dziennik бачить въ томъ фактѣ „адаптацію москвофильску“ и рѣвночасно доносить, що дотичне ц. к. староство высало до Тысьменицкѣ комисію, котра має розслѣдити причину той зміны вѣры.

— Зъ Рогатинского пишутъ намъ: Въ женской школѣ въ Рогатинѣ иде не по педагогичному. Пани учительки (есть ихъ зъ директоркою 5, а лишъ одна Русинка) бавляться въ политику польску. При наудѣ руского языка придерживаются (кромѣ двухъ) дуже цѣкавой системы. Каждое реченье каждого читаного уступу кажутъ дѣтямъ слово за словомъ перекаладати на мову польску, мовъ-бы то рускій языкъ бувъ дѣтямъ незнайный, а тымъ-часомъ большій половинѣ дѣтей лекше высловитися по руски, якъ по польски. Дѣти чатаги по руски не вѣють, бо на поргавне oddanie w języku polskim иде весь часъ, и такъ обмежений (3 години тыжднево)! По деякихъ класахъ бувають часами замѣсть руского цѣлкомъ, що инше, особливо любить то одна учителька, про котору буде ниже. Подчасъ науки руского языка бесѣда ведеться по польски. Противъ такои науки Русины рѣшучо протестуютъ. Пѣсню плану науки языкъ рускій и польскій мають выкаладати независимо одъ себе — языкъ рускій не має бути лишъ похичаекомъ польского! Всѣхъ учительокъ перевѣщає патриотичномъ молода учителька панна Зброжковна. На годинѣ руского языка она одчитує дѣтямъ рѣшныя рѣшанія або рѣшныя польскія. Молитвы школьнѣе каже она всѣмъ дѣтямъ безъ рѣшницѣ вѣроисповѣданя, проводити по польски. А на котрихъ бы у насъ молитвы польскою, то она перерыває ихъ: A ty się jeszcze nie nauczyła? и каже молитвы другой. Рускій катихизъ, довѣдавшись о томъ, запротестувавъ противъ той педагогички раппу Зброжковне, котра, не во гнѣвъ ей сказавши, не має студій и испитѣвъ, тожъ повинна бы старатися бути якъ найточнѣйшою въ своихъ обовязкахъ супротивъ дѣтей народности рускои. Сего мѣсяца одходить одна „членка“ учительского тѣла той школы (и то одинокъ Русинка). Окружающа рада школьна повинна при обсадѣ того мѣсца уважати руску народность и руске вѣроисповѣданье.

— Зъ-підъ Перегирькиа пишутъ намъ: Дня 1 н. ст. мая с. р. на сплавахъ підъ Облазомъ въ добрахъ митрополитскихъ на фабрицѣ жидъ Кризера, котрый арендує вырубъ лѣсовъ митрополитскихъ, трамъ зломивъ робѣтниковъ Федоровъ Халусякови зъ Перегирьска погу. Бѣдний той чоловікъ безъ землѣ, отецъ пятеро дѣтей, живъ зъ праці дукъ, а на фабрицѣ ставъ калѣкою. Хто має дати помѣчъ бѣдній вдовѣ и дѣтямъ при такомъ нещастю, якъ не Кризеръ, котрый зъ той фабрики може мати до 60.000 зр. рѣчного доходу! Такій богатъ Кризеръ повиненъ бы и лѣкаря держати на фабрицѣ, бо бѣдний робѣтникъ самъ негоденъ лѣкаря оплачувати.

— Подвѣние убійство у Львовѣ. Въ жидѣвскѣй каменницѣ, стоячій на розѣ Ринку ч. 11 и ул. Сербскои ч. 2, проживала бѣдѣ 15 лѣтъ женщина Катерина Лопатка, родомъ зъ Яворова, числяча надъ 50 лѣтъ. Лопатка зарабляла на житѣ праньемъ бѣдѣ, а до своихъ комнатъ принимала на нѣлѣтъ бѣдныхъ зарѣбниковъ. Остатними роками жила она зъ зарѣбникомъ Илькомъ Вентикомъ, котрый померши нагло въ половинѣ марта с. р. лишивъ для неі троха гроша и книжочку касы щадничоі; такожъ бачила люде все на Лопатцѣй гарнѣ коралѣ. Въ тыждень по смерти Илька Лопатка счезла; нѣхто зъ сусѣдовъ вже еи не бачивъ, а дверѣ бѣдѣ еи мешканія були замкнені на колодку. Нѣхто не журился о бѣдну зарѣбницю, лишъ властителька каменницѣ, котрой вже другого першого хибло марного чиншу, — она то повѣдомила вчера комисаріятъ и казала отворити дверѣ. Комнатка, — если такъ можна назвати коморку на шѣсть стѣнъ вширь и вдовжъ, о одній маленькомъ окнѣ, вохку и темну, — на першій видъ була въ порядку: лѣжка, куфѣръ стояли на мѣсці. Коли почали ближе розглядатись, побачи-

ли коло печи неживу Лопатку, зъ двома ранами въ головѣ, завинену въ лахи и гниучу. Повѣдомили судъ и полицію, а коли приишуть дѣръ Стебельскій та казавъ слѣдити агентамъ полиціи, найшли підъ дѣжкомъ другой трупъ женщины въ лахахъ. Познали въ нѣй чешку Гельцену, проживающую часово у Лопатки. Обѣ женщины убивъ злочинцѣмъ сокарою, котра лежала покровавлена въ кутѣ. Убійство мусѣло статись въ день, бо на ногахъ убитыхъ были черевички и они самі были убранны. Дивно, що сусѣды помешканія Лопатки не чули нѣкогого пѣдзвѣрного гамору. Се подвѣние убійство пригадує убійство, доконане въ той способъ и въ той части мѣста на садѣвнику Михайлѣ Черняку. — Въ двѣ години по выкрѣпѣ убійства увязнила полиція зѣбѣтного злодѣя Василя Григорчука, котрый проживавъ у Лопатки. При концѣ марта ночовавъ бѣдѣ въ стайни готелю краковскѣмъ. Полиція зрѣбала въ стайни ревизію и найшла покровавленій сурдуть и штаны вже праны. Григорчукъ не признавался, мовъ бы мешкавъ у Лопатки, але се доказали ему свѣдѣи. Такожъ приишви до стайни готелю краковскѣмъ заявивъ, що его господина выхала на село. Полиція догадуєсь и другого злочинца и має его увязнити сегодня.

— Огонь. Въ нощи зъ 17 (29) на 18 (30) цѣвѣня с. р. погорѣвъ въ Задѣльску, пов. турчанского, властитель реальности и писатель, п. Исидоръ Пасѣвичинскій. Згорѣла хата и всѣ будынки господарскі. Шкода выноситъ 12.000 зр. и була лишъ въ части обезпечена.

— Хитро! Завтра (4 н. ст.) припадутъ роковныи смерти цѣсаревѣ Маріи Анни и въ той поминальный день нема науки у всѣхъ школахъ австрійской монархіи. Властьи школьнѣе въ Галичинѣ, дѣлаго, що день передъ тымъ, 3 н. с. мая, обходятъ Поляки роковины konstytucyj trzebiego majá, вызначили нинѣ день феріи для галицкой молодежи школьной.

— Штунда змагаєсь що-разъ болѣе въ Россіи и правительство выгадує рѣшныя проекты и планы, чтобы еи приуштити. Не помогло нѣчо выслаати православныхъ священниковъ на диспуту мѣжъ штундистѣвъ (такимъ апостоломъ бувъ и о. И. Наумовичъ) — теперь загадало правительство ужити до такои мисіи свѣтскихъ людей. Такимъ апостоломъ есть якійсь Ольшескій, що має одзначатись гарною вымовою и великою выравою въ дискусіи надъ богословскими kwestіями. Ольшескій одержавъ вже номинацію и починає по черѣ обѣздити села губернии сѣвской.

— Страшнѣе робѣтниковъ въ копальняхъ угля въ моравскѣй Остравѣ почавъсь передъ двома днями. Шѣстьсотъ горниковъ не хотѣло пойти до дальшой работы въ копальняхъ угля, доки имъ управы копальнѣ не выплатитъ преміи, що прибиралася одъ копальнѣхъ лѣтъ въ грошей, одтѣганыхъ одъ ихъ платѣ въ користи касы хорыхъ робѣтниковъ. На мѣсцѣ зѣбѣхъ староста Масловскій, а коли робѣтники не услухали его розважныхъ словъ, прикликавъ двѣ компаніи войска и увязнивъ копальнѣхъ проводивъ страйку. Вчера мала погодитись управа копальнѣхъ зъ робѣтниками шо до тыхъ премій. Премія выносьтъ до 23.000 зр. Копальнѣ остравскѣ суть власностію Ротшильда и Гутмана.

— Въ Берлинѣ одкрывъ цѣсаръ Вильгельмъ выставу предметѣвъ, шо мають служить для забезпеченія жита и здоровья робѣтниковъ по фабрикахъ. Кромѣ всѣлякихъ машинъ и заряджѣвъ при нихъ для безпечности робѣтниковъ, есть на выставѣ литература всѣхъ краѣвъ и народѣвъ цивилизованныхъ, односяча-ся до kwestii забезпеченія жита и здоровья робѣтниковъ. Зъ статистики показуєсь, шо минушого року було около 100.000 нещасныхъ пригодъ въ фабрикахъ. Выстава та може мати велике значеніє для фабрикаціи машинъ въ будучности, бо найлѣпша машина не буде нѣчо вартъ, если не буде заосмотрена у всѣхъ найлѣпшій и найуспѣшнѣйшій приладахъ, охороняющихъ здоровье робѣтниковъ. — Рѣвночасно отворено въ Берлинѣ театръ, котрый підъ каждымъ взглядомъ есть заосмотренный у всѣхъ можливый доси уряджѣвъ, чтобы публичку и персоналъ театральнѣхъ спасти одъ небезпечности утраты жита підчасъ якои пригоды въ театрѣ. Театръ освѣтленый свѣтломъ электричнымъ; сала зрѣтельнѣе має 200 а сцена 400 лампъ. Театръ збудовано зъ зѣлѣза и камня, а конечный части будовы зъ дерева суть импрегованы. Цѣлый театръ стоить цѣлкомъ окремо; до всѣхъ мѣсцъ зрѣтельнѣвъ провадять дверѣ зъ-надвору и они отираються всѣ паразъ за потненіємъ приладу электричного. Будова театру коштувала миллионъ марокъ.

— Выстава выробѣвъ золотарскихъ у Вѣднѣ. Книгня Меттернихова выдумавъ все шось нового и оригинального, чимъ могла-бы заняты аристократичныи сѣеры вѣденскіи и припорити грошей на всѣлякі добродѣйный цѣли. Сего року заходять книгня въ далѣе устроити въ палатѣ Шварценберга у Вѣднѣ выставу золотарску и дорогѣцнѣностей. Не лишъ вже за-дѣла самой штуки пластичной тыхъ выробѣвъ, але хотѣ-бы за-дѣла незвычайного паромажѣнія такъ великой скѣлости дорогѣцнѣностей въ одній мѣсці, розцѣкавила та выставка цѣлый Вѣденъ. Головну комнату прикрашено серебромъ. Наймѣшарѣ въ той комнатѣ зѣ сѣрѣла, а все то зъ скарбицѣ Вельфовъ, власности кн. Кумберландского, зъ концѣ XVII вѣка. По серединѣ стоить сѣрѣбный столѣ, кн. Естергасія, на нѣмъ плоскорѣзною представленъ „Судъ Париса“; тутъ розложивъ архикнязь Альбрехтъ свое родичне начинье сѣрѣне. Нѣцѣкавшійшо есть шапка зъ дорогими камѣнями. Всѣ знатный дома аристо-

кратичнѣ зложили тутъ свои клѣноты, тому и еи вартости не заплачивъ-бы нѣхто миллионы. По серединѣ корона брильятова князя Кумберландского, била неі шапуръ брильянтовъ зъ крестомъ, зрѣбленнымъ зъ брильянтовъ великости лѣсковыхъ орѣховъ, а троха далѣе гузики брильянтовѣ великости голубячого яйци. Кожда родина аристократична величаєсь властичными убивъ дорогѣцнѣностями и такъ можна бачити на выставѣ рубины кн. Лихтенштайна, опалѣ кн. Райссовои, смарагды гр. Андрассія, перлы марграфѣ Палавичина и книгняи Траутмансдорфовои. Золотѣ руна выставили князѣ Шварценбергъ, Лихтенштайнъ и Меттернихъ. Суть на выставѣ такожъ и начиня церковныи, артистично выконаныи и богатѣ оздобами зъ дорогѣцнѣныхъ камѣнѣвъ. Численна выставка оружія, годинникѣвъ и рѣзныхъ дробныхъ забавокъ, пр. золотѣй прилады до зубѣвъ цѣсара Наполеона, теперѣ власностѣ Ротшильда, доповняють цѣлости сѣи выставки. На сѣрѣбномъ столѣ кн. Естергасія въ головной комнатѣ приладжуютъ аристократичныи дамы гербату, а цѣна за кожду склянку приблѣшлатъ значно дохѣдъ на добродѣйный цѣли.

— Дробнѣй вѣсти. Маршалокъ краевый вертаючи тими днями зъ Вѣднѣ, поступитъ до своихъ добѣръ въ Дзиковѣ и верке ажъ около 15 н. ст. мая до Львова. — Гр. Альфредъ Потоцкій занедажуєвъ небезпечно въ Парижѣ; до него выѣхавъ гр. Романъ Потоцкій зъ Вѣднѣ. — Студенты львовской политехники выслали подѣбноє письмо, шо и Академична Читальня, за увязненнымъ академикомъ Дверницкимъ до польского кола у Вѣднѣ на руки пос. К. Леваковского.

Посмертнѣй — 5 — оповѣстки.

О. Луна Лыснѣ, мѣсто-деканъ потѣлицкій, першій ординарскій комисаръ школьнѣй, членъ равской рады повѣтвой, одзначеный крѣпоснѣскими одзнаками, парохъ въ Камѣнцѣ-Липицкѣ, чоловікъ загално поважаемый въ околици, упокоився дня 1 н. ст. мая на западеніє легкѣхъ. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— Змѣсть ч. 5 „Часописъ Правничѣй“. Замѣтки до теоріи о блудѣ (error) при умовахъ облигаційныхъ — д-ра Александра Огоновского (конецъ). — Рѣшене Трибуналу державного зъ 25 двѣтя 1882 року ч. 54 а власти державнѣ въ Галичинѣ — д-ра Костя Левицкого. — Практика судовѣа. Рѣшене найвысшого Трибуналу судового и рѣшеня найв. Трибуналу кассационного — д-ра Ст. Ф. Вибліографія.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Кѣлька мѣсцъ ревизитѣвъ въ IX р. офиціалѣвъ въ X р. асистентѣвъ въ XI р. въ департаментѣ намѣстничества есть опорожненыхъ; речинѣць до 14 мая с. р. — Выдѣлѣ рады повѣтвой въ Ярославлі розписує конкурсы на одну стипендію рѣчно 50 зр. на 1880 рокъ для

слѣпного або глухонѣмого, приналежного до одної зъ громадъ ярославского повѣта, зъ ювильной фондациі цѣсара Францъ-Иосифа I., речинѣць до 20 мая с. р. — Опорожнене мѣсцѣ лѣкаря мѣского въ Бурштинѣ; платню зъ оглядины худобы вызначитъ рада громадска, а двѣрь кн. Яблоновского буде платити 200 зр.; близшій вѣдомости подаетъ рада громадска въ Бурштинѣ. — Мѣсцѣ совѣтника вышного суда краевого у Львовѣ въ VI рангѣ опорожнено; речинѣць до 15 мая с. р. (Gaz. Lw. ч. 101 зъ 3 мая с. р.)

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 3 мая. Правительство зажадало въ палатѣ послѣвъ додаткового кредиту 50.000 зр. на выдатки зъ причины участіи министерства рѣшництва въ маючій одбутися въ слѣдующѣмъ роцѣ выставѣ рѣшницѣй у Вѣднѣ. — Тернопольскій судъ зажадавъ позволенія выточити противъ посла Розвадовского слѣдство за оскорбу, котрой бѣдѣ допустився друкомъ противъ п. Володислава Федоровича зъ Окна (Зѣбѣстнѣй памфлетъ, роздаваный посламъ въ галицкомъ соймѣ. Ред.)

Пешть 3 мая. Министѣръ финансовъ заявивъ подчасъ генеральной дебѣты надъ бюджетомъ, шо може бути, шо и бѣдѣ самъ заведе податокъ биржевый, але на разѣ годъ се зрѣбити безъ шкоды для національной господарки. Дальше доказуєвъ министѣръ, шо доходы державнѣ значно збѣлѣшилися и шо при дальшій ожадности выстануть они на покрьтѣ выдатковъ.

Гага 3 мая. Въ парламентѣ одчитано листъ кн. Нассавского зъ прошеніємъ до короля, чтобы бѣдѣ самъ рѣшнѣвъ, чи князь має и далѣе вести регентію въ Люксенбургѣ чинѣ. Опѣсля ухваливъ парламентъ одголосно, шо король має назадъ обняти правительство и выславъ ему гратуляційну телеграму.

Букарешть 3 мая. Праса румынска доказує въ полемикѣ зъ російскою, шо конституція румынска не постановляє того, чтобы теперѣшнѣй наслѣдникъ престола бувъ православнымъ, бо то обовязує лишъ дѣтей короля. Впрочемъ лишъ сама Румынія має право о томъ рѣшати.

Надѣслане.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2460 336-0

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. На провинцію зъ опакowaniem 30 кр.

ИВАНЪ ПИНАТОВИЧЪ

поручає

выпробованнѣй и певнѣй средства косметичнѣй,

одзначеннѣй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признанія.

Олѣйокъ таниновый, возмѣняющій и подпматывающій волосъ роста. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, возмѣняющій корѣнь волоси и запобѣгающій выпадѣть волосѣ. — Слоиокъ 80 кр.

Вода атеньска, до змыванія волосѣ, запобѣгающа творити париламъ, бѣдѣвѣяуща, робить трѣвальнѣй барву и помыскѣ. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлає знаменито на корѣнь волосѣ и на порѣсть волосѣ. Въ случаяхъ де въ настѣдѣкъ недуга выпало волосѣ, выказывъть великии пылюще дѣланье. Вже по ужитію одной фляшки можна добачити порѣсть. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Ессенція мятова до полоканія устѣ, кромѣ приямного, сѣрѣпляющаго смаку и запаху, дуже корѣстно дѣлає на ясла и зубѣ. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ рѣстинно-алкалическій, до чищеня зубѣвъ. Надає первому бѣлѣсть, оддала камѣнь и квасы, котры наводять боль и порохнавшіє зубѣвъ. Пуделко 30 и 60 кр.

Виолнѣе средство противъ прѣты рукѣ и пахѣ. Фляконъ 50 кр.

Вода львовска. Приямный, пѣжнѣй и довготрѣвальнѣй запахъ той водою здывѣвъ се, шо въ Антверпѣ на выставѣ всемирной зѣбѣла публично приямована и одзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., большого 150 кр.

Нигретина. Выборное средство до фарбованія въ сейчасъ волосѣ на трѣвалу и красну барву чорну и темну; есть цѣлкомъ нешкодливѣе а въ ужитію цѣлкомъ поединче. Цѣна 1 зр.

Бѣлѣй и гарнѣй руки. Наибольшее червоныи и попадающій руки выбѣлѣвъ и вышѣняющій по кольчарозовѣмъ нѣстеру. Крѣмомъ рѣстинномъ. Слоиокъ 80 кр. 259 59-?

Смаровило литовскѣе до обуви и шкѣръ, мылѣннѣй шкѣру, робить еи непрѣрозкаючою и трѣвалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, и ул. Галицка розѣ Валовои. Въ филиалѣхъ: въ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2.

Maison fondée en 1880.

FABRIQUE

de

Preserv., Spécialité, & caoutch. manufacture

André L. R.

PARIS

Romainville (Seine).

L'unique vente pour

AUTRICHE-HONGRIE

adresse

André L. R.

à

2920 3-3 PRAGUE

Discret. En gros & detail. Prix en

detail pr. 1 dz. fl. — 60, 1-—, 150,

2-—, 250, 3-—, la. 350.

Neuveautés - amusantes.

Матеріи вовняні на сукні дамскі

найновѣйшіи

Метеръ бѣдѣ 45 кр. и выше

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часописъ.

Выдавецъ и одѣбальный редакторъ: Иванъ Белей.

Палѣръ зъ фабр. Черлянськой.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, підъ зар. К. Беднарского.

БИБЛІОТЕКА НАЙЗНАМЕНИТШИХЪ ПОВѢСТЕЙ
ПОДЪ РЕДАКЦІЕЮ И. БЕЛЕЯ
Томъ XXXII.

ПРИЧЕПА

ПОВѢСТЬ

ИВАНА НЕЧУЯ

Выданье второе.

ЛВОВЪ 1889.

Зъ друкарнѣ Товариства имени Шевченка
подъ зарядомъ К. Беднарского.

Повѣсть „Причепу“, печатану первѣстно 1869 р. въ „Правдѣ“, потѣмъ 1872 р. выдану у Львовѣ окремою книжкою, печатаемо теперь другимъ накладомъ за дозволомъ автора и зъ его поправками, а на выразне его жаданье задержуемо, на скѣлько лишъ возможно при нашѣй етимологичнѣй правописи, и всѣ особливѣй прикметы мовы руско-украиньскѣй.

Редакція.

I.

Въ осени, після другої Пречистоти, въ чималому селѣ Нестеринцяхъ, вечѣрньою добою, сидѣвъ отець Федѣръ Чепурновскій на канапѣ въ своѣй свѣтлицѣ. На другѣмъ кѣнцѣ канапы сидѣвъ близькій сусѣда його, отець Мойсей. Було вже пѣзненько. Сѣмй о. Федора, повечерявши зъ гостемъ, розбійшлася по хатахъ одпочивати. О. Федѣръ zostався зъ гостемъ побалакати, якъ бувавъ межъ близькими сусѣдами.

Не були вони товаришѣ по школѣ, але всѣ знали, що о. Федѣръ зъ о. Мойсеемъ жувуть душа въ душу, дуже часто ѣздять одинъ до одного и якъ збѣдуться, то не швидко розбѣдуться.

О. Федѣръ бувъ веселый, реготунъ. Не одинъ повѣтъ знавъ о. Федора: його знала навѣтъ вся губернія. Хто не памятавъ його круглого, повного, червоного лица, його круглыхъ, великихъ, сѣрыхъ, веселыхъ очей! Якѣ-жъ то були веселі очі! Самі реготались навѣтъ тодѣ, якъ о. Федѣръ журился або сумувавъ.

Його повий, червоні уста, здається, були зроду складені за-для смѣху. Вони стулялись тѣльки тодѣ хіба, якъ у сонного о. Федора злинались очі. А то все було межъ червоними губами блищать два рядки бѣлыхъ, рѣвнихъ, дробнихъ зубѣвъ! Голову його вкрывали коротенькѣ, до плѣчь, ясні косы, зроду завиті кучерями по всѣй головѣ; такъ и стирчали кругомъ, неначе въ кїївськихъ протодіаконѣвъ.

Реготуномъ його знали всѣ: и попы ѿ дяки, и мужики, навѣтъ паны ѿ жида. Куды було нѣ приѣде въ гостѣ, вже було наймиты, погоничѣ на дворѣ пѣднимають регѣтъ. Було ступать на порѣгъ, покаже кучеряву голову, блысне веселыми очима, — всѣ гостѣ ажъ за боки берутся. Скаже ѿ прикаже, — заразъ пѣде регѣтъ по хатахъ. Всѣ любили о. Федора, всѣ, навѣтъ дѣти, бѣгали за нимъ слѣдкомъ, ловлячи його веселе слово.

Зъ себе бувъ о. Федѣръ огрядный, высокій, плечастый. На мякихъ плечахъ було його ряса ажъ улипне. Шия въ його була така коротка, нѣбы голова лежала на самыхъ плечахъ. Мовчати не любивъ о. Федѣръ. Було або говорити, або регочеться, або разомъ и регоче ѿ говорити, та все голову закидае ажъ на плечѣ. Кучеряве волоса було дрижити на головѣ, а плечѣ ѿ груди — ажъ ходоромъ ходять!

О. Мойсей бувъ высокій, сухой. Довгий, рѣдкій, мяккі косы поприлипали до його стовбоватой головы, розсыпавшись тоненькими, позлѣплюваними пасмами по плечахъ. Зъ пѣдъ густыхъ брѣвъ блыщали чорні якъ теренѣ очі. На сухому, жовтому, довгому лицѣ щокы глибоко позападали, а мѣжъ рѣдкою бородою та малыми вусами темѣли сині губы.

Тодѣ, якъ о. Федѣръ жартувавъ, смѣявся навѣтъ зъ рѣдного батька, зъ своєї жѣнки, його приятель все було сумуе та жалѣється на слугъ, на жѣнку, на господарство. Не одна тѣльки однаковѣсть удачы зводить людей до купы: частѣйше робить людей близькими приятелями противнѣсть ихъ удачы.

— Якъ бы, о. Мойсей, зъ насъ двоихъ та зробився одинъ пѣпъ! — каже було о. Федѣръ, — що бъ то за

диво вышло! Якій бы то бувъ по́пъ и великій, и широкій, и товстый и довгій!

Свѣтлиця о. Федора була невелика. По-пóдъ стѣнами стояло дванацять стóльцѣвъ, въ куткахъ — косіи столики а надъ ними въ горѣ — косинчики зъ корнизомъ на книжки, на проскуры; коло стѣны стояла комода, а передъ канапою — стóль. На стѣнахъ висѣло багато образóвъ, невеликихъ картинокъ, у чорныхъ узенькихъ рамкахъ, а коло порога висѣвъ у бѣлому клобуцѣ, намальований олѣйными фарбами, якійсь давний митрополить, червоный на виду и весь обвѣшаний червоними стрѣчками, мовъ молодця наместомъ.

О. Мойсей притулился въ однóмъ кутку канапы, а о. Федóръ розлѣгся въ другому, закинувши голову на спинку канапы. При двохъ свѣчкахъ, на фонѣ темно-бронзовою обивки канапы, обидвѣ постатѣ такъ чисто малювались, неначе на чорному полѣ картины дуже ясне малюваня.

Довгій, сухій о. Мойсей бувъ похожій на тыхъ довгихъ, темныхъ, аскетичныхъ святыхъ, що малюють на византійськихъ образахъ. И ряса його, зъ доброи товстои шерсти, спадала навкруги його такими-жъ довгими фалдами, и фалды переламувались такъ-же гостро, впоперекъ, якъ и на византійськихъ образахъ.

На другóмъ боцѣ канапы червонѣло повне, кругле лице о. Федора, неначе лице товстого, свѣжого амура, що вышивають гарусомъ на подушкахъ, наляпавши йому щоки червоними нитками.

Вже въ хатахъ все поснуло, всюды стало тихо, тóльки годинникъ на стѣнѣ цокавъ, дѣниво гойдаючи маятникомъ.

Передъ паять-отцями, на столѣ, закрытому червonoю

шерстяною скатертью, межъ двома свѣчками, стоявъ повный графинъ горѣлки. Промѣня одѣ свѣчокъ пронизувало пляшку зъ обохъ боковъ, выгравало въ жовтѣй, чистѣй, якъ слѣза, горѣлцѣ, заправляючій пахучими корѣнцями, — бодяномъ, каманомъ та гвоздичками, блищало веселыми искрами на рѣзанѣй затычцѣ, на чистыхъ, прозорчистыхъ бокахъ графина. Коло графина стояла тарѣлка зъ паляницею и мисочка зъ вишневымъ варенямъ.

— А що, о. Мойсей! Чи выпемо по чарцѣ? — запытавъ о. Федѣръ.

О. Мойсей такъ смутно, такъ жалѣбно подивився на графинъ, неначе вѣнъ жалкувавъ за якоюсь великою стратою, неначе въ його або дитина вмерла, або конѣ вкрадено. Ажъ притухли його чорнѣйши очі, а темне, чорнувате лице стало ще темнѣйше.

— Хиба-жъ ты не знаєшь, що минѣ не можна пити? — одказавъ о. Мойсей.

— А що-жъ мы отсе робити-мемо въ гостяхъ? Хиба будеме дивитись одинъ одному въ вѣчи?

— О-той докторъ мене дуже лякає, — одказавъ о. Мойсей. — И позавчора казавъ моѣй Маріѣ Ивановѣ, щобъ я покинувъ горѣлку пити, а-то погано буде...

— А ты ймешь вѣры докторамъ! Що нѣ докторъ, то й брехунъ! Вѣнъ говорить, абы языкъ вертѣвся. — О. Федѣръ закинувъ голову назадъ, пѣдняявъ у гору коротеньку борѣдку, и захихикавъ, показуючи два рядки бѣлыхъ зубѣвъ. Канана затряслась, а бѣлижій стѣлецъ ажъ нѣжками застукотѣли объ помѣстѣ. — А я докторѣвъ не слухаю! — промовивъ далѣ о. Федѣръ. — Вѣнъ минѣ скаже не їсти того й того, а я на злѣсть наїмся, та по-здоровшаю. Докторъ каже, а ты роби навыворѣтъ; тодѣ якъ-разъ добре буде.

О. Федѣръ зновѣ зареготавсь и наливѣ двѣ чарки горѣлки. Запахло въ хатѣ спиртомѣ, корѣнямѣ.

— Будѣмо здоровѣ! — промовивѣ о. Федѣръ, и выпивѣ, прицмокуючи.

Вѣ о. Мойсея слинка покотилась. Чудовѣ пахошѣ торкнули його фантазію, нагадали йому про якѣсь чудовѣ сады теплого краю. Омана смаку разомѣ зѣ маною фантазіи була дуже велика! О. Мойсей нахиливѣ голову нижче, не одриваючи очей одѣ чарки.

— Начинай бо, о. Мойсей! Чого-жѣ ты скривився, якѣ середа на пятницу?

— Не можна, братѣ, не можна! Ты-жѣ бачишѣ, якѣ я кашляю. Не дурно-жѣ казавѣ докторѣ, що вѣ мене зѣ роду нахильнѣсть до грудной болѣзни, бо вѣ мене шия дуже довга.

— Хи, хи, хи! — зареготавсь о. Федѣръ. — Не одрубувати-жѣ тобѣ шиѣ, щобѣ можна було горѣлку пити. Вѣ довгу шию лучче текти-ме, мовѣ у лотоки... Осѣ попробуй!

О. Федѣръ пѣднйавѣ чарку проти свѣчки. Кришталева чарка неначе засмѣялась проти вогню. Червоножовтий, чистый напйтокѣ замиготѣвъ искорками, неначе вѣ йому грало лѣтнѣе марево, а чудовѣ пахошѣ лоскотали вѣ носѣ, вѣ горлѣ, по язѣцѣ.

О. Мойсея потягло до чарки нѣбѣ двома мѣцными руками. Велѣе искушенѣе, — промовивѣ вѣнѣ.

— И що зашкodikить одна чарка? вговорювавѣ далѣ о. Федѣръ. Чарка — то одна крапля. Вона тобѣ горла всього не помочить.

— Може й справдѣ такѣ! — промовивѣ о. Мойсей, радѣй, що знайшовѣ сяку-таку причину.

Що Божого дня о. Мойсей зарѣкався пяти й кури-

ти. Але що Божого дня було знайде якусь причину, щоб розрѣшити нѣбы въ останній разъ. А потѣмъ зновъ дававъ собѣ зарокъ, и зновъ знаходився той капостный, останній разъ. И теперь — очи його повеселѣйшали. Вѣнъ узавъ чарку, пѣднявъ її до свѣтла, подививсь на неї любо, якъ мати на свою дитину, и тихенько почавъ цѣдити въ ротъ, помалу задираючи голову. Довго державъ вѣнъ чарку коло рота, высмоктувавъ останню крапельку и, одбравши чарку, почавъ утягувати въ ротъ синіи свої губы.

— Яке-жъ то добро, отся горѣлка! — промовивъ тихо о. Мойсей. — И той розумный бувъ, хто її видавъ!

Вѣнъ схопився зъ мѣся и хотѣвъ налити другу чарку.

О. Федѣръ мѣттю пѣднявъ графинъ у гору.

— Е, о. Мойсей, вибачай на сей разъ! Просивъ я тебе, а теперь попроси ты мене! Ха, ха, ха!

О. Мойсей силою взявъ пляшку и выпивъ другу чарку.

Переходя о. Федѣръ закуривъ сигарку. Першій свѣжій дымокъ дуже залоскотавъ у носѣ въ гостя.

— Не кури, будь ласка! — просивъ о. Мойсей. Ты-жъ знаешь, що докторъ не дозволяє минѣ й курити. Не дражни мене!

— Одчепись ты зъ своимъ докторомъ! Якъ його слухати, то й зъ голоду вмерти треба.

— Стѣльки разъ я зарѣкався не курити! — каже о. Мойсей. — Одже-жъ не покину! Поки не чую дыму, то й байдуже! А якъ курить хто минѣ пѣдъ носомъ, то здасться, отдавъ бы все на свѣтѣ, щобъ тѣльки покоштувати того поганого зѣля.

— Коли хочеш кидати, то не зразу, а помаленьку. Одинъ день покури тричи, другого дня — двѣчи. Отъ почни такъ зъ сього вечора! На, кури!

— Може ты й правду кажешъ, — промовивъ о. Мойсей вже далеко веселѣйше. — Дай, покурю, та й закаюсь!

Закадили панъ-отцѣ и поодкидали головы въ кутки канапы. И полилась ихъ розмова щира, непотайна. Безъ жодныхъ свѣдкѣвъ чужихъ и своихъ рѣднихъ, въ тихій, теплій свѣтлицѣ середъ спокою темной, освѣненой ночѣ, за чаркою доброї горѣлки, або наливки, — не разъ було панъ-отцѣ пробалакають цѣлу нѣчь до свѣта. Вже матушка, выпавшись, було выгляне зъ дверей, гримне на ихъ, та й зновъ засне, а панъ-отцѣ на те не вважають! Нѣчна, пѣзня доба, чарка горѣлки розгортують душу, розвязують мову, додають красномовности навѣть не красномовнѣй речі мовчуна о. Мойсея.

Батюшки мовчали, втагуючи въ себе дымъ и буцѣмъ збирали розкидані думи, выбираючи ту, зъ котрої треба-бъ почати розмову.

— Якъ же, о. Мойсей, твоя сѣмѣя?

— Моя сѣмѣя? Не благословивъ Богъ мене сѣмѣю! Не ростуть мои дѣти. Чи мене за що Богъ карає, чи я самъ не здоровый, чи моя жѣнка така. Отъ и сї дѣти, що позоставались живі... чогось вже мизернѣють, кривляться....

— Ты плачешъ, що твои дѣти вмирають, а moi вже й геть то живучі. Такого ихъ, такого ихъ, що далебѣгъ, не знаю, що й дѣяти! Семеро однѣсъ я на кладовище, а тамъ спить у мене ажъ сѣмъ дочокъ, а два сыны въ школѣ. Коли тобѣ скучно за мертвыми дѣтьми, возъ-

ми, будь ласка, въ мене зо двое або зо трое живыхъ. Я тобѣ ще й подякую.

О. Федѣръ зареготався, ажъ стѣльцѣ на тонкому помостѣ застукотѣли нѣжками.

— Чужій дѣти не свои, — одказавъ сумно о. Мойсей.

— Та ще й не мруть чогось! — промовивъ о. Федѣръ. — Отсе й захирѣе дитина, стогне, мизернѣе. Думаю: отъ-отъ умре! Одже й нѣ! А все та жѣнка! Якъ вѣзьме коло його панькати, тупцяти, якъ вѣзьме припарювати та припѣкати, выливати та облязувати, то, дивнесь, вже моя дитина й очуновѣ! Ха, ха, ха!

— Грѣхъ тобѣ, о. Федѣръ, таке говорити про своихъ дѣтей.

— Та вже нехай хочъ и грѣхъ! У мене, що на умѣ, те й на языкѣ... Ха, ха, ха!... А якъ ты собѣ, о. Мойсей, мѣркуєшь? Отсе въ мене сѣмь дочокъ. Я не лѣчу сынѣвъ. Треба имъ справити сѣмь суконь, та сѣмь сорочокъ, та сѣмь паръ черевикѣвъ. Вѣзьми вдвое, то буде по чотирнацять. А тамъ ще якъ почнуть выгадувати свои вытребеньки, яяйсь комѣрчики, та стѣожечки, та блонды, та якесь дрантя, та якесь бѣсы-батька-знащо! Та все по модѣ, та по мордѣ! Я тобѣ кажу, що на силу, велику, настачаю! А тутъ, знаєшь, ще до того вдались мои дочки въ свого батька! Ха, ха, ха! Всѣ сѣмь товстѣ, неначе сѣмь тучныхъ коровъ Фараоновыхъ. Сьогодні справивъ одежинну, а черезъ тыждень вже й тѣсна стала! Ще добре, що не всѣ дорослѣ, такъ одежина переходить зъ плечей на плечѣ...

— А хто-жъ виненъ, — промовивъ о. Мойсей, — коли и ты самъ незгѣрше колеснищегонителя Фараона! Гладчаєшь що дня, нѣвроку тобѣ.

— Ты й правду кажешь, о. Мойсей! Не давно сту-

ливъ я собѣ отсю рясу. Не жаль бы було, якъ бы не сказавъ кравцеви, а-то казавъ и наказувавъ: не ший же тѣсно, ший якъ можна ширше! Коли вчора дивлюсь: на плечахъ розлѣзлося шитво. Я до понадѣ: показую та лаю кравця. А вона минѣ якъ одрубала, та ще й при дочкахъ: „Не кравецъ виненъ! Самъ розлазишся, то й одежа мусить роздатись. Не залѣзна-жь!“ Я покинувъ рясу, та мерщій зъ хаты! Ха, ха, ха! А тутъ, не тобѣ кажучи, ростуть дочки такъ швидко, якъ на дрѣвчачахъ! У другяихъ дочки и въ двацять рокѣвъ ходять въ куценькѣй сукни. А въ мене отсе мене дочцѣ тринадцять, такъ ѣѣ хочъ заразъ за-мѣжь давай! Одна другу доганяє! Не знаю, що й робяти на свѣтѣ. Богословы знаютъ, що въ мене не гуртъ-то грошей, обминають мою хату, або приѣдуть, обѣдять, обѣцють, понюхають, та й поѣдуть. А мои дочки сидять, хочъ и хорошѣ, — врагъ ихъ не взявъ! Буду выдавати, хто першій трапиться! хочъ бы и за дякѣвъ. А де-жь я ихъ подѣваю? До старшихъ двохъ вже богословы й не присватуються. Кажуть, що старѣ. А имъ всего вѣсѣмнадцатый та девятнадцатый рѣкъ!

— Чого се ты, о. Федѣръ, взявся на своихъ дочокъ? Вони-жь дурно не ѣдятъ твого хлѣба! Вони коло всего, а твоя матушка тѣльки порядкує.

— Отъ такъ пакъ! Ба ще-бъ посѣдали та руки поскладали! Вони, бачъ, и робили-бъ, що тѣлько плентали на пальцяхъ якесь своє дрантя. А я ихъ до пекарнѣ! Робѣтъ, кажу, дѣти самѣ на себе! На васъ слугъ не настаишь! Нехай роблять и коло печи, и на городѣ, нехай хлѣбъ печуть, обѣдати варять у жнива, прыдуть. Тѣльки не пускаю зъ сорочками на рѣяку та на поле.

О. Федѣръ зновъ поналивавъ горѣлки въ чарки.

— Будьмо здорові! — промовивъ вѣтъ, выпивъ и закусивъ варенямъ. — Прощу покорно, о. Мойсей!

— Ой боюсь, боюсь! Лихо минѣ въ сію горѣлку! Хтось лукавый выгадавъ тѣ на мое лихо!

— Пий бо! чого ты? Дома собѣ будешъ пѣнювати, а въ гостяхъ розрѣшеніе на вся: вина и веля.

— Воно й справдѣ, що я въ гостяхъ! Не пяти-му вже дома, — промовивъ о. Мойсей, а самъ скося при-вѣтно поглядавъ на ясну, блискучу, якъ зоря, чарку настойки.

Выпили зновъ по чарцѣ. О. Мойсей довго смакувавъ, обсмоктуючи свои синюваті губы.

— Гримаєшь ты, о. Федѣръ, на дѣтей. А въ мене-жь то, въ мене! Швидко не буде нѣ дитины, а нѣ щастя, нѣ хатини, якъ спѣвають у пѣсни. Чи воно поробляно, чи воно наслано? Кажуть, що моя хата закладена майстрами на дитячу смерть... И въ старого батюшки мерли дѣти. Я вже й воду святивъ, и зновъ святивъ усѣ хаты, вже й пытавъ межъ старыми людьми...

О. Мойсей зѣгнувъ шию карлючкою, а голова звисла на груди.

— Богъ-зна, чого ты журишся, о. Мойсей! — каже о. Федѣръ. — И хочеться тобѣ того клопоту? А я не радъ, а дѣти родяться, родяться та й ще родяться, та не знаю, коли тому кѣнець буде! Моя матушка аки лоза плодови́та, нѣвроку їй! Якъ спить та не чує, то нехай, не вадить. Що-року, що-року, що-року!

О. Федѣръ зареготався ажъ помѣсть задрижавъ, а стѣльцѣ затанцювали вѣжками.

— По сѣй мовѣ, будьмо здорові! — промовивъ вѣтъ, наливаючи по чарцѣ.

— По сѣй мовѣ можна й минѣ, — додавъ о. Мойсей.

— Та пий разомъ, не смакуй! — приказавъ о. Федѣръ, регочучись дробно. — И чарки чорты-батька-зна якъ пороблено! Выпешь, мовъ муху проковтнешь!

О. Мойсей не сперечавсь, ковтнувъ хвльцемъ, и тѣльки втягувавъ, по своему звичаю, обидвѣ губы въ ротъ.

— Казавъ я тобѣ о. Мойсей, що выдамъ дочокъ за того, хто першій трапиться, чи вѣнъ буде дякъ, чи мужикъ, чи циганъ, чи Ляхъ. Одже-жъ я таѣ швидко и зроблю. Внадився до моихъ дочокъ якійся Ляшокъ. Ходить та й ходитъ, трохи не що-дня. Дочки й радѣ, бо, звѣсно, вже дѣвчата на порѣ, регочуть та жартують зъ нимъ. А Ляшокъ зъ себе дуже не поганий, веселый, брехунъ, точить баяндрасы моимъ дочкамъ. Тѣльки чинъ на йому бѣсы-батька-зна якій! Вѣнъ якогось пана пѣдписаря пѣдписарь, чи що! Фамилія його — Середѣвскій. Приѣхало воно сюды на окономію недавно, таке миршаве, обшарпане, мизерне, замлѣле! — и называе себе шляхтичемъ. Попереду було мене обминае, знать соромиться свого дрантя, а якъ облатався, обшився, ставъ на панка схожій, тодѣ почавъ до мене пѣдступати та все смѣливѣйше та смѣливѣйше. Потѣмъ, дивлюсь, вже и влѣзъ у мою хату! А зъ дочками куды тобѣ! наче зрѣсъ у панськихъ будынкахъ. И теперички ходитъ трохи не що дня. Минѣ вже и наскучае, бо треба зъ нимъ панькатись, коли впустивъ до своєї господы. Будьмо здорові!

Выпили й закусили. О. Федѣръ перехиливъ порожню пляшку надъ чаркою.

— Чи се мы вже й выхидили повный графинъ? Чи не тымъ, що ты, о. Мойсей, мавъ якусь прирождену нахильность до... до чарочки?... Ха, ха, ха!

— Якъ вышли, то господарь ще принесе, — отка-
завъ о. Мойсей.

О. Федѣръ скинувъ чоботы, пѣдгорнувъ полы, взявъ графинъ и тихѣснѣнко закрадаючись, якъ кѣтъ до мышѣ, пѣшовъ у другу темну хату точити горѣлку зъ барыльця. Середъ тишины ночѣ чути було дуже вы-
разно, якъ горѣлка стиха булькотѣла зъ барыльця, вли-
ваючись у пляшку и шелестячи по бокахъ скла.

Коли се — щось заворушилось и загомѣло въ темной хатѣ. Въ одчиняній дверѣ, якъ той херувимъ зъ небесѣ, вылетѣвъ о. Федѣръ. Одъ швидкого рушеня пѣлы його рясы лѣтали на повѣтрѣ якъ двое крылѣ, а волоса на головѣ пѣднялося въ гору, якъ легкой пухъ. Въ рукахъ у його бувъ превеликій бутиль доброй горѣлки.

— Охъ минѣ лихо! — промовивъ о. Федѣръ, озы-
раючись на темный дверѣ, нѣбы звѣдѣлъ за нимъ гнався домовикъ. — Моя матушка почула, що я горѣлку точу, да такъ нагнала, що я насилу втѣкъ. Коли-бъ
лишь не прибѣгла та не одняла бутля!

О. Федѣръ поставивъ бутиль пѣдъ стѣлъ, але, при-
слухавшись, що зновъ все послуло и затихло, вытягъ и поставивъ на столѣ.

— Будьмо здорові! Помершимъ чарка, а намъ горѣлка, — промовивъ о. Федѣръ.

Выпили и закусили.

— Смѣшеся ты зъ мене, — каже о. Мойсей, —
що моя Марія Ивановна забороняе пати, а самъ, ба-
чу, незгѣрше боишся своей жѣнки.

— Е, о. Мойсей! Все то твои докторѣ нашкоднили. Набрехали моѣй попадѣ, що минѣ горѣлка шкодитъ, бо въ мене шия дуже коротка. Бачь, вѣрѣ дурнямъ! И довга

шивя — не пий, и коротка шия — не пий. Страхають мене параличемъ. Одинъ дѣдько! И пити — вмерти, и не пити — вмерти! Лучче-жъ пити и вмерти! А ну, о. Мойсей, чи правду кажуть докторъ? Чи стукне мене параличъ?

О. Федѣръ наливъ, выпивъ и заговѣвъ, наче ждучи паралича.

— Нѣ, нема апоплексія! — промовивъ. — Теперъ же смѣливо! Маршъ у передъ!

Зновъ нахилили чарки й повищивали смѣючись.

— Объ чѣмъ пакъ мы були розговорились? — спытавъ о. Федѣръ.

— Объ якомусь Середѣнському.

— Еге! Такъ знаєшь, внадався до мене той Ляхокъ Середѣнскій. Ходивъ попереду самъ, а се вже почавъ ходити зъ нашимъ суєтдою, помѣщикомъ Хоцѣнськимъ. А знаєшь, якъ я познакомився зъ тымъ Хоцѣнськимъ?

— А якъ?

— Дуже чудно й смѣшно! Чи до тебе приходили Ляхи кумами держати до хреста мужичихъ дѣтей?

— Приходили передъ повстанямъ и не разъ, а се щось и перестали, — одказавъ о. Мойсей.

— Ото-жъ и до мене було отее й несуть хрестити мужичу дитину. Кумою — молодиця, а кумомъ — Ляхъ изъ заводу. Що се сталося зъ панами? — думаю було собѣ. Попереду дерли шкуру зъ людей, а се почали брататись, пити зъ ними горѣлку, обниматись та цѣлуватись! Щось воно та є! Ажъ воно такъ и вышло... Выпиймо, о. Мойсей!... Разъ якось привесли дитину до хреста. Кумою — молодиця, а кумомъ — якійсь незнакомый

пань, здоровый, пузатый, зъ маленькими, тонкими нѣжками, достоту неначе хто підперъ барыло двома паличками. Рекомендується минѣ, що вѣнъ такій и такій помѣщикъ, близькій мѣй сусѣда, и принѣсь до хреста дитину свого робѣтника, доброго й вѣрного, знаючи звичай, одъ хреста не цуратись. А я собѣ думаю: дай трохи пожартую зъ паномъ, щобъ не дуже його розбирала охота держати до хреста дѣтей! Веду кумѣвъ у першу хату и починаю хрестити дитину по вѣсѣмъ правиламъ. Читаю помалесенько, виразно, слово за словомъ, а дякъ зъ паламаремъ приспѣвуютъ. Стоять мѣй панъ, перекидаючи зъ ноги на ногу своє барыло. А я читаю та й читаю, та спѣваю! Дивлюсь, панъ мѣй вже сопе, зъ лоба пѣтъ горохомъ кѣтитесь, а я читаю та читаю! Ха, ха, ха! Нехай, думаю, покушає, що є на свѣтѣ де-що й важкѣ. Дивлюсь, вже близько кѣнець. Я перемахнувъ на молебнѣ, давай вычитувати одинъ, потѣмъ другій. Хоцѣнському давъ на руки дитину. Вѣнъ червонѣе, та синѣе, отъ-отъ упаде! Годѣ, думаю, буде панъ новыхъ вѣникѣвъ памятати, якъ о. Федѣръ хрестивъ дитину. Ха, ха, ха! Навпѣсля чую — мѣй панъ ажъ заслабъ; мабуть вѣдстоявъ ноги. Такъ то мы й познайомились. Ковтай муху, о. Мойсей!

— Нѣ, щось мало поживку зъ сѣби мухи. Буду ще гедзѣвъ ловити, або-що!

О. Мойсей доставъ зъ другого стола стаканъ, наливъ трохи не повенъ и почавъ дудлити.

— Отъ и почавъ Хоцѣнскій до мене ходити; просять и до себе, давъ минѣ гостинцѣ, шле минѣ зъ заводу по головѣ цукру. Бачу, годить минѣ, тупцяє коло мене. А якъ приѣде до мене въ гостѣ, вѣтсьє коло моихъ дѣтей, тирять имъ у руки польскій книжки, цвенькає до ихъ по польскій.

Предплата на "Льво" и належитость за инсераты платитъ
у Львовъ.

Подяки числяться по 10 кр. одъ стишка.

ріальне всею країною, а Русинамъ признати права національні. Також така була і програма гр. Таффео бдѣ 10 лѣтъ. Счас повиненъ радше радуватися, що міста і села выручать царизавтвѣ его въ той роботѣ, бо-жъ вінъ не разъ плакавъ надъ нуждою въ краю і роздвигавъ національними. І для того надъ плачемъ Счас-у на тематъ евентуального розстрою гармоніи суспільної, упадку інтересівъ польськихъ і т. д. може весь край сміло перейти до порядку денного, а навіть сердечно засміятися.

Письма зъ Болгаріи.

Софія, 15 ст. ст. цвѣтня.

[Рядництво, торговля і промиселъ въ Болгаріи. — Урядничій пролетаріатъ. — Річний соборъ болгарскихъ протестантовъ въ Софіи. — Католицизмъ и протестантизмъ пропаганды. — Дебаты и рѣшенія собору.]

Велике значѣнне може мати порівнянне економічного быту двохъ народівъ, особливо-жъ такихъ народівъ мѣжъ собою, котрі умовно і економічно стоять недалеко одинъ відъ другого. Осб примѣромъ не маю Русинами, які-ся зъ Англичанами або Американцями, котрихъ і племена численнѣе і одъ давня-двана незалежна політична жизнь поставили на той висотѣ цивілізації, до котрої намъ дуже а дуже далеко. Для насъ більше поучаючимъ єсть знати, що дѣсять на поля просвѣты і економіи въ такой Сербіи, Румуніи, Греції, Болгаріи і другихъ краяхъ, або якъ до тої праці забираються і зъ якимъ результатомъ Чехи, Словѣнці, Хорвати і Словаки.

Неразъ уже писали ми багато рѣчей на той тематъ про Болгарію. Писали, що болгарскій народъ має багато злихъ але і багато добрихъ сторінъ. Жаденъ совѣтничій судья не може хвалити Болгарію за їхъ підступність, лукаву хитрость, лицемѣрство і другій подобній пороки переняті одъ чужинцівъ (головно Греківъ — про котрихъ називъ виробила пословица: *græca fides nulla fides*) або вироблені одъ напоромъ різномірнихъ політичнихъ подій. Але щобъ остатися безстороннимъ, мусѣли ми заразъ за тими вказати на болгарску оцадність, твердѣсть і торговлю, т. е. на такі рѣчи, котрихъ намъ якъ-разъ не достаетъ. Казали ми далше, що рѣшництво въ Болгаріи стоить низько, по сейчасъ додавали, що болгарскій хлѣборобъ за то дуже дорожать землею і не тільки не дають ей собі другийхъ виривати, але протавно, коли тільки можуть, одкупують землю одъ другихъ (особливо Турківъ і Греківъ). Болгаре знають, що земля то — великій скарбъ для чоловіка і для того не легко ей позбуватися. А якъ зъ того погляду дѣєсь у насъ? Въ Галичинѣ, звѣдомо, не тільки селянинъ, но і поміщикъ легко позбувався землѣ, часами навіть за дешевій грошѣ. Також про торговлю не забули Болгаре. Вирвѣдъ немавъ цѣлѣ Болгаріи більшихъ фабрикъ, котрі власнито могли-бы тими именемъ називатися, але Болгаре коли не въ достаточну свою, то бодя чужихъ товарівъ, добачили бдѣ давна — еще передъ освободженіемъ — велику користь. Що-до индустріи стоять Болгаре низько. Туя появу можна дуже легко витолкувати. За часѣвъ турецкихъ годѣ було мисляти о индустріи, бо Турки, видячи богатыхъ промисловцівъ, були-бъ ихъ не пожалували, але бдѣ часу до часу забравъ-бы насильно бдѣшню часть доходѣвъ фабрикъ. Одъ часу освободження минуло лѣтъ 10 лѣтъ, отже часъ, въ котромъ треба було мисляти о справахъ важившихъ і нагличшихъ. Додаймо же до того, що за тѣхъ десять роківъ Болгарія пережила множество політичнихъ фазъ і комбинацій, на котрій потратено чимало найлучшихъ интеллигентныхъ силъ одродженої Болгаріи. Крімъ того не треба забувати, що до промислу не можна кинути бдѣ разу, — до того треба не лишъ одновѣдного підготовлення, но і практики та фактового досвѣду, котрого набувався доперва по довгихъ лѣтахъ. Зъ другої-жъ сторони стоять передъ Болгарією европейска конкуренція уоружена величезними капіталами, богата досвѣдомъ многихъ десятикъ лѣтъ і готови ми уже продуктами. Берлинскій трактатъ наложивъ на Болгарію *капітуляцію*, въ силу котрихъ Болгарія не може бути самостійною хозяйкою въ своїмъ домѣ. Суть вправдѣ въ Болгаріи промисловій школи, зъ котрихъ виходить рѣвно-рочно немале число учениківъ; вправдѣ министерство просвѣты высылає значне число стипендіантовъ за границу до різнихъ промисловыхъ закладѣвъ, но користа зъ тої науки і тѣхъ заходѣвъ поки-що нема і не буде ніякою. Ученики, кінчавші такі промисловій школи, не мають достаточной практики і досвѣду, не мають досѣтъ виробленого смаку, а чуючись въ немочи закладати на власну руку обширнѣйшій фабрику або закладати звычайну рукодѣльную, паються до урядѣвъ хотѣ-бы на звычайныхъ нисарѣвъ, тымъ болше що заплата урядничѣвъ въ Болгаріи єсть дваразы така якъ у насъ. Ба не лишъ ученики промисловыхъ шкѣлъ горнуть до урядѣвъ, — туды горнѣє всякій, ремѣсникъ або ремѣсникъ, покінчивши лѣтні народній школи або кілька класѣ болгарскихъ гимназій. Тымъ способомъ росте мѣжъ новою болгарскою интеллигенцією урядничій пролетаріатъ, ся небезпечна рана, той страшній ракъ, що гангренує болгарске тѣло. Одинъ глядає службѣ въ урядѣ, бо не має дѣйстви зъ чого жити, але найдѣе богато і такихъ, що мають по кілька домѣвъ, а мимѣ того они изъ-за простого лабѣства і захланности побиваються за державными службами. Каждый голова або начальникъ яковѣс политичной партіи має за собою богато такихъ урядничѣвъ, котрихъ стояче на власти министерство выгнало изъ посады; стратившій службу урядничѣвъ частогусто переходить въ ряды другой партіи і

розпочинає якъ найсильнѣйшу оппозицію противъ своихъ недавнихъ же политичныхъ при-ятельствъ.

Така гадка пасувалася менѣ, коли я прислухувався дебатамъ, що відбувалися на сего-рѣчій соборѣ болгарскихъ протестантовъ въ Софіи. Протестантска пропаганда въ Болгаріи не єсть такъ дуже стара і въ кождѣмъ разѣ новѣйша, инѣжъ католицка пропаганда, та за то єдина собѣ болше прхильниківъ мѣжъ Болгаріями, инѣжъ католицка, особливо послѣдними часами. Болгарскій народъ бдѣуває инстинктивно якусь, часами невыразну, образду до католицизму і до уніи. Загалъ, не люблячий богато розмішляти, уважає унію за зручній мѣсто до цѣльовитого переходу на католицизмъ. Болгаре не видобали собѣ холодної закостенѣлості римского обряду, не видобали собѣ безжизненного житія римско-католицкого духовенства. Крімъ того болше часть народу, свѣдомъ чи несвѣдомъ, уважає католицизмъ за политичне средство Австріи, щобъ ваяти Болгарію підъ свою опѣкушій ерыла. Кілька разѣвъ мавъ я нагоду розмовляти зъ деякими образованими Болгаріями, котрі, підпарючи свою розумованя, поклякувалися навіть на Русинѣвъ. Мѣжъ тымъ протестантизмъ находитъ для того болше прхильниківъ, що уживає въ проповідяхъ і ваялѣхъ при всякихъ обрядѣхъ народного языка замѣсть языка церковного.

Сегорѣчній соборъ бувъ дуже оживлений. Маленька але прегарна протестантска церковь ледва могла помѣстити насипившихъ зъ різнихъ сторінъ членѣвъ болгарской протестантской церкви (конгрегационалистѣвъ) і цѣлковыхъ слухателѣвъ другихъ вѣроисповѣданъ. Крімъ звычайныхъ молитвъ, співу псалмѣвъ і проповідѣй, устроено кілька популярныхъ лекцій дуже интересного змісту. Межъ тими лекціями (осб примѣромъ на тематъ: О науцѣ і бібліи, О шкодливості спиритуозныхъ напѣвъ, О выхованні дѣтей) були такожъ лекція трактуючій о економічнихъ справахъ Болгаріи. Особливо зацікавила всѣхъ бесѣда одного адвоката, котрий говоривъ о обовязкахъ цѣло-до державныхъ службѣвъ і що-до промислу. Бесѣдникъ въ яркихъ краскахъ доказувавъ, що хоть Болгарія одержала політичну свободу, то она зъ огляду економічного ще єсть далекою одъ освободження. Сырї плоды виходять зъ Болгаріи за низьку цѣну, а опѣсля вертають назадъ до тої самої Болгаріи яврядѣ перероблені і бдѣй до уживаня, але въ двацѣтери дорожшій. Австрія — назавѣвъ бездѣльникъ — дуже хитра бдѣ тымъ взглядомъ. Замѣсть посылати до Сербіи, Болгаріи, Черногоры і т. д. тысячъ багнетѣвъ, она высылає туды невинній фабричній продуктъ і звѣлѣна, стопа за стопою, стаєсь хозяйкою красныхъ болгарскихъ половинъ. А що робить тымчасомъ болгарска армія молодѣжъ? Она шукає фальшивой славы і карьеры въ державныхъ канцеляріяхъ, по тысячъ разѣвъ змѣняє свои пересѣдѣнія, чтобы только приподобитися своему кождоразовому начальству. Одъ якогось часу та молодѣжъ почала забувати, що державній касъ не суть невечерявшій, що чело урядничѣвъ єсть обмежене, що богатство краю, силу народу становлять не урядники, але хлѣборобѣ, ремѣсники, купцѣ і промысловцѣ. На нихъ опираєсь все, а урядники вразѣ зъ иностранцами и княземъ суть только слугами тѣхъ людей, маючими задачу дѣлати о ихъ безпеченствѣ житія і посѣлѣствѣ. Для того бесѣдникъ радивъ бдѣ конецъ своєю промовы, чтобы звернути всю увагу на промиселъ, а державній службѣвъ прийти самѣ собою.

Одновѣдно до выше наведенихъ высказанныхъ гадѣвъ поставивъ бесѣдникъ ось-такій вносенія: 1) Загальній соборъ складає подяку князю за то, що занятъресуваєсь агрономичною школою въ Русуку і Румелии, даючи обѣтъ значну зъ власной касѣ запомогу. 2) Соборъ выбере одновѣдѣу комисію, котра мала-бы зайнятися такими рѣчами: а) устроити въ якѣмъ найкоротѣмъ часѣ индустріальну выставу, зъ котрої можна бы ваялѣхъ пѣзнати, на якѣмъ ступені промисловитого розвою стоять Болгарія вже нинѣ і б) комисія мала бы евентуально задачу причинитися до основаня деякихъ фабрикъ. — Вносенія тіа принято одностолосно. На лицяхъ присутній публичн вправдѣ не видно було того ентузіаізму, котрымъ уносѣсь до дуже легко инші народѣ, але не можна сказати, що тіа лиця не були задумалѣсь глибоко надъ важностію справи і що не перенялось вею.

Теперь ще не дається сказати, що буде могла въ дѣйстви осягнути выбрѣта комисія; годѣ передѣвѣти, чи ей робота зможе по-мѣебѣ, або чи не стане на серединѣ дороги, перекопавшись, що ваялась не за свои рѣчи. Для насъ же, Русинѣвъ, важне і поучаюче то, що Болгаре, хоть мають свою политичну самостѣйность, то однакъ не перестаютъ мисляти о справахъ, одъ котрихъ зависѣтъ і политичне і економічне встановленіе Болгаріи. О скільки болше повинній бы займатися подобными рѣчами Русины, у котрихъ изъ-разѣ економічна сила мусѣтъ бути основою і початкомъ для виробленя силы политичной!

Араганъ.

Католицизмъ вѣче у Вѣднѣ.

II.

Поодиновій секціи католициского вѣча займались слѣдующими справами и ухвалили одновѣдѣти до нихъ резолюцію и внесения:

Секція прасова: 1) Вѣче католицизмъ у Вѣднѣ уважає за рѣчь конче потрібну, чтобы въ поодиновихъ еперіяхъ были товариства прасовѣ і чтобы они стояли підъ покровомъ епископѣвъ. Особливо конче потрібне таке товариство прасове у Вѣднѣ. 2) Для успѣшного веденя борбѣ зъ либеральною прасою треба конче лѣпше піддѣлати морально і матеріально прасу католицку і зблѣшати ей

особливо такими виданнями, котрі-бы заступали интересы поодиновихъ верствъ суспѣльности. 3) Розширеніе католициской прасы у Вѣднѣ і заложеніе великого органа католициского, котрий-бы одновѣдѣвъ потребамъ всѣхъ краївъ керонныхъ. Позаякъ газета Vaterland має бути въ той способѣ розширена, то припоручаєсь ей всѣмъ католикамъ. 4) Вѣбъ, що заступають въ газетахъ интересы церкви і вѣры, повинній въ справахъ науки вѣры і моральности бдѣдати цѣлѣ и епископамъ одновѣдѣу честь. Припоручаєсь такожъ частѣйшій зборѣ католицискихъ публицистѣвъ. 5) Католицка праса повинна вєюди и скоро выступати противъ ширеня фальшивой науки правдѣ релігійныхъ і фальшивыхъ вѣстей и для того потрібна єсть організація для справѣ спростованія.

Секція соціална: 1) Вѣче католицизмъ видѣтъ въ организаціи поодиновихъ класѣвъ суспѣльности підѣла ихъ званя добре средство до направы соціального лѣха теперѣшности. — II) Справа селянъ: Вѣче католицизмъ заявляє, що найважнѣйшою і конечною задачею австрійского законодавства єсть завести средство охорони селянъ бдѣ дуже скорого упадку, въ якомъ оно теперь находится. До того потреба: 1) заказати дѣлѣти селянскій грунтъ і не дучати ихъ въ болѣшій комплексъ, тѣмъ тамъ, де того конче вимагає справа культуры краевой; 2) чтобы не допустати до задовженя селянскихъ грунтѣвъ, треба законно означити границу задовженя а истинный же дови звесті черезъ справедливую индѣмнизацию. Крімъ того припоручає вѣче завести одновѣдѣй вѣры охорони домашнои продукціи противъ затрапничной конкуренціи якъ черезъ охоронне мыто такъ и черезъ бдѣвѣдѣну политику тарифову; далше, основаніе автотомашныхъ сбѣлѣкъ селянскихъ зъ задачею піднесеня і плеканя самостоятельности своего стану, сбѣлѣну помѣчь и заступничтво селянскихъ интересовъ. — Справа ремѣсникѣвъ: Вѣче католицизмъ радуєсь зъ того, що въ Австріи зроблено вже для ремѣсниковъ, і бажає, чтобы законодательство промысловѣ ще далше такъ розвивалось а зъ своей стороны припоручає же: 1) чтобы въ дорожѣ закона забезпечено ремѣсникамъ вѣровѣ впливъ на закладаніе товариствъ; 2) чтобы товариства ремѣсничѣвъ мала болше право щодо приманія членѣвъ, именю, чтобы мали право мѣшати въ справы выдаваня доказѣвъ збѣдѣности та чтобы были заведені испыты на майстрѣвъ, котрі товариства ремѣсничѣвъ мали право управлѣннѣти; 3) чтобы знесено всякій перешкоды, котрі не дозволяють товариствамъ братися до предпріемствъ, маючихъ на цѣлѣ виробляти и продавать продукты ремѣсничѣвъ та чтобы имъ дано полѣгу въ податѣхъ; 4) чтобы товариства ремѣсничѣвъ могли творити самостоятній палаты ремѣсничѣвъ, виходячій зъ свободного wyboru, черезъ котрі всѣ дѣтничій товариства могли-бы стояти зъ собою въ звязи и чтобы ті палаты мали право заступати публично интересы ремѣсниковъ. Крімъ того жадає вѣче: чтобы тіа, що ведуть янѣсь ремѣсѣло на ладѣ фабричній, были такожъ обовязаній выказатися доказомъ уздобненя; чтобы звесті торговлю домохозяиномъ; обмежити ремѣсничу роботу въ домахъ карныхъ і завести такой вымѣръ податку зарѣбкового и доходного, котрый бы увѣгладивъ ихъ справедливій жадачѣ и хоронивъ ихъ одъ деуниціи. — Справа робѣтничѣвъ: Вѣче католицизмъ жадає въ сѣй справѣ передовѣсть организаціи великого промыслу а задачею тої организаціи было бы: 1) заведеніе здоровыхъ односінъ межъ продукцію а потребамъ; 2) забезпеченіе продукціи бдѣ монополію колькохъ людей; 3) не допускати выискуваня робѣтничей силы; 4) забезпеченіе тривалого занятія робѣтничѣвъ и підвысущуваніе имъ платѣвъ а по возможности і подѣшаніе ихъ до высшой ранги; 5) не допускати жѣнокъ до работы фабричнои; 6) забезпеченіе робѣтничѣвъ на старѣсть и на случай вєвѣдѣности до зарѣбку. За найблизшу цѣль робѣтничого законодавства въ Австріи уважає вѣче: 1) жадати законно бдѣ предпріемствѣвъ промысловыхъ доказу, что господарка предпріемства буде солидна и что оно буде въ силѣ устоятись; 2) предпріемствѣвъ и управлѣть предпріемства суть люди честній; 3) черезъ предпріемство не будутъ люди въ окрестности убожѣти цѣлыми масами; 4) редукцію максимальной работы денной; 5) розширеніе постановѣ о максимальной работѣ денной на службу при институтѣхъ транспортныхъ и перевозныхъ; 6) тѣснѣйше обмеженіе права диспензы властей административныхъ что-до максимальной работы денной; 7) право сбѣлѣно надзору для робѣтничѣвъ надъ перевѣдѣнемъ законѣвъ робѣтничѣвъ; 8) заведеніе моральныхъ судовъ для промысловѣвъ; 9) знесеніе ночной работы для жѣнокъ; 10) зазавѣтъ уживати звычайныхъ робѣтничѣвъ замѣсть квалификованныхъ помѣчникѣвъ робѣтничѣвъ; 11) стереженіе моральности мѣжъ робѣтниками; 12) обовязокъ предпріемствѣвъ удержувати воспиталища для дѣтей робѣтничѣвъ. — Святкованіе недѣлѣ і бдѣочинокъ святочнѣй: Вѣче католицизмъ вносѣтъ: чтобы законъ о святкованіи недѣлѣ стрѣжше переводжено якъ досѣ; розширати заказъ работы недѣлѣной и на другій свята хрѣстіанскій; бдѣгодѣти недѣлѣного и святочного бдѣочинку розширити и на службу въ публичныхъ і приватныхъ урядѣхъ. — Помѣшканія: Тѣа, що дають роботу, повинній тамъ, де нема помѣшканѣвъ для робѣтничѣвъ, бути законно обовязаній постаратися о помѣшканіи для нихъ; помѣшканія повинній бути стрѣгой точно підѣла приписѣвъ закона; повинна вѣстися статистика помѣшканѣвъ и треба-бы закладати бюро, зъ котрихъ можна-бы розвѣдѣтись про помѣшканія; въ мѣстахъ, де суть болѣшій грунтъ підъ будову, не треба допускати спекуляціи будѣвичной.

Секція для католицискихъ товариствъ: 1) Въ середнихъ школахъ цѣлов державы треба закладати мѣжъ учениками товариства Пр. Д. Маріи; 2) въ университетахъ завести недѣлѣне богослуженіе; 3) основувати

католицискі товариства студентскі на университетахъ або закладати католицискі читальні академичній підѣвъ проводомъ якогось широго католика; 4) старатися о то, чтобы католицискі студентѣ всѣхъ университетѣвъ въ Австріи становили зъ собою въ тѣснѣйшій звязъ. Дальшій ухвалѣ вѣча подамо побѣйше.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнѣмъ засѣданіи палаты посѣдѣвъ зажадало правительство додаткового кредиту въ сумѣ 50.000 ар. для министерства рѣшництва, котре має взяти участь въ выставѣ рѣшництвѣ у Вѣднѣ въ 1890 р. Судѣ повѣстовій на Маріатильѣ у Вѣднѣ зажадавъ позволеня выточити слѣдство противъ пос. Пернерсторфера за оскорбу урядника, а судѣ окружничій въ Тернопѣли зажадавъ позволеня выточити слѣдство противъ пос. Розавдовского, за оскорбу чести, котрої бнз допустився противъ когось въ памѣлѣхъ, на п. В. Федоровича роздаванѣмъ въ соймѣ. Хто именю зъ оскорбленыхъ въ тѣмъ памѣлѣхъ, выточивъ процессъ, — изъ справозданѣ не видко. Хлѣмецкій интѣрпелюванѣ правительствомъ въ справѣ страйку трамвайного и потягавъ правительство до одѣвѣчности за рухъ антисематскій. Карьеря интѣрпелюванѣ правительствомъ, яке становище займе оно супротивъ ухвалѣ католициского вѣча, котре ухвалило домогатися привѣренія свѣтского власти павы.

Одѣсла розпочалася дебата надъ бюджетомъ министерства рѣшництва. Пос. Пошъ жалувался на перетяженіе селянъ податками и доказувавъ, что фискализмъ властей финансовыхъ не дозволять, чтобы завязувалясь сбѣлки продукціи. Такъ само не зробило правительство нічого для селянъ въ справѣ соли. Молодѣ-Чехъ Янда выступавъ такожъ въ оборонѣ селянъ, котрі суть страшно обтяжені а не мають майже ніякихъ правъ политичныхъ. Они все ще не мають рѣшничѣвъ правъ и не будутъ ихъ дѣти мати, доки не буде права загального голосованя. Про помѣвъ министра рѣшництва гр. Фалькенгайна черверано дебатѣ а слѣдующе засѣданіе назначено на нинѣ.

При укладаніи бюджета войскового клѣди — якъ доносятъ N. fr. Presse — мѣрѣдній личности велику вагу на то, чтобы позбѣтати конче лишъ при сегорѣчнихъ потребѣхъ, бо министерство краевой обороны выступитъ вже сей осени зъ жадаемѣмъ кредиту, позаякъ въ слѣдующѣмъ роцѣ треба буде грошѣи на карабины Манлихера для краевыхъ оборонѣ обохъ половинъ державы.

Маршалокъ краевой гр. Тарновскій и асп. Дунаевскій были вчера на аудіенціи у цесаря і дѣкували за наданіе краевѣскому епископоу титулу князя. Намѣстникъ гр. Бадені має нинѣ вѣхтати зъ Вѣднѣ и задержѣтись по дорожѣ въ Краковѣ.

Министерство войны выдало розпорядженіе, что лѣкарѣ войсковой мають на будучиность зъ взгляду на то, что яко медики мусѣтъ служати чинно въ войску, уважатися комбатантами и яко такимъ належаться имъ всякій почетъ войсковой, такій самѣ якъ и прочій офіцѣирамъ.

Англіицкій газеты подаютъ зновъ сензационній вѣсти о нигилистичнѣмъ руху въ Россіи. Мѣжъ иншимъ подаютъ они ось такую вѣсть: Коли царъ передѣ колькома днями зайшовъ до своей канцеляріи въ Анничковскій палатѣ, знайшовъ тамъ на своѣмъ бюрку колькока чѣселъ выдановѣ въ Швайцаріи газеты „Свобода“, колькока бршуръ революціонного змісту и два листы украшеній трупицями головами и другими одновѣдными прикрасами и задрѣсованій просто лишъ до Александра Александровича. Въ листахъ тѣхъ завываєсь царя лишъ коротко, чтобы лагодился на смерть. Се налякало царя дуже и онъ приказавъ заравѣ перевести якъ найстрѣйше слѣдство. Кажуть отже, что арештовано приборного камердинера царского и колькока слугъ двѣрскихъ. Однакѣ годѣ приукусати, чтобы камердинеръ бувъ тутъ въ чѣмъ виноватый, а скорше можна приукусати, что то янѣсь зъ другихъ слугъ скористали зъ сен нагоды, чтобы кинути зъ мѣсти подозрѣніе на камердинера, котрому царъ зовѣмъ довѣряє и котрый у него має найбѣлѣшу ласку. Камердинеръ той служивъ за царя Александра II. коли той бувъ же насѣдникѣмъ престола, и єсть чоловікомъ вже старымъ і дуже вѣрнымъ. Впрочѣмъ має бути ще екомпромитованій и шеѣ тайной полициі, Путилинъ, котрого має теперь заступити Виноградовъ. Такожъ и шеѣ поодиновихъ департаментѣвъ що служили підѣ Путилинѣмъ мають бути перенесені до иншихъ урядѣвъ. Въ кругахъ двѣрскихъ наставъ великій переполохъ а царциі, котра о всѣмъ тѣмъ довѣдалася не бѣстѣпає бдѣ мужа анѣ на хвѣлкуу.

Що въ Россіи запанувавъ мабутъ дѣйстви сѣлѣний рухъ революціонній доказують и инші вѣсти. Такъ доносятъ до Schles. Ztg. зъ Петербурга, что зъ всего того, что тамъ зачувати про нигилистѣвъ, виходить, что тамашна группа нигилистична дѣлає всѣлѣво зъ цѣрх-скими нигилистами, ба, имъ удалося навіть завести до Россіи бомбы, фабрикованій въ Швайцаріи. Полиція стратила вже голову а сама не знає, что робити, чтобы царя ухоронити бдѣ смерти. Коли царъ ѣде до Анничковской палаты, то за кождый разѣ ѣде ишою дорогою и обѣзѣдѣти далеко. Здаєсь, что нигилисты zorganizувалися теперь на нѣшій ладъ; давнѣйше дѣлали они всѣ сбѣлѣно а теперь потворили окремі группы, зовѣмъ независимі бдѣ себе. Зъ Петербурга доносятъ, что тамъ дѣйстви арештовано богато людей, по части навіть высоко поставленыхъ, але додаютъ, что арештованіе наступило въ насѣдѣвъ якогось злочинства противъ моральности и немає ніякой звязи зъ нигилистичнымъ рухомъ.

Берненский сукна
на порядок
весна 200 летнее убранье
въ купонахъ по 3.10 метр. т. 6. по
4 вденский локоть одень купонъ, по
ар. 4.80 зъ значайн. 25
6. — зъ доброй 25
7.75 зъ лѣтний 25
ар. 10.50 зъ лѣтний 25
правдивой овечей зовны
якъ такожъ сукна на шербигеры,
шовкомъ ткані камгарны, лѣтній сѣ-
рачки, сукна на либерію, правдивый
полотенці добрый до прання, добрый и
наилѣпшій сукна чорны на убраня са-
льоновъ и ин. розсылае за пославле-
тоу ретельна и вѣсма зная
Tuchfabriks-Niederlage
Siegel-Imhof
Brünn (Morava)
ЗАЯВЛЕНІЕ. Каждый купонъ есть
3.10 метр. довгий 136 сантимет. широ-
кій, проте выстарае на цѣле убранье
мужеск. Довольне число метрѣвъ
можно замовляти. За точне доставле-
ние послѣ жаданыхъ взорѣвъ ру-
читесь. 2790 23—30
Взбрѣ даромъ и оплатно.

Велика международна выставка въ Бру-
ннелі оданачила 1880 р. дипломомъ
Для
МУЖЧИНЪ
Сензационне вынайденье!
Д-ра Берсодиого ц. прив. электро-
металлична палта, выпробована и
премиевана усуга ослаблені, роблчи
сильныхъ ослаблені перац и оми-
вляющихъ ихъ молодецо. — Приладжене
есть велики выгодоче, а саме пеза-
мѣтне нощене палты когдѣ тѣла вы-
стае, чтобы освѣтлуги успѣхъ.
Цѣна. I кл. ар. 55, II кл. ар. 40,
III кл. ар. 30.
Atelier für K. k. priv. elektro-
metallische Platten (Patent Dr.
Borsodi)
Wien, I., Weihburggasse Nr. 9
Доказаніи бронтуръ на подбѣла-
нѣмъ. 50 кр. 2870

!! ХТО !!
потребуе полицу
яко поруку на позичку, на заоскотрѣне своєи родины або на одизату за
одержаній посягъ, тѣмъ же на покритіе для задолженыхъ, властителейъ
домѣвъ и реальностей, дальше для П. Т. особѣ, что не могутъ записатьъ
за житя пѣлаго рухомого капиталу, выдѣли яко капиталъ закладной
для несложныхъ дѣтей або дѣтей зъ другого супружества для равнѣноу-
правленія, коли П. Т. убѣзпечаютъ-си переилли яже 60-ти рѣтъ житя
(ажъ до 66 року), одержуютъ они якъ найкорше полицу убѣзпечені на
кождо можливу суму въ одинѣднѣй и честный споебѣ, ту або на про-
винциі. Найстрогѣйша дискреція заповѣна у всѣхъ случаяхъ. — По-
ясненіи о томъ подае бесплатно щоденно одъ 2—5 години старшій инспек-
торъ аскураційный **KLEIN**.
2910 4—50 Wien, I., Kohlmeßergasse 7, 4. Stock.

Скоря и певна помѣчь
на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!
Наилѣпшій и науенѣйшій средство до удержанія здоро-
вля, очищенія соковъ и крови и до доброго травленія есть всюдѣ знаянъ
и улюбленъ
„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“
Онъ робитесь зъ найлѣпшыхъ и науенѣйшыхъ зѣлъ альей-
скихъ, зовѣхъ певны на всѣхъ трудностяхъ при травленіи, жолудковой
корчѣ, бракъ апетиту, обиваніе, нѣдѣръ крови, осморонды и т. п. За-дѣл
знаменитыхъ наслѣдковъ ставея народнымъ лѣкомъ
Велика флашка коштуе 1 зр., мала 50 кр.
Тысячъ лѣстѣвъ привнана можъ переглянути!
ПЕРЕСТОРОГА!! Щобѣ не дати обманитися, треба знати,
що кожда флашка **Бальсаму Житя** д-ра Rosa выговѣлена посягъ ориг.
рецепты, завити въ синій картонъ зъ напосою повздожъ: „Д-ра Rosa
Бальсамъ житя зъ антики подѣ Чорнымъ Орломъ В. Фрапфера, Прага
205—3“ по нѣмецки, чешки, мадирски и французски а на верха правый
марки охоронный
ПРАВДИВОГО
Бальсаму житя д-ра Rosa
дѣстати можла лишь
въ головномъ складѣ фабриканта
В. ФРАПФЕРЪ
въ ант. подѣ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205—3.
Всѣ антики Львова и краю и всѣ большіи антики въ Га-
личинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя.
Тамъ можла такожъ одержати
Праску масть универсальну домову
средство личное призначе на оскѣй запялені, раны и болячки тысячами
лѣстѣвъ повздожъ
Би уживаеся зъ успѣхомъ на запяленіе, задержаніе молока и на
твердостѣ грудей при одученіи, на болячки, карбункулы, раны на по-
тихъ, дикѣ мясо на пальцахъ, стверднеце, опухлину желѣзъ и т. п. —
Всѣмъ запялені, твердостѣ и опухлину лѣчить скоро; коли болячка значне
материувае, заразы пабере и выдѣлится. Пушка 25 и 35 кр.
ПЕРЕСТОРОГА!! Праску Масть
универсальну часто подбѣлѣють, але лишь
у мене выробляеся она оригинально. Она лише
тогда правдива якъ жовтѣй металевѣй пушки
обвитѣ червоными приписками уживанія (въ Зна-
кахъ) и въ синій картонъ зъ маркою охоронною.
БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ
Наилѣпше и многими досѣдѣми выпробоване средство, лѣчить ца-
комъ тушій слухъ. — Фляконъ 1 зр. 2647 2—30

Наибольшій дѣмъ торговельный
I. & S. KESSLER, Берно (BRÜNN)
Ferdinandgasse Nr. 7.
розсылае даромъ и оплатно взбрѣ и цѣпкины.
2813 **Фабричный складъ полотенецъ.** 9—10
На лѣтне убранье зъ камгарну
матеріи, добрый до прання, найно-
вѣйшій взоры, ретельн 6 1/2 м. на
одно цѣле убранье муж. ар. 3.
Якъ довго выстана припасу!
Берненскій останки сукна 3-10
метра на 1 цѣле убранье муже-
ское ар. 375.
Модный приборъ жѣночій
Сорокати и въ пасмуги матеріи мо-
днѣ 60 см. широкій на пѣлзюрокѣ
и дѣтчий одѣжѣ 19 м. ар. 250.
Журон и Dreidraht матеріи у
всѣхъ модныхъ краскахъ I
ар. 350, II ар. 380.
!! Нагодне купно !!
Правдивый французскій матеріи кра-
шеній Зефиръ, 75 см. шир., въ пре-
чудныхъ краскахъ, 10 метр те-
перь лишь ар. 350.
**Brocat и Jacquard матеріи мо-
днѣ** 60 см. широкій у всѣхъ мо-
дальныхъ краскахъ, 10 м. ар. 360.
Doris, лайновѣйша сорокати ма-
теріи моднѣ, чиста воина, 10 м.
перше 10 зр. теперь ар. 650.
Neruv 90 см. широкій въ кра-
скахъ пасмужахъ и у всѣхъ мо-
дальныхъ краскахъ 10 метр. лишь ар. 450.
КАПМЕРЪ, подвойно широкій
чорный и въ краскахъ 10 м. ар. 4
Вонный атласъ, подвойно ши-
рокий чорный и въ краскахъ, 10
метрѣвъ ар. 550.
Владимир-кретонъ за 10 м. ар. 250.
Лѣтній юбки Jersey гарно зробленій,
гладкій ар. 250, прикрашеній ар. 3.
Полотна и яебы
1 штука — 24 лѣтѣвъ.
1 штука полотно дѣмѣево, доброй
якости, 1/4 ар. 420, 1/2 ар. 550.
1 штука яебы-китѣ, пѣлзюрокѣ
и найлѣпша сорта, 1/4 лѣтѣвъ, тре-
валыа чимъ чистѣе полотно, 1/4
ар. 580, 1/2 ар. 750.
1 штука оксфордъ або зефиръ най-
новѣйшій взбрѣвъ. II ар. 450, I ар. 650.
Бѣлье жѣноче.
6 сорокати жѣночій зъ мо-
днѣ полотно зъ обивкою въ
зубѣвъ ар. 375, зъ гаетомъ ар. 5.
3 корсетъ нѣчій зъ доброго
лифону и гарно вышиваній
I ар. 4 II ар. 180
Розсылаея за пославлятоу. Если не подобаея, то принимается назадъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
порукае
найбѣльшій кадила, одначеніи численными медаля-
ми заслугъ:
ар. кр. КАДИЛО въ ПАПЕРЦЯХЪ; че-
резъ огрѣтые одержавсе дуже
примѣный запахъ, пачка по
мѣтѣтъ тузипъ 12 кр. и . . . —24
КАДИЛО ИНДИЙСКЕ ТАСМО-
ВАТЕ выдѣлюе дуже примѣный
догтервалый и пошукнованый
запахъ, коробка —50
КАДИЛО САЛЬОНОВЕ уживае-
ся за помочю присавки, дае
дуже примѣный и здоровый за-
пахъ, одержавсе и ошчае воз-
духъ, фляконъ по 30 кр. и . . . —60
ЧЕРВОНІ ТРОТИЧКИ выдѣлю-
ють при паленіи примѣный за-
пахъ, пачки по 5 и 10 кр. Пу-
делко по 25 кр. —50
ЧОРНІ ТРОТИЧКИ равнѣно-
жъ выдѣлюють при спаленіи примѣ-
ный запахъ по 2 и 4 кр., пу-
делко по 15 кр. и —25
ДЕЗИНФЕКЦІОННІ ТРОТИЧКИ
очищаютъ знаменито и ради-
кально воздухъ якъ въ комна-
тахъ такъ и коритаряхъ, ко-
робка —10
Дѣстати можла у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коперника
ч. 3, и ул. Галицка рѣгъ Валовой. . . Въ Краковѣ: Суконницъ ч. 20.
Въ Чернівцахъ рынокъ ч. 2. 2529

ИВОНИЧЪ
ЗАВЕДЕНІЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ
(въ Галичинѣ),
стація желѣзницѣ Ивоничъ.
Щавы алькал. солоніи, йодъ и бромъ
успѣшн въ недугахъ *скрофулиныхъ* и въ ихъ
упертыхъ наслѣдкахъ, въ хоромахъ шкурныхъ спиди-
тичныхъ, ревматизмъ и въ рѣзныхъ недугахъ *лѣтничихъ*
Купель минеральнѣ, бороваиновѣ, иглиевѣ, тушовѣ
и рѣчнѣ. — Молоко, женица, кефиръ, ингалаторіи.
Знаменита стація климатично-лѣчнична.
Пора купелева подѣлена на 3 сезоны одъ 20 мая до
кѣпця вересня. 2923 3—0
Мешаня въ 1-шомъ и послѣднѣмъ сезонѣ о 1/2 часѣ дешевѣй.
Лѣкарь купелевѣй д-ръ Кл. Дембицкій, був. асистентъ
клиники университету айайдоньского.
Проспекты розсылае оплатно Дирекція

„КОВЗАРЬ“
ЗБОРНИКЪ КВАРТЕТѢВЪ.
Цѣна 60 кр
Дѣстати можла въ тов. „Провѣта“

20 лѣтъ
въ родинѣ!
Домове средство, що довго дер-
жится все въ запасѣ, непотребуе
дальшого порученія; муситъ бути
добре. При правдивѣмъ **Anker-
Pain-Expeller** видѣ се пѣлзю-
дно. Дальшій доказъ, що средство
заслугуе на повне довѣрѣе, есть
що многіи недужі, пробувавши
други знадѣто-хваленихъ лѣкѣвъ,
хвалютъ назадъ за выпробова-
нныи **Anker-Expeller**. Порѣвня-
нѣмъ перекопаниа, що се сред-
ство довго при гѣстѣи, ревма-
тизмѣ, рѣвно, въ чашахъ,
и при простудѣ, болю головы,
вубѣвъ и пачей, козляхъ и и.
наилѣпшѣе помагѣе; бо въ це-
закѣтѣ вѣе звыкло по першѣмъ на-
тертю. Дешева цѣна по 40 кр.
ваг. 70 кр., то можутъ набути и
бѣднѣ; але треба стеречисъ фла-
шкы и наслѣдуваныхъ а брати
дѣлѣ **Anker-Expeller** въ марку
„Anker“ за правдивѣ. Въ
запасѣ по всѣхъ большыхъ анти-
кахъ. — Головный складъ: **Apo-
theke zum „Goldenen Lö-
wen“** in Prag Niklasplatz Nr. 7.

Правдивый
ЛѢЧНИЧІЙ MALAGA SECT
посля анализы ц. к. експериментальной стаціи для вина въ Клоостернайбурѣ
вѣлми добра, чиста **Малига**
яко знамените средство скрѣпляюще для ослабленыхъ, недужихъ, реконвалесцентѣвъ, дѣтей
и т. д., противъ браку крови и ослабленія жолудка значенито дѣлающій, въ цѣлахъ и пов-
бутелькахъ, оригинальныхъ заосмотрѣныхъ маркою, закономъ хороненою, Мепаньскою тур-
товною торговѣи виномъ
VINADOR
ВЪДЕНЬ ПРАГА ГАМБУРГЪ 287 2—3
по оригинальныхъ цѣнахъ ар. 250 и 180.
Дальше рѣзніи найлѣпшій вина заграничній въ оригинальныхъ флашкахъ по оригинальныхъ цѣнахъ.
У Львовѣ: Кароль Баллабанъ, торг. делик; Ив.
Юстѣянъ, торг. дел., Иванъ Важный, торг.
делик, и Народна Торговля.
Вышнѣмъ на склянкѣ марки **Vinador** находить-
ся у Львовѣ въ торговлю винъ п. Вильгель-
ма Брайтмайера; въ ресторации Осія Гар-
чиньскія (подѣ „Полякомъ“); въ каварни Жи-
монта Миллера; въ готели краковѣськомъ I.
Родлявска; въ торговлѣ деликатесѣвъ и винъ
А. Росека и въ реставраціи на двѣрци вѣ-
лзничѣмъ у панѣ Ивановны К-серовою
Въ Бережаныхъ у п. Адольфа Дурета, антик.
Въ Вучачѣ у купца п. Л. Наймана и въ торго-
валѣ корвинѣй Керцель и Єжевскій.
Городку у п. Евгенія Благачка, торг. кор.
Простѣтся уважати докладно на марку „**Vinador**“, и на марку охоронну закономъ за-
стереченою, бо запоручуея цѣлковато лишь тогдѣ абсолютну правдивѣсть и доброту.

КОВДРЫ шиті зъ вовняного
и шовкового атласу.
Матерацы зъ волосѣня
МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ пляцъ Капитульный число 2.
При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватисъ на нашу часописъ.
Выдаеъ и одѣлѣальный редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскою. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Веднарского.

Найдешевѣйшій и найлѣпшій жереломъ закупка есть
дѣмъ торговельный
ПИЛИПА ТИХА въ БЕРНѢ Filip Ticho Brünn
Krautmarkt Nr. 21 i Rathhausgasse Nr. 17.
Матеріи на жѣночій сукнѣ
найновѣйшій и найгарнѣйшій на се-
зонъ весинный и лѣтний, широкій
100 см.
1 сукня = 10 метр. ар. 450.
Матеріи на жѣночій сукнѣ
найновѣйшій и найдегастѣйшій на
сезонъ весинный и лѣтний.
Сукня зъ 14 метрѣвъ ар. 560.
Румбурскій Оксфордъ
(правдиво крашеный) вѣлми гарно
выконаный.
1 шт. 30 вѣд. лѣтѣвъ . . . ар. 450.
Наилѣпшій якости . . . ар. 650.
Француска сатина
на жѣночій сукнѣ, дѣсѣ прати, (пра-
диво закрашенѣ подѣ порукою) въ
найновѣйшихъ взбрѣхъ.
Перша сорта, сукня зъ 10 м. ар. 450.
Друга сорта сукня зъ 10 м. ар. 350.
Румбурскіе
Полотно вѣрстатове
1/4 широка, придаея особливо на
мужескѣ бѣлье.
1 шт. 30 вѣд. лѣтѣвъ . . . ар. 650.
Домове полотно
наилѣпша якости, цѣла 30 вѣд.
лѣтѣвъ.
1 шт. 1/4 ар. 450.
1 шт. 1/2 ар. 550.
Шифонъ
дуже доброй якости, придаея знаме-
нито на бѣлье мужескѣ, жѣночѣ и дѣ-
тнцѣ, 90 см. широка.
1 шт. (30 вѣд. лѣтѣвъ) въ сортахъ
а ар. 450, 550, 650, 750.
Жѣночій сорочки
зъ доброго шифону або моднѣго по-
лотна зъ широкими корѣнками.
Цѣлоя великости.
6 штукъ ар. 375.
Джутова заслона
турецкій взоры, цѣлоя довготы.
Перша якости ар. 350.
Друга якости ар. 250.
Останокъ
ковра на помѣстѣ
довгій 10 метрѣвъ, моднѣй якости
ар. 350.
Чиста байга вовняна
у всѣхъ складныхъ краскахъ або та-
кожъ въ пасмужахъ, 100 см. шир.
Сукня зъ 10 метрѣвъ ар. 750.
Новій матеріи до прання
на убраня мужескѣ (за пор. приладѣ до прання) гладко пасманинѣ, сорокати
1 цѣле убранье мужескѣ зъ камгарну 640 метр. ар. 3—.
1 цѣле убранье мужескѣ зъ полотно . . . ар. 4—.
1 цѣле убранье мужескѣ зъ найлѣпшаго полотно ар. 5—.
9—15
Взбрѣ даромъ и оплатно. Розсылаея за пославлятоу.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і релігійних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток **«Бібліотека найважливіших новітніх»** виходить в п'ятницю, а в суботу і п'ятницю на переміну разом з Діло.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація «Діла» ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Людвіга 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzgasse 8; M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті в Гамбургі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на «Діло» і на нисерати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на «Діло» з літер. додатком

в Австрії: за Границею:
на цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр.
на пів рік . . . 9 зр. на пів рік . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 зр. на пів рік . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні від порти.

Подорожне число коштує 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. однієї строки печатної, в рубр. «Надбавка» по 20 кр. а в.

Подяки числяться по 10 кр. однієї строки.

З 3-м днем 1 (13) цвітня зачався II-й чвертьрік нашого видавництва. Просимо поспішати з предплатою і з есентуальними виробами залеглостей.

У Львові дня 24 цвітня (6 мая) 1889.

У Відні і в околиці антисемітизм чинить величавий поступ. Недавно при доповідних виборах одні третини членів віденської ради міської антисеміти сильно побідили лібералів, і ліберальний дворянин, обложивши сором на бок, признав, що ще одна така побіда антисемітів, а віденська рада міська дістанеться в руки антисемітів, — тепер же знов, при онгодшніх виборах до виборів округів міста Відня, на шість округів перевели антисеміти в п'ятих округах своїх кандидатів, а тільки в однім, леопольдштадтському, замешканім жидами, удержалися ліберали малою більшістю (ліберали дістали 1852—1886, а антисеміти 1648—1674 голосів). Натомість в округах Відня і Найбаву антисеміти мали до 700 голосів більше, ніж ліберали.

Антисеміти тріумфують. Рік, два — а вони стануть повними панамі Відня. Бурми-стромі столиці держави буде антисеміти, в раді міській, в виборчих округах, в радах шкільних — вони будуть порядкувати. Послами до ради державної з міста Відня вийдуть антисеміти — з винятком хіба з округу леопольдштадтського. Панованіє лібералів у Відні паде-розпадається на всіх точках.

Жиди трепещуть. Що стався з ними, як цілком запанують антисеміти, — вони добре знають. Великодній страйк вблизив трамвайних показав, що антисеміти жарту не знають, ділання свого не обмежать на статі дивникарській. Люде обзнали з силою руху антисемітського віщують, що Відень через недовгий час може дожити великого погрому жидів, бо-ж і в ніякомі місті в Європі рух антисемітський не проявляється так сильно, так палко аж безпам'ятно, як в столиці над Дунаєм. А при тій треба брати на увагу ще й друге лихо, бо, як добре каже наша пословиця, одне лихо иде а

десять за собою веде, антисемітський рух у Відні одділює на другі міста в державі. Вже й тепер рух антисемітський сильно проявляється в низшій Австрії, на Шлезку, в Чехії, в Старі, особливо-ж в тих сторонах, де збитими масами живуть Нимці самі, не помішані з другими народностями, де отже о жидів не треба побоюватися, що вони будуть тримати з противником і его скріпляти.

Представитель жидів, видячи над головою наравського племені в Австрії грізний меч Дамокла, просить правительство о помочи. Віденська репрезентация жидів перша вручила гр. Таффе прохання писемно, за нею таке ж писмо вручила і репрезентация жидів в Чехії, користаючи з нагоди гостини гр. Таффе на Великодніх святах в Празі. Гр. Таффе одповів депутатам, що всі горожане держави можуть числитися на рівну охорону правительства, — але, як показується, поки-що само правительство не виленило собі ще питання, яке становище зайняти, а радше яких мійр ужити суворості страшно завзятого руху антисемітського, щоб не переключитися, не промахнутися і не довести до якихось дуже сумних наслідків. И мы бачимо, що праса антисемітска гучно голосить войну против семитов нехрещених и выхрещених, або, як называе их, против „номадов“, — що провидир антисемітизму вибрав у всіх сторони німців, збираючи по містах народ і проповідують хрестийний похід на жидів, — що при всяких виборах у Відні антисеміти стають побідниками.

Мы вже выше мимоходом зазначали, що антисемітизм огортає головню сторони замешкані тільки самими Нимцями, и при том намекнули, що там Нимці не потребують бояться, чтобы жиды подирали их противника. Але се не головна причина. Що антисемітизм огорнув головню Нимців — сему головна причина в том, що антисемітизм австрійський а радше віденський поставив руководц его: Шенерер, Тирк, Вергані и другі — за приміром пруским, за приміром берлинського настора Штекера — на німцко-національній основі, и то аж зовнішній. Відомо, що у Шенерера в Тирк идеал — Бисмарк и Вильгельм I-й и II-й. Орган Шенерера в номер під час смерті архика. Рудольфа не згадав и словом

про трагичну пригоду в державі австрійській, а на початку номеру впадає в очі заголовковий стаття величавою цесаря Вильгельма и кн. Бисмарка. Поставившись на таку німцко-національну основу, австро-німцкй антисеміти консеквентно стоять и за німцким центризмом в Австрії, отже против автономіи країв и племен не-німцких. З тей головню причини антисемітизм віденський, як з одної сторони шалено порыває маси німців, так з другої дуже слабо порушує маси не-німцкй в Австрії. Коли-б не ся обставина и ще деякі не мало важні, як н. пр. що антисеміти в борбі против жидів-либералів заганиваються безпам'ятно и против деяких добрих та цінних здобутків ліберализму и лучаться з елементами реакційними, — коли-б, кажемо, не то, — антисемітизм віденський запалив-бы весь край без огляду на народности.

Якими дорогами поїде дальше антисемітизм в Австрії, годі нині на певно вгадати. Можна догадуватися різних комбинацій и перетворень антисемітизму. На всякий же спосіб мы передвиджуемо конечный розпад мійр німцко-німцко-партією антисемітскою: она мусить розпастися на дві головні партіи: антисемітско-консервативно-клерикальну и антисемітско-демократично-поступову. Се мусить конечно наступити, коли нинішній сильний рух не має спинятися и коли не потягне за собою мас робітничих, не мугни им дати того, що дає им нині н. ар. такий Кровавостер. Як порівняти в антисемітизм квестію національну — се також нині річ непевна. На уступчивість нинішніх руководців антисемітизму для Славян — поки-що зовсім не заважає. Антисемітам не-Нимцям прийдеся організуватися кождій народности окремо — и вже тепер початок такого не-німцко-антисемітизму, хоч дуже слабо, проявляється в Чехії, де вже виходить одна чеська часопись спеціально антисемітска. Як у нас в Галичині стоить справа з антисемітизмом — кождий з Вп. читателів наших бачить здоровими очима: у нас жиди живуть собі щасливійше и спокійнійше, як колись в Палестині, — брат мойсьезового вуждана нині у веходах Галичині в такій честі и повазі, як колись kresowi yserze, — бнз галицької hierarchii społecznej помагав будувати

на Руси Польшу... Неблизько Лямь писав прецінь на серію, що жиди — то культурний елемент, котрий цивилізує руского хлопца — а мы додамо: и польского шляхтича...

Рада державна.

338. засідання палати послов з дня 3 н. ст. мая.

Пос. Пернерсторфер доносить, що з причини недуги не може явитися на засіданнях. О жадані судові дозволенія выточити слідство пн. Пернерсторферови и Розвадовскому вже було вгадано.

Министер справедливости гр. Шенборн відповів на інтерпеляцію пос. Ебенгоха о конфіскованні католицких газет и мійр для охорони католицкої церкви и их інституцій против нападов антирелігійної преси, що прокуратори державні, як министр переверднувся, не руководяться становищем партійним, але на всіх сторони рівномірно стараються виконувати закон, а ели деколи помилки лучаються, то ті походять лише від мыльного вложенія закона. Министер буде строго пильнувати, чтобы інституцій всіх в Австрії законно признавших церквей дізнавали заповученою им законом обіи против зневаги вь праві.

Пос. Хлюмевік поставив таку інтерпеляцію: Заперестанє роботи возникло в віденського трамвая в великодній свята дало повод до дуже сумних вибрыків товни, при чом показались шкідливі наслідки довшого систематичного підбюджуванія людности против одної часті жителів Відня (жидів), котрі підбюджуванє власти дивним способом толерують, оди чого вь народі утвердилася гадка, що закони для охорони обывателів держави не виконуються вь рівній мійр, коли йде о підбюджуванє против певної класи. Чому отже правительство не вдалося завчасу вь спіб трамвайної спібки зь возніжжям, до котрих спібка ставила пересадж жидів, и чи ота гадка на будуче всім обывателям держави, без рбниці віри, давати рівну охорону законів?

Пос. Карнері інтерпелював президента министр вь справі віча католицкого вь Відні, примученого до цілковитого переоброзованія теперішньої культури вь церковнім змыслі. Вь телеграмі до папи віче торжественно запротестувало против ограничени світской власти папы и высказало жаданє повной суверенности его. Очевидно, що теперішній союз зь Італією, котрий інтерпелювати вважають за конечний до дальшого мирного розвою Австрії, не муг-бы дальше тревати, коли-б Австрія поставилася на ста-

Найновіше чудо штуки будовляной.

Вежа 300 метрів висока на виставі в Парижі, звана вежа Айфеля, од прбвища свого будовляного, нижня Ейфеля, розцкавила весь світ зараз від першої хвилі, як тільки появилася гадка будови єи. Она мала лиш додати блеску виставі, тимчасом на тій вежі концентрує нині найбільша увага, а вистава немов тільки на то, чтобы доповнити блеск того чуда штуки будовляной. Вежа уже цілком виконана. Показалося, що математичній обчисленія єи будовляного, на котрі зразу хатано головою, були зовсім справедливі.

Айфель, один з найважливіших и поступових інженерів французских, дався вже перед тим знати Європі будовною величавою діврці вь Пешті а особливо вь дукта Іларіг вь южній Франції, котрий справедливо зовуть майстерським ділом інженерії. Айфель єсть горячим прихильником будовлі зь заліза, уважаючи єго найгучнішим, найтривалішим и найдешевішим матеріалом будовляним, матеріалом будучности, — и вже від давна носив єи гадкою: выбудувати велику вежу, що була-бы величавим символом століття науки и прогрессу. Тай ось покориствував загодою парискои выставки: план зьї предложив французскому правительству и министров Lockrou, — министр одушевлявся тым планом и выхлопотав для него санкцію правительства и комитету выставки.

Коли Айфель дістав концесію, піднявся гадас. Поминувши вже то, що люде забобонай бачили в тій новій „вежі вавилоноєй“ заповідь кінця світа, — ще и всякій учені старалися доказати, що париска земля не буде в силі удержати такои ваги заліза, вежа не опрєє вихрови, наступити нехобна катастрофа, — а артистичній круги парискій протестували против той вежі зь погляду на естетичу. Горді зь плястичною красою и гармонійною устрою Парижа, они казали, що прозачна против-естетична вежа Айфеля свідчить величати красу, принадлежуют величині,

покланяються силі. Тожь рівночасно зь процесами властителей домів зь околаць, де мала стати вежа, посыпались против єи и протести артистів, петиції до правительства и т. п. Але власті, принявши разь проект, не зважали на протести — и будова почалася.

Айфель обчислив кошти вежі на 4,905,000 франків, а в дійсности она коштувала 5,300,000 фр. На покритє тых коштів одержав он від держави из засальной сумы 43,000,000 фр., назначеных на выставу, 1,500,000 фр. и концесію побирати доходи зь вежі через час выставы. По закрытію выставки правительство одступало вежу місту Парижеви, котре загарантувало Айфелю право брати доходи зь єи ще через лѣт двадцать. По двадцати лѣтах, отже 1908 го року, вежа стає власністю Парижа и місто може мого або задержати єи або розбрати. Розборка коштувала-бы до 700,000 фр., але той кошті покрыва-бы вартість заліза. Щобы тую умову улегшити, побудовано вежу не на грунті належачому до державы, майдан Марсовіт, вь осередку выставки, як первісно було вь пляні, але при вході на выставу коло моста Бны, на грунті міському.

Вежу выбудовано. Ваять она 7,300,000 кілограмів. Выконано єи вь гутах и вьрстатах Айфеля, підь личным єго доглядом и при помощи зятя єго, Gallés-a. Изь вьрстатів на далеком передмісті парискомь приложено на місце будови вежі штаби залізний вже готові, прикраси и вымрєні, а робітники мали тільки уставляти пономеровані штаби и прибивати великими розжарєними гвоздями. Тожь робота шшла скоро. Вь грудни 1887 р. одоймилася ледь на 52 метри; 14 липня 1888 р. вь день національного свята, пущено вже штучний огні зь другою платформи на высоті 115 метрів; а дня 31 марта 1889 р. заткнуто уже на шпиль вежі три барвну хоругву на знає вїця діла. Того-ж дня Айфель справив бенкет для своіх 200 робітників и помбчинків.

Робітники добре заслужились при тій великом ділі. Айфель устроив для них рєставрацію на середній платформі по низьких цінах, и они не потребовали через весь день сходити на землю. На высоті була ве-

лика студія, тожь Айфель пославляв робітникам кожухи и кучмы. Але робітники обходились и без того, загартувались при роботі, а впрочім загартувались коло ватер, на котрих розжарювали гвозді. Піднеста треба и то, що за три роки небезпечної роботи не було ані одної нещасливої пригоди, такь постарався Айфель о все средства осторожности. Робітники привязались до діла рук своих и гордятся ным. Айфель умьєтати на вежу плиту зь именами всіх своих помбчинків и робітників, — буде се pendant до именъ генералів и воеводів Наполеона I. на триумфальнім луді майдану Звѣзды. Робітники дібали шедрий подарунки від Айфеля и медалі, а Айфель жертвовали зь брилїантів хресті легіи почестион, котрым почтило єго правительство.

Коли порівняти вежу Айфеля що-до высоті зь найбільшими будовлями на світі, то аж тоді показеся, що то за великан. Notre-Dame вь Парижі має 66 метрів, Пантеон 79 м., св. Петро вь Римі 132 м., катедра вь Штрасбурзі 142 м., велика пирамида 146 м., вгла катедри вь Кольоні 159 м., паматник Вашингтона вь Філадельфії 169 м. Ожже вежа Айфеля о 131 метрів выша від найвысшого шпиль адепгнентного доси людскоу рукою.

Зь вїм має вежа подобу пирамиды, спочиваючи на чотирох широко розжарєних стовпах, сполучєних каблучками. Стовпи ті, немов ноги, оддалєні о 100 метрів один від другого. На 60 метрів надь землею находиться перша платформа. Зь відтам чотирі стовпи також розжарєні, але відь меншим кутом, зносяться аж до другої платформи, умьєщеної на 117 метрів высоко. Потім зужуються подалу и зливаються вь одну колоуму, двигаєся вежа и кінчить на высоті 300 метрів третью и остаточною платформу, котра обіймає 60 метрів и двигає на собі вершковий павільон.

Спеціалісти дивуються простоті, легкості и майстерности вязань залізних. Вь цілій вежі нема бичних площей, о котрі мого-бы опертись втерь а навїт найбільшій вихор; втерь можуть прелѣтати крбзь бдкрату сьмі штаб залізних и не стрясуть вежі, спочиваючи на сязжистых фундаментах.

Хіба одно землетрясенє могло-бы єи зрушити и повалити.

Вь фундаментах и підь вежою знаходяться машини, котрі будуть порушувати вінди зь вандрівниками на вежу. Зь долини на першу платформу идуть стовпами похилєні чотирі вінди; задержавшись на першій платформі, будуть такь само похило підноситься на другу. Зь другою платформою до вершка вежі будуть ити вже лиш дві вінди и то прямовісно. Кожда вінда може забирати 50—100 осіб, а чтобы дістатись зь долини до вершка, треба 5 мінут часу. Крім вінді суть сходи. Подорож віндами на першу и другу платформу коштувати буде 2 франки, на третю 5 франків. Коли вінда на день перевезуть 15 до 20 тысяч осіб — а такь обчисляють — то дохід зь вежі буде великий и на него очевидно рахує підприємець.

Коли першій разь глянути на вежу Айфеля, то она незвичайно вражає чоловіка своєю величезністю, мовь обухом ударити. Щодо естетичности єи — гадки поділені, одна-кожє всі підносять красу простых ліній, выразных форм заліза, бачуть вь тій вежі поезію сили, духа епохи и т. п. Щобы нагоду, сухість и твердє заліза прикрасити, умьєщено на бубнах и каблучках дольшій аркады оздобы зь різьбарвних емалій; се має доказати, що и архитектура залізна, архитектура будучности, не виключає мотивів декоративных, якь де-то думає. Тільки-ж и се правда, що оздобы ті нікнуть супротив величаньскости вежі.

Межи чотирма словами на доліві вьносивсь монументальна фонтана різьбара Франца де Saint-Vidal. Осередна миска фонтану обіймає 24 метрів вь промьні, а вода выбухає зь высоті 9 метрів по-над єи поверхнею. Одинацять фігур, побора разу більшій від нормальних, становлять композицію: 5 фігур, зображаючи пять частей світа, умьєщені при споді оцифрованя, а прочі 6 фігур грудають-ся вь середині около кулі земної и вїчають єи.

При першій платформі вежі єсть галерія, обложена склом, вызолочена и уладжена не тільки зь добрим смаком але и зь люксусом. Та галерія, на 15 метрів шириною, иде докола платформи и на чотирох рогах

новищи вѣча и папы, становушего въ свойѣмъ обществѣ вѣчу на томъ самомъ становищи. Она пытается отже: якъ одноосиленъ австрійскій правительствомъ до намѣренного приверженна свѣтской власти папы?

Пос. Верганій поставилъ такую интерпретацию: Чи президентъ министровъ пострадалъ, 1) чтобы на будущее поодиночки подпринимать не выискивали въ такъ великой способъ роботава, якъ се робитъ вѣденскія спѣлка трамвая, 2) чтобы полиція и войско не выступали безъ потребы въ способъ занато острый и угрожающій житію, 3) чтобы повздержати систематичній денуциціи жидовско-либеральной прессы и паріи, обурюющей все версты праціющей людности, 4) и якъ могутъ навѣтъ урядовъ и абатурядовъ газетъ участвовать въ тѣхъ умыслахъ устроившихъ подозрѣваняхъ, а урядовъ органы брати ихъ за поводъ до слѣдствъ дисциплінарныхъ и иныхъ чиновъ урядовыхъ?

Пос. Линбахеръ интерпретовалъ министра справъ вѣдѣнныхъ въ справѣ стрѣляно для парады на Божѣ тѣло, при чѣмъ власти пользуются на патентъ о ношеніи оружія. Интерпретация пытае, чи министеръ готовъ зародити такому розширваню понятія ношенія оружія по-за природой границъ?

Въ дальшихъ нарадахъ издѣ бюджетомъ министерства рѣшничества выказувавъ пос. Пошъ (зъ вѣдѣнцѣ), что станъ хлопскій есть теперь такъ притисненъ, якъ не бувъ бѣ 70 лѣтъ. Сибилки продукцій, котры вытворюются, чтобы користо абувати продукты сельскіе, не могутъ устоятися зъ причинами фискализму финансовыхъ властей. Въ справѣ соли неустанно подается петиція и ухаживаются резолюціи, але министерство не богато заходиться коло неѣ. Селяне домагоются дуже такоже одповѣдныи амныи законѣмъ о пользованіи. Въ Солонгородѣ 21 дробныхъ властей тартакѣ хотѣли зъ правительствомъ заключити умову, але правительствомъ за-дѣ свои выгоды заключило умову зъ великими фирмами у Вѣднѣ, давши имъ еще 20% оуцѣ, такъ что подпринимѣ будувати и властей тартакѣ въ тамтихъ сторонахъ продукты лѣсовыи мусать дорожше купувати, якъ у Вѣднѣ на торговни.

Пос. Вольдржихъ (Чехъ) указуе, что упадокъ рѣшничества не есть повою спеціально австрійскою, але загально европейскою, выстушающею такъ само въ Нѣмеччинѣ, Англіи, Россіи и т. д. Повѣдъ ен той, что шо-року заждетъ страхъ войны а зъ доходѣмъ державныхъ иде за богато на силу збройну а лишъ мала часть лѣтаеся на выдѣти продукты. Але австрійскій кредитъ державный, высокій курсъ австрійской ренты показуе, что зъ Австріею не стоить же такъ зѣ и что торговни грошева має довѣрѣ до консолидации нашихъ финансовъ. Правда однакъ, что земля у насъ дуже задовжена и что тоѣ задовженіе взростае. Потрѣбныи кочѣ мѣры, чтобы заховати вольного, самостоятельного хлопа. Правительство заявляе въ томъ напрямѣ вайдаучу волю, але не має грошей. Шо до дешевого соли дѣя худобы, то якъ-бы министеръ рѣшничества троха натискавъ на министра скарбу, сей на президента министровъ а той зновъ на своего товарища въ Пештѣ, то такіи бы шѣе далосъ выдѣтити.

П. Янда (молодо-Чехъ) обговорювавъ сум не положеніе рѣшничества и селянства. Селяне только тогда знаютъ, коли иде о подвышеніе податковъ. Все лишъ фаворизуе великій капиталъ, якъ показуе справа Пивничанъ сельницѣ. Выдѣтити грунту и землѣ можна бы значно поднести; але годъ того надѣяться бѣ правительству, котре на непродуватий выдѣти дае миллионы а на продуктивий жалѣе каждого крейцера. Аграрна политика Нѣмеччины, зъ котрою прецѣны стоимѣ въ сердечной при-

тѣтити чотири реставраціи: фламандску, російску, англо-американску и французску зъ эпохи Людовика XIV. Въ тѣхъ реставраціяхъ столько мѣсяцъ, что рѣвночасно може засѣсти до сѣдѣна чи до обѣду 4200 особѣ. Умѣненіи тамъ оркестры будутъ пригравати. Тожѣ и легко зрозумѣти, якъ дуже кожного тягнутъ буде на вежу, якъ забавѣе каждый поглынути зъ горы на выставу и на Парижѣ. Уже зъ первой платформѣ мѣсто выдѣлае мертво, не можна вже розбѣжити руху, особы и повозы показується мовъ чорныи пункты. На другѣй платформѣ есть такожъ галерія обѣдена скломъ, а тамъ уставляють теперь цѣлый арміи телескоповъ и приладѣвъ оптичныхъ. Але и безъ того видъ зъ высоты 117 метрѣвъ есть неавычайный. Парижѣ изъ надъ двома миллионы мешканцѣвъ являеся маленькимъ, за те око свободно обгортае далекий села, мѣста, лѣсы, воды и поля. На высотѣ 273 метрѣвъ внаходиться кругла скляна копула и дѣлѣтся на чотири салы: метеорологичну, астрономичну, физичну и электричну; салы тѣ будутъ бдѣти до ужитку найважнѣйшимъ спеціалистамъ въ тѣхъ наукахъ. Видъ изъ сѣе копулы годъ описати; мѣсцевости на 90 кильометрѣвъ дадуться обшукати черезъ приближуючій люнеты.

Айфель твердитъ, что вежа его дуже прислужиться науцѣ, а и деякіи ученыи признають се. Зъ огляду метеорологичного можна буде слѣдити змѣну температуры одповѣдно до высоты, до напрямѣ и силы вѣтрѣвъ, густоты дощѣ, прозрачности мрака и т. п. Далѣе можна буде розслѣдзувати электричність атмосферы. Фотографіи неба, помѣченныи астрономичныи, чиненыи одночасно на рѣзныхъ высотахъ вежѣ, аможутъ послужити до порбѣванія зъ фотографіями и помѣченными въ обсерваторіяхъ астрономичныхъ.

Вежа Айфеля цѣкава зъ кожного погляду — она есть символъ символѣ духа нынѣшней эпохи — науки и промыслу.

Переловый Б.

языки, въ остатныхъ рокахъ Австріи больше пошкѣдитъ, нѣжѣ якъ-бы мы были програли велику войну. Мы мусѣли зъ любви для сего нашего пріятели нашъ бюджетъ все збѣлшати, что въ 10 рокахъ вынесло 800 миллионѣвъ. Въ настѣдокъ установленъ мытовныхъ рогачокъ въ Нѣмеччинѣ, черезъ котры перевозятся шо-року 23 миллионы метричныхъ сотнаровъ збѣжа и мычныхъ выробѣвъ, платимо Нѣмеччинѣ рѣчно 44 мил., отже въ 10 рокахъ 440 мил. Не треба насъ було отже ажѣ побивати подѣ Седаномъ, чтобы заплатити Нѣмеччинѣ величезне одшкодованіе войны. Хлопъ не має у насъ рѣшничества, не має права непосредственного выбора, хотя неразъ больше платитъ, якъ его сусѣдѣ, властитель большонъ посѣлости. Хлопъ домагася того права, и коли таки до того придетъ, ажѣ тогда парламентаризмъ у насъ набѣрае жити.

Министеръ рѣшничества гр. Фалькенгайтъ одповѣдавъ поодиночкимъ бесѣдникамъ, по чѣмъ нарады перервано.

Проектъ нового карного закона.

III.

Дуже замѣтною змѣною, яку вводитъ новый проектъ, есть постановка, посягающей кротон справы нарушенія чести сповненій печатѣю судитѣмъ маюте не судами присяжныхъ, якъ доси бывало и якъ постановляея также все попередній проектъ, але звычайными трибуналами.

Точка та есть знаменемъ великою ретроградности проекту. Гадка, на котрой опираеся компетенція судовъ присяжныхъ въ такыхъ справахъ була: чтобы публична ошанія судила тѣ нарушения чести, котры здѣяно передъ ен лицемъ. Бувъ то неначе горожанскій судъ, котры рѣшавъ, чи достойный хтосъ прилюдно погорди, або чи поставлено его неоповинно на позорище. Цевна рѣчь, что вердикты судовъ присяжныхъ въ подобныхъ справахъ бывала часомъ и несправедливый, але въ значной большости случаевъ выходили они згѣдно зъ голосомъ прилюдно ошанія, згѣдно зъ пересвѣдченіемъ загалу. Компетенція судовъ присяжныхъ въ тѣхъ справахъ давала подекуды прасѣ можнѣсть смѣлнѣйшого выступленія навѣтъ тамъ, де треба було нарушити личности, стоячей подѣ поворовѣ можныхъ сферѣ або и самого правительства, и тѣмъ способомъ бдѣржати и обличати неопудь загально шкѣдливую корупцію. Новый проектъ бѣбрае прасѣ всю тую можнѣсть и зачинае тѣ уста. Хто знае, якъ далеко сягають прим. у насъ вѣдѣныи деякихъ сферѣ, кому стоить же въ памяти вырѣки въ такыхъ процессахъ якъ прим. сов. Рожанковский противъ комиссarıя Бловницкого и т. п. — той легко зрозумѣе, якъимъ ударомъ для прасы було-бы ухваленіе компетенціи судовъ присяжныхъ въ справахъ нарушения чести. Значило-бы то бѣобрати прасѣ можнѣсть называти чорне чорнымъ и мовчати на найдрастивѣйшій рѣчь, наколи за ними стоить люди певного рода и певныхъ вѣдѣнѣвъ, — а зъ другой стороны наразити въ давшихъ хвляхъ загаль на напады изъ стороны той части прасы, за котрою стоить сила и вѣдѣныи.

А на каждый способъ обмеженіе компетенціи судовъ присяжныхъ представляеся уже навѣтъ супротивъ сучасныхъ стремленій науки проявомъ дуже ретрограднымъ, котрому належало-бы всѣми силами противѣдѣти. Обмеженіе то представляеся же въ больше арѣмѣ свѣтлѣ, коли зважимо, что нарушае оно прямо основныи законы державы, а именно арт. 11 основного закона держ. о власти судейскій зъ 21 грудня 1867 г. 144 В. з. д. Обставина тая не подноситъ певно вартости проекту, а противно, доказуе наглядно, что не умѣеся бѣе удержати въ границахъ конституціи а зробивъ выломъ по-за тѣ границы очевидно зъ нарушеніемъ заповѣданого конституціи права. Поаякъ ходитъ тутъ о амѣну правила правового, опертѣго прямо на конституцію, для того не може постановка проекту бѣдаюча нарушение чести посредствѣмъ печатѣи подѣ компетенцію звычайныхъ судовъ бути поришеною простою большостою голосовъ въ радѣ державной а вымагае присутності что наименше половины всѣхъ посѣдовъ, зъ котрыхъ по наименше двѣ третины мусѣло-бы голосувати за змѣною.

То суть найважнѣйшій змѣны, якѣ подыбуемо въ проектѣ, а котры бѣрѣзняють его бѣе проектомъ попереднихъ и то, якъ выказали мы, въ некористъ для того проекту. Теперь же хочемо подати въ загальномъ нарѣсѣ тѣ змѣны, якѣ мѣтитъ въ собѣ проектъ супротивъ обовязующого кодексу карного зъ р. 1852.

Передѣлѣмъ шо-до формы замѣтати належитъ что проектъ той дѣлѣти цѣлый кодексъ подобно обовязующему на три части, котры вышерѣдзуе законъ вводячій кодексъ въ житѣ (Einführungsgesetz). Перша часть кодексу обнимае такъ само якъ и въ обовязующѣмъ законѣ часть загальну (§§. 1—88). Друга часть проектного кодексу (§§. 89—395) обнимае злочинства и провинны разѣмъ, а третя (§§. 396—516) самѣ преступленія. (Обовязующій кодексъ представляе, якъ зѣбно, въ другой части самѣ злочинства, а въ третей лучиѣ провинны зъ преступленіями.)

Укладъ другой части зовѣмъ вышій, якъ въ обовязующѣмъ кодексѣ. Именно шо-до дѣфиниціи злочинства и провинъ нема той строгости, якою бѣдѣнаеся обовязующій кодексъ. Такожъ въ значнѣйшій части слухаеся не говорить законъ вырашено, что зѣе злочинство, а се провинна, а треба того додумуватисъ зъ кары, котру постановляе законъ за дѣтѣе дѣланѣ. Де угроженый есть дѣмъ кары, або державна взынція, тамъ маемо до дѣла зъ злочинствомъ, де звычайна взынція — зъ провинною. Зъ становища науки не мо-

жна высоко ставити такого опирая квалифікаціи якогось дѣланя о кару, поаякъ посягае правилъ науки повинно бути противно т. в. кара повинна опиратисъ о наукову дѣфиницію дѣланя и выплывати зъ неѣ.

На першѣмъ плянѣ мѣжѣ злочинствами и провинными трактуе проектъ злочинства и провинны политичныи.

До тѣхъ належать: зрада головна (Hochverrath), зрада державна (Staatsverrath), провинны супротивъ силы войсковой монархій, образа маестату и членѣвъ цѣсарской родины, карыдостойный дѣланя супротивъ чужихъ державъ, злочинства и провинны противъ тѣлъ репрезентативныхъ и выборѣвъ до нихъ, противъ поваги властей державныхъ, нарушенія публичного сукою и порядку а по части также фальшованія грошей и публичныхъ паперѣвъ.

Зрада головна мало рѣзнитисъ шо-до дѣфиниціи бѣе обовязующого кодексу, змѣны шо-до кары зазначили мы вже выше а тутъ додаемо то лишъ, что проектъ заоситъ прасѣ зрады головной куріозну постанову наынѣшного кодексу шо-до обовязку денуциціи. Зрада державна есть новымъ родомъ злочинства, котрого окремо не бѣрѣзняа обовязующій кодексъ а сповнае ен той, хто въ часѣ войны або передъ войною силами военнымъ противника чинитъ бѣе помагае або своимъ шкѣдитъ, хто тайны державы и ен документы удрѣлае противникамъ або ихъ нищать або поручене ему дѣло державне веде въ порозумѣню зъ интересовано чужою державою въ некористъ власной. Разѣмъ зъ зрадою державною трактуе проектъ также неуправленіе вербѣнничествомъ и шпѣгунствомъ. За все тѣ роды зрады державной карае проектъ домомъ кары або взынцѣю державною и то въ мѣру высоты выны бѣе одного року ажѣ до 20 а навѣтъ и на цѣле житѣе. Яко окремый рядъ провинъ противъ войсковой силы монархій квалифікуе проектъ подмѣняваніе австрійского жовітра до ошущае службы, або до дѣла представляющагося яко злочинство войскове и недодержаніе умовъ ливерантами въ часѣ войны (кара — звычайна взынція до двѣхъ лѣтъ).

Обида маестату и членѣвъ цѣсарской родины есть посягае проекту лишъ тогда злочинствомъ, коли хтосъ цѣсаря взгляды членѣвъ его родины обидѣвъ чинно, або грозявъ чинною обидою, въ противнѣмъ случаю т. в. коли обида була лишъ словна, есть она, коли-бы ен навѣтъ въ приеутности цѣсаря поновлено, лишъ провинною.

Такѣ дѣланя противъ чужихъ державъ, котры супротивъ Австріи представлялись-бы яко зрада головна, квалифікуе проектъ также яко злочинство, котре караеся однакъ лишъ на жаданѣ дѣтѣчнѣй державы. Обида чужого монарха або чужого посла есть все провинною — перша караеся ехоѣ, друга лишъ на жаданѣ. Провинною есть также нарушение тѣхъ приисѣвъ, якѣ выдано въ интересѣ чужой державы, ведучою войну, супротивъ котрон Австрія має обовязокъ неутральности.

Католицке вѣче у Вѣднѣ.

III.

Секція для науки, штуки и литературы: Въ сѣмъ дѣлѣ поручае вѣче католицке: работы зъ исторіи церковной поодинокыхъ краевъ коронныхъ, епископствъ и епархій, поодинокыхъ монастырѣвъ, приходѣвъ, семинаріи и т. д.; допованія епархіяльных шематизмѣвъ короткими замѣтками историчными о поодинокыхъ приходѣхъ; біографіи австрійскихъ князѣвъ церкви; уложеніе регестровъ исторично важныхъ актѣвъ и грамотъ, что находяться въ епископскихъ, епархіяльных, капитульных и приходскихъ архивахъ. Въ справахъ штуки: занятисъ зложеніемъ комитету для поставленія памятника Фирихову (историчный мѣлѣръ наирѣмъ церковного) у Вѣднѣ; вѣче завыае все ординаріаты епископскій; чтобы они занялись основаніемъ мусѣевъ епархіяльных для старинностей церковной штуки и исторіи; чтобы наказали своему духовенству, абы оно не давало переходити памятникамъ старинной штуки въ чужіи руки, и уважало на то особливо при всякихъ реставраціяхъ церковныхъ будынокѣвъ.

Зѣ взгляду на значеніе и важнѣсть, яке має розширеніе деякихъ святыхъ яко патронѣвъ церковей приходскихъ, монастырѣвъ и т. д., припоруае вѣче, чтобы звернено увагу на географичне розширеніе и положеніе такыхъ церковей, котрыхъ початокъ сягае иногда глубокой старины.

Зѣ взгляду на то, что заграницѣ заливає нашъ торго всѣлыми лѣхми выробами и сурогатами церковныхъ предметѣвъ и шо и пр. реставраціи церковей поднимаються иногда люди неопытныи, безъ всякого знанія и понятія о штуцѣ, та не лишъ самѣ не въ силѣ робити шѣе красивого, але же и предметъ старой штуки псууютъ, предкладае вѣче: 1) Въ поодинокыхъ краяхъ або епархіялахъ маюте утворитисъ товариства, стоячей зѣ собою въ звынѣ, котры бы займались выробованіемъ новыхъ предметѣвъ церковныхъ, реставраціею церковей и т. д. Товариства тѣ повинны мати одинѣ органы ексекутивный и повинны дружно бѣдѣнносѣти до державныхъ органовъ для штуки и историчныхъ памятниківъ. 2) Вѣче католицке звертаеся до епископскихъ ординаріатѣвъ и проситъ ихъ, чтобы они подпирали дѣяльність свѣхъ товариствъ своєю радѣю и припоручали ихъ духовенству. 3) Всякій работы штуки церковной треба давати робити посягахово выготѣленного плану; ординаріаты повинны казати собѣ предкладаѣти тѣ планы и зъ своей стороны предкладаѣти ихъ або настоятельству товариства для штуки церковной або ц. к. комисиі центральной до оцѣнки. 4) До выконуванія работъ штуки церковной тре-

ба брати о сколько можна людей, шо роблять лишъ въ одиѣмъ фаху, солидныхъ артистѣвъ и ремѣсниковъ-штукарѣвъ, а при томъ походящихъ або зъ тѣснѣйшій ихъ отчины або зъ Австріи. Поодинокыхъ артистѣвъ треба брати въ оборону передъ штукою фабричною.

Секція школьна предкладала слѣдуючій резолюціи: 1) Зѣбравъ католики австрійскій жадають зъ интересѣ родины, чтобы въ школахъ середнихъ такъ само якъ и въ народныхъ

1) наша молодѣжь не лишъ училася але и выховувалася; 2) чтобы воступѣи приисѣ о выховуваню мали значеніе не лишъ для удержанія поворхонно дисциплины, але мали также впливъ и на образованіе характерѣвъ; 3) чтобы въ цѣли одностайного выхованія системы клѣ оныхъ учительѣвъ мала первенство передъ системою фаховости учительѣвъ.

II. Зѣбравъ католики австрійскій жадають зъ интересѣ державы, чтобы въ школахъ середнихъ такъ само якъ и въ народныхъ

1) плеканю въ нашѣй молодежи правдивый патриотизмъ, т. в. высоке внутренне по-важаніе и любовь отчины и пачуючого дому, а то при помочи книжокъ до науки, читавокъ, подручникѣвъ, словомъ и примѣромъ; 2) чтобы тѣ патриотизмъ нѣянимъ способѣмъ не подкѣпувано, аиѣ 3) не заступовано его одностороннимъ націонализмомъ.

III. Зѣбравъ католики австрійскій жадають зъ интересѣ науки, чтобы въ школахъ середнихъ:

1) замѣстѣ того, абы поодинокыхъ предметѣвъ учати на всѣлякій ладъ побѣче себе, упорядкувати науку такъ, чтобы предметѣ въ поступали постепенно по собѣ; 2) чтобы замѣстѣ поворхонно ширити загальне знаніе, основно зъ него зглублялися; 3) чтобы замѣстѣ фактичного обняженія ровени науки, настало поднесеніе его.

IV. А шо религія есть подставою родины, державы и науки, а въ настѣдокъ того и выхованія, патриотизму и образованія, то зѣбравъ католики австрійскій жадають:

1) чтобы въ засадѣ школа середна такъ само якъ школа народна була вѣронспѣвѣдною;

2) а въ практицѣ:

А) чтобы держава не лишъ не ставила нѣякихъ перешкодъ въ закладаню вѣронспѣвѣдныхъ приватныхъ школъ середнихъ, чи то гимназій, чи педагогій и школъ реальныхъ та промышленныхъ, але противно, чтобы це ихъ бѣдѣняла, тѣмъ больше, что и для неѣ змѣнѣеся черезъ то тягари; Б) адъ взгляду же на истиную школу середней: а) чтобы въ высшихъ клѣсахъ всѣхъ школъ реальныхъ заведѣно науку религіи и розширено ту науку также и на тѣ публичныи заведенія науковыи, шо стоить на ровни зъ школами середними, именнѣ-же, на школы промышленныхъ; б) чтобы въ интересѣ науки и выхованія мати при выборѣ и именнованю учительѣвъ, особливо-же управительѣвъ школъ середнихъ, на оцѣ христіанскую религіозность и австрійскій патриотизмъ учениковъ и родичѣвъ; в) чтобы подпирати власти школьныи при пополненю дѣтѣершнихъ взгляду при заведеню на ново христіанскихъ и католическихъ устройствѣ, якъ хрестѣвъ, молитвы школьной, хождѣна до церковей, словѣди и причастія, духовныхъ практикъ и т. д. зислѣдѣе зъ переважною большостою католическихъ учениковъ и родичѣвъ; г) чтобы при укладаню и апробатѣ книжокъ до науки и читавокъ замѣстѣ боязливого пропусканя всего, что лишъ вѣяеся католицизмъ, выпускаѣти все, шо нехристіанскіи тѣмъ самымъ не має науковон вартости; д) чтобы умѣщенныи въ школьнѣмъ законодавствѣ заказъ брати участь въ товариствахъ не розширати знову на чисто-религіи и церковю затверженъ товариства, якъ то зробила бѣдѣрядий власти школьный поза намѣреніемъ законодавства и противъ права признаню державою католической церковей.

По промовѣ Гаута Абеля зъ Кальксбурга принято все тѣ резолюціи одностайно и середъ грѣмѣхъ одлѣсѣвъ. Такъ само принято внесеніе гр. Стадницкого, чтобы нешѣти при мѣтурѣ зъ катихизму и исторіи церковной бѣе обовязковомъ, а бѣдѣтъ же и внесеніе Попеля, завыаѣта правительство, абы оно заволо вѣронспѣвѣдныи интернаты для кандидатѣвъ учительскихъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На суботнѣшнѣмъ засѣданю палаты посѣдовъ предложено правительство законъ о установленю инспекторѣвъ краевыхъ и законъ о заступничѣвѣ намѣстника въ краевыхъ радахъ школьных у Вѣднѣ, Львовѣ и Празѣ. Посямъ роздано проектъ правительства о амѣвъ деякихъ постановѣвъ закона школьного для школъ народныхъ, предложенный палатѣ панѣвъ. Предложено также проектъ закона о замѣнѣ и продажѣ предметѣвъ нерухомай власности державы. Президентъ палаты повѣдомивъ посѣдовъ, что законъ о домахъ складныхъ одержавъ цѣсарску санкцію. Одѣсла бѣдѣновѣдавъ министръ торговѣи на интерпретацию Менгера въ справѣ рефакціи на сельницѣхъ для ишеницѣ, жита и ячменю и сказаъ, что сельницѣ змѣнили вже тарифѣ перевозѣвъ. Министертво завыаѣло зарѣды сельницѣ, чтобы они давали польгу въ перевозѣ для помѣстныхъ мельникѣвъ.

Одѣсла приступлено до дальшонъ дебѣты надъ бюджетомъ министерства рѣшничества. Промовляе: пос. Москѣи, котрыи полемизувавъ зъ Лихтенштайномъ о вѣчу католицкомъ а правительству сказаъ, что оно занѣдѣе селянъ; Кшенекъ доказувавъ, что гр. Таффе не додержавъ слова и занѣдѣавъ селянъ; его засадою есть: „Менше бѣбу — менше просѣвѣтъ“. Козловскій и Рутевскій выступали въ оборѣвъ правительства. Козлов-

скій доказував потребу, чтобы все рѣшало австрійскій цоръ, умывался съ собою. Овъ зазначивъ также потребу выступати противъ спекуляціи збѣжова биржи. Розеръ поставивъ внесенне салюната аккету, котра бы обдумала способъ, якимъ бы можна поднести рѣшительство. Гомпешъ домогався заведеня културы торфовискъ въ Галичинѣ а Ряхтеръ промовлявъ за мытовымъ союзомъ съ Нѣмеччиною. На томъ перервано дебату бюджетову. Пос. Кронаветтеръ поставивъ ще втерпеліацію до правительства а именно до министра справедливости в мин. Залеского, запитуючи, що думаютъ они зробити, чтобы Россія не выслала Поляка Двервицко на Сибирь, котрого арештовано за якусь агитацію противъ Россіи.

Въ палатѣ панѣвъ предложало правительство заповѣдану вже одъ давна змѣну закона о школахъ народныхъ. Згѣнна та дотыкае закона школьного зъ 1869 р. и новель школьной зъ 1883 р. а именно:

§. 5. має звучати: Науку религію мають удѣляти и доглядати дотычатъ власти церковной. Число годивъ науки религію установити рада школьна краєва въ porozumѣнію съ властями церковными, а коли-бъ обѣ тѣ власти не могли погодитися, то рѣшити министерство просвѣты. Учителѣ религіи, власти церковной и корпорація религіозной мають поступати по силѣ законовъ школьных и выданныхъ въ границахъ тыхъ же розпоряджень властей школьных. Розпорядження о науцѣ религіи и практикахъ церковныхъ будутъ выдаватися властями церковными и будутъ подаватися до вѣдомости властей школьных краєвыхъ. Наколи бѣ тѣ власти не могли погодитися, то буде рѣшати министерство. Въ мѣсцевостяхъ въ которыхъ нема священника, можна поручити въ porozumѣнію съ властею церковною науку религію учителямъ того самого вѣроисповѣданя, що ученики.

§. 21. звучитъ: Обязанокъ ходити до школы зачинаєся зъ 6 а кончитьсѣ зъ 14 рокомъ. Ученикъ може лишь тогда выступати въ школы, коли знає вже добре религію, читати, писати и рахувати. На просьбу громады можна доволити повденну науку въ школі.

§. 54. каже: Противне обовязковому поведеню персоналу учительского въ школі и шкодлива дѣяльність его поза школою потягає за собою дисциплинарне поступованье, котрого близшій постанови подадутъ законы краєви. Засадою тыхъ законовъ буде, що директора або сталого учителя можна буде увѣльнити одъ обовязку безъ переведенного попередно слѣдства дисциплинарного.

§. 71: Приватный заведеня науковой стоять подъ надзоромъ властей, покликанныхъ до надзору публичныхъ заведений.

§. 72: Министерство просвѣты може приватнымъ заведеніямъ науковымъ надавати характеръ публичный, скоро ихъ организация и планъ науки одповѣдаютъ такимъ же заведеніямъ публичнымъ. Коли заведеня тѣ одповѣдаютъ зовсѣмъ потребамъ публичной науки, то въ такихъ мѣсцевостяхъ не потреба вже заводити публичныхъ школъ того самого рода.

Проектъ закона о инспекторахъ звучитъ: §. 1. Инспекторѣвъ школьныхъ окружныхъ буде именовать министерство, она будучъ зачисляется до IX ранга и можетъ авансувати. — §. 2. Введеніе въ житіе сего закона буде поступати постепенно въ мѣру цорѣчно ухвалюваныхъ средствъ. §. 3. Постанови, що до вымѣру дѣтъ и коштовъ дорожжи не зносятьсѣ сими законами.

Оба сѣ проекта выклакали въ обѣхъ палатахъ велике неудовольеніе. Клерикалы жалуются, що ихъ бажаня неузгляднено одповѣдно а автономисты нарѣкають, що въхъ потребъ таки зовсѣмъ не уважлядено. Либералы страшно лютятсѣ. N. fr. Presse каже: „Колі д-ръ Гавчъ може не на серію придержувѣся засады гр. Таффео, котрый каже, що найбѣше есть то правительство, котре выклакує оппозицію всѣхъ партій, то трудно поняти, якими поглядами руководивъ министр, выговоряючи проектъ закона, котрый теперь предложивъ. Колі-бъ д-ръ Гавчъ бувъ пиреконаный, що конфессійна школа принесє велику користь то бѣвъ-бы державѣ засады голошенихъ кн. Лихтенштайномъ. Онъ того не зрививъ, отже видко, не бѣвъ переконаный о великой хосенности такихъ школъ, але мимо того продолжалъ добру дорогу, по котрой школа безъ конфессійна може перейти на конфессійну“. — Законъ о инспекторахъ уважають за першій крокъ до ахъ стабилизаци.

Въ чешскѣмъ клубѣ заявивъ Ратеръ, що Чехи готови якъ що-року такъ и теперь зробити Ныццамъ конце ию при выборахъ до спѣльныхъ делегаций. О новелі школьной выказався клубъ односторонно, що она не вдоволяе Чеховъ.

Вѣстамъ о якѣмъ небезпечномъ руху нигилистичномъ въ Россіи нема конця аждѣйный день приносить якусь нову вѣсть о арештованіяхъ або якихъ загадочныхъ фактахъ. Такъ доносить зъ Петербурга до Pol. Corr., що не редъ колымама даими явився бувъ въ ашціѣ Поля на Васильевскѣмъ островѣ якійсь молодой человекъ и купивъ тамъ 4 дуги квасу пруского. Позаякъ бѣвъ выказався рецептою и повномощіемъ якогось лѣкаря бѣвъ шпиталю, то ему выдано ту небезпечную стрѣлу безъ всякихъ короидовъ. На другій вже день явилась въ ашціѣ полиція и стала работи ревизію. Знайшовши, що якомусь приватному чловеку продано такъ значну скѣлькість орудій, почала полиція работи дальше слѣдство, зъ которого показалося, що подписъ лѣкаря на повномощію и взагалъ всѣ другі доказы были фальшований. Щобъ выкрыти виновника, котрый — якъ догадуются — належитъ до террористичной партіи, арештовано богато подозреваемыхъ людей и зроблено ревизію у всѣхъ студентахъ медицины, але досѣ не выкрыто нѣкого. Має бути такожъ фактомъ, що въ войску російскѣмъ, особливо-жъ мѣжъ офицера-

ми, проявляєся свѣлый рухъ революційный, лашъ же войсковой люде не хотять уважати терроризму а хотѣли-бы въ мирѣмъ дорожъ дѣвести до конституціонализму.

Всѣ члены петербургского благотворительного комитета робили онотды визиту сербскому митрополиту Михайлову а той высклазавъ передъ ними надѣю, що въ Сербіи залагодиться все въ порядку и безъ всякой борьбы.

Вчера вже розпочался въ Франціи ювильейне торжество французской революціи възвѣдомъ президента Карнота до Версаля и одаритѣмъ пропанатной табличѣ мрамуровой на домѣ, де першій разъ аббралисъ були вѣольный представитель французского народа. Коли въ полудне Карно ѣхавъ до Версаля, лучилась ему досѣ не имѣла пригода, котра на щасте позбѣжала безъ сумныхъ наслѣдствъ. Якѣсь молодой человекъ именемъ Перри, що бѣвъ давнѣше урядникомъ на островѣ Мартиникѣ, приступивъ близько до Карнота и стрѣльвалъ до него въ революсеру. Розлюченый народъ кинулся на напастника и мало що его не убивъ. Показалося познѣйше, що Перри стрѣлявъ лишь порохоми и зробивъ то — якъ казавъ — лишь дѣятого, чтобы звернуть на себе увагу, бо бѣвъ стався жертвою властей администраційныхъ. При дерзкѣ пропанатной табличѣ мали бесѣды президентъ сенату Льероас и президентъ палаты послѣвъ Мелинъ. На ихъ промовы одповѣдъ Карно дозволь бесѣдою, въ котрой мѣжъ нимымъ сказавъ: Франція збрвала на завѣсды зъ особиствою властею одного человека и не признає нѣякого иного суверена, якъ лишь выбраного народомъ. Обѣлая завѣзавъ бѣвъ збранныхъ до згоды и до прихильности для республики и заобичавъ бесѣду окликомъ въ честь республики. Нинѣ має одбутися одаритѣе всесѣйной выставки париской.

НОВИНКИ.

— До палаты послѣвъ рады державной вѣсь совѣтникъ львовского суда карного Савчинскій якъ судья слѣдчій дописъ зъ просьбою, чтобы палата дозволила вести слѣдство противъ посла Томпаса Розадовского, посла до рады державной, котрый подѣлалъ остатнои сессіи оймовой выдѣвъ памфлетъ на п. Володислава Федоровича зъ Окна и роздававъ его въ солѣхъ. Въ томъ памфлетѣ оскорбивъ пословъ Томислава Розадовскій мѣжъ иншими такожъ ии. Франца и Михайла Черняковскихъ, властителей добръ, подавши, що покойный отецъ ихъ зѣ жаждою зыску допустивъ неретельныхъ дѣланъ супротивъ Старжинского. Черняковскій внесли до львовского суда донесеніе карне обжаловуючи посла Т. Розадовского о провину противъ безчестности чести зъ §§. 487 и 488 закона карного, сповняне черезъ оголошеніе печатного памфлета. (Отже то не п. Володиславъ Федоровичъ, якъ хибно удержують дѣлкі часописи, вѣсь жалобу на пос. Т. Розадовского, и не судъ тернопольскій але львовскій домогався одъ палаты послѣвъ призволена на слѣдство.)

— Рука Бесѣды въ Тернополіи намѣряє устроити при конціи мал. с. р. прогулку товариску до лѣса въ Яновѣ коло Тернополя зъ музыкою, товарискими грами, огнями штучными и т. п. Позаякъ можность урядженя той прогулки, еи кошты а тымъ самымъ и высокость вкладыи залежати буде одъ числа ообѣвъ удѣль беручихъ, тому звольти замѣсцевѣ членъ Бесѣды, котрі хотять взяти удѣль въ той прогулкѣ, заявити свое приступленіе на руки д-ра Ивана Лошпева въ Тернополіи найдальше до 15 мая с. р. и подати число ообѣвъ. Мѣсцевѣ членъ завѣзавъи будутъ до такого заявленія ообиченымъ окружникомъ. По томъ терминѣ обчисляется кошты, означеніе день прогулки, о чѣмъ замѣсцевѣ членъ завѣзавъи будутъ ообичеными картками. Выбранный до того комитетъ робити можливый заходы, чтобы перша тотъ майѣвка вышла якъ наилучше, тому проситъ членѣвъ Бесѣды зъ родинами до якъ наибольшей оубышности.

— Зъ Золочевщины пишутъ намъ: До новинки зъ ч. 85 „Дѣла“ о агентѣ-малери зъ Равы руской додамъ таке: Въ осени минувшого року крутився коло Золочева, Буска може и той самъ обманщикъ, подаючи себе за италійского малера Еміліа Паоло. Вытуманювавъ бѣвъ фотографіи, чтобы робити портреты и бравъ завѣдку найменше 3 ар. Цѣкаве се, що бѣвъ выказувавъ фотографіями самыхъ достойныхъ зъ епархіи духовной и такъ Преосв. митрополита Сильвестра, еп. Юліана, архіеп. Моравского, крилошанъ Комарницкого и Бѣльнянского, о. Фортуну зъ Тернополя, гвардіана Бернардинѣвъ, а навѣтъ мавъ ихъ карты визитовы. Мавъ замѣшкувати стало въ готелі Жоржа будучи на удержаніи архіеп. Моравского, котрый спровадивъ его до Львова до якогось работы. Портреты мавъ прислать по двохъ мѣсяцахъ. Въ той способъ туманивъ бѣвъ людей, якъ мѣгъ, а назбиравши гроха гроша выбрався зъ околлицъ и больше не показувався. Хотя не тутешний пташокъ, а все таки вычленился наихъ посоловице, бо примѣнивъ заразъ одну зъ нихъ въ практикѣ: „на село людей дурити“.

— Другого убійци Лопационъ увѣзавъи жандармерія въ Галинахъ. Геть нимъ якѣсь Шляманскій, що мешкавъ до остатнои хвилѣ у Лопационѣ, а бѣдѣкъ забрався до рѣдного села. Дохожденя полиційный выказали, що помершій мужъ Лопационъ бѣвъ знанымъ злодѣемъ у Львовѣ, а еп. любовникъ Вентикъ занимався такожъ такимъ ремесломъ. Мешканье Лопационъ було пристановищемъ всѣхъ небезпечныхъ злодѣвъ; она боялась, чтобы хто зѣ сусѣдѣвъ еп. не подѣлянувъ, тому заслопнула шибѣ въ дверехъ все франками. Шляманского малотъ доставити до Львова, а судья слѣдчій д-ръ Стебельскій выѣхавъ на провинцію доповнити слѣдство. Санитарна комисія мѣка зробила ревизію въ каменницѣ, де dokonано убійства, и наказала опорожнити партерной помешканя зъ

люкаторѣвъ, бо не мають потрібного свѣтла и воздуха. Має се стати починать до подобныхъ санитарныхъ ревизій у всѣхъ старыхъ каменницяхъ.

— Зъ Сянона пишутъ намъ: Дуже сумно, що въ Сянонѣ, де больша половина населеня Русины, нема въ головній трафицѣ русскихъ друковъ почтовыхъ. Геть се сумнымъ доказомъ равнодушности Русинѣвъ, а се тревѣе вже за надто довго.

— Въ Диновѣ пращали адъюнкта судового, п. Исидора Мидловского, перенесеного до Тернополя. На пращальномъ вечерку, день передъ одѣздомъ, збѣдѣлась численно мѣсцева интеллигенція и зъ околлицъ, чтобы заявити свѣй жалъ по поводу выѣзду такого чловека, що умѣвъ погодити становіще урядника зъ обовязками горожанскими и товарискими.

— Одъ о. Никифора Лещинска зъ Волосянского одержали мы таку дописъ зъ просьбою о помѣщеніе: „Въ 74-омъ ч. Дѣла сказано мѣжъ иншимъ, що на засѣданіи антропологичной комисіи академіи наукъ въ Краковѣ повѣдомивъ секретарь академіи д-ръ Коперницкій, що остатными часами надбѣлали академіи: п. Ив. Франко рукописи зъ послѣдними, дѣлцими, выказками и т. п., п. Ив. Комеса збѣрку пѣсень зъ Ходовичъ, а Ив. Лещиншакъ 68 пѣсень Лемковъ зъ села Бѣльничина пов. горлицкого. Подане то потребѣе поясненіи. Мушу насампередъ заявити, що я свои працѣ не посылавъ краковской академіи. Въ роцѣ мабуть ще 1882-омъ п. И. Ф., пробуваючи въ томъ самѣмъ селѣ, що я, просивъ мене позичити ему мою збѣрку записокъ народныхъ пѣсень, казавъ, загадокъ, пословицъ, выказѣвъ и т. п. — отже не 68 пѣсень, але 25 аркушѣвъ списаного великого этнографичного матеріалу, — чтобы однесавъ ообѣ колыка пѣсень. Одъ того часу п. И. Ф. не оддавъ менѣ моего збѣрки, хоть я о него упоминался. Теперь до вѣдуюсь, що частинка зъ нихъ знайшлася въ академіи наукъ, а въ Дѣлѣ читаю, що пѣснѣи нѣбы якогось Ив. (замѣсть Никифора) Лещинска, нѣбы зъ села „Бѣльничина повѣта горлицкого“, а то зѣ „Бѣльничина повѣта грибовского“. Записки мои были зробленіи только для себе (писавъ прямо зъ устъ, неразъ и въ поли, отже зѣ скоротченіями, недокладно и нечетко), тожъ боюся, чтобы друга особа менѣ ихъ не попусвала, а доказъ маю уже на выше вказанныхъ похибахъ. — Ник. Лещинскій.

— Розсудженіе справы желанъ на именинахъ пароха въ Ставчанѣхъ. Въ липни мин. року розсуджавъ кѣмпацекій судъ справу учителя п. Руснака, котрый 20 мал. мин. року прибувъ зъ желаніями на именины о. Тарновецкого въ Ставчаняхъ, а за то доставъ одъ родины о. пароха прочуханку и мусть вѣткати зѣ хаты. Судъ кѣмпацекій засудивъ о. пароха на 50 зр. кары або 10 дѣвъ взыницѣ, а его жену на 15 зр. кары або 3 дѣвъ взыницѣ. Минувшого четверга розсуджавъ ту справу черновецкій судъ апелціійный и затвердивъ засудъ першомъ инстанціи, знизивши кару о. Тарновецкому на 5 зр., и увѣльничши ланю Тарновецку. Сего року порѣшивъ п. Руснакъ вже не ѣхати до Ставчанъ зъ желаніями.

— Зъ „Америки“ чч. 12 и 13: Дня 11 цѣвтія Андрій Юнакъ родомъ зъ Фльоринки, пов. грибовского, вѣрталъ зъ работы о 7-ой годинѣ вечеромъ и переходячи черезъ шляхъ зѣльничій, не завважавъ надходячого поѣзду, котрый одорвавъ ему обѣ ноги та покалѣчивъ руку и голову. За колыка годинѣ померъ бѣвъ въ шпиталі въ Шамокахъ Полиціи бѣвъ жѣнку и дитину, котрой хрестини справлялись якъ разъ тогда, коли бѣвъ умиравъ въ шпиталі. — Роботы по копальняхъ заповѣдаються добре, въ Петербургѣ устало безъ работы, а коло рѣки Молонгагеля отворено копальнѣ, де найшло роботу 6000 робитниковъ. — Въ недѣлю цѣвтіу одбувся въ Шенандорфъ въ братской салі четверочный митингъ членѣвъ Братства св. о. Николая.

— Генералъ Эмартыхъ-ванъ-кардиналомъ. Зъ Риму доносить, що папа именувавъ консулаторомъ пропаганды Валеріана Пшевлонского, генерала Эмартыхъ-ванъ-ванъ, и має его зробити кардиналомъ. Бувъ-бы се першій кардиналъ Эмартыхъ-ванъ-ванъ.

— Сегорѣчний авансъ маевый въ австрійской арміи бѣвъ досѣ значный, а зѣ загалного порѣвнянія одностѣ службовыхъ въ арміи а въ урядѣхъ показуєся, що при войску ще паче скорше можна дослужитися высшихъ гѣдностей. И такъ при пѣхѣтѣ именованъ въ терпѣнѣмъ авансъ кадеты зъ вересня р. 1886, подпоручники зъ подоліста р. 1884 поручниками, поручники зъ подоліста р. 1882 капитанами, капитаны и кн. зъ подоліста 1877 майорами, а майоры зъ подоліста 1883 р. подполковниками. Пѣселя того треба служити въ ранѣхъ кадета 2½ року, подпоручника 4½ року, поручника 6½, капитана (ообѣхъ класѣ) 11½, а майора 5½ року. Такі самы односныи и въ пѣхѣтѣ сугъ въ одѣлахъ стрѣльцкихъ, въ полку піонирскѣмъ, зѣльничномъ и телеграфичномъ. Въ кавалеріи авансуютъ кадеты зъ вересня 1888, подпоручники зъ подоліста 1883 поручники мал. 1881, ритмайстра зъ мая 1886; тому служивши въ кавалеріи въ степеніи кадета лишь 1½ року, подпоручника 5½, поручника 8, ритмайстра 10 а майора 3 роки. Въ артилеріи авансуютъ кадеты о рѣкъ познѣйше якъ кадеты пѣхѣтѣ, а подпоручники, поручники и капитаны майже рѣвночасно со ихъ товаришѣ въ пѣхѣтѣ.

— На будову церкви въ Монастиришкѣ дозволило моравске правительство збирати жертвы по цѣлѣй Морави подѣ условіемъ, чтобы збираючи жертвы заходили лишь до богатшихъ домовъ. Газета „Велеградъ“ оповѣщаючи се, высказує радость, що Моравіи будутъ могли причинитися своими жертвами въ користь обряду славянского, до которого они передъ 1000 лѣтами належали. Якъ бачимо, о. З. Подлянецкій зъ Монастиришкѣ взявъ энергично за дѣло, чтобы разъ покончить будову церкви, котра ставитсѣ вже колыкадесять лѣтъ.

— Справозданіе ц. и. промысловыхъ инспекторѣвъ зъ ихъ дѣяльности въ р. 1888 вже выпечатане и мѣститъ много замѣтокъ, що-до урядженъ по нащихъ фабрикахъ и рукодѣлныхъ.

— Наука роисунѣвъ для женщинъ. Маларь п. Маркиль Гарасимовичъ зачне одъ 1 жовтія с. р. ра-

зомъ зъ однымъ своимъ товаришемъ маларѣмъ подавати для женщинъ лекціи роисунѣвъ и мальованія. Курсы науки буде мати два одѣлы: оденъ роисунѣвъ и олійной мальованія головы та поставѣй, а другій роисунѣвъ краєвидѣвъ разомъ зъ мальованіемъ акварелю и олійно. Подѣлѣ лекцій подаватисѣ будутъ такожъ науки помѣщій до роисунѣвъ и мальованія.

— Въ Мавриинѣ почали розкидати зъ днемъ 1 мал. с. р. мысливскій замокъ архієпископа Рудольфа, а за мѣсяць заберутся будувати на томъ мѣсціи монастырь Кармелитанскій. Комнату, въ котрой померъ архієпископъ, перемѣнятъ на каплицю.

— Про зрадника нигилистѣвъ Тихомирова подає Schles. Zig., маюча часто вѣродостойный вѣсти зъ Петербурга, таке: За царствования Александра II. занимавъ Тихомировъ важне становіще мѣжъ нигилистами, належавъ до колыкохъ атентатѣвъ, а навѣтъ бравъ участь въ атентатѣ на житіе царя Александра II., лишь змѣгъ якогось утечи за границу, де все стоятъ въ звязи зъ нигилистами. Послѣдними часами, не подавши причинны, покинувъ нигилистѣвъ и выпечатывъ въ Парижі брошюру о нигилизмѣ. Хотя Тихомировъ выдѣвъ ту брошюру безименно, то полиція російска догадалась еи автора, а зѣ брошюры можна було надѣятися, що авторъ готовъ поробити доброхотный важный зѣзвѣнны. Агенты полиціійный не ждали, ажъ авторъ самъ до нихъ зголосоуєся, лишь почали зъ нимъ переговоры; Тихомировъ подавъ свои условія, а першимъ було то, чтобы простили ему все его минувшій дѣла и дозволили проживати въ Россіи. Министръ справъ внутрѣшнихъ гр. Толстой не хотѣвъ вести переговоры зъ такимъ великимъ злочинецѣмъ, лишь жадавъ, чтобы Тихомировъ оддався на ласку; одтакъ мали ему выточити процессъ и хотѣвъ буи-бы его засудили на смерть, то помиловали-бы его засланіемъ на Сибирь, зѣ-вѣдкѣ подавъ-бы просьбу о помилованіи, а добрый успѣхъ поручали вже зѣ горы. Тихомировъ не хотѣвъ пристати на сѣ условія и все переговоры не здалисѣсь быи на нѣчо, кобы не царь Александръ III., котрый дознавшись о всѣмъ, зѣ власной волѣ дарувавъ ему все его провинны. Тихомировъ має теперь проживати въ Одесѣ и може всюду выѣздити, лишь не до Петербурга, за ту ласку мавъ бѣвъ зрадничѣйшій заговоръ, якій уложили буи заграничій нигилисты.

— Дрѣбный вѣсти. Комисія выборча, зложена на основѣ §. 11. вѣзборного статута для заведеня убѣзпеченя робитниковъ одъ нещасныхъ пригѣдѣ, розписала на день 26 червня с. р. выборы 12 членѣвъ и только заступникѣвъ до выдѣлу та двохъ ассесорѣвъ и двохъ заступникѣвъ мирового суда въ томъ заведеніи убѣзпеченія робитниковъ. — Въ субѣту о 10-той годинѣ рано пращали учителя и ученики гимназій Францъ-Иосифа у Львовѣ своего директора Самолевича, именованого школьнымъ инспекторомъ. — Командантъ жандармеріи въ Гадикальвѣ, Кароль Копчанскій, отропѣлся дня 23. цѣвтія, заживши карболовою кислотѣ. — Министерство рѣшлячтва именовало членами красной дослѣдной комисіи львовой у Львовѣ: гр. Вол. Дѣдушакского, кн. Ад. Сабуръ, гр. Семѣньского-Левяцкого, гр. Арт. Потоцкого и кн. Вол. Чарториского. — У Львовѣ почалася розправа карна въ справѣ голодного обманства противъ двохъ жидѣвъ Иор. Фецнера и Якова Минцера. — Въ Тернополіи одбулись заручины п. Едъ. Харкевича, профессора гимназіальскаго а теперь референта въ министерствѣ просвѣты, зъ панною Ангелиною Ягнѣрѣвною, донкою бл. п. Юана Айгнера, поборца, и Маріи зѣ Брояковскаихъ. — Физикатѣ вѣденскій поконфискувавъ у всѣхъ аптекахъ и дрогуеріяхъ вѣденскихъ лѣки „Варнера Саре Куре“, признавши ихъ шкодными для людского здоровья. — Въ Коляникахъ подѣ Горденского померъ Игн. Пасакасъ, властитель добръ и бувшій маршалокъ городеньского повѣту въ 80 р. жити. — Въ Черепицѣхъ завалялся деревлянный мѣстъ въ хвилі, коли переходили черезъ него селянинъ Антоновъ зѣ жѣнкою и зѣтлемъ. Всѣ трое упали до рѣки а жѣнка Антонова потовкалася такъ тяжко, що померла за колыка годинѣ. — Жена намѣстника Моравы п. Лебля померла въ Карлсбадѣ; тѣло спровадили до Львова и зложати въ гробницѣ Річихъ. — Цѣсарь надавъ тремъ заслуженнымъ робитникамъ вѣденскихъ фабрикъ хресты заслуга, а министръ Вакемъ доручавъ имъ тѣ хресты на засѣданіи товариства промысловѣвъ. — Въ Италіи мають обходити 25 червня торжественно 100-лѣтній роковины уродинѣ великого поэта и патриота Сильвіа Пелли, котрый половину своего житія перевѣвъ въ славныхъ взынѣхъ венецкихъ и казматѣхъ въ Шпільберѣхъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 6 мал. Вчера одбулася конференція спѣльныхъ министровъ. Тисса буде нинѣ на аудіенціи у цѣсаря а одтакъ буде конферувати ще зъ гр. Кальнокичъ и одѣде опѣсла до Пеншту.

Парижъ 6 мал. Епископъ Версальскій мавъ до Карнота промову, въ котрой заявивъ, що духовенство не одѣляе нѣколи церкви одъ державы и вѣтає зѣ почестею представителя власти народу та гратулює ему, що бѣвъ щасливо спасся одъ злобнои руки. — Въ Руанѣ выбрано Буланжера, Дерульеда, Нако-та и Лѣбера членами рады громадской.

Римъ 6 мал. Майже все большій мѣста устроюють манифестации прихильности для Франціи и обходять торжественно роковины французской революціи.

Букарештъ 6. мая. Король дякує въ власноручномъ письмѣ до Катарджа жителямъ столицѣ, за щире принятіе наследника престола и каже, что есть новый доказъ прихильности народу для престола и династіи.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.
— Именованія. Действительнымъ учителемъ въ Надворной именованый Людвикъ Зельзко.

Вѣсти зъ Еп. Перемысликой.

Презенту на Карбѣ, дек. угнѣвского, одержавъ о. Викторъ Матюкъ зъ Львѣи.
Завѣдательство въ Подольцахъ, дек. комариньского, одержавъ о. Теоф. Хоминьскій.
Сотрудникомъ въ Любачевѣ поставленъ о. Сев. Метелля, самост. сотрудникъ въ Острѣвѣ.
Кан. институту на Горукко, дек. дрогбичского, одержавъ о. Вол. Комариньскій.
Завѣданный до кан. институту о. І. Столковскій на Явору, дек. старосамборского.
Комисарями ордин. до комисіи испытующей кандидатѣвъ на учительствъ народныхъ именованъ: до комисіи въ Краковѣ о. Петро Левицкій зъ Кречовичъ а до комисіи въ Тарновѣ о. Бореукъ зъ Кракова. Испытывающа ордин. при комисіи въ Тарновѣ именованый о. Петро Левицкій зъ Кречовичъ.
До духовной семинаріи принятъ: на ІІ рѣкъ Вол. Венгрияновичъ, на ІІ рѣкъ екстернисты ІІ Брилиньскій, Каз. Гермакъ и Викт. Савчакъ.
Сертификаты на ІІ пѣрѣбѣ одержали екстернисты зъ ІІ року: Юл. Яремкевичъ и Теодозій Курнякъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. о. В. Чер. въ С. белз. Посылку одержати своего часу и дикую. Небавомъ вышлемо листъ.
— Всч. о. Ем. Лис. въ Василь. Заплачено до 13 п. ст. червня. — Вп. А. Ч. въ Бр. Такъ. — Всч. о. И. Юхн. въ Пом. Рахунки годиться. — Всч. о. Лят. въ Сал. 3 зр. за мартъ и цѣтень мы одержали Вп. И. Влаз. въ Стрию Заплачено до 1 цѣтень с. р. — Всч. о. Гл. въ Буци. Рахунокъ годиться.

Надѣслане.

Антика РУБЕРА у Львовѣ
порукае 2460 328 0

Зѣлье Зибургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пакки 20 кр. На провинцію зъ опакowaniem 30 кр.

ЗАКОПАНИЕ **ВОДОЛѢЧБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ**
Д-ра Храпца
Отверте черезъ цѣлый рікъ.
Удержане за цѣлый день въ заведеніи разомъ въ курацію бѣдъ зр. 3-50. — Почта, телеграфъ, антика въ мѣсяцъ. — Въ заведеніи гипнотизмъ, купель боровиной, массажъ, электризованіе. — Круголыни, бляхъ, гимнастика, библиотечка, читальня. — Подводъ до станицы зельзницъ въ Хаббѣвицъ.
2925 5-52

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Симъ маю честь повѣдомити Впов. Публику, що зъ днемъ 1 сѣчня с. р. я отворивъ при улиці Кароля Людвика ч. 29 у Львовѣ

ФАБРИКУ БИЛЯРДОВЪ

пѣдъ фирмою

Теофиль Максимиліанъ Андреашекъ

и виробляю билларды на подобу заграничныхъ зъ знаменитого матеріалу и бдзачающа-ся красотою фасонѣвъ и елегантною роботою. Билларды зробленъ въ мой фабрикѣ суть въ цѣнѣ бѣдъ 150 зр. до 300 зр. и они суть до рѣзной гри биллардовой. Удержую такожъ на складѣ готовы билларды вѣденскій, такожъ и засѣбъ куль, кѣбѣвъ и приборѣвъ биллардовыхъ.

Прймаю зничений билларды до вымѣны на новы за новою доплатаю, такожъ даю билларды на раты. Прймаю скелѣти покупаний плиты биллардовъ, и они по направѣ подобаютъ на новы.

Порукаюся ласкавѣмъ взглядѣмъ Впов. Публики, додаючи, що не маю нѣчо спѣльного зъ фабрикою существующою пѣдъ фирмою Братѣвъ Андреашекѣвъ при улиці Гродзичкичъ.

Теофиль Максимиліанъ Андреашекъ.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.

порукае:

Старый вина угорскій лѣтничий и натуральнй вина столовой бѣдъ 42 кр. бут.

Знаменитый Старки, Житковски, Румъ и Арахъ de Goa.

Старый Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальный вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр. 281 19-?

МАЛЯГА ВЪЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Означенный на выставѣ гигиеничкѣй сѣбѣнымъ медалемъ за стары вина.

ДРАМАТИЧНЫЙ ТВОРЫ

ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО.

Цѣна 1-30 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Маріяцельскій капль жолудковій

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣванный при браку апетиту слабѣмъ жолудку, воняюща оддыху, квасѣмъ оддыху, здуто, жолчь, катаръ жолудка, згазъ, творено сѣ пѣску и камнѣчкѣвъ въ мѣхури, при падѣ великѣй флегмѣ, жолтѣмъ, одкишено и бляванѣ, болѣю головы (если походить зъ жолудка), корчакъ жолудка, задѣнено, перетяжено жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, пѣтѣнки и геморѣдахъ. — Цѣна флаконъки разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Головна высылка у антикари

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) MORAVA.

Маріяцельскій капль жолудковій не суть пѣнкимъ средствомъ потайнымъ. Складѣй части поданъ суть при каждой флаконъки въ приписѣ.

Правдивый можна кувати у всѣхъ антикахъ. 2351 4-52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивый Маріяцельскій капль жолудковій рѣзко фальсифицируютъ и пастѣдуютъ. — На знакъ правдивости муситъ каждая флашка бути записана въ червѣе запакowanie, заосмотрѣне въ повѣщеніи марку охоронну и при каждой флаконъки на приписѣ муситъ находитися, сей сей приписѣ дружаваный у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивый можна купити: У ЛЬВОВѣ въ антикахъ: Якова Байера, Р. Блаженфельда, Петра Гайльсфера, Каз. Крижановского, д-ра Петра Миколаша, Якова Пинеса, Ян. Рукера, Кар. Скленянского, І. Вевюрского, Ари. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѣ у ап. Гросса. — ВЪ БОВРЦѣ у ап. Бальбины Мендиконъ. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Брониса. — ВЪ ВИНЬСКОМЪ, Мих. Кулики, Вильх. Ландесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап. А. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѣ у ап. А. Бжеса. — ВЪ БУЧАЧИ у антикари Корнела Левицкого; — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшизоблодского. — ВЪ ДОЛИНѣ у ап. О. М. Трауфельнера. — ВЪ ДРОГОВИЧИ у ап. Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНИНАХЪ у ап. А. Гельма. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѣ у ап. Франца Петена. — ВЪ ЖУРАВНѣ: у антикари Іос. Л. Томашевского. — ВЪ КАМЪНИЦѣ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Кароля Пинеского; — ВЪ КОЛОМЫѣ у ап. А. Сидоровича; — ВЪ КОЛОМЫѣ у ап. Редера. — ВЪ КАЛУШИ у антикари Александра Шустова. — ВЪ МЕЛНИЦѣ у антикари Кроковского. — ВЪ НЕСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолынского. — ВЪ НЕМИРОВѣ у антикари Предмирскаго. — ВЪ ОЛЕСКУ у п. А. Кофтера; — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омеа. Варановского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ у ап. Ян. Жонда І. Калицкого. — ВЪ РАДЕХОВѣ у ап. Яскаевича. — ВЪ РОЗВАДОВѣ у ап. Вина. Іасовского. — ВЪ РОЗДОЛѣ у ап. Іос. Мерзавиньского. — ВЪ САМБОРѣ у ап. І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМѣ у ап. С. А. Леонковского. — ВЪ СОКОЛОВѣ у ап. Андр. Далчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высоцкаго. — ВЪ СТАРОМЪ МѢСТѣ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРИЮ у ап. Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ СЪНЯВѣ у п. А. Маньковского. — ВЪ ТУРЦѣ у ап. Ян. Кошицкого. — ВЪ ТЕРНОПОЛІ у ап. Леона Файлиманна и Фр. Ямруевича. — ВЪ УСТРІКАХЪ у ап. Алф. Яструбского. — ВЪ ЧОРТКОВѣ у ап. Людвика Носса.

рочки, маншеты, кофѣрики

калессоны, скарпнтки, хустки, краваки, шийки, ру-

2537 кавички и т. п.

порукае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

2537

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

Львовѣ, Галичка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

Мучка зъ костей

препарованъ кислотою сѣрчанною, найуспѣшнѣйшій навозъ пѣдъ всякой засѣвы весняной и

ПОРОШОКЪ ДО КОРМУ

малѣйшій около 85% чистого фосфорану вапнистого, вельми успѣшнй додатокъ до корму для всѣхъ зѣвратъ домовахъ и дробю всѣлякого рода; вилывае на сильнй розвой костей будучи худѣю, припѣшя выпашеніе, значно побѣдшае обильность молока у корѣвъ и продукцію яецъ у дробю.

Пакетъ на пробу, заключающій нетто 4 1/2 кильо порошку, высылкае одворотною почтою за надѣсланіемъ переказу на зр. 1-60 зъ опакowaniem и оплатою порта до каждой почты въ Австрій и Нѣмечинѣ.

Опись и способъ ужити якъ Мучки зъ костей, такъ и Порошку до корму, на жаданье безплатно и франко. 2861 18-25

Фабрика вытворѣвъ химичныхъ и навозовыхъ Сѣблѣи компаніи

Юліана Ванга

у Львовѣ ул. Ягалионска ч. 12.

Закладаюся

за всяку пѣну, по жадѣтъ въ монѣхъ конкурентовъ не въ оидъ продавати готову або робити одѣжъ для мужикъ и хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ и въ грануныхъ такъ дешево, якъ я. Порукаю мой богатый складъ такожъ 3484 Воч. Духовенство 81-?

Замовленія въ мѣсяцъ и въ провацъ и выконуютъ тощо и ретельно. На жаданье высылкае вырѣ даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ

подробно.

Львовѣ, ул. Галичка ч. 8.

Заложенный 1848.

Правдивый лише зъ „котицею“!

Зѣпричины безвѣростныхъ насѣдуювань треба все жадати

Pain-Expeller

зъ „котицею“ а пуделка безъ сѣи марки звертати яко неправдивый

Осторожно при закупѣ!

Броваръ мѣщанскій въ Пильзнѣ

мае честь донести, що выдаванѣ

ПИВА ЛЕЖАКЪ (Lagerbier)

почалося зъ днемъ 1-го мая с. р.

Рѣвночасно повѣдомляе П. Т. Публику Львова и околицѣ, що отворивъ при ул. Коритной ч. 3. складѣ, де можна купити пиво каждого часу въ цѣльяхъ, пѣвъ и чверть гектолитровыхъ бочкахъ, а такожъ и повлитровыхъ флашкахъ (Original-Füllung) по цѣнахъ оригинальныхъ.

Пильзно (Чехія) въ маю 1889.

Зъ поважаемѣмъ

Мѣщанскій броваръ въ Пильзнѣ

закл. 1842.

На основѣ повышого оголошенія Генеральна Репрезентация Бровару мѣщанскъ го въ Пильзнѣ для Галичины заявляе, що буде высылати каждого часу пиво того бровару въ 1/3, 1/2 и 1/4 гектолитровыхъ бочкахъ, такожъ 1/2 литровыхъ бутелькахъ въ скринякахъ принадлежно опакowanych, почавши бѣдъ 25 флашокъ, до всѣхъ мѣщевостей въ краю.

У ЛЬВОВѣ бѣдъ 10 флашокъ доставляе домѣвъ безплатно додаючи потребну скѣлькѣсть лѣду.

Пивницѣ суть при ул. Коритной ч. 3.

Бюро при ул. Краковской ч. 1., де треба высылати всѣ замовленія и корреспонденціи.

2947 1-3

Зъ поважаемѣмъ

Генеральна Репрезентация для Галичины Пильзенского Бровару Мѣщанского.

SANS RIVAL
MAGASIN
Gorget de Paris
пiazza Галицкій ч. 15 (въ будынку шотечного Банку)
порукае
правдивый парисскій горсеты дамскій, правдивый фишбиновй найновѣйшого крою и розноцѣтнй, а то: сѣрый, бѣлый, чорный, сѣмѣе, драпъ, голубой, бордо и розовый, а la Sirène 6. P. по 3-50, 4-50, 5-50, 6-50, non-veantes Corset Stefanie 3-50, 4-50, 5-50, брикль на пять гуакибѣвъ; Corset Kirass 30-38-40 см. довгий франц. питный дредихъ а 3, 3-50, 4-50, 5-50, 6-50; Corset Pancer 34-36 см. довгий, французскій шт. дредихъ по 2-50, 3, 4 и 5 зр.
Всѣ части рѣзного обѣму суть все на складѣ бѣдъ 1-50 до 20 зр. — Всѣ замовленія вытворяются послѣ мѣры. — Старый горсеты принимаются до направи. 2943 1-12

КРИНИЦА
Антика, почта, телеграфъ, судъ повѣстовый, нотариатъ въ мѣсяцъ.
Станція зельзницъ МУШИНА-КРИНИЦА зъ Кракова 8 год. у Львовѣ 12, буда-Пешту 12.

Ц. к. Заведеніе жерельно-купелеве.

Вельми обильна и сильна „щавъ алькалично-зельзиста“.

Головнѣйшій средства лѣчничий суть:

Купель минеральнй, огрѣванный методою Шварца въ будынку зъ 73 кабинетами, купель боровиной въ особномъ будынку зъ 27 кабинетами, купель газовой при головномъ жерель, методичне питье воды зъ численнхъ жерель минеральныхъ зъ рѣзнымъ складомъ хемичнымъ. Знамените заведеніе жентичне, нове кефирне колья молочаренъ, нове взбрѣце заведеніе гимнастичне, великій паркъ зъ выгѣдъ нымъ проходами.

Для выгоды и забавы гостей служатъ понадъ 1200 комнатъ зъ цѣльовитымъ убѣлованіемъ, по большій части зъ печами, численнй реставраціи, цукорнѣ, театръ черезъ цѣлый сезонъ, читальня часописей, дѣвъ выпозичальнѣ книжокъ, оркестра жерельна, фотографъ, численнй и розличнй торговлѣ, моднярки, рѣзны рукодѣльнички.

Въ домѣ „пѣдъ Замкомъ“ можна вынаймити комнаты лише на 24 години.

Дворецъ зельзницъ Мушина-Криница 10 кильометровъ бѣдъ заведенъ, и зъ-абѣси веде добре удержана дорога до заведенъ.

Въ маю, червни и вересни цѣны помѣшчанъ скарбовыхъ якъ и всѣхъ родѣвъ купелѣвъ о 30% низшй.

Кромѣ стало черезъ цѣлый сезонъ ординуючого лѣкаря правительственного д-ра Коффа, практикующаго 7 лѣкарѣвъ.

Фреквенція рѣчна выноситъ понадъ 4000 особѣвъ.

Въ самѣмъ заведеніи находяться послѣ найновѣйшихъ основъ науки уряджене:

Ц. к. ЗАВЕДЕНІЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ

пѣдъ управою спеціалиста д-ра Еберса.

Сезонъ отвореный бѣдъ 15 мая до 30 вересня.

На жаданье удѣлае выясненъ ц. к. Зарядъ жерельный въ Криници

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признанія и дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ въ Антверпѣн за незрѣваннй

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерий.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣдому по колькоразѣвъмъ ужитю привѣртае красну барву. Пилиптонъ не фарбуе лише одмолоджуе волосѣ, котре пѣдъ вилывомъ сего бдличного средства бдзискуе первѣстну барву, мягкѣсть и бдлыкѣсть. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпадающе волосае вздержуе, цѣбуйльи волоснй възмѣщае и до вытворюванія та поросту волоса побуждае. Лисины покрываються краснымъ волосѣмъ. — Цѣлый флаконъ 3 зр. Пѣвъ флаконъ 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените повѣдженіе и покулъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ его незрѣванной добротности. Пудръ княжій на всѣхъ выставкахъ бувъ першымъ, а численнй медалъ заслуги, якимъ его бдзначили, найлѣпше его порукають. — Пудръ княжій не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, естъ се найчистѣйша и найлѣпшѣйша мучка рѣстнича, приемию пріятеа до лица, надае красну, природну бѣлѣсть и естъ неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко малѣ бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр. Розовый для блѣдинокъ и кремовый для шатинокъ и брутѣтокъ, малѣ пуделко по 70 кр., болѣше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1-60.

Вода фіалкова. Усувае зъ лица прищѣ, лишѣвъ, угрики, пѣдажѣ морщинки и доликъ спѣвъ. Лице бдсѣжуе, выбѣлюе и выдѣжѣюе до той степени, що ако средство тоалетово-гигиеничне збѣстало бдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

П. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, площа Маріяцкѣй и улицы Галицка, рѣгъ Валовой ВЪ КРАКОВѣ Суванницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦАХЪ Ринѣкъ ч. 2.

одержавъ въ великомъ выборѣ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ piazza Капитульнй ч. 2.

Прѣбкѣ на жаданье оплатно бдворотною почтою.

При закупѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвчальнй редакторъ: Иванъ Белей.

Палѣръ зъ фабр. Черляньскаго.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, пѣдъ зар. К. Беднарского,

Виходить у Львові щодня (крім неділі і релігійних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найважливіших новітніх“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницею на перерву разом з „Ділом“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет, ул. Кароля Людвіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8; M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

Діло

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за Границю:
на цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр.
на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під № 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламція неопечатана відомий від порту.

Подорожне число копій 8 кр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. однієї строки в день, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Подарки числяться по 10 кр. однієї строки.

З 1 (13) цвітня зачався II-тій чвертьрок нашого видавництва. Просимо посилати з предплатою і з есентуальним виповненням залежностей.

Рада державна.

339. засідання палати послів з дня 4 н. ст. мая.

Министр просвіти переслав проєкти до законів о поставленню шкільних инспекторів окружних і о заступленню намісника в шкільних радах крайових в Відні, Празі і Львові. Перший проєкт передано комісії шкільній, другий бюджетовій. (До справоздання з 338. засідання маємо додати, що министр справедливости предложив мотиви до проєкту нового закона карного.)

По відповідях министр рільництва і торговлі надаяв інтерпеляцію (з котрих важливішу ми вже подали вчора) рада палата дальше о бюджеті министерства рільництва.

Пос. бар. Москонт (з львів) підняв вчашню резолюцію гр. Коронавго на звину закона о фольоксері. Народ дуже деморалізується тим, що правительство стягає податки за звину з тих сторонах, де вже нема і листка винограду. Тут не ходять о тисячі і сотки, але через кілька ринських прогавляють людей з їх ґрунтів; не сума се робити, але час, в котрої ви жадаєте. Се ті великі економічні питання, котрих повинен займатися рух соціально-політичний, а не подженіем людей, котрі мають то нещастя, що родилися в нашій врі, але так само добримі суть обивателями держави, якими хотять бути католики. В дальшій бесіді посол полемизував против бесід кн. Ляхтенштайна, выголошеного на католицькій врі.

Пос. Кшелев (генеральний бесідник львів) указує, що президент министр в довгій бесіді р. 1881 обіцяв широкі опіки правительства для селянства, однакже обіцяні тої не тільки не держави, але правительство як-раз противно робило, аніж обіцяло, а доля хлопів чим-раз погіршалася. З звину правительства подорожляли щоденні потреби хлопів, именно кава, бо не маю але кава єсть найважливішою поживною селською людиною, а без насти селянин обійтися не може. Правда, правительство могло б звизати: коли хлоп не має грошей, нехай не купує сих добрих а дорожчих рвчей. О певне, бч мбг-бч их заступити юшкою і скипками, але до такого щастя доходити і дикі люди в Африці, хог і не мають министерства. Президент министр покликнувся на кілька предложених законів, котрі мали-б піднести селянство, на закон о комасації ґрунтів, о зміні податку заробкового і доходу, закон о зараві худоби, закон против лихви. Ният по бс-мохт роках успіх их такий, що тгары підвизшено а права хлопів ограничено. В Берлін ходила поговорка: більше кави (Mossabohnen) а менше просвіти; наше правительство ще мудріше, оно каже хлопам: менше кави і менше просвіти. З нас ти-снуть остатного ринського на войско, але для селянства не робити нічого, хоті селянство єсть і підставою войсковости, а де селянин дурний, убогий і нужденний, там нема і доброй армії. Стань хлопській єсть головним фактором великого соціального питання. Дятого стараються вже ният на всіх полях его обмежати: обмежувати его наслідство, его право розпоряджувати своєю землею, обмежувати его школу. Президент министр звизначив перетяженье высоко опроцентованим догам як одну з головних причин нещасного положення селянства і обіцяв польги татарів и опусты належностей; тих обіцяв також не держави. — Яко хлоп і заступник справ хлопських мушу згадати и о деяких ухвалях католицького вча, од-носсячи ся до хлопських справ. Ухвалено тамт именно: 1) „Щоб ограничити вольность дїлення хлопських ґрунтів и звизнати их в великі обпары, де то не покажесе потріб-ним зб взглядов культуры крайової“. Се велика облуда; коли паны щиро думают, чому лишают великий поселости ту фбртку до поглогчвания хлопских господарств? 2) „Щоб в будущем перетяженье хлопских по-судностей догами записоча закнчно установле-ною границю задовженя, а истнукой вже довги усунути через справедливу индексацию“. Се чз більше яв облуда, се свідомо неправ-да, бо паны знают добре, що она не в силі перевести ті ухвалы и убавити хлопській стан зб довгбв. Таке поступованье єсть чисте обдуриванье хлопів, але хлопы розумі-ються на тмь.

Ц д р Розер поставив резолюцію на скликанье анкеты за-для обдумания способів,

як-б повдержати упадок рільництва, имен-но звизненіем податку ґрунтового і домово-го, подешевленіем соли для худоби и т. п. Резолюцію передано комісії бюджетовій.

П. Козловскій (генеральний бесід-ник правіц) боронить правительство про-тив закидів львів и захвалов установле-ние сталого тїла дорадого в министерстві рільництва. Заходы министра в справі ре-формы аббжевой биржи заслужують на по-хвалу.

Референт пос. Рутевскій думає, що реформа законів львів єсть можлива тільки в дорозі законодавства крайового; бч бажає, щоб правительство дальше ступало на поля реформ аграрных.

По привітані 1-го титулу „Центральна у-права“ промовляв пос. гр. Гомпеш о по-требі піднесеня культуры торговель в Га-личині. Належало-б заложити пробні стації и давати калі з калускою бані по цінах вироу. Дальше говорив бесідник о меліо-раціях и домагався именно підвизшеня фон-ду меліораційного на 1 мільон и залісеня опустошених лісів в Карпатах. Наконец промовляв за тмь, щоб доходу селян спад-ковій бдяти нотарям а приділити судам по-вїтовим, що було-б значно польгою для людности.

При 3-мь титулі комісія внесла 4 ре-золюції в справі опустошеня виниц фольоксеро и введєня американского виногра-ду. Пос. Рихтер указує, що до мытового со-кзав з Нмеччиною дятого не прийшло, що гр. Андриша не хотів его заключити зб-страху перед славянскою оппозицією. Для культуры крайової навть в Сербіи и Бол-гаріи робиться далеко більше як у нас. Пра-вительство захочує пасивно супротивля зне-сеня зарав на худобу, особливо на границі Галичини. И в справі комасації ґрунтів не видно признаки зб дїяльности правительства; противно, видно навть не одну шкоду зб при-чины, що правительство занато держиться теоретичных принципбв.

На кнці засіданя бдчтано згадану вже нами інтерпеляцію пос. Кронаветера в справі арештованя російськими властями студента львівского політехники, Поляка Двер-няцкого, в стації Граница и придержуваня в арешті в Петриков, котрому за те, що знайдену у него кілька примірників „Исто-ріи повстаня“ и польских газет, бдч позор-ные нигилистично пропаганды, грозить вы-сланье на Сибирь в административной доро-зі. Интерпелянты запитують отже правитель-ство, що оно гадає робити, абы сему обыва-телю австрійскому уділити той опіки, якої ав-стрійскій обыватель имеет право домагаться зб свого правительства.

Католицке вче у Відні.

IV.

Представитель станицлавовского епископа д р Пелеша на вчу католицькій — о. Пюр-ко, вице-ректор віденьской семинаріи, за-брав був слово на повнім засіданні вча дня 1 н. ст. мая. Промову его подає дословно клерикальный Vaterland.

„Найсвещенїйшій князь церкви! Достой-ний слухатель!

Забираючи в сій хвилі голос, дякую-чи особливий доброті С. Е. п. президента, му-шу передовсім просити о поблажливості. Колыска моя не стояла тамт, де лунає язык нмечкїй. Але я прошу бачити не столько на язык мой, але радше на сердце мое. Той язык єсть славянскїй, именно рускїй, але сердце мое — католицке и австрійске. Думаю, що вольно мені высказати, скоро єсть об-визок християнина, в данбмь случаю зло-жати прилюдно исповідь своєї ври и пере-свѣдченя своих.

А тепер высказую поздравление и бла-гословение зб моего, давшого мені полномо-чїе, епископа, котрый горячо интересуючися тмь П нмь вчеме католицькій австрійских, шле ему найсердечїйшій желаня. Однак заравом маю посланнїцтво, высказати тутт, що не только достойный мой епископ, ко-трого я маю честь репрезентувати супротив-вас, панове, и цїле поділяюче ему духовен-ство, але в равній мѣр цїлий епископат рускїй, цїле духовенство, цїла людность руска в Австрії — мають глубоко перевѣд-ченье, що католицизм зб одним, а Австрія зб другой стороны — то єдиний знак, в ко-трімь выключно могут Русины побѣдити и дать Богѣ, побѣды.

Що такє пониманье рвчи бднвѣдає фак-тамт, досить буде, коли агадаю, що прецїнь недавно тому покликаний представитель на-роду руского в Галичині заявив торжествен-но в австрійскім парламенті, що оклик народу руского звучит: „Рим и Відень.“

Але що то значить — спытано мене не-давно тому — Рим прецїнь все ще в ру-

ках ворогов церкви, а Відень не єсть доси в посѣданіи сполучених християн.

Русань не єсть в силі представити со-бѣ Раму иначе, як только католицким и як отцѣвщину Петрову, а Відня католицким и австрійским!

Католицизм и австрійскость — то отже оклик, прапор Русинбв австрійских.

Прапор той будемо мы, австрійскїй Ру-синь, держати все высоко и в поважанію — під тмь прапоромь вытравяемо врно аж до кнці, завсѣгды будемо старатися, посля наших слабых а все таки 3 мільоны числя-чих сил, причинитися до того, щобы здѣй-ствились ті славны слова св. отця: O mei Rutheni, per vos ego spero Orientem mihi con-vertendum!

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчашнімь засіданні палаты послів предложено внесенє комісії бужде-товой о управлїненіи платів служ-бы почтовой и телеграфичной зб ре-золюцією, жадаючою, щобы той закон обова-зував вже зб слѣдуючого року. Обсѣла роз-почалася дебата надь бюджетом. При титулі „культура крайової“ промовляв пос. Рутевскїй а при титулі „надзор надь культурою край-ової“ говорив пос. Розер о нужді селян зб доказувати, що тому винувата не лиш кон-куренція заграниця, але також и правитель-ство. Селянам можна бы помогти через зменшенє податку домового, котрый в Ав-стріи єсть найвысшым в цїлї Европѣ. Дальше домагався бч примусу легализацій-ного, регуляції рвк и дешевой соли для хо-добы. В справі соли апелював бч до ми-нистра рільництва и домагався скликаня ан-кеты для розслѣду, в якій бы способ під-нести рільництво. Фуртмиллер втер-пеловав в справі зменшеня коштів при севеестрації довжнбв податкових и в справі выбору невідповідных людей на севеестраторів податкових. На тмь закн-чилось засіданье.

Конец засідань ради державной наступити вимовно дня 16 с. м. а сплбнїй делегация будут скликані в перших днях червня. Нмцї бдкнули компромис Чехов при выборі до делегаций.

На вчашнімь засіданні палаты послів розбїдшася була поголовка, що министр про-свѣты д р Гавчѣ подався до димісії. Поголовка та єсть посля нинїшних вїстей неправдива и бшла мабути зб-дєн, що вѣс-партия парламентарий єсть недоволенй его новелою шкільною.

В неділю бдбулася конференція сплбнних министрбв підь проводом цѣсаря, на котрій треба було порозумѣтися в установити остаточнїи цифры бюджета войско-вого. На высоту тых цифр впливають — як доносить зб Відні до Сзаву — вымоги збройного мира, а ті єуть вже в супереч-ности зб стоиміи до розпорядимости средств-ми финансовыми; зб бдн та труднбсть, котра повстала при укладаннї бюджета финансового. Однакже раз чє треба буде ту труднбсть усуну-ти в той способ, що потреби войсковой за-спокоятся, бо того вымагають безпоровочно російскїй зарядженя войсковой, котрі равня-ються есентуальным тугшным асугным крокам мобилизаційным а выключно лиш рбания в зброю творять высѣдѣ что-до готовности до войны. Напоследок наказують також в бдасосны союзній стати о скілько можна на равнї підь взглядом войсковым зб Нмеччиною, позаяк заграниця политика монархій оправеса тепер выключно лиш на союз зб нмечкбм и стратила вже всяку над-ю что-до возможности нышого поступованя супротив двух могучих сусѣдбв. Що ввиду того принесе дальша або близша будуч-ность, тмь труднїше сказати, чимь труд-нїше арозумѣти або бдсдати остаточну цїль политики Нмеччаны, того необходимого, оди-нового и правдивого союзника.

На представлєнє галицкого видѣлу кр. за-твердило мн. финансовъ емисію 4¹/₂% облигав, маючих выдатися на затягненє двух по-значок в сумѣ 395.800 зр. вглядно 443.800 зр. номинальной вартости на утворєнє фонду позачкового на будову касарень и позачк в сумѣ 700.000 зр. номинальной вартости. Ми-нистер финансовъ приняв до вѣдомости план, посля котрого амортизація тых позач-ков має наступити в протягу 38 лѣт. Що-до припущєнй тых облигав до цупиларной лѣкаций и лѣкovanja в них капіталдѣв цу-бличных фондбв має министр финансовъ порозумѣтися зб министрм справедливости.

Вчера бдкрыто торжественно и при вели-чезной участіи народу париеку всесвѣтну ви-ставу. Торжества бдкрыта довершав самъ президент республики. Зб представитѣлѣв

заграницных державъ явились: секретарь нм-ецкого посольства Шенъ, амбасадоръ италій-скїй, посолъ бельгїйскїй, секретарь англійско-го посольства, бдтавъ послы Сполученихъ державъ, Мексика, Япану, Сербіи, Швеції, Швайцаріи, Румыніи и полуднево-американ-скихъ республик. Представитѣлѣв австрійско-го и російского не було. О 2 год. по полуд-ни выхав Карно зб ексїесконой палаты а улицами вивав его народъ энтузіастично. Пе-редь середною ротундою на мѣсци выставки дож-дали его президенты обох палат, министры, генералы и другїи достойники. В имени ихъ повитав президента министр Трарѣ и такъ промовяв:

„Велике дѣло мира и людской працѣ ста-нуло на сѣм мѣсци мимо численнихъ пере-шкдов в мимо крзы экономичной, котра да-лася почути в цїлїи Европѣ. Не вѣ держа-вы берутъ офиціально участъ в выставке, але все таки єсть на нѣй бблшбсть репрезенто-вана зб ласки подмоги и помочи, яку одержа-ли промисловцѣ зб своихъ правительств. Именемъ моего народу складую тмь прави-тельствомъ на сѣм мѣсци найсердечїйшу подяку а мы можемо бути горді зб того, що в той способѣ стануло велике дѣло мира. Гостей нашихъ виваємо зб радостєю и завѣ-ряємо ихъ, що труженники цѣлого свѣта знай-дутъ гостинне и сердечне принятє в нашій республиканской Франції, котра не видитъ в нихъ своихъ соперниковъ, але спбвробтників для добра людскости и всесвѣтного мира.“

По бесідѣ Трарда промовяв Карно: „В имени Франції вытаю ният труженникбв цѣлого свѣта, а вѣ ті, котрі вже єуть тутт и котрі чє являться, пересвѣдчатся, що при-мемо ихъ якъ найсердечїйше и вайгостинїй-ше и що влєвета, кидана слѣпою пристрастєю на наш народъ, єсть безосновна. Середь того величавого дѣла людской працѣ зближаються народы до себе, познаються и учатся взаимно себе любить и шанувати, що впливає дуже користоно на хѣд подвїи свѣта, бо прискоро-ва, в котрій праца народбв будє при-свячена лиш дѣламъ мира.“

В Берлінѣ розбїдшася вѣсть, що царъ приѣде туды при кнці червня. В той самбй порѣ буде цѣсарь гостити у себе такожъ баварского князя регента и вел. князя баденского, такъ, що бч повитав-бы тогдѣ царя окруженій союзными нмечкими князя-ми. Вѣ ті вѣсти єуть однакоже не конче певнїи, позаяк приѣду царя до Берлина до-си чє урадою не означєно.

Швайцарско нмечкїй конфлікт по при-чинѣ арештованя комисара полиціи Вольге-мута має бути вже в найблизшій часѣ, зала-годженій лиш справа та не буде розбрати-ся в Берлінѣ а вь Бериѣ.

Посля Corr. de l'Est мавъ совѣтникъ російского посольства в Константинополи, Ону, предложити болгарскому депутату Калчеву такї условия что-до помиреня Рос-сіи зб Болгарією: 1) усунєнє кн. Фердинан-да; 2) выборъ православного князя; 3) Бол-гарія має давати помѣч Россіи на случай войны. Калчевъ повѣдомив о тмь Стамбу-лова, але той не давъ на то нїякої бдповіді. Кореспондентови згаданой газеты сказавъ Стамбуловъ, що бч то предложение уважає лиш за жартъ. Россія — казавъ Стамбуловъ — хоче насъ обманути такъ, якъ то зробила вже 1886 р. коли жадала усунєнй кн. Алек-сандра а бдтакъ прислала Кавльбарса, чтобы той выкливалъ анархію. Теперїшне положє-нє в Болгаріи єсть лѣпше якъ у всехъ дру-гихъ державахъ на Балкані, что стоять підь влияньомъ російской дипломатіи. Болгарія у-мѣла устоятися супротивъ того впливу и не дастся обдурити чужими обѣщаніями.

Дня 1. н. ст. мая бдбулося в Софїи торжество войскового ордера за мужество, в котрбмъ взяла участъ кн. Фердинандъ и вѣс-рицарѣ того ордера проживаючі в Софїи. По богослужєнн в соборній церквѣ зайшовъ князь до касарѣ александрѣвского полку, де бдбувався парѣ. Вечеромъ зббрался вѣс-рицарѣ ордера, а мѣжъ нмѣи Стамбуловъ, Мут-куровъ, Явковъ, шефъ ген. штабу, полков-никъ Петровъ, бувшїй министр справедливости Стѣлиовъ, в княжбй палатѣ, де такожъ було угощенє. Підчасъ пара мавъ князь дов-шу бесѣду, в котрій давъ поглядъ на розвѣд Болгаріи зб 1877 р. аж до теперѣ а бдтакъ сказавъ такъ: „Колѣ-бъ я, вашъ великій май-стеръ, покликавъ васъ в имени бтчины, то вы вѣс станули-бъ доконала мене на поля на-чїстїйшого патриотизму мужества и чести.“ На сї слова обзавалися вѣс грбкнмь окли-комъ в честь князя а министр войнъ, Муткуровъ, такъ промовяв: Сганути про-тивъ всякого людского предвѣженя и про-тивъ волѣ Европы на чѣлѣ народу, котрого вѣс опустили и котрый борзєа о свою неза-висимбсть и самостбйность, вступити на бол-гарскїй престолъ, повєстъ всякою небезпечно-сти и боронити его противъ всякихъ внутрѣш-нихъ и заграницныхъ вороговъ: на то треба

большой одава, как в якой битв де лиш куль свисту. Ваша королевская высокобсть суть тымъ геробмъ, що доверчивъ того дѣла на дичо вѣхъ нашихъ неприхильникѣвъ и за вистныхъ ворогѣвъ въ Европѣ.

Въ Софій ходитъ поголка, що бар. Гиршъ продавъ всѣ свои шляхи турецкихъ зельваницъ австро-угорскому товариству зельваницъ державныхъ. Въ компетентныхъ сферахъ не знаютъ о томъ нѣчого позитивного, але мимо того въ кругахъ правительственныхъ уважаютъ ту вѣсть за имовѣрну. Однакожъ що-до зельваницъ на Беллова-Мустафа-паша, котра иде черезъ болгарску область, суть того погляду, що пѣся законѣвъ краевыхъ не може жадне товариство обняти той зельваницъ безъ попередного на то призволу болгарского правительства.

Делегаты болгарскіи, Горановъ и Велчовъ выѣхали онотды до Бѣлграда, чтобы тамъ распорочити съ Сербією переговоры въ справѣ угорды торговельной.

НОВИНКИ.

— Подпомогли на будову школы признала краева рада школьна въ краевомъ фонду школьного для громадъ: Бровары, Хомяковка, Цетуля, Семерѣвка, Яжѣвъ новий, Рѣвня, Угрюновъ середний, Мшана, Лукавица, Сѣховъ, Бруховичъ, Хлоничъ, Бурче, Ваневичъ, Звѣръ въ Волею блажѣвскому, Ильковичъ въ Бобрѣвникахъ, Гиньковичъ — по 100 зр.; Гвоздець, Болновъ, Борки, Кречкова, Грозьова, Недѣльна, Тисовица, Сушица рикова, Окняны, Скоричи — по 50 зр. Кромѣ того удѣлено позичокъ на будову школъ громадамъ: Грушѣвъ великій, Бережница, Ваневичъ, Сенькова воля, Головецько — по 300 зр.; Яжѣвъ новий, Воля деревлянская, Печенѣжнѣ, Лячка воля, Новошицъ, Сушица рикова, Тершѣвъ — по 200 зр.; Угорцѣ, Кропавна, Кальне, — по 150 зр.; Ятвяги, Давидковъ, Полянка, Рожнѣвъ, Якимичъ, Красне, Кружики, Ковиничъ, Окняны, Шагомицъ — по 100 зр.

— Золоту рожу звать давати папа на одзнаку женщинамъ въ пануючихъ домѣхъ католическихъ а сего року удостоились той чести архиепископъ вдова Стефана, котрый вручивъ золоту рожу нунцій Галимберти именемъ папы. Торжество посвящения золотой рожки одбуваеь такъ: Въ четверту недѣлю великого поста папа въ понтификальныхъ ризахъ одправляє надъ золотую рожку двохвѣднѣ молитвы, одтакъ намащуе ея балсамомъ, посылае пажомъ и обкаджуе та складае на престолѣ, де она лежить подчасъ службы Божой. Уже въ XII в. держали папы рожу въ рукахъ подчасъ службы Б., а при концѣ XIV в. одзначивъ папа Урбанъ V золотую рожку королеву Иоанну Неаполитанскую, въѣздающую до Риму. Одъ того часу роздають що року папы золотой рожѣ мѣжъ королевыхъ и княгинь, хотѣй були случая, що и особы, не принадлежнѣ до пануючихъ домѣвъ, вымково были тымъ одзначенъ, якъ пр. свѣвачка Софія Крувелі.

— Статистика свѣта. Куля земска числитъ 3064 рѣзныхъ языковъ и до тысячъ вѣроисповѣданъ. Число мужчинъ равне есть числу женщинъ. Средний вѣкъ жити выноситъ 33 лѣтъ. Четверта часть людей умирае доживши 17 лѣтъ. На тысячу людей одинъ чоловікъ доживе до сто лѣтъ, а шѣсть умирае въ 65 роцѣ жити. Вѣхъ людей есть понадъ миллиардъ. Денно умирае на цѣломъ свѣтѣ 96.480 людей, на годину 4028, а на минуту 67 особъ. Родитсья рѣчно 36,792.000, денно 100.800, на годину 4.200 а на минуту 70 особъ. Жонаті люди живутъ доживе якъ безженнѣ; число жонатыхъ до безженныхъ есть якъ 71 : 1000. Лишь четверта часть вѣхъ людей есть здѣнна до службы войсковой. Народы краевѣ цивилизованныхъ живутъ довше одъ народѣвъ не просвѣченныхъ.

— Реверентомъ помѣчимъ при галицкой радѣ школьной краевой именованъ д-ръ Л. Германъ, профессоръ школы реальной въ Краковѣ.

— Музики войсковыи грати будутъ въ маю: передъ намѣстничствомъ д. 6, 16 и 28; на высѣкомъ замку д. 7, 14, 21 и 28; передъ генеральною комендою д. 8, 13 и 20; въ стрѣльскомъ парку д. 9, 22 и 29; въ свѣтскомъ огородѣ д. 10, 17 и 24 а передъ будынкомъ инвалидовъ д. 15 и 27. Початокъ продукцій до 15 мая о год. 5-той, а по 15 мая о год. 5½ вечеромъ. За кождымъ разомъ одограють музики по 8 творѣвъ.

— Убийникъ Лопацион и Гельцевон уже высѣдженъ. Есть нимъ Иванъ Шиманскій, родомъ зъ Соловы коло Глиннѣ, члѣсчій 30 лѣтъ, робѣтникъ у одного львовского мясника. Дня 30 марта вечеромъ придержала его полиція, бо нѣсѣ хустки и кожушокъ. Оdstавлено его до суда, зъ-вѣдки его выпустили зъ тыми рѣчами, бо не було доказу, мовъ то бѣтъ кому украсть. Шиманскій продавъ тѣ рѣчи у Львовѣ а самъ забрався на село до Соловы. Тутъ увязнила его жандармерія а доходжена судовъ д-ра Стебелского и полицій комисаря Вльима выказали, що хустки и кожушокъ были власностю Лопацион, а сурдуть Шиманского мавъ зъ передъ видну пляму зъ пяти покровавленныхъ пальцѣвъ. Шиманскій не хоче признатись, але часто путаея въ своихъ зѣзнаняхъ. — Нова пригода случилась вчера въ той жидѣвской каменниці, де доконало убійства. Офицны зъ фронтомъ лучше деревяннѣй ганокъ, на нѣмъ стало о год. 7½, вечеромъ пять женщинъ и одинъ

мужчина. Паразъ завалился ганокъ; всѣ пять понапали на камѣнь подвѣра и тяжко потовклися, а мужчинъ удалось по бальку дѣстатись до сѣней. Завѣсь, оладины мѣскою комисіи санитарной не були дѣвъ докладнѣй.

— Два обманщици передъ львовскимъ судомъ наримъ. Яковъ Минцѣръ, лѣтъ 21, родомъ зъ Бороислава, жидъ, сынъ агента фабрики машинъ рѣбничихъ Умрата зъ Бубны, помимо своего молодого вѣку, не хотѣвъ честно зарабатывать на хлѣбъ, лишь загадывае выисекати добродушность людей. Знаючи добре интересъ бѣга, выбрався до заходной Галичины и представляючи себе за агента закладной фирмы, принимавъ замовленія на зняряды господарскіи, або стягавъ одъ довжнѣвъ фабрики запавшіи раты. Въ той способѣ вымативъ одъ селянъ по-надъ 100 зр. Израилъ Файнеръ, лѣтъ 29, родомъ зъ Станиславова, жидъ, зъ фаху дентистъ, въ иншій способѣ забрався до интересу. Уже одъ кількохъ лѣтъ подававъ себе за репрезентанта банковской инсттутціи Bauer et Comp. in Amsterdam, котра не существуетъ одъ двохъ лѣтъ. Тамтого року загадавъ Файнеръ отворити „интересъ банкый“, котрого задачею було продавати вартостнѣй паперы и льосы, та въ той цѣли прибравъ собѣ за спѣльника Майлеха Вертена, а банкъ свой назвали Еуроге зъ одсѣдкомъ въ Гамбургѣ; филия банку мала бути у Львовѣ. Вертенъ мавъ вложити до того банку 20.000 зр. а Файнеръ пустился по Галичинѣ за легководушными людьми, що хотѣли-бы въ его руки вложити грошъ на паперы або льосы. Проспекты и шумный рекламы помогли, бо отъ пр. п. Мих. Торошевничъ давъ Файнерови 80 зр. Якъ оба тѣ промисловцѣ, Минцѣръ и Файнеръ, зѣйшлись разомъ и спѣльно туманили людей, выкаже розирава.

— Самоубійство секретаря цирку Шумана. До Львова мавъ зѣхати въ половинѣ мая циркъ Шумана и будынокъ на майданѣ Каструмъ вже выкѣченъ до половинны. Вѣми тыми подготовленіями занимаея секретарь Шумана, Кароль Стробель, котрый вже одъ мѣсяца пробувавъ у Львовѣ. Стробель бувъ родомъ зъ Копенгаги, зъ заводу инженеръ, жонатый и мавъ 31 лѣтъ. У Львовѣ почавъ бѣтъ вечерами заходити до т. зв. tingl-tangl-дѣвъ, и въ одномъ зъ нихъ при ул. Казимировской познавъ шансонетку Ирену Шабасдовъ та залюбився въ нѣй. Шансонетка знала покористуватись зъ сепъ любови, бо Стробель заплативъ за ню еи довги въ сумѣ кількасѣтъ зр. Тѣ выдатки плативъ Стробель грѣшми Шумана, котрый теперъ пробувавъ въ Одессѣ. Коли вчера вечеромъ робѣтники одъ будовы цирку прийшли по выплату зарѣбку, застали дверь зачинену, и тогдѣ казавъ властитель „гѣтели пародовою“ Анперманъ выважити дверь. На постелѣ застали Стробля неживого; куля револьверова перейшла скрѣзь скрань. Грошей найшли всего 20 кр. Стробель лишавъ листъ, просячи въ нѣмъ повѣдомити о вѣсѣмъ Шумана и закінчивъ листъ словами: „динакше не могло бути“.

— Лѣкарямъ войсковымъ въ Пруоахъ наказали, чтобы что чотири тыжднѣ мѣрили обѣмъ грудей у рекрутѣвъ. Пѣсля того зарядження узнають за слабого на груди кождого, у кого обѣмъ грудей не выноситъ половины числа сантиметровъ довготы тѣла. Если вправы войсковыи не зможуть, якъ звычайно, розширити грудной кѣлѣкы у людей слабыхъ на груди, то треба уважати ихъ за маючихъ наклонъ до туберкуловъ и сейчасъ увѣличити ихъ зъ войска, чтобы не заразили здоровыхъ войковъ.

— Добра экономія державна. На островѣ Гайта скинули президента Саломона зъ его уряду а въ администраціи почтъ бувъ ще великій засѣбъ марокъ почтовыхъ, выбитыхъ зъ лицемъ президента. Если-бъ всѣ тѣ марки зничити, то Гайтѣ потерѣла-бы велику страту, — тому такъ порадили. Давнѣ марки зъ лицемъ Саломона будутъ и дальше уживатись, але подѣ условіемъ, щобудуть ихъ приклеювати головою на долѣ. Если-жъ хто сего не зробіть, то почта не передасть тыхъ листѣвъ пѣсля адресъ, лише зничитъ.

— Тѣло бл. п. Вячеслава Заградника, инженера выдѣлу красоваго, котрый втопился мин. року въ Вислѣ подѣ Барановомъ, найшли тыми днями и поховали въ Барановѣ.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Намѣстникъ гр. Баденѣй повернувъ вчера рано до Львова. — Президентъ суду окружного въ Станиславоѣ д-ръ Паславскій, выѣхавъ минушого тыждня на визитацію судѣвъ повѣтовыхъ въ Товмачи, Вуачи и Золотѣмъ Потоцѣ. — Везувій почавъ одъ кількохъ дѣвъ выкидати значно лаву на пѣвнѣчно-заходну сторону. — Въ Горичи померъ д-ръ мед. Генрикъ Гальскій въ 31 роцѣ жити; выѣхавъ бѣтъ тамъ до своен недужной жены и померъ на западенѣ легкыхъ. — Въ Краковѣ померъ Иванъ Ганкевичъ, докторандъ медицины въ 23 роцѣ жити.

Господарство торговля и промыслъ.

— Станъ урожаеъ у вѣсѣднѣй Галичинѣ. Озимины вышшли по большій части добры, зъ малыми выжимками, именно тамъ, де по долинахъ грубшій версты снѣгу лежали довше, и тамъ де минушого осени мыши наробили шкоды. Тѣ шкоды показались наглядно ажъ теперь и въ многихъ околнѣяхъ треба було переорати засѣвы. Зъ поодинокыхъ околнѣ такъ доносятся: Зъ подѣ Грималова: Въ засѣвахъ видно много великихъ плѣшѣвъ, се шкоды поробленѣй мышами; велику часть конюшныи за-дѣла посухи въ осени треба заступити мѣшанками; рѣвѣкъ сильно ушкодженъ.

Зъ подѣ Львова: Вчаснѣй озимины пощесовали мыши ще въ осени, теперь треба ихъ переорати; пѣзвѣшнѣй гарно зазеленѣли. Зъ околнѣй Рогатина: Засѣвы позднѣй — слабы; де мыши грызли, тамъ теперь черно, а де ихъ троемо, тамъ озимина одновляея. Зъ подѣ Войнилова нарѣкають, що озимины пощесовали дуже рѣдко, конюшныи переорано; великій недостатокъ сѣна и соломи. Зъ надѣ Сяну: Конюшину зничили мыши; рѣвѣкъ гниють за-дѣла вѣхости; озимины въ четвертой части зничили мыши. Коло Пѣдгаецъ гарнѣй озимины. — Взагалѣ всюдѣ кажутъ, що мыши выгинули въ зимѣ. — Засѣвы веснянѣй опѣзнилися; ажъ одъ Великоднѣ почалися роботы на долѣ. Потреба теплыхъ дощѣвъ весняныхъ.

— Австрійскій льосъ Червоного Хреста. 20 льосованѣ днѣ 1 мал с. р. у Вѣднѣ. Тягненѣе преміюе:

Сер. ч.	мал с. р.	Сер. ч.	зр.	Сер. ч.	зр.
819 14	50	5181 21	50	8170 46	100
1022 43	100	5190 42	50	10607 48	100
1689 4	50	5791 50	100	10617 38	50
1736 8	500	6217 46	100	10807 33	50
2338 36	1000	6327 8	500	11153 8	100
3961 43	100	6352 28	100	11195 31	500
4348 34	50	6910 9	50	11393 18	100
4558 44	50	8170 27	100	11783 20	25000
4883 20	50.	Выгранѣй	выплачуеъ одъ 4-го	мал 1889.	

— Ц. и. державнѣй зѣльзницѣ. При тягненю зъ 1 мая с. р. пріор. облигацій I и II емисіи зѣльзницѣ архикнязя Альбрехта выльосовано: При XXI тягненю облигацій въ (I ем.) пріор. выльосовано 53 штукъ а то: чч. 1873, 3559, 4229, 5114, 7513, 10804, 11554 13114, 16216, 16226, 16731, 16738, 20128, 20939, 24271, 26051, 27168, 28011, 28716, 29256, 29817, 31096, 33594, 33932, 35625, 35977, 36828, 27884, 39305, 40696, 40974, 41246, 42278, 42715, 43495, 44107, 44272, 44319, 44795, 45852, 46115, 46563, 46708, 47177, 47208, 47574, 48861, 48963, 49260, 49644, 49695, 50543. — При XIX выльосовано пріор. облигацій въ золотѣ (II ем.) 72 штукъ а то: чч. 546, 1403, 1422, 1460, 1506, 1529, 1747, 1757, 1978, 2243, 3201, 3279, 3293, 4621, 4634, 4655, 4681, 5182, 5281, 6033, 6170, 6249, 6423, 6587, 7387, 7925, 8075, 8514, 8538, 8834, 8852, 9031, 9802, 9914, 9963, 10974, 11041, 11069, 11766, 11840, 11845, 12013, 12339, 12808, 12980, 13045, 13804, 14549, 14561, 14689, 14932, 15550, 15660, 15819, 16224, 16344, 16572, 16774, 16877, 16895, 17076, 17459, 17511, 17775, 18477, 18526, 18608, 18633, 18748, 18845, 18926, 19206. — Выплата тыхъ выльосованныхъ облигацій сѣдѣе одъ 1 падоляста 1889 а то по 300 зр. за пріор. облигацій въ золотѣ. Одъ того дня не будутъ дальше опрочентовуватись выльосованѣй облигацій.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Конкурсы. Въ Коломыйскѣмъ округѣ школьному есть опорожненѣе мѣсце учителя при школѣ филологической въ Черемховѣ зъ платнею 250 зр. и вѣднѣмъ помешканѣемъ; речинець до 15 мал с. р.

— Именованя. Марія Лисиньска именована дѣйственною учителькою въ Кульпарковѣ. — Адъюнктъ судовой Василь Морарію именованъ секретаремъ судовой рады въ Черновцахъ.

— Перенесеня. Выдѣлъ краевѣй поклѣиваеъ окружного инженера краевыхъ дорогъ зъ Бережанъ, Каз. Яковского до службы въ одѣлѣ техничѣмъ краевомъ выдѣлу, инженерови, высланому до будовы дороги львовско-стоянѣвской, Вол. Турскому переказавъ мѣсце окружного инженера краевыхъ дорогъ въ Бережанахъ а наглядъ надъ дорогою львовско-стоянѣвскою поручивъ инженеру Стан. Подловскому.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручаеъ

пайпереднѣйшій перфумы, тоалетовѣй воды, одзначенѣй медаллами заслуги и двома дипломами узнаня,

именно:

Перфумы: азианова, филокова, рожана, резедова, жонялѣва, Ylang-Ylang, Oporenah, Jockey-Club, геіотропова, Ess Bouquet, пиямова, Millefleurs, и т. п.

Фляконны по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.

Перфумы королевой Марисенки, фляк. 2 зр.

Вода варшавска, одзначася дуже прихильнымъ, пѣвѣ толымъ запахомъ. Фляконкѣ меншій 95 кр., большій 1 зр. 80 кр.

Вода левандова, подѣвѣйна и вода левандова-аморина, суть загално уживанѣй до розприскуванѣй въ салыновѣ за-дѣла своего приемного, милого и лабодного запаха. Фляконкѣ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды кольтонскіи, въ кольтонхъ одѣвѣнахъ и родахъ, переднѣй и пайпереднѣйшій. Фляконны по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1.50.

Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ склѣпахъ: улицы Коперника ч. 3 и улицы Галицка, рѣгъ Валоной Въ Краковѣ Суконницѣ ч. 20. Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2; заравомъ у вѣхъ перворядныхъ склѣпахъ и антикахъ.

ДРАМАТИЧНІЙ ТВОРЫ

ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО.

Цѣна 1-30 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

— Одзначеня. Цѣсаръ надавъ д-рови Фр. Микловичеви годѣбѣ тайного совѣтника зъ увѣленѣемъ одъ такы. — Старостѣ повѣтовѣй Левъ Студинскій въ Сяноцѣ, Лѣоп. Плязинскій въ Тарновѣ и гр. Вол. Руссецкій въ Бродкахъ одержали одъ цѣсари титулъ и характеръ совѣтниковъ намѣстнича зъ увѣленѣемъ одъ такы. — Инспекторъ центральный галицкой зѣльзницѣ Кароль Людвикъ у Львовѣ Ант. Брасекъ одержавъ рицарскій хрестъ ордеру Францъ-Иосифа.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— На именинахъ у Всч. о. Льва Левицкаго въ Нияжѣснѣмъ зложили Вп. гостѣ на бѣднѣхъ учениковъ: п-ѣ Ам. Левицка 1 зр., п-ѣ Долнѣиска зъ Перегнѣнска 50 кр., о. Л. Левицкій зъ Княжѣвского 1 зр., п. Сабатовскій начальникъ суду зъ Рожнѣтова 1 зр., п. бар. Е. Валѣшъ управитель добѣръ гр. Скарка 1 зр., о. І. Макаровичъ зъ Сваричева 60 кр., п. С. Голубовскій зъ Перегнѣнска 50 кр., прочіи гостѣ 1 зр. 48 кр. — равомъ 7 зр. 8 кр. Грошѣ тѣй передано на руки о. І. Чанельского для бѣднѣхъ учениковъ школы им. Маркіяна Шашкевича.

Телеграммы „Дѣла“.

Парижъ 7. мая. Вчерашню выставу оглянуло двѣста тысячѣвъ людей. Натонѣвъ бувъ по вѣхъ реставраціяхъ такъ великій, що не стало поживы. Вежа Айфеля була освѣтлена бенгальскимъ огнемъ.

Берлинъ 7. мая. Вольѣмутъ мавъ бути поклѣиванъ до Берлина, чтобы тутъ здавъ справу о своихъ приключеню.

Гага 7. мая. Кажуть, що выступленѣе кн. Адольфа Нассавского такъ немилѣо вразило короля, що онъ постановивъ старатись о установленѣе права наслѣдства для женской линіи. Россія и Франція вже мабуть на то пристають.

Петербургъ 7. мая. Розѣйшлася поголка, що министрѣ дѣлъ внутрѣшнихъ, гр. Толстой, небезпечно занедажуеъ.

Сира 7. мая. Королеви Юрію приключилася пригода; конѣ сполонилися и онъ выскочивъ зъ воза, але такъ щасливо, що не зробивъ собѣ нѣчого.

Переписка Редакціи и Администраціи.

— Воч. о. Из. въ Малк. Дѣсталисьмо; заплачено до мал 1889. — Воч. о. К. Стр. въ Рудинкахъ. 20 зр. дѣсталисьмо; на роцѣ 1889 лишилось 6 зр.

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручаеъ 2460 320 - 0

спеціальности и универсальнѣй средства французскіи и иншіи, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншіи фирмы оповѣщуванѣй.

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменемъ

„СПРІЮСТЬ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручаеъ добру и выдатну каву спроваджену безпосередно одъ продуцентѣвъ зъ Америкы полудневою.

Коштуе у Львовѣ;

1 кильо 1.70 и 1.90 зр.

на провинціи:

4¼ кильо 8.70 и 9.60 зр франко

Одбрателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, котры оголошуютъ иншіи подѣ назвою моего знамени. Спроваджену каву провѣо одъ продуцентѣвъ, що могу доказати, и продаю ея найменше о 20%, дешевше якъ хто небуѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можна дѣстати каву вже лишъ зъ четвертой руки, а то для того, що продуцентъ спровадзѣвъ куртовѣнныи на мѣсци, той знову куртовѣнныи въ Европѣ, одъ тыхъ купуе комисіонеръ, а одъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожничего. Впрочѣмъ може кождый самъ переконавшись, чи дѣстане де иде по той цѣнѣ таку каву якъ моя, що до акости и смаку. 227 280—С

НАЙНОВѢЙШІЙ
САТИНЫ, СЕВАНТИНЫ, ПЕРКАЛѢ
на сукнѣ дамскіи

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часописъ.

Выдавецъ и одѣвчальнѣй редакторъ: Иванъ Белей.

Пайѣръ зъ фабр. Черлянськои.

Зъ друкарнѣй тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Вѣднарского.

одержавъ въ великомъ выборѣ и продае найдешевше
Магазинъ Ф. Кнавера и Сына
у Львовѣ, плѣцъ Капитульный число 2.

— Та нашій Ляшки, — промовивъ о. Мойсей — таки догоджають батюшкамъ, хто вмѣ колька слѣвъ цвенькнути по польскій. И я, грѣшныи, колясь ненаарокомъ, для штуки, промовивъ слѣвъ двое по польскій до свого пана. Заразъ на другій день приславъ хуру дровъ! За двѣ словѣ!

— За те-жъ подставляють вони стѣльца тому, хто не годить имъ! — промовивъ о. Федѣръ. — Чи чувъ про благочинного зъ Куцого? Якъ його обговорювавъ помѣщикъ Панятѣвскій передъ архiereемъ, передъ сторонними людьми, передъ панами за обѣдомъ, тодѣ, якъ викарій ѣздивъ по епархiи! Де-жъ пакъ? Выдумавъ якусь исторiю, нѣбы його свиня вскочила въ поповъ огородъ. Попъ давъ ѣй сто рѣзокъ, велѣвъ звязати и одбавъ сотескимъ у станъ, вкупѣ зъ прошенямъ на оную безпокойную рябу панеску свиню.

О. Федѣръ зареготавъ наливаючи горѣлку въ чарку, ажъ горѣлка перелилась черезъ край.

— И справдѣ чудна та Польша, — промовивъ о. Мойсей. — Сама лежить звязана, скручена, насилу дыше, а ще таки простягає голову, щобъ когось грызти, шукає зубами, щобъ когось укусити.

— Будьмо здорові, о. Мойсей! Закушай бо, а-то на голову буде важко. — Отъ и почавъ ходити Хоцѣвскій зъ Середѣвськимъ. Чи не мостяться вѣнъ у сваты до моихъ дочокъ?

— Ой не хапайся, о. Федѣръ, зъ сватанямъ! Пытай людей!

— Добре тобѣ й говорити, коли тобѣ на шиѣ не сидить сѣмъ дочокъ.

— Коли-бъ минѣ хочъ одну дочку! Вже я й хаты

святивъ, и пшеницю сѣявъ на чотирохъ рогахъ дома. Пшениця походила, значить, мѣсце благословенне...

— Знаєшь, що зроби, о. Мойсей? Обѣдь ты, голый, середь дня, верхомъ на лопатѣ тричи кругомъ хаты та прочитай на бѣгу тричи „Отче нашъ“. Тодѣ певне такъ поперелякуєшь домовикѣвъ, що не потраплять, куды втѣкати! Ха, ха, ха!

О. Мойсей пѣдвѣвъ голову, думавъ полутити щось путнє, але заразъ схиливъ тѣ внизъ осмѣхнувшись.

— Отъ ходитъ до мене Хоцѣнскій та годить минѣ. Недавно отсе приславъ минѣ деревнѣ на повѣтку.

— Чи й той панъ годивъ тобѣ, що пепереду бувъ тута? — спытавъ о. Мойсей.

— Де тамъ тобѣ! Той бувъ зъ богатыхъ, значныхъ Ляхѣвъ, зъ аристократіи, проклятый та гордый, якъ сатана! Йому мабуть здавалося, що вѣнъ и теперь панує на Украинѣ, якъ було колись за царя Гороха.

— Хиба-жь и не панували Ляхи въ насъ? Що хотѣли, те й робили, не було имъ уцину, — одказавъ о. Мойсей.

— Якъ приѣхавъ до насъ той старый панъ, я накинувъ свою скуфію, надѣвъ найновѣйшу, найпросторнѣйшу рясу та й пішовъ до його. Думаю: и познакомлюсь, и поговорю за квитъ на дрова. Бо тодѣ, бачъ, паны давали намъ дрова зъ свого лѣсу. Оповѣстивъ його черезъ люкаю. Коли се — выходить до мене пузаны у шляхроцѣ зъ люлькою въ зубахъ на довженномъ цибукови. Надувся, насупився и заступивъ минѣ дверѣ до гостинной, и починає пытати, чого минѣ треба, якъ того мужика, а сѣсти й не просить. Е! думаю, бѣзъ бо твоему батькови! Не годиться-жь минѣ стояти коло порога та ще и въ скуфіи. — Выбачайте, кажу, пане, але нѣ вамъ, нѣ

минѣ не приходится говорити настоячки! Взявъ я, минувъ його, пбшовъ въ гостинну та й лагожусь сѣсти въ самому ббльшому креслѣ, а його прохаю сѣсти коло себе. Вбнѣ тодѣ нѣ въ сахѣ, нѣ въ тыхѣ, такѣ йому погано стало! Поставали мы обидва коло фотелѣвъ та й почали вгнѣзджуватись. Нѣякъ не влѣзу въ прокляте кресло, таке вузьке! Коли дивлюсь и панѣ застрягъ и не влѣзе далѣ. Ха, ха, ха! Зареготався я, а панѣ и собѣ за мною. — Шкода, кажу, пане! не за-для насъ робляна ся мебѣль! Сѣдаймо на софѣ! Сѣвъ я, та й упбрнувъ у пружины до самой землѣ, а панѣ упбрнувъ зъ другого боку. Сидимо мы, тбльки головы нашѣ видко, мовѣ десь за горами выглядаемо, а софа трѣсь! лусь! трѣсь! та все трѣщать по-маленьку. Отѣ-же зъ того часу и почавъ ласкавѣйше зо мною поводитись, почавъ руку подавати... Выпиймо, о. Мойсей, за вѣчною память шляхетського польського гонору!

Выпили й закусили.

— Е, о. Мойсей! Ты, бачу, й чести не знаєшь. Дивись, вже горѣлки тбльки на двѣ! — промовивъ о. Федбръ, трясучи останньою горѣлкою, котра бвлась обѣ пляшку, ажъ скло дзвенѣло. — Якѣ же я теперички добуду другого бутля? Треба рачки лѣзти въ ту хату, бо матушка почує!

О. Федбръ зновѣ, ступаючи навшпиньки, пбрнувъ у темнѣй дверѣ. Але матушка, мабуть звыкла навѣтъ черезъ сонѣ стерегти барыльця и пляшокъ зъ горѣлкою, заразѣ заворушилась. О. Федбръ, наче архистратигъ зъ небесѣ, вылинувъ прожогомъ зъ темной хаты, держачи на рукахъ чимале барыльце, въ котрому горѣлка жалббно плескалася въ порожньому мѣсцѣ.

— Благовѣтвуй, земле, радость велѣю! — каже о. Мойсей.

— Не дуже й велию, бо тільки на дні, та й то простон, ненастоянон. Не потрапивъ... бо въ хаті поночи.

— Дарма! давай, покушаємо, яка вона?... Якъ же твои сини? — спытавъ о. Мойсей, пѣймавши доброго гедза зъ стакані.

— Якъ? Василь вже въ философiи, вчитьсѣ дуже добре, а меншій и доси въ низчихъ клѣсахъ. Выгнався ажъ до неба, а дурный, якъ треба. Не хоче вчитись! Така шельма, таке ледащо, мабуть тымъ, що въ батька свого вдався. Ха, ха, ха, ха! — О. Федѣръ зареготавсь, ажъ одна дитина закричала зъ просоня.

— Хиба-жъ ты не вчився въ школахъ? — спытавъ о. Мойсей.

— Якій тамъ недовѣрокъ його вчився-бъ! Ще въ бурсѣ було сякъ-такъ. Вчителѣ добре приганяли, а я дуже боявся каторжної лозы! Разъ дали таков прочуханки, що й доси памятаю. Було ажъ слѣзы тобѣ котяться, а таки не вылупишь тыхъ проклятыхъ Латинѣвъ та Грекѣвъ, якъ Отче нашъ! Перевели мене въ семинарію, зачувъ я волю. Дивлюсь: аудиторѣвъ немає, Греки та Латины валяються въ насъ по-пѣдѣ лѣжками. Не вчишь лекціи — професорѣ й слова не кажуть. А тутъ ще й не вызывають! Еге, думаю я, ажъ ось де лахва! Кидай, Федю, книжки та гуляй! Гуляю я та гуляю, книжки и въ руки не беру. Коли зыркъ! читають на конференціи, що такого-то раба Божого Федора Чепурновського *по малоуспѣшнѣю и маловозрастнѣю* зоставити въ тѣмъ-же класѣ на другій курсъ, то-бъ то ще на два роки. Отъ и попасавъ я, трохи покааявся, перевели мене трохи не въ першому розрядѣ. А въ философiи якъ закоштувавъ я волѣ мысли, якъ и подобає философѣ, покинувъ я зновъ кнѣжки. Гулявъ, гулявъ, ажъ до кѣнца

курса! ажъ остобѣѣло! Зберемось було, та все молодий, веселій товаришѣ, пемо, танцюємо, спѣваємо, въ карты граємо. Охъ! що то за часъ бувъ хорошій, вольный, веселый!... Выпємо, о. Мойсей, якъ мы колись выпивали, якъ стояли на кватирѣ у Качуренка. Помянѣмо днѣ нашої славы, нашихъ веселыхъ молодощѣвъ!

О. Мойсей добре поминавъ свои молодощѣ, бо дудливъ безъ перервы зъ свого здорового стакана, не дожидаючись частуваня.

— Але дивись, о Мойсей! — крикне о. Федѣръ, — вже й барыльце порожнє! Потривай! розкажу я твоѣй Маріі Ивановнѣ!

— А я твоѣй Маріі Василевнѣ, — одказавъ о. Мойсей.

— Ой! не кажи, братику!

— А не скажешъ моѣй? Якъ не скажешъ, то я й твоѣй не скажу.

— Вже и въ вѣкнахъ сѣрѣе, и небо свѣтлѣе, свѣтъ недалечко. Чи не оддыхнути намъ, о. Мойсей?

О. Мойсей тѣльки звѣсивъ голову ще нижче на груди.

— Чи потрапимо до нашої постелѣ? — спытавъ о. Федѣръ.

— Потрапимо! абы тѣльки зъ мѣсяця зрушити, — одказавъ о. Мойсей. — Пѣдведи мене, а я тебе!

Побрались панъ-отцѣ за руки, и пѣдводячи одинъ одного, встали и тихенько подыбали до постелѣ. Нѣ одинъ зъ ихъ не заточився анѣ трошечки, поки дѣйшли до другої хаты.

— Знаєшь, о Федѣръ, яка минѣ прийшла думка. Якъ то мы въ-двохъ подужали вкласти въ копы стѣль-

ки горѣлки! Адже-жъ мы выпили якъ-разъ мабуть по два бутлѣ!

— Я думавъ, що тобѣ й справдѣ путня думка прийшла въ голову!

Панъ-отцѣ полягали и ще довго балакали, що далѣ, то все тихѣйше.

— Ну що, о. Мойсей, якъ бы пѣсля сього всего та скласти насъ до купы! Ой, ой, ой! Якій бы то зъ насъ вийшовъ великій пѣпъ! мабуть якійсь протоерей, або архіерей!

— Нѣ! Богъ зъ нимъ! — одказавъ о. Мойсей. — Теперъ зъ одного мене або зъ тебе вийшовъ-бы цѣлый причетъ церковный. Адже-жъ тѣи горѣлки, що ты выпивъ, стало-бъ на весь причетъ!

— Чи не выпити намъ ще до подушки? — спытавъ о. Федѣръ. — Тутъ въ моѣй келіи в пляшка настоечки. Я ховаюсь таки одъ своєї жѣнки.

— Якъ выпити, то й выпити! Я нѣколи не цураюсь того докра.

О. Федѣръ доставъ пляшку зъ-пѣдъ якихъ папѣрѣвъ, здасться Єпархіяльныхъ Вѣдомостей, завѣшаныхъ оджою, сѣвъ на лѣжку, выпивъ самъ и почаствувавъ о. Мойсея.

— Ой добра-жъ ся настоечка!

— Ну, пыємо за своїхъ овецъ, за пасомыхъ!

Выпили.

— Ну, выпємо за протоерейвъ и архіерейвъ!

Выпили.

— Выємо за христілюбивое воинство! Йому перше мѣсце! Куды-жъ намъ до ихъ, о. Мойсей!

— Ну, выпємо ще на сонъ грядущихъ! — додавъ о. Мойсей.

— Оджѣ-жѣ ты, панъ-отче, здається пивъ-бы и черезъ сонъ, — одказавъ о. Федѣръ.

Полягали панъ-отцѣ и довгенько гомонѣли щось, вже не слухаючи одинъ одного.

— Якъ? Твоя Марія Ивановна сама дома? — спытавъ о. Федѣръ.

— Що? що таке? гуска Йвановна, заправляна на горѣлцѣ? — замоловъ нѣсенѣтницю о. Мовсей та й заснувъ.

II.

На другій день сонце високо підбилося вгору, а панъ-отць ще одпочивали. Тричи закипавъ, тричи погасавъ самоваръ у сѣняхъ, а панъ-отць спали. Вже матушка наготувала снѣданя, порозсылала людей на роботу, ходила, нудилася безъ работы, двѣчи молилась Богу, а панъ-отць все почивали. Не втерпѣла таки матушка, пошла побудила панъ-отцѣвъ и послала до ихъ наймичку зъ водою и рушникомъ.

Трохи переходя въ тѣй самѣй свѣтлицѣ, на тыхъ самыхъ мѣсяцяхъ, якъ и ввѣчерѣ, сидѣли на канапѣ панъ-отць и не говорили й слова. О. Федѣръ, свѣжій, здоровый, якъ и попереду, протиравъ очи, позѣхавъ, хрестячи ротъ за кожнимъ разомъ, одкидавъ за вуха мокрѣй посля вмываня густѣй кучерѣ. О. Мойсей сидѣвъ ненорухно, похиливши голову, трохи скрививши на бѣкъ синѣй губы. Причесаный, мокрый волосъ його прилипъ до головы. На столѣ, засланѣмъ червоною скатертю, стояли три стаканы чаю. Зъ боку стоявъ той самѣй графинъ, повный жовтон, чистою горѣлки, тарѣлка зъ гарячими пирогами и маслянка зъ масломъ.

— А доки мы будемо продирити очи? — промовивъ о. Федѣръ. — Ранняя пташка носокъ набиває, а пѣзня очиць протирає. Матушко! ходи лишъ до насъ, та почасть насъ!

Вийшла матушка, ще молода на видъ, чорнява, въ

бѣлому простенькому чипкови. Є такї люде, що и до смерти не теряють красы, цѣлый вѣкъ цвѣтуть то молодю дѣвочю красою, то роскѣшною повною жѣвною, то якоюсь старечюю красою. По лицѣ було видко, що Марія Василѣвна колись цвѣла пышною красою. И теперь ще не стратила вона нѣ чудовыхъ чорныхъ высокихъ брѣвъ, нѣ искряного блеску въ огневыхъ, чорныхъ очахъ, нѣ червоного цвѣту на губахъ, нѣ румянцю на щокахъ. Здорова на виду, повна въ тѣлѣ, навѣтъ огрядна собою, вона говорила дуже тоненькимъ голосомъ тихимъ и спѣвучимъ, вымовляючи слова зъ протягомъ, нѣббы пѣсню спѣваючи.

— Добрыдень вамъ, панъ-отцѣ! Якъ вамъ спалось? що снилось?

— Гуска Ивановна снилася, та ще й на горѣлцѣ! — приснувъ о. Федѣръ одъ смѣху.

— Добрї смѣшки, коли повыпивавъ горѣлку зъ усѣхъ бутлѣвъ! — загримала матушка. — Чого-жь вы сидите та куняете! Чому не пете по чарцѣ? О. Мойсей! Ану же лишъ по старинному звичаю — до чаю!

Марія Василѣвна налила чарку, покоштувала, помочивши тѣльки свои свѣжї губы, долила зновъ и пѣднесла о. Мойсею.

О. Мойсей пѣднявъ очи зъ каламутными бѣлками и зырнувъ на чарку. Вѣнъ боровся зъ своею думкою дуже, дуже, скѣльки було силы, якъ борються на смерть два лютї вороги. О. Федѣръ подивився на його, зареготавсь и промовивъ:

— Еге, о. Мойсей, въ тебе въ ротѣ наче чумаки ночували! Выпий, будешъ здоровшїй, коли вчора пивъ, а похмелитись и Богъ велѣвъ.

О. Мойсей и не сперечався довго, выпивъ и закусивъ пирогомъ.

Матушка взяла стблецъ, приставила до стола и сѣла поручъ зъ о. Мойсеемъ. Свѣже, повне тѣ лице, освѣчене яснымъ сонцемъ, стало въ рѣвнѣ зъ блѣдымъ, жовтымъ лицемъ тѣ сусѣда. Здавалось, що жизнь и смерть посѣдали рядочкомъ, щобъ глянути одно на одного и подивуватись изъ себе. Дивись, мовъ, яка я гарна та свѣжа, а ты жовта та кисла!

Тбльки що выпили вони по стакану чаю, на дворѣ гавкнула собака и побѣгла до ворѣтъ, нѣббы комуся назустрѣчь. Всѣ трое разомъ зырнули въ вѣкна. Въ ворота входило два паны. Одинъ товстѣй, якъ бочка, другій молоденькій, тоненькій, якъ хлопчакъ.

— Богъ несе дуже раннихъ гостей, — промовивъ о Федѣръ. — Се-жь нашъ Середѣньскій изъ Хоцѣньськимъ.

Середѣньскій, якъ показуе його прѣзвище, походивъ не зъ чистои польскои шляхты. Його давный рѣдъ щиро-украинскій бувъ здавна обяшениый. Колѣсь давно, ще не за нашої памяти, приѣхавъ на Волинську Украину десь изъ-пѣдъ Варшавы одинъ польскій панъ-дѣдичъ въ свѣй куплений на Волинѣ маєтокъ. Зъ паниею наѣхала польська двѣрня, Польки покоѣвки. Недовго думаячи, заразы дѣдичъ збудувавъ костьоль на украинскѣй землѣ, знайшовъ ксьондза, и такъ швидко завелась маленька Польша въ нашому селѣ. Панъ звелѣвъ набирати селянъ у свѣй двѣръ. Нашѣ хлопцѣ и дѣвчата швидко зацвенькали по ляхѣвскій, бо панъ и панѣ ненавидѣли нашої украинскои мовы, и заказали, щобъ люде въ покояхъ або говорили по польскій, або й ротѣвъ не роззявляли.

Швиденько потѣмъ панъ выбравъ собѣ до двору

двохъ хлопцѣвъ, потомкѣвъ старыхъ козакѣвъ. Обыдва були высокій, рослі, кучеряві, чорняві. Обыдва були одного зросту, одной вроды, зъ однаковими чорными очима, зъ однаковимъ чорнымъ великимъ вусомъ и товстими, ажъ кудлатими бровами. Одного панъ знайшовъ таки въ своєму селѣ, а другого довго підбиравъ по другихъ селахъ, якъ отъ підбирають підъ масть паристыхъ коней або волѣвъ. Знайшовъ вінъ такого козака въ чужому селѣ. Одного дражнили Середою, другого — Суходолею.

— Вы хлопцѣ, вѣрніи мои слуги! — було каже панъ, — вамъ слѣдъ дати добру плату за службу. Говѣйте до костьола, дамъ вамъ до-живѣтя грунтъ и хаты, дамъ по ставочку, тѣльки приставайте до нашої вѣры.

Упертіи хлопцѣ не згодились.

Кажуть: де дѣдько самъ нѣчого не вдѣе, туды бабу пошле. Такъ и тутъ сталося. Поженивъ панъ нашихъ хлопцѣвъ на Ляхѣвкахъ, покоѣвкахъ, що панѣ привезла зъ-підъ Варшавы. Панъ выбравъ другихъ козакѣвъ, а Середу й Суходолею одпустивъ на волю, давъ имъ до-живѣтя по хатѣ, по грунту, по ставку, де тодѣ землѣ було доволѣ, а людей було не дуже густо.

Уплывъ рѣкъ, и вже козаки говѣли до костьола, молились по польськѣй Богу, до баранка Божого, били себе кулакомъ у груди за молитвою, *кленчили* на одно колѣно. Середѣ ставъ паномъ Середѣнськимъ а Суходоля — Суходольськимъ. А черезъ кѣлька десяткѣвъ рокѣвъ два перевертѣи розплодили двоє ляхѣвськихъ гнѣздъ на Волинськѣй Украинѣ, тіи дробнои, нижчої шляхты, що й доси вѣ доволѣ по-межъ нашимъ народомъ.

Зъ того одного гнѣзда вылинувъ и татунъ нашего знакомого писарця Середѣньского. За землею стало скрутивъше. Вже сынъ старого пана пооднимавъ, кому що було даровано до-животя. Цѣла сѣмѣя розлѣзалась по Вкраинѣ, шукаючи хлѣба то въ писаряхъ, то въ оконіяхъ то въ московськихъ канцеляріяхъ. Дрѣбна шляхта бѣднѣла и помаленьку вмѣшувалась у народъ, теряючи свою кателицьку вѣру и польську мову. Батько нашего Яся Середѣньского вмеръ у бѣдности, не теряючи одначе шляхецтва, и зоставивъ сына сиротою.

Підпанокъ зрѣсъ межъ мужицькими дѣтьми, прийнявъ доволѣ всякого лиха. Його мати мусѣла дати його въ суконну фабрику робѣтникомъ. Смѣються було люде зъ пана-робѣтника! Ясь Середѣньскій не цурався нашої церкви, бо костюль бувъ за верстовъ шѣстдесятъ, кѣлька разъ сповѣдавъ и причащався въ церквѣ, а кѣлька разъ въ костюль, и певне вважавъ за однаковій обыдвѣ вѣры. Потомокъ перевертя очевидячки вертався до свого роду, до свого племя. Украинська кровь, перелита кѣльки разъ черезъ польскій жиły, зновъ зливалась изъ рѣдною кровю, непереможною силою историчного нашего житя.

Ясь Середѣньскій зъ помѣщикомъ Хоцѣньскимъ увѣйшли въ хату, привитались изъ господаремъ, зъ гостемъ. Хоцѣньского попросили сѣсти на канапѣ, а Середѣньскій присѣвъ на стѣльци коло вѣкна икъ порогу, напроти дверей до другої хаты, де бѣгали й вештались дочки о. Федора.

Товстий Хоцѣньскій насилу дыхавъ, одсапувавъ пѣсля дороги. Зъ широкого, мягкого, оперезаного густыми моршками його лоба лилися краплѣ поту и застрягали въ густыхъ сивыхъ, кудлатыхъ бровахъ. Тов-

сте, повне, якъ торбина зъ борошномъ, його лице блищало неначе масломъ обмазане; очима вѣнъ позыравъ зъ-горда, по панський, якъ звykли позырати въ насъ на Украинѣ Ляхи, и навѣтъ тодѣ, якъ лестяться до чоловіка.

Середнський частенько поглядавъ за дверѣ, сидячи коло вѣкна. Веселый промѣнь сонця йшовъ черезъ вѣкно, розсыпався помежъ зеленымъ листомъ китайскою троянды, що стояла на вѣкнѣ, и простягався золотымъ пасмомъ крѣзь лице Середнського на землю. У тому золотому промѣнѣ свѣтилося молоде лице Середнського. Въ його лицѣ, здається, злучилось до купы все, що було луччого и красчого въ красѣ типа украинського и польського. Стиха освѣченъ зъ боку, обквѣтчаныи зеленымъ листомъ рождѣ, сидѣвъ тутъ неначе предокъ його, козакъ Середа. Той же бувъ волосъ роскошный, густый, кучерявый, той вусъ чорный, те-жъ лице зъ румянцемъ, тѣ бровы рѣвнѣ, блискучѣ, густѣ, — той козакъ Середа, та не той! И волосъ на головѣ бувъ мякѣйшій у пана Середнського, и кучерѣ блищали, якъ шовкѣ, и бровы тоншѣ, и вусы наче вымалюванѣ на бѣлому тѣлѣ зъ тонѣвѣнькими, якъ тѣнь, бережками. Його тѣло було бѣле, гладеньке, якъ папѣръ, а темновата украинська свѣжина збѣталася на щокахъ, неначе темноватый осередокъ листочковъ свѣтлого чорнобровця. Зъ-пѣдъ чорныхъ бровъ свѣтились чисто польскѣ ясно-сѣрѣ великѣ очи якось по дѣтячий, трохи зъ усмѣхомъ. Молодый бувъ панокъ Середнський. Въ його очахъ ще не свѣтилася його душа доросла, його сердце доспѣле. А по тому стиха задуманому лицю, по дѣтячихъ румянцяхъ на щокахъ трудно було вгадати, якъ заблыщать його очи, якѣ думы заворушаться въ головѣ, якъ вѣнъ прийде до зросту и душевной силы, якъ заграють у його серцѣ прѣнадки.

Середнѣській сидѣвъ и мовчавъ, трохи скорчавшись, якъ отъ сидѣть меншій передъ старшими. Розмову розпочавъ панъ Хоцѣньскій. Вѣнъ говоривъ по українськый, але вимовлявъ слова якось на польськый ладъ. Наше *и* вѣнъ вимовлявъ якъ польське *у* або московське *ы*. Наші голосні й зголосні літери въ його виходили такими шеретками, нѣбы вѣнъ ставивъ *з* передъ кожною. Уся мова його була якась туга, лемехувата.

— Якъ же васъ, о. Федѣръ, Богъ *милує*! якъ *живете* вы зъ *дѣтками*. Якъ ваше здорова?

— Спасибѣгъ, такъ само, якъ и ваше! — Усѣ осмѣхнулись. — Здається, на силу носите? — додавъ о. Федѣръ.

— Ой важке, важке мое здорова, — одказавъ Хоцѣньскій, держачи обома руками живѣтъ.

Мабуть не погано панамъ, коли надбали собѣ такого здорова! — промовивъ о. Федѣръ, поглядаючи на його скоса.

— Вы-бъ уже не пытали одинъ одного про здорова, — вмѣшалась матушка.

— Що-жъ доброго начитали вы въ вашому *Сынѣ отечества*? — спытавъ панъ Хоцѣньскій. — А я отъ принѣсъ вамъ зновъ кѣлька номерѣвъ *Вѣсти*.*) Сказати вамъ, панъ-отцѣ, правду, вы не знаете, що є въ російськѣй литературѣ найлуччого, и читаете не-знати-що. И межъ Россіянами, бачу, есть люде вже якъ люде, и розумні и просвѣчені, котрі зрозумѣли, якій покладъ дѣла повиненъ бути найлуччий. Отъ давѣться: яка невелика отся газета, а яка правдива!

*) Газету сю выдававъ въ Петербурзѣ п. Скарятинъ. Вона стоить за интересы панскій и аристократичній.

Хоцѣньскій розгорнувъ листокъ газеты и почавъ водити очима за стрѣлками.

— Нарѣкають на насъ, на Полякѣвъ, — промовивъ Хоцѣньскій, — нѣбы мы встоюємо за панствомъ. Давѣть-ся! Осъ пише те саме русскій же, и думае якъ-разъ такъ, якъ и мы! Пѣшла въ васъ мода на мужикѣвъ, а панамъ нѣбы на свѣтѣ й мѣсяца немає! А коли сказати правду, то тѣльки паны поробили все, що є на свѣтѣ доброго, ихъ розумомъ стоять царства, цвѣте наука, цвѣтуть фабрики, живе самъ мужикъ. А мужики тѣльки пили въ корчмахъ горѣлки, та орали поле, та лаяли панѣвъ. До чого мужикъ вартий? Тѣльки сѣяти та орати, та панщину... чи то, правда, роботу чорну робити! А теперъ дали имъ волю, порозпускали ихъ, громада верховодить по селахъ, далѣ будуть верховодити й нами! Повыдумували земства, де мужикъ сидить врѣвнѣ зъ паномъ. Се всея вычитавъ у *Вести*! По моему, хто до чого родивсь, до того й берись. Якъ не пѣпъ, то й не мыкайся въ ризы! Всьому давъ Господь своє мѣсце въ свѣтѣ. Однимъ треба панувати, другимъ покорятись. Не можна бути всѣмъ панами, — не можна бути всѣмъ и мужиками! Що самъ Господь повелѣвъ, те й повинно бути!

— Коли-жъ то повелѣвъ таке диво Господь? — спытавъ о. Федѣръ.

— Воно не велѣвъ Господь такими словами, але въ Библіи.

— Въ якѣй-же то Библіи? Хiba въ польськѣй, бо въ нашѣй нѣчого такого не має, — промовивъ о. Федѣръ, смѣючись. — Чому-жъ и зъ мужика не може бути и вчений, и купецъ, и чиновникъ?

— А нехай Богъ милує! — крикнувъ Хоцѣньскій. — Що создавъ Господь, то не змѣниться.

— Але-жь Господь создавъ тѣльки голого Адама та Бгу, и не создавъ шляхтичѣвъ, нѣ мужикѣвъ.

— Якій бо вы, о. Федѣръ, чудный, ей Богу! а ще й духовный и просвѣченій! Вы знаете, що не все Богъ написавъ у книгахъ, але є ще на свѣтѣ и филозофія...

— Се якась чудна филозофія!

Подали чай. Середѣньскому мабуть наскучило слухати таку розмову. Вѣнь узавъ свѣй стаканъ и пѣшовъ до другой хаты до панночокъ. Старій самій zostались у свѣтлицѣ.

Заговорили потѣмъ про господарство, про врожай, про буряки, про робѣтниківъ. Панъ Хоцѣньскій звертавъ мову на те, що колись-то було добре всѣмъ, и панамъ, и духовенству, и навѣтъ мужикамъ, якъ мужики були панщаннѣ.

— Мова мѣвиться, — якъ кажуть, — промовивъ Хоцѣньскій, — а мы зъ паномъ Середѣньскимъ до васъ, о. Федѣръ, не въ гостѣ прийшли, а за дѣломъ. Я знаю, що о. Мойсей вашъ приятель, и буду и при йому говорити щиро й прямо. У насъ молодой, а въ васъ, о. Федѣръ, молода на поготовѣ. Старша дочка ваша и хороша, й добра, и хазяйка, а панъ Середѣньскій, якъ бачите, хлопецъ пристойный, здоровый, а до того швидко буде на другѣй половинѣ Нестеринець, въ мого сусѣды помѣщика окономомъ, якъ выбуде рѣкъ старый окономъ. Сказати вамъ правду, Середѣньскій, коли тѣльки схоче шануватись та не лѣнувати-меться, то чоловікомъ стане, бо вѣнь хлопецъ дуже розумный и до всего придатный. Вы знаете, що мы близькѣй сусѣды, що я вамъ не ворогъ, эле не мыслю нѣ вамъ, нѣ вашимъ дѣтямъ. Коли воля ваша, хлѣбъ нашъ приймайте и дѣтей заручайте. А якъ нѣ, то й нѣ. По чарцѣ та й до дому!

Предплата на „Дѣло“ и принадлежность за инсераты платитъ у Львовъ.

Не тутъ мѣсце наводити кровавыя сцены жестокости, навѣтъ звѣрство народу, что почувся на волѣ. Не тутъ мѣсце толковать про страшныя часы терроризму Робеспьера, про кровавую работу гильотины, про поозды, про нищенство церквей и нехотанье Бога. Разлилось по Франціи море крови, море слезъ, спалахотались огни, утлаи подъ ударомъ местныхъ ружей паматники шукы и науки. Франція розмалѣлась неначе пекло, шалѣла, доки виновныи и безвиновныи не потонули въ огнямъ и кровавомъ вѣрѣ, доки Франція не отямилась, а отямившесь не заплакала сама надъ своею новою руиною. Уувъ строгій монархизмъ зъ головою короля, уувъ феодализмъ середнозвѣчній очистався край бдѣ гниля и по тлѣжнхъ, кровавыхъ, повныхъ жестокости переворотѣхъ, выйшла Франція, а зъ нею и все людство: обновленъ, зъ новыми гуманными принципами, что навѣ стался сибльвымъ добромъ вешей Европы. Вперве тогда оголошено права чоловіка яко чоловіка, вперве вступлено за личною свободою, за рѣвностію всѣхъ станѣвъ, за правомъ пародѣвъ до участи въ законодавствѣ и господарствѣ державнѣй, за свободою совѣсти, за рѣвностію обовязкъ супротивъ державы.

велися наряды на вѣчу католикѣвъ у Вѣднѣ. Пѣся ихъ погляду зашкандить то засадамъ и жадамъ католикѣвъ, коли метода борбѣ яко прѣдержувѣ партіи острѣйшого тону возмѣ верхъ. Поляки недоволенъ въ того що д-ръ Порцѣръ, згадуючи про освободженіе Вѣднѣ, не признавъ заслу́гъ Собѣскому.

На конференціи министровъ пѣдъ проводѣ цѣсаря ухвалено — якъ доносѣть Сзас — скликати сѣбѣльнѣ делегаціи по скѣбаченію парламентарныхъ нарядѣ у Вѣднѣ и Пештѣ, отже имѣти по Зеленыхъ свѣтахъ.

Согг. de l'Est доказуе, що гадку змѣнѣти намістника въ Чехахъ залашено. Хочѣ обѣ партіи въ краю, чѣска и нѣмѣска, бажають змѣни намістника и думаютъ навѣтъ, що змѣна та могла-бы прачиватися до скоршого порозумѣня обохъ народѣвъ, то все-жѣ таки не хоче правительство вже въ найближшѣмъ часѣ сповнитъ того бажаня, бо одинока особа, котра бы была одповѣдна на ту посаду, есть конче потрібна въ кабинетѣ.

Daily News одержала зновѣ дальшѣ вѣсти о нигилистичѣмъ руху въ Петербургѣ. Пѣся вѣрѣдостойныхъ информаций вырыло дальше слѣдство полиціи великѣмъ запасѣ выбуховою матеріи въ Кронштадтѣ. Слѣдство доставило такожѣ неоспоримы доказѣ, що лагодны атенатѣ на царя. Во вторѣхъ тамтого тыждня мавъ царѣ выѣхати на маневри пѣдъ Царске село, але въ послѣдній хвилѣ казавъ заявити, що настала перешкода и бѣтъ не може взяти участѣ въ маневрахъ. Одкликанье то наступило въ наслѣдокъ прошеня царя, котра дуже побоюеся о житье своего мужа.

Сербскій митрополитъ Михаилъ прѣѣхавъ бувъ дня 1 н. ст. мая зъ Москви до Петербурга и замѣскавъ въ сербскѣмъ посольствѣ. Заразъ по его прѣѣздѣ бѣдѣдала его жена російскаго посла въ Бѣлградѣ а дня 3. мая бувъ бѣтъ на аудіенціи у царя, царяцѣ и наслѣдника престола. Оцѣбя приймавъ бѣтъ у себе многѣхъ высокѣхъ достѣйныхъ російскѣхъ и членѣвъ благотворительнаго комитета. На другій день мавъ Михаилъ выѣхати до Москвы а зъ бѣтъ черезъ Кіевъ до Сербіи.

Государственный совѣтъ давъ вѣшному министрови комуникацій Посіетови строгому вѣгану за его недбалѣсть и але веденіе дѣла. Дальше поступованье карне противъ него за катастрофу пѣдъ Борками мавъ бути на приказѣ царя застановлене.

Всесвѣтна выставка въ Парижѣ представлѣя величаво. Люде, що вже не одну выставу видѣли въ Парижѣ, кажутъ, що шежадна выставка не була такъ величаво и богата якъ тепѣршѣна. По бдкритію выставки розпознавъ президентъ Карно оглядати ен и вступивъ насампередъ до бѣдѣлу російскаго. Тутъ повѣтали его окликами: „Най жие Россія! Най жие Карно!“ Характеристичнымъ есть, що вѣсь монархисты и богато людей зъ высшѣмъ аристократіи здержатѣсь бѣдѣ участѣ въ торжественнѣмъ бдкритію выставки. Такожѣ и духовенство париске не брало участѣ и для того цѣлѣ торжество мало характеръ чисто свѣтскій и демократичный.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ „переходѣ“ нѣлькихъ мѣщанъ тысьменинскихъ на православіе мѣстѣмъ въ рубрицѣ „Надѣсланіе“ заявлено девятьохъ представитѣльв Братства церковнаго въ Тысьменици. Якъ намъ доносятъ и зъ другою стороною, донесеніе Dziennik-a Pol. про якуея московскою агитацію при томъ „переходѣ“ не має, якъ мы и догадувались, нѣлькихъ основѣ. А до Neue fr. Presse досталася вѣстка про той „переходѣ“ — якъ въ Тысьменици загално догадуются — черезъ одного жидка зъ партіи магистратской, зъ которою тысьменинское духовенство вѣхъ трехъ обрядѣвъ борѣе о переведеніе новыхъ выборѣвъ до рады громадской. Ще 1886 р. були переведеніи выборы до рады при страшныхъ падужитяхъ и несправедливо, въ корѣсть партіи жидѣвской. Противъ сихъ выборѣвъ внесло руске, польске и брѣнѣское духовенство протѣстъ до намістництва, а коли намістництво порѣшило справу на користь партіи жидѣвской, то бѣдѣсно до трибуналу администраціоннаго и взяло собѣ на заступника адвоката посла Менгера. Якъ-разъ теперѣ, дня 16 н. ст. мал, мавъ бѣдѣтѣсь розпизрава у Вѣднѣ. Одъ двоухъ уже лѣтъ злѣсть и ненависть магистратскою жидѣвской партіи бѣдѣналася на рускѣмъ пароху, яко на одномъ зъ головныхъ инициаторѣвъ протѣсту противъ выборѣвъ до рады громадской на некорѣсть и покривденіе народности руской.

— Товариство „Руска Бѣсѣда“ въ Станиславѣ уряджуе дня 11 (23 лат.) мая 1889, въ четверѣ, въ сали касина мѣщанскаго вечерѣ зъ танцями. Вѣтущѣ бѣдѣ особы 1 зр.; початокъ о год. 8-бѣй вечеромъ, стрѣй визитовый або народный. Вѣлетѣвъ вѣтущѣ. бѣдѣтѣти можна въ торговлѣ п. Т. Стахевича, а въ день вечерка при касѣ вечеромъ.

— Комитетъ лѣвичий Рѣманѣвской колоніи повѣдомѣла, що устроюе сего року, якъ и попередними роками два бѣдѣльнѣ колоніи лѣвичий, мужескѣй и женскѣй, на пять тыжднѣвъ вакаціонныхъ. Будутъ приниманѣ дѣти бѣдѣ 8—12 лѣтъ, подпадаючи золотушнымъ (скрофуличнымъ) недугомъ. Подана треба вносити до кѣнѣа мал с. р. пѣдъ адресою: Комитетъ лѣвичий Рѣманѣвской колоніи у Львовѣ ул. Скарѣвска ч. 39. До поданѣ треба долучити: а) свѣдѣнчѣ школьного дирекціи, що ученикъ морально заховуеся, бо колонія есть институтіею лѣвичѣо-педагогичною; б) свѣдѣнчѣо лѣкарске, що недужѣй потребуе кураціи йодовыми водами, чи подпадавъ якимъ хоробамъ и операціямъ, чи має які раны, бо дѣти зъ ранами, домагаючи-ся шпитального догляду, не приймаються до колоніи; в) свѣдѣнчѣо убожества; г) выказъ одежи, яку недужѣй одержитъ въ дому. Поданѣа одержати за оплатою вѣдѣльнѣ сущѣ бѣдѣ свѣдѣнчѣа о упринятѣе за оплатою вѣдѣльнѣ сущѣ бѣдѣ свѣдѣнчѣа о убожества. Колонія лѣвичѣа мѣстѣтѣсно буде въ

дотепѣршѣмъ забудованѣи и выпаймленыхъ домѣхъ въ Рѣманѣвѣ, бо нема что потрібныхъ фондѣвъ на будову власнаго дому. Всякѣ жертвы на ту цѣль приймае касіеръ товариства колоніи лѣвичий п. Вол. Зонтѣкъ (музей Дѣдушницкихъ). Имена жертвующихъ 50 зр. на будову будутъ выписанѣ на мармѣрнѣй таблицѣ, а имена вѣхъ иныихъ жертвующихъ въ золотѣй книжѣ колоніи рѣманѣвской.

— Красѣа низша школа рѣвичѣа въ Агольницѣ приймае новыхъ ученикѣвъ бѣдѣ 1 липня с. р. Хто хоче вступити до ней за ученика, має выказатися: 1) метрикою, що укѣнчѣвъ 16 рѣкъ жити; 2) доказати, що покѣнчѣвъ въ добрымъ поступкомъ школу народну, або что вмѣе читати писати и числѣти; 3) залучити свѣдѣнчѣо моральности бѣдѣ своего душѣастири; 4) свѣдѣнчѣо лѣкарске, б) посвѣдѣченѣ громадѣ, що его родитѣль сущѣ грунтовными властитѣлями; 6) по принятію зложити на руки управлѣтѣля школы писанне зѣбѣованѣе родитѣльв або оцѣкунѣвъ, що принадлежна квѣта за удержанье ученика въ заведеніи буде выплачуватися правильно побѣрѣчно зъ горы. За харчѣ, убрѣанье, прѣѣзѣо, опѣлъ и помѣшканье платѣтѣся рѣчно що найбѣльше 150 зр.; науки удѣляеся безплатно. Дуже пѣльнѣй, моральнѣй и збѣдѣнчѣи ученики могутъ мати удержанье зъ краѣвѣо фонду. Поданѣа вносити треба до 25 мая с. р. до дирекціи школы.

— Бурѣ въ градѣмъ почали навѣщати Галичину. И такъ ишуть намъ зъ пѣдъ Комарна: Въ селѣ Поверговѣ падавъ дня 6 н. ст. мал градъ величинѣ лѣсковыхъ орѣховъ черезъ 15 минутъ и поробивъ дуже шкоды на поли. — Вчера о 4½ годѣнѣ зъ полудня падавъ у Львовѣ сильный дождѣ зъ градѣмъ. Градѣ доходѣвъ величинѣ лѣскового орѣха.

— Поясненіе. На дописѣ о. Никифора Лещишака зъ Воловѣскаго, помѣщену въ 90 числѣ „Дѣла“, скажуе что: Въ 1883 роцѣ передавъ менѣ о. Лещишакъ бруліонъ своѣи етнографичной збѣрки зъ Бѣлѣичны для перегляденя и евентуального опубликованя. Переглянувши ту збѣрку и переконавши ся о ен дѣйствѣи стѣйности, я сказавъ о. Лещишакѣ, что праця та стоить публикѣаціи и просѣе его полизитѣи рукопись у мене для переписаня и упорядкованя, що я й справѣ зрѣбѣвъ. Не бачивши бѣдѣ кількохъ лѣтъ зъ о. Лещишакѣмъ и не знаючи его адресѣ, я не вважавъ себе въ правѣ безъ его вѣдома публиковати его збѣрку. Коли-жѣ лѣтѣомъ минушого року бѣдѣсно до мене д-ръ Коперницкѣй, членѣ краковской Академіи наукъ, зъ просѣбою, щобъ я подавъ ему адресѣ знаемыхъ менѣ Русинѣвъ у горахъ, котрѣ-бъ могли допомогти ему збѣрати якъ найбѣльше етнографичного матеріалу про нашихъ горнякѣвъ, я мѣжѣ иныимъ выказавъ ему о. Лещишакѣ, хочѣ и не мѣгъ подати его адресѣ, и додавъ, що посѣдаю его збѣрку лѣмковскихъ пѣсенъ и проч. Повернувши зъ своѣи подорожѣи и не бачивши зъ о. Лещишакѣмъ, д-ръ Коперницкѣй просѣвъ мене, щобъ я приславъ ему для пробѣ дѣдѣ зъ збѣрки о. Лещишакѣ. Я й выславъ ему зрѣбѣннѣ мною копіѣ зъ 68 пѣсенъ, зъ горы застерѣгаючисъ, що збѣрка ся не оброблена и для друку не готова, и що, коли-бъ д-ру Коперницкому показавъся для выдѣна пожаданѣо, я могу за порозумѣнѣемъ зъ о. Лещишакѣмъ подѣлѣтѣи ен наукового обробленя. Що д-ръ Коперницкѣй, не вважѣючи на те застерѣженье, предложѣвъ мою копію комисіи антропологичной Академіи наукъ яко приланѣу о. Лещишакѣмъ, сему я не вниѣвъ. Думаю однакѣжѣ, що зрѣбѣвъ бѣдѣ се толькѣ зъ погляду на зажитѣе збѣрки. Що-до похибокъ, котрыхъ о. Лещишакъ бѣдѣтѣся, то мушу замѣтити, что треба ихъ почитѣти на карѣбъ случайнаго спра подзвѣа зъ того засѣданя комисіи. Въ томъ-жѣ самѣмъ справозданѣо оно вперѣ появилось въ Now-ой Reform ѣ, (а не, якъ звѣчайнѣй, урядѣи справозданя Академіи, въ Сзасѣ) було богато иныихъ помилѣокъ. И такъ Колѣсса бѣдѣ названѣи Кулешѣо, а число приповѣдокъ въ мой збѣрѣцѣ поданѣ було такожѣ хибѣо 1450 замѣстъ 4500. — Иванъ Франко.

— Образѣкъ незвычайнаго розвою товариства консуміційнаго подае такѣ товариство Voortuit въ Гентѣ (Гандѣвѣ) въ Бѣлгій. Пѣтѣдѣсѣтъ рѣбѣтнѣкѣвъ оснѣвало его 1881 р., починаючи зъ позичеными 2000 франками. До нѣтъ, отже за бѣдѣмъ лѣтъ товариство се такъ розвилѣо, що числитъ 4.000 членѣвъ, посѣдае 6000 квадр. метрѣвъ грунту при бульварѣ de l'Industrie, а на пѣтъ власнѣй будынокѣ, де мѣститѣся бѣдѣмъ знаменито уладженыхъ печей пекарѣскихъ, кавярня, сали на бѣдѣчѣи, сали гимнастична и друкарня дневника Voortuit, органу товариства. Крѣмъ того посѣдае товариство въ мѣстѣ 3 антики, 3 склады угля, 2 магазѣны зъ одежѣми, мужескими и жѣночѣми, складѣ обуви и складѣ корѣннѣй. Оборѣтъ грошевой товариства доходѣтъ уже до 2,500.000 франкѣвъ. Зарадѣ товариства числитъ 40 членѣвъ, а дѣланье его контролюють что три мѣсяцѣ членѣвы товариства. Такѣй незвычайнѣй розвѣй сего товариства есть новымъ доказѣмъ, що сполученыи силами можна доказѣти на поли торговѣль великихъ капиталѣвъ.

— Характеристика двоухъ полковѣ австрійской арміи. Фейлетонистъ N. fr. Presse въ ч. 8866 описуючи битву пѣдъ Вайльѣ въ шлезвигѣо-гольштинской вѣдѣи зъ 1864 такъ характеризѣе народности въ австрійской арміи: Найярѣйше станула передѣи мѣи очѣма рѣзница, коли л бачѣвъ пѣдъ Кенігрѣцѣмъ въ одну бригаду полученѣи регѣментѣи ч. 4 Дайтшмайстрѣвъ (Нѣмѣцѣвъ) и ч. 55 Гѣндѣрекуровѣ (Русинѣвъ), якѣ они разомъ ишли до штурму. Живо и легко кинулись воѣи першого регѣменту на ворога, наѣяки гомѣнѣли зъ ихъ рѣдѣвъ, навѣтъ въ такѣй хвилѣ не могли они вѣа муватѣся, они мусли выказѣти свои „Schlaget“; упавшихъ офицѣровъ подѣнимали и заносили на безпечѣе мѣсце, всякѣ перешкоды перемагали они скоро и зручно и въ одѣй хвилѣ була побѣда по ихъ сторонѣ. „Се нашѣ жуаѣи!“ подумавъ я собѣ. — Рѣшучѣ, остро, нѣсла такту маршового, мѣвъ на майдѣнѣ для выравѣ, порушалѣся впередѣ тактичнѣи фігуры другого регѣменту въ вѣдѣи тишнѣй; се не були люде зъ крови и тѣла а лишь автоматы. Кровавой провалѣныи вырѣвала ворожа артилерія въ тѣхъ масахъ; они назадъ замыкались и наймѣнша застой не настала въ походѣ впередѣ та нѣхто не журѣи о раненыхъ;

нѣякѣй звукѣ нѣ болѣи нѣ воодушевленя не продрѣвъ зъ тѣхъ рѣдѣвъ, котрыи управлѣвъ лишь самѣ послухѣ. Не видѣо було нѣ индивидуальности нѣ якогѣе змаганя хоть одѣи личности, ихъ воля була громадѣа, котроу управлѣва воѣска карѣнѣсть. Сей бѣдѣлъ бувъ въ рукахъ командѣнта справѣвъ готовѣмъ до бою знарядѣмъ, на котрого не мала выливу змѣнѣна судьба воѣи, бѣтъ все одинаково робѣвъ, се була „тактична едѣнѣсть“. Я гадаю, що если-бъ не було приписанѣе въ рѣгляма при послѣднѣмъ приступѣ на ворога закричѣти „гурра“, то певно нѣ одѣи звукѣ не загомѣнѣвъ-бы зъ тѣхъ рѣдѣвъ. Се справѣвъ нашѣ „Москалѣ“.

— Головною причиною страйку вѣзникѣвъ трамѣаевыхъ у Вѣднѣ бувъ спѣанѣеннѣй жидѣ Райцѣсъ, директорѣ вѣдѣнскѣи компаніи трамѣаевои и мѣлионѣи богачѣ. Хѣнчѣвѣсть Райцѣса выклѣкала страйкъ. Пѣхѣтѣоу привѣлѣкъ Райцѣсъ зъ Галичѣны до Вѣднѣа; маѣтку добровѣи въ голоснѣмъ краху вѣдѣнскѣмъ въ р. 1873, его назвали тогдѣ „лѣсною ликвидѣаціоно“. Нема средствѣа, котрого бѣтъ не хѣлѣи-бы, чтобы лишь прѣблѣжитѣи грошей. Швѣндѣль, обманѣство се головноѣ черты дѣлѣности сего директора. Райцѣсъ живѣ у Вѣднѣ роскошно; для его выгоды и жѣжды гроша по трѣбѣи доконѣе нужда и крайне перегѣженѣе робѣтою вѣзникѣвъ трамѣаевыхъ. До жидѣвъ не признаеся; опѣвѣдають, что коли разѣ просѣи Райцѣса о жертву для бѣднои родѣи жидѣвской, заявивъ: Нѣколи не даю на жидѣвъ, тѣмъ менше на галичѣнѣхъ жидѣвъ; найсидѣти дома. Справѣдливо голосѣтъ одна вѣдѣнска газета, що „одѣнѣ Райцѣсъ бѣдѣльше подѣдомаге антисемитизмѣ у Вѣднѣ, чѣмъ вѣсь антисемѣи разомъ“.

— У Вѣднѣ святѣкували въ понедѣлокѣ ученики Бѣлѣрѣта торжество 60-тыхъ уродѣи своего учителя. Клиника проѣ. Бѣлѣрѣта, мѣла и тѣсна, заповнилася численно учениками медицины и профессорами. Дѣвѣдѣишѣи ученики Бѣлѣрѣта, занимаючи тепѣрѣ вѣдѣи становища профессорѣвъ по иныихъ университетѣахъ якъ пр. Микуличѣ, Гусѣен-бѣверѣ прѣблѣи на се торжество. Клиника и салѣ були гарно прикрашенѣи цѣвѣтами и зеленѣо. Д-ра Бѣлѣрѣта почитѣвъ сердечнаго промовѣо д-ръ Крецѣ, на котру бѣдѣвѣвъ д-ръ Бѣлѣрѣтъ, вѣакуючи на важне становище хирургіи въ загалнѣй медицинѣ. По промовѣ представѣвъ д-ръ Бѣлѣрѣтъ кількохъ выѣбѣннѣхъ труднѣи операціямъ. Такожѣ дома у себе принимавъ д-ръ Бѣлѣрѣтъ численѣи желѣанѣ, мѣжѣ иныими бѣдѣ своего ученика д-ра Владѣана Гѣргѣевича, Сѣрба, бѣдѣвѣшого министра просѣвътѣи котрѣи принѣлъ ему въ дарѣ великѣй хрѣстѣ орѣдеру св. Савѣи.

— Дѣбѣи вѣсти. Пѣбѣюються о здоровьѣе кн. Адама Сѣлѣгѣ; по операціи боѣла въ уѣѣ наступѣвъ легкѣй атакѣ апопѣктичнѣй. — Въ Мѣнѣскоу литѣвскѣмъ бѣдѣбулася публѣчная лиѣнѣація добѣрѣ Березина, становѣащихъ дѣдѣичнѣй маѣтокъ гр. Пѣтоцкѣихъ; добра купѣвъ за 104.000 рублѣвъ гвардѣйскѣи офицѣръ гузарѣвъ Волѣтъ, а ще перѣдѣ кількома роками оцѣнено ихъ на 700.000 рублѣвъ. — Секція трѣта магистрату лѣвовского порѣшила вчера, що найлѣпше мѣсце пѣдѣ театръ лѣтнѣй есть мѣскѣй огороѣ (саутѣицѣи) въ горѣ за рѣставраціею; не знѣти, чи дирекція театру буде мѣла зѣ-бѣдѣи взѣтѣе до тои будѣвы. — Въ субѣту вечеромъ бѣдѣбудѣе въ костѣль св. Мартѣна вѣнчѣанье адвоката д-ра Вол. Дулѣмѣи зъ панѣо Кисѣльковѣо, дочкою н. Карѣла Кисѣлькѣи. — Въ Арѣо померѣ архѣиѣаъ Райнерѣ Сѣльѣвѣторѣ, 9 лѣтнѣи хлопѣнѣа, сынѣ архѣи. Карѣла Сѣльѣвѣтора и братѣ арх. Франѣа Сѣльѣвѣтора, заручѣного зъ арх. Маріѣо Валѣрѣіо.

Новый лѣкъ на заворѣ. что его признали найзнаменѣишѣи лѣкарѣ и проф. д-ръ Г. Сенаторѣ въ Берлѣнѣ, д-ръ Г. Томпсонѣ въ Парижѣ и проф. д-ръ Масѣнѣ въ Бѣзельѣ за найлѣпшѣи зъ досѣ узнѣаныхъ, то cascade sagrada; она головноѣй складѣнѣкѣ поправѣаныхъ пѣгѣлѣтъ швейцѣарѣскихъ А. Брандѣа, Ст. Ялленѣ (Швейцѣарѣи), а бѣдѣтѣи ен можна у вѣхъ лучшихъ антиѣахъ въ корѣбѣахъ по 40 зр. або 70 кр. зъ приписѣомъ. Не вѣрѣе конкуренціонѣамъ иппѣратѣамъ фабриѣантѣвъ старѣхъ пѣгѣлѣтъ, а уважаетъ на имя А. Brandt, написанѣе вырѣзанѣи на корѣбѣи. Все иныѣе то бѣдѣнѣе наслѣдуванье. Ново швейцѣарѣй пѣгѣлѣтъ у вѣхъ лучшихъ антиѣахъ; за замѣловѣе выслѣае такѣи головноѣй складѣ: Arotheke r. Schmid, Teplitz (Böhmen), оплатѣо. Каждѣу замѣаваѣиому кому за поперѣдѣноу присылѣоу наѣжитѣости лѣтѣиымѣи марѣаи, бо посѣлѣлата за дорога. 2663 23—52

Новый лѣкъ на заворѣ.

Вѣсти зъ Авѣ. Лѣвовской.

Прѣзѣнту на Высѣну одержавъ о. Павѣло Козѣнокъ зъ Вишенки.

Завѣдѣлѣиѣства одержали оо.: Стеѣанъ Лѣжѣгубскѣй зъ Лѣвѣникѣвъ Олѣховѣи, Вол. Лѣтоцкѣй въ Кабарѣвѣахъ, Кеѣн. Сѣсенѣко въ Солѣнѣцѣ.

Кан. институтіею одержали о.: Ем. Чѣйковскѣй на Глѣубѣнокѣ, Ем. Цѣлевѣиъ на Заѣвѣи Нѣк. Вѣлѣцкѣй на Гѣлинѣ.

Прѣзидѣиѣ наѣстѣиѣнѣиѣства годѣтѣся на кан. институтіею о. Корн. Мѣндѣичѣвского зъ Надѣбрѣио на Отиѣнѣвѣиѣ.

Вѣдѣнскѣи о. І. Гѣшовскѣй за сотрудникѣ въ Перегѣнѣску.

Наука, штука и литература.

— До бѣблѣографіи Т. Шевѣченѣа. Въ тыжднѣвѣмъ литературнѣмъ додатѣку Nedělní Listu до Hlas-u Naroda зъ дня 5 н. ст. цѣвѣтна с. р. знаѣходѣио першу половину статѣ: Novely a povidky Tarasa Gr. Ševčenko. Šepšané po velkorusku. Referuje Jozef Nováček.

Господарство торговля и промыслѣ.

— Зѣ-надѣ Збруча ишуть намъ: Озимѣна показуе у насѣ: Жѣто дуже гарно, пшѣеницѣа дуже слабѣонѣо, конѣишѣаа добѣе, рѣнѣахъ майже зѣвѣсъмъ выгѣбѣ. Зѣ прыны: хто вѣасно зѣмѣгъ и посѣявъ лѣмѣнѣй, пшѣеницѣо дѣру и овѣсъ, то все дуже гарно посѣхѣлодо; кукурузѣа и бараболя засѣажена майже въ половѣицѣ; декѣотрѣ господарѣ вже и покѣнчили. Доѣнѣтъ перѣнаѣдае що-дѣи. Великѣй недостатѣкъ нашѣа до того торгои замѣнѣнѣй, — то народѣ не має вѣякого зарѣбѣку. О грѣшѣ въ нашихъ сторонѣахъ дуже тяжѣо.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Конкурсы. Прѣзидѣиѣ краѣвѣи рады школьного розписуе конкурсы: на мѣсяцѣ директорѣвъ при гимназіѣхъ Франѣцѣ-Тоѣсѣа у Львовѣи и въ Терѣнопѣли, або на мѣсѣце директорѣа, могуѣе опѣрѣжѣитѣся при иныѣй аѣкой гимназіи; рѣчинѣеъ до 24 мая с. р.; — на мѣсѣце учителя въ IV. лѣвовскѣй гимназіи зъ квалиѣфикаціею до польского языка на цѣлу гимназію разомъ зъ клѣсичноу пѣхѣологѣіею що найменше на низшѣи гимназіи; рѣчинѣеъ до 28 мая с. р. — Окружна рада школьна въ Долинѣ розписала конкурсѣ зъ рѣчинѣемъ до кѣнѣа червѣня с. р. на мѣсѣца учительскѣй при ѣтѣатѣ-выхъ школахъ въ Надѣвѣи, Спѣсѣ, Турѣи великѣй и Вѣлѣдѣжѣи, при филиѣальных школахъ въ Брошѣнѣвѣ, Чѣлѣагахъ, Кѣальнѣи, Новошѣиѣи и молодшѣо-го учителя въ Перегѣнѣску. — Зѣверѣиѣеъ гро-маѣда мѣста Тлѣустѣо розписуе конкурсѣ на мѣсѣце лѣкарѣа мѣского зъ платѣиѣо 540 зр.; рѣчинѣеъ до 30 мал с. р. (Gaz. Lw. ч. 105 зъ 8 мая с. р.)

Телеграммы „Дѣла“.

Пештѣ 8 мая. Пѣлата послѣвъ присту-пила вже до спеціальной дебѣты надѣ будѣ-томъ.

Лондонѣ 8 мая. Пѣлата послѣвъ ухва-лила 277 голосѣми противѣ 136 въ другѣмъ читѣноу законѣ о збѣлѣшенѣ фѣлотѣ.

Петербургѣ 8 мая. Министѣръ дѣлѣ вну-трѣннихъ, гр. Дѣмитрѣй Толстой, померѣ.

Берлинѣ 8 мая. Комисарѣ полиціи Вѣль-гѣмутѣ склаѣавъ вчера въ министерствѣ дѣлѣ заграничнѣхъ протоколѣ о своѣмъ арѣшѣтова-нѣи и доказуѣвъ, что бѣтъ зѣвѣсѣмъ невиновѣ-тый. Урядѣа газета оголѣсила той протоколѣ. — Нѣиѣтѣ почѣлися засѣданя парлаѣменту.

Букарѣштѣ 8 мая. Пѣлата послѣвъ склиѣана на 20 мая. Корѣль и наслѣдникѣ престола маѣють на другѣи тыждѣнѣ оглѣанѣти форѣтификаціи.

Бернѣ 8 мая. Правительство швейцѣар-ске выдалѣо двѣацѣаь особѣ за участѣ въ зѣвѣстѣи справѣ цѣрихскихъ бомѣвъ.

Вѣдѣнѣ 8 мая. При выборѣмъ до выѣдѣ-лѣвъ повѣтѣовыхъ зъ другѣи куріи побѣдѣли либерѣлы, зъ котрыхъ выбранѣо 21; антисѣ-митѣвъ выйшло лишь 10.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вѣа, члены Братѣства цѣркѣи въ Тысьменици. Зая-влѣенье Ваше мѣстѣио. До згаѣдѣныхъ редакціи вынаѣае написѣти. — Вѣлов. п. А. Гургуѣа въ Рѣга-тинѣ. Просѣите насѣ заявити, что не Бы то авторѣ дописѣи, що появилися остѣаными часѣами зъ Рѣга-тина и Рѣгатѣиѣского. Заявѣаемо се!

Надѣсланѣе.

Хѣвалѣна Редакціѣ! Въ ч. 88 „Дѣла“ занѣтувала Хѣвалѣна Рѣ-дакція дѣнесѣнѣе Dziennik-a Polsk., що въ Тысь-меници перѣйшло 10 родинѣ малѣомѣщанѣскихъ на православіе нѣ бы то по приѣнѣи агѣитаціи мо-сѣкаѣвѣльскихъ, а въ ч. 89. занѣтувала теле-грамѣ Neue fr. Presse, котрѣи за приѣнѣиу перѣ-ходу на православіе подае зѣвольѣанье Прѣосѣв. Е-писѣкопа стѣниславѣвского зъ перѣнесѣнѣемъ Всѣи. о. Тоѣсѣфа Абѣрисѣвского, мѣсѣцевого парѣха. Позѣа-якѣ и въ дѣнесѣио Dziennika Pol. и въ телегра-мѣ N. fr. Presse не богѣао правды, зѣволѣиѣтъ Хѣв. Редакція въ интересѣ правды помѣститѣи бѣдѣ насѣ отѣсе сѣрѣствованье.

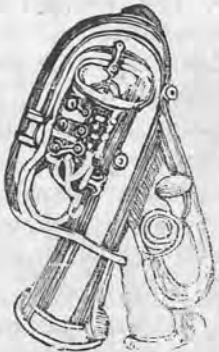
Наѣйперѣе неправѣа, что 10 родинѣ перѣй-шло на православіе, а надѣто ще зѣ причины агѣ-итаціи моѣскаѣвѣльскихъ, якѣ привѣдѣлиъ Dziennik-ѣи. Вѣправѣдѣ внесло 7 мѣсяцѣвъ (одѣнѣ зъ жѣнѣкоу), люѣдѣи тоѣо сѣрта, котрѣи все, всѣюди, бѣдѣ неѣамятѣиныхъ лѣтъ и зѣ засѣды выстуѣпають противъ коѣдочасного священѣика и якихъ вѣпро-чѣмъ можна подѣбѣати въ коѣдѣмъ приходѣ — свое заявлѣенье переходу на православіе до ц. к. старѣства, однакѣ поучѣи ц. к. старѣствомъ, что то православіе, бо они не мали о нѣмъ понятѣи, — бѣдѣклиѣи сѣйчасѣ свое заявлѣенье. Ихъ зая-вл

Надослане.

Антика РУКЕРА у Львові
порукає 2460 329 0
спеціальности и универсальні средства
французскі и инші, якъ черезъ ню такъ и че-
резъ инші фірми оповіщувані.

ИЛІА НАЙВЕЛТЪ

у Львові
улиця Корнякѣвъ число 1
(побічна ул. Краковскої)
порукає своїй
найбѣльшій складъ урядженъ
Салонѣвъ, компатъ до снавъ, їдженія и т. п.
а такожъ 2940 1—3
МЕБЛѢВЪ ЗЕЛѢНЫХЪ и ТАПИЦЕРОВАНЫХЪ.

Найтанша торговля
инструментѣвъ музичныхъ
и СТРУНЪ
а именитъ:
Скрипокѣвъ, виолѣвъ, ба-
совѣвъ, флетѣвъ, кларнетѣвъ,
флігельгорнѣвъ,
трубѣвъ сигналовыхъ и
почтарскихъ.
Головний складъ
ГАРМОНІЙ и ЦИТРЪ

І. КАПРАТИКА

у Львові, улица Скарбѣвъска число 6.
(де давнѣйше ц. к. полиція). 2945 1—3

Свѣжій транспортъ

НАСѢНЬ

цвѣточныхъ и огородовыхъ, одержала

Народна Торговля

у Львові и ея филіи.

2839 Цѣнники даромъ и франко.

Перша фабрика тутокъ сигаретовыхъ

клебныхъ желатиною

підъ фірмою „ПОЦѢЛУНОКЪ“

порукає свои выробы по умѣренныхъ цѣнахъ.

Улиця Баторія число 8. 2942 1—3

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львові при ул. Ягайлѣвскѣй ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 54—0

ВЫДАЕ

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженіемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ

Передрукъ не буде плаченый

Дирекція.

Лишь за 3 зр. 21

найновѣйшій, цѣль, готовый, весняній

ХЛОПЧАЧІ УБРАНІА

для хлопцѣвъ одъ 3 до 10 лѣтъ въ краскахъ кра-
совыхъ, свѣжыхъ и брутатныхъ посли найновѣйшого
фасону, величаво зроблені; зъ фалдами одъ пояса
и т. п. многими прикрасами.

II. Дальше Diagonal Cheviot Marine убранье
хлопчаче въ елгантнѣмъ невзрѣломѣмъ выконано.
Цѣна 4 зр.

III. Инсбургскій зъ вовны овечон убранья стрѣ-
лецкій зъ кутасами и зеленымъ обштыемъ, ори-
гинальна форма стрѣльца, цѣла ватоване, для кож-
дой поры року 4 зр. 50 кр.

Правдиво крашені и до пранія убранія хлопчачі 1 зр. 90 кр.
На мѣру подаєсь вѣкъ хлопцѣвъ, и желася краски убранія. Шо
не подобасъ, выштыосъ. Розсылає лишь
M. Rundbakin, Kleider Haupt Depot Wien II. Josephinengasse 3
2915 5—6

Розкладъ їды на вѣдѣнцяхъ державныхъ.
важний бог 1 марта 1889.

Приходять до Львова: о годъ 115 въ нѣчи зъ Буда-
пешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гуся-
тина и Станислава; — о годъ 806 рано зъ Су-
хой, Хирова, Стрыя; — о годъ 320 по полудни зъ
Сухой, Хирова, Гусятина, Станислава и Стрыя;
— о годъ 740 вечеромъ зъ Гусятина и Станислава.
Одходять до Львова: о годъ 5 рано до Стрыя, Ста-
нислава и Гусятина, Лавочного, Будапешту,
Хирова и Стрыя; — о годъ 9 рано до Станисла-
ва и Гусятина; — о годъ 1015 рано до Стрыя,
Станислава, Гусятина, Хирова и Сухи; — о годъ
750 вечеромъ до Хирова и Сухи. 2238 66—?

Найкрасше мѣсце побуту на лѣто

Salzerbad Kleinzell

лѣчебне мѣсце коло Гайнфельду
въ Долѣйшій Австрій, зъ жере-
лами, котрі такъ само дѣлають,
якъ карлсбадскій и франценсбад-
скій. Плаваньня, купелѣ сырови-
2927 ній, всяка курація. 5—0

кождый

!!ощадить 100 процентъ!!

замовляючи ось тѣ предмети:

Цѣловиты штаны зъ сукна (довольно величины),
англ. матерія, передъ тымъ зр. 4—, теперъ зр. 155.
Цѣловиты штаны зъ сукна (довольно величины),
першій якости, передъ тымъ зр. 480, теперъ 195.
Цѣловиты штаны зъ сукна (довольно величины),
найпершої якости, передъ тымъ зр. 6—, теп. 280.
Убраня для дѣтей одъ 2—10 зъ полотна, правдиво
крашені зр. 130, 150, 180, до 220.
Штаны цѣловиты для робѣтничѣвъ кождої
бранжі одъ 90 кр. до зр. 180.
Суконка для дѣтны, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикра-
шена, добра, передъ тымъ зр. 2—, теперъ 90 кр.
Суконка для дѣтны, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена,
зъ найтѣ. кретону, передъ тымъ зр. 3—, теп. 110.
Сорочки жѣночій, гафтовані, полотняні, передъ тымъ
зр. 150, теперъ 80 кр.
Сорочки жѣночій, гафтовані, зъ мѣдного полотна, пе-
редъ тымъ зр. 220, теперъ зр. 110.
Сорочки жѣночій, зъ шифону, дуже гарно гафтовані,
передъ тымъ зр. 220, теперъ зр. 120.
Сорочки робѣтничій, наймѣньшій якости у всѣхъ
краскахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1—, зр. 110.
Матерія на цѣла убранье весняне або лѣтне у всѣхъ
краскахъ для найбѣльшого мужчины зр. 4—.
Елгантны капелюхы, найновѣйшій фасонъ зр. 150.
При замовленяхъ капелюхѣвъ проситесь пода-
ти докладно величину головы, при замовленяхъ шта-
новъ довготу въ кроцѣ посли сантиметровъ, у дѣтей
вѣкъ, а вже замовлені предмети розсылать до-
кладно за посилатомъ. — Шо не подобасъ, да-
мѣняєсь сейчасъ або звернеє за то грошѣ. Справ-
дъ се оплатитесь кождому замовити дѣщо на пробу,
щобъ пересвідчитись якъ о невычайно дешовѣй цѣнѣ,
такъ и о добротѣ товарѣвъ. Проситесь укланно, ува-
жати точно на адресу:

Klein's 2937 2—25

Internationales Export-Waarenhaus
Wien I., Kohlmesseergasse Nr. 7.

МОЛОЧАРНЯ

при улиці Анадевичей ч. 26
порукає знамениты каву, обѣды
и вечерѣ смачні и здорові на
свѣжѣмъ маслѣ. Абонаменты
пріймає по умѣренныхъ цѣнахъ.
Зъ поважаніемъ А. К. 2916 1—4

„КОВЗАРЬ“

ЗБОРНИКЪ КВАРТЕТѢВЪ.

Цѣна 60 кр

Достати можна въ тов. „Просвѣта“

До Впов. П. Т. Родичѣвъ!

Удалось менѣ, перенявши на себе велику масу конкурсову
зъ мужескихъ одеждѣ, купити недавно выгнотворенны великан-
скій припасъ солидныхъ добре зробленыхъ товаровъ и тому про-
даю, якъ довогъ стане припасу, по такихъ дешовѣхъ цѣнахъ ось
тѣ предмети:

Лишь за 3 зр.
найновѣйшій цѣль убранья весняній для хлопцѣвъ одъ 3—9 лѣтъ,
въ ясой, сѣрой и бурой красцѣ, посли найновѣйшого фасону, зъ
поясникомъ, фалдами и т. п., богато прикрашені. Дальше

Величавы хлопчачі убранья маринарскі

зъ вышиваніемъ на грудехъ, зъ найтѣ. шевіоту лишь зр. 4—

Тырольскій убранья мисельскі

зъ правдивої берненской вовны овечон, зъ зеленою об-
шивкою, кутасами, цѣль подшиты, на кождо пору року „4—

Убранья хлопчачі здалі до пранія

въ найновѣйшихъ взорахъ лишь „180

Цѣль убранья хлопчачі

зъ доброй матеріи берненской, сурдутъ, штаны камизелька „5—

те саме зъ камизару, велимъ елгантнѣ, лишь „550

Убранья мужескій

1 штаны, дуже добрі и елгантні, лишь „150

знамениты „2—

1 цѣла убранье мужеске зъ найлѣпшого полотна бернен-
ского въ кождої красцѣ лишь „7—

Таке саме зъ голубого шевіоту зъ гарною бортою „9.50

1 цѣла убранье зъ камизару зъ чистой вовны лишь „11—

1 камизелька зъ піки, въ найкрас. взорахъ здала до пранія „2.20

1 знамениты иберцгеръ мужескій зъ найлѣпшой матеріи,
подшиты, зробленый найкрасше, лишь „7—

При замовленяхъ убранья для дѣтей и хлопцѣвъ проситесь
подати вѣкъ и желану краску, а при убраняхъ мужескихъ вы-
стане поданье обѣму грудей. Такожъ всяка нийш части убранья,
не поданіи повисше, выгнотворюе найлѣпше и найдешевше.

Herrenkleider-Exportgeschäft

E. RAUSCHER, Wien, III. Obere Weissgärberstrasse 24.

Шо не подобасъ, дамѣняєсь сейчасъ, а розсылаєсь за по-
сылатомъ або надбѣланіемъ готовки. 2931 1—?

На цитру

перца польска

ШКОЛА ДО САМОСТѢЙНОЇ НАУКИ

укладу

Вол. Маньковского

вийшла зъ друку и можна еи
купити у всѣхъ книгарняхъ, а
такжѣ у наклады Станисла-
ва Келера улицы Баторія ч. 28
у Львові. Тамъ такожъ выпро-
бованій авторомъ знамениты ци-
тры по цѣнѣ зр. 15.

Одинока фабрика бі-
лярдовъ у Львові ул.
Гродзичихъ ч. 3.

Братѣвъ Андрашкѣвъ

Готовы бильяры продаются,
куль, кіи и всѣякія приборы.
Бильярдъ обертанный зъ нашон
робѣтѣвъ, установленный въ ре-
ставраціи П. Ландесбергера, ул.
Паньска, можна бачити.

2855 14—? Зъ поважаніемъ:

Браты Андрашки.

НАЙДѢШЕВШЕ!
CHIFFON-ы,
SHIRTING-ы,
прова торговля
Ивана Ріда
у Львові.
Пробны на желанье послать.

Мучка зъ костей

препарована кислотою сѣрчаню
найсильнѣйшій навозъ подъ всѣ-
кй засѣвъ весняній и

порошокъ до корму

маючий около 85% чистого фосфо-
рану вапнистого, велимъ успѣш-
ный додатокъ до корму для всѣхъ
звѣрятъ домовыхъ и дробно не-
якого рода; влыває на сильній раз-
вѣй костей будучої худобы, при-
пѣшає выпашенье, значно побольшає
обильность молока у коровъ и про-
дукцію яєцъ у дробно.

Пакетъ на пробу, заключаючий
нетто 4 1/2 кильо порошокъ, высылає
обвотомъ почтою за надбѣланіемъ
переказуна зр. 1.60 зъ упакованіемъ
и оплатою порта до кождої почты
въ Австрій и Нѣмеччинѣ.
Описъ и способъ ужитія якъ
Мучки зъ костей, такъ и Порошку
до корму, на жадање безплатно и
франко. 2861 19—25

Фабрика вытворѣвъ химичныхъ
и навозовыхъ Сполки коман-
дитової

Юліяна Ванга

у Львові ул. Ягайлѣвска ч. 12.

И. ИГНАТОВИЧЪ

порукає

знамениты МЫЛА до мытья лица, рукъ и купелей,

бдзначеній 10 медалями заолуги и двома дипломами признаніи.

ар. кр.	ар. кр.
МЫЛО найдобрыѣйше до го- ленія бороды „25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про- зрачне, мѣститъ 35% чистон глицерина, знаменито длає на зашпѣрокъ 20, „25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжне 10 кр. 20 и „25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плавне у флашочкахъ, чистить шкуру зъ ирицѣвъ, лишаєвъ, утри- ковѣвъ, флашка „40
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и „20	МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытья рукъ, 15 и „25
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр. „20	МЫЛО ТИМОЛѢВЕ знаменито чистить шкуру зъ всѣхъ выкидовъ „50
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знаменито до лица и рукъ „40	МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже до- бре мыть руки, лице, а навѣтъ цѣла тѣло въ часъ епидеміи, щобъ охоронитись одъ заразы „20
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкуру „30	МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаєсь до змиче- щенія прищѣвъ и всѣхъ ро- да выкидовъ на шкурѣ „25
МЫЛО ЗЕЛѢНЕ, одержуєсь че- резъ згусненье соку растений ароматично-живичныхъ, зна- менито „25	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до- бра выкидовъ на шкурѣ „25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, мая дуже премный пижмовый запахъ „30	МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаєсь до змиче- щенія прищѣвъ и всѣхъ ро- да выкидовъ на шкурѣ „25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, прямиого запаху, мая великій попултъ „30	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить свербленье и печенье шкуры, усуває выкиды и червонѣсть зъ лица и рукъ „25
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобрыѣй- ше 40 кр. и „80	МЫЛО ФІАЛКОВЕ, прямиого запаху „35
МЫЛО зъ ПИЩЕВѢВЪ СОСНО- ВЫХЪ, приємне въ ужитію, успѣшно хоронить шкуру одъ лишаєвъ и выкидовъ „30	МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣяненія рукъ, куснѣвъ „10
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чи- стить шкуру, робить еи бѣ- лою и нѣжною „40	МЫЛО МЪЩАНЬСКЕ знаме- ните „10
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває весняніи, осмелени одъ сонци, лицю робить свѣжымъ и бѣ- лымъ „60	МЫЛО СМОЛѢВЕ, мѣститъ 40% чистон смолы (дегту), усуває прищѣвъ лишаєвъ, всяка выски шкурной, поченье ногъ и пар- ша на головахъ „30
МЫЛО ГИГИЕНИЧНЕ, бдзначає товастостю, велимъ нѣжне и выключно приладжене до лица „50	МЫЛО СМОЛѢВЕ ГЛИЦЕРИ- НОВЕ мѣжить и чистить шкуру зъ лишаєвъ, утриковѣвъ, и т. п., куснѣвъ „30

2529
Набути можна у Львові въ власнѣмъ торговлѣ: ул. Копер-
ника ч. 3., и улицы Галицка рѣгъ Валови. Въ филіахъ: въ Краковѣ
Суконницъ ч. 20 и въ Червоныхъ Ринкахъ ч. 2., а такожъ у всякѣхъ
перворядныхъ торговлѣхъ и антикажѣхъ

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львові, улица Краковска число 9.

порукає:

Старій вина угорскій лѣвичній и натуральній вина
столовой одъ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житѣвски, Ружъ и Арахъ de Goa.

Старій Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50

3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальній вина шампанскій и правдивый Конякъ
французскій першорядныхъ домовъ.

МАЛЯГЪ бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00

и 7.50 зр. 284 20—?

МАЛЯГЪ БЪЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Бдзначеній на выставѣ гігеничнѣй сѣбнымъ медалемъ за старій вина.

Броваръ мѣщанскій въ Пильзнѣ

має честь донести, що выдаване

ПИВА ЛЕЖАКЪ (Lagerbier)

почалося зъ днемъ 1-го мая с. р.

Рѣвночасно повѣдомляє П. Т. Публику Львова и
околицѣ, що отворять при ул. Коритнѣй ч. 3. складѣ,
де можна купити пиво кождо часу въ цѣлыхъ, повѣ
и четверть гектолитровыхъ бочкахъ, а такожъ и повли-
тровыхъ флашкахъ (Original-Füllung) по цѣнахъ ори-
гинальныхъ.

Пильзно (Чехія) въ маю 1889.

Зъ поважаніемъ

Мѣщанскій броваръ въ Пильзнѣ

звл. 1842.

На основѣ повисшого оголошенія Генеральна Рѣ-
презентація Бровару мѣщанскіго въ Пильзнѣ для
Галичины заявляє, що буде высылати кождо часу пи-
во того бровару въ 1/1, 1/2 и 1/4 гектолитровыхъ бо-
чкахъ, такожъ 1/2 лятровыхъ бутелькахъ въ скриняжѣ
приваєжно упакованыхъ, почавши одъ 25 флашкѣ до
всѣхъ мѣсечностей въ краю.

У ЛЬВОВѢ одъ 10 флашкѣ доставляє домѣвъ

безплатно додавши потрібну скѣлькѣсть лѣду.

Пивницѣ суть при ул. Коритнѣй ч. 3.

Бюро при ул. Краковскѣй ч. 1., де треба вы-
сылати всѣ замовленія и кореспонденціи.

2947 2—3 Зъ поважаніемъ

Генеральна Репрезентація для Галичины

Пильзенского Бровару Мѣщанского.

Матеріи вовняніи на сукнѣ дамскі

найповѣйшій

Метеръ одъ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львові пляцъ Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жадање оплатно обвотомъ почтою.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвчальный редакторъ: Иванъ Бейей.

Патѣръ зъ фабр. Черлявской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подъ зар. К. Бедяркокого.

нйше ужили всіхъ способівъ, щобъ въ его нй якого другого Русина не допустити на посаду. А що въ нашомъ часто-рускомъ повітѣ нема такого великого пана Поляка, котрого могла-бы бути влада на посаду, то змислили урядники Поляки въ брацтві поїздзеного вупизна, щоби кандидатами на посаду до союму поставили старосту. Староста — казали они — має силу и власть, виборць будуть его боятись, щоби не мотисся, и обдзудуть свои голоса на него. Якъ загадано такъ и зроблено: поставлено кандидатуру старости, небилика А. Лукасевича, и всіма негодными и неважними средствами — въ протестъ Русинамъ свого часу выказаными — перевернули его виборць. Пок. Лукасевичъ два рази займавъ посольске крісло в державі его до смерти.

Пок. староста Лукасевичъ бувъ чоловікъ хитрий, умівъ підлещуватись до людей и ловити людей; хто дався зловити, — для того бувъ добрий и вироблявъ ему описаніе розгядного, — хто-жъ ему не подавався, хто кривко гримався прихильницю руско-народныхъ, тому вже умівъ небиликъ надобити и налити за шибру кнучого сала. Въ соймѣ сидівъ дзюма наворотами, а за рускими народомъ ніколи и слова не промовивъ, державъ зъ панями-Поляками. Бувало каже, що ему не рускій виборць дали мандатъ, але урядники-Поляки и жиды, а Русины не мають до него довѣрія. И справдѣ, щирѣ Русины разъ доручили ему на писемѣ адресу недовѣрія, а навѣть оголосили въ газетахъ... Коли давнѣйшими роками пославъ Русинъ о. Заклявскій, то багато громадъ въ повітѣ, положенихъ коло бань сольныхъ, дбавали сыровицю, — а за небилика Лукасевича анѣ одна. Такий громады близько сольного жерела въ Старуні, якъ Горохозна, Ляховці, Грабовець, Похѣвка, або коло жерела въ Роселівці, якъ Глебѣвка, Хмельѣвка, Саджава, Глубоке, Лесѣвка, Гринѣвка, старіи Богородчани, Навочинь — кільки то они находились, напросались, написалися! — а все на дармо! — Dobrze, dobrze, обцявъ панъ кожухъ, теде его слово. А по другихъ повітѣхъ, якъ отъ въ долиньскімъ, прецѣвъ якое громады дбавались бодай яко-такимъ польгѣ. Бодай бы вже тѣмъ „ропы“ для худобки не боронили! — бо тутъ на нашомъ нужденябѣ, кувасомъ та невожыбѣмъ Пѣдбѣру народъ майже лише въ той худобѣ жне и тяженькій подати, додатки та всѣхъ драчѣ оплачує. Навѣть на ту „ропу“ для хлопсовъ худобѣ забувавъ небиликъ Лукасевичъ!.. Ба и що-до шибдъ нема другого такъ заведбаного повіта въ цѣломъ краю, якъ повітъ богородчанскій. На 49,000 душъ мешкавцѣвъ повітъ має ледѣ чотири системизованіи школы! То и не диво, що народъ темный, завродайный и безъ вьробленого характеру. При выборахъ за леда, що, за порцію отруты-горѣвѣн, за кусень ковбаски польскою обдає голосъ. Коли-жъ небиликъ Лукасевичъ хотѣвъ бувъ придбати добра повітѣ, бувъ-бы прецѣвъ зробивъ щось на тѣмъ полі, бувъ-бы бодай въ заможнѣйшихъ громадахъ організувавъ школы для просвѣты и уморальненя молодшого поколѣя!

На рѣкъ передъ смертю перенесено Лукасевича на старосту до Теревовѣль. Керму досить заведбаного дѣловодства въ богородчанскімъ староствѣ обнявъ п. К. Штрассеръ, чоловікъ зъ енергією, тактомъ и кречный. Онъ постановивъ збѣдѣти собі симпатію и впливъ въ повітѣ. Особливу увагу звернувъ на руске духовенство. Понинформуванихъ докладно о кожодѣмъ священникѣ, подѣливъ ихъ на двѣ частіи: на зависимыхъ и на независимыхъ — и ісля того почавъ зъ кожодѣмъ обдѣловѣ поштупати. Головна-жъ тенденція була — усунути священникѣвъ одъ акцій политичной, а всіма силами придбувати собі громады, селянъ. При выборахъ до рады державной въ червні 1885 року було 13 священникѣвъ виборць (оо. Е. Андруховичъ зъ Баткова, С. Валавскій зъ Лысця, І. Глѣбовичъ зъ Грабѣвця, М. Галиковскій зъ Порогѣвъ, І. Могильничій зъ Бабы, І. Охримовичъ зъ Похѣвки, В. Паукъ зъ Саджавы, И. Пиндусъ зъ Навочина, А. Руденскій зъ Яблѣвця, І. Смольничій зъ Крички, Теодоровичъ зъ Иванѣвкѣ, А. Заклявскій зъ Богородчани и Мих. Горданскій зъ Старунѣ) — закъ, що народъ въ повітѣ має довѣріє до духовенства. Отожъ потѣмъ противъ партія уживала всіхъ средствъ, щоби до допозначихъ на мѣсцѣ пок. Лукасевича виборѣвъ посла до союму въ жовтні 1885 року не допустити священникѣвъ на виборѣвъ — и се їй удалося, декувати зручності комисарѣвъ Гонсевита и Крушиньского.

Старостѣ маючому власть въ рукахъ и широкій впливъ на справы громадѣ, коли має амбіцію бути посломъ, — не приходять се трудно, особливо въ такихъ запущенихъ щодо просвѣты повітѣхъ, якъ богородчанскій. Темный народъ уважає вже за родъ ласки, коли староста чоловікъ кречный, хочъ староста до того обовязаний приписами, — а що-жъ доперва, коли староста підопре просьбу громады о запомогу на передовокѣ, о запомогу на дорогу, на школу або церковь, — се вже въ охѣхъ селянина велика ласка пана старости! П. Штрассеръ сподобався народови якъ-разъ за такий прислуги, котрі въ охѣхъ просвѣченого чоловіка очевидно не можуть уважатись за нѣяку ласку. До того ще п. Штрассеръ на передовку 1885 р. въ деякихъ громадахъ самъ, лично, роздававъ запомоги... Якъ потому показалося, вся та ласка була небажательна — п. Штрассеръ готовивъ собі, за примѣромъ пок. А. Лукасевича, грунати підъ посольство, — хочъ знавъ, що описаніе цѣлого краю, не тільки Русинѣвъ але и Поляковѣвъ, противъна послованю старостѣвъ, бо ц. к. староста не може бути и независимымъ заступникомъ народу. И справдѣ, п. Штрассеръ, яко посолъ, черезъ весь часъ не поставивъ нѣякого внесенія, анѣ нѣякого мудрого не сказавъ въ соймѣ, ба и збѣдности анѣ дару до того не має, — разъ только оббавивъ о за-

помогу для явхѣхъ погорѣльцѣвъ, и то дуже неаручно.

Дня 6. жовтня 1885 року явився у п. Штрассера бурмистръ богородчанскій и екстермаршалокъ К. Каликъ (бувшій поборець) на чолѣ жидѣвскѣхъ и клясѣхъ урядникѣвъ нѣбѣхъ до интелігенціи powiatu, а до нихъ приєднався и кс. пріоръ Доминиканѣвъ. П. Каликъ вѣрзавъ орацію до п. Штрассера, ктрон севѣсь бувъ; ealy powiat хоче васъ, пане ц. к. старосто, на посаду, бо твоя кандидатура najrówniejsza! Жиды и урядники крикали: niech żyje! П. Штрассеръ, спасаючи повітъ, прийнявъ кандидатуру.

Въ тыждень обѣда, дня 12 жовтня, почались правыборы. Розѣхались комисарѣ. Резултатъ правыборѣвъ уже показавъ, що йде до того, щоби ц. к. староста бувъ выбранимъ — jednogłosnie... Дня 27 жовтня на 115 голосуныхъ староста Штрассеръ обдѣставъ 102 голоса, а о. Заклявскій лише 13. Такомъ побѣдѣ противного кандидата богородчанскій повітъ завзявъ тоды першій разъ!

Не знаємо, якъ теперь буде. Головний обовязокъ — змѣнити пляму зъ 27 жовтня 1885 року, спочыває теперь на священствѣ богородчанско-солотвѣвского округа. Оно мусить енергично взытись до дѣла и перевести добру організацію выборовъ. Священство не повинно обдѣгачивъ одъ такои важной и честной справы народнои, не повинно обдѣковати зъ того права конституційного, въ котромъ до недавна ще вело провѣдѣ, — не може того чинити, коли не хоче утратити поваги и впливу въ народѣ, здеградовата себе и пошаста у чужихъ въ пониженіє.

X.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ палатѣ послѣвъ велася дальша дебата надъ бюджетомъ министерства рѣблѣнства. При титулѣ лѣсы и домѣны промовлявъ молодѣ-чеській посолъ гр. Кавицъ въ справѣ промыслу зельного и говоривъ о лѣхѣхъ положенію робѣтницѣвъ въ Клядѣвъ зъ Чехавъ и о великомъ ихъ розвѣрженіи. При сѣй нагодѣ остерѣгавъ бѣтъ правительство, щоби оно не высладо противъ робѣтницѣвъ войска підъ окликомъ: зъ Богомъ, за бѣтну и... Райцеса (патакъ на страйкъ трамвайный, котрого директоромъ єсть давній галичскій жидъ Райцесъ). Кавицънѣвъ одповѣдавъ мнѣ. Фалькенгаймъ и сказавъ, що неправо єсть, будѣ-то-бы правительство не выступало въ оборонѣ горбнѣвъ. Промовлявъ же Туркъ и Екснеръ а обдѣавъ ухвалено сѣй титулъ.

Обѣлая розпочалася дебата надъ бюджетомъ министерства справедливости. При титулѣ „зарядъ центральный“ промовлявъ пос. Фореттеръ. Онъ выступавъ противъ Чехѣвъ, доказуючи, що они хотѣтъ конче вѣмшати судѣбництво до политична; выступавъ противъ змѣны языка урядового въ найвысѣшомъ трибуналѣ, домагаєсь реформы закона правосого а на послѣдкомъ выступивъ ще противъ конфискации газетъ. Послѣ его обчисленія було за часъ, бѣтъ коли гр. Шенборнъ ставъ министромъ справедливости, 1295 конфисковать а зъ тыхъ 730 за обиду цѣсарского дому. Онъ вызывавъ отже министра, щоби разъ зробивъ конче зъ „скандальной полицією и справедливостію кабинетною“. Дальше жалувалъ Фореттеръ на галицке судѣбництво. По его бѣсѣдѣ перервано дальшу дебатъ. На интерпелляцию Кронаветтера въ справѣ арештованого въ Россіи Поляка Дверницкого обдѣовѣвъ гр. Шенборнъ, що правительство не знало о сѣмъ нѣвомъ оцифіально, але въ наслѣдѣкъ приватнои интервенціи кѣлькихъ польскѣхъ послѣвъ, розпочало правительство ще передъ интерпелляцією слѣдѣти за сею справою. Одъ сего слѣдѣства буде етже заявѣти, чи правительство буде могло, що зрѣбѣти въ користъ Дверницкого. Туркъ интерпелловалъ правительство, чи правда, що въ актѣ обжалованія протавъ Райса (процѣсъ Райса у Вѣднѣ за обвинѣство лѣвѣрбанку) випущено въ послѣдній хвилѣ уступъ, котрый сильно компроматує ферму Гутмана и братѣвъ.

Клюбъ Лихтенштайна заявлявъ, що єсть рѣшучо противный всѣмъ трѣмъ новѣлымъ школьнымъ мнѣ. Гавца. Такъ само заявлявъ такожъ и клюбъ Гогенварта.

Politik доносить, що межѣ вышѣшими достойниками церковными настало велике недовольство зъ того, въ якій способѣ велася нарады на вѣчу католикѣвъ у Вѣднѣ. Послѣ ихъ погляду зашкѣдитъ до засадамъ и жадањямъ католикѣвъ, коли метода борбѣ якои придержуєсь партія осерѣшого тону возьме верхъ. Поляки недоволені зъ того, що д-ръ Порцъ, згадуючи про освободженіє Вѣднѣ, не признавъ заслугъ Собѣскому.

На конференціи министрѣвъ підъ проводомъ цѣсаря ухвалено — якъ доносить Сгаз — скликати спѣльный делегаціи по скѣченію парламентарныхъ нарадъ у Вѣднѣ и Пештѣ, отже нѣмовѣрно по Зеленихъ свѣтахъ.

Corr. de l'Est доказує, що гадку змѣнѣти намістѣника въ Чехавъ залишено. Хочъ обѣ партіи въ краю, чеська и нѣмѣцка, бажають змѣны намістѣника и думаютъ навѣтъ, що змѣна та могла-бы причинитись до скоршого порозумѣнія обохъ народѣвъ, то все-жъ таки не хоче правительство вже въ найближѣмъ часѣ сповняти того бажанія, бо одинока особа, котра бы была одповѣдна на ту посаду, єсть конче потрібна въ кабинетѣ.

На вчерашнѣмъ засѣданю палаты послѣвъ сконстатувавъ пос. Бѣжыньскій, що судѣбництво въ Галичѣ єсть якъ найгорше а то головно зъ браку силъ робочихъ по судамъ а мнѣ. Шенборнъ заявлявъ, що до трѣхъ лѣтъ отворѣтѣ въ Галичѣ 128 новыхъ посадѣвъ при судахъ;

3 совѣтниківъ апелляційныхъ, 1 секретаря апелляційного, 5 совѣтниківъ для судѣвъ краевыхъ низшой инстанціи, 2 адъюнктовъ. и 4 прокураторѣвъ, дальше 70 адъюнктовъ и 42 ассексуаторѣвъ зъ адъютами для судѣвъ повітовыхъ, кѣмъ того приѣмѣєсь 42 ассексуаторѣвъ безъ адъютумъ. Що-до конфискации газетъ заявлявъ министръ, що прокураторы могутъ лишь тогда конфискувати газетѣ, наколо-жъ конфискувати могли оправдѣти навѣтъ и передъ судомъ присяжныхъ.

Закрѣтые рады державной наступить майже на певно дня 16 с. м. и для того — якъ доносить Narod. Listy — стараєсь правительство якъ найбільше обмежити програмы робѣтъ парламентарныхъ. Правительство стараєсь такожъ о то, щоби проектъ закона о окръжныхъ инспекторахъ не прийшовъ до першого читанія ще сѣи сѣсїи, лишь щоби его обдѣложити ажъ до весны. Большѣсть правѣвъ гѣдѣтись на то.

Коло польске протестує въ N. fr. Presse противъ интерпелляціи пос. Кронаветтера въ справѣ Дверницкого и каже, що се не зроблено анѣ зъ симпатіи для Поляковъ анѣ на прошеніє читальнѣ въ Краковѣ або бѣтѣка арештованого, лишь за иніціативою тыхъ кругѣвъ въ Галичѣ, котрі стараються підкѣпати повагу кола польского.

Daily News одержала зновъ дальшій вѣсти о нѣгалистичномъ руху въ Петербургѣ. Пѣсла вѣрѣдостойныхъ информаций вырыло дальше слѣдѣство полиціи великій запасы вьбуховои матеріи въ Кронштадтѣ. Слѣдѣство доставило такожъ неоспоримый доказъ, що лагодивъ атентатъ на царя. Въ второкъ тамтого тыждня мавъ царъ выѣхати на маневри підъ Царске село, але въ послѣдній хвилѣ казавъ заявити, що настала перешкода и бѣтъ не може взяти участі въ маневрахъ. Одѣкланіє то наступило въ наслѣдѣкъ прошенія царѣвъ, котра дуже побояєсь о житіє свого мужа.

Сербскій митрополитъ Михаилъ приѣхавъ бувъ дня 1 н. ст. мая зъ Москвы до Петербурга и замешкавъ въ сербскімъ посольствѣ. Заразъ по его приѣздѣ обдѣдала его жена російского посла въ Вѣлградѣ а дня 3. мая бувъ бѣтъ на аудієнціи у царя, царѣвъ и наслѣдника престола. Обѣлая принимавъ бѣтъ у себе многихъ высокѣхъ достѣйныхъвъ російскихъ и членѣвъ благотворительного комитета. На другій день мавъ Михаилъ выѣхати до Москвы а зъ бѣди черезъ Кієвъ до Сербіи.

Государственный совѣтъ давъ бѣвшому министрови коммуникацій Посіетови строгую нагаду за его недбалѣсть и зле веденіє дѣла. Дальше поступованіє карне противъ него за катастрофу підъ Борками має бути на приказъ царя застановлено.

Всеєвѣтна выставка въ Парижі представлѣєсь велѣчаво. Люде, що вже не одну выставу видѣли въ Парижі, кажутъ, що ще жадаєть выставка не була такъ велѣчавѣ и богата якъ теперѣшня. По бѣдѣрѣтѣ выставки розпочавъ президентъ Карно оглядати єи и вступивъ насампередъ до бѣдѣлу російского. Тутъ повитали его окликами: „Най живѣ Россія! Най живѣ Карно!“ Характеристичнымъ єсть, що всѣ монархисты и богато людеи зъ вышшой аристократіи здержатись одъ участі въ торжественнѣмъ бѣдѣрѣтѣ выставки. Такожъ и духовенство париске не брало участі и для того цѣле торжество мало характеръ чисто свѣтскій и демократичный.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— На XXII-омъ засѣданю выдѣлу тов. „Просвѣта“ зъ дня 2. н. ст. мая полагоджено слѣдуючій справы:

1. Принято до вѣдомости, що п. К. Паніковскій предложивъ матеріалъ зъ части литературной до календаря тов. „Просвѣта“ на рѣкъ 1890; матеріалъ той якъ и двѣ повѣстки Левицкого „Подпалѣч“ и „Тѣточка Гала“ взявъ до оцѣнки д-ръ Ом. Огоновскій.

2. Рѣшено удатись зъ просьбою до п. Ив. Франка о написание якои повѣстки, а до о. Зацерковного въ Скиновѣ, чи не припадѣ-бы типика до календаря „Просвѣты“ на рѣкъ 1890.

3. На заявленіє п. Лукича зъ Станиславова, що п. І. Онішкѣвичъ ц. к. нотаръ въ Зборѣвъ друкує для себе контракты нотаріальны и прошеніа до суду въ справѣхъ табулярныхъ въ языцѣ рускомъ, рѣшено просити п. Онішкѣвича, щоби позволилъ товариству „Просвѣта“ друкувати тѣ самы формулярѣ.

4. Принято до вѣдомости, що д-ръ К. Левицкій порозумѣвся зъ посломъ Юл. Романчукомъ а сѣй зъ п. Долыничимъ, судією въ Буку, въ цѣли выдѣни книжочки „Про выборы до союму“; заразомъ рѣшено друкувати той книжочки лише 500 примѣриковѣвъ.

5. До анкеты, маючѣи уложити плянъ систематичного выдѣванія книжочекъ тов. „Просвѣта“ рѣшено просити пп. д-ра Ом. Огоновского, Юліана Романчука и Вас. Нагѣрного.

6. Закуплено найновѣйшій портретъ цѣсари Францѣ-Іосифа І.

7. О. Гузарѣви рѣшено вызичити клішѣ Бориса и Глѣба.

8. Рукописи: А. Барты „Про управу ролинъ государскихъ“, А. Глодзинского „Про опожиткованіє мѣду и овоцѣвъ домашнихъ въ господарствѣ“ и Стеновика „Про садовни и огородовни“ обдѣано до рецензіи о. Чапельского.

9. Принятіи новіи члены: о. Сим. Чичиловичъ въ Ожмѣли, Олексе. Голинскій учит. въ Ляховѣхъ дол., Теод. Залѣвскій мѣщан. въ Тернополи, Маркѣ. Гнатюкъ господ. въ Иванѣвѣ, Марко Саваринскій въ Черниці, Юл. Хшаповскій въ Бѣбулинцѣхъ, Никола Войчукъ въ Пасѣчній, Олекса Даниловъ въ Подлужу, Пантел. Духовичъ уч. въ Дрогомирчанѣхъ, Ост. Левицкій проф. шк. реальн. въ Станиславоѣ, Ив. Мицьковъ паробѣкъ въ Дмитрію, Вас. Низовый въ Дрогобичи.

— Село Михалѣвѣна, повѣта борщѣвского, празнувало велими торжественно дня 2 н. ст. мая с. р. бѣдѣрѣтѣ читальнѣ. Сельце то малѣ и належить до парохіи въ Дзвиничѣхъ, але має у себе церковь и одъ двохъ лѣтъ школу, до котрой ходитъ надѣ 80 дѣтей. Читальня заснувалася заходами Вир. о. сов. Ант. Грибовича зъ Дзвинички, а дуже много причинились до того и був. сотрудики о. Іосифъ Кисѣлевскій, теперѣшний сотрудики о. Адамъ Лоевскій, учитель п. Стев. Гайдамаха и чч. господарѣ Мат. Каспрѣвъ, Тим. Бойко, Асѣл. Сухій, Стев. Томчукъ, Ив. Градковский пѣвецъ церк., Григ. Марковичъ и другіи чч. господарѣ. Въ день бѣдѣрѣты читальнѣ о год. 10 зъ рана обдѣслуживъ о. Грибовичъ службу. Б. при гарнѣмъ сѣбѣ хорѣ школарского, а потѣмъ о. Лоевскій нарастаєть за пок. архієпи. Рудольфа. По бѣдѣрѣвъ збѣралася вѣкъ громада и гоєтъ въ домѣ госп. М. Каспрѣва. По промовахъ оо. Грибовича и Лоевского вписалось 26 членѣвъ и зложилы 14 зр. 50 кр. Потѣмъ выбрано до выдѣлу: М. Каспрѣва головою, Ив. Градковского заступѣмъ головы а народолобного учителя п. Гайдамаху секретарѣмъ. О 3. год. пополудни наступила сѣбѣлая гостиня и обѣдѣвано кѣльками пѣсѣны народныхъ. На торжество прибули гостѣ зъ сѣбѣдѣныхъ мѣсцевостей: зъ Кудринѣхъ 4, а зъ Ворпшкѣвѣхъ 5 господарѣвъ. По гостинѣ краснѣ промовляли: п. Павло Горбачевскій зъ Кудринѣхъ и мѣсцевый учитель п. Гайдамаха. О 7 год. вечеромъ гостѣ розбѣшлися. Честь громадѣ Михалѣвѣцѣ дай Боже, щоби за єи примѣромъ поїшли другіи громады въ кутѣ мѣжъ Збручѣмъ и Днѣстромъ! — *Гувиій тамъ.*

НОВИНКИ.

— Вчерашнѣе число „Дѣла“ сконфискувала ц. к. прокураторія за вступну статью о ситуаціи политичной на Вѣсходѣ. Нѣвъ выдаемо число въ збѣдѣшенѣмъ обѣзѣ.

— Зъ руского народного театру. На сценѣ нашего театру въ Тернополи выступаютъ теперь артисты Скарѣвского сцены пп. Тадей и Елисавета Скальскій. Першій ихъ выступъ бувъ минушого вторка въ оперѣ комичной Милекера „Гаварѣне“. Режисерію нашего театру обнявъ сими днями найстарѣйшій вѣкомъ и заслугами артистѣ п. Андрей Стечинскій. П. Стечинскій давъ уже неразъ знамениты доказы своєи сценичной рутины, а его долговѣтна уєшѣйна служба а навѣтъ и литературный труды для руской сцены не полиняютъ нѣякого сумнѣву, що бѣтъ разумеєть добре и обдѣчуєть всѣи потребности и вымоги. Длятого треба надѣятись, що п. Стечинскій яко режисеръ докладѣти буде всѣи старанности и енергій, щоби зъ одной стороны репертуаръ театру збогачуваєсь все новыми а добѣрными творами, а зъ другой стороны щоби выповненіє тыхъ творѣвъ якъ що-до цѣлости такъ и що-до поодинокѣхъ роль выходило все коректно и обдѣвною достоинствомъ нашѣи драматичной инстѣтуціи.

— Зъ Самбора пишуть: Дня 6 н. ст. мая залѣвивъ директоръ гимназіальный, о. Тома Баревичъ, що одержавъ довшу бѣдѣску (по конче сѣрпня) и тому передає управу гимназіи, на припорученіє вышѣшихъ властей, въ руки проф. Е. Криничкого. — Вѣсть та вѣтѣшла якъ учениковъ такъ и ихъ родичѣвъ, що власти вдовольни такіи вже разъ загальнымъ оправданіємъ домагають.

— Въ справѣ „переходу“ кѣлькихъ мѣщанъ тысьменичскихъ на православіє мѣстѣмо въ рубрицѣ „Надѣсланѣ“ заявленіє девѣтѣхъ представитѣлѣвъ Братства церковного въ Тысьмениці. Якъ намъ доноєтъ и зъ другой стороны, доноєнне Glienick-a Pol. про якуєсь москвофильску агитацію при тѣмъ „переходѣ“ не має, якъ мы и догадувались, нѣякои основы. А до Neuef. Presse досталася вѣстка про той „переходъ“ — якъ въ Тысьмениці загально догадуются — черезъ одного жидка зъ партіи магистратской, зъ котрою тысьменицке духовенство всѣхъ трѣхъ обрядѣвъ борєсь о переведеніє новыхъ выборовъ до рады громадской. Ще 1886 р. були переведеніи выборы до рады при страшныхъ надухѣтахъ и несправедливо, въ користъ партіи жидѣвской. Противъ сѣхъ выборовъ внесло руске, польске и орменьске духовенство протестъ до намістѣнства, а коли намістѣнство порѣшило справу на користъ партіи жидѣвской, то обдѣслало до трибуналу администраційного и взяло собі на заступника адвоката посла Менгѣра. Якъ-разъ теперъ, дня 16 н. ст. мая, має обдѣтусь розирава у Вѣднѣ. Одъ двохъ уже лѣтъ зѣбѣтъ и ненавистъ магистратско жидѣвской партіи обдѣиваєсь на рускомъ пароху, яко на одномъ зъ головныхъ инициаторѣвъ протесту противъ выборовъ до рады громадской на некористъ и покрайженіє народности руской.

— Товариство „Руска бѣсѣда“ въ Станиславоѣ уряджує дня 11 (23 лат.) мая 1889, въ четверѣ, въ сали касина мѣщальского вечерѣ зъ танцами. Вступѣть одъ особы 1 зр.; початокъ о год. 8-бѣй вечеромъ, стрѣй визитный або народный. Билѣтовъ вступу достати можна въ торговлѣ п. Т. Стахевича, а въ день вечерка при касѣ вечерѣмъ.

— Самоубійство. Вчера о год. 11-тѣй рано застрѣлился вѣстрѣломъ револювера Кароль Гавзнеръ, сынъ посла Оттона Гавзнѣра на кладовищѣ Лычаковскѣмъ. Кароль Гавзнеръ числивъ 29 лѣтъ и бувъ ц. к. комисарѣмъ въ льѣвѣвскѣмъ намістѣнствѣ, придѣлѣнимъ до дирекціи галицкого фонду идеменизаційного. Пришовши рано до бюро, поспытавъ возного, чи нема до него листѣвъ, а коли одержавъ заперечуючу обдѣловѣ, казавъ прикликати фѣлкра и поїхавъ домѣвъ при ул. Костюшки к. 18. Зъ-одѣи вышѣвъ за хвилѣ и казавъ вести себе на кладовище Лычаковѣ. Заплативши за ѣзду, скорою ходою вышѣвъ на горѣвъ въ задѣ кладовища и тамъ стрѣливъ до себе два разы, поцѣпивши въ сердце и скранѣ. Слуги грабарѣ побѣгли заразъ на се мѣсце, але застали вже неживого самоубійчика. Такожъ и фѣкеръ приѣзвъ бувъ д-ра Бѣкторевича и сѣи сконстатувавъ смерть. Зъ полудня забрали тѣло до трунарнѣй головного шпиталю. Причини самоубійства не знаютъ. Кароль Гавзнеръ бувъ меланхоликѣмъ и ще будучи ученикомъ VI. класы гимназіальной хотѣвъ обдѣрати собі житіє.

— **Зъ Тернополя пишуть намъ:** Въ Тернополи па-
нае теперь заразные запалены оеи, на котре
запедукало въ гимназии 107 а въ учительской
семинарии 100 учениковъ. Тому перваню науку
въ тыхъ заведенияхъ, н то: въ гимназии зъ вы-
имкомъ VII. и VIII. класы до 28 н. ст. мал, а
въ семинарии учительской на курсъ пригото-
вляюмъ и I. роцъ до 20 н. ст. мал.

— **Комитетъ лѣвичий Римаковской колонии** повѣдо-
мляе, що устроено сего року, якъ и попередними
роками два дѣлѣ колоніи лѣвичио, мужескій
и женскій, на пять тыждѣвъ вакаціонныхъ. Бу-
дуть приниманіи дѣти дѣлѣ 8—12 лѣтъ, подпада-
ючіи золотушнымъ (скрофулинымъ) недугомъ. По-
дана треба вносити до кѣнця мая с. р. подъ адре-
сою: Комитетъ лѣвичий Римаковской колоніи у
Львовѣ ул. Скарбѣвска ч. 39. До поданъ треба
долучити: а) свѣдоцтво школьной дирекціи, що
ученикъ морально заховуєся, бо колонія есть ин-
ституція лѣвичио-педагогично; б) свѣдоцтво
лѣкарске, що недужій потребує кураціи йодовыми
водами, чи подпадає якимъ хворобамъ и опера-
ціямъ, чи має які раны, бо дѣти зъ ранами, до-
магаючіи-ся шпитального догляду, не приймаються
до колоніи; в) свѣдоцтво убожства; г) выказъ
одежи, яку недужій одержити въ дому. Поданіи
о принятіи за оплатою вѣднѣи суть дѣлѣ свѣдоцтва
убожства. Колонія лѣвичиа мѣстатися буде въ
дотепершѣмъ забудованѣи и вынаймленыхъ до-
махъ въ Римаковѣ, бо нема ще потрібныхъ фон-
довъ на будову власного дому. Всякіи жертвы
на ту цѣль принимае касієръ товариства колоніи
лѣвичио п. Вол. Зонтакъ (музей Дѣдушицкихъ).
Имена жертвующихъ 50 зр. на будову будутъ
выписанъ на мраморной таблицѣ, а имена всѣхъ
лишихъ жертвующихъ въ золотій книжѣ колоніи
римаковской.

— **Красна нѣша школа рѣлича въ Ягольницѣ**
приймае новыхъ учениковъ дѣлѣ 1 липня с. р.
Хто хоче вступити до неи за ученика, має вы-
казатися: 1) метрикою, що убожствѣ 16 рѣкъ
жити; 2) доказати, що покѣнчивъ зъ добрымъ по-
ступкомъ школу народну, або що мѣже читати пи-
сати и числѣти; 3) залучити свѣдоцтво мораль-
ности дѣлѣ своего душпастиря; 4) свѣдоцтво лѣкар-
ске, 5) посвѣдѣние громады, що его родитѣль суть
грунтовными вѣстателами; 6) по принятіи зложити
на руки управителя школы писемне зъобовя-
нѣе родитѣль або опѣкунѣи, що принадлежа квот-
а за удержаніе ученика въ заведеніи буде вы-
плачуватися правильно повѣрчно зъ горы. За харчѣ,
убраніе, праніе, свѣтло, опалѣ и помещаніе пла-
титися рѣчно що наибѣльше 150 зр.; науки удѣля-
єся безплатно. Дуже пильній, моральной и зѣбній
ученики можуть мати удержаніе зъ красного фон-
ду. Поданіи вносити треба до 25 мая с. р. до ди-
рекции школы.

— **Бурѣ зъ градомъ** почали навѣщати Галичину.
И такъ пишутъ намъ зъ подѣ Комарна: Въ селѣ
Поверговѣ падавъ дѣлѣ 6 н. ст. мал градъ вели-
чины лѣсковыхъ орѣховъ черезъ 15 минутъ и
поробивъ дуже шкоды на поли. — Вчѣра о 4½
годинѣ зъ полудня падавъ у Львовѣ сильный
дождъ зъ градомъ. Градъ доходивъ величины лѣ-
кового орѣха.

— **Вправы войсковой коло Теребовлѣ.** Сими днями
зѣхавъ до Тернополя головно командуючій кн.
Виртембергъ разомъ зъ шефомъ штабу полковни-
комъ Розенбергомъ и оглянувши тернопольскій
гарнизонъ выѣхавъ повозомъ до Теребовлѣ, а од-
такъ на кони до Струсова. Тутъ заалармовавши
кѣницию, казавъ боронитися противъ дивизіи 10
полку драгонѣвъ, зложеніи зъ трѣхъ швадрѣнѣвъ,
котра за нимъ надходила. Побѣда лишалась по
сторонѣ теребовельскихъ драгонѣвъ.

— **Одъ Почтенной панни В. Зброжковной, учительки**
при женской школѣ въ Рогатинѣ, одержали мы
отсю дописъ: Почтенній Пане Редакторе! Пѣ-
сѣ §. 19. ustawy праасови упрощаю ласкаво о
умѣщеніи слѣдующаго сprostованія. Въ повинкахъ
почтенного письма ч. 88. умѣщена дописъ зъ Ро-
гатина, помавляюча непедагогичное поступованіе
въ школѣ женской зѣ стороны учительокъ въ
загалѣ, а особенно зѣ стороны подписанной. Почу-
ваюсь до обовязку, одповѣсти п. корреспонденту-
ви, що только що-до учительки руского пох-
жденія правду написавъ, що же до прочихъ сво-
ихъ спостереженіи, поминувоя зъ невѣ зовѣмъ.
Иныхъ дѣлѣ, нѣ на выслѣненіе, а тѣмъ
бѣльше на оправданіе не потребую тутъ нагада-
ти, не выдачи причины, бо не почуваясь до жа-
дного зъ выгаданныхъ закидовъ. Простую одна-
кожь ту корреспонденцію только длѣтого, чтобы за-
галѣ читателѣвъ почтенного письма о правдивыхъ
фактахъ поинформовати, що корреспонденція тѣл
есть лише простымъ выгадомъ и злосливымъ ба-
жаньемъ очернения мене. Знаю о тѣмъ добре, что
есть Польско, шаную свое, и чуже пошанувати
умѣю, а обовязки мои, до повненія котрыхъ си-
ло ustawy уквалифированѣи есмь, повию такъ,
якъ менѣ планъ науки веказує. Зъ глубокимъ
поважаньемъ: **В. Зброжковна, учителька** —
[Примѣтка Редакціи. Тышитъ насъ дуже, что
Почтенная панна Зброжковна ссоче и зумѣе на
будуще „чуже пошанувати“ та что буде посту-
пати побѣла указокъ плѣну наукового. За то певно
вѣ Русины рогатинскій высказуютъ ей шире
спаси-Бѣгъ! Панна Зброжковна може бути цѣнна,
что нашъ дописователь не мѣвъ наѣбрѣна „черни-
ти еи злосливо“, бо вѣже при посылцѣ своей до-
писи заявивъ намъ, что ему зовѣмъ не йде о осо-
бу, а только о некористній для Русинѣвъ факты,
а не маючи прїятности навѣтъ знати панни Зброж-
ковной, не мѣтъ мати причины бути супротивъ
неи „злосливымъ“. Впрочемъ, что нашъ дописова-
тель человекъ справедливый, переувѣдѣвшись па-
нна Зброжковна зѣ отсего факту. Рѣвночаєно зѣ
еи „спростованьемъ“ одержали мы и писмо на-
шого дописователя такого змѣсту: „Зъ радостію
констатую фактъ, про який я почувъ одъ учени-
цѣи панни Зброжковной. Панна Зброжковна роз-
порядила дѣлѣ 6 н. ст. мал рано въ свой клѣтѣ,
чтобы на будуще ученицѣи Русины проводили до-
литвы школьнѣи по руски.“ То уважаемо за до-
брый початокъ усуненія всѣхъ хибъ, який подѣсь
нашъ дописователь въ числѣ 88-ѣмъ „Дѣла“ зъ
дѣлѣ 3 н. ст. мая.]

— **Поясненіе.** На дописъ о. Ниниора Лещишана зъ
Володосото, помѣщену въ 90 числѣ „Дѣла“, скажу
ошь что: Въ 1883 роцѣ передавъ менѣ о. Лещи-
шакъ бруаціонъ своей этнографичной зѣборки зъ Бѣ-

личныи для перегаляенія и евентуального опубли-
кованія. Перегалянувши ту зѣборку и переконавши-
ся о еи дѣйствиоѣи стоѣности, я сказавъ о. Лещи-
шакѣ, что праца та стоѣтъ публікаціи и про-
снѣвъ его полизити рукописъ у мене для перепа-
санія и упорядкованія, что я и справдѣ зробивъ.
Не бачивши одъ кѣлькихъ лѣтъ зѣ о. Лещиша-
комъ и не знаючи его адресы, я не вважавъ себе
въ правѣ безъ его вѣдома публиковать его зѣбор-
ку. Коли-жъ лѣтомъ минушого року бѣдѣсь до
мене д-ръ Коперницкій, членъ краковской Акаде-
міи наукъ, зъ просьбою, чтобы я подавъ ему
адресы знаемыхъ менѣ Русинѣвъ у горахъ, ко-
торѣ-бъ могли допомогти ему зѣбрати якъ най-
бѣльше этнографичного матеріалу про нашихъ
гѣрняковъ, я мѣжъ иншимъ вказавъ ему о. Лещи-
шакѣ, хочъ и не мѣтъ подати его адресу, и до-
давъ, что посѣдаю его зѣборку лѣмковскихъ пѣсенъ
и проч. Повернувши зѣ своей подорожи и не ба-
чавши зѣ о. Лещишакѣмъ, д-ръ Коперницкій
просивъ мене, чтобы я приславъ ему для пробы
дѣщо зѣ зѣборки о. Лещишакѣ. Я и выславъ ему
зѣробленъ мною копѣи зѣ 68 пѣсенъ, зѣ горы за-
стерѣгаючисъ, что зѣборка еи не оброблена и для
друку не готова, и что, коли-бъ д-ру Коперниц-
кому показався для выданія пожаданого, я могу
за порозумѣнемъ зѣ о. Лещишакѣмъ подѣяться еи
научного обробленія. Що д-ръ Коперницкій, не ва-
жаючи на те застереженіе, предложилъ мою копію
комисіи антропологичной Академіи наукъ яко при-
слану о. Лещишакѣмъ, сему я не виненъ. Думаю
однакожь, що зробивъ бѣтъ се только зѣ поглядѣ
на жаждѣ зѣборки. Що-до похибокъ, котрыхъ
о. Лещишакъ бѣтъся, то муну замѣтити, что
треба ихъ почислѣти на карѣ случайного спра-
везданія зѣ того засѣданія комисіи. Въ тѣмъ са-
мѣмъ справозданіи оно впервые появилось въ No
w-ѣй Refoшт-ѣ, (а не, якъ звычайній, урядовой
справозданія Академіи, въ Szasz-ѣ) було богато
иншихъ помылокъ. И такъ Колесса бувъ назва-
ній Кулешою, а чиедо приповѣдокъ въ мойѣ
зѣборцѣ поданѣ було также хибно 1450 замѣстъ
4500. — **Иванъ Франко.**

— **Карамыи въ Галичи.** О сектѣ жидѣвской Кар-
амѣвъ, поселившихъ-ся въ Галичи, такъ пишутъ
до львовского Przeglad-y: Карамыи заселяють до-
лѣшну часть мѣста Галича надъ Днѣстромъ и
становлять громаду зѣ 100 родинѣвъ. Карамыи
звѣстны зѣ своей честности, сѣтъ работящій, зани-
маются рѣличничествомъ и ремесломъ, працюючи
тяжко при будовѣ мостѣвъ, галарѣвъ на Днѣстрѣ
и т. п. Вѣъ Карамыи вѣмѣютъ читати и писати,
дома говорятъ по польски. (?) Жидѣвъ не люблять и
погорджуютъ ними, а сѣ. писмо знаютъ лѣьше
одъ жидѣвъ и зѣ дѣснѣтъ религиѣныхъ выходять
все жидѣвононо. Опираются головно на законѣи
Моисеевыи безъ додатковъ талмуда. Свята обхо-
дитъ такъ само якъ жида, только не такъ заго-
нисто; паску печуть зѣ гарнои бѣлой муки мѣвъ
паланицо, а не мацу. Носятъся по мѣщански.
Часами заѣзжаютъ до нихъ въ гостѣ Карамыи
зѣ Криму и Кавказу, але не на довго; вертають
домѣвъ, бо добре имъ ведеся тамъ а навѣтъ ма-
ють значній маетки. По хатахъ у Карамѣвъ ду-
же часто. Дѣлѣ родины мѣшкають по сѣлахъ и
мѣстечкахъ въ околици Галича.

— **Образокъ незвычайного розвою товариства коноун-
ційного** подає такъ товариство Vooguit въ Гентѣ
(Гандѣвъ) въ Бельгій. Пѣтьдесять робитниковъ
оснувало его 1881 р., починаючи зѣ позичеными
2000 франками. До пнѣтъ, отже за бѣмъ лѣтъ
товариство се такъ розвилосъ, что числитъ 4.000
членѣвъ, посѣдає 6000 квадр. метрѣвъ грунту при
бульварѣ de L' Industrie, а на нѣмъ власный бу-
дынокъ, дѣ мѣстатися бѣмъ знаменито уладже-
ныхъ печей пекарскихъ, кавярня, сѣля на бѣчи-
ты, сѣля гимнастична и друкарня дневника Vooguit,
органу товариства. Кромѣ того посѣдає то-
варство въ мѣстѣ 3 антики, 3 склады угля, 2
магазинъ зѣ одежами, мужескими и жѣночными,
складѣ обуви и складѣ корбѣный. Оборѣтъ гро-
шевой товариства доходить уже до 2,500.000
франковъ. Зарядъ товариства числитъ 40 членѣвъ,
а дѣлѣные его контролюють что три мѣсѣцѣ членѣ
ны товариства. Такой незвычайный розвой сего
товариства есть новымъ доказомъ, что сполученыи
силами можна доказати на поли торговлѣ ве-
ликихъ капиталѣвъ.

— **Характеристика двохъ полковъ австрійской арміи.**
Фейлетонистъ N. fr. Presse въ ч. 8866 опи-
вѣтъ битву подѣ Вайлѣе въ шлезвигско-гольштейнской
войнѣ зѣ 1864 такъ характеризуетъ народности въ
австрійской арміи: Найярѣбѣше станула передъ
моими очима рѣзница, коли я бачивъ подѣ Кеніг-
рецомъ въ одну бригаду полученій regimenty ч.
4 Дайтшмайстрѣвъ (Нѣмцѣвъ) и ч. 55 Говдреку-
ровъ (Русинѣвъ), якъ они разомъ ишли до штур-
му. Живо и легко кивались воики першого ре-
гименту на ворога, наклѣки гомонѣли зѣ ихъ ря-
довѣ, навѣтъ въ такой хвилѣ не могли они вѣ-
муватися, они мусѣли высказати свои „Schlager“;
унавнихъ офицѣровъ подѣмали и заносили на
безпечіе мѣсце, всякій перешкоды перемагали они
скоро и зручно и въ одѣи хвилѣ була побѣда по
ихъ сторонѣ. „Се нашъ жуавы!“ подумавъ я со-
бѣ. — Рышчу, остро, послѣ такту маршового,
мовъ на майданѣ для вправѣвъ, порушались впередъ
тактичній фигурѣи другого regimentу въ нѣмой
тишинѣ; се не були люди зѣ крови и тѣла а
лишь автоматы. Кровавіи провалыни вырѣвала
ворожа артилерія въ тѣхъ массахъ; они назадъ
замыкались и наименша застой не настала въ по-
ходѣ впередъ на нѣхто не журився о раненыхъ;
нѣкій звукъ нѣ болю нѣ въоодушевленія не про-
дерся зѣ тѣхъ рядѣвъ, котрыи управлѣвъ лишь
самъ послухъ. Не видно було нѣ индивидуальности
нѣ якогосъ змѣгання хоть одної личности,
ихъ воля була громадѣна, котрою управляла вой-
сковѣна карбѣсть. Сей дѣлѣлъ бувъ въ рукахъ ко-
манданта справдѣ готовымъ до бою зѣнарядомъ, на
котрого не мала выливу змѣнчива судьба войны,
бѣтъ все одинаково робивъ, се була „тактична ед-
ность“. Я гадаю, что если-бъ не було приписанѣ
въ рѣгѣла при послѣднѣмъ присутіи на ворога
закричати „Гурра“, то певно нѣ одиѣи звукъ не
загомонѣвъ-бы зѣ тѣхъ рядѣвъ. Се справдѣ нашѣи
„Москалѣ“.

— **Головною причиною страйку возникѣвъ трамвае-
выхъ у Вѣднѣ** бувъ спѣшнѣишій жидѣ Райцесъ,
директоръ вѣденской компаніи трамваевои и ми-
ліонный богачъ. Хапчивѣсть Райцеса выкикала

страйкъ. Пѣхотѣи приволѣкъ Райцесъ зѣ Гали-
чины до Вѣднѣ; маетку добровѣвъ въ голосѣи
краху вѣденскимъ въ р. 1873, его называли тогдѣ
„гѣною ликвидациѣною“. Нема средства, котрого
бѣтъ не хонився-бы, чтобы лишь приблизити гро-
шей. Швѣидель, обманство се головной черты дѣ-
лѣности сего директора. Райцесъ живе у Вѣднѣ
роскошно; для его выгоды и жажды гроша по-
трѣбній доконче нужда и крайне перетѣженіе ро-
ботѣи возникѣвъ трамваеыхъ. До жидѣвъ не
признаєся; оповѣдають, что коли разѣ просили
Райцеса о жертву для бѣдной родины жидѣвской,
заявивъ: Нѣколи не даю на жидѣвъ, тѣмъ менше
на галицкихъ жидѣвъ; найсидѣть дома. Спра-
ведливо голосѣтъ одна вѣденская газета, что „одѣнъ
Райцесъ бѣльше подѣмагає антисемитизмъ у
Вѣднѣ, чѣмъ всѣ антисемиты разомъ“.

— **У Вѣднѣ святкували въ понедѣлокъ** ученики
Вѣлрота торжество 60 тыхъ уродинъ своего учи-
теля. Клиника проф. Вѣлрота, мѣла и тѣсна, за-
повнилася численно учениками медицины и про-
фессорами. Давѣишій ученики Вѣлрота, занимаю-
цій теперь видній становищѣ профессорѣвъ по ин-
шихъ университетахъ якъ пр. Микулъчъ, Гусен-
баверъ прѣбули на се торжество. Клиника и сѣлѣ
були гарно прикрашеніи цѣтѣями и зелѣною.
Д-ра Вѣлрота повѣтавъ сердечно промовою д-ръ
Крець, на котру одповѣвъ д-ръ Вѣлротъ, вказу-
ючи на важне становищѣи хирургіи въ загалѣишѣи
медициѣ. По промовѣ представивъ д-ръ Вѣл-
ротъ кѣлькихъ выѣченыхъ трудными операциями.
Также дома у себе принимавъ д-ръ Вѣлротъ
численній желанія, мѣжъ иншими одъ своего уч-
ника д-ра Владана Гюргѣевича, Сѣрба, бувшого
министра просвѣты котрый прїявъ ему въ да-
рѣ великій хрестъ ордеру св. Савы.

— **Страйкъ войковъ въ Швайцаріи.** На подѣбу ро-
бѣтниковъ застрайкувавъ 84 баталіѣи стрѣль-
цѣвъ. Въ понедѣлокъ вышѣвъ сѣ баталіѣи о
год. 3-той рано на стрѣльницѣи войскову и обѣу-
вавъ свои вырѣвы. Коло полудня одна компанія
одмовила послуху офицѣрамъ и порѣшила заперѣ-
стати вправѣ. Не помогли нѣко намовы офи-
цѣровъ, всѣ воики заявляи, что вносѣтъ до звязковъ
рады въ Бернѣ жалѣбу, мѣвъ-то офицѣры перѣти-
жають ихъ работѣи, бо роблятъ служѣи бѣльше
якъ бѣмъ годинѣи денно, а и се етъ вже тахіи-
шѣи, установленѣе головною командѣи. Петвицію
подѣсали всѣ воики и одослѣли до Берна. Всѣ
цѣкавіи, якъ порѣшитъ рада звязкова ту kwestію.

— **Добрий вѣсти.** Побѣоуются о здоровьѣ кн.
Адама Сапѣги; по операция болѣки въ усѣхъ насту-
пиль легкій атакѣ апоплектичній. — Въ Минь-
ску литовскѣмъ одбулася публичѣна лицѣтація
дѣвъ Березина, становлящихъ дѣвичий маетокъ
гр. Потоцкихъ; добра купивъ за 104.000 рублѣвъ
гвардійскій офицѣръ гузарѣвъ Вольфъ, а чѣе
передъ кѣлькими роками оцѣнено ихъ на 700.000 ру-
блѣвъ. — Секція трѣта магистрату львовского
порѣшила вчера, что наибѣльше мѣсце подѣ театрѣ
лѣтній етъ мѣскій огорождъ (езуитскій) въ горѣ
за реставраціѣи; не зѣнати, чи дирекція театру
буде мѣла зѣ-бѣки зѣнати до той будовы. — Въ
субѣту вечерѣи обѣдѣсь въ костѣлѣ св. Марти-
на вѣчѣные адвокѣта д-ра Вол. Дулембы зѣ пан-
ною Кисельковною, дочкою п. Карѣла Кисельки.
— Въ Арко померъ архієпископъ Райнеръ Сальва-
торъ, 9 лѣтній хлопчина, сытъ архієпис. Карѣла
Сальватора и братъ арх. Франца Сальватора, за-
рученѣи зѣ арх. Марієи Валерієи.

Надѣслѣне. ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особѣ, що выѣнчалъ простымъ средствомъ дѣлѣ 23-
лѣтній глухоты и шуму въ ушахъ, готова опись того сред-
ства по нѣмѣцки переслѣти даромъ всѣмъ бажающимъ. адре-
са I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Новый дѣкъ на заирѣ, що его признали
наизамѣнителій лѣкаръ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ въ
Берлиѣ, д-ръ Г. Томпсонъ въ Парижѣ и проф.
д-ръ Масіні въ Вазелѣ на найѣишій въ домъ унав-
ныхъ, то сасѣта sagrada; она головной складѣишѣи попра-
вленыхъ пугилѣи швайцарскихъ А. Брандта, Ст-Лалленѣ
(Швайцарія), а достѣти еи можна у всѣхъ лучшихъ ап-
текахъ въ корѣбахъ по 40 кр. або 70 кр. зѣ приписомъ. Не
вѣрте конкурентнымъ инсертѣамъ фабрикантѣвъ старыхъ
пугилѣи, а уважайте на имя А. Brandt, написанѣе вырѣзанъ
на корѣбѣ. Все ише то безцѣнне насѣдѣуване. Ново
швайцарскій пугилѣи у всѣхъ лучшихъ аптекахъ; на за-
мѣловѣе выслаєъ также головной складѣи: Apotheke F.
Schmidt, Telpitz (Böhmen), оплатно. Каждѣму замѣловѣи
чѣму за поперѣию присылаю налѣжѣности листовыми
марками, бо посылѣта за дорога. 2663 23—52

Вѣсти зѣ Аеп. Львовской.

Презенту на Выспу одержавъ о. Павло Ко-
зюкъ зѣ Вишѣнки.

Завѣдѣтельство одержали оо.: Стефанъ Ле-
жѣубскій зѣ Лѣнскѣи въ Олѣховцѣ, Вол. Лотц-
кій въ Кабарѣвахъ, Ксен. Сосенко въ Солоцкѣ.

Кан. институтѣи одержали о.: Ем. Чай-
ковскій на Глубочкѣ, Ем. Цѣлевичъ на Завѣи и
Ник. Вѣлѣцкій на Голынѣ.

Президіи наѣмѣстничѣи годѣтѣся на кан.
институтѣи о. Корн. Мандичевскѣи зѣ Надѣбрѣи
на Огнѣвичѣ.

Введеній о. I. Гоговскій за сотрудника въ
Перегиноскѣи.

Наука, штука и литература.

— **До библиографіи Т. Шевченка.** Въ тыждневѣи
литературѣишѣи додатку Nedelni Listy до Hlas-y
Naroda зѣ дня 5 н. ст. цѣвтѣи с. р. знаходимо
першу половину статѣи: Novely a povidky Tatasa
Gr. Ševčenka. Seršaně ro velkorusku. Referuje
Jozef Nováček.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Зѣ-надѣ Збруча** пишутъ намъ: Озимина показу-
єсь у насъ: Жито дуже гарно, пшеница дуже
слабѣио, конюшина добре, рѣпѣакъ майже зовѣмъ
выгѣбъ. Зѣ ярины: хто вчѣсно змѣгъ и посѣявъ
ячмѣиъ, пшеницу яру и овесъ, то все дуже гар-
но похослодо; кукуруза и бараболя засадѣна май-
же въ половиѣ; декотріи господарѣи вже и по-

кѣчили. Доцикъ перѣпадає що-дня. Великій не-
достатокъ нашѣи а до того торги замкнѣи, — то
парѣдъ не має вѣякого зарѣбку. О грѣбѣи въ на-
шихъ сторонахъ дуже тяжко.

— **Ц. и. державній зѣлѣвѣицѣи** Докѣиченъ зѣ 91 чи-
сла „Дѣла“. Зѣ давнихъ выѣловѣанныхъ облигаціи
ще не подѣнѣи: Пріор. облигаціи въ сѣбѣлѣи (I
емісіи): чч. 447, 3949, 5289, 6614, 6646,
8268, 8762, 9910, 10544, 10834, 10835, 11158,
11953, 12485, 13436, 14199, 14283, 14660, 16614,
17461, 17692, 18977, 20374, 20551, 20568, 22231,
23184, 23219, 23409, 24177, 25172, 25322, 25855,
26981, 27501, 27738, 29079, 30353, 30356, 30613,
30843, 30861, 31434, 31678, 32274, 32673, 33064,
33704, 34424, 36151, 38763, 39774, 42270, 43124,
43529, 43607, 44778, 45265, 45314, 45594, 46789,
48099, 48812, 50001, 50107, 50400, 50521. —
Пріор. облигаціи въ золѣтѣ (II ем.) чч.: 60, 130,
503, 643, 691, 799, 987, 1300, 1637, 1770, 1836,
1987, 2060, 2435, 3051, 3108, 3109, 3417, 3484,
3485, 3791, 3825, 4000, 4048, 4641, 4760, 4876,
4891, 5064, 5068, 5201, 5366, 5428, 5462, 5744,
5911, 6178, 6579, 6695, 6802, 6951, 7054, 7210,
7302, 7312, 7632, 7633, 7744, 7745, 7780, 7807,
7888, 8094, 8231, 8370, 8392, 8409, 8651, 8706,
8759, 9182, 9353, 9461, 9493, 9713, 9873, 9941,
10102, 10192, 10290, 10335, 10346, 10512, 10886,
10964, 10977, 10983, 11135, 11208, 11217, 11360,
11427, 11502, 11591, 11656, 11686, 11872, 11941,
12048, 12103, 12176, 12279, 12289, 12328, 12329,
12331, 12396, 12696, 12697, 12734, 12828, 12970,
13096, 13212, 13245, 13370, 13400, 13897, 14017,
14103, 14694, 14899, 15569, 15741, 15752, 15838,
17461, 15938, 16149, 16604, 17196, 17238, 17246,
15885, 17614, 17785, 17866, 18265, 18284, 18677,
18810, 18843, 18971, 19012, 19025, 19094, 19104,
19112, 19171.

Конкурсы, именования перенесенія и пр.

— **Конкурсы.** Президіи краевой рады школьной
розписує конкурсы: на мѣсца директорѣвъ при
гимназіяхъ Францъ-Іосифа у Львовѣ и въ Терно-
поли, або на мѣсца директора, могуче опорожни-
тися при иншій какой гимназіи; рѣчѣицѣ до 24
мая с. р.; — на мѣсца учителя въ IV. львовскій
гимназіи зѣ квалифѣкаціѣи до польского языка
на цѣлу гимназію разомъ зѣ клѣсичною филоло-
гѣио що наименше на низшу гимназію; рѣчѣицѣ
до 28 мая с. р. — Окружна рада школьна въ
Долинѣ розписала конкурсъ зѣ рѣчѣицѣи до кѣн-
ця червня с. р. на мѣсца учительскій при етѣто-
выхъ школахъ въ Надѣвѣ, Сѣасѣ, Турѣи великой
и Вѣлѣжѣ, при фѣлѣишѣишѣи школахъ въ Брош-
невѣ, Чолганѣхъ, Калѣишѣ, Новшѣишѣи и молодшо-
го учителя въ Перегиноскѣи. — Зѣверхѣишѣи гро-
мадка мѣста Тѣлѣусого розписує конкурсъ на мѣ-
сца лѣкаря мѣского зѣ плѣтѣио 540 зр.; рѣчѣи-
цѣи до 30 мая с. р. (Gaz. Lw. ч. 105 зѣ 8 мая
с. р.)

— **Именованія.** Министерство справедливости имено-
вавъ повѣт

Надбслане.

Антика РУКЕРА у Львові

поручає

2480 329 0

спеціальности и универсальні средстаа французький и инші, якъ черезъ нїю такъ и черезъ инші фірми оповѣщувані.

На селѣ необхідне. Любляна въ Крайні. На Ваше письмо поведомляю Васъ, що надбслави минушого року швайцарскі пугулки антикари Рихарда Брандта велими помогли мені и моеї жені при нашій прикрій недугі — запорі, и симъ дякуемо Вамъ за Ваші знамениті пугулки швайцарскі. Ті пугулки подбляли знаменито у моєї жені не лишъ при запорі але и при прочищеної крові. Ив. Кремзаръ, Bahnhofgasse 12. — Треба все уважати, щобъ купувати правдиві пугулки швайцарскі Рихарда Брандта а не побробрелі.

Надбслане.

Хвальна Редакція!

Въ ч. 88 „Дѣла“ занотувала Хвальна Редакція донесеніе Dziennik-a Polsk., що въ Тысьмениці перейшло 10 родинъ маломѣщанських на православіе и бы то по причині агитацій москалефильскихъ, а въ ч. 89 занотувала телеграмъ Neue fr. Presse, котрий за причину переходу на православіе подає зволѣканіе Преосв. Епископа станиславского зъ перенесеніемъ Веч. о. Іосифа Абрисовского, мѣщанского пароха. Позаякъ и въ донесеніи Dziennika Pol. и въ телеграмі N. fr. Presse не багато правды, зволіть Хв. Редакція въ интересъ правды помѣстити одъ насть отсе сиростованіе:

Найперше неправда, що 10 родинъ перейшло на православіе, а надто ще зъ причини агитацій москалефильскихъ, які привидѣлись Dziennik-owi. Вправдѣ внесло 7 мѣщанъ (однѣхъ зъ жѣнками), людей того серца, котрі все, воюючи, бдѣ непамятнихъ лѣтъ и зъ засады выстунають противъ кожного священика и якихъ впроцѣмъ можна подбати въ кождомъ приході — своє заявленіе переходу на православіе до ц. к. староства, однакъ поучені ц. к. староствомъ, що то православіе, бо они не мали о нѣмъ понятія, — бѣдкалики сейчасъ свое заявленіе. Ихъ заявленіе переходу на православіе мало на цѣли ужити по дуже численнихъ неудачахъ поблданіи и найсильнѣйшою пресіи на Преосв. Владику, щобъ усунули нашого о. пароха, котрий, якъ заявили ц. к. старостѣ, имѣ „не подобався“. Преосв. нашъ Владика поводити ся во всѣмъ строгою справедливою, якъ то широко звѣстно, тожъ не могли до нинѣ того зробити, позаякъ цѣлый приходъ заявивъ свое довѣрѣ и симпатію для теперѣшного пароха адресами, заосмотрѣними подписами всѣхъ парохіанъ, мѣщанъ и селянъ, тысьменицкихъ въ числѣ 680 головъ родинъ, с. а. зверхъ 3500 душъ, внесеними такъ до Всеос. Ординаріата якъ и до Выс. ц. к. Намѣстництва, котрыми мусѣли мы боронити своего о. пароха противъ ненастаннихъ клеветъ вношеныхъ туды туды людьми, котрымъ забалося нинѣ переходити на православіе. Йено, що они того не робили зъ переконанія, лишъ зъ подлою злобы, бо они переконанія не мають жадного и нѣхто не може ручити, чи они не схотять завтра переходити и пр. на жидовску вѣру, такъ якъ вчора хотѣли переходити на православіе. Нехай имѣ Господь Богъ того не памятає, що хотѣли кинути передъ цѣлымъ свѣтомъ таку тяжку пляму на насъ, котрі готові сьомо жыть положити за святу нашу церковь, на насъ, котрыхъ славны наші дѣды и прадѣды научили святой нашої вѣры и послушанства для си священиковъ.

Тысьменица 6 л. мая 1889.

Старшина трехъ церквей рускихъ: Anton Procaak — Zacharij Hreniowski — Tomasz Woloszczak — Ostafij Samborski — Mikolaj Procaak — Jan Kozicki — Теодоръ Сечукъ — Павло Лешага — Григорій Соколовскій — Теодоръ Podlaski — Стефанъ Гришковскій — Леонъ Горонъ. (Печатъ Братства св. О. Николая).

Розкладъ їзды на зѣлѣзничныхъ державныхъ вагоннихъ одъ 1 марта 1889

Приходять до Львова: о год. 1.15 въ нощі зъ Будапешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гусятина и Станиславова; — о год. 8.06 рано зъ Сухой, Хирова, Стрыя; — о год. 3.20 по полудня зъ Сухой, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя, — о год. 7.40 вечеромъ зъ Гусятина и Станиславова.
Одходять до Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Станиславова и Гусятина, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 9 рано до Станиславова и Гусятина; — о год. 10.15 рано до Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухи; — о год. 7.50 вечеромъ до Хирова и Сухи. 2238 66 — 2

ИВАНЪ ЛОБОСЪ

годинникарь

перше А. ВАЙГЕЛЬ

у Львові, уліца Театральна ч. 16,

поручає свой богатый

СКЛАДЪ ГОДИНИКОВЪ

золотыхъ, орѣвыхъ и стѣнныхъ

справажуванихъ зъ первоадыныхъ

фабрикъ по цѣнахъ найумѣренѣй-

шихъ. 2951

Найкрасше мѣсце побуту на лѣто

Salzerbad Kleinzell

лѣчебне мѣсце коло Гайнфельду въ Долѣшній Австріи, зъ жерелами, котрі такъ само дѣлають, якъ карльсбадскій и францисбадскій. Плаваляна, купель сыровачи- 2927 нй, всяка курація. 5—0

ЗАКОПАНЕ ВОДОЛѢЧБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Д-ра Храппа

Отверте черезъ цѣлый рокъ.

Удержаніе за цѣлый день въ заведеніи разомъ зъ курацією одъ зр. 350. — Почта, телеграфъ, антика въ мѣсяцъ — Въ заведеніи гидротанъ, купель бороващій, массажи, електризованіе. — Круголяна, биларъ, гимнастика, библиотекка, читальня. — Подводы до стачіи зѣлѣзничнй въ Хабовицъ. 2925 6—52

кождый

!! ошадить 100 процентъ !!

замовляючи ось тѣ предметы:

Цѣлковиты штаны зъ сукна (довольной величины), англ. матерія, передъ тымъ зр. 4—, теперь зр. 1.55.
Цѣлковиты штаны зъ сукна (довольной величины), першої якості, передъ тымъ зр. 4.80, теперь 1.95.
Цѣлковиты штаны зъ сукна (довольной величины), найпершої якості, передъ тымъ зр. 6—, теп. 2.80.
Убранія для дѣтей одъ 2—10 зъ полотна, правдиво крашені зр. 1.30, 1.50, 1.80, до 2.20.
Штаны цайгові до пранія для робитничковъ кождої бражки одъ 90 кр. до зр. 1.80.
Суконка для дѣтныи, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, добра, передъ тымъ зр. 2—, теперь 90 кр.
Суконка для дѣтныи, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, зъ пайтѣи, крестону, передъ тымъ зр. 3—, теп. 1.10.
Сорочки жѣноч, гафтовані, полотняні, передъ тымъ зр. 1.50, теперь 80 кр.
Сорочки жѣноч, гафтовані, зъ мѣцного полотна, передъ тымъ зр. 2.20, теперь зр. 1.10.
Сорочки жѣноч, зъ шифону, дуже гарно гафтовані, передъ тымъ зр. 2.20, теперь зр. 1.20.
Сорочки робитничкы, наймѣцкѣйшой якості у всѣхъ кракахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1—, зр. 1.10.
Матерія на цѣле убрание весняне або лѣтне у всѣхъ кракахъ для найбѣльшой мужичны зр. 4—.
Елегантныи капелюхъ, найновѣйшій фасонъ зр. 1.50.
При замовленіяхъ капелюховъ просятъ подати докладно величину головы, при замовленіяхъ штанивъ довготу въ кроцѣ посла сантиметровъ, у дѣтей вѣкъ, а вже замовленіи предметовъ розписаны докладно за посѣлатою. — Щі не подобавсь, бачи́ньсь сейчасъ або зверньсь за то грошѣ. Справдѣ се оплатити кождому замовити дещо на пробу, чтобы пересвѣдчитись якъ о незвычайно дешевой цѣнѣ, такъ и о добротѣ товаровъ. Проситъ ся укланно, уважати точно на адресу:

Klein's 2937 2—25

Internationales Export-Waarenhaus

Wien I., Kohlmesseergasse Nr. 7.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купое и продає

всякй вартостный паперы и монеты

по курсѣ дневнымъ.

Порученія зъ провинціи выповняє одворотною почтою безъ провизіи. 2322 112—0

Просто одъ продуцентовъ

Вина бочками

Гегеляйскій и самородный за бочку въ 135 литеръ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и выше окрѣмъ транспорту. Бочка не зачисляєся.

Полуднево-угорскій мочавши одъ 20 кр за литру и выше окрѣмъ транспорту. Бочка зачисляєся.

2840 8—? Выслає:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленія приймає Дирекція и филии.

Торговля полотень

бѣла столового и мѣшаныхъ товаровъ

Феликса Ковальского

поручає перкалѣ и сатины въ кракахъ, панчохи, скарпетки бѣлы и въ кракахъ, для дѣтей и мужичинъ, дрѣлїи, полотенця на убраю для дѣтей — поручаєся доброту, 2950 тривкѣсть и совѣтну цѣну. 1—6

Прѣбкы пославсь одворотною почтою.

Вырѣбъ и продажа одежей литургичныхъ

ТОЗАРСТВО ХРИСТІАНСКОЕ

зарегистровано зъ обмеженою порукою

въ Зингородѣ

продаетъ свои вырѣбы заосмотрѣніи стампилью Товариства и числомъ цѣнника а то фелоніи, капы, дальматики, хоругви въ образахъ каюбу малярѣвъ въ Краковѣ и проч., также все бѣлье церковне только по стальнымъ цѣнахъ черезъ свою Дирекцію въ дорожѣ замовленіи и черезъ своихъ дорожничихъ агентвѣ послѣ цѣнника находячого ся въ ихъ рукахъ и заосмотрѣно стампилью Товариства и дозвоно Дирекціи въ цѣли забезпеченія передъ надлужитими иншимъ купцѣвъ а именню жидовскихъ, котрыхъ христіанскіи агенты зъ Зингорода подшиваються подъ фирму Товариства на шкуду такъ купуючихъ якъ и Товариства; — выкупе всякй работы гафтовѣ церковныхъ подъ управою панъ З. Тимачковскої, бѣдначеної за гачты на краковской выставѣ.

Дирекція:

О. В. ВОЙТАЛИКЪ

директоръ

2957 1—3

ИЛІЯ НАЙВЕЛЬТЪ

у Львові

улиця Корняктѣвъ число 1

(поблизу ул. Краковской)

поручає свой

найбѣльшій складъ урядженъ

Салонѣвъ, компатъ до сна, ѣдженія и т. п.

а также

2940 1—3

МЕБЛѢВЪ ЗЕЛѢНЫХЪ И ТАПИЦЕРОВАННЫХЪ.

Ч. 3505

ОПОВѢЩЕНІЕ!

Въ слѣдѣ рескрипту высокого Выдѣлу краевого зъ 26. цѣвтя 1889 ч. 17679 розписуєся конкурсъ на посаду заведателя шпиталѣ загального въ Коломыи зъ платнею рѣчно 500 зр. а. в. вѣльнымъ помешканіемъ, опаломъ и свѣтломъ.

Посада та естъ на першій рокъ провизоричною.

Убѣгающій-ся винный предложити кромѣ свѣдоцтва здоровья, моральности и повнолѣтности, также доказы знанія языковъ краевыхъ и нѣмецкого языка и обознанія зъ администрацією шпитальною и рахунковостію.

Кауція службова выносить 500 зр. а. в.

Поданія вносити треба до Зверхности мѣскої найдалше до 31 мая 1889.

Одъ Зверхности громадской

Коломыи дня 2-го мая 1889.

2952 1—3

БУРМИСТРЪ

Асланъ

Найвыс. бѣднач. бл. п. б. цѣс. Выс. архикн. Рудольфа.

Найновѣйше вынайденіе!

Выс. бѣднач. 6. кор. Выс. кн. Авг. Кобургъ-Гота.

въ урядженію кльосетѣвъ и купелей.

Урядженія купелей при водопроводахъ зъ зимними и теплыми тушами, регулированіи на кождой степені, зъ термометрами, не треба нѣякого установленія, тому пригодный въ провинціальныхъ мѣстахъ для готельв, заведекъ, по вѣлачѣ и т. п.
Патентованый печь до купелей зъ регулируемымъ отопленіемъ въ лѣтъ и зимѣ.
Ванны зъ патентованнымъ отопленіемъ въ 30 минутахъ за 5 кр. угля а можна отгрѣти купель до кождой степені, та не треба при томъ водопроводѣвъ.

Найновѣйшій кльосеты сполѣкуваній водою, цѣлкомъ безъ вони, поединчй и елегантнй. Кльосеты комнатнй, столѣцъ и ретрады.
Кромѣ того поручаю мои славны на цѣлый свѣтъ аппараты до гидротерапії и ванны до половини купелей послѣ вказѣвкы проч. Витеринаци Купель паровъ до переносенія а сталь, ванны безъ и зъ отопленіемъ и т. п. Закладаны водопроводѣвъ и помпѣ.

M. Steiner

Фабрикантъ и. к. выхл. приу. урядженъ кльосетѣвъ и купелей

Wien, II., Taborstrasse 29/16 (neben der k. k. Post)

Илюстрованй цѣнники даромъ и оплатно. 2949 1—0

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

фирмы Рихардъ Сенелесъ въ Празѣ

у ЛЕОНА ВАЙСА

ул. Городецка ч. 9.

Добрыи вырѣбъ! Велики дешево!

Также на раты! За порукою солидно!

2954 Каталоги даромъ и оплатно. 1—15

SANS RIVAL

MAGASIN

Gorget de Paris

пiazza Галицкій ч. 15 (въ будынку ипотечного Банка)

поручає

правдивый парисскій горсетъ дамскій, правдивый фишбиновй найновѣйшого крою и рѣзаноцѣтнй, а то: свѣр, бѣлы, чорны, сѣме, драпъ, голубой, бордо и рожевы, а la Sirene 6, P. по 3.50, 4.50, 5—, 6.50, nouveaux Corset Stefanie 3.50, 4—, 5—, брыкал на пѣтъ гузиковъ; Corset Kirass 30—38—40 цм. довгий франц. витягнйи дрѣлнхъ а 3.50, 4—, 5—, 6—; Corset Pancer 34—36 цм. довгий, французскій шт. дрѣлнхъ по 2.50, 3, 4 и 5 зр.

Всѣ части рѣзного обому суть все на складѣ одъ 1.50 до 20 зр. — Всѣ замовленія выговтаєся послѣ мѣры. — Старіи горсеты принимаються до направи. 2943 2—12

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ

ВПр. ОО. БЕНЕДИКТИНОВЪ

зъ монастыря von Soulas

(Франція)

Dom MAGUELONNE, Prior

2301071 ИЕДАТЪ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.

найбѣльшій дозаченія

Выпущено въ 1373

Пріоромъ въ 1873

Щодоно уживающіи Еликсиръ до зубѣвъ ВПр. оо Бенедиктинѣвъ въ сколѣности

колыкохъ капелъ въ склянцѣ

воды, тамуєся и зѣлится порохованіемъ зубѣвъ, бо черезъ

те надаетъ имъ бѣлого польску

и твердостіи та вымѣниєся аснѣи и удержитъ ихъ здоровыми.

Тому то рѣзко кажины читателскіи справедливо прістутъ, звертаючи увагу на сей давалый и практичный зѣлъ, जो естъ найбѣльшимъ средствомъ цѣлющимъ и однокую охороною на бѣлы зубѣвъ.

За вѣбр. 1807 Генер. аттестъ

1087.108.г. Croix-de-Seguey

Бордоуахъ

Дѣлать можна у всѣхъ добрыхъ торговлѣхъ перуанъ, драгуеріяхъ и аптекахъ.

Найтанша торговля

инструментѣвъ музичныхъ и СТРУНЪ

а именню:

Скрипкѣвъ, виолѣ, ба- сѣвъ, флетѣвъ, клярнѣ- тѣвъ, флѣгельгорнѣвъ, трубѣ сигналовыхъ и почтарскихъ.

Головний складъ

ГАРМОНІЙ и ЦИТРЪ

І. КАПРАЛИКА

у Львові, уліца Скарбковска ч. 6.

(де давѣйше ц. к. полиція). 2945 1—3

Берненскій сукна

на порадіе

весняне або лѣтне убрание

въ купонахъ по 3.10 метр. т. 6. по

4 вѣденскіи лѣтъ оденъ купонъ, по

зр. 4.80 зъ зычайн. 28

зр. 6— зъ доброй 28

зр. 7.75 зъ лышюи 28

зр. 10.50 зъ найвышюи 28

правдивою овечюи зовны

якѣ такоу сукна на иберцигеры,

шовкомъ тканіи камтарны, лѣтнй свѣ-

рѣчки, сукна на либерію, правдивий

полотенця добріи до пранія, добріи и

найвышнй сукна, чорныи на убранія са-

льоновой и ил. розсылає за посѣла-

тою ретельна и всѣмъ знана

Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof

Brünn (Моравя)

ЗАЯВЛЕНІЕ. Кождый купонъ естъ

3.10 метр. довгий 136 метр. широ-

кій, проте выстарає на цѣле убр-

аніе мужеске. Довольне число метрѣвъ

можно замовити. За точне доставле-

ніе послѣ жадаемыхъ вѣрѣць ру-

читъсь. 2790 24—30

Вѣрѣць даромъ и оплатно.

ГА-

маки або лѣжка лѣсны одъ 2.35 зр. до 6.75 зр., палиць зъ крысамъ, парасоль- ки одъ сонця, шапки рѣзны а также не перемакающіи по 50 кр. Палиць до пороку, торбы, торкисы до экскурсіи

ВЪ ТОРГОВЛІ

БРАТѢВЪ ЛАНГНЕРѢВЪ

Львові, Галицка ч. 16.

Цѣнники на жадає даромъ.

Всѣхъ наукъ зѣпареванъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

бѣднуши студіи въ обѣнту дентистики

въ клиникѣхъ въ Берлиніи заложили

акадеіи дентистичне при плацу Маріац-

комѣ ч. 10 и ординує одъ 10 рано до 6

вечероу.

Всѣлкий операціи докопую на желе-

зные безъ боли, добравши чувствѣ ко-

жливую або розвеселюющимъ газомъ

(Lustgas). Штучныи зубы выговтаєся на

золотѣ, каучуку и т. п. 2941 2—2

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Литературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату на інерсаті приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людвіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті в Гамбургі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і на інерсаті за інерсаті платити у Львові.

З 2-м днем 1 (13) цвітня зачався II-гій чвертьрічк нашого видавництва. Просимо поспішати з предплатою і з есентуальним виробництвом залеглостей.

Рада державна.

340. засідання палати послів з дня 6 н. ст. мая.

Министерство торговлі пропонує проект закону, щоб декотрі частини в'єднаної земельної набути на власність держави.

Одтак велася далі нарада над бюджетом министерства торговлі. Дискусія шла мала, майже всі бесідники дотикали одну справу, іменню пустошея фальсифікати в винницях; інші розводились над справою рад культурних краєв в Чехії, з котрою Нимці виступили; декотрі говорили ще о антисемітизмі. На меліораційний фонд, замість первісно призначених 500.000 зр., ухвалено 602.800 зр.

Більший і загальніший інтерес мала тільки бесіда пос. Розера, хотів він поговорити в частині вже обговореної річч і не виче в новій формі. Говорив іменню о упадку господарства сільського. Причиною того упадку суть не тільки американська конкуренція і підвищення ціни м'яса, але й інші в своїй власній державі. Державна, край, повіт, громада, що року більше жадають від господаря, а ширше податковий умовляють в Австрії уживати з такою штуркою, як в одній іншій державі. При виміренню податку ґрунтового зовсім не уважається на господарство, тільки на опису. Податок ґрунтового платиться не з доходів, тільки з коренного капіталу. До того приходять ще додатки до прямих і непрямих податків, і Австрію можна б справедливо назвати „краєм податків“. ґрунтового податку в Австрії є найбільший в Європі, домово-класовий податок розділений найсправедливіше. Надзвичайно даються в-знаки високої стемплі і належності, особливо при перенесенню маєтків. Вимір справедливості єсть дорогі; надармо заходитися сільським людом, щоб узяти пільгу в примусі металізації. Особливо тяжить дорога сіль для худоби; бесідник просить міністра рільництва як верховного селянина в державі, щоб поставив о дешевшій сіль для худоби. З регуляцією річч у нас стоить ще дуже мало. В інтересі господарства сільського єсть, щоб аскурація була виступила державною; розв'язати спільно поступати дуже пошлу, а се справа дуже важка, особливо з огляду на доставу продуктів для армії. Кредит також єсть трудний; виважді гроші потягати, але тільки для промисловців а не для малих господарств. Дуже багато терпить рільництво від ливарів і через збільшеніє фінансових. Належало б діти, щоб тепершній поля до збування плодів заховати в нові жерела утворити. На тепершню політику тарифів сільських належало б особливо в внутрішньому обороті звернути особливу увагу. Рільництво терпить від позицій ерахових і рефакцій, давалися від підприємств транспортних для чужого збжа. Супротива тих всіх хаб і лях державна зр. була мало і недостатньо. З причини величезної довготи, роздроблені в лігитовані ґрунтів хлоп'я мусять виваждувати. В тій своїй нужді рільничі люди б справедливу підносили свій голос і домагалися, щоб за діло охорони власної продукції з всею енергією ужито потрібних м'єр; она домагася введення м'єр охорони в рівній висоті, як м'єр ввозов до Німеччини, зміни політики вельничою в внутрішньому обороті і можливо найбільшого зниження податку ґрунтового і домового, зменшення належностей від перенесення для селянських посілів. Найвідповідніше було б, щоб радика акцета фатових мужів над середствами до усунення недолі рільників і поробити свої внесли. Бесідник просить, щоб прийняли его дотичну резолюцію, котра передана була комісії бюджетові.

На кінці засідання пос. Фуртмиллер поставив таку інтерпеляцію: Чи министерство справедливості готове поробити потрібні зарядження, щоб довжини податковий при введенню секвестрації не поносили більших коштів, аніж за діло осягнення ціла взагалі виче потрібно?

[341. засідання палати послів з дня 7 н. ст. мая.]

В далішій нараді над бюджетом министерства рільництва згадав гр. Кавніц (молодо-Чех) о недавньому страйку трамвайов в Відні і закликав правительству, що оно по казало мало прозорливості; тільки министерство оборони краєв було приготовлене, і коли йому пришлося закон військовий, наступили дні побди на Гернальській і Фаворитах, куди вилані полки під одушевля-

ючим окликом боевими: Наперед з Богом за Райсеа і сибку! Бесідник бажав, щоб министр рільництва не лучалося більше в своїм ресорті вигравати такі побди.

П. Тирк констатує, що камеральні л'єси дають дуже малі доходи, і бажав, щоб парцелі в тих л'єсах, придатні до у-правы, вивареновані були селянам.

П. Ангелер пропонує резолюцію, щоб правительство всіма способами спияло надто велике розмноженіє лісної звірнни в краях альпейських, котра велика шкода робить господарям.

П. Екенер домагася поліпшення долі персоналу в дарекції і зарад державних домен. Бесідник годиться на резолюцію п. Фашері, домагаючуся відділю агрономичних на обох техніках в Празі. Бєлі, як чути, заложені буде в краківському університеті відділ агрономичний, то будуть три методи вислов науки культури землі: окрема висока школа, відділ на техніці в Празі і відділ на університеті в Кракові; котра наука найлучша, нехай досвід покаже.

П. Гонт бажав, щоб в альпейських краях привернути роботи в копальнях. Копальні ті давали в давніших в'єках значні доходи, були часи, що в Каринті викопувало благородних металів в вартості 9 до 10 мільонів рецьських, а всякий озяки говорити, що в землі єсть ще багато металу.

П. Пиркет домагася, щоб більше добувати цинку, котрого потреба що-раз збільшається а продукція стоить на тій самій м'єці.

П. Менгер згадує, що в декотрих закладах гірничих робиться дуже невпорядкований і нерозважний видатки, і приводить приклади, що закупувано дорогі машини по 60 і 70 тисяч зр., котрі показували цілком неужиточними, так що продано их за старе зельзо.

По відповідах міністра гр. Фалькенгайна прийнято цілий бюджет министерства рільництва, а приступлено до наради над бюджетом министерства справедливості.

П. Форейгер робить увагу, що в національних домаганнях на переді идуть Словенці. Поляки в національному згляді задоволені, Чехи улагоджені очікуванням автономістичної новелі школьній; Словенці домагаються вже й університета, а немалом будуть віддавати домагання, що бодей цілого сенату при найвишньому трибуналі. Але ж словенський язык, такий, який живе в устах народу, так переповнений німецькими словами, що він близький німецькому языку, як новословенський язык. П. пр. Iuschi значить lustig, kranzel der Kranz, oimer das Zimer, shegen der Segen, stubs ein Stübchen, bleistift ein Bleistift, і т. д. Нинішній Словенець не єсть чистий Славянин, але м'єшанець. Є в словенському языці і багато новоукованих слів з російського, хорватського, але тих слів народ по-просту не розуміє. Отже Словенець виступає як штучний язык. Я в державного становця мушу звернути увагу на велике безбезпечество, яке лежить в штучному годівню малых індивідуальностей народних; національні свары через те стають сталими, сила цілостного монархії ослаблена, культурний розвій дуже ушкоджено, бо малі народности не можуть мати претенсії, щоб великий економічний оборот укладався побля их потреби і вимог, они мусять отже приєднати супротив великих культурних народів. Що до министерства справедливості, то сей має велике поле перед собою. Окрім розпочатої вже справи нового закона карного потребують скорого залагодження процедура цивильна і конкурсова і дуже печука справа реформи правової. Комісія для той реформи зовсім навіть не сходиться, а тимчасом чиню конфіскації зростає без кінця. Од-коля настав новий министерство справедливості, т. є. від 18. жовтня 1888, оголошено в Віденській газеті 1295 конфіскації, правда що самих 730 конфіскації побля § 66 за образу одного члена цесарского дому, з прочих 505 припадає 146 на § 65, т. є. параграф о невинності і погорді, а 191 на § 300. Цифры ті показують, що в'єсть о недавнім тайним порученню министра до прокураторів державних, щоб тріх збільшили з конякматами, єсть тільки байкою. Бесідник не хоче министр пригадувати, як він колись виступав в обороті свободи преси, коли це був в опозиції, але апостропує більшість палати, щоб розважала, як їй негодний була обставина правової, коли она була ще меншостію. — Як буде в ославленими політичними сенатами при розітних трибуналах, еще не знаю, але щора була б, щоб министр коєць зробив поліційний і кабинетовий справедливості, котра дійшла вже по-просту до публичного скапдалу і доводити несправедливість так далеко, що народ починає сумніватися о любві справедливості у наших судів. В Галичині і в інших ані на волю не поправилися. Віденський адвокат, коли має справу мати з якимсь галицьким судом, мусить су-

м'єватися, що він скоро дійде свого права. Як без жеманности поступають галицькі суди, нехай покаже один приклад. Найвищий трибунал признає в'єдненому судови кравовому р'єшати в одній справі, котра велася в одній м'єсті східної Галичини, але суди галицькі помня всіх ургенсів найвишого трибуналу не даються наклонити, щоб прислати акти. Бесідник кінчить апеляцією до министр справедливості, щоб розважав ті обави, які з м'єгх сторін против него высказано.

О відповіді министра Шенборна на інтерпеляцію п. Криваветтера в справі польського студента Дверницького і інтерпеляції п. Тирка ми вже згадували.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

На вчорашньому засіданні палати послів пропонує правительство проект до закона о уживанні галицьких і буквинських облигацій пропінційних до л'єкованя в них капіталів публичних і купальних. Вурм домагася скорого залагодження справи податку биржевого. Одтак ухвалено в другім і третім читанні закон о аніженню стони процентової при комуністичних поступованні збиванні маетку сирьбського. Фішер інтерпелював, коли правительство зрештме або знесе м'єто від добиті. Опісля приступлено до дальшої дебати над бюджетом министерства справедливості. Пос. Вахшайт промавляв в інтересі Чехів і домагася реформи найвишого трибуналу. Цукер жадав установлення польського і чеського сенату при трибуналі. Плєнер противився діленню трибуналу на відділи: німецький, чеський, польський і італійський. По тій ухвалено титул „трибунал найвишній“.

При тій „справі судівництва в поодинокіх краях коронних“ говорив пос. Фус і закликав, щоб мин. гр. Шенборн оголосив своє розпорядженні до прокураторів в справі конфіскації газет з дня 18 лютого, аби газети могли на него поклакуватися. Министр одчав відтак се розпорядженні. На тій перервано дебату. Пос. Кайзер домагася збільшення числа стацій асентирункових.

Нині або завтра скінчиться вже дебата бюджетова а з кінця дасть буде державна закрита і не збереться скорше як в осени. В слідуючій тижні відбудуться вибори до спільних делегацій.

Гр. Толстой помер. Росія стратила отже вже другого з то найпершого і найзв'язнішого проводира реакціонерів. З трійці, котру становили Толстой, Побідносцев і Катков, а котра в історії культури і цивілізації Росії полишила по собі чорну карту, оставив же лише один Побідносцев. Реакціонери в Росії можуть сумувати, але крім них не заплаче ніхто в Росії, як она широка, по смерті гр. Толстого, бо вже за его життя і за его господарки пролилось сльозь не мало. Смерть гр. Толстого єсть для Росії фактом великого ваги. Он мав побди Каткова і Побідносцева найбільше до вір'я у царя Александра III. а того значення свого уживав лише на то, щоб здумати косяк хоч-бы в найслабій і найневинній рух свободи. Коли б так було в его силі закласти свободно подумати, то він певно і се був-бы казав. В ліберальних кругах російських кажуть, що Толстой як министр просвіты викликав вигнати а бтаким же министр полиції надармо старався его єдинити. Хто буде его наслідником, годі знати, але з того, кого цар на его м'єсце замінює, буде можна вносити, чи у царя Александра III. мала більше значення і впливу лише сама особа гр. Толстого чи его реакційна система.

Гр. Дмитрій Толстой помер на запальне легкис в 66 роцк житя. Он образивався в лицей в Царському селі а бтаким працював в министерстві д'єл внутрішних в відділі для справ духовних. Тоді розпочав він студію чужих віровіровідів в Росії а наслідком той студії була книжка видана в Парижі під заголовком „Римо-католицизм в Росії“. По російськи написав він розправу о фінансах Росії аж до смерті Катерини II. В 1864 р. вменовано его оберпрокуратором св. синоду а від 1866 також і министр просвіты. Як министр просвіты виступав він р'єшучо против введення реальних шкіл і поставив молодіж университетску і гимназіяльну під надзор полиції. Коли від кінця життя царя Александра II. почалося занежити на свободу в Росії, усунуло его зовсім з служби державної. Коли на министр д'єл внутрішних покликав гр. Лорис-Мелікова, адалася, що гр. Толстой не прийде вже ніколи до власті. Смерть царя Александра II. зробила р'єшучу зміну; в Росії вернула реакція назад це з більшою си-

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: на цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереннє. — Редакція неопечатає відій од порта.

Політичне число коштує 8 кр. а в.

Оголошеня приймаються по цілї 6 кр. від одного стрічка печатної, в рубр. „Надселе“ по 20 кр. а в.

Подяки числяться по 10 зр. від стаття.

лою як перед тим а на ен чох становує гр. Толстой, котрого темершній цар зроби́в був в 1882 р. министрм д'єл внутрішних. Гр. Толстой помер не перевишив свого улюбленого і відданого плебаного плану знесення земств в Росії.

До берлінських газет доносять з Петербурга, що тамшня полиція єсть в величезній клопоті, бо з Сибіри ут'єк дуже небезпечний нигилист, а з'єстно також, що і з Цариха вилані одного нигилиста до Росії і той єсть вже в дорозі до Петербурга. Полиція має фотографії обох нигилистів, але мимо того не удалося їй их вислідати.

Кілька дасть тому назад приймає цар на аудієнції в Гатчині японського князя Такехито Арісуґава в присутності царя і наслідника престоло. Князь вручив царю ордер цесарскон зв'язи японської. Одсея царство запросило князя на с'їданнє. Нині має князь в'їхати до Москви.

Як вже з'єстно з телеграмм вибрався король Гумберт дня 19 с. м. до Берліна. Характеристичним для сен подорожі єсть, що король поїде через гору св. Готарда і буде по всім ймовірности вертати тою самою дорогою, щоб не в'їхати через полудневий Тироль і не дати причини до яких ірідентичних демонстрацій.

В італійському парламенті розпочалась овогды дебата над інтерпеляціями, поставленими в справі африканської. О скільки з справоздані італійських газет видко, то депеша гр. Антонеллоґо о ситуації в Абессинії викликала досить значне успокоєннє в Італії. Антонеллі потверджує смерть негуса і доносить, що король Менелік оголосив негусом Абессинії і мав рух до Адум, щоб в с'їм святій м'єсті короноватися на короля цілої Абессинії. В его дружині єсть також і гр. Антонеллі. Прихильники правительства хотять поставити в парламенті резолюцію, котра лишила-бы правительству зовсім свободну руку і лишила правительству до волі способи, в якій оно хоче боронити інтереси Італії і чи має заняти Асмьру і Керен, чи нї. Взагалі через депешу Антонеллоґо поправилось становище Креспіґо значно, а він певно використає тепер ситуацію для своїх плянів.

О великій битві під Мераміо, в котрій р'єшалася судба Абессинії, подають італійські газети таку в'єсть з Массави: Битва скінчилась дня 9 марта. Три дні боролися оба війська, аж вкінце побіда перехилилася на сторону Магометан. Першого дня битви (7 марта) удалося було Абессинцям відперти дерев'яні і багато з них забрати в полон. Але вночі прийшла дерев'яна поміч і они з с'їмими силами напали на Абессинців, котрі зовсім напад не снідалися і д'єлотно лише з великим трудом могли устояти супротив напору Магометан. Сего дня ранено також і негуса, а бит згибну як може під впливом горячки казав всіх зловлених дерев'янів числом 2000 поубивати. Досвідка третого дня надів негус на себе святочну одягу, с'їв на коня і повів попереду своє войско до борби. Лежав що оба войська стр'їлися з собою і розпочали борбу, як вже негус одержав тяжку рану в шию і повалився з коня. М'єж Абессинцями настав тепер страшний переполох і они почали в'їкати. Разом з негусом погнали Рас-Агос, Рас-Ала і багато ще других полководців а около 30.000 убитих Абессинців покрило поле битви. Перед своєю смертю именував негус свого брата Рас-Мангашу своїм наслідником і королем, а все полководці, що пережили битву, признали его своим королем, хоч правда, що лише на так довго, доки це дихав король Оганьєс, бо зараз по его смерті почалась усобиця.

До Pol. Cong. доносять з Константинополя, що там прибула дня 2 с. м. депутация Ормен в провинції Муш в Малій Азії в числі 500 людей в демонстративній спосіб домагалася справедливості для себе. Ормене усталилися перед б'єном бюро вел. вєв'єра і почали наразь страшно кричати і жадати справедливості. Рівночасно подали они вел. вєв'єрові просбу, в котрій доказують, кільки то они мусять натерпітися від Курдів. Недавно тому напали були Курды на орменський села, знесиливали 400 д'єчат орменських в очах родичів а бтаким их жаждем с'їзали. Коли вєзр'єл одповід депутаций, що він розс'їдти их жалобу і в'єзми их в оп'єку, то они почали розходитися спокійно, але в грозили, що коли вже тепер Порта не виступить в их обороті, то они будуть просити Росію, щоб она забрала их провинцію. Са погроза зробила в Порті велике враженнє. З другої сторони настало м'єж Орменами в Константинополі велике обуреннє, б) побія наслідних в'єстей положе в провинції Муш єсть дійсно дуже прикре. Припускають загально, що правительство турецьке в'єзмиє тепер енергично

до дѣла и буде старатися удержати порядокъ и безпечность въ брѣвѣнскихъ провинціяхъ.

Въ анти-династичныхъ кругахъ въ Букарештѣ оповѣдаютъ собѣ слѣдующій слова русскаго посла Хатрова: „Я мавъ досѣ дѣло лишь съ однимъ Фердинандомъ въ Сербіи, а теперь маю ажъ съ двома Фердинандами. Тымъ лѣпше, возьмуться оба за руки и помаширують до Нѣмечины, що буде далеко веселѣйше.“

Въ Яссахъ маѣ Хитрово своего зручно-го заступника въ особѣ вице-консула Лермонтова звѣстного добре такожъ и въ Букарештѣ за часу розрухѣвъ въ мѣстѣ въ днѣхъ 26 и 27 марта 1888 р. Лермонтовъ поступивъ отже въ Яссахъ зовѣмъ такъ якъ Хитрово въ Букарештѣ. Овъ стоить въ тѣснѣй звязи съ всѣми проводарями болгарскій партіи, котра выступавъ рѣшучо протѣвъ короля и династіи Гоцецоллербергъ, зноситься съ всѣми верствами населенія а тогдѣ навѣтъ не жалувъ пойти де до якого пбдрядившого лѣкалю на передмѣстю, де народѣ забавляеся. Фактомъ есть, що правительство румынское левѣ вжѣ може опертиса русскаго вилывови.

Въ Букарештѣ ходитъ поголовно, що на слѣдѣнѣ престолоа, кн. Фердинандъ маѣ заручитися съ княгиней Васторією, сестрою цѣсаря Вильгельма, тою самою, котра своего часу мада бѣдаватися за кн. Батенберга. Поголовка ся не конче имовѣрна.

Англійскій газеты подають вѣсть, що русскаго посоль въ Константинополи старався наклонити Порту до того, чтобы она заключила съ Россією угоду, послиа котрой надзоръ надъ Босфоромъ и Дарданелями прислугувавъ бы исключительно лишь Туреччинѣ и Россіи. Коли-жъ Порты не давала на се бѣдѣ, почавъ Нелидовъ наставати на сплату зягающихъ рѣтъ бѣдководнаго военнаго. Вел. везирова удалося залагодити сѣю послѣдню справу а Россія предлагала тогды Порты заключене угоды, послиа котрой Туреччина обовязалася бы бути нейтральною на случай войны. Порты не пристала на ту угоду.

НОВИНКИ.

— Безворотный субвенциі удѣливъ краевый выдѣлъ: выдѣловъ повѣтовому въ Вродахъ на будову повѣтовой дороги съ Бродѣвъ до Тернополя въ сумѣ 14,000 зр.; выдѣловъ повѣтовому въ Косовѣ на будову громадскыхъ дорогъ Косовъ Жабѣ и Куты-Гриная 4000 зр.; выдѣловъ повѣтовому въ Золочевѣ на будову громадскій дороги съ Красного до Борткова 3000 зр.; выдѣловъ повѣтовому въ Жидачевѣ на будову мосту на рѣцѣ Стрыю на громадскій дорогѣ подѣ Жидачевомъ яко безворотну підмогу 2000 зр., а яко безпроцентову позичку 8000 зр.; выдѣловъ повѣтовому въ Ланьцутѣ на будову повѣтовой дороги съ Ланьцута до Лежайска 6000 зр.

— Въ церкви чч. Василиянокъ у Львовѣ складати будувъ въ недѣлю 12 н. ст. маѣ обѣтъ монашій панни Ю. Кочоровска и С. Мыслова. Вир. митрополитъ Сильвестеръ одправитъ о 9-той годинѣ рано торжественну службу Богу.

— Огонь. Въ недѣлю мѣжъ 9 а 10 годиною, коли въ господарѣ разомъ съ родинами були въ церкви на богослуженіи и лишь дѣти полишилися дома, займився въ Болестрашичахъ, пов. перемыского, огонь съ незвѣстной дои причины и зничивъ при сильномъ вѣтрѣ 16 господарствъ селянскихъ съ всѣми будынками та засобами збѣжа и пашѣ. Худоба була въ поли, шкода значна, бо лишь шѣсть господарствъ було обезпеченихъ.

— Противъ трехъ львовскихъ адвокатѣвъ д-ровъ Кратера, Бѣлинского и Пайонка, завѣдательвъ массы конкурсово упавшого товариства кредитового мѣского, веде львовскій судъ дохажения карий. Въ ч. 128 Kurjer a Lw. умѣтивъ купецъ К. Фр. Поповичъ съ Тернополя одинъ цѣкавый образокъ въ господаркѣ конкурсово того товариства. П. Поповичъ ще передъ 1878 рокомъ въ Буачи заручивъ за одного ремѣтника 70 зр. въ товариствѣ кредитовомъ. Одъ того часу нѣхто не экзекувавъ той сумы, ажъ въ р. 1887 судъ тернопольскій переводить на п. Поповича экзекуцію и каже ему: за тыхъ порученихъ 70 зр. платити 189 зр. Съ акту экзекуційного довѣдуся п. Поповичъ, що зарядъ массы конкурсово продавъ тую претенсію д-ровъ Войтѣхови Салончикѣ, адвокату въ Сяноцѣ и бѣтъ то тую претенсію 189 зр. стѣгае одъ ручителя. По довѣдѣхъ листовныхъ торгахъ съ п. Салончикою набула одъ него въ дорогѣ десѣи тую претенсію третя особа для п. Поповича за суму 127 зр. Фактъ сей кидаетъ ярке свѣтло на господарку конкурсову завѣдателя массы конкурсово д-ра Кратера и судового директора товариства д-ра Бѣлинского. Зарядъ массы выставивъ самъ певній претенсію товариства на лизитацию д. 29 двѣтня 1886 р. и на той лизитациі д-ръ Салончикъ набувъ тѣ претенсіи за 20% (за 100 зр. 20 зр.) Черезъ то зарядъ скривдивъ масу конкурсову и членѣвъ о 80%. Порученый довѣтъ п. Поповича 70 зр. продавъ зарядъ д-ру Салончикѣ за 14 зр., а бѣтъ взявъ потому 127 зр., отже на 14 зр. заробивъ 113 зр., и о тыхъ 113 зр. скривдивъ зарядъ масу и членѣвъ товариства толькы при томъ одномъ випадку. — Д-ръ В. Салончикъ, нинѣ адвокатъ въ Сяноцѣ, бувъ

конципиентомъ у адвокатѣвъ Кратера и Пайонка. Якъ видко въ актѣвъ конкурсовыхъ, д-ръ Салончикъ закупивъ негипотечный претенсію товариства съ округа бучацкого въ квотѣ 2,666 зр. 93 кр. за 397 зр., отже несповна за 15 2/3 %. (Гипотечный претенсіи съ того округа закупивъ за бѣзцѣтъ самъ д-ръ Кратеръ для себе, хочъ яко управитель массы не вольно ему було лизитувати.) Письмо п. Поповича переслала редакція Kurjer-a судіи слѣдуючю, прокураторіи львовскій и министрови гр. Шенборнови.

— Рада звязиова въ Бернѣ выдала въ Швейцаріи за участъ въ цѣрихской пригодѣ въ бомбамъ а взгляды на належанье до русскаго партіи террористичной отой особы: Ал. Дембонго, техника; Юр. Прокошѣва, механика; Марію Гинцбургъ, студентку медицины; Юр. Бека, учителя; Исая Кассиоша, землера; Еман. Гуревича, техника; Макс. Пилипова, техника; Кафянца, техника; Генр. Френкли, студента медицины, Ал. Сизосева, купца, Софію Шайнцесову, студентку медицины — всѣ они походятъ въ Россію — и правника Володимира Волковича alias Теодора Каспарка, родомъ зъ Львова, та философа Феликса Даминского зъ Галичины.

— Бѣлка воляды. Gazeta Przemyska пише: Въ недѣлю мѣжъ 5 а 6 годиною по полудни забавлялись въ кормѣхъ на Выгодѣ воляки 10 полку и сторожѣ каменницѣ К. При угоченіи почали сваритися и оденъ волякъ кинувъ склякою въ лице сторожа такъ сильно, що той окровавленный повалился на землю. Воляки вынесли сторожа на луку и тамъ почали его копати. Пристрасть воляковъ такъ збѣлшилася, що оденъ зъ нихъ, той самъ що кинувъ склякою въ лице сторожа, добувъ багнетъ и уганяючи по Новѣй дорогѣ, хотѣвъ побѣти переходящихъ людей, якъ се случилось панови О., урядничихъ касы задатковои. Ту напасть бачивъ вермайтстеръ артилеріи и зовѣзавъ воляка яко старшій, чтобы сховавъ багнетъ и побѣзавъ съ нимъ на однакъ. Бутный волякъ не услухавъ того розказу и ще почавъ бѣгровжуватися багнетомъ вермайтстеру. Тогдѣ вермайтстеръ добувъ шаблѣ и брѣвничихъ зривавъ тяжко воляка въ праву сторону груди. Воляка бѣзвѣла до войскового шпиталѣ, сторожа до загальнаго шпиталѣ а вермайтстеръ ставився передъ войсковыми властями и его увязнено. Гарно забавляеся!

— „Газета Наддѣстрийская“, двотыждневникъ политично-сусѣбный, выходящій въ Дрогобичѣ одъ шести лѣтъ подѣ редакціей п. Едмунда Леопа Солецкого, перестала одъ 1 мая выходити на часть необожений, зъ той причины, що одвѣчальный редакторъ, засужденный ц. к. судомъ окружнымъ въ Самборѣ за оскорбу маестату на кару 6-мѣсячною вѣзничю злочинствъ жалобу неважности и мусить весь часъ вольный одъ занятя факховаго (инженерскаго) обернути на выгоतोлене и переведеніе своей личной обороны. Бажавъ доброго успѣху редакторови „Газеты Наддѣстрийской“, котра все дуже прихильно бѣдѣлася до Русинѣвъ и до справъ рускихъ!

— Грошъ ко. Тхуржницкого. При розправѣ судовѣй за злочинство, доканане въ Кукизовѣ на ко. Тхуржницкимъ, орѣкъ трибуналу, чтобы грошъ ко. Тхуржницкого задержати въ судовомъ депозитѣ. Хотѣй здитинѣль старецъ вжѣ тогдѣ сильно напиралъ, чтобы выдати ему грошъ, то трибуналъ одмовивъ сего и цѣла справа збѣшла на дорогу цивилину. Теперь поршивъ судъ краевый на основѣ згѣднихъ ореченъ лѣкарскихъ, констатуючахъ, що ко. Тхуржницкій есть при здоровѣмъ разумѣ, чтобы не розтяти надъ нимъ курателѣ и выдати ему зъ депозиту цѣлый маестокъ.

— Вирадена дитина. Передъ двома роками, въ червни 1887, пришовъ до бѣдного сторожа каменницѣ въ Черновѣхъ, Федька Стефуракъ, незнакомый селянинъ и просивъ о ночлѣгѣ. Селянинъ назвавъ себе Николоу Аничомъ и подавъ, що вертае зъ однуцу сучаскаго до села подѣ Станиславовомъ. Стефуракъ принявъ незнакомаго на ночлѣгъ, а за те почали гоститися горѣвкою. Коли рано Стефуракъ пробудився, не заставъ своего гостя, а заразомъ и своей 7-лѣтної дѣвички Маріи. Стефуракови осталася ще 2-лѣтняя дѣвчинка. Стефуракъ понавъ въ розпуку по стратѣ своей дитины, а коли велкій допыты и розслѣды не довели до успѣху, майже збожеводивъ. Тогдѣ пришло ему на гадку, пойти по Галичинѣ и Буковинѣ та глядѣти своихъ дѣтокъ. Нужденно приодѣтый, безъ грошей, напастованый жандармами, бо не мавъ нѣкакихъ панерѣвъ, ходивъ бѣдный отецъ одъ села до села, одъ мѣста до мѣста и розпытувався людей о свою дитину. Коли не мавъ вжѣ нѣкого вѣсти, стававъ на роботу, зароблявъ колька зр. и зновъ ишовъ дальше. И такъ перевандрувавъ пѣвтора року по всѣхъ Галичинѣ и Буковинѣ а не найшовъ дитины. Вѣдючи перемерла его журба о молодшу дитину, котору лививъ на ласцѣ знакомыхъ въ Черновѣхъ и бѣтъ поршивъ вернути домѣвъ. И вертавъ зломаный довгою дорогою и збѣлшеною розпукою. Такъ переходивъ онъ въ лѣтѣмъ с. р. черезъ село Дзвинячку надѣ Дибетромъ коло Залѣщикъ. Сонце клонилось до западу, на дворѣ стало темно, морозъ почавъ тѣснѣти. Стефуракъ минувъ село, не вступивши до нѣкого, бо вертаючи вжѣ не шукавъ дитины. На краю села переходивъ онъ коло послѣдній хаты, коли наразъ выбѣгла зъ нея мала дѣвчинка, бѣса, безъ хустинки. Стефуракъ приставъ, мимо волѣ зъ довгою своей прищипки видився въ марне лице дитины и голосомъ, якимъ вѣтаемо давно не виданій особы, крикнувъ „Марійко!“ Дѣвчина оглянулася а бѣгавъ кинулася до подорожнаго зъ окликомъ: „Мой та-

ту!“ Найшовъ дитину, закончилась его одиссея, але ще не конецъ его пригоды. Найшовъ Стефуракъ дитину, але не одобривъ ея, бо селянинъ — а се той самъ, що у него почувавъ — перечати оповѣданію Стефурака. Называвъ бѣтъ Яковъ Оршовскій и есть музикоу въ Дзвинячѣ. А що Стефуракъ не мавъ панерѣвъ, то и побѣтъ Дзвинячки не порадовъ ему. Вернувъ Стефуракъ до Черновѣвъ, занедажуваъ тяжко и пролежавъ три мѣсяцѣ въ якѣмъ комбѣчинѣ. Теперь подужавъ а першимъ его дѣломъ було внести прошеніе до черновѣцкаго магистрату о помѣчь въ бѣздысканію дитины.

— Въ Выжицѣ надѣ Черемошомъ одержала гр. кат. церковь одъ Хв. Дирекціи заряду лѣбѣвъ, товариства акційнаго, черезъ Ви. директора Альф. Любѣнецкого за стараньемъ и просьбою вельми благороднаго и боголюбиваго комисаря ц. к. старосты выжицкаго Ви. Ант. Свораковского сто однопѣлѣвъкѣ вартости 90 зр. ав. на общалованье двоухъ вѣжъ церковныхъ. За той даръ маю честь выше згаданнымъ Добродѣямъ, именемъ власнымъ якъ и именемъ цѣлой гр. кат. громады выжицкой прилюдно всесердечнѣйшу аложасти подяку. — Выжицѣ 8 мая 1889. — Пейдѣръ Бѣбѣкесичъ, гр. кат. парохъ.

— Новакъ, увязненный въ Монте Карло, де за сѣвъ до гры, сиренѣвиривши въ вѣдѣнскомъ банку 100,000 зр. свои жены, утѣкъ зъ тамошней вѣзничѣ и счезъ безъ слѣду.

— До лизитациі Законопана стануло вчера въ Новѣмъ Салѣхъ колька партій, и такъ: Товариство охороны Татрѣвъ, галицкій фондъ религіный, д-ръ Колишеръ и Яковъ Гольдѣнгеръ, котрый бувъ закупивъ Законопане на першій лизитациі. Коли на лизитациі дѣйшли до сумы 420,000 зр., приступивъ ще д-ръ Реттингеръ зъ Кракова въ имени гр. Вол. Замойского и зложивъ надѣломъ. Лизитациі закончилась тымъ, що Законопане купивъ д-ръ Реттингеръ для гр. Замойского за 460,002 зр. Товариство охороны Татрѣвъ, котре збѣрало акціями лишь 70,000 зр., лизитовало до высоты 425,000 зр., а теперь дѣстанутъ всѣ акціонеры назадъ свои грошѣ. Вѣсти, мовѣ-то архикн. Альбрехтъ хотѣвъ купити Законопане, показались неправдыми.

— Найбѣльшій мѣдѣтъ стане незадовго надѣ каналомъ Ла-Маншъ помѣжъ Калѣе и Довромъ. Планы сего мосту вжѣ выготовленъ и затверженъ комисією, зложеною зъ англійскихъ и французскихъ инженировъ. Довгота сего мосту буде на 37 килом., а побѣды залѣзничій будутъ ити 50 м. понадъ плесомъ моря. На кождѣмъ стовпѣ буде лѣхтарня электрична.

Наука, штука и литература.

— „Житѣ св. Ивана Золотоустого. Написавъ для народа о. К. Селецкій.“ Подѣ такимъ заголовкомъ выйшла накладомъ товариства „Прозвѣты“ 4-та книжочка за рѣкъ 1889, а 113-та зъ порядку. Въ малѣй 8-цѣ, 31 сторѣвъ, въ образкомъ представляющимъ св. Ивана Золотоустого. Цѣна книжочки 7 кр.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

выпробованъ и певній средства косметичный,

одначенъ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня.

Одѣйокъ таниновый, взмѣняющъ и подпомагающъ волосу росту. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, взмѣняющъ корѣнь волоса и запобѣгаетъ выпадѣть волосу. — Слоиъ 80 кр.

Вода атеньска, до змыванія волоса, запобѣгаетъ творитися парѣлямъ, одсѣвѣжувъ, робить трѣвальми барву и полмскъ. — Фляконъ 80 кр.

Одѣйокъ хино-таниновый. Дѣла знаменито на корѣнь волоса и на порѣстъ волоса. Въ случаяхъ де въ пасѣдѣтъ недуга выпада волоса, вызывавъ вельми цѣлюще дѣланье. Вжѣ по ужитю одной фляшки можна добавити порѣстъ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устѣ, кромѣ приемного, скрѣпляющаго смаку и запаха, дуже користно дѣлаетъ на яса и губѣ. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный, до чистенія зубѣвъ. Надае первому бѣлѣтъ, бѣдѣлая камень и клясы, котры наводѣтъ боль и порохнавыѣ зубѣвъ. Пуделко 30 и 60 кр.

Виолинъ средство противъ прѣти рукъ и пахѣ. Фляконъ 50 кр.

Вода львѣвска. Приемный, нѣжный и доготрѣвалый запахъ той воды здѣлаетъ се, що въ Антверпѣ на выставѣ всемирной збѣстала публично прокламована и бѣдѣлана. Цѣна флякону меншого 80 кр., большаго 150 кр.

Нигретина. Выборне средство до фарбованія въ сейчасъ волоса на трѣвалу и красну барву черну и темну; есть цѣлющѣ нешкѣдливе а въ ужитю цѣлющѣ поедичне. Цѣна 1 зр.

Бѣлѣи и гарній руки. Найбѣльше червоный и поладаный руки выбѣлываетъ и выпѣжнѣетъ по колькаразовѣмъ патертю Кремль ростинномъ. Слоиъ 80 кр. 259 44—?

Смаровило литовскѣ до обуви и шѣбѣ, мычить шѣбѣ, робить ея непрѣмающею и трѣвалоу. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣкъ Валовѣ. Въ филиалъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ринѣкъ ч. 2.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 10. мая. Страйкъ горниковъ въ копальныхъ вугля въ Вестфалии прибавъ величезный розмѣры. Богато фабрикъ и гутъ залѣзничихъ мусѣло застановити роботу. Фабрика пушокъ Крупна въ Ессенѣ мусѣла такожъ застановити роботу а теперь спроважуе вуголь зъ Шлеска и Англии. Вчера вѣдѣла ся въ сѣй справѣ нарада министерства державнаго подѣ проводомъ кн. Бисмарка.

Константинополь 10. мая. Завтра выѣзжаетъ турецка депутация до Берлина, котра маѣ вручити цѣсареви и цѣсаревѣй высокій ордеръ турецкій. — Вулковичъ выѣхавъ на одкрыте работы около новон залѣзничѣ Ямболѣ-Бурлае въ Болгаріи.

Занзибаръ 10. мая. Капитанъ Висманъ побивъ проводира арабскихъ ворохобниковъ, Бушпра. Страты Арабѣвъ выносятся 80 убитыхъ и 20 взятыхъ въ полонъ. По сторонѣ швѣдской убито 40 людей, а кольканащѣ ранено. Бушпри утѣкъ.

Ессенъ 10. мая. Вчера пришло мѣжъ войскомъ а жителями до бѣйки, въ котрой двоухъ людей убито а богато показѣчено.

Парижъ 10. мая. Кн. Омаъ складалъ президентови гратуляцію по причинѣ неудачъ замаху на него. Булянке маѣ досѣтъ небезпечно занедажати.

Надослане.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 330 0

спеціальности и универсальний средства французскіи и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ инші фармы оповѣшувані.

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломыи, Стрыю, Сянитѣи и Самборѣ

продаетъ:

Косы по 20 кр. (бракъ), по 40 и 50 кр. (пай-лѣный).

Серпы по 25 и 30 кр.

Зѣ фабрики братѣвъ Шуликѣвичѣвъ:

Паути Нр. I. зр. 7-60, Нр. II. зр. 11; Ко-

лѣшниця зр. 6.

Паужки-оборѣтѣ до булѣтъ въ двоухъ частяхъ 18 зр. 2948

Камениця у Львовѣ въ рѣнку на продажѣ або въ замѣну за землю. „Азѣ“, р. restante, Львовѣ.

Кандидата адвокатуры глядае одъ 1 червни 1889 адвокатъ д-ръ Бучинскій въ Станиславѣ. 2956 1—3

РУ.

павлячи, шѣтки, подушки сѣліяной лосей, афатини и шѣпраній штаны, — простирала, бандажъ, сусѣпноры и всѣ вырѣбы рукавичный

2537 поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жадање даромъ.

Мучка зѣ костей

препарована кислотоу сѣрчаномъ, найуспѣшнѣйшій навозъ подъ всѣмъ засѣвомъ веснянъ и

Порошокъ до корму

маючий около 85% чистаго фосфору ваннистого, вельми успѣшный додатокъ до корму для всѣхъ звѣратъ домовыхъ и дробю всѣлкого рода; вилывае на сильный розвѣдъ костей будучою худобою, прѣспѣнья выпашеніе, значно побольшае обильность молока у корѣвъ и продукцію яецъ у дробю.

Пакетъ на пробу, заключающій нетто 4 1/2 кильо порошокъ, высылае одворотною почтою за надослаивемъ переказуна зр. 1 1/2 за опакываньемъ и оплатоу порта до кождѣи почты въ Австріи и Нѣмечинѣ.

Описъ и способъ ужитія якъ Мучка зѣ костей, такъ и Порошку до корму, на жадање безплатно и франко.

Фабрика вытворѣвъ химичныхъ и навозовыхъ Спѣлки компан-дитовѣи

Юліяна Ванъа

у Львовѣ ул. Ягайлоньска ч. 12.

Матеріи вовняній на сукні дамскій найновѣйшій

Метеръ одъ 45 кр. и выше

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавецъ и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей.

Палѣръ зъ фабр. Черлѣнскою.

Зѣ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Воднарского.

— Се-бъ то мова про старшу дочку? — промовивъ о. Федѣръ.

— Еге, — отказавъ и Хоцѣньскій. — Чого тѣ сидѣти та хлѣбъ батькѣвскій збавляти, коли вона буде щаслива и за Середѣньскимъ?

Хоцѣньскій знавъ, що сѣмь дочокъ сидѣло на шиѣ въ о. Федора, и богословы навѣтъ обминали старшихъ дочокъ.

— Про мене, — одвѣтувавъ о. Федѣръ. — Але-жь треба жѣнки й дочки спытати. Коли въ ихъ згода, то про мене хочъ и поклоны бити. Въ мене дочокъ — хочъ на продажъ!

— Та молодіи вже давно згодились! — промовивъ Хоцѣньскій. — Я вже то добре знаю.

— Пѣду пораджусь изъ своею старою, — сказавъ о. Федѣръ и выйшовъ до другой хаты.

— И не говори! — промовляла стиха матушка въ третей хатѣ. — Не дамъ я свои дочки за свѣтскаго! Пѣдождѣмъ трохи, може хто навернется.

— Нѣчого намъ богословѣвъ ждати! Вони сватаються, де сотнями пахне. А якій нашій достатки, про те знаютъ усѣ. Хиба-жь мало богословѣвъ перебуло въ насъ? А чи спытавъ хочъ одинъ? Не оддамъ дочки за Середѣньскаго, то дамо за дяка. А по моему, вже лучше йти за панка, нѣжь за дяка. Все таки буде Ганя панѣ, а не дячиха.

— Боже-жь мѣй! Але-жь вона буде не духовна! Нашъ рѣдъ увесъ духовный, одна Ганя наша одрѣзниться. Та ще який вѣтъ вѣры? — Сльозы выступили на очахъ у матушки.

— Про вѣру хто його знае! Вѣтъ здається и нашимъ и вашимъ, и до костѣла и до церкви. Даваймо

дочокъ, поки женихи трапляються, бо потѣмъ и такихъ не стане.

— Якъ хочь! Ганя сама каже, що їй не йти за богослова. А минь жаль. Першу дитину видаємо, та й то Богъ зна' якъ, за якогось Ляшка чи недовѣрка. — Матушка залилась слъзми и не змогла далѣ слова промовити.

— Будуть люде нарѣкати на насъ, — промовила далѣ мати, втираючи слъззы хусточкою. — Буде Ганя нещаслива, — скажуть, що мы втопили своихъ дитя. Коли-бъ же вѣтъ бувъ хочъ добрый, а-то хто його знае, що воно за людина! Я мати своѣй дочкѣ. Чуе мое сердце щось не-добре. Чи щаслива-жъ буде вона зъ нимъ?

— А хто-жъ його вгадае? Якъ бы пакъ знати, що колись буде! Правда, й Ляхи бувають добрі люде, а вѣтъ таки не цурається нашої церкви. Боже ихъ благослови! Мѣжь ними є любовь, а де любовь, тамъ и щастя. А хибя-жъ мы не були щасливѣй, хочъ були обое дуже вбогѣ?

Симъ словомъ матушка трохи заспокоїлась. А о. Федѣръ пѣшовъ сповѣстити пана Хоцѣньского, що вѣдъ старыхъ жодной претичвны не має.

Не горлиця за дѣтками лѣтнимъ вечеромъ у лузѣ жалѣбно воркуе, — то рѣдня мати передъ заручинами за дочкою молодою плаче та сумуе:

— Иди, дочко, коли твоя добра воля! не силуемо тебе. Коли будешь щаслива, дякуй своѣй долѣ. А якъ будешь слъззы лить, ввесь своѣй вѣкъ тужити, не нарѣкай на мене, не нарѣкай на батька. Чи я-жъ не мати своѣй дитинѣ? Чи я-жъ не бажаю, Господа не благаю рано й вѣчѣръ, щобъ мои дѣти були щасливѣй, хочъ й не багатѣ? Чи я бѣ тебе, моя доню, не обзоло-

тила? Чи я бѣ тебе не оддала за богослова, якъ бы сила моя, якъ бы воля моя! И теперь я за тобою плачу, — промовляла мати, обнявши Ганю, — и теперь боюся дати тебе въ чужій, небезпешній руки! Лучче-бѣ я тебе пѣдъ шумъ пустила, нѣжъ мала отъ-такъ выдавати! Будешъ, Ганю, безталанна, — не кляни, сердце, своен матери!

Не зозуля въ зеленѣмъ лузѣ веде передъ межъ галочками, — то молода зговорена виходить на заручины зъ молодыми сестрицями.

Обсѣли сестры, якъ галочки, навкруги всю свѣтлицю. Зацвѣла свѣтлиця о. Федора двочими личками, та все чорными очима, та чорными бровами, якъ горѣдчикъ цвѣте на веснѣ. Сама Ганя, повна й здорова, була схожа на рослину, що выросла на добрѣй, влагкѣй землѣ, поливана дощемъ, завше освѣчена сонцемъ.

Молода, кажутъ, все буває гарна. Гарный пупанокъ межъ зеленымъ листомъ, але красча квітка, якъ розгорне свѣй увесь роскѣшний листъ й розпустить навкруги себе пахощѣ. Ганя сидѣла коло молодого въ повнѣй двочѣй красѣ, якъ макѣвка раннимъ ранкомъ, що тѣмъ-жъ ночи розпустилась изъ пупанка. Зъ тѣхъ лицъ ще не сплыли тѣ румянцѣ, що выступили при однѣмъ словѣ хлопця-чорнобрывця: „Чи будешъ ты, мила, на вѣки мою?“

Мати сѣла проти своен дочки и очей зъ неи не зводила.

— Бровы твои, сердце доню, бровы чорнѣ, кому-жъ вы достаетесь? чи другови, чи ворогови? чи доли, чи недоли? Не почорнѣете вы въ роскоши, коли-бѣ же вы рано не злияли въ нуждѣ?

Взявъ жаль сердце матерѣ.

Пань Хоцѣнскій блискотѣвъ сѣрыми вышпелеными очима на молоду, на молодыхъ вѣ сестеръ, якъ той вовкѣ, що залѣзе до овечокъ у кошару. А Середѣнскій сидѣвъ поручъ изъ молодою, хорошій, молоденькій, наче той молодикъ на небѣ. Зъ-за стола выглядали його очи тихі, губы осмѣхающі, густі кучерѣ. Його раде лице все свѣтилось и блищало веселостю, мовъ у хлопцяка, тодѣ якъ його або похвалять, або по головцѣ поглядать, або дадутъ дуже доброго гостинця.

Одинъ о. Мойсей сидѣвъ похнюпившись. Невесела думка лежала въ його на серцѣ. „Коли-жь то мнѣ доведеться выдавати дочокъ за-мѣжь, женити сынѣвъ?“ була въ його така думка. Поглядавъ вѣнъ ласкавыми очима на молоду, теплымъ поглядомъ на чужихъ здоровыхъ хорошихъ дѣточокъ, а його батькѣвське серце ажъ болѣло. Въ йому прокидалися батькѣвскі инстинкты, заворушилася потреба любви до дѣтей, невгамована потреба щастя великого, хочъ и неспокойного та болячого, — мати й годувати дѣтей, тѣшитись и болѣти ними, а потѣмъ выдавати ихъ за-мѣжь або женити. И заздрено йому стало чужимъ дѣтямъ, чужому щастю, навѣтъ чужому клопоту.

Всѣ сидѣли и бѣльше думкою думали, нѣжь говорили. Буває часъ, де потрібнѣйше красномовне мовчання, нѣжь говорливе слово. О. Федѣръ, по своѣй удачѣ, бувъ не зугарный наладити мову на тонъ дуже поважный, нежартовливый, и тежь мовчавъ.

Коли се зъ другои хаты одчинилися дверѣ. У свѣтлицю вступила стара бабуса, одягнена чепурненько, въ бѣлу сорочку, въ чорну спѣдницю зъ червоными квѣточками, и завязана чорною хусткою. Поцѣлувавши о. Мойсея въ руку, вона хотѣла приложитись и до руки Хоцѣнського. Вѣнъ не давъ руки, бо при людяхъ Лахи

не дають руки цѣлувати. Бабуся принесла въ рукахъ килимъ и почала розгортувати въ кутку передъ образами. Всѣ встали. Въ молодыхъ запалились щоки полумямъ. Мати не вдержала слѣзъ, якъ молоді стали на килимъ и почали бити поклоны. Їй здалось, що дочка вже ступила на хистку кладку зъ-вѣдокбъ посується въ воду. Всѣ сестры, дивлячись на матѣрь, и собѣ поскривлялись.

О. Мойсей прочитавъ тихо молитву. Його голосъ тихій, зъ недужихъ грудей, тремтѣвъ одъ жалю. Зъ-за дверей выглядала бабуся й дѣвчата. Побили молоді поклоны, поцѣлювались изъ старыми, Ганя поцѣлювалась зо всѣма сестрами и зъ бабусею. Панъ Хоцѣньскій надувся, вырѣвнявъ спину, щобъ наддати собѣ ще бѣльше поваги; його живѣтъ страшенно выпнувся якъ здоровенный гарбузъ, що инодѣ на продиво вродить у городѣ межъ меншими.

Та-жъ сама бабуся ввійшла въ свѣтлицю и вынесла на пѣдностъ пляшку вина и чарки. Всѣ почувли, що церемонія скѣнчилась и почався звичайный часъ. Всѣ загомѣли, сестры почали шептатись, молодой почавъ тихо говорити зъ молодою.

Побрали чарки въ руки.

— Теперъ, Ганю, такъ! — промовивъ о. Федѣръ, взявши чарку, — або панъ, або пропавъ! Будьте-жъ вы щасливі въ-двохъ у парѣ, якъ и я щасливо изживъ свѣй вѣкъ. А ты, Иванъ Станислѣвовичъ, жалуйте мою дочку, коли берете клопѣтъ на себе, а то ще якъ схочу, то й не оддамъ!

Годѣ вже тобѣ жартувати! И тутъ не обѣдешся безъ жартѣвъ, — промовила матушка. — Пѣшли-жъ, Боже, вамъ зъ неба, чого тѣльки треба! Дай Боже вѣкъ

довгий и щасливый! — приказала Марія Василівна до чарки, втираючи сльози.

— Де-жъ вы, панечу, будете священникомъ? — промовила смѣливо бабуся до молодого. Вона виглядѣла всѣхъ дѣтей о. Федора и молоду, Ганю, и була домашнимъ чоловікомъ у господѣ, а дѣтямъ здавалась близькою родичкою. — Чи далеко завезете нашу панну? — спытала бабуся.

— Всѣ засмѣялись.

— Я не буду священникомъ, — одказавъ Середняській, почервонѣвши на лица.

Бабуся очи вытрѣщила.

— То наша Ганя не буде матушкою? — спытала вона въ Марію Василівну.

— Не буде, Мотре.

— А чимъ же вона буде?

— Вона буде панѣ.

— Охъ минѣ лихо! Нехай Богъ боронить! — захопилась стара, й сама не зоглядѣвши. — Вы, панечу, лучше выстарайтесь на священника!

О. Федѣръ кивнувъ бабѣ, щобъ вона йшла собѣ до кухнѣ, не соромила панѣвъ.

А тымъ часомъ у дѣбалой господинѣ панѣ-матки вже й обѣдъ постигъ. Вона попрохала всѣхъ у столову хату до обѣда, а бабуся розказувала въ кухні, що ихъ Ганя не буде попадею, а буде панією. Пішла про тее чутка по селу, загомонѣли молодиці. И не разъ, зострѣчаючись зъ Ганею, благали її добрі люди не йти за пана, а дождати священника.

Тыжнівъ зо три зоставалося ще до весѣля. Тыжнівъ зо три безъ перестану чути було весѣльний цѣнѣнъ що дня и що-вечора до пізної ночі въ хатахъ у о. Федора. Якъ тѣ пташки на веснѣ высцѣвували наймички

въ пекарни. А въ покояхъ шість сестеръ Гавиныхъ, готуючи сестръ выправу, перегукувались зъ наймичками, якъ соловейки въ гаю. А до ихъ голосбвъ прилучае й молода свѣй жалѣбный голосъ, якъ та горлиця:

Заручена ты Ганнуса,
Зарученая,
Та подала свою руку,
На заруку.

Ручко-жъ моя бѣлесенька
У батенька!
А чи будешъ така бѣла
У свекорка?

— Коли-бъ уже, Ганю, ты швидче йшла собѣ замѣжъ! — казавъ батько, смѣючись. — Такъ накричали минѣ вуха своими пѣснями, ажъ голова болить. Пѣду въ клуню, ляжу, думаю одпочити, а тамъ пѣдъ повѣткою наймички коноплѣ тѣпають та вищать, такъ, що й спатя не можна. А тутъ у хатѣ дочки голосять! И горло имъ не заболить!

А тымъ часомъ якъ въ однѣй хатѣ весела молодѣсть пѣсень сѣввае, въ другѣй хатѣ клопотлива старѣсть раду радить.

— А яка твоя думка, панѣ-матко? — спытавъ о. Федѣръ у жѣнки. — Я не думаю справляти такого бучного весѣля, якъ нашѣ батюшки справляють.

— А що-жъ ты думаешь? — спытала його матушка, здивувавшись.

— Я те думаю, що не буду запрохувати гостей на весѣля білетами. Попрошу о. Мойсея, та твого брата, та свата Ходѣнського, та й годѣ. Закажу молодому, щобъ музикъ не наймавъ, коли то ще є за що

найняти. Ты знаєшь, якѣ нашѣ достатки. Лучче дамо дочцѣ тѣ грошѣ, нѣжѣ маємо втратити на весѣля. А то наѣде гостей трохи не зъ усею свѣту, и втрачайся на сотню або на двѣ рублѣвъ! Воно таки, якъ бы дочка йшла за богослова, то не жаль було-бъ заходу! А сей латаный зятьокъ нехай пробачає!

— А хибѣ-жѣ весѣля справляється для зятя? Чомъ же не для дочки та й не для насъ?

— А хто-жѣ ѣй виненъ, коли вона не йде за богослова!

— Хто-жѣ бѣльше, якъ не отець-мати! Якъ бы мы були багатѣ, не сидѣли-бъ нашѣ дочки. Першу дитину выдаємо, тай то не по людський. Яке вже те весѣля буде безъ музыкъ? Буде похоже на панахиду... И дочка жалкувати-ме. Скаже: выпхнули батьки зъ хаты, навѣтъ весѣля не справили.

— А хибѣ-жѣ ѣй лекше буде, якъ выпхнемо зъ музыками й танцями?

— Що-жѣ скажуть люде, гостѣ?

— Якѣ гостѣ? — крикнувъ о. Федѣръ.

— А тѣ, що наѣдуть!

— Я жѣ ихъ не просити-му!

— Наѣдуть вони й самѣ, непроханѣ.

— То що-жѣ? Ворѣтъ я не запру! А хто приѣде, то й такъ поѣде!

— Добре! Ёй-Богу, добре! Та насъ же осудять, обговорять кругомъ! А въ насъ дѣти, та ще й дочки! Не оставлю дочку выдаємо за-мѣжь. Отъ тамъ шѣсть сидить!

— Еге-ге! еге-ге! Осудять! Матери ихъ чортъ сѣрый за сее! Сѣмъ дочокъ, та сѣмъ весѣлѣвъ. Клади по сто рублѣвъ, та й сѣмсотъ буде. А треба-жѣ и до дочокъ щось прикласти! Не здобрѣють же бучными ве-

сѣлями та музиками. Нехай гостѣ дулю зѣдять, якъ понаѣзджають! Не здивують, коли я имъ дамъ по склянцѣ чаю та сяку-таку закуску. А вже тамъ тыхъ вытребенюкѣ, тыхъ цукровыхъ пирамидѣ, тыхъ винъ шампанськихъ. ... то за се нехай выбачать. Я бѣ самъ поживився такимъ добромъ, якъ бы пакъ було. Дочки, правда, шкода, але шкода, то не выгода.

— Про мою часть! — одказала жѣнка тихо, переконавши въ правдивости речей своего мужа.

— Ты знаешь, що въ насъ грошей Бѣгъ-ма! Коли-бѣ якъ одягти дочку, не выпустити босою й неодягненою. А то виходить въ злиднѣ, та й зъ готовыми злиднями! Потѣмъ и буде соломою топити, горшкомъ воду носити, та згадувати веселе весѣля. Ты минѣ тамъ не дуже напѣкай та наварюй! Я тобѣ на се й грошей не дамъ!

— Про мене! — сказала матушка, выйшовши до другой хаты. Тамъ вона впала головою на стѣлъ и ридала, тѣльки тѣ голова трусилася.

А въ другѣй хатѣ панны, нѣчого про те не вѣдаючи, виспѣвували веселыхъ пѣсень, мѣрили веселыми думками про весѣля, про тыхъ паничѣвъ, що понаѣзджають на весѣля, про танцѣ та музики. Кожна панна вже заздалегѣдъ мѣркувала, якъ бы вѣратись и до лица, и по модѣ, и якъ зачесатись, и чимъ заквѣтчатись, щобъ заповнити сердце якого-небудь богослова. Тѣльки й мовы було въ ихъ, що перелѣчували гостей, паничѣвъ и панночекъ, що мали понаѣзджати на весѣля.

III

Передъ самымъ весѣлямъ, у суботу вранцѣ за-
тихли весѣльнѣй пѣснѣ. Панны ходили мовъ неживѣ, по-
рались, якъ соннѣй. Одна насилу володала руками,
прасуючи залѣзкомъ мушлинову сукню, друга чесала
косу, заплѣтала барашки и зъ пересердя рвала свѣй
гарный волосъ. Навѣть маленькѣй сестры втихли й не
щебетали, а молода сидѣла невесела, склавши руки
на колѣнахъ. Всѣмъ стало вѣдомо, що о. Федѣръ не
звелѣвъ справляти весѣля, прохати гостей; всѣ знали,
що й музикъ не буде. Всѣ надѣвъ на веселѣ танцѣ по-
шли марно.

Одна тѣльки матушка частенько бѣгала до пекар-
нѣ и крадькома шепталася зъ старостихою. Въ надвѣр-
нѣй хатѣ, що стояла коло коморы, вона готувала печи-
во й вариво, бо сподѣвалася багато гостей.

Коли се въ хату вбѣгъ о. Федѣръ. Лице його було
неспокѣйне, його очі виявляли таку тревогу, пере-
лякъ такъ очевидячки малювався на його обличчѣ, що
всѣ въ хатѣ притихли, мовъ понѣмѣли. Всѣмъ зда-
лося, що въ хатѣ або пожежа, або злодѣй шкоду
зробили.

— Еге, въ нашего дяка недавно шивъ Борюхъ? —
спытавъ вѣнъ у матушки.

— Не знаю, — одказала матушка, не знаючи, до
чого тутъ стосувався Борюхъ.

— Пошли наймичку до дяка спытати! та швидко! швидко! То-то я памятаю, що бачивъ проклятого Борюха! Отъ тобѣ й на! Таки-жъ сховались мы зъ своимъ весѣлямъ! Та же-жъ вѣнъ отсе продзвонять на всю губернію про весѣля! Бѣдна моя головонько!

Прибѣгла наймичка и розказала, що Борюхъ и справдѣ шивъ дякови каптанъ и поѣхавъ того тыжня.

— Такъ и есть! Ганя вже була заручена! — промовивъ о Федѣрѣ. — Пропаше дѣло! Теперъ Борюхъ, якъ сорока на хвостѣ, рознесе по всѣхъ усяодахъ про весѣля! — О. Федѣрѣ взявся обома руками за голову и, замѣсьць бѣдкани, дробно й весело зареготався. Заклопочене лице зновъ блищало смѣхомъ. — Радѣйте, дѣти! весѣля буде! — крикнувъ до дѣтей.

Заворушились дочки, якъ пташки, забѣгали по хатѣ, прибирали й вытирали. Зновъ пѣнялась пѣсня. Пооживали панни. А всьому тому бувъ виненъ Борюхъ!

Той Борюхъ бувъ *духовный* кравецъ; ѣздивъ по селахъ и шивъ священникамъ рясы й каптаны. По всѣй губерніи вѣнъ знавъ усѣхъ батюшокъ и матушокъ, знавъ усѣхъ попѣвськихъ дѣтей, усѣхъ дочокъ, навѣтъ скѣлько котрѣй рокѣвъ. Знавъ вѣнъ про всѣ хатнѣ плѣтнѣ, де про що, и про кого говорилося, переносивъ усе те далѣй, посердивъ не одну семью зъ другою. Жадна газета, жадна пошта не переносила такъ швидко звѣстокъ зъ одного краю до другого, якъ языкъ Борюхѣвъ. Жидѣвскій кагалы, ярмарки служили йому замѣсьць телеграфѣвъ; широко вѣнъ розкидавъ вѣсти про крайове духовенство. Всѣ знали Борюха, навѣтъ годили йому, щобъ часомъ не понаговорювавъ чого на дочокъ. За те-жъ и Борюхъ не знавъ мѣры своимъ вытребенькамъ, де було шие. Давай йому и нового горшка, и свѣжихъ яєць, и меду, и воску, и кор-

жѣвъ зъ питльованого борошна, и курчатъ, и молока, такъ було канючить хирный Борюхъ.

Не трудно собѣ теперъ змѣркувати веселѣсть дочокъ о. Федора, а його не дуже любивъ Борюхъ за його глузуваня зъ жидѣвъ.

Тымъ часомъ о. Федѣръ, пѣдобавши полы каптана, тихенько самъ почечякувавъ, по за клунею. по за стѣжками до старосты, и вырядивъ його до мѣстечка за горѣлкою, за винами та ромомъ. А матушка ще частѣйше вешталась изъ покоѣвъ до кухнѣ, частѣйше шепталась изъ старѣстихою, панны ще швидче заворушились по покояхъ. Вже и смерклося, вже й нѣчь настала, и другі пѣвнѣ заспѣвали, а свѣтло не згасало въ кѣмнатѣ паннѣвъ. Тамъ коло двохъ дзеркалъ товпились веселѣ дочки о. Федора одна однѣй завиваючи кучерѣ. А тиха ромова про сусѣдъ, про паннѣвъ и паничѣвъ далеко одганяла сонъ одъ чорныхъ очей.

Одна молода свѣдѣла, не мовлячи й слова.

— Чого ты, Ганю, така невесела? — пытали сестры. — Чи тобѣ молодой не до вподобы, чи може тымъ, що сама бѣдна та за бѣдного йдешъ?

— Ой, сестрицѣ! И Ясь минѣ сподобавсь, а бѣднѣсть здається вже на роду минѣ написана. И дома не знала я роскошѣ. Тѣльки якъ подумаю, що я останній вечѣръ духовна, а завтра, якъ звѣчаюсь, я вже стану свѣтська, то такъ минѣ стає чудно, такъ чудно ажъ страшно! Минѣ здається, що я стану або другою зовсѣмъ людиною, або ламаю вѣру... Всѣ минѣ зъ-малку говорили, що я буду духовна, пѣду за священника.

Швидко й свѣтло згасло, поснули панны тонкимъ чуйнымъ сномъ, а бѣльшь того — дрѣмотою по половинѣ зъ мрѣями. Остання заснула матушка: до пѣвнечи

молилась вона передь образами, прохала въ Бога щастя-долѣ своѣй першѣй дитинѣ.

Въ недѣлю по обѣдѣ походили дочки о. Федора по хатахъ, повбирани въ найкрасчій убѣръ, якій тѣльки знайшовся въ скриняхъ Маріи Василѣвны. Старшій панны скоса поглядали въ дзеркало на свои таліѣ, на бѣлѣ та рожевѣ сукнѣ, на вѣнки зъ зеленого свѣжого барвѣнку, що лучче всякихъ квѣтокъ йшовъ до нихъ чорныхъ кѣсъ, до чорныхъ брѣвъ. Въ кѣмнатѣ все було налагожене до вбирания молодой на вѣчання: бѣла сукня, бѣлый вѣнокъ зъ троянды, букеты зеленого марту. Якъ рѣй, вилися малѣ сестры коло того убраня, оглядаючи його зъ усѣхъ бокѣвъ, неначе щось святе.

Почали зъѣзджатись проханѣ гостѣ: о. Мойсей зъ жѣнкою, братъ матушчинъ, одинъ старенькій батюшка, що просили звѣчати молодыхъ. Швидко потѣмъ вступивъ у хату и нашъ Хоцѣвскій зъ молодымъ. О. Мойсей убрався въ нову рясу зъ яконѣ претовстои шерстяной матеріѣ, що стояла дубомъ на його сухому тѣлѣ, спадючи рѣвными негнучкими фалдами, якъ дошками Панъ Хоцѣвскій укrywъ своѣй живѣтъ и груди якоюсь дорогою але чудною матерією зъ лапатыми квѣтками и здавався великимъ лѣжкоймъ пѣдъ одягаломъ. Господаръ убрався у найширшу рясу, а молодой причепурился якъ та кукла. Нѣхто-бъ въ свѣтѣ не подумавъ-бы, що то пана писаря пѣдписаръ.

Подали чай, переговорили, що треба було, и замовкли. Поввѣходили панны, посѣдали. . Зновъ попомогли трохи и зновъ замовкли.... Вечѣръ наближався, а гостей не було. Панъ Хоцѣвскій позѣхавъ, шѣулился на канапѣ. Його очи налились кровю. И о. Федѣръ позѣхавъ и схилявся дуже часто на бѣкъ. Панны засумували та все поглядали на вѣкна, чи не котять гостѣ зъ

горы у двѣрѣ. По дорожѣ не видко було анѣ конячки анѣ вѣзка. Вже панни поскривлялись, сподѣваючись, що не буде нѣ гостей, нѣ музикѣ. Молодї сидѣли нахилюпившись. Матушка засмутилась, що дурно тѣльки пекла й варила. Навѣть о. Федѣръ жалкувавъ, що не йдуть гостѣ тодѣ, коли людськїй звичай вѣдѣть имѣ бути, тодѣ, коли всего було наготовлено доволѣ.

Ажъ ось наймички принесли звѣстку, що на Паляникѣвському кутку гостѣ позаймали всѣ людськї хаты, стали въ дяка, паламаря, проскурницѣ.

Панни загули въ хатѣ якѣ бджолы, молода повесѣляла. И ѣй хотѣлось выйти до вѣнця не одинокою, а зѣ веселыми подругами, зѣ музиками, зѣ проводомѣ гостей. А молодой поглядавъ та поглядавъ на двѣрѣ, неначе чогось сподѣваючись.

Загуркотѣло по двору, собаки загавкали. Всѣ кинулись до вѣконѣ. Зѣ горы скотилась велика повозка и стала передѣ порогомѣ. Повозка була повнѣсѣнька! Зѣ неї почали вылазити панни, паничѣ, матушки, батюшки. Панни вѣѣхали въ двѣрѣ повбѣранї по бальному.

Не вѣтiglia повозка одѣѣхати одѣ порога, якѣ у двѣрѣ улетѣвъ старый здоровый фаetonъ и зѣ розгону трохи не штурхнувъ дышлемѣ у передню повозку. За фаetonомѣ летѣвъ зновѣ фаetonъ, а за нимѣ три нетечанки, а за ними новый, хорошїй фаetonчикѣ зѣ хорошиими баскими кѣньми. Потѣмѣ потяглась цѣла валка повозокѣ, фаetonѣвъ, нетечанокѣ всякого фасону и всякои масти. Все то приѣзджало й одѣѣзджало, даючи мѣсце новымѣ, свѣжимѣ гостямѣ. Въ повозкахѣ було повнѣсѣнько гостей, — батюшокѣ, матушокѣ, паниѣвъ, паничѣвъ, Ляшкѣвъ, навѣть офицерѣвъ и Нѣмцѣвъ кѣлька

зъ сахарной фабрики. Гостѣ знакоміи зъ хазайською сѣмєю понавозили зъ собою незнакомыхъ и тутъ тольки першій разъ рекомендовали ихъ. Де-якіи зовѣмъ незнакоміи приѣзжали прямо саміи. Швидко потѣмъ все подвѣря и пѣвъ огорода було заставляно повозками всякого фасону, хорошами новыми фаетонами и здоровеными, старосвѣтскими перекупляными у панѣвъ. Скрѣзь стояли нетечанки, шарабаны дуже чудніи, схожіи на колѣсчату скриню. Всѣ хаты о Федора сповнились гѣстьми, що й протовпятися було трудно. Якійсь батюшка ажъ зъ другой губерніи, товаришъ о. Федора по семинаріи, перечувши черезъ Борюха про весѣля, приѣхавъ зъ цѣлою сѣмєю. Семинаристы, вѣдучи до школы, вернули зъ дороги на весѣля цѣлою валкою. Гостей було сила!

О. Федѣръ тольки стоявъ, розпростерши руки и приймаючи обдѣманя и цѣлуваня, хто його знає и вѣдь кого!

— А що теперъ будемо робити? — говоривъ о. Федѣръ жѣницѣ, выкликавши її до комѣрки. — Чимъ будемо приймати гостей? де вѣзмемо музикъ? Чи не наготувала ты чого-небудь на вечерю?

— А ты наготувавъ? — промовила матушка сердито. — О. Федѣръ замѣшався, и матушка чогось замѣшалась. — Я знала, що безъ гостей весѣля не обѣйдеться, хочъ мы ихъ не просили. Де вже пакъ! Абы зачули про весѣля, приѣдутъ и не прохавіи. Хочъ сердься, хочъ нѣ, а я звелѣла вбити рябого бѣзимка, заколотя чорного кабана та трое пѣдсвинкѣвъ, зарубати пять индикѣвъ, пятеро гусей, курей, качокъ..

— Хочъ сердься, хочъ нѣ — а я купивъ зъ десятокъ вѣдеръ горѣлки, винъ, рому..

— А на нечистого жъ ты накупивъ тієи горѣлки

такого багато! — промовила матушка. -- Хто вѣ выше?

— А я, коли гостѣ не допють! Добре, бачь, що весѣля трапилось! Але на вѣ-що ты спортила бѣзимка? Адже-жъ зъ його бувъ-бы черезъ кѣлька рокѣвъ хорошій вѣлъ!

— Бо я знала, що гостей треба приймати. Не останню дочку видаємо!

— Отъ такъ же само и я знавъ, що не останню дочку видаємо, та й *вгилувъ* цѣлу бочку, щобъ не соромъ було передъ гѣстями. Не допють гостѣ, то моя часть. Не зѣдять гостѣ бѣзимка, — про мене, доѣдай собѣ й бѣзимка! Ха! ха! ха!

Коли тутъ несподѣвано музики вдарили якогось дуже веселого марша на привитаня.

— Отъ тобѣ й музики є! — промовивъ о. Федѣръ. — Зятьокъ таки постарався! Мабуть заставивъ останню сѣртучину. Не хотѣвъ я справляти весѣля, а воно таки само справилось! Ха! ха! ха! Ходѣмо-жъ та погуляймо! Бѣсь тамъ бери и твого бѣзимка, и твоихъ индикѣвъ! Часъ вырѣжати дѣтей до церкви!

Молода вже вѣралась до вѣнця. Вся въ бѣлому, вона була хороша якъ бѣла лилія. Нова сукня стиснула вѣ повне роскѣшне тѣло. Густый серпѣнокъ, спускаючись трохи не до землѣ, закrywъ вѣ повный ставъ не перетягнутый, не змученый давячими горсетами. Межъ усѣма паннами найкрасча була молода. Якъ зѣрниця зъ зѣроньками у вечерѣ зѣйшла, такъ молода, убрана до вѣнця, зъ подругами выйшла. Якъ хорошій мѣсяць-молодикъ на синьому небѣ, такъ хорошій бувъ Ясь межъ усѣма паничами. Його лице бѣле, миле, нѣжне, зъ червоними губами, тхнуло щастямъ.

Предплата на „Дьло“ и належитость за инсераты платни
у Львовѣ.

То само дається сказати о становищі яке заняли клерикалы въ справахъ робѣтничѣвъ. Правдою єсть, що постулаты вѣча католицкого въ справахъ робѣтничихъ суть зовсѣмъ оправданіи и достойній апробаты, однакѣвъ они не въ силѣ підвинути робѣтничѣвъ, коли имъ не дається спромоги самымъ дбати про себе и самымъ боротись за поліпшення своєї долѣ. Ані обезпека на случай нещастя або смерті, ані касы для хорыхъ не підвинути робѣтничѣвъ, коли они не будуть мати одповѣдної платні и правъ обезпечуючихъ існуванье ихъ, а ти условія не дадуться зrealизувати простимъ высказаньемъ жажданя або навѣть приказомъ закона, бо все то неспосѣбно зломати єгоному підприємцѣвъ и зменшити фактичного примусу, підъ котрымъ останають робѣтники въ своихъ односинахъ до підприємцѣвъ. Можна въ теоріи говорити дуже гарній рѣчи въ хосєнь робѣтника, але доки кожній хочѣ-бы зовсѣмъ летальний рухъ робѣтничій (прим. страйкъ пекарѣвъ у Львовѣ) буде придавлюватись полиційними мѣрами, доти о фактичнѣмъ поліпшеню долѣ робѣтничого стану не буде бесѣды. Певна рѣчи, що правительство повинно сильною рукою придушувати ексецесы робѣтничѣвъ и не допускати до кривды підприємцѣвъ, однакѣ по-за тымъ повинна датись робѣтникамъ повна свобода стояти за свои права, а організація страйкѣвъ не повинна подувати вѣякии перешкодъ, о скільки она не єсправджує ексецесѣвъ и неурядковъ. По коли въ борбѣ інтересѣвъ правительство не лишѣ не лишася свободы конкуренції, але ще бере сторону сильнѣйшого, — а такъ буває завжди въ Австріі, — то певна рѣчи, що доля робѣтничѣвъ не поліпшиться ніколи а той хосєнь хлѣба, якій даєть правительство невыль-

Що-до духового образования, то мѣжь

чимо-недужому або каліцѣ, не поверне передчасно утрачених силъ и недостаткомъ знищеного здоров'я.

Для того всякі мѣри половинні и повѣрхові, въ родѣ такихъ, які подають клерикалы, представляють зъ огляду на соціально-економічний відносини низшихъ верствъ суспільности зовсімъ невелику вартість.

Певна річ, що клерикалы хотѣли-бы мати ті верстви за собою, щобъ при нагодѣ ужити ихъ до своїхъ цѣлей, однакъ справы ихъ трактують они лишѣ поверхово, не доходючи до корня зла, и видео во всего, що интересъ тыхъ верствъ есть для нихъ не цѣлю, а средствомъ.

Новый проектъ школьный.

I.

Нинѣ тиждень министръ Гавча предложивъ радѣ державной три проекта новыхъ законовъ школьных: новелю до закона державного о школахъ народныхъ, законъ о установленіи инспекторствъ окружныхъ и законъ о вице-президентахъ школьныхъ радъ краевыхъ. Всѣ три проекта суть дуже на часѣ: другого и третьего закона домагаєся межъ нынѣшнихъ галицкій соймъ, первого кромѣ декотрыхъ соймѣвъ такожъ клерикалы и автономисты въ радѣ державной.

Найважнѣйшій, и то о много найважнѣйшій есть першій проектъ частковий змѣны закона школьного. Межъ многими важными справами, котрі теперъ въ Австріи стоять на дневномъ порядку, сея має первоепенну вагу. Именно клерикалы, котрі що-разъ большу перевагу берутъ въ австрійской державѣ, бѣдѣ колькохъ лѣтъ всѣхъ силъ докладають, щобъ змѣнити законъ школьный въ ихъ дусѣ. Они въ той цѣли розвивають широку и завязую агітацію межъ народомъ, особливо нѣмцями въ краяхъ альпійскихъ, воюють фанатично противъ теперѣшнихъ школы на всякомъ мѣстѣ и при всякій нагодѣ, зъ амвоны и въ прасѣ, и ставлять свои жады такожъ въ законодательскіхъ тѣлахъ. А домагаються они школы (народной) конфесійной, такой больше-менше, яка была передъ 20 роками, передъ теперѣшнюю школу, де весь надзоръ и зарядъ школьный бувъ въ рукахъ духовной власти. Кромѣ клерикаловъ добиваються иншого устрою школы автономисты, Чехи и Словѣнцы; але тымъ, особливо Чехамъ, не йде о школу конфесійну, только имъ ходитъ передовсімъ о то, щобъ она належала въ большій мѣрѣ нѣмцѣ теперь до соймѣвъ краевыхъ а въ меншій до рады державной. Зъ автономистами тримають и Поляки, хотя они и теперѣшнимъ закономъ задоволені, бо бѣ въ многыхъ и важныхъ точкахъ не розтягався на Галичину, лишачи право становити о нихъ соймови краевому. Пѣсля того й появились були де вторіхъ три внесенія школьный въ радѣ державной: клерикально-автономистичный проектъ кн. Лихтенштайна, клерикально-централистичный и. Линбахера и чисто автономистичный молодого-Чеха Герольда.

Новела министра Гавча не догоджує анѣ клерикаламъ анѣ автономистамъ, и одинъ тай другій вже выразились о нѣй неприятели. Клюбъ чешскій, клубъ Гогенварта (зъ Словѣнцями) и клубъ Лихтенштайна заявляя на своихъ засѣданяхъ рѣшучо, що она есть зовсімъ невозможна до принятія; органъ католикѣвъ Vaterlandъ выразивъ навѣть, что „п. Гавчови подобалося позволити собѣ маленького жартику не только зъ католикою але и зъ всякою вѣрною людністю“. Поляки заховуються супротивъ новелѣ въ-загалъ холодно, она ихъ найменше дотыкає. Либералы суть зъ засады противъ всякимъ змѣнамъ теперѣшного устрою школъ народныхъ.

Шляхтою буває рѣвно. Деякі суть навѣть учеными профессорами университетѣвъ, писателями, послами и дипломатами, але есть и такі, що лѣдвѣ упорались зъ низшою гимназією. За то у всѣхъ есть товарища ограда, такъ звані „шиякъ“. Деякі, именно женщины, говорятъ плавно по французски, старші мужчины навѣть добре по нѣмцки. Французского языка уживають они головню въ товариствахъ мѣшаныхъ, де находится plebs, въ ресторацияхъ, на дворцахъ, въ вагонахъ. У деякихъ можна подыбати на столѣ стѣблю часописей, що въ якій каварни. Другі зновъ не читають нѣжкихъ газетъ. Одинъ такіхъ, якъ розказує пок. Ламъ, выбрався въ 1867 р. вразъ зъ своимъ слугою до повстанія польского въ повній зброи и на коня, а то дятло, бо жѣница, вернувшись зъ мѣста зъ якимъ купцомъ, привезла ему газету зъ 1863 р., въ котрій була дозва „gazda narodowego“, щобъ каждый, у кого есть здорові руки, шивъ на ворота.

Сынѣвъ своихъ бѣдають шляхтичѣ на выхованье до баутиль, давнѣйше въ Тернополи, нинѣ въ Хирѣвъ. Молоді панячѣ суть тамъ, якъ у себе дома: ходять въ мундиркахъ, учаться гимнастики, фехтунку, плаванья, танцѣвъ, музыки и ховзанки. Магнаты не дають туды дѣтей своихъ, а посылають до заведенъ публичныхъ. Для „обывательскѣвъ“ треба видко зъ малку того китайско-взутского муру, котрый въ дальшомъ житю має ихъ одгородити бѣ прочою суспільности.

Женщины въ великій повазъ у шляхтичѣвъ галицкихъ. „Обывательку“ можна вже зъ далека спобати. Она умѣе обрѣзничиться бѣдѣ плебейвъ на вождѣмъ кроцѣ. Деякі поводяться неначе яка Парижанка або воеводина французка. Бѣтъ у нихъ и окремый даръ — держати чоловікѣвъ подѣ цавтофемъ...

Пригляньмося и мы той новелѣ трохи ближе. На 78 параграфѣвъ теперѣшного державного закона школьного она змѣняє 5. Перша змѣна есть въ §. 5 о науцѣ религіи и вѣровахъ религіиныхъ. Пѣсля теперѣшного закона число годинъ на науку религіи вызначає пѣсля научныхъ, котрый укладає рада школьна; пѣсля новелѣ число годинъ має означити рада школьна „въ porozumѣniu зъ верховною властію церковною“. Въ практицѣ, бодай у насъ въ Галичинѣ, рѣшницѣ певно не буде; только что рада школьна могла-бъ, держачись буквально тексту закона, porozumѣtisя только зъ одною властію церковною, вже-жѣ певно не зъ рускою. Дальше додано въ §. 5, що учитель религіи має во всѣхъ, що бѣдосится до науки и выхованья, мати рѣвне становиско зъ учителями свѣтскими. Ся постановка справедлива, а хотя она и теперъ въ практицѣ заховуєся а бодай повинна-бы заховуватись, то она не водить, а навѣть придесться, именно въ востѣйной части Галичины. Наконецъ доси постановы §. 5 о вѣровахъ религіиныхъ, пѣсля котрыхъ зараженія духовныхъ властей що-до нихъ має рада школьна окружна оголосити управителю школы а „розпорядженямъ, не збѣднимъ зъ загальнымъ порядкомъ школьнымъ, обмѣловася оголошенемъ“, були нецѣлѣсудны и неясны, и въ рѣзныхъ округахъ школьныхъ могла бути рѣзна практика. Теперъ о вѣровахъ религіиныхъ (якѣ и о науцѣ религіи) мала-бъ постановляти власть духовная и удѣляти свои постановленія власти (радѣ) школьной краевой. Таа, коли годиться, удѣляє ихъ школьнымъ радамъ окружнымъ за-дѣя оголошенія управителямъ школы; коли не згоджуєся, пересилає зъ властію духовною, а коли-бъ не могла зъ нею porozumѣtisя, предкладає цѣлу справу министерству прѣ свѣтъ, котре рѣшає законечно.

§. 21. новелѣ має двѣ змѣны теперѣшного закона. Доси мѣтъ школярѣ, убѣжавшіи школу народную, только тогда бѣдѣ дальшою наука бути увольненнымъ, коли выкажеся знаеніемъ читанія, писанія и рахованія; теперъ муситъ выказатися еще знаеніемъ религіи. Ся теоретична постановка новелѣ въ практицѣмъ выконано зависитъ однакожъ головню бѣдѣ ревности катихиза и возможности его подати у свѣтшю науку. Друга змѣна въ томъ, що, коли досѣ только дѣти по селахъ а по мѣстахъ и мѣстечкахъ лишѣ незаможні дѣти могли бути увольнені бѣдѣ 7-ого и 8-ого року науки, теперъ та пѣлба має преслѣговати и дѣтямъ въ мѣстечкахъ взагалъ. Сея змѣна не дотыкає Галичины зовсімъ, бо у насъ нема, такъ якъ въ иншихъ краяхъ, 8-лѣтнего обовязку, только есть 6-лѣтний обовязокъ науки школьной. Либералы всякому зменшеню лѣтъ науки якъ найбільше противны.

Третій параграфъ, змѣненымъ новелою, есть §. 54 о дисциплинарномъ поступованю противъ учителей. Доси найвышшу дисциплинарну власть въ краю надѣ учителями мала школьна рада краева въ цѣлости; теперъ має бы ен выконувати окремый сенатъ дисциплинарный въ той же радѣ, зложеный зъ ихъ членѣвъ въ способѣ, якіхъ прииме министерство. Здаєся, що наслѣдкомъ тов змѣны настала бы больша карбѣтъ и одноцѣлѣвѣсть въ поступованю противъ учителей: тымъ самымъ учителямъ ще менше нѣжѣ доси мали-бъ независимости и свободы. Чи нова власть дисциплинарная поступала-бъ объективнѣе, нѣжѣ досѣ, можна сумѣватися, хотя бы она буде менше самостоятельна супротивъ министерства нѣжѣ школьна рада въ цѣлости своей.

Остатні змѣны (въ §§. 71 и 72) дотыкають школъ частныхъ; межъ ними есть одна важнѣйша. Именно додана така нова постановка, которая въ дотерѣшномъ законѣ не было: „Чи, подѣ якими условиями и въ якіхъ способѣхъ тѣ, що утримують частныя школы, догоджують потребѣ науки народной, мають бути увольнені бѣдѣ тагарѣвъ на утримыванье школъ публичныхъ, орече законодательство краевое.“ Отже на основѣ сєй постановы въ нашѣмъ краю жады або евангелия-Нѣмцѣвъ, маючі въ якій мѣщевости свою конфесію школу, могли-бъ бути увольнені бѣдѣ податку на школу громадску. Такъ само могли-бы и польскі общары двѣрскі въ русскихъ селахъ закладати собѣ свои частныя школы зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ и взагалъ зъ польскимъ та римско-католическимъ характеромъ. Правда, що могли-бъ и Русины по мѣстахъ, де нема руской школы, заложити собѣ свою руску школу. Отже некоряєти и коряєти тов постановы могли-бъ больше-менше вырѣшатися, але только тогда, коли-бъ соймъ краевый на ен подѣтавъ уложивъ бѣдѣцѣмъ безсторонный и справедливый законъ краевый. Однакожъ сего годѣ у насъ допустити, и дятло намъ сєй постановы радше болясь треба, якъ на то надѣяться.

Якъ видимо отже, новела закона школьного предкладає змѣну небогату, и самі есенціальны, въ части навѣть такіхъ, якіхъ нѣгде нѣтъ не домагаєся, якѣ отже выйшли не зъ бѣдѣвъ воли людности аѣ не зъ потребѣ практики, але зъ помисловъ бюровыхъ. Зъ тов причины можна бы вправѣдъ запятати либералѣвъ: по що только крику? — але можуть справедливо запятати и либералы: по що цѣлый захѣдъ? Они бояться, и то, здаєсь, не безъ раціи, що проектъ п. Гавча есть только мостомъ, по котромъ войдуть больші рѣчи. П. министръ справу змѣны закона школьного выводитъ въ рухъ, вывѣвъ ен безачежно до рады державной, охоронивша внесенє кн. Лихтенштайна бѣдѣ грѣвныхъ атакѣвъ и безвѣченства падєня вже при першомъ читаню. Аѣ комисіи рады державной аѣ повній палаты не потребують ограничатися на саме трактованье проекту министерского, але можуть при той нагодѣ поробити въ цѣломъ теперѣшномъ законѣ далеко большій и важнѣйшій змѣны. Такъ, здаєся, зачинають розумѣтисей сей проектъ вже и клерикалы, бо теперъ стають о нѣмъ вже прихильнѣе бѣдѣватися. — Мы Русины черезъ змѣну теперѣшного закона

школьного лѣдвѣ чи могли бы шо стратити. Новый законъ мѣтъ-бы бути користѣйшій для насъ, однакъ чи буде, се зависить бѣдѣ многихъ обѣтавий: вѣроятнѣо оно, очевидно, не есть. Шо же до самого проекта п. Гавча, то не маємо причинъ горячитися аѣ за нимъ аѣ противъ него.

О другихъ двохъ школьныхъ проектахъ министра Гавча поговоримъ иншимъ разомъ.

Рада державна.

342. засѣданье палаты послѣдѣ зъ дня 8 н. ст. мая.

Пос. Ляпенна интерпелювавъ предѣдателя комисіи верификаційной, що дѣєся зъ чотирма протестами противъ выборовъ послѣдѣще зъ 1885 року въ Далматіи? Минає вже чотиря роки, а нѣбы-то выбрані послы сидѣть въ палатѣ и голосуютъ! Прѣцѣмъ же часть въже было аверификувати тѣ выборы! Проволѣканье то дѣєся умисно, въ добре обдуманій цѣли. — На то бѣдѣцѣвъ предѣдатель комисіи гр. Сальмъ, що досѣ — за 4 роки! — не мала комисія часу. — Пос. Витезъ чѣ рѣвно-жѣ подѣсь, що досѣ не аверификувано выборовъ пос. Франчески зъ Истрии.

Президентъ заявивъ, що выборы до спѣльныхъ делегаций бѣдѣдуться д. 15 мая. Потѣмъ почалася дальша дебата надѣ бѣдѣдѣствомъ министерства справедливости, надѣ титуломъ „Центральна управа министерства справедливости“.

Пос. д-ръ Божинскій подѣсь ухвалєній въ комисіи бюджетной резолюціи, чтобы збѣдѣшено число урядниковъ въ судовыхъ и введено реформу за-дѣя выобразования збѣдѣныхъ урядниковъ. Справа ся особливо важна для Галичины. Се фактъ, що въ Галичинѣ на нѣкій уряды только не жалѣсь, и то справедливо, якъ на суды. Свѣтъ финансовый и промышленный забѣдѣныхъ провинцій державы также недовѣрие має до судѣвництва галицкого, що для галицкихъ купцѣвъ товары рахуються дорожше, а и найлучшій кредитовій паперы галицкіхъ нѣтуться низше. Причина того сумного стану галицкого судѣвництва лежить по перше: въ застарѣлѣмъ судѣбѣвъ поступованю, не бѣдѣдѣцѣмъ степеню образования народу, а по друге: въ перетяженю урядникѣвъ. Перетяженный урядникъ ставєся бюрократичнымъ формалистомъ, бо не має часу учитьсѣ и студіювати правничу литературу и односныи народу. Устѣй процесъ переводѣться противъ духа закона; ще горше дѣєся въ поступованю неспѣрѣмѣ. Судѣвъ не мають часу. Коли тѣ перешкоды усунєся, тогдѣ вже бѣдѣ президентѣвъ ввести нового духа до судѣвъ галицкихъ.

Пос. Дершата поставивъ резолюцію, чтобы всѣ аскултанты зъ хвилею именованы бѣдѣдѣвали бѣдѣдѣдѣ адьютѣмъ, и чтобы въ судѣдахъ, де чинѣсть значно збѣдѣшилася, були введєні новы посады адьюктѣвъ.

Пос. Тиркѣ, заявивши на вѣтушѣ, що бѣдѣ сѣмъ разомъ не поставитъ внесеня о выняткове право на жидѣвъ — хочѣ жиды разъ на разъ вносятъ петиціи и жалобы на аятасѣмѣтѣвъ, — але все таки не помине жидѣвъ, бо жиды то именно займаються продажею на а раты, а о томъ лиху бѣдѣ хоче говорити. Потѣмъ въ дуже широкой и основній промовѣ пос. Тиркѣ выказавъ, кѣлько то шахрайствъ допускаються до дня жидѣвъ-агєнтѣвъ, розносячи рѣзані бѣдѣдѣ товары мѣжѣ темныхъ селянъ и мѣщанъ. А суды подѣдержують то подѣ ремѣсло жидѣвское, рѣшаючи позы такихъ агєнтѣвъ на ихъ корысть. Одна-одинока фѣрма жидѣвска на Леопольдштадѣ у Вѣднѣ внесла до суду повѣтового 30.000 повѣвъ! Продажѣ на раты повинна бути зовсімъ заборонєна або бодай дуже а дуже обмежена. Дальше пос. Тиркѣ подѣтѣ, что товариства аскурацій кривдѣтъ обезпечєныхъ при вынагородѣ школы, а потѣмъ вѣдѣзавъ министра, чтобы супротивъ урядникѣвъ судовыхъ, котрі допускаються надужать, поступати стрѣжше: не збѣдѣвати нагаую т. зв. „досомъ“, але ставити передѣ судѣ. Такожъ треба конче завести таксу адвокатску.

Министеръ гр. Шенборнѣ забравъ першій разъ въ палатѣ слово, чтобы высказатися въ декихъ загальнѣйшихъ справахъ своего ресорту. Бѣсѣду свою почавъ гр. Шенборнъ полемикою зъ пос. Карнеримъ. Проектъ нового закона карного уже отъ внесеней въ палату, а що-до закона цивильного, то также уже збѣдѣмъ богатый матеріалъ за попередного министра. И що-до закона карного гр. Шенборнѣ не приписує заслугу собѣ, але попоредному министрови (Пражаковѣ) и пок. Глазерови. — Що-до замѣту пос. Форейтера про два языка въ судѣвницѣвъ, про импорть языка ново-словенского до урядѣвъ въ Каринтіи и про выказѣвъ его, що министръ держѣтѣся въ той рѣчи „хитрой системы“ — замѣтивъ гр. Шенборнѣ, що у всѣмъ томъ нѣжков хитрости нема, того по просту вымагає артикулъ 19 закона основного. „Я по словенскому не розумѣю“ — казавъ гр. Шенборнѣ — отже и не можю говорити про чистоту чи не чистоту того языка, — то лише скажу, что и о чешскомъ языкѣ колѣсь то само говорєно, а нинѣ вже не говорѣтъ. Я видѣюсь только на потребѣ многихъ тысячъ народу уживающого языка словенского. Правительство не може ихъ вѣдѣривати, бо грѣшно бы противъ законѣвъ основныхъ.“ Дальше министръ звернувся до выказаю того жѣ посла: „скандальна юстиція полиціина и кабинетова“ и застерѣсь противъ него. „Такъ говорити въ загалѣ о судѣвницѣвъ въ краю и державѣ не можна!“ — Потѣмъ гр. Шенборнѣ перейшовъ до бѣсѣды пос. Божинского. „Правительство — казавъ бѣдѣ — на основѣ справозданъ президентѣвъ львовского и краковского постановило, а корона на то вже призводила, чтобы постепенно, и то въ трехъ лѣтахъ, введено 128 новыхъ посады въ округахъ львовскомъ и въ краковѣ-

скомъ. И такъ: Въ захѣднѣй Галичинѣ посады: 1 советника апелляційного, 1 секретаря рады высшего суду и 1 секретаря рады въ Краковѣ, дальше: 4 субститутѣвъ прокураторѣ, 2 судовыхъ адьюктѣвъ въ однихъ судовѣмъ округахъ, 22 адьюктѣвъ повѣтовыхъ и 13 платныхъ аскултантѣвъ. У вѣхѣднѣй Галичинѣ посады: 2 советникѣвъ апелляцій, 2 секретарѣвъ рады, 42 адьюктѣвъ повѣтовыхъ и 25 платныхъ аскултантѣвъ (сѣдѣвавши также-жѣ число посады аскултантѣвъ безплатныхъ). Може бути, що и сего ще за мало, але треба брати на увагу зъ одной стороны финансы, а зъ другой, что только посады трудно наразы добре замѣстѣти. Впрѣчѣмъ зъ часомъ не только въ Галичинѣ, але и въ цѣлой Австріи треба буде збѣдѣшати число урядникѣвъ. Почато бѣдѣ Галичины, бо тамъ станѣтъ найгоршій.

Въ бѣдѣцѣвъ пос. Тиркови министрѣ заявивъ, что бѣдѣ богато признає правды въ его выводахъ о продажи на раты, а въ проектѣ нового закона карного умѣщено §. 318 противъ того лиха. „Только-жѣ я стою противъ сего швѣдлю лишь дѣятого, что бѣдѣ немощныхъ, а не дѣятого, что бѣдѣ выходитъ бѣдѣ жидѣвъ“ — додѣвъ министрѣ. — Що-до резолюціи пос. Киндермана, чтобы судовымъ лькарѣмъ полѣштити ихъ поборы, то та справа теперъ въ министерствѣ полагождѣется. — Наконецъ заявивъ министрѣ, что бѣдѣ дѣйстви выдѣвъ дня 18 сѣчня с. р. окружнѣвъ до надѣпрокураторіи, вызываючи ихъ до лекшой практики зъ конѣскатами: щобъ не брали кождѣмъ кратки правительства заразъ за побѣдѣриванье до невинности и потѣрды, а въ борѣ межъ народностями и корпораціями не брали заразъ за побѣдѣриванье кождѣмъ полемичного выказаю, але чтобы прокураторы запытували себе, чи обѣдѣ-бы они зъ своими аргументами передѣ трибуналомъ або судомъ присяжныхъ. Отъ того часу т. в. бѣдѣ 18 сѣчня сконфисковано всего 140 краевыхъ друѣвъ. „Впрѣчѣмъ я застерѣгаюся, чтобы я кождѣ конѣскацію бравъ за прокуратора на себе!“ — закончивъ п. министрѣ.

Пос. Тонкѣлі полемизувавъ зъ пос. Форейтеромъ о словенскомъ мову, доказуючи неправду и злобу Форейтера, а закончивъ домагаєсьмъ зложеня словенского сенату при найвысѣмъ трибуналѣ.

По замѣченю дебаты промовляла яко генеральній бѣсѣдникъ пос. Меніеръ (противъ) и Мадейскій (за).

Пос. Меніеръ почавъ свою бѣсѣду тымъ, что нѣбы-то нинѣ Нѣмцѣвъ введено на „гѣржанѣвъ другѣмъ класѣ“. Для справы языковой въ судѣдахъ чешскихъ потребно не розорѣдженя, але закона. При обѣдѣ посады панує партійность. Теперъ о безпартійности судѣвъ можна менше казати, якъ за часѣвъ абсолютизму. Що-до конѣскатъ, то также нема справедливости. Бѣсѣду Думрайхера, державу изъ становива истѣрии и философіи сконфисковано, а также писанье на жидѣвъ, якъ: „Потѣбно лишь сѣгнути рукою въ той нарѣдѣ бандѣтѣвъ, чтобы вытягнути первого лучшего смердячѣго драба, а будь певный, что схопѣшь въ руку або падѣца або свѣячєе рыло.“ и т. д. Больно друкувати, что жиды рѣжѣтъ христіанскій дѣти и т. п. — а иѣхѣто не конфискує. Отже-жѣ судѣвницѣво не збѣдѣсьмъ рѣвне для кождѣго. Лѣпше бы було, чтобы замѣсть прокуратора вѣвъ справы правѣвой урядникѣвъ полиціи. Що-до лиха судѣвництва галицкого, то не само перетяженье урядникѣвъ тому винно; тамъ есть же инші причины, котрі нехай п. Поляки полагодѣтъ. Не перетяженье винно тому, что тамъ часомъ чѣрть року трѣває достава повзу, что зѣ-вѣдѣтамъ выходятъ дѣйстви немѣвѣрній рѣшенія, что конкурсы переводѣться въ особливый способъ и т. п. Посолъ Меніеръ промовлявъ за реформами закона цивильного и процедуры цивильной и за тарифами для адвокатѣвъ.

Пос. Мадейскій подѣсь радѣть польской делегации, что силы въ галицкихъ судѣдахъ будутъ скрѣпленѣ. То буде першій крокъ для узорѣвления судѣвництва галицкого. Бѣсѣдѣвъ промовляє дальше за помощєнемъ въ Галичинѣ судѣвъ повѣтовыхъ и окружныхъ, а потѣмъ за лучшимъ вынагородѣмъ силъ канцелярійныхъ и писарскихъ; дѣкорнѣсть при судѣ повѣтовѣмъ бере бѣдѣ 20 до 5 вр. мѣсячно. Рѣвно-жѣ за мало въ Галичинѣ урядникѣвъ ведѣдѣхъ книги грунтовѣй, и черезъ то въ княгахъ грунтовыхъ хаосъ. Наконецъ подѣтѣсь потребу лучшей вынагороды для слугъ судовыхъ.

По промовѣ ще справоздавца Линбахера дѣтѣчный титулъ принѣто.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вѣчерашнѣмъ засѣданю палаты посѣдѣвъ велася дальша дебата надѣ бюджетомъ министерства справедливости. Пос. Траянѣ (молодо-Чехъ) промовлявъ за рѣвноуравненьемъ народностей въ судѣвницѣвъ а пос. Меніеръ въ довѣшій бѣсѣдѣ говоривъ противъ проекту пос. Цукера, чтобы тѣбувалъ державный подѣлѣти на поодинокі секціи пѣсла народностей. Отдѣкъ говоривъ пос. Махальскій, критиковувъ поступованье цивильное и въ справахъ дрѣбныхъ та домагаєся реформы поступованя карного въ томъ дусѣ, чтобы жалобы неважности можна вносить также и въ иншихъ причинѣ, не лишь зъ причинѣвъ формальныхъ, бо въ противнѣмъ случѣю мусѣтъ бути ненарушимыми всѣ несправедливѣйшы вырѣки. Обѣдѣ наступило кѣлько фактичныхъ спрѣствованъ, подѣчасъ котрыхъ Тиркѣ сказавъ, что заперечєние Меніера, будь-бы кн. Лихтенштайнѣ не бувъ проводирѣмъ антисемитѣвъ, есть брехнево. Предѣдѣтель палаты давъ за то Тиркови нагау а коли Тиркѣ не хотѣвъ бѣдѣкати того, що сказавъ, вызвавъ его Меніеръ на поединѣкъ. При титулѣ „завѣ-

Кандидата адвокатуры
сдавая 1-й черной 1889 адвокат
д-р Бучинский в Станисла-
вовъ. 2955 2-3

**Одинока фабрика би-
лярдовъ у Львовъ ул.
Гродзицкихъ ч. 3.**

Братовъ Андрашкѣвъ
Готовы бильяры продаются,
куль, кѣи и всѣхъ приборовъ.
Бильяры обертаны въ нашой
роботѣ, установленъ въ ре-
стаураціи и Ляндесбергера, ул.
Паньска, можна бачити.
2855 15-? Зъ поважнѣмъ:
Браты Андрашки.

**Остерѣгаєся передъ безвар-
тостными подроблѣнями!**

Найновѣйша **МАСНИЧКА**
„Express“
Патентъ Balsam у Вѣдип.

Идея высказу
знаменитыхъ
англичанъ есть
масличка
(ц. к. пр. в. „Ex-
press“) одно-
родно по
ручѣ, котора
наибольше въ
4 до 5 минутъ
крученая на вѣ-
дипно, выробляе зъ содогомо моло-
метанки або сметаны **наибольше масло**
Масличка зроблена вѣдип гарно, зъ
тривалого матеріалу, легко чистити
и обертаетъ и обдѣлена на многихъ
выставахъ золотыми медалями. — Сю
масличку можна купити у мене и у всѣхъ
торговляхъ зельзовъ и кухонныхъ на-
чинимъ въ Австро-Угорщинѣ по дѣлѣ
фабричной, а протѣмъ вѣдип. купую-
чимъ въ ихъ власнѣмъ интересѣ уважно
глядѣти на мою марку охорону, бо
иначе не гарантуєся. Тѣ маслички су-
тѣмъ поданъ великости и коштуєтъ:
Пр. I. обѣму на 5 литр. сметан. зр. 8-
Пр. II. „ „ 10 „ „ 11-50
Пр. III. „ „ 20 „ „ 18-
Пр. IV. „ „ 30 „ „ 26-
Пр. V. „ „ 50 „ „ 45-
(вѣдип разомъ зъ термометромъ). Розсы-
лає за готѣнку або посылку:
2914 **B. BALSAM** 3-1-
власнѣмъ патенту и фабричнѣмъ.
Wien, II., Schiffamtsgasse Nr. 14. T.
Цѣнники даромъ и оплатно.

ИВОНИЧЪ
ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ
(въ Галичинѣ),
стація зѣлѣзничнѣ Ивоничъ.
Щавы алькал. солонѣ, йодъ и бромъ
успѣшнѣ въ недугахъ **скрофулинозѣ** и въ ихъ
успѣшнѣхъ наслѣдкахъ, въ хоромахъ шкурныхъ сифили-
сическихъ, ревматизмѣ и въ рѣзкихъ недугахъ **жѣночнѣхъ**.
Купелѣ минеральнѣ, бороваго, пѣлѣвѣ, тушовѣ
и рѣчнѣ. — Молоко, женгичѣ, кефиръ, ингалаторѣ.
Знаменита стація климатично-лѣчничѣ.
Пора купелева подѣлена на 3 сезоны одъ 20 мая до
кѣнцѣ вересня. 2923 4-0
Мешканя въ і-шѣмъ и послѣднѣмъ сезонѣ о 1/2 часть дешевѣшъ.
Лѣкаръ купелевѣ д-ръ К. Дембицкѣ, бувъ ассистентъ
клиники университету айгальоньского.
Проспекты розсылає оплатно Дирекція

20 лѣтъ
въ родинѣ!
Домовѣ средство, що довго дер-
житъ все въ запасѣ, не потребую
дальшого порученя; **муситъ** бути
добре. При правдѣмъ **Anker-
Pain-Expeller** видко се нагляд-
но. Дальшѣй доказъ, що средство
заслугує на повне довѣрѣ, єсть
що много недужѣ, пробувавши
другихъ знахо-хвалѣныхъ лѣкарѣ,
хапають назадъ за **выробото-**
ваний **Pain-Expeller**. Порѣвно-
нѣмъ переконались, що се сред-
ство домовѣ при гѣтцѣ, ревма-
тизмѣ, рвано въ членѣхъ, и
при простудѣ, болю головы,
зубовъ и плечей, колькохъ и и.
наибѣвѣйше помає; бо лѣ-
каръ вѣдип вышло по першѣмъ на-
тертю. Дешевѣ цѣна по 40 кр.
вѣдип. 70 кр., то можуть набити и
блѣдѣ; але треба стеречи фал-
шивыхъ и наслѣдуваныхъ а бр-
та лѣшѣ **Pain-Expeller** зъ маркою
„Anker“ за правдѣмъ. Въ
запасѣ по всѣхъ большѣхъ ап-
текахъ — Головинѣ складѣ: **Аро-
теке змѣ „Goldenen Lö-
wen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.**

Велика межнародна выставка въ Бру-
сселѣ обдѣлала 1880 р. дипломомъ
ДЛЯ
МУЖЧИНЫ
Сензационнѣ вынайденнѣ!
Д-ра **Борсодиога** ц. к. прив. электро-
металличѣна палыта, выробована и
премѣована усуває ослабленя, робитъ
силыными ослабленѣ нервы и ожив-
ляючи ихъ молодече. — Приладженнѣ
єсть вѣдипы выгоды, а саме неа-
мѣтнѣ пошнѣе палыты кодо тѣла вы-
стає, щоби осягнути успѣхъ.
Цѣна. I кл. зр. 55, II кл. зр. 40,
III кл. зр. 30.
**Atelier für K. k. priv. elektro-
metallische Platten (Patent Dr.
Borsodi)**
Wien, I., Weiburggasse Nr. 9
Докладнѣ брошюры за надѣла-
нѣмъ 50 кр. 28-0

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пѣдъ знаменитъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хоружичѣ ч. 22
поручає добру и выдѣлку кавы спр-
важену безпосередно одъ проду-
центѣвъ зъ Америки подудачевѣ.
Коштує у Львовѣ:
I кильо 1.70 и 1.90 зр.
на провинціи:
4 3/4 кильо 8.70 и 9.60 зр. Франко
Обдѣлѣтѣмъ надъ 50 кильо опустъ
Не маю зовсѣмъ тѣхъ
родѣвъ кавы, котры отого-
лѣють инѣй пѣдъ назвою
мого знамени. Спрваджу ка-
ву просто одъ продуцентѣвъ, що
можу доказати, и продаю єи най-
мѣнше о 20%, дешевѣе якъ хто
будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на добѣтати каву вѣдип зъ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентѣ спрвадѣ гуртовникови
на мѣсци, той знову гуртовникови
въ Европѣ, одъ тѣхъ купувѣ коми-
سیونерѣ, а одъ него ажъ купецъ
и то звичайно не просто, але черезъ
агента мѣсцевого або подорожню-
чѣго. Вирочѣмъ може кождѣй самъ
переконались, чи добѣтано єе нѣде
по той цѣнѣ таку каву якъ моя
що до якостѣ и смаку. 2927 251-0

Бернѣвскѣ сукна
на поряднѣ
веснянѣ або лѣтнѣ убранные
въ купонахъ по 3.10 метр. т. е. по
4 вѣдипскѣ лѣтѣ одѣтъ купонѣ, по
зр. 4.80 зъ звичайнѣ. 2928
зр. 6.— зъ доброй 2929
зр. 7.75 зъ лѣтнѣмъ 2930
зр. 10.50 зъ найлѣтнѣмъ 2931
правдѣмъ овечѣмъ зовнѣ
якъ такожъ сукна на иберцигерѣ,
пошвокомъ тканѣ камтарѣмъ, лѣтнѣ сѣ-
рачки, сукна на либерѣю, правдѣмъ
полотеннѣ добры до прани, добры и
наилѣтнѣ сукна чорны на убрания са-
лоновѣ и ил. розсылає за посылка-
тою рѣчелѣна и вѣдип знапа
Tuchfabriks-Niederlage
Siegel-Imhof
Brünn (Моравѣ)
ЗАЙВЛѢННѢ. Кождѣй купонѣ єсть
3.10 метр. довгѣи а 136 метр. ширѣ-
кѣй, протѣе выстарѣає на цѣлѣ убр-
лѣе мужекѣ. Довѣднѣе чѣсто метрѣвъ
можно замовляти. За готнѣ доставле-
нѣе послѣ жадающихъ вѣдип рѣ-
читъ. 2790 25-30
Вѣдип даромъ и оплатно.

Бернѣвскѣ сукна
на поряднѣ
веснянѣ або лѣтнѣ убранные
въ купонахъ по 3.10 метр. т. е. по
4 вѣдипскѣ лѣтѣ одѣтъ купонѣ, по
зр. 4.80 зъ звичайнѣ. 2928
зр. 6.— зъ доброй 2929
зр. 7.75 зъ лѣтнѣмъ 2930
зр. 10.50 зъ найлѣтнѣмъ 2931
правдѣмъ овечѣмъ зовнѣ
якъ такожъ сукна на иберцигерѣ,
пошвокомъ тканѣ камтарѣмъ, лѣтнѣ сѣ-
рачки, сукна на либерѣю, правдѣмъ
полотеннѣ добры до прани, добры и
наилѣтнѣ сукна чорны на убрания са-
лоновѣ и ил. розсылає за посылка-
тою рѣчелѣна и вѣдип знапа
Tuchfabriks-Niederlage
Siegel-Imhof
Brünn (Моравѣ)
ЗАЙВЛѢННѢ. Кождѣй купонѣ єсть
3.10 метр. довгѣи а 136 метр. ширѣ-
кѣй, протѣе выстарѣає на цѣлѣ убр-
лѣе мужекѣ. Довѣднѣе чѣсто метрѣвъ
можно замовляти. За готнѣ доставле-
нѣе послѣ жадающихъ вѣдип рѣ-
читъ. 2790 25-30
Вѣдип даромъ и оплатно.

Догодну позичку грошеву
можуть одержати самостѣйны особы, котры вынаймуютъ поряднѣ мешканнѣ
рѣчно, мають правдѣлу пенсію або доходѣ, а то: промышленнѣ, купцѣ,
урядники, офицеры, приватіеры, властители добръ и т. п. послѣ
односнѣ.
одъ 100 до 2000 зр. на особистѣй кредитъ
за пересогою итѣсною або трѣлѣсною сплатою на 6%, процентѣ. На за-
пѣбуваннѣе итѣспѣхъ грунтовыхъ за 4 1/2% и 5% на амортизацію
або безъ неѣ. Вѣдипы вѣдомѣстѣ подаетъ
G. A. STEINER, Budapest 2944 2-3
Gróf Károlyi-utca 12.
При листовныхъ запѣтѣнахъ треба долучити три марки листовѣ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
поручає
наибольшѣйшѣ кадѣла, обдѣлѣнѣ численными меда-
ми заслуги:
зр. кр.
КАДИЛО ЦЕРКОВНѢ наибѣ-
лѣйше въ пачкахъ по 50 кр. и 1-
КАДИЛО КОРОЛЕВСКѢ склада-
єсь зъ цѣтѣвъ, живицѣ и бѣлѣ-
самѣвъ выдѣлѣныхъ дужѣ при-
емнѣй запахѣ, пачка по 4 и
8 кр., пудѣтко по 25 кр. и 50
КАДИЛО СУЛТАНСКѢ пачки
полнѣе на розмарину бѣлѣхъ,
выдѣа дужѣ приятнѣй и дужѣ
пошвокуванѣй запахѣ-филонѣ-25
КАДИЛО ВАРШАВСКѢ пачки,
приятнѣй и деликатнѣй запахѣ
того кадѣла дужѣ надалѣе до
салѣновѣ и будѣрѣтѣ, ф. 1/2 л. —50
КАДИЛО СОСНОВѢ, хто хо-
мѣтѣ здоровѣй воздухѣ-лѣдѣе
шпильковѣхъ въ комнѣтѣ, то
розмаринѣи сосновѣ кадѣло
може єго добѣтати, филонѣ-60
КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНѢ
єсть дезодорантѣмъ средствомъ
въ тѣхъ всѣхъ мѣстахъ, де хо-
дѣтъ о одѣжѣннѣе воздухѣ въ
комнѣтахъ и о перешоку щоби
не развѣивалѣсь пошнѣи; фил-
конѣ 25 кр. и 50
Дѣстѣти можна у Львовѣ въ власнѣхъ склѣпахъ, ул. Копернѣка
ч. 3. и ул. Галицѣа рѣдѣ Вѣдип. Въ Краковѣ: Суконницѣ ч. 20. —
Въ Чернѣвцѣхъ: Рипокъ ч. 2. 2529

!! ХТО !!
потребує полицу
яко поручу на позичку, на асортиментѣе євоєи родины або на дѣлѣту за
одержанѣй пошнѣ, такожѣ на покритѣе для задѣлѣныхъ властителей
домѣвъ и реальностей, дальше для П. Т. вѣдип, що не можуть записати
за житѣя лѣтнѣмъ рухомѣмъ капиталѣу, вѣдипи яко капиталѣ закладѣмъ
для несложныхъ дѣлѣй або дѣлѣй зъ другого супружества для равнѣю-
правнѣа, коли П. Т. убѣдѣнѣнѣ-єсь переѣлѣи вѣдип 60-ти рѣдѣ житѣя
(ажѣ до 66 року), одержують ои якъ найлѣтнѣе полицу убѣдѣнѣнѣи на
кождѣу можливѣу сумѣ въ одновѣдипѣй и чѣстнѣй способѣ, ту або на про-
винциѣ. Найлѣтнѣйша дискрѣціѣ записѣна у всѣхъ случаяхъ. — По-
яснѣни о томъ подѣе безплатно пошнѣю одъ 2-5 годѣмъ старшѣй инспек-
торѣ аскураціоннѣй **KLEIN.**
2910 5-50 Wien, I., Kohlmeßergasse 7, 4. Stock.

Перѣа Карпатъ въ горѣшнѣй Угорщинѣ, обдѣлена одъ стаціѣ
зѣлѣзничнѣй **Tepla-Trencsin-Teplitz** на шляху долины Ваги
ново отворѣнои линіѣй **Varapras** о 20 минутъ вѣдип, а зъ
Кракова черезъ **Oderberg-Sillein** можна добѣтѣти
въ 9 годѣнахъ. **Наибольшѣйшѣ теплицѣ сѣрчѣ-
нѣй** австро-угорскѣи монархіѣи зъ жерелѣми на
40° С. температурѣ. Пѣдипѣе положѣнѣе въ
гарнѣй околѣцѣ лѣсовѣй. Поручають на го-
стѣцѣ, ревматизмѣ, парализѣ, неврал-
гѣи, нехѣлѣе хроничнѣй недугѣи шкѣ-
ры, карієсѣ и некрозу костѣи и
т. п. Комфортно приладженѣ бас-
сѣи и одѣлѣнѣй купелѣ, вѣдип-
чѣво устроєнѣи новѣй лѣзѣнѣи
(Наппѣи) въ мѣрѣискоѣмъ
стѣлѣ.
**Лѣченѣ жѣ-
тнѣю, электрикою и на тер-
нѣй** методѣмъ проф. **Бергѣа**. Дешевѣй
помѣнѣнѣи одновѣдипѣй вѣдип. вымѣгѣмъ
гигиѣи и выгоды. Концерты, театрѣ
и всѣхъ увѣселѣнѣи. Добра горѣка вода до
питѣи, знаменѣтѣа кухня. На многихъ стаціѣхъ зѣ-
лѣзничнѣхъ зѣлѣнѣй цѣны до вѣдип тамъ и назадъ.
Омывѣнѣи и фѣиеры при кождѣмъ поѣздѣ. Участь
около 3500 людей, що лѣлѣтѣа, а 5000, що приѣзжають.
Сезонѣ купелевѣ одъ 1 мая до 1 жовтѣи. По-
яснѣни и иллюстрѣианъ проспекты розсылає даромъ графѣа
d'Harcourt дирекція купелевѣ въ **Тренчѣи-Теплицѣ**.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упрѣв. галицкогѣ
Акціоннѣо Банку Гипотечнѣо
купує и продѣа
всѣ эффекты и монеты
пѣдъ найприступнѣйшими условіями.
5% Листы Гипотечнѣи и
5% Листы Гип. премѣованѣи,
котрыхъ поѣла закона зъ дня 2 лѣтѣи 1868 (Дѣвѣ. п. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвышѣмъ иотановѣи зъ д. 17 груднѣа
1870 р. можна уживѣти до умѣшувѣна капиталѣвъ вѣд-
дѣвѣхъ, пуцѣларныхъ, кацѣи супружескихъ войсковыхъ,
на кавѣцію и вѣдип
пожна одержати въ сѣй Конторѣ.
(до выѣсовѣна зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ припоручѣнѣ зъ провинціѣ залагоджуютъся безъ
прѣволѣки по курсѣ двѣдипѣмъ, не числячи нѣякой провинціѣ.

Наибольшѣйшѣ домъ торговельный
I. & S. KESSLER, Берно (BRÜNN)
Ferdinandgasse Nr. 7.
розсылає даромъ и оплатно вѣдипѣи и цѣнники.
2813 **Фабричнѣй складѣ полотѣнѣ.** 10-10
На лѣтнѣе убранные зъ камтарѣу
матѣриѣ, добры до прани, найно-
вѣйшѣй вѣзоры, рѣшѣтѣ 6 1/2 м. на
одно цѣлѣ убранные муж- зр. 3.
Якѣ довго выстане припасу!
Бернѣвскѣи останки сукна 3-10
метрѣ на 1 цѣлѣ убранные муж-
екѣ зр. 3.75.
Моднѣй приборы жѣночѣ.
Сѣрокѣи и въ пасмугѣи матерѣи мод-
нѣй 60 цм. ширѣи на пѣлѣфѣонѣи
и дѣлѣи одѣжѣ 10 м. зр. 2.50.
Жоупѣи и Dreidraht матерѣи у
всѣхъ модныхъ красѣкахъ 1
зр. 3.50. II зр. 3.80.
!! Нагѣднѣ купнѣ !!
Правдѣмъ французскѣи матерѣи кра-
шенѣй **Зефирѣ**, 75 цм. шир., въ пра-
чѣдѣныхъ красѣкахъ 10 метрѣ те-
перъ лѣшѣ зр. 3.50.
Brocat и Jacquard матерѣи мод-
нѣй 60 цм. ширѣи у всѣхъ мо-
дѣныхъ красѣкахъ 10 м. зр. 3.60.
Doris, найновѣйша сѣрокѣа ма-
терѣи моднѣа, чѣста пошнѣа, 10 м.
перше 10 зр. теперъ зр. 6.50.
Nervy 90 цм. ширѣе въ кра-
шенѣхъ пасмугѣкахъ и у всѣхъ
красѣкахъ 10 метрѣ. лѣшѣ зр. 4.50.
КАНИМѢРѣ, подѣбно ширѣи
чорнѣи и въ красѣкахъ 10 м. зр. 4.
Вовнѣи атласѣ, подѣбно ширѣи
чорнѣи и въ красѣкахъ 10
метрѣ зр. 6.50.
Blaudruk-крѣтѣи зѣ 10 м. зр. 2.50.
Лѣтнѣи юбки **Jersey** гарнѣ арѣбѣнѣй,
гладѣй зр. 2.50. прикрашенѣи зр. 3.
Полотнѣа и вѣбы
1 штука — 29 лѣтѣвѣ.
1 штука полотнѣа домовѣго, доброй
якостѣи, 1/4 зр. 4.20, 1/2 зр. 5.50.
1 штука вѣбы-кѣнѣи, найлѣтнѣиша
и найлѣтнѣиша сорта, 29 лѣтѣвѣ, тре-
нѣльша чѣмъ чѣсте полотнѣо, 1/4
зр. 5.80, 1/2 зр. 7.50.
1 штука оксѣфордѣа або зѣзѣру най-
новѣйшѣй вѣдѣи. II зр. 4.50, I зр. 6.50
Бѣлѣе жѣночѣ.
6 сѣрокѣи жѣночѣхъ зъ мо-
днѣо полотнѣа зъ обѣиною въ
зубѣи зр. 3.75, зъ гѣстомъ зр. 5.
3 корсѣты жѣночѣхъ зъ доброй
шѣвоу и гарнѣ вышивѣи
I зр. 4 II зр. 1.80
Розсылає за посылѣтою. Если не подѣбѣе, то принимаєся назадъ.

Найдѣшевѣишѣи и найлѣтнѣишѣи жерелѣмъ закупнѣ єсть
ДОМЪ ТОРГОВЕЛЬНЫЙ
ПИЛИПА ТИХѣА въ БЕРНѣ (Filip Ticho Brünn)
Krautmarkt Nr. 21 i Rathhausgasse Nr. 47.
Матѣриѣ на жѣночѣ сукнѣ
наибѣвѣйшѣи и найгарнѣишѣи на се-
зонѣ веснѣишѣи и лѣтнѣи, ширѣи
100 цм.
1 сукнѣа = 10 метрѣ . . . зр. 4.50.
Румѣбургскѣ Оксѣфордѣ
(правдѣно крашенѣи) вѣдип гарнѣ
вышѣишѣи.
1 шт. 30 вѣд. лѣтѣвѣ . . . зр. 4.50.
Наилѣтнѣишѣи я . . . зр. 6.50.
Румѣбургскѣ
Полотнѣо вѣрѣтѣовѣ
наибѣвѣиша якѣстѣ, цѣлѣ 30 вѣд.
1/4 ширѣе, придаєъ особливѣи на
мужекѣ блѣе.
1 шт. 30 вѣд. лѣтѣвѣ . . . зр. 6.50.
Францѣска сѣтина
на жѣночѣ сукнѣ, даєъ прѣти, (пра-
вдѣно крашенѣа) подѣе поручѣи въ
наибѣвѣишѣхъ вѣдѣишѣхъ.
Перша сорта, сукнѣа зѣ 10 м. зр. 4.50.
Другѣа сорта сукнѣа зѣ 10 м. зр. 3.50.
Домовѣ полотнѣо
наибѣвѣиша якѣстѣ, цѣлѣ 30 вѣд.
лѣтѣвѣ.
1 шт. 1/4 зр. 4.50.
1 шт. 1/2 зр. 5.50.
Шифонѣ
дужѣ доброй якостѣи, придаєъ знаме-
нитѣи на бѣлѣе мужекѣе, жѣночѣе и дѣ-
тинѣе, 90 цм. ширѣе.
1 шт. (30 вѣд. лѣтѣвѣ) въ сортахъ
а зр. 4.50, 5.50, 6.50, 7.50.
Жѣночѣи сѣрокѣи
зъ доброй шѣвоу або моднѣо по-
лотнѣа зъ ширѣишѣи корошѣаи.
Цѣлѣи великости.
6 штукѣ зр. 3.75.
Джутова заслонѣа
турѣишѣи вѣзоры, цѣлѣи довготѣи.
Перша якѣстѣ зр. 3.50.
Другѣа якѣстѣ зр. 2.50.
Останокѣ
ковѣа на помѣстѣ
довгѣишѣ 10 метрѣвъ, моднѣи якостѣи
зр. 3.50.
Чѣста бѣлѣа вовнѣа
у всѣхъ гладѣныхъ красѣкахъ або та-
кожѣ въ пасмугѣкахъ, 100 цм. шир.
Сукнѣа зѣ 10 метрѣвъ . . . зр. 7.50.

Новѣй матерѣи до прани
на убрѣи мужекѣи (за пор. придалѣ до прани) гладѣо пасмугѣишѣи, сѣрокѣи
1 цѣлѣ убрѣи мужекѣе зъ камтарѣу 6 1/2 метрѣ. зр. 3.—
1 цѣлѣ убрѣи мужекѣе зъ полотнѣа „ „ „ зр. 4.—
1 цѣлѣ убрѣи мужекѣе зъ найлѣтнѣишѣо полотнѣа зр. 5.— 10-15
Вѣдѣи даромъ и оплатно. Розсылає за посылѣтою.

КОВДРЫ шитѣи зъ вовнѣаго и шовковѣо атласѣу. **МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА** у Львовѣ плѣцѣ Капитульнѣишѣи число 2.
При закупнѣ товаровъ просимо покликѣватѣи на нашу часѣишѣ.
Выдаєъ и одѣлѣчѣишѣи редакторъ: **Иванъ Бѣлѣй.** Пѣдѣрѣ зъ фаб. Черлѣнѣскѣи. Зъ друкарѣи тов. им. Шевѣнѣка, пѣдѣ зр. К. Бѣдѣарѣскѣи.

Предплата на „Дьло“ и належитость за инсераты платни
у Львовѣ.

ны становлять въ Галичинѣ станъ середный и

мають урядувати. Переходячи одтак на внесене пос. Цукера, доказував безсудність, що його внесення стрімало до того, щоб наряд чеський бодався Нимцям на ласку и неласку. Ободля перейшов Вахатий на стан судівництва на Шлеску, де Славянам днес також несправедливості и сказав, що Австрія мусить бути для всіх справедлива, коли хоче существовати.

Пос. Цукеръ выступивъ въ оборонѣ найвысшего трибуналу и доказував, что коли суть деякі хибы въ судівництві, то походить се зъ-бдса, що найвысшій трибуналъ такъ само перетяжений роботами за-для недостатку силъ рабочихъ, якъ и въ другій власті. Для того треба-бы вже аб становити гуманитарного зблщити чсло судівъ при найвысшомъ трибуналѣ. Що-до уживаня чеського языка въ найвысшомъ трибуналѣ, то не позбавляе нічого виного якъ лишь зміняти статутъ, котрый тому стоить на перешкодѣ. Далше доказувавъ Цукеръ, що трибуналъ можна буде подѣлити на поодинокі сенаты, бо вже и теперъ днесъ такъ, що въ найвысшомъ трибуналѣ розбираються справы після провинцій въ поодинокіхъ сенатахъ. Коли-жъ хто каже, что другій не-німецкій языкъ не надається добре до судівництва, то се неправда: посадѣть лишь поодинокі языкъ на козя а они вже самі будуть вхати.

Пос. Пленеръ повивъ бесѣду свого попередника яко перше читанье его внесеня и ддятого выступивъ зъ довшою бесѣдою. Внесене Цукера — казавъ Пленеръ — набирає тымъ большого значеня, що оно не вышло лишь бдъ оакоя франція національно, але его подвисала значно больша часть послбъ зъ парламентарной большоты. Бсть то отже ація дѣловъ партій. Попередній бесѣдникъ говоривъ дуже умірено, чтобы своему внесеню надати характеръ лишь установленя якомъ мѣры, але внесенне се має свою исторію, бо звѣстно, что вже бдъ многихъ лѣтъ се внесенне приговарялося. Самъ пос. Цукеръ сказавъ, что его внесенне есть лишь першимъ крокомъ и что бдъ поступає дуже осторожно, чтобы другій крокъ зробити зъ цѣлою певностю. Нема що казати, бдъ поступає дуже зручно, чтобы дйти до своєї цѣли, котору въ не-німецкій народы уважають за конечну. Та цѣль есть завести многоязычну управу въ всехъ центральныхъ властяхъ и трибуналахъ. Така лишь може бути цѣль сего поступованя, коли теперъ въ найвысшихъ трибуналахъ вводиться поволье языки чеській, польскій, италійскій, а лагодиться мѣсце для словенского, румынского и другихъ. Такъ будутъ не-німецкій народности поступати чымъ-разъ далше, ажь зроблять цѣлый найвысшій трибуналъ многоязычнымъ и розбѣють его на цѣлый рядъ провинциальныхъ сенатбъ. Потребы до того нема, бо въ найвысшомъ трибуналѣ звычайно заступають справы адвокаты, а ти чейже ще умѣють по-німецкій. Розходиться отже лишь о борбу національну, котору выволѣкає безъ потребы. Въ интересъ каждого патриота есть, чтобы борба національна разъ скончалася, а то настане лишь тогда, коли буде ухваленый законъ о національностяхъ, котрый установитъ одинъ языкъ урядовый для цѣловъ державъ и внесе тымъ борбу партійну та узладнять вповнѣ въ низшихъ инстанціяхъ національній языкъ після краѣвъ и повѣтбъ. Доки того не буде, доти не буде спокою и мира между народами въ Австріи а въ того рода внесеня, якъ посла Цукера, мусять уважатися лишь продовженіемъ борбы и ддятого Пленеръ протавъ нихъ протестує.

Справоздатель Либбахеръ полемизувавъ зъ Вахатимъ и Цукеромъ та заявивъ, что бдосины въ Австріи суть того рода, что треба конче одного языка, въ котромъ можна-бы порозумѣватися а тымъ языкомъ есть лишь німецкій, котрый має до того навѣть историчне право. Що-до внесеня Цукера, то замѣтивъ Либбахеръ, что его торичне внесенне виглядало зовсѣмъ инавше якъ сегорѣшне. «Коли внесенне стрімало до роздѣленя найвысшого трибуналу на поодинокі сенаты и до зблщеня, то не знати, ддячого не признати права вже всѣмъ народамъ. И что выйде зъ того? Хорваты будутъ жадати въ трибуналѣ своего

заступника, Русины своего и т. д. Треба буде ажь 150 гофратбъ. Подумайте же, чимъ се може. А коли бдтакъ прийде нше, менше прихальне правительство, что буде тогда? Я давъ-бы вамъ добру раду глядѣти на вашъ власный интересъ а теперъ прошу ухвалити то, о чомъ тутъ зовсѣмъ не говорено, т. е. бюджетъ найвысшого трибуналу».

Титулъ сей ухвалено а при титулѣ „у-права судівництва въ поодинокіхъ краяхъ коронныхъ“ промовивъ пос. Фусъ и зажадавъ, чтобы министръ справедливости огласивъ свое розпорядженне въ днѣ 18 сѣчня, выдає до прокураторбъ въ справѣ конфискаты газетъ.

Теперъ выступивъ министръ гр. Шенборнъ зъ довшою бесѣдою, въ котрій полемизувавъ зъ послами Вахатимъ и Менстеромъ. Министръ сказавъ, что его бажанье было-бы, чтобы каждый австрійскій бдданый знавъ языкъ німецкій и чтобы каждый Німецъ учився ще другого языка краєвого а тогдѣ певно не було-бы непотребныхъ спорбъ и дебатбъ въ парламентахъ. Однобддуючи послонны Фусови, бдчитавъ министръ свое розпорядженне до прокураторбъ зъ днѣ 18 сѣчня с. р. въ справахъ правовыхъ, котре такъ звучитъ:

„Я зробивъ то спостереженне, что переважна часть періодичныхъ часописей конфискуєся зъ покликбмъ на §. 65 а) зак. кар. за побдурюванье до ненависти або до погорды противъ управы державной, або на подставѣ §§. 300 и 302 зак. кар. и знайшовъ, что прокураторы, котрымъ поручено наглядѣ на прасу, понимаютъ сй параграфы найбзвороднѣйше.

Я розумѣю, что для прокураторбъ есть то дуже трудна задача примѣняти постановы закона карного до прасы а особливо до продуктбъ шоденной литературы, а коли же увѣличаються, что прокураторы мусять собѣ скоро виробити судѣ о карыдостойности змісту якомъ статѣ, не розважуючи богато, то можна поняти, что они часомъ не зовсѣмъ справедливо оудатъ границъ свободного высказуваня погляду и въ своій ревности боронитъ законами забезпеченій инстатуючи и органы та беруть тымъ привязанныхъ до нихъ важныхъ интересбъ, зааадо иногдѣ знужуючи тѣ границѣ.

Не буду залучатися въ бддше поясненне сєи границѣ; она означена дотычными постановами закона карного, при котрыхъ собѣтній интерпретація въ звязи зъ постановами арт. 13 осн. зак. держ. зъ 21 грудня 1867 р. о правѣ свободного высказуваня погляду дається легко въ каждомъ поодинокбмъ случаю вынайти граница между дозволеною критикою дѣланъ правительства зъ одной стороны а побдурюваньемъ до ненависти и погорды и высмѣвуваня та понижуваня зъ другой, между выступованьемъ противъ претенсій и змаганъ народности, класъ сослбныхъ, товариствъ и т. д. зъ одной а побдурюваньемъ до неприязни зъ другой стороны.

Особливо-жъ мають прокураторы звязати на то, что намѣренне обмежати ихъ мѣры что-д конфискаты якомъ часописи не умѣлиахъ бдъ обовязку розбирати знаменна карыдостойного дѣла зъ такою самою старанностю якъ при субѣктивнбмъ поступованіи противъ особы, одѣвчальною за змістѣ часописи.

Уважаю такожъ, что то не бдповѣдає духови и интенціямъ закона, коли прокураторы въ своихъ мѣрахъ боляться за надто неудачъ субѣктивного поступованя и черезъ то, якъ то дѣвса въ некоторыхъ округахъ, роблять зъ объективного поступованя майже выключе правило.

По сѣмъ заявивъ министръ, что бдтъ згадуючи вже давнѣйшє про се розпорядженне не навѣть того мѣсця, де говориться о субѣктивнбмъ поступованіи, лишь ддятого, что о тбмъ забувъ. По бесѣдѣ министра черервано дебатъ надъ бюджетомъ а по кількохъ ще интернеляціяхъ закрыто засѣданье.

Нова часопись „Свободная Россія“.

Якъ була въ „Дѣлѣ“ вже коротка згадка, въ Женевѣ почавъ виходити новый органъ російской революціонной партіи бдѣ назвою „Свободная Россія“. Новый органъ, проголошений въ тбмъ органѣ, нові засады того оляку якъ и цѣлый змістѣ 1-ого числа Свободной Россіи заслугоують на увагу нашої интеллигентной громады, интересуючєйся розвиткомъ политичныхъ гадѣкъ въ сусѣдній намъ державѣ, зъ которою доле исторія цѣлѣю звязала и долю переважною частинно руско-українського народу.

Якъ вѣдомо, напрямъ, которою трималася знана бдѣ розными назвами „соціально-революціонна“ партія въ Россіи — майже бдѣ самого початку 1860-ыхъ рокбъ ажь до остатнихъ часбъ — бувъ такого роду, что майже цѣлкомъ вымѣжувъ якъ историчный досвѣдъ европейскыхъ революціонныхъ рухбъ, такъ рбно историчный и сучасный умовы тои державы, въ котрій партія тая розвернула свою акцію. Збудований зъ одного боку на централистичній засадѣ, нехуючій романтичній ставъ людностѣ, складаючихъ державу російську, а зъ другого боку на мистичныхъ вѣруваннхъ у якіебъ месіянизмъ, бддтвний „революціонный духъ“ велико-русскою народу, по-при котробъ нийшъ сусѣдній народы або нехотвано або зъ sancta simplicitate зливано зъ першимъ, — напрямъ той у всѣхъ своихъ фазахъ сировадъь самі найтрагичнѣйшій наслѣдѣкъ не лашъ безъ жадного хбсна для достигнутой меты, ба навѣть до загального погоршаня политичной волѣ, поки на рѣштѣ не закбчився тою темною якъ глупа ночь реакцію, яка панує нинѣ въ Россіи.

Богато, звычайно, було привычъ того спотвореного процесу, якимъ примувала й роз-

вивалася революціонна гадка въ Россіи. Нѣщо въ исторіи не лучається чудомъ, жадній сусѣдній зъявляе не повстають у той способѣ, въ який претараня Афродита повстала зъ чолъ Зевеса. Головною-жъ причиною була та, что урядъ російскій, після того, якъ суверъ Миколаѣвична перепала зъ соромомъ на тяжкбмъ Севастопольскбмъ испытѣ, змушений вступити на шляхъ реформъ, не побшовъ рѣшучо и логично тымъ шляхомъ, а зупинивъ незабаромъ польськимъ повстаньемъ 1863 року, бдѣ навѣть чымъ разъ больше почавъ хилитися у ббкъ реакціи, что не залашила обгорнута якоюс апацією пробуджуючи интеллигенцію російську. Тымчасомъ бдѣ впливомъ новыхъ умовъ житя, выликанныхъ реформами, повстала цѣла маса пыганъ, котрѣ годѣ було лишити нерозвязанными, а котрыхъ нормальне а повольне розвязанье повставша урядова реакція що-разъ больше неможлила. Але найбольше палкѣ частина російской интеллигенціи, переважно зъ недозрѣлою тай недовченою молодѣжи, тымъ же зупинилася, а захождалася своимъ власнымъ зеленымъ розумомъ розважати капитальныя пытаня, дотыкающіе цѣловъ суслбности. Розумъ той, звычайно, не могъ довести до жадного пугя. Навѣть-тыхъ крыхъ европейской науки, котрыхъ на швидку руку ужито було трохи, не переважено якъ слѣдъ, а незабаромъ ен цѣлкомъ замѣнено своею домородною наукою, будѣмъ-то найпоэтизирнѣйшою, а справдѣ якимъс мисточизмомъ, почерпаннымъ зъ „глубины власного духа“. Однобддуючи тому дѣлану и друковано. Наслѣдкы: зростаюча реакція, Сабаръ, каторга, шабеницѣ.

Звѣстно, на прикладѣ, якъ посмѣвлялись „дѣта“ 1860-ыхъ рокбъ зъ старыхъ батькбвъ, котрѣ голосили, что возвышаюча облуда имъ дорожша, нѣжъ сотня низькихъ истинъ („стань низькихъ истинъ мнѣ дороже насъ возвышающій обманъ“). Тымчасомъ тѣ революціонній „дѣта“ не зауважали, что она большъ батькбвъ стала рабами возвышающей облуды, покидуючи на одною сотню може и низькихъ але все загавитыхъ истинъ. А истинны тѣ были очевидны: безъ политичной волѣ, заперученою сталыми державнымъ правомъ, безъ розвитку того права, не можливъ были: анѣ воля одиначѣ анѣ громадѣ, анѣ розвитокъ самоуправы всѣхъ родбъ, анѣ розвитокъ широкой просвѣты народнои, безъ котрой лбвон не можливъ анѣ ширенне янхъ-бы то не було идей про зміну економічыхъ односинъ пануючихъ въ сучасній суслбности, анѣ осягненне економічыхъ идеалбвъ. Але на бѣсового, мовляли батька, здалася намъ политична воля, той парламентъ „буржуазный“, что тблько морочить тай сєе робочій людъ въ Европѣ! (Тутъ навѣть забуто на російскій пословицю: „по Сенѣкѣ и шапка“ чѣ якъ мы кажемо: „по Хомѣ и холява“, а взято чужу шапку тай сунено ен на своего „Сенѣкѣ“.) Зъ „русскими“, мовляли, народомъ невелика буде мороча: та бдѣ пакъ має „артель“, „общину“ — та се жъ новѣйшій соціалистичный засновникъ — тай „духомъ“ бдѣ на скрбѣ „революціонный“... Начхати намъ на урядѣ тай полицію!... скажемо народова, якъ треба жити, что треба робити... бдѣ насъ бдѣ разу зрозумѣть, послушає — и соціальна революція готова! Навьяна глибина власного духа сягала навѣть до того, что гадалася, что урядѣ дивити меться крбзь пальцѣ на ту пропаганду, бо, мовляли, урядѣ зъ его порядками лишено въ спокою, такъ чого-бъ бдѣ мавъ втручатися тѣмъ у дѣло соціалистично-народничою пропаганды...

Звычайно, богато дорбѣгъ веде до Риму; але російскій революціонеры занекали въ тѣ дороги тай заходилиє прокласти новый шляхъ черезъ свои власный мрѣѣ, шляхъ швадкій, певный, безъ „буржуазныхъ“ манбвѣвъ и злшныхъ етапбвъ. Сенъ фантастичнои думки тревала триматися революціонна партія и посла 1879-го року, коли она, винувши славетне „хожденіе въ народъ“, сподѣвалася за помощью спорадичного террору захопити у свои руки державну владу и „ликвидувати“ увесь политичный и экономичный устрѣй — трохи не въ 24 години, якъ той судѣ російскій, что чинить дѣло справедливости. Такимъ идеяи верховодилиє дѣятѣ революціонній, такихъ идей повна була такъ звана „подпольна“ и загранична праса революціонна. Бдиноию подставою литературной пропаганды були не факты справедливого житя, не зрозумѣлій досвѣдъ исторіи — нѣ, — власный духъ, безмежный субѣктивизмъ — ось єдина подстава аргументаціи и акціи. Революціонеры російскій бажали власными силами робити исторію, крутити ен після свои вподобы, але, якъ бачимо, не они исторію, а исторія ихъ скрутила, дѣвъ бараний роуъ“ скрутила, якъ каже російскєя пословиця... Пересвѣдчалася въ тому після гѣркого тай крѣвавого досвѣду, — якъ дбзнаємось изъ первого числа „Своб. Россіи“, — и самі революціонеры.

(Конецъ будѣ.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На суботнѣшнбмъ засѣданіи палаты послбъ ухвалено бюджетъ въ третбмъ читаніи, а ободля наступило друге читанье проекту закона о полтишенно платнѣ службы почтовой. При сѣй нагодѣ домагався пос. Дершата полѣшня платнѣ низшихъ урядникбвъ. Пос. Кайзеръ доказувавъ, что урядники не будутъ покрывженіи, бо они розочинають службу зъ тою платною, зъ якою служба почтова вже кбнчить свою карієру. Одтакъ приступлено до спеціальной дебаты. Пос. Розенеръ домагався побдвешеня платнѣ для асистентбъ и манипулянтбъ почтовыхъ, особливо-жъ для манипулянтбъ, котрыхъ доля дуже сумна, бо имъ на случай недуги застановляють навѣть шоденну платню. Законъ сей ухвалено бдтакъ въ другбмъ читаніи и приступле-

но до первого читаня проекту закона карного. Пос. Бернрайтеръ дякувавъ министрови Шенборни за то, что бдѣ предоживъ сей проектъ; бдѣ доказувавъ, что проектъ сей есть поступовый и заявивъ, что лѣвця не буде противитися его ухваленію. Гр. Шенборнъ зажадавъ, чтобы проектъ сей передано безъустанной комисіи и просивъ о выббѣ такой комисіи. Пос. Пленеръ ставивъ внесенне, чтобы проектъ сей передати комисіи „для кодексу карного“, котра бы заразъ въ понедѣлокъ здала о нѣмъ справу. Внесенне се принято.

Завтра бдбудеся засѣданье палаты павѣвъ а на порядку дневномъ стане перше читанье новелъ школьных и друге читанье закона о будѣвѣ зельзницѣ Ясло-Ришнѣвъ.

Въ субботу радѣла комисія для закона карного и ухвалила выбрати выдѣлѣ зъ 18 членбвъ, котрѣ-бы радѣвъ перманентно навѣть и бддчасѣ феріи парламентарныхъ. До сего выдѣлу мають бути покликаны навѣть т. зв. дакі послы и автисемиты. Клубы же не назначили своихъ членбвъ. Говорять лишь, что зъ клубу Лахтенштайна уйдѣ до сего выдѣлу конвѣнціентъ адвокатскій д-ръ Ебенгохъ, зъ дакихъ Либбахеръ ажь антисемитбвъ Патай.

Journ. des Débats довѣдуєся, якъ каже — зъ достовѣрного жерела, что гр. Кальвоки лагодитъ повне поясненне дипломатичнои ситуаціи въ Россіи и на балканскбмъ пбвостровѣ и має его предложити собльнымъ делегаціямъ. До того поясненя мають бути долучені денешѣ австрійскыхъ представителѣвъ при заграничныхъ аворахъ и кблька оригинальныхъ документбвъ веденой ваги. Вѣсть та — каже N. fr. Presse — есть не конче имовѣрна. Гр. Кальвоки, котрѣй бувъ здержалавий что до предладаня дипломатичныхъ актбвъ въ той порѣ, коли ситуація загранична була далеко критичнѣйшою, якъ теперъ, левѣи чѣи схоче теперъ бдступити бдѣ своего звычайу.

Не довго треба було чекати на поясненне, что значило больше у царя Александра III, чѣ лишь сама особа помершого министра дѣлѣ внутрѣшнихъ гр. Толстого, чѣ его системы. Показуєся теперъ, что оао и друге. Видко, что гр. Толстой бувъ вѣрнымъ бдгономъ поглядбвъ и гадокъ царя; смерть отже головного представителя тепершньої системы въ Россіи не зміняти ен въ нічбмъ, бо она має одобренье того, въ которою рукахъ спочиває судба цѣловъ державы. Коли повѣрити вѣстямъ газетъ, то бддчасѣ похорону гр. Толстого несли царъ и великій князь домовну ажь на караванѣ, а честь та бддана мошамъ помершого министра вказує ажь надто добре чимъ бувъ покбйникъ дѣла своего монарха. Ще лѣпшій доказъ того дає кондольнційна телеграма царя, выслана до вдовциѣ по Толстбмъ. Въ телеграмѣ сѣй высказує царъ свой великій жалъ по правниѣ тои страты, яку Россія потерѣла черезъ смерть Толстого, а бдтакъ каже такъ: „Гр. Толстой не живѣ на дармо; его дѣло осталось и я (царъ) буду старатися о то, чтобы праторъ, котрый вылавъ зъ его рукъ бдбався въ руки чолѣвѣка тыхъ самыхъ идеалбвъ и тыхъ самыхъ бажанъ.“ Такий чолѣвѣкъ мабутъ ажь знайшовся, бо телеграмы зъ Петербурга доносять, что царъ передавъ провизорично управу министерства дѣлѣ внутрѣшнихъ секретаревъ державному ген. Дурнову. Дурново бувъ доси шефомъ царского канцеляріи для заведенъ научныхъ им. царѣѣ Маріи, а давнѣйше бувъ помбчникомъ министра дѣлѣ внутрѣшнихъ. Чи Дурново буде аменованій дѣйственнымъ министромъ дѣлѣ внутрѣшнихъ або чѣ бдѣ назначеній лишь на часѣ переходовый, се годѣ поки що бдгадати.

Нѣмеччина має у себе малу соціальну революцію. Въ вестфальскихъ копальняхъ зугля наставъ великій страйкъ роббтниківъ и прибравъ въ послѣднихъ днѣхъ вже такъ великій розмѣры, что число страйкуючихъ выносятся вже 100.000 людей. Страйкъ выбухнувъ первѣнствъ въ копальняхъ въ Гельзенкирхенъ до 10.000 гѣрникбвъ застановило роботу. Страйкуючій роббтники достаютъ помбч бдѣ роббтниківъ заграничныхъ, голловно зъ Бельгіи и Англіи. Роббтники повнѣвшували на своихъ домахъ червоный хоругви и ходять уладцами великими масами, несучи попереду червоны хоругговъ. Зъ недостатку зугля мусѣло дуже богато фабрикъ застановити роботу, мѣжъ иншими: такожъ и велика фабрика пушокъ Круцца въ Ессєнѣ. На мѣсцѣ страйку выслано войско, въ наслѣдокъ чого въ многихъ вже мѣсцяхъ прийшло до кровавой ббйки мѣжъ войскомъ а роббтниками, въ котрій богато людей убито а ще больше ранено. На зборахъ гѣрникбвъ въ Гельзенкирхенъ показалося, что роббтники старалися о помбчъ зъ заграницѣ и одержали ен зъ Англіи, Бельгіи и Шлеска. Показалося такожъ что страйкъ гѣрникбвъ въ Нѣмеччинѣ стоить въ звязи зъ подобными страйками за границею. Зъ заграницѣ прислано такожъ значній сумы для страйкуючихъ. Рѣвночасно розширився сей рухъ роббтниківъ и на многихъ большѣй мѣста въ Нѣмеччинѣ и на великій галузѣй промышленности. Въ Берлинѣ, Штетинѣ и Галлѣ страйкують муляры; въ Галлѣ тесля, соковники и шевцѣ; въ Монахѣмъ гончарѣ а Гамбургѣ навѣть грабарѣ. Словомъ, по всѣй Нѣмеччинѣ пбшовъ сей небезпечный рухъ и въ многихъ сторонахъ роббтники або вже застановили роботу або заповѣли, чтобы застановлять. Въ кругахъ правительственныхъ выкликавъ сей рухъ великій переполохъ. Днѣ 9 с. м. бдбудеся нарада министерства державного бдѣ проводомъ ен. Бисмарка, на котору запрошено такожъ фатовыхъ людей зъ гѣрничества. Здаєся, что правительство буде старатися снискати небезпечный сей рухъ не такъ силою, якъ скорше тымъ, что буде наклонювати роббтниківъ до спокойного поступованя и буде имъ обѣ-

цтовати польгу. Міністеръ Герфуртъ ви́хавъ вже на мѣсецъ страйку.

Найбѣльше розъярене въ народѣ выкликало то, що войско въ першій бійцѣ застрѣлило кѣлька особъ, котрихъ ані не були робѣтниками, ані не стояли въ нѣякій звязи зъ страйкуючими. Въ Бохумѣ застрѣлено около 20 людей а въ Дортмундѣ троихъ робѣтниківъ. Въ цѣлѣй.

Страйкъ робѣтниківъ въ Вестфаліа єсть найбільшій, який досѣ бувъ въ Нѣмеччинѣ. Правительство постановило не заводити стану облоги, але ужити якъ найострѣйшыхъ мѣръ, щоби повернути спокій а впрочѣмъ старатися погодити робѣтниківъ зъ підприємцями.

На принятѣ италійского короля роблять-ся великій приготування а газеты оголошують вже програму торжествъ въ Берлинѣ. Студенты нѣмецкій хотять зрѣбити королеви великую овацію и тымъ одлататися италійскимъ студентамъ, котри въ Болоніа дуже щиро гостили свого часу студентівъ нѣмецкихъ.

Въ италійскій палатѣ послѣвъ інтерв'ювали Каваліни и Пансѣ правительство въ справѣ вѣча католицкого у Вѣднѣ и жадає, щоби оддати папѣ назадъ власть свѣтску. Крисиі одповѣвъ на то, що вѣча католицкѣ розпочалися въ Франціа а одтакъ одбувалися въ Англіа, Испаніа и Бельгіа а вѣ нихъ брали тутъ участь навіть представителѣ правительства. Католицкѣ вѣче у Вѣднѣ було чисто приватнымъ зборомъ, въ котрѣмъ навіть въ перважній часті бравъ участь лишъ низій кліръ, бо зъ епископѣвъ не явилася четверта часть. Не можна отже нѣякъ думати, щоби вѣче се означало якусь провокацію зѣ стороны правительства. Вѣча католицкѣ по-за границями Италіа не заходять въ самѣй Италіа вѣякого одгону. Вирѣшѣмъ заграничній правительствѣ заявля, що сирава папы єсть внутрѣшню сиравою Италіа. Италіа не боїться тыхъ манифестацій, бо она зумѣе постаратися о пошанованьє своихъ справъ.

Въ англійскій палатѣ послѣвъ ухвалено значаю бѣльшою голосѣвъ въ другѣмъ читаню законѣ о збѣльшеню флѣоты. Підчасъ першого читаня протавилася опозиція сему законові и доказувала, що за примѣромъ Англіа пойдуть и другі державы та будуть збѣльшити свои флѣоты. Міністеръ маринарн, Гамилтонъ, выступивъ въ оборонѣ проекту и сказавъ, що дуже сумнѣваєся, щоби котра держава европейска зважилася на то, а одтакъ додавъ: Монархіа и правительства европейскі старанієся теперъ удержати миръ въ Европѣ и его продовжити; они повтаили длатого радо скрѣпленє нашѣй флѣоты яко поруку, що скрѣплена морска сила Англіа буде могла ужитися до удержаня европейского мира.

НОВИНКИ.

— О. крилош. Іоанъ Величко лежить тяжко недужий и зъ сочувствомъ мусимо нинѣ подати вѣсть, що недуга его єсть дуже тяжка. Нинѣ принявъ о. Величко св. Тайны.

— Въ Коломиѣ єсть округа громадъ сельскихъ кандидатѣ на посада до сойму д-ръ Теофанъ Окуневскій. Якъ дождѣуєся єго обширѣйшоу дописи въ 109 и-рѣ краковской N. Kslofm-y — д-ръ Окуневскій вже и выступавъ въ Коломиѣ передъ выборцами зъ довшою промовою высказуючи свои погляды на головѣйшій справы краєви. Въ нѣшнѣмъ же Kurjer-ѣ Lw. такожъ стрѣчаємо звѣстку, що д-ръ Окуневскій має кандидувати о мандатъ рускій або въ Коломыйскѣмъ або въ Станіславѣвскѣмъ.

— Зъ Косѣвского пишутъ намъ: Дня 21 н. ст. мая має одбутися въ Косѣвѣ передвыборче збранє сельсьаньске. И наша глуха Косѣвщина рухаєся. Зачуваємо, що косѣвскій староста п. Сабатъ зловъ підготує грунтъ підъ выбѣръ п. Филиа Залеского на посада до сойму.

— Польскій комитетъ центральный для всѣхъ Галичины збравъ першій разъ дня 12 н. ст. мая. Зъ причини, що презесъ (гр. Потоцкій) и вице-презесъ (кн. Ад. Сапѣга) задля недуги не можуть брати участи въ дѣлахъ комитету, выбрано на вице-презеса п. Стан. Поляновского, а на вице-вице-презеса гр. Шасн. Козьбродского, а крѣмъ того покликано до комитету ще пп. Сев. Генція, Тад. Лангъ и гр. Шеніцкиго (на мѣсецъ гр. Альер. Потоцкого, кн. Ад. Сапѣги и д-ра Вис. Черкавского). Такъ уконститутованіи комитетъ именуванъ мужѣвъ доврѣи по повѣстяхъ та мѣстахъ, поручивъ имъ утворити мѣсцеві комитеты передъ выборчій и перевести выбѣръ делегатѣвъ до Львова на зѣздѣ, котрый одбудеся дня 22 н. ст. мая въ будинку соймовѣмъ.

— Въ заходній Галичинѣ якъ дождѣуєся дописуватель Neue Fr Presse — завязалося вже пять такихъ сельсьаньскихъ комитетѣвъ выборчихъ, котри хотять независимо одъ комитету центрального ставити кандидатѣвъ и переводити ихъ выбѣръ.

— Товариство „Академическій Кружокъ“ устроєе дня 4 (16) мая с. р. въ сали „Народного Дому“ вечерокъ зъ танцями въ память занесеня нацицѣмъ. Карты вступу по 1 зр. 50 кр. (для пп. академикѣвъ по половинѣ цѣны) и білеты на галерію по 1 зр. можна кушити въ день вечерка въ „Рускомъ Касинѣ“ (Дѣлѣ Народный) лише по сказаню запросня, за котрымъ зволить не одержавшій ихъ оголошатися въ товариствѣ „Академическій Кружокъ“ при ул. Краковской ч. 17.

— Збранє филіа брѣдской общества им. Каческого одбудеся въ Бродѣхъ дня 10 (22) мая о годни 11 передъ полуднемъ въ готелю европейскѣмъ. Програма збраня:

1. Выбѣръ тимчасового председателя.
2. Справозданє въ досихчасового дѣловодства выдѣлу.
3. Выбѣръ нового выдѣлу и
4. Внесєня членѣвъ. — Одъ выдѣлу филіа брѣдской, Л. Спрко, председатель.

— Въ справѣ конгруальной. Въ ч. 249 „Дѣла“ зъ року 1888 доносили мы, якъ поступити належить тымъ священникамъ, котрымъ одбрано на подставѣ новыхъ контуры постійный додатокъ личный привязанный до особы священника и до прихода. Тамъ радили мы, щоби удалися до адвоката у Вѣднѣ д-ра Е. Фридмана, котрый одобранный постійный додатокъ выправе черезъ трибуналъ державный. Отже доносимо далѣ, що зъ концемъ тамтого року удалися до адвоката д-ра Фридмана о помѣщи праву въ повѣшеній справѣ священника оо. Иванъ Реваковичъ зъ Волосянки и Вѣтошинскій зъ Вовчого и оба тѣ отцѣ одержали вже въ лютѣмъ с. р. цѣлый задержанный постійный додатокъ личный почавши одъ 1 сѣчня 1888 наразъ выплаченый. Министерство вѣроповѣданъ не допустило до розправы передъ трибуналомъ державнымъ, только выслаивало дальшу выплату задержаного додатку одъ 1 сѣчня 1888 почавши такъ, що священникъ має и на дальше, доки живє въ томъ приходѣ, въ котрѣмъ ему надано постійный додатокъ, поборати его на давній способъ. Звертаю отже увагу всѣхъ отцѣвъ духовныхъ, котрымъ черезъ конгруу одбрано постійный додатокъ личный, щоби удалися о помѣщи до загдаго адвоката (Dr. E. Friedman, Hof- u. Gerichts-Advocat in Wien. Fünfhaus, Schönbrunnerstrasse, 18 A). По-аумѣея, що адвокатъ опуститъ зъ гонораріумѣ, поданого въ ч. 249 „Дѣла“ зъ 1888, скоро не буде выступати передъ трибуналомъ державнымъ. Т. Р.

— Въ краєвишій низшій школѣ рѣльничѣй въ Дублянѣхъ одбува дѣня 6 н. ст. мая, въ присутствіи членѣвъ выдѣлу краєвого пп. Бережничкого и д-ра Верещинского, рѣчний испѣтъ зъ учениками, котри въ сѣмъ роцѣ школу кѣнчати. Испѣтъ выпавъ дуже добре, якъ що року. Школу укінчало 14 ученикѣвъ, мѣжъ ними 6 Русинѣвъ. При испѣтѣ экзаменовали: директоръ Вл. Любомескій и професоры д-ръ Вавинкевичъ, Паньковскій, Рыльскій, Сѣборекій, д-ръ Яшовскій, Степекъ, Барта и Кубицкій. При тѣй нагодѣ подносимо, що и Русины повинны користати зъ той школы уряджевой дуже практично. Староучи-ся до той школы повинны вносити поданя до выдѣлу краєвого черезъ дирекцію школы рѣльничѣй въ Дублянѣхъ найбѣльше до 1 н. ст. липця. До поданя треба долучити: 1) метрику на доказъ, що просвѣдй укінчавъ 16 лѣтъ житя; 2) свѣдѣцтво зъ укінчєнъ шко-наименше народною школы; 3) свѣдѣцтво лѣкарске; 4) свѣдѣцтво моральности, а коли-бъ хто старався бути принятымъ на кошѣтѣ краєвишій (а се дуже легко), повиненъ долучити свѣдѣцтво убожества. Всѣхъ Русинѣвъ було въ низшій школѣ рѣльничѣй сего року 8. Коли-бъ ихъ було бѣльше, языкъ рускій мусѣвъ-бы бути выкладаный, чого до сєи поры пожалѣся Боже, нема! На той фактъ повинны бы школы Русины звернути свою увагу, — тажъ то школа краєва у всѣхъ дѣлѣй части краю! Не знаємо, чому до сєи поры нѣ одинъ посолъ рускій не порушивъ той справы въ соймѣ. Тажъ то народѣа кривда!

— Въ Угровѣ основано фахову школу шевцѣвъ. Цѣль сєи школы ось яка: практично уліпшити выробы зъ сєи домашной продукціи, вказати жєрєла добрыхъ и дешевыхъ додаткѣвъ до власныхъ выробѣвъ, старатися, щоби домашній выробы розповсюджувалися а вкѣнци вказати примѣрами, що лученє дробныхъ силъ въ сѣлки и товариства при совѣстній праці може принєсти якъ найкрасшій успѣхъ.

— Зъ Надвѣрнянского доносятъ: Маршалокъ повѣстовий, о. Корнѣло Мандичевскій подписавъ дня 9 н. ст. мая въ имени повѣту контрактъ зъ дирекцією ликвидуючого банку сельсьаньского, котрымъ надвѣрнянска рада повѣтова переймала на себе всѣ несплаченіи позички поодинокыхъ довжниківъ сего банку, прожывающихъ въ томъ повѣтѣ. Коли зложено одповѣдний задатокъ, комитетъ ликвидацийный банку сельсьаньского затвердивъ контрактъ. Довжники мали зыскати майже 50%.

— Продажа надгробного камѣня. Сѣмъ сельанъ зъ Колодѣвки, пов. скалатского, надбѣлали до „Червоной Руси“ писмо такого змѣсту: „Намъ приходникъ о. Концевичъ запродали камѣньє зъ давного кладовища, мѣжъ котрымъ були надгробныі памятники и погостменты зъ хрѣстовъ, мѣсцевому арендарю за 5 зр. Кушлене камѣньє хотѣвъ жидъ ужити на фундаментахъ підъ коршму. Се дѣлялось 14 (26) цѣвтыя с. р. Вудучи того дня на поли, мы дѣзналєсь о томъ фактѣ ажъ на другій денъ. За той часъ зѣѣвъ арендаръ Шльома Харемієвъ камѣньє на мѣсе будовы и мулярѣ починали свою роботу. Мы заравъ удалєсь до начальника громады и просили его, щоби не допуститъ до того, абы посвященыхъ надгробныхъ памятниківъ уживати підъ коршму. Коли начальникъ громады не хотѣвъ мѣшатися въ ту справу, порѣшивъ комитетъ церковный разомъ зъ громадынами забрати назадъ камѣньє. Такъ и сталося: 14 возѣвъ камѣня звєзди назадъ підъ церковь. Крѣмъ того удалєсь деякі громадяне 17 (29) цѣвтыя до декана о. Слюзара въ Скалатѣ и просили, щоби онъ заказавъ о. Концевичевѣ продать жидови надгробный памятники. Але о. деканъ заявивъ, що сєи минуло 10 лѣтъ одъ занечатаня кладовища, то о. Концевичъ може робити зъ надгробными камѣнями, що хоче. При тѣй нагодѣ показано о. декану, що о. Концевичъ власноручно забавивъ вапномъ образы чотирѣхъ евангелистѣвъ по бокахъ великого престола, коли муляръ на его зывѣвъ не хотѣвъ того зрѣбити. Але и на то заявивъ о. деканъ, що се певно були якѣсь старі богемы. Коли зажадано одъ писаря громады, щоби онъ напѣсавъ жалобу на о. Концевича, то онъ одповѣвъ: „Pogadę się z starostą.“ (О. Концевичъ прибувъ до Галичины зъ Холмщини.)

— О загалныхъ зборахъ членѣвъ „Общего рѣльничко-кредитного Заведенія“, котри одбулися въ сєреду минушого тѣждня, подаємо за „Черв. Русею“: Предѣдатель зборѣвъ бувъ членъ контрольной комисіи ликвидацийной о. Виханьскій; на зборахъ явилось 19 членѣвъ зъ 22 голосами. Зъ справозданя ликвидаторѣвъ за часъ одъ 1 червня 1887 до грудня 1888 року показуєся, что за того повѣтора року стягнули ликвидаторы одъ довжниківъ и выплатили вѣрителямъ 365.935 зр. 90 кр. и такимъ способомъ довги Заведенія зменшилися зъ 969.780 зр. 62 кр. на 607.090 зр. 30 кр. а до 1

н. ст. мая с. р. зменшилися ще на 478.450 зр. 53 кр., а 270 сторонамъ сичаєно 48% загалноу належнѣости. Межи тыми сторонами було 84 моратористѣвъ, одержавшихъ на рахунокъ своихъ капиталѣвъ 217.000 зр. За повѣтора року 645 довжниківъ сичали въ цѣлости своѣй довгъ, а 784 лишъ въ части. Зъ днємъ 1 н. ст. малъ мало Заведеніє претендѣй до своихъ довжниковъ на 383.081 зр. титуломъ ипотечныхъ позичокъ, ануитетѣвъ и ипотечныхъ задаткѣвъ. Довжнихъ листѣвъ було до того дня не выкупленыхъ на 55.000 зр. а вкладѣкъ щадничихъ иkonto-korrente на 241.420 зр. Одъ 1884 р. до 1 мая с. р., с. е. одъ часу ликвидация Заведенія выплачено вѣрителямъ 1.713.000 зр., а що въ тѣй квѣтѣ находѣлись о днѣхъ миллиѣвъ зр., даный Заведенію російскимъ синдикатомъ, то одъ довжниковъ стягнєно 713.000 зр. Крѣмъ того выкуплено довжнихъ листѣвъ на 200.000 зр. Ликвидаторы пояснили, что они выплачуѣтъ грошѣй вкладчикамъ навіть на случай заявленоу мораторіа, а деякі зъ нихъ опустили зъ своихъ вѣрительности 20%, а навіть 40% въ користъ Заведенія. Збѣрані члены приняли се справозданє до вѣдомости и удѣлили ликвидаторамъ абсолютію. Одтакъ предложивъ о. Виханьскій въ имени контрольной комисіи, щоби зменшити администраційный выдатки ликвидация, а хотѣлъ директоръ п. Косиєвскій тому противився, то се внесєнє, підпєргє о. Степ. Ленкавскимъ, принялъ збѣраній одностороно. Зборы приняли до вѣдомости рєзигнацію п. Косиєвского и выбрали другимъ ликвидаторомъ п. Ник. Процика (першимъ єсть д-ръ Л. Павенцій) а его заступникомъ д-ра Ив. Добрянского. Членами контрольной комисіи выбраны о. Виханьскій и пп. Волошиневичъ та Чапекъ.

— Зъ подвигѣвъ долиньского старосты п. Цѣшки. Мѣжъ прикметами старосты п. Цѣшки, поднесєнными въ Kurjer-ѣ Lwowski-ѣмъ, єсть загдака, що сєи староста выкорєнивъ зъ Долиньского „шизмѣу“. Якъ то одбуваєся, можна побачити зъ дописѣ до „Червоной Руси“: Въ наслѣдокъ окружника старосты п. Цѣшки, заказуючого сельанамъ долиньского повѣту мати въ своихъ хатахъ „шизматичкѣй“ образы, донѣсь о. Вагилевичъ зъ Довголуки до старѣства, що въ хатахъ двоєхъ его приходжанъ сѣтъ справѣдъ таикъ образы. Якъ сє образы на правду були, дописуватель чомусъ не каже, хочє се правда, що сельанє не розумѣють, якъ то образы „шизматичкѣй“, приносятъ неразъ образы цѣсаря и иныхъ особъ, щоби ихъ освятити; разъ навіть просивъ сельанѣвъ освятити портретъ Микѣ-Магона. П. Цѣшка, одержавши донесєнє о. Вагилевича, наложивъ на обоєхъ сельанъ по 25 зр. кары за тѣ „шизматичкѣй“ образы.

— Будова церковъ. Совѣтъ управляючій „Народного Дому“ рѣшивъ минушого пятницѣ взятися за дальшу будову другой городской церкви у Львовѣ; роботы начнѣуться дня 1 (13) мая с. р. — Зъ Долины доносятъ намъ: Заходами долиньского пароха и мѣсєвого декана о. Юсѣфа Лопатиньского має будуватися въ Долинѣ нова церковь зъ твердого матеріялу. Минушого знымы звєзєно вже 1000 возѣвъ камѣня и куплено за 2500 зр. гарне мѣсецъ підъ будову церкви при публичной дорожѣ. Планы затверджені церковными и политическими властями. Церковь буде могла помѣстити 2000 людей.

— Процесъ обманщикѣвъ жидѣвъ Минцера и Файнера закончивъ засудженіємъ обоєхъ обжалованныхъ. Присяжлі зазначили въ своѣмъ вердиктѣ, що обжаловані сѣтъ налоговыми обманщиками, тому засудивъ трибуналъ Минцера на три роки а Файнера на два роки тяжкой вязницѣй и орѣкъ, що допускаєся розтягнути надъ иншими полиційный наглядъ.

— Дѣбній вѣсти. Въ Перемышлѣ одбулося вѣчанє укінченого богослова п. Гукевича зъ панною Леонтіною Антоновичевою, донькою посла д-ра Н. Антоновича.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскон.

Кан. институтію одержали оо.: Корп. Копытинскій на Зяндранову дек. дукляньского; І. Стояловскій на Явору, дек. старосамбѣрского.

Завѣдѣтельство Свиднякъ, дек. старосамбѣрского, одержавъ о. Вас. Мисникъ.

Сотруничество въ Камѣнцѣ лѣснѣй, дек. потелицкого, одержавъ І. Казушнякѣй.

Перенесеніи въ станъ супочинку о. Ал. Мацѣвичъ, завѣдѣтель Свидняка, дек. старосамбѣрского, зъ платнею 225 зр. рѣчно.

Посмертний — — оновѣстки.

О. Исидоръ Шопъ, приходникъ въ Хотинци, дек. ярославского, упокоився въ 77 роцѣ житя а 45 роцѣ священства. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— Концертъ конируовой „Лютіи“, що одбуваєся вчера въ сали тов. „Сокѣль“, бувъ для Львовянъ правдивою новостію, и то не лишъ що-до вокальныхъ продукцій, але и способомъ преміюваня найлучшихъ творѣвъ. Коло естрады концертной поставлено столъ прикрытый зелєнымъ сукномъ, за котрымъ засѣли поклякаий судѣѣ. Мѣжъ судѣями бачили мы: проф. Вахлянича, дир. Микулього, Марка, проф. консерв. Сломковского, Вшедичиньского и др. Зъ стороны „Лютіи“ належали до нихъ предѣдѣлѣть товариства п. Люкасъ, и директоры хорѣу пп. Петвинскій и Невѣдомскій. На конкурсѣ „Лютіи“ надѣслано надъ 40 хорѣвъ (мѣжъ тыми всего два рускі); зъ тыхъ признано одповѣдними до публичной продукціи лише 12 (мѣжъ тыми одинъ рускій) и тыхъ 12 хорѣвъ одсѣбно на вчерашнѣмъ концертѣ. Коли продукціи хорѣвъ скѣнчилися, выступивъ на естраду предѣдѣлѣть „Лютіи“ и совѣтникъ львовского магистрату п. Люкасъ и одчитавъ преміюваніи судѣями творы, а рѣвночасно отворила комисіа судѣѣвъ означеній одповѣдными написями курьеры, въ котрыхъ мѣтилися имена авторѣвъ, а п. Люкасъ подававъ тѣ имена до публичной вѣдомости. Першу премію признано хорѣви мѣшанѣму зъ супроводомъ фортепьяно п. з. „Пѣсєнцѣ“, котрого авторѣмъ єсть директоръ перемыского товариства музыкального Діцъ. Публика приняла той приєудъ зъ грѣмкою аплобатаю, бо дѣйстно, хоръ

сєй такъ мелодійноєтію, якъ и нѣжностію та богатствомъ мотивѣвъ дуже користоно вызначивъ мѣжъ вчерашними продукціями. Першу премію становили двѣ треті части доходу зъ вчерашного концерту. Другу премію (одна третя часть доходу зъ концерту) признано хорѣви мѣшанѣму п. з. „Пѣсєнъ циганѣвъ“, котрого авторѣмъ єсть директоръ „Лютіи“ зъ Варшавы Машиньскій. Приєудъ той приймала публика непряхо, на сали почали навіть одзыватися голосей протєсты. Пѣєля загалноу гадки, яка виробилася сєредѣ публики въ часѣ продукцій, друга премія повинна була припасти мужєскому хорѣви „Пѣсєнѣ“, котрого авторѣмъ, якъ пѣзѣнше показалося, єсть членъ львовской „Лютіи“ д-ръ Богданьскій, а котрый удостоили судѣѣ лише похвальной згадки. Длатого, коли сєредѣ похвальныхъ згадокъ прийшла черга на той хорѣ и одчитано имя его автора, поднялася на сали бѣра оплєсѣвъ, публика выкликала п. Богданьского колька разѣвъ, даючи тымъ наглядный доказъ, якъ оцѣняє его творѣ. Крѣмъ того творѣу удостоилися ще похвальной згадки хоры: Краковскѣй (авторъ п. Вернацкій), директоръ станіславѣвского товариства музыкального, Польоньскѣй, рѣчь справѣдъ дуже гарна и импонуєча (авторъ п. Минахаймеръ зъ Варшавы), Вѣтеръ, композиція повна музыкальноєтію (авторъ п. Герцъ зъ Варшавы), Нѣсѣнъ и табакєра (авторъ п. Машиньскій зъ Варшавы), а вкѣнци и рускій творѣ п. з. „Три цѣвтыки“, одзначаючій-ся справѣдъ мелодійноєтію и чувствомъ, а котрого авторѣмъ єсть п. Кратохвиль, проф. зъ Станіславова. При одчитаню имени автора руского творѣу лучилосъ комичнєе интермеццо. Якъ сказано, комитетъ отворивъ по одчитаню назвы каждого творѣу курьеру и подававъ п. Люкасови картку зъ именемъ автора, котре онъ одчитувавъ голосѣю зъ естрады. Такъ само отже и тутъ подано єму на естраду картку, зъ именемъ п. Кратохвиля, котре, на нещастє, написанє було... по руски. П. Люкасъ знайшовъ въ амбараѣ. Публика закричѣла то, а що публика буває въ подобныхъ случаяхъ немилосєрдною, отже на сали подняєся смѣхъ, а одтакъ и оплєски. Закимъ утихомирилася публика, знайшлєся милосєрдна душа, и п. Люкасъ выголосивъ назвище п. Кратохвиля. Зъ того плывє наука, що навіть совѣтникамъ не завадитъ у насѣ... умѣти читати по руски. Помѣжъ вокальными продукціями одгравла войсєкова оркєстра 55-го полку підъ управѣю своего капельмайстра п. Бахо по майстерски пять знаменитыхъ творѣвъ, зъ котрыхъ годѣтьєя особливо подѣєсти Вагнера маршь зъ „Тангайзера“ и Гріга „Танецъ Анитры“. Цѣль концертъ взагалѣ робивъ вражєнєе дуже користнєе.

— Записки архимандрита Володимира Терлецкого. Директоръ гимназіи въ Пятитгорку въ Россіи, п. Левъ Лопатиньскій, одержавъ одъ архимандрита Терлецкого его записки зъ житя и теперъ передавъ ихъ редакціи газеты „Русская Старина“, котра почне ихъ печатати въ выпуску за мѣсєцъ липень с. р. По выпечатаню записѣвъ загадавъ п. Лопатиньскій прислати рукописи до бібліотеки „Народного Дому“ у Львовѣ.

Конкурсы, именованя, перенесєня и пр.

— Именованіи. Доцентъ Ант. Вежейскій именованый надзвычайнымъ профессоромъ зоологіи и порѣвнууючи анатоміи въ краковскѣмъ университетѣ. — Кс. д-ръ І. Мазанекъ, суплєнтъ при перемыской гимназіи, именованый звычайнымъ профессоромъ богословія. — Дѣйственнымъ учителемъ въ Ясєнєвѣ горѣшнѣмъ именованый Иванъ Зленковъ.

— Ордєрами російскими надѣлило правительство російске президента Вуковичи бр. Пина и бурмистра Черновєцъ п. Кожановского; першій одержавъ ордеръ св. Анны І клєсы, а другій той самы ордеръ ІІ клєсы.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 13 мая. Гр. Таффе одповѣдавъ на интерпеляціи послѣвъ: Розєра, въ справѣ голоду въ Ческѣмъ лѣсѣ и Врабєца, въ справѣ заказу полиціи розлѣпляти одозвы выборчій. Першому сказавъ, що не правдою єсть будѣ-то-бы въ Ческѣмъ лѣсѣ выбухнувъ бувъ голодовый тифусъ, а другому, що полиція має право наглядати на то, щоби одозвы не давали причины до загалного роздразненія. Палата одкинула внесєнє Кравза, щоби надъ сими одповѣдями одбулася дебата.

Римъ 13 мая. На конгрєсѣ комитетѣвъ лилі мира ухвалєно, щоби папу упросити на мирового судію въ томъ случаю, коли онъ помириться зъ Италією.

Бургасъ 13 мая. Приѣхали тутъ кн. Фердинандъ и Стамболовъ на одкрытє робѣтъ около новои зєлѣзничѣй. Народъ витавъ ихъ єнтузіастично, особливо по заявленю Стамболова, що правительство постановило длатого будувати сю зєлѣзницю, щоби подѣєсти добробыть краю.

Софія 13 мая. Оногы страчено тутъ 5 розбишакѣвъ за рабунокъ и звѣстну аферу белловску.

Константинополь 13 мая. Турєнка депутация повєзла до Берлина власноручнє писємо султана до цѣсаря, въ котрѣмъ онъ дѣкує цѣсарєви за подѣєнанє турєцкой политики на Вєсхѣдъ и запрѣшує цѣсаря въ гости-ну до Константинополя.

Надѣсланє.

Апѣтка РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2460 330 0
спеціальности и универсальній средства французскій и инші, якъ черезъ шо такъ и черєзъ инші фирмы оповѣщувай.

Розклад їзди на залізничних доріжках.

важний від 1 марта 1889

Приходять до Львова: о год. 115 вь нощі зь Будапешту, Лавочного, Стрия, Кросна, Хирова, Гусатина и Станислава; — о год. 8:06 рано зь Сухом, Хирова, Стрия; — о год. 8:20 по полудни зь Сухом, Хирова, Гусатина, Станислава и Стрия; — о год. 7:40 вечером зь Гусатина и Станислава.

Одходять до Львова: о год. 5 рано до Стрия, Станислава и Гусатина, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стрия; — о год. 9 рано до Станислава и Гусатина; — о год. 10:15 рано до Стрия, Станислава, Гусатина, Хирова и Сухи; — о год. 7:50 вечером до Хирова и Сухи. 2238 67 —?

ИЛІА НАЙВЕЛТЪ

У ЛЬВОВѢ

улиця Корнякѣвъ число 1
(побѣда ул. Краковскѣвъ)

поручає сей

найбѣльшій складъ урядженъ

Салонѣвъ, комнать до спавя, їдженя и т. п.

а такожъ 2940 2—3

МЕБЕЛѢВЪ ЗЕЛѢНИХЪ И ТАПИЦЕРОВАНИХЪ.

Маріацельскій капль жолудковъ

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣваній при браву апетиту слабѣмъ жолудку, вонючѣмъ оддыху, кванѣмъ бѣгаваню, зѣтлю, колѣцѣ, катаръ жолудка, газѣ, твореню сѣ плѣску и камѣльчикѣвъ въ мѣхури, при надто великѣмъ флегмѣ, жовтацѣ, одженю и блѣваню, болѣю головы (если походить зь жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравляи и напоями, при хробахъ, педугахъ селезѣнки, печѣнки и геморѣдахъ. — Цѣна флашочки разомъ зь приписомъ 40 кр., подвійною 70 кр.

Головна высылка у антикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріацельскій капль жолудковъ не суть вѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складѣвъ части поданъ суть при каждой флашочкѣ въ приписѣ.

Правдливъ можна купувати у всѣхъ аптекахъ. 2351 5—52

ОСТЕРЕЖЕНІЕ! Правдливъ Маріацельскій капль жолудковъ рѣвно фальсують и наслѣдуютъ. — На апакъ правдливости мусить кожда флашка бути записана въ червоне запакованѣ, заосмотрѣвъ въ повѣстѣ марку охоронну и при каждой флашочкѣ на приписѣ мусить находитися, що сей приписъ друкований у Г. Гусака въ Кромѣрижѣ.

Правдливъ можна купити: У ЛЬВОВѢ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколая, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Складенянского, I. Беворского, Ари. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРИЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкой. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Брошиса, Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ландесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап. А. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А. Бжеса. — ВЪ БУЧАЧІ у антикаря Корнила Левинского. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Книшобанского. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Трауфельера. — ВЪ ДРОГОВИЧИ у ап. А. Хмилера, П. Партиженя. — ВЪ ГЛИНИНАХЪ у ап. А. Гельма. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша. — ВЪ ЖУРАВНѢ у антикаря Іос. Л. Томашевского. — ВЪ КАМЬНИЦѢ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Кароля Пилевского. — ВЪ КОЛОМЫѢ у ап. А. Сидоровича. — ВЪ КОЛОМЫѢ въ антикѣ Ед. Стенли. — ВЪ КОНИЧИНѢ у ап. Редера. — ВЪ КАЛУШІ у антикаря Александра Шустова. — ВЪ МЕЛНИЦІ у антикаря Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жоланьского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у антикаря Предмирского. — ВЪ ОЛЕСКУ у п. А. Кофтера. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛІНАХЪ у ап. Омеа. Барановского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛІ у ап. Жигмонта І. Калицкого. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Іосифа. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Баня. Іаковского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Іосифа. — ВЪ САМБОРѢ у ап. І. Алексевича, К. Марша. — ВЪ СКОЛЫВѢ у ап. С. А. Лежовского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высо-чанского. — ВЪ СТАРОМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРУМІ у ап. Чалбазанского, В. Коморовского. — ВЪ СѢНЬВѢ у п. А. Маньковского. — ВЪ ТУРЦІ у ап. Жиг. Козацкого. — ВЪ ТЕРНОПОЛІ ап. Леона Файшманна и Фр. Миргуевича. — ВЪ УСТИКАХЪ у ап. Альф. Ястремского. — ВЪ ЧОРТКОВѢ у ап. Людвика Ноеса.

МОЛОЧАРНЯ

при улицѣ Академичѣвъ ч. 26
поручає знамениту каву, обѣды и вечерѣ смачніи и здоровіи на свѣжѣмъ маслѣ. Абонаменты приймає по умѣренныхъ цѣнахъ. Зѣ поважанѣмъ А. К. 2916 2—4

Найкрасѣе мѣсце побуту на лѣто

Salzerbad Kleinzell

лѣчебне мѣсце коло Галицѣвъду въ Долѣшній Австріи, зѣ жере лами, котріи такъ само дѣлають, якъ карльсбадскіи и францесбадскіи. Плаванія, купель сыровач 2927 нѣ, всѣка курація. 6—0

Всѣхъ наукъ дѣкаренѣхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

одбывши студіи зь обѣсугу дентистикѣ въ клиникѣхъ въ Берлинѣ, заложивъ ателиэ дентистичне при пляцѣ Маріацѣвъ ч. 10 и одирує одъ 10 рано до 6 вечерамъ.

Всѣякіи операції докопѣ на желѣзне безъ болѣю, одобравши чувствѣю копанію або розвеселячиимъ газомъ (Lustgas). Штучніи зубы выготавляє на золотѣ, вавчуку и т. п. 2941 4—?

Мучка зь костей

препарованъ кислотою сѣрною, найуспѣшнѣйшій навѣзъ подъ всѣмъ засѣвъ веснянъ и порошѣкъ до корму малѣйшій около 85% чистого фосфорану вапнистого, вельми успѣшній додатѣкъ до корму для всѣхъ звѣратъ домовыхъ и дробію всѣякого рода; впливає на сильній розвѣй костей будучи худѣю, приспѣває выпашеню, значно побѣльшає обильностѣю молока у корѣвъ и продукцію яєцъ у дробію.

Пакетъ на пробу, заключаючи нетто 4 1/2 килѣ порошѣку, высылаетъ одворотною почтою за надѣсланѣмъ переказуназр 1-60 зь опакѣванѣмъ и оплатою порта до кождѣи почты въ Австріи и Нѣмеччинѣ.

Описъ и способъ ужитія якъ Мучки зь костей, такъ и Порошѣку до корму, на жадање безплатно и франко.

Фабрика вытворѣвъ химичныхъ и навозовыхъ Спѣлки компаніи

Юліана Ванга

у Львовѣ ул. Ягялоньска ч. 12.

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Понеже Загалный Зборъ скликаний на день 8 (н. ст.) мая 1889 для браку комплету членѣвъ не могли въ томъ дни одбутися, проте Совѣтъ управляючи „Повѣстовѣи Народной Торговлѣ въ Рогатинѣ, общества зарегистр. зь огранич. порукою“ запрашає симъ П. Т. Членѣвъ тогожъ товариства на надпорядочній ЗАГАЛНЫЙ ЗБОРЪ, котріи одбудуться дня 2 н. с. червня 1889 о годинѣ 5 пополудни въ льокалѣхъ товариства зь слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

- 1) Справозданье Совѣта управл. зь дѣловодства за 1888 р.
- 2) Справозданье контрольного Комитету.
- 3) Предложенье Совѣта упр. въ справѣ передачи складу Повѣстовѣи Народной Торговлѣ въ Рогатинѣ львовскѣи Народной Торговли.
- 4) Выборъ Комитету контрольного на 1889 р.
- 5) Внесєня членѣвъ.

Заразомъ примѣчаєся, що поєся §. 45 статута рѣшена сѣхъ Загалныхъ Зборѣвъ будутъ правосильніи, хотѣ-бы на нихъ и не явилосѣя приписане число членѣвъ.

Рогатинъ, 8 (н. ст.) мая 1889.

2956 1—3

За Совѣтъ управляючи:

Антоній Медвєцкій,
председатель.

Володимиръ Чировскій,
членъ Совѣта.

Перша фабрика тутѣвъ сигаретовыхъ

клеєныхъ желатиною

подъ фирмою „поцѣлунокъ“

поручає свои вырѣбы по умѣренныхъ цѣнахъ

Улиця Баторія число 8.

2942 2—8

Оснований въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ПТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улиця Краковска число 9.

поручає:

Старій вина угорскіи лѣвичніи и натуральній вина столовой одѣ 42 кр. бут.

Знаменитыи Старки, Житѣвскии, Румъ и Арахъ de Goa.

Старій Мєды бут. по 1.00 1.50 2.50

3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальній вина шампанскіи и правдливый Конякъ французскіи першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГЪ бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00

и 7-50 зр. 281 21—?

МАЛЯГЪ БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣники на жадање даромъ и оплатно.

Одзначєній на выставѣ гигиєничной сѣбнымъ медалемъ за старій вина.

Броваръ мѣщанскій въ Пильзнѣ

має честь донести, що выдаванье

ПИВА ЛЕЖАКЪ (Lagerbier)

почалосѣя зь днємъ 1-го мая с. р.

Рѣвночасно повѣдомляє П. Т. Публику Львова и околицѣ, що отворивъ при ул. Коритной ч. 3. складъ, де можна купити пиво кождѣю часу въ цѣлыхъ, повѣ и чверть гектолитровыхъ бочкахъ, а такожъ и повлитровыхъ флашкахъ (Original-Fullung) по цѣнахъ оригинальныхъ.

Пильзно (Чехія) въ маю 1889.

Зѣ поважанѣмъ

Мѣщанскій броваръ въ Пильзнѣ
зал. 1842.

На основѣ повысшого оголошеня Генеральна Рєпрезєнтация Бровару мѣщанского въ Пильзнѣ для Галичини заявляє, що буде высылати кождѣю часу пиво того бровару въ 1/1, 1/2 и 1/4 гектолитровыхъ бочкахъ, такожъ 1/2 литровыхъ бутѣлкахъ въ скринькахъ принадлежно опакѣванныхъ, почавши одъ 25 флашѣкъ, до всѣхъ мѣсѣностей въ краю.

У ЛЬВОВѢ одъ 10 флашѣкъ доставляє домѣвъ безплатно додавши потрібну скѣлькѣсть лєду.

Пивницѣ суть при ул. Коритной ч. 3.

Бюро при ул. Краковской ч. 1., де треба высылати всѣ замовленія и кореспонденціи.

2947 3—3

Зѣ поважанѣмъ

Генеральна Рєпрезєнтация для Галичины
Пильзненского Бровару Мѣщанского.

Найкрасѣимъ подаркомъ для кождѣи руской хаты єсть

Богданъ Хмельницкій

М. Костомарова.

Томъ I и II въ оправѣ зь пересылкою 3 зр. 10 кр. — Замовленія адресувати: Ол. Барвинскій, Львѣвъ, ул. Лычаковска н-ръ 7. I. поверхъ.

Правдливъ лише зь „котвицею“!

Зѣ причины безвартѣсныхъ наслѣдувань треба все жадати

Pain-Expeller

зѣ „котвицею“ а пудѣла безъ сєи марки звєр-тати яко неправдливъ

Осторожно при закупнѣ!

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Симъ маю честь повѣдомити Впов. Публику, що зь днємъ 1 сѣчня с. р. я отворивъ при улицѣ Кароля Людвика ч. 29 у Львовѣ

ФАБРИКУ БИЛЯРДѢВЪ

подъ фирмою

Теофиль Максимиліанъ Андреашекъ

и вырѣбляю бильярды на подобу заграничныхъ зь знаменитого матеріалу и одзначаючи-ся красотою фасѣновъ и елєгантною робѣтою. Бильярды зробленіи въ моєй фабрицѣ суть въ цѣнѣ одъ 150 зр. до 300 зр. и они суть до рознои гри бильярдѣвъ. Удержую такожъ на складѣ готовіи бильярды вѣденскіи, такожъ и засѣбъ кулѣ, кѣвъ и приборѣвъ бильярдѣвыхъ.

Приймаю знитченіи бильярды до вымѣны на новіи за повною доплатою, такожъ даю бильярды на раты. Приймаю склєбѣти попу-каніи плиты бильярдѣвъ, и они по направѣ подобають на новіи.

Поручаюєся ласкавымъ взглядамъ Впов. Публики, додаючи, що не маю нѣчо спѣльного зь фабрикою существующою подъ фир-мою Братѣвъ Андреашекѣвъ при улицѣ Гродзкихъ.

Теофиль Максимиліанъ Андреашекъ.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

МАШИНЪ ДО ШИТЯ

фирмы Рихардъ Сенекель въ Празѣ

у ЛЕОНА ВАЙСА

ул. Городецка ч. 9.

Добрыи вырѣбъ! Вельми дешево!

Тасжѣ на раты! За порукою єдино!

2934 Каталоги даромъ и оплатно. 2—15

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опрѣцентовує ихъ по

4 1/2% на рѣкъ.

2219 31—?

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признания и дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ въ Антверпнѣ за незрѣваніи

Вырѣбы косметичніи, Тоалетній и Парфумеріи

Пилиптонъ волосію сивому и споловѣдому по колькоразѣ-вѣмъ ужитѣю привѣрає красну барву. Пилип-тонъ не фарбує лише одмѣлодужѣ волосѣе, котрѣ подъ влия-вомъ сєго одличного средства одыскує первѣстну барву, мяг-кѣсть и одыскѣ. — Цѣна флашѣку 1 зр. 60 кр.

Валентинъ наислѣбнѣйше выпадѣає волосѣе вздержує, цѣбулѣкѣи волосіи зѣмѣдѣа и до вытворѣ-ванія та поросту волосѣе побуждає. Лисини покрываютьсѣя крас-нымъ волосѣемъ. — Цѣлый флашѣконъ 3 зр. Подъ флашѣкону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените повѣдженье и покупъ сєго пудру суть наслѣб-нимъ доказѣмъ єго незрѣванѣи добротности. Пудръ княжіи на всѣхъ выставахъ бувъ першѣмъ, а члєненій медалѣвъ заслуги, якими єго одзначили, наслѣбнѣе єго поручають. — Пудръ княжіи не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшѣкъ, єсть сє наислѣб-нѣйша и наислѣбнѣйша мучка рѣстинна, приємно приладѣа до лица, надає красну, природну бѣлѣсть и єсть неоцѣненнымъ сред-ствомъ до окрасы лица.

Пудѣлко малѣе бѣлого пудру 60 кр., цѣлѣ 1 зр., зѣ лебѣ-дикомъ 1 зр. 50 кр. Рѣженій для бѣлодѣнокъ и кремовый для пѣтинокъ и орунокъ, малѣе пудѣлко по 70 кр., болѣше зр. 1.20 зѣ пудѣлѣкомъ зр. 1.60.

Вѣда фѣялкова. Усуває зѣ лица прищѣ, лѣшаѣ, угрики, попаданье и лущєньє шѣдры, выла-джує морщинки и дольки бѣспѣи Лѣще одѣвѣжѣе, выбѣтєє и вы-нѣжѣє до тои стєпени, що яко средство тоалетѣо-гигиєничнє зѣбѣтѣло одзначєно медалемъ заслуги на выставѣ природничѣо-лѣ-карской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, пляцъ Маріацкій и улиця Галицка, рѣвъ Валовѣи ВЪ КРА-КОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ринѣкъ ч. 2.

Матеріи вовняніи на сукнѣ дамскіи

найповѣйшій

Метєрь одъ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пляцъ Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жадање оплатно одворотною почтою.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликѣватисѣя на нашу часѣписѣ.

ДѢЛО

Выходъ у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святыхъ) о 5-й годни по полудни. Литературный до-
дѣтокъ "Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей"
выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на
переплутъ разомъ въ Дѣло.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адми-
нистрація "Дѣла" ул. Баторія 24, Центральное бюро оголо-
шеній, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Лю-
довика 9. У Вѣднѣ Haasenstain & Vogler, Wallfischgasse, 10;
M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter,
Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I.
Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stuben-
bastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гам-
бургѣ M. Haasenstain & Vogler, G. L. Daube & Comp.
Предплата на "Дѣло" и напечатаніе за инсераты платитъ
у Львовѣ.

Предплата на "Дѣло" въ литер. додатокѣ

въ Австріи: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администрація и Экспедиція подъ ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи зачитываются лично на поперекъ
застережень. — Рекламация неопечатанъ въльній одъ порта.
Подписное число копій 8 кр. а в.
Оголошенія принимаются по цѣлѣ 6 кр. одъ одномъ
стрѣжкѣ печатной, въ рубр. "Надбавка" по 20 кр. а в.
Подати считаются по 10 кр. одъ етишка.

Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня
зачався II-гій четвертокъ нашего
выдавництва. Просимо поспѣшати
зъ предплатою и зъ евентуальнымъ
вырѣваньемъ залеглостей.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Подъ сего рубрикою будемо одъ сегодня
подавати всякій вѣсти про рухъ передвыборчій
въ цѣломъ краю — и то: вѣсти оціанальнѣ
одъ комитетовъ, вѣсти одъ нашихъ Вп. допи-
сывателей и наконецъ будемо регистривати
вѣсти зъ другихъ дневниковъ.

Зъ Збаражского одержали мы одъ о. За-
рицкого, пароха зъ Стрыбви (почта Збаражъ)
таку дописъ:

"Подая Хв. Редакція складъ повѣтового
комитету въ Збаражі: о. Зарицкій зъ Стры-
бви, председатель; о. Билиньскій зъ Токѣвъ;
о. Левичій зъ Добромірки; о. Жуковскій зъ
Кошлякъ; п. Тадей Федоровичъ властитель
Клебанови; Теодоръ Цяньхъ зъ Березовицъ;
Василь Лубянецкій зъ Коршальки; Тома Ки-
рилюкъ зъ Козарь; Теодоръ Павичъ зъ То-
кѣвъ; Б. Підгирскій зъ Кошлякъ; Теодоръ
Заячківскій изъ Збаражі и Иванъ Пилипчукъ
зъ Гвилицъ.

Зъ огляду на то, що въ Збаражчинѣ сто-
ять два рускѣ кандидаты — о. Ник. Свѣчин-
скій и п. Тадей Федоровичъ — одбувся въ
Збаражі д. 9 н. ст. мая зборъ Русинѣвъ, чтобы
туту справу полагодити. По-при значе число
селянъ являющихся священники оо. Зарицкій зъ
Стрыбви, Ал. Заячківскій зъ Зарубинцевъ, Ге-
расимовичъ зъ Гвилицъ, Вербицкій зъ Шалѣвъ,
Билиньскій зъ Синавъ, Левичій зъ Гуцавокъ
и Чикалюкъ зъ Терпалѣвки. П. Тадей Федо-
ровичъ, зававши слово, промовивъ въ такѣмъ
духѣ: "Що я давнѣйше не выступавъ яко Ру-
синъ, се не диво: мое цѣле окруженіе было
польске, мати була Полька, навѣтъ охрестили
мене на латинске. Але розглянувшись въ и-
сторію, я прийшовъ до нашего переосвѣдченія:
дѣти всѣ охрестивъ я на рускій обрядъ, обхо-
джу рускѣ свята, зъ Русинами навѣтъ въ радѣ
повѣтвой говорю по руски и стараюсь все
послѣ сидѣти для своего народу и въ радѣ
пов., и яко би делегатъ по школахъ, и при
закладаніи читальни. Тымъ болѣе до такого
дѣла буду зобовязанный, коли удостоите мене
своимъ довірѣмъ, выбираючи мене на посла." По-
томъ п. Т. Федоровичъ зобовязався, що: 1)
въ соийнѣ говорити буде по руски, 2) вступи-
тъ до руского клубу, солидарно буде йти, и въ
давомъ случаю и солидарно выступитъ зъ
соймъ; 3) боронити буде интересъ меншихъ
посѣлостей; 4) таке заявленіе готовъ оголосити
въ рускѣхъ часописяхъ.

Потомъ на внесеніе одного селянина и
о. Заячківскаго запрошено на зборъ о. Ник.
Свѣчинскаго, который бувъ того дня въ мѣстѣ.
Довгѣ переговоры, чтобы о. Свѣчинскій зрѣлся
кандидатуры на п. Т. Федоровича, не довели
до результату. Тогда списано протоколъ збору
и священники якъ и часть збранныхъ селянъ
подписали внесеніе до центр. комитету, чтобы
кандидатомъ поставити п. Тадея Федоровича."

Зъ Богородчанъ пишутъ намъ:
"Въ Богородчанѣхъ завязався провизорич-
ный комитетъ выборчій. До комитету входятъ:
Впр. о. деканъ Пачовскій, мѣстодеканъ о. В.
Паукъ, о. М. Галиковский зъ Порогѣвъ, мѣщанинъ
Володчукъ и селяне Олекса Барабашъ и Лю-
банъ."

Зъ Чортківского пишутъ намъ:
"Въ чортківскомъ повѣтѣ акція перед-
выборка вже розпочалася. Яко кандидатъ стае,
зъ загальною волѣй интеллигенціи руской и на-
роду, о. Николай Галушчинскій, пар.
зъ Давнича. Побѣдѣе будуть скликаны зборы
выборчѣвъ. Зъ польской стороны вырѣнае
кѣлька кандидатуръ, мѣжъ тими кандидатуры
посла Волянського и маршалка повѣтового
Гавицького."

Са вѣдомость зъ чортківского повѣта
про кандидатуру о. Николая Галушчинскаго
буде певно для всѣхъ Русинѣвъ дуже симпа-
тична. О. Галушчинскій стававъ яко канди-
датъ при остатнихъ выборахъ до рады дер-
жавной и одержавъ бувъ въ Чортковѣ 58, а
въ Бучачи 57 голосѣвъ. Якъ на такій заведба-
нѣ повѣтъ, були се цифры досыть поважнѣ.
Нинѣ акція легка, бо обмежуеъ лишь на од-
наго повѣтъ, отже може и повинна бути ин-
тензивнѣйшою. Не сумнѣваемось, що тутъ бо-
гато помощи симпатична личнѣсть кандидата
и его энергична та рухлива дѣятельность, але
все таки самого того не досыть, — треба ще,
чтобы всѣ Русины чортківского повѣта под-
держали справу всѣми силами, поступаючи
солидарно, энергично, якъ того wymagaе честь
и повага руского повѣта!

Въ Руднахъ, — якъ доносать до поль-
скихъ дневниковъ, — завязався самостоятельный

комитетъ повѣтовый (польскій), а першій разъ
збереса на нарады дня 19 н. ст. мая о 3 го-
динѣ по полудни.

Въ Косовѣ — якъ уже вчера була вѣст-
ка въ "Дѣло" — одбудеся зборъ передвы-
борчій дня 21 н. ст. о 2 гдѣй годни по по-
лудни въ сали М. Розенкранца (де було впе-
редъ касино). Завѣзаны на той зборъ уложити
и подписали дня 6 н. ст. мая: Гр. Пасѣ-
вичій, Т. Добрянскій, Я. Рожка, Захарукъ,
д-ръ Теофиль Окуневскій, Мх. Дорундьякъ,
А. Кульчакій и Н. Фокшей.

Зъ Дрогобича пишутъ до Dziennik-a
Polsk-ого, що на посла зъ тамошней
куріи селескопъ зголосилося такъ много кан-
дидатѣвъ, що бѣднѣ селяне наръкають на кон-
ституційный законы, не позволяючи имъ выбра-
ти кѣлькохъ послѣвъ наразѣ. Число кандида-
тѣвъ имовѣрно ще збільшиться..

Зъ подѣ Живца пишутъ до Now. Re-
fog-ны:

— Кого-жъ тутъ селяне выберутъ по-
слѣмъ до сойму? — пытавъ я недавно оду
зъ поважъ краевыхъ.

— Якъ можете навѣтъ пытати? — одпо-
вила менѣ повата, — посолъ уже давно вы-
бранный, а выбѣръ буде только формальностію.
Всѣ тутъ знаютъ про те.

— Хто-жъ се такій?

— Очевидно нѣхто иншій, якъ нашъ ста-
роста, сынъ министра скарбу, панъ Стани-
славъ Дунавскій.

— То не може бути! Прецѣмъ я чувъ и
читавъ, що намѣстникъ не хоче, чтобы старо-
сты кандидували на послѣвъ.

— Такъ, але що-до старосты живецкого
зробивъ вынмку. Запытанный праватно — по-
зволяеъ.

— Есть ще друга, бѣльша перешкода:
вашъ староста не має ще 30 лѣтъ!

— Е, се мы знаемо. Прецѣмъ такъ само
було зъ выборомъ Козловскаго до рады дер-
жавной. Соймъ уважытъ его выбѣръ, мы
его выберемо другой и третій разъ, а онъ за
той часъ дѣйде до 30 лѣтъ..

— А якъ выбѣръ не схотать грати та-
комъ комедію?

— И о томъ мы подумали. На такій слу-
чай мы маемо кандидата, который зъ горы зо-
бовязався намъ зложити мандатъ, коли нашъ
староста дѣйде до 30 лѣтъ.

— Хто-жъ се такій?

— Те ваша тайна.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

На вчерашнемъ засѣданіи палаты по-
слѣвъ одповѣдавъ гр. Таффе на кѣлька ин-
терпелляцій а пос. Кравецъ поставивъ внесе-
ніе, чтобы надъ симъ одповѣдами одкрыти де-
баты. Палата одинула се внесеніе. Зиг-
мундъ интерпеллюеъ правительство, для того
завязано молодѣжи школьнѣй въ декотрыхъ
сторонахъ литомерцкой епархіи въ Чехахъ
устроивать юбилейный торжества на споманъ
заведенія закона о школахъ народныхъ. Опѣсля
выбрано по короткѣй нарадѣ 15 членѣвъ до
сталои комисіи для закона карного. Дальше
велася нарада надъ закономъ о охоронныхъ
маркахъ торговельныхъ. Подъчасъ сего дебаты
промовляли послѣ Гайльсбергъ и Тирскъ а
межи либералами и антисемитами настала
була остра полемика. На внесеніе Щепанов-
скаго приступлено одтакъ до спеціальнѣй де-
баты и ухвалено цѣлый законъ.

Въ палатѣ панѣвъ мае нинѣ одбулися
перше читаніе новонъ новѣлъ школьныхъ, другие
читаніе закона о будовѣ зельзницъ Ясло-Ря-
шнѣвъ, нарада надъ справою фонда меліорацій-
ного и управленіе платѣвъ службъ почто-
вой и телеграфичной.

Нинѣ збираеся у Вѣднѣ анкета па-
рламентарна для высказанія своего погляду
въ справѣ проекту закона державного про-
тивъ піянства. Галицкій выдѣлъ кра-
вий вызначивъ до сего анкеты послѣвъ Давида
Абрагамовича и гр. Ферд. Гомпеша.

Коло польске вызначило вже своихъ члѣ-
новъ до спѣльныхъ делегацій а именно:
Яворского, Савчаньскаго, Гавзнера, Хамца,
Поповскаго, Билиньскаго и Володслава Чай-
ковского; на заступникобъ: Высоцкого и
Мандычевскаго.

Послѣ Reichswehr мае настати сего осени
дислокація войска въ Галичинѣ, але
буде въ загаль лишь незначна. Въ окрѣзѣ
I. корпуса (краковскаго) змѣнятъ свои кварти-
ры двѣ шкадроны 2-го полку уланѣвъ и двѣ
шкадроны 3-го полку. Въ окрѣзѣ XI. корпуса
(львовскаго) наступитъ дислокація лишь deta-
шованыхъ батальонѣвъ полковъ цѣхоты чч. 15,
55, 58, 80 и 95.

Въ министерствѣ войны ведесе теперь на-
рада надъ переведеніемъ новыхъ додатковъ
робѣтъ буднѣльныхъ а именно: въ Перемы-

шлѣ мае ставитися новый будынокъ для коман-
дѣй корпуса, въ Ярославлѣ будынокъ для вла-
стей войсковыхъ, въ Краковѣ магазинъ для
артилеріи и кѣлька иншихъ будынокѣвъ. Крѣмъ
того мають ставитися ще новѣ баракы, стайнѣ
и другі будынки въ рѣзныхъ сторонахъ Гали-
чины. Такожъ мають перебудовуватися деко-
рѣтъ зъ старыхъ баракѣвъ, бо показалося, що
они на зиму сушь для войска не лишь недо-
гдѣй але навѣтъ и шкодливѣй для здоровья.

О наслѣднику гр. Толстого, Дурново, до-
носать, что есть то чоловікъ вѣлымъ образова-
ный, дуже порядный и зовсѣмъ не такій фа-
натичный реакціонеръ, якъ бувъ его поперед-
никъ. Наколи бѣ бытъ ставъ дѣйствитнымъ мини-
стромъ авъ Россіи повѣяло хочѣ трошки болѣ-
ше свободѣ, то онъ певно не бувъ-бы въ силѣ
ставити одѣръ въ душь реакційнѣмъ.

Нѣмецкѣй газетѣ подали були тенденційно
телеграму царя зъ кондоленцію до вдовѣцѣ
по гр. Толстѣмъ; автентичный змѣстъ теле-
грамы есть слѣдуюцій: "Зъ невысказаннымъ
жалемъ дождався я о смерти любимого Дми-
трия Александровича. Для васъ есть то
страшна страта, але и для мене може бути
ще тяжкою, а особливо въ теперѣшній порѣ
трудно заступити такъ преданного, благород-
ного и вытравалого чоловіка и сотрудничка.
Нехай Всевышній додасъ вамъ силы въ томъ
страшнѣмъ смутку." Царица одъ себе присла-
ла такую телеграму: "Не маю словъ, чтобы вы-
сказать вамъ цѣле щере сочувство, яке маю
для великаго вашего смутку и для страшнои
страты, яку потерѣли не лишь вы и ваша
родина, але и мы всѣ. Нехай Всевышній ста-
не вамъ въ помощъ."

Такожъ неправдива есть вѣстѣ, будто-бы
царь и вел. князь несли домовину зъ помер-
шимъ. На похоронѣ гр. Толстого були вправ-
дѣ царь, царица, всѣ члены царской родны,
дипломаты и члены рады министровъ, але до-
мовину вынесли на караванъ товаришѣ покой-
ника, члены госуд. совѣта и сенаторы. Царица
аложила на домовинѣ вѣнецъ зъ бѣлыхъ розъ
и конвалій.

Зъ Петербурга доносать, что царь вѣдучъ
въ половинѣ сеприя до Копенгаги постунавъ
по дорожѣ до Киль и тамъ одѣстъ цѣсаревнѣ
нѣмецкому визиту, але до Берлина не приѣде.

Страйкъ горнѣковъ и робѣтничѣвъ
въ Вестфалии выликавъ великій переполохъ
не лишь въ самѣй Нѣмеччинѣ, але и въ су-
сѣднихъ державахъ. Есть то симтоматъ дуже
небезпечный и зловѣщій, заповѣдаюцій стра-
ну борбу работы противъ капиталу, наколи
односныи еусѣбный не будутъ завчасу якось
управленіи и волѣнныи доля робѣтничѣвъ.
Страйкующі робѣтники въ Вестфалии не до-
магаются нѣчого надъ вычайного; они жадають
лишь управленія работы, подвысшена платѣ-
въ о 15% и лѣпшой вентиляціи коналѣвъ въ
интересѣ ихъ особыиои безпечности и здо-
ровья. Такожъ треба и то поднести, что пере-
важна часть страйкующихъ горнѣковъ не до-
пускаеся нѣкихъ ексцессѣвъ а коли въ пер-
шихъ дняхъ страйку прийшло було въ кѣль-
кохъ мѣстахъ до кровавой бійки, то сталося
се болѣе зъ вны самыхъ такъ органобъ без-
печности.

Pol. Nachr. такъ описують наслѣдки
страйку: "Лишь дуже мала часть предпри-
имствъ промысловыхъ може держати запасы
угля. Вѣсьмъ тымъ предпріимствамъ, що ро-
блятъ парю, отже потребують угля, грозить
та безбѣпечность, что будутъ мусѣли застано-
вити работу. Зъ сего выйде, что тысячѣ на-
шихъ робѣтничѣвъ стратитъ работу и попадутъ
въ нужду. Многѣ мѣста въ Вестфалии брали
зъ Гельзенкархенъ угуль до фабрикація газу;
теперь годъ буде освѣтлявати мѣста, бо не
стае угля. Ба, что болѣе, навѣтъ зельзницѣ-
цѣмъ даеся вже почути страйкъ и многѣ зъ
нихъ мусѣли на своихъ линияхъ обмежити
рухъ и шадати угуль, бо бояться ще горѣхъ
чаебъ. Здаеся, что рухъ на зельзницѣхъ буде
такъ обмежанный, что даеся почути и всѣмъ
кругамъ еусѣблѣствъ."

Цѣсарь Вильгельмъ жертвѣ велику ува-
гу на цѣлый сей рухъ и дуже нымъ интере-
суеся. Онъ бувъ навѣтъ на радѣ министерства,
котра одбулася онгоды въ справѣ страйку и
кажуть, что мавъ зажадати, чтобы порозумѣ-
тися беззосередно зъ представителями робѣт-
ничѣвъ и предпріимцѣвъ. Роздѣшлася була
навѣтъ поголовка, что цѣсарь самъ хоче
выѣхати на мѣсце страйку, але поголовка се
досе не потвердилася. Певнымъ есть лишь, что
горняки вышлютъ делегацію до цѣсара.

Характеристичнымъ есть, что коло Дурт-
мунда страйкъ прибирае чымъ разъ болѣшій
розмѣры. Робѣтники ходятъ великими масами
одъ коналѣвъ до коналѣвъ и грозять порозби-
вати машины, котрыми вычерпуютъ зъ кона-
лѣвъ вода, чтобы тымъ способомъ позалити
копальнѣ. Въ Берлинѣ зновъ збільшався зъ
кождымъ днемъ страйкъ мулярѣвъ. Страйку-
ющі мулярѣ ходять по мѣстѣ и де лишь ва-
дять, что ставитися якійсь будынокъ, заразъ
намовляють робѣтничѣвъ до страйку. Досе
застрайкувало тамъ 1500 мулярѣвъ.

НОВИНКИ.

— Министерство рѣльничтва пристало, по кѣлько-
лѣтнихъ переговорахъ зъ выдѣломъ краевымъ,
одъ р. 1884, утворити окрему комисію испытую-
чую для кандидатѣвъ на учительнѣ низшихъ школъ
рѣльничихъ въ Галичинѣ. Членами сего комисіи
заменованъ: директоръ школы рѣльничей въ Ду-
блянахъ Вол. Любоменскій, профессоръ Жигм. Ка-
гане и практичный господарѣ: директоръ скарбѣв-
ской фондациі Тад. Лянге та посолъ Вол. Струш-
кевичъ. Комисіа испытывати мае въ Дублянахъ
въ языцѣ польскомъ. Заразомъ именовало мини-
стерство инспекторомъ всѣхъ галицкихъ низшихъ
школъ рѣльничихъ и спеціальныхъ курѣбѣвъ зъ
выкладовымъ языкомъ польскимъ посла Вол. Струш-
кевича, вызначивши ему за се 300 зр. вынагоро-
ды за рокъ 1889. — Dziennik Polski доносить,
что министерство рѣльничтва прирѣкъ членови выдѣ-
лу краевому, п. Хшановскому, дати 1000 зр. суб-
венціи на купно грунту при краевѣй школѣ лѣ-
совѣй для розширенія культуры. Такожъ мае при-
мѣти дирекція доментъ и лѣсовъ державныхъ на
практику до себе абитуриентѣвъ краевой школы
лѣсовѣй, котрі зложили зъ добрымъ поступкомъ
головный испытъ. Такі практиканты одержать на-
вѣтъ бесплатне помѣшканіе, о скѣлко на се ста-
не, въ будынкахъ скарбѣвскихъ, и лише будутъ
мусѣли харчоватися на власнѣй кошты. Выдѣлъ
краевый гадае такимъ практикантамъ удѣлити
етиендіи зъ фондѣвъ краевыхъ и въ р. 1890
вставитъ въ бюджетъ на ту цѣль 800 зр.

— Про фахову школу шевцѣвъ въ Угнѣвъ можемо
подати ще деякі вѣсти; и такъ: Цѣла школа
есть практична и практично забрависа до работы.
Найперше взялися до старыхъ майстрѣвъ; на-
вѣчено ихъ нового крою и дано имъ приборы и
формы, одповѣдно до теперѣшнихъ вымогѣвъ.
Понятій, бо вже зъ роду спритный и одъ малку
навыкли до того ремесла, зъ жаромъ взялися они
до работы и за два мѣсяцѣ довели до того, что
свои вырѣбы могутъ сѣбѣло поручити ширшій
публицѣ. Вырѣбы свои ладять угнѣвскі шевцѣ
зъ школы, котру самѣ выправляють власноручно,
якъ называють "на зямѣ", и тымъ способомъ
такъ выправлена школа набирае прикметы не-
промакаемости. Зъ такой школы вырѣбуютъ въ
той школѣ работы, велики пригодный до пользо-
ванія, господарства, а цѣна ихъ одъ 7 до 11 зр. въ
торговлѣ Руд. Кримера у Львовѣ (готель фран-
цускій). Школа угнѣвска отала средоточіемъ
спѣльной працѣ и помочи непоряднымъ тамош-
нымъ ремесленникамъ. Головна заслуга въ томъ
дѣлѣ принадлежитъ до о. Козакевича, который мо-
рально подпирѣе ту школу и для мѣсцевой учи-
тели п. Ал. Целевича, который ставъ учителемъ
въ той практичной школѣ фаховѣй. Гадаемо, что
краева комисіа промыслова повинна звернути
свою увагу на такъ гарно основану и развива-
ющую сию школу.

— Зъ Тернополя пишутъ намъ: Дня 12 н. ст. мая
нашъ театръ давъ въ Тернополи на остатне пред-
ставленіе мелѣодраму Карпенка-Карого "Хто ви-
нентъ?" Авторъ, змалювавъ тутъ одинъ бѣкъ зъ
семеинои жити, доторкнувся одної великой раны,
розкрывъ си яко ширый прихильникъ реализму
литературного зъ переражающею правдою, и надѣ
сею картинною поклавъ важкій знакъ пытати. Не
мѣсто тутъ одповѣдати на се: "Хто винентъ?"
— бо одповѣдь скомпликована якъ и на всѣ про-
блемы соціальной жити та wymagaе ширшой
критики. Обмежуеъ только на значеніе и оцѣн-
ку gry артистѣвъ. Она вышла досыть вдоволяю-
чо, а передовѣмъ належитъ признать п. Оси-
повичевѣй (Варка), п. Керницькой (Софія), пп. Яно-
вичеви, Ольшанскому и Подысоцкому. Въ за-
галѣ-жъ запримѣтили мы, что теперь артисты на-
шій поводятъ смѣльнѣйше на сценѣ — не такъ,
якъ перше, послѣ одного майже моделю — черезъ
что теперь и особы драматичны набирають болѣ-
ше индивидуализму. Признакъ се добрый, только
режисерія повинна уважати, чтобы ся свобода ин-
дивидуализму не переходила певныхъ границъ,
котрі зазначае сама песа, котру выставляеся на
сценѣ. Публику — зовсѣмъ нечисленну — по-
працавъ п. Яновичъ словами: "На двѣ Боже поби-
читися въ лѣпшихъ часахъ!" На доброй зѣлѣ-
ницѣ пращали одѣжджающихъ артистѣвъ пп. Ге-
цѣвъ и Ром. Бачинскій. — Евг.

— Зъ Богородчанского пишутъ намъ: Дня 11 н.
ст. мая въ полудне застрѣлился въ Богород-
чанѣхъ секретарѣ рады повѣтвой Го-
сифъ Саноцкій. Якъ се мы давнѣйше доноси-
ли, пок. Саноцкій допустився спронежѣства кѣль-
кохъ тысячѣвъ зр., стягненихъ одъ бѣдныхъ се-
лянъ на сылку догѣвъ въ банку рускичальнѣмъ
въ ликвидациі, — и се спронежѣство, котрого
небѣдникъ не мѣтъ направиати, стало причиною са-
моубийства. Покойный полихивъ круглыми сирот-
ками двѣ дочки, бо и матери уже не мають.
Страшно, трагично закончилась неосвѣстна госпо-
дарка хлѣоною керваніцею! Похороны Саноцкаго
одправилися д. 12 н. ст. мая при участіи мѣста.
На похоронъ зложили грошѣ урядники, а самъ
пріоръ Доминиканѣвъ жертвовувъ 15 зр. Марша-
локъ выѣхавъ зъ мѣста. Саноцкій, кажуть, поли-
хивъ писмо до рады повѣтвой, де мають бути
цѣкаві рѣзеляціи. Въ мѣстѣ и повѣтъ цѣла та
исторія зъ пок. Саноцкимъ выликала дуже при-
крѣ чувства. Люде одказують на то, что люде,
одъ котрыхъ се заложало, въ своемъ часѣ не за-
пѣбили дезавдаціи. Говорять, что маршалка п.

Шелинского ще передь двома роками остерѣгали люде (н. пр. о. Пачовскій), щоби вглянувши в господарку секретаря. На скільки и ц. к. староста п. Штрассер мѣг о томъ знати, — годъ казати на певно. Въ маломъ мѣстечку нѣчо не дасться укрѣтити, то и знана була рѣчь, що Саноцкій бувъ в клопотѣхъ финансовыхъ а провадивъ жити выставно. Саноцкій, кажуть, мавъ надѣю покрити дефицитъ своєю працею домовою — укладавъ якійсь Порадникъ правничій чи Зборникъ законѣвъ для ужитку громадъ. Очевидно се не могло ему удалити, тожъ підъ тяжкою вагою свѣдомости безвыходного своего положенія наложивъ на себе руку.

— Въ дѣловѣ п. Р. Вернерова, професора вѣмецкой литературы в львовскомъ университетѣ, на статью критичную остро галицкихъ учите львѣ гимназійныхъ що до науки языка нѣмецкого, появилася въ Золочевѣ брошюрка підъ заголовкомъ: Ein Vademecum für den Herrn Dr. R. M. Werner Universitäts-Professor. In diesem Taschenformat ausgefertigt von einem galizischen Schulmanne. — На засѣданіи товариства учите львѣ школьнѣ высшихъ порѣшено одновѣсти п. Вернерова в часописи товариства Museum и в Zeitchrift für österreichische Gymnasien, де напечатать п. Вернеръ свою статью.

— Кольонизаційный просить. О. Наумовичъ помѣстивъ въ „Русскомъ Вѣстникѣ“ статью, въ которой радить справити емиграцію галицкихъ селянъ, именно „погибающихъ зъ голоду“ Лемківъ подкарпатскихъ, замѣсть до Америки до полудневныхъ губерній Россіи. О. Наумовичъ пише: „Коли 100.000 Галичанъ вывандруе, ихъ грунты сейчасъ закупать сусѣды и зыскають значительный просторы для своихъ господарствъ, а эмигранты одержать капиталъ на купно землѣ въ Россіи. „Русский Вѣстникъ“ додавъ до той статьи такі замѣтки: „Давно вже минувъ часъ, въ котромъ Россія бажала для себе стягати сихъ або тамтихъ колонистѣвъ; теперь мае она довольъ власныхъ силъ и не потребуе гладыти помощи деінде... Въ теперѣшню пору Россія не мае права нѣ выдати кофѣйки нѣ одотунити шагу своєю землѣ кому иншому, якъ лишь своимъ подданнымъ... Чи знае о. Наумовичъ, що селяне зъ осередныхъ и полудневныхъ губерній выходять тысячами на Востокъ, глядаючи лишь кусника землѣ, щоби выживити свою рѣдину? Зъ переселенія тыхъ Лемківъ до Россіи выйшла-бы на певно користь, лишь не для Россіи а для тыхъ Лемківъ.“

— Зъ заведенія божовѣльныхъ д-ра Лидесдорфа въ Деблицѣ утѣкъ дня 8 н. ст. мая князь Сулковскій, лѣченій тамъ одъ мая 1883 року. Полиція слѣдитъ пильно за утѣкачемъ, а родина кн. Сулковского вызначила 500 зр. нагороду за поданье певныхъ вказѣвокъ о нѣмъ. Довгаються, що кн. Сулковскому допомогли до утечи якійсь двѣ женщины, що послѣдними днями появлялись коло заведенія и розмалювали зъ божовѣльнымъ по французски. Кн. Сулковскій належавъ до спокойныхъ божовѣльныхъ, тому вѣрно ему було выходити на прохѣдъ въ товариствѣ слугъ заведенія. Въ дни утечи оддалися на хвилю одъ князя одинъ слуга (другого не було), а коли вернувъ вже не побачивъ его, кинувъ шукати за нимъ по улицѣхъ Деблицы и Вѣдны, але нѣгде не мѣгъ знайти; дирекція донѣсь о томъ въ кілька годинъ пошлѣвши. Зъ комнаты князя цезло его друге елегантне убранье, тому гадають, що планъ утечи мусѣвъ бути напередъ уложеный. — Кн.

Марія Іосифъ Сулковскій родився въ р. 1848; отецъ его оженился зъ донькою великого богача барона Дитриха. По смерти доньки записавъ баронъ Дитрихъ весь маєтокъ, обѣнненъ на 10 миллионовъ своему внуку кн. Іосифови. Въ 22-гоми роцѣ жита признано кн. Іосифа повнолѣтнимъ. Зъ малку вже заявлявъ кн. Іосифъ велику ексцентричность (подобно якъ его отецъ и дѣдъ баронъ Дитрихъ); въ 20-гоми роцѣ жита оженился зъ гувернанткою своихъ сестеръ выхрещеною жидѣвкою, але скоро розвѣлся зъ нею. Саму отцеву, котрой по смерти першон жены вдруже одружился и мавъ дванацатеро дѣтей, подаривъ значный сумы зъ майна своего дѣда, але судъ не признавъ ихъ. Дѣйшовши до повнолѣтности, почавъ кн. Іосифъ подорожувати по краяхъ цѣлой Европы и вѣсуды строивъ дива, на які дозволявъ ему его маєтокъ. Въ р. 1881 оженился въ Цюриху вдруже зъ свѣвскою оперетковою Идою Гебровною, зыскавши впередъ пруске подданство. За два роки такъ змоглися двавцѣ князя, що одано его до заведенія божовѣльныхъ, а прускій судъ назначивъ его жену Иду опѣкуною князя и его одинокимъ дитинѣ. Австрійскій судъ, на заявленье своихъ князя, хотѣли зъ-разу уневажнити супружество и доперва въ р. 1886 по дипломатичныхъ и правничихъ поясненяхъ узнавъ трибуналъ правосильными все зарѣженя прускихъ судовъ. Княгиня Ида проживае въ добрахъ въ Угорщинѣ, а догадуються, що кн. Іосифъ, утѣкши зъ заведенія, мусѣвъ удалити такожъ въ тѣ стороны. Божовѣльство князя обявлялось тымъ, що бѣвъ перемѣнявъ нѣчь въ день и въ его добрахъ мусѣли все робити при свѣтлѣхъ лампъ полагоджувати свои работы господарскы.

— На одвоу судѣ сѣдлого о загадочномъ щезненіи Текль Троляновской зъ Винникъ, надѣслано вѣсть зъ Бродѣвъ, що дня 15 вересня минувшого року найдено въ шопѣ будкаря зѣлѣзничого, повной сѣна, тѣло женщины зъ ранами на головѣ. Все познати промавляють, що се було тѣло Троляновской, а дѣлкъ особы збѣдано, що бачили зъ нею Шкодзиньского, столаря зъ Винникъ, уязненого въ той справѣ. Шкодзиньскій перечить всему.

— Розправа карна противъ пралага кн. Стояловского одбудеся дня 12 н. ст. червня с. р. въ львовскомъ судѣ карномъ. Высшій судъ краевый одкинувъ одклякъ кн. Стояловского, внесенный противъ акту обжалованія и домагающійся поставити его передъ судомъ присяжныхъ. Такожъ не найшовся нѣхто, хто бы зложивъ 5000 зр. кавцій, за котру мѣгъ бы бути выпущенный на волю ажъ до розправы карной.

— Изаъ Порунъ пригадався зновъ публицѣ и полиціи лондонской. Минувшого тыждня найдено четверо дѣтей убитыхъ, трехъ хлопцѣвъ и одну дѣвчину. Полиція не може найти загадочного убійнича.

— Дрѣбный вѣсти. Лѣкаръ не роблять найменшой надѣи на подужанье гр. Альфреда Потоцкого. — Небезпечно занежуджати княгиня Леонова Сапѣжина, вдова по бувшомъ маршалку краевомъ, проживаюча въ Красчѣнѣ. — Въ селѣ Добино вѣ надъ Вислоу утонULO шѣсть дѣвчатъ въ рѣцѣ, по котрой плывали човнами; тѣла чотирохъ дѣвчатъ найдено; паробки, що були зъ ними разомъ, выротовались. — Папа надѣславъ свое благословенье п. Кар. Кисельцѣ у Львовѣ при нагодѣ вѣнчаня его доньки зъ д-ромъ Дулембоу. — На Угорщинѣ выкрыто фальшвѣнковъ банкнотѣвъ

по 5 зр.; фальшивниками суть селяне. — Въ Сполученныхъ Державахъ Америки пануе теперь страшна спѣка; температура доходить до 30° Ц., тому ширяться пожары лѣсовъ въ Миннесотѣ и Висконзинѣ; богато селъ естъ въ грѣзной небезпечности.

Новый лѣкъ на запѣръ, що его признали найнадежнейшій лѣкаръ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ въ Берлині, д-ръ Г. Томпсонъ въ Парижі и проф. д-ръ Масини въ Базелѣ за найлѣпшій зъ доси уживаныхъ, то cascara sagrada; она головный складникъ поправныхъ, а дѣлаетъ си можна у всехъ лучшихъ аптекахъ въ коробкахъ по 40 кр. або 70 кр. зъ приписомъ. Не вѣрте конкурентнымъ инсертатѣмъ фабрикантѣвъ старыхъ пуглокъ, а уважайте на имя **A. Brandt**, написане выразный на коробѣ. Все инше то безцѣные наслѣдуванье. Ново швейцарскій пугиль у всехъ лучшихъ аптекахъ; на заимованье высылаетъ такожъ головный складъ: **Apotheker F. Schmid, Teplitz (Bohmen)**, оплатно. Каждому замалюючи чому за попередню присылкою належитости листовыми марками, бо посылката за дорога. 2663 24—52

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

Речиньцѣ до конкурсового испыту назначеный на 25 и 26 червня с. р.

Завѣдывающій до кан. институціи о. Діон. Заневичъ зъ Гриневы на Городиславчѣ.

Введеній оо.: Ем. Целевичъ яко приходникъ Завоя, Мих. Форисъ въ завѣдѣтельство Войнилова и Илія Лагола въ сотрудинство въ Романовѣ.

Увѣдлений оо.: Витодъ Валиньскій одъ сотрудинства въ Романовѣ и Григ. Кончевачъ одъ завѣдѣтельства Завоя.

Дозволено приступити до конкурсового испыту о. Корн. Вачиньскому, архикатедральному сотрудинкови, въ наиблизшомъ речинцѣ.

Посмертний — 4 — оповѣстки.

О. Василь Крушельницкій, приходникъ въ Соркахъ, дек. бучацко, упокоился сими днями въ 83 роцѣ жита и 52 роцѣ священства. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— Портретъ пол. Володимира Барыньскогого можна ще добтати въ администраціи „Дѣла“ по цѣнѣ 50 кр., а зъ опакowaniem 60 кр. (Всего естъ уже лишь 20 портретиковъ.)

— „Добрый Радъ“ ч. 8 мѣстятъ: Еще о работѣ на веснѣ. — Пчолы. — Огѣрки. — Для дому. — Всѣчина. — Переписка. — Для забавы. — Для уваги.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія. Конциписты скарбовъ Кароль Чермакъ и Валерій Ольшевскій именованій инспекторами податковими въ IX ранжѣ.

— Перенесенія. Староста Володимиръ Хондзиньскій перенесенный зъ Надворной до Станиславова.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Деянать кудриничей зложивъ 12 зр. 85 кр. на подмогу учащон-ся молодежи гимназійной,

а то по половинѣ на руску гимназію у Львовѣ и на паралельки рускы въ Перемишлѣ. Грошѣ тѣ приславъ на нашѣ руки о. Мих. Гулла зъ Борцева.

— На „Народный Дѣмъ“ въ Чернибѣхъ жертвовали: п. Анд. Гелвичинскій, будовничій въ Чернибѣхъ, 10 зр. 95 кр.; о. Ал. Малецкій зъ Влдинова 2 зр., о. П. Обчинскій зъ Пустого Ивана 2 зр., о. Сем. Ткачуникъ зъ Волнова 2 зр., о. Икаловичъ зъ Красной 1 зр., п. Титъ Реваковичъ, судья зъ Подбужа, 5 зр.; о. Ии. Брилинскій зъ Бурдяковецъ 2 зр., о. Ив. Отто зъ Липовицъ 50 кр., Братство въ Липовицѣ 50 кр., зъ складки у п. Ив. Дашкевича 1 зр. 10 кр. — разомъ зъ грѣшми зложенными попередню 174 зр. 29 кр.

— О. Ив. Воляньскій зъ Шенандору въ Америцѣ приславъ въ память смерти своего отца 50 зр., признаючи ихъ въ сей способъ на добродѣлный цѣли галицкі: чч. Василіанкамъ 20 зр. на будоу церкви; товариству „Школьна Помѣчь“ 20 зр. зъ уваженіемъ колыной ваканційныхъ, и 10 зр. для бѣдныхъ учениковъ львовской гимназіи рускон.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 14. мая. Страйкующій горники постановили не приступати до работы, доки предпріемцѣ не пристанутъ на ихъ жаданя. Вѣсти, будто-бы въ Ессенѣ войско застрѣлило кільканацѣть робѣтничковъ, суть неправдивы. Въ кругахъ парламентарныхъ ходитъ поголовка, що завоэвано вже властителямъ копаней и робѣтничковъ, щоби прислали своихъ представителей до Берлина.

Тифлисъ 14. мая. Шахъ перскій переѣхавъ онгоды черезъ російскую границу коло Джулаеса; на граници повитали его достойники російскій и почетна сторожа.

Бургасъ 14. мая. Кн. Фердинандъ, одкрываючи работы около новой зѣлѣзницѣ, мавъ довшу бесѣду, въ котрой доказувать, що Болгарія свѣткуе нову побѣду, котру осягнула безъ оружія и цо нова зѣлѣзница получила еи зъ вѣковѣчными дорогами морскими.

Лондонъ 14. мая. Лордъ Сальсбери заявивъ въ парламентѣ, що правительство не мае нѣякихъ информаций що-до нападу Курдовъ на Орменъ въ малой Азии. Посолъ турецкій заявивъ лишь, що Курды впадаютъ часто зъ Персіи а одтакъ втѣкають туды назадъ и годъ ихъ укарати. Туреччина буде старатися, щоби удержати порядокъ. Англія — казавъ лордъ Сальсбери — буде старатися помагати въ томъ Туреччинѣ.

Надѣслане.

Аптека **РУБЕРА** у Львовѣ
поруцае 2460 331-0
спеціальности и универсальны средства французскій и инші, якъ черезъ нѣ такъ и черезъ инші фирмы оповѣщуваній.

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Понеже Загальнй Зборы скликанй на день 8 (н. ст.) мая 1889 для браку комплекту членѣвъ не могли въ томъ дни одбутися, проте Совѣтъ управляющій „Повѣтвомъ Народной Торговлѣ въ Рогатинѣ, общества зарегистр. зъ огранич. порукою“ запрашае симъ П. Т. Членѣвъ тогожъ товариства на надпорядочій ЗАГАЛЬНЙ ЗБОРЫ, котрі одбудутся дня 2 н. с. червня 1889 о годинѣ 5 пополудни въ льокалахъ товариства зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

- 1) Справозданье Совѣта управл. зъ дѣловодства за 1888 р.
- 2) Справозданье контрольного Комитету.
- 3) Предложеніе Совѣта упр. въ справѣ передачи складу Повѣтвомъ Народной Торговлѣ въ Рогатинѣ львовской Народной Торговли.
- 4) Выборъ Комитету контрольного на 1889 р.
- 5) Внесенія членѣвъ.

Заразомъ примѣчаеся, що послѣ §. 45 статута рѣшенія сихъ Загальныхъ Зборѣвъ будутъ правосильны, хоть-бы на нихъ и не явилося приписане число членѣвъ.

Рогатинъ, 8 (н. ст.) мая 1889.

2956 2—3

За Совѣтъ управляющій:

Антоній Медвецкій,
предсѣдатель.

Володимиръ Чировскій,
членъ Совѣта.

Кандидата адвокатуры
галичъ одъ 1 червня 1889 адвоката
д-ръ Бучинскій въ Станиславоу.
2455 3—3

**Одинока фабрика бѣл-
ярдѣвъ у Львовѣ ул.
Гродзинскихъ ч. 3.**

Братѣвъ Андришкѣвъ
Готовы бѣлѣды продаются,
кулы, кѣи и великія приборы.
Бѣлѣды обертаны въ нашон
робѣтъ, установленны въ ре-
стаураціи, Ландесбергера, ул.
Паньска, можна бачити.

2856 16—7 Зъ повѣнчаніемъ:

Братѣ Андришки.

Складъ казвы
АРУРА КОСЦИКОГО
пѣдъ знаменѣмъ
„СВІРІОСЪ“
у Львовѣ, Хорунжия ч. 22
поруцае добру и выдату каку спиро-
выдаему безпосредно одъ проду-
центѣвъ зъ Америки поудумов.

Колтуе у Львовѣ;
1 нильо 1.70 и 1.90 зр.
на провинціи:
4³ нильо 8.70 и 9.60 зр. франко
бѣлѣтѣмъ надъ 50 нильо опуст.

Не маю зовсѣмъ тѣхъ
родѣвъ казвы, котры огло-
шуютъ инші подѣ назвою
много знаменіи. Спродажую ка-
ву просто одъ продуцентѣвъ, що
можѣ доказати, и продаю еи най-
мѣнше о 20% дешевѣе якъ хто не-
бувъ. Въ Гамбургѣ и Грѣбѣвъ мож-
на достати казу вже лишь зъ че-
твертонъ рука, а то для того, що
продуктѣвъ спродае турѣвниковъ
на мѣсти, той зновъ турѣвниковъ
въ Европѣ, одъ тѣхъ купуе воми-
слерѣ, а одъ него ажъ купуе и
то зыскано не просто, але черезъ
агента мѣстного або подорожню-
чого. Вирѣшавъ може кождый самъ
переконатися, чи достане де инде
по той цѣнѣ таку казу якъ моя
що до якосты и смаку. 2.27 333—6

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
поруцае
напередѣлшій перфумы, тоалетовый воды,
бѣдначенъ медалями заслуги и двома дипломами узнаня,
ИМЕННО:
Перфумы: язминова, фиалкова, розаная, резедова, жонва-
лѣва, Ylang-Ylang, Oropenax, Jockey-Club,
геліотропова, Ess Bouquet, пажмова, Millefleurs, и т. п.
Фляконики по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.
Перфумы королевы Марисенки, фляк.
Вода варшавска, бѣдначася дуже приємнымъ, прѣ-
шій 95 кр., бѣлшій 1 зр. 80 кр. 2529
Вода левандова подѣбйна и вода левандово-аморо-
ва, суть загально ужинаны до роз-
прискуваня въ салѣнахъ за-для своего приємного, милого и
загодного запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.
Воды колыонскій въ колыонѣхъ одѣвѣхъ и ро-
дахъ, передній и напередѣлшій.
Фляконики по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1.50.
Дѣлѣти можна у Львовѣ у власныхъ скленяхъ: уліца
Коперника ч. 3 и уліца Галицка, рѣгъ Валовой Въ
Краковѣ Суколиннѣ ч. 20. Въ Чернівцѣхъ рынокъ ч. 2;
заразомъ у вѣхъ перворядныхъ скленяхъ и антикахъ.

Смадь по слахѣ-
всодѣ, де выѣ-
шені дѣтчий
пьянаты.

І. АНДЕЛЯ
ново одкрытый
Порошокъ заморскій,
бывае: блошицѣ, блохи, шваы, тарганы, мозгалѣ, мухи, му-
рашки, стоноги, моля, въ загалѣ всяки комахи майже зъ над-
звычайною скоростію и певностію такъ, що зъ истнующого
поколѣнія комахъ ант слѣду не зѣстане.
2505 11—12

Правдивый и по дешевѣй цѣнѣ
въ дрогеріи І. АНДЕЛЯ
13, Zum „Schwarzen Hund“ Hausgasse 13,
13, Dominikanergasse 31, 11 Kettengasse 11, въ Празѣ.
У Львовѣ у Зп. Рубера въ ант. подѣ Срѣб. Орломъ, І.
Байзера ант.; Петра Миколая ант.; Петра Гайльговера ант.;
Алояза Гибнера, Іосифа Ганкого, Кароля Баера ул. Краковска;
Яни: Ф. Вайс; Прумоа: Ушеръ Зандъ; Ясло: Р. Пальца
ант.; Перемишль: А. Фалишевскій; Ряснѣвъ: Р. Бонтир-
скій; Закопане: В. Ригельштаутъ; Золочѣвъ: Іос. Гедль
Въ Краковѣ: І. Траучинскій ант.; А. Гавелка, купецъ; Е.
Радеръ ант.; Штокмаръ ант.; В. Редикъ ант.; Тернопѣль: Ф.
Ярогевичъ ант.; Броды: В. Ландесбергъ ант.; Ходорѣвъ:
Ст. Дашкевичъ ант.; Фриштатъ: Іоанъ Заньевскій ант.;
Куты: Алекс. Загаевскій ант. Коросно: Іоанъ Лазаровичъ
торговля корѣны, деликатесѣвъ и винъ; Коломыя І. Сидоро-
вичъ ант. и Е. Штенцель ант.; Сокаль: Евр. Высочинскій ант.;
Тернопѣль: Е. Францъ; Немирѣвъ: К. Предримирскій ант.
Копычницѣ: М. Родеръ ант.; Станиславѣвъ: А. Байла
ант.; Тарновѣ: А. Адлеръ ант.; Суха: К. Черницкій ант.

САТИНЫ, СЕВАНТИНЫ, ПЕРКАЛѢ
на сукнѣ дамскій

одержавъ въ великомъ выборѣ и продае найдешевше

Магазинъ Ф. Кнавера и Сына
у Львовѣ, пляцъ Капитульный число 2.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

— Хорошій твоїй зять, хочь и не дуже чиновный, говорили батюшки о. Федорови.

Музики заграли жалѡбну украиньську думку, ту думку, що може поворушити саме тверде серце, захмарити найвеселѣйше чоло, и навѣяти згадуваня про страту якогось щастя, якогось добра. Пѣдъ граня музикъ молодї посувались якъ столови, де ихъ ждали батьки зъ образами. Поважна година, смутный голосъ музикъ зѡгнали звичайну веселѡсть зъ лиця о. Федора и наддали його головѣ дрижачїй, жалѡбный тонъ. Матушка залилась слѣзми, а за нею молода, за молодую всѣ сестры, а потѡмъ и стороннї матушки. Горе молодон звернуло увагу всѣхъ гостей. Жадне прохання близькихъ приятельокъ не вгамовувало тѣ слѣзъ. Дамы почали шептатись. Всѣмъ здалось, що тѣ присилювано йти за-мѡжъ, всѣ знали о. Федора якъ не дуже мягкого батька.

— Чого вы такъ плачете, Анна Федоровна? — пытали тѣ подруги.

— Якъ же минѣ не плакати, коли якъ гляну, кругомъ усѣ духовнї, всѣ духовнї, одна я одрѡзняна одъ усѣхъ, мовъ чужа.

Музики вдарили веселый маршь. Молодї сѣли на повозку. Вже стемѣло на дворѣ, якъ повѣздъ рушивъ до церкви. Свѣжїй вѣтрець швидко обсушивъ слѡзы молодон, а яснї зорѣ розвеселили тѣ очи, звернутї на прехороше лице молодого, на чорнї кучерѣ. Зглянулись вони — и молоде сердце молодон швидко втихомирилось. Не гѡркї слѡзы молодон. То не пскучї слѡзы, що высыхають одъ погляду милыхъ очей, одъ вогню щирон любови...

Вернулись изъ вѣнчаня. Якъ слѣдъ, выпили за здобѣю. и пов. т. XXXII. *Ивана Нечуя* „Причепя“.

рова молодыхъ, потѣмъ напѣлись чаю. Музики весело выгравали до танцѣвъ. Въ невеликихъ хатахъ було тѣсно й душно одъ великого натовпу. Бойринъ на силу розбѣхавъ гуртъ, щобъ середъ хаты поставити молодыхъ до першої кадрилѣ. Всѣмъ паннѣамъ хотѣлось танцювати. Вся молодѣжь пустилась у танецъ. Але все те крутилось, вертѣлось трохи не на одному мѣсцѣ, штовхало одно одного лѣктами, сѣинами, наступало на ноги. Вже було розбѣдрано кѣлька суконь на паннахъ, вже не одна гирлянда на головѣ потерлась на сѣно, якъ тутъ покликали музикъ у велику надвѣрню хату. За музиками посыпались всѣ панвчѣ, панни, молодшій матушки, котрымъ ще не одиала охота до танцѣвъ.

На подвѣрѣ о. Федора стояла проста здорова хата, навѣтъ зъ помостомъ, для челяди. Зимомъ тамъ сидѣли наймиты, а лѣтомъ заганяли туды качки та гуси. Не гадаючи объ весѣлѣ, о. Федѣръ и забувъ про неи. За те жъ не забули про неи його дочки та жѣнка. Тамъ матушка готувала крадькома забитого бѣзимка та кабана. Панни заслонили опонами та килимами печь, вымазали, вычистили хату, вымыли помѣсть, обвѣшали стѣны й вѣкна кругомъ гирлядами та вѣнками зъ дубового листу, зъ зеленого моху и зъ огороднього зѣля, гвоздикѣвъ та чорнобрывцѣвъ, не помороженныхъ на морозѣ. По куткахъ и на печи вони поставили зеленій сосновій гильця, уквѣтчали ихъ калиною, чорнобрывцями, пучками зернистыхъ колоскѣвъ вѣвса. Коло сосенъ стояли вазоны олеандрѣвъ и иншихъ хатнихъ квѣтокъ. Навѣтъ на стелѣ якось умудрилися причепити гирлянди! То була ихъ найвеселѣйша робота передъ весѣлямъ, робили вони тѣ крадькомѣ одъ батька, позаслонявши вѣкна одъ двору.

Освѣчена веселымъ свѣтломъ, бѣла, просторна хата

зъ повбيرانыми стѣнами й кутками, зъ лавками навкруги, закрытыми нерозрѣзанными рушниками, привѣтно прийняла въ себе невиданныхъ зъ роду гостей. Музики сѣли за опонами коло печи, а двое малыхъ музыкантовъ зъ великими басами вытеребились ажъ на печь пѣдъ саму стелю. Швидко потѣмъ задрижали шибки въ вѣкнахъ, застугонѣла хата вѣдъ танцѣвъ. Сповнились надѣѣ дочокъ о. Федора, переважила весела молодѣжь, пѣшла марно лиха рада хлопотливой старости!

— Де-жь отее у вражого сына дѣлѣсь музики та танцѣ? — спытавъ о. Федѣръ, не чуючи въ третѣй хатѣ шуму й стуканя закаблуками.

— Пѣшли въ надвѣрню хату, — отказавъ йому хтось. — Тамъ грають и танцюють.

— Въ курятнику! — крикнувъ о. Федѣръ. — Ха, ха, ха! Мои кури ще зъ роду не гуляли на весѣлѣ! Нехай же побачать! А ходѣмъ, панѣ-отцѣ, щѣ тамъ за диво дѣється въ курятнику! Бѣгай, паничу, возвѣсти тамъ, щѣ мовѣ, старѣй йдутъ танцювати! — крикнувъ вѣнъ до якогось панича. — Мерщѣй! бѣгомъ!

Хлѣпецъ побѣгъ а за нимъ рушились батюшки и старѣ матушки.

— Матушки! — гукнувъ о. Федѣръ, — берѣть же мене пѣдъ руки! Хиба-жь я не архiereй на весѣлѣ въ свои дочки?

О. Федѣръ насторочивъ руки. Двѣ немолодѣ матушки въ хусткахъ на головахъ, веселѣй, жартовлавѣй, вхопили о. Федора по-пѣдъ руки и повели черезъ двѣръ. Деякѣ батюшки вели процесѣю, несучи попереду въ рукахъ свѣчки. Якѣйсь дѣяконъ, щѣ зъ нимъ о. Федѣръ цѣлѣсѣнькѣй вечѣръ перекидався жартами, вхопивъ його рясу ззаду и понѣсь довгѣ фалды въ рукахъ. Позаду высыпали всѣ матушки старѣ, всѣ батюшки, все, щѣ зо-

сталося въ хатахъ, навѣтъ слуги пороззявляли роты, дивлячись на процесію.

Темнои ночи йшла процесія по двору, тихо гомонячи. Посланецъ давъ знати у хатъ тымъ часомъ. Всѣ панячѣ, побачивши шутку, стали рядками, якъ москалѣ, и крикнули уру. Музики вчесали веселу метелицю, знаючи звичай старыхъ. О. Федѣръ, зъ розставленими руками, зъ головою закинutoю назадъ, всунувся зъ процесією въ хату.

Въ одчиняній навстяжѣ дверѣ полився зъ хаты хвилею свѣтъ на темный двѣръ. Бѣлі веселі стѣны, бѣлі сукнѣ на паннахъ, зелені гирлянды та гильця надали тому курятникови такій панскій, незвычайный видъ, якійсь празниковый, що о. Федѣръ ажъ здивуався. Повна веселыхъ молодыхъ гостей зъ свѣжими молодыми лицами, повна зеленого зѣля й гилецъ — та хата здавалась далеко красчою одъ усѣхъ покоївъ о. Федора.

О. Федѣръ вступивъ въ хату гордо й пышно, по архіерейскій, зырнувъ очима, и не втерпѣвъ, зареготався. Повага не держалась на його веселому лицѣ, на великихъ очахъ, и сплывала якъ вода.

— Оттакъ, такъ! Дочки о. Федора — промовивъ вѣнъ, — хазяйки! нѣгде правды дѣти. Я думаю, що вони, заслонивши вѣконця одъ людського ока, цибульку перебирають або буряки скромадять та весѣльныхъ пѣсень спѣвають. А вони вытурлили моихъ качокъ та курей....

— Дивись, брате, куды твои дочки позаганяли качки та куры! — промовила весела матушка, близька родичка його. Вона одхилила ширму, а потѣмъ, присѣвши коло припѣчка, одслонила заслонку и посвѣтила въ печь. О. Федѣръ такъ химерно присѣвъ коло припѣчка и за-

глядавъ туды, передражняючи свою родичку, що всѣ въ хатѣ покотились зо смѣху.

Въ печи въ ринкахъ та мискахъ покотомъ лежало посмажене цѣлѣсѣньке стадо курей, качокъ, индикѣвъ, гусей...

Зновъ усѣ засмѣялись голосно. Музики вдарили веселу метелицю. Старій матушки порозганяли паничѣвъ а розпочали метелицю. А о. Федѣръ, ухопившись за голову, вертѣвся въ кружѣ та промовлявъ :

— Бúзимки мов, кабаны, пѣдсвинки, гуси, индики !

— А барыло горѣлки? а пѣвъ вѣдра рому ! — одказувала Маря Василѣвна, перекручуючись у метелици.

Вже свѣнуло, вже й нѣчь минула, а танцѣ не переставали, поки самъ о. Федѣръ не порозганявъ, шуткуючи, паничѣвъ и паничѣвъ спати.

Опѣвднѣ другого дня до вечора й пѣзнои noci — зновъ музики и танцѣ ! Нагулялися въ волю дочки о. Федора.

Не довго Середѣньскій бувъ писаремъ на окономіи. Пѣсля весѣля заразъ Хоцѣньскій пѣдставивъ стѣльчика старому окономови на другѣй половинѣ Нестеринець, що належала до другого дѣдича. Середѣньскій ставъ окономомъ и недалеко завѣзъ свою молоду жѣнку.

IV.

Въ перше лѣто пѣсля весѣля, лѣтнього дня передъ обѣдомъ сидѣла Ганя передъ столомъ проти вѣкна и чесала косу передъ дзеркаломъ.

Передобѣдний часъ — то бувъ задля неї вольный часъ. Вона впоралась, поприбирала въ хатахъ, наварила й напекла и почала вбиратись, дожидаячи чоловѣка обѣдати. Немолода сѣльська господиня за вбираннямъ Богу молиться або наймичокъ лає, а молода веселенькѣ думы думає.

— Чи щаслива я теперь за своимъ чоловѣкомъ? — думала Ганя. — Чи плакати минѣ на свою долю, чи смѣятись до неї? Чи нарѣкати минѣ, чи дякувати своему таланови? Казала минѣ мати передъ весѣлями, плачущи: „Не йди, доню, за його за-мѣжь! Лучше-бъ я тебе пѣдъ шумъ пустила, нѣжь мала оттакъ выдавати!“ Помылилась моя мати, що не згожувалась за милого за-мѣжь дати. Чи щаслива я зъ своимъ милымъ?

Обернула Ганя голову и зырнула допытливымъ окомъ по хатахъ, держачи въ рукахъ розплетену косу.

Хаты були такѣ, якѣ звычайно бувають на окономіяхъ. Двѣ хатѣ було бѣльшихъ а одна маленька. Черезъ сѣни була пекарня зъ комѣрчиною. Дѣмъ бувъ не новый але чисто вымазанный бѣлою глиною, зъ новымъ сосновымъ помостомъ, дуже чисто вымытымъ. Въ хатахъ было просто й убого. О. Федѣръ не змѣгъ надѣли-

ти свою дочку багатимъ приданымъ. Въ одной хатѣ було широке лѣжка зъ подушками, а на стѣнѣ за лѣжкомъ висѣвъ не дуже новый килимъ домашньої роботи зъ червоними та зелеными квітками, невѣдомымъ въ натуральній исторіи. Коло стѣны стояла старосвітська скриня на колѣсцатахъ, кована залізомъ, вся въ червонихъ квіткахъ по зеленому поли. А въ першій хатѣ, що була нѣбы свѣтлицею, стояла проста канапа зъ спинкою, прикрита килимомъ. Тільки шість новихъ стільцівъ, покритихъ свѣто-синьою матерією, веселили чисту хату зъ бѣлыми якъ снѣгъ стѣнами, зъ великими, чистими вѣкнами, и надавали хатѣ щось панське.

Оглядѣла Ганя хаты и зрѣвняла ихъ зъ батьківськими. Не багато красій убѣръ бувъ и въ хатахъ батьківськихъ. Правда, въ її думцѣ магнувъ, якъ картина, хорошій домъ, якъ отъ вона бачила въ панѣвъ, багатыхъ священникѣвъ, або читала въ книжкахъ. З'явилася їй, якъ на картинѣ, хороша мяка мебѣль, покрита рожовою, свѣжою матерією, по стѣнахъ и по долу хорошій килимъ зъ трояндами та гвоздиками, з'явилосся їй навѣтъ велике дзеркало въ золотыхъ рямахъ, де її було видко всю, — молоду та хорошу, її свѣже лице. Майнула передъ очима великі картины на стѣнахъ въ золотыхъ рямахъ, хорошій завѣсы на вѣкнахъ... Швидко опам'ятувалася вона, ажъ засмѣялася сама зъ себе, що її думка залетѣла такъ далеко. Не зросла вона въ роскоши. Мары объ такихъ хатахъ розкѣшнихъ здались їй пустыми.

— Роблю я й теперъ, якъ и въ батька робила, — пішла далѣ думка її, — та роблю и для себе и для свого милого. За-для його мнѣ й робота не важка. Мнѣ здається, що й та страва не буде йому смачна, що не я готувала своїми руками, и той хлѣбъ не буде смач-

ный, що не я своими руками вчиняла, постіль буде тверда, що послана чужими руками. Робота мнѣ не страшна!

А тымъ часомъ глянула вона на свои руки. Одъ лѣкта було тѣло бѣле, якъ скатерть, котрою бувъ за-сланий стѣлъ, а пальцѣ почорнѣли, поморщились, по-шерхли, щиколонки стали горохуваті. Якби молодій жєнщинѣ не схочеться бѣлыхъ, мякихъ рукъ, та ще тодѣ, якъ ихъ цѣлують гарячі, румяні губы милого!

И зновъ неначе їй хтось показавъ на картинѣ: сидить вона, якъ багата пані, убрана въ багатый убѣръ. Передъ нею чудовый туалетъ въ золотѣ та сріблѣ. Въ дзеркалѣ свѣтитъ, якъ повна троянда, повне лице. Въ пекарнѣ стукотять ножѣ, — кухарѣ обѣдъ готують. Льокай підносить їй снѣданя й чай. Слугъ у покояхъ багато. Воня бѣгають и прибирають, а вона сидить та тѣльки порядкує. Вона не встає рано зъ теплои постелѣ, спить до сходу...

— Нѣ! робота мнѣ не страшна! Не привыкла я до лѣнощѣвъ. Я бѣ и не всидѣла безъ работы и навѣтъ скучала-бѣ, хочъ бы въ мене було и три наймички! — И спивилась їѣ думка на двоухъ наймичкахъ, на роботѣ не дуже тяжкѣй, на тѣй мысли, щобъ не такъ дуже рано, досвѣта вставати. — Не зазнала я въ батька роскошѣ, я зросла, ввесь вѣкъ паняньській звѣкувала небагатою. [Бѣльше я працювала, нѣжъ гуляла. Не весело пролетѣвъ мѣй вѣкъ дѣвочій. Нѣчого мнѣ нарѣкати на свою долю. Не гѣрше мнѣ й не лучше мнѣ.

Веселый промѣнь лѣтнього сонця, зелєна вишня, що заглядала гялями въ вѣкно, бѣле, свѣже лице, чорні бровы їѣ, що выглядали до неї зъ дзеркала — все те выкликало веселі мрѣѣ, веселі думы. Почулись їй, мовъ принесені вѣтромъ на промѣняхъ сонця зъ зеле-

ного саду, веселѣ музыки, пѣснѣ; майнули передъ нею танцѣ, смѣхи, жарты, повна хата веселыхъ гостей, хата высока, освѣчена и убрана квѣтками; потѣмъ майнули передъ нею конѣ баскѣ, высокѣ, прудкѣ зъ крутыми шиями, якъ у лебедѣвъ, фаetonъ крытый, а въ фаetonѣ сидитъ вона поручъ изъ милымъ, вертаючись, при зоряхъ, полями та лугами до дому зъ гостей.

Ганя кинула окомъ въ вѣкно. На дворѣ проти самѣсѣнького вѣкна стирчавъ трохи не драбинчастый вѣзокъ простый, въ одноконку зъ оглоблями. Подертый старый лубокъ, котрымъ бувъ обшитый вѣзокъ, висѣвъ, якъ подертѣ шматки старой одежѣ. На вѣзку въ розкинутому сѣнѣ греблись кури. Сѣно повстромлювалося въ дѣрки. Ряба здорова свиня, зѣпнувшись на вѣзокъ передними ногами, всунула голову въ сѣно, шукаючи поживы.

— Не знати минѣ роскошѣ, — думала вона далѣ, заглядаючи въ огородъ.

А тамъ друга сива свиня, прудка, якъ хортъ, поралась коло картоплѣ, вывертала одинъ кушъ, хапала картоплину и заразъ кидалась до другого, мабуть користуючись часомъ. Наймички не було дома. Ганя вхопила кочергу, взяла пасмо недочесаной косы въ ротъ и полетѣла прожогомъ въ огородъ и таки добре засапалась, поки выгнала свиню зъ огорода.

— Отъ таке щастя було и въ батька! — промовила сама до себе Ганя, вертаючись у хату и дочѣсуючи косу.

Причесалась Ганя, надѣла простеньку буденну сукню и оглядала себе въ дзеркалѣ. Заткнула вона за косу червону макову квѣтку и выкинула потѣмъ.

— Нѣ! лучше я завяжуся хусткою попросту, якъ

позавчора. Вбѣнъ же мене звавъ чудовою хорошою молодичкою!

Ганя выйняла зъ скринѣ велику хорошу персидську хустку, ще материнську, по бѣлому полѣ зъ червоними якъ жаръ квѣтками и торочками, и недбало завертѣла голову. Бѣлый шовкъ чудово приставъ до чорныхъ брѣвъ, до чорныхъ очей, до румяного лица. Червоні торочки, що спадали ажъ на бѣлу шію, не перемогли червонихъ, якъ калина, губъ. Смѣючись до себе въ дзеркало, вона надѣла на шію товсте рѣзане добре наместо.

— Любить мене чоловікъ. Не зазнала я роскошѣ, за те-жъ зазнала кохання. Коли-бъ же йшовъ милый обдати зо мною!

Немає тамъ справдешнього горя, де панує щира, гаряча, за все надаряюча, щастямъ надѣляюча любовъ!...

Пішла Ганя виглядати чоловіка, ввійшла въ садъ, и садъ собою закрасила, по садочку похожала а очима на веселый яръ поглядала.

А яръ той бувъ глибокій и не дуже широкій, ввесь зелений, веселый якъ рай. Однимъ кінцемъ вбѣнъ простягався до села, де на взгѣрѣ було видко веселі бѣлі хаты въ садочкахъ, де блищавъ проти сонця великій ставъ зъ двома млинами, зъ високими вербами коло греблѣ. Изъ-за горы виглядала церква трьома верхами, трьома хрестами. Другимъ кінцемъ яръ йшовъ межъ горами далеко, далеко, доки не зустрѣвся зъ високою крутою горою, укритою до самого верху старимъ зеленымъ гаємъ, розбійшовся передъ нею на два боки двома рукавами зновъ помежъ горами, обминаючи підъ самою горою чималый ставокъ, свѣтлый, якъ око. Кругла, мовъ шпиль, гора обквѣтчана гаємъ, мочила зе-

лений подбѣлъ своего убраня въ самѣмъ ставочку, а другій такий самый шиль, одкинутый въ тихой водѣ, висѣвъ у-низъ, у свиню глибоку безодню, звѣсивши зелене верховья столѣтнихъ дубѣвъ та липъ. Вадовжь по яру блыщала смужечка синьои воды межъ гостроверхою осокою. По-пѣдъ горами выглядали кринички-жолобки або плетянки при самѣй землѣ, пѣдъ зелеными вербами. На одиѣмъ узгѣрѣ того яру-стояла окономія, вся въ зеленому саду, розѣсланому по косогору. По другій бѣкъ яру, на горѣ межъ зелеными житами, стояла скарбова клуня, тѣкъ, кошары и довгій, почорнѣлїй одъ дощу, стѣжки хлѣба.

Не на шиль поглядала Ганя, не на три верхи сѣльскои церкви, що нѣбы плавали въ легкѣмъ туманѣ проти сонця. Поглядала вона на сѣрїй верхи току, на черножовтї стѣжки. Тамъ коло робѣтниківъ бувъ вѣв Ясь. Зъ-вѣдтамъ вѣв око звыкло стрѣчати милого.

Вже вона й по саду нагулялась и квѣтокъ нарвала, та все на гору поглядала, а милого немає. Вже й квѣтки зовяли въ рукахъ. сонечко зъ пѣвдня звернуло, а милого немає. Вже Ганя втомилась, по саду ходячи, вже очи одъ ясного сонця втомились, милого выглядючи, а милого немає!

— Боже-жь мѣй! що се зъ нямъ сталося? де це вѣнъ забарився? — Засумувала Ганя за чоловікомъ, неначе вѣнъ десь поїхавъ у далеку сторону, неначе вѣнъ десь блукавъ по безкрайому степу, на безбережнѣмъ морѣ. — Може вѣнъ поїхавъ до козакѣвъ-лѣсовикѣвъ, може заблудивъ де въ лѣсѣ, а тамъ усякого звѣря, а тамъ вовки и въ день нападають! — Засмутилась молода Ганя, опустила руки. Зовялї квѣтки посыпались изъ руки по травѣ. — И страва перецрѣвъ въ пе-

чи, — думала вона. — Лихо намъ зъ чужою роботою! За нею и шматка хлѣба не зѣсть у пору!

Одъ скарбового току летѣли зъ горы три найменшій сестры Ганинї, якъ три ластовочки.

— Ясь обѣдає въ насъ, — промовила одна щебетуха, — и казавъ, щобъ ты сама обѣдала и не ждала його, бо въ насъ гостѣ.

— Не прийшовъ обѣдати! — говорить їй думка. — Може я йому чимъ не догодила? може не добре обѣдати варила? не приголубила його коли?

— Ясь выѣвъ ажъ двѣ тарѣлки, а мама смѣються та кажуть: мабуть тебе жѣнка держить на голодному столѣ! — говорила далѣ щебетуха.

Зновъ задумалась Ганя, ажъ червонї торочки зъ головы звѣсилися на щоки. Сѣла вона сама обѣдати. Страва въ ротъ не йде, їсть вона зъ-нехотя.

— Зъ кимъ же вѣнъ тамъ говорить? — спытала Ганя. — Може зъ гѣстями, зъ якими паннами?

— Зо всѣма говорить, а зо мною найбѣльше. Вѣнъ минѣ казавъ, що нема й въ свѣтѣ красочої одѣ мене, що въ мене бровы якъ шнурочокъ, очка якъ терночокъ, и поцѣлувавъ мене та такъ поколовъ вусами! бо въ його вусы якъ щетина... И доси болить! — И мала сестра побѣгла до дзеркала, роздивлялась на свои бровинята, лизала пальцѣ и приглажувала ними свои косинята.

Не стѣльки їла обѣдъ Ганя, скѣльки їѣ сестры. Довго ще вони щебетали, забавляючись нарваными квѣтками та куклами, а Ганя сидѣла коло вѣкна та все поглядала на яръ, на тѣкъ, на гору, чи не йшовъ їѣ милый.

Вже сонечко спускалося надъ гай, якъ вернувся до дому Ясь и заставъ Ганю засмучену коло вѣкна.

— Отсе якъ же я засидѣвся у батька! — промовивъ Ясь. — Приѣхавъ о. Мойсей зъ жѣнкою, а я й забалакався зъ ними. А ты, серце, сама тутъ обѣдала? Выбачай минѣ, моя люба! — Лице ѣѣ зновъ засвѣтилося, повеселѣйшало. — Кровъ зъ молокомъ ты молодичка въ хустцѣ, въ червонѣмъ намистѣ! — промовивъ Ясь, обнимаючи ѣѣ.

— А я тебе ждала, въ вѣкна виглядала, протоптала въ саду стежку, по саду ходячи. Не кидай мене саму! Обѣдъ той минѣ не смачный, и день той не веселый, якъ тебе дома немає.

— Не тужи, Ганю! Якъ бы воля моя, сидѣвъ-бы я коло тебе и не одступавъ-бы, та запроданий часть мѣй!

Посѣдали вони рядочкомъ на канапѣ. Ясь узявъ ѣѣ за руку.

— Почорнѣла твоя рука одъ роботы, серце Ганю! Жаль минѣ тебе, що ты робишь за-для мене, якъ наймичка. Достатки нашѣ невеликѣ. Не треба було-бъ тобѣ йти за мене за-мѣжъ!

— Рука моя почорнѣла для тебе роблячи. А глянь, якъ ты запалився, для мене працюючи на полѣ!

— Ты, Ганю, молода. Невесело тобѣ однѣй марно лѣта проживати на сѣмъ яру. Тобѣ треба веселыхъ гостей, веселой компаніи, музыкѣ, танцѣвъ. А я небагатый. Не зможу розважити твою молодѣсть. Шкода минѣ тебе! Робота одрыває навѣть мене одъ дому, одъ тебе!

— Цыть уже! годѣ! — промовила Ганя, затуляючи своєю рукою його ротъ. Ты отсе передумуешь мои власнѣй думки недавнѣй.

— Що-жъ ты думала?

— Думала я багато и дѣйшла до такого кѣнця, що

я щаслива и дуже щаслива, бо я люблю тебе, а ты любишь мене. Чого-жъ намъ бѣльше треба?

— Ходѣмо, Ганю, на яръ, та погуляємо. Ждала ты мене довго.. Не пѣду-жъ за тебѣя сьогодні до скарбу, щобъ ты не скучала.

Пѣшли вони черезъ садокъ вздовжъ по ярю, побравшись по-пѣдъ руки. Густа неспашена трава плуталася пѣдъ ногами, якъ найгустѣйше руно.

Вечѣръ надѣйшовъ тихій та ясний. Яръ увесь свѣтився зѣленю проти сонця, що промѣзувало косымъ промѣнямъ листъ травы и подорожника. Ганя и Ясѣ йшли и мовчали. Краса мѣсяця мовъ одѣбрала одъ ихъ думы и розмову.

— Знаєшь що, Ганю?

— А що?

— Поробимо, попрацюємо, поки молодѣ, а тамъ, Богъ дасть, забагатѣємо, зберемо грошенятъ, вѣзьмемо посесію або купимо хутѣръ. Будемо якось хитрувати та мудрувати и таки добудемо того щастя. Адже-жъ люде зъ бѣдныхъ поставали багатими. Раяли минѣ люде, щобъ я бравъ священикову дочку, коли хочу мати добру хазяйку. Отъ я и взявъ тебе, и щасливый кругомъ, тѣльки шкода минѣ твоихъ бѣлыхъ рукъ.

— Годѣ вже, Ясю, зъ тими руками! Було брати Польку, коли хотѣлось тобѣ дуже бѣлыхъ рукъ.

— Бѣлѣ руки не принесли бѣ минѣ щастя... Я бѣ не зѣвѣвъ смачного шматка хлѣба зъ бѣлыхъ рукъ. А якъ зберемо трохи грошенятъ, тодѣ мати-мемо бѣльше прислуги. Тодѣ я посажу тебе въ убранѣй свѣтлицѣ, одягну тебе въ шовкъ та въ аксамитъ, не дамъ тобѣ взятись и за холодну воду, накличу веселыхъ гостей, давати-му по нашимъ достаткамъ балы зъ музиками, щобъ тебе тѣшили гостѣ молодѣ, щобъ тобѣ нѣколи було

скучати. А настане зима, заглянемо и въ Кіѣвъ, накупимо всякого добра.

— Коли-бъ ты знавъ, таке саме минѣ верзлося недавно въ ранцѣ, якъ я чесала косу. А знаєшь, щѣ розвѣяло всѣ мой веселі мрѣ?

— А що, мое серце?

— Сива свиня! Насилу выгнала зъ огорода. Скаче черезъ тынъ, якъ собака. Завтра загадаю людямъ стрижити.

— Кинь, серце, той клопѣтъ, хочъ на сей часъ! Боже! Боже! якъ бы намъ у двохъ завоювати те щастя!

— Мабуть мы будемо думкою багатѣти. Чи мы-жъ не щасливі теперъ? Чи не грѣхъ же намъ нарѣкати на свою долю? Наша робота не важка. А чи мало-жъ на свѣтѣ людей, що позавидували-бъ намъ?

— Хиба одні мужики позавидують, — отказавъ Ясь. — А чому мужикъ не позавидує?

— Хиба-жъ мужики не люде? Дастъ Бѣгъ лучче, — буде лучче; и теперъ не погано..

Повернула молода пара коло ставочка и пошла далѣ ярѣмъ, помежъ тими горами, укритыми гаємъ. Зновъ вони обѣ замовкли. Несказана краса того мѣся одбрала въ ихъ думы й розмову.

Дивні українські яри гайові межъ невысокими та крутими горами та шивлями межъ дубовими та грабовими гаями, що роскѣшно поросли на крутихъ ребрахъ, на вершкахъ гѣръ та шпильвѣ! Ще недавніми часами йшли тими ярами ставы за ставами. А лѣсъ, не спинаючись ворожою людською рукою, обѣявъ, обсадивъ деревомъ усѣ горы й неглибокі долины. Теперъ ті веселі ставочки знать уплыли въ якусь красчу сторону! На ихъ мѣсцѣ поросла тонка якъ нитки, густа

якъ повѣсемо, зелена трава, услала яры и долины мовь килимами. Колись у веселї ставки заглядали зъ гóръ столѣтнї дубы та грабы, свѣдки славы козацької та гайдамачинны, а теперь ихъ внучата обступили рóвною межою тї зеленї яры. А бóльшь того, що панська ляхóвська сокира безъ жалю облупила, обголила милї горы нашої Украинны. И бóльшь тамъ теперь стирчить ѣжакомъ малоросла лѣщина, колючї будяки, якъ волося на сирóтськóй мїршавóй головѣ, обскубяне руками мачухи. Сохнуть нашї яры, высохає наша вода, горять одъ сонця нашї горы, гадиною высисає останню силу нашої землѣ нашъ ворогъ, безъ слѣду ѣдять панськї сахарнї нашу благодать, нашї „зеленї дóбровы“, нашї „темнї лугы“, що такъ любо выпѣвано ихъ у пѣсняхъ.

Идешь ярами, якъ чудовыми покоями. Чи є жь вѣ свѣтѣ покоѣ красчї одъ тыхъ ярóвъ? Пóдъ ногами стелиться зеленый травяной помѣстъ, по обыдва бóки йдуть стѣнами горы зъ зеленымъ деревомъ. На шпїляхъ стоять дубы зубчатою стѣною, роздѣславши мóцне гїля зъ широкимъ листомъ по синьому небу. Надъ головою стеля зъ глубокого, безоднього неба, синього, ажъ темного. А по тóй стелѣ не мальованї, а живї птицѣ перелѣтають зъ горы на гору: то ряба гóрлиця, то сивый прїпутень, то синя сиворáшка, то перенїзують небо нїзкою дикї качки, дрóбно трѣпаючи гострыми крыльцями, то пересунеться тяжкїй бусель, простягнувши назадъ свои довгї, якъ ломаки, ноги.

Въ тихихъ закуткахъ стоять тамъ пасѣки, гудуть тамъ бджолы, пахне свѣжимъ медомъ, гайовыми квѣтками, свѣжою травою, грибамм. Зъ дерева на дерево перелѣтають бѣлочки. Сидить тамъ пасѣшникъ зъ бѣлою бородою, вѣ бѣлбóй сороцѣ, цюкає сокирою, або

Выходъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святыхъ) о 5-й годикѣ по полудни. Литературный до-
дѣтокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“
выходитъ въ вѣторокъ, и въ вѣторокъ и пятницу на
перемѣну разомъ съ „Дѣломъ“.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголо-
шень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Лю-
довика 9. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10;
M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter,
Nihelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I.
Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stuben-
bastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Га-
мбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.
Предплата на „Дѣло“ и нисераты платитъ
у Львовѣ.

Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня
зачався II-гій чвертьрокъ нашего
выдавництва. Просимо поспѣшати
зъ предплатою и зъ евентуальнымъ
вырѣваньемъ залеглоостей.

У Львовѣ дня 15 (3) мая 1889.

Вѣче католикѣвъ у Вѣднѣ зверну-
ло на себе своимъ ухвалами и мовами увагу
ширшого свѣта, особливо-жъ державъ интере-
сованныхъ — Россіи, Італіи и Нѣмечины. Ча-
стѣльшій нашъ вѣе знаютъ и про бѣзвы рос-
сійской прасы, и про интерпелляцію въ парла-
ментѣ италійскѣмъ, и про бѣзвы нѣмецкой
пѣвъ-офиціальной прасы. Збъ вѣхъ трехъ дер-
жавъ ударено въ сторону политичну вѣча ка-
толического. А политичною стороною вѣднѣско-
го вѣча були: ухвала о бѣбудованю державы
папской и екскурзіи Полякѣвъ противъ Россіи
за уніятѣвъ.

Що-до ухвалы бѣбудованя державы
папской, то вѣче вѣднѣске не було перше,
котре таку ухвалу поставило и приняло. То-
рокъ, майже рѣвночасно зъ вѣздомъ цѣсаря
Вильгельма II. до Риму, ухвалило було таку
резолуцію вѣче католикѣвъ въ Колоніи въ
Нѣмечинѣ. Здасть, що въ Ватиканѣ числено
тогдѣ на помѣчъ кн. Бисмарка. Звѣстно, що
ще 1871 р., заразъ по бѣбудованю цѣсарства
нѣмецкого, дипломатія ватиканська думала,
що може нове цѣсарство схоче супротивъ папъ
римскихъ взяти на себе ролю колышного цѣ-
сарства нѣмецкого, котре бывало опѣкувалось
столицею апостольскою. Але початі перего-
воры зъ цѣсаремъ Вильгельмомъ I. въ головній
квартирѣ въ Версалі остались безъ успѣху, бо
рѣшучо тому спротивився наслѣдникъ престо-
ла потѣмъ цѣсаръ Фридрихъ II., и его поглядъ
побѣдѣвъ, хочъ кн. Бисмаркъ бувъ за тѣмъ,
щобы рѣшучо не одобрити Ватиканови надѣвъ,
бо „сирова римска“ могла-бы колысь придати-
ся противъ Італіи. Въ часахъ т. зв. Kultur-
kampf-у въ Нѣмечинѣ, веденого кн. Бисмар-
комъ дуже пристрасно, Ватиканъ не покла-
давъ на Нѣмечину нѣякомъ надѣвъ, але коли
кн. Бисмаркъ ще передъ колыма лѣтами заки-
нувъ свой Kulturkampf, зновъ збудувался въ
кругахъ ватиканскихъ надѣвъ, що Льву XIII.
лично удасться вклонити молодого цѣсари
Вильгельма II., щобы взяти на себе посеред-
ництво въ справѣ приверненя свѣтской власти
папы. Але-жъ обставины показались не при-

годными: Італія заключила формальный со-
юзъ зъ Нѣмечиною. Тогдѣ Левъ XIII. пред-
ставивъ урядовѣ вѣмъ державамъ свое поло-
женіе въ Римѣ за „невыносиме“ — а на вѣ-
чахъ католикѣвъ западнѣмъ ухвалы о конеч-
ной потребѣ приверненя свѣтской власти папы.
Два наибольші вѣча зъ остальныхъ часѣвъ въ
Мадридѣ и у Вѣднѣ повторили резолюцію вѣ-
ча колонійского.

Перше вѣче католикѣвъ у Вѣднѣ бѣбуло
ще 1879 р. Одь того часу гр. Таффе здержу-
вавъ католикѣвъ одь скликуваня вѣчы, пред-
ставляючи имъ, що католикѣвъ въ Австріи не
мае нѣякомъ крѣвды. Ажъ торѣкъ крайня фрак-
ція католика подѣ проводомъ гр. Пергена
переперла скликати друге вѣче католикѣвъ.
Вже все було приготуване до скликаня вѣча
на 27 го падоліста мин. року, але правитель-
ству удалося тому ще запобѣгти и вѣче бѣдо-
жено. Одьбуло оное ажъ ось передъ двома не-
дѣлями. Однакжъ передъ тѣмъ австрійско-
угорское министерство справъ заграничныхъ
перевело дипломатичны переговоры зъ прави-
тельствомъ италійскимъ. Гр. Кальнокий зая-
вивъ заадалегдѣ, що коли вѣче ухвалитъ ре-
зольуцію о потребѣ приверненя свѣтской вла-
сти папѣ, то буде се ухвала збору особъ при-
ватныхъ, за котре правительство не може од-
вѣчати. Старався гр. Кальнокий порозумѣтися
и зъ Ватиканомъ, чи бы не обійшлося безъ
провокаваня Італіи, але годѣ було одержати
на то згоду, бо въ Ватиканѣ сегодня мае
верхъ сторонництво непримириме. Бо якъ ве-
ды, такъ и въ Ватиканѣ, суть сторонництва.
Бѣтъ сторонництво непомириме або радикаль-
не (вауны), а есть и сторонництво, котре зго-
днѣ-бы на якійсь одновѣднй modus vivendi.
Се помириме сторонництво выходить зъ того
становища, що якось совѣстно на ново роз-
дирати на части сполучену Італію, — а спо-
лученне коштувало рѣки крови народу италій-
ского, — а по друге, не выключена и така
можливѣсть, що на случай приверненя свѣт-
ской власти папы народъ мѣгъ бы звернутися
противъ правительства папского — якъ се въ
исторіи неразъ бывало — и папа мусѣвъ-бы
просити о ошѣку короля Італіи.

Зъ огляду на дипломатичне заявленіе,
яке гр. Кальнокий давъ Капринателю, ухвала
вѣднѣского вѣча католикѣвъ мае значѣнне
только теоретичне. Кабинетъ австрійскій,
правда, консервативный, и засѣдають въ нѣмъ
навѣтъ два министры-клерикалы: гр. Фалькен-
гайтъ и гр. Шенборнъ, — але въ справахъ

заграничныхъ Австро-Угорщины бѣтъ самъ не-
рѣшае, рѣшае же кабинетъ угорскій. Угры же
не взяли участя въ вѣчу вѣднѣскомъ и вѣче
то не було вѣчемъ австро-угорскихъ католи-
кѣвъ, а только австрійскихъ, а ще радше нѣ-
мецкихъ, бо не-Нѣмцѣвъ було мало — трохи
Чехѣвъ-клерикалѣвъ и трохи станъчикѣвъ-По-
лякѣвъ.

Зъ Русинѣвъ взяли участя въ вѣчу чоти-
ри особы духовны и нѣ одна свѣтска — и е-
пископъ рускій анѣ одинъ не поѣхавъ (пра-
вительство, очевидно, не возмѣе имъ того за-
але). Зъ Русинѣвъ забравъ голосъ одинъ о.
Пюрко и мѣжъ нимъшми промовлявъ за бѣбу-
дованьемъ державы папской. Той промѣвъ по-
чавъ одь недавня пропагувати у насъ и о.
Джулинскій зъ Лапшина газеткою популяр-
ною. Тѣлько-жъ правду сказати, рускій народъ
въ Австріи, хочъ-бы мавъ и ще щирѣйшихъ
для тѣхъ идеѣ поборникѣвъ, якъ о. Пюрко и
о. Джулинскій, уже якъ найменше може по-
мощи папѣ, просто для того, що въ Австріи
позбавлено его всякого впливу не то на спра-
вы заграничны, але и на внутрѣшно-державны.
Въ палатѣ послѣвъ рады девѣнадцато засѣда-
вшего 5 Русинѣвъ, въ палатѣ панѣвъ анѣ о-
динъ, въ собѣсныхъ делегаціяхъ уже одь
многихъ лѣтъ анѣ одинъ. Галицкій Русинъ не
въ силѣ выбороти введеня Василіанъ до До-
бромилля, а що-жъ доперва говорити, щобы
они могли порыватися до введеня папы у
власть свѣтску...

Поляки-станъчники взяли участя въ вѣчу,
щобы могли зъ одной стороны показатися
„изрядными“ католиками, а зъ другой сторо-
ны вказати на переслѣдуванне Русинѣвъ уні-
ятѣвъ въ Россіи. Що они уніялись за Русинами-
уніятѣми въ Россіи — рѣчь похвальна. Тѣль-
ко-жъ и то треба сконстатувати, що они бѣль-
ше люблять Русинѣвъ-уніятѣвъ въ Россіи, якъ
Русинѣвъ-уніятѣвъ въ Галичинѣ. Дай Боже,
щобы они коли такъ полюбили насъ, якъ там-
тѣхъ! — а чей бы вѣаьше стояли справы въ
Галичинѣ.

Тай въ справѣ шкѣль конфесійныхъ По-
ляки на вѣчу вѣднѣскомъ заявлялися горя-
чими прихильниками тѣхъ шкѣль. У Ватика-
нѣ похвалѣ за то Полякѣвъ. А въ практицѣ
якъ рѣчь представлялася? Ото клерикальный
органъ чешскій Сесъ констатувъ на подставѣ инфор-
мацій зъ кругѣвъ польскихъ, що конфесійна
школа, якои жадае Лихтенштайнъ, мае середѣ
правнѣ ворогѣвъ въ Полякахъ, котрѣ „зъ са-
мого початку противились конфесійной шкѣль,

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ
въ Австріи: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на пѣвъ року . . . 9 зр. на пѣвъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсьць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на пѣвъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсьць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Експедиція подѣ ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє
застереженіе. — Рекламція неопечатаній вѣднѣмъ одь порта.
Поодинокое число коштуе 8 кр. а в.
Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. одь одной
стрѣчки печатной, въ рубр. „Надѣслане“ по 20 кр. а в.
Подяки числяться по 10 кр. одь стишка.

Новый проектъ шкѣльных.

II.

Промѣтъ другого закона: о шкѣль-
ныхъ инспекторахъ окружныхъ мае
конечъ зрѣбати дотеперѣшнѣйшій провизорій. Хотя
новый устрѣй народныхъ шкѣль трѣвае вже
двадцатый рокъ, а инспекторы окружнѣй бува-
ють все ще прихвѣщемъ браннѣ зъ людей ро-
зличныхъ занятій и становискъ, займають по-
саду инспекторску только провизорично и мо-
жуть кождѣмъ хвѣль бути бѣдалейшій або самѣ
вертають до своего попередного занятя. Звычай-
но суть инспекторами управитѣль шкѣль на-
родныхъ, приватный учитель (гувернеры), щѣ
учили по польскѣхъ домахъ, учитель семина-
рій учительскихъ и суленты або учителя гим-
назіальны и реальны. Очевидно, що тѣхъ инспек-
торы, котрѣ перше мали лиху посаду або и не
мали жадной, дѣають о свою посаду инспек-
торску; противно инші, особливо учителя гим-
назіальны, дуже часто навкучують собѣ скоро
занятя инспекторскій и вертають на давне ста-
новиско. Отже въ-загалъ гѣршій матеріалъ по-
збѣтае довше и стальше, лучшій скоро мѣняе-
ся. А власне на инспекторскихъ посадахъ ча-
стѣй змѣны не суть користны; инспекторъ тѣмъ
лучше буде сповняти свою задачу, чимъ луч-
ше познакомиться зъ подчинеными ему учи-
телями, школами и обставинами громадышны.
И того не треба пропустити, що тѣ школы,
зъ котреи учитель пришовъ на инспектуру,
тратять черезъ те, бо учитель задержуе свою
посаду и его посаду займае тимчасовый за-
ступникъ.

Отже обсаженне инспектурѣ окружныхъ
людьми до того способными, котрѣ бы на сво-
йй посадѣ могли и хотѣли стало лишитися и
тому заводны посвященіе, есть дуже пожа-
дане. Въ промѣтъ п. Гавца есть и заохота для
инспекторѣвъ, щобы не покидали своихъ по-
садъ и щобы старались ширѣ и ревнѣе бѣдѣти
своему званію; именно третя часть инспекто-
рѣвъ може бути посажена зъ 9-ой рангі до
8-ой. Оя постановѣ промѣтъ есть дуже одѣт-
на. Користно есть такожъ въ нашихъ галиц-
кихъ обставинахъ, що инспекторѣвъ именуе и
авансуетъ министеръ просвѣты; въ промѣтъ не
згадано навѣтъ, чи и який впливъ мае краєва
рада шкѣльна мати на именованне инспекто-
рѣвъ. Польскій посѣлы будутъ очевидно домага-
тися, щобы радѣ шкѣльной признали якъ най-
большій впливъ; въ нашѣмъ интересѣ есть,
щобы той впливъ бувъ якъ наименьшій.

Въ промѣтъ п. Гавца нема такожъ нѣякон
агадки о квалификаціи инспекторѣвъ. Вирадѣ

„Die Heimath der Szlachceien.“

III.

Приступаячи до опису сѣль галицкихъ,
зробивъ нашъ Galizianer малу поетичну экс-
курсію. Суть люди, каже бѣтъ, щѣ подивляють
природу тамъ лишь, де она выстѣпае супро-
тивъ нѣхъ зъ цѣлою величавостію, огромомъ
и дисекціо. Великанскій скалы, краинна аль-
пейска, розгойдане море выдубають зъ гру-
дей нѣхъ слово: „чудесно!“ Але по-при тиху,
горбковату околицію, тихенько плескучій ру-
чай, лѣвъ зелений, идуть они рѣвнодушно.
Все то выдасть имъ такую буденничную, такъ
чымъсь авчайшимъ, монотоннымъ. И годѣ
имъ ту рѣвнодушнѣсть выгнати въ провину.
Она не въ силѣ подслухати природу тамъ, де
она въ щѣднѣй одежи заходиться коло щѣ-
денного гадѣства своего. Они любятъ
природу тогдѣ, якъ она лѣвъ имъ на очи
вычепурена, стройна, на высокихъ корочкахъ.
Ишній зновъ рознервованій въ борѣ о хлѣбъ
насушнѣйшій або прибитій тяжкими ударами ли-
хѣи долѣ, коли не стане вже терпѣливости,
уходить на уединеній мѣсто, далека одь людей
та шуму свѣтского, и тамъ, де другіи скакали,
находятъ для себе прохладу, бодрѣются до
новыхъ житейскихъ борѣ и вертають бѣдѣтъ
въ свѣтъ силнѣй на тѣлѣ и обновленій на
душѣ.

Зъ вышнѣмъ Карпатъ вся Галичина пред-
ставляется краѣмъ досѣтъ монотоннымъ. Легка
горбкованя на полудни и заходѣ, рѣвно про-
стерта на пѣвѣночи и вѣходѣ, поперерѣзувана
численными водами, розлитыми неразъ въ ста-
вы, озерця та мочары, — отъ и весь образъ
Галичинѣ. Мѣвъ однакжъ не збѣдуть зъ па-
мѣти тѣ тихі вечоры, якѣ пришлося мѣвъ
переживати въ наибольшѣ монотонной части
краю, на Подбѣлю, де, якъ далеко окомъ
глянешь, мѣвъ на столѣ рѣсугѣ збѣжа
и лишь збѣжа; де, якъ на угорскѣй „пу-
стѣ“, око не мае на чѣмъ словати. Пе-
редъ заходомъ сонця, закинувши рушницю

черезъ плече, выходивъ и авчайшимъ по-
надъ на тѣ безарѣ поля и таборѣны по-надъ
широкими рокишками, т. е. ставомъ, окру-
женнымъ дробнымъ очеретомъ. Воздухъ чистый,
въ одной пылинкѣ въ нѣмъ, новыи природ-
ной музыки. Малирды комарѣвъ брѣвѣтъ
гармоничнымъ широкимъ акордомъ по-надъ
полями, до котрего перелѣтають жукоцъ до-
сѣывае басомъ. Зъ рокишка зноситься alle-
greto жабячого хорѣ, рыбѣловнѣи посвѣтуютъ
шмагуютъ по-надъ головами, а гукало, закры-
тый очеретами, заступае своимъ гу-гу контра-
басъ. А на тѣмъ тѣлѣ несее изъ далека мо-
ловый, тужливый хоръ вертаючій зъ поля
женщѣвъ. То буля для мене оперовѣ вечоры,
повній шару и роскоши, и тогдѣ зрозумѣвъ я,
що не лишь альпейска природа, не лишь сама
Італія мають свои принадлѣи, чаруючій кра-
сѣты.

Запало сонце, пора дикимъ качкамъ
злѣтѣти на жиръ. Зъ середины озера обѣзав-
ся голосный зывъ: ква-ква! Его зрозумѣло
цѣле стадо и готувѣлося до вылету. Пасть
злѣпѣтъ крылами старѣй, здоровый качуръ,
збѣвѣвъ въ воздухъ въ прямой линіи и, круж-
лячи широкими колѣсами докола озера, ро-
зглянувъ всю околицію, о сѣбѣко она свободна
одь ворога. Одакъ стрѣлою зашавъ въ оче-
регъ. И зновъ по хвѣли далѣсъ чуть его ква-
ква! трѣхи змѣнене. Ово значило: можна вы-
лѣтѣти, поле свободне. Ще разъ квакнувъ и
цѣле стадо качѣкъ знялось горѣ.

Не разъ, не два помѣчавъ я тѣ маневры
дикихъ качѣкъ и заиримѣтнѣвъ, що, якъ тѣ
прозорій пѣацъ мене лишь заглянули, то вже
кружлячи докола озера такъ широкими ко-
лѣсами або такъ высоко, що годѣ було взяти
ихъ на стрѣль.

Колоснѣтъ, непроглядній поля Галичинѣ
успокоивали душу мою на рѣвнѣ зъ широкимъ
моремъ и мирли мене зъ краинною, въ ко-
трѣи на кождѣмъ кроцѣ по мѣстахъ гнѣвътъ
тебе жидѣ своею вѣдѣливостію та нехар-
ностію.

Якъ оазы посередѣ пустыни, якъ островѣ-
цѣ посередѣ моря, такъ зъ того моря збоже-

вого выриваютъ въ Галичинѣ села и осѣль се-
лянъ рускихъ та польскихъ. Стоять они тако,
привѣтно, авчайшимъ въ долинкахъ, яркахъ, по-
надъ рѣчками. Одно похоже на друге якъ
капля воды. Зъ боку видко двѣрѣ панскій, дере-
вляну церковцю и — коршму. Рѣдко де ба-
чѣшь школу. Въ Галичинѣ „на якахъ 5000 гро-
мадъ есть лѣвъ 1500 шкѣль“.

По тѣмъ поетичнымъ уступѣ переходить
Galizianer нашь до великонъ прозы, а навѣтъ
до факційныхъ рѣчей. Ему здасть, що побѣтъ
двора и воршмы ще и приходѣтъ безусловно
и безвымѣрно есть наибольшимъ эксплуатато-
ромъ сельянина. Сказавъ дуже смѣле. Зъ
фактѣвъ поодинокѣхъ судить бѣтъ на загалъ и
тѣмъ кривдѣтъ честь загалу. Яко либералови
чи рационалистѣ не подобаються ему такожъ
всякій обрады религіи. Онъ смѣсь зъ надѣ-
мѣрѣи побожности сельяны, зъ нѣхъ хѣдѣтъ
по бѣдѣсахъ, зъ поманѣкъ по помершихъ, зъ о-
священя полѣ и т. д., и думаетъ, що все то есть
обчѣслено лишь на вымыселѣ сельянина. Ав-
торъ вѣдай подслухавъ судъ такий по дворахъ,
де обертѣвъ и де, якъ звѣстно, золота мѣло-
дѣжъ любить неразъ поемѣяться чи то надѣ
„dominus vobiscum“, чи надѣ „аллѣлуя“.

Факту, що жиды експлуатуютъ сельяни-
на, мы перечити не хочемо и не можемо, але
и тутъ доуствуетъ Galizianer нашь великонъ пе-
ресѣды, розказуючи, що сельянинъ галицкій
есть чи не найудручѣнѣшій одь сондемъ со-
творѣнѣмъ. Сельянинъ зчытъ у жада 5 зр.,
обѣщючи въ осени звернути 10 зр. Онъ иде
уже додѣвъ, жидѣ завертае его на порѣзъ и
каже: тобѣ може тяжко прийдеъ въ осени
звернути 10 зр. наразъ, то лучше дай теперѣ
ѣ, а въ осени 5 зр. Сельянинъ вертаеъ, бѣдае
позычену пѣтку, а другу бѣдаеъ додае въ о-
сени. Но, того добра мабуть за богато, такъ
само, якъ невѣрчѣмъ есть сказанье, що вѣн-
чанѣе на сѣль не обѣдѣеъ безъ 30 зр.

Авторъ уважаетъ бѣдѣтъ горѣвѣку яко тѣ
агсапѣи, щѣ жидѣмъ служить за голѣвне сред-
ство до операціи на хлопскѣй шѣбѣрѣ. Нѣякій
торгъ не обѣдѣеъ въ Галичинѣ безъ коршмы
и чарки, а зашмороченый сельянинъ не въ си-
лѣ бѣдѣтъ устоятися противъ красѣворѣности

жидѣвскѣи и даеъ всесторонно вымыслувати.
Фактѣвъ тѣхъ не перечисли, але можемо за-
мѣтити, що бувае и инѣкше. Сельянинъ галиц-
кій бѣдѣувае дуже часто достоинство свое и
не есть повоисѣды на етѣлькѣ темной, щобы са-
мохѣтъ кидався въ процасть жидѣвску.

Яко офицеръ ц. к. арміи, авторъ нашь
одушевляеъ дуже урѣлопниками. Пѣсля его
погляду рекрутъ галицкій есть миршавѣмъ,
дуже неповоротнымъ существомъ, зъ котрего
доперва дресура войскова робить чоловіка.
Авторъ не припускае, що та дресура наносить
неразъ большѣ деморализаціи въ народѣ, якъ
хѣдена. Мы знаемо урѣлопникѣвъ и зъ нѣшон
сторонѣи.

По тѣхъ всѣхъ елюкубраціяхъ, въ ко-
трѣхъ Galizianer нашь смѣсь зъ вѣры и обы-
чаѣвъ нашихъ, стае бѣтъ зновъ большѣ обя-
зативнымъ и каже путѣи рѣчи. Онъ признае, що
галицкій сельянинъ есть культурнымъ матеріа-
ломъ; бѣтъ хвалитъ успѣхъ шкѣль промысло-
выхъ и продукты промыслу домашняго. Мере-
жаня и вышивка рускій удѣстѣновъ у него
высокихъ похвалѣ. И люди подобѣлись ему
зъ вышнѣмъ тѣмъ, що суть малого росту та
не конче гарного лицѣ. Але имѣю всего по-
добѣлись ему вѣдай дѣвчѣта галицкій, наколи и
бѣтъ самѣ даеъ имъ опутати.

Говорячи про дѣвчѣта галицкій, Galizianer
нашь згадуе и про звѣтѣи вѣсѣмъ рѣчи, що
питомѣвъ рускій желѣются, що у священникѣвъ
бѣдѣуваються гучій празники и що якъ-разъ
на тѣхъ празникахъ знакомляться зъ собою
мѣлодѣи люди.

Наговорѣвшись о сельянинѣ галицкѣхъ и
не одушевѣвшись ними, Galizianer нашь не ща-
дитъ добрыхъ словѣвъ для колѣонистѣвъ нѣмец-
кихъ въ Галичинѣ. У нахъ есть все хороше,
добре, разумне и прѣличне. Нѣмцѣвъ годѣ на-
вѣтъ инѣкше говорити про своихъ — Lands-
mannѣвъ.

се належить вже більше до влади виконавчої і наступило-б вв'язати в дорозі міністерського розпорядження, але якась загальна постановка була-б покладена і в закон, і, пр. хоч-б така, що інспектори мають бути звичайно іменовані з боку університетського. Проект п. Гавца називає інспекторів «школьними урядниками надзорними»; се названню придає, як справедливо замічає одна польська газета, проєктові певний присмак бюрократичний.

Третій проєкт п. Гавца о установленню посади вице-президента ц. к. краевой рады школьной и одновѣдає резолюцію галицького сейму, ухвалену в р. 1888. Руські посли голосували противъ той резолюції. Зъ одной стороны не дається заперечити, що намістникъ самъ, зайнятий різноманітними справами, не годенъ вразъ завідувати добре і справами школьними. Звичайно отже здає тія справи на референта школьного, котрий залагоджує їхъ після своєї доброй чи недоброй волі, заслонений повагою намістника. Сама-жъ школьна рада краєва, зложена в половині зъ автономичнихъ членівъ, котрі звичайно хотіли-б тільки радити в рѣшѣ а не працювати, єсть тілько нецелесоудна, до доброго, сталою, zorganizованою праці тяжко, а потребує якоїсь певної, сталою і сильної управи. Отже зъ вѣзгляду на адміністрацію школьну установленне окремого вице-президента школьного було-б очевидно пожадане. Але ту зновъ заходять наші нещасні галицькі обставини. Школьні справи трактуються у насъ, скоро тільки входять де такожъ языковий і національний інтереси, переважно зъ полатичного становища. Справедливо уважлявня своїхъ правъ і потреби Русини не можуть надѣятися одъ властей краєвихъ, а хотъ і центральні власті улягають нині польському впливови, все-жъ они не можуть ставити себе на становищу виключно партійномъ. Одъ нихъ і фактично бодай въ деякихъ дробнѣйшихъ справахъ, бували коректури рѣшенъ властей краєвихъ. Отже Русинамъ при теперѣшнихъ обставинахъ муситъ бути найбольше пожаданий такий устрій властей краєвихъ, чтобы тѣ якъ найбольше були зависимі одъ властей центральнихъ. А що намістникъ, будучи болше одѣяльнимъ, муситъ і болше уважляти чини волю міністерства, нѣжъ менше одѣяльній і сильнѣйши на своій посадѣ стоячій фаховый вице-президентъ краевой рады школьной, то Русини мусять бути противай установленню такой посади, якъ въ загаль всему, що веде до скрѣпленя становища рады школьной.

Цѣкава єсть допись клерикального органу чеського «Чехъ» о проєктахъ школьных, походяча зъ вѣдѣньскихъ кругівъ посольскихъ. Въ той дописі сказано, що ті проєкти суть результатомъ нарадъ міністрівъ, і одѣяльність за нихъ не спадає на самого д-ра Гавца, але на члѣне міністерства. Міністерство не може рѣшитися на конфесійну школу вже зъ вѣзгляду на самихъ Поляківъ, котрі зновъ дятого той школѣ противай, що урвана руськихъ школъ перейшла-бъ въ руки руського духовенства. Въ одношеню Русинівъ до Поляківъ треба шукати головної причини всѣхъ неудачъ реформъ вѣ конфесійномъ напрямѣ. Въ кругахъ посольскихъ і не кривяться зъ тимъ, що правительство, укладаючи свои проєкти школьні, оглядалося на Поляківъ, котрі «болѣе дебатъ о управѣ школьной въ львовскомъ соймі» і зовѣмъ згоджуються на те, чтобы школьні новелѣ одкнени були заразъ при першомъ читанні. Дятого і правительството не понаде въ розумку, коли палата послѣвъ заявить противъ проєктівъ. — Дійствію, политика Поляківъ спутана єсть оглядомъ на Русинівъ, і то не тільки въ школьнихъ справахъ, а однакъ они не можуть здогаднутися на те, чтобы вымѣрѣнемъ справедливости Русинамъ уволнитися одъ тихъ путъ!..

Рухъ передвыборчий въ Галичинѣ.

Товариство политичне «Народна Рада» выдало своимъ коштомъ «Поученіе о выборахъ сеймового послѣа зъ сельскихъ громадъ» (2 карты in quarto) въ кольохъ тысячахъ примѣрниковъ, де подані головай приписы що-до выбора выборцівъ въ громадахъ і выбору самого послѣа.

Товариство же «Провѣта» выдѣе своимъ коштомъ цѣлу книжочку про выборы — другое доповненне выдѣе книжочку, котру своего часу выдала була редакція «Батьківщини», а досѣ накладъ уже вычернаєся.

Намістникъ гр. Бадені — якъ кажуть — мавъ заказати ц. к. старостамъ кандидувати на послѣвъ. Однакъ зъ дописей до Now on Reform-ы довідуюмось, що може въ томъ дѣлѣ бути і вынато. Вчера умѣстили мы допись N. Reform-ы зъ Жавця, нині зновъ наведемо де-що зъ дописей ви зъ-підъ Пільзны.

«Мы вѣрили — каже дописуватель Reform-ы — що намістникъ заборонивъ старостамъ кандидувати, бо по перше, на словословно старостівъ трагитъ урядъ, а по друге, при выборахъ старостівъ занадто ярко проявляється пресія урядова. Але по томъ, що дѣвса, мусимо думати, що або вѣстѣ про заказъ намістникъ єсть неправдива, або урядники не хотѣть єго слухати, бо декуды урядники старостѣвъ починають підготювати теренъ підъ выборъ ц. к. старостівъ...»

Може бути, що і у вѣхднѣй Галичинѣ такъ само дѣвса. Що п. Штрассеръ, староста зъ Богородчанъ, закомитуючи солодоцей dolee far niente въ соймѣ, радъ бы зновъ стати посломъ, — се рѣчь певна.

Нова часопись «Свободная Россія».

(Конечі)

Що бдѣнно дає себе чути въ основныхъ статяхъ того 1 н-ра «Своб. Россія», то голосъ шарого самоназванія і каляна за всю свою попередню дѣяльність, повну важкихъ помилуекъ. Дуже порушающе муситъ впливати той голосъ на кожного, хто знає, якъ то оно тяжко признається прилюдно въ томъ, что твои вѣруваня, твои Бѣгъ, котрому ты поклоняєся і приносивъ кровавай жертвы, показались ложными, мыльными баньками, розѣвными подухомъ неволаганной исторіи. Але живі люди ставятъ громаде дѣло выше власныхъ египтизмівъ, а не побюючаєся мучительной моральной операціи надъ собою, голосно кличуть: recedimus!

Вже у вступай статі редакція «Своб. Россія» рѣшучо заявляє, що своимъ головнымъ заданіємъ она уважає зміну днѣшного деспотично-бюрократичного устрою російской державы і добутокъ политичной волі для особъ единачичныхъ і колективныхъ, широкою самоуправы, починаючи одъ сельской громады ажъ до громадъ цѣлыхъ краївъ і земель. Такою раціональною постановкою пыльных пытанъ, турбуючихъ людность російской державы, бывша революціонна партія выходить безъ сумнѣву зъ-за вузковъ межъ яконсь одрубною революціонной партіи, а стаючи такимъ робомъ нерозлучнымъ интрєдентомъ всѣхъ оппозиційныхъ елементівъ російской державы, набірає і болше силы і ваги. Справдѣ, де нема политичной волі, тамъ цѣлкомъ не можливимъ представляєся раціональнѣе розвѣзавье заговитыхъ і зложныхъ пытанъ межъ — народныхъ, политичныхъ і экономичныхъ. А только тамъ, де весь народъ въ лица своихъ проводарівъ і речниківъ прикладає своихъ рукъ і своего разума до державныхъ справъ, возможна твѣрзла заорука праву і справедливости. Навѣтъ найдѣмократичнѣйшій і просвѣтлѣйшій самовладаръ жаждою заоруки тому праву дати не можетъ, не кажучи вже про те, что исторія дає ихъ дуже зъ-рѣдка, а ихъ хвалебный демократизмъ выникає переважно зъ зрозумѣня власныхъ династичныхъ интересовъ. Нѣколи той демократизмъ не може бути нѣ ширымъ авъ широкимъ. По части, что дотыкає экономичныхъ пытанъ, то єсть повнымъ абсурдомъ роздѣляти ихъ якъ шось одрубно, незалежне одъ пытанъ политичныхъ. Той самый терминъ «политика» вмѣщає въ собѣ тѣ интересы, якъ оборотує розумѣнне экономикъ. Политична воля безъ повольного залагодженя экономичныхъ потребъ — се гукъ порожняго, се опереточна корона зъ пафрною позолотою. Розвѣзавье же экономичныхъ пытанъ не можливѣе безъ улогныхъ сеновъ политичной волі, а повинно оно бути дѣломъ самосвѣдомыхъ верствъ народу, а не якахъ купокъ члѣ партій, хочъ бы найчервоушнѣйшихъ диктаторівъ, що радъ були бы бюрократичнымъ способомъ розвести рай на землі. А прѣцѣвъ до такого майже абсурда прямувала попередна «соціально-революціонна» партія російская. Підъ новымъ же прапоромъ своимъ таі новымъ окликомъ — першъ всего политичной волі для особы і народѣвъ — оппозиційный органъ бывшой «революціонной партіи» має повне право гукнути до всѣхъ оппозиційныхъ елементівъ свои отчаны: «часъ намъ кинути подѣлу на мы і вы, на «либералівъ» та «революціонерівъ», — теперъ нѣхто не має права однекуватися одъ обовязку і чести бути либераломъ і революціонеромъ... Геть зъ деспотизмомъ! Най живѣ воляна Россія!» Справдѣ, часъ російской интеллигенціи згромадитися до одностайной громады таі сполучеными силами зробити пресію на нинѣшнихъ керманчѣвъ російскихъ, а дѣломъ і енергією показати, что она вѣтвѣе, что она сила, что она годна той волі, якои на далекѣмъ вѣходѣ добився вже народъ японскій.

Що до самого змісту статей, умѣщенихъ въ 1. числѣ «Своб. Россія», они загальнѣе вызначаються солиднымъ тономъ і серіозною вѣдчѣе. Видно бодай дѣйстий историчный і сучасный факты, маємо дѣло зъ логичнымъ синтезомъ тихъ фактівъ, зъ ихъ объективнымъ однюваніємъ, а майже цѣлкомъ нема тихъ китицъ «власного духа», якими пашалася попередна «соціально-революціонна» праса. Выимку становить хіба одна статья Еспера Серебрякова, котрый все ще либонъ не позбавився традиційного жаху передъ «политикою», а обавляється того, чтобы соціална партія въ Россіи не втрагала своєї гетемоніи въ справахъ народныхъ... Мудра се штука вратити те, чего не посѣдаєшь а що даєшь придбати только при початкахъ политичной волі.

Найважнѣйшими въ томъ числѣ представляються безперечно двѣ статі нашого земляка, ученого Драгоманова. Обѣ трактують про земскій либерализмъ въ Россіи, а въ першій зъ нихъ бѣе зрѣбавъ переглядъ земского либерализму одъ року 1858 до 1883. Обѣ статі написані зъ ерудицією, вызначаються строгимъ групованіємъ численныхъ і цѣкавыхъ фактівъ, дискональнымъ синтезомъ і ясностью выводовъ.

До дуже цѣкавыхъ і стбйныхъ статей належитъ ще статья И. Доброволюского: «Якъ добуваєся воля?» Се коротенька исторична розповідь про революційный рухъ въ Доранѣ, въ Франціи, року 1788. Рухъ той, выликаний зъ причины змаганъ деспотичного уряду Людовика XVI. скасувати право провинційныхъ парламентівъ утверждувати корольскіи едикты, котрі натомѣвъ почато региструвати тапи militiai, — бувъ прѣдтечею великой французской революціи. Зъ той розповіді мы бачимо, якою енергією, гѣдностью і одностайностью перенаті були высшій верствѣ французского народу: шляхта, духовенство і такъ звана 3-тя верствѣа горожаньска. Свою борбу зъ урядомъ они здолали поставити на такімъ широкомъ ґрунтѣ, что вся людность городѣвъ

і навѣтъ сель пригорнулася до оппозиціи, а незабаромъ прилучилася до нея вся Франція. Незвычайно цѣкавою єсть допись зъ Череповца, новгородской губерніи, зъ котрой мы дознаємось, за що, за якій страшний злочинства єго Сіятельство десница царска гр. Толстой скасувавъ законне земство, котре, до рѣчи кажучи, знаємо було яко взѣрцѣе земство въ цѣлой Россіи. Ого одинъ урядникъ жадає одъ земской урѣвы трѣхъ коней на розѣзды, а урѣва знайшла можливимъ дати ихъ только двоє. Губернаторъ довѣсь одъ томъ революційномъ фактѣ въ Петербургъ — і земство скасовано, а членѣвъ урѣвы заслано... Таке може дѣятися нинѣ только въ тѣй великой державѣ, де — якъ казавъ нашъ Шевченко — «одъ Молдавнина ажъ до Финя на всѣхъ языкахъ все мовчати і благоденствуетъ...»

І. П.—тѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

На вчерашнѣмъ засѣданні палаты послѣвъ одповѣдавъ мин. Дунавскій на интрєдѣляціи послѣвъ Тирка і Кравца. Першомъ сказавъ, что таксы для капелянівъ при заведеняхъ карныхъ і домахъ поправки, о скільки тѣ свѣдѣнни функціонують яко урядники державный, підпадають підъ §. 176. закона о таксахъ зъ 1840 р. Кравцова въ справѣ увѣдѣнни одъ податку і належитостей при конверсіи довѣтъ гипотечныхъ сказавъ, что годѣтася зъ єго поглядомъ і выдѣвъ вже одповѣдає поученію для властей. Отдакъ ухвалила палата въ третѣмъ читанні законъ о маркахъ торговельныхъ і проєктъ правительствѣа о ужатоу галичскихъ і буковинскихъ облигацій провинціальныхъ до льюкованя капиталѣвъ фондовыхъ і пушлярныхъ.

По короткій промовѣ Скаршевского въ справѣ закона о легализаціи, приступлено до дебаты надъ справою фиденкомису кн. Дитрихштайна. Противъ сєи справы выступилъ дуже остро послѣ Полякѣ і Кронаветтеръ. Особливо остро выступавъ Кронаветтеръ. Онъ зазначивъ насампередъ, что подѣаса коли богато далеко важнѣйшихъ справъ усуваєся зъ порядку днѣвного за для «недостатѣ часу», то ставиться того рода справы, котрі для загалу не мають нѣякого значеня. «Ча та княгиня Дитрихштайнъ — казавъ Кронаветтеръ — зрѣблена зъ якогось дѣшного матеріалу якъ які миліоны другихъ горожанъ, котрыхъ справы одкладаємо на бѣкъ, чтобы ще передъ закрытѣмъ рады дежавной залагоджувати справу приватну? Коли-бъ хто ту княгиню, коли она лашъ пришла на свѣтъ дитиною, бувъ поставивъ мѣжъ сотку дѣтей зъ пролетаріату, чи може тогдѣ хтось бувъ-бы єе тамъ розбѣзавъ? Чи то не зухвалѣетъ, робити тамъ рѣзницю, де природа все поставила на ровни? Дятого 6484 моргѣвъ землі нашон планетѣе має належати на вѣчній часъ до Дитрихштайновѣ. Кн. Лихтенштайнъ ломитъ руку надъ мовою бесѣдою; бѣе мене не розумѣе, а я єго не розумѣю, мы мабутъ нѣколи не порозумѣємось. Я заявляю отже, что то кравда для всѣхъ, что тяжко працюють на жатѣе, творити при помощи фиденкомисѣвъ управлегіюваныхъ дармоуѣдѣвъ.

Палата панівъ передала новелю школьну окремой комисіи зложеной зъ 21 членѣвъ.

Комисія податкова ухвалила проєктъ закона о пѣльгахъ при будовѣ новыхъ домѣвъ зъ помѣшканіями для робѣтниківѣвъ. Послѣа проєкту сего закона мають бути того рода дома вольный одъ податку черезъ 24 лѣтъ, почавши одъ часу, въ котрѣмъ дѣмъ выбудовано. Помѣшканя въ тихъ домахъ не смѣють мати менше якъ 40 квадрат. метр., а цѣлый дѣмъ не болше якъ 250 квадрат. метр. Чиниъ зъ помѣшканя въ такихъ домахъ не смѣе болше выносити у Вѣдѣ якъ 1.75 ар., въ мѣстахъ зъ болше якъ 10.000 жителями 1.15 ар. а въ прочыхъ мѣцевостяхъ 80 кр. за квадратный метеръ простору въ помѣшканю рѣчно.

Въ угорскій палатѣ послѣвъ заявивъ министръ финанѣвъ, Векеръ, что Угорщина розпочала зъ австрійскимъ правительствомъ переговоры въ справѣ знесеня льотеріи.

Въ либеральной партіи повстала гадка, чтобы въ Буданештѣ оснувати подѣе именѣмъ Рудольфинумъ подобне заведенію науковѣе, якъ єсть вѣдѣньскѣ Тересіанумъ. Надъ сєю справою одбулись вже нарады, але болша часть бесѣдниковъ выступила противъ сего. На вчерашній нарадѣ заявивъ отже министръ просвѣты Чакий, что бѣе подається до димисіи, коли сєй проєктъ упаде.

Reichswehr доносить, что головномандуючій генералъ і шефъ краю въ Босені і Герцеговинѣ, ген. Аппель доповнавъ ще д. 23. марта дотеперѣшнѣе розпорядженіе о военномъ судѣ въ сѣхъ краяхъ въ той спѣбѣ, что до военныхъ судѣвъ належати буде судити ще слѣдуючій злочинства: бунтъ і вооруженія, убійства зъ выкаленіємъ убійства дитины, рабунѣвъ, розбѣицтво і ушкодження зелѣзницѣ; дальше збройный нападъ на особы, что стоять въ чинной службѣ державной, кадычене людей войсковыхъ і вѣзничѣвъ, что не могутъ боронитися. Всѣ тѣ злочинства має судити судъ военный заразъ на мѣсца а карю за нихъ єсть смерть черезъ повѣшеніе або розстрѣльнѣе. Розпорядженіе се єсть на всѣкій случай характеристичне для теперѣшнихъ односинъ въ Босені і Герцеговинѣ.

Наслѣдникъ гр. Толстого, тайный совѣтникъ Дурново, повстане и дальше шефомъ царской канцеляріи для науковыхъ і добродѣйныхъ заведенъ имени царицѣ Маріи, хочъ не выключена можливість, что бѣе подобно якъ

министръ коммуникацій Габбенетъ буде одбѣла фактично заименованный министромъ дѣлъ внутрѣшнихъ. Въ Россіи сподѣвнѣется, что Дурново не буде такъ остро выступать противъ всякого поступу і свободы якъ єго попередникъ. «Гражданинъ» доносить, что рѣвночасно зъ заименованіємъ Дурнова провизоричнымъ управителемъ министерства дѣлъ внутрѣшнихъ выдѣвъ царъ приказъ, чтобы нарады надъ проєктомъ гр. Толстого о земствахъ закінчити, заки ще въ госуд. совѣтѣ настануть феріа.

Послѣа петербургскихъ газетъ мають бути заведені въ финляндскихъ школахъ заразъ въ початокъ слѣдуючого шѣльного року практичній выклады російского языка. Въ дорпатскѣмъ университетѣ постановило правительството платити звичайнымъ профессорамъ, что піднялася выкладати одъ разу по російски, 600 руб. додатку а надзвычайнымъ профессорамъ 300 руб.

Страйковн въ Вестфалии все ще нема конця. Центральныи комитетъ робѣтниківѣвъ ухваливъ, что робѣтники дѣта не приступать до работы, доки предпріемцѣ не сповнятъ ихъ жадає. Страйкъ зможе потягнути и до конця мѣсєца, бо робѣтники мають грошѣ і можуть ще довго выдержати. Страты, якій страйкъ наробинѣвъ, суть вже теперъ дуже величѣе, а коли такъ потребає, что кѣлька недѣль, то готово прийти навѣтъ до яконсь економичной кризы. Навѣтъ на Паражѣ одбѣвсь вже страйкъ, бо тамошній фабрики газу до освѣтлюваня брали вуголь якъ разъ зъ сторѣвъ, де теперъ наставъ страйкъ. Въ Дортмундѣ ширѣсь чимъ-разъ болше а такожъ зъ околицѣ коло Ахенъ доносить, что тамъ выбухнутъ страйкъ.

Вчера принимавъ цѣсаръ депутацію робѣтниківѣвъ, котра заявила єму, что страйкуючій робѣтники просятъ єго о оѣлку і не жадають нѣякого болше якъ лашъ забезпеченя своего жатя і здоровья, та только зарбѣку, чтобы могли выжвѣити свои родныи. Цѣсаръ сказавъ депутаціи, что бѣе дуже интересувєся справою робѣтниківѣвъ, что розпорядивъ вже слѣдствѣа і буде ихъ боронити, але лашъ дѣта, доки они будутъ законно поступати; въ противномъ случаю буде мусѣвъ ужити беззвѣзглядной силы, чтобы здушати всякій розрухъ.

Вчера збралася французска палата послѣвъ, чтобы вести дальшу дебатъ надъ бюджетомъ на 1890 р. Здаєся, что дебата мымо всякихъ заходѣвъ оппозиціи не потягнєся довго і закінчиться въ половинѣ червня а зъ концѣмъ червня буде можна парламентъ дефинитивно закрыти. Крѣмъ бюджета має палата послѣвъ залагодити ще двѣ важныи справы а именнѣ заведеніе часткового wyboru послѣвъ что три роки і заказъ ставленя кандидатуры наразѣ въ кѣлькихъ мѣсєцахъ.

Слѣдствѣа въ справѣ ген. Булянжера стоятъ послѣа агентіи Гаваса дуже лѣхо. Булянжеровѣ хотѣтъ конче выточити процесъ, а матеріалу до процесу властвію нема. Кажуть, что въ «грошевой справѣ» выкрыло слѣдствѣа дуже важній рѣчь, котрій зрѣбать велику сензацію, але все таки не показалося зъ слѣдствѣа, чтобы Булянжѣ підмовлявъ людей войсковыхъ, абы они вѣткали зъ войска або, чтобы бѣе организувавъ политичный заговоръ. Булянжѣ сидитъ теперъ въ Лондонѣ і веде зъ-бѣтамъ досѣе сильну агитацію. Въ послѣднихъ днѣхъ заведувать бѣе а дѣнка єго мусѣвъ зъ Паражѣ вѣхати, чтобы бути єму въ недѣвъ помѣчною.

Комитетъ для торжества 500-тихъ рокованъ битвы на Косовѣмъ поли уложивъ вже дотычну програму. Торжество одбудєся днѣ 14 ст. ст. червня въ старѣй сербскій столицѣ въ Крушевѣ. Зъ-рава одбудєся богослуженіе а пополудни будѣ положенный угольный камѣнь подѣе памятникъ для погибшихъ на Косовѣмъ поли сербскихъ героѣвъ. Въ торжествѣ сѣмъ возмуть участь: король, регѣнты, министры і всѣ войсковыи і цивильныи достойники. Днѣ 19 ст. ст. червня одбудєся торжественне помазаніе молодого короля въ монастири Шца. де короновалися старосербскій король. На торжество приѣдутъ депутація зъ всѣхъ сторѣвъ Сербіи, а всѣ гостѣ одержать споминковій медалѣ.

Зъ Бѣлградѣ доносить, что въ справѣ стрѣчи короля Александра зъ своєю матерією уложено такий планъ: По ювидѣномъ торжествѣ, якѣ одбудєся въ Крушевѣ въ рокованъ битвы на Косовѣмъ поли і помазанію короля въ монастири Шца, поѣде король до своєї матеріи до Иванки коло Пряшєва. Тутъ перебудѣ король пять днѣвъ і поѣде безпосередно до Паражѣ до своего батька.

Либералы захѣдѣсь дуже около того, чтобы митрополита Михаила принять якъ найторжественнѣйше. Въ наслѣдокъ ихъ агитаціи має повитати митрополита депутація визного духовенства і при сѣй нагодѣ задемонструвати противъ митрополита Теодозіа, показавъ той не хоче нѣякъ податися до димисіи. Кажуть, что навѣтъ сербске духовенство на Угорщинѣ і Хорватіи має выслати депутацію до митроп. Михаила і вручити єму привѣтну адресу. Австрійскій побѣурядовѣвъ дементують сѣе вѣстѣ евернично. До Pol. Corr. доносить, что реактивновѣе митроп. Михаилъ і єп. Гронами не настуניתъ скорѣе, доки не наступить змѣна закона зъ 1883 р. о одностѣе церкви до державы.

Урядова газета оголосила вже нову провизоричну ординацію выбору для найблизшой скупштини. Комисія для выготюваня политичного подѣлу краю выбрала тѣснѣйшій комитетъ і поручила єму выготювати дотычний планъ.

Переговоры въ справѣ сербско-болгарской угоды торговельной вже

розпочалися, але досі ще не тькаво ввозу і вивозу рогатих худоб, справу, через котру давнійший переговори були розбілися.

НОВИНИ.

— **Впресов.** митрополит Сильвестер виїхав вчора на кілька днів до Унева. Повернувшись з водомас мас Впр. митрополит почати осмолу львівського загородського деканата. Перед виїздом до Унева Впресовський оддав тажко неужо-го крп. о. Величка і пробув у него довшу хвилю.

— **Пань Іванна Биберовичева**, многозаслужена драматична артистка рускої сцени, перебувала довгу і тяжку недугу, котра єй ще бдь марта с. р. прикувала до постелі і не дозволила їй выступати на сцені. Пань Биберовичева заподужавши ще у Львові зараз по выступлениях своих на пред-ставлені юбилейномъ и на вечерку въ честь Шевченка, ледви змогла захвати до Золочева, однак въ Золочеві мусѣла вже лишитися аж до сен поры і не могла ѣхати зъ театромъ до Тернополя. Були хвилі, въ котрыхъ недуга нашої артистки грозила великою небезпечною, однакъ нинѣ всяка небезпечность вже минула і мы можемо зъ пріятностію подати вѣдомость, що заходить уже певнѣсть скорого подужаня єй. За уратованье нашої артистки зъ тяжкою недугою належитьсь головно подака неутимимымъ трудамъ нашего знаменитого лѣкаря д-ра Сельского у Львова, котрый щиро і безинтересовно окруживъ єй своєю лѣкарскою опѣкою, посуювачи своего безинтересовности аж до пробѣжко збъ Львова до Золочева. Не по першій разъ лучаєсь намъ чути про подобну а въ нинѣшнихъ часахъ незвичайну гуманность д-ра Сельского, а вже сущиувѣть своихъ єго щирѣсть і безинтересовность не має границь. Сими днями переѣде пань Биберовичева у Львовъ, де бдѣ окомъ д-ра Сельского має лѣчитися ще пару недѣль. На сцені не радить д-ръ Сельскій пани Биберовичевѣ выступати скорше, якъ въ осени, а поручає їй виїхати на лѣто на свѣжій воздухъ и выпочати по недѣль, упевняючи, що частъ той выстане на повне оздоровленіє силъ. Щиро бажаємо, чтобы наступило то якъ найкорше і чтобы наша славная артистка бдѣла въ повнѣмъ здоровлѣ довго ще трудилася для добра рускої сцени.

— **Въ гимназіі сянѣцкой** учать лишень надобовязково руского языка одну годину въ тиждѣ, и то по двѣ класы разомъ, польского-жъ языка учать чотири години въ тиждѣ. Чи въ Сяноцѣ и въ сянѣцкомъ рускій народъ уже выгнѣ, а якъ нѣ и якъ все єе бѣльшій процентъ єсть народу руского, якъ польского, — то для чого интеллигентні Русины Сянока и околицѣ не стараються вѣсьми силами о основаніі ученя руской бѣсѣды й литературы въ гимназіі сянѣцкой? Krajowa гада szkoła сама зъ доброй волѣ певно тому не зарадить! — *Тусолець.*

— **Зъ Скольного пишуць намъ:** Дня 19 с. м. бдѣдѣсь въ мѣстотку Скольмъ засѣданье бдѣдлу Товариства педагогичного. Будуть се уже пяті зъ ряду збори силъ учительскихъ въ томъ школьномъ роцѣ, а треба оказати на ихъ похвалу, що такі зѣзды бывають вельми оживлені и припосають правдну користь, бо розбираються основно на ихъ великі теми входять въ обѣмъ педагогичі и школьных справъ. Сего року прилучиться до позиточного ще и приѣмне. Обдѣдѣсь именно при нагодѣ сихъ зборѣвъ театральне представленье аматорске, выконане самими учительскими силами стрыйского округа школьного. Представлєний будуть двѣ штуки: руска пяти-актова мелодрама „Тимко Капранъ“ и польска комедія Uboгі i rokopu. Доходъ назначеный на учительску бурсу въ Стрию. Збори заповѣдаються дуже гарно, бо околиця интеллигенція має зѣхачать численно и причинитися своєю лептою на такъ благородну цѣль. — *М...*

— **Изъ Сياتина пишуць намъ:** Филипъ сянѣцкой „Народной Торговлѣ“ поводитися надъ сподѣванье добре. Народъ охотно спѣшить до неї купувати товары, бо и дѣстане добре та дешево, и почуе руске слово. — По селахъ сянѣцкой повіта селяне закладають крамницѣ товарибъ ко рѣнныхъ, тримають нафту, сѣль и т. п. — На Великодній свята уряджували читальнѣ въ Красновостанцѣхъ и въ Тростяниці вечерницѣ, а сянѣцкій хоръ мѣщанскій ѣздывъ туды, чтобы причинитися до звеличания тыхъ вечерницъ. — Передъ Великодними святами поирацаєсь наше мѣсто о. Амвросій Сянѣцкій, удаючись на пароха до Боршковице. За часъ своего пробуваня въ Сياتинѣ о. Амв. Сянѣцкій вельми заслу жився для справы народной и церкви въ нашомъ мѣстѣ, тожъ народъ любивъ и поважаєть єго, якъ дѣти батька. Онъ докончивъ будову церкви и бнѣ займаєсь дуже много основаньемъ филіи „Народной Торговлѣ“ въ Сياتинѣ. Сянѣцкій Русины зъ словами въ очахъ прощали єго, бажаючи єму многихъ лѣтъ до дальшихъ трудовъ для добра народу и руской справы.

— **Рогатинскій ц. н. старооста п. Райхельтъ** бдѣ якогось часу повторяє тую саму исторію, якъ онъ ставъ героемъ якъ-разъ два роки тому, на веснѣ 1887-го року. У деякихъ священниковъ, переводитъ бнѣ черезъ урядниковъ староства якійсь ревизіи, списує протоколы зъ людьми, и т. п. — а все то починаєсь бдѣ ревизіи метрикъ. Зѣдѣ на село комисарь, заѣде до вѣлта, тай посылає до священника по метрику (не йде до уряду парохіального!), потѣмъ стигає людей до протоколу и выпытує ихъ про рѣзні справы. Не треба казати, яку прикрѣсть мусѣть черезъ тѣ ревизіи зносити невѣдний и спокѣйній обыватель священники рускій, и якъ зъ другой стороны народъ селскій, не знаючи такъ само, якъ священникъ, о що ходитъ, перелюбуєсь, думає, що священникъ допускаєсь якогъ злочинства, тымъ бѣльше, що вѣсь тѣ ревизіи бдѣвуются у священниковъ знающихъ зъ своего твердого патриотизму руского — и якъ-разъ передъ выборами до сойму!

— **Михайло Есграфовичъ Салтыковъ**, одинъ зъ найзнатѣйшихъ писателѣвъ роосійскихъ и найзна-

менѣйшій представитель гумору великорусского племени, номеръ днѣ 11 н. ст. мая въ Петербургѣ. Салтыковъ писавъ подъ псевдонимомъ Щедрина. Обширѣйшу біографію Салтыкова подамо другимъ разомъ.

— **Въ Подгачинѣ** взялиєсь обшары двѣрскі и громады до заводженя лѣсовъ. Громада Горожанка засѣдала въ томъ роцѣ до 50.000 сосенъ, смерекъ и модрины, не числяючи лѣсовъ и т. п. родѣвъ деревъ лиственныхъ.

— **Зъ Дрогобыцко пишуць намъ:** Въ актахъ спадковыхъ суду подбужского знайшовъ я подъ сигнатурою IV 1887 рускій рефератъ на цѣломъ аркуши, котрымъ установлено ухвалою зъ 31 грудня 1860 до н-ровъ 2731, 2732, 2733, 2734, 2735 въ справахъ спадковыхъ по Павлѣ Нанѣвскому и по Андѣрю Нанѣвскому изъ Кандратова опѣку надъ малолѣтними дѣтьми и выданю декрета дѣдичства. Той рефератъ написаный латинскими литерами; референтомъ бувъ якійсь Lesiewicz, а вѣсь акты спадковъ писаніи по лѣмекци. Нинѣка, чтобы зѣйти цѣлу Галичину и Буковину, чи найшовъ-бы де рускій рефераты въ справахъ спадковыхъ зъ нинѣшнихъ часѣвъ, хоть розпорядженье ц. к. министерства справедливости зъ 11. серпня 1869 ч. 9973 постановляє, що въ справахъ неспѣрнихъ має судъ всій наказъ, завозвані, постановы и проче выдавати въ мѣстѣ матерній дотичной стороны, отже для Русинѣвъ — въ мѣстѣ рускій. (Главнѣ правотаръ домовый Лукича и Семегинѣвского, котрый повиненъ бути въ каждомъ интеллигентномъ рускомъ домѣ, сторона XIII.) Видко, що мы бдѣ 1860-го року не поступили въ ужитію рѣдной мовы руской въ житію публичномъ, ба и може вернулося въ-задѣ, а то дѣеся або зъ бѣзани, котра нѣчимъ не узасаднена, або таки зъ подлого лизувства. И мы маємо въ державѣ рѣдую грати? И на нашій народній права мають чужій уважати, якъ мы ихъ самі топчемо! А що-жъ еказати до того, що фактично по нашихъ рускихъ интеллигентныхъ домахъ дуже часто учуєсь лише польску бѣсѣду — особливо межі жѣнками — и то въ домахъ людей, що славляються рускими патриотами, особливо-жъ и то майже скрѣзь по домахъ интеллигентныхъ Русинѣвъ такъ званого „твердого закала“. Ой „закала“ то „закала“! Чи отямить Богъ коли тыхъ нашихъ людей — невѣльничѣвъ чужого слова и чужихъ думокъ?!

— **Министеръ просвѣты д-ръ Гавчъ** поручивъ академіи наукъ въ Краковѣ, чтобы она занялася управлѣньемъ правописъ польской. Академія наукъ вызначила комисію до той справы, а до комисіи входять пп. Л. Малиновскій языкословъ и Моравскій та Третякъ писателѣ.

— **Пожара лѣса.** Дня 29 цѣвтія займився огонь въ двѣлѣтнімъ запустѣ на обшарѣ громадскомъ въ Кольничѣхъ, пов. самбурского, и за кілька годинъ згорѣло три гектары того лѣса. Шкоду обчислюють на 100 ар; причины огню не знаютъ.

— **Туча.** Зъ Стинявъ выжойно въ Стрыйчинѣ пишуць намъ: Дня 12 н. ст. мая перейшла надъ нашимъ селомъ, бдѣ полуднево-заходной стороны въ повнѣчно-всходномъ напрямѣ, надзвычайно сильная туча зъ бурею, градомъ и дощемъ та наробила господарямъ дуже много шкоды, позамулювавши поля, городы и сады.

— **Баронъ Гиришъ** зъ Паряжа признаєвъ роздѣляти 5000 зр. мѣжъ бѣдныхъ въ Вурштинѣ и Соколовѣ.

— **Бдѣ п. Сколимовского, бурмистра зъ Жовки** одержали мы отсю доносъ: На подѣтаві §. 19. закона зъ 19 грудня 1862 р. н-ръ 6. В. з. д. прошу о умѣщеніє въ Вашѣй Почт. газетѣ слѣдующого сprostованя: Въ ч. 84 „Дѣла“ зъ 17. цѣвтія 1889 подано, мовъ-бы я на передвыборѣмъ засѣданю комитету до перевѣданя выборовъ посѣбѣ до сойму и рады державной зъ мѣстѣ несприхильно и вороже выступавъ противъ Русинѣвъ. Цѣла та доносъ полагає на незрозумѣню рѣчи, бо або Почт. дописуватель не зрозумѣвъ мене, або може и невѣдливѣмъ добираєть словъ въ мой бѣсѣдѣ. Я бдѣ давня знамый зъ моихъ политичныхъ поглядѣвъ и зъ того, що противъ правыхъ Русинѣвъ я нѣколи не выступавъ, противно, подпиравъ всѣ ихъ слушній жада-ня, о скѣлько було въ моихъ силахъ. Однакъ если я бдѣзавѣвалъ противъ Русинѣвъ, то только противъ такихъ, котрі дѣлають противъ своего власного народу, сѣючи негроду межі братнымъ народомъ и шукають спасеня въ московскомъ правительствѣ, котре такъ добре Русинѣвъ якъ и Поляковъ бдѣ давня переслѣдує, якъ то справа нещасливыхъ унѣтовъ достаточню нась переко-нує. Въ той способъ здѣсь позная мою бѣсѣду цѣлымъ комитетѣ, бо въ противномъ случаю не бувъ-бы мене выбравъ на члена центрального комитету передвыборного у вѣходной части Галичины, котрого програма гласить, абы подпирати всѣ слушній жада-ня Русинѣвъ и при выбо-рахъ до сойму и рады державной не робити нѣ-якой рѣзницы межі правымъ Русинѣвъ и Поля-комъ, котрі въ братній згодѣ стремлять до добра краю и поднесения спѣльной бгичны. Одираю дѣляго рѣшучо той публично зроблений менѣ замѣтъ тымъ бѣльше, абы бнѣ непотрѣбно не вы-давався яко злослыва инсинуация зъ стороны руско-народной партіи противъ тыхъ, котрі, идучи рука въ руку зъ людьми, безъ огляду на народ-ность, бажають только єго добра и поднесения. — Залуваючи выразы моего поважаня, — бурмистръ мѣста Жовки Сколимовскій. [До сего сprostованя ревазює кажемо то, що мы буди поинформовані добре, отже п. Сколимовскій, видко, невѣдливѣмъ добравъ словъ въ своей бѣсѣдѣ.]

— **Розсѣлки покладаєть соли.** Профессора львовской политехники, Ю. Медведчикъ запросили до розсѣдѣвъ покладаєть соли зъ околицы Добромилъ, бо мабуть за-дѣла залитиєна копальнѣ въ Ляцкомъ существоває тамошній солины має бути загроже-не и потреба бдѣкрыти новій жерела въ той око-лицы. — Такожъ завозвано проф. Ю. Медведчикъ, чтобы розсѣдѣвъ глубину и прѣсторѣсть нокла-ды соли камѣнной въ Величѣхъ, а коли прѣ-дѣдѣний вызначивъ точки, де мають вертѣти отворы, розпочали инжениры урядъ солинарного въ Величѣхъ и инжениръ Ст. Юрскій зъ Слобо-ды рунгурекской работы. Першій отворъ розпочали вертѣти въ серпню 1881 на грунтахъ села Ко-сочинѣ, на захѣдѣ бдѣ Велички. Вывертѣли до

глубины 322 метрѣвъ, скѣнчили въ р. 1887 и цѣла работа коштувала 96.280 зр. Въ р. 1888 почали вертѣти 350 метрѣвъ на полудне бдѣ первого отвору на поляхъ громады Барича; бдѣ-такъ мають вертѣти на повнѣхъ Велички коло монастыря Реформатѣвъ на 400 метрѣвъ глубины и на вѣходѣ на поляхъ громады Звулька на 200 метрѣвъ глубины. Инжениръ Юрскій згодився по 55 зр. за каждый метръ выверченый въ глу-бину.

— **Австрійскій школы надетоні.** Armee-Verordngsblt оповѣщає розпорядженье министра войны, що бдѣ кандидатѣвъ до школѣ кадѣтскихъ для пѣхоты буде вымататися вдоволяюще свѣдоцтво зъ укѣн-ченон третей класы школѣ середнихъ (доей тре-ба було скѣнчити четверту класу школѣ сред-нихъ). Такожъ обнижаєсь о одинъ роцъ школь-ный всѣхъ испытѣ, коли принимаєсь на вышній роцъ кадѣтскихъ курѣбѣвъ. Въ той самъ способъ означено испытѣ що-до кандидатѣвъ вступающихъ до школѣ войсковыхъ при кавалеріи, артилеріи и піониряхъ.

— **Въ австрійскомъ руху почтовомъ** має завѣстись нове урѣдженье, а то, що листы надавані на по-сѣбный поѣзды желѣзничі будуть выдаватися у-рядомъ почтовымъ и на такихъ стаціяхъ, де тѣ поѣзды не задержуються. При помочи особного приряду будуть выкидаться листы подчасъ ѣзды зъ почтового вагона, а служба почтова, выжида-юча на двѣрци, заберє листы.

— **Дрѣбній вѣсти.** Вицѣпрезидентъ наѣстництва п. І. Лидль выѣхавъ на кілька днѣвъ до Сянока. — Стипендію зъ фондаций гр. Левницкого по 200 зр. рѣчно надала гр. Софія Сѣминьска-Лев-ницка ученикови III класы руской гимназіи у Львовѣ Витовдові Роговскому и ученикови II року рѣдничой школы въ Черниховѣ Стан. Кен-лєви. — При ладованю дерева збѣ стѣсѣвъ на складѣ Парнеа въ Золочевѣ упавъ робѣтникъ Илько Барлюкъ збѣ стѣсу и забився на мѣсци. — Въ селѣ Лазавѣ коло Нового Санча выкопавъ одинъ селянинъ въ кертчинѣ 13 дукатѣвъ зъ часѣвъ Маріи Тересы. — Жена министра Филипа Залеского одержала бдѣ папы хрестъ Pro ecclesia et pontifice.

Посмертій — — оповѣстки.

Матей Олесницкій, ц. к. контролѣрь салнар-ный въ Дрогобичи, номеръ днѣ 14 н. ст. мая въ 65 роцѣ житя. Похоронны бдѣбудуться д. 16 н. ст. мая. Вѣчна єму память!

Наука, штука и литература.

— **Зорѣ ч. 9 мѣстѣ:** Черезъ що баба Мокри-ва богомѣлко стала. Образки Ол. Катренка. — Новобранчикъ, поема Ю. Федьковича (конечъ). — Стефанъ Качала, политично-сусѣбная студія Ом. Калиговского (далыше). — На провеснѣ, поэзия Лєсѣ Украинки. — Зъ пѣсень Олександры С. — Исторія литературы руской д-ра Омелія Огонов-ского. — О археологично-библиографичной вы-ставѣ Станиславского Института, розѣдка Пе-тра Скобельского. — Ще о товариствѣ им. Шев-ченка. — Въ справѣ бдѣноснѣ украинцѣвъ до роосійской литературы (далыше). — Сprostованье М. А. Кропивницкого. — Библиографичнѣ вѣстки.

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— **Конкурсы.** Мѣсце судового адъюнкта въ IX ранѣвъ при судѣ краєвомъ въ Чернівцѣхъ опѣ-роженно; речинѣць подаватися до 31 мая с. р. — Мѣстотку Бирча глядѣть мѣского лѣкаря; вына-города въ першѣмъ роцѣ 300 зр. и оплата за оглядины худобы и мерцѣвъ; на пять миль дов-кола нема лѣкаря; речинѣць подаватися до 15 червня с. р.

— **Именованя.** Секретарѣ наѣстництва: Вяч. Галецкій, Кар. Феттеръ, Мих. Керекірго, Іос. Волошинскій, вицесекретарѣ министеріальній Пив-оцкій и секретарѣ наѣстництва Ден. Завадскій именовані старостами, а комисарѣ повѣтозѣ: Іос. Остовскій, Леоп. Гендрихъ, Чес. Нѣвѣдомскій, Меч. Пуликовскій и Авр. Шуровскій секретаря-ми наѣстництва въ Галичинѣ. — Надзвычай-ный профессоръ д-ръ Меч. Лазарскій именованый зычайнымъ профессоромъ геометрии въ школѣ по-литехничной у Львовѣ. — Заступникъ прокурато-ра въ Суцаѣ Иссеескулъ именованый повѣто-вымъ судьею въ Дорнѣ на Буковинѣ.

— **Бдѣзначеня.** Бувшій секретарѣ ц. к. гал. то-варщества геоподарского у Львовѣ Іос. Грелин-скій одержавъ хрестъ рицарскій ордеру Францъ Іосифа.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 15. мая. Директоръ руху дер-жавныхъ желѣзницъ у Львовѣ, Кловескій, од-ержавъ титулъ совѣтника державного. — Кн. Сулковского придержано въ Цириху въ това-риствѣ єго давнѣ, любовницѣ Людвиги Венегі и єи товаришкѣ Фридендеровн. Сулковского мають спровадити назадъ до Вѣднѣ.

Парижъ 15. мая. Сенатъ ухваливъ за-конѣ о побѣрѣ рекрутѣвъ и бдѣрочився до зав-тра. Въ палатѣ посѣбѣвъ зажадавъ бувъ Басш, чтобы палата насампередъ занялася законамъ о робѣтникахъ а бдѣтакъ ажъ бюджетомъ. Тому спротивився Тираръ и палата бдѣкнула се-внесенье та заразъ приступила до дебаты надъ бюджетомъ.

Берлинъ 15 мая. Въ Копальняхъ Га-генъ и Нотбергъ коло Ахенъ выбухнувъ страйкъ и шпирѣтъ далыше. Въ копальняхъ въ Гликильфѣ въ Шлезіи застрайкувало 3000 горниковъ а въ Гермсдорфѣ выбухнувъ та-кожъ страйкъ. — Цсарь бдѣповідаючи депу-татѣи робѣтничковъ сказавъ, що уважає кож-дого социаль-демократу ворогомъ державы и бдѣтчины.

Римъ 12 мая. Въ повнѣчной Италіи о-собливо въ Ломбардіи выбухли небезпечній розрухи селянѣ. Въ Орлюно, Варезе и Казо-реңцо нападають селяне на властителей бѣль-шихъ посѣлостей и нищать ихъ майно. Въ збунтованій стороны выслано войско.

Монахѣиумъ 15 мая. Королева-мати єсть вже умираюча. Князь-регѣнтъ баварскій поѣ-хавъ до неї до Гогеншвангау.

Цѣна збѣжа и другихъ продунѣвъ.

14. м. мая 1889.

Тернопѣль: Пшеница 8-85 до 7-20, жито 5-25 до 5-75, ячмѣнь 5-60 до 6-75, овесъ 5-50 до 6-— горохъ 6-— до 10-—, вика 6-50 до 7-25, рѣпакъ 12-80 до 13-10, лянѣка — до—, коношина черво-на 48-— до 74-—, коношина бѣла 50-— до 60-— коношина шведска — до —.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. о. Гр. Пасчѣи, въ Пѣстини. 4 зр. мы доста-ли; заплачено до 10 н. ст. червня. — Всч. о. Еліасъ, въ Чабаровѣ. 7 зр. мы бдѣстали.

Надѣслане.

Хвальна Редакціє!

Пѣдписаній мешканцѣ Тысьменицѣ, котрі зголоосились до переходу на православіє, вычи-тавши въ ч. 92 „Дѣла“ дописъ заосмотрену подпи-сами 3 дяковѣ и 9 членѣвъ братства, котрого о. Абрисовскій єсть прѣдѣдѣвателемъ, упрашають о помѣщеніє слѣдующого сprostованя:

Рѣшучо бдѣдиряємо закидѣ, яко-бы мы „все, всѣмъ, бдѣ непамятныхъ лѣтъ и зъ засады“ вы-ступали противъ кождогочасного священника, поне-же бдѣ непамятныхъ лѣтъ не було въ Тысьме-ниці нѣякихъ жалѣбъ анѣ процесѣвъ межі паро-хіялами а парохами, котрыхъ за нашої памяти було кількохъ.

Рѣшучо застерѣгаємось, яко-бы мы не мали нѣлького переконаня и кождого дня могли змѣняти обрѣдъ, бо если мы зголоосились до переходу на православіє, то, — принужденій до того по-ступованьемъ Всч. о. Абрисовского, — зъ власной волѣ и безъ всякой подмоуы. Мы бдѣкликали наше заявленье не дѣляго, що нѣбы не маємо перекон-наня, що робимо, але учинили мы то подъ нѣ-вѣнымъ условіємъ и на усильній представленя Всч. о. Володимира Котовича, бувшого сотрудни-ка, котрый и такъ въ томъ часѣ позбавлений мѣсца и безъ хлѣба полишений зъ численною родиною.

Тысьменица 12 мая 1889.

† Stefan Rewiuk, бувшій заступникъ бур-мистра; † Jan Jurański, † Wasył Postolowski, † Teodor Uhorezak, † Michał Maciborka, † Wasył Tomisak, Anton Horbal.

Благодареніє.

Комитетъ церковно-приходскій въ Добро-гостовѣ, повѣта Дрогобыцкого, считаєтъ мнѣ-лымъ собѣ долгомъ всенародное и искренное благодареніє сложити страховому Обществу „Ацієнда“ за всескорѣйшое перевѣденіє ли-квидациі шкоды понесенон черезъ сожженіє приходской церкви въ Доброгостовѣ и за ре-тельное, справедливое и гуманное обчисленіє вынагдорѣженія за ту школу тай всескорѣй-шое уплаченіє полного вознагражденія.

Доброгостовѣ днѣ 30 Апрель (12 мая) 1889.

Юліянъ Алексєвичъ, приходникъ и прѣдѣдѣтель комитета церк. труд.

Михайлъ Стецѣвка, начальникъ гро-мады и членъ комитета.

Михайлъ Пасємокъ, провизоръ и членъ комитета.

Василь Жигайлякъ, членъ комитета.

Андрусъ Дашко, бывшій провизоръ и за-ступникъ члена комитета.

Запросины до передплаты на

„Науку о товарахъ колоніальныхъ

и иншихъ

входящихъ въ составъ гандлю корѣнного“.

Предлежаща праця має на цѣли ознакомити бѣльше купца нашего бодай зъ головѣйшими ар-тикулами, котрыми гандлює, и тымъ способомъ образовати єго въ галузи товарознаства, самымъ головѣйшимъ предметомъ купецкой науки.

Заложенный предметъ розложено на двѣ части: I. О товарахъ колоніальныхъ и II. О иншихъ, входящихъ въ составъ гандлю корѣнного, а опра-цьовано въ формѣ популярной, такъ чтобы мѣгъ възбудити интересъ и у иншихъ лицъ, не бдѣдаю-чихъ-ся заводови купецкому, а то въ той цѣли, чтобы зъ „тайнами“ купецкими ознакомити вся-кого, желающего того ознакомлєния.

Часть I. о товарахъ колоніальныхъ буде со-держати науку о кафѣ, чаю, какао, цукрѣ, рижѣ, сагѣ, корѣню и о овоцахъ полудневныхъ, а обѣмъ своимъ буде занимати около 15 листѣвъ печати, с. е. до 240 сторѣнъ середной октавы. Передилата сєй части, котра выйде найдалыше въ прѣ тѣгу од-ного року, стоить буде 60 кр., зъ пересылкою почтовою 70 кр. Грошѣ упрашаєсь пересылати або прямо на адресу подѣисаного, або при слу-чайности на руки котрой зъ нашихъ Редакціи. Першій три листы вже печатаються и вскорѣ вый-дутъ.

Надѣючися, що П. Т. Земляки нашій при-мутъ благосклонно трудъ сєй въ свою хату и при-чиняється тымъ до єго розширеня, — остаю зъ довжымъ почтеніємъ Аполлонъ Ничай у Льво-вѣ при ул. Орменскій н-ръ 3.

ИВАНЪ ЛОБОСЪ
годинникъ
перше А. ВАЙГЕЛЬ
у Львовъ, уліца Театральна число 16,
поручає свій богатый
СКЛАДЪ ГОДИННИКОВЪ
золотыхъ, сребрныхъ и стальныхъ
справодливыхъ изъ перворядныхъ
матеріаловъ по цѣнахъ наумѣреннѣйш
2—6 2951

Направа всякого рода годинниковъ, гра-
ючихъ машинъ, бѣдѣнженіе антикловъ выконує
совѣстно и подъ гарантією.

ИЛІА НАЙВЕЛЬТЪ
у Львовъ
уліца Корняковъ число 1
(побѣда ул. Краковской)
поручає свой
наибольшій складъ урядженъ
Салонный, комнаты до спальни, бѣдженіи и т. п.
а такожъ 2940 3—3
Меблѣвъ зельныхъ и тапцированныхъ.

Просто бѣдъ продуцентовъ
Вина бочками
Гегелійскій и самородный за бочку въ 135
литеръ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60,
65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110,
120 зр. и выше окрѣмъ транспорту.
Бочка не зачисляется.
Полуднево-угорскій почавши бѣдъ 20 кр.
за литру и выше окрѣмъ транспорту.
Бочка зачисляется.
2840 9—? **Высылає:**
НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
Замовленія приймає Дирекція и филии.

Торговля полотентъ
бѣдъ столового и мѣшаныхъ товаровъ
Феликса Ковальского
поручає перкаль и сатины въ краскахъ,
панчохи, скарпетки бѣдъ и въ краскахъ
для дѣтей и мужчинъ, дредлихъ, полотентца
на уборахъ для дѣтей — поручаєся доброту,
2950 тривѣсть и совѣстну цѣну. 3—6
Прѣбки посылаєся одворотною почтою.

SANS RIVAL
MAGASIN
Gorget de Paris
пiazza Галицкій ч. 15 (въ будинку ипотечного Банка)
поручає
правильный парисскій горсетты дамскіи, прандий фибриновіи найповѣй-
шого крою и розкошнѣйшіи, а то: скри, бѣдъ, чорніи, сѣдне, драпъ, го-
лубіи, бордо и розовіи, а la Sirene 6. P. по 3-50, 4-50, 5—, 6-50, по-
nueales Corset Stefanie 3-50, 4—, 5—, брикль на пять гузинокъ; Corset
Kiras 30—38—40 цм. довгий франц. нитяный дредлихъ а 3, 3-50, 4—,
5—, 6—; Corset Pancer 34—36 цм. довгий, французскій нит. дредлихъ по
2-50, 3, 4 и 5 зр.
Всѣ части розного обѣму суть все на складѣ бѣдъ 1-50 до 20 зр. —
Всѣ замовленія выговоряєся послѣ мѣры. — Старіи горсетты принима-
ютьсѣ до направи. 2943 4—12

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галицкого
Акціонного Банка Гипотечного
купує и продає
всѣ эффекты и монеты
подъ наиприступнѣйшими условіями.
5% Листы Гипотечный и
5% Листы Гип. преміованіи
котрыхъ побѣла закона зъ дня 2 лѣтца 1868 (Днев. в. д.
XXXVIII. Ч. 93) и наивышшою постановой зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣщуванія капиталовъ фон-
дывыхъ, пушларныхъ, кавійи суиружескихъ воюсковыхъ,
на кавію и въ дѣя
можно одержати въ сый Конторѣ.
(до вымѣсованія зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ приперученія зъ провинціи залагоджуються безъ
провоюки по курсѣ дневнѣмъ, не числячи нѣякои правизин.

Найкрасше мѣсце побуту на лѣто
Salzerbad Kleinzell
лѣчебное мѣсце коло Ганифельду
въ Долѣшній Австріи, зъ жере-
лами, котріи такъ само еѣдаться,
якъ карльсбадскій и франценсбад-
скій. Плавальня, купель сыровичъ
2927 нѣ, всяка курація. 7—0

Найтанша торговля
инструментовъ музыкальных
и струнъ
а именно:
Скринокъ, виолъ, ба-
совъ, флетовъ, кларне-
товъ, флигельгорновъ,
трубъ сигналовыхъ и
почтарскихъ.
Головный складъ
ГАРМОНИЙ И ПИТРЪ
І. КАПРАЛИКА
у Львовъ, уліца Скарбковска число 6.
(де давнѣйше ц. к. полиція). 2945 2—3

кождый
!! ошадить 100 проценты !!
замовляючи ось тѣ предметы:
Цѣлковиты штаны зъ сукина (довольно величина),
англ. матерія, передъ тѣмъ зр. 4—, теперь зр. 1-55.
Цѣлковиты штаны зъ сукина (довольно величина),
першою якости, передъ тѣмъ зр. 4-80, теперь 1-95.
Цѣлковиты штаны зъ сукина (довольно величина),
пайпершою якости, передъ тѣмъ зр. 6—, теп. 2-80.
Убора для дѣтей бѣдъ 2—10 зъ полотна, правдиво
крашеніи зр. 1-30, 1-50, 1-80, до 2-20.
Штаны цайговіи до пранія для робитниковъ кождоіи
бранжи бѣдъ 90 кр. до зр. 1-80.
Суконка для дѣтныи, аждъ до 6 лѣтъ, гарно прикра-
шена, добра, передъ тѣмъ зр. 2—, теперь 90 кр.
Суконка для дѣтныи, аждъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена,
зъ найлѣи, кретоу, передъ тѣмъ зр. 3—, теп. 1-10.
Сорочки жѣночій, гафтованіи, полотняніи, передъ тѣмъ
зр. 1-50, теперь 80 кр.
Сорочки жѣночій, гафтованіи, зъ мѣшного полотна, пе-
редъ тѣмъ зр. 2-20, теперь зр. 1-10.
Сорочки жѣночій, зъ шифону, дуже гарно гафтованіи,
передъ тѣмъ зр. 2-20, теперь зр. 1-20.
Сорочки робитничій, наймѣшнѣйшою якости у всѣхъ
краскахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1—, зр. 1-10.
Матерія на цѣле убрание аесяне або лѣтне у всѣхъ
краскахъ для наибольшоіи мужичини зр. 4—.
Елегантныи напелюхъ, найповѣйшій фасонъ зр. 1-50.
При замовленіяхъ напелюхъ проситѣся пода-
ти докладно величину голови, при замовленіяхъ шта-
новъ догноту въ кроіи послѣ сантимѣтровъ, у дѣтей
выкъ, а вше замовленіи предметы розпильются до-
кладно до посылкы. — **Щѣ не подобаєся.** —
бѣдѣныє сейчасъ або звернеєся за то грошѣ. Спра-
дѣ се оплатитѣся кождому замовити дѣдо на пробу,
щобы переувѣдѣтѣся якъ о незвычайно дешевой цѣнѣ,
такъ и о добротѣ товаровъ. Проситѣся уклѣбно, ува-
жати точно на адресу:
Klein's 2937 4—25
Internationale Export's Waarenhaus
Wien I, Kohlmesseergasse Nr. 7.

МОЛОЧАРНЯ
при уліци Академичній ч. 26
поручає знамениту каву, обѣды
и вечерѣ смачніи и здоровіи на
свѣжѣмъ маслѣ. Абонаменты
пріймає по умѣренныхъ цѣнахъ.
Зъ поважаніємъ А. К. 2946 3—4

рочки, маншеты, ковшѣрики-
калессоны, скарпетки, хуст-
ки, краважки, шийки, ру-
2587 кавички и т. п.
поручає найдешевше
ТОРГОВЛЯ 2587
Братовъ Лянгеровъ
Львовъ, Галицка ч. 16
Цѣнники на жаданье даромъ.

Всѣхъ наукъ дѣларскихъ
Д-ръ Емилій Лятайперъ
бѣдѣвши студіи зъ обѣату дентистикѣи
въ клиникѣхъ въ Берлинѣ заложивъ
ателѣ дентистиче при пляцу Маріан-
комъ ч. 10 и ордину бѣдъ 10 рано до
6 вечеромъ.
Всѣлкій операции доконує на жела-
нье безъ болю, бѣдѣрании чувствѣи по-
канію або рознеселюитѣ газомъ
(Lustgas). Штучніи зубы выговоряє на
золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 5—?

Мучка зъ костей
препарована кислотомъ сѣрчаномъ,
найуспѣшнѣйшій навѣзъ подѣ всѣхъ
забоиъ весняніи и
порошокъ до корму
маючий около 85% чистого фосфо-
рану вапнистого, вельми успѣш-
ный додатокъ до корму для всѣхъ
звѣратъ домовыхъ и дробіи всѣля-
кого рода; выливаетъ на сильній раз-
вѣи костей будучи худоби, прирѣш-
шавъ выпашеніе, значно побольшає
обильность молока у коровъ и про-
дукцію яєцъ у дробіи.
Пакетъ на пробу, заключаючий
петто 4 1/2 кильо порошокъ, высылає
одворотною почтою за надѣсланіємъ
переклауизаръ 1-60 зъ оплаваніємъ
и оплатомъ порта до кождоіи почты
въ Австріи и Нѣмеччинѣ.
Описъ и способъ ужитія якъ
Мучки зъ костей, такъ и Порошку
до корму, на жаданье безплатно и
франко. 2861 22—25
Фабрика вытворѣа химичныхъ
и навозовыхъ Слѣлки коман-
дитови
Юліана Ванга
у Львовъ ул. Ягайлѣнска ч. 12.

ОГОЛОШЕНЬЕ.
Понеже Загальніи Зборы скликаніи на день 8 (н. ст.) мая
1889 для браку комплекту членовъ не могли въ томъ дни од-
бутисѣ, протѣ Совѣтъ управляючий „Повѣтвон Народноіи Тор-
говлѣ въ Рогатинѣ, общества зарегистр. зъ огранич. порукѣю“
запрашає симъ П. Т. Членовъ тогожѣ товариства на надпо-
рядочній ЗАГАЛЬНІИ ЗБОРЫ, котріи одбудутѣся дня 3 н. с.
червня 1889 о годинѣ 5 пополудни въ мѣсцѣхъ товариств-
ва зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

- 1) Справозданье Совѣта управл. зъ дѣловодства за 1888 р.
- 2) Справозданье контрольного Комитету.
- 3) Предложеніе Совѣта упр. въ справѣ передачи складу По-
вѣтвон Народноіи Торговлѣ въ Рогатинѣ львовской На-
родноіи Торговли.
- 4) Выборъ Комитету контрольного на 1889 р.
- 5) Внесєня членовъ.

Заразомъ примѣчаєся, що послѣ §. 45 статута рѣшенія
сихъ Загальныхъ Зборовъ будутъ правосильніи, хоть-бы на
нихъ и не явилосѣя приписане число членовъ.
Рогатинѣ, 8 (н. ст.) мая 1889. 2956 3—3

За Совѣтъ управляючий:
Антоній Медовскій, *Володимиръ Чировскій,*
предѣдатель. членъ Совѣта.

Перша фабрика тутокъ сигаретовыхъ
клевныхъ желатиною
подѣ фирмою „ПОЦѢЛУНОКЪ“
поручає свои вырѣбы по умѣренныхъ цѣнахъ.
Уліца Баторія число 8. 2942 3—8

Основаный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовъ, уліца Краковска число 9.
поручає:
Старіи вина угорскіи лѣтничій и натуральніи вина
столовы бѣдъ 42 кр. бут.
Знаменитыи Старки, Житидоки, Румъ и Арахъ de Goa.
Старіи Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт, 8 лѣт, 15 лѣт.
Оригинальнѣи вина шампанскіи и правдивіи Конякъ
французскіи першорядныхъ домовъ.
МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00
и 7-50 зр. 281 22—?
МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2 00 зр.
Цѣнники на жаданье даромъ и оплатно.
бѣдѣнченый на выставѣ гигиеничній сѣбнымъ медалемъ за старіи вина.

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручає
знаменитыи **МЫЛА** до мытѣ лица, рукъ и купелѣи,
бѣдѣнченый 10 медалами заслуги и двома дипломами признанія.
зр. кр. зр. кр.
МЫЛО найдобѣрѣйше до го- —25
лѣвѣ бороды
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже —25
пѣжѣ 10 кр. 20 и
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣдѣ до —20
рукъ 10 кр. и
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жѣвѣ 6, —20
12, 18 кр.
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знаменитѣ —20
до лица и рукъ
МЫЛО ЖѢВТКОВЕ, робитъ —40
нѣжно, гладко и знаменитѣ
чиститъ шкуру
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуєся че- —30
резъ згущеніе соку ростивъ
ароматично-живичныхъ, зна-
менитѣ
МЫЛО ПИЖМОВЕ, мѣдъ дуже —30
пріємный пѣжмѣный запахъ .
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, пріємного —30
запаху, мѣдъ великій покупъ .
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣрѣй- —80
ше 40 кр. и
МЫЛО ШИПИЛОВЕ СОСНО- —30
ВЫХЪ, пріємне въ ужитіи,
успѣшно хоронитъ шкуру бѣдъ
лишайтѣ и выкидѣвъ
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чи- —30
ститъ шкуру, робитъ яи бѣ-
лою и нѣжною
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває —40
веснянина, осмелєна бѣдъ сонця,
лицѣ робитъ свѣжымъ и бѣ-
лымъ
МЫЛО ГИГИЕНИЧНЕ, бѣдѣна- —60
єся тогостѣю, вельми дѣжне
и выключно приладженѣ до лица —50
МЫЛО РИЖОВЕ уживаєся, —60
щобы зрѣбити шкуру на лица
нѣжною и бѣлою
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣдѣ, —60
легко пѣнитѣся, знаменитѣ чи-
ститъ шкуру и хоронитъ бѣдъ
прищѣвъ
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про- —30
зрачне, мѣститъ 35% чистѣи
глицеринѣи, знаменитѣ дѣлає
на зашѣдрѣтѣ 20
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ пѣжне —25
у флашонахъ, чиститъ шкуру
зъ ирѣщѣвъ, лишайтѣ, угри-
ковъ, флиши
МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытѣ —40
рукъ, 15 и
МЫЛО ТИМОДОВЕ знаменитѣ —25
чиститъ шкуру зъ всякихъ
выкидѣвъ
МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже до- —50
бре мытѣ руки, лице, а навѣтъ
пѣжѣ тѣло въ часѣ епидеміи,
щобы хоронитѣся бѣдъ заразы —20
МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ —35
успѣхомъ уживаєся до знѣще-
нєи прищѣвъ и всякого ро-
да выкидѣвъ на шкурѣ
МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до- —25
бре уживаєся, щобы усунути
зъ шкурѣ выкидѣи и пѣжѣи —25
МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодитъ
свербленіе и печеніе шкурѣи,
усуває выкидѣи и червошѣсть —35
зъ лица и рукъ
МЫЛО ФІАЛКОВЕ, пріємного —35
запаху
МЫЛО МЕДОВЕ до выщѣженія —10
рукъ, кушакъ
МЫЛО МѢЦАНЬСКЕ знаме- —10
нитѣ
МЫЛО СМОЛЕВЕ, мѣститъ 40% —10
чистѣи смола (дѣтѣи), усуває
прищѣи лишайтѣ, всякіи выскии
пѣжнѣи, поченіе ногъ и пар-
пѣи на голови
МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ- —30
НОВЕ мѣститъ и чиститъ шку-
ру зъ лишайтѣ, угриковъ, и
т. п., кушакъ

Набути можна у Львовѣ въ власнѣхъ торговлѣхъ: ул. Копер-
ника ч. 3, и уліца Галицка роцѣ Вѣлоси. Въ филиалѣ: въ Краковѣ
Суконницъ ч. 20 и въ Черновицѣхъ Ринковъ ч. 2, а такожъ у оспѣи
перворядныхъ торговлѣхъ и антиквѣхъ.

Матеріи вовняніи на сукнѣ дамскіи
найновѣйшій
Метеръ бѣдъ 45 кр. и выше
При закупнѣ товаровъ просимо покликуватисѣ на нашу часопиє.
Выдавец и одѣбчальныи редакторъ: Иванъ Белей.
Пѣтръ зъ фабр. Черлянской.
Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Вѣднѣрского.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і релігійних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток «Бібліотека найзнаменитіших повістей» виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на перемінну разом з Ділом.

Предплату і інсерати приймають: у Львові Адміністрація «Діла» ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Людвіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті в Гамбургі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на «Діло» і належність за інсерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на «Діло» з літер. додатком

у Австрії: за Границею:
на цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр.
на пів рік . . . 9 зр. на пів рік . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 зр. на пів рік . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламация неопечатаній віддай пошта.

Подорожні чекі коштують 8 зр. а в. Оголошення приймаються по ціні 6 зр. однією стрічкою печатною, в рубр. «Надслана» по 20 зр. а в. Подати числяться по 10 зр. однією стрічкою.

З 3-м днем 1 (13) п'ятни зачався II-й чвертьрік нашого видавництва. Просимо поспішати з предплатою і з есентуальним виробництвом залеглостей.

У Львові дня 4 (16) мая 1889.

Польський комітет виборчий на вихідну Галичину розпочав вже свою акцію, сивану трохи недугою свого предсідателя гр. Альфреда Потоцького і мѣстопредсідателя ян. Адама Савітца. На нх мѣсцѣ вибрано, як ми вже доносили, заступником предсідателя п. Станислава Поляновського і заступником мѣстопредсідателя гр. Щасного Козебродського, двоох членов скрайнои правниці соймової, найнепримирливішої Русинам зб'єх польських сторонництв. Доновнавшись крѣм того ще кількома рухливими членами, видає комітет дозову до всѣх маршалков радъ повѣтових, щоби зб'єх другими членами ради повѣтової і зб'єх прибраними мужами свого повѣтв приступили до організації по повѣтах.

Що акція польського комітету трохи припѣнилася, се не має великого значѣня. Таж у Поляков вже все підготовлене: організація нх дуже проста і легка, бо опирає на радах повѣтових, а і кандидатуръ нх не трудно буде вышукати, вѣроятнѣ будуть ними в мѣстах сторонах маршалки радъ повѣтових. Не вѣдуть до сойму начальники правительственной власти повѣтової, ц. к. старости, то нехай входять начальники автономичн і власти, пп. маршалки повѣтові, котрі вже становискомъ своимъ урядовимъ мусять мати значний вплив в повѣтѣ.

Щоби захопити своихъ людей до скорого і енергичного дѣляня, указують польскі газети і дѣятелѣ на акцію Русинѣв, котра пѣсля нх представлення ведеться дуже живо. Ми тѣшились-бы, коли-б нх слова опиралися на дѣйствнихъ фактахъ. На жаль мусимо однакѣ признати, що в мѣстах повѣтахъ наша акція ще ледве до зачала або ино зачинається. А у насъ нема ані готової організації ані урядовихъ впливѣв ані тѣхъ засобѣв матеріальнихъ, якими польскі комітети, вже не кажемо польскі кандидати, розпоряджають. Для того ми зб'єх далеко бѣ-

шимъ правомъ указуємо на акцію польскои стороны, котра нашихъ патріотѣв повинна спонукати тільки до тѣхъ ревнѣйшого дѣляня, а не щоби, якъ декуды у слабодухѣв лучається, ослаблювала нх вѣру і одбѣрала нх духа.

Симъ разомъ можемо о стѣлько зб'єх бѣлшою вѣрою і надѣєю приступати до виборѣв, що народъ нашъ щоразъ далѣше поступає в розвою свого почутя національного і вѣ почутю своихъ правъ і интересовъ. Селяне самі в декотрихъ повѣтахъ беруться до акції а потребують тільки проводу своєї інтелігенції. Жаль бы бувъ великій і непростимъ вина наша, якъ бы народъ не знайшовъ всюдъ такого проводу. А тамъ, де масы ще не пробудились, треба теперъ ихъ будити. Мы за нехали устроювати окружн і повѣтові вѣча народні, збираймо жъ теперъ народъ на згромадження виборѣв, котрі тѣмъ лѣкше устроити, що до того не треба ані довгихъ приготувань ані призовлень політичнои власти. Нехай вѣ кождѣмъ повѣтѣ виборчій комітетъ повѣтовий чи поодинокі люди чи хотѣ бы навѣть оденъ чоловікъ скликає народъ на такий згромадження, і нехай тамъ обговорюєся справа виборѣв, нехай толкуєся народѣмъ о его потребахъ і интересахъ, нехай поясняєся, якимъ повиненъ бути заступникъ народу в соймѣ. Коли-б вѣ повѣтѣ не було досѣ людей, маючи волю і можливість стати вѣ такнмъ поясненнѣмъ передъ народѣмъ, передъ виборцями, то нехай аранжеры тѣхъ згромажень удадуться до которо зб'єх бѣлшихъ центрѣв, н. пр. до Тернополя, Станиславова, Коломи або до Львова, а тамошнй Русинъ вышукать і вышлуть зб'єх-межи себе бѣповіднѣ до того особистостѣ.

Тільки скоро, тільки жваво! Не оглядаймося оденъ на другого, але берѣмъ кождѣ иніціативу, именнѣ тамъ, де властиво покликані до того повага зб'єх якихъ небудь причинъ иніціативы взяти не можуть чи не хотѣть. Остаточне рѣшеннѣ очевидно мусить наступити тільки за порѣумѣньемъ зб'єх рускимъ Головинимъ комітетѣмъ виборчымъ.

Рухъ передвыборчій в Галичинѣ.

Зб'єх Бережанъ пишуть намъ:
«Ще дня 18 н. ст. марта с. р. засновано тутъ рускій комітетъ повѣтовий для пере-

дѣня вибору посла на соймѣ краєвий. До того комітету покликано всю інтелігенцію руску зб'єх цѣлого повѣта і припоручено ему допильнувати правы виборѣв. Коли той комітетъ одержить затвердження бѣ руского комітету центрального, — всѣ членѣ о тѣмъ виборѣ будуть на писемѣ повѣдомлені. Крѣмъ того вибрано комітетъ тѣснѣйшій, котрий має вибрати кандидата і предложити его комітету центральному до затвердження. Той комітетъ складаєся зб'єх 10 священникѣв, 10 селянъ і 5 людей зб'єх свѣтскои інтелігенції.

Поважкѣ доводѣмося, що до польского комітету повѣтового покликано деякихъ членѣв, котрихъ уже вибрано до руского комітету, то для того завѣдомляємо интересованихъ о тѣмъ, що зб'єх нашої рускои стороны вже зроблено, щоби знали, якъ собѣ мають поступити.

Въ нашѣмъ окрузѣ бережанськѣмъ зб'єх польскои стороны оголошено вже урядово кандидати. Насампередъ п. Альбінъ Іжмала Туржанскій, котрий за собою вже бѣ трѣхъ лѣтъ агитувъ і за котрымъ навѣть два рускі священники котрі кружать і ему патентъ рускости, розумѣєся лишъ передъ виборѣмъ, выставляють. Далѣше оголошені свои кандидатуры: тутешнй нотаръ Францъ Вольскій, кандидатъ до всѣхъ истинуючихъ і ще не истинуючихъ посадѣ, і обыватель Шелѣскій зб'єх Козовъ. Не знаючи же, котрий зб'єх нихъ побѣдить і буде потверджений шляхотскимъ комітетѣмъ.

Русинъ — не кандидатъ.

Зб'єх Калуша телеграфують намъ вчера:

«Поважнй збѣръ зб'єх выше его людей, священникѣв, мѣщанъ і селянъ зб'єх всѣхъ сторѣв Калушчини і Войнилѣвщини поставили нинѣ одностѣсно і одностѣсно кандидатуру дотеперѣшного посла зб'єх округа калуского, профессора Юліана Романчука».

Въ Дрогобичѣмъ повѣтъ скликавъ о Скобелскій зб'єх Львѣмъ збѣръ виборѣв на 20 н. ст. мая с. р. до Дрогобича, на 2-гу годину по полуднѣ до садѣ радъ повѣтової. О Скобелскій розбѣславъ вѣзвання до священникѣв, просячи ихъ заравномъ, щоби зб'єх кождѣмъ мѣсцевости взяли зб'єх собою селянъ, а крѣмъ того розбѣслали заравномъ такожѣ до знатнѣйшихъ селянъ і до людей зб'єх інтелігенції свѣтскои.

(До «Черв. Руса» доносили, що п. Охримовичъ, не ждучи на тѣ зборѣ, прибувъ вѣ недѣлю зб'єх Відня і вже заравъ вѣ понедѣлокъ, вѣ день торговий, скликавъ селянъ до «комунѣ» на нараду. Донисователь обьявляєся, щоби п. Охримовичъ, похѣвши до Львова, не предѣставивъ центральному комітету рѣчи такъ, що вже комітетъ повѣтовий его поставивъ).

Въ захѣднѣй Галичинѣ краковскій бѣдѣлъ головной комітету вибраного на вѣчи

мѣстѣ і мѣстечокъ розвинувъ широку і енергичну акцію, котру дуже ревнѣмъ підпирає Nowa Reforma. Комітетъ выдѣлає не лишъ на выборы зб'єх мѣстѣ, але і на выборы зб'єх куріи селяньскои.

Селяне-выборѣ зб'єх округа Бжеско-Радѣль-Войничѣ збѣралися і завязали комітетъ хлопскій, котрий має старатися о то, щоби до сойму увѣйшовъ не дѣдичѣ, але селянинѣ. Выбрали собѣ вже і кандидата — Оржеховского, посла до рады державнои, а всѣми силами опираються, щоби янѣ паньско жидѣвскій комітетъ накладе гр. Яна Стадницкого, дотеперѣшного посла, або якогъ другого шляхтича.

Зб'єх округа Вѣльчичи кѣлькихъ вѣйбѣв і господарѣв оголошили таке письмо вѣ Now. Reform-у. п. заг. «Голѣсъ до братѣв селянъ»: «Братя селяне! Надѣйшла хвиля важна для нашего краю, бо выборы послѣдѣ до сойму у всѣхъ 74 округахъ меншої посѣлости на слѣдующихъ шѣсть лѣтъ, якъ о тѣмъ читаємо вѣ газетахъ.

Але тѣ голоса вѣ газетахъ не походятъ бѣдѣ люду, — они походятъ по-найбѣльше бѣдѣ людей интелігентныхъ, а предѣльнѣ то рѣчи і до насъ селянъ належача, бо мы такъ само обывателѣ краю і платимо податки. Отже мы бажаємо завязати вѣ повѣтѣ вѣльчичинѣ передъ виборчій комітетъ селяньскій і мати волю волю до виборѣв, а не якъ бѣвало досѣ.

А що нашъ Найяснѣйшій цѣсаръ не вылучивъ насъ бѣдѣ виборѣв, але давъ намъ волю волю, тожъ мы просимо честнй центральный комітетъ передвыборчій, щоби намъ лишавъ волю волю до виборѣв, не ставивъ намъ кандидата зб'єх своѣй волѣ, котрого мы мало знаємо і не можемо мати до него довѣрія. Мы не дѣти, мы знаємо, хто жнѣ для насъ і зб'єх нами, мы хочемо зб'єх нимъ жити. Маємо добру волю, хочемо єдностѣ, спѣльнои працѣ і довѣріи, не якъ досѣ бывало, хочемо посла знаного намъ зб'єх добрыхъ бажанъ і бѣлости о добротѣ людѣмъ і знаного зб'єх добрыхъ радъ вѣ потребахъ нашего господарства.

Отже ще разъ просимо честнй центральный комітетъ передвыборчій, щоби не ставивъ намъ кандидата на посла до сойму ані до рады державнои зб'єх такнхъ людей, котрі на кѣлькѣ дѣвъ передъ выборами стаються добродѣями люду, а серця ихъ все студені і нѣколи не загрѣються любовію люду, а на тѣмъ мы всѣ терпимо шкоду!»

(Слѣдують подписи.)

Зб'єх причинъ зорганізована комітету зб'єх вѣча мѣстѣ і мѣстечокъ та его енергичного дѣляня вѣ захѣднѣй Галичинѣ (бо у вѣхѣдѣй про него мало чути) — ведеться полемика межѣ Czar-омъ а Now. Reform-омъ. Czar порѣвну акцію виборчу комітету повѣчевого зб'єх агита-

„Die Heimath der Szlacheichen.“

IV.

Жидѣ становлять четвертій станъ в Галичинѣ, але о нихъ, мимо найлучшої волѣ, годѣ сказати, що-небудь доброго. То воплощеннй егоизмъ. Що-небудь роблять, роблять лишъ для себе, нѣчого для краю і его жителей. Любячибѣсть ихъ хитка якъ очеретъ. Надѣи выску зробити зб'єх жидѣмъ зрадника і не даромъ наказыють принисъ военнй вѣ Россіи, де жидѣвѣсть єсть такожѣ тѣмъ тѣмнѣна, щоби вѣ часѣ войны мати ихъ дуже на оцѣ.

Численне потомство уважаєся жидѣми за благословеннѣе божѣ, а бѣдѣтнѣе подружѣе уважаєся великимъ нещастѣмъ і увариває до розводу. Подружжя жидѣвскі не мають законнои ваги вѣ очахъ правительствѣ, а дѣти уважаються незаконными. Дѣтей заправляють родичѣ вже зб'єх малку до промыслу торговельного. Шестн-лѣтнй хлопецъ дѣтає равно бѣдѣ бѣткѣ четверка зб'єх наказомъ, щоби на вечерѣ прийѣхъ шѣстѣ. Верне бѣдѣ домѣвъ безъ шѣстѣн, то дѣстане по-за уха і ляже безъ черѣ спати. Другого дня мусить на ново шукати щастѣя. На прожитѣе потребує жидѣмъ дуже мало: кусень хлѣба, лѣры кавової, дрѣвко селедѣца, одну цибульку, шкаралущу зб'єх помаранчѣ, вѣ лѣтѣ кѣлькѣ вишенѣ або сливокѣ. Лишь на шабѣсѣ буває лучша страва. Вѣ той день і мѣсяцъ жидѣ чистенько, надаряє на себе саєты, молитѣся трохи та не берѣсь за нѣяку роботу. Деякі (90%) не беруть вѣ той день і грошей до рукѣ. Вѣ недѣлю стаєсь бѣдѣ на ново драгнѣмъ, замаранѣмъ і волюнѣмъ лаптарѣмъ.

Деякі жидѣ бѣдѣдують страшно, і то єсть може причиною, що вѣ Галичинѣ нема антисемитизму. Полякѣмъ взагалѣ не єсть антисемитизмъ вѣ значнѣмъ антасемитизмѣ нѣмецкого. Бѣдѣ не любѣть жидѣ, обходиться зб'єх нимъ грубо і зб'єх горы, але дав себѣ при тѣмъ ошукувати. Галичскі жидѣ суть навѣть лучшого серця, нѣжѣ нѣмѣцкѣмъ взагалѣ, або вѣдѣнскѣмъ, цешѣнскѣмъ, берлинскѣмъ та парискѣмъ. Всѣ они ошукують, але коли галичскій жидѣ при тѣмъ корѣється, гнесѣ вѣ поасѣ а навѣть признаєсь до своѣи нечестнѣи, то вѣдѣнскій жидѣмъ

єсть зухвалѣй, аротантнй, удає честного, лѣзе у всяке товариство і забирає тамъ перше слово. Поляки, можна сказати, любѣть навѣть жидѣвѣ своихъ, а ихъ поєтъ Мицкевичъ вѣ „Тадѣушѣ“ идеализувавъ жидѣ Янкѣя.

Бѣдѣнѣ галичскихъ жидѣвѣмъ виявляєся вѣ ихъ хатахъ. Вѣ нѣзвѣкѣй, воєкѣй та дѣшуднѣй комнатѣ сидѣть неразъ по кѣлькѣ родичѣ. Лѣтомъ єсть одна часть на солѣмъ або на землѣ пѣдѣ голымъ небѣмъ. Неразъ идуци ранкомъ до моихъ занять, чересгупавъ я по дорожѣ сѣлячкихъ жидѣнѣмъ, розвернѣнѣхъ, розкритѣхъ. Вѣ насѣдѣнокъ того половина жидѣвѣ галичскихъ єсть коростава і терпѣть на євнѣтѣсѣ западенѣ очей. Жидѣнѣта, по 40, 80 дѣтей разомъ, учаться вѣ хайдерахъ читати по гебрѣйскѣй і елементѣмъ „Гешѣту“. Вырѣшивъ, они займаються всѣмъ. Нинѣ торгують євринками, завтра овочами, позавтра дробѣмъ, факторствомъ, кельнерствомъ, щоби лишъ не умерѣть зб'єх голоду. Побѣчь того занятѣ єсть кождѣмъ лѣхварѣмъ. Якъ щастѣється, то деякі дѣйде і до маєтку.

По малыхъ мѣстечкахъ галичскихъ плантаються жидѣ цѣлый божій день улицями, громадаються, шваркотѣть, адаєсь, пѣбѣ дармуютъ. Несвѣдомнй рѣчи подумѣе, що ихъ не берѣсь нѣяка работа. Однакѣжъ такъ не єсть. Люде тѣ трудѣться гѣрко на поля, котре христѣянѣмъ зовѣсьмъ не єсть преступнѣе. Предметѣмъ розмовы ихъ єсть всѣ пригоди дѣя, вѣсти політичнѣй, процесѣ, нові закѣны і розпорядженѣя. Они помѣчають все, знаютъ, де хто мѣшкає, розпутують слугѣ, заглядають вѣ хаты і комбѣнують дуже быстро і остроумѣо. Однѣмъ другому удѣлає новѣхъ вѣстей і за добру вѣсть одержує навѣть заплату. Бѣтъ то рѣдѣ биржи, на котрѣй нотуєся не только курсъ цѣнныхъ папѣрѣвъ але і вѣртѣсть поодинокѣхъ людей зб'єх ихъ преступѣнѣи і немощами. Все то выискує жидѣмъ якъ найлучше і всестороннѣ, зб'єх всего робить грѣбѣмъ.

Жидѣмъ выискують і почту. Звычайнй чоловікъ, коли хоче другому подати якусь вѣсть, лѣмѣ лѣсть рекомендацѣйный і платитѣ 15 зр. Жидѣмъ робить се дешевѣше. Онѣ купує за 5 зр. переказъ почтовый, надає 1 крѣйцѣрѣ, а на боцѣ нѣше по гебрѣйскѣмъ все, що потре-

бує і єсть певнй, що лѣсть его не пропаде. Новѣнѣ хаты жидѣ нѣколи не ставѣть, бо о всѣхъ новѣхъ будовахъ треба повѣдомити мѣсѣскій урядъ бѣдѣвнѣчнй остемплѣваннымъ писемѣмъ. Онѣ бѣдѣ-то переисную стару хату, бѣдѣ-то лишь поправѣе, але на дѣтѣ поставѣть новѣй будинокъ. Законъ о лѣхѣхъ заборѣновъ братѣмъ высѣкѣмъ бѣдѣтѣмъ. Жидѣмъ обходѣть законъ сей тѣмъ, що бере проценты вѣ натурѣ-лѣяхъ. Одѣ кѣлькѣхъ лѣтъ завѣдено вѣ Австрій цѣднѣцѣмъ пѣчѣтѣмъ. Ятѣ хто 10 марѣвѣмъ по 5 зр. надѣлѣть на книжѣчку цѣднѣцу, то цѣднѣца почтѣно прийме ему се за 50 зр. і платѣть рѣчно 3%. Жидѣмъ мѣнѣшнують инакше. Вѣ ихъ рукахъ єсть гуртовѣа продажѣ марѣкѣвѣмъ листовѣмъ. Онѣ иде на почту, купує тамъ 200 марѣвѣмъ, дѣстає на 10 золѣтыхъ оцѣту 50 зр., завтра несѣе то все до цѣднѣцѣ, а вынѣвши позавтра, зарѣбѣе чѣсто 50 зр. Вѣ Галичинѣ обовѣзано законъ о святкованѣмъ недѣлѣ, о такъ звѣномъ выпѣсѣчѣмъ недѣлѣмъ. Для жидѣ сего закона нема. Онѣмъ зачинаєть зб'єх-перѣду склѣпѣ, але факторѣмъ вѣрѣзѣдѣжує покупѣть заднѣмъ дверѣмъ. Буває і такъ, що вѣ переднѣмъ дверѣмъ бѣдѣмъ кукає бѣдѣ часу до часу на улицѣу і запрошує гостей.

Факторѣмъ такнхъ можна-бы начислѣти на сотѣи. Найяснѣйшій законъ умѣе жидѣ обѣйти кѣлькѣма стѣжками.

Жидѣмъ христѣянскій купѣць або промысловѣць не выдержѣть зб'єх жидѣмъ кончу рѣнѣи, бо жидѣмъ обходѣть малѣмъ зысѣкомъ, держѣть склѣпѣмъ дуже дешевѣо, а службу свою але дѣхо платѣть або зовѣсьмъ не платѣть. Одно французѣе товариство залѣжало вѣ Карпѣтахъ тарѣтакъ на велику скалу. При тарѣтку побудовано дома і канцѣларіи для дирекѣтора, канѣлира, веркмаѣстра, касѣра і для цѣлого численного персонала. Самі уряднѣкѣмъ коштували рѣчно 15 000 зр. Розумѣєся, що по двоохъ рокахъ цѣлѣ підприємство збанкрѣтувало, тѣмъ бѣльше, що жидѣмъ подѣлѣли селянѣ, а тѣ навѣть за добрѣй грошѣ не хотѣли зб'єх лѣвѣмъ довозити дерево до тарѣтку. По двоохъ рокахъ вѣзѣть жидѣмъ цѣлѣ дѣло вѣзѣ руки. Сей бѣдѣравѣвъ заравъ всѣхъ уряднѣкѣвѣмъ, полѣнивъ только веркмаѣстра, а мѣсѣе дирекѣтора заступѣвъ такъ звѣномъ „вѣрнѣкомъ“ бѣдѣ

всякой платѣ. Вѣрнѣкѣмъ обходѣсь тѣмъ, що держѣвъ канѣнѣцу для робѣтнѣкѣвѣмъ, касѣрѣмъ мѣвъ право кождѣй фѣрѣмъ вѣрвати 5% зб'єх належитѣсти за довѣзѣтѣ дерева, а всѣ кошты підприємства зменѣшѣсь до 2000 зр.

Кѣло Кракова будовано фортъ. До будѣвы і для людей занятѣхъ при робѣтѣ черпѣно воду зб'єх кѣлькихъ євѣдѣнѣхъ привѣтнѣхъ кѣрнѣцѣ. Черезъ чѣтири днѣ се ухѣдило, але вже пѣтѣого дня вернуѣли саєпѣры зб'єх пороженѣми бѣчками і заявѣли, що имъ сѣннѣно черпѣанѣе воды. Канѣтанѣмъ, ведучій роботѣ, бувъ вѣмъ найбѣльшѣмъ клопотѣмъ. Але вже пѣдѣ вечерѣ явився жидѣмъ і заявѣвъ, що онѣмъ за дешѣву цѣну буде доставѣляти воду. Канѣтанѣмъ радѣ-не-радѣмъ мусѣвъ пристѣти на предложѣнѣе. А що показѣлось? Жидѣмъ бравъ воду зб'єх тѣхъ самыхъ кѣрнѣцѣ і — розумѣєся — дарѣмъ.

Деякі жидѣмъ буває вже такъ хѣпнѣнѣй на грошѣ, що і своѣго товарища не пожулає. Отъ такий случай. Вѣ Галичинѣ на великоѣмъ свѣтѣмъ пѣкутъ повѣсюды „бабы“ і всякѣмъ тѣста. Все то разомъ звѣсь „сѣвачѣне“. Мужѣ і дрѣждѣмъ доставѣляютъ, розумѣєся, жидѣмъ. Именнѣ розѣдѣтѣсь о добрѣй дрѣждѣжѣ! Тѣмъ однѣмъ жидѣмъ купѣць вѣмъ малѣмъ мѣстѣчѣку замѣновѣвъ собѣмъ тѣхъ дрѣждѣжѣмъ ажъ зб'єх Чѣхѣи. Присылѣка мѣла насѣтѣи вѣ самѣмъ великѣмъ тѣждѣнѣ. Однакѣжъ мѣнає день, другій, третій, а дрѣждѣжѣмъ Богѣмъ мѣає. Жидѣмъ телеграфує до фабрѣки, але і се не помагѣе. А штука вѣмъ чѣмъ лежала? Сусѣдѣмъ его, завѣдуючѣмъ интересѣмъ, выслѣвъ вѣмъ цѣтнѣу недѣлю телеграмѣу до фабрѣки чѣскои такои змѣтѣу: „Мѣй склѣпѣ вѣмъ конѣурѣи, дрѣждѣжѣмъ не высылѣти.“ Самѣмъ мѣвъ дрѣждѣжѣмъ і продавъ ихъ за добрѣй грошѣ.

При тѣмъ всѣмъ насѣваєсь пытанѣе, якъ устерѣгѣсь передѣмъ жидѣмъ? Я не національнѣй єкономѣмъ, — каже Галичанѣмъ нашѣ, — ані не чуѣю вѣмъ собѣмъ таланѣу реформѣторѣского. То одно лишь певнѣе, що єдною нѣчѣю прѣтивъ нихъ не вѣдѣшь.

На тѣмъ бѣдѣрѣтѣмъ пытанѣю конѣчѣть не-зѣвѣстнѣй авторѣмъ свою розвѣдку о шляхѣтѣ, мѣщѣнѣстѣмъ, сѣлянѣстѣмъ і жидѣмъ „обѣтованѣи землѣ“.

цією Буляжера у Франції, а потім каже: „Комитету того не вибрала в не уповаживаю до діланя якась władza (sic!) або корпорація“. N. Reforma називає то балакане Czar-u гумористикою, бо й справді аж смішно жадати од людей, щоби всі так, як станьчики, переводили вибори послід під опікою і охороною władzy... Та władza тримала доси станьчиків при кермі і, очевидно, й тепер старатись буде утримати їх, — і до того уживати буде цілого розпорядного апарату свого, — але коли-б не опіка władzy, чим-би були станьчики в сойм? Они знають се дуже добре, а все таки повинні бы мати на стільки сорому, щоби того не голосити яко щось красного і хвалного...

Справозданье инспектора промышленного за р. 1888

I.

Подобно як попередніми роками так і тепер оголосив инспектор промышленный для Галичини и Буковины п. Арнульф Навратиль справозданье за р. 1888 дотикаюче стану и розвитку промыслу в томъ році. Справозданье то будить загальний интерес и зовсімъ природно, бо справа краевого промыслу есть у насъ рвчею первородной ваги, на котру безнастанно повинні бути звернені очі всіх, кого обходить добро краю, кому залежить на піднесеню загального добробуту. И мы хочемо зміститъ того справозданья подати нашимъ читателямъ.

Справозданье за р. 1888 ділиться на сьмь частей: 1) Загальний погляд; 2) О робітникахъ; 3) О несчастныхъ случаяхъ; 4) О уживанню робітниківъ, о часъ ихъ праці и перервахъ в работъ; 5) О веденню евиденції робітниківъ, припискахъ для робітниківъ, заплата и выказахъ робітниківъ; 6) О образованню промысловыхъ помічниківъ робітниківъ и 7) О матеріальномъ положенню робітниківъ.

Въ первой части жалуеть инспекторъ промышленный на перетяженіе работами вь бюрѣ, котрі дуже мало лашаютъ ему часу на инспекцію варетовъ, що есть прецѣвъ найважнѣйшимъ его обовязкомъ. Зъ той самої причини не мѣгъ бнѣ брати участі вь комісіяхъ, де его присутствіе була дуже пожадана и вьказана самымъ интересомъ промыслу, а именно при отвореняхъ новыхъ промысловыхъ заведенъ, котрыхъ такимъ способомъ не мѣгъ начею оглянути, а лишъ на подставѣ предложеныхъ плановъ и вѣншихъ документівъ рѣшавъ о ихъ отвореню. Вь загаль на 147 комісій, на котрі его прошено и на котрыхъ повиненъ бувъ явитись, мѣгъ инспекторъ промышленный лишъ вь 8 взяти участі. Факты ті дєкають, що Галичина есть що-до часа инспекторѣвъ промысловыхъ дуже упослѣжена и что станъ такий згупяненъ правильне функционованіе той институції, що зовѣтъ обиваєсь некористно на краєвѣмъ промыслѣ.

Заковъ зъ р. 1883 не означивъ числа инспекторѣвъ промысловыхъ, постановляючи, що число то мусать все бути одновѣднимъ змѣняючи-ся промысловымъ потребамъ каждого краю. Полишаючи министрови торговлѣ устанавленіе той цифри для каждого краю, принявъ законъ яко правило, що инспекторскій округъ не повиненъ обнимати бѣльше, якъ кѣлька повѣтовъ одного краю, а лишъ вь дуже винимковыхъ случаяхъ позволявъ правдылювати до инспекторского округа одинъ або бѣльше повѣтовъ сусѣдного краю. Розумѣсь, що ті винимкові случаї могли заходити послия интенції закона лишъ что-до маленькихъ краївъ, котрі зъ натуры рвчей не могли мати претенсій, щоби для нихъ засновано окремі инспекторскій округи.

Зъ самого початку отворено на цѣлу Австрію 9 мѣсецъ инспекторѣвъ на 17 краївъ коронныхъ, правдылюючи одному по кѣлька краївъ, а мѣжъ иншимъ правдылюючи Галичину и Буковину одному инспекторѣв, не оглядаючи зовсімъ на то, що супротивъ територіальной величини обохъ тыхъ краївъ и супротивъ рѣзности економічно-сусѣбныхъ односинъ ихъ 7-миліонной людности спѣльній инспекторъ для тыхъ двохъ краївъ есть справдѣннѣю аномалією. Вь р. 1885 побѣльшено загальне число инспекторѣвъ зъ 9 на 12 а бѣтакъ на 15, змѣнивъ ті однакъ не дѣкнули вь нѣмѣмъ Галичини и Буковины, котрі и доси мають лишъ одного инспектора, т. з. стоять на томъ самѣмъ становіщи, що Тироль, Пограничье та Далматія, хочъ коли-бы взяли подъ увагу односинѣ величини територіи, Галичина и Буковина належала-бъ ся найменше 3 инспекторѣвъ промысловыхъ.

Некористне положеніе Галичини и Буковины что-до числа инспекторѣвъ промысловыхъ, обиваєсь, якъ сказано, дуже некористно на самѣмъ промыслѣ тыхъ краївъ. Бо и якъ же-жъ мѣгъ одинъ инспекторъ прим. вь р. 1888 выповнити докладно свои обовязки, коли мавъ вь своѣмъ бюрѣ полагодати 1726 рефертовъ и выдати 6829 опній?

Тая бюрова праця есть очевидно сама собою такъ велика, що побѣжъ не одному чоловікови було абсолютно неможливымъ занятись же иншими справами, а передовсімъ було ему неможливымъ знати на только часу, щоби мѣгъ докладно приглянутись односинамъ робітниківъ, ихъ житю и економічному положенню. Дятого и справозданье инспектора для Галичини и Буковины представляє вь томъ напирѣмъ менше докладныхъ дѣтъ, якъ справозданья инспекторѣвъ иншихъ меншихъ територій, зъ котрыхъ дѣяні подаютъ навѣтъ дуже цѣкаві бюджеты домашнього житя робітничихъ родинъ своего округа.

Зъ той причини жадана, якъ підносилсь вже вь томъ році вь радѣ державній, щоби число инспекторѣвъ промысловыхъ вь дѣякихъ провинціяхъ побѣльшити, а кромѣ того додати каждому зъ нихъ помічника-инспектора, ко-

трый заступає-бъ ихъ вь ѣзѣдкахъ и до слѣдахъ односинъ промыслу и стану клясѣ робітничихъ, адаються намъ зовсімъ оправданными и именно зъ огляду на Галичину дуже пожаданными.

Дописи „Дѣла“.

Зъ-подъ Залозець.

[Концертъ вь Залозцяхъ вь честь Т. Шевченка.]

Дня 12 н. ст. мая одбувся вь Залозцяхъ вь честь Тараса Шевченка вечерокъ музыкально-декламаторскій. Вечеръ выпавъ дуже гарно, — видно що й сѣлы знайшлися знамениті и охота вь комитетѣ була гѣдна похвалы. Завдяки пп. Мойсевичеву, Стефановичеву, с. Лесюкови и о. Гутковскому — наша глуха доси Залозеччина дала доказъ народного житя, а коли першій крокъ выпавъ такъ свѣтло, то есть надѣя, що вечерокъ той не бувъ послѣднимъ и, дасть Богъ, комитетъ рѣш-рѣчно буде торжественно святкувати побѣду и зрѣбѣт идей Шевченковыхъ, а поки-що мы дякуючи зъ щирого серця комитетови за аранжированіе вечерницѣ, бѣдаемо ему заслужену славу за то.

Програма була богата и сповнено еи якъ не можна лѣьше. Збѣраныхъ гостей повитавъ п. Мойсевичъ. Высказавши коротко, якъ культъ Шевченковъ зростає, азначивъ и свою радѣсть, що мѣстечко Залозць не лишаєсь позаду, а бере такожъ участі зъ цѣлымъ 15-миліоннымъ народомъ вь святкованю памяти Шевченка.

По сѣмъ слѣдували продукції хору подъ проводомъ о. Лесюка. Мусимо зазначити, що о. Лесюкъ есть у насъ другимъ о. Вѣтошнѣвскимъ, — де только бувъ на посадѣ, тамъ лививъ по собѣ красну памятку — всюды заложивъ хоръ. Заложений нимъ хоръ мѣшавъ вь Бѣлѣмъ-Камени належитъ до найлучшихъ вь Галичинѣ. Слава такимъ патріотамъ, що такъ свѣтло значать свою дѣяльнѣсть! Продукція хоръ выпала дуже красиво, диригентъ бувъ-бы не повстадывся нами и вь столицѣ. Дуже гарно выпавъ такожъ сольовый сѣвъ панночкѣ Крушельницкихъ зъ Бѣлои. Публика нагородила ихъ густыми оплесками. На фортепьянѣ грала три панночки: Савчаньска, Г. и Подсоньска. Гра вѣхъ була знаменита, а выбѣръ кунника, котрый грала п. Подсоньска, принявъ публици наибѣльше до вѣдобы, тому и оплескамъ не було кѣнца.

Декламацийъ было двѣ: павна Кузьмѣвна зъ Тернополя декламувала „Гамалію“. Та поема найменше одновѣдна до декламацийъ для панночки — она бѣльше надаєсь до мужеского баритону — мимо того п. Кузьмѣвна декламувала прекрасно! Вирѣчьмъ еи слова яко декламаторки широка, а выступъ вь Залозцяхъ одповѣвъ той славі вѣнчикъ. Другу декламацию выголосивъ п. Левъ Гузаръ зъ Зборовъ, звѣстный такожъ вь ширшихъ кругахъ декламаторѣв. Декламувавъ бнѣ „Титара“.

Семе мѣсецъ вь програмѣ займавъ бѣчитъ. Тримавъ его о. Петро Богачевскій зъ Гарбузова. Оповѣвши де-що про житіе Тараса, азначивъ прелегентъ, чимъ для насъ Шевченко важный, подѣливъ его идеѣ, его любовь до народу, до крѣпакѣвъ, до цѣло людскости, выстеживъ програму, яку лививъ Шевченко народовцямъ. Публика подякувала прелегентови густыми оплесками.

Сала касина, де одбувался концертъ, була биткомъ повна публики. Зъ не-залозецкихъ гостей видѣли мы п. Кузьму зъ Тернополя, о. Сѣрка зъ Бродяны, п. Кусьнѣра зъ Золочева, п. Онискевича зъ Зборовъ и др. Якъ всюды, такъ и тутъ патріоты „твердого закала“ не показались на вечерку; були и такі, що нѣчимъ не перешкодженъ и мешкаючи лишень 1/2 милѣ одъ мѣстечка, сидѣли демонстративно дома.

Доходу було до 150 злр. Дѣждѣ, якъ на запрошеняхъ було выписано, вь части признанъ на фондъ стипендіійный имени Шевченка.

По части концертной наступили танцѣ и потягулѣсь до рая; до кадрили ставало двацѣти и кѣлька нарѣ. Старшій забавлялися вь другій сала дружную розмовою при а la комерсѣ, котрому проводивъ п. Онискевичъ зъ Зборовъ. Всѣ гости розбѣйшлися и розѣхались рано незвычайно вдовольні.

Зъ околицѣ Перемысли.

[Прикладъ для школъ сельскихъ.]

Вь Торкахъ, сѣлѣ чистѣ рускомъ повѣта перемысликого, положеніемъ надъ Сявомъ коло Медякъ, есть якъ и вь иншихъ сѣлахъ школа етатова, однокласова зъ однимъ учителемъ, а до неї уцацає около 100 дѣтей на науку. Учителемъ вь сѣй школѣ есть п. Чеснокъ, зъ роду Русинѣ, квалификованный по укнѣченю школѣ учительской семинаріи, чоловікъ, що зачисляєсь до ряду теперѣшнихъ интеллигентнѣйшихъ учительѣв.

Передъ тремя роками при нагодѣ инспекції школы вь Торкахъ вь розговорѣ зъ п. учителемъ и при оглядѣнахъ ладу домашнього коло школы, запримѣтивъ ц. к. инспекторъ о-кругный п. Шафранъ, що учитель п. Чеснокъ вьроджену має зручнѣсть и цѣкавѣсть до ручныхъ робѣтъ тесельскихъ и столярскихъ. Порадивъ отже инспекторъ учителени, просити окружу раду школѣну, щоби его на коштѣ повѣтового фонду школѣного побѣла на науку до промысловой школы кошыкарской вь Ярославля, а за то бнѣ побѣльше учивъ-бы дѣтей школѣныхъ сего промыслу. П. Чеснокъ вѣнѣ заравъ таку просьбу и за причиною п. инспектора одержавъ бѣ окружномъ радѣ школѣной вь Перемысли запомогу вь квѣтѣ 65 зр. и вѣзавъ, абы заравъ удався на науку до школы кошыкарской вь Ярославля.

Вь мѣстѣхъ таждѣхъ выучився п. Чеснокъ робѣтъ кошыкарскихъ и дѣставъ свѣдо-

тво зѣдобности, а выорудувавши потѣмъ бѣдъ ц. к. красной радѣ школѣной 100 зр. на закупно потребного начиня, зачавъ зарабѣт учить дѣтей школѣныхъ кошыкарского промыслу (розумѣясь по-за годинами предметѣвъ школѣныхъ). Черезъ три роки досихчасово науки выучивъ сѣй п. учитель бѣльше дѣтей школѣныхъ кошыкарства такъ, що тоті школярѣ вь Торкахъ выроблюють не лишѣ кошки рѣзного рода, малі и великі, навѣтъ салѣновы на цѣты, але роблять такожъ крѣсла, фотелѣ, канапки, столѣны и куфѣры. Часть такимъ способомъ выробленыхъ рѣчей лашаютъ школярѣ вь школѣ, зъ того має користъ школа и учитель, а якусь часть роблять собѣ, а навѣтъ розвозять по сусѣднихъ сѣлахъ и до близкого мѣста Черемышля и торгують по 1—5 зр. за одинъ предметъ.

Вь такий способъ злучено зъ народною школою вь Торкахъ пожитокъ практичный и засѣбно межѣ народѣ одну гадузъ промыслу, приносячу реальну користъ, а могучу колись послужити до вытвореня промысловѣвъ зъ народу, котрі маючи ремѣсло вь рукахъ и зарѣбокъ одѣтний, не потребували-бы причиня-тись до дѣланя землѣ.

Такъ могло-бы дѣятись у многихъ нашихъ школахъ сельскихъ. При неодѣй школѣ суть учитель зъ рѣзными вьродженями зѣдобностями, а що побѣла статистичного обрахунку есть вь Галичинѣ 57 школѣ промыслово-господарскихъ, и для ширеня промыслу суть краєвы и повѣтѣвы фонды, — то велику праслугу могли-бы зробити ц. к. о-кругный инспекторы и пп. учителя для народу, коли-бъ такъ поступили, якъ вь описанѣмъ сѣлѣ Торкахъ. Наука промыслу у школахъ по сѣлахъ могла-бы богато причинитись до поднесеня добробуту народу.

На такий курсъ для учительѣвъ народныхъ надавались-бы слѣдующі школы: а) школа ветеринаріи у Львовѣ, б) школы торговельно-промысловы у Львовѣ, Краковѣ и Сокалі, в) курсы фаховы для робѣтъ жѣночыхъ у Краковѣ и Львовѣ, г) школы назѣвъ рѣбнѣвичъ вь Дублянахъ, Городенѣ и Ягольницѣ, д) школа назѣва лѣсова вь Болеховѣ, е) школы коронкарскы вь Канчузѣ, Закопанѣмъ и Мушинѣ, ж) школы кошыкарскы вь Ясѣ, Ярославля и Уланѣвѣ, з) школа сницарска вь Закопанѣмъ, и) школы огородничѣ вь Черниховѣ, Львовѣ и Тарновѣ, і) школа столярска вь Станиславѣ, к) школы гончарскы вь Коломыи и Товстѣмъ, л) школы колѣдѣйскы вь Товстѣмъ и Камѣнѣ, м) школа повѣровничѣ вь Радамѣ и школы ткацкы. А надто можна-бы послати зѣдобныхъ ку тому на курсы сѣву и музики и то богато причинило-бы пожитку для школѣ и для народу.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

На вчерашнѣмъ засѣданню палаты посѣвъ ухвалено безъ дебѣты законъ о пѣлѣгахъ при примѣсѣ легализаційномъ, а бѣтакъ приступлено до дальшѣй дебѣты надъ справою фидекомису Дятрихштайндѣвъ и по довѣй тай досѣтъ горячѣй дебѣтъ ухвалено проектъ. Противъ сего голосували лишѣ лѣвни и молодѣ-Чехи. Вь дальшѣй дебѣтѣ ухвалѣла палата выдати судѣвъ посла Розадовского за оскорбу чести вь звѣстѣй справѣ памфлету на п. Федоровича, а бѣтакъ приступили до верификації выбору Блѣоха. При биткомъ набитыхъ галеріяхъ розпочалася дебѣта надъ сею справою. По вступной рѣчи референта Вебера промовивъ першій пос. Кай-зѣръ. Онъ азначивъ насампередъ то, що палата дуже невѣдѣвно собѣ поступила, коли такъ довго проволѣкала сѣю справу, а бѣтакъ сказавъ: „Коли-бъ я такъ бувъ антисемитомъ, то дуже бы жалувавъ, коли-бъ сѣ справа пропала. Блѣохъ прецѣ не має права бути выбранымъ, бо его титулѣ докторскій есть дуже проблематичной вѣртѣсти и бѣтъ не платитъ нѣякихъ податѣкѣвъ.“ Одатъ наводивъ бесѣдникъ богато ярныхъ фактѣвъ надухати при выборахъ. За Блѣохомъ выступивъ вь имени кола польского пос. Струшкѣвичъ и домагався затверженя выбору доказуючи, що при докладѣмъ обчисленю показуєсь, що Блѣохъ все таки одержавъ бѣльшѣсть голосѣвъ. Для кола есть то рѣвнодушно, хто бувъ-бы бувъ выбраный, чи Блѣохъ чи Быкъ, бо оба були-бы вступили до кола; ему ходитъ лишъ о справедливѣсть и дѣятѣло лишь домагався затверженя выбору Блѣоха. Хлюмецкій вь дуже довгѣй бесѣдѣ жадавъ, щоби сѣю справу бѣдѣстѣа ще разъ до комісії для точнѣйшого розслѣдженя. За признаніемъ выбору Блѣоха промовлявъ ще пос. Щепановскій, а Кайзѣръ говоривъ же разъ противъ, ажъ остаточно внесеніе Хлюмецкого бѣкинѣно и одобрено вь бѣбѣрѣ Блѣоха 135 голосами противъ 71.

Навѣт одбувался вь палатѣ посѣвъ послѣдѣе засѣданье а до субѣты закѣнчить свои работы и палата панѣвъ а тогдѣ наступитъ офіціально закрьтѣе австрійского парламенту. Всѣ проекты законѣвъ, котрі вже залагоджено вь комісіяхъ будутъ бѣдѣжѣн ажъ до осені.

Оногды одбулося перше засѣданье анкѣты для закона прѣтивъ піянѣства. Знаючи покликанъ зъ кругѣвъ ученыхъ высказалися за обмеженіемъ уживаня горѣвки и жадали, щоби енергично выступити прѣтивъ піянѣства та же обмежѣтѣсь лишъ на саму горѣвку, але матѣ на оцѣ такожъ и другі горячі нападки. Тѣ знаючи высказалися за предѣложеніемъ правительства, домагалися лишъ, щоби поодинокой постановѣ сего проекта закона були цѣе острѣйшѣ. Знаючи зъ кругѣвъ фабрикѣнтѣвъ горѣвки и шинкарѣвъ выступили прѣтивъ закона доказуючи, що законъ сѣй вь поодинокихъ своихъ постановѣхъ ставѣсь-бы лишѣ тягаремъ для найбѣднѣйшихъ

людей, бо люде, що тяжко працюють, не можутьъ обѣйтись безъ горѣвки. Обовязковѣе чѣще горѣвки вь державныхъ заведеняхъ признано одновѣднимъ и можливимъ. Великої ваги була на сѣмъ засѣданню бесѣда професора гигієны, Грѣбера, котрый доказувавъ, що всѣ алкогольскы напѣтѣкы суть шѣдливѣ. Организмови людскому шѣдять не лишѣ надмѣрне уживанье алкоголя, але навѣтъ уживанье вь мѣру; хочъ не можна доказати, що-бы той, хто мѣрно уживавъ горѣвки, живѣ корѣше, то все-жъ впливъ горѣвки на характеръ поодинокого чоловіка и на его вѣртѣсть социальну есть великой ваги. Онъ звертає на одну рѣчь увагу, а именно на той фактѣ, що жады мають вь собѣ якусь надзвичайну жѣзненну силу и невсильну енергію, чимъ бѣдѣзначаються бѣдъ другихъ племенъ Европы, а они — якъ звѣстно уживають дуже мало горѣвки. Антисемиты могли-бы отже чѣе тѣмъ енергичнѣше вести борбу зъ жѣдами, наколи-бъ середѣ хрѣстіанского населеня шѣрили тверезѣсть. Найлѣпшимъ средствомъ до снѣженя піянѣства есть просвѣта вароду при помѣчи народной школы.

Дня 15 с. м. припадали 20 гѣ роковины санкціонованя закона школѣного зъ 1869 р. Либерально-центрѣлистична прѣса святкувала сѣ роковины торжественно и устраивала всюды, де лишѣ могла, одповѣдѣй манифѣстації. При сѣй нагодѣ вручено такожъ адресу Шмерлингѣвъ, котрый обходивъ ювилѣй 60-лѣтній службѣ своей зрѣблено овацію такожъ тѣмъ, що своего часу причинилися буди до ухвалѣня закона школѣного а именѣю Газнерѣвъ, Берѣви и Германѣвъ.

„Моск. Вѣдом.“ посвящаютъ гр. Толстѣму дошму агадку и при сѣй нагодѣ розпѣсують-ся широко о его плямѣ знесеня земствѣ та кажуть, що гр. Толстѣму не судилося дожѣти сповненя той реформы. Смерть его додѣсть его противникамъ новой дѣвѣны новыхъ надѣй, але они дуже ошибаются, коли-бъ думали, що зъ смертѣю гр. Толстѣго згинувъ та-кожѣ вь той напирѣмъ державной политикѣ Россіи, котрой звѣчайно называють системою Толстѣго. „Вь Россіи не можна заступити системы одного министра, системою другого, якъ вь краяхъ, котрыми управлѣя хлѣвѣа забѣганка японскѣ партіи. Гр. Толстѣй стрѣмѣвъ до скрѣпленя подставѣ російской державы не зъ власной волѣ, лишъ зъ высшего прика-зу. Хѣдъ подѣй, якѣ поступали вь Россіи вь послѣднихъ рокахъ одна по другѣй, дають найбѣльшій доказъ, що вѣнѣон системы у насъ не може бути, якъ та, котру выробила тысячѣлѣтна истѣрія Россіи и котра перейшла вь кровь и кости народу, котру олошлено вь найвысѣмѣмъ манифѣстѣ вь дѣя 29 цѣвѣтня 1831 а котрой гр. Толстѣй такъ вѣрно служавъ. Зѣ взгляду на то не можна побоюватѣсь, що на-слѣдѣникъ гр. Толстѣго пѣйде вѣнѣою дорогою, а не тою, яку вымагають интересы Россіи и воля монарха.“

Товариство парѣходной плавы на Дунаю кн. Гагарина выбудовало вь Рени 12 великихъ пѣнѣтѣновѣвъ, при помѣчи котрыхъ буде можна легко дѣставѣтѣсь на другій берегъ Дунаю.

Зъ Варшавы доносятъ, що тамошного начальника заряду царскихъ палатѣвъ, ген. Гриневича, покликано до Петербурга, що має стояти вь звѣзѣи зъ прѣѣздомъ царя до Варшавы.

Вь Франціи порушено гадку выставити першѣму президентѣви французской республики Тієрсови памятникъ. Гадку ту поддала газета La Parti National и она знайшла дуже скоро одобрѣнье вь широкихъ кругахъ умѣренныхъ республиканѣвъ. Редакція згаданѣй газеты одержала множѣство писемъ одъ найзнаменитѣйшихъ мужѣвъ зъ заявленіемъ, що они готовы приступити до комитету для здвѣгненя сего памятника. Декотрі зъ тыхъ писемъ мають навѣтъ значеніе политичне. Такъ пише Леонъ Сей: „Имя Тієрса може нѣнѣ статися покликѣомъ до сполученя всѣхъ консервативныхъ республиканѣвъ, бо лишѣ така политика, яку державѣ Тієръ до самой смерти, може скрѣпити консервативну республику, котру бѣзъ оснѣувавъ.“ Жиль Ферри азначує вь своѣмъ писемѣ, що Тієръ бувъ вѣнѣватѣмъ основателемъ парламентарной республики, а Лѣноєль прѣгадує мѣвъ-бы прѣрѣчы его слова: „що має народу, скоро нѣтъ навѣучатѣ агитації, готовѣ дуже легко кнѣутѣсь вь обѣнѣа першого лѣнѣшого авантюриста, щоби одѣтѣвъ за кѣлька дѣѣвъ безмѣжной свободы заплатити двадцѣлѣтнюю неволю.“ „Навѣтъ же — пише Марсѣрь — имя Тієрса повинно бути окликѣомъ всѣхъ Французѣвъ, що стрѣмѣтѣсь до порядку и свободѣ.“

Зъ всѣхъ снѣхъ бѣзѣвоѣвъ выхѣдитъ то одѣно, що вь Франціи настала тепѣрь велика охѣта зѣбрати подѣ вмѣнемъ Тієрса всѣхъ умѣренныхъ республиканѣвъ, якихъ бы они не были бѣдѣнѣи а котрі мабуть памятають добре слова Тієрса: „Республика буде або консервативна або еи не буде зовсімъ“, але легко предѣдѣтѣи, що скрайні елементы не схѣчуть о тѣмъ чѣта и скорѣе выберутъ зъ повѣшеной альтернативы другѣе, якъ перше.

Межѣ Францією а Голландією настали споры что-до границъ новыхъ частѣй Гуяны. Обѣ державы згодилися були вже давнѣйше, щоби вь сѣй справѣ рѣшавъ мировой судѣ, а тепѣрь прийшло до того, що и мировой судѣ не поможе нѣчого, бо Голландія выступила зъ новыми претензіями.

Зъ Бѣлградѣ доносятъ, що сербска реген-тія просила мѣтроп. Мѣхѣила, щоби бѣтъ не привѣвъ нѣякого демонстративного принѣтѣя зѣ стороны либерѣлѣвъ а мѣтрополитѣ одѣвоѣвъ регентіи, що бѣтъ хоче прѣѣхѣтѣи до Сербіи зѣвѣсьмъ тихо и спокойно и вь тѣй цѣли розѣсѣлавъ такожъ писѣма до своихъ прѣнѣли-

вдвѣ зъ просьбою, чтобы они не устраивали ему никакихъ торжествъ, бо онъ не есть никакой особю политическою, не хоче мѣшкаться до податки и не хотѣвъ-бы, чтобы Сербія мала черезъ его приѣздъ яки хлопоты.

НОВИНКИ.

— **Зъ руского народного театру.** Въ Зборовѣ розпочавъ нашъ театръ представлення, одогравши передачу „Запорожца за Дунаємъ“ Артемовского, а вчера „Лихий день“ и „Тато на заручинахъ“ Григоріевича а такожъ „Вечерницѣ“ Нѣщинского Нинѣ йде „Гаспароне“, въ субботу „Домъ отвертый“ Балудного, въ недѣлю „Павло Подуботокъ“ Іос. Варвѣньского, а во вторникъ (21 с. м.) на послѣднєе представлєнє „Баронъ цыганскій“. Першій представлення збѣрали досить численну публику якъ изъ Зборова и зъ окрестности. Зборовска интеллигенція занялася щиро театромъ, особливо Вп. лотаръ Онискевичъ ставъ шедримъ и горячимъ его покровителемъ. Надѣялись належити, що и слѣдующій представлення выйдуть що-до участі публики не менше коротко, особливо-жъ повинна Зборовщина звернути увагу на недѣльне представлєнє „Полуботка“, котрого незабутый а такъ передчасно погашей авторъ провѣвъ въ той сторонѣ значну часть своего жита, тутъ працювавъ для руской словесности и тутъ закончивъ житиє. Дятого мы повинѣ одобрѣмо то, що дирекція рѣшилася выставити въ Зборовѣ „Полуботка“, и що тымъ способомъ дастъ найближшимъ автора нагоду помянути его не злымъ тыхимъ словомъ. Скончивши представлєнє въ Зборовѣ має театръ одѣхати до Камѣнки струмиловои.

— **Въ справѣ катихизмъ въ школахъ львовскихъ.** Въ наслѣдокъ дописи зъ Львова помѣщено въ ч. 86 „Дѣла“ подъ заголовкомъ: „Одна зъ причинъ упадку нашего обряду“ достала наша Редакція кѣлька листовъ изъ провинціи и зъ Львова, де родичѣ, одначо дѣвчата свои до одной дѣвоичи школы львовской, не только повинѣ утверждать наведеній въ той дописи замѣты противъ руского катихизма, але наводять ще й больше. Одинъ священникъ пише намъ, що приневолений до науки религіи оплачувати особну учительку, а одинъ звѣстный Русинъ патриотъ заявляе, що зъ слѣдующимъ рокомъ, хочъ противъ своего пересвѣдченя, але для добра дитины запише еи на выклады религіи польского катихизма. Отъ до чого може допривести рѣшудность и недобѣды, доведена до границъ нечуванныхъ! Мы думали, що бодай наша допись выльне трохи на дотычного о. катихизма и онъ хочъ трохи поправиться, та бодай дѣтей до церкви прикличе. Де тамъ! Дѣв недѣль минуло, а нашѣ дѣти церкви не видѣли; а наука религіи ведеся, а властиво не ведеся, такъ само якъ давнѣйше! Чи вже на то рады нема? Чи есть у насъ ординаріатскій комисаръ? Поляки-катихизмъ дѣлаютъ совѣсно про школу и комисарѣ ординаріатскій провѣрюють ихъ працю, — а у Русинѣвъ того нема! Одысываемся теперь до особы самого Впр. о митрополита и просимо о зараженіе злему. На разѣ, але вже остатний разѣ, не называемо имени дотычного о. катихизма; называемо-жъ въ день по недѣли або святѣ, чи дѣти були въ церкви... чи поплелися за польскими дѣтьми до костела.

— **Про справу тысяченику такъ пише повѣ-официальный корреспондентъ львовскій до Сзас-у, знаючи еи, якъ самъ пише, зъ автентичного жерела (найновѣйшѣе зъ актовъ намѣстничества):** На о. Абрисовского, пароха въ Тысьмениці, жалувалися парохіане одъ кѣлькохъ лѣтъ у духовныхъ властей. Жалувались они, що жадали о. Абрисовского за тѣбы духовный лѣбы-то надо великій, що лѣбы-то не тактовно обходиться съ людьми, що лѣбы-то мѣститься на тыхъ, котрі провинились въ де-чѣмъ противъ него. Се доходили духовный власти одъ р. 1886. Епископъ Юліанъ, розглянувши жалобы мѣщанъ, осудивъ, що найлучше буде, коли о. Абрисовскій перенесетъ на нашу парохію, и о то має постаратися до конца року 1888. Але що заходили рѣзніи перешкоды и не дозволяли на то односины родинні та мастковій о. Абрисовского, то епископъ Юліанъ продолживъ вызначеній речянецъ перенесеніи о. парохіи до конца червня сего року. Думавъ певно, що за той часъ обійдется безъ жалобъ. Тымчасомъ сѣмъ мѣщанъ тысяченицкихъ зголосило въ старостѣ въ Товмача, що переходять на православіе. За причину того кроку подали, що хотѣть выдобрѣтись зъ-подъ духовной опѣки о. Абрисовского, а заромъ признали, що не мають нѣ найменшого понятя, що се есть православіе. Коли въ старостѣ представили имъ значныя за годочного переходу на православіе, они взяли назадъ свое заявлєнє, а просили лише, чтобы перенести о. Абрисовского зъ Тысьмениці. Вкѣнци заявляе корреспондентъ рѣшучо, що доходження не выказали нѣ найменшѣе познаниа якоисъ московско-фильской агитаціи. А що мѣщане заявили себе за православіе, то по думцѣ дописувателя Сзас-у причиною сего есть хронична пропаганда православія „Червоною Русею“ и обществомъ им. Качковского, котрі „основують народъ за тою назвою и роблятъ еи симпатичною“. За-дѣя того корреспондентъ взывае власти духовный, чтобы заборонили такі выдавничества „зъ явно анти-католическими тенденціями“, тымъ больше, що „якъ въ вѣдомъ, такі выдавничества знаходить предплативѣмъ, опѣкуновъ и пропагаторѣвъ середъ руского духовенства“. — „Червоная Русь“, одповѣдаючи на тѣ елюкубраціи корреспондента Сзас-у, бачить причину инвективъ на „Червоною Русь“ мѣжъ иншимъ также въ томъ фактѣ, что она протѣстуетъ противъ планѣвъ Еписарха, котрый хоче одбудувати Польшу и королевство Киевское..

— **Михайло Егграфовичъ Салтыковъ** уродився въ р. 1826 въ селѣ Спасковѣ, тверской губерніи. До школы ходивъ въ царско-сѣльскомъ лицее до року 1844, а одтакъ вступивъ до правительственной службы въ Петербургъ, де служивъ до р. 1848. Въ р. 1847 появились его першіи литературный творы, именно короткіи шкицы, подписаныи псевдонимомъ Щедрина. Въ томъ часѣ познакомився бѣзъ Тургеневомъ, братьи Достоевскими,

котріи также въ томъ часѣ розпочали свою литературну дѣяльність. Тогдѣ то войшовъ Салтыковъ до кружка Петрашевского, а коли въ року 1848 выкрыли сей кружокъ, многихъ членѣвъ его покарали засланыемъ въ каторжніи работы. Салтыковъ, яко менше скомпромитованого, лишь за-дѣла выпечатана своего твору „Запутанное дѣло“, выслали въ дорожѣ административной зъ Петербурга до тверской губерніи и приѣхали до службы въ канцелярію тамошного губернатора. Обѣмъ лѣтъ не писавъ онъ нѣчого, а за то що-разъ выше поступавъ въ своей службовѣй карьерѣ, въ котрой дослужився гѣдности вице-губернатора. Доверва въ р. 1856 выдѣвъ подъ псевдонимомъ Щедрина два томы знаменитыхъ шкицы сатирическихъ подъ заг. „Губернскіе очерки“. Публика приняла сей творъ зъ великимъ одушевлєнемъ, а критикъ Добролюбовъ повывавъ его великими похвалами. Одъ того часу Щедринъ не перестававъ писати, а одъ р. 1863, коли подався до димсіи и поселился въ Петербургъ яко сотрудникъ мѣсячника „Современникъ“, майже що мѣсяца появлялися его новы творы. Важнѣйшій отей: „Исторія одного города“ (описаній подѣль Глашова, а подъ тымъ розумѣвъ авторъ Россію; есть се величезна пародія исторіи Россіи, именно 18 столѣтіи, и российскіи историкѣвъ; въ стилѣ Рабеляе подѣвъ Щедринъ силуетки Петра В., Александра І., Аракчеева); „Благонамѣренныя речі“, рядъ майстерскихъ образѣвъ российскои сусѣльности по знесеню панщины; „Господа Ташкентцы“, суть то плохавіи чиновники, що розлазяться по губерніяхъ зъ окомкомъ „наживатись“; „Помпадуры и помпадуриши“ представляютъ высшихъ урядниковѣвъ провинціальныхъ, губернаторѣвъ зъ ихъ помѣщиками; „Въ средѣ умѣренности и акуратности“ змалюваній дробній чиновники провинціальной. Коли найзнаменитшій писатель російскій (Гоголь, Достоевскій, Толстой, а навѣтъ въ части Тургеневъ) на старѣ лѣтъ выдавали плохшій творы, попадали въ мистицизмъ, мѣвъ-бы не розумѣвъ найновѣйшихъ змѣганъ сусѣльныхъ, то Щедринъ представлєнє цѣлкомъ инакше. Именно одъ року 1875, коли Россія на нѣтъ путаеся въ розгаръ вѣходной кветіи, а у внутри кишить одъ змѣганъ сусѣльности и молодежи (агитатіи, проповѣдуванє мѣжъ народомъ революціи), его сатира обнимае цѣлоразъ ширій круги, глубше и основнѣйше вглядѣе въ тѣ раны и боля сусѣльности. Появляються майстерскіи образѣвъ, якъ „Современная идиллія“, „Не оконченныя пѣсни“ (лишь покачки шкицы, бо дальшій не пустила цензура), „Помехонскіи сказки“ и тымъ подобній. — Же невыльчиво недужій пише Щедринъ „Господа Головлевы“, а послѣднимъ его творомъ и найкрасшимъ, писанымъ майже подчасъ коная, есть „Помехонская старина“, згадки зъ молодецкихъ лѣтъ, цѣлыи ряды панѣвъ и селянъ зъ чѣсовъ панщины. — Россія страгала въ Щедринѣ талантъ, котрый буде довгѣ лѣта свѣтиломъ якъ въ еи литературѣ, такъ и въ литературѣхъ вѣсѣхъ освѣченыхъ народовъ Европы.

— **Огнѣ.** Дня 12 н. ст. мая, въ недѣлю досвѣта займився огонь въ селѣ Добровѣльнѣхъ, пов. калуского и зничивъ три хаты, двѣ стодоли и стаиню. Школа надъ 1000 зр. небезпечена. Одна пѣляка грозила вже неразѣ, что себе подпалить та село пустить зъ дымомъ та доконала своего дѣла въ минувшу недѣлю. Напавшись здорово, подпалила свою хату а одъ того займився два другіи господарства. Побачивши свое дѣло, утѣкала до Калуща, але еи придержали. — Того самого дня, о 9-той год. вечеромъ, згорѣла въ Пойльѣ коршма и стаиня, а въ нѣй одинъ конь. Коршма була обезпечена и вже кѣлька разѣвъ займалася. Жидѣвка пошла вечеромъ зъ лѣхтарнею до стаинѣ доити коровы, а вертаючи забула взяти лѣхтарню, та одъ того и займився огонь.

— **Жертва першихъ громѣвъ.** На поляхъ села Княжого, пов. золотѣвского, убивъ грѣмъ дня 8 н. ст. мая два коня, и поразивъ орючого селянина, котрого одратовано при скорѣй помощи лѣкарской.

— **Вчера въ роковины знесеня панщины, одслуживъ о. крп. Павловичъ въ Успенской церкви торжественное богослужєнє.** На богослужєнє явилось значне число людей.

— **Зъ Тернополя пишуть:** Дня 14 н. ст. мая выѣхавъ зъ Тернополя до Львова д-ръ Северинъ Дѣботоряскій, чтобы обогати посѣду краевого инспектора для школъ народныхъ и семинаріи учительскихъ. На дворѣхъ зѣльницѣхъ збѣралосъ велике число учителявъ школъ середнихъ и народныхъ, чтобы попрощатись зъ чоловікомъ, котрый на становици директора семинаріи учительской одтакъ гимназіи ухѣвъ зъединити собѣ загалне поважєнє и любовь у подчиненныхъ собѣ. Краева рада школьна поручила управу гимназіи тернопольской д-рови Ант. Косибѣ.

— **Подорожѣ наукова генерального штабу въ Галичинѣ** зачєна зъ концѣмъ сего мѣсяца. Шефъ ген. штабу фельдмаршалъ-поручникъ Бенъ выѣздитъ симъ днями самъ на мѣсце студіѣвъ, а члены ген. штабу выѣдутъся дня 26 н. ст. мая въ дорогу и приѣдутъ до Стры, де подыбають своего шефа. Стрый буде точкою выходу операціи, котріи мають вестись въ трехъ окремыхъ одѣлахъ. Генеральный штабъ покѣнчатъ сѣю подорожѣ наукову въ першихъ дняхъ липня.

— **Члены тов. „Академичне Братство“** устроили минувшю недѣль прогулку пѣхотою до Дубляна, де найшли сердечну гостину зъ стороны студентѣвъ тамошней вышней школы рѣльничной. При сѣвахъ и дружныхъ размовахъ продовжилася гостина до познои ночи.

— **Загалній Зборъ „Академического Круга“** не одбулися дня 4 н. ст. мая и назначенъ въ-друге на день 5 (17) мая въ III сали львовского университета.

— **Князя Сулковского** придержали въ Цюриху. Полиція вѣденска розбѣлаа оповѣщенє зъ портретомъ князя, а послѣ данныхъ могла сконстатувати, що князь утѣкъ при помощи двоухъ женщинъ Людѣ Вечеги, давной любовницѣ князя и еи приятельки Кар. Фридендерова. Также и еи сторожъ князя, слуга заведеня божевольныхъ, до-помѣгъ до той утечи. Вечеги одѣ давна старалася у власти, чтобы знесли курателемъ надъ княземъ, бо гадала, что князь розведєся зъ женою а ожєнитъся зъ нею. Вечеги мала заощаженыхъ

кѣлька тысячъ зр. и тѣ ужила до утечи князя. Выйшовши зъ заведеня заднюю фѣртую, поѣхавъ князь разомъ зъ загаданныи двома женщинами до помѣшканиа Вечеги а вечеромъ выѣхали всѣ зѣльницю до Швайцаріи. Въ Цюриху переслухали власти полиційной обѣ женщины и пустили на волю, а князя мають одставити назадъ до заведеня божевольныхъ. Слугу заведеня, що помѣгъ до утечи князя, оддано вѣденскому судуи карному.

— **Зѣльницѣ державній** заводять послѣпшій поѣзды мѣжъ Краковомъ а Мшаною долѣшною для заведеня купеческихъ въ Свововицяхъ, Рабцѣ, Закопанѣмъ и Шавниці, а также мѣжъ Краковомъ а Орлядо заведенъ въ Шавниці, Мушинѣ, Кри-ниці и Жегеотѣвъ. Поѣзды послѣпшій зачнутъ ходити зъ д. 1 червня.

— **Испытъ на державныхъ ветеринарѣвъ** зложили во вторникъ 14 н. ст. мая пп. Ив. Солтыкевичъ зъ Перевороска и Ник. Горюничій зъ Стры.

— **Въ польскомъ театрѣ львовскомъ** выставили фарсу Kawalerski pokój до wyupajęcia, де авторъ выставивъ въ уста героя сѣи фарсы кѣлька насмѣшковъ зъ сегорѣчного вѣча академичного. Присутній академики змусили однакъ автора голоснымъ негодованьемъ и поиканьемъ до залишеня дальшихъ насмѣшковъ того рода.

— **Де-що изъ статистики.** Статистика есть и займачо и важна наука. Колись було инакше, якъ люди не умѣли собѣ помощи въ науцѣ, не користаючи зъ статистическихъ датъ, не знаючи еи прикметъ. Ажъ сего столѣтіи бельгийскій Quetelet (1796—1879) учинивъ съ статистикѣ гѣдну науку; онъ мавъ, правда, попередниковъ, котріи трудилися на томъ поли вже одъ року 1660, але они не довели до такихъ великихъ результатовъ. — Отъ вглядѣмо напередъ въ статистику зѣльницѣ. Число пассажирѣвъ на всѣхъ зѣльницяхъ землѣ выноситъ рѣчно кругло 1.600 миллионѣвъ. Зъ того числа припадає три четверти, т. е. 1150 мил. на Европу, а зъ той величезной цифры знова 550 мил. на саму Англію. Въ роцѣ уживає подорожніи зѣльницю каждый мешканецъ въ Англіи 17-6 разѣвъ, въ Бельгіи 10-3, въ Швайцаріи 7-7, въ Нѣмеччинѣ 4-8, въ Франціи 4-5, въ Австріи 1-2, и т. д. Шо-до дальшихъ цытанъ, кѣлька неча-сливыхъ пригодѣ лучаєся на зѣльницяхъ, одновѣдає статистика: одъ року 1842 до 1881 було всего лишь 29 великихъ нечасливыхъ пригодѣ на зѣльницяхъ, при чѣмъ згинуло близько 1200 оебѣвъ (коли тычасомъ въ остальныхъ сорокъ рокахъ послѣдъ дѣла американского адмирала Георгіи Преблѣе 144 кораблѣвъ затонуло зъ необчисленою масою людей). Число забитыхъ на зѣльницяхъ оправдѣ мале, коли зважити, что на цѣлой землѣ денно больше якъ 4 мил. подорожнихъ бѣде зѣльницю. Въ Австріи припадає въ роцѣ 1881 одинъ смертельный выпадокъ на 16 миллионѣвъ, одно покарѣченє на 1-4 миллионѣвъ пассажирѣвъ, а въ Нѣмеччинѣ 1 забитый на 7 а 1 покарѣченный на 0-6 миллионѣвъ подорожныхъ. Въ Англіи, въ томъ матерѣмъ краю нашего новочасного зѣльничества, котра въ роцѣ 1881 везла надъ 622 мил. подорожныхъ, було забитыхъ въ томъ роцѣ 108 а покарѣченныхъ 1854 пассажирѣвъ. Якийсь французскій статистикъ объясиль, что коли-бъ н. пр. хотѣвъ хто бути убитымъ на французскихъ зѣльницяхъ, то мусѣвъ-бы денно 10 годѣвъ послѣпшимъ поѣздомъ ѣздити черезъ 7.439 лѣтъ. — Статистика вглядѣе также въ тайны людского жита. Она учитъ насъ на примѣрѣ, что въ Нѣмеччинѣ умирає 10.000 людей на деліріумѣ, а 46% караныхъ по взынцяхъ суть пѣлякии наложными. Въ Берлинѣ есть теперь 11.169 шикѣвъ, коли въ роцѣ 1860 было лишь 3.637 такихъ лю-калѣвъ. Той самъ доказѣ, что алкоголь має звязъ зъ злочинствами, подѣе также статистика аме-риканска, де на 11 убійствъ припадає 10 зъ пѣлякии. — Дальше статистика подѣе даніи о про-свѣтѣ. Довѣдуємось, что Нѣмеччина посѣдає теперь 22 университетѣвъ зъ 2011 учителями а 25.444 студентами, Австрія 10 унив. зъ 979 учител. а 15.573 студ., Россія 8 унив. зъ 709 учител. а 10.305 студ.; Португалія, Греція, Сербія и Туречина мають по одномъ всеучилищу. — Послѣ вѣ-роисповѣданя есть на свѣтѣ 750 миллионѣвъ не-христіянъ, 190 мил. католикѣвъ, 108 мил. проте-стантовѣвъ, 80 мил. грецкого обряду, 15 мил. ин-шихъ христіянъ, магомеданъ 85 миллионѣвъ а жи-дѣвъ 7 мил. — Инша зѣветка та, что наибѣгаче-полю на жены есть Португалія, бо на 1000 муж-чинъ припадає 1084 женщинъ. Сильна надѣбра мужичинъ есть въ Греціи, де на 1000 мужичинъ рахують лишь 906 женщинъ. — Важною для культуры народѣвъ есть потреба паперу, якъ статистика еи выказує. Всѣ фабрики папѣрной ин-дустрии выдаютъ рѣчно 952 миллионѣвъ кильграм-мѣвъ паперу. Половина зъ того (476 миллионѣвъ) зуживаєся на друку. Одинъ статистикъ объясиль, что Россіиный расходъ рѣчно 1 фунтъ паперу, Австріецъ 3 1/2, Французъ 7 1/2, Американецъ 10 1/4, а Англичанинъ 11 1/2 фунтѣвъ. Французскій уряд-никъ почтовый объясиль, что каждый Англича-нинъ въ 10 дняхъ 2 листы пише а 2 достає, ко-ли зновъ Болгаре такъ мало журятыя своими крѣвными та знакомыми, что пересѣчно въ 3 ро-кахъ лишь одинъ разѣ листъ експедируютъ. — Про-консумцію кавы та пива подѣе статистика, что наибѣльше кавы спивають въ Бельгіи, де на ро-къ пересѣчно 9 фунтѣвъ кавы выхѣдитъ на одного чоловіка, а въ Австріи 1 1/2, фунта. Пива спиває одинъ мешканецъ въ Лондонѣ рѣчно 188 а у Вѣд-ни 131 литрѣвъ включно зъ жѣнками и дѣтьми. — Въ загалѣ статистика розказує про все и про-каждо рѣчь. Повѣдає она, что на 80 людей має-только одинъ чоловікъ цѣлкомъ здоровій зубы, а въ Пѣвѣнчѣй Америкѣ есть 17.000 дентистѣвъ. — Также показує, что у войнѣвъ на 60 выстрѣ-ленныхъ патронѣвъ а 8 выстрѣльнѣвъ зъ канѣныи лѣ-ви одинъ воиакъ буде застрѣльнѣвъ або зраненый. — И зъ статистикою часомъ робять играшку. Такъ въ Берлинѣ звыскъ бувъ одинъ чоловікъ-стоити коло величавого памятника подѣе дощу и давнѣсь меланхолично на него. Въ великомъ мѣстѣ не звертаєся на кого-будъ увагу, а что до-того подѣеся слоты. Ажъ ось одного дня при ве-ликомъ дощи стоитъ той самъ чоловікъ коло па-мятника — а его занытує одинъ кругленькій па-нокъ, что онъ завѣдѣвъ тутъ робить? чѣго такъ сумно вдвляєся въ памятникъ? Тогдѣ розвес-лился философъ и сказавъ: „Я, бачите, хотѣвъ

сконстатувати процентъ цѣкавыхъ а вглядѣно ми-лосердныхъ душъ и ось маю вже результать: „на 426 оебѣвъ, что перейшли по-при мене, вы лане, першіи, что до мене забѣсѣдували!“ Сказавъ то и поїшовъ урадованый. — В. Б.

— **Дробній вѣсти.** Президентъ трибуналу каса-ційного Шмерлингъ святкувавъ вчера торжество 60-лѣтної службы правительственной. — Совѣт-никъ львовской полиціи д-ръ Зено Короткевичъ почавъ одъ вчера урядувати. — Здоровѣе кн. Адама Сабіги и кн. Леоновой Сабіжины значно поправилось; атаки апоплексичной у кн. Адама не повторіються. — Вчера пустили по разѣ пер-шій вынду на вежу Айфеля въ Парижи а хотѣи не було погоды, то въ первой годінѣ розпродано 500 билетѣвъ. — Вчера було у Львовѣ въ тѣни 23° R а на сонці 30° R тепла.

— **Подяка.** Неждола погорѣльцѣвъ зъ Опакъ тро-нула и далекого нашего сусѣда Вр. о. Федусевича зъ Стры, бо зваливъ ласково прислати для нихъ на мои руки подмогу грошеву, за котору складоу ему сердечну подяку. Стефанъ Кишицъ парохъ Опакъ, почта Подбужъ.

Надѣсланє.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, что выльчилась простѣмъ средствомъ одъ 23-лѣтної глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ того сред-ства по нѣмкѣи переслати дарѣмъ всѣмъ бажающимъ. Адресъ I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Посмертій — — — оповѣстки.

Іоанъ Павликевичъ, священникъ-ювилѣтъ и па-рохъ въ Ферескули, дек. косовского, умеръ въ 80 р. жита и 54 р. священства. Вѣчна еи память!

Наука, штука и литература.

— **О новеллахъ и повѣстяхъ Т. Шевченка** умѣтивъ Іосифъ Новачекъ другу половину своей студіи въ Недѣльн-ыхъ List-ахъ яко додатку до Нас-у Наго-да зъ дня 12 н. ст. цѣвѣния. Тамъ дотыкає п. Новачекъ соціальной стороны новелъ и повѣстей Шевченка. „Що только тутъ выповѣвъ Шевче-ко, все вываживъ зъ душѣ зъ пересвѣдченя, все живе... Психологична его пометливѣсть зачуловує читателя, знающего майстрѣвъ европейской повѣ-сти — Тургенева, Достоевского, Л. Толстого, Елюта, Галевія — своєю вѣрностію, глубиною и новостію.“ Кончить-же свою статью такъ: „О но-веллахъ и повѣстяхъ Шевченковыхъ дастся о-казати только хвала, яка належитъ только избра-никамъ межи смертельниками.. Я бувъ бы радъ, коли се, что мое невправне перо написало, збудитъ охоту прочитати Шевченкову книгу, а хто прочи-тає — певно поставитъ еи на почестне мѣсце въ своей библиотѣцѣ...“

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— **Конкурсы.** Президія краевой рады школьной розписує конкурсъ зъ речинцемъ до 25 мая с. р. на чотири мѣсца учителявъ въ гимназіи въ Бох-ни, а то а) на два мѣсца учителявъ классной филологіи; б) на одно мѣсце учителя языка нѣ-мецкого, яко головного предмету и филологіи клас-сичной, яко побочного предмету; в) на одно мѣ-сце учителя математики и физики.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— **На фондѣ стипендіи им. Шевченка** жертву-вавъ Флов. п. Іос. Онискевичъ, нотаръ зъ Зборо-ва, 10 зр. и тѣ грошѣ приславъ на нашѣ руки о. Петро Богачевскій зъ Гарбузова.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 16. мая. Гр. Таффе одповѣдавъ на интерпеляцію пос. Карнерога въ справѣ ухвалы вѣча католичского о свѣтской власти папы и сказавъ, что правительство не видѣло потребности займатися сѣю справою, бо ухвала сѣя не має жадного впливу на заграничну по-литику державы. Въ одповѣди о страйку трам-вайсѣмъ сказавъ гр. Таффе, что войско и по-лиція не переступало законныхъ границъ. Шо-до антисемитизму, то сказавъ, что праві-тельство выступає рѣшучо противъ всякой нетерпимости вѣроисповѣдной. Впрочемъ на-дежитъ то до сусѣльности, чтобы панувала згода.

Вѣдєнь 16. мая. Цѣсаръ приславъ Шмерлингову власноручне письмо, въ котромъ высказує еи признание и подяку за его пре-даниѣсть и вѣрность та совѣстну управу трибуналу найвысшого. — Приѣхали тутъ король и королева данска и князь черно-горскій.

Пештѣ 16. мая. Либеральная партія при-стала на основанье наукового заведеня „Ру-дольфинумъ“ зъ державно-католическимъ харак-теромъ.

Берно 16. мая. Подорожѣ италійского короля черезъ Швайцарію буде мати харак-теръ официальный. Рада звязкова постановила вы-слати до Базилѣ троухъ делегатѣвъ на пови-таньє короля.

Прага 16. мая. Цѣсаръ давъ вже санкцію на одкрытє ческого банку краевого.

Парижѣ 16. мая. Знатокъ потвердили, что револьверъ Перрена бувъ набитый лишь салпыми набоями. Перрена оддано подъ судъ полиціи.

Тифлисъ 16. мая. Приѣхавъ тутъ шахъ перскій и станувъ въ царской палатѣ. Пови-таньє его було дуже торжественное.

Звертаю увагу на апост. п. Рудольфа Вайн-
реба, поміщений в ньому числі „Діла“
і поручаючий свій склад води мінеральної. Те-
пер відповісти пора до пити води мінеральної,
тому гадаю, що П. Т. Публіка покористуєсь
тим оповіщенням.

Пореписка Редакції і Адміністрації.

Воч. Из. Мис. в. Лешнов. Сибіанік. Велано.
— Воч. о. Вол. Дор. в. Айтат. 4 зр. мы одер-
жали.

Курсъ Львівскій

зъ дня 15. л. мая 1888.

Акции за штуку безъ купона.	Плат. Жал.
Зелз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	205 75 205 75
Зелз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	235 25 235 75
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	289 — 289 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— — 116 —
Листы асфальт. за 100 зр.	
Банку гипот. гал. 5% а. в.	100 40 — 101 40
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдос. зъ 10% прем.	103 4 — 104 40
Банку красвого 4 1/2% а. в. выдос. 51 л.	97 50 — 98 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	00 75 — 101 75
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	94 — 95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. выдос. 37 л.	100 75 — 101 75
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. выдос. 41 1/2 л.	94 — 95 —
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. выдос. 52 л.	98 7 — 99 75
Листы довший за 100 зр.	
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%)	57 50 — 59 50
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%)	48 — 50 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% выдос. в. 15 л.	— — —
Облиги за 100 р.	
Индустриал. галицк. 5% м. к.	105 — 106 —
Комунальн. Банку красв. 5% 1 емас.	100 50 — 101 50
Позички красв. зъ 1813 по 5% а. в.	101 — 106 —
Позички красв. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	95 50 — 97 50
Лосы:	
Мѣста Кракова	26 — 28 50
Мѣста Станиславова	36 — 38 50
Монеты:	
Дукать цѣсарскій	5 61 — 5 71
Наполеондоръ	9 39 — 9 49
Полъимперіалъ	9 65 — 9 75
Рубель сѣрный	1 36 — 1 48
Рубель паперовый	1 26 — 1 28
100 марокъ нѣмецкихъ	57 50 — 58 50

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславова, Перемышля,
Тернополя, Дрогобыча, Коломыи, Стрия,
Снятинѣ и Самборѣ

продается:

Косы по 20 кр. (бракъ), по 40 и 50 кр. (най-
лучшій).

Серпы по 25 и 30 кр.

Зъ фабрики братовъ Шулякевичевъ:

Паути Нр. I зр. 7-60, Нр. II зр. 11; Ко-
лѣница зр. 6.

Паузки-обгортачѣ до бульбъ въ двохъ
частяхъ 18 зр.

Розкладъ бѣды на золотникахъ державныхъ.

важный до 1 марта 1889

Приходить до Львова: о год. 1 15 въ ночь зъ Буда-
пешту, Лавочного, Стрия, Кросна, Хирова, Гусия-
тина и Станиславова; — о год. 8 06 рано зъ Су-
хон, Хирова, Стрия; — о год. 3 21 по полудни зъ
Сухон, Хирова, Гусиятина, Станиславова и Стрия,
— о год. 7 40 вечеромъ зъ Гусиятина и Ста-
ниславова.

Одходить до Львова: о год. 5 рано до Стрия, Ста-
ниславова и Гусиятина, Лавочного, Будапешту,
Хирова и Сгужа; — о год. 9 рано до Станисла-
вова и Гусиятина; — о год. 10 15 рано до Стрия,
Станиславова Гусиятина, Хирова и Сухи; — о год.
7 50 вечеромъ до Хирова и Сухи. 2238 68 —

Машины до шитья Зингера

ручнй и поелнй.

Спеціальнй для домо-
вого ужитку.

До выбору зъ шести най-
першихъ фабрикъ загра-
ничныхъ въ цѣнѣ бѣдъ
36 до 65 зр. на раты, за
готѣвку 10% дешевше,
гваранція 5 лѣтъ.

ВЕСНА

а зъ весною сотни пивовъ подъ видомъ
пестрыхъ агентовъ розданысь по
краю — глядѣти легкомысленныхъ, котрыхъ могли бы
обманити, а за то въ зашну дати имъ пошлѣду та-
диту за дорогй грошъ.

Вѣс тѣ пмалѣе съговѣрь, що Иванчикъ вже
не существує, або що Иванчикъ есть ихъ флѣсо,
або такожъ еси хто не хоче ему вѣрити, то высказе —
Ну я бѣдъ Иванчикого — и беруть задатки, котры
пропадаютъ. Вѣс тѣ брехитъ и обманства роблять то-
му, що дѣбать бѣдъ своего старшого шакра 25%,
за продажу машину. 2962 1—10

Такого меншуреса прошу взяти за обичку и вы-
кинути его дерми або окномъ, а опѣла обмѣти
руки.

ЮСИФЪ ИВАНИЧКІЙ

механик и торговля машинъ

Львовъ, готель Горюха.

Цѣнники высылаю на всѣ стороны.

Берненскій сукна

на порядне

весняне або лѣтне убранье
въ купонахъ по 3.10 метр. т. с. по
4 вѣденскій догъ одѣтъ купонъ, по
зр. 4 80 зъ вышайн. 28
зр. 6 — зъ добронъ 28
зр. 7 75 зъ ашпшъ 28
зр. 10 50 зъ ашпшшъ 28
правдивон овечон зовны
якъ такожъ сукна на иберцигеры,
шовкомъ тканй камтарны, лѣтнй сѣ-
рачки, сукна на либерію, правдивон
полотенця добры до прана, добры и
найлучшій сукна чорны на убраня са-
лоновъ и ш. розсылає за посылла-
тою ретельна и вѣснъ злана
Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof

Brünn (Моравя)

ЗАЯВЛЕНІЕ. Каждый купонъ есть
3.10 метр. довга и 136 метр. широ-
кой, проте выстарая на цѣде убра-
нью мужеск. Довольне число метръ
можно замовляти. За точне доставле-
нью пѣла жаданыхъ вѣдрѣтъ ру-
читесь. 2790 26—30
Вѣдрѣтъ даромъ и оплатно.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадеє зъ монѣтъ
конкурентѣвъ по въ силѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужицъ
и хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ и за-
граничныхъ такъ дешеве, якъ я. Пе-
рочаю мѣдъ богатый складъ такъ
2484 Вѣс. Духовенству 89—?

Замовляти въ мѣсяц и въ провинціи
выконується точно и ретельно. На жа-
данье высылаю вѣснъ даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ

подробно.

Львовъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложений 1848.

Найдешевше, цѣлкомъ безъ со-
пуху, невыгасяюще прасова-
нне зельзкомъ

2865 есть се 8—10
при помощи патентованого зельзко и

углѣвъ зъ дерева-BRIQUETTES

зъ фабрики Архипаля Альбрехта.

Скоро розкажеться разъ брѣкеты,
то можна безъ роздуваня огню,
при чѣмъ не чуєсь найменшого со-
пуху, якъ найвыгоднѣйше прасовати
патентованымъ зельзкомъ, а кош-
ты выносятся на годину 1 1/2 кр.

Мѣсяца продажы устроюються вѣснъ.
Поясненія и цѣнники розсылає
на бажанье даромъ и оплатно.

Головне мѣсце продажы для
Моравы, Шлезка и Галичины углѣвъ-
Briquettes Архипаля Альбрехта у

Юана Роснера въ Тешинѣ

Продажа у Львовѣ у Болеслава Ци-
бульского, Павла Шумана, Антонія
Гальского и Юсифа Абратова
Шелля.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ

ВПр. 00. БЕНЕДИКТИНОВЪ

зъ монастыря von Soulas

(Франція)

Dom MAGUELONNE, Prior

2 ЗОЛОТЫ МЕДАЛИ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.

наибольшій божначекъ

Выпущено въ свѣтъ

1373 Петербургъ

Щоденно уживаючи Елик-
сиръ до зубѣвъ ВПр. 00 Бе-
недиктиновъ въ скѣлкости
колькохъ капелъ въ склѣнцѣ
воды, тамуєся и лѣчиться по-
рохнавыє зубѣвъ, бо черезъ
те надѣсь имъ бѣлого пользе-
ку и твердосту та взаимнѣсь
ясна и удержуєсь ихъ здоровыми.

Тому то робимо вышнѣ читателѣмъ справедливо при-
сугу, звертаючи увагу на сей даннй и практичнй гѣсъ, шъ
есть наибольшимъ средствомъ цѣлющимъ
и одинокимъ охороною на бѣдъ зубѣвъ.

За вѣдр. 1807 106 108, г. Croix-de-Segues

Генер. агентъ

Seguin Bordeaux

Достати можна у всѣхъ добрыхъ торговцѣхъ перекрѣ,
дистрибуцъ и аптекахъ

Хлопчатый УБРАНІЯ

для хлопчатѣвъ бѣдъ 3 до 10 лѣтъ въ красныхъ, кра-
сныхъ, стрѣлахъ и брѣвнѣхъ, послѣ найновѣйшого
фасонъ, пѣлнчю зробленъ; зъ фалдѣмъ бѣдъ пояса
и т. п. многими прикрасами.

II. Далеко Diagonal Cheviot Marine убранье
хлопчатѣвъ въ едегнѣхъ, пѣлнчю, вышнѣхъ.
Цѣна 4 зр.

III. Инсбрукскій зъ новны овечон убранья стрѣ-
лѣцѣвъ зъ кутасми и зеленымъ обшнѣмъ, ори-
гинальна форма стрѣлѣцѣвъ, цѣде пѣловане, для ко-
дѣи поры року 4 зр. 50 кр.

Правдиво крашенъ и до прана убранья хлопчатѣвъ 1 зр. 90 кр.
На мѣру подѣсь вѣсь хлопчатѣвъ, и желане красны убранья. Шо
не подобаетъ, вышнѣсь, Розсылає лишь

M. Rundbakin, Kleider Haupt Depot Wien II. Josephinengasse 3.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручаетъ:

пелнй и выпробованій средства до выбрана всякихъ
пѣлнѣ.

АМАНДИНА усуває пѣлмы зъ
соковъ цукровыхъ, бѣла, мо-
роженого и т. п. флаконъ . . . 25

АНСЕИНА вытѣгає пѣлмы то-
стей зъ матерій шовковыхъ
барвнхъ . . . 25

АЦЕТИНА нищитъ пѣлмы аль-
каличнй и мочовй, флаконикъ
БЕНЗОЛИНА выбирає пѣлмы
тостей и зъ прѣты, зъ мазн и
покоству, флаконикъ мыльнй 20
кр. цѣльнй . . . 30

БРАЗИЛИНА, выпрашй въ бра-
зилянѣ матерій чорнй, споло-
вѣль и поплмѣнй одыску-
ють первѣтну барву, стаютъ
лыскучими и твердыми, пакѣтъ
ЕТИЛИНА усуває пѣлмы на по-
мощь зъ фарбъ анилиновыхъ,
травы, лѣкерствъ, и соковы фл.

ЯНИНА розпускає пѣлмы чор-
нй повставшй на шкурѣ при
фарбованно волосѣ, флаконъ .
ЯВЕЛИНА уживаєся до выбра-
нѣ зъ бѣлы барвнхъ пѣлмъ,
а именнъ зъ шива, вына чер-
воного, овецъ, конфитуръ,
атраменту и т. п. флаконъ . . . 20

КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ ужи-
ваєся до чищеня пѣлмъ зъ
атраменту, лѣсочка . . . 05

КОРЕНЬ МЫЛАНІЙ бѣлмъ,
служитъ до прана матерій шов-
ковыхъ, потовѣнхъ, и за-
марганныхъ, пакѣтъ по 2 кр. и
МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаєся до
выбрана пѣлмъ старыхъ зъ
матерій вовняныхъ, бавовня-
ныхъ и шовковыхъ, куснѣвъ
ОДАЛИНА найлучше средство
до чищеня мужеской одѣжы,
усуває пѣлмы повставшй зъ
пороху, прѣты, тютюну, моло-
ка, пива, кавы, шоколадъ,
плѣсны, вѣхосты, сметаны,
росолу и т. п. флаконъ . . . 35

ОКСАЛИНА выбирає пѣлмы зъ
атраменту, прѣты и крови, зъ
паперу и бѣлы, флашка . . . 25

КВИЛИЯ, матерій вовняный и
шовковй, выпрашй въ бѣварѣ
Квилля тратитъ пѣлмы и бѣ-
выскують свѣтѣтъ, прѣтъвъ
барва матерій ничо не тратитъ,
пакѣтъ . . . 06

СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО-
ВЫЙ усуває пѣлмы зъ поко-
сту, огню и живитѣ, флаконъ .
ЗЕМЕЛЬНИКЪ чищитъ матерій
бѣлы вовняный зъ замарганы и
пороху, пакѣтъ . . . 20

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул.
Коперника ч. 3. и улица Галицка рѣтъ Ватовон. Въ филияхъ:
въ КРАКОВѣ Сукоиннѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ри-
нокъ ч. 2. 2529

Скоря и певна помѣчь

на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!

Найлучшимъ и найуспѣшнѣйшимъ средствомъ до удержаня здоро-
вля, очищеня соковъ и крови и до доброго травленя есть вѣснъ знаный
и улюбленый

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ робитъся зъ найлучшихъ и найуспѣшнѣйшихъ зѣтъ алѣей-
скихъ, зовѣсь пелнй на великй трудности при травленю, жолудковъ
корнѣ, бракъ анеміи, бѣдоване, малорѣ крови, геморрой и т. п. За-дѣя
знаменитыхъ наслѣдѣвъ ставѣя народнымъ лѣкомъ

Велика флашка коштує 1 зр., мала 50 кр.
Тысячъ листѣвъ признана можъ черганути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Шобъ не дати обманитися, треба знати,
що кожда флашка Бальсаму Житя д-ра Rosa выгтовлена послѣ ориг.
рецепты, занята въ синій картонъ зъ написею поважо: „Д-ра Rosa
Бальсамъ житя зъ антики подѣ Чорнымъ Орломъ Б. Фрагнеръ, Прага
205—3“ по нѣмецкй, чѣскй, мадѣрскй и французскй на верха правѣй
марки охороний.

ПРАВДИВОГО
Бальсаму житя д-ра Rosa
достати можна лишь
въ головномъ складѣ фабриканта

Б. ФРАГНЕРЪ
въ апт. подѣ Чорнымъ Орломъ Прага 205—3.

Вѣсь антики Львова и краю и вѣсь бѣлшй антики въ Га-
личинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя.
Тамъ можна такожъ одержати

Праску масть универсальну домову
средство личнѣе признає на всякй знаменѣ, ранѣ и болячки тысячами
листьѣвъ похвалитъ

Си уживаєся зъ успѣхомъ на запаленѣ, задержанье молока и на
твердостъ груди при бѣдушено, на болячки, карбункулы, ранѣ на по-
тихъ, дикѣ мясо на пальцахъ, ствердене, опухлину желѣзъ и т. п. —
Всякй запаленъ, твердостъ и опухлины лѣчить скоро; коли болячка зачне
материализувати, заразы набере и выльчится. Пушка 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску Масть
универсальну часто подѣроблюють, але лишь
у мене выпробаєся она оригинально. Она лише
тогда правдива якъ жѣтъ металей пушки
обшитъ червоными приписами уживаня (въ язы-
кахъ) и въ синій картонъ зъ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ
Найлучше и многими досѣдѣми выпробоване средство, лѣчить цѣ-
комъ, гупый слухъ. — Флаконъ 1 зр. 2647 23—30

Найвыс. бѣднѣ.
бл. и Г. пѣс. Выс.
архикн. Рудольфа.

Найновѣйше
вынайденье!

Выс. бѣднѣ.
Г. кор. Выс. кн.
Авг. Кобургъ-Гота.

Въ урядженю кильосетѣвъ и купелей.

Урядженя купелей при водопроводахъ зъ
зимными и теплыми тушами, регулюванй
на кождей стѣпенѣ, зъ термометрами, не
треба нѣякого уставленя, тому природнй
въ провинціальныхъ мѣстахъ для готѣ-
львъ, заведенъ, по вѣллахъ и т. п.
Патентованй пѣчь до купелей зъ ре-
гулюванымъ отопленемъ въ дѣтъ и зимѣ.
Ванна зъ патентованымъ отопленемъ
въ 3 минуты за 5 кр. купля а можна
огрѣти купель до кожой стѣпени, та не
треба при томъ водопроводѣтъ.

Найновѣйшй кильосетъ сполѣкуванй водою, цѣлкомъ безъ вѣни,
поединчй и едѣлнѣй. Кильосетъ комнатнй, едѣлнѣй и ретинады.
Кромѣ того перучаю мои едѣлнѣй на цѣльнй свѣтъ апараты до
гидротерапій и ванны до половинѣ купелей послѣ вказѣнѣ проѣ.
Внѣтрища Купель паровй до переносѣнѣ и едѣлнѣй, ванны безъ и зъ
отопленемъ и т. п. Закладны водопроводѣтъ и поимъ.

M. Steiner

Фабрикантъ ц. к. выхл. прив. урядженъ кильосетѣвъ и купелей
Wien, II. Taborstrasse 29/16 (neben der k. k. Post)

Илюстрованй цѣнники даромъ и оплатно. 2949 2—0

Ново устроєный
головный складъ
минеральныхъ водъ
и продуктѣвъ жерельныхъ
РУДОЛЬФА ВАЙНРЕБА

магистра фармаціи
у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 33.

Воду минеральну дѣрѣваєся подѣ моимъ особистымъ доглядомъ
въ мой торговлѣ, цѣлкомъ послѣ порученя лѣвара, бѣдъ 5-той рано
ажъ до 10-той вечеромъ.

Замовляє зъ провинціи выконується одворотною почтою и
наисовѣтнѣйшѣ. Телефонтъ 301. 2961 1—10

Я АННА ЧІЛЛЯГЪ

маю довге на 185 сантиметровъ
великаньске волосѣ Лѣорелей
а то въ наслѣдѣкъ 14-мѣсячного ужи-
ваня помады моего власного вынаходу,
есть она одинокимъ средствомъ на
вынаданье волосѣвъ, выкажує его
порѣсть, змѣняє шкурѣ подѣ во-
лосѣвъ, выкажує у мужицъ повный
сильный зарѣсть бороды и надає
уже по короткѣмъ ужитю волосѣю на
головѣ и бородачѣ природный по-
дыскъ и густѣсть и хоронитъ его
передѣ скорымъ посивѣнемъ ажъ
до пѣзної старости. Цѣна елѣнка 1 зр.
Розсылаєся що дѣя у всѣхъ стороны
свѣта за надѣбляемъ грошей або по-
сыллатою.

Csillag & Co.
Budapest, Königsgasse,
и ту треба всѣ замовленя надѣслати
2879 6—20

одержавъ свѣжій транспортъ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ плѣцъ Капитульнй число 2.

Выходъ у Львовъ що дня (крѣмъ педѣль и рускыхъ свѣтъ) о 5-й годѣ по полугодію. Литературный докладъ. Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей. Выходятъ въ авторствѣ, и въ авторствѣ и пѣтницю на перемѣну разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣло“ ул. Баторія 24. Центральное бюро оголошень, ул. Коперника 4. 11. и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитость за нисераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австріи:

на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на пѣть рокъ . . . 9 зр. на пѣть рокъ . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на пѣть рокъ . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція пош. ч. 24 ул. Баторія.

Руконисъ австрійскій лише на посперіе застереженіе. — Рекламція неопечатаній вѣдѣль пош. ч. 24 ул. Баторія.

Поддѣлокъ числомъ 8 кр. а в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. одъ одноп. стрѣчки печатной, въ рубр. „Надобленіе“ по 20 кр. а в.

Подати числятся по 10 кр. одъ стѣжки.

Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня зачався II-гій чвертьрокъ нашого видавництва. Просимо посѣщати зъ предплатою и зъ евентуальнымъ вырѣвнаньемъ залежностей.

Наука нѣмецкого языка въ галицкихъ школахъ.

I.

Передъ трома недѣлями мы подали замѣты профессора нѣмецкого языка въ львовскомъ университетѣ, д-ра Рахарда Вернера, о науцѣ нѣмецкого языка въ галицкихъ школахъ середнихъ. Проф. Вернеръ твердивъ, что наука тотъ стовитъ дуже лухо, и что не только ученики, але и (молодші) учитель не знаютъ добре нѣмецкого языка, чого подававъ доказы. Замѣты тѣ были помѣщеніи въ фаховомъ пасымъ Zeitschrift für österreichische Gymnasien, але що ихъ повторила въ скороченомъ и Neue freie Presse, поробивши до нихъ же свои уваги, то она набрали великого розголосу. Всѣ польскіе газеты въ Галичинѣ подняли крикъ противъ автора замѣтокъ, стараються одверти его заклады або докоряючи ему зъ своей стороны, что бить „польскій“ хлѣбъ ѣсть а противъ Поляковъ выстууае. Отдакъ выступили и учитель середнихъ школъ въ свой оборонѣ, обговарювали тую справу на своихъ агропдаженяхъ, одинъ зъ нихъ выдавъ брошурку въ одповідь проф. Вернерови, а крѣмъ того мають помѣстити одповідь въ свой фаховій часописи Museum и въ Zeitschrift für österreichische Gymnasien; политичній-жъ часописи польскій разъ-въ-разъ помѣщають новіе статьи въ тѣй справѣ. Видко, что проф. Вернеръ дѣлывъ дуже болючого мѣсца въ галицко-польскихъ односнахъ.

Вже зъ тѣхъ причинъ, что справа тотъ набрала только галасу, належитъ и намъ своихъ кѣлька словъ о нѣй высказати, а не менше и зъ причины самой важности справы науки нѣмецкого языка въ нашихъ школахъ. Знание нѣмецкого языка есть для всѣхъ образованныхъ Галичанъ, а для насъ Русинѣвъ спеціально, справою дуже великою ваги. Рускій и польскій языкъ заспоковѣт ледви домовий нашъ потреби, а вже по-за домомъ, такъ въ самѣмъ же нашѣмъ краю, знанье нѣмецкого языка есть конче потрібне въ премнегахъ случаяхъ практичного житя. По за границами жъ краю безъ нѣмецкого языка не можна и кроку ступити. Се тѣмъ важнѣше, что теперь, въ часѣ такъ дуже улекшеныхъ коммукацій, дуже часто лучаеся потреба и нагода переступати границѣ краю. Чи въ службѣ войсковой, чи задыа дальшого образования пробуае немало нашихъ молодцѣвъ по-за Галичиною, а и старшіе люде мають тамъ неразъ всѣлякій потреби и интересы. Въ самѣй же службѣ войсковой, хотѣбы и въ нашѣмъ краю, докладне знанье нѣмецкого языка есть конче для осягненя ранга офицерскон. Окрѣмъ сѣхъ користей чисто практичной натурѣ нѣмецкій языкъ, яко языкъ зъ найбогатшою литературою оригинальною и перекладовою, надаеся, якъ нѣ одинъ нашій, до узысканя высшего образования.

Чи робиться однакъ въ Галичинѣ, именно въ галицкихъ школахъ, все, що треба и можна, для науки нѣмецкого языка? Одповідь на се пытанье, чтобы выпала цѣлкомъ объективно, подамо сдовами самыхъ компетентныхъ Поляковъ.

Не зъ легкимъ вѣдай сердцемъ управителѣ австрійской державы згодились въ р. 1867, чтобы попередно чисто-нѣмецкій або нѣмецко-польскій гимнази въ Галичинѣ перестроити на чисто-польскій; за тую велику уступку взяли Поляки на себе зобовязанье плакати нѣмецкій языкъ въ свольщеныхъ гимназіяхъ такъ, абы для него шкода изъ змѣненого устрою показалась якъ найменшою. Нѣмецкимъ языкомъ въ Галичинѣ интересуются такожъ дуже два факторы, на котрыхъ Поляки много оглядаются, т. е. сферы войсковой и корона. Коли передъ кѣлькома роками въ радѣ державной гр. Вурмбрандъ поставивъ внесенье, абы нѣмецкій языкъ признати языкомъ державнымъ и дати ему бѣльшій пріступъ до школъ въ цѣлѣй державѣ, Полякамъ залежало на томъ,

чтобы показати, что они и безъ того о нѣмецкій языкъ зовсѣмъ достаточно дбають. Зъ тѣхъ вѣдай политичныхъ причинъ, а може ще и зъ практичной причины фактичной потреби знанья нѣмецкого языка, кв. Адамъ Сапѣга дня 13 грудня 1886 поставивъ въ галицкомъ соймѣ внесенье, чтобы выдѣль краевый, въ порозумѣню зъ шкѣльною радою кравою, постарався о те, абы молодѣжь наша болѣше нѣжъ теперь володѣла нѣмецкимъ языкомъ въ словѣ и писмѣ. Вже самымъ ставленьемъ сего внесеня, котре підписали польскіе послы всѣхъ сторонивѣтъ, якъ и сформулованьемъ его признавъ внескодавецъ, что наука нѣмецкого языка въ галицкихъ школахъ подаеся въ недостаточній мѣрѣ и что такожъ успѣхи тѣхъ науки не суть достаточны. Ще выразнѣше высказавъ се въ мотивованю своего внесеня дня 15 грудня того-жъ року. „Повѣдаю, сказавъ что недостаточ-но дѣти нашѣ суть образованѣ въ нѣмецкомъ языкѣ въ середнихъ школахъ... Тверджу, что зъ дотерѣшней практикѣ показалося, что она не доведе до пожаданон цѣли и что въ тѣй практицѣ треба модификація и змѣны... Практичной вправѣ въ нѣмецкомъ языкѣ наша молодѣжь болѣше потребуе.“ Треба-жъ уважити, что внесенье кв. Сапѣги выкликало на-рѣкая, хотя не голоси, межѣ Поляками, будто оно ихъ и галицке шкѣльництво ком-промитуе передъ свѣтомъ и передъ тѣми сферами, о котрѣ Полякамъ такъ дуже ходитъ; и тов нарѣканье що-разъ болѣше зростало, такъ что и внескодавецъ и инші послы, внесе-но его прихальны, мусѣли зъ нимъ числитися.

Резерентъ комисіи шкѣльной, котрѣй се внесенье придѣлено, д-ръ Черкавскій, въ справозданю своимъ такъ сказавъ: „Внесенье кв. Сапѣги выражае очевадно страхъ, что, если хѣтъ рѣчей не змѣнитися, молодѣжь наша въ будучности наразена буде на незна-нне нѣмецкого языка... Голосъ кв. Сапѣги треба уважати за выразъ пересѣдченъ шир-шихъ кругѣвъ, особливо что подобій уваги бѣтъ якогось часу одзываются зъ стороны властей свѣтскихъ и духовныхъ, что молодѣжь, гор-нуча-ся до публичной службы, не володѣе въ достаточной мѣрѣ нѣмецкимъ языкомъ.“ По-мимо того признаня комисія шкѣльна не мо-гла здобутися на якіи небудь хотѣ трохи рѣ-шучій крикъ, може въ части тому, что и бо-ялася публичной оцінѣи Поляковъ, а властиво не такъ публичной оцінѣи, котра тѣхцемъ признае потребу докладнѣйшой науки нѣмец-кого языка, якъ голосу крикливыхъ шовинис-товъ, объявляющихъся имено въ польскій жур-налистикѣ. Тѣмъ коли якіе-сь часъ передъ тѣмъ тогдѣшній директоръ IV. (польскон) гимназиі у Львовѣ а пѣвнѣйшій инсекторъ краевый Гакель разъ на конференціи учи-тельской порушавъ буть гаду, чтобы въ од-номъ або двохъ предметахъ только репетиторіи одбывались въ нѣмецкомъ языкѣ, польска жур-налистика підняла заразъ такіи крикъ, что каждому одхотѣлося бѣдакъ одзываетъ зъ такими гадками. Отже комисія шкѣльна за-кѣнячила свое справозданье резолюціямъ, что-бы выдѣль краевый въ порозумѣню зъ шкѣль-ною радою кравою высѣдывъ и соймѣи здавъ справу: 1) о скѣлько появляючѣ-ся жалобы на недостаточный поступъ нашої мо-лодежи середнихъ школъ въ нѣмецкомъ языкѣ суть оправданѣ; 2) чтобы обдумавъ спосо-бы, котрыма бы въ обрубѣ обязывающихъ за-конѣвъ и безъ ихъ нарушеня або згѣны за-певити можна достаточный поступъ нашої мо-лодежи. Комисія шкѣльна, якъ видко, держалася тутъ славной засады пок. Грохольско-го: „нехай буде, якъ бувало“, и повне нена-рушуванье истнующихъ законѣвъ уважала за важнѣйшу рѣчь, нѣжъ осягненье цѣли, задыа котрой законы выдаються, въ сѣмъ разѣ, нѣжъ осягненье лучшего знанья нѣмецкого языка.

Якъ комисія шкѣльна такъ и цѣлѣй соймѣ краевый поступили нерѣшучо, поло-винно, т. е. говорено въ-части дѣсѣтъ рѣшучо, але ухвалено млаво. Н. пр. гр. Войтѣхъ Дѣ-душницкій сказавъ: „По школахъ середнихъ зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ набува-ють щоразъ менше знанья нѣмецкого языка. Що такъ есть, о томъ знае каждый... Длѣт-ого поразъ болѣше родичей и опѣкуновъ выс-лае свои дѣти до нѣмецкихъ гимназіи въ краю и по-за краемъ.“ Дискусія скѣнялася принятіемъ внескобъ комисіи шкѣльной.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Зъ Снятинщины пишутъ намъ: „Ще въ Рѣздвяній свѣтъки почали нашѣ сема думати о сегоднѣшнихъ выборахъ до сой-му. Инициатива вышшла бѣтъ рухливыхъ зъ кождѣмъ дѣлѣ читальниковъ въ Русовѣ. Они порозумѣлися зъ людьми изъ сусѣднихъ гро-мадъ, что треба добре взятися до справы, чтобы не выпала по тамторѣчному. Доаго роздумую-чи она прийшла до такои гадки: „Кѣли мы, селяне, самѣ своихъ питомыхъ справъ не возымею въ свои руки, самѣ не будемо ихъ вести и супротивъ ворогѣвъ всѣ якъ одинъ боронити, але будемо спускаться на кого ви-шого, котрого може и не допѣкае такъ якъ насъ, — то нѣколи не можемо сподѣватися, не только въ справѣ выборчій але и въ всѣхъ справахъ селянскихъ, бажанон направи ли-ха.“ Постановлено отже: всѣ власнѣи силы дучи до купы и робити при помочи широн народному дѣлу интеллигенціи.

Гадку ту почато переводити въ чинъ. Счисано выдѣлѣвшихъ людей въ повѣтъ и скливано ихъ въ одно мѣсце, чтобы порозумѣ-тисъ и зложити повѣтвой комитетъ выборчій, а крѣмъ того позавязувати мѣсцевѣи комитеты передвыборчій по сѣлахъ, такъ, чтобы голова кождого мѣсцевого комитету уважася за-ступникомъ головы комитету повѣтвого. За-дачею головы комитету повѣтвого есть: по-давати потрібнѣи инструкціи кождому зъ ко-митетѣвъ мѣсцевыхъ, помагати имъ въ кождѣмъ випадку, скликати зборы представите-лѣвъ комитетѣвъ мѣсцевыхъ, высѣлати депу-таций, порозумѣтисъ зъ головнымъ комитетомъ у Львовѣ что-до кандидата, — взагалѣ давати порадѣ въ цѣлѣмъ передвыборчѣмъ дѣланю. Мѣсцевѣи жъ комитеты берутъ на себе обяза-зѣтъ поучити громады о важности выборовъ до сойму, занятисъ покрѣпѣмъ выдѣлѣтъ (ко-респонденція, коштовъ вѣзды) и старатисъ о переведеннѣ при правыборахъ людей честныхъ и правыхъ въ выборѣвъ.

По довшій а зрѣлѣй розвазъ поставлено кандидатомъ на посла о. Карла Гамора-ка изъ Стецевъ, человека и умного и честно-го, мѣжъ народомъ знаного, — и выбрано выборчій комитетъ повѣтвой. Голо-вою комитету выбрано п. Семѣна Стефани-ка, одного зъ найзнѣтѣйшихъ нашихъ селянъ бущого войта въ Русовѣ, члена русбеской читальнѣи и члена снятинской рады повѣтвой; на первого заступника головы выбрано п. Онуфрія Турика, старшого брата и голову ча-тальнѣи въ Красновоставцяхъ; на другого заступ-ника головы п. Теодора Курялюка, члена ча-тальнѣи войта въ Стецевѣ; на третьего за-ступника головы п. Антона Шлемка, заступ-ника войта въ Бѣлѣду; на четвертого заступ-ника головы п. Василя Ткачука, радного въ Забудровцяхъ; на пятого заступника головы п. Грицька Запарникова, голову читальнѣи и краманцѣ въ Вовчѣвцяхъ. Крѣмъ того выбра-но что кѣлькохъ писарѣвъ комитету (першимъ писарѣмъ выбрано п. Михайла Мандака, пи-саря читальнѣи въ Красновоставцяхъ) и призна-чено десятокъ людей до веденя агитаціи. Вза-галѣ чотырацѣть що-найлучшихъ громадъ взяло участь въ организоваю комитету по-вѣтвого.

Кѣли повѣтвой комитетъ выборчій такъ уконституовася, назначено вѣсьмохъ людей, чтобы заразъ, подѣ проводомъ головы комите-ту п. Сем. Стефаника, удаеся до о. Гаморака и предложивъ ему кандидатуру. По довшій просѣбѣ принявъ о. Гаморакъ кандидатуру, а депутация зъ радости повернула домѣвъ и почала сю вѣсть розносити по сѣлахъ. Въ кѣлька днѣвъ потѣмъ комитетъ повѣтвой по-вѣдомивъ про все, что досѣ зрѣбавъ, десятокъ людей зъ повѣтвой интеллигенціи, о. Заревича, парха въ Рожновѣ и др. Выслано такожъ писемъ до головного комитету руского у Льво-вѣ, повѣдомляючи его про заяванье комитету повѣтвого и про довершений выборъ канди-дата на посла. Передъ двома же недѣлями ходила депутация, зложена зъ 30 людей изъ 17 сѣлъ, до барона Капріого въ Хлѣбчинѣвъ зъ представленьемъ, чтобы бѣтъ яко маршалокъ рады повѣтвой ставъ по сторонамъ селянъ а подчасъ выборѣвъ не перепинавъ выбору рус-кого кандидата. А тѣмчасомъ по сѣлахъ въ повѣтъ завязуются разъ-у-разъ комитеты мѣ-сцевѣи и пригтовляються до правыборѣвъ.

Може давно кому стане, коли прочитае, что мы, завязуючи комитетъ повѣтвой, не поклакали до того нашої интеллигенціи. Сей поступокъ нашъ має для насъ велику вагу. Каждый знае о томъ, что народъ нашъ по большѣи части нѣкому такъ не повѣритъ, якъ одинъ другому, якъ сердѣкъ сердѣкави. Зновъ же въ сѣлахъ, де селяне зъ яко-небудь при-чины не знаютъ въ згѣдѣ зъ своєю интел-лигенціею або фѣи не довѣряють, — нѣхто вже такъ не вплине на нихъ, якъ свои найчѣль-нѣйшій селяне. Такъ само спадае той обяза-зѣкъ на самыхъ селянъ и въ тѣхъ сѣлахъ, де интеллигенція зовсѣмъ недѣлаа або, пожалѣея Боже, и зѣпована. Се бѣди причины, что мы постановили завязати повѣтвой комитетъ вы-борчій — чисто селянскій. Очевадно, мы не

сумѣваемося, что вся широ-руска интеллиген-ція, хочъ не належитъ до нашего комитету, буде намъ помагати. Такъ оно вже и есть. Тѣ ширѣи нашѣи пѣвъ-отцѣ, что все дбають про народъ, помагають нашою комитетови на кождѣмъ кроцѣ. А мило намъ донести, что вже и о. деканъ нашъ почали прикладати руки до сѣбѣиной работы народова.

Гасрило Дуба.

Зъ Сокальщины пишутъ намъ:

„Въ Сокальщинѣ має зъ стороны поль-скон кандидувати зновъ таки п. Станиславъ Полянскій. Онъ — якъ ходитъ тутъ чутка — хоче купити або бодай заарендувати мале сѣльце Лещѣвъ въ повѣтъ сокальскѣи и дальше — królować.“

Зъ Рогатинского пишутъ намъ:

„Ревизіи, які розпоряджуе рогатинскій ц. к. староста Райхельтъ бѣтъ якогось часу по сѣлахъ, и протоколы, які списують высѣлѣи намъ урядники зъ священниками и селянами, снѣняють акцію выборчу Русинѣвъ въ нашѣмъ повѣтъ, тѣмъ болѣше, что ц. к. старосто на-слало ревизію мѣжъ вишними такожъ на само-го многоважаемого декана о. Макогоньского, на чоловѣка, котрѣи звычайно передъ веде въ акціи выборовъ. Недавно, нѣ зъ сего нѣ зъ того, зѣбѣхъ комисаръ ц. к. староства рога-тиньского Мильнеръ до Липицъ на якесь свѣд-ство, на який протоколы. Зѣбѣхши до кан-целяріи громадскон, побѣлавъ заразъ на при-ходство, чтобы о. Макогоньскій выдавъ ему книги метричальнѣи, и наказавъ посылкати лю-дей зъ сѣла. О. Макогоньскій, не почуваячисъ до нѣяконъ вѣны, предложивъ комисареви кни-жки метричальнѣи, а той почавъ вести свѣдство, чинити свои замѣты.

— Чому то — пытае, на примѣръ, пѣвъ комисаръ — одного дитина дня роджена и того самого дня хрещена?

— Бо уродилася рано, а пополуудня при-несли до хресту, — одповѣдае о. деканъ.

И такъ дальше, и такъ дальше.

На нашъ поглядъ — зъ тѣхъ всѣхъ свѣдѣствъ, ревизій и протоколѣвъ нѣчого на-шимъ священникамъ не станесе, якъ нѣчо имъ не сталося передъ двома роками, коли то майже не було сѣла въ повѣтъ, де-бы бувъ добрый Русинъ а не було у него ревизіи. И п. Райхельтъ не вѣчній въ Рогатинѣ, якъ не вѣчній бувъ п. Флехверъ зъ п. Гловницкимъ въ Золочевѣ, и якъ не вѣчній чей-же буде п. Цышка въ Долині. Говорять, что п. Рай-хельтъ навѣтъ самъ старався о перенесеннѣ на старосту до Самбора. Длѣтого нашимъ свя-щенникамъ нема чого спрахатися и опускати крыла, — Богъ батько а Русь мати! Перебули мы не такіи рѣча, перебудемо и несприятности ревизій та протоколѣвъ, коли вже такъ му-ситъ бути! Тѣлько въ гору сердца! Сто разѣвъ горше було-бы, коли бѣтъ такіи хвалѣи непри-ятности мали справѣ одорвати свѣдомѣсть патриотичну и енергію у нашихъ священникѣвъ рогатиньского повѣта. Тогдѣ дошера против-ники Русѣи тріюмфовали-бы! Нѣ, того не смѣе бути! Рогатиньска Русь муситъ для поддер-жаня чести и поваги своей поставити и выбрати кандидата Русина — и то не такогю, якогю-бы може бажавъ собѣ п. Райхельтъ, але такогю, котрѣи бы репрезентуюча въ соймѣ повѣтъ рогатиньскій, приносивъ честь и повѣтвой и всѣй галицкѣй Русѣ!

Нашъ повѣтъ рогатиньскій, якъ при вы-борахъ до сойму такъ и до рады державной, показався повѣтѣмъ добрымъ. При поперед-німъ выборѣ до сойму кандидатъ нашъ д-ръ Олександръ Огоновскій властиво бувъ выбраный посломъ и коли-бы було ишло по свѣтѣй правдѣ, то соймѣ повиненъ бувъ уважати выборъ его контръ кандида-та, пана Ошишкевича, на котрого голосували такіи вырѣшители, котрѣи давно померли або по-вѣсилися. Отже на такіи повѣтъ, якъ нашъ Рогатинѣ, треба ставити такогю кандидата, котрѣи бы бувъ въ соймѣ потрібный, а ко-трогю выборъ треба переводити може и про-тивъ страшнои пресіи.

Тутъ заговорено остатнимъ часомъ про кандидатуру о. Алекс. Бачиньского, рек-тора семинаріи. Самъ о. Бачиньскій має зъ тѣмъ выговоритися передъ старостою Райхель-томъ, коли той бувъ у Львовѣ и бѣдавъ визи-ту о. Бачиньскому, а въ самѣмъ повѣтъ рога-тиньскѣмъ почали — правда, дуже несмѣло — підносити тую гадку свояки о. ректора. Они мотивують кандидатуру о. Бачиньского тѣмъ, что о. Бачиньскій того рода кандидатъ, що противъ него не було бы аніи правительство аніи Поляки, и такъ само, якъ въ повѣтахъ, де кандидували послы о. Мадячевскій и п. О-хримовичъ, польскій комитетъ центральный по-твѣрдивъ-бы его кандидатуру въ повѣтъ рога-тиньскѣмъ. Вирѣшѣмъ, коли бѣтъ о. Бачиньскій навѣтъ маѣвъ противъ себе польскій комитетъ центральный — что есть рѣчью неомовѣрною, — то черезъ свои звѣзи зъ впливовыми Поля-ками бѣтъ Краковскаго Товариства убеженень, котрому въ справѣ прамусового убеженеваня церкви бѣдавъ такъ заслугу, что ажъ нара-зился на карный процесъ зъ „Аціендою“, —

все таки мѣг-бы найти пѣдпору середѣ По-
ляковъ.

Однакожь тѣ аргументы не могутъ пе-
ресвѣдчити ширшихъ кругѣвъ интеллигенціи
рускои въ Рогатинщинѣ. Въ одномъ числен-
нѣйшомъ кружку Русинѣвъ была бесѣда о той
рѣчѣ и въ згѣдно заявили, что въ Рогатинщи-
нѣ кандидатура о. Бачиньского навѣтъ немь-
олима. Коли-жь о. Бачиньскій, якъ увѣряють
его други, мавъ-бы пѣдпору съ стороны поль-
скои, то быч чей-же самъ не счотѣвъ бы ста-
вати на кандидата въ якомъ-небудь до брѣмѣ
окружѣ выборовъ у вѣходнѣй Галичинѣ, де
була-бы якъ-такій шансъ для другого Русина.
О. Бачиньскій повиненъ выбрати собѣ якійсь
такой повѣтъ, де не мавъ-бы шансъ нѣякій
другій Русинъ, отъ н. пр. Березовъ або Яело
або Коросно, де ще мешкають Русины, а мо-
же анайшовсь-бы де такий, для другого кан-
дидата руского зовсѣмъ неможливый повѣтъ,
и у вѣходнѣй Галичинѣ.

Що до селянъ въ нашімъ повѣтѣ, то тѣ
зъ нетерпеливостію допытуются: „А кого бу-
демо выбрати на посла? Дайте намъ только
якого такого чоловіка, щобъ не жаль було за
него постояти!“

Рада державна.

344. засѣданье палаты послѣвъ зъ дня 10 н. ст. мая.

На сѣмъ засѣданьи велася дальша дебата
надъ етатомъ министерства справедливости.
При титулѣ „управа судѣвництва въ краяхъ
коронныхъ“ говоривъ пос. Троянъ и зазна-
чивъ свое становище що-до справы языковой.
Онъ сказавъ, что ему не такъ ходитъ о самъ
языкъ якъ о людей и народы, котры мають
право быть переслужуваными въ своімъ язы-
цѣ. Управа судѣвництва есть институтію, ко-
тру держава обязана такъ устроити, чтобы
она одповѣдала своему назначению. Въ житію
практичѣмъ и въ теоріи есть засада, що суді-
я не повиненъ судити чоловіка, которого не
переслужувать. А якъ же переслужуютъ у насъ
дотычній стороны въ процессахъ цивильныхъ
и криминальнхъ? Чи всюды можна почути слово
горожанина, коли розходитъ о его право,
честь, свободу та житіе? Бесѣдникъ звертає
тутъ увагу, що на Шлеску и Моравѣ не пе-
реведено рѣвноправности. Тамъ есть богато
урядникѣвъ, що не знаютъ народнаго языка.
Подобно дѣвса въ Каринтіи и въ полудневиѣ
Старіи. Вправдѣ попередній управитель ми-
нистерства де-що вже тамъ направиъ, але
того же за мало и треба дальше поступати.
Лиймъ алыи звычай и упереджене не дозволя-
ють. То показалося найлѣпше при внесенію
Цукера, при котромъ Пленеръ сказавъ, что
заведене перекладчикѣвъ при найвысшѣмъ
трибуналѣ есть вже концесію. То не була
концесія а лишь хитрѣсть, якою хотѣли по-
збавити того, что законъ принеуе. Внесена
Шаршмида и Пленера не доведутъ до рѣвно-
правности, бо они означаютъ деградацию Сла-
вянъ. Чехи не домагаются больше нѣчого,
якъ лишь рѣвного права, але дробницами не
дадутся заспокоити.

Гр. Дубскій поставивъ слѣдуючю резо-
люцію: „Вывася правительство предложити
якъ найскорше проектъ закона, уважняючій
урядъ депозитной за укрѣпленною закладою: 1)
реализуваніи купцовъ принятыхъ въ депозитъ
наперѣвъ; 2) контролюваніи львовскаго; 3) лю-
кувати користно всяку готѣву.“

На внесеніе пос. Яна замѣнено дискусію
а яко ген. бесѣдникъ (протѣвъ) промовѣвъ пос.
Меніеръ. Онъ пѣдпирѣв насампередъ резо-
люцію Дубского и припоручивъ ей палатѣ а
бѣтакъ говоривъ о становищи судѣвъ повѣто-
выхъ на провинціи. Судѣ на провинціи —
казавъ бесѣдникъ — суть то само, что свяще-
ники для парохіи або старосты для политич-
ной управы. Судѣ повинній, о сколько можна,
якъ найдовше оставитися на свой посадѣ. А
ванесъ судѣвъ повѣтовскихъ есть того рода, что
они стараются позбавити сѣи посады, чтобы
стати совѣтниками суду кравого и перенести-
ся до большаго мѣста. Ихъ платня выносятся
що-найбольше 1800 зр., пѣдчасъ коли въ на-
шихъ державахъ заведено такъ, что судіа по-
вѣтовый, яко такий, може авансувати на совѣт-
ника. Министръ справедливости являеъ отъ
же о то подбати, чтобы змѣнити принисы о а-
вансѣ и платни и тымъ способомъ удержати
судѣвъ яко найдовше на ихъ посадахъ. Дальше
перейшовъ Меніеръ на справу языкову и по-
лемизувавъ зъ пос. Цукеромъ, котрому дока-
зувавъ, что въ найвысшѣмъ трибуналѣ не тре-
ба всѣлятихъ языковъ уживати, бо пошкодо-
ваній не потребуютъ тутъ самі промовѣлти,
позаякъ трибуналъ дувати лишь на формальне
право а не на станъ рѣчей. Коли-бъ пошкодо-
ваній самъ промовѣлать, то неразъ запута-
въ справу ще больше и тогдѣ лишь бы самъ
собѣ пошкодывъ. Дальше казавъ бытъ, что уряд-
ники н. пр. въ чисто нѣмецкихъ провинціяхъ
не потребуютъ прецѣдъ учитися славянскаго я-
зыка, бо имъ праходиться розсуджати справу
въ славянскѣмъ языкѣ хѣба лишь разъ въ
рѣкъ або и то нѣ. А присутствіи, что котрый-
бы зъ нихъ и выучился якого славянскаго я-
зыка, на что то ему засться, коли бытъ той я-
зыкъ скоро забуде, коли его перенесутъ въ на-
шій стороны. Дальше обговорювавъ бесѣдникъ
справу объективнаго поступованія и жаловався
дуже на несправедливу конфискацію газетъ та
наводивъ при томъ дуже яркі примѣры неза-
коннаго поступованія. Такъ н. пр. казавъ бытъ,
что одну газету сконфисковано за то, что она
подала статію, написану англійскимъ му-
жемъ державнымъ Беркманъ, что сто лѣтъ тому
назадъ.

По Меніерѣ промовѣлвъ Махалекскій
яко ген. бесѣдникъ (за) а бѣтакъ наступивъ
рядъ спрестованъ, мѣжъ котрыми спрестова-
нѣ Тирка въ котромъ бытъ названъ слова
Меніера, доказуючій, що кн. Лехтенштайнъ есть
проводирѣмъ антисемитѣвъ, умислю выдумую

брехню, чтобы антисемитѣвъ дискредитувати.
За то давъ президентъ палаты Тиркова нага-
ну. По сѣй причинѣ выязалася межи Тир-
ковымъ а Меніеромъ завапта сварка. По промовѣ
референта Ланбагера принято бѣтакъ титулѣ
„управа судѣвництва въ краяхъ коронныхъ“.

Дальше ухвалено по короткій дебатѣ ти-
тулѣ „новый будыныи судовъ“ и приступлено
до дебаты надъ титуломъ „заведенія карній“. При
сѣмъ титулѣ говоривъ Крайцигъ о
необходимѣмъ вилывѣ работы въ домахъ кар-
ныхъ на станъ промысловый. Такъ казавъ
бытъ, что въ войсковѣмъ заведеніи карній въ
Львцу уживають-човѣковъ до работы машино-
вого плетения, въ Корнаибурѣ мавъ власти-
тель медлвискон фабрика ч бѣтъ замовити ро-
боту въ карній заведено. Дальше доказувавъ
бесѣдникъ, что правительство повинно ужи-
вати арештантѣвъ до работъ при регуляци
рѣкъ, але не пускати ихъ на службу до про-
мысловѣвъ и фабрикантѣвъ. Правительствен-
ный комисаръ сказавъ на то, что правитель-
ство призначио вже значну часть арештан-
тѣвъ до работъ въ поли и сего року есть вже
занятыхъ при того рода работъхъ 520 ареш-
тантѣвъ. По промовѣ референта ухвалено по-
высшій титулѣ и на томъ закончио дебатъ
надъ етатомъ министерства справедливости.

345. (вечерію) засѣданье зъ дня 10 мая.

Передъ приступленіемъ до порядку дзев-
ного переросивъ Тиркъ Меніера за оскорбу
на ранѣйшѣмъ засѣданьи и на томъ закончио
справу, котра мало что не довела до поединку
мѣжъ обома посланьями. Палата ухвалила бѣтакъ
50.000 зр. дополнительнаго кредиту для минис-
терства рѣвничества, чтобы оно могло взяти участь
въ рѣвничѣ-льсовѣй выставѣ у Вѣдны въ
1890 р.

При роздѣлѣ „етатъ пенсійный“ домга-
вася пос. Кравизъ полѣвшени доѣвъ дворячъ
и сирѣтъ по урядникѣхъ черезъ подвышеніе
пенсій. На то бѣдовѣвъ комисаръ правитель-
ственный Ганкевичъ, что коли потреба буде
подвышати пенсію, то хѣба въ найнищихъ
клясахъ. Урядники най стараются самі по-
дѣлѣвати долю своихъ вдовѣвъ и сирѣтъ и най
ихъ асекурують.

При титулѣ „субвенція для вѣдѣвничъ
гарантованыхъ державою“ поставивъ пос.
Гербетъ резолюцію, зывающую правительство,
чтобы оно взяло пѣдъ свой зарѣдъ вѣдѣвничю
львовско-черновецкую. Резолюцію сю передано
комисіи бюджетовой.

На послѣдокъ ухвалено безъ дебаты за-
конъ финансовый. Пѣсля того закона мавъ вы-
носити сума вѣсѣхъ выдатѣвъ державныхъ
на 1889 р. 540,045,885 зр. а сума доходѣвъ
542,815,944 зр.

346 засѣданье палаты послѣвъ зъ дня 11 н. ст. мая.

Министръ краевой обороны бѣдовѣдавъ
на деякій интерпелляци а именно: въ справѣ
покальчѣв якогось помѣчника рѣвничего че-
резъ жандарма и сказавъ, что въ сѣй справѣ
выточено слѣдство противъ жандарма; на ин-
терпелляциу бывшего посла Шенерера о по-
кальчѣно якогось урѣловника черезъ офицѣра,
на интерпелляциу Лажаньского, что якійсь
офицѣръ, въ нечинной службѣ, мѣшався до а-
рештованія якогось воака у Вѣдны и т. д. На
вѣсѣ тѣй интерпелляци сказавъ министръ, что
справы сѣй залагоджено въ бѣдовѣднѣй дорожѣ
и нема причинъ мѣшати до законнаго кру-
га дѣлана войсковою управы.

Зъ порядку дневнаго ухвалено законъ
финансовый въ третѣмъ читаньи. Законъ о за-
мѣнѣ и продажи недвижимаго майна держав-
ного ухвалено въ другѣмъ и третѣмъ чи-
танью.

Комисія бюджетова предложила въ спра-
вѣ внесенія пос. Карнеро о полѣвшени долѣ
экспонированыхъ сотрудниковъ, резолюцію, зы-
вающую правительство предложити въ сѣй справѣ
якъ найскорше дотычній проектъ закона.
Внесеніе комисіи принято.

Обѣсля приступлено до спеціальной де-
баты надъ проектомъ закона о управленію
платнѣй для службъ почтовой и телеграфичной.
Законъ сей ухвалено безъ змѣны въ другѣмъ
и третѣмъ читаньи разомъ съ резолюцію ко-
мисіи бюджетовой, котра зывае правительство,
чтобы сей законъ бувъ якъ найскорше переве-
дений а управленіе платнѣй, чтобы найдальше
до 4 лѣтъ было скончѣно.

Обѣсля розпочалося перше читанье про-
екта закона карнаго. Тонкля поставивъ вне-
сеніе, чтобы выбрати стаду комисію зъ 15 чле-
новъ а Пленеръ зажадавъ, чтобы комисія
для сего заова заставовилася надъ симъ вне-
сеніемъ и здала устно справу на слѣдуючѣмъ
засѣданью. Принято внесеніе Пленера. Бѣтакъ
велася ще дебата надъ закономъ о маркахъ
торговельныхъ, а коли бѣтакъ перервано де-
батъ, заявивъ президентъ палаты, что на слѣ-
дуючѣмъ засѣданью поставитъ на порядокъ
дневный справу фиденкомисы князѣвъ
Дитрихштайнѣвъ. Тому спротививъ Кро-
наветтеръ, кажучи, что есть богато важнѣй-
шихъ справъ, котры треба залагодити. На то
бѣдовѣвъ д-ръ Смольскъ, что палата панѣвъ
залагодила сю справу ще два рази тому на-
задъ, то-жь и палата послѣвъ не може вже
довше сей справу зводѣкати и мусѣтъ шѣсъ
зъ нею зрѣбита. На внесеніе Штайнвен-
дера бѣбулося надъ сею справою голосованіе
и принято внесеніе д-ра Смольска.

347. засѣданье палаты послѣвъ зъ дня 13 н. ст. мая.

На сѣмъ засѣданьи дававъ гр. Таффе бѣ-
повѣди на интерпелляци для насъ меншой ва-
ги. Короткій змѣтъ сѣихъ бѣдовѣдѣй подавали
мы вже на вишѣмъ мѣсци. Пос. Розеръ по-
ставивъ внесеніе, чтобы анкета для закона
противъ пѣявства була публичною. Внесеніе
сее принято. Коппѣ предложивъ именовѣть ко-
мисіи для закона карнаго, чтобы зъ проектомъ
симъ поступити пѣбѣла закона зъ 30 липня
1867 р., установити комисію постѣйну и коли
палата панѣвъ готѣдится на то а внесеніе о-
держати цѣсарску санкцію, выбрати комисію

зъ 18 членѣвъ. Тонкля хотѣвъ конче, чтобы
комисія складалася зъ 15 членѣвъ. Палата
розсудила 106 голосами противъ 82, что коми-
сія мае складатися зъ 15 членѣвъ.

Обѣсля приступлено до дальшѣй дебаты
надъ закономъ о маркахъ торговельныхъ. По
довшѣй дебатѣ, пѣдчасъ котрой Тиркъ нага-
давъ про процесъ жѣда Голльендера, что фаль-
шувавъ марку торговельнѣй на косахъ, при-
ступлено до спеціальной дебаты и ухвалено
цѣбый законъ.

348. засѣданье палаты послѣвъ зъ дня 14 н. ст. мая.

Министръ Дунаѣвскій бѣдовѣдавъ на
кѣлька интерпелляци а мѣжъ ними на ин-
терпелляциу пос. Тирка въ справѣ службовыхъ
такъсъ душастѣрѣвъ въ заведеніяхъ карныхъ
и домахъ поправы и сказавъ, что таксы сѣй
пѣдлагають, о сколько душастѣрѣвъ суть уряд-
никами державными, пѣдъ §. 176 закона о
таксахъ зъ 1840 р. Дальше ухвалено: законъ
о маркахъ торговельныхъ въ третѣмъ читаньи;
законъ о асенію судѣвъ присяжныхъ въ ко-
тарскѣмъ округѣ ажъ до 24 червня 1890 р.;
законъ о ужатю галицкихъ и буковинскихъ
облигацій провинциальныхъ до львована кані-
талѣвъ фондовыхъ и пупиллярныхъ.

Довша дебата вызвалася надъ закономъ
о прамусѣ легализаціи. §. 2 сего закона
каже, что бытъ може лишь въ тѣхъ краяхъ о-
бывауваніи, котрыхъ соймы за нимъ выска-
жутся. При сѣй нагодѣ заявивъ правитель-
ственный комисаръ Гроузець, что примусъ
легализаціи лѣданъ буде мѣгъ бути внесе-
ный въ Галичинѣ, бѣтаме на 5,900.000 жи-
тельѣвъ 4,835.000 не умѣе читати (Кро на вѣт-
теръ: Тамъ то красно выглядѣло!) На Букови-
нѣ на 571.000 жителей не умѣе 512.000 аны
читати аны писати а 6.000 лишь читати. Ма-
халекскій доказувавъ такѣже, что въ Гали-
чинѣ не можна внести примусу легализаціи
ного, бо въ противнѣмъ случаю галицке се-
лянство сталося-бы жертвою покутныхъ пи-
сарѣвъ. §. 2 принято.

Въ справѣ приволенія фиденкомисы
княгинѣ Александри Дитрихштайнѣ
выязалася на 348 засѣданью рады державной
дня 14 н. ст. мая дуже горяча розправа ро-
и сонга, въ котрой остаточно въ оборонѣ фид-
енкомисы забравъ голосъ и самъ министръ
справедливости, гр. Шенборнъ. Заявитымъ про-
тивникомъ предложенію справы являея посолъ
зъ лѣвѣвъ, д-ръ Отто Полякъ, але найбѣльше
драстично выступивъ пос. Кронаветтеръ. Харак-
теристичну рѣчь его подаемо въ ширшѣй ос-
новѣ.

Пос. Кронаветтеръ дивуеъ передо-
вѣмъ, что справа фиденкомисы княгинѣ Але-
ксандры Дитрихштайнѣ явилася на порядку
дневнѣмъ, хотя зѣвѣтно, что важнѣйшій справы,
дотыкаючій загалу народѣвъ Австрій, за-для не-
достатку часу зѣйшли зъ того порядку. Видко,
что для княгинѣвъ есть якійсь привилей, что она
мабуть сотворена зъ иншой матеріи, якъ ми-
ліоны прочихъ горожанъ, что, наколи-бъ она
уродившися лежала нага межи сотками дѣ-
тей зъ пролетаріату, ви треба було вышукати,
и что мабуть и по смерти будуть кости ея бе-
реженъ дѣлаго, что були власностію княгинѣ.
То вже надѣрна смѣлость, вытворювати тамъ
закономъ рѣзницю, де природа поставила вѣсѣхъ
на рѣвни. Вѣсѣ культурній державы, якъ Угор-
щина, Нѣмеччина и Італія, не кажучи вже
Франція, залишили твореніе фиденкомисѣвъ,
лишь у насъ любуются ще въ тѣй аномаліи.
Мысль закону такого лежить въ томъ, чтобы
лишь кѣлькомъ лицамъ, наслѣдникамъ выбра-
ной одиницѣ, на вѣчній часъ заперочити посѣ-
данье и уживаніе землѣй, котра тысячѣ дру-
гихъ людей могла бы выживити. Закономъ
тымъ хочемо означити, что 6.584 моргѣвъ грун-
ту, даныхъ природою загалу людокому, что
жизне на планетѣ нашої, служило-бъ выключно
княг. Александри (Веселѣсть), хочѣ-бы земля
наша мала постояти, что 10 миліонѣвъ лѣтъ.
Виджу, якъ кн. Лехтенштайнѣ лѣмать руку
надъ головою, чуючи мою рѣчь. Онъ не розу-
мѣе мене, але я его не розумѣю и мабуть на
томъ поли мы николи не порозумѣемъ. Узнаю
се кривдою для все трудячо-ся клясы людей,
что черезъ такий фиденкомисы вытворюемо при-
вильеюваныхъ лѣвнѣмъ. (Дуже добре, зъ лѣ-
внѣмъ.) Тутъ шукати и за причинами всякихъ
соціалетичныхъ рухѣвъ. Якъ довго право посѣ-
дѣданя есть лишь наслѣдкомъ працѣ, и якъ
довго всякій чоловікъ буде лишь то посѣдѣти,
на что собѣ зарѣбать въ потѣ чола, такъ довго
народъ не стане пытатися о управленіе до-
пѣсѣданя. Але де зъ працею не лучитѣся по-
сѣдѣдане, де то посѣдѣане приходѣтъ безъ пра-
цѣ, случайно, черезъ уродженіе або соціалне
становище, де одинъ тымъ менше мае, чимъ
больше трудиться, а тымъ больше, чимъ мен-
ше робить, тамъ такъ змагана всюды повста-
нутъ. Панове хочете змагана тѣ убити тымъ,
что спяяете просвѣту народу и не даєте ему
думати надъ собою. Але, слава Богу, люди
суть вже на столько разумны, что о такихъ
справахъ думаютъ, навѣтъ мимо того, что ду-
ховный, котрыхъ вы берете собѣ до помочи,
кажущѣ людямъ: „въ библии стоить, что ты въ
потѣ чола зарѣбати будешъ на хлѣбѣ на-
сущный“. Чому-жь той текстъ мае обовязувати
выключно бѣдныхъ, чому не примѣняете его
до богатыхъ посѣдѣлѣвъ фиденкомисѣвъ?
(Веселѣсть). Чи потомки княгинѣвъ будутъ такожь
хлѣбѣ свой споживати въ потѣ чола? Мы тво-
римо тутъ законъ, котрый ихъ уловѣнѣтъ бѣтъ
такого труда. Пытаю про-то, чи не кривдимъ
мы сѣмъ право всен робучон людокости? Такъ
есть, тымъ кривдимъ мы вѣсѣхъ, что не посѣ-
дають фиденкомисѣвъ. Панове думаете певно,
что зарѣбът всемо дасть вѣру, наколи научите
его вѣрати и тому хочѣся вамъ взяти школу
пѣдъ надѣбрѣмъ кѣлиру (дуже добре и олегки зъ
лѣвнѣмъ), а каждого учителя, котрый бы инакше
учить и въ томъ не добававъ воли божой,
хочете усунути.

Всюды, де змагано до свободы, выявля-
лася борьба противъ лѣвфундѣвъ и привилей-
тѣвъ и зовсѣмъ справедливо! Право спадщины

есть вже родомъ привилей, що-жь сказати до-
перва о привилейованѣмъ правѣ спадщины, о
такъ званѣмъ successio ex pacto et providentia
majorum? Тѣ 6.584 моргѣвъ землѣй и камѣня-
ця у Вѣднѣ пропала на вѣка для загалу.
Нѣкто не въ сѣмѣ набути ихъ, хочѣ бы якъ
трудився. Але то якъ-разъ противѣтся поня-
тію працѣ. Кожда праця мусѣтъ мати якійсь
успѣхъ, инакше то, что гаруе и трудитѣся,
звѣрати собѣ працю. Я знаю, бѣтакъ счѣтѣе
что обмежити науку, чтобы тѣ, что за плугомъ
ходятъ, ходили такъ спокойно, якъ воли пе-
редъ плугомъ (жизна веселѣсть). Але такъ да-
леко не доведете, бо вже всюды люди прива-
дуются надъ еусѣпѣльными порядками. Де
загалъ арозумѣвъ свободу, тамъ бытъ зносѣтъ
упривильеоване право наслѣдія. Передъ нѣ-
комъ сказавъ вже Мирабѣ-въ францускѣмъ
парламентѣмъ народнѣмъ: „Природа дала вѣсѣмъ
людямъ рѣвное право, тымъ больше братамъ“. А
вы прихѣдите нинѣ, по сто лѣтахъ, зъ гра-
мотою, котра каже, что фиденкомисѣ не смѣе
нѣколи змалѣти нѣ розпастися на части. А якъ
близнюки уродѣться? Вы кажете, что тогдѣ
первородный забере все. А якъ же бѣдшукаете
вы того первороднаго? Бувае, близнюки ро-
дѣться неразъ такъ скоро по собѣ, что баба-
сповитуха не знае навѣтъ, котре зъ нихъ пе-
рше пришло на свѣтъ (велика веселѣсть). То
хѣбай при такѣмъ породѣ треба окремон ко-
мисіи, котра-бы того первороднаго зарѣвъ
стампильовала? (Великій рѣдѣтъ). Вы смѣтѣеъ,
панове, але вашъ смѣхъ есть якъ-разъ дока-
зомъ, на якихъ основахъ опираеъ законъ,
котрый хочете ухвалити. Кажущѣ вправдѣ дѣякі,
что фиденкомисы суть для добра народѣвъ
потрѣбай. Я перечу тому рѣшучо. Чимъ-бы
то мало була нещастіемъ, якъ-бы дѣти посѣ-
даючій фиденкомисы, мусѣли братися до пра-
цѣ такъ якъ другій, непривильеованій? Чи дѣ-
ти княгинѣ Александры были бы тымъ неща-
сливѣмъ? Чи она не такий якъ другій? Чого-жь
имъ не вѣльно зарѣбати на насущный въ
потѣ чола? Кождый, что чувствуетъ правду, ска-
же, что тутъ дѣвса кривда загалова. Законъ,
котрый ухвалюете, есть сумнѣмъ знаменѣмъ
чаеу. Вы хочете горожанѣвъ дѣлати на громад-
кѣ. Однѣ мають панувати надъ другими. Ве-
ликій масы народу мають бути безъ права,
невѣлыками, поддаными, якъ се бувало пе-
редъ 30-лѣтною вѣвною, або, якъ кѣлирикалы
хочутъ, передъ реформацию. Вы бороните
тѣхъ порядѣвъ, бо маеете на оцѣ окремѣ свои
интересы. Добро загалу, рѣвное право для
вѣсѣхъ не лежить вамъ на душѣ. Се дуже ми-
зерный еіоизмъ. Тому прошу вые. палату,
чтобъ надъ предложеннымъ закономъ одного-
лосно перейшла до порядку дневнаго.

Справозданье инспектора промышленного за р. 1888

II.

Другою перешкодою въ успѣшнѣмъ уря-
дованю инспектора промышленнаго для Галичи-
ны и Буковины есть недѣлѣбѣсть властей
промысловыхъ, зъ стороны котрыхъ не
мавъ бытъ въ р. 1888 тои пѣдпору и помочи,
якои вымагали и законы и интересъ занятыхъ
при промыслѣ особѣ. Одно старѣство въ Тур-
цѣ подѣомало дуже старанно инспектора,
вѣсѣ другій старѣства дѣлали далеко менше о
вызовненіе его розпорядженъ и постановѣ
промысловыхъ законовъ.

Зъ магистратами мѣста Львова и Крако-
ва доходивъ инспекторъ навѣтъ до конфлик-
товъ. Зъ львовскимъ магистратомъ мавъ бытъ
клопоты въ справѣ руштованъ при будѣвлячѣ,
котры ставили предпріимѣцѣ будѣвничѣ не въ
той способѣ, якъ поручавъ инспекторъ и тымъ
спѣсѣбомъ спровадили богато нещасливыхъ
случаѣвъ. Инспекторъ кѣлька разѣвъ бѣдовѣвсѣя
до магистрату, чтобы той оголосивъ постановы,
обовязуючій что-до ставленія руштованъ при бу-
довахъ, а коли его урѣиенъ не бѣдосили нѣя-
кого успѣху, выѣсъ въ той справѣ жалобу до
намѣстничства. Зъ львовскимъ и краковскимъ
магистратомъ мусѣвъ боротися инспекторъ та-
кожь въ справѣ безпримѣрного и нечуваннаго
нехлюиства, яке панувъ въ львовскихъ и кра-
ковскихъ некарняхъ. Магистратъ львовскій
выдавъ вѣкѣци окружнѣмъ до некарѣвъ, чтобы
завѣла въ своихъ робѣтняхъ больше харѣбѣтъ,
однакъ окружнѣмъ той не помѣгъ нѣчого и
аны трохи не усунувъ давнаго лиха. Магис-
тратъ краковскій не задавѣвъ собѣ зовсѣмъ
туду бѣдѣнати въ той справѣ якъ будѣ кро-
ки, въ наслѣдокъ чого выѣсъ инспекторъ про-
тивъ того магистрату жалобу до намѣстни-
чства.

Въ наслѣдокъ численныхъ жалобъ ин-
спектора полѣвшенилось его положеніе о сѣбѣ-
лю, что намѣстничство выдало розпорядженіе
до вѣсѣхъ властей промысловыхъ въ краю, въ
котрымъ велѣтъ не обмежуватися на простѣй
лишь припорученія промышленнымъ, чтобы то
або друге зрѣбита, взглядно залашла, а на-
кладати бѣтъ разу кары, вызнатувати рѣчнѣвъ
до выконуванія припорученъ а на случай недо-
держанія рѣчнѣвъ, знесоловати карною до-
рогѣю до выповненія припорученъ. Односятся
то лишь до такихъ рѣшенъ власти промышло-
вой, бѣтъ котрыхъ нема рекурсу. На кождый
способъ могла-бы тымъ значно пѣднестися по-
вага и значеніе инспекторѣвъ промысловыхъ,
коли бы власта промышленній сповняла то ро-
порядженіе намѣстничства. Справозданье за р.
1888 не выказуе однакъ фактачнаго посту-
пу въ той тоцѣ и зъ него не можна вычтати,
чтобы свѣдѣчио о службовѣй ревности властей
промысловыхъ.

Друга часть справозданія говорить про
станъ льокальѣвъ, въ котрыхъ працюють
робѣтники. На той тоцѣ не запасало справо-
зданье за р. 1888 нѣякого полѣвшениа, а кон-
статувъ противно богато рѣчей, зъ котрыхъ
можно выносити на погѣршеніе стану рѣчей.
Инспекторъ выступавъ дуже энергично въ
тѣхъ справахъ, однакъ приказы его не аначо-

Вже вийшла з друку книжечка:
„Про вибори до сойму“
 напущав О. Х. Нарат.
 Друге доповнене видання. — Ціна 18 кр.
 Достати можна в тов. „Провісник“ у Львові.
 Вірменська ч. 27 у Львові. 3968 1—5

Найкраще місце побуту на лто
Salzerbad Kleinzell
 лічне місце коло Ганфелду
 в Долній Австрії, з жерелами, котрі так само єжають, як карльсбадський і франкенбадський. Плавання, купелі, сировичні, 2927 нй, всяка курація. 8—0

ИВАНЪ ЛОБОСЪ
 годинникарь
 перше А. ВАЙГЕЛЬ
 у Львові, у вулиці Театральній число 16,
 поручає свій багатий
СКЛАДЪ ГОДИНИКОВЪ
 золотих, срібних і стінних
 опрацьованих з першорядних
 фабрик по цінах найумірненішій.
 2951
 Направа всякого рода годинників, граючих машин, одвіжжених антиків виконує
 совістно і під гарантією.

На цитру
 перша логіка
ШКОЛА ДО САМОСТІЙНОЇ НАУКИ
 укладу
Вол. Маньковського
 вийшла з друку і можна
 купити у всіх книгарнях, а
 також у накладці **Станіслава**
Келера у вулиці Баторія ч. 28
 у Львові. Там також випро-
 бовані автором знамениті ци-
 тры по ціні зр. 15.

РИМАНОВЪ
ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ
 для осіб золотушних (скрофулических), анемичних і
 ослаблених — положений в Санітарію, в прегарній до-
 ліжній карпатській, серед шпильових дерев — отворений
 зобов'язує з дня 20-го мая і до 30-го червня і до 15-го
 серпня ціни помешань о 1/2 часті дешевіші.
 Одъ таксі будуть лишъ ті особи улюблені, котрі прибудуть
 до Заведення передъ 20-тимъ червня.
 Одъ станції „Римановъ“ залізничні трансверсальні од-
 далені одъ Заведення о 6 кілометрів, курсують ввекі і
 поїзди, котрихъ ввекі одначені сущъ знакомъ Заведення
 (гербъ Пилива), за який Заведення не бере одъвѣдальності.
 Лікарствъ Заведення єсть д-ръ Іосифъ Дукетъ, мешкаю-
 чий вв Заведенні вв власній домъ.
 Заведення розсилає мінеральну воду збъ всѣхъ трѣхъ
 жерель, лічницю одъ до внутрішнього і вишнього уживанія,
 такожъ бромово-йодовий лугъ.
 Всякій поясненія подає Дирекція Заведення же-
 рельно-купелевого вв Римановъ
 2 64 1—3

ГОЛОВНИЙ СКЛАДЪ
МАШИНЪ ДО ШИТЯ
 Фирми Рихардъ Сенекель вв Празѣ
у ЛЕОНА ВАЙСА
 у л. Городецька ч. 9.
 Добрий вирѣбъ! Вельми дешево!
 Такожъ на рати! За порукою солидно!
 2934 Каталогі даромъ і оплатно. 3—15

Англійскій косы зъ маркою „Косарь“
 зъ сріблестою сталі (Silber-Stahl) розсилає виключно Агенція для Галичини і Буковини
М. МИНЦЕРА вв Дрогобычи.

Ті косы одзначаються легкістю, трафіянімъ гартомъ і пруж-
 стоістю, властивими прикметами лишъ англійської сріблестої сталі
 і діються знаменито клепати мають такожъ ту прикмету, що навіть
 безъ попереднього клепання выстрѣли косей знаменито трату і най-
 твердшій траву карпатскій, а разъ заправлений каменемъ (звичайнимъ)
 задержують довшій часъ остроу рѣзокості, косачи около 80 до 120 кро-
 ковъ довготи зъ 4 до 6 разовъ більшою діяльністю одъ звичайн. косы.

За доброту кожної косы приймаємо цѣлковиту гваранцію.
 Косы доставляємо вв найодповѣднѣйшій формѣ краєвої, серед-
 ной ширины і вв довільнихъ довготахъ
 60 65 70 75 80 85 90 сантиметрівъ
 Довгота косы 1—, 105, 110, 120, 130, 140, 150 зр. а. в.

Англійска бабка зъ клеветомъ до клепання зр. 1.20.
 Пересылає виготовляємо скоро лишъ за задаткомъ і посилко-
 тою рѣшты, поштою або залізницею, при чомъ ввратъ одъ одной косы
 выносьте 2 до 3 кр., коли одбираєся що найменше 10 штукъ.

ОСТОРОГА!!! Щобъ уникнути обманчивихъ побрѣдокъ звер-
 таємо увагу, що нашій косы мають оттакі признаки: 1) золотистий
 полискъ; 2) клепане острие; 3) марку „Косарь“ выбиту на одвѣротної
 сторонѣ пятки; 4) англійску напѣсь:

„М. МИНЦЕРЪ, Агенція Дрогобыч (Галичина), Warranted Crown Scythe
 from extra best Silver-Steel.“ 2966 1—0

ЗАКОПАНЕ ВОДОЛѢЧЕБНЕ
ЗАВЕДЕНЬЕ
 Д-ра Храпца
 Отверте черезъ цѣлый рікъ.
 Удержанье за цѣлый день вв заведенні разомъ зъ ку-
 раціою одъ зр. 350. — Почта, телеграфъ, антика вв мѣ-
 сѣ — Вв заведенні гидротат, купелі боровинной, масажъ,
 електризованье. — Кругольні, бильяръ, гимнастика, библіо-
 тека, читальня. — Подводы до станції залізничної вв Хабовѣ.
 2925 8—52

Вирѣбъ і продаж одежі літургичныхъ
ТОВАРИСТВО ХРИСТІАНСКЕ
 зареєстроване зъ обмеженою порукою
 вв Змигородѣ
 продає свои вирѣбы заосмотреній стампилью Товариства і числомъ цѣнника а то фелони, капці,
 далматинки, хоругви зъ образами клубу маляр-
 рѣвъ вв Кракові і проч., такожъ всяке одѣ-
 церковне только по сталыхъ цѣнахъ черезъ свою
 Дирекцію вв дорожъ замовленъ і черезъ своихъ
 подорожуючихъ агентівъ поѣли цѣнника находя-
 чого ся вв ихъ рукахъ і заосмотреного стам-
 пилью Товариства і одозвою Дирекція вв цѣ-
 ли забезпечення передъ надужитими нищихъ куп-
 цѣвъ а именито жидовскихъ, котрихъ христіан-
 ский агенти зъ Змигорода підписуються підъ
 фирму Товариства на шыду такъ купуючихъ
 якъ і Товариства; — виконує всякі роботи
 гафтовъ церковныхъ підъ управою панъ З. Ти-
 маковской, одначеної за гачты на краковской
 выставѣ.
 Дирекція:
О. В. ВОИТАЛИКЪ
 директоръ
 2957 2—3

продає свои вирѣбы заосмотреній стампилью Товариства і числомъ цѣнника а то фелони, капці,
 далматинки, хоругви зъ образами клубу маляр-
 рѣвъ вв Кракові і проч., такожъ всяке одѣ-
 церковне только по сталыхъ цѣнахъ черезъ свою
 Дирекцію вв дорожъ замовленъ і черезъ своихъ
 подорожуючихъ агентівъ поѣли цѣнника находя-
 чого ся вв ихъ рукахъ і заосмотреного стам-
 пилью Товариства і одозвою Дирекція вв цѣ-
 ли забезпечення передъ надужитими нищихъ куп-
 цѣвъ а именито жидовскихъ, котрихъ христіан-
 ский агенти зъ Змигорода підписуються підъ
 фирму Товариства на шыду такъ купуючихъ
 якъ і Товариства; — виконує всякі роботи
 гафтовъ церковныхъ підъ управою панъ З. Ти-
 маковской, одначеної за гачты на краковской
 выставѣ.

Дирекція:
О. В. ВОИТАЛИКЪ
 директоръ
 2957 2—3

ВРИ-
 твы правдивий швейцарскій ан-
 глійскій, мыльнички, ремѣнь і
 марморки до острѣня, мыла,
 пензлѣ і т. п.
 поручає найдешевше
 магазинъ товаровъ модныхъ, бѣлы
 мужского, товаровъ галантерей-
 ныхъ, вирѣбъ рукавичныхъ,
 парфумерія і т. п.
БРАТОВЪ ЛАНГНЕРОВЪ
 у Львові у л. Галицька ч. 16
 Цѣнники на жаданье даромъ.

магазинъ товаровъ модныхъ, бѣлы
 мужского, товаровъ галантерей-
 ныхъ, вирѣбъ рукавичныхъ,
 парфумерія і т. п.

БРАТОВЪ ЛАНГНЕРОВЪ
 у Львові у л. Галицька ч. 16
 Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Цѣнники на жаданье даромъ.

ПАВЛО ЛЕВИЦКІЙ
 вв Добрачинѣ (почта Кристинополь)
 підприєммає всякого рода будовы: церковей, будинковъ кон-
 куренційныхъ, парохіальныхъ і школьныхъ, горалень вв за-
 галъ всякихъ будинковъ, і виконує солидно і дешево.
 Вѣсь виконаний нимъ будовлѣ зыскали загальне признање,
 чого доказомъ кѣлька наведенихъ свѣдоцтвъ:
 Вв р. 1886, повѣривъ комитетъ церковный вв РОЗДЖАЛОВѣ, нов. со-
 кальского, п. Левинскому зъ Добрачина будованье мурованої церкви вв Ро-
 зджаловѣ. Можемо заручити кождому, що церковь уже на укрѣпленю, а п. Леви-
 цкій вдоволивъ вѣсь вымотатъ правымъ і вѣсь жаданымъ майстерскимъ,
 тому его яко підприємца до большихъ будовлѣ рекомендовать можемо.
 Розджаловѣ д. 14 лютого 1888.
 Мис. Феликсъ, приходникъ, Стефанъ Покимбродъ членъ комитету, Фед.
 Жеребский нач. громады.

„Громада СУШНО, нов. каменицкого, повѣрила мнѣ року п. Левинскому
 зъ Добрачина будову мурованої духовной школы зъ одповѣднимъ помеша-
 нѣмъ для учителя. Ту будову провадитъ онъ точно посылъ поданныхъ ему пла-
 новъ і указомъ зъ повнимъ вдоволенѣмъ мѣсцевой рады шк. і начальства
 громадского. Можемо отже сѣмъ сего поважаемого підприємца, яко честного,
 совѣстного і порядного чоловіка якъ найдальше і найдирше поручити.
 Сушно д. 8 лютого 1888.

Мис. Феликсъ, приходникъ, Стефанъ Покимбродъ членъ комитету, Фед.
 Жеребский нач. громады.

„Панъ П. Левинский зъ Добрачина принявъ підприємство нового муро-
 ваного приходства вв КОРЧИНИ. Ту будову, вже на укрѣпленю, веде онъ зъ
 повнимъ вдоволенѣмъ комитету парохіального, котрый его може яко честного,
 совѣстного і дуже порядного підприємца вдоволяющегося малымъ доходомъ,
 кождому заинтересованому припоруचितи.
 Корчина, д. 18 лютого 1888.

Корчина, д. 18 лютого 1888.

І. Череско, председатель комитету парохіального.

На всяке возванье приѣздитъ заразъ на мѣсце.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

Оснований вв роцѣ 1847.

50 ульѣвъ (дзержонѣвъ)
 машина до
 меду і друга до воску єсть на
 продажъ вв Станиславѣ при
 ул. Липовой ч. 51 по капитанѣ
 Рейзнерѣ. 2988 1—3

Одинка фабрика бі-
лардовъ у Львові ул.
Гродзицкихъ ч. 3.

Братовъ Андрашковъ

Готові бильярдъ продаються,
 кулѣ, кіт і вѣсьлякй приборъ.
 Бильярдъ обертаний зъ нашої
 работѣ, установлений вв рес-
 таурації п. Ландесберга, ул.
 Паньска, можна бачити.

2855 17—? Зъ поважанѣмъ:
Браты Андрашки.

Закладаюся

вв велику цѣну, що жадать вв монѣхъ
 конкурентѣ не вв оліѣ продавати
 готову або робити одѣжъ для мужчинъ
 і хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ і в-
 граничныхъ такъ дешево, якъ п. Пе-
 русъ мѣй багатый складъ тѣмъ-
 2484 Вѣд. Духовенству. 90—?

Замовляти вв мѣсци і вв провині
 виконують тожко і ретельно. На жа-
 данье высылкаю взоры даромъ і франкъ.

Давидъ Шварцвальдъ,
 магазинъ мужской одѣжы гуртомъ
 подрѣбо.

Львовѣ, ул. Галицька ч. 8.
 Заложений 1848.

РЕСТАУРАЦІЯ У ВЛАСНОМЪ ЗАРЯДѢ.
НАЙДИЩЕНЫ
CHIFFON-ы,
SHIRTING-ы,
 прова торговлѣ
Ивана Рілля
 у Львові.
 Пробѣ на желанье послать.
 2845

КОЖДУ
ДИВОВИЖУ
 ушмакъ.

Нема тутъ окляновъ, примѣромъ,
 якъ довогъ стане припасу, або що то-
 вары закуплені при масѣ конкурсо-
 вой, печуване! задувають! случайно!
 в т. п. Нема тутъ нічо подобного!
 бо вѣсь той крикъ не приходить на
 нѣчу, а лишъ дѣлами треба доказати,
 а о томъ може ввлов. публика пере-
 свѣдчитися, коли споро замовить отѣ
 есправдѣ дешевѣ і вѣсьми солиднѣ
 товары.

Для мужчинъ: Цѣле убранье
 зъ сукна найлѣпшій якости, нової
 моды (судругъ, штаны і камизелька),
 добре зроблене, перше 18 зр. — те-
 перъ зр. 10.—, таке саме убранье,
 першої якости, перше зр. 22.—, те-
 перъ зр. 14.—, таке убранье найпершої
 якости, перше зр. 30.—, теперъ
 зр. 18.—.

Для хлопцѣвъ вв вѣцѣ 8—16
 лѣтъ. Цѣле убранье зъ сукна, доброї
 якости, едегантно фасону (судругъ
 штаны і камизелька) перше зр. 15,
 теперъ зр. 8.—, таке убранье першої
 якости, перше зр. 22.—, теперъ зр. 12.—.

Для дѣтей одъ 2—10 лѣтъ: Цѣ-
 лѣ убранья, гарно прибрані, перше
 зр. 7-50, теперъ зр. 3-80, таке убранье
 першої якости перше зр. 12.—,
 теперъ зр. 5-50, таке убранье найпершої
 якости, перше зр. 18.—, теперъ
 зр. 8.—.

При замовленяхъ проситися у-
 кланно уважати на отсе:
 При убраняхъ для мужчинъ про-
 ситися подавати обѣмъ грудей і
 довготу кроку посли мѣры санти-
 метровою, а для дѣтей і хлопцѣвъ
 якъ найдокладнѣше вѣтъ а та-
 кожъ краску жаданого убранья.

Росылается тожко до посилкатою
 або надославляемъ тожко.

Особливо уважати:
 що єсть тутъ наведенихъ товаровъ сущъ
 найлѣпшій якости і продаються по
 такъ дешевѣ, якъ нѣтъ тожко, що на-
 збиралъся надто великій припасъ.

Klein's
 Internationales Waaren-Exporthaus
 Wien I., Kohlmessegasse 7.

Що не подобаєся, одвиваєся, або
 звернутися грошъ.

О половину зниженій цѣны
 для предплатниковъ „Дѣла“,
 „Зорѣ“ і „Ватиканщини“

на давнійшій тожко „Библиотеки
 найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ т.
 I—XX, включно, чи хто купує
 разомъ чи поединно, якъ довогъ ви-
 стане невеликий запасъ. Зголожу-
 ватися треба просто до „Адми-
 нистрації Дѣла у Львові“.

Знижена цѣна вѣсьхъ 20 томѣвъ.
 13 зр. 80 кр. (на пересылку пошто-
 ву треба долучити 30 кр.)

Матеріи вовняні на сукнѣ дамскі

найновѣйшій

Метеръ одъ 45 кр. и выше

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавец і одвѣдальный редакторъ: **Иванъ Белей.**

Патѣръ зъ фабр. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, одъ зар. К. Вѣдварского.

одержавъ вв великѣмъ выборѣ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львові пляцъ Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жаданье оплатно одвѣротною поштою.

одержавъ вв великѣмъ выборѣ

одержавъ вв великѣмъ выборѣ

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рус-
скихъ святъ) о 5-ой годины по полудни. Литературный до-
датокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“
выходитъ въ вторторѣ, и въ вторторѣ и пятницю на
первѣмъ разѣмъ въ Дѣлѣ.

Предплату и исчераты принимаютъ: у Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголо-
шень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Лю-
двига 9. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10;
M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter,
Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzgasse 8, M. Stern I.
Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stuben-
bastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ в Га-
мбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.
Предплата на „Дѣло“ и належитость за исчераты платитъ
у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ
въ Австрій: за Границею:
на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на пѣть рокъ . . . 9 ар. на пѣть рокъ . . . 12 ар.
на чверть рокъ . . . 4 ар. 50 кр. на чверть рокъ . . . 6 ар.
на мѣсяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на пѣть рокъ . . . 8 ар.
на чверть рокъ . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 33 кр.
на мѣсяць . . . 1 ар. 33 кр.
Редакція, Администрація и Експедиція пош. ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи свертаются лишь на конспер-
застереженіе. — Рекламация неопечатанъ въ Дѣлѣ.
Подписное число копій 8 кр. а в.
Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 ар. бѣт. оди-
ноточка печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.
Подати числятся по 10 ар. бѣт. стишка.

Съ днемъ 1 (13) цвѣтня
зачався II-гій чвертьрокъ нашего
выдавництва. Просимо поспѣшати
зъ предплатою и зъ евентуальнымъ
вырѣваньемъ залеглостей.

У Львовѣ дня 18 (6) мая 1889.

Оногды, 15 н. ст. мая, обходила центра-
лы нѣмцевъ у Вѣднѣ досыть демонстраційно
юбилей 60-лѣтної службы державной риц. Ан-
тона Шмерлинга. Двадцатьчотиро-лѣтнимъ мо-
лодцемъ вступивъ Шмерлингъ 1829 р. до
службы судейской, нинѣ есть бѣт. председа-
телемъ найвысшого трибуналу. Шведскія лѣтъ
службы — то незвычайне явище и велика
вытравалость. И трудно, чтобы при такой на-
годѣ юбилатови не пожелати. Тѣлько заходитъ
та прикра обставина, що центральны нѣмцевъ
день той ужили на малу демонстрацію для
Шмерлинга яко „творца“ конституціи австрій-
ской, а головной патенту лютового зъ 1861 р.

Якъ звѣстно, въ 1860 р. выйшовъ дѣ-
пломъ жовтневый, котрымъ пануючий нинѣ
м. п. архъ надѣлявъ всѣ народы австрійскій сво-
бодою конституційною. Сямъ актомъ збѣрвано
рѣшучо зъ Бахвициною. Австрія на основѣ
с. го дѣпломъ мала покинути систему центра-
лизацийну и стати державою федеративною,
не нѣмецкою, не славянскою, а бѣльше-мен-
ше интернациональною. Патентомъ своимъ, що
выйшовъ 26. лютого 1861 р., отже въ чотыри
мѣсяць по жовтневѣмъ дѣпломѣ, зничивъ
Шмерлингъ кардинальнѣ основы даной кон-
ституціи, а стремлячи мимо всего все ще до
централизму нѣмецкого, повласть тымъ самымъ
зарѣдъ до довголѣтної розстрою державы,
що въ концѣ въ 1867 р. покынчивъ дуализ-
момъ.

Наколи про-то центральны нѣмцевъ въ день
юбилейный пили заздорову чарку въ честь
„творца“ патенту лютового, то вѣдно имъ бу-
ло демонструвати, але жадень народъ австрій-
скій зъ сямъ тоаствомъ годитися не може.

Що-то насъ Русиябѣт, то мы патентъ
лютовый и ординацію выборчу зъ 1861 р. му-
само уважати головнымъ жереломъ всѣхъ
незгодныхъ, якѣ упали на насъ въ ерѣ кон-
ституційной. Патентомъ сымъ збѣрвавъ насъ
Шмерлингъ въ одно зъ елементѣмъ польскимъ
въ Галичинѣ, а ординацію змай-ривавъ
насъ в тымъ унеможлививъ правильный и у-
правлений розвѣй народу руского. На 141
послѣтъ сойму краевому одержали мы всего
на тѣсѣ, въ най-ушомѣ случаю, 48 своихъ
конституційныхъ заступниковъ. Оѣ 28 лѣтъ
борьбы Русь галицка о права свои національ-
ны и не доборола ихъ. По 28 лѣтахъ ерѣ
конституційной можемо смѣло казати, що для
Руси галицкой не выйшла ще конституція. Па-
тентъ Шмерлинга адавъ насъ на ласку не-
прихильныхъ намъ бѣльшостей соймовыхъ и
зробивъ зъ насъ хлѣба патентованыхъ гельотѣвъ.
Чи походило се зъ крайного незнанія краевыхъ
международныхъ отношеній, що бувае на по-
рядку дневномъ у президентовъ кабинетѣвъ
австрійскихъ, чи стало се нарочно зъ до-
бре обдуманною тенденцію, чи зъ страху пе-
редъ розвоємъ элементу руского, спорѣдне-
но зъ народомъ велико-русскимъ; чи сподѣ-
люея, що наймъ вѣрѣйше, въ наслѣдокъ заку-
лисовыхъ махинацій противниковъ нашихъ —
дѣло для насъ рѣвнодушное, бо нинѣ не ам-
вляеся драстичный фактъ, що конституція ав-
стрійска въ рамкахъ, якѣ тѣ надавъ налого-
вый централъ нѣмцевъ, насъ Русинѣвъ край-
но упосладила и по нинѣ въ правахъ нашихъ
оскорбляе.

Длатого юбилейсмы Шмерлинга въ томъ
значеніи не маемо въ наѣмшенонъ причины о-
дужевлятися. Противно, констатуемо, що
Шмерлингъ есть творецъмъ доси не выгашеного
антагонизму національного въ Галичинѣ и
вѣйтяжшого удару, якѣй упавъ на насъ оѣ
1772 року. Що при всѣмъ томъ Русь галицка
жива и крѣпша якъ 1861 р., се заслуга само-
гожъ народу руского. До результатовъ, до я-
кихъ мы дойшли на всякомъ поли розвою на-
шого, конституція Шмерлинга въ нѣбѣмъ не
причинилась. О своихъ силахъ шли мы и,
розумѣея, пѣйдемо дальше мимо всякихъ па-
тентѣвъ.

Наука нѣмецкого языка въ галицкихъ школахъ.

II

Инакше высказавъ о теперѣшной науцѣ
нѣмецкого языка въ галицкихъ школахъ и ви-
успѣсѣ комисаръ правительственный, членъ
рады школьной (краевый инспекторъ школь-
ный Чарковский). Полемизуячи противъ гр.
Дѣдушицкого, не признававъ того, що наука
нѣмецкого языка въ галицкихъ школахъ не
стоитъ добре. „Чи не есть то, сказавъ, трохи
пессимистичный поглядъ, що на томъ поли ду-
же але дѣея въ школѣ? Кто ствердивъ, что
такъ але дѣея? що ученики, окнѣчивъ гим-
назію, дуже слабо володѣють нѣмецкимъ язы-
комъ? Де суть властивы органы, що тов ствер-
джують? Остатний разъ стверджуея вѣдомо-
сти учениковъ зъ нѣмецкого языка при вѣснѣ-
тѣ зрѣлости. Де есть дальша хвиля въ житіи
абитуриента, въ котрой мавъ-бы складати до-
казы знанія нѣмецкого языка? Въ частныхъ
односилахъ подыбуеся абитуриента, котрый по-
роцѣ, по двохъ рокахъ, оѣ колы зложивъ не-
пѣтъ зрѣлости, не выѣтъ тымъ языкомъ добре
выражати въ поточной бесѣдѣ. Але то цѣл-
комъ натурально! Тажъ и за часѣвъ выкла-
дового языка нѣмецкого не доходитъ ученикъ
до тов вправы, чтобы не лише о школьныхъ
предметахъ выражати, а по-нѣмецки плавно и
выразно, але и о нѣмцахъ... Зъ власного до-
свѣду я нѣкакъ не могъ-бы ствердѣти, чтобы въ
высокомъ степенѣ треба було поправы.“

Иной бесѣдникъ на томъ засѣданіи (17-го
сѣчня 1887) не выражался вправѣ такъ ка-
тегорично, якъ гр. Дѣдушицкій, але причину
того пояснѣвъ кн. Юрій Чарторискій. „Внесе-
не кн. Сапѣги, сказавъ бѣт, было оѣ-разу
привильно приняте, не только въ соймѣ, але
и въ ширшихъ кругахъ. Пѣнѣйше, коли бли-
же застановляюся надъ его змѣстѣмъ и
можливимъ наслѣдкамъ, не могло
обойтисъ безъ певныхъ сумнѣвъ, може безъ
певного страха супротивъ тыхъ можли-
выхъ наслѣдковъ, а по за краемъ не обѣщѣ-
ся безъ подозрѣванія, безъ упередженія, безъ
пясинауацій, безъ алон вѣры въ оѣвнѣно та-
кихъ внесень.“ Отже той страхъ и тѣ сумнѣ-
вы не дозволяли послѣтъ гогорѣти всею, що
мыслили.

Резолюція сойму пѣйшла отже до выѣд-
лу краевому, а той предложивъ на послѣд-
уючій сѣсѣ соймовѣй свои справозданіе. Въ
томъ справозданіи подавъ тѣлько оціню кра-
евонъ рады школьной о науцѣ нѣмецкого язы-
ка, котрой змѣстѣтъ бувъ такий: Не можна жа-
дати, „чтобы нашъ середній школы довели на-
шу молодѣжь до повного заводѣнья нѣмец-
кимъ языкомъ, чтобы въ каждѣмъ обѣмъ, а не
только въ обрубѣ школьныхъ наукъ, на-
була въ нѣмъ вправы... Нашъ середній
школы сновати свою задачу, коли до-
ведутъ до того, чтобы молодѣжь, кѣнча-
юча тѣ школы, приспособила собѣ вчерашней
планомъ науки теоретичной вѣдомъ сти нѣмец-
кого языка, а крѣмъ того въ томъ языкѣ
плавно и поправно выражалася якъ устно
такъ писменно о предметахъ наукъ школь-
ныхъ... Тую цѣль нашъ школы середній ося-
гаютъ у переважнѣ и части молодежи.“ Дальше
заявляе рада школьна, что она неустанно ста-
ралася и старася, помноженемъ годѣтъ
школьныхъ для науки нѣмецкого языка, по-
правленемъ методовъ науки, лучшимъ приспо-
собленемъ учителей и т. п., чтобы заце-
вити ще бѣльшій поступъ молодежи середнихъ
школъ въ нѣмецкомъ языкѣ. Выѣдѣ краевый,
подавши ту оціню рады школьной, уважавъ
ен и поданъ въ тѣ мѣры, видѣю, за зѣвѣмъ
выстарчаючій, бо не предложивъ же нѣкакѣхъ
своихъ внесень.

Въ той оцінѣ рады школьной, якъ и
попередно въ промовѣ ен члена, правитель-
ственного комисаря, дѣв рѣчи впадатѣ въ
очѣ: рада школьна не признае того, що всѣ
признають и признали, что наука нѣмецкого
языка въ среднихъ школахъ лихо стоитъ, и
она зазначуе за вузкій границѣ тому языковѣ.
Очевидно, что при такихъ поглядахъ ен не
можна и надѣятисъ знаніемъ направили лиха.

Се справозданіе выѣдѣ зъ оцінѣю рады
школьной передавъ соймѣ зновъ комисіи
школьной, котра черезъ своего референта, о-

пять д-ра Черкавского, поддала тую оціню
критичѣ, досыть острѣй, хотъ въ формѣ огляд-
ной. „Вправа въ нѣмецкомъ языкѣ, сказано въ
томъ рефератѣ, яку подае середня школа, не
повинна ограничатисъ до обѣмъ предметѣвъ
школьной науки, а не мала обѣмѣмъ также
вышшихъ заводѣвъ практичного житія. Наша су-
спѣбность, оѣвнѣючи вагу знанія нѣмецкого
языка, не могла-бы поперестати на такомъ
обѣмѣ; а и условия самой науки суть того
роду, що вказують можнѣсть результатовъ,
скажучахъ по-за нихъ... Хотя намагана школь-
ныхъ властей що до науки нѣмецкого языка
въ среднихъ школахъ можуть выказати не
одень успѣхъ, однакъ цѣлѣсть результатовъ
не оправдувала бы задоволенія, котре-бы хотѣ-
ло на нихъ поперестати.“ Дальше сказано въ
справозданіи: „Скорѣ цѣль науки була вже зъ
горы (радою школьною) за вузко начерчена,
годѣ приуекати, чтобы выконаніе ен програ-
мы могло довести до лучшихъ результатовъ.
Запещеніе, что результаты испѣту зрѣлости
суть розмѣрно достаточны або навѣтъ задово-
ляючій, може супротивъ принятого обѣмѣя
цѣли науки мѣтъ тѣлько взгляде значѣнне,
навѣтъ коли-бъ его не ослабѣла обставина,
что оѣнка испѣту залежитъ оѣ индивидуаль-
ного погляду каждоразовонъ комисіи вѣстую-
чѣй... Недомагана молодежи, остаточно въ вы-
сшихъ школахъ краевыхъ, признаваного въ-части
школьною радою краевомъ, не можна терпѣти.
Несисѣтъ цѣли науки не могла користно
вылѣвати на методу поступованія въ ен пода-
ванъ...“ и т. д. Вконцѣ предложила школьна
комисія таку резолюцію: „Соймъ зывае ц. к.
власти школьнѣ, чтобы не уставали въ намага-
нѣхъ, зверснѣхъ до подиссѣя науки нѣмец-
кого языка въ среднихъ школахъ, але про-
тивно, оборотѣи ен сѣбѣвшою оѣбѣю и за-
бѣ печенемъ тѣ поважного мѣжѣ вышнихъ
предметами школьной науки становисѣа, позы-
суваніемъ и добормъ свѣтлыхъ и добре у-
кваліфикованныхъ до вен фазовыхъ учителей,
пома женіемъ стипендій для приспособляю-
чѣхъ-сѣ дѣи и кандидатѣвъ, наконецъ устате-
ннѣтъ раціональнѣ и практичный методы и
докладнымъ цѣлюванемъ ен выконуванія
прѣмуванъ до того, чтобы наша молодѣжь по
окнѣченю краевыхъ школъ среднихъ въ цѣ-
лѣмъ обѣмъ доступнымъ ен понятию повравно
и свободна влодѣла нѣмецкимъ языкомъ.“

Тую резолюцію принявъ соймъ одного-
дно на засѣданіи зъ 17 сѣчня 1888 р. по ко-
роткой дискусіи, въ котрой д-ръ Айтневичъ
обдавъ въ гаду, подиссѣю русскими послами
ще передъ 12 роками, чтобы въ вышней гим-
назіи бѣдай одѣвъ а въ вышней доа предметы
подавати по нѣмецки. Референтъ противисѣ
тому зѣ взглядовъ дидактичныхъ, а приклада-
ми швейцарскихъ и позванисѣхъ гимназій у-
казувавъ, что можна учати чужого языка тѣл-
ко „яко предмету обѣяны вого, а однакъ уче-
ники володѣти будуь тымъ языкомъ плавно
и поправно.

На томъ сѣрава науки въ среднихъ
школахъ нѣмецкого языка въ соймѣ закін-
чѣла. Щѣбъ оѣт того часу та я наука робѣта
значѣннѣйшій поступъ, того не видѣю.

Додатковъ замѣтамо, что въ томъ самѣмъ
часѣ, якъ внесень кн. Адѣма Сапѣги що до
науки нѣмецкого языка въ среднихъ шко-
лахъ, т атувалася въ соймѣ и сѣрава науки
т-го-жъ языка въ народныхъ школахъ. Имен-
но рады або гѣдѣны повѣтовѣ въ Сяноцѣ, Я-
воровѣ, Турцѣ, Калушѣ и Косовѣ подала до
сойму петиція о зведење науки нѣмецкого
языка въ школахъ народныхъ, печавши оѣ
2-ой класѣ. Тѣи петиціи вытравувавъ оѣи по-
требую знанія нѣмецкого языка въ войску.
Соймъ ухвалѣвъ на внесень комисіи школь-
ной (референтъ Рожановичъ) безъ дискусіи пе-
рейти надъ тымъ петиціямъ до порядку днев-
ного.

Зъ того отже зѣвѣмъ обѣктивнѣ пред-
ставленя видѣю, что суспѣбность въ Галичинѣ,
и то навѣтъ польскѣ суспѣбность, узнае, что
наука нѣмецкого языка въ галицкихъ школахъ
трактуетъ въ недостаточный способъ; тов у
знанъ и соймѣ, и зачалася въ нѣмъ навѣтъ
акція за бѣльшимъ узглядненемъ нѣмецкого
языка, але зъ политичныхъ мѣтѣвъ тотѣ ак-
ція станула въ половинѣ дороги. Власть же
школьной краевѣй, именнѣ рада школьна, запѣ-

званіемъ обѣмъ науки нѣмецкого языка въ
среднихъ школахъ и заперечуваніемъ недо-
статочного стану тов науки, дали доказъ, что
не оказываютъ належной дѣблості о тую науку.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Зъ Калуша одержуемо такѣ близшій вѣ-
сти о згромажденю выборѣвъ зъ 15 ого с. м.:
„На завѣзаніе о. декана Губчака, нотаря
Бачиньского, вицебурмистра Теницкого збѣра-
лося надъ 100 выборѣвъ, межа ними 17 свя-
щенникѣвъ и 12 зъ свѣтской интеллигенціи. Под-
несено напередъ пытаніе, чи вже зарѣдѣтѣ
дати надъ кандидатами, чи тѣлько завѣзати
комитетъ. По промовѣхъ оо. Губчака и Фо-
рыся и пп. Бачиньского и Корытовского рѣ-
шено зарѣдѣтѣ залоготити справу кандидатуры.
На внесень пп. Корытовского и Бачиньского
ухвалено кандидатамъ поставити п. Юліана
Романчука, котру кандидатуру сѣляне приня-
ли грѣмѣмъ окликомъ „славно!“ Протоколъ
зборѣвъ послѣаеся Головному комитетовѣ.

Зъ польской стороны доси не звѣстѣно
ще, хто выстѣпѣтъ яко кандидатъ. Оденъ учи-
тель, и то Русинъ, агитуе за маршалкомъ по-
вѣтовымъ п. Коморницкимъ, котрый при остат-
ныхъ выборахъ передъ 6 роками заявлявъ бувъ,
что не гадае уѣтитисъ о мандатъ посольскій.“

Зъ Тернополя пишутъ намъ: „Въ нашѣй
сторонѣ мало ще чути про акцію выб. рчу зъ
русской стороны. Люде, загнувши руки, немѣвъ
выжѣлають чогось...“

А Поляки ровнѣнули вже не абы-яку дѣ-
яльність, хочъ они не богато потребують ро-
бѣтъ, бо мають череду подѣванкѣвъ, готову
каждон хвилѣ кинути ся за п. Пашкуденіемъ
изъ села на выборы. Якобѣ нѣбѣ то змѣны
зъ новою намістѣнника въ нашихъ сторонахъ
анѣ слѣду — и, здаеся, нѣгде ен не слѣдѣю.
Хто слѣпо не повѣруеся пануючій въ повѣтъ
кѣлѣтъ, того уеувають зъ дороги. Такъ н. пр.
засѣси идовано войга зъ Чистилова, Кюцюрку,
чоловѣкъ дуже поважного и свѣтлого, котрый
при остатныхъ выборахъ до рады державной
голосувѣвъ за о. Свѣчиньскимъ и ще и Паш-
куденію указувавъ, что полѣтѣный урядникъ
мае сповнѣти тѣлько то, что зъ уряду ему пра-
висае, а не займатисъ агитацію...“

У насъ оѣвнѣній можливый кандидатъ
русскій — то профессоръ Олександръ Бар-
вѣнскій и коли тѣлько кого чи зъ интелли-
генціи чи зъ сѣлянъ сѣлѣтѣ: кого бы ставити
на кандидѣта, — всѣ кажутъ: „Одѣмъ Ол. Бар-
вѣнскій мѣтъ бы при рѣшитѣ дѣланю всѣхъ
русѣ о интеллигенціи въ повѣтъ пѣнейти, бѣль-
ше нѣхѣтѣ!“ И оно правда. Проф. Ол. Барвѣн-
скій черезъ часъ своѣ побуту въ Тернополѣ
назначѣ соѣ великия слѣпы въ цѣлѣй Терно-
польщизнѣ, якъ мѣжѣ интеллигенцію рускою
такъ и мѣжѣ народѣмъ по сѣтахъ и мѣстѣч-
кахъ. Въ цѣлѣмъ повѣтѣ тернопольскѣмъ сѣла
нема, де бы бѣтъ не бувъ знамый народѣи яко
чоловѣкъ свѣтлый, яко великій прѣатеъ про-
свѣты народѣи. Въ дуже мѣо ихъ сѣлахъ
гостѣтъ бѣтъ зъ бѣдѣтами при закладаню чѣта-
ленъ або на вечерѣхъ читальныхъ, тожѣ еще
1885 року, побѣсѣе загальныхъ выборовъ
до рады державной, повѣтъ тернопольскій
конче добиравъся у головной комитетѣ выборы-
ного, чтобы на кандидѣта въ выборѣмъ окру-
зѣ Тернополь Збаражѣ-Скѣлатѣ поставити проф.
Ол. Барвѣнскѣго. Другимъ кандидатомъ, за
котрымъ зновъ стояла Збаражчина, бувъ о.
Ник. Свѣчинскій. Головный комитетъ выборѣ-
чѣй, повѣшавъ бувъ поставити кандидатуру
проф. Ол. Барвѣнскѣго, а постановѣю сѣу змѣ-
нено уже въ послѣдній хвилѣ, коли на зборѣ
выборѣвъ въ Тернополѣ проф. Барвѣнскій
самъ дѣбровѣльно блѣгнѣвъ оѣ своѣа канди-
датуры на крѣиетѣ о. Свѣчиньского.

Нинѣ, при надходячѣхъ выборахъ посла
до сойму, очѣи всѣа тернопольской Русѣ зновъ
звертаються на проф. Олександра Барвѣн-
ского — бѣи бѣи одинъ тѣлько мѣтъ-бы въ
сѣмъ повѣтѣ побѣрити всѣ великій противно-
сти, зъ якими тутѣ приходится борѣтисъ Ру-
синѣмъ при каждѣхъ выборахъ! —

Въ Городецкѣмъ повѣтѣ — якъ доведѣ-
еся „Бѣльбѣщина“ — хотѣтъ дѣякѣ Русины
при выборахъ посла до сойму поступати смѣлѣ-
но зъ Поляками. Тѣлько-жѣ Поляки хотѣтъ,
чтобы Русины агитѣлися на польскѣго кандѣ-
дата, якогось графа, а за то обѣщуютъ Руси-
намъ, что они за два роки при выборахъ по-
сла до рады державной будутъ голосувѣти на
Русина.

Русины городецкого повѣта выставили бы
сѣбѣ дуже сумне свѣдоцтво, коли-бы пристали
на таку гущу на вербѣ. Д-ра державной
выбравъ Городець посла не самъ, а зкупъ зъ
повѣтомъ львовскимъ и яворѣвскимъ, и тѣ
повѣты рѣшають. При остатныхъ выборахъ до
рады державной русскій кандидатъ п. Василь
Нагѣрнѣй въ Городець дѣбѣтѣвъ бѣльше
голосѣвъ, якъ п. Абрамовичъ, але за то
въ повѣтахъ львовскѣмъ и яворѣвскѣмъ дѣ-
ставъ значно менше. Коли-жѣ въ Городець п.

мусеть войти въ переговоры зъ нами. Мы не утерѣмъ; най Ваше Вел. скажутъ лишь одно слово, а все заразъ змѣнится и не одна слеза буде обтерга." На то одповѣвъ имъ цѣсарь: "Каждого подданного, котрый має якусь бажанье або просьбу, повиненъ цѣсарь выслушати. На то давъ я доказъ дозволивши депутата, чтобы она прийшла сюда и особаго выказала, чого жадає. Але по вашой сторонѣ нема права, бо цѣлый рухъ есть незаконный, хочбы вже длатого, що вы не выповѣли роботу на 14 днѣвъ на передъ, по котрымъ то часъ мали-бы доверѣа робѣтникамъ право застановити роботу. Въ наслѣдокъ того вы зрвали контрактъ. Розумѣєсь, що зрванье контракту роздранило тыхъ, що дають роботу и пошкодало имъ. Дальше не допускаю до работы погрозами тыхъ робѣтниковъ, що хотѣли вернути. Отакъ ставили поодинокъ робѣтниківъ оѣбрь властямъ и нарушали чуже майно, ба, въ поодинокихъ случаяхъ важались навѣтъ выступати противъ войска, що наслѣдо до удержанья порядку. Наконецъ хочете вѣзтиса ажъ тогда до работы, коли вашъ жадаия будуть сповненей у всѣхъ копальняхъ. Що-до самыхъ жадаия, то я прикажу моему правительству все точно розслѣдити а результаты слѣдства подамъ вамъ до вѣдомости черезъ назначенъ до того власти. Коли бы же мали зновъ проявитись непокой и безпорядки, коли бъ выказалась звязъ сего руху зъ соціально-демократичными кругами, то я не бувъ-бы въ силѣ розбирати прихильно вашъ жадаия, бо для мене каждый соціалъ-демократъ то само, що ворогъ ѣтчины и державы. Коли отже добачу, що до того руху мѣшаються соціально-демократичный змагания и побдбурють до незаконного спору, то вступаю зъ безпощадною строгостею и ужою всея силы, до якою маю право — а та есть велика. Ёдте отже домѣвъ и розважте, что я вамъ сказавъ, старайтесь также выслушати на вашихъ товаришѣвъ, чтобы и они то розважили. Передовѣсьмъ и подѣвѣмъ условіємъ не важтеся подмолвляти вашихъ товаришѣвъ, що хотять вернути до работы."

Депутациа властителѣвъ копалень сказавъ цѣсарю: "Одъ моихъ властей дожидаю докладного справозданья, що было причиною страйку и якъ его усунути. Головно ходитъ мѣня о то, чтобы въ виду величезной шкоды а въ виду того, що на Шлеску грозить также великій страйкъ, залагодити якъ найскорше страйкъ въ Вестфалии. Робѣтники зрѣбили на мене добре враженье, здержались одъ всякого звязи зъ соціалъ-демократами, а що мои слова сознали въ кругахъ робѣтничихъ свою задачу, о томъ довнесено менѣ телеграфично и дже мене то тѣшитъ, що робѣтники не згодилися на то, чтобы до нихъ вмѣшалась соціалъ-демократы, котры хотѣли имъ наивнути. Переговоры, якъ велісь зъ депутациею робѣтниковъ, зѣтисей менѣ и выказую вамъ свое признанье за то, что вы були для робѣтниковъ вырозумѣли. Буду радоватиса зъ того, коли на сей подставѣ придетъ мѣжь вами а робѣтниками до згоди. Причоручаю всѣмъ интересанымъ, чтобы на будущность товариства горничей и ихъ органы удерживали тиѣнѣшшу звязъ зъ робѣтниками. Дайте робѣтникамъ возможность удѣлжати ихъ жадаия а передовѣсьмъ напайте о томъ, что товариства, дающіе работу великому числу монхъ подданныхъ, мають обовязокъ взгляды державы и одповѣдно громады дѣлати ибѣля силъ для добра робѣтниковъ. Рѣчь вѣсѣмъ природна и лежать то въ природѣ человека, что каждый старается о возможно найлѣпше удержанье. Робѣтники читають газеты, знаютъ отже отношеніе платитъ до зыску; что хотять отже брати участь въ томъ зыску, то рѣчь вѣсѣмъ зрозумѣла. Длатого прошу васъ, чтобы въ за каждый разъ розслѣдали добре станъ рѣчи и не допускали до того рода приключень. Уважаю монхъ обовязкомъ подбирати въ рѣвній мѣрѣ якъ тыхъ, що дають работу, такъ и робѣтниковъ въ мѣру того, якъ они зъ своей стороны будутъ старатиса подбирати интересы всѣхъ горожанъ черезъ удержанье мѣжь собою згоди и дружбы а тымъ способомъ охоронять ихъ одъ подбыхъ розрухѣвъ."

Въ берлинскихъ кругахъ политичныхъ суть то поглядъ, что турецке посольство, котре привезло цѣсареву и цѣсаревѣй высшей ордеры и влаеноручные писмо султана мая на цѣли наклонити цѣсаря, чтобы одъ выбрався въ гостию до Константинополя. Султанови має бути прикро, что цѣсарь робявъ важныи другими монархамъ а его поминувъ Посольство се має также и ту цѣль, затерти але враженье, яке выказало въ Берлинѣ ѣдклянье султанского розпоряджениа о мисии до Занзибару.

Королева Марія, вдова по Максимилианѣ II. баварскомъ, мати королевъ Людовика II. а божѣбодного Оттона, померла вчера рано въ Гогеншвангау.

Одъ якогось часу стоить въ Даніи знову на порядокъ дневной справы укрѣпленія Копенгага зъ тою однакожь змѣною, что въ войску проявилась велика оппозиція противъ сего укрѣпленія, за котрымъ есть головою министр Банзовъ. Оппозиція та проявилась найяркѣйше подчасъ торжества 25-тыхъ роковинъ битвы подъ Гельголандъ. Подчасъ сего торжества выдѣлывались найвысшій комендантъ данской арміи ген. Кауфманъ тогастъ, въ котрымъ прилюдно заявивъ, что Данія не повинна братиса до укрѣпленія Копенгага, але звернула свою увагу на развѣй флоту. Того погляду суть всѣ высшій офицеры арміи а маринарны.

Во второкъ збереса румынскій парламентъ на коротку сесію, на котрой мабуть має залагодитиса остаточно справа кре-

диту, потрібного на укрѣпленія въ Румуніи. Открытые сесіи буде дже торжественне, бо будутъ при томъ королю, королева и наслѣдникъ престола, позаявъ розходитиса о то, чтобы наслѣдника престола вести въ житье парламентарне.

Кабинетови Катарджа назначенъ мабуть короткій вѣкъ. Чтобы удержатиса при кермѣ, хотѣвъ-бы Катарджу дже радо получатиса зъ партією Дмитра Браціана, але тому противляється рѣшучо его товаришъ министры Лавоваріи и Ману. Коли ему сей союзъ не удасться, а юнисты и дальше не схотять подбирати правительства, что безъ сумнѣву такъ буде, то бѣвъ не буде нѣколи мати бѣльшости въ парламентѣ. Провизоричне становище кабинету пробивается также и въ администраціи. Одъ коли наставъ новый кабинетъ подалося вже багато префектовъ до димисіи, але Катарджу не принявъ ихъ димисіи, бо самъ не знає, зъ якою партіи має выбрати ихъ наслѣдниковъ, чтобы не паразитиса одтакъ будучою бѣльшости. Декотры префекты покинули вже навѣтъ службу, а Катарджу заступили ихъ поны что директорами префектуръ, чтобы тымъ способомъ задержати мѣсце для консервативныхъ кандидатовъ, котрыхъ правительство конче потребує.

НОВИНКИ.

— Зъ Станиславова пишутъ намъ: Пригадуємо, что вже въ четвертъ, 23 я. ст. мая с. р., ѣдбудеся въ память знесеня панцины вечеръ зъ танцями, котрый уряджує Станиславовскъ „Руска Бесѣда“ въ сали казино мѣщанского. Вступъ 1 зр. одъ особы. Зѣ взгляду, что въ мѣсяцѣ мусѣло товариство ѣдкляти такой вечеръ зъ причины смерти архиеп. Рудольфа, хочъ на приготавленя поне-сло великіе кошты, сподѣватиса належитъ численного зѣзду, тымъ бѣльше, что при той нагодѣ можна-бы обговорити деякіе важнѣйшій справы. Комитетъ починає великіе приготавленя, чтобы вечеръ выпаде якъ найкрасше. Тожъ просимо прибувати на четвертъ до Станиславова!

— Руска Бесѣда въ Тернополѣ повѣдомляє, что заповѣдана мабѣйка ѣдбудеся для 26-го а на случай непогоды 30-го я. ст. мая с. р. До участи въ ней можуть приступити также и нечлены въ товариствѣ членѣвъ „Руской Бесѣды“. По нарядѣ порѣшили комитетъ не брати на себе доставки подводу и позбавляе въ томъ взглядѣ свободу выбора самимъ участникамъ. Зѣ той причины ухвалено вкладку одъ особы только по 60 кр. Дѣти не платятъ нѣчого. Участники зволють зѣбратиса о 2-гои годнѣвъ по полудни въ означеномъ выше дни въ комнатахъ „Руской Бесѣды“, зѣ-ѣди найдалше о 1/2 3 години наступитъ спѣльный выѣздъ на мѣсце прогулки. — За комитетъ: Д-ръ Лопиньскъ.

— О пожарѣ Олешичъ пишутъ: Ледви розвязався передъ кѣлькомъ днѣми ратуновскій комитетъ для погорѣльцевъ зъ 22 липня мин. року, коли 15 я. ст. мая с. р. около 10 год. передъ полуднемъ займився въ той самой части мѣсточка, далеко бѣльшій огонь, котрый за три години поглотивъ 200 будынковъ, належачихъ до 62 мешканцѣвъ майже исключительно християнъ. Сусѣдній села и сторожкѣ огней зъ Любачева та Чешанова прибули на помѣчу, але не могли богато вѣдати при шалѣющѣмъ огню. Страшне се несчастье навѣстило до року 33 мешканцѣвъ въ-друге, а сямъ разомъ дже мало и поодинокъ було обезпеченыхъ. Огонь подложила въ двухъ мѣсцахъ божѣбодна женщина, котру увязнили. Минувшого року ратуновскій комитетъ розвинувъ свою дѣяльність майже исключительно на повѣтъ чешанѣвскій, а мимого того по оголошено въ газетахъ прийшли зъ помощью громады повѣтовъ яворѣвского, равского и ярославского та жертволюбивой особы зъ цѣлоу Галичины. Сямъ разомъ муситъ комитетъ ратуновскій подѣвъ проводить кн. Володислава Санѣги просити о помѣчу весь край, бо обогатъ нещастя великій. — Олешичѣвъ, въ пов. чешанѣвскомъ и въ околѣ судѣвѣмъ любачѣвскомъ, числила 500 домѣвъ и майже 2500 мешканцѣвъ, зъ котрыхъ бѣльшу половину складали жида.

— Здоровье цѣсаревы Елисаветы, пробуваючої въ Висбаденѣ, мало, ибѣла вѣденскихъ газетъ, значно поправитиса. Дня 23 мая має цѣсареву вернути до Ляйпца а одтакъ выѣде до морехи купѣль въ Зандворс въ Голандіи.

— Намѣстникъ гр. Бадені выѣде въ понедѣлокъ, дня 20 я. ст. мая до Перемышля, де ѣдѣває тамошній урядъ и науковій заведенія. Въ Перемышлѣ прибуде одъ цѣлый день и ночь, а во второкъ рано выѣде до Жирова, де оглане заведеніе баутовъ. До Львова верне въ среду по полудни на Стрый. — Въ заступствѣ протектора краковской академіи наукъ, арх. Кароля Людвига, отворитъ сегодѣньне засѣданье намѣстникъ гр. Бадені и тому первѣстній речинчѣе того засѣданія ѣдложено зъ 25 на 28 я. ст. мая.

— Вчерашня буря зъ сильнымъ дощемъ, надъ ра-номъ, порѣбила значніи шкоды въ коммуникаціи зѣльничѣй на шляху зѣльничѣй Кароля Людвига въ околѣ Крешовичъ коло Кракова, тому поѣздъ вѣденскій не наслѣвъ въ часъ до Кракова и Львовіе мусѣли обѣйтиса до полудня вчерашного дня безъ газетъ и вѣстей вѣденскихъ. У Вѣднѣ лютѣлась буря зъ дощемъ вчера по полудни черезъ три години. На передѣлѣхъ великіе шкоды а лѣкуды и повѣвъ. Семилѣтня дѣвчанка въ Гавденцѣвѣ коло Вѣднѣ, выслана матерію до торловѣ, впала до каналу и фалѣ порвалъ ей; не удалось иѣякъ ей выгратовати.

— Зѣльничъ Кароля Людвига повѣдомляє, что одъ недѣлѣ, 19 я. ст. мая зачинають курсовати прогулькой поѣзды до Зимной воды-Рудна. Розкладъ ѣзды такой якъ минувшого року.

— Испыты зѣльности. Краева рада школьна повѣдомляє, что еи оповѣщенъ зъ 3 цѣвтня с. р. дотычно речинчѣвъ посылать зѣльности въ учительскихъ семинаріяхъ змѣняеся на столько, что учитель испыты зѣльности въ мужеской семинаріи учительской у Львовѣ начнеся не дня 1 але 9 я. ст. липня.

— Зъ Гординовъ, пов. самѣрского, лише намъ п. Бандирѣй, тамошній крамарь: Передъ сегодѣньними свѣтами Великодними погорѣла моя краминя зъ всѣми припасами свѣточныхъ товаровъ и тымъ способомъ ставъ я позбавленнымъ майже цѣлого майна. На згадку о томъ нещастіи третими особами (наша Редакція одержала зѣветку зъ Самѣрского) поспѣшила львовскя Народна Торговля менѣ зъ помощью и безъ огляду на се, что я до мои краминѣвъ не побиравъ передъ тымъ одъ нея нѣякихъ товаровъ, удѣлила менѣ безвозвратну подпомогу въ сумѣ 25 зр., котру я одержавъ въ то-варахъ дня 16 я. ст. мая зъ склада фалии Народной Торговлѣ въ Самѣрѣ. Се було першою помощью въ моемъ нещастіи и тому складаю горячу подяку Дирекціи львовской Народной Торговлѣ ширимъ рукомъ словомъ „Спаси-Бѣгъ!“

— На вечерню музикальнѣмъ въ Залѣзѣхъ було чистого доходу 50 зр. Доходъ той роздѣлено въ той способъ, что назначено на стипендію им. Шевченка 26 зр., а бурсѣ въ Тернополѣ и Бродѣхъ по 12 зр. Грошѣ на стипендію приславъ о. Стеф. Лесюкъ на руки нашей редакціи.

— Дѣлокаціа войска въ Галичинѣ. Мл. Веронд. Вл. оповѣщає, что зъ полковъ пѣхоты: ч. 15. баталіонъ 4 переноситься въ Тернополѣ до Львова а оданъ баталіонъ зѣ Львова до Тернополя; ч. 55 оданъ баталіонъ зѣ Бережанъ до Львова и на одворѣтъ; ч. 58 штабъ и 3 баталіоны зѣ Коломыи до Станиславова; ч. 80 баталіонъ 3 зѣ Золочева до Львова а оданъ баталіонъ зѣ Львова до Золочева; ч. 95 змѣна 4 и 2 баталіону мѣжь Львовомъ и Чортковомъ; — въ кавалеріи: 2 полку уланѣвъ 5 и 6 швадроны змѣняються мѣжь Ропчицами и Дембницею; 4 полку уланѣвъ 2 швадронъ переходять зѣ Рогатина до Монастирискъ, 3 полку уланѣвъ 5 и 6 швадронъ змѣняються мѣжь Ланьцутѣмъ и Жоліею.

— Краева рада санитарна почала зъ днѣмъ 1 мая с. р. нову каденцію трилѣтню. Министръ справъ внутрѣшнихъ именувавъ членами рады зѣ стороны правительства д-ровъ Каосину, Чижевича, Кручиньского, Опольского и Ригера а выдѣлъ краевый Мерчиньского и Зѣмбицкаго. Рада уконститутовалася выбравши д-ра Чижевича предсѣдателемъ а его заступникомъ д-ра Опольского.

— Епископъ зъ краковской епархіи краевомъ. Комитетъ екекутивный выставки наарадувався оими днѣми подѣвъ проводомъ президента Шляхтовского, якъ покрыти недобѣръ зъ выставы въ сумѣ 18.000 зр. Порѣшено роздѣлити ту суму мѣжь членѣвъ комитету и має бути оголошена одѣлова згаданого комитету до всѣхъ членѣвъ повного комитету, чтобы вырѣшали свои рахунки зѣ предпріемцями. На каждого члена комитету припаде 120 зр. На то заявляє Реформа: Знаємо, что многіи члены комитету були неразъ противны рознымъ коштовнымъ и не потрібнымъ выдаткамъ, але коли гр. Артуръ Потоцкій упевнявъ, что, если покажется якій недобѣръ, то дѣвъ его самъ покрѣе, годилися и голосували за выдатками, гадаючи, что такой вѣльможа додержитъ своего слова. Здаєсь, что комитетъ зѣ огляду на недугу гр. Потоцкого не пригадавъ ему его слова. Также днѣнымъ есть, чтобы люди, котрыхъ покликали до порады, мали платити такой грошѣ; — се зрѣать на будуче многихъ людей одъ участи для добра краю. За фантазіи директорѣвъ выставки повинній такий тѣ саміе директоры платити, а имено п. Якубовскій.

— Польскій банкъ земскій въ Познані, изъ которого основній капиталъ складался Поляки, розпочавъ вже свою дѣяльність; оголошує, что купитъ бѣльшій посѣлости въ Великопольцѣ въ обѣмѣ 500 до 2000 морговъ.

— 45 людей утопилося въ Вислѣ. Зѣ Варшавы доносѣтъ о страшной пригодѣ, яка случилася въ понедѣлокъ на Вислѣ подчасъ переправы першороты 29 баталіону резервного. О год. 4-той рано въ понедѣлокъ перша рота подѣвъ проводомъ капитана Смирасина одержала приказъ зѣ фортификаціи на лѣвѣмъ берѣзѣ переправитиса на правый берѣвъ въ повнѣмъ узбрюенно зъ карабинами и набоими. До переправы ужили два човна войсковы, котры ибѣла прииску мають помѣстити 25 людей. Тымчасомъ цѣлу роту, майже 120 людей помѣщено одъ разу въ тыхъ човнахъ и ѣдвали одъ берега. Коли перше човно зѣ 61 воляки было вже на середѣй русла Вислы, подувъ сильный вѣтеръ и почавъ колибати човномъ, котре зѣ-дѣла незвычайного тягару лишь кѣлька цѣлѣвъ выставало по-надъ воду. Воляки, побачивши грѣху небезпечности, бо и мрака залагла надъ Вислою, почали скидати зъ себе оружье и набои та вкидати у воду. Се власне було причиною нещастя, бо човно, розколібане такъ бѣльше наглымъ рухомъ только людей, вывернулося. Сильна струя Вислы въ томъ мѣсці и перестрахъ воляковъ, котры ханалися одъ другихъ, перешкаждали ратованню. Коли воляки въ другѣмъ човнѣ почали оклики „ратунку“, прибули до поблизкой мѣлизны, выслали на берѣвъ и выслали свое човно на помѣчу зѣ 61 воляковъ выратовано лишь 18, а 45 воляковъ мѣжь ними 3 подѣвѣнцы утопилися. Подѣвѣнцы Вихровъ, скинувши убрание, доплывъ шасливо ажъ до берегу, але зѣ-ѣды за-вернувъ що разъ на рѣку, чтобы помѣчи волякамъ; коли побачили потопающіе Вихрова, хопились его

за руки и ноги и втягнули подѣвъ воду. Воляки походили переважно зъ рязанской губерніи.

— Корабель панцирный (Rammkreuzer). Цѣсарь Францъ Іосифъ І^й, котрого християны ѣдбуваютьъ нинѣ въ Триестѣ, есть збудованый зъ найлѣпшою сталѣ и ибѣла найновѣйшій основъ системы о двухъ днѣтъ та має велику скорѣсть, сильне узбрюенъ, добру охорону частей подѣвъ водою и за-безпеченый всѣми техничными способами, чтобы не затонувъ. Панциръ, грубой 57 миллиметровъ, замыкає герметично спѣдъ корабля и хоронять его одъ стрѣльбѣвъ вѣрога, бо сягає подѣвъ воду на 1250 миллиметровъ. По обохъ сторонахъ корабля розмѣщенъ при машинахъ и котлахъ по при панцирѣ охоронній поясъ зѣ целлюлозы и тымъ способомъ не достанеся вода до нихъ черезъ отворы порѣбленіи кулями одъ вѣрога. Цѣлый корабель подѣвленый на сто передѣловъ и се власне хоронить его одъ затопленія; при томъ есть на кораблі значне число помпѣвъ, при помѣчи котрыхъ можна за годину выпомпувати 1200 тоннъ воды. Корабель есть довгий 103-7 метровъ, широкий 14-8 м. а заглубляєся у воду на 5-28 метровъ. На кораблі суть двѣ арматы Крупа, отворы ихъ на 35 мм., а кулі можуть выкидати на 17 кильометровъ. Три машины электро-динамичны освѣчують корабель, а для внѣшного освѣтленія есть чотиры канделябры о силѣ 20.000 свѣчѣвъ и 240 лѣхтарѣвъ зѣ силою 10, 16 и 32 свѣчѣвъ. Машины паровы корабля при звычайномъ напруженіи мають силу 64.000 а при збѣльшеніи 98.000 коней. Въ машины зѣ наповненымъ котлами важать 890 тоннъ. Корабель побудовали выключно австрійскій инжениры а его будова есть першою що-до обѣму въ австрійской маринарцѣ. — Християны ѣдбуваютьъ нинѣ въ вѣрстахъ въ Санъ Рокко коло Триесту. Християноу матерію буде архикнягиня Марія Іосифа. Рано о 10 той годнѣ ѣдравать суперіоръ маринарки торжественне богослуженье и посвяченье корабля а одтакъ всѣ будуть выжидати прибути цѣсарской родины. Коли прибуде цѣсарска родина, повезе еи адмиралъ бар. Штернекъ до вѣрстѣвъ и тамъ усунуть всѣ подложены подпѣры подѣвъ корабель. На промову адмирала одповѣтъ архикнягиня, а коли суперіоръ ще разъ ѣдправитъ посвяченье, архикнягиня начне християны. За потисненіемъ одѣловѣдного приладу пукне фляшка шампану а опѣда дастся знакъ спустити корабель на море. Музика заграє имѣ народный а арматы дадутъ салвы.

— П. Володиславъ Федоровичъ зѣ Ужна выдавъ брошюру: „Odpowiedz na anonimowy paszkwyl p. Tomisława Rozwadowskiego, rozdany w Sejmie galicyjskim w styczniu 1885 r.“ и точка за точкою зовѣсьмъ холодно, а тымъ бѣльше болючо для памѣтлѣности, збиває всѣ неправды и клеветы, покликующиса на документы.

Посмертій — 卐 — оповѣстки.

О. Константины Когучій, ювіляръ, почетный консисторскій совѣтникъ и приходникъ въ Каду-бискахъ, дек. бродского, упокоився ше дня 6 (18) марта с. р. въ 82 роцѣ житя а 57 роцѣ священства. Вѣчна ему память!

Телеграммы „Дѣла“.

Парижъ 18 мая. Нинѣ рано померѣть тутъ гр. Альфредъ Потоцкій, бувшій намѣстникъ Галичины.

Вѣдѣнь 18 мая. По ухваленю деякихъ законѣвъ закрывъ гр. Таффе зѣ припорученія цѣсаря засѣданія палаты панѣвъ. — Шефомъ цѣсарской канцеляріи войсковой именованый ген.-майоръ Болѣфастъ.

Петербургъ 18 мая. Царь именувавъ наслѣдника престола членомъ госуд. совѣта и комитету министровъ а кн. Константина Константиновича предсѣдателемъ академіи наукъ. Дурново має рѣшучо стати министромъ дѣлъ внутрѣшнихъ.

Мѣсква 18 мая. Митрополитъ Михаилъ выѣхавъ до Кієва, зѣ-ѣди повѣде дальше до Сербіи.

Букарештъ 18 мая. Правительство буде передовѣсьмъ жадаити одъ сенату кредиту на укрѣпленія. — Вѣсть о димисіи букарештенского митрополита есть безосновна.

Софія 18 мая. Князь приѣхавъ вчера до Старой Загоры, де давнѣйше була противъ него наибѣльшая оппозиція, а народъ и духовенство повитали его энтузіастично. Въ Казанлику замѣшкавъ князь у панѣ Папасѣоглу, давнѣйшій агитаторки и прихильницѣ Калябарса.

Дортмундъ 18 мая. Трета часть страйкующихъ робѣтниковъ вернула до работы. Дальшій переговоры ведуться на подставѣ умовы зрѣбленой въ Берлинѣ.

!!!Рѣшуче напѣмненье!!!

всѣхъ тыхъ, що не мають подѣссы,

чи то чтобы затакнути позичку, чи то чтобы записати для своей родины (бо полѣсса то само, что готовый грошѣ), имено придатна для задовжонныхъ властителѣвъ домѣвъ и реальностей, бо при случайной, наглои смерти черезъ выплату зѣбязчененого капитала оставши одержать свою реальность безъ довѣдъ; для нево-мѣнѣвъ важна, чтобы безусловно забезпечити жену и дѣтей, включи можна еи ужити за кавѣію або депозитъ.

Полѣсса на обезпеченье житя есть у всѣхъ случаяхъ найповнѣйшимъ, найощадѣйшимъ и найлѣпшимъ капиталомъ, тому лѣпша понадъ все щадницѣ. Якъ и куда таку полѣссу можна одержати найлѣпше и найдѣгодѣйше, въ томъ подѣвъ найлѣпшу раду устно або писемно подѣвъ декрѣціею: **Assecuranz-Oberinspector KLEIN, Wien, I., Kohlmesseergasse 7, IV Stock,** дома одъ 2 до 5 години. Принимаєся обезпеченія ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

Даромъ

розсылаю до всѣхъ, що мають

недугу жолудкову

або страждать на на дѣбавные зѣтѣ, кольку, бракъ аметиту, склонности до бляванія, корѣвъ жолудковъ, безсонницы, бѣль годовы зѣ жолудка, мѣлоенье ранкомъ и т. п., за послѣдствіею лишь 1 зр. на фляшку кристалову и кошты пасерційныи знамениты и цѣние средство домове, котре несть иѣ тайнымъ, иѣ универсальнымъ средствомъ иѣ медическимъ лишь а самъ нездужаючи 15 лѣтъ на жолудокъ уживає сего домо-вого средства та ставъ назадъ адорновымъ и сильнымъ. Листы треба надѣслати до фирмы Hecht „zum rothen Kreuz“ in Wien, II. Ferdinandstrasse 27, 1-3 I. Stock Thür 18. 2957

Вже вийшла з друку книжечка:
„Про выборы до сойму“
написає О. Х. Нарат.
Друге доповнене виданье. — Ціна 18 кр.
Достати можна в тов. „Пресбита“ улиця
Вірменська ч. 27 у Львові. 3968 2—5

СКЛАДЪ и РОБОТНІЯ выробовъ бляхарскихъ такожъ ліярня зъ металевъ

ГЕНРИКА БОГДАНОВИЧА

Складъ пл. Верпадинскій ч. 1, ро-
ботня ул. Лычаковска ч. 4 у Львові.

Пріймає такъ въ мѣсяцъ якъ и въ про-
винціи всякій замовленія зъ різномъ мѣталь-
входять въ обѣмъ того звана т. е. покрити да-
ховъ різномъ системою, якъ: риппи, рурри,
аттаки, машинной гальмези, балюстради, бал-
коны, крохитини, стовпи або поштунты до-
прибавляя саломовъ и т. п.

Мас великій принає бляхарскихъ памя-
тникъ надгробныхъ, металевыхъ вѣнчикъ,
гробовыхъ, ахтарскихъ, гірляндъ и металевыхъ
свѣчокъ передъ престоломъ и т. п. Принає
выконати всякія припорученія надбавлять взор-
дѣвъ або писемныхъ поручень всякихъ оди-
вонъ, а то дороговизна зъ мѣсяцъ табличъ,
фирмовыхъ, надгробныхъ, нумеровъ, вышивокъ,
скульптуръ и иншихъ предметівъ входять въ
той обѣмъ.

Всякія репарації, по вѣянь кухонного
напича, ликиричанья и т. п. выконувать въ най-
коротшій часъ по наймѣншій цѣнѣ.
Замовленія зъ провинціи пошлюють до Львова
поштою.

кождый !! ошадить 100 процентъ !!

замовляючи ось тѣ предметы:
Цыганскій штаны зъ сукна (довольно величина),
англ. матеріи, передъ тымъ зр. 4—, теперъ зр. 1.55.
Цыганскій штаны зъ сукна (довольно величина),
першої якості, передъ тымъ зр. 4.80, теперъ 1.95.
Цыганскій штаны зъ сукна (довольно величина),
пайперской якості, передъ тымъ зр. 6—, теп. 2.80.
Убраня для дѣтей одъ 2—10 зъ полотна, правдою
краспей зр. 1.30, 1.50, 1.80, до 2.20.
Штаны цыганскіе до прама для робитиждъ каждой
бранни одъ 90 кр. до зр. 1.80.
Суконка для дѣтныи, аль до 6 лѣтъ, гарно прикра-
шена, добра, передъ тымъ зр. 2—, теперъ 90 кр.
Суконка для дѣтныи, аль до 6 лѣтъ, гарно прикрашена,
зъ пайпи, кретону, передъ тымъ зр. 3—, теп. 1.70.
Сорочки жѣночій, гафтованій, полотняній, передъ тымъ
зр. 1.50, теперъ 80 кр.
Сорочки жѣночій, гафтованій, зъ мѣшкого полотна, пе-
редъ тымъ зр. 2.20, теперъ зр. 1.10.
Сорочки жѣночій, зъ шифону, дуже гарно гафтованій,
передъ тымъ зр. 2.21, теперъ зр. 1.20.
Сорочки робитиждъ, наймѣншійшій якості у всѣхъ
краскахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1—, ар. 1.10.
Матерія на цѣлѣ убранья, сѣвѣне або лѣтне у всѣхъ
краскахъ для наймѣншого мужицкыи зр. 4—.
Елеганскія и лѣтныи, найповѣншій фасонъ зр. 1.50.
При замовленіяхъ капелюхъ проситесь поди-
ти доказати величину головы, при замовленіяхъ ша-
повъ довготу въ крокъ посяи сантиметръ, у дѣтей
выкъ, а вже замовленіи предметы розмѣряться до-
кладно за посѣбляю. — Що не подобѣсь, да-
мѣняєсь сейчасъ або заверне за то грошъ. Справ-
дъ сооплатитесь каждому замовити дещо на пробу,
щобъ переверѣватись якъ о незвычайно дешовѣй цѣнѣ,
такъ и о добротѣ товарівъ. Проситесь уклонно, ува-
жати точно на адресу:

Klein's 2937 5—25
Internationale Export s Waarenhaus
Wien J., Kohlmesseergasse Nr. 7.

Каменница у Львові въ ринку на
продажъ або въ замѣну
за землю. „Azyl“, p. restante, Львовъ.

Складъ кавы АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ
„СИРІОСЪ“
у Львові, Хоружина ч. 22

поручає добру и выдату каву спрова-
джену безпосередно одъ проду-
центовъ зъ Америки полудневно.

Комптує у Львові:
1 кильо 1.70 и 1.90 зр.

на провинціи:
4 1/4 кильо 8.70 и 9.60 зр. франко

Обдирателямъ надъ 50 кильо опустъ

Но маю зовѣсь тѣхъ
рудовъ кавы котры огло-
шуютъ ишии подъ назвою
мѣтальнаго знамени Сиріадскую ка-
ву просто одъ продуцентъ, шо
можу доказати, и продаю ви иши
мѣше о 2 1/2% дешовѣе якъ хто не
буде. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на достати каву еже лишъ зъ че-
твертой руки, а то для того шо
процентъ спровадъ гуртовникови
въ Европѣ, одъ тѣхъ кувъ ка-
мисіонеръ, а одъ него ажъ кувъ и
то звычайно не просто. але черезъ
агента мѣсечного або подорожню-
чого. Впрочемъ може каждый самъ
переконатись, чи достане де иде
по той цѣнѣ таку каву якъ маю
що до якості и смаку. 2 27 233—6

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає
найчѣлѣншій кадла, бдзначеній численными медали-
ми заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найчѣлѣн- шій въ пачкахъ по 50 кр. и 1— КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ склада- ется зъ цѣвѣвъ, живицъ и бал- самовъ выдающихъ дуже при- емный запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пудло по 25 кр. и — 50	КАДИЛО въ ПАПЕРЦЯХЪ; че- резъ огрѣвъ одержується дуже примный запахъ, пачка по мѣстѣ тузлѣ, 12 кр. и — 24
КАДИЛО СУЛТАНСКЕ пыльное полываетъ на розжарену бляху, выдає дуже приятный и дуже пошуканный запахъ фляконъ — 25	КАДИЛО ИНДИСКЕ ТАСМО- ВАТЕ выдають дуже примный двотрѣвальный и пошуканный запахъ, коробка — 50
КАДИЛО ВАРШАВСКЕ пыльное, приятный и деликатный запахъ того кадла дуже надає до саломовъ и будоворѣвъ, фл. 1/4, — 50	КАДИЛО САЛОНОВЕ уживає- ся за помочю присавки, дає дуже примный и здоровый за- пахъ, бѣдѣжка и очисає воз- духъ, фляконъ по 30 кр. и — 60
КАДИЛО СОСНОВЕ хто хоче мати здоровый воздухъ явѣвъ ципильковыхъ въ комнатѣ, то розжарюючи соснове кадла може его достати, фляконъ — 60	ЧЕРВОНІ ТРОТИЧКИ выдають при паленіи примный за- пахъ, пачка по 5 и 10 кр. Пу- делко по 25 кр. — 50
КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ есть неврованнымъ средствомъ въ тѣхъ всѣхъ разкахъ, де хо- дитъ о оцѣвѣнье воздуха въ комнатахъ и о перешкодѣ щоби не розвивалась пошесті; фля- конъ 25 кр. и — 50	ЧОРНІ ТРОТИЧКИ рѣвно-жъ выдають при паленіи примный запахъ по 2 и 4 кр., пу- делко по 15 кр. и — 25
	ДЕЗИНФЕКЦІОННІ ТРОТИЧКИ очищають знаменито и ради- кально воздухъ якъ въ компа- тахъ такъ и коритаряхъ, ко- робка — 10

Достати можна у Львові въ власныхъ складахъ, ул. Копреника
ч. 3 и ул. Галицка рѣвъ Ваволю. Въ Краковѣ: Суконниця ч. 20. —
Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2. 2529

ИВОНИЧЪ

АВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ
(въ Галичинѣ),
стація зѣлѣзницъ Ивоничъ.

Щавы альнал. солоній, йодъ и бромъ
успѣшнъ въ недугахъ скрофуличныхъ и въ ихъ
упертыхъ наслѣдахъ, въ хоробахъ шкѣрныхъ спили-
тичныхъ, ревматизмъ и въ розныхъ недугахъ жѣночыхъ.
Купель минеральнѣ, борониновѣ, игливей, тушовѣ
и рѣчнѣ. — Молоко, жѣнгици, кефиръ, ингалаторія.

Знаменѣта стація климатично-лѣчнична.
Пора купелева подѣлена на 3 сезоны одъ 20 мая до
кѣпца вересня. 2923 5—0
Мѣшканы въ 1-шмъ и послѣднѣмъ сезонѣ о 1/4 часть дешовѣй.
Лѣкаръ купелевѣ д-ръ Кл. Дембицкій, був. ассистентъ
клиники университету яглонскаго.
Проситесь розсылає оплатно Дирекціи.

Побѣда науки!

500 зр.
одержитъ каждый, хто поужи-
то Наскьера универсальной воды
патентованной не буде убавляе-
ный одъ хоробы шкѣры, бо я
принимая повну гаранцію, шо
патентованная вода универсальная
успѣває основно въ пѣлѣ шкѣ-
лѣ, веснянни, тверду ш бр у и т. п.
а звычайнымъ мѣшемъ патен-
тованно водою универсальной
стоять въ короткомъ часѣ ру-
чъ гарнѣ, бѣлѣ и мягкѣ мѣшъ шовнѣ.
Тому придаєсь ола именно для
панѣ, лѣтне чимъ якъ косметич-
ное средство, бо зѣвѣтно, шо
бѣлѣ, галѣ, мягка мѣшъ шовнѣ
рука приобѣдѣлає значно у ко-
ждѣ панѣ и принаду. — Цѣна
за фляшку 60 кр. — Достати
можно выключно лишь въ го-
ловномъ складѣ **E. Rauscher**
III. Obere Weissgärber-
strasse 24. 2 71 1—3

Остерѣгаєсь передъ базвар тѣстными подробленіями!

Найповѣнша выключно
ц. к. пр. патентов.
МАСНИЧКА
„Express“
Патентъ Balsam у Вѣднѣ.

Послѣ выкажу
знаменитыхъ
знаетковъ есть
моя масничка
(ц. к. пр. „Ex-
press“) оди-
ною, годною по-
рученію, котра
наибольше въ
4 до 5 минутъ
крупена павѣтъ
дѣтноту, выробляє зъ соаодного молока,
сметанки або сметаны найлѣпше масло.
Масничка зроблена вѣлѣмъ гарно, зъ
трѣваого матеріалу, легко чиститесь и
обертаетъ и бдзначена на многихъ вы-
ставахъ золотыми медалями. — Сю мас-
ничку можна купити у мене и у всѣхъ
торговляхъ зѣвѣзномъ и кухонными
начини въ Австро-Угорщинѣ по цѣнѣ
фабричной, а проситесь Впоав. купую-
чи въ ихъ власномъ интересѣ уважно
глядѣти на мою марку охорону, бо и-
накше не гарантуєсь. Тѣ масничку суть
выше поданой величины и коштують:
Пр. I. обѣму на 5 литр. сметан. зр. 8—
Пр. II. „ „ 10 „ „ 11.50
Пр. III. „ „ 20 „ „ 18—
Пр. IV. „ „ 30 „ „ 26—
Пр. V. „ „ 50 „ „ 45—
(всѣ разомъ зъ термометромъ). Розсы-
лає за годноту або посѣбляту:
1914 **B. BALSAM** 4—12
власнѣтѣлѣ патенту и фабриканы
Wien, II., Schiffamtsgasse Nr. 14. T.
Цѣнники даромъ и оплатно.

КУ

50 ульѣвъ
(дѣлѣнѣ) до
мѣху и друга до
воску есть на
продажъ въ Ста-
нѣславѣ при
ул. Липовой ч. 51 по напѣвѣ
Рейснеръ. 2988 2—3

фры, торбѣ, торбѣ до перѣ-
мѣи и на цѣпѣ, футеры на
шпальнѣ, кашемиры, напѣвъ до ш-
расѣвъ, кашемиры, рѣзаныи до ш-
куровъ, подшывъ, шапки и всякі
2857 приборъ до подорожн
поручає найдешовѣе
торговля
Братѣвъ Янгнѣрѣвъ
Львовѣ, Галицка ч. 16
Цѣнники на жадає даромъ.

Сензациа!

Безъ пожа! Безъ болѣвъ!
безъ пѣлѣствѣвъ, безъ тинктури, не треба рѣзати выпало-
вати выгнѣвати, укусѣвъ задавѣнѣи, удѣрѣи

НАГНѢТКИ

тверду шкѣру, бородавки, безъ небезпечности патентованымъ, не-
виннымъ знаядомъ, пѣвно лишь въ одній минутъ каждый, чи то
мужчина, женщина або дѣтина. Сей способъ есть найлѣншій и
наимѣнше небезпечный, якій лишь бувъ дотеперъ, а хто уже
того знарядиу, мовѣ на ново народился. Цѣна за штуку 60 кр. —
и розсылаєсь всюды за посѣблятою. Одиной центральнѣй складѣ

Haupt und Central-Niederlage
Wien, II., Ferdinandstrasse Nr. 27. I. Stock 18.

Догѣдну позичку грошеву

могутъ одержати самостѣйный особы, котры вынаймѣють порядѣ меншанъ
рѣчно, мають правильну пенсїю або доходъ, а то: промысловѣи, купцѣ,
уриадники, офицеры, приватеры, власнѣтѣлѣ добръ и т. п. ибѣла
односнѣ

одъ 100 до 2000 зр. на особистый кредитъ
за пѣвысокою мѣсячною або тримѣсячною сплатою на 6%, процентъ. На за-
нѣтабульованье въ книгѣхъ грунтовыхъ за 4 1/2% и 5% на амортизацію
або безъ цен. Банку въдомѣсть подаетъ

G. A. STEINER, Budapest 2944 2—3
Gróf Károlyi-utca 12.
При листовныхъ запятаныхъ треба долучити три марки листовѣ.

Заплачу

600 зр.
хто поужити воды до зубѣвъ
антикаря Грімбурга коли почує
болѣ зубѣвъ або бѣдѣ ему войти
зъ губы. Успѣхъ есть пѣвный по-
надъ всяке сподѣванье, бо дѣвже
не можѣа нѣкакѣ средство, тамъ
уемирає та вода до зубѣвъ и усть
найстрашнѣйшій болѣ и уеуває
двотѣлѣтнюю вою зъ губы. За для
своихъ тонкихъ свойствъ есть
та вода до зубѣвъ однымъ зъ
наипѣвнѣйшихъ средствъ охоро-
няющихъ противъ всякого рода
зараженъ. — Цѣна за подвойну
фляшку 60 кр. Фляшки на пробу
по 60 кр. розсылаються за посѣбъ
платою черезъ одиное мѣсе
розсылки: **Wilhelm Hecht, Wien**
2. Bez. Ferdinandstrasse 27.

Берненскій сукна

на порядѣ
веснянне або лѣтне убранье
въ купонахъ по 3.10 метр т. е. по
4 выдѣнскѣ лѣтъ одѣтъ купонъ, по
зр. 4.80 зъ зѣвѣнныи. 25
зр. 6— зъ добромъ 25
зр. 7.75 зъ зѣвѣнныи 25
зр. 10.50 зъ найлѣпшомъ 25
правдѣвон овечон зовны
якъ такожъ сукна на пѣршѣгеры,
шовкомъ тѣвни камтары, лѣтнѣ сѣ-
рѣчки, сукна на либерію, правдѣвон
полотенця добры до прѣпѣ, добры и
наилѣншій сукна чорны на убранья са-
лѣоновѣ и ин. розсылаєсь за посѣбля-
тою рѣтелѣна и всѣмъ зѣвѣна
Tuchfabriks Niederlage
Siegel-Imhof
Brünn (Моравѣ)
ЗАЯВЛЕНЬЕ. Каждый купонъ есть
3.10 метр. довгій а 136 метр. широ-
кій, прѣте выстарѣна на цѣлѣ убра-
нѣе мужекѣ. Довольно число метрѣвъ
можно замовити. За точне доставле-
нѣе послѣ жаданыхъ взѣрѣвъ ру-
читесь. 2790 27—30
Взѣрѣвъ даромъ и оплатно.

Купель сѣрчаній Trencsin-Teritz.

Перла Карпатъ въ горѣшнѣй Угорщинѣ, бддалена одъ стаціи
зѣлѣзничной **Trepcsin-Teritz** на шлѣху долины Ваги
ново отвореной линіи **Varapaz** о 20 минутъ ѣзды, а зъ
Кракова черезъ **Oderberg-Sillein** можна достатись
въ 9 годинахъ. Найлѣншійшій теплѣи сѣрча-
нѣй австро-угорской монархіи зъ жерелами на
40° С. температуры. Пыльное положенье въ
гарной околици лѣсовѣй. Поручають на го-
стѣцѣ, ревматизмѣ, парализѣ, неврал-
гѣ, нехѣлѣ хроничнѣй недуги шкѣ-
ры, карієсъ и некрозу костей и
т. п. Комфортно прилаженъ бас-
сены и одѣлѣннѣй купель, ве-
личаво устроенъ новѣй лѣзекки
(Hamman) въ маврѣйскѣмъ
стилѣ.

Лѣченѣ жѣн-
тицею, электрикою и на тер-
нѣй методою проф. Ертля. Дешевѣй
помѣшанѣи одновѣдѣющѣи всѣмъ выгомамъ
гигієны и выгоды. Концерты, театръ
и всѣлѣкѣ увеселѣнѣ. Добра горѣвка вода до
пѣты, знаменѣта кухня. На многихъ стаціяхъ зѣ-
лѣннѣицѣхъ зѣвѣннѣй цѣны до ѣзды тамъ и назадъ
Омнѣбисъ и флякы при каждомъ поѣздѣ. Учасъ
около 3500 людей, шо зѣвѣтѣа, а 5000, шо привѣзѣадоу.
Сезонъ купелевѣй одъ 1 мая до 1 жовтѣи. По-
яснѣнѣи и иллюстрованнѣй проспекты розсылаєсь даромъ. Графека
d' Harcourt дирекція купелева въ Тренчинѣ-Теплицѣ.

Найдешевѣишій и найлѣпшійшій жереломъ закупка есть

ДОМЪ ТРГОВЕЛЬНЫЙ

ПИЛИПА ТИХА въ БЕРНѢ Filip Ticho Brunn

Krautmarkt Nr. 21 i Rathhausgasse Nr. 17.

Матеріи на жѣночій сукнѣ найновѣишій и найгарнѣишій на се- зонъ весняный и лѣтнѣй, широкий 100 см. 1 сукна = 10 метр. зр. 4.50.	Матеріи на жѣночій сукнѣ найновѣишій и найлѣгѣннѣишій на сезонъ весняный и лѣтнѣй. Сукна зъ 14 метрѣвъ зр. 5.60.
Румбурскій Озефордъ (правдѣво краспейный) вѣлѣмъ гарно выпѣланый. 1 шт. 30 вѣд. лѣтъѣвъ зр. 4.50. Наилѣншій якості а зр. 6.50.	Французска сатина на жѣночій сукнѣ, даєсь прѣпѣ, (прав- дѣво закрашена подъ порукою) въ наилѣншійшійшій взѣрѣвахъ. Перша сорта, сукна зъ 10 м. зр. 4.50. Друга сорта сукна зъ 10 м. зр. 3.50.
Румбургскѣ Полотно варѣтатове 1/4 широкѣ, придаєсь оеобливо на мужекѣ бѣлѣе. 1 шт. 30 вѣд. лѣтъѣвъ зр. 6.50.	Домове полотно наилѣнша якостѣ, цѣлѣ 30 вѣд. лѣтъѣвъ. 1 шт. 1/4 зр. 4.50. 1 шт. 1/2 зр. 5.50.
Шифонъ дуже доброй якості, придаєсь знаме- нито на бѣлѣ мужекѣ, жѣночѣ и дѣ- тинѣе, 90 см. широкѣ. 1 шт. (30 вѣд. лѣтъѣвъ) въ сортахъ а зр. 4.50, 5.50, 6.50, 7.50.	Жѣночій сорочкѣ зъ доброго шифону або мѣшкого по- лотѣа зъ широкими воротами. Цѣлонъ великості. 6 штукъ зр. 3.75.
Джутова заслона турецкѣй зѣвѣры, цѣлонъ довготы. Перша якостѣ зр. 3.50 Друга якостѣ зр. 2.50.	Джутовый гарнитуръ складаючий ся зъ 2 покрывалъ на дѣжко и 1 на столѣ, цѣла довготѣа въ найкраснѣишійшій взѣрѣвахъ зр. 3.00. Зъ рипсеу зр. 4.50.
Останокъ ковра на помѣстѣ довгій 10 метрѣвъ, мѣшкого якості зр. 3.50	Чистѣа байга вовняна у всѣхъ гладкихъ краскахъ або та- кожъ зъ пасмужѣвахъ, 100 см. шир. Сукна зъ 10 метрѣвъ зр. 7.50.
Новѣй матеріи до прѣпѣ на убранья мужекѣй (за пор. придалѣ до прѣпѣ) гладко пасманистѣй, сорочкѣй 1 цѣлѣ убранье мужекѣ зъ камтару 6 1/2 метр. зр. 3—. 1 цѣлѣ убранье мужекѣ зъ полотна зр. 4—. 1 цѣлѣ убранье мужекѣ зъ пѣлѣннѣйшого полотна зр. 5—. 11—15	

Взѣрѣвъ даромъ и оплатно. Розсылаєсь за посѣблятою.

КОВДРЫ

шитѣ зъ вовняного
и шовкового атласу.
Матѣрацы зъ волѣстѣнѣа

продає подъ порукою за свѣдѣсть и доброту

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львові пляцъ Капитульный число 2.

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликѣватись на нашу часописъ.

Выдаєць и одѣлѣчальнѣй редакторъ: **Иванъ Бедей.** Папѣръ зъ фабр. Черлѣнсконъ. Зъ друкарнѣй тов. им. Шевченка, подѣвъ зр. К. Веднарского.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Вѣднн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за инсераты платны у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ

въ Австріи: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 р. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Экспедиція похъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрстаються лише на попереднє застереженнє. — Реплікація неопечатанъ вѣдннхъ бѣхъ порта.

Подинокое число коштує 8 зр. а в.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣхъ однопортбжн печатной, въ рубр. „Надбѣлане“ по 20 зр. а в.

Подати числяться по 10 зр. бѣхъ стишка.

Съ днемъ 1 (13) цвѣтня зачався II-гій чвертьрокъ нашего издавництва. Просимо поспѣшати зъ предплатою и зъ евентуальнымъ вырѣваньемъ залеглостей.

У Львовѣ дня 8 (20) мая 1889.

Подъ самъ конецъ бюджетовой дѣбаты въ радѣ державной прийшовъ на порядокъ дневный етатъ министерства справедливости. Дебата надъ тымъ етатомъ будитъ особливо бѣхъ кѣльохъ послѣднихъ лѣтъ великій и загальныи интересъ, и парламентарній представитель всѣхъ народѣвъ берутъ въ нѣй живу та всесторонну участь. Участъ тая оправдана вповнѣ въ кожного погляду. Поминувши мериторичну сторону судѣвництва, т. е. самъ вымѣръ справедливости, котрый есть безперечно найважѣйшою задачею державы, вже сама формальна сторона вымѣру справедливости становитъ для народѣвъ Австріи многоважнѣй предметъ ихъ національныхъ жаданъ, а жаданя тѣ подносять ся послѣдними часами абъ всѣхъ сторѣвъ щоразъ частѣйше и щоразъ зъ бѣльшою рѣшмоетію и енергією.

Послѣдняя дебата надъ бюджетомъ министерства справедливости представила новый образъ змаганъ поодинокихъ народѣвъ Австріи а спеціально народѣвъ славянскихъ о якъ найдалѣше идучи концесія на поли вымѣру справедливости, якъ и дѣлѣсть парламентарныхъ представителей всѣхъ майже краѣвъ о справы самого судѣвництва, его енергію, справедливѣсть и безстороннѣсть та повнѣне бѣхъ потребамъ народа краю и его людности. Збъ всѣхъ сторѣвъ вытыкало заходячи надужити, высказувано хибы та недостаткы и жадано рѣшучо поповненя недостаткы, поправленя хибъ, усуненя надужитъ.

Послы зъ Галичины, а мѣжъ ними особливо рускѣ послы становили на тѣй точкѣ разячу выимку. Хибы и недостаткы галицкого судѣвництва взагалѣ, котре — жалѣ сказати — стоить въ Галичинѣ безперечно о много горше и нѣжше, якъ у всѣхъ другихъ краяхъ Австріи, знаячи ажъ въ нѣмецкихъ послѣдахъ своихъ обличительнѣхъ. Въ минушомъ роцѣ розкрывъ ихъ и выявивъ широко пос. Пернерсторферъ, въ томъ роцѣ пос. Форейтеръ, Менгеръ и др. Показалося, що въ галицкомъ судѣвництвѣ есть богато раявъ, котры вымагають скорыхъ и палиятивныхъ средствъ; що вымѣръ справедливости зупиняють у насъ, а

иногда и скривлюють впливы одиниць або кѣтерѣхъ, котры поводяться виключно користолюбносною та власнымъ интересомъ, а котры лишь рег неѣхъ добилися впливу на рѣшенѣ справъ тѣсно связанныхъ зъ судовою юдикатурою. Все то мусѣло ждати ажъ нѣмецкою руки, чтобы ихъ розкрыла передъ свѣтомъ, вказала на нихъ державной управѣ и дала поинчы до урядового розслѣду деякихъ изъ нихъ. Послы зъ Галичины, якъ польскѣ такъ и рускѣ (послѣдній може и несвѣдомо), мовчали о нихъ завзято и мовчати ще й доси, хочъ ходитъ тутъ о интересъ сотокъ тысячѣвъ найбѣднѣйшихъ ихъ крайнѣвъ и хочъ вымѣръ справедливости въ Галичинѣ недугує на многѣ же иншѣхъ недостаткы, котры, Богъ знає для чого держати нашѣхъ репрезентантъвъ въ секретѣ, ждучи хибѣ того, чтобы Нѣмцѣ ихъ зновъ выпередили.

Въ сегоднѣшней дебатѣ бюджетовой оббъзвалися два несмѣлѣй голоса зъ Галичины въ справѣ судѣвництва, т. е. послы польскѣ: Мадейскій и Божинскій, дотыкаючи въ своихъ промовахъ одной зъ численныхъ недостаткы галицкого судѣвництва, т. е. недостаткы сѣтъ въ судейскомъ персоналѣ. Концесія, якъ въ томъ напрямѣхъ высказала Галичина бѣхъ правительства, суть такъ незначны, що не можна назвати ихъ нѣякими здобутками на поли полишеня нашихъ судовыхъ бѣдосиѣвъ. Двѣ посады апелляційныхъ совѣтниковъ, три секретарѣвъ рады и 42 адъюнктовъ можуть вправдѣ причинити до того, що въ повѣтахъ, до котрыхъ придѣленѣ будутъ новѣ адъюнкты, деякѣхъ справъ будутъ скорше полагоджуватись, однакъ се не запобѣгне ще тѣй основнѣй хибѣ, якою недугує галицке судѣвництво, а котроу есть надто мале и такъ до обѣму територіи якъ и до числа населеня непропорціональнѣе число судѣвъ окружныхъ и повѣтовыхъ. Нинѣ припадає одинъ судъ повѣтовий на тѣлько громадѣ, що хочъ-бы въ кождѣмъ такѣмъ судѣ системизувавши одну ще посаду адъюнкта, то навѣтъ и тѣ помноженѣ судовѣхъ силы не зможуть совѣстно и зрѣло полагодити всѣхъ справъ, а спеціально не зможуть совѣстно и докладно сповнити обовязку манудукціи въ процесѣхъ цивильномъ и тымъ зупинити зрѣбѣтъ покутного писарства. Галицкѣ послы знаютъ ачѣйше добре, що суть у насъ деякѣхъ повѣтовѣхъ судѣвъ (особливо въ горахъ), до котрыхъ належать села бѣдалей 5-6 миль, а навѣтъ бѣльше, и що до деякихъ окружныхъ судѣвъ (прим. тернопольского або самбурского) належать мѣстечности бѣдалей вышѣ 20 миль. Знають они такожъ певно и про

всѣ другѣхъ недостаткы нашихъ судѣвъ и мовчанѣ ихъ на тѣй точкѣ есть спраздѣ непростимѣ.

Непростимѣ есть мовчанѣ рускихъ послѣвъ и на точкѣ нашихъ национальныхъ кривдъ на поли вымѣру справедливости. Коли всѣ другѣхъ славянскѣ народы Австріи а то навѣтъ такѣ, якъ Чехи и Поляки, котрыхъ языкъ есть языкомъ урядовымъ въ цѣломъ судѣвництвѣ дотычныхъ краѣвъ, помимо того выступали зъ жаданями, маючи на цѣли здобути для ихъ языка права въ найвышомъ трибуналѣ, и коли навѣтъ Словѣнцѣ, той навкругъ нѣмецкимъ моремъ облитыи славянскѣй народѣ, подняли смѣло свѣй народный етатъ и поставили на поли судѣвництва дужѣ далеко идучи жаданя въ користъ своего языка и своѣхъ народности, коли вѣдѣчи навѣтъ Нѣмцѣ, котрыхъ языкъ фактично на всѣхъ поляхъ есть пануючимъ въ Австріи, жадаючи рѣшучо законодательной обезпечки права своего языка въ чеськомъ судѣвництвѣ, — то мы Русины, котрыхъ языкъ ледви на паперѣ de jure толеруєсь въ судѣвництвѣ а de facto часто негуєсь, котры не маємо одного заутка на нашѣй землѣ, де бы нашъ языкъ бувъ урядовымъ языкомъ, котрыхъ писмо не знаходять дужѣ часто въ судахъ пошанованя, а котрыхъ свѣта прямо забуваютьъ при вызначуваню речинцѣвъ та розправѣ — мы, а радше нашѣ парламентарній репрезентанты признали бѣхъ повѣднѣмъ, анѣ однимъ словомъ не упоминулись за нашѣ права, або хочъ выявити нашѣ кривды и поставити ихъ яко примѣръ драстичной аномалии въ конституційномъ устрою державы. Нашѣ парламентарній репрезентанты не скотѣли тутъ покористуватись навѣтъ тымъ готовымъ матеріаломъ, якѣхъ доставляють въ томъ напрямѣхъ рускѣ часописы и якѣхъ збрала наша многозаслужена „Народна Рада“.

Наслѣдкомъ мовчаня рускихъ послѣвъ було становище, яке заняло правительство въ справѣ судѣвництва супротивѣ правъ и потребъ поодинокихъ народѣвъ державы. Въ бѣсѣдѣ министра гр. Шенборна чули мы богато про Словѣнцѣвъ, а про насъ не згадавъ министръ анѣ словомъ. За то зигнорованѣе правъ нашей народности маємо безперечно въ першомъ рядѣ подякувати нашимъ послѣвамъ и ихъ консеквентно переводженю політицѣхъ мовчаня.

Однакъ тая політика не оправдує нѣякимъ способомъ того становища, яке тутъ заняло правительство супротивѣ Русинѣвъ. Ачѣйше правительству вѣдомо буде, якъ глядитъ на тую справу загальнѣ тримиліонового

русского народу и якѣхъ суть его стремленя и жаданя. Зъ тымъ настроємъ руского загалу, котрый впрѣчьмъ манифестуєся ясно и голосно якъ въ прѣсъ такъ и всѣхъ другихъ законами дозволенныхъ формахъ, прим. на вѣчахъ, зборахъ товариствъ, въ петиціяхъ и т. п., повинно правительство числитись помимо нѣмой полѣтики нашихъ парламентарныхъ тацитурнѣвъ. Жаданя руского загалу — то права народу живого, котрый, мимо страшной майоризаціи въ краю другимъ элементамъ, живе, розвиваєсь, и на всѣхъ точкахъ своихъ національно-литературныхъ, просвѣтнѣхъ и культурныхъ змаганъ проявляє великій и очевидный поступѣ, а жаданѣ и правѣ такого народу не велитъ зигнорувати вже самъ державный змыслъ политичный и досвѣдъ исторіи.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Зъ Подгаецкого повѣту пашуть намъ: Дня 16 н. ст. мая бѣбуєся збѣръ мужѣвъ доверія зъ повѣту подгаецкого въ цѣли заяваня комитету передвыборчого. До комитету увѣшли: 17 сельчанъ а 9 людей зъ интеллигенціи. Головою комитету выбрано о. декана Стеткевича, а секретарями о. Евгения Гузара и п. Фіалковского. Выбѣръ кандидата порѣшитъ комитетъ бѣльшостію голосѣвъ, а наколи-бъ не було згоды, такъ порѣшитъ комитетъ центральный.

Зъ Долинского повѣту одержали, мы зъ просьбою до умѣненя въ „Дѣлѣ“, отѣхъ бѣзову: До Русинѣвъ Долинского повѣту!

Во вторникъ дня 28 мая с. р. бѣбуєся въ Долинѣ выбѣръ одного члена рады повѣтовѣхъ зъ группы сельской.

На той день просимо своихъ мужѣвъ доверія, чтобы були ласкави численно збѣратись въ Долинѣ, чтобы мы солидарно обговорили справу выбѣровъ до сейму и призначили кандидата.

Справа дужѣ важна. Кому лежить на сердци добро своего народу, най означеного дня приѣзжайте до Долины!

Отъ выбѣрѣвъ зъ Долинского: Иванъ Вашкевичъ, хлопѣ зъ Перегнѣйска, Александръ Левинцѣй зъ Струтина выжного, Никола Дубей, Иванъ Люльчакъ, Дмитеръ Максимецъ, правыборѣ и выбѣрѣ.

О выборахъ въ Калуши пише „Червоная Русь“: „Староста калушскѣй сказалъ нѣкоторымъ священникамъ калушского повѣта, що правительство не будетъ мѣшатись въ выборы и поддѣжувати польского кандидата, изъ чего слѣдовало бы заключати, що выбѣръ г. Романчука обезпеченъ, такъ якъ общеизвѣстно, що русскѣхъ посольскѣхъ кандидаты не имѣють великой трудности тамъ, гдѣ польскѣхъ кандидаты не находятъ поддержки правительства.“

салюну. Овъ каже: на тѣй улицѣ нема богато шинковъ, до того мѣста есть бѣхъ 10 лѣтъ привязанныи лайсенсы, положенѣе мѣста добре, заходѣ добрый и т. д.

Потѣмъ свѣдокъ сей сходитъ, а на его мѣсте вѣдѣ другой. И зновъ починаються пытаня. Нерѣзъ пытають, яка есть прилюдна гадка о честнѣтахъ петента.

Адвокаты пытають сторѣвъ сидячи и зъ судѣною розговорюють такожъ сидячи.

По такой розправѣ оголошуєсь въ газетахъ, хто и де дѣставъ лайсенсы на бѣкрытѣ салюну. За звычайный салюны въ мѣстѣ платиться 150 долларѣвъ на роцѣ, за гуртовну продажу 200 дол. До того ще коштує адвокатъ, безъ котрого не можна нѣти справы передъ судомъ. Якъ хто не въ силѣ заплатити адвоката, то платитъ его держава.

Тутъ сего року есть бранка, розумѣсь, не така, якъ въ Австріи, насильна и велика. До насъ приѣде въ Вашингтону секретарѣ вѣднн (нѣбѣ въ Австріи министрѣ), выпечатає и велѣть роздѣляти по улацѣхъ оповѣстки, що потребує войнѣвъ ажѣ 3000 людѣ, и буде бранка. Охотный до войска має зголоситись до Вашингтону, выказатись свѣдоцтвомъ здоровья и зобовязатись до службы на 5 лѣтъ безъ урѣлошу. Овъ мусѣтъ мати 21 лѣтъ вѣку а не бѣльше якъ 35. До пѣхоты и артилеріи треба рости на 5 стѣбѣ — до 5 стѣбѣ 4 цѣлѣ, ваги 128-190 фунтовъ. До кѣнѣты треба рости на 5 стѣбѣ 4 цѣлѣвъ, а не бѣльше якъ 5 стѣбѣ 10 цѣлѣвъ, ваги 165 фунтовъ. Плата простого пѣхѣтѣнца выноситъ впрѣчьмъ одѣжу и помешканя 13 долларѣвъ мѣсячно, плата фельдвѣбѣ 34 долларѣвъ. Войны мають свои школы, библиотеки и читальни и свои касы щадничѣ на 4%. Окалѣченный въ часѣ службы дѣстає майже цѣлу свою плату активальну.

Володимира Стенковичъ,

Письма зъ Америки.

Газельтонъ въ цвѣтн 1889 р.

[Картинка зъ американского судѣвництва. — Бранка до войска въ Америкѣ.]

Передъ кѣльхома днями лучилась менѣ нагода бути въ судѣ американскѣмъ, въ такъ званѣмъ court-ѣ. Субѣтъ зъ нашего сторѣ (сѣлепу) въ Газельтонѣ, Андрѣй Сквиръ, бравъ лайсенсы (позволенѣе) на гуртовну продажу горѣлки и пива. Адвокатъ зрѣбѣтъ ему подавѣе до уряду, подѣ котрого омытъ стоять всѣ шинки; подавѣе се принявъ attorney, т. е. заступникъ суду въ Вильксберѣ, и на той а той день назначивъ розправу.

Тутъ не болѣе до кому-небудѣ закладати шинковъ. Подавѣе его о приволенѣе мусѣтъ подѣсати 12 горожанъ зъ той дѣльничѣ мѣста, на котрой шинковъ має стати. Всѣмъ зъ тыхъ горожанъ мусѣтъ бути властѣлемъ 1000 долларѣвъ. Они заявляютъ, що въ тѣй частѣ мѣста, на тѣй улицѣ и въ томъ домѣ треба заложити продажу напитковъ для выгоды житѣлѣвъ сѣдѣльныхъ.

О 9-ой годинѣ рано явился я въ кортѣ. Андрѣй Сквиръ поклонивъ мене и ще другого за свѣда. Зъ нами бувъ и адвокатъ, безъ котрого не ведѣсь нѣяка справа въ судахъ американскихъ. Мы явились передъ судомъ у Вильксберѣ. Будынокъ самъ похожѣй на ратушѣ львѣвскѣй, тѣлько значно меншѣй. Есть и вежа подѣбной будовы, але о третину нѣжше. У середину будынку ведуть три входы, зъ широкыхъ коридорѣвъ иде пять сходѣвъ до всѣляныхъ салѣ. Коридоры огрѣты.

Того дня зъ ровнымъ интересомъ, що и мы, явились въ кортѣ вильксберскѣмъ до 200 людѣ. Вѣѣ они гомонѣли зъ собою, стоячи або проходжующи по коридорахъ и курала папѣроски. Де-кто зайшовъ сѣбѣ до першон-лучшѣхъ салѣ розправѣ и тамъ сидѣвъ. Для мужчѣвъ нема окремихъ ждалѣвъ, лишь для жен-

щѣвъ есть окрема салѣ. Якъ почнѣсь яна розправа, то слуга судейскѣй зайдѣ всюды и оповѣститъ, що тамъ а тамъ, въ тѣй сѣти почалась така а така розправа.

Салѣ розправъ досѣхъ простора. По стѣнахъ розвѣшенѣхъ портреты найвысшихъ судѣвъ. Портреты президѣнты союзныхъ державъ Америки нема. На покую, супрѣти входныхъ дверей, на вывѣшеню стоить ширѣй столъ, за столѣмъ стоить три великѣхъ фотѣлѣ. Все то мѣсте обѣденѣе барѣроу. Праворучъ и лѣворучъ стола суть малѣ загороженѣ, въ кождѣй по одному крѣселѣ, а на поручѣ бѣхъ барѣры стоить невѣлика чорна кнѣжка, нечаєе молитвословѣ дамскѣй. То мѣсте служить до присяги и зъ того подѣвѣшеня бѣдѣвѣдѣють свѣдѣки, стоячи або сидячи, бѣдѣла уподобѣ. Назѣме бѣхъ первого стола стоить другѣй довѣй столъ зъ кѣльхома крѣслами. Ще назѣме праворучъ есть якихъ 30 крѣселъ, лѣворучъ довѣй столъ, обѣставѣнный крѣслами. По-за тымъ, по обѣхъ бокахъ подѣ стѣнами стоить ще лавки у три ряды, цѣле въ мѣсте бѣдѣленѣ зновъ барѣроу бѣхъ прочѣхъ части салѣ, назначеной для публики.

За першимъ столомъ сидѣтъ судѣвъ, за другимъ протоколянты, на крѣслахъ засѣдають свѣдѣки, на долнѣвъ прѣ столѣ сидѣють адвокаты, по бокахъ праворучъ судѣвъ присяжнѣй, лѣворучъ журналисты. За барѣроу, на амфитеатральнѣе устѣавѣленныхъ лавкахъ, мѣстятись цѣкава публика.

До салѣ розправъ входиться зъ накрытою головою и сидѣть такъ, доки не почнѣсь розправа. Коли судѣвъ явился и заявля мѣста свои при найвышомъ столѣ, тогдѣ выступаютъ служачѣ, безъ униформы, а лишь зъ довѣгами булавами въ рукахъ, идуть межѣ публику и роблять лѣдъ. Якъ въ салѣ шумѣ, то они стѣкають булавами обѣ землю, наче маршалковѣ въ галицѣмъ соймѣ. Обовязкомъ трабантовъ тыхъ есть удержувати лѣдъ, и особамъ, вступающимъ на салѣ, назначувати мѣсте. Такожъ вѣдѣють они свѣдѣватъ по имени, выходячи на коридоръ або ажъ передъ будынокъ судовѣй.

Коли починаєсь розправа, тогдѣ одинъ зъ протоколянтѣвъ стає бѣля стола судейского и кричить: „Bie attentiv“, немѣвъ то „Вонѣмѣтъ!“ и розказує основу розправы, яка есть на порядку. Въ салѣ вѣстаетъ тишина.

Якѣ Андрѣй Сквиръ бравъ лайсенсы на шинковъ, то въ салѣ явились лишь одинъ судѣ (attorney) и одинъ протоколянтъ. Судѣва назвавъ интересованого пѣхѣголосѣмъ по имени, адвокатъ зачувъ имя клієнта своего и выкричавъ его голосно. Той выступивъ зъ-мѣжъ публики и сѣвъ сѣбѣ при адвокатѣ. Адвокатъ поспытавъ, якъ звѣтуєся его свѣдѣки. Свѣдокъ вѣстаетъ и пѣйшовъ просто на подѣвѣшенѣе мѣсте, у загородѣ. Протоколянтъ звернувся до него и каже:

— Take the book (тек дѣ бук) — возьми кнѣжку!

Свѣдокъ взявъ згадаву чорну кнѣжочку въ руки, а протоколянтъ читаетъ, не оглянувшись навѣтъ на него: „Я присягаю, що тѣлько правду буду говорити, такъ менѣ Боже помѣжи!“

— Kis the book — поцѣлуй кнѣжку! — сказавъ протоколянтъ и присяга скѣнчена. Свѣдокъ не пустилъ нѣ пары зъ устѣ, не цѣлувавъ хрѣста, не подѣнимавъ пальцѣвъ и свѣдокъ не свѣчѣно до присяги, якъ се дѣвѣє въ старѣмъ враю.

— Теперь ставъ пытати адвокатъ:

— Знаєшь ты (Н. Н.) того а того, що хоче взяти лайсенсы на вышинѣхъ напѣтѣхъ?

— Знаю, — бѣдѣвѣдѣ свѣдокъ.

— Якъ довго ты его знаєшь?

— Два-три лѣта.

— Чи знаєшь ты мѣсте, де той салюны (шинковъ) має бути?

— Знаю.

— Де-жѣ оно есть и якъ выглядаетъ?

— Такъ а такъ.

— А чѣловѣкъ сей, що хоче лайсенсу, добрый чи злый?

— Добрый.

— Чи на тѣй улицѣ шинковъ доконечный? Свѣдокъ стає теперь доказувати потребу

Очевидно так і повинно бути, щоб старости і в загальній уряді, влади і їх органи держали при виборах повну безсторонність і неупередженість а за те строго пильнували законного порядку. Отже ми і прийняли б з задоволенням такі слова кадуського п. старости. Однак мусимо призначити, що ми нічого не чули о тих словах, хотів арештою маємо добрий інформація з тих сторін. Бомоса отже, щоб з тим словами не було так само, як перет з чотирма роками з донесенням „Пролома“ і „Слова“, що п. Романчук єсть правительственным кандидатом (!), а потім попередній кадуський староста жандармами розбиває громаджене виборців, скляканих п. Романчуком і розв'язав читальню, де то громаджене відбувалося. Нехай отже ніхто з ч. виборців кадуського повіту не спускався на донесення „Червоної Русі“, а нехай дожити всіх сил до переборона руского кандидата, тим більше, що досвід зовсім не підтверджує слів „Червоної Русі“, будь то рускому кандидату вже легко перейти, коли тільки правительство против него не виступає. Тажж окрім ч. к. правительственных властей є ще і влади автономичній, котрі такою немалой властю вилити в немалу можуть робити пресю; а арештою самі приватні заходи вилити вилити польських кандидатів при помочі вменю грошей, обіцянок і гробів перемогли вже не раз руску кандидатуру. Дятого бачність, панове виборці з Калущини!

З Снятинського повіту пишуть нам: „Орм-не снятинський, п. барон Капрі маршалок повітовий, дідич Кшиштофович бувший посол до ради державної, а Стефан Мойса посол юге садис до сейму — вівзави центральним польським комитетом, склякав писемно на 20 н. ст. мая до ради повітової людей на нараду, щоб поставити кандидата на повіт снятинський з курії селянської а вибрати делегата на з'їзд у Львові дня 22 н. ст. мая.“

Передвиборчі збори руского комитету повітового мали відбутися вчера в неділю д. 19 н. ст. мая в селі Тулові.

Перегляд часописей.

[„Червоная Русь“ по поводу выборов до сейму краевого.]

Тяжельно тому ми высказали свою радость, что до акцій виборчих стануть Русини згідно і солідарно, що вменю в Головному руском комитеті злучились всі рускі сили, всі рускі сторонники і бідники, і що вже в „Червоная Русь“, котра одна вводила дисгармонію в руску акцію (як ми єе высказували перед тим навів дошмих дословних цитатах з єї статей), приветушила також до солідарности.

Радість наша не тревала довго. Вправді рускій комитет радить в повній згоді, але „Червоная Русь“ ледви кілька днів здержалась від напасти. Коли-б ті напасти були вимірени против нашої газети, ми здегннувши плечима перейшли-б над ними мовчати; але они раз-в-раз повтаряються против руских товариств, против руских патриотів, против тих, котрі єуть більшостію в руском комитеті виборців!

В н-рв 97 дмз з 6 (18) мая в статі „Выборное движение“ Червоная Русь, наговоривши о „какографии“, о „wskazówka-х“, о тмз, що „польское коло“ впливає в руску молодіж несправедливо до „москалей“, и „длятого на все жалобы о пренебрежении русского языка, русских букв, русских праздников и т. д. не обращают в известных кружках никакого внимания“, дальше так пише:

„Центральному правительству розходилось о выбор таких русских представителей, которые пользовались бы среди своего народа полным доверием и симпатией. Узнавши о том, польское „коло“ державной думы не замедлило безотлагательно выслати во Львов wskazówkę, вмівшу на цілі роздвоєніе Русин и вот тут слѣдует искать причины, заставившей некоторых русских Обществ (очевидно без знания, в чем дѣло) явиться у нового намѣстника „самостоятельно“. Волѣд за „самостоятельными“ посещением намѣстника надѣялись львовскіи исполнители wskazówки польского „кола“, что укажет имъ при предстоящихъ соимовыхъ выборахъ имѣти два русскіи центр. комитеты и при разбитіи Руси на двѣ партіи ставити и переводити в подинныхъ выб. округахъ такихъ русскихъ кандидатовъ, которые шли бы имъ подъ руку. Проектъ тотъ потерпѣлъ крушение, такъ какъ существовала резолюція всеародного вѣча, требовавшая составленія одного общаго комитета. Старшая партія — какъ видно изъ исторіи составленія того комитета — хорошо поступила, что сдѣлала уступку, такъ какъ наши „друзья“ того лишь ожидали и на то рассчитывали, что по крайней мѣрѣ в послѣднюю минуту удастся имъ русскій центр. комитетъ разбить и свои замыслы осуществить.“

Розумѣясь, намъ и на гадку не приходится, одождати на тіп слова Червоной Руси. Звѣстно-жъ, не все и не всему доводиться. Вѣ иншій поръ мы або не згадували-б зовсімъ такихъ напасти, або только регистрировали-б ихъ. Але-жъ теперь часть виборців, теперь треба якъ найбільшою згідности и солідарности всіхъ Русинівъ, а вели акція Русинівъ має бути успішна, то треба, чтобы той, кто веде такую акцію, мавъ наибольшее доверіе и поаву у всіхъ Русинівъ. А чи-жъ не розрывается згода и солідарность (котрі и такъ лише з трудністю склеплены), чи не підкопуюсь доверіе и поава Головного комитету, коли противъ одной части Русинівъ, противъ

одной части, ба більшости комитету такъ идетъ и агитация? Чи-жъ нѣхто зъ покровителей и сторонниковъ Червоной Руси не в силѣ ее поддержати бодей на такихъ сѣмъ недѣль, до дня выборовъ, а въ деструктивнаго дѣланія, бо потѣмъ нехай-бъ уже кождо теперь повстрѣману напасти и подвѣбно собѣ выагородила?..

Червоная Русь сама признаетъ конечность згоды и солідарности. В передовой статі в 98 н-рв з 7 (19) мая такъ пише:

„Польскіи гегемоны спекулировали и спекулируютъ также въ виду предстоящихъ выборовъ преимущественно на нашу настоящую немощь, происходящую отъ несогласія и партійныхъ раздорівъ, терзающихъ внутренности нашего народнаго организма... „Нехай лишь русскіи партіи возьмутся за свойственные собѣ ожесточеніемъ за чужбы, то въ борчая борьба выйдетъ непременно легко и побѣдоносно въ пользу нашихъ агитаторовъ — думали собѣ польскіи мѣстечковцы... Но вотъ произошло то, чего польская интрига наименѣе надѣялась а наибольшее опасалась. „Твердыя“ и „мягкія“, видя грозу положенія, организували одинъ общій головной виборный комитетъ и провозгласили совѣстную и солідарную борьбу противъ асараций и затѣй польскихъ гегемонівъ. На видъ такого одностѣно солоненного выступленія русскихъ боевыхъ силъ по случаю предстоящей виборной кампаніи охватываетъ польскихъ стратегиковъ меланхолія, а печатныя ихъ герольды проливаютъ горькія слезы разочарованія надъ развалинами своихъ комбинацій и надеждъ.“

Здавалось-бъ отже по тихъ словахъ, что „Червоная Русь“ признавши такую згуду и солідарности а шкідливѣсть негуды, буде якъ найстараннѣше выстерѣгаться всего, що бы другою сторону уразити и такимъ способомъ згуду ослабити могло, а що мусѣло-бъ выйти только на радость и въ користь спбныхъ противниковъ. Однакже в тѣй самѣй статі в, заравъ по словахъ выше приведенныхъ або навѣтъ поможіи поодинокимъ зъ приведенныхъ уеуголовъ ось-що пише: „Нехай демонъ „самостоятельности“ разгуляется безумнымъ канкавомъ подъ польскую нуту по русской землѣ“ — („польскіи мѣстечковцы“) начали пускати въ ходъ свои извѣстные интриги, кокетничая и любезничая особенно съ фортуеими-ми нима украинскими — „партійная вражда“ и „самостоятныя галлюцинаціи“ — дальше такъ:

„Успѣеть ли нашихъ сепаратистовъ убѣдить сей фактъ о отвѣтной истинѣ изреченія: Concordia и т. д.? Приведетъ ли онъ ихъ къ сознанію, что отмыслимо литературное убѣждение не слѣдуетъ подносить до политическаго значенія? Внушитъ ли онъ имъ, смотрити на дѣла окомъ трезвымъ и не руководитесь в своихъ „затанкахъ“ ниями посторонними wskazówkami а лишь реальными и общими благомъ цѣлаго народа диктуемыми интересами? Стыжбуть ли они всегда и всюду, подобно якъ при предстоящихъ выборахъ, подпорядковати свою амбицію и свою фатальную „самостоятельность“ должностямъ и обязанностямъ каждаго истиннаго патриота? и т. д.“

Дѣйстно, прочитавши таке, зачитавши себе: чи то сама чиста шаленость, чи в тѣй шалености єсть метода? Вправдъ таке неустоиче дражняче и вызывающее выступованье „Червоной Руси“ не годно разбити Головного руского комитету в его тепершній складѣ. Хотѣ більшости комитету могла-бъ сказати до меншости: „Вы тутъ в комитетѣ идете вправдъ солідарно зъ нами, але по-за комитетомъ допускате, чтобы Вашъ органъ розрываетъ солідарность и згуду; жадаето отже категорично, чтобы Вы в загальномъ интесесѣ або публично вытерпели солідарности зъ своимъ органомъ або змусили его до мовчанія“ — але коли-бъ се и наступило, то більшости не допустала-бъ до розрыву комитету, котрый зъ такимъ трудомъ удалось ѣи зложити. Мы и пересвідѣчаемъ, что помимо напасти „Червоной Руси“ на рускихъ народоуцѣвъ, все ширѣ Русини народоуцѣвъ въ краю голосувати будутъ солідарно на всехъ кандидатахъ Головного комитету, навѣтъ на техъ, котрі ближе стоить Червоной Руси, якъ имъ, такъ само, якъ се зробили при послѣднихъ выборахъ до ради державной передъ чотирма роками, коли пр. в. Жовквѣ Сокалі-Равѣ все ширѣ Русини безъ выимки стояли за виборомъ п. Ковальского. Але статі Червоной Руси можуть мати той наслідокъ, что єи сторонники не будутъ стоить при выборахъ за „сепаратистами“, „самостоятными“, „послѣдователями wskazówки“ и т. д. и т. д., якъ то ѣи было уже при тыхъ-же послѣднихъ выборахъ до ради державной в Калущин-Долаш-Вобрицѣ. Отсе и здается бути хіба властивою цѣлю статей „Червоной Руси“, вышюи цѣли годѣ досмотрѣти...

Гр. Альфредъ Потоцкій.

Про смерть гр. Альфреда Потоцкого знаютъ уже наши читатели зъ телеграмъ зъ Парижа, поданой на остатѣхъ числѣ „Дѣла“.

Гр. Альфредъ Потоцкій, сынъ Альфреда Потоцкого, тайнаго совѣтника и великаго гоф-майстра короннаго галицкаго, основателя ординаціи ланьцутской в 1838 роцѣ, и матери Юсифы княжны Чарторыйской, стольничка великаго литовскаго, — родился в роцѣ 1822.

Молодого Альфреда признавалъ батько, котрый удерживалъ добрый зношенія зъ правительствомъ и пауочнымъ домомъ австрійскимъ, до службы дипломатичной, и давъ ему образование за границей, больше космополитичное. По склченію студій молодой гр. Альфредъ бувъ якийсь часъ аташе при австрійскомъ посольствѣ в Лондонѣ, однакъ незадолго покинувъ службу дипломатичную, а повернувъ на

свои величезныя посѣлости в Галичинѣ и в Россіи. В 1851 р. оженился зъ княжною Марією Сангушковою, дочкою князя Романа. В 1862-омъ р. померъ его батько и бнѣ обнявъ ординацію ланьцутскую, яко другій зъ черги ординаръ.

Зъ початкомъ 1860-тыхъ лѣтъ почалася и политична роль гр. Альфреда Потоцкого в Австрійи и в Галичинѣ. В 1861 р. выбрано его на поста до сейму зъ лежайского повіту зъ курії селянскою, а рѣвночасно покланено его на доживненнаго члена палаты панівъ. В роцѣ 1867, коли зложилось т. зв. Bürgerministerium, обнявъ гр. Потоцкій в тѣмъ министерствѣ теку рѣшничества и бнѣ зъ гр. Таффе и зъ Бергеромъ творили меншость кабинетъ, що, вѣ порозумѣніи зъ гр. Байетомъ, стояла за угодою зъ Чехами, котрі виступили зъ рады державной выступили такожъ и зъ сойму, поставивши свои „декларациі“. Все три министры предложили цѣсареві при бѣдѣ 1869 р. вотумъ меншости, де обставили за угодою. Симвъ разомъ побѣдила централистична більшость министерствъ, а гр. Потоцкій, Таффе и Бергеръ достали 15 сѣчня 1870 р. димисію. Однакже небагомъ, бо вже 15. сѣвтя 1870 р. цѣсаръ поручавъ гр. Потоцкому зложити новый кабинетъ, в котромъ гр. Таффе обнявъ теку справъ внутрѣшнихъ. На становіщи министра-президента гр. Потоцкій не могъ удержатись довго, не маючи потрібной енергіи до переведенія своей программы, и вже д. 4 лютого 1871 уступивъ мѣсце гр. Гогенвартову. Одъ того часу знаеакъ уже гр. Альфредъ Потоцкій зъ политичной арены у Вѣднѣ, а ватомѣсь осягає найвысшій достоянства в Галичинѣ. Короткій часъ (1875 р.) бувъ маршалкомъ краевымъ, а по смерти Голуховского бувъ дѣ 1876 р. намѣстникомъ Галичинѣ до 1883 р. Одъ того часу цѣла политична дѣяльність его обмежалася только на акцію посольскую в соймѣ, де бнѣ бувъ проводникомъ партіи консервативной а котра его поажала, вже хочъ-бы за-для его особливаго доверія, яке мавъ у цѣсара.

Пѣдъ змуду сего року гр. Альфредъ Потоцкій подѣлывалъ на здоровію и выхаживъ, якъ звычайно, до Сантас. Уже зъ-бѣдѣхъ доходили алы вѣсти про станъ его здоровья, а выправлено его мабутъ длятого на весну до краю, чтобы дома закінчивъ житѣе. Тымчасомъ вѣ перевѣдѣ до краю прикувала его недуга до лѣжа в Парижѣ и тамъ закінчивъ житѣе. Тѣло его буде перевезено до Ланьцута. Выдѣлъ краевымъ постановивъ взяти участь в его похоронахъ. Зъ дѣтей гр. Альфреда побувавъ при нѣмъ в Парижѣ старшій сынъ Романъ. По смерти ажь батька выхаживъ туды молодой сынъ Юсифъ зъ Россіи и дочка графинѣ Браницка и Тихкевичева.

Односны похороннаго до Русинівъ вымагють окремонъ статѣ, тожъ обговоримо ихъ в послѣдуючѣмъ числѣ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Угнова.

[Школа шевска в Угновѣ — початокъ поднесенія доброту угнѣвскихъ мѣщанъ.]

(Конецъ.)

При такихъ сумныхъ односнахъ экономичныхъ в Угновѣ, дивно оно якось выглядѣ, что аны самі Угновѣцѣ, аны хто зъ интеллигенціи не пробовали бодей початокъ до лѣшого зрѣбати. Зъ чотыри роки тому почала выключатися гадка оснувати касу задаткову, але це ѣи не народилася а вже и заснѣталася. Теперъ офиціально „Товариство ремѣсниковъ и промысловцевъ“ має цѣсь 700 зр. и роздѣляе тѣ грошѣ. Але что то значить проти моря доверѣ ляхварскихъ? А чи-жъ не пованно было найтисъ колькохъ цярныхъ народолюбцевъ, чи то зъ Угнова, чи зъ околищъ, а особливо такі мѣщанскіе дѣтей, что то в людѣ вышлы, котрі повинны руку подати своимъ потапающимъ братамъ? Того не сталося, але ось что сталося.

Учитель школы людовой в Угновѣ, п. Александръ Целевичъ, чоловікъ, что самъ горко праюць на кавалокъ хлѣба, постановивъ по своимъ силамъ помѣсти бѣднымъ и цѣ-разъ бѣдающимъ шевцамъ угнѣвскимъ, тай заложивъ школу шевску в Угновѣ. Здавалось ему, что угнѣвскіе чоботы, зъ непромакальной шкѣры, повинны-бъ выперти все инші роды непромакальной обуви, сли бы мали ладну форму. Тожъ на свѣй кошѣ згодивъ шевца, что робить паньскіе чоботы, запросивъ молодѣжъ на науку тай почавъ и самъ и той ченый мастеръ удѣляти науки крою и лѣшого шитя чобѣтъ дотепнымъ ученикамъ. Шкѣру купувалъ, такожъ за свои грошѣ, у мѣщанъ выправлену, вѣдзавъ до Львова, абы достати ладной формы чобѣта, заглядавъ и до складу обуви Френкля, абы и его дешевымъ чобѣтамъ приглянутися, заинтересовавъ п. Криммера (сей возьме угнѣвскій, непромакальнѣ чобѣты до своего склада на продажѣ), а навѣтъ уже шевску машину до шитя сировизавъ, абы 50 своихъ учениковъ навчити поступовно шевства. За проводомъ добрыхъ людей ходивъ п. Целевичъ и до выдѣлу краевого и тамъ обѣцалъ 300 зр. заомогти. Староста равскій обѣщавъ выхлопотати в выдѣлѣ повѣтовѣмъ 100 зр., а рада громадска в Угновѣ асигновала вже 50 зр. Гадка спасенна, а починъ вѣщуе якъ наилучшій успѣхъ. Щастѣ Божѣ!

Плязъ п. Целевича єсть: выробляти обувь мужеску непромакальную для панівъ до пользования, для экономѣвъ жандармѣвъ, финансерѣвъ и т. д. У Львовѣ, Краковѣ и Черновцѣхъ малы-бъ бути склады, а в Угновѣ можна бы было в тѣй цѣли заняты до 100 шевцевъ. Не знати, якъ тамъ оно буде, але намъ видѣтся, что хоть ся обувь буде и дешевѣе, нѣжъ все другѣ (7 зр. 1000 Угновѣ), то такого дѣбту она мати не може. Чи не лѣпше бы было звер-

нути увагу в ту сторону, зъ-вѣднѣ перше плыло богатство до Угнова, на хлопѣвъ близкихъ и дальнихъ? Чи не можна бы хорошою формою зновъ привертати до продукту угнѣвского тѣ села, что теперь вподобали собѣ лихій юхѣ, а лѣпшу форму чобѣта? А все-жъ таки п. Целевичевіи належаться неоспорима заслуга, что бѣвъ першій бѣдзависѣ не то что теоретично, при зельномѣ столуку, розвѣзати пытанье такъ живящее для Угнова, але самъ взялся до науки шевства, абы практично перенести свою идею.

Се доверва починъ, и то першій, до звороту на лѣпше в Угновѣ. Але до радикального зараженія злему потребѣ, видѣтисъ памѣ, аажоженія касы задатковон, товариства торговѣ шкѣрѣ и гарбарнѣ. Не мусѣло-бъ кожде товариство бути особнымъ, але не потребувалы-бъ бути и все три разомъ вѣ купѣ, а все-жъ все три такъ потрібны в Угновѣ, что сему годѣ заперечити.

Щобы выволоти Угновѣцѣвъ зъ ляхварскихъ рукъ, каса задаткова потрібна конечно. Я вже казавъ, что мало котрый знайдѣся господарь, котрый бы не бувъ у жидѣвъ задовоженный. Тамтого року аостали шевцѣ винні Юсифови Канерова и другимъ торговцамъ шкѣрѣ надъ 20.000 зр. Значитсѣ: абы товару не продали, что выробили, або продали ажанѣ цѣны вартости, або и на что вышого обернули грошѣ за товаръ. На всякій выпадокъ пошлы вѣ своиѣ добротѣхъ больше ззавѣ, нѣжъ напередѣ. Треба-бы знати дефицитъ давныхъ лѣтъ, котрый точитъ органыи господарства угнѣвского шевца. Ту може помѣгти лишь дешевый кредитъ у такого, котрый бы могъ доглянути, куда довжнѣвъ позичку обертае, а се могла-бы мѣсцова каса задаткова чи яка инѣа.

Але каса одна не поможѣ Угновѣцѣмъ, сли будутъ дальше змущенѣ купувати шкѣры у жидѣвъ. Уже было сказано, что жидѣ зарѣбае минимумъ одного равского на шкѣрѣ, что дав на боргѣ. Шкѣры звычайно привозять зъ Россіи, де купуютъ гуртомъ и черезъ агентовъ нѣмѣе 5 рублѣвъ. Значитъ: продаючи вѣ Угновѣ, зарабатуютъ не малый крейцарѣ. Припустѣмъ, что вѣ Угновѣ лишь 250 шевцевъ-мастерѣвъ робить на свою руку (а на жидѣвску кишеню) шевство. Кождый спотребовуе рѣчно надъ 50 шкѣрѣ. Значитъ: что року выхѣдитъ вѣ Угновѣ 13.000 шкѣрѣ шевскихъ, если будемо рахувати вѣ минимумѣхъ. Чи-жъ не годялось-бъ заложити вѣ Угновѣ такий складъ шкѣрѣ, котрый бы давалъ дешевѣй (а такъ прависило бѣ се ладный процентъ) и лѣпшій товаръ, аныжъ теперь дають жидѣ? Чи-жъ не лѣпше былъ-бъ тутъ уловочанный капиталъ, нѣжъ вѣ бл. п. Заведенію або вѣ яныхъ непевныхъ паперахъ? А для шевцевъ угнѣвскихъ се єдиный ратунокъ, се була-бъ єдина заплата, яку-бъ они достали за то, что только своихъ сыновѣ вывели вѣ людѣ, не зважаючи на скривдженіе другихъ дѣтей, нѣ на свои горѣ бѣдованіе.

Хотѣ угнѣвска выправа шкѣрѣ (на зимно) єсть фактично добра, бо непромакальна (вѣ чобѣтахъ зъ доброй шкѣры можна и добу стоити вѣ водѣ а не промочати собѣ ногѣ) то все-таки хлопѣ оглядаются теперь больше за чобѣтами юхтовыми, хоть значно горшими. Чи бы не было порядно заложити вѣ Угновѣ гарбарню, котра бы выправляла шкѣры на юхты? Черезъ се аыкала-бъ продажа чобѣтъ угнѣвскихъ, бо людѣ купували-бъ чобѣты угнѣвскіе юхтовѣ, а зновъ и гнѣна поднеслась-бъ. Задуха зъ гнѣючыхъ шкѣрѣ вѣ дубѣвѣй корѣ и вѣпнѣ, бѣдаѣтъ догѣть и взалѣтъ тѣснѣй, душнѣй мешканя, суть причиною розповсюжденнаго дыхавѣцѣ (ядухи) и великаго смертельности дѣтей.

Тѣ наши гадки даемо пѣдѣ свѣтлу розвагу патриотѣвъ угнѣвскихъ. Вар. о. Козакевичъ, парохъ угнѣвскій, вже теперь дуже интересуетъ школоу шевскою в Угновѣ. Сподѣватисѣ, что разомъ зъ нотаремъ п. Целевичемъ, якъ и зъ околечными священниками Мазневичами, Лысякомъ, Нестеровичемъ и н. буде хотѣвъ заняты савацією банеротуючюю Угнова. Вѣ тѣмъ выпадку всякій личий поглядъ и непорозумѣня мусѣтъ уступити передъ такъ чоловічюлюбивымъ дѣломъ, якъ подангненіе своего народу.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Нарады надъ бюджетомъ в угорскѣмъ парламентѣ поступаютъ зовѣмъ спокойно и досѣ скоро и длятого можна припускати, что спѣльнѣй делегаціи зберутся заравъ по Зеленымъ свѣтахъ. Подрѣбный прѣламинарь спѣльного бюджета выговляево вже на подѣставѣ ухвалѣ конференціи спѣльныхъ министровъ.

Либеральный клубъ угорского парламенту передискутувавъ вже бюджетъ министерства краевой обороны. Министеръ говѣдѣвъ, Феврвара, заявивъ, что може дасться вычеркнути зъ сего бюджета сума 900.000 зр., бо збыльшѣе кадръ настане ямовѣрно доперва зъ днѣмъ 1 сѣвтя.

Загальну увагу звернуло на себе заявленіе угорского министра коммуникацій Бароса вѣ угорскѣмъ парламентѣ вѣ справѣ перѣворѣвъ правительства зъ товариствомъ пароходной плавбы на Дунаю. Министеръ сказавъ, что Угорщина дала початокъ сему товариству и длятого оно повинно больше служати Угорчинѣ. Коли переговоры постанутъ безъ успѣху, то Угорщина буде мусѣла оснувати для себе окреме товариство державне для пароходной плавбы на Дунаю и Тисѣ. Поступованье угорского правительства вѣ сѣй справѣ выкликуе велику обѣзу в Долитавчинѣ.

Вѣ министерствѣ торговѣ избралася дня 15 с. м. пѣдѣ проводомъ совѣтника министер-

ства Кальхберга конференція в справі утворення митової ради призначена. Предметом наради єсть передовсім організація тої ради в уложеньє для неї регуляцій. Митова рада призначена буде мати дорадчий голос у всіх справах митових, торговельно-політичних в буде творити рід постійної анкети, зложеної з людей фахових з різних кругів інтересованих. Рада ся має складатися з 40 до 46 членів, вибираючих по часті палатами торговельними, по часті именованими правительством и позачин своє урядованье з дня 1 сьчня 1890 р.

Въ бюрѣ правосудья при президіи министерства настала зміна о сьдѣлѣ, що рефератъ рускаго и польскаго часописця одержавъ Здиславъ Моравскій, а д-р Кересъ, котрий займає тепер се становище, перенесено до бюра телеграфичного.

Бю Вел. цѣсаря видає нинѣ на инспекцію войска до лѣтного табору підъ Брукомъ нать Литавою а завтра або позавтра поїде до Монахию на стрѣчу ба вел. цѣсаревой, котра має тамъ приїхати зъ Васбадену.

Сов. Иванъ Николаевичъ Дурново именованъ дѣйствительнымъ министромъ дѣлъ внутрѣшнихъ. „Правит. Вѣстникъ“ подає слѣдующе писмо царя до сов. Дурнова, поклянує его на мѣсце помершого министра дѣлъ внутрѣшнихъ гр. Толстого: „Коли я поклинаю Толстого на его становище, а навѣ я, що его столько разъ дозана ревности в вѣрности для престола и отчины оправдаю мое доверіе, что подѣ его энергичною рукою, все уряды сповнять якъ найточнѣйше свѣдѣ обьязковъ. Але на превеликій жалъ Толстой помер не могучи сповняти всего того, чого я по нѣмъ слѣдѣваю. Именую васъ отже его наслѣдникомъ и слѣдѣваю, что вы довершите его дѣло.“

„Русск. Ивалідъ“ оголосивъ санкціонований царемъ бюджетъ министерства войны на часъ одъ 1889 р. до 1893 р., котрого выдатки мають выносити рѣчно 211,653,297 рублѣвъ. Крімъ того бѣдано до розпорядимости министра войны значившій сумы резервны.

Нѣмецкій и англійскій газеты неперестаютъ доносити о что разъ новыхъ вѣстяхъ о нѣгилістичномъ руху въ Россіи. Такъ доносятъ теперь Hamb. Cour., що арештованъ въ Петербургѣ розпочали на великій розмѣръ. Нигилистичный заговоръ має бути дуже розширений, одкрыто прокламація и май бомбы. Мимо того въ окруженіи царя не видко зміны а царь самъ видає навѣ остентативно безъ всякой сторожи войсковой.

Приїздъ короля Гумберта до Берлина, котрий має вже сими днями наступити, нарочитъ берлинскій радъ громадскій трохъ клопоту. Король Гумбертъ буде першимъ монархомъ, котрого Берлинъ буде такъ торжественно вѣтати, якъ коли-бъ свого цѣсаря. Рада громадска не знала отже, що робити, чи устроювати велике торжество и украшати місто, чи дати спокій и не робити ніякого преденесу, щобъ одати не мати величавихъ выдатковъ на приняті другихъ монархівъ, котрі мають приїхати до Берлина. Ся послѣдняя есентуальности не дозволяла Берлинові гостинності, зъ якою прийнято манувало рѣку въ Римъ и въ цѣлій Італіи нѣмецкого цѣсаря. Рада міста ухвалила отже противъ гологобъ соціаль-демократівъ 150,000 марокъ на принятіе короля. Але одбѣла настає новий клопотъ: що зробити, щобъ торжество принятіе вышло якъ найсвѣтлѣйше и щобъ Берлинъ не остався по заду за Римомъ. Придумано всѣмъ, прозектовано публичній забавы и пары, але остаточно вѣдженъ ся на то, що пѣвнѣчна столиця не може дробнати Римови в постановленіи лише удєкорувати улицѣ.

Въ италійскій парламентъ выклікала сензацію интерпеляція пос. Имбріаніо до президента министерствъ, въ котрій бѣвъ сказавъ, що италійскій консулъ Дурандо денунціювавъ нотара Пикольо въ Триестѣ за его прихильность для Італіи перелъ тамошнимъ президентомъ гражданского суда, а запытувавъ, що думає зробиати правительство, щобъ забезпечити честь и повагу народу одъ напасти шпѣгунівъ. Имбріаніи казавъ, що має доказы на денунцію Дурандо а що въ листѣ его, писаномъ до президента гражданского суда въ Триестѣ, були слова, мѣстачъ въ собі денунцію, два разы підтверженіи. Криспи одповѣвъ на то, що знає Дурандо яко чоловіка вельми честного и сирава тутъ порушена єсть такъ незвичайна, що ему ажъ не хочея вѣрити, щобъ то все була правда; бѣвъ уважавъ однакожь за рѣчь одповѣдну завѣдати консула телеграфично, щобъ той приїхавъ и самъ о правдѣ.

Пѣзурядовый константинопольскій „Тарикъ“ ноче поголоску, побѣла котронъ Туреччина має завести у себе к арабинъ Мавдхера. Турецка комісія войска розсмотрювала сей карабинъ, удобріла его и припоручила его до заведея въ турецкій арміи. Межа Мавдхеромъ а Мавверомъ, котрий доси доставлявъ карабины для Туреччины, стала у года, що ти карабины, котрі Мавдхеръ має доставити Портъ, будуть робитися въ фабрицѣ Маввера.

Россійскій посолъ въ Бѣлградѣ, Персіянн, має одержати одъ свого правительства инструкцію, чтобы пови дожджувъ свѣдѣ урлобъ и не вѣдѣвъ, доки матрополитъ Михайлъ не приїде и не зайнялося на свой давній посадѣ. Якъ вже вѣдѣно выхавъ вже митроп. Михайлъ до Києва и має одтамъ побѣхати до Сербіи. Коли бѣвъ перебувавъ въ Петербургѣ интервьюавъ его корреспондентъ англійской газеты Daily Telegraph, котрому бѣвъ сказавъ, що вертає до Сербіи

поки що лише яко зовсімъ приватный чоловікъ а не яко сербскій матрополитъ. Теодосій готовъ радо абдикувати, чтобы не бувъ змушений вытати сербску королеву, котра вже незадолго має вернути до Сербіи а котрой нарочитъ тільки горя дають розвѣдъ кор. Михайлови, словами симпатіи и християнскою любовію. На пытанье, чи митроп. Теодосій знесъ розвѣдъ, сказавъ Михайлъ, що королева не сече порушати сен справы, отже и церковъ не буде до сего мѣтатися. Дальше сказавъ Михайлъ, що буде старатися выкоренити все ало, яке вкралось въ сербску церковъ.

До Corr. de l'Est доносять зъ Софіи, що кн. Фердинандъ задумавъ женитися и выбравъ на выстѣ до Парижа а властиво вѣдѣ туды въ той цѣли, чтобы тамъ посватати якусь княгиню зъ родины Орлеановъ. Стамболовъ годиться на дотычній пляны князя Подбунъ вѣсть подає „Indep. Roumaine“ о румынскій наслѣдникъ престола и каже, что плянъ ожениати румынского Фердинанда зъ кн. Алискъ гессено єсть вже поставленою рѣчею. Кн. Алискъ єсть доныкоу вел. князя гессено, Людвика, и княгини Алици, донки англійской королевы Викторіи, и має ледви 17 рокѣ. Черезъ то подружье ставъ-бы румынскій наслѣдникъ престола близкимъ своимъ англійского и російского двору.

Зъ Петинѣ доносятъ до N. fr. Presse, що въ ново-базарскій санджаку, межъ рѣкою Тарою на черногорско-турецкой границѣ а Лимомъ, что переплылає черезъ цѣлый санджакъ, пришло до кровавой бійки межъ християнами а магометанами, а въ наслѣдокъ того множество загрозеныхъ християнъ утѣкає до Черногоры. Хочъ вѣсть ту, котра походить одъ пограничныхъ властей черногорскихъ, треба дуже острожно принимати, то все таки не выключена можливість якогось кровавого конфлікту особливо же при теерпимомъ напруженіи положеніи на Выходѣ. На берлинскій биржѣ розбѣжасъ навѣтъ була онды поголоска, що въ Македоніи выбухла ворожобня. Може бути, что якась кровава бійка въ ново-базарскій санджаку дала причину до сего поголоски. Якъ вѣдѣно, має Австрія на подставѣ арт. 25 берлинской угоды право заняти войскомоу ново-базарскій санджакъ по тамтѣй сторонѣ Митровицы. Въ конвенціи, котру заключавъ гр. Андресъ зъ Портою дня 21 цвѣтня 1879 р. не ареклася Австро-Угорщина сего права, але по ка що обмежалася лише на окупацию трохъ мѣстъ, положеныхъ надъ рѣкою Лемъ, а именнъ Прибоя, Плевля и Приполя, въ котрыхъ розмістѣла 4 до 5000 войска. Теперь єсть въ т. зв. надлемской области на дѣлѣ лишь одна бригада пѣхоты зложена зъ пять батальонівъ. Накола-бъ же въ сѣмъ санджаку мали проявитися зновъ и ще болѣйшій непокоя, а може навѣтъ одбѣлисъ-бы чѣ и на окупованныхъ краяхъ, то арт. 25 берлинской угоды єсть все ще правосильный и Австрія мала-бы право для удержанія политичной ситуаціи въ Босніи и Герцеговинѣ якъ и для удержанія свободы и безпечности коммуникаціи заняти цѣлый санджакъ ново-базарскій ажъ поза Митровицу.

НОВИНКИ.

— Побѣльшеніе числа урядниківъ судовыхъ. Дневникъ розпоряджень министерства справедливости зъ д. 11 н. ст. мая с. р. оголосилъ: Г. ц. к. Вел. цѣсаръ найвысшимъ порѣшеніемъ зъ дня 27 цвѣтня с. р. поручивъ збільшити число посадѣ судовыхъ и прокураторій державныхъ въ Галичинѣ и Буковинѣ. Тому будуть збільшеніи: Въ округѣ высшего суда гражданского у Львовѣ: 1) Число посадѣ системизованныхъ совѣтниковъ высшего суда гражданского у Львовѣ зъ 27 збільшався на 29; 2) Число посадѣ секретарѣвъ рады суда окружного въ Тернополіи установляєся на 3; 3) Число системизованныхъ посадѣ адъюнктовъ при судахъ повѣтовыхъ зъ 151 підноситься до 193, а именнъ-при судахъ повѣтовыхъ: въ Дрогобычи о 3, въ Бучачи, Чортковѣ, Подгайцахъ, Стрию, Щирці о 2, а при судахъ повѣтовыхъ въ Березовѣ, Борщевѣ, Бурштинѣ, Делятинѣ, Городку, Городенцѣ, Гусатинѣ, Яновѣ-Залѣсскій, Яворовѣ, Камѣнцѣ-Струмиловѣ, Комарнѣ, Кочувинцѣхъ, Куликовѣ, Любачевѣ, Монастирскихъ, Николаевѣ, Надворніи, Перемышлянахъ, Сѣнявѣ, Скалатѣ, Сколѣмѣ, Сокалі, Солотвинѣ, Товмачи, Тереховцѣхъ, Турці, Товстѣхъ, Угневѣ и Збаражѣ по одной посадѣ; 4) Не зміняючи числа посадѣ авскуптантовъ адъюта зъ 100 збільшався до 125 (12 по 600 ар. а 13 по 500 ар.). Въ округѣ высшего суда гражданского въ Краковѣ збільшено: о одну посадѣ секретаря рады высшего суда гражданского въ Краковѣ и число 5 посадѣ секретарѣвъ рады суда гражданского въ Краковѣ збільшено на 6; число заступниковъ державныхъ прокураторівъ збільшено зъ 9 на 13; число системизованныхъ мѣстъ адъюнктовъ при окружномъ судѣ въ Тарновѣ збільшено зъ 8 на 10; — всѣ ті посады будуть обсажені въ р. 1890. Число системизованныхъ посадѣ адъюнктовъ при судахъ повѣтовыхъ зъ 96 збільшався на 118 — мѣжъ вышнимъ 2 посады въ Горлицяхъ, а по одной въ Грибовѣ, Короснѣ, Лежайску — ті посады обсадились въ рокахъ 1890, 1891 и 1892. Не зміняючи числа посадѣ авскуптантовъ адъюта збільшався зъ 72 на 82 (6 по 600 ар. а 4 по 500 ар.) и будуть удѣлені въ р. 1890.

— Степень доктора всѣхъ наукъ льварскихъ одержавъ п. Антонъ Скислевичъ, родомъ зъ Ракова въ Галичинѣ, членъ-основатель „Академичной Громады“ въ Краковѣ, дня 18 н. ст. мая въ краковскій университетѣ.

— Нову чинильно основано сими днями въ Новій Жучѣ коло Садагоры на Буковинѣ. Головою чинильно выбрано о. І. Пѣдѣй, мѣсцевого православногъ приходника, котрый щиро заходився коло основанія сего чинильни.

— Духовна мисія. Дня 14 (26) мая с. р. устроюють въ Каміянкахъ великихъ коло Коломыи ду-

ховну мисію въ цѣли отвѣренія народу. Въ часѣ мисіи будуть проповідати оо.: Мохъ, Заклинскій junior, Войнаровскій, Андрѣ шинъ и мѣсцевій приходникъ І. Мардаровичъ. Въ громадѣ Каміянки великій основалъ сего року читальня и двѣ краминці. Надѣються численною участіи селянъ въ той мисіи, бо въ день мисіи принаде храмъ въ Каменкахъ вел.

— Рускій селяне въ Парижі. На выставу до Парижа выѣхала передъ кількома днями родина Томащуківъ, селянъ подольскихъ зъ-подъ Каменця. Селянъ завозавъ до Парижа дѣдичъ Т., котрый проживає въ Парижі. Селяне засидуть въ хатѣ, котру вже побудовали на выставѣ зъ цѣлымъ урядженіемъ вишнимъ и внутрѣшнимъ. Родина Томащуківъ одзначаєся и вродою и гарними строениями селянскими.

— Окружна рада шкільна въ Львовѣ надѣслала намъ таке оповѣщеніе: По переведеніи приписаной розправы що-до основанія школы народнои въ громадѣ Луцковѣ. пов. львового, жертвовали два грамотіи господарѣ въ Луцковѣ Гриць Когутаничъ и Данко Мадковѣ, а то першій, грунтъ подѣ школу а другій 50 ар. на часткове покритье коштовѣ будовы сего школы. Окружна рада шкільна порѣшила на застаню дня 4 цвѣтня с. р. высказати окомъ загаданнымъ господарѣмъ признаєся за такъ шляхотно дѣло и оповѣстити се дѣло въ публичныхъ часопискахъ, чтобы одбилось далекимъ одгомомъ по цѣлѣмъ краю и найшло численныхъ послѣдователѣвъ.

— Въ бюрѣ правосудья при президіи министерства у Вѣдніи зайшли послѣдними часами деякі зміны, и такъ: Рефератъ галицкихъ газетъ, рускихъ и польскихъ, перенявъ п. Здиславъ Моравскій а его попередникъ, д-ръ Кересъ перейшовъ до телеграфичного бюра.

— Въ Лисеничахъ подѣ Львовомъ кінчатъ будову новои церкви зъ твердого матеріалу. Теперь выкінчатъ вже иконостасъ и престолъ, а вскоре зачнутъся малярскі работы, котры выготувать львовскій маляръ-декораторъ п. Диль. Церковъ помѣститъ до 1000 особъ; цѣла будова коштовата буде до 12,000 ар. Посвяченіе церкви одбудеся имовѣрно на св. Петра и Павла.

— Поезды послѣдній, котрі мають впровадити на шляхахъ залѣзницъ державныхъ въ Галичинѣ подчасъ сезону купелъ вого, начнутъ курсовати зъ днемъ 25 червня, а не зъ д. 1 червня, якъ се первѣстно оголосено.

— Продажа львовѣ въ Босніи. Австрійскій министеръ сибильныхъ финансовъ, гр. Калляй заключивъ угоду зъ банкирскимъ домомъ Мориурга въ Триестѣ, побѣла котрой сей домъ має право експлуатувати черезъ 10 лѣтъ львы въ Босніи. Мориурга може до року вытати 75,000 дубовъ. За дуба маючого въ промѣрѣ 40 до 50 см., платитъ по 4 ар., а понадъ 50 см. по 5 ар. 50 коп. Зъ Триесту вывозить дерево до Франціи и на Выходѣ. Домъ банкирскій Мориурга єсть мовъ-бы агентурою Ротшильда.

— Въ Сучавѣ передъ судомъ присяжныхъ розпочалася дня 15 н. ст. мая розправа противъ управителя уряду почтового въ Радѣвцѣхъ Альфонса Сраля и его асистента Роберта Ренельта, обжалованныхъ о дезавдацію грошей почтовыхъ въ загальній сумѣ 4088 ар. 47½ кр.

— Арифмометръ называєся новый вынайдокъ, котрымъ можна безъ найменшой уваги особистои, выконувати чотири дѣланы арифметичны и додавати до себе и наиболѣйшій сумы. Першій арифмометръ спровадивъ зарядъ залѣзницъ вѣдѣнскій. Бухгалтеры, касіеры будутъ могли выдѣбно забавлятися, а арифмометръ зробиъ за нихъ ихъ роботу.

— Арбѣн вѣсти Цѣсаръ жертвовувъ громадамъ Лавриковѣ и Окопы, пов. равского, 50 ар. на будову ихъ спѣльной школы. — Тѣло немовляти мужского пола найшли въ Полтвѣ въ Борщовичахъ; за звѣрскою матерю слѣдитъ судъ. — Латинскій епископъ Пузина выѣде сими днями на визитацію глинянского деканату. — У Львовѣ мають отворити четверту філію почтовую на пляцу св. Духа въ льокало, де теперь торговля п. Свистерского. — Въ Буда Пештѣ забавєся першій архитектъ Генрикъ Кохъ, упавши зъ высоты третьего поверха на бруковане подворье. Кохъ вѣвъ до винды и казавъ вытягнутися на третій поверхъ а зле зроблена винда зрѣвалася и Кохъ выпавъ на камѣнь. Кохъ выбудувать народный театр, мѣсто бібліотеку, готель Гунгарія. — Въ Сучавѣ померъ Юрій Левандовскій практикантъ тамошняго староства

Вѣсти зъ Авп. Львовскон.

На конкурсъ розписаніи: Бережниця, д. стрыйского, над. прив., зъ речинцемъ до 8 червня с. р.; Жиряка, д. щирецкого, право презентованія прислуге провизорамъ мѣсцевой церкви и Войниловѣ, д. калуского, над. прив., зъ речинцемъ до 20 червня с. р.; Надѣтичѣ, д. роздольского, над. фундаціи гр. Скарба, зъ речинцемъ до 3 жиня с. р.

Презенту на Кутшѣ одержавъ о. Як. Кранопера.

Введеніи оо.: Петро Шанковскій яко приходникъ въ Голобутовѣ, Ем. Целевичъ яко приходникъ въ Заовоу и Ник. Кукурудза яко сотрувъ Пустомытахъ.

Кан. институціи одержали оо.: Ден. Заневичъ зъ Гринева на Городиславчѣ, д. бобрецкого, и Ант. Ульванскій, заіѣдатель Чернушовичъ, д. львовско-загородского, на ту парохію.

До львовской семинаріи духовной принятіи: І. Брилинскій, Каз. Гермакъ и Вик. Савчакъ на І рокѣ (зъ еп. Перемыслю), Алекс. Пасѣничій и Соар. Глѣбовицкій на II рокѣ (зъ еп. Станиславовскон).

Опонецки одержали питомцѣ: Ден. Венгровичъ на одинъ мѣсяць, Ден. Гичка ажъ до подужаня, І. Гарматюкъ, Стеф. Пятликъ и Стеф. Донаревичъ на 14 дѣвъ.

Вѣсти зъ Еп. Перемыслю.

Кан. институціи одержали оо.: І. Гамерскій на Пеляно, д. слядского; Левъ Мацускій на Яжѣвъ новій, д. льворского.

До кан. институціи на Кавско, д. дрогибского, завѣзаванъ о. Корн. Гомецкій зъ Каміянцѣ.

Завѣдательство Мервицѣ, д. жовківського, одержавъ о. Ант. Весоловскій.

Удѣленіи одъ испыту конкурсового оо.: Ник. Коллажинъ зъ Коблянскихъ волѣ, д. самборского; І. Сиротинскій зъ Домашева, д. угнівского; Іос. Козакевичъ зъ Конюшокъ корѣвскихъ, д. комарнянского.

Посмертій — ☞ — оповѣстки.

Іосифъ Кулачковскій, выслуженный офицалъ на-мѣстничества, декорованный золотымъ хрестомъ за-слуги, заступникъ предѣдателя руского Касина стрыйского, упоковъся 18 н. ст. мая въ Стрию въ 70 роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Краєва дирекція скарбу розписує конкурсъ зъ речинцемъ до 10 червня с. р. на болѣе мѣстъ совѣтниковъ рахунковыхъ въ VIII рангѣ або есентуально болѣе мѣстъ ревизитовъ рахунковыхъ въ IX р., офицалѣвъ рахунковыхъ въ X р. и асистентѣвъ рахунковыхъ въ XI рангѣ при департаментѣ рахунковомъ краєвой дирекціи скарбу. — Палата нотаріальна въ Тарновѣ розписує конкурсъ зъ речинцемъ до 21 червня с. р. на мѣсто нотаря въ Тарновѣ по бл. п. Никифорѣ Вѣщковскій.

— Перенесенія. Дирекція почтъ и телеграфѣвъ перенесла офицалѣвъ почтовыхъ Кипр. Козинского зъ Тарнова и Мар. Косовского зъ Тернополя а асистентѣвъ почтовыхъ Адольфа Козлера и Вол. Матковского зъ Перемышля до Львова.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Черезъ Администрацію „Дѣла“ зложили П. Т.: На будову руского театру зложили: о. Ип. Брилинскій зъ Бурдаковецъ 4 ар., о. Ив. Отто зъ Липовицѣй 1 ар.

На памятникъ Вол. Барвиньского: зъ пушки въ Народній Торговлі въ Стрию 4 ар. 20 кр.

На памятникъ Ив. Гриневецкого: о. П. Чумакъ зъ Озеряни 1 ар., п. В. Львовскій 60 кр.

На бѣднхъ ученикахъ рускомъ гимназіи у Львовѣ: о. Мих. Миколаевичъ зъ Скоморохъ 7 ар., о. Юл. Трохимовичъ зъ Крехова 5 ар., о. 6р. Моравскій зъ Ветлины 1 ар., о. Іос. Лозинскій зъ Яворова 1 ар., о. д-ръ Ф. Сембратовичъ 1 ар., п. Кар. Подлянецкій зъ Золочева 1 ар. 50 кр., о. Ив. Гегейчукъ зъ Розгѣрца 50 кр., о. Д. Лойванюкъ зъ Виятиньць 2 ар., о. А. Малецкій зъ Виднова 50 кр., о. Икаловичъ зъ Ланчина 50 кр.

На бѣднхъ ученикахъ русскихъ паралельокъ въ Перемышлѣ: п. Вол. Пришевичъ 2 ар. 50 кр., панѣ Олена Свѣтенка зъ Ладичина 2 ар., о. д-ръ Ф. Сембратовичъ 1 ар., о. В. Чаплинскій зъ Колянданъ 50 кр.

— Институтъ Руского Товариства Педагогичного подѣ покровомъ св. о. Николая, ул. Театиньска ч. 19 у Львовѣ, складає сердечну подяку всѣмъ тымъ Впов. Добродѣямъ, що зволили жертвувати на цѣли института, а именнъ зложили: о. Стеф. Сапрунъ зъ Дубецка 42 ар., о. Дм. Лойванюкъ зъ Виятиньць 2 ар., о. Тома Березовскій зъ Дубравки 1 ар., ш. зъ Львѣска: Ром. Яминскій 2 ар., Ник. Кривовязъ 40 кр., Ив. Горяткевичъ 50 кр., Іос. Громинскій 30 кр., о. Корн. Гумецкій коло Львѣска 40 кр. — Дальше дякує за книжки для бібліотеки института: Хв. выданіиству „Дѣла“ за 3 книжки и портретъ бл. п. Вол. Барвиньского; Хв. тов. „Просвѣта“ за 5 книжокъ и портретъ Тараса Шевченка; Н. Н. за 27 книжокъ; Вол. о. Евг. Гузарови зъ Завалова за 7 книжокъ; п. К. Беднарскому, директору друкарнѣ тов. им. Шевченка за 2 книжки и ученикамъ Ром. Березовскому за 3, Анд. Кадайскому за 1 и Нест. Саламонови за 1 книжку.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 20 мая. Князь черногорскій зъ сыномъ выѣхали до Петербурга. — Вѣсть подана черезъ N. fr. Presse о кровавомъ конфликтѣ християнъ зъ магометанами въ ново-базарскій санджаку не подтвержуєся доси.

Римъ 20 мая. Король и наслѣдникъ престола выѣхали вчера въ супроводѣ Криспінго, 3 урядниковъ министерства дѣлъ заграничныхъ и 14 урядниковъ дворскихъ до Берлина. На дворці пращали короля президентъ сенату и палаты послѣвъ, всѣ министры, богато сенаторѣвъ и послѣвъ и велика маса народу.

Ессенъ 20 мая. Горники въ дортмундскій округъ постановили завтра вернути до работы.

Ахенъ 20 мая. Страйкъ робѣтниковъ въ вормскій округъ продовжаєся далѣе, бо товариства копалень не хотять згодитися на жадаия робѣтниковъ.

Софія 20 мая. Партія Цанкова розбилася на два таборы а переговоры зъ Цанковомъ не довели до нѣякой згоды. Одна часть цанковистѣвъ хоче признати тепершній станъ рѣчей въ Болгаріи и утворити законну оппозицію або навѣтъ станути по сторонѣ правительства а друга, хоче держати зъ Цанковомъ. — О плянѣ князя одружитися зъ якоюсь Орлеанкою не вѣдѣно тутъ нічого позитивного.

Переписка Редаціи и Администрации.

Вл. п. Кальба у Львовѣ. Просимо звернути намъ знану книжку, бо потребуємо.

Д-ръ Володиславъ Дульемба

перенѣсь адвокатску канцелярію до дому Вп. п. Кисельки, пляцъ Маріацкій ч. 9. першій поверхъ. 2475 (1-15)

Розкладъ їзди на залїзницяхъ державнихъ.
важний дїя 1 марта 1889.

Приходять до Львова: о год. 1.15 въ ночи зъ Будапешту, Лавочного, Стрия, Кросна, Хирова, Гусятина и Станиславова; — о год. 8.06 рано зъ Сухой, Хирова, Стрия; — о год. 8.30 по полудни зъ Сухой, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрия; — о год. 7.40 вечеромъ зъ Гусятина и Станиславова.

Одходять до Львова: о год. 5 рано до Стрия, Станиславова и Гусятина, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 9 рано до Станиславова и Гусятина; — о год. 10.15 рано до Стрия, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухи; — о год. 7.50 вечеромъ до Хирова и Сухи. 2238 63—?

Маріацельскій капль жолудковій

знаменито дїлаючи у всїхъ недугахъ жолудка.

Schutzmärke.

Незрїбаний при браку апетиту слабьмъ жолудку, вонючїмъ оддыху, клясїмъ одиканю, здуто, колюче, катаръ жолудка, згазъ, твореню ся пїску и камїньїковъ въ мїхури, при падто великій флегмї, жовтицї, бажїненю и блюваню, болю жолудку (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задїненю, перетїженю жолудка стравами и напоїми, при хробакахъ, недугахъ селезїнки, пїтїи и геморойдахъ. — Цїна флашочки разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвійно 70 кр.

Головна высылка у аптекаря

КАРОЛЪ БРАДІ КРОМЕРІЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріацельскій капль жолудковій не сїмъ нїякимъ средствомъ потайнимъ. Складовї части поданї сїмъ при кождїй флашочцї въ приписї.

Правдївї можна купувати у всїхъ аптекахъ.

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдївї Маріацельскї капль жолудковї рїзно фальсифують и наслїдують. — На знакъ правдївостї мусїть кожда флашка бути запечатана въ червоне запечатанїе, заосмотрїне въ повїсїмъ марку охоронї у при кождїй флашочцї въ приписї мусїть находитися, ще сей приписъ друкований у Г. Гусака въ Кромерїжу.

Правдївї можна купити: у ЛЬВОВѢ въ аптекахъ: Якова Байзера, Г. Бломфелда, Петра Гайльгофера, Кал. Кражановского, д-ра Петра Миколаича, Якова Писса, Жит. Рукера, Кар. Склєнїйского, І. Венюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРИЦѢ у ап. Бальбины Мендїцкой. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Брониса, Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ландесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап. Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А. Бзеса. — ВЪ БУЧАЧІ у аптекаря Корнїла Левїцкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Книвоболонского. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Трауфелнера. — ВЪ ДРОГОВИЧІ у ап. Айхмїлера, П. Партиевича. — ВЪ ГЛИНИНАХЪ у ап. А. Гельма. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша. — ВЪ ЖУРАВНѢ у аптекаря Іос. Л. Томашевского. — ВЪ КАМЬНИЦѢ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Карола Пилевского. — ВЪ КОЛОМЫИ у ап. Ед. Стенция, Сидоровича. — ВЪ КОЛОМЫИ въ аптецї Ед. Стенция. — ВЪ КОПИЧИНЦАХЪ у ап. Гедера. — ВЪ КАЛУШІ у аптекаря Александра Шустова. — ВЪ МЕЛНИЦІ у аптекаря Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолїньского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у аптекаря Предпрїимского. — ВЪ ОЛЕСКУ у п. А. Кофтера. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омег. Барановского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ у ап. Житїмонта І. Калїцкого. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Іосїевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Вїнн. Іабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мервиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап. І. Алексєевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢВѢ у ап. С. А. Лєцковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Анд. Данчака. — ВЪ СОКАЛІ у ап. Евг. Висо-чаньского. — ВЪ СТАРОМЪ МЫСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЬБѢ у ап. Чалїбаза. — ВЪ КОМОРОВОМЪ. — ВЪ СБІНѢ у п. А. Манїковского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жит. Козїцкого. — ВЪ ТЕРНОПОЛІ ап. Леона Файлїмана и Фр. Ягругевича. — ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Агструбского. — ВЪ ЧОРТКОВѢ у ап. Людвїка Ноєса.

ОПОВѢЩЕНЬЕ!

Въ слїдъ рескрипту високого Выдїлу краевого зъ 26. цвїтня 1889 ч. 17679 розписуєся конкурсъ на посаду за-вїдателя шпиталї загального въ Коломїи зъ платнею рїчно 500 зр. а. в., вольнымъ помешканїемъ, опаломъ и свїтломъ.

Посада та єсть на першїй рїкъ провїзоричною. Убїгаючи-ся винїи предложити кромѣ свїдоцтвъ здоровїя, моральности и повнолїтности, такожъ доказы знанїя языковъ краєвыхъ и нїмецкого языка и обїзнанїя зъ админїстрацією шпиталїною и рахунковостїю.

Кауція службова выносить 500 зр. а. в.

Поданїя вносити треба до Зверхности мїської найдалше до 31 мая 1889.

Одъ Зверхности громадской Коломїи дня 2-го мая 1889.

2952 2—3

БУРМІСТРЪ
Асланъ

Дипломъ почетный зъ выставки краєвой въ роцѣ 1877.

ЗАВЕДЕНЬЕ РЪЗЪБАРСКЕ

основане въ роцѣ 1812

підъ фирмою:

Леопольдъ Шимсеръ у ЛьвовѢ

такожъ фабрика вырїбляє зъ каменї, гранїта, лабрадора, сїенїта, мрамора и алабастра

зъ власныхъ ломовъ въ краю и за границею веде далше подъ тою самою фирмою
вдова по бл. п. Леопольдъ Шимсеръ.

Фабрика и ателїє такожъ выставка

артистичныхъ предметовъ и великій выбіръ готовыхъ памятникотъ зъ гранїта, лабрадора, сїенїта, мрамора и тесового камїня 2994 1—3

єсть при улиці Пекарскїй
vis-a-vis кладовища Лычаковського

Контора и складъ: ул. Лычаковска ч. 20.

ЛЮБЕЗНЪ

ЗАВЕДЕНЬЕ КУПЕЛЕВЕ СЪРЧАНЕ

20 нїльметровъ одъ Львова, 7 одъ Города и тїлькю одъ Щирца.

(Станція телеграфична и почта въ мїсци).

Початокъ сезону 20. мая.

Лїкаръ ординуючїй д-ръ П. Штембартъ.

Купальнї въ томъ роцѣ вылаженї зъ великимъ комфортомъ. Ванны порцєляновї, мозайковї и металевї, помосты мозайковї, спровадженє воды до ванны поєїа найновїшїи методї. Значне утїшенє шлямовыхъ купелей, такожъ розширено паркъ о кобїлкадєхъ морьовъ.

Помешканїя зъ цїлымъ урядженїемъ готєдевымъ, одъ 50 кр. до 1 зр. 20 кр. на добу. Для менше засїбныхъ гостей комната зъ кухнею и урядженїемъ 50 кр. деїно, мїсячно 12 зр. Знижена цїна їзды почтовою мїжъ Львовомъ а Любїнемъ на 75 кр. одъ особы.

Фїякеръ заведенїа зъ Города 40 кр. одъ особы
Въ сезонї І. одъ 20 мая до 30 червня и ІІІ одъ 20 серпня, цїны помешканїа о 20%, дешевїи Въ томъ часѣ бїдїи, заосмотрїнї свїдоцтвами убоженїа, подтвержденїи цїк старостомъ, одержать знатїи пільги. 2960 1—4

Блишїй поясненїа подає на желанїє Зарядъ Заведенїа купелевого.

Десять медалейъ заслуги, дипломъ признанїа и дипломъ гоноровый на всемирїй выставѣ въ Антверпїн за незрїбаний

Вырїбы косметичнїй, Тоалетнїй и Парфумерїи.

Пилиптонъ волоску сївому и споловїлому по кобїлкоразовїмъ ужїтїю привертєє краснїю барву. Пилиптонъ не фарбує, лише одмолоджує волосєє, котрє подъ впливомъ сего бїдїяного средства одыскує первїстну барву, мягкїсть и бїлїсть. — Цїна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнїше выпаданє волосєє задержує, цїбулькї волоснїй взмодняє и до выторїю ванїа та поросту волосєє побуджує. Лїсины покрываються краснымъ волосємъ. — Цїлыи флаконъ 3 зр. Повѣ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знаменїте поводженє и покупъ сего пудру сїмъ найлїпнїмъ доказомъ єго незрїбнаной добрїности. — Пудръ княжїи на всїхъ выставахъ бувъ першїмъ, а численїи медалї заслуги, якими єго бїдїячили, найлїпнїше єго поручають. — Пудръ княжїи не мїєсїть жадїныхъ металевыхъ примїшокъ, єсть се найчїстїйша и найлїпнїйша мучка ростиїна, приємно прилягає до лиця надає краснїю, природнїю бїлїсть и єсть неоцїненїмъ средствомъ до окрасїи лиця.

Пуделко малє бїлого пудру 60 кр., цїле І зр. зъ лебедїкомъ І зр. 50 кр. Рожевый для бїлодїинокъ и кремовый для шатїнокъ и брунетокъ, малє пуделко по 70 кр., бїльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фїялкова. Усуває зъ лиця прищї, лишай, угрикї, выдажує морщинкї и долики деповї Лице одєвїжує, выбїлює и вынїжїнує до тої стєпени, що єко средство тоалетово-гїгієнїчне збїтало бїдїанєне медалемъ заслуги на выставѣ природно-лїкарской въ Краковѣ. Цїна І зр. 2529

П. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперїника ч. 3, пляцъ Марїацїй и улиця Галицка рїбъ Валовой ВЪ КРАКОВѢ Суковниця ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦАХЪ Рынокъ ч. 2.

Мучка зъ костей

препарована кислотою сїрчанною, найуспїшнїйшїй навозъ подъ всякїмъ сїзньмъ весїнемъ и

Порошокъ до корму маючїй около 85% чїстого фосфораву ваїнїстого, вельми успїшнїй додїатокъ до корму для всїхъ звїрїатъ домовыхъ и дробїю всїякого рода; впливає на сильнїй розвїй костей будучи худобї, прищїшає выпашєнє, значно побїльшає обїлїсть молока у коровъ и продукцію яєцъ у дробїю.

Пакєтъ на пробу, заклїючаючїй нетто 4½ кїло порошку, высылєє одворотною почтою за надїсланїемъ перекїзїунаєр. 1.60 зъ опакованїемъ и оплатою порта до кождої почты въ Австрїи и Нїмєчїинѣ.

Описъ и способъ ужїтїа якъ Мучки зъ костей, такъ и Порошку до корму, на жаданїє безплатно и франко. 2861 23—25

Фабрика вытворєвъ химичныхъ и навозовыхъ Спїлки компанїитової

Юліяна Ванга

у Львовѣ ул. Ягаїлоньска ч. 12.

Найкрасше мїсце побуту на лїто Salzerbad Kleinzell

лїчебне мїсце коло Ганнфельду въ Долїшнїй Австрїи, зъ жерелами, котрї такъ само єбїлають якъ карлєбадєкїй и францєбадєкїй. Плаванїя, купальє сырєвчїи 2927 нї, всїка кураціи. 8—0

Всїхъ наукъ лїкарскихъ

Д-ръ Емїлій Лятаїнеръ

бїлївши студїи зъ обїєкту дентїстїи въ клинїкахъ въ Берлїнѣ заложївъ ателїє дентїстичнє при пляцѣ Марїацкїмъ ч. 10 и ординує одъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всїякїй операціи доконує на желанїє безъ болю, одобривши чувствє копанїю або розсєселїючїмъ газомъ (Lustgas). Штучнїи зубї выгєтованїа на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 6—?

„Думки и коломыйки“,

композиціи о. Ієндора Воробїєвича, продаютьсѣ въ Чернївцїахъ въ „Народнїмъ Домѣ“; у Львовѣ въ кнїгарнїяхъ Ставропїгїйской и Зайфарта & Чайковскаго; въ Тернополї въ кнїгарнїи Леоп. Гїлєчка; въ Перемїшлї въ кнїгарнїи Гешелєса; въ Станїславоѣ въ кнїгарнїи Добошнїйского; въ Коломїи въ кнїгарнїи М. Мїхты; въ Краковѣ въ кнїгарнїи Крижановскаго. 2—3

Цїна примїрника І зр.

Д-ра Е-

гїєра бїльє, кафтанїи одъ поту трикотовї и сїтковїи, рукавицї и рушнїи до натїранїа поручає найдешевїше

2537

Братей Лянїгнеръ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цїнїи на жаданє даромъ.

Одинока фабрика бїлардовъ у Львовѣ ул. Гродїцкихъ ч. 3.

Братовъ Андрашкѣвъ

Готовї бїларды продаютьсѣ, кулѣ, кїѣ и всїякїи приборї. Бїлардъ обертанїи зъ нампон работїи, уставленїи въ реставраціи п. Ландєсбергєра, ул. Пальєска, можна бачити. 2855 18—? Зъ поважанїемъ:

Братї Андрашки.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягаїлоньскїй ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 54—0

выдає

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнїмъ выповѣдженїемъ

5% зъ 90-дневнїмъ выповѣдженїемъ

Передружъ не будє плаченїи

Дирекція.

Закладаюєя

за велику цїну, що жадеєт въ монхї конкурентѣмъ не въ силї продавати готову або робити одїжъ для мужчїи и хлопцїи въ матерїи краснїхъ и єгїптянїхъ такъ дешєво, якъ я. Лєрутаю мїѣ богатїи єкладъ тємъ 2484 Воч. Духовєстїу. 90—?

Замовленїа въ мїсци и въ провинціи виконуютьсѣ точно и рєтєльнє. На жадеє-высїлкамъ вєзрї даромъ и франко.

Давїдъ Шварцвальдъ, магазинъ мужєской одїжї гуртомъ, подїбїю.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 3.
Заложєнїи 1848.

Ц. к. уприв. залїзниця Львѣвско-Черновецко-Ясска.

Ч. 14251/89.

ДОСТАВА НАФТЫ И ОЛѢЮ РѢПАКОВОГО

въ такихъ скїлїкостяхъ:

около 78.000 клг. нафты,
19.000 клг. олїю рѣпакового до освїтленїа, а
40.000 клг. до смарованїа, для шляховъ австрїйскихъ то-варїства, будє роздана въ дорожї офєртѣ.

Офєрты одповѣдно остємплеванїи, опечатанїи и заосмотрїнїи въ написї „Офєрта на олїю“, треба вєстїи до заряду головного у Вїднї (І. Elisabethstrasse 9) або до Дирекціи руху у Львовѣ, найдалше до 7 червня с. р. години 11 передъ полуднємъ, а рївночасно заплатити при кащї одного зъ выше згаданныхъ мїсць вадїюмъ въ высѣтѣ 5% вартостї подаваной доставки.

Достава олїївъ має бути полагоджена одъ 1 липня 1889 до кїнца червня 1890 въ мїру потреби.

Условїя доставки, котрыхъ знанїє треба выразно ствердити въ офєртѣ, можуть бути перєгїяненїи въ бїорахъ заряду матерїалами у Вїднїи и Львовѣ, або такожъ за уплатою порта почтового перєсланїи на вказанє мїсцє.

Вїдєнь 11. мая 1889.

Рада управляюча.

Матерїи вовнянїи на сукнї дамскїи найновїйшїи

Мєтеръ одъ 45 кр. и выше

При закупнїї товарѣвъ просїмо покликуватисѣ на нашу часонїє.

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пляцъ Капїтульнїй ч. 2.

Прѣбкїи на жаданє оплатно одворотною почтою.

Выдаєць и одвѣчальнїи редакторъ: Иванъ Бєлїй.

Патѣръ зъ фабр. Черлїньской.

Зъ друкарїи тов. им. Шєлєченка, подъ зар. К. Бєдїарского.

Предплата на „Дѣло“ и принадлежность за инсераты платитъ
у Львовъ.

на ціллім р'яві 16 кр. на ців'я року 8 кр.
на чверть року 4 кр. на місяць 1 кр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція пош. ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи повертають лише на попереднє
застереження. — Редакція неопечатані вольні од порта.

Подвійно число копій 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. б'дь одної
строки печатно, в рубр. "Надсмає" по 20 кр. а. в.

Подіяи числяться по 10 кр. б'дь стипенді.

А що до другыхъ книжочокъ выдана „Провѣтъ“, то двѣся тымъ такожь велика кривда людямъ околнцѣ перемыслю, що не мають нагоды близько купити собѣ книжочокъ

тых. Нарбѣ, ученые теперь въ школахъ въ книжкахъ, уложенныхъ въ живую народную моль, бажавъ цѣлкомъ шестъ-арозумѣло прочтати, а не маючи нагоды достати арозумѣлу руску книжку, купуе и читае польскій. Неразъ навѣтъ крава рада школьна припоруцаѣ закупити до библиотеки школьныхъ якус книжку выдау „Просвѣтоу“. Купилосъ-бы въ школярѣ читали-бы, коли-жъ не можна ихъ близко достати, то купуются польскіи книжочки. Велику отже прислугу зробила-бы „Просвѣта“ для околѣцъ Перемышля, коли-бъ отворала въ мѣстѣ Перемышля складъ книжочекъ выдау „Просвѣты“, и о здѣланныхъ часописахъ оглошила.

ЧОВНИКИ.

— Зновъ великій огонь! Зб Золочева доносить до Киргет-а Лв. подъ днемъ 19 с. м.: Страшна пожежа навѣстила нинѣ мѣстечко Помораны. Причины огню не знаютъ; певно звичайна неосторожность за дѣла неоглядності громады и легкій вѣтерецъ весняный. Нещасный мешканецъ мусѣла безчино пригладити пожарови, бо ратувати не було чимъ; Помораны не мають нѣ сторожи огневи нѣ приборѣвъ до гашення огню. Такъ отже маємо на початку сезону пожарового въ Галичинѣ двѣ жертвы: Олешичъ и Помораны. — О пожарѣ Олешичъ подають такі докладнѣйші вѣсти: Огонь подожгла божевольна вдова Катерина Милещакъ на подѣ власной хаты. Въ свой хатѣ полишила дробнѣй дѣти, котры вырваноза, а сама побѣгла до охоронки книжнѣ Сапѣжнѣ помагати черницямъ выносити рѣчи. До огню прибѣгъ въ помощю першій кн Волод Сапѣга зъ дворокю сиваквою и зъ-разу здавалось, що удасться ему злокализувати огонь на улицѣ Замковѣй. Въ томъ на 100 кроковъ бѣгъ огню займився будинокъ господарскій, а при томъ поставъ такъ сильный вѣтеръ, що вже о ратунку не було що и гадати. Прибѣгли зъ помощю сторожѣ огневѣ зъ Любачова и Чешанова та сторожѣ сельскій зъ сиваквами зъ Олешичъ старыхъ, Старого села, Дахнова, Залужа, Опани и Фельзендорфу, але ихъ помѣчь мусѣла обмежити на розбѣраню дальше стоящихъ будинокѣвъ. Коматетъ обчисливъ страты и показало, что шкоду потерпѣло 60 христѣянъ и 5 жидѣвъ. Згорѣло 253 будинокѣвъ, зъ того 63 домѣвъ, такожъ много штукъ худоби. Въ краковѣмъ товариствѣ було убежденныхъ лишь на 10000 зр. Любачѣвъ и Олешичѣвъ старѣ надослають харчъ для погорѣльцѣвъ. — Передвѣчера займився огонь въ Чешановѣ, але разъ его придушено.

— О Иванъ Ярославичъ, душпастирь въ Крошвицѣ старѣмъ коло Схѣдинѣ, погорѣвъ сего мѣсяця. Кромѣ дому мешкального згорѣли всѣ будынки экономическѣй прихотства. Страта була велика. Будынки були асекурованѣ въ Товариствѣ Краковѣмъ и се товариство зликидувалошкоду, мимо того, что премѣ за сей рѣчь не була заплачена.

— Министерство справъ внутрѣшнихъ розпорядило рескриптомъ зъ дня 13 н. ст. цвѣтня 1889 р. до ч 1616, шобы на будуче при всякихъ торжествахъ уживати нового перекладу имну народного зброленого совѣтникомъ школьнымъ и директоромъ гим. акад. о. Василемъ Ильницкимъ. Тымъ самымъ забороняеъ уживати давного перекладу имну народного пок. крилошанина Григорія Шашкевича. Перекладъ сов. Ильницкого ѡзначаеъ доброю метрикою и чистымъ языкомъ Новый перекладъ есть вже умѣщенный въ недавно выданомъ „Спѣваннику церковномъ“ проф. Ан. Вахнянина. Совѣтнику Ильницкому заявивъ при томъ гр. Татфе признание за его льюдильный трудъ.

— Зъ краевой рады школьной. Порѣшено зторганизувати зъ д. 1 вересня с. р. школы ѣтатовѣ въ Буяновѣ, Дубрацѣ, Лиховичахъ зарѣчныхъ, Малеховѣ и Деменцѣ подѣвѣстнянскѣй а школы филиальнѣ въ Карчѣвцѣ, Лыковѣ, Подземномъ, Боркахъ яновскихъ и Хоростѣ зъ д. 1 вересня 1890; — въ захѣдной части Галичины скѣнчати въ сѣмъ роцѣ рѣчь школьный въ середнихъ школахъ зъ днемъ 29 червня; — проводѣ при испитыхъ зрѣлости въ середнихъ школахъ кромѣ краевыхъ инспекторѣвъ мають ще обняти: члены краевой рады школьной гр. Стан. Тарновскій и д-ръ Вол. Заячківскій та профессоры университету д-ръ Людов. Цвиклинскій, д-ръ Брон. Кручкiewicz, д-ръ Каз. Моравскій, д-ръ Анаг. Левчикъ, д-ръ Юс. Роставинскій, д-ръ Стан. Смолякъ и д-ръ Вилх. Закревскій; — учителя въ Клявинцахъ, Л. Малитовского, перенесено въ сталий станъ супочнику; — выбрано краевого инспектора Жигм. Самолевича членомъ науковои комисіи краевой рады школьной; — порѣшено закрыти зъ концемъ червня с. р. курсъ рѣльничій въ Богородчаныхъ старыхъ а замѣсть того отворити такий курсъ при школѣ народной въ Краеной, округа надворьянского.

— Зъ Кривчи надѣ Сяномъ пишутъ о страшнѣй тучи, котра тамъ лютѣлась дня 16 н. ст. мая. Того дня о год. 5-той въ полудня надтягнули бѣгъ всходу хмары градовой и середѣ страшной зливы, тревачою майже 20 минутъ, сыпала ледомъ великости лѣновыхъ орѣховъ въ такой обильности, что поля побѣдили, мовъ-бы падавъ снѣгъ. Се нещастье навѣстило цѣлкомъ або въ части громады: Речпѣль, Кривчу, Волю кравецку, Купну Хижину, Рушечичѣвъ, Бабичѣвъ и Ненадову. Жита поломаи, бѣси и ячмена вбиты въ землю. А що въ той околѣци нема рѣвнѣи а численнѣй горы, то туча позабирала въ мягкихъ мѣсяцѣхъ яра жита и засаджау булабу та позамулювала долины.

Вѣднѣ селяне не мають ѡдки подѣбати знищенѣ поля иншимъ зерномъ.

— Зъ Косовѣцны пишутъ намъ: Якъ въ Косовѣцѣ Grzegorz Blij, управляющій учитель тамошней школы народной понимаетъ языкуе рѣвноуправлене, нехай послужитъ отей фактъ: Учитель въ Кутахъ побиратъ свою пенсію что мѣсяца въ урядѣ податковѣмъ въ Косовѣ. Шобы уменьшить собѣ выдатковъ на подѣлѣвъ, посылають все квити на руки своего товариша въ Косовѣ, котрый ѡдобривши грошѣ почтою имъ посылаетъ на руки одного. Тамтого мѣсяца посылала зъ другими квити одна учителька, котра передъ кѣлькома днями пришла до Кутъ, свой квити писанный по руски. Панъ Grzegorz Blij, котрый ѡдбиралъ грошѣ и ѡдославъ, пише на почтовѣмъ переказѣ: Proszę mi więcej nie nadsyłać (sic!) ruskich kwitów, bo odeszł panowót Panie „Grzegorz-u Blij! Больно вамъ ѡдослати квити, бо вы только крѣпѣе робите, ѡдбираючи грошѣ, але се не красно, что вы только рускии квити хочете ѡдослати! Вы бачили самѣ, что урядѣ цѣсарскій на рускѣй квити такъ добре выплачуе грошѣ, якъ на польскѣй квити! Зъ-вѣдки вы набралися такого некрасного шовинизму, что ажъ не можете стерпѣти руского языка? А прецѣмъ рускѣй хлѣбъ бѣте — и мабутъ вамъ смакуе? Вамъ бы перенестися зъ Руси на Мазуры. Тамъ бы васъ не кололо руске письмо...

— Тѣло гр. Альфреда Поточного перепроводить зъ Парижа до Ланцута и похоронитъ въ родинномъ гробѣ П. тоцкихъ. Въ хвилю смерти гр. Альфреда бувъ при нѣмъ лишь сынъ его гр. Романъ Поточкій, а доньки гр. Браница и Тишкевичевичева прибули за пѣзно. Выдѣлъ краевый выславъ до вдовы кондольнѣйну телеграму и порѣшивъ взяти участь въ похоронахъ гр. Альфреда.

— Дробнѣй вѣсти. Громада Сангобѣвъ, пов. борщѣвского, одержала 100 зр. бѣгъ цѣсари на будову школы. — Вицезидентъ намѣстництва Лидъ вернувъ передвѣчера до Львова. — До рады повѣстовою въ Калуши выбрано при доповняющихъ выборахъ зъ болѣшихъ послѣдстей н. Стан. Скажинского, вѣдателя Студѣнки. — Намѣстника проводить въ подорожи инспекційной до Перемышля практикантъ намѣстництва гр. Ад. Тарновскій.

Новый лѣвъ на заборѣ, что его признали найзамѣнѣнѣйшій лѣваръ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ въ Берлиѣ, д-ръ Г. Томпсонъ въ Парижѣ и проф. д-ръ Масинъ въ Вазелѣ за найлѣпшій зъ досѣ ужинаемыхъ, то сасата заграда; она голыный складитъ поправленныхъ пугаюкъ швейцарскихъ А. Брандта, Ст. Галленъ (Швейцарія), а достати ея можна у всѣхъ лучшихъ антикахъ въ коробкахъ по 40 кр. або 70 кр. въ приписомъ. Не вѣрте конкурренційнымъ инсертатѣмъ фабрикантѣвъ старыхъ пугаюкъ, а уважайте на имя А. Brandt, написане выразнѣ на коробѣ. Все ише то безчестно насмѣдуване. Ново швейцарскій пугаюкъ у всѣхъ лучшихъ антикахъ; на замѣнене выслать такожъ голыный складъ: Apotheker F. Schmidt, Teplitz (Böhmen), оплатно. Каждому замалую чому за попередню присылкою належитости лѣвовымъ марками, бо посылката за дорога. 2663 25—52

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 21. мая. Дѣрваданта Новака, що утѣвъ въ Монако, зловлено въ Парижѣ.

Гешенонъ 21. Король Гумбертъ приѣхавъ тутъ вчера въ полудне. Тутъ повѣтавъ его именемъ жителѣвъ Швейцаріи президентъ рады союзной. На пирѣ подѣвѣсь король тоастъ въ честь Швейцаріи и добрыхъ ѡдносинъ сусѣдскихъ. Члены рады звязковои ѡвели короля ажъ до Люцерны.

Бадѣнь 21. мая. Вчера вечеромъ повѣтали короля Гумберта на дворѣцѣ наслѣдникъ престола кн. Вильгельмъ баденскій, власти цивильный и войсковый. По ѡбѣдѣ у великого князя баденского поѣхавъ король дальше.

Лондонъ 21. мая. Палата послѣвъ ухвалила въ третѣмъ читанѣ законъ о збѣльшенѣ флоты 183 голосами противъ 101 а не признала женщинамъ права бути выбираными до радѣ окружныхъ.

Берлинъ 21. мая. Нинѣ рано о 10 год. 30 мин. приѣхавъ король Гумбертъ. 6го повѣтали цѣсаръ, всѣ князѣ, кн. Бисмаркъ и генералиція подѣвъ проводомъ гр. Мольткого. Монархи подали собѣ руки и поцѣлувалися двѣчи. Король и цѣсаръ поѣхали ѡдтакъ въ ѡднѣмъ экипажѣ до палаты. Мѣсто величаво украсѣно. Проти университету уставлено величезну статую, представляющую Германію и Италію, якъ они стережуть мира. Праса берлинска вѣтае короля дуже симпатично и доказуе, что его гостина въ Берлинѣ есть за порукою мира и дружбы Нѣмечины зъ Италією.

Берлинъ 21. мая. Три тысячѣ мулярѣвъ зробило страйкъ и жадають подѣвѣшеня платнѣ и обмежена часу работы.

Милано 21. мая. Въ Лѣомбардіи повторилися зновъ бунты селянъ. Кѣлькохъ жандармѣвъ и полиціантѣвъ ранено. Арештовано богато анархистѣвъ и знайдено у нихъ доказы, что они постановили були выкликати революцію.

Переписка Редакции и Администрации.

Всч. о. Юл. Габр. въ Мажн. 10 зр. мы одержали — Всч. о. Руб. въ Сѣх. 5 зр. мы одержали — Всч. о. Сев. Матк. въ Снат. „Спѣванникъ церковный“ Ан. Вахнянина коштуе 40 кр.; свѣтскій „Спѣванникъ“ Матюка коштуе 35 кр.; достати можна въ книгарнѣ Старовицкѣй. — Вл. Р. Зар. въ Стан. Руд. не предѣлать „Дѣла“.

НО ДЯКА.

Господь покликавъ 12 с. м. до себе по дводневной тяжкой слабости нашего отца и дѣдуна — саме въ 13 мѣсяцѣвъ по смерти нашей дорогой матери. Одна рана ще не пригоилась, ажъ тутъ неумолима смерть завдала нашимъ сердцамъ нову рану; роздерла ихъ своєю безопадною рукою; придавила духа мовъ тяжкою плытою, и глубокимъ стономъ добулись зъ збѣдлыхъ грудей горькі слова: „Мы кругліи сироты!“ — Однакожь рука Господня величана не только въ насыланіи тяжкихъ пробъ, але и въ привертаню циркѣвъ сердце людскихъ для дѣткенныхъ нещастѣмъ! И справдѣ, благородность характеру зѣ стороны такъ доокрестныхъ священникѣвъ якъ и нашихъ блузшихъ сусѣдѣвъ ѡбъявилась симъ разомъ въ свой цѣлѣй повнотѣ: Шире сочувство, готовѣсть до всякой рады и помощи, заявлена зѣ стороны Вп. и. Ясеницкого, управителя ц. к. доменъ и лѣсовъ; пп. Фаерѣвъ, Мѣльцевичѣвъ и Червенковѣвъ — зъ Гринявы; участь въ ѡдравѣ сумного похоронного обряду зъ стороны Высокодост. о. декана и крилошанина Лѣсевича, оо. Колянковского, Ковблянского, Бѣлоса, Понеля, Бурачинского и Лакусты, якъ и мѣсцевого сотрудни-

ка о. Завадского; слова ѡбрады и потѣхи зъ устъ проповѣдникѣвъ оо. Понеля и Колянковского — стали намъ цѣлющимъ бальсамомъ въ нашѣмъ несказанѣмъ горю; а се заявлене нашей подяки на жертвѣмъ папери есть лишь слабымъ выразомъ тыхъ чувствъ вѣличности, якими нашимъ сердца горюють и горѣти не перестаютъ. О, Спаси-Бѣгъ Васъ, ласкави Добродѣи и панѣ, — шире Спаси-Бѣгъ! Най Всевышній благословитъ Васъ и Вашъ дост. Родины, и най хоронитъ Васъ въ цѣлѣмъ житю Вашѣмъ ѡдъ всякихъ тяжкихъ ударѣвъ судьбы!

Ферескуля дня 14. мал 1889.

Сидонія, Іоанна, Ольга; сироты — Климентина Глушкевичева и Аполонія Слюсарчукова, дочки. — Андрей Глушкевичъ зъ дѣтьми и Алексей Слюсарчукъ зъ дѣтьми, зятѣ.

ИВАНЪ ЛОБОСЪ

годиниикарь

перше А. ВАЙТЕЛЪ

у Львовѣ, улица Театральна число 16,

поручае свой богатый

СКЛАДЪ ГОДИНИКѢВЪ

золотыхъ, сѣребныхъ и стѣнныхъ

справдужуваныхъ зъ перворядныхъ

завѣрѣкъ по цѣнахъ найумѣреннѣй-

4—6 шихъ. 1951

Напрѣва всякого рода годиниикѣвъ, гра-
личныхъ машинъ, ѡдѣвѣжене антикѣвъ выконуе
совѣстно и подѣ гарантією.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменемъ

„С П Р І О С Ъ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спрѣ-

ваджену безпосередно ѡдъ проду-

центѣвъ зъ Америки полудневою.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 1.70 и 1.90 зр.

на провинція:

4 3/4 кильо 8.70 и 9.60 зр франко

ѡдѣрѣжати надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовѣстѣ тыхъ
родѣвъ кавы, котры огло-
шуютъ кишѣ подѣ знаменю
мого знамени. Справдужу кѣ-
ву просто ѡдъ продуцентѣвъ, что
можу доказати, и продаю ея най-
мѣнше о 20% дешевѣе якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на достати каву вже лишь зъ че-
твертой руки, а то для того, что
продуцентѣ спредае гуртовниками
на мѣсци, той знову гуртовниками
въ Европѣ, ѡдъ тыхъ купуе комисі-
онеръ, а ѡдъ него ажъ купецъ и
то звичайно не просто, але черезъ
агента мѣсцевого або подорож-
ного. Впроцьмъ може кождый самъ
переконати, чи достане де инде
по той цѣнѣ таку каву якъ моя
що до якѣсти и смаку. 2-27 284—С

КОЖДУ

ДИВОВИЖУ

уникаа.

Нема тутъ оклякѣвъ, примѣромъ,
якъ довго стане припасу, або что то-
вары закупленѣ при масѣ конкуррен-
цѣ, нечуване! зачудуе! слухайно!
и т. п. Нема ту нѣчо подобно!
бо весь той крикъ не припадѣ на
нѣчо, а лишь дѣлами треба доказати,
а о томъ може Впѣв. публична пере-
свѣдчитися, коли скоро замовитъ отей
справдѣ дешевѣй и великъ солиднѣй
товары.

Для мужчинъ: Цѣле убранѣе
зъ сукна пѣльвишної якѣсти, новои
моды (судуртъ, штаны и лампезька),
добре зроблене, перше 18 зр. — те-
перь зр 10—, таке саме убранѣе,
першѣй якѣсти, перше зр. 12—, те-
перь зр. 14—, таке убранѣе пѣльвиш-
ной якѣсти, перше зр. 30—, теперь
зр. 18—.

Для хлопцѣвъ въ вѣдѣ 8—16
лѣтъ. Цѣле убранѣе зъ сукна, доброи
якѣсти, елегантного фасону (судуртъ,
штаны и лампезька), перше зр. 15,
теперь зр. 8—, таке убранѣе першѣй
якѣсти, перше зр. 22—, теперь зр. 12.

Для дѣтей ѡдъ 2—10 лѣтъ: Цѣ-
лай убранѣе, гарно прибранѣе, перше
зр. 7.50, теперь зр. 3.80, таке убранѣе
першѣй якѣсти, перше зр. 12—, те-
перь зр. 5.50, таке убранѣе пѣльвиш-
ной якѣсти, перше зр. 18—, теперь
зр. 8. 2965 2—25

При замовленяхъ проситѣся у-

клявно уважати на отсе:

При убраняхъ для мужчинъ про-
ситѣся подавати ѡбѣмъ грудей и
довготу кроку послѣ мѣры сапѣ-
метровою, а для дѣтей и хлопцѣвъ
якъ найѡдкладнѣе вѣкъ а тако-
жъ краску лѣданого убранѣа.

Розсылаеся точно за посвѣдѣннѣмъ
або надѣсланѣмъ готѣннѣмъ.

Особливо уважати:

что естъ тутъ наведенѣ товары, суть

найлѣпшѣй якѣсти и продаются по

такъ дешевѣе цѣнахъ тому, что на-

збирался надѣто великій примѣсъ.

Klein's

Internationales Waaren-Exporthaus

Wien I., Kohlmeiergasse 7.

Що не подобаетъ, ѡдѣвѣнене, або

звернутѣся грошѣ.

наиновѣйшій
САТИНЫ, СЕВАНТИНЫ, ПЕРКАЛѢ
на сукнѣ дамскѣ

одержавъ въ великомъ выборѣ и продаѣ найдешевѣе
Магазинъ Ф. Кнавера и Сына
у Львовѣ, пляцъ Капитульскій число 2.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватися на нашу часописъ.

Выдавешъ и ѡдѣлчальный редакторъ: Иванъ Белей.

Печатъ въ фабр. Черлянскомъ.

Зъ друкарнѣ тов. км. Шевченка, подѣ зар. К. Бекпарского.

дыбає старечою ступою по-пѣдъ гасмъ зъ тѣквою по воду до кѣпанки. И стежокъ тамъ не протоптала людська нога, и тишина тамъ якъ въ небѣ, якъ межъ зорями, не мертва, хатня тишина, а повна поваги, торжественна тишина спочивающей натуры. Тѣльки часомъ жалѣбно несеться по гаю туркотаня горляцѣ, оддається луною по кѣлька разѣвъ цѣоканя соковы пасѣшника.

Не дивлячись на сонце, не лѣвчачи години, йшла молода пара довгимъ зеленымъ ярѣмъ, що гадюкою вився помежъ горами, то на право, то на лѣво, то на всѣ чотыри сторони свѣта. Яръ кѣнчився узирѣмъ межъ двома шилями. На самому узирѣ межъ осокою блищала вода, а выще трохи пѣдъ кущами лѣски та калины, мовъ оправлена въ зеленыхъ рямяхъ, блищала криничка въ травѣ, оплетена лозою. Вода стояла чиста, якъ слѣза. Все дно, всѣ пѣсчинки на днѣ було видно черезъ воду. Вода була погожа, холодна. Якъ напешся, то ажъ поздоровшаєшь.

— Втомилася я, хочу пяти, — промовила Ганя.

— Ходѣмъ до кринички!

Поки Ясь шукавъ широкого, якъ сито, лопухового листу, Ганя привала лицемъ до воды, ставши навкѣлѣшки и опершись руками объ траву. Въ криницѣ якъ въ дзеркалѣ, межъ синимъ, знадвѣрнимъ небомъ и синьою безоднею, з'явилось тѣ свѣже лице, тѣ бѣла хустка, а червонѣ уста зъ воды впилися въ тѣ червонѣ уста и цѣлували тѣ довго-довго, ажъ поки вона напилась воды. Червонѣ торочки шовковой хустки полягли на кришталюву воду и, легесенькѣ, навѣть не ввѣгнули воды пѣдъ собою.

— Втомилася я. Сядѣмо на часъ пѣдъ липою на взгѣрѣ та одпочинѣмо.

Сѣли вони й замовкли. Почалась вечѣрняя тишина

въ небѣ чистому, на землѣ, въ гаю. Дерево стояло, якъ камяне. Сонце зайшло за одну гору. По яру полягла густа тѣнь. Дно ярѣвъ зробилося темно-зеленымъ. А зверху на дубахъ та липахъ тихо свѣтило сонце, розкинувши своє червонувате промѣня по листу. Тѣльки десь далеко въ гаю стукало калатайло на шиф ватажка-вола, а потѣмъ десь у полѣ заревла корова, скучаючи за телямъ.

— Щаслива я зъ тобою, Ясю, тутъ на економіи. Якъ хороше въ сѣмъ яру! Я бѣ рада тутъ и вѣкъ вѣкувати!

— А якъ ось черезъ тыждень поѣдемо до Хоцѣньського на балъ, де въ великихъ покояхъ будуть горѣти по стѣнахъ свѣчки та лампы, де блищати-мутъ дзеркала, де танцювати-мутъ молоді паничѣ та панвы.... Що скажешъ тодѣ, Ганю?

— Дивись лишъ, яка онѣ картина! Въ ставку блищить червоне небо, и знадвору горить червоне небо. И на дворѣ шпиль, и въ водѣ шпиль, перекинутый до горы, якъ зеленый пучокъ квѣтокъ. А коло ставка стоять лозы, зеленѣють коноплѣ, а за коноплями зновъ червона вода, якъ вогонь горить... Байдуже минѣ про панськѣ будынки, тутъ бы я и вѣкъ звѣкувала. Въ ряды-годы тѣльки поѣхала-бѣ до мѣста, щобъ на людей надавитись, яка нова мода, якъ люде ходять, якъ убиваются.

— Гарно й тутъ на яру, а ще красче межъ людьми та ще багатими, а ще красче въ багатому, великому домови, де все блищить и сяє, якъ сонце на сѣмъ яру.

Знялись вони зъ мѣсця и вертались ярѣмъ до дому. Сонце вже згасало, ярѣ темнѣвъ, ставокъ покрыла чорна тѣнь берегами, тѣльки середина блищала темнымъ цвѣтомъ. Якъ наблизились до ставка, зъ осоки схопи-

лось двѣ качки, трѣпаючись крыльцями, и сховались за шпилемъ. Скрѣзь було тихо й пусто. Всяка жива душа зъ гаю, зъ поля пѣшла до села або прилягла на спочинокъ пѣдъ зорями.

Дома наймичка вже наготовила имъ вечерю. Пѣсля вечерѣ пѣдлестився до нихъ мовчки сонъ, той сонъ сѣльскій, мѣцный, що й не сниться чоловікови нічого, а обѣме тебе всього, мовъ мати дитину, та й не випустить, поки не одпочнешь одъ роботи, одъ усякого клопоту, одъ усякого горя и щастя.

V.

Черезъ кôлька мѣсяцѣвъ Ганя сидѣла коло вѣкна и колыхала сына, поглядаючи на ярѣ. А менші сестры по черзѣ жили въ Ганѣ и помагали ѣй у роботѣ, доглядали дитины.

Черезъ рѣкъ панъ Хоцѣиській вже спевнивѣ свое слово, знайшовѣ Ясеви лучче мѣсце въ недалекому селѣ. Попрощалася Ганя зъ своимъ рѣднымъ селомъ, зеленымъ яромъ, ставомъ; розпрощувалася плачучи зъ матѣрю, зъ сестрами. Неначе выѣзджала за синье море, такъ плакала вона. Кому не жаль того мѣсяця, де родився и зрѣсѣ, де жили нашѣ батьки и дѣды? Ясеви було байдуже. Не рѣдною землею була йому наша Украина!

— Ой Боже мѣй, Боже мѣй! — перекривлявъ о. Федѣръ дочку й жѣнку, затыгаючи жалѣбнымъ голосомъ, на зразѣкъ жѣночого голосѣня, — куды-жѣ це я выѣздаю такъ далеко на чужу сторононьку ажъ у Кушнѣрѣвку! за пятнайцять зъ половиною верстовъ! Такъ далеко, що зъ-вѣдсѣль и не видко!

— Господи! що ты за людина! — промовила зъ сердцемъ матушка. — И дитины йому не жаль! Оддавѣ дочку, якъ зъ хаты выпхнувѣ, ще й смѣється! Буде отакъ, нещасна, цѣлый вѣкъ тягатись зъ економіи на економію, не надбає нѣ хазяйства, нѣ птицѣ, нѣ худобы. А що тієи шкоды! А скѣльки перетовчється посуды!

Хваляти Бога, коли трапляється добре мѣсеце, а якъ же сидѣти-ме на бурку?

Маря Василѣвна заплакала, а о. Федѣръ передражнювавъ її хлипаючи:

— Ой Боже мѣй! Боже! Потовчуться дорогою всѣ горшки, миски, макѣтры!... Коли тобѣ Ганю буде скучно до дому, то вилѣзь на вербу тай подивись на свои Нестеринцѣ!

Переѣхавъ Середѣнській въ Кушнѣрѣвку. Мѣсеце було трохи лучче. Вже Ганя купила хорошу канашку, справила одежину, найняла няньку, держала корову, мала доволѣ молока й сыра и — була щаслива по своєму, не нарѣкала на свѣй таланъ. Поскучала трохи за домомъ та й перестала. За хазайствомъ, за дитиною, за любымъ чоловѣкомъ и скучати було нѣколи. Жили Середѣнській не багато и не дуже вбого.

Панъ Хоцѣнській частенько привѣзджавъ въ гостѣ до Середѣнськихъ, ставъ имъ великимъ приятелемъ, запрохувавъ до себе въ гостѣ. Хоча вѣнъ бувъ и вдовець, однакъ же любивъ заклика́ти до себе веселыхъ гостей, а найбѣльше молодыхъ дамъ, и навѣть справлявъ балы. Середъ польськихъ гостей Ганя и собѣ мусѣла промовляти де-які слова по польський. Всѣ Ляхѣвки безъ сорому хвалили її въ вѣчн за те, що вона такъ чудово говорить по польський, хоча вона на силу, велику силу змогла здѣлнати до купы кѣлька польськихъ слоцець. А Ясь, не вражаючи на те, що вже говѣвъ до нашої церкви, въ домѣ Хоцѣнського зновъ стававъ Ляхомъ, говоривъ по польський, радѣвъ радѣстю Полякѣвъ, смуткувавъ ихъ горемъ. Хоцѣнській помагавъ Середѣнськимъ, навѣть годивъ, коли въ чому була недостача. Ганя дякувала йому, хвалила передъ усѣма його добрѣсть, а все таки було здвигне неразъ плечима, не вгадуючи.

чого вѣнъ ажъ надто вже добрый, прихильный, якъ рѣд-
ный батько.

Середниській не лѣнувався, пильнувавъ коло пан-
ського скарбу. Панъ йому дякувавъ за добрі порядки.
Перепадала Середниському не одна зайва копѣйка. По-
шла добра чутка про економа Середниського по всѣй
околицѣ.

Одного разу въ лѣтку панъ Ходниській приѣхавъ
до Середниськихъ въ гостѣ. Тѣльки-що переступивъ по-
рѣгъ, Ганя заразъ постерегла на його лицѣ незвичайну
веселѣсть. Його сѣрй очі блищали смѣхомъ, губи смѣ-
ялись, ноги швидче й проворнѣйше переступали порѣгъ,
ажъ живѣтъ колыхався. Здавалося, неначе поручъ изъ
нимъ вступало саме щастя, ведене його власною рукою.

— Добру звѣстку несу въ вашу хату, Ганна Федо-
ровна! — промовивъ вѣнъ, пѣдступаючи до неї и цѣ-
луючи її въ руку. — Я вгадувавъ, що ви будете ща-
сливй за Ясемъ!

Ганя такъ и замовкла: серце въ неї якось чудно
заколотилось, мовъ що недобре вѣщувало. Тымъ часомъ
вона вѣбъ и зрадѣла, що панство таки наблизилося
до неї.

— Поздоровляю васъ панією управительшою маєт-
ности князя зъ Камянного!

Тутъ саме вѣдчинились дверѣ. Въ хату ввѣйшовъ
Ясь. Хто бъ теперъ пѣзнавъ Яся зъ тыми дитячими ла-
скавыми очима, зъ боязкою несмѣливою ходѣю! Нежда-
не, негадане щастя вже пѣдняло його голову на плечахъ,
зморщило бровы, надуло йому губы, вытягло зрѣсть.
Ясь вступивъ до хаты вже паномъ, гордо и поважно,
безъ ознаки жодной тревоги на лицѣ, наче вѣнъ достиг-
нувъ гѣльки того, що було його надбавымъ. Панъ Хо-
дниській ажъ побѣгъ йому на зустрічъ, ухопивъ його,

обнимаючи й цѣлюючи, и поздоровляючи зъ новымъ мѣсцемъ, зъ новою долею.

— Ну Ганю! — промовивъ Ясь, — кидай теперъ свои яры зелені, свои коноплѣ, гуси та куры! Рушаймо до Камяного! А за все те подякуймо панови Хоцѣнському, моему названому батькови, за його добру рекомендацію передъ княземъ.

Ясь зновъ обнявъ Хоцѣнського и поцѣлувався зъ нимъ тричѣ, одначе не въ губы, а по ляхѳвський, тыкаючи губами на повѣтря прозъ щоки, а потѣмъ поцѣлувавъ Хоцѣнського въ плече и нижче плеча въ рукавъ.

Пѣшла весела розмова за самоваромъ. Веѣ трое були веселі и щасливі. Панъ Хоцѣнскій розказувавъ про маєтности князя, про його багаті економіа, про цѣлі череды волѣвъ, овець, коней, про користный урядъ управителя. Розказувавъ вѣнъ Ганѣ про той будынокъ, де вони будуть жити, про высокі багаті покоѣ зъ великими вѣкнами, зъ дорогою мебѣлю, про багаті, родючі поля, сады, зъ-вѣдкѣль можна загрѣбати грошѣ лопатою. А найбѣльше розводився Хоцѣнскій про князя, про те, якій въ його золотоверхій дворець, якій въ тому дворцѣ покоѣ, залы зъ мармуровымъ помостомъ, які кругѣмъ палаты роскѣшні сады, оранжереѣ...

Ясь слухавъ, очей не зводивъ зъ Хоцѣнського, неначе въ-перве на вѣку чувъ про такі дива. Не разъ и не два Середѣнскій мѣривъ про паньську роскѣшь, про якесь лучше житя. Не разъ и не два Ясь до пѣвночѣ не стулявъ очей пѣсля розмовы Хоцѣнського про те, що Ясь веде свѣй рѣдъ одъ паньского польського колѣна, що въ йому плыне кровь шляхетська-польська, а не мужицька-українська, що його дѣды и прадѣды були заможні, були панами и католиками, мали поля, села,

людей. Звычайне якъ Полякъ, Хоцѣнській любивъ де-чого багато и прибѣлшити, прикинути зайве, маючи на умѣ пѣднести въ гору, пѣддержати нижчу польську шляхту, приймаючи украинську національнѣсть и благочестиву вѣру.

Хоцѣнській своимъ пѣдмальованымъ оповѣданямъ про минувшѣсть Ясегого роду, розбуркавъ у йому гордѣсть своимъ родомъ, пышаня своимъ панствомъ, ту гордѣсть, те пышаня, що лежить на самому днѣ ляцькон шляхетської натуры, плыве въ зливку зъ його кровю. Не Богъ-зна яке минуше було у Середѣнського, отъ же доволѣ було навѣтъ одного слова — панъ-Полякъ, щобъ розбуркати въ його серцѣ польщизну.

Ганя сидѣла якъ у чаду. Неначе якѣ чары розливали вони въ-двохъ кругомъ неѣ. Слухала вона ихъ розмову и не вѣрила своєму негаданому щастю. Згадала вона, що колись маленькою ѣздила зъ батькомъ на ярмарокъ у Камяне. Згадала вона про те Камяне, якъ про хорошій сонъ, що снився, та не зостався въ памѣть, и тѣльки якѣсь невиданѣ мѣсця, якесь пышне забудуваня, якѣсь гарнѣ обличя носяться передъ очима, нѣбы вытканѣ зъ тонкого туману. А якъ сѣлкуешся ихъ пѣймати, на ихъ роздивитись, то вони ще далѣ одлѣтають, та все манять своимъ неокраиннымъ видомъ. Мрѣло Ганѣ, якъ у туманѣ, якесь мѣсто, якась висока гора, чи скеля, вся въ зеленому деревѣ, а на самому вершечку якесь будуваня, не церква и не хата, а бѣльше якась чудова цяцка зъ золотыми верхами. Коло того будинку зновъ вона згадувала якѣсь стовпы, якѣсь стѣны зубчастѣ, якъ обѣрка, а потѣмъ пригадалися ѣй якѣсь сады роскошнѣ, дорѣжки помежъ деревомъ нѣбы жовто помальованѣ, дерево посѣщплюване гиламъ, мовъ стеля,

скрѣзь пѣдъ деревомъ бѣлѣ люде неживѣ, скляный дѣмъ, а въ йому зновъ дерево и квѣтки, якъ и на дворѣ, цѣлѣ стѣны й купы чудовыхъ незвычайныхъ квѣтокъ. Все те вставало передъ ѣѣ очима, якъ у туманѣ. Бачила вона потѣмъ золотоверхѣ соборы въ Кіѣвѣ, велике мѣське будуваня, а все таки давня дитяча мрѣя не зникла зъ ѣѣ памяти.

Довго розмовляли вони, поки не потомились. Далеко за порѣгъ выпровадили хазяйны Хоцѣньського, дякуючи йому, якъ рѣдному батькови.

— Отъ и завоювали щастя, Ганю! — промовивъ Ясь, зачинивши дверѣ за гостемъ.

— Не завоювали а само воно прийшло до нашої хаты. Щастя блукає слѣпе по свѣту.

— Нѣ, се ты, мое золото, приманила долю до нашої хаты! Поки я самъ живѣ, поти бѣдувавъ. Ты, моя хазяйко, мене обшила и обмыла!

Ясь розгорнувъ листъ князя до пана Хоцѣньського та ще разъ голосно прочитавъ запроханя себе въ управителѣ. Князь просивъ черезъ Хоцѣньського, щобъ Середѣньскій прибувъ якъ найскорѣйше, обѣцяючи йому рѣчну плату зъ скѣлькохъ тысячъ карбѣванцѣвъ.

— Завтра-жъ поѣду я попереду самъ, а ты лагодься тымъ часомъ у дорогу.

— Чимало пѣдвѣдъ намъ треба! Мы-жъ таки вже розжилися, маємо доволѣ добра, маємо птицю...

— Яку птицю думаешь ты отсе брати?

— А индики та гуси... та...

— Ще выгадай що! — крикнувъ Ясь. — Та насъ люде обемѣють, якъ мы притарабанимось зъ качками та зъ индиками!

— А посуды хѣба мало? И на вѣзъ не заберемо....

— Чудна ты, Ганю, ей Богу! Яку-жь посуду думашь ты перти до Камянного?

— А яку-жь? Не кидати-жь намъ сыпанокъ дѣжокъ...

— Святъ, святъ, святъ! Насъ люде обемѣють, назовутъ насъ харпаками, оббдравцями. Пѣдъ такій палаты вона пѣдѣхала бѣ зъ дѣжками, рогачами! Може-бѣ ты забрала горшки й миски?

— Горшкѣвъ не варто брати, а макѣтры заберу. Макѣтры новѣснѣкѣй, великѣй, платила по золотому, купувала въ Будяцахъ на ярмарку. Такихъ макѣтеръ небагато й тамъ знайдешъ. Обмотаю соломою, повтыкаю въ кадѣвъбъ та й доведу, хочъ и за сто верствъ!

— Ха, ха, ха! — зареготався Ясь. — Управитель зъ макѣтрами! Ха, ха, ха! О простото, простото! О хазайко моя дорога!

— Чого це ты регочешся? Нѣбы управителямъ макѣтеръ и не треба!

— Ха, ха, ха! Ты наробишь сорому на весь свѣтъ. Твоя думка объ макѣтрахъ, а я думаю, чимъ я завтра поѣду до князя.

— А вѣзкомъ?

— Де-жь таки вѣзкомъ!

— Вѣзокъ же новый, мальованый!

— Але жъ до князя, памятай собѣ!

— Неначе вѣнъ бачити-ме, чимъ ты приѣхавъ?

— Отъ що я зроблю: Заѣду до Хоцѣвського, покину тамъ свѣй вѣзокъ, а въ його попрошу фаетона та пару коней.

— Якъ собѣ знаешь. А на мене, то я бѣ поѣхала и вѣзкомъ.

— А я не поѣду. Скажуть: приѣхавъ якійсь безштанько на драбинчастому возѣ.

— Станьмо-жь, Ясю, попереду панами а потѣмъ уже будемо панѣти. Попередъ нѣводу не ловѣмо рыбы.

Довго не спали вони, роздратовані негаданимъ, несподѣванимъ щастямъ. Тѣкае сонъ одъ очей безталанного, не приступае-жь и до щасливыхъ! Ясь тѣшався панствомъ. Ганѣ з'являвся якійсь чудовый образъ чарѣвничого мѣсяця, якась палата, якійсь садъ, повный квітокъ, де помежъ деревомъ гуляли мраморяні люде. А Ясь бачивъ себе великимъ паномъ въ золотыхъ палатахъ, де горѣли тысячѣ свѣчокъ, де порушались сотнѣ великихъ панѣвъ.

Черезъ тыждень шляхомъ до Камяного фхавъ фаєтонъ Хоцѣнського, а въ йому сидѣвъ Ясь изъ Ганею. Коло погонича сидѣла наймичка. На рукахъ у Ганѣ сидѣла мала дитина. Пѣвода зъ де-якими хазяйськими причадалами фхала десь по заду. Ганя таки поставила на своєму: забрала кадовбы, дѣжки, сыпанки и делку посуду. Однече макѣтры зъ горшками мусѣла покидати матерѣ. Пѣвода мала прифхати до Камяного въ ночѣ, щобъ заховати одъ людськихъ очей попередню бѣдность управителя.

Конѣ вытягли фаєтонъ на гору. Зъ-за горы разомъ устало все Камяне. Ганя ажъ крикнула одъ давуваня. Бѣ давній, дитячий мрѣвъ теперъ стояли и справдѣ передъ очима. И якъ багато сирѣвдешній дива були красей, пышнѣй одъ тыхъ неясныхъ дитячихъ думъ!

Высокі золотоверхі палаты, збудовані въ чудовѣмъ готицькомъ стилѣ, стояли на високому скелистому шпилѣ надъ самою рѣчкою и дивились у тиху воду чотырма золотыми дзвѣначками, веселыми вѣкнами, высокими стовнами. Той шпилѣ бувъ на острѣвцѣ, а черезъ острѣвецъ лилася вода, розбившись на рукавцѣ, падала зъ камѣня на камѣнь, шумѣла по-пѣдъ боками високою

скелѣ. И шпиль, и острѣвъ були вкрыті чудовымъ садомъ. Неначе поясомъ бувъ оперезанный той шпиль высокою камяною стѣною зъ чудными зубцами. Саме проти плавного широкого мосту стояли высокі башты, зъ зубчастымъ вѣнцемъ, а черезъ се йшли широкі ворота, прямо въ садъ. За стѣною скрѣзь выглядали кунштовні верхи оранжерей, мовъ висѣли надъ зеленымъ деревомъ. На тѣмъ же островѣ, коло самой воды, стояло двѣ фабрики, оперті стѣнами обѣ скелѣ. Проти палатъ по другѣмъ боцѣ рѣчки, на высокомъ березѣ стояла хороша церква, зъ тонкою готицькою дзвѣницею. Камяні будованія йшли по-надъ берегомъ, за-для убраня виду. Все те мѣсце, облите навкруги тихою, ясною, якъ дзеркало водою, залите промѣнямъ сонця, було незвычайно хороше, веселе, наче въ йому жили не люде, а якійсь безтѣльній духи райскі!

— Вгадай, Ганю, де мы будемо жити? — спытавъ Ясь.

— Мабуть въ сѣмъ домикови, — одказала вона, показуючи пальцемъ на чималу камяну хату.

— Тутъ живе княжій лакей, — промовивъ Ясь, осмѣхаючись. — Дивись, онъ далеко, за княжимъ садомъ, на тѣй горѣ стоитъ палата: ото наша оселя!

На горѣ, по другѣмъ боцѣ саду, стояла палата хороша, висока, убрана въ карнизы, закрѣплена на покрѣвлѣ решетками та химерными дзвѣничками. Очевидячки дѣмъ бувъ збудованный для хорошего виду по другѣмъ боцѣ княжого дворца.

Ганя не йняла Ясеви вѣры.

— А де тутъ, дядьку, управителя хата? — спытавъ Ясь такъ грѣзно, ажъ Ганя жажнулась.

— Ондечки на горѣ за дворцемъ, — одказавъ чоловікъ знехотя, показуючи пальцемъ.

Ганѣ стало якось нѣяково, неначе не хотѣлось ѣй ѣхати до того пышнаго дому.

Перебѣгли вони мѣсть, зѣхали на острѣвъ, поѣхали по-пѣдъ самымъ садовымъ муромъ. Золотоверха палата висѣла у ихъ надъ головами. Ганя, погоничъ, наймичка и самъ Ясь втирили очи на золотѣ башнѣ, на колоны, на заморське дерево, доки все те не сховалося за скелею. Серце въ Ганѣ стукотѣло въ грудяхъ. Ясь надымався, взявшися у бѣкъ рукою, сѣпивъ бровы, морщивъ свое молоде лице, щобъ додати собѣ бѣльше панського виду. Пѣдкотили вони пѣдъ домъ, и Ясь, взявши Ганю пѣдъ руку, гордо ѣ пышно переступивъ порѣгъ своей панской квартиры.

Слуги забѣгали, загомѣли, забрызкотѣли ключами. Старенькій лакей въ синѣй лавреня одѣмнувъ дверѣ, одчинивъ ихъ, одступившися зъ поклономъ.

Ще гордѣйше, ще пынѣйше Ясь вступивъ у хату, ще выше пѣднравъ вѣнъ голову, проходячи черезъ цѣлый рядъ просторыхъ, высокихъ покоѣвъ. Сердито кидавъ вѣнъ очима на всѣ боки, оглядавъ стелю. Очи його нѣбы говорили всѣмъ, що все те було не въ-дивовижу, що навѣтъ все те було не дуже хороше, не дуже задовольняло його. Черезъ годину сидѣла сѣмѣя въ одной окромиѣ свѣтлицѣ за столомъ, накрытымъ тонкою бѣлою скатертю, коло самовара.

— Якого тутъ багато хатъ! — промовила Ганя.

— Отъ и багато! Перва хата буде передня, друга — прийомна, третя — зала, четверта — гостинна, пята — твоя спальня, шоста — моя спальня, сьома — твоя убѣрна, восьма — мѣй кабинетъ, девята — столова, десята — дѣтяча, одинадцята — дѣвоча, дванадцята — канцелярѣя, тринадцята... та ще ѣ мало! коли-бъ

ты знала. Мы-жь теперъ не абы-які паны. Хиба-жь ты не бачила, скільки покоївъ у пана Хоцѣвського?

— И на вѣщо намъ такого вхъ? Зѣ-насъ було-бъ довольтъ трьохъ, за-для себе, для гостей...

— Ты, сердце, выросла не въ панськихъ будинкахъ, ты не тямишь, що то потреба луччого житя.

— Та коли-бъ ты знавъ, минѣ чудно й сумно буде жити въ богатыхъ та дуже просторыхъ свѣтлицяхъ. Чогось минѣ здається, що я не въ хатѣ а на дворѣ.. Хожу по тымъ покоямъ, якъ по двору. Де-жь пакъ! одъ кутка до кутка цѣлїй гоны!

— Бо ты жила й досѣ въ малыхъ хатахъ, якъ у скринькахъ. А минѣ ще й мало! Я люблю развернутись, розгорнутись широко на всѣ боки.

Ясь розкидався на широкой каначѣ мовь справдешній панюга. Наука пана Хоцѣвського показала свою ознаку.

А Ганя ходила по хатахъ, придивлялась до всего, оглядала мебѣль, высокій дзеркала, завѣсы, килимы. И чудно їй було середъ такой роскошѣ. И багато дечого здавалось їй и зайвымъ и непотрѣбнымъ на очи хазяйки. Тї кананы, крѣсла, котрыми були заставленїй свѣтлицѣ, щобъ кутки були непорожній, тї дзеркала поначѣплюванїй, щобъ стѣны широкїе не були голїй, те широченне старинне лѣшко, де лягло-бъ десять душъ, та ще було-бъ мѣсце, — все те здавалось їй чуднымъ, непотрѣбнымъ, все те здавалось їй панськимъ вередуванямъ, що развернулось-бы на весь свѣтъ, готове бъ простягтись на всю землю и ще їй кричало-бъ, що йому й землѣ мало!

На другїй день Середѣвський налагодився йти до князя показатись його, мовляли, свѣтлости, поблагословитись на господарство, на пануваня надъ його добрами.

Та сказано йому, що князь приймає тільки почавши одъ дванадцятои години. Поки та година наблизиться, повѣвъ Середѣвскій свою молоду жѣнку оглядѣти той рай, що сязъ на сонцѣ кругомъ княжон оселѣ.

Краса того раю, того мѣся несказано здивувала Ганю. Рѣдко трапляється знайти таке чудове мѣсце, де до красы натуры прийшла на помѣч людська выгадливість. На островѣ рѣчка розлилася рукавцями помежъ купами камѣня, межъ тѣсними роскѣлинами скелѣ. Все те мѣсце було заросле зеленымъ деревомъ, заставлене оранжерейными вазонами въ чудовыхъ купахъ, залите квѣтками. Скрѣзь крутились широкі, посыпані тертымъ каменемъ дорѣжки помежъ купами зеленого дерева; були вони розкидані зъ великимъ смакомъ по зеленой травѣ, по-надъ водою, пѣдъ скелями завѣшаными заморськимъ листатымъ хмелемъ. Черезъ рѣчечки зъ островця на островецѣ були перекинуті надъ кипучою, падающею водою легенькій мѣсточекъ, обвиті крученымъ зѣлямъ. Въ темныхъ закуткахъ, по-пѣдъ навислыми скелями стояли мраморяні статуѣ. За высокою скелею плавали пышні лебедѣ, по зеленому, рѣвнєсенько страженому дерну походили павы й павичѣ, порозпускавши свои пышай хвосты. Тутъ же були розкидані кружала квѣтокъ, а въ рѣчку заглядали легенькій, якъ цяцьки, верхи высокихъ оранжерей. На скеляхъ скрѣзь були поставляні статуѣ, вазоны столѣтниківъ, бесѣдки. Все то було оплутано густымъ крученымъ зѣлямъ, що спадало внизъ густыми зелеными гирляндами, китицями, висѣло разками и цѣлыми гаѣздами.

Великій панъ, згадуючи стару шляхетську Цельщу, позаводивъ таку роскошь на нашій Украйинѣ ще тодѣ, якъ можна було людськими мужичими даремными руками орати и сѣяти, сады садити, камѣня перевертати,

и горы рушити зъ мѣся. Дивуючись, не счулась Ганя, якъ ушло двѣ годинѣ, и якъ-разъ у свѣй часъ пошли вони до князя.

Не довго гостився Ясь на покояхъ княжихъ : одну хвилиночку. Вѣнъ знавъ панскій звичай, що не велѣвъ одбувати довгихъ визитѣ. Княгиня була дуже привѣтна : розмовляла, усмѣхалась, а князь не йно провѣвъ вертаючихъ домоѣ до свѣней палаты, але геть далеко у садъ по широкой дорѣжцѣ, обсажденѣй оргинією саме въ цвѣту.

Надъ самымъ берегомъ одного струмочка шипучого тихимъ шумомъ розлѣгся цвѣтникъ зъ однихъ рожъ, закопанихъ въ грядку на лѣто. На тыхъ кущахъ цвѣло сортѣвъ сорокъ всякихъ рожовыхъ квѣтокъ. Князь махнувъ на садовника и звелѣвъ нарѣзати великій пучокъ пахучихъ рожъ, бѣлыхъ пахучихъ додурѣ, и взявши въ свои руки, подавъ букетъ Ганѣ зъ додачею уштивыхъ комплиментѣвъ и ласкавыхъ поглядѣвъ на тѣ зачервонѣле лице. Потѣмъ велѣвъ нарвати зъ велику миску морель и звелѣвъ однести на квартиру. А поѣла всего провѣвъ Ганю до фаетона, самъ посадивъ тѣ въ фаетонъ, ласкаво попрощався зъ Ясемъ и просивъ до себе въ гостѣ якъ найскорѣше.

Вернувся Ясь до дому веселый, згадувавъ, якій князь бувъ до ихъ ласкавый, яка вѣчлива була княгиня, далѣ чогось насупився, помовчавъ, и промовивъ до Ганѣ :

— Отсе дивлюсь на наше нове житло, а передъ очима въ мене князькій свѣтлицѣ. Тамъ, Ганю, прихожа красча вѣдъ нашої гостинион. И досѣ я не опам'ятаюсь ! наче минѣ снився якійсь чудовый сонъ. А памятаешъ, Ганю, той яръ въ Нестеринцяхъ, де мы часто гуляли, та бѣдну економію, де мы жили ? Чи думали мы тодѣ,

Предплата на „Дѣло“ и належитѣсть за инсераты платитъ
у ДѢЛОВЪ.

на дави́мося п. Вара́вськєму, кѣрны вє-
же тєпєнємє буглє лучшє обзавєдєний є
мѣщєвынємє уєловѣмє, якѣ другѣй кандидатѣ
єтѣ Вєковичѣ. Колѣ бѣ п. Вара́вськѣ маєтѣ
такѣтѣ почитчѣй, то почиттє бѣ зєтѣлѣ за
прѣмѣтѣ нижнєвєрѣ п. Тєлєжинєскєго, зѣатѣ-
тєлѣ дѣбѣрѣ вѣ Самбѣрнѣнѣ. П. Тєлєжиньскѣй
пєрєдѣ зѣявлєнємѣ кандидатурѣ п. Берєж-
ницкєго, якѣ зѣолѣвѣтѣ зѣвѣтѣнѣ зѣ свѣтѣ
цѣлѣярєстѣ, кѣрны вєжє нєвєрѣзѣ дѣтѣ докѣаѣ
щѣрѣнѣ прихѣлѣвєтѣ для нацѣона́лѣногѣ роз-
вѣєрѣ Руєнѣнѣ пѣ маєтѣ вѣгѣдѣлѣ вѣбѣру, явѣвѣ-
єрѣ бѣувѣ вѣ дѣлѣ бѣлѣшнѣгѣ пѣзѣакомѣнѣ пє-
рєдѣ кѣлькѣмѣ тѣждѣнѣмѣ пєрєдѣ уєкѣнєстѣ-
уєаѣмѣтѣ тѣутѣ прѣвѣзѣрѣчѣно кѣмѣтѣтѣмѣ и
вѣзѣмѣтѣтѣ свѣтѣ пѣтѣдѣзѣ полѣтѣчѣнѣ и єкѣнѣ-
мѣчѣнѣ, и дѣйѣ Бѣжє, щѣбѣ якѣ нѣбѣльшє Пѣ-

ляковъ въ Галичинѣ тѣ погляды подѣляло. Однакожъ суровѣе повстаншю кандидатуры п. Бережницкого заявивъ рѣшучо, что не только не буде конгрессъ-кандидатомъ, але збъ взгляду, що сов. Бережницкій яко членъ видѣлу краєвого и председателъ клубу пословъ положивъ уже заслуги для краю и русской сирахы, буде поддирати своимъ впливомъ его кандидатуру. Най отже и инші Польки въ тѣмъ дусѣ поступаютъ а придбають собі прихильностей Русинѣвъ, а Русины певно згодились-бы на те, щобъ такой личности были выбраны до сейму зъ такихъ округѣвъ, де рускій кандидатъ, будь зъ тактичныхъ будь иншихъ взглядовъ, не мѣгъ-бы придбати собі бѣльшости голосѣвъ.

Подписавъ зъ Чортковскаго округа wyborczego скликують загальнй зборъ пердвыборчій въ повѣта чортковскаго:

1. Зъ мѣстечка Ягольницъ и близкыхъ селъ, именнѣ передѣльствъ Нагорянка, Хомяковка, Сидовка, вѣ селѣ: Муханка, Свидова, Ягольница стара, Черкашнина, Антоновъ, Дольна, Шульгановка, Базаръ, Росохачъ, Сосулѣвка, Улашківцѣ и Заболотѣвка — до мѣста Ягольницъ на день 4 н. ст. червня (въ второкъ) на 2-гу годину пополудня.

2. Зъ мѣста Чорткова и доколяныхъ селъ, именнѣ: зъ Бѣлой, Званицы, Косова, Бачковецъ, Скородинецъ, Бѣлобжанецъ, Семаконецъ, Ридодубъ, Калинбичины, Ромашѣвки, Шманьковецъ, Шманьковчакъ, Струсѣвки, Шайковецъ, Колендяхъ, Давидковичи, Угрина, Залѣва, Джуриня, Павшѣвки, Кривоуки, Пологицѣ, Потока и Хомяковки — до мѣста Чорткова на день 6 н. ст. червня (въ четвергъ) на 2-гу годину пополудня.

На зборахъ въ обохъ мѣстахъ, въ Ягольницѣ и въ Чортковѣ, доповідаться комитетъ повѣтовій членами и разомъ буде порѣшено, хто має бути поставленъ на кандидата на посла зъ округа чортковскаго.

Іоаннъ Миславскій, деканъ. — Андрей Полянский, парохъ въ Бѣлѣй. — Іоаннъ Гордиенскій, парохъ въ Шманьковчакѣ. — Стефанъ Бѣло, господаръ въ Званицѣ. — Кирило Березюкъ, господаръ въ Бѣлѣй. — Павло Мимохѣдъ, мѣщанинъ въ Чортковѣ. — Андрей Тимковскій, мѣщанинъ въ Ягольницѣ. — Сидѣръ Гуцулъ, господаръ въ Дольнѣ. — Николай Галушанскій, парохъ въ Званицѣ.

Зъ Коломыѣ пишутъ намъ:

Русскій комитетъ выборовъ, выбранный дня 26 цѣтвѣя с. р. передвыборчими абрами, рѣшивъ на своемъ засѣданнѣ дня 19 н. ст. мая с. р. одностолосно за кандидатуру д-ра Теофила Окуневскаго и постановивъ выбрать того жъ кандидата перевести въ колумийскій повѣтъ.

Д-ръ Даниловичъ, секретаръ комитету wyborczego.

Зъ Косова доносятъ до польскихъ дневниковѣвъ, что тамъ хтѣе поставивъ кандидатуру нотаря д-ра Вурста.

Справозданье инспектора промыслового за р. 1888

IV.

Въ третѣмъ бѣдѣлѣ справозданья, тракуючѣмъ про случаѣ нещастъ, подае инспекторъ передовѣствѣ, що власти промысловый помимо выразного резюрдженя намѣстництва зъ р. 1884 не повѣдомляли его нѣколи урядово о лучившихся нещастяхъ въ заводахъ промысловыхъ такъ, что о нещастяхъ тыхъ дознавался инспекторъ або лишь черезъ часописъ (?), або случайно при нагодѣ инспекцій. Такимъ способомъ скенстатувавъ инспекторъ въ р. 1888 — 58 случаевъ нещастъ, зъ которыхъ головна часть припадае на горальнѣ, тартави и промыслъ будвничий.

При горальныхъ естъ головною причиною нещастъ бракъ всякого нагляду надъ робѣтниками и лхота апаратѣвъ, при тартакахъ бракъ средствъ охоронныхъ, а при промыслѣ будвничѣмъ хибне будованье руштованъ. Въ другихъ родахъ промыслу (прим. въ дистиллярихъ ольѣвъ) чело нещастныхъ случаевъ зменшалось. Инспекторъ заявляе отверго, что помимо вступающихъ приписѣвъ права, котры дають ему въ руки рѣзнодорожнѣ средства, може бнть лишь дуже мало зработи за-для охорны житя и здоровья робѣтниковѣвъ, а то головно для того, позаятъ власти промысловый сущъ на той тощѣ крайню апатичнѣ, а предпримѣмъ промысловымъ прислугуютъ супротивъ зарядженъ промыслового инспектора членовъ средства, котрыми можуть они выповнене тыхъ зарядженъ зволѣкати и до безконечности длгати.

Въ четвѣртѣмъ бѣдѣлѣ дотыкае инспекторъ справы часу робочаго. Въ р. 1888 скенстатувавъ инспекторъ 35 случаевъ преступленя нормального часу работы и въ всѣхъ тыхъ случаяхъ вѣсь карий донесенъ. Тымчасомъ и тутъ дѣляебѣ его представилась въ значной части безпредметовою. Власть промысловый порѣшила и то навѣтъ въ другѣй и третѣй инстанціи, что таковы заводы промысловый, котры мають менше, якъ по 20 робѣтниковѣвъ, не сущъ обовязанъ держатисъ приписѣвъ что до числа годинъ поеденой працѣ робѣтниковѣвъ, а що такихъ заводѣвъ естъ въ Галичинѣ наибѣльше, отже результатомъ того естъ, что въ значивѣйшѣмъ числѣ промысловыхъ заводѣвъ нашего краю праціують робѣтники такъ довго, якъ довго подобаетъ предпримѣмъ, а инспекторъ промысловый естъ супротивъ того зовсѣмъ безсильный. Неурядиване занятя женщинъ и дѣтей ночью и роботою выкрывъ инспекторъ въ р. 1888 въ 7 случаяхъ, заводѣвъ приписаного выпочинку при робѣтѣ въ 13 случаяхъ, нарушене приписѣвъ что до недѣльного супочинку въ 32 случаяхъ. Въ всѣхъ тыхъ случаяхъ зробивъ инспекторъ карий до-

несеня до властей промысловыхъ. Нарушене недѣльного супочинку лучаеъ найчастѣйше въ промыслѣ цезарскѣмъ. У Львовѣ було то одною зъ причинъ, для которыхъ челядники цезарскій устроили змову, такъ само и въ иншихъ мѣстахъ на провинціи не перерывали пекарѣ своихъ занятъ навѣтъ въ недѣлю пополудня, супротивъ чого инспекторъ вѣсь богато донесень до властей промысловыхъ. Пекарѣ стоятъ однакъ при своихъ, а коли краковскій магистратъ выдавъ ще въ р. 1887 въ наслѣдокъ представленя инспектора заказъ ужаваня челядниковѣвъ и робѣтниковѣвъ пекарскихъ въ недѣлю пополудня до р. боты, внесли тамшній пекарѣ противъ того заказу рѣшуръ а справа не естъ ще до нинѣ порѣшена.

Справа веденя списѣвъ робѣтниковѣвъ стоять ще горше. Инспекторъ скенстатувавъ въ р. 1888, что въ 89 заводахъ промысловыхъ не було зовсѣмъ такихъ списѣвъ, а въ переважнѣй части заводѣвъ были списы не вѣсь в дужѣ недокладнѣ. Въ 10 случаяхъ скенстатувавъ инспекторъ таковы бракъ евиденцихъ книжокъ малолѣтнихъ робѣтниковѣвъ.

За то значная часть промысловыхъ заводѣвъ почала вводити въ житѣе регулярныи робѣтничѣй, приписавъ закономъ промысловымъ. Такимъ регулярникамъ затвердивъ инспекторъ въ р. 1888 надѣ 80. Тутъ однакъ зновъ показалась непрактичѣность постановъ закона, котры лишь заводы члѣвѣли надѣ 20 робѣтниковѣвъ зобовязують до заведеня робѣтничихъ регулярникѣвъ. Зъ тыхъ постановъ вышла такая консеквенція, что въ болѣекохъ заводахъ якогось предпримѣмъ маюгъ робѣтники регулярныи а въ выншихъ такихъ самыхъ заводахъ того самого предпримѣмъ не маюгъ его, что, разумеѣсь, впливае некористно на ихъ робѣтничѣй бѣдѣсныи и взагалѣ цѣле экономичѣне пожене.

Въ послѣднѣмъ бѣдѣлѣ справозданя дотыкае инспекторъ загальнаго экономичнаго положеня робѣтниковѣвъ и констатуе, что положеня то не змѣнялось въ р. 1888 въ нѣбѣмъ супротивъ лѣтъ попереднихъ. Значеня самопомочи были дужѣ неслѣднѣ, а законы о примусовой обезпѣцѣ робѣтниковѣвъ на случаѣ нещастъ и недугъ не проявили ще нѣбѣмъ позитивныхъ результатовъ.

Тыми увагами кончить инспекторъ свое справозданье, котре, якъ бачили мы, подае намъ зовсѣмъ непотышайой образъ сучаснаго стану нашего промыслу. Що помогутъ законы, что помогутъ инстатції инспекторѣвъ промысловыхъ, коли руки ихъ звазано бракомъ ексекутивны, а зъ другой стороны, коли край нашъ такъ дужѣ упослѣдженъ что-до ихъ члѣва? Инспекторъ самъ признае, что бнть не може зработи нѣчого и что его розпорядженя вгнорують такъ власти промысловый, якъ и предпримѣмъ, а супротивъ того естъ яснымъ, что и сама инстатція инспектора промыслового и двослѣдѣ-ся до вен постановы закона маюгъ нинѣ для Галичины вже лишь теоретичѣне значеня и что она не въ силѣ нѣбѣмъ улекшати долю упослѣдженыхъ зъ каждого погляду промысловыхъ робѣтниковѣвъ нашего краю.

Письма зъ Болгаріи.

Софія, 1 ст. ст. мая.

[Процессъ рильскихъ разбѣйниковѣвъ. — Нова чета разбѣйниковѣвъ. — Комедія зъ газетою „Родопы“. — Турецка газета „Сербестъ Булгаристанъ“. — Французская революція и Болгарія. — Поворотъ дѣяний болгарскихъ эмигрантовъ зъ Россіи.]

Черезъ цѣлый тыждень вѣсья передъ софійскимъ военнымъ судомъ дужѣ цѣкавый процессъ сѣмѣхъ разбѣйниковѣвъ и 16 атаковѣвъ (укрывательствѣ). Межа обжалованными було чотырохъ рѣдкихъ братьѣвъ. Всѣ обжалованыи рокомъ въ Македоніи, вѣдѣи изъ-за незнаныхъ причинъ (мабуть экономичнаго рода) переселилися ще давно до княжества Болгарія. Болгарске правительство приняло переселенцѣвъ дужѣ радо и вызначило каждому пай землѣ въ плевненскѣмъ округѣ, надѣлючисъ, что черезъ се поможетъ нещастнымъ и придбае собі добрыхъ хлѣборобѣвъ, которыхъ на просторахъ болгарскихъ земляхъ далосъ-бы по мѣстѣти въ-двое и въ-трое болѣе. Та не такъ вышло. Нашъ переселенецъ зненавѣдѣи собі скоро тихе, хлѣборобске житѣе и пустился, по македонскому звичаю, на разпашацтво. Одемъ зъ нихъ, смѣлѣйшій и досвѣдѣйшій бѣдѣ ншихъ, организовавъ чету изъ вѣльканычѣти людей. Чета вооружилась въ пушки-мартини, револьверы и ятаганы и выбралася въ недоступный, густыми лѣсами порослѣй, балканскій полонина. Одъ того часу полонина была для той четы лѣтнимъ мешканьемъ, а на зиму вертали разбѣйники кождый до своего села, де находили укывательствѣ (ятаковѣ), а якъ только щезла послѣдѣй сѣвѣи и появляе въ полонинахъ теплѣйшѣмъ вѣтромъ, зновъ выбиралосъ они до своего занятя въ горахъ, подаючи передъ начальствомъ села, що идутъ за зарѣбками. Та чета (якъ и много другихъ) разбѣивала наибѣльше въ плевненскѣмъ, довецѣмъ и дуницѣмъ округѣхъ, бо въ тыхъ сторонахъ могли легко скрыватисъ въ горахъ и анъ войско анъ жадна потеря (ополчене) не могла ихъ выловити. Звычайно нападали на подорожныхъ, коли тѣ находилися въ узкихъ щелинахъ гѣръ. Разбѣйничтво тоя четы, про котору мова, датусея ще бѣдѣ р. 1886, коли то она въ-перше напала и ограбила въ ловецѣмъ округѣ одного американскаго протестантскаго мисіонера и добрала бѣдѣ него грошѣ и рѣзній дорожй рѣчи. Побѣйше задержала она вѣдучаго до Търново на велике народне собранье австрійскаго вицеконсуля гр. Старжаныскаго (gentle Полька natione Нѣмца). Вацеконсулъ мавъ при собі гѣваса (слугу) изъ австрійскаго консуляту, и той слуга хотѣвъ на раз-

бѣйниковѣвъ стрѣляти зъ револьвера, а погоничъ, довернувшись къ конѣ, хотѣвъ сильно затяти конѣ и утечи зъ возомъ. Тогда разбѣйники побѣили сильно погонича, бѣдѣ вицеконсуля забрала цѣлый его мамонъ, а бѣдѣ гѣваса обдобрали револьверъ и грошѣ. Та сама чета нападала и ограбила два разы державну почту. Жандармовъ, що супроводивъ почту, обдобрено оружье, бѣдѣ всѣхъ другихъ людей вѣдучихъ почтою забрано грошѣ. Чатателѣ „Дѣла“ пригадають собі може исторію зъ софійскимъ фотографомъ Карастояновымъ, котораго разбѣйники зламали на дорожѣ, коли той вѣхавъ изъ Софіи до рильскаго монастыря на замовленье князя, котрый тогда пробывавъ въ монастыря. Коли объ томъ рознеслася чутка въ Софіи и по цѣлой Болгаріи, наставъ такий загальный страхъ, что въ десякѣхъ пустѣйшихъ оклицѣхъ нѣхѣто не маѣ смѣлости выйти на оденъ километръ по-за свою мѣсцевѣсть. Въ тѣмъ часѣ купцѣ перестали комуніковатисъ зъ собою, люде пробывающыи на купельяхъ по селахъ повѣткали назадъ до мѣста, словомъ — разбѣйники адскредитували на якійсь часъ болгарске правительство... Своего часу газетѣ досѣтъ написалися про зловленого фотографѣ, та тогда було мѣжъ всѣми вѣстями богато пересѣды. Рѣчь (якъ се выяснилось въ судѣ) малася такъ: за голову фотографѣ зажадали разбѣйники араву 5.000 турларѣ (около 115.000 фр.). обѣли ему тую зменшѣли до 800. Самъ фотографъ свою власную рукою мусѣвъ написати жадање разбѣйниковѣвъ, котре бѣдѣтъ особнѣй поблаженѣ за нѣсь до князя. Князь дужѣ почудувався ихъ смѣлости, але анъ бѣдѣ анъ правительство не хотѣло заплатити той сумы разбѣйникамъ. Тогда родина фотографѣ збирала мѣжъ приятелями и знакомыми грошѣ, чтобы спасти бѣдѣ неминуочю смерти бѣдѣ родины. Однакъ та окладка проволѣкалась дужѣ довго, а разбѣйники зъ бѣзѣнъ, чтобы до нихъ не добралосъ вѣдѣко, выпустили фотографѣ на волю не взявши нѣбѣмъ выкупѣ. Всѣхъ потерпѣвшихъ являе въ судѣ около 100. Изъ ихъ заявленъ передъ судомъ показалося, что разбѣйники займались звычайною грабѣжѣю, але нѣколи не бывало въ ихъ интенціи убивати; до того крайню ередства прибѣгали она хибѣ тогда, колу нападенъ не хотѣли добровѣльно поддатисъ або коли крѣмъ того ужавали для своихъ обороны оружья. — тогда мусѣли разбѣйники и зъ своей стороны ужити оружья; никакше поступали они собі вѣсѣды по кавалирскѣ. Въ судѣ не признавались они до вины, хочъ имъ естъ много разѣвъ доказано, але протавно, ихъ бѣдѣвѣды были смѣлы и зухвалы. Изъ 7 обжалованныхъ разбѣйниковѣвъ судъ засудивъ 5 на кару смерти а 2 на взынцѣ. Изъ ятакѣвъ засуджено только 2 на кару взынцѣ. Коли вѣсья процессъ и болгарске правительство було очевидно задоволене, что удалосъ ему выловити богато разбѣйниковѣвъ, дѣйшла изъ Дуницѣвъ неприяна вѣсть, что тамъ появилася якась нова ватага разбѣйниковѣвъ, зложена зъ 7 душъ. За ними пустилася потеря, однакъ до теперъ не зловлено нѣбѣмъ. Показалося, что радѣсть правительства була передчасна. Намъ здаеся, что якъ минувшаго року, такъ и сего року почуемо про смѣлы напады разбѣйниковѣвъ, только може въ меньшихъ размѣрахъ.

Хто знае бѣдѣй трохи недалеку манувѣсть Болгаріи, той навѣтъ не здаеся тому. Ще зъ концѣмъ XVIII вѣку Болгарія стала бути ареною рѣзкихъ разбѣйничѣхъ ватагъ. Насамперѣдъ (конецъ XVIII в.) появилася т. зв. „кѣрджалѣи“; были се люде принадлежнѣ до рѣзкихъ народностей: Туркѣ, Альбанцѣ, Болгарѣ, Греки и Боснаки (Сербы). Изъ цѣлею була проста грабѣжъ. Зразу появилася она у подбѣжѣхъ родопскихъ гѣръ а зъ-вѣдѣтъ розширилась на цѣлу Болгарію. Она водила зъ собою множество упавшихъ женщинъ, зъ котрыми пили и веселились (т. зв. гевендіи). Цѣбѣла занисѣвъ болгарскихъ лѣтописецѣвъ нѣбѣе перо не було-бы въ силѣ докладно описати ихъ мерзакъ дѣла. За 12 лѣтъ своего панования въ Болгаріи она зруйнувала богато цѣлѣтнихъ мѣстъ. Особливо-жъ далѣсь они въ знаки Болгаріи, коли въ городѣ Виддинѣ и вѣ о околицѣхъ оснужавъ бывшій турецкій помѣщикъ Пазвантоглу независиме бѣдѣ Турціи царство (1794).

Пазвантоглу почувъ щось про тогдѣшню французскую революцію, однакъ тѣя вѣсѣга дохлѣла до его ушей въ скривленѣй формѣ. Чуючи, что французская революція голосѣла про свободу и справедливѣсть, той и собі ставъ голосити тѣ идеи, а щобъ удержатисъ при власти, получивъ зъ кѣрджалѣи, котрыми позволялъ на всякій рабукѣи. Зъ часѣмъ щезли кѣрджалѣи и настала болгарскій гайдукѣи. Они были вѣсѣтвомъ продолженемъ кѣрджалѣи въ змѣненѣмъ видѣ. Болгарскій народъ якъ бувъ зненавѣдѣвъ кѣрджалѣи, такъ дужѣ полюбѣвъ гайдукѣи. Впрочемъ само поступованье гайдукѣи заслугувало на любовь народу. Они, крѣпючисъ передъ турецкими властями въ полонинахъ, являлися въ рѣзкихъ сторонахъ яко местные покривдженыхъ и страдающихъ. Ихъ подвиги болгарскій народъ ще и до нинѣшнихъ часѣвъ оспѣвуе въ пѣсняхъ. Ще до нинѣ дѣлѣебѣ простѣйшій народъ зъ великою почестію до гайдукѣи-разбѣйниковѣвъ. Моральнымъ обовязкомъ кождо было помагати гайдукѣи во всѣмъ. Коли-жъ Болгарія выбралася зъ-пѣдѣ Турціи, сталосъ гайдукѣи не только злишнимъ, но и шѣдливѣмъ. Однакъ простѣйшій народъ не може добре розбѣзнати давнихъ разбѣйниковѣвъ бѣдѣ нѣпѣшнихъ, ще нинѣ уважаѣ разбѣйниковѣвъ за праведныхъ, что борючисъ за святу справу, и для того не диво, что гайдукѣи же и нинѣ находятъ дужѣ легко ятакѣвъ (укрывательствѣ). Такое само було до недавна въ Греціи зъ т. зв. клѣпѣтѣми (кѣпѣти).

Въ Фалипополи вышовъ бувъ першій нумеръ оппозиціонной газеты „Родопы“. Сама газетѣ, котору дѣлѣебѣ намъ читати, презентуваеся лахо. Тоя еъ бувъ умѣренный. Редакція выступила вѣрѣдѣтъ противъ князя и Стам-

болова, та въ словахъ дужѣ умѣренныхъ и осторожныхъ. Коли дозналось о томъ правительствѣ, наставъ великій а на нашу гаду непотрѣбный переполохъ въ правительственныхъ кругахъ. Яко одвѣчальныи редакторѣ подписався нѣйшѣ Маджарѣвъ, чоловѣкъ безъ найменшого образования. Отже были цѣкавы, хто крѣсье вѣсѣтвомъ за плечима одвѣчальнаго редактора? Изъ Софіи выѣхавъ бувъ до Фалипополи навѣтъ предѣлѣтель народнаго соборѣи Зах. Стояновъ, чтобы помагати Фалипопольскѣй полиціи вырѣити властныхъ редакторѣвъ. Маджарѣвъ подавъ въ судѣ, що рукописѣй доставляе ему Ив. Ем. Гешѣвъ (писатель). Осатогого справа скѣпчалася тымъ, что Маджарѣва засуджено на рѣкъ взынцѣ, а цѣлый накладъ першого числа „Родопы“ спалено публично въ мѣсѣхъ огородахъ!

Передъ якимъ рокомъ заставъ бувъ до Болгаріи досѣтъ образованный Арабѣ Надирѣ, представивъ князю тѣа его министрамъ и заявивъ, что хоче выдѣлати турецку газету, котра пропаговала-бы мысль независимости Болгаріи якъ бѣдѣ Турціи такъ и бѣдѣ европейскѣхъ державъ. Предложена гадка Надирѣ подбалася Стамболови, котрый не только, что его до того заохотѣвъ, але ще и позволилъ ему печатати свою газету безплатно въ державнѣй печатниці. Черезъ цѣлый рѣкъ выхлѣла газетѣ „Сербестъ Булгаристанъ“ („Независима Болгарія“), сего-жѣ року редакторъ Надирѣ привѣзъ навѣтъ болгарске подданство. Але нагле зникъ Надирѣ изъ Софіи, нѣбѣ-то за бѣдѣткою, и описѣеся ажъ въ Африкѣ, де турецке правительство назначило его высшѣмъ урядникомъ. Декотры кажутъ, что Надирѣ записѣвъ собі зъ Стамболова, а вѣсѣтвомъ маѣ бути тайнымъ агентомъ Турціи.

Въ дни святкованя памяти французской революціи выславъ президентъ болгарскаго соборѣи, Стояновъ, грагуляцію де-и-де до президента французскаго парламенту Меліна. Мелінь бѣдѣвѣвъ того самого дня. При тѣй самѣй нагодѣ „Свобода“, говорячи про французскую революцію, пише менше-болѣе такъ: Хоть деякі газеты французскій часто есторбляли наше національное чувство, то мы все-таки винимъ Францію велику подяку за ея гуманитарныи идеи. Вѣрѣдѣтъ своего часу у насъ зѣе появитъ тѣ идеи, и у насъ породилися такій разбѣйники якъ Емѣиовѣ, Индже возвода, Пазвантоглу и др., котры, але зрозумѣвши значѣние свободы, палили села и города, але теперъ треба намъ призвати Франціи пѣльму першенства мѣжъ всѣми народами Европы. Чужою естъ для насъ Англія зъ своимъ домашнимъ парламентомъ, чужими и Нѣмцѣ зъ своими фельдмаршалами, и т. д.

Деякі зъ важивѣйшихъ эмигрантовѣвъ, що перебывали до недавна въ Россіи, повернули теперъ назадъ до Болгаріи. Правительство порѣшало ихъ до мѣсѣцѣ уродженя. Тымчасомъ „Свобода“ радѣтъ правительствѣу, чтобы оно всѣхъ вернувшихъ эмигрантовѣвъ потягнуло до одвѣчальности, бо годѣ допустѣти, чтобы такъ эдеморализованнѣй натуры, для котрыхъ вѣтчимъ бѣтчина и народнѣсть, набрали иншого пересѣдѣния и зработилася „благорадежными“. „Свобода“ навѣтъ каже, что тѣ зрадѣники розпочали уже на добре агитувати въ хосенъ „матушки Россіи“, а на шкоду рѣднѣи землѣ. Чи се правда — побачимъ.

Араганъ.

Переглядъ часописей.

Сказъ о перенесеніи Мазурѣвъ на Русь. Кгај о реформѣ вѣсильничѣй. Кгај о акціи руснаго комитету wyborczego.]

Краковскій Сказъ въ н-рѣ 114 зъ 18 мая въ передѣлой статѣй „Ze wsi“ такъ пише:

„Передъ нашими очима бѣдѣваеся въ захѣднѣй части краю бѣдѣ колысаничѣти лѣтъ громадна мандрѣвка нашихъ селянъ до Америки, прибираючи разъ ширшій другій разъ меншій размѣръ... Мандрѣвка тѣя выносить стало рѣчно колысѣ тысячь душъ и колысѣдесять тысячь капиталу. Що нѣбѣи средства превенціи не зможутъ задержати народу тамъ, де дѣйстѣне заходитъ переюднене, се ажъ надѣо зрозумѣле... Длячого-жѣ систематично замыкаѣти очѣи на ту эмиграцію и приглядѣтисъ ѣй зъ дѣйстѣно магомѣтанскимъ спокоємъ?... Загѣсть безмыслѣно тратити только рукъ способныхъ до працѣ и только капиталѣвъ зъ убогаго краю, можна-бы тую справу повести зъ пожиткомъ для люду и зъ пожиткомъ для краю и цѣлой Польшѣ. Тажѣ у Вѣхѣднѣй Галичинѣ тысячь тѣхъ людей знаѣшли-бы мѣсѣе на сталѣ поселеняе. Що весны видѣо мандрѣвѣи громады тѣхъ селянъ, котрыхъ приватнѣй спекулянты зъ великимъ для себе пожиткомъ умѣкають на Вѣхѣдѣ. Прудъ естъ тутъ отже, треба только бѣдѣвѣдѣно зорганізувати и звернути въ мѣсѣе наилучше для interesów ludu i narodowycze.

„Абстрактночѣи навѣтъ цѣлкомъ бѣдѣ квестія людскости и народности, колонизація вѣхѣднѣй Галичины, именнѣ же парцѣлюванье меншихъ двѣрскихъ обмарѣвъ представляеся яко дужѣ добрый интересъ, зважѣвши, что земля на Вѣхѣдѣ естъ о много дешевѣа, а въ части лучша якъ на Заходѣ, а въ значной части матеріалъ будѣвляныхъ маѣ тажѣ о половину вишѣу вартѣсть. Добре зорганізованѣе товариство парцѣляціи записѣвало-бы участникамъ добрый бѣдѣсѣи и певнѣсть капиталу, бо коли приватнѣй люде, борючисъ зъ великими трудностями, роблятъ на той дорожѣ добрый интересъ, о сѣлько легче було-бы засѣбному товариству подѣяти ту праду и щѣ разъ ширшій заохувати круги колонизаціи. Естъ то тажѣ зрѣшѣтѣи интересъ цѣлого краю (!), до котораго на Заходѣ щѣ разъ сѣвѣйше вѣдѣравея чужій элементъ, чтобы скрѣпити свое становисѣе тамъ, де оно наразѣне на уа-

докт. Нехай же на м'єсци польского двора стане бодай хлонь польсый, коли шляхтич не може там утриматися...

...Треба завчасу взятися до д'їла, до котрого в нашой суспільности знайдемо без сумніву достаточній сили. Наші банки, а именно каси задатковий, котрі з людєм мають такі многі і безпосередній зношеня, можуть в тїм д'їлі оддати велику поміць, а капіталові досить д'їлме в низько опроторованих паперах і шадницях. Нехай тї панове, коті завязали Towarzystwo ochrony Tatrz polskich, возьмуть ту гадку під розвагу і без упередженя приглянуться їй з об'їх сторін, а виготовляючи ту нову інституцію, придбають собі вдячність люду, котрий гонить за американською приманкою, і признає тїх, що їм пов'їрять свій капітал. Треба скликати загальні збори, а нема сумніву, що з них вийде по розв'язанню низького товариства, котре мусить наступити, нове многоважне підприємство.

Не нову тут справу порушив органь станицьків: справа переселення Мазурів на Русь, була ще перед кількома роками обговорювана в львівськїм відділі п. к. Товариства Господарского і роблений були вже старання в заході. Але мазурскій хлонь не вважав дуже до виходу Галичини і волю, в'їдло, вти далеко за море, в'їж збавати і далше під об'їкою станицьків і вх прихильців... Сказ не крився з тим, що п'їлю тото колонізаційного проекту єсть скривлене польского елементу на Русь, попросту колонізація Руса, котра так само могла б відбуватися при помочи банків і т. п., як Бисмарк колонізує Познаньщину. Такий статів і проекти починаються дуже до роз'ясненя відносин Польків до Русинів, вжеж дещо, в'їж слова маршалків при отвіраві або замыкаю сойму. Треба їм тільки дати належний розголос: нехай знає світ, як з Русинами поступають ті, що жалуються перед світлом на поступоване Бисмарка.

Петербургскій Край, котрий інакше відноситься до Русинів і рускою справі, як переважна частина галицько-польской журналістики, чи то консервативного чи псевдопоступового напрямку, обговорює в ч. 18. бесіду гр. Станіслава Тарновского на в'їні католицької в'їдні і так пише о тій часті сє бесіди, котра відносилася до справи реформи Василіанської:

„Не було з'їдай дуже удатно і острого зб сторони св'ятского репрезентанта народу (а в тїм власне характері гр. Тарновскій похав на конгрес) порушати дразливу справу Василіанської реформи. Бо що небуло-бы далос навести зб стаяновка чисто церковного на оправданне примусової оп'їки членів конгрегації Societatis Jesu над' уніятским чиним, все-ж сє ясно єсть для кожного, що пекуча справа руско-польской угоди зб'їла в той спосіб пошкодована, отже тим самим утерпів і наш інтерес національний. Бувати, як з'ївено, в'їколи не тїшилися і не тїшатся симпатією на Русь; прикладне такого цїлого бальсому на рану, що в'їтяться, пригадує пруску теорію ушасливлюваня людей і народів против їх волі“.

Помимо таких яскравих фактів, як бесіда гр. Тарновского на католицькї в'їні, як проект колонізації Руса Мазурами, я в'їм тільки разів показувалися і тепер знов показуються вибори до сойму, ми не сумніваємося, що репрезентанти Польків і польская журналістика не перестане і далше голосати перед світлом і перед р'їшачими сферами о великій симпатії Польків до Русинів і о невідданості Русинів. На руку таким польским голосам мусять бути і ті заявленя поодиноких руских личностей в'ї рад державній і на в'їні католицькї, котрі тільки розпльовуються в покорі і услужности супротив тїх, від котрих спадають на нас удари, зам'їсть щоби, як в'ї було їх обов'язком, указати на несправедливості ба і небезпечність такого поступованя, власне в'ї наслідком свого привязаня. Таким виступленьмь они і не роблять при служі в'ї „Римови в'ї В'їднєв“, а шкодять їм і шкодять власному народові.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Пост'їна комісія для закона карного зберся на перше мераторичне засіданє дня 27 с. м. і з'ї малими перервами буде радити через цїле д'їло. Од того, коли сї комісія закінчить свої роботи, буде зависїти речинє скликав рад державній. Комісія предложити зараз на першїм засіданю готовий матерїалъ.

Акція виборча в'ї Чехах в'ї повнїм розгарі. Молодо-Чехи розвинули сильну агітацію і мають над'їю узыскати 26 мандатів. Позаяк число всіх послів з'ї селянської кури вноситься 79, а з'ї тїх Нїмцї здобудуть на певно 29 мандатів, то для молод-Чехів єсть над'їя ввести до в'їдву краєвого бодай двоє своїх кандидатів.

Extra-Post довідусь — як каже — зб добре поинформованих кругів, що правительство постановило розгнати строгій законний над'їр над'ї антисемитскою агітацією Прокураторів державній в'ї Долїшній Австрії і в'ї Чехах мали одержати вже приказ, наглядати за всім такими фактами, як тї, на котрі жалувалися в'їденскі жида в'ї своїм меморандум, предложити гр. Тафому, і центральній союз жидівскій в'ї Чехах і щоби на случай по-

треби выточували нав'ї судово-варне слїдство.

Министерство в'їны носить з'ї гадкою выхати в'ї цїлїх наукових на париску выставу 4 офіцїрів артилерії, 3 інженерів, по одному офіцїрови з'ї полку піонерів і з'їлїничо-телеграфичного та одного интенданта войскового.

З'ї Одессы доносять, що тамашній ген.-губернаторъ Роопъ, має уступити з'ї своєю дотепершньої посади. Однї говорять, що б'ї буде іменованій сенаторомъ, а другї в'їж, що его перенесуть на Кавказъ або до Варшавы. Ген. Роопъ єсть в'ї Одесї особа досить симпатична.

Коли можна пов'їрити в'їмечним газетамъ, носить правительство російске знов з'ї гадкою выхати мисію до Абессинїї. Неудача мисїї Ашянова, в'їде, не одстрашила тї круги, котрі під покрывом релїгійної мисїї, хотїли-бы наробити Італїї клопоту в'ї Африцї і здержати їм тїм способом д'їл акції в'ї користі тридержавного союзу. В'ї Одесї перебуває тепер членъ петербургского товариства географичного, котрий має выхати з'ї оден з'ї наукових цїлїх до Абессинїї. До него пралучилися і де котрі з'ї тїх людей, що в'їдїли свого часу з'ї Ашяновомъ.

Характеристичнимъ єсть, як з'їзався тепер російске праса о жалїх Орменъ в'ї Малой Азїї на напади Курдів. Як з'ївено, в'їдїла в'ї сїй справі орменска депутация до Константинополя і предлагала тамъ Порту свою жалобу, а де котрі члени депутация загрозили нав'ї, що коли Порта не дасть їм в'їяком помочи, то они зав'їзуть Росію, щоби они прилучили їх до себе. На то одповідає „Нов. Времѣ“, що Ормене не повинні собі робити в'їяком над'ї, що Росія за-для нападу Курдів схоче знов поставити на порядок денній орменске питання. Англія, котра дав'їше користала часо з'ї арт. 61. берлинської угоди, щоби узыскати від Порты уступки в'ї в'їних справах, не думає в'їж також тїкати в'ї справі. В'ї політицї не можна зав'їжди руководитися гуманістєю; для того не повинні Ормене робити собі в'їяком над'ї, що Росія сповнить їх бажаня.

Митрополитъ Михаилъ приїхав в'ї нед'їлю до Києва, де его прийнято на двірцї дуже торжественно. На двірцї дожидали его приїзду члени благотворительного комітету і множество народу, позаяк праса м'їсєца в'їже від довшого часу зав'їзвала жителів, щоби они сербскому владцї зробили овацію По привітній бесїдахъ политичного змїету відведено митрополита в'ї торжественнїмъ поході аж до его апартаментів.

Вчорашній приїздъ короля Гумберта до Берлина розпочав сегоднїшній з'їздъ монархів. По гостинї італїйского короля наступити з'їздъ цїсаря Вільгельма з'ї царемъ Александромъ III., а відтак в'їм'їрно в'ї серпні з'ї цїсаремъ австрїйскимъ. Де одбудеся з'їздъ нїмеческого цїсаря з'ї царемъ і коли, досі ще не знати. В'ї берлинських кругахъ двірскихъ говорять тепер також до сього голосно о подорожї цїсаря до Англії. Після первісного пляну мала цїла подорож цїсаря до Англії тревати лиш с'їм днїв; тепер же говорять, що подорож сє потягне аж чотири нед'їл. Köln. Ztg. доносить також, що цїсар при нагодї своєї подорожї до Англії поїде з'ї флотою аж до Сант-Себастьяно і зробить визиту испанскій королеві-регентцї. Після в'їних в'їетей має цїсар з'ї Англії поїхати з'ї флотою, над'ї котрою самъ одбїе голову команду, аж до Льюїсодів коло норвежского побережя, а до перва по сїй подорожї буде приймати у себе царя.

Бесїда в'ї Бисмарка, выголошена минувшої суботи в'ї парламенті викликала своєю незвычайною полемикою противъ вольнодумцїв загальне здивуванє. Судьба законя о забезпечені робітників на случай старости була вже і перед тїм забезпечена, а поодинокі члени консервативної партії, що задумали ставити опозицію, а котримъ в'ї Бисмарк сказавъ: „Лїнь не робити такихъ скоківъ“, не були бы богато їм зашкодили. Коли-ж в'ї Бисмарк уважав за потрібне выступити з'ї полемикою противъ вольнодумцїв і сказав нав'ї, що они свого часу голосували за законмь войсковимъ лиш з'ї фракційної конечиности, то очевидно ходило їм лиш о то, щоби одозватися до картельовцїв і перестергати їх, щоби они не розбивалися. Чи в'ї Бисмарк — каже N. fr. Presse — осягнув тїм свою задачу, покажуть слїдуючі вибори. В'ї кожодї случаю жадна з'ї партії не має причини радуватися з'ї тон бесїди в'їмеческого канцлера, бо б'їз зачепив кождо партію, не тїкав лиш центра, хоч ледви лиш 20 его членів голосувало за закономъ. Nation. Ztg. припонує особливо велику вагу тїм словамъ в'ї Бисмарка, в'ї котрихъ б'ї сказав, що не можна знати, чи в'ї слїдуючїмъ роцї буде ще часъ до того рода законодавчихъ м'їрв якъ тепершнїх.

Голяндія заходиться тепер около реорганізації своєї армії. Армія голяндска складалася досі з'ї 60.000 людей і то лиш з'ї людей найманихъ за грош. Всї агаганя завести якусь змїну не удавалися досі, аж тепер в'їготвила королевска комісія новий проект, котрий мабути буде введеній в'ї житє. Після сего проекту має голяндска армія складатися з'ї 110.000 людей; м'їлїція буде зам'їнена на краєву оборону і буде числитися 50.000 людей, а крїмъ того буде ще утворена резерва. Кождї голяндскій горожанинъ буде обов'язаний служити в'ї войску, а р'їчний контингентъ рекрутів має вывостити 15.000 людей. Выходяче з'ї сєй ре-

форми зб'їльшенє выдѣлїтв має вывостити р'їчно 650.000 зр. В'ї часї мира части сталої армії буде розпущена на урлоп. Од службъ в'ї войску будуть в'їлїні: сынї єдинакв, а коли єсть б'їльше братів, то половина з'ї них, і кандидаты стану духовного, але лиш під певними условиями.

НОВИНКИ.

— О пожарі Поморань подаємо близїй в'їоти: В'ї полудне дня 7 (19) маї с. р., коли золочівскій деканъ і парохъ Поморань, о. Мих. Руднїйскій, 70-лїтній старець, одравляв богослужєнє, роздаєся грїбний окликъ „горитъ!“ і в'ї одній хвилї выбїгли люде з'ї церкви, щоби ратувати свое добро. При золочівскій дорозї в'ї домї одного жиди займився огонь і в'ї одній хвилї займилася від него суспїдїй домъ, м'їж ними приходскій будинок, двіниці, школа і читальня. М'їщане взяли енергично до ратунку і спасли свою нову церковь та вывели худобу своєю старенькою душпастиря. В'ї загаль ушло жертвою огню 60 будиноків, а шкоду потерпїли 21 Русинів-м'їщан і до 30 жидів; з'ї м'їщанъ було лиш 7 убезпеченихъ. Двїниці з'ї двозонам, вартости 4000 зр., і будинки приходскї були убезпечені. Згорїла також громадска сикавка, вартости 500 зр. Підчасъ пожару бувъ сильний в'їтер, тому і не можна було добре ратувати. — Пишуть намъ з'ї Поморань ще такі подробицї о тїмъ пожарі: Огонь зачався з'ї старої пекарні жидівскої, бо команъ, шлетений з'ї прутя, займився. Двїниці, що згорїла, була убезпечена на 800 зр., стопилися старинній двозон, широко збїтїй в'ї околиці, з'ї котрихъ одинокі коштувавъ 2000 зр. польскихъ. Нова церковь, покритая бляхою, хотїя стояла серед огню не займилася, лиш дахъ бляшаний потрєбавъ; другу стареньку церковь, що займалася, пригашено лопухами. Найб'їльше помогли при ратунку п. Алексєвичъ, антикаръ і п. Цавдереръ, що словомъ і дїломъ взяли участь в'ї придушеню огню. Огонь бувъ такъ сильний і обгортав з'ї всіхъ сторінъ, що нав'їт сє згорїло щоби повносили на огороді. Страта велика, не лиш від огню, але і від злодїїв, що порозкрадали выратоване добро; не помогла нї м'їска поліція, котра повиягала аж шаблї, і постерунокъ жандармерїї.

— Похорони гр. Альфреда Поточного мають одбутись м'їж 5 а 10 червня с. р. — Вечра одбудились львівскі Бернардини поминальне богослужєнє за бл. п. гр. Альфреда, бо покійний бувъ генеральнимъ синдикомъ провинції галицкой. — Цїсарь має повідомити гр. Романа Поточного, що на похорони гр. Альфреда вышле свого заступника.

— Намістника гр. Баденїя повитали в'ї его подорожї инспекційної до Перемышля на двірцї з'їлїничїмъ єпископомъ Ступницкїмъ і Солецкїмъ, власты правительственній і автономній. Намістникъ одвїдавъ гимназію, жєнську семінарію і школу Бенедиктинцїв, а відтак зложивъ визиту обомъ єпископамъ, при чомъ представлялися їмъ капитулы. Одвїдавши команданта крїпости, удїлявъ намістникъ аудїєнцій в'ї старостів, а обїєла заходивъ до войскового шпиталю і бараків, бувъ в'ї обохъ катедральнихъ церквахъ, рускїй і польскїй, та в'ї рускїй семінарії духовній. Єпископъ Солецкїй давъ обїдъ в'ї честь намістника. Вечеромъ выїхавъ намістникъ до Краєвїчана, а на другїй день во второкъ одїхавъ поводомъ до Хирова.

— Нуцїй папсїй у В'їдні, Галимбарті має приїхати в'ї вересні с. р. до Львова на посвященє ново выбудованого костела черниць Францисканокъ при ул. Курковій.

— З'ї Сокальщини пишуть намъ: В'ї дописи з'ї Сокальщини, ум'їщеній в'ї ч. 100 „Дїла“ подана була в'їст, що п. Полянскій, кандидатъ на посаду селянського, хоче купити або бодай заарендувати мале сїльце Лещатів в'ї пов'їтї сокальскїмъ. Сїльця Лещатів не може П. Полянскій купувати, бо его яко приналежне до ключа добрї Мошкова, тільки що продавъ п. Полянскій П. Плятерови. П. Полянскій зарезурувавъ собі лиш мешканє на одинокі роцї в'ї Лещатів, щоби мавъ де на разї з'ї Мошкова выправдитися, а старася два малї сїльця Корків з'ї Лубомові набути на власнотї, бо жалъ їмъ з'ї Сокальщиною розлучитися.

— До Коросна з'їхавъ генеральній штабъ войсковий на наукову екокурзію войкову. З'ї штабомъ приїхали арх. Альбрехтъ, арх. Фридрихъ, министр войни Баверъ, шефъ генерального штабу Бекъ і 20 генералів та 20 офіцїрів штабовихъ в'ї 150 коней. Арх. Альбрехтъ замешкавъ у старосты, а архика. Фридрихъ на приходствї. М'їсто прибрано в'ї зеленє; на двірцї выжидали гостей численній товпи людей. По полудні одвїдавъ арх. Альбрехтъ славній копальні на в'ї Вєтшині, власнотї сп'їлки Кьїлбасової, Горайскої і Тшецьеского. Архиказъ придїлявася уважно і цїкаво помпваню і верченю їмъ, а коли з'ї трохъ ново выверченыхъ їмъ почала бухати ропи грубимъ стовпомъ на 40 метрїв, дивуває сему незвычайному з'їявщї природї. В'ї копальнихъ забавивъ архиказъ дїв години, а відтак вернувъ до Коросна.

— Посвященє церкви. Комитетъ парохїальний в'ї Хотинї, коло Калуща, подає до в'їдомости, що в'ї нед'їлю дня 14 (26) маї с. р. одбудеся в'ї тїмъ селї посвященє нової величавої церкви, покритої бляхою, і просить благихъ і дальшихъ суспїдів о численну участь в'ї тїмъ торжествї.

— З'ї з'їлїничї Кароля Людвїга. З'ї днємъ 1 червня с. р. будуть в'ї розкладї їзды з'їлїничї Кароля Людвїга деякі змїни, а то: м'їж стациями Львовъ-Підзамче а Тернопольмъ заведуть новий поїздъ м'їщанскї ч. 13 (одїздъ з'ї Підзамча о год. 6 мин. 40 рано а приїздъ до Тернополя о год. 11 мин. 15 рано, частъ пештенскїй), а м'їж Тернопольмъ і стацию Львовъ-Підзамче заведуть поїздъ м'їщанскї ч. 14 (одїздъ з'ї Тернополя о год. 4 мин. 58 по полудні, приїздъ до Підзамча о год. 9 мин. 40 вечеромъ, частъ пештенскїй). Поїздъ ч. 15 лучиться в'ї Краснїмъ з'ї поїздамъ ч. 113, маючими завестися до Бродів, а поїздъ ч. 14 лучиться з'ї маючимъ завестися поїздамъ ч.

114, идучимъ з'ї Бродів. Вozy до спаня не будуть при поїздахъ особовихъ ч. 5 і 6 а полишаться лиш при поїздахъ курєрскихъ ч. 1 і 2 в'ї полученю з'ї поїздами курєрскими з'їлїничї обичночї ч. 3 і на шляху м'їж В'їднемъ а Підволочисками. Поїздъ особовий м'їж Львовомъ а стацию Зимнавада Рудно одходить буде з'ї Львова о год. 4 мин. 20 після львівского годїника.

— Противъ фальшивиків одириносковихъ нотъ Мих. Гумницкого, званого такожъ Паранчикъ, і Онуфр. Шербяка велася розправа карна в'ї Станиславів. Трибуналъ засудивъ першого на 5 лїт, а другого на 4 роки тяжкої в'їзницї.

— Дефранданта і фальшивиків вєнєлєть у В'їдні, Новака, котрий утїк з'ї В'їдні до Монака а тамъ ув'язнений в'їдруге утїкъ, придержали в'ї Парижі на выставї.

Посмертний — — опов'їстки.

Яковъ Трембицій, учитель народний в'ї Куцахъ старихъ померъ дня 11 н. ст. маї на плямистий тїлї. В'їчна їмъ пам'ятя!

Наука, штука і література.

— „Бібліотека для молодїжї“ книжочка 3 за роцъ 1889, а ч. 79 з'ї выдана „Рускою Бєсїдою“ в'ї Чернівцяхъ, м'їстїти: Хора сирітк,стїхъ (з'ї нїмечкого). — Князї в'ї стародавній Українї-Руси, з'ї Ист. Бібліотеки Ол. Барвїнського. — Дещо з'ї фізики. Тяжиче. Найб'їльшїй здвїт, з'ї образцємъ. — Кружк, оповданє природоспытя Кароля Шапа. — Дещо для дїточокъ. Майстеръ і хлопецъ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. При 4 класовій школї жєнськїй в'ї Стрию опорожненє м'їсєца учителя або учительки з'ї платнєю 600 зр. і додаткомъ на помешканє; речинєць подаватися до кінця червня с. р.

— Именованія. Президентъ высшего суду краєвого у Львовї именовавъ канцєлиствъ судівъ пов'їтовихъ Фр. Мановеского до ведєня книгъ ґрунтовихъ в'ї Гвоздцї, а Кар. Вєра в'ї Заболотів і І. Данчевича в'ї Буску канцєлистами суду окружного в'ї Коломиї; — перенїсє канцєлиствъ судівъ пов'їтовихъ Генр. Отга з'ї Люторискъ до Буска а Петра Козака з'ї Нового села до Мостискъ; — именовавъ канцєлистами судівъ пов'їтовихъ Як. Клеїдл підофїцїра з'ї 80 п. п'їхоты, для Нового села, Евд. Витошинського, вахмайстра жандармерїї, для Городенки, Іос. Пуцалько, підоф. з'ї 30 п. п'їхоты, для Заболотова, І. Вомачку, вахмайстра з'ї 3 п. уланівъ для Динова і Ник. Лапицкого, підофїцїра 22д нв. тяжкої батерїї для Лютовискъ, а канцєлистами до ведєня книгъ ґрунтовихъ именовавъ: канцєлиста з'ї Сянока Брон. Конасєвича з'ї Сокалі, і дієтарївъ львівской табулї: Адольфа Голинського для Луки, Юл. Добрянського для Гвоздця, Вол. Стельчика для Підбужа і І. Квочинського для Сянока.

Телеграмы „Дїла“.

Берлинъ 22 маї. На двірцї з'їлїничї представивъ цїсарь особисто королеви Гумбертови в'ї депутатїи а відтак повитала его депутация м'їста і Форкенбекъ мавъ до него промову. Король подїкувавъ по промовї Форкенбекови по французкї і подавъ руку. Такожъ высказався похвально о украшеню м'їста. В'ї павильонї передъ оперою выслушали оба монархи кантату і похвали до замку. Король заразъ по приїздї зробивъ визиту всімъ князямъ з'ї цїсарской родини а такожъ кн. Бисмаркови і Мольккому. Кор. Гумбертъ зложивъ на могилї цїсаря Вільгельма І. в'їнець. Опосля одбудеся галєвий обїдъ на 140 особб. Розмова велася по французкї.

Римъ 22 маї. Палата пословъ поручила президентови, щоби в'ї єї именї высказавъ народови швайцарскому і нїмечкому та жителямъ Берлина подяку за св'їтле принятє короля.

Лондонъ 22 маї. Праса англїйска добачує в'ї з'їздї берлинськїмъ нову запоруку мира і высказує свою радсть з'ї сего з'їзду.

Москва 22 маї. Приїхавъ тутъ шахъ перскїй. На двірцї повитали его ген.-губернаторъ і всї достойники войсковї і цивильні. Шаха витають всюду в'ї Росію з'ї якъ найб'їльшою почестью. В'ї честь шаха давъ ген.-губернаторъ галєвий обїдъ а відтак було представленє театральне.

Букарештъ 22 маї. Бєсїда престольна запов'їла, що парламентъ буде радити лиш дїв недїл і має залагодити лиш бюджетъ і справы финансові. Наслїдника престоло введено торжественно до сенату. Его повитавъ президентъ сенату і зазначивъ, що народъ бажас в'їчної монархїї конституційної. Князъ одповівъ по румунськи.

Опов'їщенє.

З'ї днємъ 3 (15) липня 1889 р. буде опорожненє в'ї Народній Торговлї в'ї Сяноцї м'їсєца субєкта з'ї платнєю р'їчною 300—360 зр. і в'їлїнимъ помешканємъ. Проєбѣ заосмотренї свїдоцтвами повного знаня руского языка в'ї письмї і словї та одбutoй практикї приймає Дирекція по день 18 (30) червня с. р.

Д-ръ Володиславъ Дульемба

перенїсє адвокатску канцєларію до дому Вп. п. Кисельки, пляцъ Марїацїй ч. 9. першїй поверхъ.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ два дня (кроме недѣль и праздничныхъ) по 5-й годикъ по полудню. Литературный отделъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ писателей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемену разомъ съ „Дѣломъ“.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ в Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и принадлежность за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ въ Австрій:

на полный рокъ . . . 18 зр. на полный рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:

на полный рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи возвращаются лишь на поспешное застереженіе. — Рекламация неоплаченная вѣднѣмъ бдѣ порта.

Подписка чило копій 8 кр. а. в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бдѣ одного стрѣчки печатной, въ рубр. „Надѣслано“ по 20 кр. а. в.

Подати считаются по 10 кр. бдѣ етѣшны.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

„Нова ера“ заповѣдаєсь дуже хорошо. Комитеты выборчій польскій для вѣднѣи Галичинны не бдѣтупили одъ давнѣйшій своѣй традиціи: „nie doruścić ani jednego Rusina do sejmu“ и майже на всѣ повѣты рускои части Галичинны придумали вже своихъ кандидатѣвъ польскыхъ. О сдѣлкомъ праса польска подає вѣсти въ провинціи, Поляки зорганізували повсюду на Руси свои комитеты выборчій и заходяться коло дѣла выборчого зъ великою ревностію. Фактъ, що выборчій комитеты провинціи польскій въ жаднѣмъ повѣтѣ выборчѣмъ не рефлектували на кандидатѣвъ Русинѣвъ, єсть для насъ незбитымъ доказомъ, що изъ сен стороны продовжаєсь дальше крайна негация Русинѣвъ на ихъ предѣлѣхъ землѣхъ. Въ виду того не лишаєсь намъ друга дорога, якъ дорога найзавѣтѣйшій борбѣ, борбѣ безъ пардону, борбѣ на кождѣмъ кроцѣ. О пактахъ або переговорахъ не може бути вѣякомъ бѣсѣдѣ. Вся Русь мусить станути до борбѣ якъ одинъ мужъ, кождый зъ насъ мусить доложити всѣхъ силъ и на бовниці явитись лично. Кожного Русина обовязкомъ буде прийти въ помѣчь рускиимъ передвыборчимъ комитетамъ повѣтовымъ, нѣхто, подѣ пятномъ зрады на народѣ своѣмъ, не смѣе станути отторонѣ, а на тыхъ, що будѣ-то для „świętej zgody“ подали або подадутъ руку противниковъ, Русь мусить кинути проклятомъ. Може бути, що будѣ се послѣдняя наша борба, борба о святѣ права народу руского на своѣй потомѣ и кровію облитѣй земли, але, наколи поляжемо, поляжемо зъ честію, а правъ нашыхъ не дамо собѣ выдерти! Верховодячѣ сферы польскій суть неоправдѣн. Шовинизмъ перейшовъ ихъ душу на скрѣзь, забаваннѣ гегемоніи суть ихъ окликомъ дня. Нѣкому зъ Русинѣвъ не вольно бути иншон думка въ виду тыхъ драстичныхъ фактѣвъ, що звертаються вже нинѣ передъ нашими очима. Роздоръ національный заострилось ще больше. Не наша въ тѣмъ вина. Мы не идемо въ захѣдну, польску Галичину, але жадаємо, щобъ гегемоны польскій не пхались на Русь. Не тыкаємо нѣ польско-жидѣвскихъ мѣстѣ въ руской Галичинѣ, нѣ большонъ посѣлости польско-жидѣвской, але не допустимо, щобъ терроризмъ навѣдавъ куріи селянскій руской непростѣныхъ заступникѣвъ а противникѣвъ церкви и культурного розвою народу руского. Денде, якъ въ Чехяхъ, правительство центральне взяло починъ до помиренія Чехѣвъ зъ Нѣмцями. Тамъ выслано навѣтъ въ тѣй цѣли окремыхъ делегатѣвъ. Про насъ нѣхто досѣ не подбавъ, про насъ забуто, а може и рѣшено зъ горы, бдѣсунути насъ одъ всякихъ правъ конституційныхъ. Въ виду того мы управленіи до крайно ошовиціи, до борбѣ на житѣе и смерть. Кинену намъ рукавицю поднимаетъ зъ охотою, але най нѣхто бдѣтакъ не приходять до насъ въ постати Beschwichthigungshofrath-а або въ медовымъ и тымъ больше зрадымыми словами на устахъ. Предстоѣячѣ выборы будутъ для насъ послѣднимъ пробнымъ каменемъ. Положеніе наше высѣтѣтѣсь всесторонно. Всякій зможе бдѣтакъ зрозумѣти, чымъ єсть або чымъ має бути народѣ рускій въ кружѣ народѣвъ австрійскихъ; зможе зрозумѣти, чи конституція дана и для руского народу? Прикрый се часъ. Всякій мосты зрывають самѣ Поляки. Исторія не научила ихъ нѣчю. Они не хотѣть аргументъ експансионной политики на Руси, але для насъ будѣ та обетавина якъ-разъ заохотою до вытравалого бою. Правъ нашихъ не дамо собѣ взяти!

Одъ Турин пишутъ намъ:

Выборы до сейму вже за плечима. Мы, мешканцѣ турецкого повѣту шѣркуемо то добре. „Ахъ, тѣ неспасливѣ турецкій выборы — бодай въмъ ся гиръ заглазидь!“ — такъ бѣсѣдують собѣ многіи мешканцѣ тутешній, и то зъ притѣвомъ, згадавши за тѣ всѣ двогляднѣй аитуаціи при всякихъ выборахъ турецкихъ и мѣнувшихъ часахъ. Наша ситуація передъ всякими выборами то така, якъ того слабого, що має за певну хвилью якійсь дуже невкусный лѣвъ и то въ великій дозѣ заживати зъ упрежденіемъ, що той лѣвъ мало-що або и нѣчо не поможетъ. Щобы на будуще хотѣ яку-таку таму практикованому у насъ лиху полужити, збравшись были дня 2 и. ст. цѣвтия с. р. многіи Русины и добромыслячѣ Поляки въ

сали турецкой рады повѣтовон на наряду — о чѣмъ вже въ „Дѣлѣ“ коротенька згадка була.

Нема що казати, при тѣй нарядѣ выговорили якъ Русины такъ и Поляки добромыслячѣе все, що только на серци мали. А потягнувъ за языкъ всѣхъ ксѣндзѣвъ Янъ Мѣкусь, лат. пробошъ зъ Турки. Той просторѣй Мазуриско такъ по ширѣсти оповѣдавъ, якъ то днѣ бувъ усе до теперъ цѣловито вѣдѣмъ и вѣдѣмъ у всѣхъ выборахъ зъ польской стороны въ турецкомъ повѣтѣ и якъ то все переводилось.

„Въ нашѣмъ повѣтѣ — казавъ цѣломъ простодушно ксѣндзѣвъ Мѣкусь — займалась все рада повѣтова выборами до сейму и до рады державной. Звычайно приходило зъ центрального комитету польского зѣ Львова писмо до р. marszałka, чтобы скликать раду и звѣдавать, чи будѣ який одновѣднѣй Полякъ, шляхтичъ зъ повѣту яко кандидатъ на посла выступать и чи много грошей готовъ зложити до центрального комитету на агитаційнѣй цѣли. Выступавъ звычайно якийсь кандидатъ на посла зъ повѣту и предлагавъ дати на агитацію 600 до 800 зр. На тую оверту польскій центральный комитетъ выборчій у Львовѣ звычайно одповѣдавъ, що турецкій кандидатъ на посла — *działadga, niech sicho siedzi i gzerę w domu ję!* — най рѣду бѣтъ, бо за тѣ грошѣ послѣмъ не будѣ! Ту треба 6 до 8 разѣвъ только дати. По такѣмъ категоричномъ заявленію польского центрального комитету выборчого у Львовѣ сѣвъ турецкій кандидатъ на посла гзѣрѣ *grużę*, а намъ дано кандидатѣвъ на посла разѣ р. *Władysław Łoziński* до Львова, а другій разѣ р. *hrabiego Augusta Łośia* до Вѣднѣ — *i przysłano odpowiednią kwotę na cele agitacyjne.*“

То оповѣдавъ просторѣй Мазуриско ксѣндзѣвъ Мѣкусь, лат. пробошъ зъ Турки, на нарядѣ дня 2 и. ст. цѣвтия с. р. А що не брѣхавъ, только правду говоривъ, за то ручать его станѣ священничи и его сѣва голова.

Русины присутній той нарядѣ позаламували руки тай только очі повтѣривъ, учувши то шаросердѣе заявленіе ксѣндзѣвъ Мѣкусь. А одѣвъ также просторѣй Русинско, плеснувши разѣ громко въ руки, каже такъ:

„А Богъ бы ты тяженько покаравъ ты польско-шляхтоскій комитетѣ львовскій, зъ твоими адгерентами, за тѣ агитаційне поведѣніе! И чого тѣ зацѣфана самолюбна шляхта польска зъ своими трабантами властвують? Та най вгляне въ исторію свои батьковичны! Сама ходила самопась, присвоивши собѣ цѣломъ поверховно нѣбы то тую захѣдну культуру, буила въ бѣзвѣсти, не слухала доброн рады и не застановлялася надъ вѣчнѣмъ, только любила ити за подѣшентами хитрыхъ людей, о народѣ своѣмъ не дбала. Русь нашу дотѣ нуждала, доки вѣднѣи не зложила и свою бдѣнчу до гробу. Гей люди, та чатайте исторію! А що-жѣ теперъ дѣвѣтъ? То само що и давнѣйше, або ще и гѣрше. Панове аристократы польскій! якъ стоять акціи просвѣтѣй народу польского? Чи той народѣ, для которого щось доброго зрѣбѣтѣсь и которого дѣвѣтѣсь морально и материально, поведѣ собѣ такъ, якъ не приповѣдавши 1846 року? А теперъ новѣйшими часами гадаѣтъ, що лучше стоять вашѣ акціи? Де тамъ! Устроивавъ якийсь князь Сангушко дѣсь тамъ на Мазурахъ польованье зъ своими паннами приятелями, а коли хтѣвъ изъ збытковъ чи зъ злѣбѣмъ поддѣвъ Мазурамъ, що то *Polacy szlachta powstanie robią*, — ого, вашѣ Мазуры заразъ збровѣлись противъ шляхты! Народѣ мазурискій бдѣднѣй, темный, ажъ ганба. А що же властвію хоче той выборчій польско-шляхтоскій комитетѣ центральнѣй на нашѣй бдѣднѣй руской землицѣ? Вся шляхта польска, кромѣ кѣлькихъ, що ихъ може и на пальцѣхъ повѣснати, можее пасати гербу: *Polota. Bank hipoteczny szlachecki* най бѣсѣду! А жидѣва що вже загорнула, а що же незадовго загорнѣ! Най не только жидѣ не змогутъ добре опроцентувати свои нагромадженѣ капиталы, т. е. лучше якъ нинѣ зѣйма проценту привносе — то въ мѣгъ пѣйдѣ польска шляхта у насъ нурка! А зъ мѣстами якъ стоимо? Не говорю вже о рускомъ, але де мѣшанство польске? Жидѣва вже майже все забрала. И якъ-жѣ, при такѣмъ дотеперѣшномъ газдованіи верховодячон въ краю шляхты польской, при такѣй неводрабѣй ситуаціи, въ яку край заведено, берѣся ще дальше всецѣло та шляхта-аристократія верховодити въ центрально комитетѣ выборчѣмъ у Львовѣ? Чи добре и здорово-мыслячѣ Поляки не мѣркують, до чого цѣлый край той аристократично-польскій комитетѣ доведѣ? Тажѣ нашѣ нещасливѣй повѣтъ турецкій єсть позорищемъ тѣи цѣлой нѣгдѣе янде нечужоннѣи овидѣ. Дотычно пожити политичного, дотычно народности мусѣтъ предѣсь здоровомыслячѣ Поляки прийти до того нересѣдѣния, що Русины не дадутъся стерти зъ лица землѣ. Коли Поляки не могли того доконати тогды, якъ мѣта свою политичну самостѣйность, а Русины були имъ подѣннѣй, то днѣсь, при концѣ XIX вѣку, годѣ Полякамъ о вынародовленіи Русинѣвъ и мыслити. Польщу на Русѣ теперъ вже будувати годѣ. Поляки, знаючи исторію свои бдѣнны, мусѣтъ прийти

до того певного пересѣдѣния, що зъ Русинами будѣ тогды згода, коли голошена засада въ теоріи: *wolni z wolnymi, równi z równymi* будѣ точнѣсенько переведѣна въ практицѣ. Одного разу въ одѣмъ товариствѣ, коли велася су-перечка межѣ Русинами а Поляками, сказавъ одинъ Русинъ такъ: „Будѣте вы Поляки зъ нами поступати справедливо и не класти намъ въ дорогу жадныхъ перенѣвъ до дальшого розвѣтѣ нашон руской народности, — то згода готова, будѣ добре намъ и вамъ; а коли прийдѣ потреба, то станемо сдѣльно противъ сдѣльного врага. Но если до того будѣте доводити, чтобы Русины свои народности мали лишитѣсь, то даруйте, що вже тогды прилягнемъ борше денде, а не до васъ.“ Поляки, учувши то, взяли тому Русинѣвъ за але и кажутъ: *A, ładnie! To Rusinom lepiej zostać Moskalami jak Polakami!* — „А певно“, каже Русинъ, „если-бъ я мѣвъ зѣбѣтѣ безъ чести або крайне злѣбнѣмъ вашѣмъ поступованіемъ приневоленѣй свои народности лишитѣсь, то вже тогды все одно, а въ данѣмъ разѣ борше Русинъ потягне до Москаля якъ до Поляка.“ И оно такъ може статѣсь, якъ Поляки не оамятаються. Многіи Поляки кажутъ, що агитаціи при выборахъ дѣются всюду и въ иншихъ краяхъ, отже годѣ того за але у насъ братѣ. Але де кумъ, а де коровай! Якъ дѣвѣ въ иншихъ краяхъ конституційныхъ, а якъ у насъ? Денде и. пр. въ Англіи агитують также, але тамъ при такѣхъ агитаціяхъ кларують засады для загального добра. Ба, кобы шляхта польска була хоть сотню частею сдѣльно для своего краю зрѣбѣла, то англіиска шляхта робѣла и робѣтъ въ своемъ краю, — але що то порѣвнувати! Якъ пѣтукъ до носа! Въ Англіи тамошня шляхта була и єсть тымъ языкомъ при вѣзѣ. Хотѣло правительство за много, — шляхта англіиска клонилася до народу и такъ причинялась до побѣды. Жадавъ народѣ за много, шляхта клонилася до справедливого правительствѣ — и такъ все дѣвалось, а добро краю поступало напередѣ. А шляхта польска що зрѣбѣла и що робѣтъ теперъ? Ажъ соромъ загадати! Замѣтъ, чтобы тѣ тысячѣ складала шляхта польска на чѣловѣколюбѣй цѣли варо-до польского — отъ хотѣ-бы на банѣ ратушкѣ въ Познаньцѣхъ — у насъ складѣсь грѣбъ на здеморализованье народу, чтобы те яку-таку хвильку удержатѣсь на ставовѣску вѣднѣи, для личныхъ выгодъ.“

Въ тѣй и тому подѣбѣи сѣебѣ выговорились турецкій политики, якъ Русины такъ Поляки, и напѣтывали дотеперѣшное поведѣніе польско-шляхтоского комитету при всякихъ выборахъ яко дуже шѣдливѣе и нечестѣе — и дѣлтого заявляла передвыборчій комитетѣ ад-нос, зложенъ зъ 4 Русинѣвъ и 4 Поляковъ, и той комитетѣ мѣвъ занятиє передвыборчѣи роботами дотычно выбору посла до сейму зъ повѣту турецкого. Помимо того, що якъ Русины такъ и добромыслячѣ Поляки, знаючи неводрабѣе положеніе нашего повѣту, взялись такъ шаросердно до поручѣного дѣла, — помимо того, кажу, почали декотрі старші люди зъ руской стороны якомъ недовѣрчиво при-дѣлѣтѣсь той угодовѣй акціи и все говорили, що панове Поляки не выдержатъ при начѣтѣй акціи угодовѣй до концѣ и тѣа цѣла угода звыдѣтъ. Такъ бѣсѣдували декотрі, але другіи була увѣренѣй, що кождый здоровомыслячѣй чѣловѣкъ, отже и Полякъ, пѣзнавши разѣ, въ чѣмъ азе, и вѣступивши разѣ на добру дорогу, не дастѣсь вѣчнѣмъ зѣламунити, только маючи добро загальне на оцѣ, пѣйдѣ неустрашимѣ шляхомъ правды дальше.

Послѣ збрався той угодовѣй комитетѣ передвыборчій зновъ на засѣданье д. 15. цѣвтия с. р., чтобы умовитѣсь, якъ вести дальше сдѣльно акцію передвыборчу. На тѣмъ засѣданіи ухвалено, также одоголосно, скликати загальнѣй зѣбѣвъ мѣшканцѣвъ, якъ Русинѣвъ такъ Поляковъ зъ цѣлого турецкого повѣту, чтобы згѣдно поставити кандидата на посла до сейму кравого зъ нашего повѣту, и выдѣти комитетѣ, который бы остаточно заявѣсь и перевѣдѣмъ того выбору. И на дѣлѣ выговорилося бдѣзѣу и розбѣдано ѣи по всѣхъ громадахъ, до священствѣа и до всѣхъ павѣвъ — а въ бдѣзѣвъ тѣй запрошено всѣхъ прѣбути до Турин на 4 (16) мая с. р.

Того дня збравлося въ Турцѣ множество селянъ, священникѣвъ, мѣшканцѣвъ турчанскихъ и кѣлькихъ павѣвъ — всѣхъ до 200 особѣ. Всѣ згромадились въ сали турецкой рады повѣтова, выбрано о. Чѣйковского предѣдѣтелемъ зѣбору и почались нарядѣ. Першій промовѣвъ о. М. П. Въ довѣшѣ своѣй дуже разумѣй бѣсѣдѣ представѣвъ бѣсѣдѣмъ значѣнѣе житѣ конституційного, всѣхъ выборовъ, якѣ зъ того хосѣвъ можуть мати всѣ житѣлѣ державы конституційной, сѣля, разумѣясь, кожда единица, кождый горожанѣнѣй бере жѣву участь въ тыхъ выборахъ въ честнѣй и правѣй сѣи-сѣбѣ. Сей бѣсѣдѣмъ зазначѣвъ дальше, якъ то красно и хосѣвно будѣ, есла теперъ Русины и Поляки, безъ всякихъ оиднѣхъ агитацій зъ стороны польской, выберутъ посла разумного, честного, который будѣ дѣбѣи о нашѣ повѣтъ. — Другій бѣсѣдѣмъ о. К. Я. представѣвъ ялѣтично практикованѣй досѣ сѣебѣ переводѣнѣа всякихъ выборовъ а о-

собливо послѣднѣи выбору до сейму кравого въ турецкомъ повѣтѣ, коли выбрано послѣмъ п. В. Лѣвѣнского. Бѣсѣдѣмъ звѣдуваєсь всѣхъ присутныхъ: хтѣ п. Лѣвѣнского зъ турецкого повѣту знає? Хтѣ его коли видѣвъ, кромѣ поч-тарѣи и кѣлькихъ урядникѣвъ турецкихъ? Дальше бѣсѣдѣмъ пытаєсь: зъ-вѣдѣи бранѣи на що давано грошѣ выборами при его выборѣ? Если той выбранный посолъ мѣвъ заступати сѣльску курію нашего повѣту, т. е. сѣлян-хлѣборѣбѣвъ, на що-жѣ еше роздавъ грошѣ выборѣмъ-сѣлянамъ, чтобы его избрати? Чи той, хтѣ має народѣ ширѣ заступати, его интересѣ честно боронити, потребу и має причину народѣи за то ще платити? Чѣму той славетнѣй посолъ турецкій на публичнѣй за-зывъ не явился въ нашѣмъ повѣтѣ, чтобы при-людно зѣдѣти справу, рахунокъ, зъ взятого мандатѣ посольского? Видко зъ того всего, що насъ ошукано, и то дуже! Попарившись разѣ добре, треба теперъ иншій розумѣ мати и не дѣтѣсь мѣнтѣти! — такъ зазначѣвъ бѣсѣдѣмъ свою промову. — По тѣй промовѣ ска-завъ ч. сѣлянѣнѣй п. П. зѣ Я. такъ: „Мы вже теперъ видимо, на чѣмъ стоимо. Насъ сѣлянѣ при выборѣ посла п. Лѣвѣнского до сейму кравого у Львовѣ и графа А. Лѣса до Вѣднѣ ошукано огидно. То певне правда, що якъ бы тѣ павѣ булѣ мали заступати нашѣ сѣлян-скій интересѣ, то будѣ-бъ нѣхто не потребу-валъ людей до выбору тыхъ павѣвъ ажъ под-купувати. Сеймъ у Львовѣ то є хѣта, а въ тѣй хѣтѣ три комитѣты: одна паньска, друга мѣска а третѣ сѣлянська. На що павѣ зѣ большѣхъ посѣлѣстей або ихъ наймѣтѣ лѣзѣтъ непростѣи або лѣзѣтъ подкупѣствомъ, такъ видѣо вкрадѣтѣсь, до нашон сѣлянскѣи свѣт-лицѣ? Не иначе, только хотѣтъ братѣ наше сѣлянскѣ майно и тягнути до свои паньской свѣтлицѣ, а наша най цѣствѣ. Ой нѣ! такъ дальше бути не може. Павѣ най пѣлѣнують свои свѣтлицѣ, а мы будѣмо свои пѣлѣнувати, бо наше паньска свѣтлицѣ будѣ повна а наша порожня, и мы зѣ голоду погинѣмо. А якъ не красно єсть красти, такъ не красно для павѣвъ зѣ большѣхъ посѣлѣстей и для ихъ наймѣтѣвъ непростѣи лѣзѣти въ чужѣ свѣтлицѣ. До теперъ залѣвъ булѣ п. Лѣвѣн-скій подступѣомъ зѣ паньской свѣтлицѣ въ на-шу сѣлянську, и такъ уже не богату, и взявъ намъ не одно добро наше а потягнѣтъ до паньского локоу — най ему Пѣвъ Богъ до нашон кривдоньки не памятає! — але теперъ уже выбѣраемо собѣ такого посла, который єсть зѣ сѣлянскѣи нашон свѣтлицѣ, а который яко Русинъ а при тѣмъ ученѣй чѣловѣкъ бу-дѣ дѣбѣи за нашу свѣтлицѣ. А якъ подѣра-вится дахъ и треба будѣ и панамъ, и мѣ-стамъ, и сѣлянѣмъ будѣнокъ покрывати, де тѣ три комитѣты знаходѣтѣсь, то той нашѣ по-солъ має такъ поступати, чтобы всѣ три ку-ріи розмѣрно до того накрѣты причинѣлись, а не такъ якъ до теперъ, що сѣльска курія и дає собѣ зъ свои комитѣты забрати свое май-но а зѣ додатку на покрьтѣ мусѣтъ розмѣр-но наибольшѣю пайкою причинѣтѣсь. Мы вы-берѣмъ собѣ посла мудрого а честного, Руси-на але зѣ нашего повѣту, то будѣмо мати его все при собѣ. Мы знаємо его, ѣвъ знає насъ и нашу бѣду, и то будѣ найбѣше.“ Тѣа бѣсѣда сѣлянѣна припала всѣмъ до вѣдобы и всѣ присутній сѣляне одоголосно тому при-такнулли. На внесеніе о. М. П. выбрано таки зарѣзъ комитетѣ зѣ 15 чѣлѣвъ; изъ 6 сѣлянъ, 3 священникѣвъ, 3 мѣшканцѣвъ зъ Турин и 3 павѣвъ — и той комитетѣ мѣвъ такѣ зарѣзъ въ часѣ перерывъ загального зѣбору нарядѣтѣсь, кого найлучше избрати кандидатѣмъ на посла въ нашѣмъ повѣтѣ и его зарѣзъ збравѣмъ пред-ставити. Той выбранный комитетѣ мѣвъ также послѣ заявѣтѣсь перевѣдѣмъ выбраного кан-дидата на посла.

По выборѣ того комитету предѣдѣтель зѣбору перерывъ на годину засѣданье, а вы-бранный комитетѣ удаєсь до прѣтикающѣи дру-гой комитѣты на наряду. Сѣляне засѣдающѣй въ комитѣтѣ заявляла одоголосно и рѣшѣю, що хотѣли-бъ мати посла Русина, замѣшканого въ турчанскѣмъ повѣтѣ, а именѣи п. Констан-тина Тѣлѣшевского, ч. е. нотарѣа въ Турцѣ. На того кандидата згѣдались дуже радо и три священѣи и два павѣ. Чѣтири чѣлены комите-ту учувши, а межи ними и кс. Мѣкусь, за-явили, що найлучше будѣ, еслѣ въ турчан-скѣмъ повѣтѣ на посла до сейму кандидувати будѣ п. Теофиль Берѣжнѣицѣй, чѣленъ видѣду кравого. Веласъ надѣ тѣмъ довѣа дебата. Ро-зѣмѣсь само собою, що ту всѣ дорожатѣ та-кимъ Русинѣмъ якъ п. Т. Берѣжнѣицѣй, но коли стало вѣдомо, що Вл. Т. Берѣжнѣицѣй не гадає и не гадає убѣтѣтѣсь о посольствѣ въ нашѣмъ повѣтѣ, а желаніемъ сѣлянъ єсть мати посла зѣ своего повѣту, — то остаточно при голосованіи въ тѣмъ комитѣтѣ 10 голосѣвъ противъ 5 булѣ за п. К. Тѣлѣшевскимъ, отже и его кандидатура устоялася. Цѣле зѣбранье, кромѣ кс. Мѣкусь а зѣ кѣлькихъ Поляковъ, одобрило кандидатуру п. Тѣлѣшевского въ за-садѣ и зарѣзъ запрошено того нава, присут-ного въ сѣли нарядѣ, чтобы заявѣвъ, чи певне мандатѣ посольскѣй прѣймѣ и най прилюдно выскаже, якъ будѣ интересѣ повѣту и цѣлого краю яко посолъ куріи сѣльскѣи заступати.

П. Телішевський, подякувавши за довіру, в довгий прекрасний бесід дуже ясно і всесторонньо пропонував свій план свого поступового, коли йому виборці сільської курії поручать мандат посольській. Тую бесіду програмову, виголошену п. Телішевським на тому зборі, прийняли всі з одушевленням до відомості одобрюючи, і всі суцільно того як найпевнішого пересвідчення, що п. Телішевський, вибраний на посаду, буде належати до найдулих сил, які тільки в нас можуть засідати можуть.

Коли до тепер так все фактично, ясно і згідно складалося, почало наражаєся хмаритися, бо декотрі Поляки заявили, що вже годі буде вилитися з солідарності з центральним комітетом польським у Львові, а вони знають наперед, що кандидатура п. Телішевського тому комітету не буде мила. Ба більше заявили з польської сторони, що хоч вони в засаді вчорашній протави п. Телішевського не мають, бо єсть чоловіком дуже розумним і чесним, але наколи ч. к. влади правительственої на його кандидатуру не згодяться, то годі їм бдіти тепер за Русинами вти руку в руку. То категорично заявляють Поляки з турецьких здивувало многих. О. Чайковський, старий ветеран, який не вірив, не вірив, і ніколи вірити не буде в згоду Поляків з Русинами, хотіли б і в турчанськом повті, приступав до вірвань в згоду в каже: „А видите, яка то польська згода страпата!“ А однак селянство каже зовсім так простодушно: „Чи виділи ви, людинки, щоб то вояком орав? Така як вояком орати годі, бо вояк все в дівчачі туге так Русин з Поляком не погодиться, бо Поляк усе в свою потягне. То дарма!“ Найбільше і найпотімніше виглядала аргументація одного Поляка в той спосіб: „Bógcie się panowie Bogu! Na kandydaturę p. Teliszewskiego Polacy nigdy nie przystaną. Niech p. Teliszewski zrzeknie się sam dobrowolnie, bo inaczej polski centralny komitet postawi w tureckim powiecie kandydaturę jakiego hrabiego albo coś podobnego a la Łoziński, przyszedł jakich 3—4 tysięcy i znów nastąpi takie agitacyjne szkandaly, jak dawniej tu się działy, i władze rządowe będą usilnie taką kandydaturę wspierać... Кошомат Мелує заявляє, що оны як преає зарządu powiatowego доставлять з центрального комітету польське накази і вказівки, щоб утворити комітет польський в турецьком повті і щоб на 22 мая с. р. приїхав до Львова на засідання польського центрального комітету, б, знаєш, і всі презентові рад powiatowych tam się zjadą... Учувши о томъ всімъ, одинъ обірваний до крайности Русин, вбравши ширю в згоду, сказавъ дословно такъ: „Панове Поляки! Не знати, хто сорганив: чи ви, чи ваші предки, що ви такъ сльбо породились і такими збистаете? До тепер говорили ви все о згоді з нами Русинами, а бдіте тепер зриваєте тую згоду і для чого? з якої причини? Що п. Телішевський єсть чесний і мудрий чоловік і на посаду найспосібніший — то признаєте. А чому-ж не годяться з Русинами в тій разі? Очликується на солідарність свату з центральним комітетом польським у Львові. Тую солідарність ви хибно розумієте. Бєди-бє та солідарність мала бути свята, то годі та верховодяча кліка шляхотско-жидівська гадувала-бє в краю по своему во вкві вкві. Солідарність в такихъ разіхъ повинна здоровомыслячї людє иннає, а доказомъ того єсть поступованье декотрыхъ повті в Мазурахъ і в чє представителств мїстє. Що-до того, що яка кандидатура єсть ч. к. правительству мила або немилі, то то насъ обов'язує вольно конституційно австрійської держави нїчо обходити не повинно. Ми маємо нашимъ Найяснїйшмъ монархомъ заповнене право свободного вибору і тамъ, в тій праві, єсть уже означено, хто може бути посломъ вибранимъ а хто нї, і якъ той вибїр має відбуватися. Ч. к. влади правительственої мають тільки уважати на то, щоб вибори точно пїсли права бєз якої кривди відбулася, а по за то не смїють ч. к. влади правительственої нїчо бїльше до виборів мїшатися а єсли де мїшатися, то роблять протав права. протав волї Найяснїйшого нашого монарха, і за то повинні бути остро укарані. Ми знаємо посльв з курїи бїльшихъ посльвстєй, посльв з курїи мїсєхъ, і посльв з сільської курїи — а посльв з курїи правительственої нема, хба якъ така курїя буде, во, то годі вже що явного, годі бєдє вже і курїя правительственої форсувати свїхъ кандидатів на посльв. Ви панове знаєте, до чого то все доведе. Робїть, якъ гадаєте. Ми Русини ідемо дорогою правую. Сподївайтесь з нами, то добре, а нї, то ми подемь своїмъ шляхомъ, а ви своїмъ“.

По томъ категорично заявлене засіданье розійшлося. По Поляки турецького повті будуть робити, увидамо. Русини будуть всімъ силами старатися вибрати на посаду п. К. Телішевського.

З Збаража пишуть намъ:

Сими днями завязався польско-панський комітет виборчий, до якого увійшли і деякі селяне. Комітет той ставити кандидатуру селянина Петра Лучки. Мазури в Збаражчині ставлять також кандидатуру польського ксьовзда Коминка, знаного з виступу на о-статїхм вчїх руськом у Львові.

З Збаражчини одержали ми, з просьбою у мїстє, осью:

Одзв до честныхъ громад Збаражского повта:

Братя селяне!

За шість тижнів мають виборці з нашихъ селъ вибрати посла до краевого сойма. Часъ короткий; пора, щоб ми порозумїлися, щоб смо могли вибрати такого чоловіка, котрому на серці лежить добро і на-

тереси селян і громад. Якъ самі за себе не подбаємо, то помбчї вчїх намъ не поможе. Кожда рука для себе крива! тож власний інтерес нашъ домагася, щоб смо вишукали самі такого кандидата на посаду, на котрого безпечно можна спуститися, що не для себе а для насъ буде послувати, що буде умати і хотїти нашїх справъ хлопської і народної з цїлю ревностю і з пожертвованьемъ своїхъ личнихъ інтересів служити. Огляньмося за чоловікомъ, котрий знає і серцемъ бдчує нашї алїдї, котрий розумїє нашї потреби, котрий в розумї і серці своїмъ знаєде певні средства, щоб намъ допомогти, і смїло та неустрашмо буде насъ боронити бдї новихъ кривд.

Зібраний дня нїнїшнього селяне вибрали з-поміжъ себе комітет виборчий і поручили йому комітету переведење вибору годного кандидата на посаду з нашого повта.

В той цїль комітетъ хлопскїй запрошує всї громади повта, щоб в понедїлокъ дня 27 н. ст. мая зїхалися бдїли о добро своє і своїхъ дїтей господарї, по два по три з кожного села, до Збаража на годну 3-тю по полудни, де в домъ Зисермана бдудеся свобідна і шира нарада вадъ тїмъ, кого кандидатомъ поставити і якъ вибїр кандидата посломъ переперти.

Збараж 20 н. ст. мая 1889.

В імени хлопского комітету виборчого на повтї Збаражскїй:

Семко Триюда з Розношинець, членъ ради повтов. — Дмитро Остапчук, членъ видїлу повтового, вбїть з Лубянокъ. — Нванъ Довгань з Голошинець, членъ ради повтов. — Микита Скрапїй з Добровод. — Прокопъ Бучакскїй з Гнилиць. — Панько Процик з Гнилиць. — Іванъ Сїкора з Кошляк. — Денис Сїя з Шельпак. — Йосифъ Гуменик з Нового села. — Іванъ Береза з Добромїрки. — Гриць Автїюк з Пїлиб. — Гриць Хома з Терпїлївки. — Гнатъ Черваскїй з Клебанївки. — Демко Пашук з Скворик. — Граць Радчук з Кршівлївки. — Антонъ Мечник з Чернихів. — Микола Бучак з Стрївк. — Онуфрей Пашушенко з Лубянокъ высїхъ. — Максимъ Олещук з Залужа. — Андрухъ Гура з Суховець.

З Бережанъ пишуть намъ:

Дня 21 н. ст. мая бдудеся тутъ збори передвиборчї з меншихъ посльвстєй, скликавїй маршалкомъ повтовимъ. На збори тї запрошєв павъ маршалокъ майже всїхъ руськихъ священників, начальників громадъ і много вїнихъ селян. Панки нашї думали, що якъ лїтє попереднихъ такъ і теперъ народъ злетїться на вхъ зазывъ, мовъ тї круки до стєрва, — во ошїбався страшенно. Народъ нашъ приходєть уже до самопознания, та познать „хто єму стрьк, а хто коломъ в ббк,“ цього найдулихмъ доказомъ, що на збори тї з священників, крїмъ одного, нїхто не прїбує, селянъ може було 20, і то самихъ твердыхъ руськихъ патріотів, котрі по то прїшли, аби панамъ сказати правду в очі. За те ж панки нашї злетїлися всї до одного, мовъ жиди в судний день до божицї, та сердечнї ажъ похрипли гадзє nad odpowiednimъ kandydatem dla poselskiego naszego ludku.

Та і анішли-жъ кандидатів, і то ажъ двоєхъ, та такихъ прихильників руської справї що і Савинскїй вї кулї! Одинъ павъ Шельпскїй з Козови, другїй заспу рал Grzymala Туржанскїй, „а меташа с нїхъ жребї“, бо ані одєв ані другїй бдї кандидатури бдступити не хотїв, отже межї ними двома має вибрати центральный комітетъ, розумїєся польскїй. Заспу нашъ ч. Grzymala такъ гримав о miłości, jedności, zgodzie і т. д., що ажъ живїть єму трясє, татакї навївъ Вамъ докази своєи руськостї, що єй же Богу всї а всї словамъ єго увїрили, — тільки Русини нї, тої, бачте, недобри вду че и вї очі брызли і то публично, що волять найзавзятїйшого Поляка, якъ такого пана, що передъ виборами гримав о руськостї, а по виборахъ Русинамъ — дуля!

Надъ особю руського кандидата д-ремъ Савчакомъ, помімо, що той свою кандидатуру вже день передъ зборомъ у маршалка зголошєв; помімо що на зборахъ самъ лично явився та в краснорїчївїй бесїдї мовъ на доловнє выказавъ, яку кривду намъ пави роблять, не даючи вибрати намъ чоловіка селянамъ прихильного; помімо що і бнє заявився за згодою Поляків з Русинами, але за згодою справедливою; помімо, що прїсутнї селяне за нимъ горячо промовляли, — помімо того всего пави перешїли до порядку дневного z tej prostej gasy, że to osoba dla nas nieustraszoną. Кого польскїй комітетъ затвердєть, не знає, однакъ намъ видїється, що не пана Grzymala, бо такъ досвїдє учить, пави такихъ Русинівъ потребуєть до попуханя, а на гору самї лїзуть. При кнці не годяться замовчати, що за паномъ Grzymala ою руками і ногами атїтує о. Кордуба, та тільки, слава Богу, що така малозначна протєкція зможе скорше пошкодити ч. Grzymala, якъ помогти, für die Katz Федуню!

В нашїмъ повті, нїгде правди дїти, не такъ то легко переперти руського кандидата, бо в нашїмъ повті голосують разомъ з громадами сільськими і мїста: Бережани, Козова, Козьбів, Наравь, а тї для насъ пропадї...

Дня 23 н. ст. мая має бдудитися передвиборча нарада Русинів у прїдсїдателя комітету о. декана в Конюхахъ.

З Равини пишуть намъ:

У насъ досє не чувати нїчого про-яку небудь акцію виборчу. Деканъ потєлицкїй, що мбг-бє дати починъ до дїла, досє не покликавъ же нїкого до комітету передвиборчого. Не стало о. Лысяка і черезъ то повтї всь дїрмає. Може бути, що на зборїчку дека-

нальнїмъ 28 н. ст. мая прїйде до якого порозумїня, чого усильно домагаємось.

Изъ Стрийчини пишуть намъ:

Мужї довірїи руського центрального комітету виборчого, зібравшїся 9 мая, вибрали з-мїжъ себе комітетъ, зложений з 11 членів, на оба повті судїв стрийскїй і скблєскїй. На засїданє з дня 16 н. ст. мая комітетъ сей: 1) Уконституоваєся, вибравши прїдсїдателемъ о. Вас. Залозецкого з Гбрийного, заступникомъ прїдсїдателя о. М. Авдіковського з Добрян, а секретаремъ о. Желєховського з Верчань. 2) Збїставъ розширений черезъ прїбуванье до него вильвовыхъ особь, а именнє селянъ. 3) Подїляєся на двї секції: стрийску і скблєску.

Пбзнїйше скликано засїданье обшїратїйшого комітету секції стрийської вї справї обговорєня акції правьборбї, а именнє подїлу повтї на громади обшїраючї по 3—4 села, з котрыхъ делегаты комітету, порозумївшїєся з мїсцевими священниками, має заснувати комітету мїсцевї. Яко кандидат на посаду бдє имовїрно поставлений д-р Антонєвичъ.

Того ж дня бдудеся рбвночасно засїданье комітету виборчого, скликаного маршалкомъ ради повтов п. Ромашканомъ. Вї подїляє єє справозданье з єго пбєля Dziennik-a Polsk-ого. Зъ него довїдалися ми, що окрїмъ д-ра Антонєвича кандїдують ще зъ повтї нашого якїсь о. (?) Шаранєвич з Львова, о. дек. Шанковскїй і о. Вас. Залозецкїй. Можемъ заявляти ч. корреспондента Dziennik-a Pol., що єго інформація бдї тїмъ виглядомъ зовсїмъ хїбнї, бо ані о Шанковскїй ані о Залозецкїй не думаютъ убїгати о курулєске крєсло.

В Коломыйскїмъ повті шляхтїчї польскїй ставлять на сєльську курїю кандидатуру кн. Румана Пузынь з Гбзадця. Самъ Dziennik Polski нївї вї дописє з Коломыї констатє, що кн. Пузыня не має мїжъ народомъ симпатїї, отже руському кандидатуви небезпечнымъ не буде, хба що була-бє за нимъ велика прєсія правительствє.

В Подгаєчинї — якъ доносєть до Dziennik-a Pol. — ставлять Поляки кандидатуру нотаря п. Боровского.

В Терєбовельчинї ставлять Поляки кандидатуру гр. Юр. Борковского, посла до ради державної.

В Дрогобичи — якъ пишуть до Dziennik-a Pol. — збравшїєся були Русини, священники і селяне з округа Дрогобич-Пбдбужь-Медєнич до сїхъ ради повтов, щоб зложити комітетъ виборчїй. Тимчасомъ засїданье розбївъ пос. Охримовичъ. Деякі селяне лишїлися вї сїти і нїмъ п. Охримовичъ предложєв свою кандидатуру, а священник, збравшїєся вї приватїмъ мешканю, постановили подївирати кандидатуру п. Тита Рєваковича, судїє пов. з Пбдбужа.

В Долинскїмъ частина Поляківъ ставитъ кандидатуру посла Мазаракїя, а друга частина высуєє п. Мїнкєсєвича, нотаря з Рожнятова і хоче форсувати єго хоч-бє і зъ найбільшимъ терроризмомъ.

В Скалатскїмъ кандїдує з округа сєльского гр. Щєстїй Козьбєбродскїй. Русини в тїмъ повті не мають нїякої сили, бо священники з малими выимками, коли не по-любофїлї, то зовсїмъ байдужї для справь руськихъ.

В Львовскїмъ окрїзї сєльськимъ поставило збранье виборцівъ кандидатуру п. Теофіля Меруновича, дотепершного посла.

В Жидачьвскїмъ поставили Поляки кандидатомъ для курїи сєльської, п. Іосифа Верняцкого.

В Городєнчинї одєа часть виборцівъ ставитъ кандидатомъ на посаду з курїи сєльської кс. Яна Мардарєсєвича, декана і пароху брєньского в Городєнчї.

В повті Льськїмъ ставитъ свою кандидатуру адвокатъ львовскїй д-р Дїонасїй Ямнєскїй.

В мїстєхъ у вхїднїй Галичинї ставлять кандидатуру: В Коломыї п. Станїслава Щєпановского (контръ кандидатъ євїт. суд. Ключєк мавъ зрєчися на корєсть Щєпановского), в Ярославї гр. Станїслава Бадєнїя, в Бродєхъ Гавєнєра.

В Хшаньвскїмъ повті (на Мазурахъ) заявляють сєляне комітетъ хлопскїй, котрий ставитъ свого кандидата, не оглядаючися на комітетъ вї радї повтовї.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

В угорскїмъ парламентї знайшовся прєцъ одинъ чоловікъ, котрий бдєзавєсь вї имени угорскихъ Русинівъ і виступивъ вїхъ оборонї. Буєвъ намъ русїйскїй священникъ Юрчакъ і посоль до угорского парламенту. Цїлю єго бесїди годї намъ теперъ подати, позаякъ досє знаємо лєдї коротєнькїй змїстє єн зъ телеграфичнон звїсткї. Пбдчасъ дебати надъ бюджетомъ министрєства просвїты забравъ Юрчакъ голосъ і сказавъ насампередъ, що Русини заслужились немало околѣ державнонїдєй угорскихъ, що они були завсїгда прихильнї для Маїярівъ в дїляго просвїты, щобъ Маїяри подали бдїмъ взглядомъ культурнымъ і патріотичнымъ помбчє сєму бдєави народова, а помбчє ту

можна-бє подати Русинамъ угорскимъ лїшь черезъ надзвичайнє пбддєвїгнєнє просвїты межї Русинами.

Tagess а. Mähg. доносєть цїкаву вїстє. Пбєля сєи газєты мавъ цїсарь Францъ Іосїфъ запросити цїсаря Вїльгєльма II. на манєвры, котрі бдудуться вї осєнї вї Чєхахъ і на Моравї. Цїсарь Вїльгєльмъ обїцає прїїхати.

Велику сензацию зробило поступованье трїєстїанского рады громадєкєн і взагалї всїхъ Італїянцїв в Трїєстї пбдчасъ торжєства євїшенїя австрїйского корабля воєнного на воєу. Рада громадєка держалась з вїсїмъ з-далєка бдї сєго торжєства і не брала навїть участї в єго угєрєню, а бурмїстръ Ваццона лєдєа що звалєв вї найзвичайнїйшїй спосбїмъ позитати насївшїхъ гостєй. На численнѣ прїїхавшїхъ на сє торжєство посльв зъ ради державнон не авєртавъ нїхто уваги, а Італїянцї держались бдї цїлого торжєства такъ з-далєка, що кождому мусїло вїстї вї очі, що они тих-цємъ демонструють.

Король даньскїй прїймаєв пбдчасъ своєи гостїни у Вїднї гр. Кальногого на приватїй авїації.

Якъ вже звїстєно именуєвъ царь дня 18 с. м. росїйского наслїдника прєстола кн. Нїколає членомъ государствєнного совїта і комітету министрѣв. Того дня ставъ наслїдникъ прєстола пбєля законѣвъ горожанскїхъ повнѣлїтнїмъ, бо скїнєвъ 21 рѣкъ жїтїя. Рбвночасно именуєвъ царь кн. Нїколає такожъ фавїель-адъютантомъ. Першому именованю прїписує росїйська прєса великє значєнє. Само уроджєнє не надає ще пбєля росїйскїхъ законѣвъ наслїдникѣ прєстола права буги членомъ двоєхъ найвысшїхъ властєй законодавчїхъ. Именованье сє не єсть отже самою лїшь формальностєю. Именованьємъ сїмъ поставлєно — якъ каже „Нов. Врємя“ — наслїдника прєстола вї самї осєредєкѣ законодавчєи і адмїнїстративнон дїяльностї. То даєть єму можавїсть познакомїтїся зъ цїлымъ механїзмомъ державнон управлєня, зъ потребамї краю, і зъ державнымъ дїлами на всїхъ пїлахъ і тїмъ пбдготуватїся бнє до своєго будучого званя. „Нов. Врємя“ пбдносєть ще і той фактъ, що бдї часу, коли вї Росїї установленє госуд совѣтї і комітетъ министрѣв, вступивъ першїй разъ тепєрь до сїхъ инстїтуцій наслїдникъ прєстола.

„Гражданинъ“ доносєть, що гр. Алексїй Игнатєєвъ, ген.-губєрнаторъ вхїднѣи Сїбїри, має буги именованїмъ помбчникомъ министра дїлї внутрїшнихъ Дурново. Вїстѣ та зробила вї Петєрбургѣ дуже велику сензацию. Д. Corr. de l'Est доносєть зновъ зъ Петєрбурга, що Игнатєєвъ має одєржати такъ саму власть, яку мавъ Дурново, коли бувъ помбчникомъ министра дїлї внутрїшнихъ. Ген. Игнатєєвъ єсть вже вї дорожї до Петєрбурга і прїбудє тамъ вї першїй половинї червня.

В чєсть короля Гумберта бдудеся вчєра в Берлїнї величавєа парадєа воєскова, а по парадї давєо великїй галєвїй пбїєдъ. Король Гумбертъ сїдїть пббчї цїсарєвєн, а коло него заразъ сїдїть цїсарь. Цїсарь бувъ дуже весєлїй і по кбїлка разѣвъ тручався чаркою зъ Крїсїємъ і Бисмаркомъ, а коли бдтакъ подано шампанъ, выголєсїєвъ по нїмєцїи сїлѣдуючїй тоа тѣ: „Войско мое гордє зъ того, що мало чєсть дєфїлювати передъ Вашимъ Величєствомъ і заслужило сѣбѣ на Ваше признанье. Памятаючи завсїгда на прїянтьє, якого я дбзнаєв вї Рамї, по за здєровлє В. Вєл. і єго хоробрѣи арміи і пбдношу тоастъ, щобъ нїколи не захїтаєся дружба зъ домѣмъ Савѣи, котрого девиза: „Sempre avanti Savoia“ довєла до сполучєня Італїї. Король Гумбертъ най жїє!“ По сїхъ словахъ заграла музика нїмѣйскїй, а коли перєстала грати, выголєсїєвъ зновъ кор. Гумбертъ по італїйскїи таїй тоастъ: „Милїмъ обовязкомъ для мене єсть моя подорожъ до Берлїна а слова, котрі тутъ высказєа, сїуть бдгословїємъ гадѣкъ всїхъ Італїянцїв. Нїмєчїна і Італїя сїуть бдї часу нїхъ сполучєня порукою європейского мїра, а мое войско вразѣ зъ хоробрѣо армією, котров великїй прїєметъ мавъ і щастєє передъ хїлєною оцїнати, сповнїть бєзъ сумнїєву свою задачу. Шо в здєровлє цїсаря, цїсарєвєн і нїхъ родины і на благо повнон славы нїмєцѣи арміи і на добро нїмєцѣи держави!“

Обїдъ прїтягнуєся цїлѣу годану, а по обїдї зробили король і єго сїнѣ вїзиту кн. Бисмаркови. Вечєромъ бдудеся галєвєа прєдставлєнє вї оперѣ, на котрѣмъ були цїсарь, король Гумбертъ зъ сїномъ і кн. Гайярїхъ.

Nordd. Allg. Ztg. повїтала короля Гумберта дуже сердєчними словами і каже, що интереси обоєхъ народѣвъ вїжуть нїхъ тїсно зъ собою, а сєрця нїхъ бугѣ такъ само прихильно для себе якъ сєрця нїхъ монархѣв. Далѣше нагадує гаданєа газєты стрїчу короля Гумберта зъ Вїльгєльмомъ III. вї Сампїєрре д' Арєна і каже, що Нїмєчїна бдє завсїгда згѣдно поступати зъ Італїєю у всїхъ справахъ, що дотыкають мїра, матерїального добра і духового розвоє.

Pol. Nachr. кажутъ, що кор. Гумбертъ своєю гостїною в Берлїнї давъ доказъ своєи дружбы для цїсаря і своїхъ змаганъ для удержаня мїра.

Клерикальнє министрєство в Бєльгїї а властвєно шєфъ єго, прїзидєнтъ министрѣв в Бернѣртъ позавъ вї ланку, котру бєзсѣствєно і бєзсвѣдно наставлєв на друїхъ на людєй зъ найнизшої клєсї, на робѣтнїкѣв. Процєсъ соціалїстѣв в Мѣнєсѣ выказавъ, що цїлїй рухъ со-

ціалістичний в 1887 р. викликав такий сам президент міністрів Бернерт. Річ була така: На приказ бельгійського правительства вийхав був в маю 1887 р. соціялист Пурбе і властитель друкарні в Ля Люверь до Парижа, щоб там намовити соціялистичного агітатора Дефессо, аби той вертав назад до Бельгії і організував там страйк робітників. Пурбе правив навіть з собою готовий вже маніфест, повний напасти на короля і правительство і завзятий робітників до революції. Дефессо згодився на сей маніфест і вибрався заразом до Монсь. Пурбе зателеграфував тогді до директора бельгійської поліції Готієра слідуючі слова: Привітаю най-о півночі, повідомити Бернерта. Скоро лиш Пурбе прихав до Брукселя, пшов заразом до президента міністрів і мав з ним довгу нараду; ухвалено, щоб маніфест до робітників, котрий уложив Пурбе а Дефессо потвердив, підписати именем Станіслава Тондера. На другий день появився маніфест і викликав в цілком краю велике занепокоєння, а президент міністрів Бернерт удавав таке обурення, що видав безпроволочно приказ вышукати і арештувати автора маніфесту. Арештовано зараз двох соціялистів Дефессо і Кревера, підозрілих о авторство, і держано кілька місяців в арешті а відтак зроблено їм процес, але за-для браку доказів треба їх було увільнити. Опісля розпочалося слідство против тепер обжалованих соціялистів а туті до-перва викрылася ціла справа. Зь Бернертом в порозумінню був також і міністер діль внутрішніх, Вольдер. Найбільше зашкодили правительству збіжжя шефа поліції і екомірматували найбільше обох міністрів. Яку ціль мали они, викликати між робітниками рух революційний а відтак ка-зати війску стріляти на людей, котрих самі підбурили, годі зрозуміти і ся справа досі ще не выяснена. Процес ще не скінчився, але вже тепер єсть річ певна, що суд увільнить всіх обжалованих Девна лиш річ, що оба екомірматовані міністри все ще остають при своїй власті.

В процесах соціялистів в Монсь відступив прокуратор від головного обжалована т. е. за зраду держави. бо сказав, що в цілій сій справі гола найбільшу роль атеють провокаційний Пурбе, котрий діяв в порозумінню зь поліцією.

В Крушеваці, де має відбутися торжество 500-тих роковин битви на Косовом полі, будуть зведені бараки на 100 000 людей, бо комітет, що займає ся сею справою, що як єе торжество так і коронація молодого короля притягнуть так з краю так і з за-границі множество гостей. По коронації буде король обїаджати край, а відтак вийде до своєї матери до Іванки коло Прашева.

Сербске правительство повідомляло кабі-нет вїденський, що хотіло-бы осанувати в Босні два сербські консуляты: один в Сараєві а другий в Дольній-Туслі. Се последнее місце єсть особливо важне за-для свого промыслу і уважав ся і тепер сто-ляцею босаньского промыслу. Вїденське правительство не робить в асаді сему жада-ню Сербії ніякої труднощі, але позаяк Сербія вже давніше зробила се предложение а консуляты в тих містах, що не основа-но, то виходить з сего, що австрійскому пра-вительству єсть міже і на руку, щоб ся ся справу як найдовше проважувати, особливо в теперішню пору, де на Балкані ситуація дуже непевна.

НОВИНКИ.

— Впроев. митрополит Сильвестер вернув з-ра з Унева до Львова а в суботу їде на ви-зятцію деканата львівско-загородского.

— Цсаревій Єлисаветі лунчила пригода в еп повороті зь Висбадену. Цсарева зь архієписко-пом Валерієм і архієпис. Францом Сальватором вийшли вчера о год. 2-гої зь полудня зь Висбадену до Вїєни особним поїздом, зложеним зь 8 возів. Коли поїзд переїздив о год. 3-й через дворець вь Франкфурті надь Меном, по-чули в сь в цілком поїзді сильне встрепенє і в тій хвилі вывернулися два перші вози поїз-ду. Слідуючі по них безпосередно саліновий воз цсаревий підкочив кількя разів на ши-нах, але на щастє не выхопився зь шини. Зь бдучих лиш одині локай дознав контузії, в сь лишні не потерпіли нічого. По перерві, триваю-чій одну годину, вийхав поїзд в дальшу до-рогу до Вїєни. Причини сєй пригоди ще не знають.

— Изь Стрля пишуть нам: Дня 21 н. ст. мая загостив до нас вечірнім поїздом изь Хи-рова намістник Бадені. Переночувавши в го-телю Сабата з'явився сьогодні о 7¼ в буди-ну гімназіальном, де перебув 2 години. Огля-нувши кабінети, бібліотеку, удався до декотрих-кляс а именю VI, VII, VIII і I-ои. Зь гімна-зіи удався намістник до костела, а відтак вь пробудку по місті. По 11. год. відбулися в бю-рї старости представлення властей автономичних і правительственных, а именю рады повітової, міської, духовенства, учителів шкіл гімназіаль-них і народних і т. д. О годін 1¼, відїхав намістник до Львова.

— Онї. Вь Кропивнику старімі, коло Східни-ці, пов. дрогобичкого, погоріли в сьмі місяці будинки парохіальні. Крім помещаня не лиши-лось більше будинків, і тамошний парох о. І. Ярославич потерпів значну страту. Будинки були убезпечені вь краківськом товаристві, ко-тре зараз заліквидовало школу, хотів ще не була заплачена премія за сей рік. — Зь надь Збруча пишуть нам: Вь Пандівцях, пов. бор-

щівського, знятив пожеж дня 11 мая, при сил-ном вїтрі перекидаючи огонь на дальші хати, чотирі газдовства зь цілым майном і всіми будинками господарскими а у того господаря, де займився огонь, згоріла шопа, конішня і солома. Шкода велика, не убезпечена нї вь найменшій часті. Догодуються, що причиною огню була не-осторожність дітей. При ратунку відзначили: Впов. о. Адам Девеский, сотрудник зь Дави-нячки і господар Гаврило Шелест, Микита Ку-шнєр, Кость Наменюк та Грицько Головатчук. Поміч для погорільців конче потрібна. Дня 19 н. ст. мая опівночі займився огонь вь Хлівовичах великих, пов. борщевкого, і знятив два доми зь будинками господарскими і ще два будинки господарські двох других господарів. Крім безрогго погібло вь огні шість штук худоби. Двом першим селянам згоріли вь хатах всі движимости і одїж, так що они майже все втратили. Огонь займився зь незвідной причины вь хаті одного селянина і був-бы знятив на-певно церковь і будинки парохіальні, коби не-скоро і енергична поміч начальника стації зе-лїзниць та управителя фельдвару.

— Загадочне самоубійство чи окрытоубійство? Зь Черновець пишуть до Kurjer-a Lw.: Дня 18 н. ст. мая почули люди, що шли о півночі попри черновецькій огороді Volksgarten, два выстрїли, один по другім. Повідомили о тїм поліціан-та і разом выбрались до огороді глядати за причиною тих выстрїлів, але що було хмар-но і темна ніч, не могли нічого віднайти; гада-ли, що то стрїляв хтось поза огородем. На другий день рано о год. 4¼ два субекты, Берл Ротенштайн і Самуїл Шайнер, проходжу-чись по огороді по при будиночку, званій Cug-haus, побачили на 10 кроків від жерела вь гущавині лежачого чоловіка, а коли ближе приглянувшись, опостерегли, що він неживий, то-му зараз повідомили поліцію і управителя огороді. Комісія поліційна зь міским фізи-ком д-ром Ремером і лікарским практикан-том д-ром Потлухом застала чоловіка зь роз-лупаним черепом і докладними позначками від кулі. Нещасний був високого росту, зь довгою чорною бородою і довгим волосєм, привідний вь обрід од жь лїтну і вь капелюх такий самої краски, мав при собі годинник зь чер-воно-синьою лентою і дивоглядну палицу. Коми-сія не нашла при мерці оружя, а зь того мож-на заключати, що можливим єсть і окрытоу-біство, а то тїм більше, що один выстрїл поціяв череп голови зь задю, як єе свід-чать слїды. Коли опісля збіжжєсь більше людей до огороді, познав одині урядник судовий вь мерці Льва Саса Терлецького, котрого держали довгий час вь черновецькій вїзниці за агітації панславистичній, а перед місяцем выпустили на волю. По Чернівцях почали люди різно тол-кувати собі те самоубійство, єсли не лучилось вь тїм случаю окрытоубійство. Один говорили, що причиною був брак средств до удержаня, а другі, що обав перед новим процесом о голову зраду, котрої знов допустився на-бобчик.

— Зь Станіслава пишуть нам: Вь второк у-мер ту нагле о. Ник. Виницкий. О першій годи-ні зь полудня прийшов зобрїтй до рестав-рації Ганца на обїд і выпив багато студенон воды содової. По обїді поїшов до готелю, за-платив, а всїдаючи до віяка, щоб відїхати до-мів, упав раженим амплексією.

— Вь Полянці коло Львова ударив дня 5 н. ст. мая грім вь тополію і запалив стодолу і стаїну Франца Адама а у єго сусїда Стеф. Ко-вала стодолу і шочу, де сила вє челядь. Одїж, постїль і двоє безрог згоріло. Зь людей ніхто не потерпів. Адам був убезпечений вь часті, а другі, крайній відтак, втратив тепер реш-ту свого майна.

— Муємо стояти за свои права! Зь Рогатина пи-шуть нам: Вь марті с. р. відїшов зь Рога-тина на власну почту вь Куряках довголітній рогатинський експедитор почтовый п. Викт. Ша-раневич, великий совїстний і трудящий чоловік та щирй патріот рускій. По єго вїзїдї мали Русини рогатинський причину до жалоб і сва-ровів. Новий п. експедитор, Поляк зь Бродів, став учати стороны нових приписів почто-вых. На рускі адреси выдавав рецензии поль-ські, або рускі рецензии зь адресою, писаною польскими буквами. Чи вы все думаете вь Ро-гатині таї рецензии выдавати?», поспытав я раз пава експедитора. «Все, таж то іболя припис!» На таку відповід, вїсь а 30 двїтїя жалобу до львівскої дирекції почт. На то на-дїслала львівскої дирекція таке письмо: «Дн. Н. вь Рогатині! Зертуючи предложєній рецен-ции надавав увїдомляєся, що ц. к. урядов вь Рогатині выткнуло єго противне приписам по-ступованє и поручено єму уживати при рускомь языці також и руских букв.» — Звертаємо на се увагу всіх Русинів, особливо вь Рогатин-ціні і вызываємо кожного, щоб відкидувалі вся-кі рецензии, выданий на неруской друкарстві або нерускимь письмомь выповнений. Не позволимь першому лїтному експедиторови диктувати собі права або приписи. Од нас самих, при на-шій байдужности, походить багато зла Бо-рїмся!

— Вь Кудринцях, пов. борщівського дня 20 н. ст. мая урвала парова молотїя одна ногу до колїна Петропели Крицької, котра хотїла подава-ти скоро снопі до бубна, тручала ногою бубен. Слїдство ведєся.

— Зь Скалатного пишуть нам: Польскій ксьондз зь Галуциниє ставити условіє кождоу паробку-ви-Русинови, коли той хоче женитися зь Поль-кою, щоб в сь дїти без выїмки хрестав на латинській обряд.

— Проворидь корреспондентів газет. Блювиць, звїстний корреспондент Times-a, виявив вь а-мериканьскій газеті Harpers Magazine, яким спо-собом дознався підчас берлинського конгресу про всякий вїсти и Times мїг их скорше о-повідити, чим другі газети. Найбільшим єго триофомом було се, що постарався о дословний текст берлинського договору перед єго послїд-ною ратификацією и Times оповїстив сєй дого-вор вь день єго затвердження на загальне зачу-

дованє. Блювиць, прибувши до Берлина, розду-мав найперше, відки мїг-бы довідатися о нара-дах дипломатів, що зїїхали до Берлина. Вь тїй цілі познакомився зь одним молодцем, що був прибочним секретарем одного дипломата. Щоб не зрадити своєї знакомости зь тїм се-кретарем, придумав таке. Замешкав вь тїм самім готелі, що і секретарі; обїдали разом при сїбїном обїдї вь готелі. Перед обїдом кляли оба свои капелюхи, цілком подобні, вь одно місце; по обїдї брав Блювиць цілком спокійно капелюх секретаря а вь нїм вже на-ходив картку, де, розумїєсь, велим лїжонично був поданий зміст нарад. Блювиць мусїв тї вїсти доповнити, а се робив вь таїй спо-бї. Раз, оповїдає Блювиць, найшов я вече-ром вь капелюх таку картку: «Не богато я розвїдався. Князь Горчаков мав бесїду, що ви-кликала трохі смїху. Бесїда кінчилась тими сло-вами: Россія иде больше о добытє лавров слав, чим о оліну галуз мира». Затамив я собі тї слова, пішє Блювиць, і поїшов до одного ди-пломата, що був приятелем російского кан-цлера. «Мабути, сказав я, бесїда князя Горча-кова викликала смїх, а именю єи конец: Рос-сія...» Дипломат почувши се, вызвїрився: Смїх тут цілком невїдоповідний и надїюсь, що не будете розгословувати таких жартов. Противно кн. Горчаков говорив дуже розумно и зручно. Говорив, що... и тут навїв майже цілу бесїду. Відтак зїшов я до двох инших ди-пломатів и від кожного я дознався тільки, що мїг Times-ови подати цілий зміст тих на-рад. Кн. Бисмарк дуже гївався за то, що бесїда кн. Горчакова була выпечатана а підозрїва-ючи одного дипломата, що він подав менї ін-формаций, так зробив підчас єго бесїды: за-глянув під стіл, підїшови зеленє сукно и сказав: Дивлюсь, чи не сидїти случайно ту під столом Блювиць. — Зїстє берлинського дого-вору одержав Блювиць від одного дипломата, котрого имені не подає, а опісля мусїв поду-мати, як вь єго затвердувати до Times-a и щоби инша газета не оголосила єго перед Ti-mes-ом. Тому поїшов Блювиць особисто до кн. Бисмарка и просив, щоб дав єму договір до выпечатаня. Бисмарк, розумїєсь, відмовив, але тїм самим мусїв таке саме зробити и зь ин-шими газетами нїмєцкими. Відтак вийхав Блю-виць зь своим секретарем до Брукселя і зь-відтак переслав телеграфично зміст договору и власну вступну статью газетну до него. От-так вїхав Блювиць зь своим секретарем до Брукселя. Переїхавши границю, розказує Блювиць, подиктував я секретареві статью, а від-так виймав договір. Тепер казав я секре-тареві розпороти підшевку від сурдату и там зашити договір а ще и лист рекомендаційний посла бельгійского вь Берлін до начальника те-леграфу вь Бруксели, написаний ще давнїйше. Зауважав я, що нас обох слїдїти, тому ка-зав я на першій стації выїсти секретареві и иншим шляхом зелїзницї доїхати до Брукселя та там зараз выслати телеграму. Урядник те-леграфичній не хотїв телеграфувати договору, тогді показано начальникови телеграфу поруча-чий лист посла бельгійского, писаний вь ціл-ком лїній цілі — и Times першій выпеча-тав зміст договору берлинського. Блювиць до-дає вь тих згадках, що тому их оголосив, щоб публіка могла знати, кілько труду коштує не раз заспокоєє єи цікавости, коли треба по-дати автентичній вїсти зь справ, важних вь ту пору.

— Що коштують пышні будинки? Цїкава річ довідатися про кошти декотрих будинків. Так и пр. (Hôtel de ville) коштував новий ратуш парискій 19, вїденскій ратуш 16, а поч-товый будинок вь Парижі 15 мільонів зр. Лондонська палата справедливости кошту-вала 10, вїденська 9½ а бруксельська 19 мільонів зр. Вїденська опера коштувала 7, а нова париска о-пера 19 мільонів зр.; палата англійского ми-нистерства пожерла 6 мил. зр., а на новий буди-нок рады державної вь Берлін дано 18 мільонів. Вє наведені будовлі перевышє вь ціні англійскій парламент вь Лондоні, котрий коштував більше як 24 мільони зр. — В. Б.

— Арбїй вїсти. Намістник гр. Баденій вер-нув вчера зь Стрля до Львова. — Дня 4 н. ст. червня відбудєся вїнчанє укїченого богосло-ва п. Андр. Борисевича зь донькою о. Плешкеви-ча зь Верхраты. — Вь великом турнірі шахо-вом вь Новім Йорку першу нагороду одержав п. Чигарин зь Москви, выгравши 28½ партій, другу нагороду п. Вайє зь Вїєни.

— Новоприступаючі предплатни-ки одержат даром початок повїсти Ів. Нечуя „Причепа“.

Надїсланє.

ДЛЯ ГЛУХИХ.

Особа, що вывїчалася простымь средствомь від 23-лїтної глухоты и шуму вь ушах, готова описати того сред-ства по нїмєки переслати даром всьм бажачим. адре-са I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Вїсти зь Еп. Перемыскоп.

Презенту на Горинєць, дек. любачівського, нададо намїстництво о. І. Прилоскому зь Бру-нарь.

Презенту на Орове, дек. дрогобичкого, на-дадо намїстництво о. Леонтїєви Желєховскому зь Кобиланці волоскоп.

Посмертїй — ☿ — оповїстки.

О. Николай Виницкий почетный крилошанин и совїстник митр. консисторї львівскої, парох вь Бурштині, упокоївся дня 21 н. ст. мая вь Станіславів вь 61 році життя а 34 священства. Покойний був щирим патріотом руским, лю-блєным всіми, чоловіком дуже доброго серця, учинний для кожного и характер правий. Яко такий зыкав собі покойний широке довїрє на-вїст вь кругах шляхты польскої и єму пору-чувано не раз заматий справи курателі надь

молодыми шляхтичами. Зь задачї тої вывизував ся завсїгда дуже похвально. Покойний брав також живу участь вь справах руских, интересовав ся всім а Полякам ставляв передь очі безхосєн-ність их агресивної полїтики на Русі. Пером єму земля!

Наука, штука и литература.

— „Илюстрован Житя Святых на кождый день вь році.“ Збрав вь и уложив свїщ. Евгений Гузарь. Упорядкував и выдав Василь Левченко (псев-доним). Выпуск І. Коштом автора. Выданє, одобрєне львівским гр. кат. Ординаріом 13 грудня 1888, ч. 851. Цїна за выпуск 80 кр. (зь рекомендованю пересылкою 1 зр.) Станісла-вов. Зь друкарні Стан. Хованця 1889. — Подь таким заголовком вийшов выпуск І давнїй-ше вже заповїдженного издавництва: „Житя свя-тых“. Выпуск сєй обїймає 112 сторін більшє обїмк и мїстит вь собі житєписи свя-тых від 1 сїчня до 23 двїтїя вь порядку хро-нологичном. Издавництво повїдомляє при тїм публіку, що дальш 3 иллюстрован выпуски „Житя святых“ появлять ся правильно, одині що 12 тыжднїв, так що ціле дїло вийде вь грудні 1889 р. Предплата на ціле дїло выносьє 3 зр. 20 кр., (зь пересылкою 4 зр.), на пооди-нокій выпуск 80 кр. (взглядно 1 зр.). Що изда-ництво сє було дуже на часті, не заперечати нїх-то. Вже при заснованю товариства „Просвїта“ вь 1868 р. відчувало потребу такого издавництва, а лагоджено єи півнїшє по части тїм, що ви-давано житїєписи бодай поодиноких святых, як: Бориса и Глїба, Пантелеймона, Кирила и Методія и др. „Житя святых“ були и сь по-нині дуже любю лектурою ширших верств вь кождом народі. Наші люди, не маючи досі руского издавництва, брали не раз за таї-ж издавництва польскі. Читачий має передь со-бою взоры житя богомольного, трудячого, пово-ного живої вїри и любви, бачити тверді характе-ры защитників и борців за правду Христову и може про-то зь великим хосєм душевним відчитувати таї книги. Лишь вдячній можемо бути о. Евгению Гузареву за єго новый труд на поли литературы церковной и надїємось, що издавництво сє найде для себе пристунг до кож-дої рускої хаты. Форма издавництва відповідна; язык чистий, стиль, короткий, ясний, а друк бїльшій, четкій.

Конкурсы, именования переисеня и пр

— Именования. Цсарь надав системизовану по-саду старшого совїтника ескарбового при гали-цкій дирекції краєвій, а зараз намїстнику рефе-рента саїнарного начальникови заряду саїни вь Величї Мавр. Постельови, м опорожнену посаду начальника заряду саїни совїтникови горничному Сильв. Мишкови. — Референт рахунковий Иги. Кемпінскій именованій совїтником рахунко-вым вь департаменті рахунковом галицкого намістництва.

— Переисеня. Комисарь повітовий І. Чежов-скій покликаний до службы вь министерстві справ внутрішних.

Послїдній вїсти.

Сегодня була на авдієнці у п. наміст-ника депутація поважних селян зь повіту сянянського, представила єму деморализацію незаконности и пресіи урядов, якій діялис торбь при выборі посла, а про-сила п. намістника, щоб всемо тому зара-див, бо весь народ вь повіті страшно огр-ечений.

Телеграмы „Дїла“.

Вїдень 23. мая. Поїзд особовой, ко-трим вїхала цсарєва зь Висбадену, выко-тився вь Франкфурт зь шини и три послїд-ній вагоны перевернулись. Цсарєва вїхала вь третім вагоні зь переди и анї тї анї єи дружини не сталося нічого. Скажївсь лиш одині локай легко вь руку. Цсарєва при-їхала вчера до Гецендорф, де єи дождав цсарь и поїхала зараз до замку вь Ля-нци.

Вроцлав 23 мая. На пруском Шес-ку ширїться страйк дальше. Вь Райхенбаху застрайкували ткач и рїзники.

Петербург 23 мая. Приїхав тут кн. Черногорскій. На дворці повитав єго вел. кн. Володимир. Посла „Гражданина“ по-становила комісія для справы катастрофы подь Борками высказатися за увольненєм обжалованих, позаяк найвысших урядни-ков державных усунено лиш зь посады за сєю катастрофу.

Софія 23 мая. Греки вь Анхіало вь Болгаріи внесли жалобу на свого митрополита Софронія и заявили, що не признають єго своим митрополитом. Правительство завб-вало митрополита, щоб он вынїсся зь Ан-хіало. Секретарь турецкого комисаріату жа-дав поясненя вь сїй справі.

Атины 23 мая. Архієпископ зь Ко-ринту обжалував єпископів зь Гиндры, На-ксоє и Мессины о симонію и жадав скли-каня собору, щоб засудив обжалованных.

Переписка Редакції и Администраціи.

— Вобім пытаючим о адресу п. Вол. Сїмено-вича подаємо єи: W. Siemionowitsch Co-operative Store, Oluphant Pa, Lacawala C° N. A.

На цитру
перша польска
ШКОЛА ДО САМОСТІЙНОЇ НАУКИ
укладу
Вол. Маньковського
вийшла з друку і можна її
купити у всіх книгарнях, а
також у накладці *Станіслава*
Кельера уліці Баторія ч. 28
у Львові. Там же також вищо-
бований автором знамениті ци-
три по ціні зр. 15.

Всѣхъ наукъ лікарськихъ
Д-ръ Емилій Лятайнеръ
одбувши студію зъ обіску дентистикі
въ клиникахъ въ Берліні заложивъ
ательє дентистичне при плаці Маріа-
нській ч. 10 і одиравъ одъ 10 рано до
6 вечера.

Всѣлякі операції доконує на же-
лезне безъ болю, одобривши чувство ко-
жину або розвеселивши газомъ
(Lustgas). Штучні зуби виготовляє на
золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 8-2

Побѣда науки
500 зр.
одержать кождый, у кого зу-
бы по ужитю **Клекнера** па-
тентованой воды универ-
сальной не станутъ прегарны-
ми и блѣсными; рѣвно-же-
той, хто ополѣе буде терѣти
бѣзъ зубѣвъ або ему буде во-
няти зъ губы. Цѣна флашки
60 кр. Выключно можна ку-
пити лишъ въ толовнѣмъ складѣ
E. Rauscher, Wien, III. Obere
Weissgärberstrasse 24.
2978 1-3

Дипломъ почетный зъ выставки краевой въ роцѣ 1877.
ЗАВЕДЕНЬЕ РЪЗЪБАРСКЕ
основане въ роцѣ 1812
підъ фирмою:
Леопольдъ Шимсеръ у Львовѣ
такожъ фабрика виробѣвъ зъ каменя, гранита, лабрадора, сіенита,
мармара и алябастра
зъ власныхъ ломѣвъ въ краю и за границею
веде далше підъ тою самою фирмою
вдова по б. л. п. Леопольдъ Шимсеръ.
Фабрика и ателіе такожъ выставка
артистичныхъ предметѣвъ и великій вибѣръ готовыхъ
памятникѣвъ зъ гранита, лабрадора, сіенита, мармара
и тесового камня 2971 2-3
есть при улиці Пекарскій
vis-a-vis кладовища Лычаковскаго
Контора и складъ: ул. Лычаковска ч. 20.

Берненьскій сукна
на порядне
весняне або лѣтне убранье
въ купонахъ по 3.10 метр. т. е. по
4 вѣденскій локтѣ оденъ купонъ, по
зр. 4.80 зъ звычайн. 28
зр. 6. — зъ доброй 28
зр. 7.75 зъ лѣтньої 28
зр. 10.50 зъ найлѣтнѣйшій 28
правдивой овечей зовны
якъ такожъ сукна на абершгері, шовкомъ ткані камгарны, лѣтній сра-
чки, сукна на либерію, правдиві
полотенця добрі до прання, добрі и
найлѣтнѣйшій сукна чорні на убраня са-
лоновы и ин. розсылає за посѣла-
тою ретельна и вѣрнѣ знає
Tuchfabriks-Niederlage
Siegel-Imhof
Brünn (Моравя)
ЗАЯВЛЕНЬЕ. Кождый купонъ есть
3.10 метр. довгий а 136 цмѣтр. ширѣ-
кій, протѣ выстарчає на цѣле убранье
мужеске. Довольне число метрѣвъ
можно замовляти. За точне доставле-
ние побѣла жаданыхъ зворѣтѣвъ ру-
читься. 2790 28-30
Вздрѣть даромъ и оплатно.

БЮСТЫ
Шевченка, Хмельницкого, Лисен-
ка и Нечуя по 60 кр. безъ пере-
сылки а по 1-10 зр. зъ пересыл-
кою можна дѣстати у п. Костя
Паньковскаго ул. Вѣрменска ч. 27.

Торговля полотентъ
бѣла столового и мѣшанныхъ товаровъ
Феликса Ковальского
поручає перкаль и сатины въ краскахъ,
пачохи, скарпетки бѣлы и въ краскахъ,
для дѣтей и мужчинъ, дрелихи, полотентя
на убраня для дѣтей — поручаєся доброту,
2950 тривкѣсть и совѣтну цѣну. 4-6
Прѣбкы посылаєсь одворотною почтою.

Одинока фабрика бі-
лярдовъ у Львовѣ ул
Гродзицкихъ ч. 3.
Братѣвъ Андрашкѣвъ
Готові білярды продаються,
куль, кѣи и всѣлякі прибори.
Білярды обертаніи зъ нашою
робѣтнѣ, уставленіи въ ре-
ставраціи п. Ляндесбергера, ул.
Паньска, можна бачити.
2855 19-? Зъ поважаньемъ:
Браты Андрашки.

ГА-
маки або лѣтска льстѣй одъ 2.35 зр. до
6.75 зр., пачиць зъ крысломъ, парасоль-
ки одъ 50 кр. Пачиць зъ крысломъ и
парасолькою по 50 кр. Пачиць зъ по-
роху, торби, торгистры до экскурсий
въ ТОРГОВЛІ
БРАТѢВЪ ЛАНГНЕРѢВЪ
Львовѣ, Галицка ч. 16.
Цѣнники на жадање даромъ.

Цѣнники на жадање даромъ.

ИВАНЪ ЛОБОСЪ
годинникарь
перше **А. ВАЙГЕЛЬ**
у Львовѣ, уліца Театральна число 16,
поручає свѣй богатый
СКЛАДЪ ГОДИННИКѢВЪ
золотыхъ, сѣрныхъ и стѣнныхъ
справоджуванихъ зъ перворядныхъ
фабрикъ по цѣнахъ найумѣреннѣй-
шихъ 1.951
Направа всякого рода годинникѣвъ, гра-
нужныхъ машинъ, одсѣженіе антикѣвъ выконує
совѣстно и підъ гарантію.

ТРУСКАВЕЦЬ
Заведенье жерельно-купелеве
и стація климатично-лѣчища
у вхѣднѣй Галичинѣ.

Урядъ почтовый и телеграфический въ мѣсяцъ.
Зелѣзницею Кароля Людвика зелѣзницею державною, зелѣз-
ницею Львовско-Черновецко-Ясскою и угорско-галицкою до Дрогобыча
Мѣсяцъ купелевъ въ чуднѣй околици гѣрской (415 м. и р. м.) не-
звычайно обильнѣ въ найбѣльшійхъ средствахъ лѣчища.
Жерела солоніи и содоно-глицерскіи, вѣнцѣмъ заступаютъ Кассі-
тенъ, Гомбуртъ, Маріенбадъ, Крайнихъ, Фейнгазель, Висбаденъ и т. д.
Найсильнѣйша въ Европѣ соляка стрѣла, щача алькалево-
землища.
КУПЕЛЬ СОДОНО-СѢРЧАСТЫЙ, перевысшающій всѣлякій иншій со-
лоній купель, содоній йодово-бромовый и содоно-сѣрчаній въ краю и за
границею. Купель бороново-зелѣзничій. Купель мулово-солоній и со-
доно-сѣрчаній. Купель илгивей. Натрисей носовой и вдыхальній, ури-
дженій побѣдъ найновѣйшихъ взорѣвъ. Лѣченіе электричностію. Масажъ.
Женщина Молоко. Кефиръ. Антика и складъ минеральныхъ водъ. Ку-
пель рѣчныхъ, натрисей и т. д.
Поручає найзнаменитѣйшійхъ лѣкарями краевыми и заграничными,
въ недугахъ золотушныхъ, гостевыхъ, кидевыхъ, снѣжлистныхъ, въ
двѣхъ недугахъ проводу кормового, недугахъ нирѣвъ и мѣхура, у
всѣлякого рода недугахъ жѣлѣзныхъ, шкорныхъ и нервныхъ
Ординує лѣкаръ заведенія д-ръ Аврелій Пльехъ, дѣс. совѣтникъ
зъ Ярославля. 2977 1-5
Понадъ 300 комнатъ выгѣдно прилаженыхъ и заосмотреныхъ
печами, зъ зелѣзными дощками и матрацами, одъ 10 кр. до 3 зр. де-
нью. Церковь, каплиця лат. читальня для женщинъ и мужчинъ, доб-
ра оркестра, гарна саль балева, фортеніи, прилады до товариескихъ
забавъ, три реставраціи, мѣжъ ними одна заведенія, цукорня, каварня,
реставраціи жидовскіи, торговлѣ, фризьеръ, цилорикъ, и т. д. Скверъ
прегарній, пречудній проходы, экскурсія въ горы, товариескіи забавы и т. д.
Въ першѣмъ (одъ 26 мая до 1 липня) и послѣднѣмъ (одъ
15 септія до 15 вересня) сезонъ мешканія въ домахъ заведенія о 30%
дешевій. Всѣлякого рода замовленія приймає и всѣлякій поясненія по-
дає **Зарядъ жерельный въ Трускавцѣ.**
Убогій можуть одержати польгу лишъ въ послѣднѣмъ сезонѣ.
Часъ купелевъ триває одъ 26 мая до 15 вересня.
Директоръ Заведенія Д-ръ Болеславъ Лютостанскій.

Основанный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАЛТМИЛЕРА
у Львовѣ, уліца Краковска число 9.
поручає:
Старі вина угорскіи лѣчищій и натуральніи вина
столовы одъ 42 кр. бут.
Знамениты Старки, Житицки, Румъ и Аракъ de Goa.
Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальнѣ вина шампанскіи и правдивыи Конякъ
французскіи першорядныхъ домѣвъ.
МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 281 25-?
МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2.00 зр.
Цѣнники на жадање даромъ и оплатно.
Означенный на выставѣ гигиеничній сѣрныхъ медалемъ за старі вина.

Английскій косы зъ маркою „Косарь“
зъ сѣблестой сталѣ (Silber-Stahl) розсылає выключно Агенція для Галичины и Буковины
М. МИЦЕРА въ Дрогобычи.
Тѣ косы одзначаються легкостію, графичнѣмъ гартонъ и пружи-
стостію, властивыми прикметами лишъ английской сѣблестой сталѣ и
даються знаменито клепаки мають такожъ ту прикмету, що навѣтъ
безъ попередного клепака выостреніи косы знаменито траву и на-
твердшій травы карпатскіи, а разъ заправленій каменемъ (звычайнѣмъ)
задержують довшій часъ острѣ рѣзкѣтъ, косачи около 80 до 120 кро-
ковъ довготы зъ 4 до 6 разѣвъ болѣею дѣльностію одъ звычайн. косы.
За доброту кождоі косы приймаємъ цѣлковиту гваранцію.
Косы доставляемо въ найдѣльнѣйшій формѣ краевой, серед-
ной ширины и въ довѣльныхъ довготяхъ
Довгота косы 60 65 70 75 80 85 90 сантиметрѣвъ
1-1, 1.05, 1.10, 1.20, 1.30, 1.40, 1.50 зр. а. в.
Английска бѣзка зъ клецемъ до клепака зр. 1.20.
Пересылки выгѣдноє скоро лишъ за задаткомъ и послѣла-
тою рѣшты, почтою або зелѣзницею, при чѣмъ фрахтъ одъ одной косы
выносите 2 до 3 кр., коли одбираєсь що найменше 10 штукъ.
ОСТОРОГА!!! Щобъ уникнути обманчивыхъ подробленъ звер-
таємо увагу, що нашѣ косы мають оттакіи признаки: 1) золотистый
полискъ; 2) клепає одсѣтъ; 3) марку „Косарь“ выбиту на одворотноі
сторонѣ пятаки; 4) английску напѣсь:
„М. МИЦЕРЪ, Агенція Дрогобычъ (Галичина), Warranted Crown Scythe
from extra best Silver-Steel“. 2966 2-0

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ
Впр. **О. БЕПЕДИКТИНѢВЪ**
зъ монастыря von Soulas
(Франція)
Dom MAGUELONNE, Prior
2 ЗОЛОТЫ МЕДАЛІ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.
наибѣльшій одзначеніи
Всѣмъ лѣкарѣмъ
въ роцѣ 1873 Петровъ Бурсо
„Щоденно уживаючи Ели-
ксиръ до зубѣвъ Впр. о. Бе-
педиктинѣвъ въ сѣблѣности
колькохъ капель въ скляницѣ
воды, тамуєся и дѣлѣться по-
рохнавыи зубѣвъ, бо черезъ
те надаєсь имъ бѣлого поль-
ску и твердості та възможнає
исна и удержуєсь ихъ здоровыми.
Тому то робимо вышнѣ, читателѣ, справдѣнно прѣ-
стуту, звертаючи увагу на сѣй лѣкаръ и прѣстѣний знакъ, що
есть **наибѣльшимъ средствомъ цѣлющымъ**
и **одинокою охороною на бѣзъ зубѣвъ.**
Затъ 1807, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 2681, 2682, 2683, 2684, 2685, 2686, 2687, 2688, 2689, 2690, 2691, 2692, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2701, 2702, 2703, 2704, 2705, 2706, 2707, 2708, 2709, 2710, 2711, 2712, 2713, 2714, 2715, 2716, 2717, 2718, 2719, 2720, 2721, 2722, 2723, 2724, 2725, 2726, 2727, 2728, 2729, 2730, 2731, 2732, 2733, 2734, 2735, 2736, 2737, 2738, 2739, 2740, 2741, 2742, 2743, 2744, 2745, 2746, 2747, 2748, 2749, 2750, 2751, 2752, 2753, 2754, 2755, 2756, 2757, 2758, 2759, 2760, 2761, 2762, 2763, 2764, 2765, 2766, 2767, 2768, 2769, 2770, 2771, 2772, 2773, 2774, 2775, 2776, 2777, 2778, 2779, 2780, 2781, 2782, 2783, 2784, 2785, 2786, 2787, 2788, 2789, 2790, 2791, 2792, 2793, 2794, 2795, 2796, 2797, 2798, 2799, 2800, 2801, 2802, 2803, 2804, 2805, 2806, 2807, 2808, 2809, 2810, 2811, 2812, 2813, 2814, 2815, 2816, 2817, 2818, 2819, 2820, 2821, 2822, 2823, 2824, 2825, 2826, 2827, 2828, 2829, 2830, 2831, 2832, 2833, 2834, 2835, 2836, 2837, 2838, 2839, 2840, 2841, 2842, 2843, 2844, 2845, 2846, 2847, 2848, 2849, 2850, 2851, 2852, 2853, 2854, 2855, 2856, 2857, 2858, 2859, 2860, 2861, 2862, 2863, 2864, 2865, 2866, 2867, 2868, 2869, 2870, 2871, 2872, 2873, 2874, 2875, 2876, 2877, 2878, 2879, 2880, 2881, 2882, 2883, 2884, 2885, 2886, 2887, 2888, 2889, 2890, 2891, 2892, 2893, 2894, 2895, 2896, 2897, 2898, 2899, 2900, 2901, 2902, 2903, 2904, 2905, 2906, 2907, 2908, 2909, 2910, 2911, 2912, 2913, 2914, 2915, 2916, 2917, 2918, 2919, 2920, 2921, 2922, 2923, 2924, 2925, 2926, 2927,

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рѣдкихъ святъ) о 5-й годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на переѣмъ разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Оппеликъ I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ в Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и наложителство за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію: за Границею:
на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертаються лише на попереднє застереженнє. — Редакція неопечатанъ вѣдѣль одъ порта. Поодинокое число коштує 8 кр. а. в. Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 зр. одъ одного стрѣчка печатной, въ рубр. „Надобранє“ по 20 кр. а. в. Подяки числяться по 10 зр. одъ стишка.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

„Нова ера“ заповѣдаєсь дуже хорошо. Комитеты выборчій польскій для всѣхъ Галичинъ не бѣдали одъ давнѣйшій своєї традиції: „nie dopuścić ani jednego Rusina do sejmu“ и майже на всѣхъ повѣтахъ рускомъ часті Галичинъ придумали вже своїхъ кандидатівъ польскіхъ. О скільки праса польска подає вѣсти зъ провинцій, Поляки зорганізували пѣсюды на Руси свои комитеты выборчій и захоються коло дѣла выборчого зъ великою ревностію. Фактѣ, що выборчій комитеты провѣсціональний польскій въ жаднѣмъ повѣтѣ выборчій не рефлектували на кандидатівъ Русинівъ, єсть для насъ незбитимъ доказомъ, що изъ сеп стороны продовжаєсь дальше крайна негачія Русинівъ на ихъ предківскій землі. Въ виду того не лишаєсь намъ друга дорога, якъ дорога найзавѣтѣйшій борби, борби безъ парову, борби на кождѣмъ кроцѣ. О пактахъ або переговорахъ не може бути нѣякой бесѣды. Вся Русь мусить стати до борби якъ одинъ мужъ, кождий зъ насъ мусить доложити всѣхъ силъ и на бовищи явити ся лично. Кожного Русина обовязкомъ буде прийти въ помѣчъ рускимъ передвыборчимъ комитетамъ повѣтовимъ, нѣхто, подъ пятомъ зрады на народъ свій, не смѣе стати остронь. Може бути, що буде се послѣднѣа наша борба, борба о святі права народу руского на свой потѣмъ и кровію облитій землі, але, наколи поляжемо, поляжемо зъ честію. Нѣкому зъ Русинівъ не вольно бути иншою думки въ виду тыхъ драстичныхъ фактѣвъ, що завершаються вже нинѣ передъ нашими очима. Роздоръ національній заострюєсь ще больше. Не наша въ тѣмъ вина. Мы не идемо въ захѣду, польску Галичину, не тыкаємо нѣ польско-жидовскихъ мѣстъ въ рускій Галичинѣ, нѣ большій послѣдстві польско-жидовской, але не допустимо, щобъ навидувано куріи селянскій рускій непростѣныхъ заступникѣвъ протавнявѣвъ вултурного розвою народу руского.

Въ Чехлахъ, правительство центральне взяло починъ до помиреня Чеховъ зъ Нѣмцями. Тамъ выславо навѣтъ въ той цѣли окремихъ делегатѣвъ. Про насъ нѣхто доси не подбавъ, про насъ забуто, для того мы управнѣвъ до крайной оппозиції. Предетояй выборы будуть для насъ послѣднимъ пробнымъ каменемъ. Положене наше вывѣтитъ ся всесторонно. Вѣякій зможе бѣтакъ зрозумѣти, чимъ єсть або чимъ має бути народъ рускій въ крузѣ народѣвъ австрійскіхъ. Поляковѣ исторія не научила нѣчого. Они не хотять зречь ся експанзивной политики на Руси, але для насъ буде та обставина якъ-разъ захохоту до вытравалого бою. Правъ нашихъ не дамо собі взяти!

Одъ Турки пишутъ намъ:

Выборы до сойму вже за плечима. Мы, мешканцѣ турецкого повѣту вѣркуемо то добре. „Ахъ, тѣ несчастій турецкій выборы — бѣдай намъ ся гиръ закладнѣ!“ — такъ бесѣдують собі многі мешканцѣ туземный, и то зъ притѣсненіемъ, згадавши за тѣ вѣс дивогляднѣ агитації при всѣякихъ выборахъ турецкихъ въ минувшихъ часахъ. Наша ситуація передъ всѣякими выборами то така, якъ того слабого, що має за певну хвилью якійсь дуже невкусный лѣкъ и то въ великій дозѣ зажавати зъ упередженіемъ, що той лѣкъ мало-що або й нѣчо не поможе. Щобъ на будущее хоть яку-такую таму практикованому у насъ лиху подожати, збралось буди дня 2 н. ст. цѣвтя с. р. многі Русины и добромислячі Поляки въ сали турецкой рады повѣтвой на нараду — о чѣмъ вже въ „Дѣлѣ“ коротенька згадка була.

Нема що казати, при той нарадѣ выговорили явъ Русины такъ и Поляки добромислячі все, що только на серци мали. А полягуювъ за языкъ всѣхъ ксьондзѣвъ Явъ Мѣкусъ, лат. пробоць зъ Турки. Той просторѣй Мазуриско такъ по широтѣ оповѣдає, якъ то бѣвъ усе до теперь цѣлковитѣ вѣагемичный у всѣхъ акціяхъ выборчій зъ польскіи стороны въ турецкѣмъ повѣтѣ и якъ то все переводилося.

Въ нашѣмъ повѣтѣ — казавъ цѣлкомъ простоудушно ксьондзѣ Мѣкусъ — займалась все рада повѣтова выборами до сойму и до рады державной. Звычайно приходило зъ центрального комитету польского зъ Львова пѣсьмо до р. matzalka, чтобы скликать раду и звѣдаєсь, чѣ буде якій одповѣдний Полякъ, шляхтичъ зъ повѣту яко кандидатъ на посла выступати

и чи много грошей готовъ зложити до центрального комитету на агитаційнѣ цѣли. Выступуювъ звычайно якійсь кандидатъ на посла зъ повѣту и предлагавъ дати на агитацію 600 до 800 зр. На тую оферту польскій центральный комитетъ выборчій у Львовѣ звычайно одповѣдає, що турецкій кандидатъ на посла — dziadyga, niech sieho siedzi i rzezę w domu je! — най рѣшу фетъ, бо за тѣ грошѣ послѣомъ не буде! Ту треба 6 до 8 разѣвъ только дати. По такѣмъ категоричномъ заявленію польского центрального комитету выборчого у Львовѣ сѣвъ турецкій кандидатъ на посла гзере гзугѣ, а намъ дано кандидатувъ на посла разѣ р. Władysław Łoziński до Львова, а другій разѣ р. hrabiego Augusta Łosia до Вѣднѣ — i przysłano odpowiednią kwotę na cele agitacyjne.

То оповѣдаєвъ просторѣй Мазуриско ксьондзѣ Мѣкусъ, лат. пробоць зъ Турки, на нарадѣ дня 2 н. ст. цѣвтя с. р. А що неbreхавъ, только правду говоривъ, за то ругать его ставъ священничій и его сива голова.

Русины присутній той нарадѣ позаламували рука тай только очі повырѣщували, учуши то шарошердѣе заявлене ксьондза Мѣкуса. А одєвъ также просторѣй Русиниско, аленуши разѣ громко въ руки, каже такъ:

„А Богъ бы ты тяженько поваравъ, ты польско-центральный комитетъ львовскій, зъ твоими агитентами, за таке агитаційнѣ поведєнь! Чи здоровѣ-мыслячі Поляки не мѣркують, до чого то доведе? Тажъ нашъ несчастій повѣтъ турецкій єсть позорѣмъ той цѣлой нѣгдѣ нидѣ нечуванѣ ойды. Дотычно пожитя политичного, дотычно народности мусать предѣ здоровѣмыслячі Поляки прийти до того перевѣдченя, що Русины не дадутъ себѣ стѣрты зъ лица землѣ. Коли Поляки не могли того доконати тогды, якъ мали свою политичну самостоятельность, а Русины були имъ подчинені, то дѣсь, при концѣ XIX вѣку, годѣ Полякамъ о вывародовленію Русинѣвъ и мыслати. Польщу на Руси теперь вже будувати годѣ. Поляки, знаючи исторію свои бѣдчаны, мусать прийти до того певного перевѣдченя, що зъ Русинами буде тогды згода, коли голошена засада въ теоріи: wolni z wolnymi, równi z równymi буде товѣсенно перевѣдена въ практицѣ.“

Выговорились турецкій политикъ, Русины и Поляки, няпятаували дотеперѣшє поведєние польского-центрального комитету — и дѣятого завязала передвыборчій комитетъ аднос, зложеній зъ 4 Русинѣвъ и 4 Поляковѣвъ, в той комитетъ мавъ занятися передвыборчимъ роботами дотычно выбору посла до сойму зъ повѣту турецкого. Помимо того, що якъ Русины такъ и добромислячі Поляки, знаючи певдѣрадѣе полжене нашего повѣту, взяли такъ ширѣсродно до порученѣго дѣла, — помимо того, кажу, почали декотрі старші люди зъ рускомъ стороны якѣсь недовѣрчивѣо придѣлѣтѣсь той угодовѣй акціи и все говорили, що панове Поляки не выдержатъ при нацѣтѣй акціи угодовѣй до концѣ и тѣа цѣла угода знядѣ. Такъ бесѣдували декотрі, але другій була увѣреній, що кождый здоровѣмыслячий человекъ, отже и Полякъ, познавши разѣ, въ чѣмъ але, и вступивши разѣ на добру дорогу, не дасть ся нѣчимъ збаламутити, только маючи добро загальне на оцѣ, пѣйде неустрашимѣо шляхомъ правды дальше.

Послѣ збравъсь той угодовѣй комитетъ передвыборчій зновъ на засѣданє д. 15. цѣвтя с. р., щобъ умотѣтѣсь, якъ вести дальше спѣльно акцію передвыборчу. На тѣмъ засѣданіи ухвалено, также одоголосно, скликати загальнѣй зборъ всѣхъ мешканцѣвъ, якъ Русинѣвъ такъ Поляковѣвъ зъ цѣлого турецкого повѣту, чтобы згѣдно поставити кандидата на посла до сойму кравого зъ нашего повѣту, и выбрати комитетъ, который бы остаточно занявъ перевѣденіемъ того выбору. И надѣвъ выговорено одзову и розбѣлано єн по всѣхъ громадахъ, до священствѣа и до всѣхъ панѣвъ — а въ одзовѣ той запрошено всѣхъ прибыти до Турки на 4 (16) мая с. р.

Того дня збралось въ Турцѣ множество селянъ, священникѣвъ, мѣщанъ турчаньскіхъ и кѣлькихъ панѣвъ — всѣхъ до 200 осібъ. Всѣ згромадились въ сали турецкой рады повѣтвой, выбрао о. Чайковский председателемъ збору и почалъсь нарады. Першій промовѣвъ о. М. П. Въ довшій свой дуже разумній бесѣдѣ представивъ бесѣдникъ значѣные житя конституційного, всѣхъ выборѣвъ, якіхъ зъ того хосєнь можуть мати всѣ жителѣ державы конституційной, сєлѣ, разумѣясь, кожда одинаця, кождый горожанинъ бере живую участь въ тыхъ выборахъ въ честный и правый слѣдѣ. Сей бесѣдникъ зазначивъ дальше, якъ то красно и хосєсно буде, єсли тецєрь Русины и Поляки, безъ всякихъ огидныхъ агитацій зъ стороны польскѣвъ, выберутъ посла разумного, честного, который буде дѣбати о нашѣмъ повѣтѣ. — Другій бесѣдникъ о. К. Я. представивъ пѣлястично практикованій дѣє способѣ перевѣдченя всѣякихъ выборѣвъ а особливо послѣдний выбору до сойму кравого зъ турецкѣмъ повѣтѣ, коли выбрао послѣомъ п. В. Лозьнянского. Бесѣдникъ звѣдуваєсь всѣхъ присутныхъ: хто п. Лозьнянского зъ турецкого

повѣту знає? хто его коли видѣвъ, крѣмъ почтаря и кѣлькихъ урядникѣвъ турецкихъ? Дальше бесѣдникъ пытаєвъ: зъ-вѣдки браво и на що давано грошѣ выборѣмъ при его выборѣ? Бєли той выбранный посѣлъ мавъ заступати сѣльску курію нашего повѣту, т. є. селянъ-хлѣборѣбѣвъ, на що-жѣ еще роздано грошѣ выборѣмъ-селянамъ, чтобы его выбрати? Чи той, хто має народъ ширѣо заступати, его интересѣвъ честно боронити, потребує и має причину народовѣ за то ще платити? Чѣму той славетный посѣлъ турецкій на публичнѣй заявѣ не явився въ нашѣмъ повѣтѣ, чтобы прилюдно здати справу, рахунокъ, зъ взятого мандату посѣльского? Видко зъ того всего, що насъ ошукано, и то дуже! Попаривши разѣ добре, треба тецєрь пѣншій разумъ мати и не дѣтѣсь мѣнтати! — По той промовѣ сказавъ ч. селянинъ п. П. зъ Я. такъ: „Мы вже тецєрь видѣмо, на чѣмъ стоимѣ. Насѣ селянъ при выборѣ посла п. Лозьнянского до сойму кравого у Львовѣ и графа А. Лосѣа до Вѣднѣ ошукано ойды. То певне правда, що якъ бы тѣ паны були мали заступати нашѣ селянскій интересъ, то бѣвъ-бы нѣхто не потребувавъ людей до выбору тыхъ панѣвъ ажъ подкупувати. Соймъ у Львовѣ то є хата, а въ той хатѣ три комнаты: одна паньска, друга мѣска а третя селянська. На що паны зъ большіхъ послѣдстві або ихъ наймитѣ лѣзутъ непростѣи до нашего селянскѣмъ свѣтлицѣ? Паны нѣй пѣлнють свои свѣтлицѣ, а мы будѣмо свои пѣлнувати, бо иначе паньска свѣтлиця буде повна а наша порожна. Досѣ Лозьнянскій перелѣвъ зъ паньскѣмъ свѣтлицѣ въ нашу селянську, и такъ не богату, але тецєрь уже выбираймо собі такого посла, который єсть зъ селянскѣмъ нашимъ свѣтлицѣ, а который яко Русинъ а при тѣмъ ученій чоловѣкъ буде дѣбати за нашу свѣтлицю. Мы выберѣмъ собі посла мудрого а честного, Русина, але зъ нашего повѣту, то будѣмо мати его все при собі. Мы знаємо его, онъ знає насъ и нашу бѣду, и то буде найлѣпше.“ Тѣа бесѣда селянина припала всѣмъ до вѣдобы и всѣ присутній селяне одоголосно много прѣтакнули. На выєєньє о. М. П. выбрано таки заразѣ комитетъ зъ 15 членѣвъ; изъ 6 селянъ, 3 священникѣвъ, 3 мѣщанъ зъ Турки и 3 панѣвъ — и той комитетъ мавъ таки заразѣ въ часѣ перерывъ загального збору нарадитѣсь, кого найлучше выбрати кандидатѣмъ на посла въ нашѣмъ повѣтѣ и его заразѣ збравѣю представитѣ. Той выбранный комитетъ мавъ также послѣ занятися перевѣденіемъ выбранѣго кандидата на посла.

По выборѣ того комитету председателъ збору перервавъ на годину засѣданє, а выбралъ комитетъ удаєвъ до прѣтѣкающей другой комнаты на нараду. Сєлѣне засѣдающей въ комитетѣ заявили одоголосно и рѣшучѣ, що хотѣли бы мати посла Русина, замѣскалого въ турчаньскѣмъ повѣтѣ, а именно п. Константина Телѣшевского, ч. к. нотаріа въ Турцѣ. На того кандидата згѣдѣлись дуже радо и три священники и два паны. Чѣтири члєны комитету учувши то, а межѣ ними и кс. Мѣкусъ, заявили, що найлучше буде, єсли въ турчаньскѣмъ повѣтѣ на посла до сойму кандидувати буде п. Теофилъ Березницій, члєнъ видѣлу кравого. Вєласъ надѣтѣмъ довѣа дѣбата. Розумѣясь само собою, що ту всѣ дорожать таки Русинѣмъ якъ п. Т. Березницій, но коли стало вѣдомо, що Вл. Т. Березницій и не гадавъ и не гадавъ убѣтѣтѣсь о посѣльство въ нашѣмъ повѣтѣ, а желаніемъ селянъ єсть мати посла зъ своего повѣту, — то остаточно при голосованіи въ тѣмъ комитетѣ 10 голосѣвъ прѣтѣвъ 5 булѣ за п. К. Телѣшевскимъ, отже и єго кандидатура устоялась. Цѣлѣ збрѣные, крѣмъ кс. Мѣкуса и ще кѣлькихъ Поляковѣвъ, одобрили кандидатуру п. Телѣшевского въ засѣдѣ и заразѣ запрошено того нана, присутного въ сали нарадѣ, чтобы заявить, чи певне мандатъ посѣльскій приѣме и нѣй прилюдно выскаже, якъ буде интересъ повѣту и цѣлого краю яко посѣлъ куріи сѣльскѣмъ заступати. П. Телѣшевскій, подѣкувавши за доврѣє, въ довшій прекрасній бесѣдѣ дуже ясно и всесторонно предложивъ цѣлый планъ своего поєупованя, коли ему выборѣвъ сѣльскѣмъ куріи поручатъ мандатъ посѣльскій. Тую бесѣду програмѣ, выголошену п. Телѣшевскимъ на тѣмъ зборѣ, приняли всѣ зъ одушевленіемъ до вѣдомѣсти одобряючи, и всѣ єуть тецєрь того якъ найпѣншійшого перевѣдченя, що п. Телѣшевскій, выбранный на и сла, буде належати до найлучшихъ силъ, якіхъ только въ соймѣ засѣдѣти могутъ.

Коли до тецєрь такъ все файно, ясно и згѣдно складалось, почало наразѣ якѣсь хмѣнитѣсь, бо декотрі Поляки заявили, що имъ гѣдѣ будѣ выломѣтѣсь зъ солидарности зъ центральнымъ комитетѣмъ польскимъ у Львовѣ, а они знаютъ насєредѣ, що кандидатура п. Телѣшевского тому комитетѣви не бѣла мѣла. Бѣ дальше заявили зъ польскѣи стороны, що хотѣли въ засѣдѣ иѣчо прѣтѣвъ п. Телѣшевского не мають, бо єсть чѣловѣкомъ дуже разумнымъ и честнымъ, але наколи ч. к. власти правительственнѣй на его кандидатуру не згѣдѣтѣсь, то гѣдѣ имъ бѣдѣ тецєрь зъ Русинами

ити рука въ руку. То категоричне заявленє Поляковѣвъ турецкѣмъ аднувало многіхъ. О. Чайковский, старый ветеранъ, который не вѣривъ, не вѣрять, и нѣколи вѣрити не будѣ въ згѣду Поляковѣвъ зъ Русинами, хотѣ-бы и въ турчаньскѣмъ повѣтѣ, прѣступѣе до вѣрившихъ въ згѣду и каже: „А видѣте, яка то польска згода страпѣта!“ А видѣте селянѣвъ каже зновъ такъ простоудушно: „Чѣ видѣли вы, людовѣкы, чтобы хто вѣкомъ оравъ? Дарма! Вѣкомъ орати годѣ, бо вѣкомъ все въ лѣсѣ тѣгне!“ Найлѣпше и найпѣншѣйше выглядала аргументація одного Поляка въ той способѣ: Bójcie się panowie Boga! Na kandydaturę p. Teliszewskiego Polacy nigdy nie przystaną. Niech p. Teliszewski zrzeknie się sam dobrowolnie, bo inaczej polski centralny komitet postawi w tureckim powiecie kandydaturę jakiego hrabiego albo coś podobnego a la Łoziński, przyszłe jakich 3—4 tysięcy, i znowu nastąpią takie agitacyjne skandale, jak dawniej tu się działy w Turce. Ксьондзѣ Мѣкусъ заявѣвъ зновъ, що бѣвъ яко презєєвъ zarządu powiatowego дѣставъ зъ центрального комитету польского наказа и вѣдѣванє, чтобы утворити комитетъ польскій въ турецкѣмъ повѣтѣ и чтобы на 22 мая с. р. прѣѣхавъ до Львова на засѣданє польского центрального комитету, бо, здаєсь, и всѣ презєєowie rad powiatowych tam się zjadą... Учувши о тѣмъ всѣмъ, одинъ огѣрченій до крайности Русинъ, вѣрившій ширѣо въ згѣду, сказавъ доєловно такъ: „Панове Поляки! Не знати, хто согрѣшнѣвъ: чи вы, чи ваші прѣдѣкы, що вы такъ сѣхѣо породились и такими збѣтаєтѣ? До тецєрь говорили вы все о згѣдѣ зъ нами Русинами, а бѣдѣ тецєрь зрываєтѣ тую згѣду и для чого? зъ якой причинѣ? Що п. Телѣшевскій єсть честный и мудрый чѣловѣкъ и на посла найпѣсѣбнѣйшій — то признаєтѣ. А чѣму-жѣ не гѣдѣтѣсь зъ Русинами въ тѣмъ разѣ? Одѣлѣкуєтѣсь на солидарнѣєє святу зъ центральнымъ комитетѣмъ у Львовѣ. Тую солидарнѣєє вы хѣбно понимаетѣ. Бєли-бы та солидарнѣєє мѣла бути свѣа, то тогды та партія газдувала-бы въ краю по своему во вѣки вѣковѣ. Солидарнѣєє въ такихъ разѣхъ понимаютъ здоровѣмыслячі люди иначе, а доказѣмъ того єсть поступѣванє декотрыхъ повѣтѣвъ на Мазурахъ и вѣче представитѣльѣвъ мѣстѣ. Що-до того, що яка кандидатура єсть ч. к. правительству мѣла або не мѣла, то то насѣ обыватѣльѣвъ вѣольной конституційной австрійской державы нѣчо обѣдѣти не повинѣо. Мы маємо нашимъ Найяснѣйшимъ монархомъ запоручєне право свободного выбору и тамъ, въ тѣмъ правѣ, єсть уже означено, хто може бути посѣломъ выбранный а хто нѣ, и якъ той выборъ має бѣдѣувѣтѣсь. Ч. к. власти правительственнѣй мають только уважати на то, чтобы выборы точно поєла права безъ якой кривды бѣдѣувѣсь, а по за то не смѣють ч. к. власти правительственнѣй иѣчо больше до выборѣвъ мѣшатѣсь, а єсли де мѣшаються, то роблять прѣтивъ права, прѣтѣвъ воѣ Найяснѣйшого нашего монарха, и за то повиннѣ бути остро укараны. Мы знаємо послѣвъ зъ куріи большіхъ послѣдстві, послѣвъ зъ куріи мѣской, и послѣвъ зъ сѣльскѣмъ куріи — а послѣвъ зъ куріи правительственнѣй нема, хѣба якъ така курія будѣ, но, то тогды вже до чѣмъ, тогды будѣ вже и курія правительственна форсувати свои кандидѣтѣвъ на послѣвъ. Вы панове знаетѣ, до чого того все доведѣ. Робѣтѣ, якъ гадаєтѣ. Мы Русины идемо дорогою правѣю. Сполучитѣсь зъ нами, то добре, а нѣ, то мы бѣдѣмо своимъ шляхомъ, а вы своимъ.“

По тѣмъ категоричномъ заявленію засѣданє роздѣлилось. Що Поляки турецкого повѣту будутъ робити, увидимо. Русины будутъ всѣми силами старатѣсь выбрати на посла п. К. Телѣшевского.

Зъ Збаража пишутъ намъ:

Сими днями заявляєсь польско-паньскій комитетъ выборчій, до которого убѣили и дѣякі сєлѣне. Комитетъ той ставитъ кандидатуру сєлѣнина Петра Лучки. Мазуры въ Збаражѣнѣ ставлять также кандидатуру польского ксьондза Коминька, знаного зъ выступу на оєтатамѣмъ вѣчи рускѣмъ у Львовѣ.

Зъ Збаражчины одержали мы, зъ просьбою и умѣєньє, отсѣо:

Одзову до честныхъ громадъ Збаражского повѣта:

Братя сєлѣне!

За шѣсть тѣждѣвъ мають выборѣвъ зъ нашихъ сѣль выбрати посла до кравого сойму. Часѣ короткий; пора, чтобы мы порозумѣлись, чтобы-ємо могли выбрати такого чѣловѣка, которому на серци лежить добро и интересъ сєлѣнъ и громадѣ. Якъ самі за себе не подбаємо, то помѣчѣ иѣчѣа намъ не поможе. Кѣжда рука для себе крива! тожъ власный интересъ нашъ домагаєсь, чтобы-ємо вышукали самі такого кандидѣта на посла, на которого бѣзпѣчно можна спѣстѣтѣсь, що не для себе а для насѣ будѣ послѣдувати, що будѣ умѣти и хотѣти набѣй справѣ хлопскѣй и народѣй зъ цѣлою ревностію и зъ пожертвѣваніемъ своихъ личныхъ интересѣвъ служати.

Огляньмося за чоловіком, котрий знає і серцем відчуває наш злиднів, котрий розуміє нашу потребу, котрий в розумі і серці своїм знайде певні средства, щоб нам допомогти, і зміло та неустрашимо буде нас боронити від нових кривд.

Зібрані для найкращого селяне вибрали з-поміж себе комитет виборчий і поручили йому комитетові переведення вибору гідного кандидата на посаду з нашого повіта.

В той цілі комитет хлоский запрошує всіх громади повіта, щоб в понеділок дня 27 н. ст. мая з'їхалися до добро своїх і своїх дітей господарів, по два по три з кожного села, до Збаража на годину 3-тю по полудні, де в домі Зисермана об'єднаються всі громади на раду над тим, кого кандидатом поставити і як вибрати кандидата послом переперти.

Збараж 20 н. ст. мая 1889.

В імена хлоского комитету виборчого на повіт Збараский:

Семко Тригун з Розношинець, член ради повітовий. — Дмитро Остапчук, член виділу повітового, вийти з Лубянок. — Іван Довгань з Голошинець, член ради повітовий. — Микита Скрипий з Добровод. — Прокіп Бучинський з Гнилиць. — Панько Процик з Гнилиць. — Іван Свора з Кослів. — Денис Ся з Шелів. — Йосиф Гуменик з Нового села. — Іван Береза з Добровод. — Гриць Антонович з Шелів. — Гриць Хома з Тернопіль. — Гавриль Чернявський з Клебанівки. — Демко Пашук з Скорич. — Гриць Радчук з Коршівки. — Антон Мечник з Черняхів. — Микола Буцак з Стрийки. — Олександр Пашушенко з Лубянок. — Максим Олещук з Залуж. — Андрух Гура з Суховець.

З Бережан пишуть нам:

Дня 21 н. ст. мая відбулися тут збори передвиборчий з менших осібностей, скликав маршалком повітовим. На збори ті записалися п'ять маршалків майже всіх руських священників, начальників громад і багато вищих селян. Пани наші думали, що як дати попередніх так і тепер народ злетиться на них з'їхав. мов ті круки до стерна, — не обиди нас страшенно. Народ наш приходить уже до самопобиття, та знав, хто йому стрік, а хто колом в бок, чого надухачим доказом, що на збори ті з священників, крім одного, ніхто не прибув, селян може було 20, і то самих твердих руських патріотів, котрі по той правді, аби панам сказати правду в очі. За те ж пани наші злетілися всі до одного, мов жиди в судний день до божниці, та сердечай аж похрипли гадзє над odpowiednim kandydatem dla polskiego naszego ludku.

Та й знайшли-ж кандидата, і то аж двоє, та таких прихильників руської справи, що і Савинський їх кути! Один пани Шелівський з Козови, другий запан Grzymala Туржанський, «и метає с них жребію», бо ань оден ань другий від кандидатури відступити не хотів, отже меж ними двома має вибрати центральний комитет, розуміється польський. Засу пани п. Grzymala так гримав о міфосі, jedności, zgodzie і т. д., що аж живіть йому трясся, такий навів Вам докази своєї руськості, що ей же Богу всі а всі словами его увірвали, — тільки Русини в, тоді, бачте, недовірки ешу ще і в очі брызали і то публично, що волять найавантійшого Поляка, як такого пана, що перед виборами гримав о руськості, а по виборах Русинам — дуля!

Над особу руського кандидата дром Савчаком, помімо, що той свою кандидатуру вже день перед збором у маршалка зголошав; помімо що на зборах сам лично явився та в красорівчій бесіді мов на долову показав, яку кривду нам пани роблять, не даючи вибрати нам чоловіка селянина прихильного; помімо що і він записався за згодою Поляків з Русинами, але за згодою сараєдливою; помімо, що присутній селяне за ним горячо промовляли, — помімо того все пани перейшли до порядку давнього з tej prostej gasy, że to osoba dla nas nie-sympatyczna. Кого польський комитет затвердить, не знати, однак нам видіється, що не пани Grzymala, бо так досвідчить, пани таких Русинів потребують до похання, а на гору самі лізуть. При кінці не годяться замовчати, що за паном Grzymala оу руками і ногами атитус о. Кордуба, та тільки, слава Богу, що така малозначна протекція зможе скорше пошкодити п. Grzymala-а, як помігти, für die Katz Федуню!

В нашом повіті, нігде правди діти, не так то легко перенерти руського кандидата, бо в нашом повіті голосують разом з громадами селянськими і мїстами: Бережани, Козова, Козлів, Наратів, а ті для нас пропації...

Дня 23 н. ст. мая має об'їтися передвиборча нарада Русинів у председателя комитету о. декана в Конюхах.

З Бродщини пишуть нам:

Дня 23 н. ст. мая записався в Бродях руський передвиборчий комитет, зложений з 4 священників а 11 селян і мїщан, котрих задачею єсть перевести при праворах людей впроваднених і чесних на виборцїв.

Кандидатом на руського посла з нашого повіта вибрали селяне знаного і поважного о. Івана Сірка з Гаві старобродських, котрий при остатніх виборах до ради державної доставив в Бродях о 29 голосів більше. Бєть отже надія, що тепер переїде, бо Кам'янка струмилева тепер вже з нами голосувати не буде, а той то повіт був причиною поразки польського кандидата. Вороти наш, боячись певного вибору о.

Сірка, пусти в окрестности фальшиву вїсть, будим-то против о. Сірка стане зб сторони польскон о. Мандичевскій з Вільянец як кандидат на посла, і тим хотїли они перед нашим народом дискредитовати наше священство, що мов-то двоє руських священників стає против себе до борби, в котрій розуміється скористав-би третій. Але штука не удалася, бо завчасу викрито злочин підступ. О. Егг Лотоцький висинив цілу справу, і заявив в імени о. Мандичевського, що той ніколи против народу свого не поїде, а мандату жадного за-для свого слабого здоров'я не прийме. Тоді всі згодилися на кандидата о. Івана Сірка, пароху з Гаві старобродських.

З Жовки пишуть нам:

Дня 20 н. ст. мая с. р. уконститувалися члени ради повітової в Жовку: оо. Брилявський з Жовтанець, Саноцький з Макошини і Порожко з Глиньска, пп. д-р Драмаляк і д-р Король з Жовки і селяне ч. Пастернак з Зболок, Бойко з Кошелева, Шайка з Мостів, Буряк з Жовки, Коропець з Батятич і Кук з Колоденця як комитет передвиборчий — вибрав председателем д-ра Драмаляка, і рїшили доповнитися через запрошене до комитету виділих священників і селян з повіту, а разом перевести акцію виборчу в повіт так, щоб захвати і на дальше добру славу, яку здобув собі наш повіт при попередніх виборах.

Кандидатом на посла поставлено односторонно д-ра Михайла Короля, адвоката в Жовку.

З Равщини пишуть нам:

У нас доса не чува нічого про яку небудь акцію виборчу. Декан потеляцій, що мов-би дати почин до дїла, доса не поклав ще нікого до комитету передвиборчого. Не стало о. Лисака і через те повіт весь дрімать. Може бути, що на збори деканальном 28 н. ст. мая прайде до якого порозуміння, чого усилю домагаємось.

Из Стрийщини пишуть нам:

Муж дотрив руського центрального комитету виборчого, зоравши 9 мая, вибрав з-між себе комитет, зложений з 11 членів, на оба повіти судий стрийський і скільський. На засіданні з дня 16 н. ст. мая комитет сей: 1) Уконститувався, вибравши председателем о. Вас. Залозецкого з Горного, заступником председателем о. М. Авдиківського з Добрян, а секретарем о. Желеховського з Верчань. 2) Зостав розширений через прибрань до него впливових осіб, а именно селян. 3) Подїлявся на дві секції: стрийську і скільську.

Позивав скликав засідання обширїшого комитету секції стрийської в справі обговорення акції виборчої, а именно підїлу повіту на громади обіймаючі по 3—4 села, в котрих делегати комитету, порозумівшися з місцевими священниками, має заснувати комитети мїсцеві. Яко кандидат на посла буде имовірно поставлений д-р Антоневич.

Того-ж дня відбулось рівночасно засідання комитету виборчого, скликаного маршалком ради повітової п. Ромашканом. Вшодили вже справоздань з него після Dziennik-a Polsk-ого. З него довідалися ми, що окрім д-ра Антоневича кандидатів ще з повіту нашого якісь о. (?) Шараневич з Львова, о. дек. Шанковскій і о. Вас. Залозецкий. Можемо запевнити п. корреспондента Dziennik-a Pol., що его інформація під тим виглядом зовсім хибна, бо ань о. Шанковскій ань о. Залозецкий не думають убагатіти о курульске крїсло.

В Коломийськом повіті шляхтич польскій ставлять на сільську курію кандидатуру кн. Романа Пузыни з Гвоздів. Сам Dziennik Polski нині в дописі з Коломий констатує, що кн. Пузина не має між народами симпатій, отже руському кандидату небезпечним не буде, хіба що була-би за ним велика пресія правительств.

В Підгаєччині — як доносять до Dziennik-a Pol. — ставлять Поляки кандидатуру нотаря п. Боровського.

В Тереховщині ставлять Поляки кандидатуру гр. Юр Борзовського, посла до ради державної, а мїщансько-селянський комитет поставив дня 19 мая кандидатуру д-ра Юл. Ольшівського, бурмістра в Терехові. (Вчера одержали мы таку телеграму з Тереховів.

В Дрогобичі — як пишуть до Dziennik-a Pol. — зборилися були Русини, священники і селяне з округи Дрогобич-Підбузь-Меденич до сіль ради повітової, щоб зложити комитет виборчий. Тимчасом засідання розбив пос. Охримович. Деякі селяне лишилися в сали і мїж о. Охримовича проложив свою кандидатуру, а священники, збравшись в приватом мешканю, поставили підирати кандидатуру п. Тита Рєваковича, судї пов. з Подбужа.

В Долинськом частині Поляків ставлять кандидатуру посла Мазаракія, а друга частина висунує п. Микусевича, нотаря з Рожнятова і хоче форсувати его хоч-би і з найбільшим тероризмом. В том дїл пишуть нам з Долини: «Од коли в Долин (од 2 лїт) взяла верх партія тероризму, то екзистенція честних і правих людей стала неможливою, всі кажуть: «живемо в страши». Навіть товараскї зношеня людей порвалися, одні утїкає перед другими з боязнї перед самовладниками. Дня 21. н. ст. мая відбувалося зібрання, скликає навть не з инициативи руського комитету, але польского (де поставлено кандидатуру Мазаракія), а

предчїм один з dignitarz powiatowy, посол в сє, грозив (на примір) господареві Іос. Гомовському: «Не йдїть на ті збори! Як поїдете, то будуть мати вас на оці і ц. к. староство і видїть повітовий!» На то відповів Гомовскій: «Ми гадзї хіба на то, щоб подати платили і сидїли дома!» Чи то не тероризм?! А тероризм той має на цілі, щоб з округи долиньского переперти посла, котрого ань Русини ань Поляки не хотять, — чи не щасливий повіт долиньскій?!

Од Впр. о. Іосифа Лопатинського з Долини одержали ми, з просьбою о умїщенє в «Дїл», отє Заявленє:

«Всім П. Т. Панам з Долини і з по-за Долини, особливо же честним мїщанам долиньским, котрі піднесли мою кандидатуру на посла до сейму краєвого, дякую сїм сердечко, однак заявляю, що кандидатувати не наміряю, натомість того кандидата, котрого комитет мїсцевий поставив а головний затвердити, всіма силами підирати буду.

Долина дня 23 н. ст. мая 1889.

Іосиф Лопатинскій, парох в Долин.

В Скалатськом кандидув з округи сільского гр. Щастний Козьбродскій. Русини в том повіті не мають ніякої сили, бо священники з малима выимками, кола не польонофили, то зовсім байдужий для справ руських.

В Львівськом окрузі сільськом поставило зібрання виборцїв кандидатуру п. Теофіла Меруновича, дотепершнього посла.

В Жидачевськом поставили Поляки кандидатом для курі сільской, п. Іосифа Верняцкого.

В Городенщині одна часть виборцїв ставлять кандидатом на посла з курі сільской кс. Яна Мардаросевича, декана і пароху брменського в Городенці.

В повіті Льськом ставлять свою кандидатуру адвокат львівскій д-р Діонісій Яминскій.

В мїстах у всхідній Галичині ставлять кандидатуру: В Коломиї п. Станіслава Щепановського (контр кандидат совїт. суд. Кюсюк мав зречися на користь Щепановського), в Ярославі гр. Станіслава Бадєвія, в Бродях Гаванера.

В Хшанівськом повіті (на Мазурах) записали селяне комитет хлоский, котрий ставлять свого кандидата, не оглядаючися на комитет в рад повітовій.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ

В угорськом парламенті дозався про угорських Русинів священник Іарчак, посол до угорського парламенту. Цїлов его бесїди годї нам тепер подати, позаяк досі знаємо ледн коротенькї змістї еи з телеграфічної зїстєки.

Tagess. a. Mähr. доносить цікаву вїсть. Після сєи газети мав цїсар Франц Іосиф запросити цїсаря Вільгельма II на маневри, котрі об'їдуться в осєні в Чехав і на Мораві. Цїсар Вільгельм обїцав прийхати.

Велику сензацію зробило поступованє трїєтаньскон ради громадскон і взагалї всіх Італїанцїв в Трієстї підчас торжества сущєня австрійского корабля воєнного на воду. Рада громадска держалася зовсім з-далека від сего торжества і не брала навть участі в его устроєнї, а бурмістр Баццоні ледн що зволів в найважнїйшїй способі позвати насївших гостей. На численно прийхавших на сє торжество послб з ради державної не звертав ніхто уваги, а Італїанцї держалися від цїлого торжества так з-далека, що кождому мусїло впасти в очі, що они тихцем демонструють.

Король даньскій приймає підчас своєи гостини в Відні гр. Кальнокого на приватній аудїєнції.

Як вже звїстно именував царь дня 18 с. м. російского насїдника престолу кн. Николая членом государственного совїта і комитету министров. Того дня став насїдник престолу після законбв горожанских повновїтнм, бо скончав 21 рїзї житя. Рівночасно именував царь кн. Николая також фїялель-адъютантом. Першом именованю принасу російска праса велике значєнє. Само уродженє не надає ще після російских законбв насїдникови престолу права бути членом двоох найвысших властей законодавчих. Именованє сє не єсть отже самоу лїшь формальностєю. Именованєм сїм поставлено — як каже «Нов. Времє» — насїдника престолу в самї осєредок законодавчон и административнон дїяльности. То даєт єму можїсть познакомитися з цїлим механїзмом державнон управлєнї, з потребамн краю, і з державним дїлами на всіх полях і тим підготуватися бач до своєо будучого аваня. «Нов. Времє» підносїть ще і той факт, що бач часу, кола в Россїї установлено госуд. совїт і комитет министров, вступив першї раз тепер до сїх институтї насїдник престолу.

«Гражданин» доносить, що гр. Алексїй Ігнатїєв, ген.-губернатор всхіднон Сїбири, має бути именованїм помічником ми-

нистра дїл внутрїшних Дурново. Вїстїт зробила в Петербурзі дуже велику сензацію. До Corr. de l'Est доносїть знов з Петербурга, що Ігнатїєв має одержати таку саму власть, яку мав Дурново, коли був помічником министра дїл внутрїшних. Ген. Ігнатїєв єсть вже в дорозї до Петербурга і прибуде там в першїй половинї червня.

В честь короля Гумберта об'їлася вєра в Берлін величава парада войскова, а по парадї дано великій галевий обїд. Король Гумберт сидїв побіч цїсаревон, а коло него зараз сидїв цїсар. Цїсар був дуже веселий і по кілька разів трчався чаркою з Криспїм и Бисмарком, а коли бдак подано шампан, выголосив по нїмєцки слїдуючї тоат: «Войско мое гордє з того, що мало чєсть дефїлювати перед Вашим Величєством и заслужило собі на Ваше признанє. Памятаючї заєвгдї на приймтє, якого я дїзнав в Рамї, по за здоровлє В. Вел. и его хороброн арміи і підношу тоат, щобї ніколи не захиталася дружба з домом Савоя, котрого девиза: «Sempre avanti Savoia» довела до сполучєнї Італїи. Король Гумберт най живї!» По сїх словах загра ла музика имєт італїйскїй, а коли перєстала грати, выголосив знов кор. Гумберт по італїйскїй таї тоат: «Мїлим обїязком для мене єсть моя подорож до Берліна а слова, котрі тутт высказу, єсть відомом таїсєт всїх Італїанцїв. Нїмєччїна и Італїя єсть бач часу нх сполучєнї порукою європейского мїра, а мєе войско враз з хороброу армією, котроу великі прикметї мав я щастє перед хвилєю оцїнитї, сповантє бєз сумнїву свою задачу. По в здоровлє цїсаря, цїсаревон и их родичи и на благо повнон слави нїмєцкоу арміи и на добро нїмєцкоу держави!»

Обїд протягнувся цілу годину, а по обїдї зробила король и его сїмїт вїзиту кн. Бисмаркови. Вечером об'їлося галєвє предствєлєнє в оперї, на котрїм були цїсар, король Гумберт з сїмєм и кн. Гайрих.

Nordd. Allg. Ztg. повїтала короля Гумберта дуже сердєчними словами и каже, що интереси обох народбв вїжуть их тїсно з собою, а сєрця их бють так само прихильно для себе як сєрця их монархбв. Дїльше нагадує згада ла газета стрїчу короля Гумберта з Вільгельмом III в Сампїєрре д'Арена и каже, що Нїмєччїна будє заєвгдї згїдно поступати з Італїєю у всїх справах, що дотикають мїра, матерїального добра и духового розвою.

Pol. Nachr. кажуть, що кор. Гумберт своєю гостиноу в Берлін дав доказ своєи дружбї для цїсаря и своєи змаганї для удержаня мїра.

Клерикальне министерство в Бєльгїи а властво шеф его, президент мїнистрбв Бернерт попав в лїпку, котру безсовїстно и безсєтїдно наставляє на другїх на людей з найнизшоу класи, на робїтнїкбв. Процєс соціалїстбв в Монсє выказав, що цїлий рух соціалїстичний в 1837 р. выкликає таки самї президент мїнистрбв Бернерт. Рїч була така: На приєзз бєльгїйского правительства выхав був в маю 1887 р. соціалїст Пурбє и властвєтєл друкарї в Ля Лювїєр до Паржа, щоб там мавовити соціалїстичного агитатора Де-фиссо, абы той вертав назад до Бєльгїи и організував там страїк робїтнїкбв. Пурбє привїз навть з собою готовий вже мавїфєст, повний напастєй на короля и правїтєлєстно и завываючїй робїтнїкбв до революції. Дефиссо згодився на сєй мавїфєст и выбрався зараз до Монсє. Пурбє зателеграфував тогдї до директора бєльгїйского поліції Готїєра слїдуючї слова: Привїзжаю нїз о повночї, повїдомїть Бернерта. Скоро лїшь Пурбє прийхав до Бруксєлї, пбшов зараз до президента мїнистрбв и мав з ним довгу нараду; ухвалєно, щоб мавїфєст до робїтнїкбв, котрий уложив Пурбє а Дефиссо потвердїв, підписати именем Станїслав Тондєр. На другїй день появилос мавїфєст и выкликає в цїлїм краю велике занєпокоєнє, а президент мїнистрбв Бернерт удавав таке обурєнє, що выдав безпоровочно приказ вышукати и арештувати автора мавїфєста. Арештовано зараз двоох соціалїстбв Дефиссо и Крєвєра, поборвнїх о авторство, и держано вбїлка мїсєцїв в арештї а бдак зроблено нм процєс, але за-дїя браку доказбв треба их було увільнити. Обїєла розпочалося слїдство против тепер обжалованых соціалїстбв и тутт доперва выкрилася ціла справа. З Бернертом в порозумїю був також и мїнистер дїл внутрїшних, Волдєр. Найбблєше зашкодили правїтєлєству звазаня шефа поліції и скомпрометували найбблєше обох мїнистрбв. Яку цілї мали они, выкликає мїж робїтнїками рух революційний а бдак казати войску стрїляти на людей, котрих самї підбурвали, годї зрозумїти и сє справа досї ще не выясєна. Процєс ще не скінчєся, але вже тепер єсть рїч певна, що судї увільнить всїх обжалованых. Дїзна лїшь рїч, що оба скомпрометованї мїнистри все ще остають при своїм властві.

В процєс соціалїстбв в Монсє бдступив прокуратор бд головноу обжалованя т. є. за зраду держави, бо сказав, що в цїлїм сїй справї грає найбблєшу роль агент провокаційний Пурбє, котрий дїлав в порозумїю з поліцією.

В Крушєвацї, де має об'їтися торжєство 500-тих рїквїзїт бїтєв на Косовїм полі, будують бараки на 100.000 людей, бо

що намъ трапиться такій таланъ, що мы жити-мемо поручь изъ великими панами! Що за багатство, що за роскошь у тому дворцѣ! Якого тамъ срібла, золота, квітокъ, мармору! Побувъ я тамъ годину и наче ажъ поздоровшавъ, наче зазнавъ якогось невѣдомого щастя. Неначе душа моя була въ раю, въ небѣ, и закоштувала якогось лучшого жвтя. Поки живу, не забуду я сього дня. А князь! Що за добра, привѣтна людина! А його княгиня! Такъ мило, такъ просто обійшлася зъ нами, дарма, що велика панѣ. Вже й не молода, а якъ на нѣй усе лежить до ладу, яка рѣвна вѣ постать! Навѣтъ вона ще гарна.

— Яка-жъ вона гарна? — вѣдказала Ганя. — Мабуть ты на неи дивився гарними очима. Вона стара якъ грибъ.

— Одже-жъ ты, Ганю, мабуть дивилась на неи не гарними очима. Сказати правду, на тобѣ одежа лежить далеко не такъ гарно, якъ на нѣй, хочъ ты й красча одъ неи. Не сердься тѣльки на мене мое сердце.

— За що тутъ сердитись? До князѣвъ намъ далеко!

— А хто бъ не хотѣвъ бути одъ ихъ не далеко?

— Я бъ не хотѣла, — промовила Ганя, осмѣхаючись.

Замовкъ пѣсля сього Ясь, и не знати було, що вѣнъ думавъ.

И заживъ Ясь изъ Ганею въ добрѣ та щастѣ Высокѣ, просторѣ покоѣ були не пышнѣ тѣльки въ рѣвнѣ зъ княжими, а самѣ по собѣ були дуже гарнѣ! Въ першихъ, парадныхъ покояхъ стѣны блищали бѣлыми шпалерами зъ срібными квітками. Ганинѣ свѣтлицѣ були обсыпанѣ по стѣнахъ и по завѣсахъ чудовыми букетами

трояндъ, нѣбы свѣжо нарваныхъ у саду. Скрѣзь по свѣтлицяхъ простяглася довга стежка дорогого килима, закиданого оберемками лилей, фіялокъ, рожъ, якъ на грядкахъ. Пѣдъ окомъ Украинки-хазайки все заблыщало, залыснѣло, засмѣялося зъ усѣхъ бокѣвъ весело й привѣтно. И неразъ Ганя, сидячи на мягкому креслѣ, задивлялася на хорошій покоѣ. А Ясь, заклавши руки за спину, закинувши гордо голову, спустивши вѣка на очѣ, тихою ступою похажавъ по покояхъ. По одній поставѣ тѣла, по одному лицу можна було бачити неоднаковый впливъ несподѣванои змѣны житя на двѣ натуры зъ неоднаковыми задатками.

Одного разу зъ кухнѣ влетѣла до покоѣвъ привезена зъ Нестеринець наймичка и почала розпытувати Ганю про якусь куховарську справу, держачи чималый горщокъ у рукахъ. Наймичка весело й голосно щебетала до Ганѣ, якъ було колись и въ Нестеринцяхъ. Голосна луна одъ тѣ мовы розлягалася по свѣтлицяхъ и вразила Ясеве ухо. Вѣнь почервонѣвъ увесь.

— Вѣнь у кухню! — крикнувъ вѣнь на наймичку. Наймичка злякалася и выпустила зъ переляку великій горщокъ изъ рукъ. Горщокъ безневинно тѣпнувъ на паркетный помѣсть и розлетѣвся на шматочки.

Въ-перве зъ роду заблыскотѣли якось чудно Ясєвѣ очѣ.

— Вѣнь у кухню! — крикнувъ вѣнь у друге. Наймичка, привычаєна въ Нестеринцяхъ завжди приходити вранцѣ до панѣ, розпытувати про обѣдъ, про страву, невымовно здивувалася, и, нѣ жива, нѣ мертва, тихенько потягла до кухнѣ, зрозумѣвши свою нову провину, нечувану и невидану въ Нестеринцяхъ.

— Ганю! — промовивъ Ясь заразъ утихомирившись, — пора намъ знати своє мѣсце межъ людьми,

а слугамъ — свою честь. Тутъ тобѣ не Нестеринцѣ! Се Камяне, а ты управительша и панѣ. Нехай наймички не смѣють зъ тобою оттакъ балакати и сюды въ по-коѣ ходити, швѣндяти тутъ зъ горшками. Прибѣгла, на-гѣркала, налепетала, якъ у корчмѣ! И страху немає у подлого народу! Тай ты, Ганю, не дуже балакай зъ робѣтницями та наймичками! Найшла гарну кумпанію! Треба, серце, знати свою честь, шанувати себе, то й тебе люде шанувати-мутъ.

— А хіба-жъ мене люде не шанують? — промовила Ганя. — А хіба-жъ тобѣ въ вѣчи не хвалили мене нестеринськѣ люде?

— Стыдалась бы ты, Ганю! Якѣ-жъ люде мужики!... Шанувати-мутъ мужики, — то паны не шанувати-мутъ. Годѣ намъ зъ мужиками куматись! Зъ насъ люде смѣються... люде красчѣ... Розумѣешь Ганю?

— А попереду-жъ не смѣялись. И Хоцѣнськѣй бачивъ, якъ я балакала зъ наймичками, якъ я сама часомъ и обѣдъ варила, та й не смѣявся.

— То було попереду, — одказавъ Ясь.

Задумалась Ганя, сидячи въ креслѣ, задумався Ясь, ходячи по покояхъ. Зъ тѣ думки не сходило Ясєе лице, гнѣвне, люте; зъ думки Яся не виходивъ видъ смирної, тихої Ганѣ, балакаючої зъ наймичками, якъ зъ рѣдними сестрами. Та вѣчого не показалося далѣ межъ ними досадного. На хвилинку тѣльки у серце Ганѣ зазырнуло якесь недобре вѣщування, та й зновъ окрыла його веселѣсть. Бо про що тутъ було журитись у тому раѣ? Не разъ и не два молодѣ гостѣ, всѣ хороше повбиранѣ, вилися роємъ по блискучихъ свѣтлицяхъ, по дорогахъ килимахъ. Кругомъ молодої хазяйки розлягались веселѣ смѣхи й жарты, сяли щасливѣ лица, блищали яснѣ очѣ. Не разъ и не два музики розливали чу-

дові гармоніѣ по покояхъ, облитыхъ свѣтломъ канделябръ, и выклика́ли до танцѣвъ невгамовані роѣ панянокъ легенькихъ, летючихъ якъ бжолки, паничѣвъ жва-выхъ якъ метелики. И часто Ганя зъ Ясемъ при зоряхъ верталася до дому зъ гостей на баскихъ коняхъ въ хорошому фаetonѣ. Думки її навѣть не досягали такого щастя.

— Тѣшся моя мила! — було каже Ясь. — Мы дбждались щастя. Проси, чого душа твоя забажає. Все тобѣ буде! — И залысѣло на столахъ срібло та золото, зацвили на Ганѣ дорогі квітки та суки. Сама Ганя розпышнїлась, якъ та троянда повна. Несподївана роскбшь, безклопѣтя и спокбї заколыхали її якъ малу дитину, надали спокбї рисамъ лица чистого, блого якъ мармуръ. А тї загорїлї колись руки зновъ побїлїли, збїшли, якъ на дрбжахъ, пухкї и кругленькї, якъ у її батька. Одна її душа зосталась, яка й була, — така-жъ добра, тиха, до всѣхъ привѣтна.

— Знаєшь, Ганю, яка въ тобѣ недостача? — говоривъ неразъ Ясь, сидячи коло неї въ вѣчерѣ.

— А скажи, чоловіче мбї, яка въ минѣ недостача? — пытала вона його, жартуючи.

— Въ тобѣ нема вї крышки гордості. Для панї то велика недостача! Панї повинна бути горда, поважна, а коли не горда, то бодай повинна знати, хто їй рбнїя, а хто їй нї! Якось ты до всѣхъ однаково привѣтна, и до великого пана, и до писаря, и до наймишки. Чи вже-жъ тобѣ великїй панъ и драненькїй писарець усе одно? До однихъ треба бути звичайно уштивимъ, а до другихъ такъ собѣ... и щобъ люде зъ боку постерегали тее. А ты якъ говоришь, такъ говоришь зо вѣмā однаково! Гордбсть — то ознака розумнїя своєї честі. Гордбсть то прикмета й краса аристократіи.

Ясь підвисивъ голосъ и замовкъ. Вѣнъ пригадувавъ слова свого вчителя Хоцѣнського, якъ школяръ пригадує вивчену лекцію.

— И батько мѣй не бувъ гордый, и мати моя не була горда, не буду й я горда. И не люблю я навѣть людей гордыхъ, що до нихъ анѣ приступу! — одказала Ганя.

И не разъ заступалася Ганя за безвинныхъ людей, за писарѣвъ, не разъ було, жартуючи, посылала його до людей, що ждали по пѣвдня, сидячи безъ шапокъ у ганку, якъ звичайно буває въ Ляхѣвъ. Якъ добрый геній, Ганя придержувала шкодливый ляхѣвскій впливъ Хоцѣнського. По любовѣ и доброй згодѣ межъ ними, Ганя завше потрапляла до своєї цѣли.

Мати зъ сестрами частенько одвѣдувала Ганю. Не забувавъ дѣтей и о. Федѣръ. Ганя дарувала бѣднымъ сестрамъ гостинцѣ, давала имъ свои дорогіе недоношеніе сукнѣ. Не разъ самъ Ясь купувавъ своимъ зовицямъ стрѣчки та квѣтки, до котрыхъ всѣ дѣвчата дуже ласѣ. Часто Ганя брала до себе на кѣлька мѣсяцѣвъ сестеръ. Довго й довго дочки о. Федора згадували про тѣ веселіе балы, де имъ доводилось вытанцьовувати зъ молодцями-паничами зручѣйшими й красчыми одъ богословѣвъ.

Разъ зимою, якось при обѣдѣ згадавъ Ясь, що не зробивъ визита одному економови, якомусь Лемѣшковському, про котораго йому усе нагадувавъ Хоцѣнскій, й не такъ про його, якъ про його семью.

— И кѣлька разѣвъ я бувъ коло тѣя економѣ, та й не заѣхавъ. Воно тута й недалеко, у Тхорѣвцѣ, буде мабутъ верстовъ зъ сѣмъ або зъ вѣсѣмъ. Економѣя бѣдна. Мабуть тамъ живе якийсь куденькій Ляшокъ. Страхъ не хочеться ѣхати до його!

— Не забувай, Ясю, що й мы недавно були бѣднѣй. Поѣдь же, поѣдь, не лѣнуйся! — прохала Ганя.

— Бѣда минѣ зъ тобою! Що минѣ гѣрке, тобѣ солодке. Поѣду, поѣду, тѣльки цыть!

И поѣхавъ вѣнь одного дня зрана.

Економія стояла середъ невеличкого, бѣдного села, належачого до якогось небагатого дѣдича. Бѣдность оселѣ неприемно вразила Ясевѣ очѣ, нагадуючи йому попереднѣе житя въ Нестеранцяхъ. Хата зъ ганкомъ похилилась на обыдва боки, наче переломившись по половинѣ якъ-разъ на серединѣ. Старый ганокъ розхиливъ свои стовпы внизу, неначе розставивъ одѣ старости ноги, щобъ лучше встояти. На старыхъ обѣдраныхъ повѣткахъ свѣтилися кроквы, наче сухѣ ребра. Вѣкна зъ темными старыми шибками здавалися темными очима слѣпця, що лѣнає зъ-за тыну страшными бѣльмами. По двору валялися купы неприбраного гною, бѣгали собаки, никали худѣ шкапы. Голоднѣ коровы смыкали стрѣху. Одинѣ садокъ старый и густыи розрѣсся кругомъ хаты, станѣ, повѣтокъ, повтыкавши гиля пѣдъ обѣдрану покрѣвлю.

Межъ двома стовпами, до котрыхъ давно колись були, знать, причепляни ворота, вбѣгли баскѣ конѣ Яся, и якъ змѣѣ, полинули по-пѣдъ повѣтками.

Лихѣ, худѣ собаки опали санки и смыкали Яся за ведмедячѣй комѣрѣ. Бѣднота, пустыня, голоднѣ, дикѣ собаки — все те такъ вразило Яся, що вѣнь трохи не гукнувъ до погонича: „Вертайся назадъ кѣньми!“ Одначе було вже не можна вернутися. Ясѣ мусѣвъ недбайливо ступити въ ганокъ. Тѣльки вѣнь ступивъ у ганокъ, зъ-вѣдѣля на вѣѣ чотыри боки, покинувши просо та гречку, шарахнули кури, гуси, индикы, качкы, голубы, горобѣѣ, навѣѣ поросята. Пѣвень кинулся йому въ ли-

це, поросята та индики — поточились підъ ноги. Все те кричало, верещало, киркало, кудакало, покидаючи пашню и втѣкаючи, кудцю було можна втѣкти. А позадъ Яся завзятый Сърко вцепився зубами шубы и немилосердно тягавъ на всѣ боки несчастного ведмедя, тільки шматя летѣло, тымъ часомъ якъ иншій обступили погонича, що хвиєькавъ на ихъ батогомъ. Прорвавшись черезъ таку орду, невидану навѣтъ у свого тестя о. Федора, Ясь на силу одчинивъ сѣнешній дверѣ и сховався за ними одъ собакъ, що были якъ скажені и грызли одъ злости дверѣ. Ясь прожогомъ одчинивъ тѣ дверѣ въ хату, котрѣ були саме проти сѣнешныхъ дверей, и влетѣвъ у хату, якъ той заяць, тѣкаючій одъ череды хортѣвъ. А тамъ у хатѣ зновъ шарахнуло одъ його усе живе, вже не кудкудакаючи, але кричучи: „Охъ! ахъ! ой! ай! ай! *Бзусъ! Марія!*“ По хатѣ, якъ густый снѣгъ, лѣтало гусяче пѣря та пухъ, и залѣпило Ясеви очѣ.

Отуманенный, вѣнъ стоявъ середъ хаты и не знавъ що робити. Нова сцена въ хатѣ здалася йому тільки протягомъ першой. Ажъ ось крѣзь лѣтаюче пѣря примѣтивъ передъ собою чотырьохъ маленькихъ хлопчикѣвъ, знать, хазяйськихъ сынокѣвъ, що сидѣли надъ горшками, повными гусячого пѣря. Тодѣ тільки вѣнъ догадався, що сполохавъ економьску семью, котра вкупѣ зъ наймичками и малыми дѣтьми дерла пѣря, якъ бував зимною порою.

Наймичка показала Ясеви другій дверѣ изъ сѣней у право въ залю. Перша хата Лемѣшковського, свою бѣдность, нагадала Ясеви його попереднѣе житя.

Довго ходивъ Ясь по хатѣ, оглядаючи стареньку и простеньку мебѣль, дешевенькѣй картинки на паперѣ, польскѣй образки ченстоховської Богородицѣ та Исуса

зъ баранкомъ. Нѣхто не выходивъ до його. Вже Середнєскій скучавъ, позѣхавъ, сѣдавъ и встававъ и зновъ сѣдавъ. За стѣною въ другій хатинѣ було тихо. Тільки дитина маленькими нѣжками прибігла до дверей и высунула зъ-за дверей трохи не всю головку, въ певнѣй надѣѣ, що гѣсть тѣ не бачить. Коли одчинились бокові дверѣ. Въ залю вступивъ хазяинъ Лемѣшковскій, чоловікъ високій, повный, плечистый, зъ довгимъ чорнымъ, роскошнымъ волосомъ на головѣ, зъ чорнымъ вусомъ, зъ чорними великими очима. Якъ саме його прѣзвище, такъ и постать обявляли його натуру зовсѣмъ не польську, а щиро українську. Одначе Лемѣшковскій звавъ себе — бодай при жѣнцѣ й дѣтяхъ — Полякомъ и въ своїй семьѣ говоривъ по польський.

Лѣнивою ходою підступивъ вѣнъ до Яся и привитався зъ нимъ. Вся його постать, цѣлый обвѣдъ повного, кругловатого лица, м'який повні губы, ласкавий поглядъ великихъ очей, тихій, симпатично м'який голосъ, — все те виявляло зразу його м'яку натуру, ласкавѣсть душѣ, не вважаючи навѣть на те, що роскошний, шерсткій, якъ дрѣтъ, волосъ мовъ грива у лева, и велика будѣвля тѣла натякали на захований десь глибоко твердый характеръ и здорову енергію.

Посѣдали вони на канапѣ и почали звичайну визиту розмову, нѣкому не потрібну, нѣкого не займаючи. Пѣсля першого слова заразъ позѣхнувъ хазяинъ а потѣмъ — и гѣсть. Ще кѣлька слѣвъ було промовлено, и розмова перервалася. Ясь зъ-высока поглядавъ на Лемѣшковського и думавъ: „И чого мене занесла лѣха година до сього Лемѣшковського сонного, вбогого, зъ головою и одежою въ гусячому пуху?“ А въ хазяина вертѣлася така жь сама думка: „И яка чортяка принесла сього пана Середнєського, багача, управителя,

въ мою бѣдну хату? И чого йому треба одъ мене? И на вощо я йому здався? Се вона! се жѣнка зати-гла його!“

Обыдва вони сидѣли й мовчали безъ сороба, давши смѣливо волю своимъ думкамъ. Хазяинъ въ ряды-годы промовлявъ слѣвце, а Ясь ще зъ бѣльшою неохотою одвѣтувавъ йому, иначе не смѣвъ прощатись, сподѣваючись виходу семьѣ, про котру йому торочивъ Хоцѣвскій.

Довго вони сидѣли й мовчали. Рѣвне стуканя маятника коло годинника, тепло въ хатѣ, тишина навкруги — все те наводило непереможну дрѣмоту, тѣльки не на Яся, а на Лемѣшковського, ще й надто, що вѣнь недѣвнечко, раннимъ простацькимъ звичаємъ, пообѣдавъ и тѣльки що хотѣвъ лягти спочити, ажъ тутъ принесло пана въ ведмедяхъ! Заспокоєне лице Лемѣшковського трохи поблѣдло и выявляло для цѣкавого ока якусь пережиту й перебуту скорботу, якесть горе. Та не Ясеви було читати тее. Вѣнь зъ огидою запримѣтивъ сонный поглядъ хазяина, иначе сидѣвъ и дожидався, оглядаючи черезъ вѣкно пару своихъ баскихъ коней, буючихъ копытами снѣгъ пѣдъ собою.

Коли се зразу, неначе вѣтромъ, одчинились обыдвѣ половинки дверей. Въ залю вступила зъ повагою тихою ходою й трохи по театральному панѣ Лемѣшковська, и пышнымъ поклономъ привитала Яся, що схопився до неѣ вазустрѣчь. Заразъ за нею всунулась, якъ возомъ вѣѣхала, середнихъ лѣтъ дама зъ лицемъ незвычайно чуднымъ и нехорошимъ. Лемѣшковська назвала ѣѣ гувернанткою своихъ дѣтей — панною Теодозею.

Нѣ шелестѣня шовковыхъ довгихъ суконъ, нѣ слова привитаня не розбудили Лемѣшковського. Вѣнь собѣ дививсь наче крѣзь сонъ на сю сцену мовчки и неру-

шимо. Лице панѣ Лемѣшковської спахнуло подумямъ вѣдѣ сорома, що вѣ чоловікѣ не знає свои ролѣ. Та вона заразъ поправилась и повела таку розмову:

— Вчора мали мы хорошу компанію въ себе, не спали цѣлу нѣчь и дуже потемнѣли, забавляючись.

Лемѣшковська говорила по польскій, бо була Полька.

Швидко потѣмъ одлетѣла одна половинка дверей, и въ неи влетѣла въ куценькѣй сукнѣ старша дочка Лемѣшковського, легенька, жвава якъ пташка. Вона смѣливо присѣла середъ хаты до Середѣнського, пурхнула до матерѣ и причепилась за вѣ синію на кѣнчику стѣльця, якъ часомъ пташка чепляється нѣжками на тоненькѣй висячѣй гилляцѣ. Незвычайна схожість дочки зъ матерю дуже вразила Яся. Здавалось, то були двѣ рѣднѣ сестры, а не мати зъ дочкою. Однаковѣ лобы бѣлы и чистѣ, якъ мрамуръ, однаковѣ носы тоненькѣ, рѣвнѣ, зъ прозорыми рожевими нѣздрыми, однаковѣ губы повнѣ и свѣжѣ, однаковѣ цвѣтъ лица сѣвговѣй бѣлы. Тѣльки мати мала великѣ, щиро-польскѣ, сѣрѣ очѣ, нагадуючѣ каламутну воду або просте скло припале порохомъ. Яка бѣ нѣ була въ Польки краса, вѣ бракуе одного — темныхъ або синихъ очей. Карѣ жѣ очѣ коли й бувають у котори, то не зъ рѣднои расы, се украинська позычка. Отсе-жѣ дочка Лемѣшковської мала очѣ батькѣвскѣ, великѣ, карѣ, блискучѣ, на чистыхъ гарно вырѣзанныхъ бѣлкахъ.

Панна Теодозя хоча була найкрасче прибрана въ шовкову сукню, та неприемно разила очѣ своимъ чуднымъ лицемъ. Треба було довго привыкати до його, щобъ освоѣтись. Ясѣ трохи не пересѣвъ на другѣй стѣлець. Тѣльки чуть шанѣбы людськихъ звываѣвъ вдержало його на мѣсци. А вона такъ и впиалась у його своими очима, сѣрыми-жовтоватыми, совиными. Все вѣ

лице складалося зъ одного носа. Дивилась вона прямо на Яся, а вѣнъ бачивъ передъ собою одинъ тѣльки нѣсъ. Повертала вона голову на бѣкъ — вѣнъ и знову бачивъ тѣльки нѣсъ. Изъ маленького, якъ у кошеніти, лобка выступавъ фѣ нѣсъ, неначе погнавшись навздогѣнцѣ за якимись ласыми пахощами и геть випередивъ малѣсѣнького пѣдборѣдочка, що зовсѣмъ не було й видко, якъ вона нагинала голову трошки внизъ. Не дурно-жь вся околиця звала фѣ *губеръ-носомъ*.

Лемѣшковеска кокетно оберлась лѣктемъ на вышитую подушку, закурила папиреску. Теодозя вырѣвнялася и бадѣбрилась наче на смотру. Маленька панночка вертѣлась та обсмькувалась, якъ пташка, а Лемѣшковескій на силу моргавъ сонными очима, що злипались якъ на то-тежь, наче карюкомъ примазані.

Хазяйка спытала въ Середѣньського, чи сподобався йому сей край, а далѣ разомъ зъ Теодозею повела розмову про Варшаву, про Петербургъ. Прикинуто було кѣлька слѣвъ навѣтъ про Парижъ и французскіи моды.

— Ахъ, мѣи пане! — крикнула тоненькимъ, тѣльки не природнымъ голосомъ Теодозя, — коли бъ хто вѣдавъ мою тугу по нашѣи милѣи Варшавѣ! Що то за милый край, що тамъ за люде! Ахъ, ахъ! що тамъ за веселѣсть! Тамъ люде навѣтъ не вѣдають нудьги. Цѣлый день бѣготня, стукотня. Та все те повбيرانо по найновѣйшѣи модѣ. Чи вѣришь пане? — хибѣ тѣльки въ Парижѣ можна знайти громаду веселу, забавну, маючу тѣльки смаку въ убранѣ, въ манѣрахъ. Одинъ мѣи знакомый князь у Варшавѣ казавъ минѣ, що Варшава навѣтъ красча Парижа, тѣльки що про Варшаву мало знаютъ. Ой *Матко Боска!* При однѣмъ згадуваню минѣ стае весело въ сѣльськѣи тишѣ. Я тѣльки й живу згадуванямъ... Охъ!

— А чомъ же вы тамъ не zostались, въ вашѣмъ Парижѣ, та приѣхали въ нашу Тхорѣвку? — спытавъ Лемѣшковскій.

Жѣнка кинула на його неласкавымъ окомъ. Вона все сердилась, що вѣнъ своєю простотою завдававъ брехню Теодозѣ, якъ вона починала прославляти Варшаву. Лемѣшковскій замовкъ.

— А тымъ прибула сюды, що невѣдомый голосъ долѣ велѣвъ минѣ сюды ѣхати, — промовила Теодозя, тяжко зѣтхнувши, и схилила голову, закрываючи носомъ усе пѣдборѣдя.

— Чи выѣзджасъ ваша жовна, чи не скучасъ? — спытала хазяйка.

— Мало маємо знакомыхъ. Була вона кѣлька разъ у княгинѣ, — промовивъ Ясь.

— Що за хороша женщина княгиня! Що за добра, янгольська душа! Яка вона привѣтна! — промовила хазяйка, наче вона зъ княгинею вкупи зросла и вѣкъ жила.

— Такихъ дамъ тѣльки въ Варшавѣ можна знайти, такихъ милыхъ, ласкавыхъ, хоча й належачихъ до высшего стану, — додала Теодозя. — Остатній балъ княгинѣ зрѣвняється зъ балами нашихъ лучшихъ варшавськихъ аристократѣвъ, — промовила Теодозя, наче вона и справдѣ гуляла на тыхъ балахъ.

— Чи не чули вы оркестра нашего князя? — спытала хазяйка. — Варто послухати! Хочъ тутъ и село и дичина, але въ насъ можна почути найлучшихъ италійськихъ и нѣмецкихъ артистѣвъ — и Бетговена, и Россинього, и Беллинього. Якъ чудово недавно гравъ оркестръ Травіату й Норму!

Такъ вертѣлася розмова коло матерій високихъ, поважныхъ, дуже не гармонюющихъ зъ бѣдною, драмною обстановою старои економської хаты.

Ясь підвівся и почавъ прощатись. Дамы заворушились и просили навѣдуватись до ихъ запросто въ ихъ сѣльську пустыню. Лемѣшковскій не просивъ, и слова не промовивъ.

Двѣ наймички зъ коромеслами одганяли собакъ. Ясь підъ обороною коромеселъ вийшовъ зъ ганку и сѣвъ на санки. Лемѣшковскій мовчки поклонився до його. Зъ усѣхъ чотырьохъ вѣконъ виглядало на двѣрть кѣльканайцять головъ, и великихъ и маленькихъ, котрѣ попритулювали лобы до шибокъ, щобъ подивитись на багатого гостя, на коней, на погоняча.

Черезъ кѣлька годинъ при обѣдѣ Ганя розпитувала Яся про його недавній визитъ, про новыхъ знакомыхъ, а Ясь регочучись розказувавъ їй про економію, хазяинѣвъ.

— Не смѣйся Ясю, зъ бѣдныхъ людей, не цурайся ихъ! Згадай, що мы були недавно бѣднѣ. Коли ты не хочешъ знатися зъ ними, то я сама поѣду до ихъ и запрошу до себе.

— Поѣдь Ганю, то побачишь, якъ Лемѣшковскій спати-ме при гостяхъ у залѣ.

— Годѣ тобѣ на бѣдного выдумувати! — одказала Ганя.

— Лемѣшковська нѣгде правды дѣти, гарна дама, тѣльки вже дуже багато говорить про высокѣ речи.. А дѣти деруть самѣ пѣря! Та певно й сама панѣ зъ панночкою дерли пѣря, якъ я приѣхавъ. Мѣркую, що й Лемѣшковському загадує жѣнка пѣря дерти. Не подякую я Хоцѣнському за таку рекомендацію!

— А я поѣду до ихъ, коли на те пішло! — зновъ одказала Ганя.

— Ъдь, про мене! тѣльки бери двоухъ козакѣвъ-гайовыхъ зъ рушницями, щобъ обороняли тебе въ тому звѣринцѣ. Подивись лишъ, що сталося зъ моими ведмедями!

VI.

Озырнемось теперь на Лемѣшковського рѣдѣ, зѣ-вѣд-кѣля вѣнѣ узявся.

За пануваня царя Миколая I-го на Заходнѣй Укра-инѣ въ одному повѣтовому мѣстѣ живѣ мѣщанинѣ Ле-мѣшка. Межѣ бѣдными невеличкими мѣщанськими ха-тами выносила ся покрѣвля його чималон хаты зѣ бѣлы-ми цегляными вѣводами. Чималѣ вѣкна й дверѣ, вѣкон-ницѣ помальованѣ зеленою фарбою, ганокѣ коло две-рей — все те дуже одрѣзняло Лемѣщину хату одѣ дру-гихѣ. На цѣле мѣсто не було такого роскошного садка, такихѣ высокихѣ вербѣ на левадѣ, такой густой дерезы на окѣпѣ, свѣдкови давньої заможности Лемѣшокѣ. На цѣле мѣсто у мѣщанѣ не було такой чистон, просторон свѣтлицѣ зѣ кѣмнатою, великихѣ новыхѣ образѣвъ на всѣ стѣны, картинѣ на паперѣ, мѣцныхѣ дубовыхѣ сто-лѣвъ, добрящихѣ лавокѣ. Уся оселя стояла, якѣ звы-чайно стоять мѣщанськѣ хаты, далеко одѣ жидѣвського базару, надѣ рѣчкою, на высоченькѣмѣ пригорку. Зѣ го-ры до берега простягся старѣй, здоровѣй садокѣ, зеле-на левада та зеленѣй вербы коло криницѣ на самѣмѣ низу. Зѣ огорода видко було недалечко водяный млынѣ Лемѣщинѣ, зѣ чотырма колесами, зѣ густымѣ заѣздомѣ возѣвъ, закладеныхѣ мѣшками, зѣ гуртомѣ людей засто-юющихѣ черги.

Лемѣшка звався въ мѣстѣ багачемѣ... Рѣдка за-

можнѣсть межъ мѣщанами Заходньої Украйны, въ границахъ пануваня шляхетсько-жидѣвскои Польщѣ, такъ шкодливои для мѣсцьового народу — наводила людей на здогадъ, що Лемѣшка накладе зъ чортами, що Лемѣшка знайшовъ грошѣ. Зъ тяжкимъ натискомъ зумѣвъ Лемѣшка пропхатись межъ жидами и шляхтою до своего талану. Одначе протисся — не крамарствомъ, а бѣльше промыслами. Лемѣшка выпасувавъ на степахъ товаръ до рѣзаницъ, а Лемѣщика закупувала садки, пильнувала тамъ цѣле лѣто, и высылала пѣдводы зъ овощами въ степовѣ мѣста на продажъ.

Одного ясного лѣтнього вечера сидѣвъ Лемѣшка зъ жѣнкою въ ганку. Сива смушева шапка зѣхала йому на потылицю и одкрыла його високе и широке чоло, чорный, побѣляный сивиною якъ сѣрѣбломъ волосъ, густѣ бровы. Синій жупанъ розстебнувся и черезъ пазуху выглядали пасма чорного волосу на його мужнихъ мѣцныхъ грудяхъ. Його повне, колись гарне лице поверталося разомъ зъ поглядомъ карыхъ очей, оглѣдующихъ свое добро. Лемѣщика въ шовковѣй юпцѣ и шовковѣй хустцѣ на головѣ, стара але кремезна жѣнщина, сидѣла проти його и вела зъ нимъ розмову. Якъ той старозавѣтній Захарія зъ Елисаветою, вони вѣѣшались однимъ живымъ сыномъ Якимцьомъ, котрый бѣгавъ зъ чужими хлопцями коло млына.

— Добрá въ насъ, хвалити Бога, чимало и грошей довольѣ. А Якимцьо вже пѣдростае, — промовивъ Лемѣшка. — Чи не оддати намъ його въ школу? Вѣзьму ще отсе лѣто його зъ собою на степы, а Бѣгъ-дасть, дѣждемо осени — одвезу въ школу. Нехай вчѣтьсѣ, може зъ його якѣсь бѣльшій люде выйдуть, нѣжъ мы, стара, зъ тобою. Слава Богу, вчѣти е за вѣщо!

— То й оддаймо, — промовила стара. — Я бѣ хо-

тѣла, щобъ нашъ Якимко бувъ священникомъ. Оддаймо його въ духовнѣй школы. Може доживемо, побачимо його въ ризахъ у церквѣ, коло Божого престолу, на службѣ Божій! Мати Божа! здається-бъ вмерла одъ радости, якъ бы побачила його въ ризахъ! А якъ помremo, хто-жъ лучше за насъ старыхъ молити-меться Богу, якъ не сынъ-священникъ?

— Добре дѣло й то! Але минѣ хотѣлось, щобъ вчився тай zostався на господарствѣ. Мы жъ и невчений, и маємо хлѣбъ-сѣль. Нехай бы вѣнъ бувъ добрымъ хазяйномъ, якъ я зъ тобою; нехай бы вѣнъ ишовъ батьковою стежкою. А то якъ вѣнъ одѣрветься одъ старої господы, то пѣде марно наша праця! Въ нашѣй оселѣ будуть жити чужѣй люде. Наше добро перейде въ чужѣй руки. Хтось чужѣй буде ѣсти тѣ овощѣ, що мы садили своими руками. Оддаймо його лучше въ свѣтскѣй школы.

Тодѣшними часами мѣщанськихъ и мужичихъ дѣтей не приймали въ гимназіи. Тодѣ на нашѣй Украинѣ тѣльки одинъ дворяне, — то-бъ то одна польська шляхта мала право просвѣты въ школахъ и прямуваня до вышого уряду. Середній и низчій станъ не мавъ права вчитись далѣ казенной мѣры. Одному тѣльки духовенству була вольна трохи дорога. Украинскій народъ мусѣвъ на вѣки zostаватись въ матеряльнѣй и розумовѣй неволѣ.

Незабаромъ прибѣгъ до ганку и Якимко, засапаний, гарячій, червоный и притуливъ гарячу головку до матерѣ.

Недавня розмова зъ чоловѣкомъ вже навела на Лемишыху смутну думку розетаня зъ своимъ дитямъ. Вона прибѣльшила свою ласку: въ-двое ласкавѣйше тѣ рука гладяла сынову головку, въ-двое нѣжнѣйше дивилась вона на його запалене, червоне личко.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Литературний додаток „Вибіркові найзнаменитіші повісті“ виходить вівторок, і в вівторок і п'ятницю на чергову разі з „Діло“.

Предплати і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Людвіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppell I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті в Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

з Австрії: за Галичину: на цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламні поштові листи від порта.

Подорожні квитки 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. за один стрічок печаткою, в рубр. „Надслано“ по 20 кр. а в.

Подати числяться по 10 кр. за стрічку.

Панська бляга.

Перед нами лежить брошура о 40 сторонах, маюча напис: „Справозданье круга селянских послѣдов о дѣяльности Сойму краевому, подъятой подчасъ шѣстохъ сесій V. періоду того-жъ Сойму (1883—1889) въ справкахъ, относящихся передовѣсь до нашихъ селян.“ Ва той брошурѣ розказано о т. зв. кружку селянскихъ послѣдов соймовыхъ, якъ бнъ повставъ, що робивъ и що доброго вдѣлявъ для народу. Она написана очевидно въ той цѣли, щобъ бувшу репрезентацію краю, а именно селянскихъ послѣдов, выбранихъ переважно зъ „єрархій сполечна“, представити въ якъ найдѣшнѣмъ свѣтлѣ и захохотати виборцѣвъ селеской куріи, щобъ зновъ заступництво своихъ интересовъ повѣрили тымъ самимъ або такимъ самимъ людямъ.

„Кружокъ селянскихъ послѣдов“ заложений бувъ заразъ на початку послѣдньої каденції соймової. Всѣ послы селянскі мали сходиться на нарады надъ нуждою и потребамъ селянъ, мали собі взаимно подавати бажання и жагання, высказані ихъ виборцѣми, и заставлялись, якъ тѣ бажання и жагання сповнити. Инициативу до заложеня того кружка подѣвъ гр. Людвигъ Воданцкій, тепершній губерняторъ Левдербанку, который ще 1877 р., будучи маршалкомъ краевымъ, при отвореніи нового сойму, въ котромъ першій разъ послѣдов-селянъ майже зовсѣмъ не було, высказавъ слова: що вибраний довѣрѣмъ хлопѣвъ паны будуть справы хлопскі ширѣ заступати, якъ коли-бъ хлопы самі ихъ заступали. Той дбало сти о добро хлопѣвъ рѣвною дбалостю було, зновъ на початку нового сойму, заложенне „кружка селянскихъ послѣдов“. Предсѣдатель того кружка бувъ гр. Поляновскій, заступникомъ предсѣдателя гр. Артуръ Потоцкій.

Очевидно, що кожый чоловікъ въ свѣтѣ заложенне того кружка заразъ зъ горы мусѣвъ уважати за чисту блягу. Якъ бы „єрархія сполечна“ дбала о добро хлопѣвъ, то окупувала бы се въ широкіймъ житію, до чого має неустанну майже нагоду, оказувала-бъ ухвалюваннємъ користныхъ для селянъ законѣвъ и оказувала-бъ такожъ въ той способѣ, що дала-бъ хлопамъ выбирати собі тыхъ заступницѣвъ, котрыхъ тѣ бажали и потребу-ють. Але-жъ звѣстно, интересы панѣвъ, властителейъ большихъ посѣлостей, а интересы хлопѣвъ, властителейъ меншихъ посѣлостей, дуже часто суть собі таки прямо противні. Тільки-жъ бляга йшла такъ далеко, що „кружокъ селянскихъ послѣдов“ не тільки нічого доброго для селянъ не робивъ, але взагалѣ майже нічого не робивъ. О скільки знаємо, кождого року разъ тільки сходився, и то де-якъ при кінці сесій, пару годинъ побалакавъ собі, а потімъ выдавъ шумну похвалу собі въ формѣ брошури, подаючи справозданне своєї тогорочної дѣяльности. Сего-жъ року, по скѣченню сойму, выдано вже справозданне за цѣли минувшій шѣсть лѣтъ, и то щось въ двѣдцять тысячъ примѣрниківъ въ польскій и рускій мовѣ, щобъ кожый селянскій посолъ мѣгъ собі взяти подостаткомъ до розданя по всѣхъ громадахъ въ своїхъ повѣтѣ. До того-жъ брошуру ту, за стараннємъ п. Поляновского, выдѣлъ краевій выдавъ накладомъ фонду кравого, за грошѣ, складаній цѣлымъ народомъ; отже народъ мусить еще й запла-тити за те, щобъ ему бляговано.

Брошуру характеризують вже достаточной отей слова, тамъ помѣщеній въ ній на 3 той стор.: „Въ жаждній соймовѣй каденції селяне своими выборами не оказали такъ великого довѣрія кругамъ, занимающимъ выше бѣ-ныхъ сусѣльные становяще, якъ тоє сталося передъ шѣстома роками.“

Щобъ-жъ выказати, що то довѣріє було зовсѣмъ оправдане, вычислено въ брошурѣ дуже докладно всѣ и найдрѣбнѣйші ухвалы соймовѣй и внесенія, относящійся хоть въ части до справъ селянскихъ и маломѣщанскихъ, при чомъ старанно замѣчено, що кожый посолъ вносилъ. Коли однакъжъ приглянутися тымъ внесеннємъ и ухваламъ, то показуєся, що се суть въ дуже значной части цѣлкомъ платоничній резолюції до ц. к. правительства, котрі мають тільки тую цѣль, щобъ доказати

ревну дбальсть посла, але о котромъ и не думався на серію, щобъ они мали який реальній успѣхъ. Такими суть на пр. резолюції о належностяхъ правныхъ, о процедурѣ цивильной, о оспутахъ податковъ, о соли и мно-гои инші, зъ котрыхъ не одна впрочомъ не тільки до селянъ дбалося але есть и въ за-галнѣмъ интересѣ. Справы тѣ належать вла-стивно до рады державной, и якъ-бы польскій послы дѣйстно хотѣли залагодити ихъ корис-но, то тамъ бы ихъ вносили, и не только вно-сили, але ужили бѣ свого великого видѣву до ихъ переведеня. Але въ соймѣ говориться богато зъ емоціою, щобъ було чимъ похвали-тися передъ виборцѣми, а въ радѣ державной нічого не робиться. Тіи-жъ послы соймовѣй, що не суть послами до рады державной, не-хай-бы, замѣсть до правительства, звернулись перше до тыхъ своихъ товаришѣвъ.

Иный ввсего нухвалы сойму були толь-ко дробной ваги, инші дотыкали не самихъ только селянскихъ интересовъ, наконецъ ин-ші суть прямо некористні для селянъ. За-далеко бѣ насъ довело, переходити подрѣбно поодинокій справы; для оцѣненя дѣяльности якъ сойму въ-загалѣ такъ и послѣвъ выбра-ныхъ селянами выстане ажъ надто, коли зга-даемо о найважнѣйшихъ справкахъ, залагодже-ныхъ въ минушій каденції соймовѣй.

Отже за той часъ большѣсть соймова та-ке добро придала селянамъ: 1) Податокъ яв-ный зъ 27 крейцѣвъ одъ ринского подне-сла на 35 крейцѣвъ, набравши кромѣ того ко-ласотъ тысячъ ринскихъ довгу. 2) Ухвалила за внесенне пропанація заплатити 62 миліоны и 200 тысячъ зр. Правительство, которого чей-же годъ посуджувати о неприхильности для польской шляхты, уважало тую суму за вели-ку и довго не хотѣло на ню агодитися, але большѣсть сойму, энергичнымъ и солидарнымъ выступленнємъ, таки поставила на своемъ. Га-раванію за тую суму вложено на край. Послѣ зъ большѣсть послѣстей, выбранихъ селянами, солидарно стояли зъ послами выбраними зъ паньской куріи, хоть се прецѣ-жъ не лежало въ интересѣ ихъ виборцѣвъ! 3) Законъ доро-говой ухвалено — який и въ чиймъ интересѣ? се звѣстно. 4) Ухвалено новый законъ школь-ный, пѣли которого тигеры на край, отже и на громады, спадуть далеко большѣ, але за те громады, т. е. рады школьній мѣсцевѣй, вже не будутъ мати права пресентовати учителей на-родныхъ. О томъ, чтобы додатъ конкурвенцій на учителейъ разложити въ рѣвнѣйшій мѣ-рѣ на громады и общары двѣрскі, большѣсть соймова не допустила навіть до варады. 5) Автономія громадъ збѣтала въ колыкоравій способѣ обмежена, а то ухвалю о писаряхъ громадскихъ, о касакъ позичковыхъ громад-скихъ, о вирлистахъ-раднѣхъ, о скрѣпленіи власти выдѣлу повѣтового.

Чи потребуємо ще згадувати о копѣткѣ-вомъ по декотрыхъ большѣхъ мѣстахъ, трак-тованню справъ руской и т. д.? А у всѣхъ тыхъ справкахъ послы властителейъ большѣхъ посѣ-лостей, выбранихъ громадами, не шли зъ рускими послами, котрі все и всюды бороили интере-совъ громадъ, аѣ навіть зъ поддѣловыми по-слами Поляками демократами, але зъ заступ-никами куріи паньской. Супротивъ такихъ фак-товъ, котрі мы зовсѣмъ объективно подали, на-віть не за-для якихъ рекриминацій, тільки за-для належного поясненя „Справозданя кру-га селянскихъ послѣдов“, можемо чей зъ боль-шимъ правомъ, якъ авторы Справозданя, са-мымъ виборцѣмъ лишати до осужденя, чи по-слы, котрыхъ они своимъ выборѣмъ бдизнали, бдизали тому довѣрію, яке до нихъ черезъ свѣдѣй выбѣръ оказали.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Зборы делегатѣвъ польскихъ комите-товъ провинціальныхъ, котрі відбулися дня 22-ого с. м. у Львовѣ въ цѣли выбо-ру 5 членѣвъ до польского центрального ко-митету выборного для всѣхъ Галичинъ, дали дуже сумне свѣдѣннѣ цѣлой поль-ской сусѣльности нашего краю и розвѣляли тѣ влюзи, якимъ отдавался може де-хто и зъ Русинѣвъ на видъ оживленіи большой акції мѣжъ т. зв. польской демократією. Зборы тѣ показали повну недоленію и сервілизмъ се-редъ польской интеллигенції; показали, що та интеллигенція хотѣя часомъ любитъ пописува-

тись поступовыми фразами и выдавати на сло-вахъ войну шляхтѣ, въ дѣйствости, коли при-де рѣшуча хвиля, не має на стѣлько силы и одваги, чтобы выеманципуватися зъ-подъ сво-ихъ дотепершнихъ проводирѣвъ, и по волѣ чи по неволѣ иде шляхомъ давной шляхотско-еэунтской политикѣ. Передъ зборами була мѣжъ делегатами комитетѣвъ провинціальныхъ бесѣда о томъ, чтобы мѣжъ пятама вы-братнѣ маючими членами комитету цен-трального знайти мѣсце що-наименше три представителя мѣствъ, — однакъ коли при-шло на зборахъ до голосованя, рѣчь сей-часъ обернулася инначе. При першѣмъ голосованню выбрано абсолютною большо-стію голосѣвъ гр. Гольмевского, Стан. Гитвоша и д-ра Скалковского, рѣшѣна голосѣвъ розстрѣляла мѣжъ Сигурда Вие-невского, д-ра Згурекского и Верниц-кого. По томъ голосованню забравъ голосъ п. Висневскій и поклялся на укладѣ, який об-дѣвусъ мѣжъ делегатами передъ зборами и на обѣдавѣ которого мали бути выбрани до центрального комитету три репрезентанты мѣствъ. Тогдѣ предсѣдатель центрального комитету Станиславъ Поляновскій зая-вивъ, що укладу нѣякого не було, а лише приватна поговорка. На то одповѣвъ п. Вие-невскій, що не розумѣе, въ який способъ мож-на уважати трактованне справъ публичныхъ приватными поговорками, и заявивъ, що не-хочѣ, чтобы на него голосовано, бо встѣдѣвѣ-бы засѣдати въ комитетѣ центральномъ лишь случайно, яко мѣщанинѣ. Выбѣръ мѣгъ-бы приймти лише тогдѣ, коли-бъ выбрано ще и другихъ представителей мѣствъ. Однакъ мимо-того большѣсть зобранныхъ не уважала жа-даня представителя мѣствъ и при доповня-ючѣмъ голосованню выбрала до центрального комитету двоухъ шляхтичѣвъ Влад. Незаби-товского и гр. Влад. Козьмбродского. Такимъ способомъ не выбрано членѣвъ мѣствъ. Противъ такого постановляя протестувавъ ще на зборахъ д-ръ Гольдманъ, згадуючи про комитетъ для мѣствъ и мѣсточокъ, котрый хотѣвъ ити разомъ рука въ руку зъ комитетомъ центральнымъ, а за которого програмою зая-влялось доси вже 66 мѣствъ и мѣсточокъ. На то одповѣдавъ гр. Войтѣхъ Дѣдушицкій, ста-равшись збѣгу цѣлу справу фразами про со-лидарность та патриотизмъ, и признавъ вѣб-ни, що сталося злѣ, але на то нема вже ра-ды. И видно, що нема рады, бо зборѣ не зга-дувавъ вже ані однимъ словомъ про претензіи мѣствъ, а тымъ способомъ перейшовъ мовчѣ-но до порядку денного надъ цѣлымъ комитетомъ мѣствъ и мѣсточокъ, надъ его програмою та жаганнями, и зсолидаризувався безуслвно зъ шляхотскимъ комитетомъ центральнымъ.

Права демократична польска бдизався про зборы делегатѣвъ комитетѣвъ провинці-альныхъ словами повными обуреня. Kurjer Lwowski называе делегатѣвъ комитетѣвъ про-винціальныхъ малодушными ретроградами зъ тѣсными чашками и короткимъ зоромъ, забуваючи при томъ, що будь-що-будѣ деле-гаты тѣ были мандатарами польской интел-лигенції зъ провинції и що тяжко допустити, чтобы всяюды выбрала тая интеллигенція сво-ими речанками людей найретрограднѣйшихъ и зъ поглядами противными посядамъ ихъ мандантовъ, а противно, сама льогика велѣть скорше поверити въ сумный фактъ иденти-чности поглядѣвъ загалу польской публики (зъ-малыми выимками) зъ поглядами делегатѣвъ. Супротивъ того тяжко не признавати якое-ра-ди словамъ вчерашной Gazety Narodowej, котра зъ злобною радостію реинтеруетъ хѣдъ згаданныхъ зборѣвъ а бѣтакъ бдизавъ комитетѣвъ мѣствъ всякого значѣня, называе его акцією сепаратистичною и велѣть надѣяться, что навіть въ мѣстахъ и мѣсточкахъ пойдѣ большѣсть за комитетомъ центральнымъ, ко-торого прихильники суть всюды сильнѣйші члѣ-номъ такъ, что супротивъ нихъ лишь гор-сточку репрезентуютъ тамалецу пр. Romanowicz i Rewakowicz! За тымъ поглядомъ про-мовляють на перекрѣтѣ симпатіи — факты, вы-рываючіи що-разъ частіише въ мѣру того, якъ зближався рѣшуча хвиля. Загалній зборы поль-скихъ делегатѣвъ а зигноровавъ комитету мѣствъ, збравъше Поляками солидарности въ мѣсцевѣмъ комитетѣ въ Турцѣ, форитованне демократичною Nowoj Religією на повѣтъ Рудки-Комарно шляхтича Райского противъ поставленого рускими и польскими демокра-тами нотаря Лушиньского — отъ и взынач-ка фактовъ, выказуючихъ, яка сила, консе-квенція и карбѣсть середъ т. зв. польской де-мократіи и який результатѣвъ можна надѣ-лять зъ ея политической акції. Факты тѣ без-перечно сумніи, хочъ для насъ зовсѣмъ не новіи и не ненадѣйніи, однакъ суть они для Русинѣвъ заздалегідно доброю наукою, чтобы, не огла-жаючи на нѣякіе помѣхъ, злучили и скрѣпи-ли до борбы передѣлѣмъ всѣ свои власні си-лы и найперше шукали союза середъ себе са-мыхъ!

Зъ Каууского повѣту пишуть намъ:

Дня 21 с. м. відбулися въ радѣ повѣтѣвъ зборы польского комитету выборного. На за-прошеніяхъ були підписані п. Пострусскій, за-

ступникъ маршалка повѣтового, и Зеленскій, касієръ повѣтовой касы. Помимо того, що за-прошеня мали печатку выдѣлу повѣтового и взагалѣ форму мовѣ-бы урадову, являлося на зборахъ лише пять селянъ, а кромѣ того ко-лькихъ урядникѣвъ судовыхъ, салнариныхъ, податковыхъ и лизувачѣвъ польскихъ, раз-омъ що-наибольше 30 особѣвъ. По вступній промовѣ п. Пострусского выступивъ яко канди-датъ посольскій зъ громадъ каууского повѣту маршалокъ п. Коморницкій, и высказавъ свою програму, въ котрій не жалувавъ обѣщаннѣ сыровицѣ, регуляції рѣки Лѣмниці, стараніи о добро повѣту и т. д. Зборѣ принявъ канди-датуру п. Коморницкого и выбравъ его делега-томъ на зѣздѣ повѣтовыхъ делегатѣвъ поль-скихъ до Львова. — Однакъжъ цѣлі зборы зробили на аристократѣхъ сумне враженнѣ, бо сподѣва-лося, що селяне численно збѣдуться до „поль-ского бедирку“, а то тымъ большѣ, що вже передъ тымъ скликавано селянъ до Завадки, села п. Коморницкого, де и не жалувано пи-ва, меду, вина, солонины, але нашъ честній селяне якое не лакомилися на польскій ла-соцѣ. Шо-до самого особы польского кандида-та, то бѣвъ пришовъ зъ Россіи и жалувався вѣразъ на поступованне русскаго правитель-ства зъ Поляками. До тыхъ жалобъ его не-лицѣвъ зовсѣмъ его нахвалуванне себе рускому народомъ на заступника, а дбальсть о добро повѣту, яку обѣщавъ въ кандидатскѣй бе-сѣдѣ, оказавъ-бы наилучше, кобы сидѣвъ въ повѣтѣ та пильнувавъ, чтобы подѣ окомъ его и рады повѣтѣвъ не дѣлялись такой рѣчи, який выправлявъ Андрейчукъ и другіи ему подобні.

Що до мнимыхъ слѣвъ п. старосты, по-данныхъ „Червоною Русію“, що правительство будѣ не буде мѣшатися до выборовъ въ Ка-луши, то староста тыхъ слѣвъ зовсѣмъ не-сказавъ ані въ загалѣ не говорилъ нічого о поступованню правительства при выборахъ, ані о становищи, яке оно займе супротивъ канди-датуры п. Романчука. Староста высказавъ только въ приватній розмовѣ свою цѣлкомъ особисту гадку, що п. Романчукъ есть дуже популярный у народѣ и длатого ледяи хто противъ него и пойдѣмъя кандидувати.

Зъ Бобречного повѣту пишуть намъ:

Дня 21 с. м. при нагодѣ 50-лѣтнього ю-вѣлея священства о. Александра Лопачинского въ Голдовичахъ бувъ численнѣйшій зѣздѣ духовенства, при чомъ и обговоривалася спра-ва выборовъ. Заявлено комитетъ выборчій на хоторѣвскій судовій повѣтъ зъ 6 священникѣвъ и 5 селянъ. Тогожъ дня мавъ заявлятися ко-митетъ на судовій повѣтъ бобречскій. Повный комитетъ має збѣратися дня 3-ого червня.

Зъ Коломый одержуємо одъ д-ра Сесе-рина Дантловича отсю дописъ:

Интересъ святой справы народной спону-куе мене одповѣсти на дописи, який въ осгав-ныхъ часахъ помѣстала „Червоная Русь“ про-тивъ моего особы. Не хочу говорить про domo sua, бо не потребую, — мое поступованне въ справкахъ народныхъ есть въ Коломыи всѣмъ вѣдомо, а противъ злои волѣ найлѣпша обо-рона — мѣчаннѣ. Лишень длатого, чтобы хто не думавъ о рускомъ руху выборчѣмъ въ Ко-ломыи инакше, якъ дѣйстно бнъ стоять, пишу сій стрѣчку.

Вже въ першій дописи зъ Коломый я-кѣйсъ дописуватель понаписувавъ про заявля-нне руского комитету выборного такий рѣчи, что всѣ тутешній, чи то „самостѣйный“, якъ ихъ дописуватель называе, чи „несамостѣйный“ му-сѣли признавати, что дописуватель хита на тыхъ зборахъ не бувъ, бо бувъ-бы только неправды не понаписувавъ, и не бувъ-бы представивъ якъ-разъ противно правдѣ. Але що дописъ то-та дотыкала выключно моего особы, тожъ я, чтобы передъ выборами за-для приваты не ро-бити сварнѣ, змовчавъ.

Але-жъ въ „Червоной Русі“ зъ 22 мая с. р. выступавъ зновъ ядѣе той самѣ допису-ватель противъ мене, мовѣ-бы я напосѣвѣся, чтобы Русины доконче втратили крѣсло посоль-ске зъ повѣту коломыйского; мовѣ-бы а само-мѣдѣ наказавъ народомъ и интеллигенції Коло-мыйщины „свого“ кандидата, и то подѣ прапо-ромъ акція противъ духовенства; мовѣ-бы то противъ „мого“ кандидата бувъ весь народъ и всѣ будучій выборчѣ. Кандидатомъ на посла до сойму зъ стороны руского выборного ко-митету поставленый, якъ уже звѣстно, д-ръ Те-офалъ Окуневскій. Тожъ мущу коротко розпо-вѣсти исторію цѣлой работы выборовъ.

Першій разъ збѣралася коломыйскій Ру-сина и дѣяніи зъ священникѣвъ ще въ любѣмъ, а що не було досѣтъ участникѣвъ того збору, то постановлено на 1 марта с. р. спросити больше священникѣвъ и селянъ. И дѣйстно того-дня збѣралася значне число священникѣвъ (ме-жѣ нами, о скільки догадуєся, и дописува-тели) и селянъ, и ту порѣшено пытанне абѣти-ненція понехати а прѣсупити до выборовъ; заразомъ выбрано одоголосно провизоричній комитетъ выборчій, п. Петра Корчиньского предсѣдательмъ а мене секретаремъ. Рѣшенне-що-до особы кандидата мало лишитися загал-нымъ зборамъ передвыборчѣмъ. На день 26 цѣвня с. р. скликавъ провизоричній комитетъ

Страйкъ гѣрникѣвъ въ Чехахъ прибавъ вже великій розмѣры. Гѣрники копальнѣ вугля коло Кладна лагодились вже бѣ давна до страйку, але якось нѣхто не знаважъ на ихъ тиху агитацію. Ажъ наразѣ, дня 22 с. м. застановилъ роботу гѣрарка найбольшой копальнѣ, що належить до прагского зѣлѣзно-промыслового товариства. Въ копальнѣ на сѣй працѣ около 900 робѣтниківъ. На другій день пошля за ихъ примѣромъ другі робѣтники а теперъ страйкуе вже около 7000 робѣтниківъ. Побѣщъ прагского зѣлѣзно-промыслового товариства потерпѣла наибѣльше товариство австро-угорской зѣлѣзницѣ державной а бущѣбергска зѣлѣзниця, котрі коло Кладна мають свои копальнѣ. Робѣтники держаться зовсѣмъ спокійно але мимо того предпращаю правительства всякій шѣры остерожности и сконцентровало на мѣсци страйку значне число жандармѣвъ и войска. Органы правительства и делегаты намѣстництва Германь стараються погодити робѣтниківъ зъ властителями копальнѣ. Межи робѣтниками мае панувати велика нужда. Вѣчера по полудни зѣбралоса до копальнѣ сотъ робѣтниківъ зъ жѣнками и дѣтьми на рынку въ Кладнѣ и жадали въ голосъ хлѣба. Мѣсцевый священникъ постарався о то, що имъ роздано хлѣба, за що они ему подякували грѣшникъ: „Слава!“ Робѣтники домагаються головне обмеження работы до 8 годивъ, въ который то часъ мае вчинятися такожъ и той часъ, который они потребують, чтобы зайти до копальнѣ и зѣ бѣтати выйти. Крѣмъ того жадають они ще минимально платѣ 1'60 зр. на день (досѣ выносила платня 60 до 80 кр. денно). Властители копальнѣ заявили что они на тѣ условия не прастануть, але обѣщали зрѣбити якусь уступку, однакѣжъ сказала, що дадутъ бѣповѣдь ажъ за бѣсмъ дѣвѣ. Жидѣско-банкирска праса вѣдѣльна старалася перекопати сѣмѣ, що по-

бдтники вивеликали страйк лишь зь буты, бо имь добре ведесе. Намьстникъ Кравъзъ припоруцъ правительственнымъ властямъ, чтобы они старались въ мирной дорожъ погодити робьтниківъ зь властителями копалень.

Страйкъ вьбникъвъ трамвае-выхъ въ Празъ мабутъ скоро закончатся, бо правительство стануло по сторонь страйку-ющихъ. Намьстникъ Кравъзъ покликъвъ до себе директора трамваю, Шторха, директора по-лиціи Стебскаля и репрезентанта страйкую-щихъ Грдничку и сказавъ имъ, що жадана вьбникъвъ и кондукторьвъ суть зовемъзъ справе-ведливъ. Онъ радивъ отже, чтобы товариство трамваево залагодило чимъ скорше сю справу въ користи страйкуючихъ, бо въ противномъ случаю онъ буде мусьвъ выдати выше розпо-ряджене. Страйкующъ дождавшисъ о посту-пованю намьстанка высказали ему на своихъ зборахъ прилюдну подяку.

НОВИНКИ.

— Товариство „Руска Бесѣда“ у Львовѣ пригото-вляе на день 2 н. ст. червня велику прогулку до Зимноводы. Рудна при участіи войсковои музи-ки и хору. Одыздъ зь Львова о 4 год. по обѣ-дѣ. Близшій поясненія и програму подамо поз-нѣйше.

— Товариство рускихъ ремѣсниковъ „Зоря“ у Львовѣ готовится великій фестинъ зь фантовою люте-рією въ користи фонду запомогового для хорыхъ членовъ. Фестинъ сей мауъ обдуться минушого року, однакъ за-для непогоды треба було блужи-ти на сей рокъ. Фестинъ уряжуваний товари-ствомъ „Зоря“ лѣтъ попереднихъ належали до найбѣльшихъ и найкрасивѣйшихъ у Львовѣ, минушого року не повелись за-для непогоды такъ, що то-вариство потеряло значній страты. Зъ уваги на то надѣмся, що сегобѣний фестинъ, наколи по-года позволитъ, удасться, и що Львовяне зумѣють оцѣнити важность сего нашего многонаѣдного ремѣсничного товариства. Зъ уваги на цѣль фан-товою лютеріи надѣмся такожъ, що патриоты нашъ не блжигуться такожъ и блъ того, чтобы не запоомогти тую лютерію фантима, котрй на-лежитъ пересылати на адресу головы товариства п. Вас. Нагбрюно, або на адресу самого това-риства (ул. Краковска ч. 17) або до „Народнои Торговлѣ“.

— Матѣки. Нинѣ устроюють маѣвку ученики вышнихъ класъ академичнои гимназіи у Львовѣ въ той способъ, що ученики VII и VIII класъ выѣхали до Рудна, а зъ VI и V класъ до Крив-чичъ.

— Зъ Сокала пишутъ намъ: Дня 11 н. ст. чер-вня обдудуться въ Белзѣ о год. 10 тѣй рано въ садъ магистрату загальнй зборы „Филин общества им. Качковского“ въ Сокала. Порядокъ дневной: Открытые зборы и выборъ головы ад нос; спра-возданье выдѣлу уступяющего; шконтро раху-нокъ кассовыхъ; выборъ нового выдѣлу на рокъ 1889/90; справа блдупления дому филин на влас-ности товариства „Народный Домъ повѣтовый въ Сокала“; внесена членовъ, блдчитъ о. Вас. Чер-нецкого. — Оды выдѣлу общ. им. Качковского. Левицкій, голова.

— Посоль Верганій блкликавъ въ своемъ анти-семитскомъ органѣ Deutsches Volksblatt замѣты якй починавъ въ радѣ державной противъ адво-катовъ львовскихъ Кратера и Роиньского. По-середники мѣжъ нимъ а тими ш. адвокатами бу-ли послы Том. Розвадовскій и Луцулъ. Они, якъ каже Верганій, заявили ему, что авторы статей въ Kurjer-ъ Lw., на котрй опираваъ д-ръ Верга-ній, выдудуть карный процесъ оба оскорбленй адвокаты.

— Зъ Жовкии пишутъ: Дня 8 (20) мая с. р. блдудось засѣданье рады повѣтовой и на нѣмъ бувъ присутнымъ такожъ новонименованный старо-ста п. Ляникевичъ. На томъ засѣданю зажадали Русины, члены рады повѣтовой, чтобы выдѣлъ повѣтовый переписувався зь русскими гражданами выключно по руски. Се внесенне блдперъ такожъ староста п. Ляникевичъ и на него згодилась цѣла рада повѣтова. Чи се рѣшенне буде переведене въ блдѣтельность, побачимъ.

— Непопанованье святъ. До села Драганьки, пов. тернопольского, прибула въ недѣлю 7 (19) мая с. р. комисія судовъ въ справѣ провизорьяль-ной и почала урядувати подчасъ богослужения. Се непопанованье святъ велими розярило селянъ, а то тымъ блжше, що зверхность громады въ Драганьцѣ заказала селянамъ подѣ карю 2 зр. выѣхати до мѣста въ недѣлю и днѣ святоцнй. Гарный примѣръ дають власти судовъ!

— Въ похоронахъ Маріи Анушевской, игуменѣ сло-витко-львовского монастыря, взяли участь: Виреп. крп. о. архидіаконъ Сѣнгаевичъ, о. К. Сарни-цкій съ Василіанами, численне духовенство и питомцѣ львовской семинаріи духовной.

— Новы читальни. Въ Латачи коло Язловца оо-новано читальню въ честь 40-лѣтня юбилею цѣ-сарского. Першй загальнй зборы блдудились 3 (15) мал с. р. и на нихъ выбрано головою читальнѣ о. Ал. Кислевского, мѣсцового приходника; до чи-тальнѣ вписалось 20 членовъ. — Въ Павловѣ коло Радехова блдудились загальнй зборы ново осно-ванной читальнѣ; головою выбрано п. Корни-ла Уейского, блдчача и звѣстнаго польского поэта

— Огонь. Дня 9 (21) мая о год. 6-тѣй вече-ромъ займився огонь въ Синевѣдску въ ж-бѣ нѣхъ хатъ господаря Дунаци и въ одной хвилѣ згорѣло 35 хатъ зь всеми будинками гос-подарскими. Другого дня о год. 11 тѣй рано зай-мився вдруге огонь и тымъ разомъ згорѣ-ло 14 хатъ зь всеми будинками. Въ двохъ дняхъ згорѣло 49 хатъ селянскихъ, зь котрыхъ лѣтъ 19 були ублаженей въ Ациднѣ. Хотѣй бу-ла велика помѣчь блъ урядниковъ зельзницѣ, то не можна було богато вырагувати бо сильный вѣтеръ снпывъ приступъ до огню. Причины о-гно не знають. — Въ Боршевѣ коло Пере-мышлянъ выбухъ зь невѣдомой причины огонь раненько д. 20 о. м. и при сильномъ вѣтрѣ зня-чивъ 15 господарствъ. Изъ школы на 11-150 зр.

було заасекурованъ только на 2000 зр. чотири госпо-дарства. Жандармерія и сикавки зь Перемышлянъ при ревній помощи мѣсцевыхъ людей спасли реш-ту села блъ руины.

— Засудъ сенату черновецкого университета затвер-дило министерство лише въ части. Сенатъ выда-ливъ зь университета сѣмъ академикомъ на три або чотири пѣворки шкѣльнй а министерство за-твердило сей засудъ лишь що-до двохъ и то на одинъ пѣворкъ шкѣльнй а все другй одержали нагану. Тыхъ, котрыхъ сенатъ засудивъ на на-гану, увѣлчило министерство цѣлкомъ блъ на-ганы.

— По паньки. Киръ. Lw. въ дописи зь Кракова такъ описуе маѣвку академичнои молодѣжй кра-ковской. На маѣвцѣ явились графы Артуръ и Андрей Потоцкй. Все здивовались, побачивши гр. Артура, бо говорили по Краковѣ, що ледви живй лежить въ Крешовичахъ а тымчасомъ гр. Артуръ йвъ, пивъ и весело бавився на маѣвцѣ. Другйй Потоцкй, гр. Андрей, вже такъ бувъ веселымъ, що аранжовавъ танцями, въ таку пору, коли стрый обохъ тыхъ графовъ гр. Альфредъ лежавъ мертвымъ на катафалку въ Парижѣ..

— Ласый на вѣна супружескй. Полиція вѣденська глядитъ за Галичаниномъ Даниломъ Пенковикомъ, алазъ Давидовичемъ за численнй обманства. Поя-вився онъ въ Пештѣ и оженился зь молодого швачкою, а забравши ен вѣно, горко заощаде-ный грошъ, 150 зр., похъвавъ зъ нею до Вѣдны а полишавши ен въ одной реставраціи, самъ за-брався въ свѣтъ. Опѣсла явився той Давидовичъ въ Бродкахъ, а представивши себе за Данила Пенковского кравица зь Парижа оженился зъ донькою О. Каца Оды той другои жѣнки забравъ столовый сервисъ сѣрбный, принесенный въ вѣ-нѣ и утѣкъ до Львова. Давидовичъ убрався гар-но, зь лица брунетъ, кравецъ, мае лѣтъ 27 и го-ворить плавно кѣлькама языками; на правѣй ру-цѣ не мае одного цыклопка на вказуючѣмъ пальцѣ.

— Що нують пышнй будинкы? Цѣкава рѣчь дождавшись про кошту декотрыхъ будинковъ. Такъ н. пр. (Hôtel de ville) коштувавъ новый ратушъ парискй 19, вѣденскй ратушъ 16, а по-чтовый будинокъ въ Парижѣ 15 миліонѣвъ зр. Лондонска палата справедливости коштуе ла 10, вѣденска 9-5 а брукселска 19 миліонѣвъ зр. Вѣденска опера коштувала 7, а нова париска о-пера 19 миліонѣвъ зр.; палата англійского мини-стерства пожелла 6 мил. зр., а на новый буди-нокъ рады державной въ Берлинѣ дано 18 ми-ліонѣвъ. Все наведенй будовѣй перевысшае въ цѣнѣ англійскй парламентъ въ Лондонѣ, котрый коштувавъ блжше якъ 24 миліоны зр. — В. Е.

— Проворидость корреспондентѣвъ газетъ. Блювицъ, звѣстнйй корреспондентъ Times-а, виявивъ въ а-мериканской газетѣ Harpers Magazine, якимъ со-собомъ блдзався подчасъ берлинского конгресу про всѣлкій вѣсти и Times мѣгъ ихъ скорше о-повѣстити, чимъ другй газетъ. Найбѣльшимъ его триофомъ було се, що поставивъ о дословный текстъ берлинского договора передъ его послѣд-ною ратификацією и Times оповѣстивъ сей дого-воръ въ день его сатверження на загальне зау-дованье. Блювицъ, прибувши до Берлина, розду-мавъ найперше, блки мѣгъ-бы дождавшись о нара-дахъ дипломатѣвъ, що зѣхалися до Берлина. Въ той цѣли познакомився зь однимъ молодцемъ, що бувъ блбочнымъ секретаремъ одного дипломата. Шобы не зрадити своей знакомости зь тымъ се-кретаремъ, придумавъ таке. Замешкавъ въ томъ самомъ готелѣ, що и секретарь; обледи разомъ при сильномъ блбѣ въ готелѣ. Передъ блбѣмъ кляли оба свои капелюхи, цѣлкомъ подобнй, въ одно мѣдце; по блбѣ бравъ Блювицъ цѣлкомъ спокѣвно капелюхъ секретари а въ нѣмъ вже на-ходивъ картку, де, розумѣсь, велими лянчино бувъ поданный змѣстъ нарядъ. Блювицъ мусѣвъ тѣ вѣсти доповнати, а се робивъ въ такой спо-бѣ. Разъ, оповѣдае Блювицъ, найшовъ и вече-ромъ въ капелюхѣ таку картку: „Не богато и розвѣдався. Князь Горчаковъ мауъ бесѣду, що вы-кликала трохи смѣху. Бесѣда кончалася тими сло-вами: Россія иде блжше о добытѣ лавровъ сла-вы, чимъ о оливну галузъ мира.“ Затимъ въ собѣ тѣ слова, лише Блювицъ, и побѣшовъ до одного ди-пломата, що бувъ приятелемъ російского кан-цлера, „Мабутъ, сказавъ я, бесѣда князя Горча-кова выкликала смѣхъ, а именно ен конецъ: Рос-сія.“ Дипломатъ почувши се, вызвѣрився: Смѣхъ тутъ цѣлкомъ невѣдомѣднй и надѣюсь, що не будете розголюшувати такихъ жартѣвъ. Протнвно кн. Горчаковъ говоривъ дуже розумно и зручно. Гоноривъ, що... и тутъ навѣвъ майже цѣлу бесѣду. Одытакъ зайшовъ я до двохъ иншихъ ди-пломатѣвъ и блъ каждого я блдзався только, що мѣгъ Times-ови подати цѣльнй змѣстъ тыхъ на-рядъ. Кн. Бисмаркъ дуже гнѣвався за то, що бесѣда кн. Горчакова була выпечатана а подѣржа-ючи одного дипломата, що блъ подавъ менѣ ин-формациі, такъ зробивъ подчасъ его бесѣды: за-глянувъ подъ столъ, блдѣвши зелене сукно и сказаъ: Дивлюсь, чи не сидитъ случайно ту подъ столѣмъ Блювицъ. — Змѣстъ берлинского дого-вору одержавъ Блювицъ блъ одного дипломата, котрого имени не подае, а опѣсла мусѣвъ поду-мати, якъ бы его зателеграфувати до Times-а и шобы инша газета не оголосила его передъ Ti-mes-омъ Тому блдшовъ Блювицъ особито до кн. Бисмарка и просивъ, чтобы давъ ему договоръ до выпечатаня. Бисмаркъ, розумѣсь, блмовивъ, але тымъ самымъ мусѣвъ таке саме зробити и зъ ин-шими газетами нѣмецкими. Одытакъ выѣхавъ Блю-вицъ зь своимъ секретаремъ до Брукселя и зъ-бѣдтамъ переходивъ телеграфично змѣстъ договору и власну вступну статью газетну до него. О-дытакъ йхавъ Блювицъ зь своимъ секретаремъ до Брукселя. Перейхавши границю, розказуе Блювицъ, подиктувавъ я секретареву статью, а бл-такъ выймивъ договоръ. Теперь казавъ я секре-тареву розпороти блдшевку блъ сурдута и тамъ зашити договоръ а ще и листъ рекомендаціонный посла бельгійского въ Берлинѣ до начальника теле-графа въ Бруксели, написанный же давѣйшемъ. Зауважавъ я, що настъ обохъ слѣдѣтъ, тому ка-завъ я на першій стаціи выѣсти секретареву и иншимъ шляхомъ зельзницѣ дойти до Брукселя та тамъ заразъ выслати телеграму. Урядникъ те-леграфичный не хотѣвъ телеграфувати договору, тогдѣ показано начальникови телеграфу поручаю-

чий листъ посла бельгійского, писанный въ цѣл-комъ иншѣй цѣли — и Times першй выпеча-тавъ змѣстъ договору берлинского. Блювицъ до-дае въ тыхъ згадахъ, що тому ихъ оголосивъ, шобы публика могла знати, кѣлькамо трудо коштуе перазъ заспокоєсь ен цѣкавості, коли треба по-дати автентичнй вѣсти зь справъ, важныхъ въ ту пору.

— Дрѣбнй вѣсти. Цѣсаръ жертвуваъ для грома-ды Мыслова, пов. скалатского, 50 зр. на будову школы. — Д-ръ Францъ Смолька повернувъ зь Вѣдны до Львова. — Комитетъ парохіальнй въ Любнѣ, пов. березовского, одержавъ 50 зр. блдо-моги блъ цѣсари на внутрѣшнєе устроенье церкви. — Въ Осекѣ случилось самоубійство монаха-Ка-пуцина Егидія Черникого. Рано, д. 17 н. ст. мая, о год. 11 рано повѣсився на гаку за престоломъ на штурку, котрымъ монахи оперѣзуються Са-моубійникъ лишавъ книжочку щадничу на 117 зр. и два сѣрбнй годниники — Зъ работы на Янов-скомъ утѣкъ вчера арештантъ Іос. Матейка зь Подкаменя; блъ бувъ засудженый за крадѣжъ на 4 роки вѣзничѣй и вже 2 роки блдидѣвъ въ львовскихъ Бригидкахъ.

Наука, штука и литература.

— „Иллюстриранй Житя Святыхъ на каждый день въ роцѣ.“ Збѣравъ и уложивъ свѣцъ Евгений Гузаръ, Упорядкувавъ и выдавъ Василь Левченко (псев-донимъ). Выпускъ I. Коштомъ автора. Выданье: одобрено львовскимъ гр. кат. Ординаріатомъ 13 грудня 1888, ч. 851. Цѣна за выпускъ 80 кр. (зъ рекомендованю пересылкою 1 зр.) Станисла-вовѣ. Зъ друкарнй Стан. Хованця 1889. — Подъ такимъ заголовкомъ выйшовъ выпускъ I давѣй-ше вже запѣвѣженного издавничтва: „Житя свя-тыхъ“. Выпускъ сей обймае 112 сторѣвъ блж-шой блжми и мѣститъ въ собѣ житїеннєи свя-тыхъ блъ 1 сѣчня до 23 цѣвтя въ порядку хро-нологичномъ. Издавничтво повѣдомляе при томъ публику, що далшй 3 иллюстриранй выпуски „Житя святыхъ“ появляться правильно, одинъ по 12 тыждѣвъ, такъ що цѣле дѣло выйде въ грудни 1889 р. Предплата на цѣле дѣло выноситъ 3 зр. 20 кр. (зъ пересылкою 4 зр.), на поодинокй выпускъ 80 кр. (взглядно 1 зр.). Що изда-вничтво се було дуже на частѣ, не заперечатъ нѣ-хто. Уже при заснованю товариства „Провѣста“ въ 1868 р. блчувано потребу такого издавничтва, а лагоджено ен блжнѣе по части тымъ, що вы-давано житїеннєи блдай поодинокихъ святыхъ, якъ: Бориса и Глѣба, Пантелеймона, Кирила и Методія и др. „Житя святыхъ“ були и суть по-нынѣ дуже любюу лектурою ширшихъ верствъ въ кождѣмъ народѣ. Нашй люди, не маючи досъ руского издавничтва, брали перазъ за такі-жъ издавничтва польскй. Читающй мае передъ со-бою взоры житя богомольного, трудоного, повно го живои вѣры и любви, бачитъ твердй характе-ры защитниковъ и борѣвъ за правду Христову и може про-то зъ великимъ хѣствомъ душевнымъ блдчитувати такіи книги. Лишь вдячнй можемо бути о. Евгению Гузареву за его новый трудъ на поли литературы церковной и надѣмся, що издавничтво се найде для себе пристунъ до ко-ждо руской хаты. Форма издавничтва блдовѣдна; языкъ чистый, стиль, короткй, ясный, а друкъ блжшй, четкй.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Именованя. Цѣсаръ надавъ системизовану по-саду старшого совѣтника скарбового при галич-кой дирекціи краевой, а заразомъ посаду рефе-рента салинарного начальникови заряду салинъ въ Велицѣ Мавр. Постельовъ, а опороженю посаду начальника заряду салинъ совѣтникови горничому Сильв. Мишкови. — Реверентъ рахунковый Игн. Кемпнскій именованый совѣтникомъ рахунко-вымъ въ департаментѣ рахунковѣмъ галицкого намѣстничтва. — Въ етатѣ галицкой прокурато-ріи скарбу именованй: секретарь д-ръ Бедиков-скій совѣтникомъ скарбовымъ а адъюнктъ Мен-дельсбургъ секретаремъ.

— Перенесеня. Комисаръ повѣтовый Г. Чежов-скій покинутый до службы въ министерствѣ справъ внутрѣшнихъ. — Министерство справъ внутрѣшнихъ перенесло ц. к. старостѣвъ Алоісія Зейтковского зь Ниська до Добромля и Ферд. Попеля зь Лимановъ до Подгаецъ, а призначило новонименованныхъ старостѣвъ Вол. Гальцевога на Надвѣрню, Мих. Керекіярга для Борщова, Іос. Волошиньского для Лимановъ, Юрія Пивового для Теревовля а Ден. Завадовского для Сокала; — секретарь намѣстничтва Георг. Линьскъ покинутый до службы при львовскомъ намѣстничтвѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 25 мая. Министерство торговлѣ постановило заняться реорганизацією товари-ства пароходной плавбы на Дунаю и на случай потребности блдцало навѣтъ запомогу для това-риства.

Пештѣ 25 мая. Комисія шкѣльна угор-ского парламенту затвердила позицію въ буд-жетѣ на католицкй интернатъ „Рудольфи-нумъ“.

Клядно 25 мая. Нинѣ зъ рана наспѣвъ тутъ зь Праги цѣльнй 11 полкъ пѣхоты. Мѣжъ робѣтниками запанувало велике розяренье.

Берлинѣ 25 мая. Въ честь кор. Гум-берта блдудосъ вчера великій концертъ двѣр-скй въ блбѣй сали цѣсарской палаты. Цѣсаръ и король розмовляли довго зь дипломатами; особливо довго розмовлявъ цѣсаръ зь Крис-пинимъ и французскимъ посломъ Гербетомъ.

Петербургѣ 25 мая. Въ честь шаха перского блдудосъ вчера галевый блбѣ, на котромъ були царъ, парица, вся родина цар-ска и кн. черногорскй. Коли царъ блднѣтъ тоастъ въ честь шаха, дано 21 выстрѣловъ зъ пушкови.

Римѣ 25 мая. Папа жалувався на кон-систорь на политику правительства и на ма-нифестацію, що мае на цѣли понижати столи-цю апостольску. Папа мауъ тутъ на думцѣ блкрытые памятника Джордана Бруна.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. В. Б. въ Страдчи. 4-50 мы одержали. — Вл. П. Горб. въ Кудр. 3 зр. одержали. — Вл. А-ръ Кур. лѣнарь въ Калущи. Зъ присланныхъ грошей при-пало на предплату „Дѣла“ 3-50 зр., а 1-50 зр. за анонсъ. — Вл. Т. Ол. въ Пересѣ. За Вашъ анонсъ придетъ намъ 60 кр. — Всч. о. Б. Ел. въ Николаевѣ. 2 зр. — Вл. Братство церк. въ Тысьменици. Помѣ-стимо вашу блповѣдь въ понедѣлокъ. Скорше го-дѣ було, за для недостатѣ мѣсца

ПОДЯКА.

Безпощадна смерть завдала мому сердцу най-болѣстнѣйшу рану въ мѣмъ житю, бо забрала менѣ дня 20-го с. м. одинокого приятеля, найвѣр-нѣйшу и широлоблчу подругу мою бл. п. Марію зь Гелитовичѣвъ. Судьба мовѣ-бы завзялася на мене, бо крѣмъ двохъ блточокъ ще вырвала менѣ жену и кинула мене въ повну розпуку. Оди-нокою блдрадоного мого горя було спѣвчутье и вы-разы найбѣрѣйшого жалю блъ людей живыхъ менѣ и мой бл. п. подружъ, що то улекшили менѣ тигарѣ мой сирѣтства и самоты. — Широ-руске Спасѣ-Бѣгъ нехай буде именно Тымъ, що причинився участію своею до звеличеня обряду похоронного. Вперве дякую Вир. о. І. Любнѣн-скому, декану роздѣльному, блдгакъ мому другови Всч. о. Дан. Лепкому за выголошенье блъ сердца и неложною ширѣстю слова надгробного. Дякую дальше кс. каноникови В. Осиинскому, лат. паро-ху въ Николаевѣ, Всч. оо. Продзевичови, Потѣ-ви, Батогови, Петрицкому, кс. Д. Сवादскову, капелану закладу дроговыжского, От. Зайончко-скому и В. Левицкому, мѣсц. сотрудиикови. — Спасѣ-Бѣгъ Вамъ Впов. Паньство графы Скарбкы, коляторы мѣсцевй; Впов. Паньство судѣй Гераси-мовичѣ и загально всему Паньству нашего мѣста. Дякую вѣнци Братству обохъ церквей, и воѣмъ парохіанамъ, котрй явились якъ найчисленнѣйше. Нехай Васъ воѣхъ Всевышній хоронитъ блъ по-добныхъ ударѣвъ щербатой судьбы.

Богданъ Еліашевскій, гр. кат. завѣдатель парохіи въ Николаевѣ.

ЗАКОПАНЕ ВОДОЛѢЧБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ Д-ра Храпца

Отверте черезъ цѣльнй рокъ.

Удержанье за цѣльнй день въ заведеню разомъ зъ ку-рацією блъ зр. 3-50. — Почта, телеграфъ, аптека въ мѣ-ци — Въ заведеню гидротатія, купель борошновй, массажъ, электризованье. — Кругольня, бильяръ, гимнастика, библіо-тека, читальня. — Подводы до стаціи зельзницѣ въ Хабѣвцѣ. 2925 19-52

ВЪ СКЛАДАХЪ Народной Торговлѣ у Львовѣ, Станиславѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломыи, Стрию, Снятинѣ и Самборѣ продается: Косы по 20 зр. (бракъ), по 40 и 50 зр. (най-лѣпшй). Серпы по 25 и 30 зр. Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ: Плуги Нр. І. зр. 7-60, Нр. ІІ. зр. 11; Ко-лѣсники зр. 6. Плужки-обгортачѣ до бульбѣ въ двѣхъ частяхъ 18 зр. 2948
--

кождый !!ощадить 100 процентъ!!

замавляючи ось тѣ предметы:

Цѣльноты шаны зь сукна (довольно величины), англ. матерія, передъ тымъ зр. 4-—, теперь зр. 1-55.

Цѣльноты шаны зь сукна (довольно величины), першю якости, передъ тымъ зр. 4-80, теперь 1-95.

Цѣльноты шаны зь сукна (довольно величины), найпершю якости, передъ тымъ зр. 6-—, теп. 2-80.

Убраня для дѣтей блъ 2-10 зъ полотна, правдиво крашенъ зр. 1-30, 1-50, 1-80, до 2-20.

Шаны цѣйговъ до праня для робѣтниковъ кождои брашнѣ блъ 90 кр. до зр. 1-80.

Суконка для дѣтныи, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикра-шена, добра, передъ тымъ зр. 2-—, теперь 90 кр.

Суконка для дѣтныи, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, зъ найлѣп. кретону, передъ тымъ зр. 3-—, теп. 1-10.

Сорочки жѣночй, тафтованй, полотннй, передъ тымъ зр. 1-50, теперь 80 кр.

Сорочки жѣночй, тафтованй, зъ мѣдного полотна, пе-редъ тымъ зр. 2-20, теперь зр. 1-10.

Сорочки жѣночй, зъ шифону, дуже гарно тафтованй, передъ тымъ зр. 2-20, теперь зр. 1-20.

Сорочки робѣтничкй, найбѣльшой якости у всѣхъ кракахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1-—, зр. 1-10.

Матерія на цѣле убранье весѣние або лѣтне у всѣхъ кракахъ для найбѣльшого мужичныи зр. 4-—.

Елегантныи каплѣлюхъ, найновѣйшй фасонъ зр. 1-50.

При замавленнѣхъ капелюховъ проситесь пода-ти докладно величину головы, при замавленнѣхъ пла-товъ довготу въ кроцѣ пося сантиметромъ, у дѣтей въкъ, а вже замавленй предметы роздѣлѣны до-кладно за посыланіємъ. — Що не подобаеся, бл-мняеся сейчасъ або звернѣсь за то грошъ. Справ-дѣ се оплатитесь кождому замавити дѣщо на пробу, шобы перевѣритисъ якъ о невѣчайной дешевой цѣнѣ, такъ и о добротѣ товарѣвъ. Проситесь укѣдно, ува-жати точно на адресу:

Klein's 2937 7-25
Internationale Export s Waarenhaus
Wien I, Kohlmesseergasse Nr. 7.

СТАЛУ ПЛАТНЮ

и провізцію плачу за посередництво
в продаж на рату законно
2983 дозволеных льосовъ 1-12
Wechselhaus H. FUCHS
Budapest, Dorotheagasse 9.

МУЖЧИНЫ

Сензационное вышайдене!
А-ра Борсодого ц. и прив. электро-
металлическая плата, выпробована и
премощена усугуба ослабленна, робля-
чи сильными ослабленны первы и ожи-
вляющиихъ молодецъ. — Приладжене
есть весьма выгодно, а саме неза-
жигне поппене платы кола тѣла вы-
стае, чтобы освѣтити успѣхъ.
Цѣна. I кл. зр. 55, II кл. зр. 40,
III кл. зр. 30.
Atelier für K. k. priv. elektro-
metallische Platten (Patent Dr.
Borsodi)
Wien, I., Weihburggasse Nr. 9
Докладный бюрократ за надѣла-
ниемъ 50 кр. 2870

Важне для читалень!

Чтобы уможивити купно „КИРИЛЛА
и МЕТОДИЯ“, писма илюстрованого для
народу, що выходило въ Ярославль и
становити споры книги, зинжено цѣну
того-жъ на 1 зр. Можна его одержати
у выдавца о. Кирила Селецкого, при-
ходника въ Жуули, почта Безъ.

!!!Рѣшуче напѣмнене!!!

всѣхъ тыхъ, що не мають поліссы,

чи то чтобы затягнути позичку, чи то чтобы записати для своєї
родины [бо полісса то само, що готовый грѣхъ], именно приладна
для задовженыхъ властителейъ домовъ и реальностей, бо при
случайной, наглої смерти черезъ выплату забезпеченого капита-
лу оставши одержати свою реальность безъ догѣтъ; для ново-
женцевъ важна, чтобы безусловно забезпечити жену и дѣтей, вклю-
чи можна ей ужити за кавѣю або депозитъ. 2970 2-45

Полісса на убѣзпечене жита есть у всѣхъ случаяхъ наипо-
нѣйшимъ, наощадѣнѣйшимъ и налѣпшимъ капиталомъ, тому лѣша
понадъ всѣ щадницѣ. Якъ и куда таку поліссу можна одержати
налѣпше и наидогѣдливѣше, въ томъ подае налѣпшу рату устно
або писемно подѣ дискрецією: **Assicuranz-Oberinspector**
KLEIN, Wien, I., Kohlmeisergasse 7, IV Stock, дома одѣ
2 до 5 години. Принимаеся убѣзпеченя ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

ИВОНИЧЪ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ

(въ Галичинѣ),

стація залѣзницѣ Ивоничъ.

Щавы альнал. солоній, йодъ и бромъ

успѣшнѣ въ недугахъ *скрофуличныхъ* и въ ихъ
ушертыхъ наслѣдкахъ, въ хворобахъ *шкѣрныхъ* сифили-
сичныхъ, ревматизмъ и въ рѣзкихъ недугахъ *жѣночичихъ*.

Купель минеральнѣ, боровайнѣ, пѣливей, тушовѣ
и рѣчнѣ. — Молоко, жѣнцѣ, кефиръ, ингалаторія.

Знаменита стація климатично-лѣнничча.

Пора купелева подѣлена на 3 сезоны одѣ 20 мая до
кѣнца вересня. 2923 6-0

Мѣшкѣ въ і-шѣмъ и послѣднѣмъ сезонѣ о $\frac{1}{4}$ часть дешевѣш.
Лѣкаръ купелевѣй д-ръ Кл. Демицкѣй, був. асистентъ
клиники университету агайлоньского.

Проекты розсылае платно Дирекція.

20 лѣтъ

въ родинѣ!

Домовѣ средство, що дово держ-
житься все въ запасѣ, непотребую
дальшого порученія; муситъ бути
добре. При правдивомъ **Anker-
Pain-Expeller**-ѣ видко се нагляд-
но. Дальшій доказъ, що средство
заслуге на повне довѣрѣ, есть
що многі недуги, пробувавши
други хвалѣныхъ лѣковъ,
хаваютъ назадъ за **выпрѣбо-
ванный Pain-Expeller**. Порѣзна-
немъ переконались, что се сред-
ство домовѣ при гѣстичъ, ревма-
тизмѣ, ранно въ членствѣ,
и при простудѣ, болю головы,
вубѣвъ и пачей, колѣкахъ и
наипевнѣйше помогае; болю ще-
заетъ вже звыкло на першѣмъ на-
тертѣ. Дешева цѣна по 40 кр.
важл. 70 кр., то можутъ набути и
бѣдлѣ; але треба стерѣжѣ фаль-
шивыхъ и наслѣдуваныхъ а брѣ-
ти **Anker-Pain-Expeller** за маркою
„Anker“ за правдивѣ. Въ
запасѣ по всѣхъ болѣшихъ апѣ-
кахъ. — Головнѣй складъ: **Аро-
теке zum „Goldenen Lö-
wen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.**

Берненскій сукна

на поряднѣ

веснѣнѣ або лѣтнѣ убрѣнѣ

въ купѣнахъ по 3.10 метр. т. в. по

4 вѣдскѣ лѣтъ одѣтъ купѣтъ, по

зр. 4.80 зѣ звычѣнѣ.

6. — зѣ доброй

7.75 зѣ лѣпшой

зр. 10.50 зѣ налѣпшой

правдивѣнѣ овеюнѣ зовны

якъ такоу сукна на иберинтерѣ,

шовковѣ тканѣ камѣрнѣ, лѣтнѣ сѣ-
рачнѣ, сукна на либерѣ, правдивѣ
полотенца доброй до правѣ, доброй
и налѣпшой сукна чорнѣ на убрѣна
салѣновѣй и нѣ. розсылае за послѣла-
тоу ретельна и вѣсѣтъ апана

Tuchfabriks-Niederlage

Siegfried-Hof

Brünn (Моравѣ)

ЗАЯВЛЕНЕ. Каждый купѣтъ есть

3.10 метр. довѣй на 136 метр. ширѣ-
нѣ, прѣте выстарѣе на цѣлѣ убрѣ-
нѣе мужескѣ. Довѣдѣнѣе число метрѣвъ
можна замѣляти. За точнѣе доста-
ленѣе послѣ жадавшихъ вѣзрѣтъвъ ру-
читѣся. 2790 29-30

Взѣрѣтъ даромъ и платно.

Сензациа! 2959 2-3

Безъ ножа! Безъ болѣвъ!

безъ пѣлѣтровѣ, безъ тинктуры, не треба рѣзати, выла-
вати, выгрызѣвати, усугуба задавленѣи, унѣрнѣ

НАГНѢТКИ

твердѣ шѣврѣ, бородавкѣ, безъ небезпечности патентованымъ, не-
виннымъ знарядомъ, певно лишь въ одной минутѣ каждый, чи то
мужчина, женщина або дѣтина Сей способъ есть налѣпшій и
наименѣе небезпечный, якѣй лишь бувъ дотеперѣ, а хто ужѣ
того знарядѣ, мовѣ на ново народивсѣ. Цѣна за штуку 60 кр. —
и розсылаеся всюды за послѣплатоу. Одинокий центральный складъ

Haupt und Central-Niederlage
Wien, II., Ferdinandstrasse Nr. 27. I. Stock 18.

Дипломъ почетный зѣ выставки красѣмъ въ роцѣ 1877.

ЗАВЕДЕНЬЕ РѢЗЪБАРСКЕ

основанѣ въ роцѣ 1812

подѣ фирмоу:

Леопольдъ Шимсеръ у Львовѣ

такоу фабрика выробѣтъ зѣ камѣнѣ, гранита, лабрадора, сѣниѣта,
мармара и алабѣстра

зѣ власныхъ ломѣвъ въ краю и за границѣю

веде дальше подѣ тоу самоу фирмоу

вдова по б.л. и Леопольдъ Шимсеръ.

— Фабрика и ателиѣ такоу выставка —

артистичныхъ предметѣвъ и великѣй выборѣтъ готовыхъ
памятникѣвъ зѣ гранита, лабрадора, сѣниѣта, мармара
и тесовѣго камѣня 2974 3-8

есть при улици Пекарскѣй
vis-a-vis кладовища Лычаковскѣго

Контѣра и складъ: ул. Лычаковскѣ ч. 20.

Лѣшь короткѣй часть у Льво-
вѣ на пляцу Сѣнѣчнѣмъ.

ЕДВАРДА МОНТЕНЕГРА

Велика Менажерія
зѣ Испаніѣ.

Щоденно два великѣй представлѣнѣ зѣ дрѣсуры а вразѣ и кормленѣе
всѣхъ дикѣихъ звѣратѣвъ, с. в. о год. 4-той зѣ полудня и 7-ѣ, вечерѣмъ.
Представлѣнѣ зѣ дрѣсуры будѣтъ одбуватисѣ подѣ наглядѣмъ шести
найславнѣйшихъ въ сѣю пору смѣритѣлѣвъ звѣратѣвъ.

Менажерія отвѣрта одѣ год. 10 ранѣ.

Цѣны Мѣсѣцъ: I мѣсѣцъ 60 кр. — II мѣсѣцъ 40 кр. — III мѣ-
сѣцъ 20 кр. — Дѣти и воики до подѣоциѣра платѣтъ половину цѣны. —
Ученики подѣ проводѣмъ П.Т. пп. профессорѣвъ платѣтъ на I м. 10 кр.

Зѣ поважанѣмъ

Едвардъ Монтенегро.

2981 1-5

Скѣра и певна помѣчь

на недуги жолудковѣй и ихъ наслѣдки!!

Налѣпшѣмъ и наусѣпшѣйшимъ средствомъ до удержѣнѣя здоро-
вѣя, очищенѣя сокѣвъ и крови и до доброго травленѣя есть всюды знѣный
и улюбленѣй

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онѣ робитѣся зѣ налѣпшимъ и наусѣпшѣйшимъ зѣлѣ альвей-
скѣмъ, зовсѣмъ певнымъ на всѣхъ труднѣстѣхъ при травленѣи, жолудковѣй
корѣхъ, бракъ апѣтитѣ, обѣиванѣи, налѣрѣ крови, геморѣидѣ и ж. и. — За-
дѣна знаменитѣхъ наслѣдѣвъ ставѣя наробѣнѣмъ алѣкомъ.

Велика флашка коштуѣ 1 зр., мала 50 кр.

Тѣсячѣ лѣтѣвъ признѣнѣя можѣ переглянутѣ!

ПЕРЕСТОРОГА!! Щѣбѣ не дѣти обманѣтисѣ, треба знѣти,
что кожда флашка **Бальсаму Житѣя д-ра Rosa** выгѣтовѣлена послѣ ориг.
рецептѣвъ, завитѣ въ синѣй картѣнѣ зѣ напѣсѣю повѣдожѣ: „д-ра Rosa
Бальсамъ житѣя зѣ апѣки подѣ Чорнымъ Орломъ Б. Фрагнерѣ, Прага
205-3“ по нѣмецкѣи, чѣскѣи, маѣарекѣи и францускѣи а на верха правѣй
марки охорѣнѣй.

ПРАВДИВОГО

Бальсаму житѣя д-ра Rosa

дѣстати можна лишь

зѣ головнѣмъ складѣ фабриканѣта

Б. ФРАГНЕРЪ

въ апѣ. подѣ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205-3.

Вѣѣ апѣки Львовѣ и краю и всѣ болѣшѣй апѣки въ Га-
личинѣ и Авѣстро-Угорѣинѣ мають на складѣ Бальсамъ житѣя.
Тамъ можна такоу одержѣти

Праску масть универсальну домову

средство лѣнничѣе признаѣе на всѣхъ запѣлѣхъ, ранѣхъ и боляхъ тѣлѣхъ
лишѣмъ похвалѣнѣмъ

Би живѣяеся зѣ успѣхомъ на запѣленѣи, задержѣнѣи молока и на
твердѣстѣ грудѣй при одлучѣнѣи, на боляхъ, карбункулѣхъ, ранѣхъ на нѣгѣ-
тахъ, дѣке мѣсо на пальцахъ, стѣрѣдѣнѣи, опухлинѣу жѣлѣвъ и т. п. —
Всѣхъ запѣленѣи, твердѣстѣи и опухлинѣу лѣчѣтъ скоро; коли болячка заѣне
матѣрѣизувѣти, зарѣзѣтѣ набѣре и вылѣчѣтисѣ. Пущка 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА!! Праску Масть универсальну часто подѣробѣютъ, але лишь
у мене выробѣяеся она оригинально. Она лише
тогда правдивѣа якѣ жѣвтѣ металѣвъ пущки
обѣжитъ червѣнымъ припѣсѣмъ уживѣнѣя (въ Язы-
кахъ) и въ синѣй картѣнѣ зѣ жарѣю охорѣнѣноу.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Налѣпшѣе и многѣи досѣдѣмъ выпробѣванѣе средство, лѣчѣтъ нѣ-
комъ тушнѣ слухъ. — Фляконъ 1 зр. 2647 24-30

ЛЮБЪЗНЪ

ЗАВЕДЕНЬЕ КУПЕЛЕВЕ СЪРЧАНЕ

20 кмѣтѣрѣватъ одѣ Львовѣ, 7 одѣ Городѣна и тѣлько одѣ Щирѣя.
(Стація телеграфѣична и почта въ мѣсѣцѣ).

Початѣкъ сезону 20. мая.

Лѣкаръ ординуючѣй д-ръ Ц. Штембарѣтъ.

Купальнѣ въ томъ роцѣ выладѣженъ зѣ великимъ комфортомъ.
Ваннѣ порцѣланѣовѣ, мозайковѣй и металѣвъ, помѣсты мозайковѣй сѣро-
выдѣженѣе воды до ваннѣ послия налѣпшѣйшѣи методѣи. Значѣне уѣнѣше-
нѣе шламѣовыхъ купѣлѣй, такоу розширено паркѣ о кѣлькадесятѣ
моргѣвъ.

Помѣшкѣнѣя зѣ цѣлымъ урядѣженѣмъ гѣтелѣвымъ, одѣ 50 кр. до
1 зр. 20 кр. на добу. Для менѣе засѣбныхъ гостей комната зѣ кух-
нѣю и урядѣженѣмъ 50 кр. денѣю, мѣсячно 13 зр. Зинѣжена цѣна вѣзды
почтовѣи мѣжѣ Львовѣмъ а Любѣнемъ на 75 кр. одѣ особы.

Фѣякеръ заведенѣя зѣ Городѣа 40 кр. одѣ особы

Въ сезонѣ I. одѣ 20 мая до 20 червѣня и III одѣ 20 серпѣня, цѣны
помѣшкѣнѣ о 20%, дешевѣш Въ томъ часѣ бѣднѣй, заосмотрѣнѣ свѣдо-
чѣствѣи убожѣствѣа, подтвержденѣи цѣ кѣ старѣствомъ, одѣржѣтъ знѣтнѣй
пользѣи. 2960 2-4

Близѣшѣй пояснѣнѣя подаѣе на желѣнѣе Зарѣдъ Заведенѣя купѣлевогѣ.

Найдѣшевѣшѣмъ и налѣпшѣмъ жерѣломъ закупѣна есть

ДОМЪ ТОРГѢВЕЛЬНЫЙ

ПИЛИПА ТИХА въ БЕРНѢ (Filip Ticho Brunn)

Krautmarkt Nr. 21 i Rathausgasse Nr. 47.

Матѣрѣи на жѣночѣй сукнѣ

налѣпшѣйшѣй и налѣгартѣйшѣй на се-
зонъ весѣннѣй и лѣтнѣй, ширѣй
100 см.

1 сукѣна = 10 метр. . . зр. 4.50.

Румбурѣскѣй Окефордъ

(правдивѣо крашенѣй) вѣсѣмъ гарнѣ
выкопанѣй.

1 шт. 30 вѣд. лѣтѣвъ . . зр. 4.50.
Налѣпшѣи якѣсти а . . зр. 6.50.

Францускѣа сатина

на жѣночѣй сукнѣ, дѣсѣе прѣти, (пра-
дивѣо крашенѣа подѣ порукоу) въ
налѣпшѣйшѣхъ вѣзрѣцахъ.

Перша сорта, сукѣнѣзѣ 10 м. зр. 4.50
Другѣа сорта сукѣнѣ зѣ 10 м. зр. 3.50.

Румбурѣскѣе

Полѣотно варѣтѣатовѣ

$\frac{1}{4}$ ширѣе, придаѣея особѣливо на
мужескѣе бѣльѣ.

1 шт. 30 вѣд. лѣтѣвъ . . зр. 6.50.

Домѣовѣ полѣотно

налѣпшѣа якѣстѣ, цѣлѣ 30 вѣд.
лѣтѣвъ.

1 шт. $\frac{1}{4}$ зр. 4.50.
1 шт. $\frac{1}{2}$ зр. 5.50.

Шифѣонъ

дѣже добѣро якѣсти, придаѣея знаме-
нитѣо на бѣльѣ мужескѣе, жѣночѣе и дѣ-
тѣнѣчѣе, 90 см. ширѣе.

1 шт. (30 вѣд. лѣтѣвъ) въ сортахъ
а зр. 4.50, 5.50, 6.50, 7.50.

Жѣночѣй сорѣочки

зѣ добѣрого шифѣонѣа або мѣнѣшого по-
лотѣна зѣ ширѣокѣи корѣонѣми.

Цѣлоу великѣости.

6 штукѣ зр. 3.75.

Джутовѣа засѣлона

турѣцкѣй вѣзѣры, цѣлоу довѣготѣ.

Перша якѣстѣ зр. 3.50.
Другѣа якѣстѣ зр. 2.50.

Джутовѣй гарнитурѣ

складѣуючѣи-сѣ зѣ 2 покрѣвалѣ на
лѣжѣкѣ и 1 на столѣ, цѣла довѣготѣ въ
налѣпшѣихъ вѣзрѣцахъ . . . зр. 3.50.
Зѣ рѣсѣу зр. 4.50.

Оѣтанѣокъ

ковѣра на помѣстѣ

довѣгѣй 10 метрѣвъ, мѣнѣшѣи якѣсти
зр. 3.50

Чѣста байѣга вѣвнѣяна

у всѣхъ глѣзѣнѣхъ красѣнѣхъ або та-
коу въ насѣужѣнѣхъ, 100 см. ширѣ.
Сукѣнѣ зѣ 10 метрѣвъ . . . зр. 7.50.

Новѣй маѣтерѣи до прѣня

на убрѣна мужескѣй (за пор. приладѣи до прѣня) гладѣко пасѣмѣнѣстѣй, сорѣонатѣй

1 цѣлѣ убрѣнѣе мужескѣе зѣ камѣрѣну 6 $\frac{1}{2}$ метр. зр. 3.—
1 цѣлѣ убрѣнѣе мужескѣе зѣ полѣотно . . . зр. 4.—
1 цѣлѣ убрѣнѣе мужескѣе зѣ налѣпшѣи полѣотно зр. 5.— 12-15

Взѣрѣтъ даромъ и платно. Розсылаеся за послѣплатоу.

ИВАНЪ ИГНАТѢВИЧЪ

поручѣе

налѣпшѣйшѣй кадила, одѣзначѣнѣ числѣнными медалѣ-
ми заслѣгѣи:

зр. кр.

КАДИЛО ЦЕРКѢВНѢе налѣпшѣе въ пачѣкахъ по 50 кр. и 1—
КАДИЛО КОРОЛЕВСКѢе складѣ-
еся зѣ цѣвѣтовъ, живѣнѣи, и баль-
самѣвъ выдающѣихъ дѣже при-
емнѣй запахѣ, пачѣна по 4 и
8 кр., пудѣлко по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛѢТАНСКѢе пѣльнѣе
полѣивѣея на розжѣренѣу бѣлку,
выдаѣе дѣже прѣятнѣй и дѣже
пошукѣуванѣй запахѣ фляконѣвъ — 25

КАДИЛО ВАРШАВСКѢе пѣльнѣе,
прѣятнѣй и деликатнѣй запахѣ
тоу кадила дѣже надаѣея до
салѣновѣвъ и бѣдѣарѣвъ, фл. $\frac{1}{4}$ л. — 50

КАДИЛО СОСНѢВѢе, хто хоче
мати здоровѣй въздухъ зѣбѣвъ
шпѣльнѣовыхъ въ комнатѣ, то
розжѣрюючи соснѣовѣе кадило
можѣе его дѣстати, фляконѣвъ — 60

КАДИЛО АНТИМИЯМАТИЧНѢе
есть невѣроуванѣмъ средствомъ
въ тѣхъ всѣхъ разѣлахъ, де хо-
дѣтъ о бѣсѣнѣнѣе въздухъ въ
комнатѣхъ и о перѣшѣкоу чтобы
не разѣивѣялисѣ помѣсти; фля-
конѣвъ 25 кр. и — 50

Дѣстати можна у Львовѣ въ власнѣхъ скѣлахъ, ул. Копѣрѣника
ч. 3. и ул. Галицѣа роуѣ Вѣловѣи. . . Въ Краковѣ: Сукопѣнѣчѣ ч. 20.
Въ Чѣнѣвѣцѣхъ рынокѣ ч. 2. 2529

зр. кр.

КАДИЛО въ ПАПѢРЦѢХъ; че-
резъ огнѣнѣе одѣржѣея дѣже
прѣятнѣй запахѣ, пачѣна по
мѣстѣи тѣнѣцѣ 12 кр. и . . . — 24

КАДИЛО ИНДИСКѢе ТАСМО-
ВАТѢе выдѣлюѣе дѣже прѣятнѣй
довѣготѣвалѣй и пошукѣуванѣй
запахѣ, корѣбка — 50

КАДИЛО САЛѢОНѢе уживѣея
ся за помѣчѣю присѣвѣнѣи, дѣсѣ
дѣже прѣятнѣй и здоровѣй за-
пахѣ, одѣсѣвѣе и очѣнѣе воз-
духъ, фляконѣвъ по 30 кр. и — 60

ЧЕРВѢОНѢ ТРОТИЧКѢи выдѣлю-
ють при пѣленѣи прѣятнѣй за-
пахѣ, пачѣи по 5 и 10 кр. Пу-
дѣлко по 25 кр. — 50

ЧОРНѢ ТРОТИЧКѢи рѣвно-жѣ
выдѣлюѣтъ при спѣленѣи прѣятнѣй
запахѣ, пачѣи по 2 и 4 кр., пу-
дѣлко по 15 кр. и — 25

ДЕЗИНФѢКЦИОНѢ ТРОТИЧКѢи
очищѣють знаменѣито и ради-
кально въздухъ якѣ въ комѣ-
тахъ такѣ и корѣтирахъ, ко-
робѣка — 10

КОВДРЫ шѣтѣ зѣ вѣвнѣяногѣ
и шѣвковѣго атласѣу.
Матѣрацы зѣ волѣсѣнѣя

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВѢРА и СЫНА

у Львовѣ пѣльцѣ Капѣтульнѣй чисѣло 2.

прѣдаѣе подѣ порукоу за свѣжѣстѣ и добѣротѣу

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Здася, що сегодній засідання спільних делегаций розпочнуться аж десь під кінець червня, позаяк наради вадь бюджетомъ угорськомъ парламентъ поступаютъ дуже поволі. Въ міждоайнихъ кругахъ кладуть велику вагу на то, щоби засідання делегаций не відбувалися анъ пізнімихъ літомъ, на що мабуть і самі делегати не пристали-би, анъ въ осени. Въ угорськомъ парламентъ постановлено для того продвинути засідання палати послівъ о одну годину і може бути, що дебата бюджетова ще сего тиждня свідчатъся, хочъ зъ другої сторони припускають, що дебата не скорше закінчаться ажъ якъ около 10 червня.

Нині розпочинаються мериторичні засідання комісії для закона карного. На завдання председателя комісії д-ра Махальського предположили члени комісії Цукеръ і Вайнгінгеръ свои внесення що-до зміни загальної часті проекту, а Коппъ що-до зміни постановъ о злочинствахъ і провинкахъ. Комісія має надію, що упорасъ зъ цілою роботою найдалше до шість неділей.

Министерство просвіты виготовило вже проектъ реформи студій і аспітантъвъ правно-политичнихъ і въ червні збереться у Відні фахова анкета для розсмотріня сего проекту. Анкета займать лишъ редакцію сего проекту і не буде мати ніякої самостійної задачі. То само министерство думає ще сего року перевести реформу школи промислової у Львові.

Министеръ справедливости припоручавъ виготовити новелу до поступованія карного. Новела та відноситься головню до поступованія передъ судами присяжнихъ въ справахъ правовихъ. Она має такожъ погодити постанови нового закона карного зъ поступованіємъ въ справахъ карнихъ.

Лендербанкъ піднявся сфінансувати галіцку позичку пропінційну по курсу 88 3/4 зр. Кредитове заведення предлагало лишъ 87 25 зр.

Шаха перського приймають въ Петербургъ зъ небувалою досі сердечністю. Підчасъ пера въ Зимній дворці побіжить царъ тогачъ въ честь шаха-ниша (короля корольства) а шахъ одиновъ на то тогачомъ въ честь царя. Опісля їздивъ шахъ зъ великою Сергіємъ на прогулку до Петергофу а одтакъ бувъ разомъ зъ царемъ, царицею і цілою царською родиною на галереї представлено въ театр. Въ суботу оглядавъ шахъ місто. Въ Росію сподіваються зъ сен гостями шаха великихъ користей а передовсімъ мають надію, що вінъ буде старатися затерти всякій слідъ того алого враження, яке зробили були концесія, дані нимъ Англичанамъ. Особливо нагадувало Росію то, що шахъ мавъ дати якусь англійському баронові Райтерові концесію на заложення банку державного въ Тегерані. Російська преса сподівається, що правительство російське представить шахові всі некористі, які можуть вийти для него і для Персії зъ зв'язу зъ Англією. Персія — кажуть „Моск. Від.-м.“ — мусить високо цінити добрі відносини Росією, а якась похвала въ сій справі могла-би дуже відбитися на Персії. Персе правительству повинно одобрити Райтерові концесію або бодай признати Росію відповідне одшкодовання. Російська дипломатія повинна зажадати тежъ відъ шаха певнихъ гарантій, що Персія буде ділати въ інтересахъ Росії.

До Kreuztg. доносять зъ Петербурга, що приготування Росії до війни поступили вже дуже значно, такъ, що она незадовго буде готова до осягання акцій. Въ послѣдніхъ часахъ переведено реорганізацію тревівъ. Дивізій легкой кавалерії і бригади стрільцівъ одержали вже легкі трені.

Вчера бдѣхавъ король Гумбертъ черевъ Франкфуртъ і Базилею назадъ до Італії. Підчасъ бдѣхавъ въ Берліна вирушило на улицъ якихъ сго тисячѣвъ людей і пращали короля гриміями ояками. Цесаръ одпрощавъ короля ажъ до Франкфурту і похавъ одтакъ до Штрасбурга. День передъ бдѣхавъ король розійшлася була въ Франції вѣсть, що король Гумбертъ має разомъ зъ цесаремъ приїхати до Альзасія а одтакъ і до Штрасбурга. Вѣсть та, якъ показалося, була безосновна, а все-таки викликала була въ Франції велике задоволення.

Зъ цавильної канцелярії італійського короля прислано бурмистрові Форкенбекову письмо, въ котрімъ король просить его, щоби вінъ зложивъ жителємъ Берліна подяку за їхъ сердечне прийняття. Далше сказано въ письмі, що король буде завжди пам'ятати на ту гостинність Берліна і що его чувства дружби і прихильності для німецького столиці поділяє Римъ і ціла Італія. Король жертвувавъ місту на добродійний ціл 20.000 франківъ.

На перш, який устроили члени німецького парламенту Криспіну, оголошено кілька бесідъ, котрі не суть безъ политичного значення. Такъ оголошено міждъ нимъ пос. Бенда по італійскі бесіду, въ котрій величавъ Криспіно яко того мужа, що найбільше причинився до свободи Італії і до союзу Італія зъ Німеччиною, котрий стоить въ тійсній зв'язі зъ союзомъ австрійсько-німецькимъ. Криспіно відповідаючи сказавъ, що прийняте, якого дізнали італійскі гості въ Берліні, єсть такъ величаво, що мусило звернути увагу цілого світа на себе. Обдъ династії і оба народи сполучають ще більше якъ союзъ политичний — спільний інтересъ. спільна ціл. „Я — казавъ Криспіно — працювавъ завжди для тріумфу свободи, та ще і теперъ працюю і маю надію, що мои бажання сповняться, що всі народи

стануть незалежнимъ і побрататься. Вороги моя кажуть, що і я при до війни, але я хочу лишъ мира.“ Бесіду свою закінчивъ Криспіно окликомъ въ честь цесаря і парламенту.

Зъ Бѣлградъ доносять, що межі королевою Наталією а регентією прийшло до отвертого конфлікту. Королева хотіла именно конче вертати до Сербії а бути при коронації сына, але регентія тому рѣшучо сиротавилася. Въ тій справі відбулася межі королевою а регентією дуже оживлена кореспонденція.

Вчера відбулося въ Бѣлградъ вѣче напредняківъ і довело ажъ до кровавої бійки на улицяхъ міста. Товпа людей збралася була передъ місцемъ, де відбувалося вѣче і хотіла напредняківъ розогнати. Ледя який напредняки появилися на улиці, якъ его заразъ нападали і били та висмилювали. Поліція і жандармерія що стерегла порядок, мусіла ажъ ужити оружя і ранила кількохъ студентівъ.

НОВИНКИ.

— Огнь. Четверте містечко въ Галичині згоріло до тла! Се нещастя случилось вчера Подгайцямъ. Въ полудне зъ двохъ сторінъ займився огонь і при сильнімъ вѣтрѣ обіймивъ не лишъ ціле місто, але засягнувъ і на повъ миль поза місто, де згорівъ фліварокъ кн. Чарторийської зъ всіми будівлями господарськими. О 6-тій годній вечеромъ телеграфували зъ Подгайця, що пожежа ще не придушена, а до того часу згоріли: церковь, руске приходство, всі склепи, кількасотъ домівъ; школу, урядъ громадскій, нотаріатъ і всі уряди якось уратовано. Кілька тисячъ людей полишили безъ кусника хліба; шкоду обчислюють по-надъ повъ мільона зр. Завязавъ комітетъ ратушників. — Минулої суботи згоріло кілька загородъ селянськихъ въ Соколяникахъ підъ Львовомъ. — Въ Радехові д. 24 мая згоріли одному господареві домъ, а другому будинки господарскі, а въ нихъ дві корови, кілька овець і безрого. — Нині по годній 10-тій рано займалися два магазини бровару Лілієнфельда коло Інвалидівъ і згоріли. Шкода значна; пожежъ гасило по-при сторожу огнемъ значне число войска, бо близько коло тихъ магазинівъ стоять войскові касарні.

— Зъ видѣлу краєвого. За інтервенцію краєвої ради школьної порѣшавъ видѣлу краєвий визначити 800 зр. беззворотної підмоги на устроєння въ сѣмъ роцѣ въ Сокалі вакаційного курсу для науки зручності (slôjd) для учителівъ народнихъ шкілъ, якъ лишъ предложать подрѣбну програму сего курсу. Учителі, що хотіли-би взяти участь въ тѣмъ курсѣ, мають зголоситися до окружної ради школьної въ Сокалі. — При краєвій школі львівській у Львові порѣшивъ видѣлу краєвий утворити въ р. 1890 друге місце ад'юнкта до викладу помічникъ предметівъ і до помочи фаховимъ професорамъ а именню при практичнихъ виправахъ. — Позичку 3 1/2-ову въ висотѣ 8000 зр. зъ краєвого фонду промислового порѣшивъ видѣлу краєвий уділяти. Мих. Дорнвальдові, властителя фабрики машинъ въ Перемислі на розширення сєй фабрики.

— Виставу промислово-рольничу загаломъ устроили сего року въ осени у Львові. Вистава поміститься на плацу, котрий утвориться зъ огорожу Баденихъ (давнійше Скинських), части плацу при техній і зъ улицъ Липової (цѣле то місце єсть коло плацу св. Юрія). На виставу має приїхати министръ рольництва гр. Фалькенгайнъ.

— Зъ львівської дирекції почт і телеграфівъ. Зъ днемъ 1 н. ст. червня с. р. отпрасавъ въ Синавдоку виїздомъ, пов. стрийського, на залізничній станції новий урядъ почтовий, котрий буде мати такожъ і поштову касу щадничу. До округа доручень сего уряду почтового будуть належати громади: Синеводско виїзне, Межигород, Тишовиця, Побук і обшари двірківъ: Корчинъ і Підгородцѣ. — Зъ днемъ 1 н. ст. червня с. р. змінявся пасажирка їзда почтова, одходяча зъ Львова до Кам'янки струмислової о год. 11-тій 45 мин. передъ полуднемъ, безъ перерви до Радехова, а їзда пасажирка зъ Львова о год. 11-тій въ поно до Радехова лишався незміненна. Такожъ вводиться зъ сѣмъ днемъ пасажирку їзду поштовою міжъ Радеховомъ а Стояновомъ. — Въ Радехові отворено станцію телеграфичну зъ обмеженою службою дневною на часъ сегоднійсего сезону купельного.

— Похорони гр. Альфреда Поточного одбудуться дня 5 н. ст. червня рано въ Ланьцутѣ. Тѣло гр. Альфреда привезуть зъ Парижа до Відня дня 31 н. ст. мая, зъ-одки безъ жаднихъ похороннихъ обрядівъ дня 3 червня одвезуть до Ланьцута і на другій день виставлять въ тамошній костелъ; въ цѣлій тѣй дорожѣ разомъ зъ тѣломъ буде їхати вдова по покійнімъ і синъ Іосифъ. — Въ Парижі і въ галицкихъ дворахъ покійного графа одбудуться заупокійний богослуження.

— Нове товариство польске завязалося у Львові підъ назвою Bractwo N. P. Maryi Królowej korony polskiej. Цѣль того товариства єсть: піднести і розширити духъ релігійний міжъ народамъ і поправити именно ті блуды і хибы, що причинилися до упадку Польщі; підоймати і підпирати по зможѣ всякий загал, въ душі католицкій, що змѣряють морально і матеріально полішити долю люду і робітниківъ. Выбрано зарядъ, зложений зъ свѣтскихъ людей, підъ проводомъ кришанянина і парохъ латинської капитулы львівської кс. Туржанського; въ члени сего братства вписалися міжъ иншими д-ръ Пентаккъ, ректоръ львівського університету і Богданъ Мариницький, зъ роду Русинъ, професоръ львівської політехники.

— Зъ Золочева пишуть намъ: Дня 20 н. ст. мая покликаний бувъ до розправи передъ трибуналу присяжнихъ за свѣдка господарівъ Іванъ Михайловичъ Санодікій, д. к. професоръ гимназіяльний, учитель руского языка, і не тільки звѣданий, але і приюгу зложивъ по польски,

не зважаючи на то, що два его бувші ученики Русини, котрихъ учивъ языка руского, і суддѣ Русини прислухувались его красній польскій бесідѣ і польскій присяжѣ. Господине Іване Михайловичу! Чи се доказъ Вашого „твердого закала“? Може бы о сѣмъ фактѣ патріотичномъ зволила „Червона Русь“ повідомити свого дописователя зъ Золочева, котрий такъ обурюєся на то, що интелігенція въ Золочеві вся до нічого — кромѣ одного-однѣсного — чи не Івана Михайловича?..

— Дрбний вѣсти. Громади Вишки і Потѣкъ пов. бережанського, одержали відъ цесаря 50 зр. підмоги на докінчення будовы спільної школи. — У Відні виготовляють пам'ятковий медаль въ честь 40-літної діяльності парламентарної Франца Смоляки. — Въ Кідапцяхъ, пов. збараского, убивъ грбмъ на полі пастуха Семка Кучуру зъ Романівки. — Дня 4 н. ст. червня о 12-тій годній въ полудне одбудеться вѣчанье д-ра Лонгина Озаркевича зъ панною Олесею Бажанською въ Сорокахъ підъ Львовомъ. — При бдѣхѣ старости п. Вол. Хондзинського зъ Надворны до Станиславова устроили мешканцѣ Надворны овації а громадка рада зачислила п. Хондзинського міжъ своихъ почитныхъ горожанъ.

Вѣсти зъ Авр. Львівської.

На конкурсъ розписані: Олексійчъ, дек. стрийського, над. прив., зъ речинцемъ до 13 липня с. р. і Перевозецъ, дек. калуского, над. прив., зъ реч. до 18 липня с. р.

Введені оо.: Вол. Лотоцький въ зав. Кабаровецъ, Ксен. Сосенко въ зав. Солонки і Ник. Бѣлєцький яко приходникъ Голяня.

Кан. інституційний на Ладанцѣ о. Павло Підковичъ.

Завѣзаний до кан. інституції о. Лука Бобровичъ на душпастирство при головнімъ шпиталі львівськомъ найдалше до 15 червня с. р.

Митр. Консисторія вставилася до намѣстництва о. входу на кан. інституцію о. Кл. Роснецького на Яленковате.

Дозволено піддатися испытю конкурсовому въ найближшій речинці оо: Филем. Авдиюковскому, зав. Цуцилуовцѣ і Юл. Яримовичеві, зав. Ольхѣвцѣ.

Грамоту позвальною зъ правомъ уживати кришанський експозиторію одержавъ о. Стеф. Гордєцький, капеланъ Преосв. митрополита.

Грамоти архієрейського благословення одержали пані: графиня Емилія зъ Шимановськихъ Лосева і Людвика Билиньска, властителька Хотиня, за значнійшій жертвы ново для выбудованої церкви въ Хотині.

Опущені на 6 недѣль одержали оо.: Юл. Мандичевскій зъ Вѣлявцѣ — заступати буде о. Григ. Сухаровскій зъ Конюшковъ; Ал. Радзкевичъ зъ Шоломи — заст. въ веденому урядѣ дек. о. Ипп. Штогринъ а въ парохію о. І. Билинькевичъ зъ Звенигородъ; Гавр. Медичій зъ Слободы — заст. о. І. Дурбакъ зъ Увсѣ. — Питомцеві Орестові Кишлевскому уділивъ станиславівскій Ординаріатъ одностѣянчу відпустку.

До заведеня дяківського у Львові при церкв. св. Георгія прийняті: Анд. Петровъ і Григ. Куриласъ.

Вѣсти зъ Еп. Перемискої.

Кан. інституційний оо.: Корн. Гумецкій на Кавско, дек. дрогибицького; Петро Цапінскій на Гладичівцѣ, дек. бѣжого; І. Копистянскій на Криницю, дек. мушинського.

До кан. інституції завѣзаний оо.: І. Прислопскій на Флорянцѣ, дек. мушинського, Ле-нт. Желеховскій на Оровѣ, дек. дрогибицького.

Завѣдательство Красной дек. короснянського одержавъ Филем. Кисельевскій.

Сотрудництва одержали оо.: Іос. Негребєцький въ Горуцѣ, дек. дрогибицького; Вол. Хомицкій въ Кальницѣ, дек. ольховського.

Відпустку одержали оо.: Алоїсій Полянскій зъ Тисовицъ на 6 недѣль, Юл. Кашубинскій зъ Колоденя на 8 н., Петро Кмицикевичъ зъ Новосѣлокъ гост. на 8 н., Ант. Матюкъ зъ Ляшокъ на 6 н., Сим. Русинякъ зъ Мисцової на 5 н. і Теодоръ Семечка зъ Ольховецъ на три мѣсяці.

Вѣсти зъ еп. Станиславівської.

Новопоставлені пресвитеры одержали такі мѣста, оо.: Омел. Гавацкій заведѣтельство Сорокъ, дек. бучацького; Ал. Осадца систем. сотрудничество въ Петрилівѣ, дек. устєцького; Ал. Мардаровичъ систем. сотр. въ Галичѣ; Несторъ Рудинскій заведѣтельство въ Лици (мѣстѣ) при хорѣмъ пароху; Вол. Кархутъ прив. сотрудничество въ Новосѣлцѣ Костюковій, дек. кудриньского.

Сист. сотрудничество въ Надоржній, дек. товмацького, одержавъ Вол. Левицкій зъ Петрилѣва.

Посмертний — — оновѣстки.

О. Антоній Волинскій, приходникъ въ Кошлѣвцѣхъ, дек. залѣцького, померъ д. 25 н. ст. мая въ заведеню божовольныхъ въ Кульпарковѣ въ 40-вомихъ роцѣ житя а 14 роцѣ священства. Тѣло покійного сопроводжують нині до архикадральної церкви св. Георгія і зъ-одси одбудуться похорони. Вѣчна ему память!

Наука, штука і литература.

— Змѣстъ „Правды“, выпуска VIII слѣдуючий: І. Ветупні статті а) Рухъ фланманський; б) Союмолий вибори; в) Памяті І. Вагнєвича. ІІ Професоръ Ратміровъ, романъ-бувалышн Д. Мордовця. ІІІ Листи зъ стеновой України. Дещо про штунду, Якова Солуца. ІV Зъ історії колонізаціи Чорноморя. V С пісень про Віраїну В. Сивенького і Весняний дощик І. Калічки. VI Вісті: С Київщини, С Київѣ, О Кракова, З Америки. VII До Братів-Русинів, вірш Ляха VIII Оглядъ політичний. IX Салтиковъ-Шедрин X Опомянка про пок. Ю. Лавровського П. Реваковича, XI Сучасна хроніка. XII Листи К. Климковича до Ол. Барвінського. — Редакція „Правды“ розділе сего тиждня за премію воємъ предплатникамъ, що зложили що найменше повѣрчну предплату до половини май

сего року, двѣ картини: Верещагина „Тарасъ Шевченко въ домовинѣ“ і Сластьоны: „Могіла Т. Шевченка біля Києва“ въ теперішнімъ видѣ. Обѣ картини, величини большої VIII-ки, прегарно выготовлені въ вѣдєньскімъ заведеню Ангелера, повинні находитися въ домѣ кожного Русина; ціна обохъ картинъ зъ пересылкою мала, бо лишъ 70 кр. — Редакція „Правды“ оповѣщує, що въ мѣсяці червни с. р. почне печатати „Гомеру Одиссею“ въ украинсько-рускомъ языкѣ въ двохъ частинахъ по 10—11 аркушѣвъ. Предплатники „Правды“, що надішли цѣлорічну предплату до 1 (13) липня с. р. одержать єи безплатно; воі инші предплатники за доплатою 50 кр. за одну частину; непредплатники „Правды“ можуть достати одну частину „Одиссеї“ разомъ зъ рекомендованою пересылкою за 1 зр. 15 кр.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 27. мая. Король Гумбертъ выѣхавъ вчера вечеромъ о 9 1/2 год. инкогнито до Італії. Цесаръ розпрощався зъ королемъ дуже сердечно а Криспіому кілька разѣвъ стиснувъ руку.

Римъ 25. мая. Криспіо выславъ до всіхъ представителей Італії телеграфичный окружникъ, въ котрімъ рѣшучо заперечує, будьто-бы король хотѣвъ бувъ їхати зъ цесаремъ до Штрасбурга. Італійска праса называє сю поголоску маневромъ биржевымъ.

Парижъ 27. маѣ. Француска праса не хоче вѣрити, щоби поголоска о подорожі короля Гумберта зъ німецькимъ цесаремъ до Штрасбурга була лишъ выдумкою биржевою; она доказує, що первѣство бувъ такий проектъ, але опісля одступивъ король відъ него.

Кіадно 27. мая. Страйкъ робітниківъ тревасъ далше. Властитель капеленъ годяться на підвищення платнѣ, але не хотять ніякъ пристати на зменшення часу роботи.

Монсѣ 27. мая. Процесъ социалістѣвъ закончився. Трохъ обжалованыхъ засуджено на три мѣсяці арешту а прочихъ увільнено.

Бѣлградъ 27. мая. Вчерашній розрухи тревали всего лишъ 5 годінъ. вечеромъ зроблено въ містѣ порядокъ. Напредняки стрѣляли зъ револьверівъ і убили одного студента і одного жандарма.

Мадридъ 27. мая. На вчерашній радѣ министрѣвъ заявивъ Сагаста, що правительство мусить конче перевести свою програму і завести загальне голосованье.

Заявление.

По причинѣ, що въ послѣдній хвилі появилася значна різниця въ поглядахъ выдѣлу Руского Товариства Педагогичного а моихъ що-до різнихъ квестій, а именно що-до інтервенцій выдѣлу въ справы редакції, зложивъ я редакцію маючю виходити часописи педагогичной „Учитель“ въ руки выдѣлу.

Петро Левицкій, учитель німецької гимназіи у Львові.

Надѣслане.

Хвальна Редакція!

Хотя не згодні зъ нашою честію одновѣдати тымъ сѣмомъ „нашимъ православникамъ“, котрихъ уже певно оудили всі люди, на ихъ заявленые въ 98 числѣ Вашей часописи, все таки мусимо ще сѣй послѣдній разъ забрати голосъ въ тій справѣ, бо могли-бы знатися люди, котрі не знаючи ихъ, могли-бъ имъ дати вѣру.

Одъ коли найстаршій люде запам'ятали була у насъ все партія людей, котра въ-якихъ-небудь причинъ викликувала незгоду въ прахѣхъ старалася робити порядки на своїй ладъ і входила въ колізію зъ кождо-часовими парохами. Всѣ власти, які лишъ истнують, а найбільше Консисторія львівська, мають цѣль стоси ихъ жалобъ і клеветъ на парохівъ, котрихъ мы запам'ятали. О. П. Волянскій парохъ відъ р. 1805 умівъ собіе якось въ тѣхъ старихъ часахъ і зъ ними і зъ Консисторією радити. Бо наслѣдникъ деканъ о. І. Недельскій, мужъ свѣтлий, перенѣсся для святого спокою на далеко грішій приходъ. Такъ само зробивъ его наслѣдникъ М. Струтинскій, котрий ту бувъ довго заведѣтелемъ і мавъ обичаю одъ колятора презенту. О. С. Козоровскій запряжаний неустанными напастями тѣхъ людей понавъ въ тяжку недугу, котра его вогнала до гробу передъ часомъ. Бо сынъ Володимиръ перенѣсь въ двохъ літахъ заведѣтельства 5 комісій духовныхъ Телериний о. парохъ прийшовъ на таке і заставъ уже готовий процесъ о дяка, котрого згадана партія хотѣла одогнати а парохъ мусѣвъ его затримати, опираючися на прошеню всѣхъ прихожанъ. Одъ того часу зачала тотя партія борбу зъ о. парохомъ, а коли мѣсцеве духовенство мусѣло постаратися о усуненнє учителя п. П. Маланюка, а о. парохъ о усуненнє одъ дяковства зъ важныхъ причинъ п. Л. Пирановського, — то нема юбця напастемъ, жалобамъ і клеветамъ на о. парохъ до всѣхъ, які лишъ истнують, властей зъ сторони той партії підъ проводомъ обохъ агаданыхъ людей. Той настроій выкористала партія магистратско-жидовска зъ відомыхъ Вамъ причинъ, абы о. парохъ пообуївся.

На рѣшуче зстеререженє сѣмохъ нашихъ „православниківъ“, що они мають переконаныє і що не суть въ станѣ змѣняти що-дня обрядъ, скажемо ямъ, що того не можна назвати переконаньемъ, если хто зъ неузасадченої ненависті до якого чоловіка покидє святу матір-церковь, а на друге скажемо имъ такожъ рѣшучо, що они недавно тому, заки хотѣли переходити на православнє, подавали прошене до Преосв. Владики орменського о переходѣ на обрядъ орменскій, лише той Владика, знаючи дуже добре мѣсцеві обставини, сказавъ, що такий овець не потребує, бо бы зарізали ще і его стадо.

Такожъ мусимо имъ заперечити, яко-бы они „зъ власной волѣ і безъ всякой підмоцы“ переходили на православнє, бо если хтось не має понятія о якій рѣчѣ, то не може єи хотѣти, а они заявили въ протоколѣ въ ц. к. старостѣхъ, що не мають понятія о православію.

Въ конці не завадило бы имъ знати, що предсѣдательство братства церковного въ кождѣмъ приходѣ єсть дотычний парохъ і що дуже нещасливо вѣхали до своєю оборони о. В. Котовича.

Тясьмениця дня 20 н. ст. 1889.

Старшина 3-хъ церквей рускихъ.

(Слѣдують підписи 12 старшинъ).

Надослане.

Д-ръ Володиславъ Дульемба

перейти адвокату канцелярию до дому Вп. п. Кисельки, плацъ Маріацкій ч. 9. першій поверхъ. 2475 (2-15)

Вже выйшла з друку книжочка:

„Про выборы до сойму“

написавъ О. Х. Нарат.

Друге доповнене выдане. — Цѣна 18 кр.

Дѣстати можна въ тов. „Провѣта“ улица Вѣрменска ч. 27 у Львовѣ. 3968 4—5

Торговля полотень

бѣла столового и мѣшаныхъ товаровъ

Феликса Ковальского

поручае перкаль и сатины въ краскахъ, панчохи, скарпетки бѣлы и въ краскахъ, для дѣтей и мужчинъ, дредли, полотени на убраня для дѣтей — поручаеся доброту, 2950 трибокѣ и совѣтну цѣну. 5—6

Прѣбкы посылаетъ одворотною почтою.

ИВАНЪ ЛОБОСЪ

годинникарь

перше А. ВАЙГЕЛЬ

у Львовѣ, улица Театральна число 16,

поручае свой богатый

СКЛАДЪ ГОДИННИКОВЪ

золотыхъ, сѣрныхъ и стѣнныхъ спроводжуванихъ зъ перворядныхъ фабрикъ по цѣнахъ наймѣренѣйшыхъ 6—6 2951

Направа всякого рода годинниковъ, граючихъ машинъ, одвѣжене антиковъ выконуе совѣстно и подъ гарантією.

СКЛАДЪ и РОБОТНЯ

выробѣвъ бляхарскихъ

такожъ

ліарня зъ металевъ

ГЕНРИКА БОГДАНОВИЧА

Складъ пл. Бернардинскій ч. 1, робѣтня ул. Лычаковска ч. 4 у Львовѣ.

Примаетъ такъ въ мѣсяцъ якъ и на провинціи всякій замовленя зъ розныхъ металевъ входящихъ въ обѣмъ того звания т. е. покрыты даховъ розныхъ системъ, якъ: ринны, руръ, аттаки, машинны гнзены, балюстрады, балюны, прокитины, стовпы або постументы доприбавляя салюновъ и т. п.

Мас великій принасть бляшаныхъ памятникѣвъ надгробныхъ, металевыхъ вѣнцѣвъ, гробовыхъ, лѣхтаренъ, гирляндъ и металевыхъ свѣчокъ передъ престолы и т. п. Поручаеся выконати всякія припорученія надбеланыхъ взорѣвъ або писемныхъ поручень всякихъ длчювъ, а до дороговказѣвъ. мѣскихъ табличъ, фирмовыхъ, надгробныхъ, нумерѣвъ, вывѣсокъ, сигнатуръ и иныхъ предметѣвъ входящихъ въ той обѣмъ.

Всякія репарации, побѣланье кухонного начиня, лакированье и т. п. выконуеся въ найкоротѣйшій часъ по наймѣренѣйшимъ цѣнахъ. Замовленя зъ провинціи полагаетъся довертатию почтою. 2969 2—8

Просто бѣдъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Гегелейскій и самородный за бочку въ 135 литрѣ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и выше окрѣмъ транспорту. Бочка не зачисляется.

Полуднево-угорскій почавши бѣдъ 20 кр. за литру и выше окрѣмъ транспорту. Бочка зачисляется.

2840 10—? Выслае:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленя приймае Дирекція и филии.

Маріацельскій капль жолудковій

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣванный при браку апетиту слабѣмъ жолудку, вонючѣмъ одуху, кнасибѣмъ одиканю, здуто, колыбъ, катаръ жолудка, згаль, твореню снѣску и камѣнчикѣвъ въ мѣхури, при надто великій флегмѣ, жостачѣ, одиканю и блуваню, болю головы (если походить зъ жолудка), корчакъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравми и напоми, при хробакахъ, педутахъ селезѣнки, печѣнки и гемородахъ. — Цѣна флашочки разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Головна высылка у антикари

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖИ (Kremsier) МОРАВА. Маріацельскій капль жолудковій не суть пивакии средствомъ потайнымъ. Складѣвъ части подай сущъ при кождѣй флашочкѣ въ приписѣ.

Правдивый можна купувати у всѣхъ 2351 6—52 антикахъ.

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивый Маріацельскій капль жолудковій рѣзно фальшуютъ и наслідуютъ. — На знакъ правдивости мѣститъ кожда флашка бутъи записана въ червоне запаканье, заосмотрѣне въ новысшю марку охоронну и при кождѣй флашочкѣ на приписѣ мѣститъ находитися, ще сей приписѣ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижѣ.

Правдивый можна купити: У ЛЬВОВѣ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановскаго, д-ра Петра Миколайца, Якова Пилеса, Жиг. Ругера, Кар. Скеленискаго, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѣ у ап. Гросса. — ВЪ БОВРЦѣ у ап. Бальбины Мендлицкой. — ВЪ БРОДАХѣ у ап. Брониса. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ландесбергера. — ВЪ БЕРЕЖАНАХѣ у ап. Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѣ у ап. А. Бжеца. — ВЪ БУЧАЧИ у антикари Корнила Левничкого. — ВЪ ВАРЯЖѣ у ап. Венед. Книшоблоцкого. — ВЪ ДОЛИНѣ у ап. С. М. Трауфельбергера. — ВЪ ДРОГОВИЧѣ у ап. Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНИНАХѣ у ап. А. Гельма. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѣ у ап. Франца Петеша. — ВЪ ЖУРАВНѣ у ап. антикари Іос. Л. Томашевского. — ВЪ КАМѣНЦѣвѣ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Кароля Пилескаго. — ВЪ КОЛОМЫѣ у ап. А. Сидоровича. — ВЪ КОЛОМЫѣ въ антицѣ Ед. Стенли. — ВЪ КОПИЧИНЦАХѣ у ап. Редера. — ВЪ КАЛУШИ у антикари Александра Шустова. — ВЪ МЕЛНИЦѣ у антикари Кроковскаго. — ВЪ МОСТАХѣ ВЕЛИКИХѣ у ап. І. Жолитскаго. — ВЪ НЕМИРОВѣ у антикари Прехримирского. — ВЪ ОЛЕСКѣ у ап. А. Кофтера. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХѣ у ап. Омел. Барановскаго. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛѣ у ап. Жигмунда І. Калицкого. — ВЪ РАДЕХОВѣ у ап. Ясевича. — ВЪ РОЗВАДОВѣ у ап. Винк. Іабоковскаго. — ВЪ РОЗДОЛѣ у ап. Людов. Мервиньскаго. — ВЪ САМБОРѣ у ап. І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛЪМѣ у ап. С. А. Лецьковскаго. — ВЪ СОКОЛОВѣ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛІ у ап. Евг. Висоцкаго. — ВЪ СТАРОМЪ МѢСТѣ у ап. Ад. Палескаго. — ВЪ СТРИЖѣ у ап. Чальбазанова, В. Коморовскаго. — ВЪ СВЯНЬВѣ у ап. А. Маликовскаго. — ВЪ ТУРЦѣ у ап. Жиг. Козинскаго. — ВЪ ТЕРНОПОЛІ у ап. Леона Файлиманна и Фр. Яругевича. — ВЪ УСТИКАХѣ у ап. Альф. Яструбскаго. — ВЪ ЧОРТКОВѣ у ап. Людвика Ноеса.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Емили Лятайнеръ

одушши студіи зъ обсягу дентистички въ клиникахъ въ Берлинѣ заложили атели дентистичне при плацу Маріацкомъ ч. 10 и ординуе бѣдъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣляки операції доконуе на желанье безъ болю, одобривши чувствю кокаиномъ або розвеселяющимъ газомъ (Lustgas). Штучный зубы выговотвляе на золотѣ, явучку и т. п. 2941 9—?

2845

Один ка фабрика бѣлардовъ у Львовѣ ул. Гредзицкихъ ч. 3.

Братѣвъ Андрашкѣвъ

Готовы бильяры продаются, кузъ, кѣвъ и всѣляки прибори. Бильярдъ обертаемый зъ напши работѣвъ, устанавленъ въ реставраціи п. Ландесбергера, ул. Пальска, можна бачити.

2855 20—? Зъ поважаньемъ:

Браты Андрашки.

рочки, маншеты, коврики, калесоны, скарпетки, хустки, крава ки, шийки, ру-

2537 кавички и т. п.

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ 2537

Братѣвъ Лянгерѣвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

!Передъ выборами!
Хто пришле 40 кр., тому будемо выслати
Батьковщину
зъ до законченя сойновыхъ выборовъ
Администрація „Батьковщины“

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадець от моиъ конкурентѣвъ не въ оидъ продавати тоту або робити одѣвъ для мужички и хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ и зъ гравичныхъ такъ дешево, якъ и. Исрчуаю мой богатый складъ тачежъ 2484 Веч. Духовѣстѣу 92 ?

Замовленя въ мѣсяцъ и въ провинціи выконуеся тобою и рѣзально. На жаданье выслати зъори даромъ в еригъ.

Давидъ Кѣварцескѣвъ,
магазинъ мужсковъ одѣвъ гуртомъ и поодѣло.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 3.
Заложенный 1848.

Перша фабрика тутокъ сигаретовыхъ

клесныхъ желатиною

подъ фирмою „ПОЦЪЛУНОКЪ“

поручае свои выробы по умѣренныхъ цѣнахъ.

Улица Баторія число 8. 2942 5—8

SANS RIVAL MAGASIN Gorset de Paris

плацъ Галицкій ч. 15 (въ будинку апотечного Банку)

поручае

правдивый парисскій горсетъ дамскій, правдивый фибинный найновѣйшю крою и рѣзочнѣйшій, а то: сѣрый, бѣлый, чорный, сѣтне, драпъ, голубой, бордо и роженый, а la Sirène 6. P. по 3-50, 4-50, 5-50, 6-50, поцѣвалес Gorset Stefanie 3-50, 4-50, 5-50, бривахъ на пѣтъ тузиковъ; Corset Kirass 30—38—40 см. довгий франц. итганий дредлихъ а 3, 3-50, 4-50, 5-50, 6-50; Corset Pancer 34—36 см. довгий, французскій итг. дредлихъ по 2-50, 3, 4 и 5 зр.

Всѣ части рѣзаню обѣму сущъ все на складъ бѣдъ 1-50 до 20 зр. — Всѣ замовленя выговотвляеся послѣ мѣры. — Старый горсетъы принимаются до направи. 2943 9—12

Матеріи вовняніи на сукнѣ дамскіи

найновѣйшій

Метеръ бѣдъ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ плацъ Капитульный ч. 2.

Прѣбкы на жаданье сплатно одворотною почтою.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рѣкъ.

2319 32—?

КРИНИЦА

Станція желѣзницѣвъ
МУШИНА-КРИНИЦА
зъ Кракова 8 год.
у Львова 12 „
Будз-Пешту 12 „

Аптека, почта,
телеграфъ,
судъ повѣтовый,
нотаріатъ въ
мѣсяцѣ.

Ц. К. Заведенье жерельно-купелеве.

Вельми обильна и сильна „щавя алькалично-зельзиста“.

Головнѣйшій средства лѣчничий сущъ:

Купель минеральнѣй, огрѣванъ методоу Шварца въ будинку зъ 73 кабинетами, купель боровиновъ въ особнѣмъ будинку зъ 27 кабинетами, купель Газовъ при головнѣмъ жерелѣ, методичне питье воды зъ численныхъ жерель минеральныхъ зъ рознымъ складомъ хемичнымъ. Знамените заведенье женитичне, нове кефирне кѣлька молочаренъ, нове взорѣве заведенье гимнастичне, великій паркъ зъ выгѣдъ ными прохолодами.

Для выгоды и забавы гостей служатъ понадъ 1200 комнатъ зъ цѣлковитымъ убѣлованьемъ, по большѣй части зъ печамъ, численнѣй реставрація цукорнѣ, театръ черезъ цѣлый сезонъ, читальня часописей, двѣ выписочныи книжкѣ, оркестра жерельна, фотографъ, численнѣй и розличнѣй торговлѣ, моднярки, рознѣй рукодѣльничи.

Въ домѣ „подъ Замкомъ“ можна вынаймити комнаты лише на 24 годинѣ.

Дворецъ желѣзницѣвъ Мушина-Криница 10 километръвъ одъ заведеня, и зъ-вѣдси веде добре удержана дорога до заведеня.

Въ маю, червни и вересни цѣны помешканъ скарбовыхъ якъ и всѣхъ родѣвъ купелей о 30% низшій.

Кромѣ стало черезъ цѣлый сезонъ ординуючого лѣкаря правительственного д-ра Копѣфа, практикують 7 лѣкарѣвъ. 2936 2—6

Фреквенція рѣчка вынеситъ понадъ 4000 особѣ.

Въ самѣмъ заведеню находитьсѣ послѣ найновѣйшихъ основъ науки уряджене:

Ц. К. ЗАВЕДЕНЬЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ

подъ управою спеціалиста д-ра Еберса.

Сезонъ отворенный бѣдъ 15 мая до 30 вересня.

На жаданье удѣласъ выясненъ ц. к. Зарядъ жерельный въ Криницѣ

Десять медальтѣвъ заслуги, дипломъ признания и дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ въ Антверпѣ

за незрѣванѣй

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерий.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кѣлькороазѣвъ умѣ ужитю привертѣе красну барву. Пилиптонъ не фарбуе, лише одмолоджуе волосѣ, котре подъ влияньемъ сего блдичного средства одыскуе первѣстну барву, мягкѣсть и оддыскъ. — Цѣна флакону 1 зр. 60 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпадающе волоса вздержуе, поподающе и луценье шкѣры, выгладжуе морщинки и долики осповъ. Лице одвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнюе до той степенѣ, що яко средство тоалетово-гигіеничне зобѣтало одначенне медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поведженье и покупъ сего пудру сущъ найлѣпшимъ доказомъ его незрѣванной добротности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставкахъ бѣвъ першимъ, а численнѣй медалѣ заслуги, якими его одзначили, найлѣпше его поручають. — Пудръ княжій не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка рѣстнича, прилично прилягае до лица, надѣе красну, природну бѣлѣсть и есть неоцѣненнымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр. Розжевий для блѣвдинокъ и кремевый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., большѣе зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіалкова. Усуае зъ лица прищѣ, лишѣвъ, угрики, поподающе и луценье шкѣры, выгладжуе морщинки и долики осповъ. Лице одвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнюе до той степенѣ, що яко средство тоалетово-гигіеничне зобѣтало одначенне медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, плацъ Маріацкій и улица Галицка, рѣгъ Валовой ВЪ КРАКОВѣ Сукоиницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦАХЪ Рянокъ ч. 2.

одержавъ въ великомъ выборѣ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ плацъ Капитульный ч. 2.

Прѣбкы на жаданье сплатно одворотною почтою.

При закушѣ товаровъ просимо покликуватисѣ на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвчальный редакторъ: Иванъ Белей.

Папѣръ зъ фабр. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подъ зар. К. Боднарского.

ДѢЛО

Выходить у Львовъ три дня (кроме недѣль и русскихъ святъ) о 5-й годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницу на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвига 9. У Вѣднѣ Haasenstain & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schale I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstain & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платны въ Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію:

на цѣлый рокъ . . . 18 зр.	на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на пѣть рокъ . . . 9 зр.	на пѣть рокъ . . . 12 зр.
на чверть рокъ . . . 4 зр. 50 кр.	на чверть рокъ . . . 6 зр.
на мѣсяцъ . . . 1 зр. 50 кр.	

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 16 зр.	на пѣть рокъ . . . 8 зр.
на чверть рокъ . . . 4 зр.	на мѣсяцъ . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрствуются лише на попереднє застереженнє. — Рекламныя попечатанія вѣднѣ бѣдъ порта.

Поднакопче число копій 8 кр. а. в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 зр. бѣдъ однимъ стрѣнжечемъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 зр. а. в.

Подѣлки числятся по 10 зр. бѣдъ стрѣнжечемъ.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Изъ Щирца пишутъ намъ:

Дня 23 с. м. відбулося въ Щирцѣ передвыборче збраннє, скликане о. Тисенсьовскимъ, парохомъ мѣсцевымъ. Явилось поважне число священниковъ и селянъ, повитаныхъ сердечными словами бѣдъ о. Тисенсьовского. По-при о. Тисенсьовского забирали голоса такожъ инші священники и селяне, розбираючи всесторонню важность выборовъ до сойму та потребу солидарности всѣхъ Русинѣвъ въ такъ важномъ дѣлѣ. По завязанню повѣтового комитету выборчого изъ 20 селянъ и 5 священниковъ подѣ проводомъ о. Тисенсьовского, ухвалено не ставити на разѣ нѣсколи кандидатуры, а выжидати розясненія ситуаціи. Що-до кандидатуры п. Меруновича, оголошено польскимъ комитетомъ выборчимъ, зроблено тую загальну увагу, що п. Меруновичъ называє себе вправдѣ Русиномъ, але польска на нѣмъ шкура, въ соймѣ нѣколи не промовлявъ по руски лашъ завогда по польски, тримає усе за панамы и ихъ справы підпирати, а для селянскихъ справъ бувъ равнодушнымъ и въ загальнѣ яко чоловікъ зависимый не придатный на поса селянського, тожъ нѣхто зъ Русинѣвъ не повиненъ підпирати его кандидатуры.

Зъ-підъ Рудокъ пишутъ намъ:

Польскій т. зв. демократичный органъ розхвалюють поступокъ польского samoishtego комитету выборчого, який завязався для выбору посла до сойму зъ сѣльскихъ громадъ въ тутешнѣмъ повѣтѣ. Nowa Reforma тѣшитъ, що żywił postępowy арыває солидарность зъ станычниками и хоче впровадити до сойму людей такожъ postępowych. Може бути, що оно дѣє такъ и єсть, але не въ нашѣмъ повѣтѣ. Нашъ повѣтовый żywił поступочный хва въ тѣмъ, що умѣє користати зъ всякою догодною для него ситуаціи политичной, абы тѣлько осягнути свою цѣль т. в. удержатись на своихъ становищахъ и синекурахъ. Ниякъ въ модѣ арывати зъ станычниками, — они арывають, підбійде куреъ станычниковъ въ гору — они заразъ арывають зъ поступочниками и прилучаются до станычниковъ и т. д. Та оно иннаше й бути не може, коли справы публичны тутешного повѣту загарабала кліка зъ рады повѣтовой, котрой душою єсть недоброванный въ помыслахъ нашъ п. Зброжекъ. Кліка та потрафила виробити собѣ добру славу у т. зв. демократичныхъ польскихъ органахъ — не солиднымъ и честнымъ поведѣньемъ горожаньскимъ, тѣлько хитростію. Головною причиною довѣрія, яке має наша кліка повѣтвоя у пп. редакторѣвъ т. зв. демократичной польской прасы — то личный знакомства и приянии зъ засѣвъ университетскихъ. Однакжъ центральный комитетъ польскій затвердѣвъ мило зегванія solidarności на повѣтѣ Рудка-Комарного кандидатуру п. Райского! Вѣсть та велимъ ажуравала п. Зброжка. Политика его зновъ побѣдила и бѣдъ зновъ буде мѣгъ ховатися по-за плечима п. Райского, якъ и дотеперъ бувало, и далше по своему господарити въ радѣ повѣтвой и касѣ задатковѣй. Найлучшу прислугу до переведенія выбору п. Райского бѣдѣ касѣ товариства задаткового, котра має мѣжъ селянствомъ рудецкого повѣту много довжаникъ, а при котрій стоить все въ часѣ всякихъ выборовъ п. Зброжекъ. Треба и то знати, що стараньемъ п. Зброжка буде перевести на выборы довжаникъ товариства задаткового, абы мѣгъ ихъ въ рѣшучій хвали мати въ рукахъ.

То єсть „postępowość“ польскихъ комитетѣвъ выборчихъ!

Зъ Гусятиньского пишутъ намъ:

Рухъ передвыборчій розпочався и у насъ — якъ зъ рускомъ, такъ и зъ польскою сторонами. До теперъ знаємо тѣлько про одного кандидата: пана Корнея Горюховского, власителя Коледнян, чоловіка заможного. Говорять тутъ уже и про значній сумы, призначеній на выбѣръ Поляна, подѣ режисерію довгоногого пана Маховича (псевдонимъ), чоловіка дуже спиртного въ перепачкуванню людей въ посылы. Зъ руской стороны відбудуться зборы въ Хоростковѣ дня 27 н. с. мая для завязанія комитету. Въ Гусятинѣ зновъ п. маршалокъ має мати популярный одчатъ про выборы для начальникового громадъ въ удекорованій салы рады повѣтвой...

Зъ Камѣнецкого пишутъ намъ:

Въ камѣнецкомъ повѣтѣ до сѣя поры нема межъ Русинами нѣякого руху передвыборчого. Не дбають о то аби селяне, аби свѣтска интеллигенція, аби священство. А прецѣвъ въ нашихъ трехъ повѣтахъ судовыхъ — камѣнецкомъ, радеховськомъ и буськомъ — могли-бы знайтися люди, що потрафали бы розвинути якусь живѣйшу акцію!...

Въ Жидачѣвськомъ повѣтѣ відбулося дня 20 н. с. мая збраннє тамошнихъ Русинѣвъ въ Заболотѣвцяхъ у о. Савюка, чтобы завязати комитетъ выборчій. Комитетъ зложено зъ 21

членѣвъ и выбрано головою о. Любѣнецкого зъ Розвадова а заступникомъ о. Гошовского зъ Володимирецъ. Комитетъ має добрати собѣ ще до помочи людей зъ повѣта и має розвивати свою дѣяльність въ трехъ судовыхъ повѣтахъ (жидачѣвськомъ, журавеньськомъ и николаѣвськомъ) підбѣла уговореного плану. На кандидата зъ жидачѣвского повѣту поставлено п. Николая Гарасимовича, судію повѣтового зъ Николаева и члена жидачѣвской рады повѣтвой. Кандидатомъ зъ польскою стороны єсть, якъ звѣстаю, Іосифъ Верняцкий, дѣдѣвъ зъ Ляховичъ подорожнихъ.

Въ Косѣвщинѣ появились двѣ рускѣ кандидатуры: крил. Теодора Лѣсевича зъ Кутъ старыхъ и п. Василя Нагѣрного, директора „Народной Торговлѣ“.

Зъ Комариньского довідуюсь „Черв. Русь“, що на зборѣ въ Чайковичахъ поставлено кандидатуру о. Михайла Стецева зъ Чайковичъ.

Въ Долинѣ уконституованъ комитетъ выборчій дня 22 н. с. мая. Въ складѣ его увѣшли: о. Ив. Озаркевичъ зъ Болехова, о. Іос. Зайчківскій зъ Лопатки, о. Іос. Лопатинскій зъ Долины, о. Ив. Вирчакъ зъ Пѣдбереза, о. Левъ Левицкій зъ Казѣвского, о. Ник. Кобриновскій зъ Цѣневы, о. Павлюкъ зъ Рожнятова, о. Вас. Небыловець зъ Перегіньска, п. Витвицкій, мѣщанинъ зъ Долины, и пп. Юрій Патрѣй и Иванъ Васильевичъ, купецъ, зъ Перегіньска. Комитетъ має право добрати собѣ же людей до акціи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ правительственныхъ кругахъ вѣдѣньскихъ мають надѣю, що може удалеся розпочати делегаціи сесію въ половинѣ червня. Предложенія правительства въ сѣбѣльныхъ министерствахъ вже готовѣ. Правительство загадає кредитъ на цѣль войсковый лишь о стѣльво, о скѣлько того вымагають амѣны, поробленій на послѣдній сесіи сѣбѣльныхъ делегацій и новый законъ войсковый; правительство думає отже, що справа ся не дасть прачаны до довѣхъ дебатъ.

Постѣйна комиссия для закона карного залагодила на вѣрашнѣмъ засѣданню вже 11 параграфѣвъ. При §. 12 (кара смерти) жадавъ пос. Коппъ внесенія кары смерти а Кронавetterъ доказувавъ, що кару смерти треба лишати, лишь ставивъ внесенне, чтобы засудженному на смерть вѣльно было выбрати собѣ рѣдъ смерти и чтобы трачено засудженыхъ электрикою. По промовѣ министра справедливости гр. Шевборна одкинула комиссия оба внесенія.

Въ угорскѣй палатѣ послѣвъ заявивъ министръ говѣдѣвъ Феерваръ, що на будучесть буде мусѣла краєва оборона такъ само на случай войны бути готова до маршру въ протасу 8 до 9 дѣвъ якъ и армія.

Страйкъ вѣзникѣвъ трамвайныхъ въ Празѣ закончився добре для страйкуючихъ, але зъ некористею для бельгійского товариства трамвайного. Возникамъ признано значній концесія и она вернула вже до работы. На радѣ громадской відбулася вчера нарада въ справѣ страйку, а молодѣ Чехъ Брезновскій домагаєся, чтобы выслати депутацию до намѣстника, розслѣдити манипуляцію товариства бельгійского и усунути директора праеского трамвая Шторка; Кутка жадавъ секвестраціи трамвая, а Ратеръ хваливъ поступокъ страйкуючихъ. На тайномъ засѣданню ухвалили бѣдѣка рада громадская бѣдѣгнути товариству за кару зъ капіи 10,000 зр. Страйкъ гѣрникѣвъ въ Клядѣнѣ ще не скѣчився, але ситуація о стѣльво поправилася, що декотрі робѣтники вернули назадъ до работы.

Першій вѣсти о вѣздѣ короля Гумберта зъ Берлина були о стѣльво неточны, що цѣсарь не бѣдироважувавъ короля ажъ до Франкфурту, лишь до дѣвѣрца, а король далше вже самъ поѣхавъ. Въ Франкфуртѣ задержався король, зробивъ тутъ визиту цѣсаревѣй Фридриховѣй и бувъ на войсковѣй парадѣ. До италянскон колоніи мавъ тутъ король сказати, що Итальянцѣ и Нѣмцѣ становлять бѣдъ теперь одну родину.

Зъ Берлина доносять, що цѣсарь Вильгельмъ и король Гумбертъ выслали до цѣсаря Францъ Іосифа спѣльне и дуже сердечное письмо.

Вѣсть, що кор. Гумбертъ мавъ разомъ зъ цѣсаремъ вѣзхати до Штрасбурга, наробила великого шуму а въ Франціи выликала велике недовѣренне, а все-жъ такъ доси ще не звѣстно, скѣлько правды було на сѣй поголощѣ. Подѣзъ коли побѣдуютьъ называють ся лишь маневромъ биржевымъ або до-

казують, що она повстала случайно зъ того, що цѣсарь має дѣйстно за кѣльва дѣвъ вѣхати до Штрасбурга и поголоща лишь часть выѣзду хабно подала, то зъ другой стороны доказують, що все вже было уговорено и прилагоджено до сѣя подорожи, але на вѣсть, яке роздрозненне выликала сама лишь поголошка о сѣй подорожи, залишено єв. Яке враженне мусѣла зробити ся поголошка въ Франціи, видко вже зъ того, що италійскій посолъ въ Парижи мусѣвъ заявити французскому министрови дѣлъ заграничныхъ, що кор. Гумбертъ не мавъ нѣколи намѣренія вѣхати черезъ Штрасбургъ.

Одинъ зъ редакторѣвъ берлинского Tagblatt-y бувъ на интервью у Криспиго а той сказавъ ему: Переважна часть Итальянцѣвъ здвигає лишь зъ жалемъ плечима на вѣсь анти-нѣмецкій демонстраціи въ Италіи; тѣ демонстраціи, то лишь дѣло кѣлькихъ крикуновъ. Италія не хоче нѣколи вести борьбы зъ папою, але папа ставитъся самъ на стопу воєнну зъ Италією. Италія держитъся лишь въ дефензивѣ, зъ котрой не такъ легко выступити, бо стоить супротивъ добре zorganizованой силы. Италія поступає однакожъ на передѣ, бо годѣ и подумати, чтобы она вѣздѣшла. Становище Франціи въ справѣ ватиканскѣй и въ нѣмцѣхъ єсть для неї рѣвнодушнымъ. На пытанье, чи въ Берлинѣ заключено теперь межъ Италією а Нѣмеччиною яку угоду войсковую, одповѣвъ Криспи: На то не могу намъ одповѣсти, але най то одно лишь для васъ выстане: Нашъ союзъ зъ Нѣмеччиною єсть дуже крѣпкій. На пытанье, що бѣдъ думає о Булянджерѣ, сказавъ Криспи, що ему годѣ займатися каждымъ политичнымъ шарлатаномъ.

Страйкъ гѣрникѣвъ въ Бохумѣ прибирає чимъ разъ гѣрнѣйшій розміры и теперь побоюються вже загально небезпечныхъ розрухѣвъ. Велику сензацию выликала, що арештовано вѣсьхъ робѣтниковъ, що утвердили были комитетъ робѣтничій. Вчера відбулася подѣ проводомъ цѣсаря рада коронна, на котрой раджено надѣ страйкомъ.

Въ англійскѣй палатѣ лордѣвъ мавъ лордъ Салесберъ подѣзъ дебаты надѣ кредитомъ для збѣльшенія флоту до выѣсѣду о политичной ситуаціи въ Европѣ. Онъ доказувавъ, що флота англійска буде по єв збѣльшеномъ до 1894 значно сильнѣйша, якъ двѣ флоты разомъ якихъ-небудь державъ, кромѣ того случая, коли-бъ Франція и Нѣмеччина получились зъ собою. Але того рода комбинація єсть невозможна. Вѣсь державы бажають мира, але теперь зовсѣмъ не можна знати, чи который зъ теперѣшнихъ монархѣвъ буде чѣ и пять лѣтъ начувати. Въ виду такой неувѣрности мусѣтъ Англія збровѣтисъ и бути кождѣмъ хвилѣ готова. Финансовый тѣгаръ узорѣвъ пре народы Европы до войны. Англія бѣдѣдала до послѣднихъ хвилѣ але довше зволькати вже не може, бо ѣй грозитъ небезпечность, бѣдъ котрой мусѣтъ боронитися. По тѣй бесѣдѣ палата лордѣвъ ухвалила жадавший кредитъ.

Въ Сербіи зацѣпла борьба партійна и лишила вже по собѣ врозавъ слѣды въ сербскѣй столицѣ. Радикалы зъ давнѣй-давня не могли погодитися зъ напредняками а въ послѣднихъ часахъ сныхали на нихъ цѣлу вину за вѣсь неудачѣ въ господарствѣ державѣй а навѣтъ и въ приватныхъ справахъ короля Милана. Радикалы доказуваи — якъ звѣстно — что то лишь черезъ напредняковъ и ихъ проводира, Гарашанина, стала Сербія зовсѣмъ зависимою бѣдъ Австріи и что лишь черезъ Гарашанина пришло до розводу короля зъ своєю женою. Исторія упадку напредняковъ и выступленія радикаловъ звѣстна, то-жъ нема причинъ єв тутъ повторяти; досытъ, що напредняки наразѣ майже безъ слѣду уступили зъ сценѣ, але Гарашанинъ не подѣзъає и вѣздѣ далше борбу. Першимъ его дѣломъ было дати доказъ, що не бѣдъ тому виненъ, що король Миланъ розвѣзъ євъ женою и дѣлаго оголосивъ ласты кор. Милана, писаніи до него. Показалося, що Гарашанинъ дѣйстно не всему тому виноватый, що ему приписуютъ; онъ позавѣзъ поволѣ регабилитуватися а его партія стала зновъ смѣлѣйше подѣносити голову. Тымчасомъ въ партіи радикаловъ наставъ роздорѣ; одинъ переходила до либерального табору, другій вертали назадъ до напредняковъ, а ще инші почали творити окрему партію подѣ проводомъ Таненца. Роздорѣ мѣжъ радикалами наставъ такъ великій, що проводиръ ихъ, Пашичъ, вѣдѣвся змущеннымъ недавно тому завѣзвати прилюдно своихъ привоканниковъ, чтобы жили въ згодѣ а миръ та безусловно підпирали кабинетъ Грунча. Напреднякамъ здавалося отже теперь найбѣдѣдовѣйша пора выступити зновъ до явон акціи и они скликали на минушу недѣлю вже до Бѣлградъ. Що на тѣмъ вѣчу раджено и кѣльво тамъ было участниковъ, годѣ же знати, бо нема же точныхъ вѣстей зъ Бѣлградъ; то лишь можна

сказати, що заразъ по оголошенню вѣща, мало зголосилися кѣльва тысячѣвъ участниковъ. Въ недѣлю отже відбувалося вѣще подѣ проводомъ Гарашанина въ одномъ зъ публичныхъ городѣвъ, де мѣстѣла реставрація и касино напредняковъ. Подѣзъає коли въ касинѣ відбувалося вѣще, збѣралосъ на дворѣ богато студенѣвъ и велика товпа народу та стали напредняковъ дразнити и высмѣвати. Роззѣренне росло зъ кождою хвилею, ажъ наконецъ товпа, стояча на дворѣ, вѣзла до реставраціи и касина и розпочала бѣйку та стала напредняковъ розганяти. Котра сторона дала почѣвъ до бѣйкѣ, такожъ же не знати. Бѣйка побѣшла теперъ улицями. Выступила полиція и жандармы та стали робити порядокъ, при чѣмъ мусѣли ажъ ужити оружія и поранили кѣлькихъ людей. Коло министерства дѣлъ внутрѣшнихъ прийшло було такъ до завязаню бѣйки, подѣзъає котрой напредняки стали стрѣляти зъ революверѣвъ и якієсь напреднякѣвъ — кажуть, що такі самѣ Гарашанинъ — застрѣльва студента Мисковича. Въ мѣстѣ наставъ бувъ великій переполохъ и купцѣ стали були вже замыкати свои склепы. Около 7 год. удалося властямъ збровѣти трохи спокѣй, але мимо того побѣйше проявились въ нѣмцѣхъ сторонахъ мѣста новѣй бѣйки. Вчера вечеромъ проявились въ мѣстѣ зновъ непокоѣ. Роззѣрена товпа показѣла богато напредняковъ и канулась була навѣтъ на дѣмъ секретаря при австрійскѣмъ посольствѣ, майора Баберера, та повыбивала вѣсь бѣкна и поломала мебѣль. Войско и жандармерія насѣли за пѣзно и не були вже въ силѣ збровѣти порядокъ. Въ мѣстѣ наставъ теперь же бѣблѣйшій переполохъ. Заразъ позымѣкано вѣсь публичныи дома, склепы, каварѣи и т. д. Въ бѣйцѣ ранено бѣсьмъ напредняковъ, зъ котрыхъ два вже померло, шѣснадѣть жандармѣвъ и кѣлькихъ войковъ. Напредняки мабутъ мѣркують, що мають за мало силы и дѣлаго вѣтъкають масами на австрійску сторону до Земуля. Правительство постановило оголосити въ Бѣлградѣ станѣ облоги. На похоронныхъ карткахъ по Мисковичу оголошено: „Мисковичъ погыбъ зъ убійчою рука Гарашанина“.

НОВИНКИ.

— Пожаръ Подгаецъ. Огонь займився въ дѣмѣ инспектора полиціи п. Фальбера. Згорѣло 600 дѣмѣвъ; ще въ понедѣлокъ по полудни гашено огонь. Сторожа огнева зъ Бучача зѣлокализувала огонь и тымъ єсносѣмъ вытравула рѣшту мѣста. Мѣжъ згарѣщами найшли спаленіи тѣла дванадцати людей. Понадѣслали для погребѣнь: выдѣль краевый 300 зр., рада мѣста Львова 200 зр., рада повѣтвоя зъ Бучачи 100 зр., мѣсто Стрый 50 зр., Березжаны и Тернопѣль хѣльбѣ. — Одъ о. Корн. Дудкевича, сотрудника въ Подгайцахъ, одержуемо такъ вѣсть: О годинѣ 11¹/₂, коли я прававъ службу Богу, въ церкви роззѣгъ оклякъ: горѣти! Нарѣдъ сейчасъ выбѣгъ зъ церкви. Горѣла пропѣнація. Замѣтъ я розбѣрався зъ ризъ, вже при незвычайно сильномъ вѣсхѣдѣмъ вѣтрѣ стоявъ въ огни цѣльй рынокъ. До 12 годины обнявъ огонь цѣле мѣсто и присѣлокъ Голѣнды на простороніи майже двоухъ кильметровъ. Ратоваи абсолютно небуло можна, бо воды не было. Люди кинули ратоваи церкви и приходство. Зъ церкви вѣсь рѣчи и вѣсь двѣоны знесено до пѣвницѣ подѣ церковю — на приходѣвѣ роззѣвано дахъ и все вынесено далеко. О годинѣ 12 займилася церковь, на котрой згорѣвъ дахъ; колулы правдоподобно неушкодженѣ, мальовило навѣтъ не почорнѣло бѣдъ дыму. О годинѣ 2-гѣй зъ 400 дѣмѣвъ лишилися ино згарѣца. Зъ цѣлого мѣста оставъ рядъ дѣмѣвъ бѣдъ костела ажъ по школу включно, т. зъ Юридика и зъ 50 хатъ на улицѣ Широкой въ напрямѣ до Галича. Згорѣли: синагога жидѣвска, будована въ одномъ часѣ зъ церковю около 1640 зр., двѣ кирницѣ, вѣсь склепы и склады кромѣ двоухъ. Межъ погребѣльцами находится такожъ около 30 рускихъ мѣщанъ, адѣнтковъ судовой Вывѣдова, директоръ школы Панасинскій, емеритованный надкомисаръ Кравѣвъ, поборецъ податковый Вишневскій, Дрѣ Лидхевѣртъ, адѣнтковъ податковый Блоцкий и др. Зъ правительственныхъ будынокѣвъ не згорѣвъ жадепъ — касу почтову и акты нотаріальныи вытравовано зъ сильною угроженого будынку громадского. Межъ погребѣльцами крайна нужда, нѣхто нѣчо не вытравовавъ — мають лише тоє, що на собѣ. Шкоду въ приближенно цѣнятъ на одинъ миллионъ. Жиды розбѣслали телеграммы до бр. Гирша, до Alliance Israelite, до Ротшильда, а и мы для нашихъ бѣдѣныхъ погребѣльцѣвъ проси-мо хоть найменшу, але скору помѣчь на руки подѣданного. — Корнилий Дудкевичъ, гр. к. сотрудника.

— Хирѣвскій Єзуиты — якъ намъ пишуть зъ тыхъ сторонѣвъ — внесли були просьбу до правительства (мабутъ до Вѣднѣ), чтобы гимназіи ихъ признали право школы публичныхъ. Отже, чтобы нѣбы-то перекопатися, якъ ведѣє наука въ конвиктѣ, зѣхавъ дня 20 н. с. мая краевый инспекторъ Самолевичъ до Хирѣва, а другого заразъ дня приѣхавъ намѣстникъ гр. Баденій. Намѣстникъ прибывъ на дворецѣ хирѣвскій зъ Перемышля о год. 7¹/₂ рано, поѣхавъ до заведенія єзуитского, бувъ по рѣзныхъ клѣсахъ и дуже

все хвалили. О годинѣ 11-той представлялись на-
мѣстники: выдѣл повѣтовый и священники (3
латинскіе и 3 рускіе), а потомъ Бзуиты дали въ
честь намѣстника обѣдъ, на который запрошено и
всѣхъ трехъ русскихъ священниковъ. О годинѣ 5
по полудни бѣдѣхавъ намѣстникъ изъ Хирова до
Стрыя, а бѣдѣхавши его Бзуиты съ своими кон-
викторами, котры, маючи свою студентскую капелю,
бѣдѣхали на дворѣ имѣя народный и декий пи-
шій кусокъ. Инспекторъ Самолевичъ остался же
черезъ сѣреду на госпиталии и бѣдѣхавъ пезвы-
чайно вдовольный. Съ того выходило-бы, что бѣдѣ-
хавъ сего року бѣде въ Хировѣ публична
ниша гимназія подѣ проводомъ Бзуитовъ. Заве-
дѣне ихъ мае вже нинѣ двоухъ испытованныхъ
Бзуитовъ, кромѣ того покликано пенсіонованого
профессора Маркевича, а якъ ходитъ чутка, ма-
ють покликати ще и къ Тому Баревича, бѣдѣхав-
ного директора гимназіи самбѣрской.

— Письменный копѣтъ зрѣлости въ академичной
гимназіи у Львовѣ начеся 3 н. ст. червня, уст-
ный испытъ 1 н. ст. липня.

— Въ рогатинскѣмъ ц. к. судѣ ведеся — якъ
намъ пишутъ изъ Рогатина — дуже энергично
сѣдство противъ рогатинского лихваря Мендлі
Меркура, котрый не одного селянина и мѣщани-
на черезъ лихву пустилъ на жербы. Мали выкры-
тиса дуже драстичный факты „операций“ тои пав-
ки, котрыхъ за для веденого сѣдства не подаемо.
По энергії тутешного заступника начальника су-
ду п. Володковича и п. Фаброго, судѣ сѣдчого
тои справы, можна сподѣватися, що не мало ще
лихварскихъ штукотъ вырине на верхъ. На
кождый случай справы Меркура есть сумноно илю-
страцію неводрядныхъ нашихъ отношенъ и вка-
зуе наглядно, що для пейсаческа бгаоі законъ
противъ лихвы зовѣмъ не истнуе.

— Зъ Рогатина пишутъ намъ: Цѣлый мѣсяцъ по-
суха у насъ нечувана, годѣ дощу бѣдѣхавъ, а
коли зрѣхавъ на небѣ хмарочка, такъ сыпне
густымъ градомъ — и зновъ ясно надѣ головами.
Въ Рогатинѣ и окрестности падавъ градъ кѣлька
разѣвъ, а наисильнѣйшій мали мы д. 24 н. ст.
малъ Зъ малой хмарочки цутился градъ за-вѣбѣ-
шки лѣскового горѣха. Наибольше потерпѣло село
Пукѣвъ коло Рогатина.

— Зъ Комарна пишутъ намъ: Въ пятницу дня 24
с. м. о 10 годинѣ въ ночи перерезавъ всю нашу
окрестность страшный пожаръ, який лютиса въ Та-
таринѣхъ. Огонь займался изъ одной стодола, де
бувъ имѣвѣрно подложенъ, та при сильномъ вѣ-
трѣ швидко розширився на значну частину села,
такъ що въ короткомъ часѣ згорѣло 34 хатъ изъ
вѣсма газѣвскими будынками, лишь одна хата
дака якъ-бы чудомъ якимъ посередъ згарѣла ли-
шила въ-цѣлѣ. Зъ людей погубла въ огни одна
дитина а зъ товару кѣлька безрогѣ и двѣ коровы.
Шкода дуже значна, убезпечена лишь въ невелич-
кой части.

— Въ Станиславѣ на дворѣмъ зѣлѣницѣмъ отворе-
но зъ днемъ 25 н. ст. мала стая телеграфичну
зъ обмеженою службою дневною для загального
ужытку.

— Нечасна пригода. Въ селѣ Тершакѣмъ коло
Комарна зарѣбникъ Максимъ Вереза, копачи
дня 24 н. ст. мала хробаки до ловления рыбъ надѣ
берегомъ Днѣстра, упавъ въ рѣку и утопився.
Люде, що стояли надѣ берегомъ, зробили крикъ,
але нѣхто не важился σκοčiti въ рѣку, ажъ на-
бѣгъ селянинъ Лазаръ Вереза зъ Повергова и по
повѣдинномъ гляданю въ водѣ, найшовъ тѣло
Максима.

— Охорона передъ пожарами. Уже неразъ роби-
лись у насъ въ Галичинѣ пробы, чтобы вынайти
яке охоронне средство передъ пожарами дахѣвъ
крытыхъ гонтами и соломяныхъ стрѣхъ. Веѣ ти
пробы не доводили до пожаданого успѣху, якъ
за-для своен непрактичности, такъ и тому, що
способѣ ихъ выконана бувъ надто дорогимъ. Те-
перь приходиться намъ занюгувати два способы
охоронны, зъ котрыхъ можуть покориствуватися въ
нашихъ мѣстностяхъ и селахъ. При пожарѣ ма-
гацинѣмъ Лисѣвельда у Львовѣ пересѣдчилися,
що деякі будынки покрыты тектурою асальто-
вою выробу п. Лышковского зѣ Львова выйшли
цѣлы изъ посередѣ наибольшого огню; займався
врубъ деревяный тыхъ будынкѣвъ а дахъ кры-
тый тектурою анѣ не затѣвѣ. — Зъ Самбора
пишутъ, що тамонный инжениръ и посолъ п. Е.
Удерскій робивъ огню пробу зъ соломянымъ
дахомъ, власнои выгади. На болоню за мѣкимъ
огородомъ выставлено на стѣнахъ дахъ соломя-
ный великости 12 квадр. метрѣвъ, грубости ла
3—4 см. и похилений мѣвъ бляшаный дахъ. По-
ловину даху залил наattoю, на верхъ поктали
ще грубу веретву соломы и подпнали; солома
накладена зъ верху згорѣла а дахъ ледѣе окоп-
тѣвъ, декуда займився, але самъ погасъ по кѣлькохъ
минутахъ. Опѣсѣла подпалювано дахъ зѣ споду
сѣрниками, але полѣтомъ не ханалася солома. На
конецъ принесено гибѣвки, подложено подѣ дахъ
и подпалено; и снѣмъ разомъ займився латы
подѣ дахомъ а дахъ лишь затѣвѣ декуда а въ
жидномъ мѣсци не перегорѣвъ на скрѣзъ. Ще
зроблено пробу зъ водою и сивакѣвъ зливано
дахъ мѣвъ рѣснымъ дощемъ; солома не протекла
на жидномъ мѣсци дахъ выгади п. Удерского
есть зрѣблений зъ вычайной соломы, жидно стис-
неной и зшиваной до купы цинковымъ дрѣтомъ
що шѣсть сантиметрѣвъ; солома сама не есть нѣ-
чимъ запускана або якою масою покрывана. Се-
ляне могли-бы покориствуватися тою пробою, бо,
якъ заявивъ п. Удерскій, невеликі кошту при
зладженю такого даху: дрѣтъ цинковый на одинѣ
метрѣ квадратный даху коштуе лишь сѣмъ кр.,
соломы выходить далеко менше якъ при теперѣш-

ныхъ стрѣхахъ, часу въ зимѣ досытъ на шитье
такого даху, робота легка и иде скоро. П. Удер-
скій заявивъ, що радо подасть всякій поясненя въ
той справѣ.

— Дрѣбный вѣсти. Громада Розтока велика, пов-
новосажденного, одержала бѣдѣ царя 50 зр. по-
дѣпомѣ на реставрацію церкви. — Намѣстникъ
гр. Баденій выѣздитъ въ недѣлю до Черемышля
повитати архикнѣзѣвъ Альбрехта и Фридерика
вчѣра выѣхавъ до Кракова, чтобы бѣдѣхавъ тор-
жеественне засѣданье краковской академіи наукъ.
— На похоронѣ гр. Альфреда Потоцкого репре-
зентонати бѣдѣ царя гр. Гуніади, гофмайстеръ
двору. — У Львовѣ померъ Мих. Онуфрикъ, а-
систентъ прѣу несталыхъ поборахъ мѣста Львова.
Въ процесѣ о дефравдацію почтову въ Радѣвцахъ
выдѣтъ тубуналъ въ Сучавѣ вырокъ, котрымъ
засуджено почтмейстра Сркаля на 3 роки тяжкой
взынцѣ, а увѣльнено ассистента Ренельта, ко-
трый бувъ лишь орудемъ въ рукахъ Сркаля.

Наука, штука и литература.

— „Часописъ Школьный“ ч. 10 выйшло сими дня-
ми Редакторъ п. Гринг. Врецоная заявляе, що зъ
симъ часописомъ перестаетъ выдѣвати дальше „Школь-
ной Часописъ“, бо Руске Товариство Педагогичне
зачне зъ днемъ 1 червня с. р. выдѣвати свою ча-
списъ „Учитель“. Предплатники „Школьной Ча-
списъ“ одержать до конца року „Учителя“. П.
Врецоная заявляе, що до сего постановленя сп-
нукала его гадка, що въ справахъ народныхъ,
появивъ мы все сѣбно дѣлати и не роздѣлювати
неотрѣбно нашихъ силъ.

— Д-ръ Иванъ Пулюй, ректоръ нѣмецкой политех-
ники въ Празѣ и предѣдатель тамошного това-
риства политехнического робивъ дня 4 с. м. на
зборахъ тогожъ товариства опыты зъ микрофо-
номъ Декерта и Гомольки уживши до того да-
шого бѣдѣдала. Опыты ой выкликали великій ин-
тересъ такъ въ научныхъ якъ и ширшихъ кру-
гахъ и дѣлать доходить дѣло про нихъ ширше
розказати. Дуже скусно придуманный микрофонъ
Декерта и Гомольки складася изъ круглой болон-
ки вуглевои, що дрожитъ, и зъ зубчатой грубой
платки вугля. Межи ними суть платиновый зер-
нятка вугля, при помощи котрыхъ переходить элек-
тричный токъ межи дрожачою болонкою и грубою
платкою и перемѣняеся зъ дрожаня голосового
въ дрожанье электричне. Д-ръ Пулюй казавъ,
что такъ поправленный микрофонъ значить великій
поступъ въ науцѣ о телефонахъ; а все-жъ таки
можно сподѣватися майже на певно, что вже въ
наиблизомѣ часѣ зрѣбится на сѣмъ поли ще
большій поступъ и ти прилады будутъ ульнѣшени
ще и подѣ взглядомъ чисто акустичнымъ. Для
сильныхъ и выразныхъ репродукцій телефонич-
ныхъ треба буде н. пр., чтобы дрожачі болонки
телефонной лежали болѣе на верху и чтобы теле-
фоничный мушѣтъ мали большій отворъ. Такъ са-
мо — казавъ д-ръ Пулюй — было-бы добре, что-
бы, после его опытовъ, болонки телефоничны
були продѣржавлены. Пояснивши же переставку по-
единныхъ апаратѣвъ на двоухъ стаяхъ телефо-
новыхъ, приступивъ д-ръ Пулюй до опытовъ.
Насампередъ сполучено аудиторію зъ фабрикою
п. Граба въ Любени, що лежить бѣдѣ мѣс-
ци, де бѣдѣхавъ опыты, на 4180 метрѣвъ да-
леко. Зъ такого бѣдала перенесено до салѣ го-
лѣсть сигналовъ звѣнковыхъ, котрый дався почув-
ти въ повной силѣ и зъ дуже ще довгимъ по-
звукѣмъ звѣнковѣмъ и репродуковано ихъ при по-
мочи двоухъ вставленныхъ одинъ по другому те-
лефонѣвъ Сименса, заосмотренныхъ лѣйковатыми
телефонами. Въ салѣ 19 метрѣвъ довгой а 8 ме-
трѣвъ широкой было навѣтъ выговориваный слова
дуже добре чути, а мелодію, котру хтѣсь сви-
стѣвъ, было такъ докладно и сильно чути, якъ
когда-бы той, що свистѣвъ, бувъ таки въ салѣ.
Чистоту высокого тону пояснивъ д-ръ Пулюй
тымъ, что той тонъ не спонукѣе дрожачу болон-
ку телефону до власного дрожаня, что буває
при низкихъ тонахъ и дѣлать повинна бы ре-
продукуюча болонка телефона мати такой са-
мый приладъ до приглушваня голоса, якъ есть
при фортепианѣхъ. Голѣть же и то зазначити,
сила свистаного тону майже зовѣмъ и тогда не
змѣнилася, коли на линіи телефонной вставлено
бездукный опѣръ 10.000 одиницъ Ома, что
бѣдѣхавъ опоры телеграфичного дрѣту 105 ки-
лометрѣвъ довготы. Опѣсѣла перенесено сѣбѣвъ
и музыку зъ помещанья сов. Рага, а веѣ присут-
ній подакували дамамъ, что брали участь въ про-
дукціяхъ, громкими оплесками въ дорожѣ телефо-
начной. Интересный булъ также продукция на
скрипкахъ и трубѣ въ заведеню Декерта и Го-
мольки; надспѣдѣванный бувъ именно опыты зъ
трубою, котрой тону навѣтъ тогда было въ цѣ-
лѣй аудиторіи зовѣмъ добре чути, коли въ теле-
фоничный проводъ вложено опѣръ 1 миллионъ оди-
ницъ Сименса, ба навѣтъ коли проводъ телефо-
новый черезъ землю зовѣмъ перервано. Ти опыты
повторивъ д-ръ Пулюй ще другой разъ передѣ
членами того товариства и численно прибывшими
гостями и при той нагодѣ показавъ кѣлька но-
выхъ опытовъ про котры скажемо только, что
такъ слова шептаний близку передѣ микрофономъ,
якъ и слова кликаній въ подѣли 18 метрѣвъ бѣдѣ
микрофона булы зрозумѣлы у фабрицѣ любенской
и голосѣмъ бѣдѣхавъ до салѣ. Велики вподобав
ся особливо опыты зъ мяляною плѣнкою (Seif-
lamelle), за помощью котрой д-ръ Пулюй пред-
ставивъ всѣмъ акъ формы дрожаня бѣдѣхавъ са-
могласнымъ а, е, і, о, у, котры выходили изъ те-
лефона. Такимъ самымъ способомъ могли очевид-
цѣ не только прислухуватися передѣной телефо-

номъ мелодію народного имну, але разомъ и при-
дѣхавъ бѣдѣхавъ и все мѣняющимъ-ся фор-
мамъ дрожали мяляною плѣнкою на великомъ обра-
зѣ, освѣтленомъ электричнымъ свѣтломъ.

Господарство торговля и промыслъ.

— Зъ державныхъ зѣлѣницъ. Зъ днемъ 1 червня
1889 дотеперѣшный перестанокъ Траунсее мѣжъ
стациями Ебенсее и Траункirchen шляху зѣлѣни-
цѣ Steinach-Irdning-Scharding называтися бѣдѣ
Ebensee Landungsplatz.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 28. мая. Приѣхавъ тутъ кн.
Лютпольдъ, регентъ баварскій зъ своею се-
строю.

Пештъ 28. мая. Палата послѣвъ скѣн-
чила дебѣты надѣ бюджетомъ министерства про-
свѣты. Мин. Феервари предложивъ проектъ
закона о покликаню до вправъ войсковыхъ о-
сѣбѣ, что суть послѣми до парламенту.

Прага 28. мая. Въ копальняхъ вугля
коло Пильзна заносится на страйкъ. Два ба-
таліоны пѣхоты въ Пильзнѣ одержали приказъ
загодитися до вымаршу.

Петербургъ 28. мая. Царъ приказавъ
застановити сѣдство противъ виновниковъ ка-
тастрофы подѣ Борками и укарати ихъ въ до-
розѣ дисциплинарной.

Бѣлградъ 28. мая. Настало тутъ вели-
ке занепокоенье. Все войско сконсигновано
въ касарняхъ. Противъ Гарашанина запаву-
вало велике розъяренье. Похоронѣ студента
Мисковича бѣдѣхавъ при участіи кѣлькохъ тыся-
чѣвъ людей. Одинъ студентъ мавъ бесѣду
надѣ могилою, въ котрой сказавъ: Най буде
проклятый Гарашанинъ, котрого народъ вже
давно проклинае.

Константинополь 28. мая. Телеграмма вой-
скового команданта на Кретѣ подтверждае вѣсть
английскихъ газетъ, что народный зборы на
Кретѣ зажадали прилученя сего острова до
Греції.

СТАЛУ ПЛАТЮ

и провизію плачу за посередничтво
въ продажѣ на раты законно
2983 дозволенныхъ лѣсовъ 2-12
Wechselhaus H. FUCHS
Budapest, Dorotheagasse 9.

!Передъ выборами!

Хто пришле 40кр., тому бу-
демо выслати
Батьковщину
ажъ до законченя соймовыхъ
выборѣвъ
Администрація „Батьковщины“.

Лишь короткій часъ у Льво-
вѣ на плану Сонѣчницѣмъ.

ЕДВАРДА МОНТЕНЕГРА
Велика Менажерія
зѣ Испаніи.

Щоденно два великіе представлѣния зъ дрѣсуры а вразѣ и корилень
всѣхъ дикихъ звѣратѣвъ, с. в. о год. 4-той изъ полудня и 7½ вечеромъ.
Представлѣния зъ дрѣсуры будутъ бѣдѣхавъ подѣ наглядомъ шести
наиславѣйшихъ въ сѣю пору смитѣльнѣвъ звѣратѣвъ.

Менажерія отверта бѣдѣ год. 10 рано.
Цѣны МѢСЦѢ: I мѣсѣ 60 кр. — II мѣсѣ 40 кр. — III мѣ-
сѣ 20 кр. — Дѣти и воики до подѣофицира платѣтъ половину цѣны. —
Ученики подѣ проводомъ П.Т. пп. профессорѣвъ платѣтъ на I м. 10 кр.

Зъ поважаемѣмъ
Едвардъ Монтенегро.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
поруцае
найперѣдѣйшій перфумы, туалетовый воды,
бѣдѣзначенъ медаллями заслуги и двома дипломѣми узнаня.

именно:
Перфумы: ламинова, рѣзанѣ, рѣзѣдова, копна-
лева, Yang-Ylang, Оропенѣхъ, Jockey-Club.
геліотропова, Ess Bouquet, пажмова, Millefleurs, и т. а.
Фляконки по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 150 и т. д.

Перфумы королевы Марисенки, 2 зр.
Вода варшавска, бѣдѣзначена дуже приеимнымъ, цѣ-
новымъ запахомъ. Фляконикъ мен-
шій 95 кр., большій 1 зр. 80 кр.

Вода левандова, подѣблана а вода левандова-аморо-
ва, суть загално уживаніи до роз-
прискуваня въ салѣонахъ за-для своего приеимного, милого и
лагодного запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды кольоньскій, въ кольонѣхъ бѣдѣхавъ и ро-
дахъ, передѣй и найперѣдѣйшій.
Фляконки по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 150.

бѣдѣстати можна у Львовѣ у власныхъ склѣпахъ: уліца
Коперника ч. 3 и уліца Галицка, рѣгъ Валовой. Въ
Краковѣ Суконницѣ ч. 20. Въ Черѣвѣцахъ рынокъ ч. 2;
заразомъ у вѣхъ перворядныхъ склѣпахъ и антикахъ.

Розкладъ бѣды на зѣлѣницѣхъ державныхъ.

важнѣйшій бѣдѣ 1 марта 1889.

Приходѣтъ до Львова: о год. 11½ въ ночи зѣ Буда-
пешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гуса-
тина и Станиславова; — о год. 8½ рано зѣ Су-
хой, Хирова, Стрыя; — о год. 3½ по полудни зѣ
Сухой, Хирова, Гусатина, Станиславова и Стрыя,
— о год. 7½ вечеромъ зѣ Гусатина и Ста-
ниславова.

Одходѣтъ до Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Ста-
ниславова и Гусатина, Лавочного, Будапешту,
Хирова и Стружа; — о год. 9 рано до Станисла-
вова и Гусатина; — о год. 10½ рано до Стрыя,
Станиславова, Гусатина, Хирова и Сухой; — о год.
7½ вечеромъ до Хирова и Сухой. 2234 639 —?

ЗАКОПАНЕ ВОДОЛѢЧБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Д-ра Храпца

Отверте черезъ цѣлый рѣкъ.

Удержанье за цѣлый день въ заведеню разомъ зъ ку-
рацію бѣдѣ зр. 350. — Почта, телеграфъ, аптека въ мѣс-
ци — Въ заведеню гидротатіи, купель бороващій, массажъ,
электризованье. — Кругольны, бильяръ, гимнастична, библіо-
тека, читальня. — Подѣводы до стаяи зѣлѣницѣвъ въ Хабѣвѣ.
2925 11—52

Вырѣбъ и продажа одежей литургичныхъ

ТОВАРИСТВО ХРИСТІАНЬСКЕ

зарегистровано зѣ обмеженою порукою

въ Змигородѣ

продае свои вырѣбы заосмотрѣй штампилю Товариства и числомъ цѣнника а то фелонъ, капы,
далѣматикъ, хоругви въ образахъ кѣлюбу малѣ-
рѣвъ въ Краковѣ и проч., также все кѣлье
церковне только по сталыхъ цѣнахъ черезъ свою
Дирекцію въ дорожѣ замовленъ и черезъ своихъ
подорожничихъ агентѣвъ посла цѣнника находи-
чого ся въ ихъ рукахъ и заосмотрѣно штам-
пилю Товариства и бѣдѣзую Дирекцію въ цѣ-
лѣи забезпеченя передѣ надѣбужитими иншихъ куп-
цѣвъ а именю жидѣвскихъ, котрыхъ христіань-
скій агенты зѣ Змигорода подѣшануватися подѣ
вѣрму Товариства на шкоду такъ купующихъ
якъ и Товариства; — выконѣе всякій работы
гафтѣвъ церковныхъ подѣ управѣю панѣ 3. Ти-
мачковской, бѣдѣзначеной за гафты на краковской
выставѣ.

Дирекція:

О. В. ВОЙТАЛИКЪ

директоръ

2957 3—8

Найдешевше, цѣлѣкомъ безъ со-
пуху, невѣгасающе прасова-
нѣе зѣлѣкомъ

2865 есть се 10—10

при помочи патентованого зѣлѣка и

углѣвъ зѣ ДЕРЕВА-BRIQUETTES

зѣ фабрики Архимиза Альбрехта.

Скоро розжаритися разѣ брикетъ,
то можна безъ роздуваня огню,
при чѣмъ не чуетъ наименшого со-
пуху, якъ найвыгодѣйше прасовати
патентованнымъ зѣлѣкомъ, а ко-
шты выносятся на годину 1½ кр.

Мѣсѣца продажѣ устроеныя вѣсѣды.

Поясненя и цѣнники розсылае
на бѣжанье даромъ и оплатно.

Головне мѣсѣце продажѣ для
Моравы, Шлезка и Галичинъ углѣвъ-
Briquettes Архимиза Альбрехта у

Іоана Роснера въ Тешинѣ

Продажа у Львовѣ у Болеслава Пи-
бульского, Ивана Шумана, Антонія
Гальского и Іосѣфа & Абрама
Шелля.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменѣмъ

„С П Р І О С Ъ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поруцае добру и выдатну каву спрѣ-
ваджену безпосередно подѣ проду-
центѣвъ зѣ Америки полудневою.

Коштуе у Львовѣ;

1 кильо 1.70 и 1.90 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 8.70 и 9.60 зр франко

бѣдѣбрѣвателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовѣмъ тыхъ
родѣвъ кавы, котры оголо-
шуютъ иншіи подѣ назвою
мого знаменѣи. Спрѣваджену ка-
ву просто бѣдѣ продуктоѣвъ, на
можу доказати, и продаю ея най-
менше о 20% дешевше якъ хтѣ не-
будѣ. Въ Гамбургѣ и Триѣстѣ мож-
на бѣдѣстати каву вже лишь зѣ че-
твертой руки, а то для того, що
продуктѣвъ спрѣдае гуртовники
на мѣсци той знову гуртовники
въ Европѣ, бѣдѣ тыхъ купце ком-
пѣонеръ, а бѣдѣ него ажъ купецъ и
то звычайно не просто, але черезъ
агента мѣсцевого або подорожничѣ-
мого. Вирѣчимъ може каждый самъ
переконатися, чи бѣдѣстане де инде
по той цѣнѣ тѣку каву якъ моя
що до якостѣи и смаку. 2 37 235—С

САТИНЫ, СЕВАНТИНЫ, ПЕРКАЛЪ
на сукнѣ дамскій

одержавъ въ великомъ выбѣрѣ и продае найдешевше

Магазинъ Ф. Кнавѣра и Сына
у Львовѣ, пляцъ Капитульный число 2.

При закушѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часописъ.

Выдавецъ и олѣвѣчальный редакторъ: Иванъ Бѣлей.

Пашѣръ въ фабр. Черляньскомъ.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Вѣдѣарского.

— Чи хочеш, Якимцю, вчитись? — спытала мати сына.

— Не хочу, мамо!

— Чомъ же ты не хочеш?

— Бо досадно! Адже-жь, мамо, нашй хлопць не вчаться! нѣ одинъ! А на вѣщо-жь минѣ загадують вчитись?

— А до школы поѣдеш?

— Нехай тѣ бѣсь! Минѣ й такъ остобѣсѣвъ той Часловець та Псалтирь!

— Хто видавъ такъ говорити! — Мати прикрыла його гарячий ротокъ пальцями. — А мы тебе одвеземо въ школу, — промовила мати потѣмъ.

— То я втоплюсь!

— А мы тебе вытягнемо.

— То я зарѣжусь, або повѣшусь, а въ школу не поѣду! Добре чустрить насъ дякъ и въ нашѣй школѣ.

— Цуръ дурного, навѣсного! Хто видавъ такъ говорити! — промовила мати.

А старый Лемѣшка засмѣявся зъ-тиха, не зводячи очей изъ сына. Въ карыхъ очахъ його свѣтилася любовь до мазунѣ-сына. Тихій вѣтеръ обвѣвавъ щасливу семью, обсыпавъ опадающимъ листомъ рожь и бузку голловку дитяти, одежу матерѣ, обвѣвавъ пахощами недалеко ростучою мяты родительську любовь.

Невесела думка засмутила головку Якимову середъ самой веселой гульнѣ зъ хлопцями, — то думка про школу, що недавно казала мати. Нѣчимъ такъ не допѣкали Якимцеви наймиты и наймички, якъ ляканямъ тією школою.

— Тривай, Якимцю! пустуешь ты! Прийде й на тебе школа! — було кричать наймичка, розсердившись на пустунѣ-хлопця.

Ледви дитя спробувало науки, и вже воно не любило науки, ненавиділо школу. Вчення граматки, часловця, псалтирѣ, вчення тихъ складовѣ, тихъ *тма мна що тло*, тихъ псалмовѣ, писанихъ незрозумілою, мертвою, церковно-словѣнською мовою, кому те вчення не вдалося въ знаки, не одбило змалку въ дитяти охоты до науки! Бѣдний Якимовѣ розумокъ на даремне силкувався знайти якій-небудь зрозумілий мысли та образы въ тихъ китайськихъ, мертвыхъ словахъ и не мѣгъ постерегти нѣчогосѣбно! Иномовній, чудній слова тѣльки пробуджували въ його дитячої головѣ часомъ незвичайно чудний покручій мысли... Слѣває було Якимко по часловци: „*Вскую шаташася языцы*“, а йому здається, що по всѣй хатѣ долѣ шатаються людські, волячі, овечій поодрѣзуваній языки, якъ тѣ курчата коло проса, стрибають, скачуть! „*Сіи на колесницахъ, а сіи на коняхъ*“ читає вѣнъ далѣ, а його напружана фантазія, шукаюча образѣвъ у словахъ, показує йому якихсь людей то верхомъ на коняхъ, то верхомъ на одному колесѣ, сѣющихъ жито та гречку. *Идумея* здавалась йому якоюсь здоровою макѣтрою, *Амаликъ* здавався мамалигою зъ кукурузы, *Конобъ* — казаномъ, а *Моавъ* собакою Бровкомъ.

Тѣльки було й тѣшити хлопець свою думку й фантазію чудними, кучерявими картинками зъ початку и на кѣнцѣ кожної кафизмы та першими великими розмальоваными червоно літерами.

Після такої твердої науки въ школѣ у дядка, котрый надававъ до того добрыхъ стусанѣвъ Якимкови, його посадили за гражданську граматку, то-бъ то за московську, якъ звичайно вчать у насъ дѣтей на Украинѣ. И зновъ у-друге силкувався Якимко постерегти розумъ тієї чудної для Украинця мовы, и зновъ постерегавъ тѣльки пята черезъ десяте! Московські слова,

схожій трохи зъ нашими українськими, зновъ підбіймали въ його головцѣ на другій ладъ — покручі фантазіи, якусь калѣчъ образівъ. Московська *овца* здавалась йому таки вовцею, тільки якоюсь чудною, нѣбы зъ одрубанимъ хвостомъ, зъ одрубаною мордою и безухю. *Крысы* здавались йому крысами коло горшка або коло миски, а не пацюками. И поки-то дитя освоилось изъ мовою чужою! И скільки то воно перетерпить головни муки одъ фальшивои педагогії, накидаючи намъ чужу мову! И якъ дитя покалѣчить мозокъ покрученими образами! А таку муку терплять дѣти нашего духовенства, селянъ, мѣщанъ, та й ще за свои злиденскій грошѣ!

Минуло лѣто. Якимко прогулявъ його на вольныхъ степахъ. Повернуло вже на осѣнь

Одного буденного дня безъ жаднои причины розпочали пекти й варити нѣбы на якесь велике свято. Лемѣшиха готувала торбинки зъ саломъ, крупами, сѣллю, горшокъ зъ масломъ, насыпала яблука, сливы, на вѣщося складала Якимові сорочки й одѣжу въ скриньку. Наймитъ выкотивъ новыи вѣзокъ на середѣ двора. Якимови нѣхто не говоривъ про те нѣ слова, для чого все те робиться, але вѣнъ самъ роздивився и заразъ постерѣгъ, що все те робиться для його, що то його мають выразати зъ дому. Не довго думавши, давъ вѣнъ драла черезъ огорода до млына, а потѣмъ сховався въ лозы, що росли густо по-надъ водою. Уже сонце высоко підбилося въ гору, все було наготовляно, а хлопця не було! Наймиты, наймички розбѣшлися шукати його по огородахъ, въ дерезѣ по ровахъ, и таки знайшли въ лозахъ и принесли на рукахъ до дому. Мати хотѣла одягти його въ козачину, въ новіи крамніи штанцѣ, та нѣ прохання нѣ гостинцѣ нѣчого не помагали. Якимко кричавъ, дрыгавъ ногами, махавъ руками, зачѣпаючи по видѣ ма-

тѣрь и наймичокъ. На силу всѣ гуртомъ вѣрали його, держачи за руки й за ноги. Самъ Лемѣшка взявъ його на руки и сѣвъ на вѣзъ. На перевозѣ черезъ рѣчку дитя силкувалось вырватись и кинутись въ рѣчку, такъ що Лемѣшка на силу його вдержавъ. Такъ то завезли Якима въ духовне училище, що стояло за кѣлька верстовъ на другому боцѣ того-жъ мѣста, и покинули одного межъ чужими людьми.

Сумно було дитинѣ въ чужбѣ хатѣ, а ще сумнѣйше въ училищи. Наука тамъ була та-жъ сама, що и въ дяка: тажъ псалтирь зъ Идумеєю и Амаликомъ, те-жъ вчѣня на память и безъ памяти, безъ жадного розумѣня церковно-словѣнскою и московскою мовою. Вчителѣ тѣльки назначували нѣгтемъ, доки було лекція, школярѣ мусѣли вчити все те на память, а того, хто не вмѣвъ, катували рѣзками, ажъ увесь класъ рѣмавъ.

Разъ якось старый Лемѣшка стоявъ коло одчїняного вѣкна и, згорнувши руки на грудяхъ, молився Богу. Лемѣшка любивъ молитись Богу довго й голосно, кѣлька разъ одривався одъ молитвы, ходивъ по хазяйству, вертався и зновъ починавъ бубонѣти, перевертаючи листки товстого Акатаєвника. Вѣкно було одчїняне. Осѣнне раннє сонце пѣднялося надъ садомъ. Бѣла снѣгова роса лежала въ тѣни на травѣ, на покрѣвляхъ загородъ одъ двору. Въ вѣкно потягало свѣжимъ повѣтрямъ. Лемѣшка, молячись, поглядавъ у вѣкно и, не думаючи прогнѣвити Бога, перемѣшувавъ слова молитвы зъ хазяйською клопотнею.

„Хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесъ“ промовивъ Лемѣшка и заразъ додавъ, голосно кричачи на двѣрь: Параско! не чувшь, бодай оглухла! Одлучи теля одъ коровы!

„И избави насъ одъ лукавого. Яко твое есть цар-

ство, и сила, и слава..." А прокляті свинѣ! Параско! свинѣ въ городѣ!

И Параска ставила дѣйницію въ ганку и бѣгла выганяти свинѣ.

„Господи помилуй, Господи помилуй, Господи помилуй! Слава Отцу и Сыну.." А бодай чорты спину городили Шпаченкови, якъ вѣнъ минѣ погородивъ тыны!

Коли зыркъ у вѣкно, въ воротахъ йшовъ Якимко! Лемѣшка вийшовъ на ганокъ, не перестаючи бубонѣти: „О всепѣтая Мати, рождшая всѣхъ святыхъ святѣйшее Слово..." Чого се ты прийшовъ? — спытавъ батько сына грѣзно.

Сынъ залився слѣзми. Выйшла мати и почала пытати сына.

— Не хочу я, тату, вчитись у школѣ! Вѣзьмѣть мене до дому, — говоривъ сынъ крѣзь слѣзы.

— Чомъ же ты не хочешь? Може тобѣ хазяйка вѣсти не дае? Може тебе хто обижае? — спытавъ батько хрипкимъ голосомъ.

— Не выдержу, тату, я въ тѣй школѣ. Така мене нудьга бере, що вмерти треба. Учителѣ бють та катують, кажутъ вчитись, а я нѣчого не розберу, нѣчого не тямлю. Нѣхто минѣ не показуе нѣчого. Чортъ його зна, якъ я вчитись! Лучше, тату, я пѣду въ пастухи, пѣду въ степы, наймусь наймитомъ, а вчитись не буду!...

Мати почала й собѣ плакати, а батько задрѣгъ конячку та й одвѣзъ його того-жъ таки дня зновъ до школы.

Зломила дятину школа, якъ лиха година И почавъ Якимко вчитись. Не разъ тѣшивъ вѣнъ батька и учитель вѣзъ необычайнымъ поступанямъ у науцѣ. Було пѣдѣймется высче всѣхъ товаришѣвъ, то се зразу, дивись, и опаде нижче всѣхъ, опустить руки, похилить голову.

Стала потѣмъ гимназія доступнѣйша для простыхъ, не-шляхетськихъ дѣтей, и Лемѣшка перевѣвъ сына въ гимназію. И тамъ було учитель не надивуються незвычайнѣй охотѣ до науки, а потѣмъ швидко — незвычайнѣй стратѣ энергія до работы.

Поки Якимко бувъ малымъ въ нижчихъ класахъ, доти батько и мати не примѣчали въ йому нѣякои змѣны. То бувъ добрый, слухняный хлопецъ, не цурався гульнѣ зъ простыми хлопцями, не цурався простыхъ родичѣвъ, навѣтъ зъ охотою кидався до всякой простой работы, звычайной въ семьѣ простыхъ мѣщанъ. Було приѣде до дому на святкі, сквне свѣй мундѣръ, сховаѣ його въ скриню, вдягнется въ просту козацѣну и гання зъ батькомъ по степахъ за скотомъ, ажъ пѣтъ йому зъ лоба капав. И не разъ мати спияла його, одрывала одъ работы.

— Оддыхай лучше, моя дитино! — говорила вона часто. — И въ школѣ не гуляешь, ще й дома будешь робити?

Швидко Якимко скѣничивъ гимназію и вернулся до дому вже великимъ паничемъ, чорнобрывымъ, тонкимъ, въ новому суконному мундирѣ, въ картузѣ. Вѣнъ почавъ говорити до батька, до матерѣ, до наймичокъ и сусѣдъ по московскій, соромився своєю украинською мовою, и видѣмо величався сією московщиною передъ домашними и передъ сусѣдами.

Черезъ кѣлька днѣвъ по приѣздѣ, сѣмѣ Лемѣшокъ сидѣла ввѣчерѣ въ свѣтлицѣ. На столѣ стояли недоѣдки вечерѣ, лежали качаны кукурузы, ложки, полумиски.

— А що, сынашу? — сказавъ батько, — чи спочивъ ты пѣсля школы? Пора-бъ намъ и до работы. Наймать на степу. Я завтра раненько побѣжу на базаръ, а ты повезешь борошно та вапѣй коня, вставши ра-

ненько, та выпусти його на леваду, нехай трохи напасеться.

— Хто, тату? я? — спытавъ Якимъ, звѣсно, по московскій.

— А до кого-жь я говорю?

— Якъ же я въ сѣртуку буду коня напувати та пасти?

— То скинь сѣртукъ, та одягнись у жупанокъ.

— Де-жь вы, тату, бачили вченихъ людей у жупанѣ або въ свитѣ, та ще й коло коней?

— А хіба-жь давно ты гаявъ конемъ до воды и вычищавъ стайню, що було ажъ мати тобѣ забороняе?

— Бо тодѣ я бувъ малымъ и дурнымъ, а теперъ друге дѣло.

Батько такъ подививсь на сына, неначе въ-перве бачивъ його. Передъ нимъ сидѣвъ паничъ, якъ макѡвка, въ сѣртуцѣ, зъ роскошнымъ кучерявымъ волосямъ, зачесанымъ на бѡкъ. На бѣлому паньскому лицѣ грали румянцѣ. Шія була завязана шовковою хусткою.

Довго й пильно дививсь на його батько, а його бровы сѣпились нижче, сунулись на очѣ, а голова хилилася одъ новои невеселой думы. Зразу и въ-перве батько одгадавъ, що выгодувавъ и вывчивъ сына не на помѡчь собѣ.... Та дума блискавкою мигнула въ його головѣ, збурила всю кровь. Лемѣшка схопився рукою за голову, одначе рѣвнымъ и спокойнымъ голосомъ промовивъ, глыбоко ховаючи свѣй здогадъ:

— Коня тобѣ можна й не пасти и не поити. Напоить твоя мати. Такъ вези-жь завтра борошно на продажъ до Ямпольа. Та торгуйся добре зъ жидами и не давай на-боръ. Заразъ бери грошѣ.

— Якъ же я поѣду на мѣшкахъ?

— А хочь бы й на мѣшкахъ! А де-жь я тобѣ вѣзьму кареты?

— Я, тату, одвыкъ одъ такой работы. Де-жь таки! я скѣнчивъ гимназію и буде везти борошно на продажъ! Якось нѣяково...

— А що-жь ты въ мене робити-мешь? Иначи работы тобѣ тутъ немає.

Якимъ замовкѣ. Мати сидѣла нишкомъ и мовчки поглядала то на чоловіка, то на сына, догадуючись, у чому тутъ рѣчь.

— Я, тату, въ школѣ одвыкъ одъ работы. Зъ того въ насъ у школѣ смѣються. Минѣ стыдно робити.

— А хлѣбъ ѣсти не соромъ? — спытавъ Лемѣшка, и голосъ його затремтѣвъ.

Якимъ осмѣхнувся. Мати сидѣла нѣ въ сихъ, нѣ въ тыхъ.

— А хибѣ-жь люде ѣдятъ хлѣбъ тѣльки зъ волѣвъ, зъ хазяйства? — промовивъ Якимъ.

— Мы, хвалити Бога, ѣмо хлѣбъ тѣльки зъ того, и хлѣбъ не черствый, якъ знаєшь! А коли ты думаєшь мати хлѣбъ зъ чого другого, то немає тобѣ работы въ моѣй господѣ. Чи хибѣ будешъ цѣлый вѣкъ сидѣти, згорнувши руки, та дивитись на батьківську працю?

— Годѣ тобѣ, старый, — промовила мати, здержуючи чоловіка. — Хибѣ-жь ты не бачишь, що сынъ молодой, набрався трохи фанаберіи одъ тыхъ дворянськихъ дѣтей у школѣ, а пѣдросте — до розуму дѣйде.

— Годѣ вже минѣ, мамо, до розуму доходити. Веченому, просвѣченому чоловікови не слѣдъ пѣклуватись коло худобы, коло борошна. Наука, бачите, провадить зовсѣмъ не до того.

— А до чого-жь? — спытавъ батько. — Не по-

винна-жь таки наука допроводити до голоду! Бо то була-бъ якась скажена наука!

— Наука повинна допроводити до хлѣба тѣльки черезъ чины, черезъ царську, казенну службу. Що зъ того, тату, що я мати-му хазяйство, хлѣбъ? То пуста рѣчь, коли я не мати-му чинѣвъ! Мене нѣ одинъ панъ, нѣ оданъ офицеръ, нѣ Полякъ, нѣ Русскій, навѣтъ и жидъ не поважати-ме, не схоче говорити зо мною.

— То дай имъ усѣмъ дулю пѣдъ нѣсъ! На бѣсого батька вони тобѣ здались — тѣ паны офицеры!

— Е, тату! на бѣсого батька!... То було мене не давати до школы! Якъ я поступлю на казенну службу, добуду чинѣвъ, обвѣщаюсь хочъ маленькими орденами... о! тодѣ друге дѣло! Тодѣ на мене нѣхто не плювати-ме, тодѣ мнѣ не соромъ буде по улицѣ пройти... скрѣзь мене приймати-мутъ и поважати-мутъ. А то що зъ того, що я вчений у школѣ? И дякъ нашъ вчений, ще й *дрюкований*, а дуже-жь поважають дяка? Мнѣ треба йти въ урядники, або въ вѣйсько, добути офицерскихъ еполетѣвъ, хрестѣвъ...

— Бий тебе, дурню! хочъ ты й вчений! — крикнувъ Лемѣшка. — Чи ты хлѣбъ ѣсти-мешъ изъ тыхъ хрестѣвъ, чи що?

— Та вы люде простѣ, вы того не розумѣете, — промовивъ сынъ розсердившись.

— Та й вы стали щось дуже *кривѣ* въ тыхъ школахъ, — промовивъ батько, — бо щось дуже багато розумѣете. Давъ я тебе въ школу, та й жалкую. Межъ паньскими дѣтьми и ты, бачу, нахапався паньского духу.

— Нѣ, тату! Що правда то не грѣхъ! Вченому чоловѣкови соромъ возитись коло господарства.

— А я, думавъ, сыну, що ты розуму наберешся, та ще придбаешъ до того, що мы зъ твоею матѣрю за-

робили. Пропашій той день, коли минай пришла думка завезти тебе межъ паничѣвъ!

Выйшовъ зъ хаты Лемѣшка. Сынъ zostався зъ матѣрю.

— Сердитѣся на тебе батько, та й самъ не знае, чого. Ты бѣ йому такъ не одказувавъ круто, то вѣнъ бы й байдуже, що ты собѣ вишой дороги въ свѣтъ шукати-мешъ.

Мати пригорнула його голову до себе и почала гладити рукою. Обоє довгенько мовчали. Мати наче вгадувала, що въ сына є щось не звичайне на думцѣ. Ажъ ось почавъ вѣнъ тѣмъ зъ-тиха казати, не пѣдбѣймаючи лица до неи.

— Позавчора, мамо, сидѣвъ я пѣдъ вѣчѣръ надъ рѣчкою, низче нашего млына, коло вербы, закинувши удки. Вы знаєте ту високу вербу, що стоить надъ водою, пѣдъ високою скелею, и достигає зеленымъ верхомъ до самого верху скелѣ. Свѣжу я, задумався. Сонце вже спускалось низенько. Пѣднѣвъ я голову, зырнувъ на гору, а тамъ... тамъ, мамо, на горѣ, на вершечку кѣмѣня стоявъ янголъ. Увесь вѣнъ бувъ бѣлый, и сукня на йому бѣла, и личко бѣле, и волосъ ясный, кучерявый, золотый вився по плечахъ бѣлыхъ, якъ мрамуръ. Передъ моими очима упавъ вѣнъ на одно колѣно проти сонця, склавъ на грудяхъ руки до молитвы и нахиливъ голову. Густѣ косы спали зъ шиѣ и звѣсились двома пасмами. Вѣтерець гойдавъ ними зъ-тиха, гойдавъ бѣлою сукнею. Здавався вѣнъ духомъ прозорымъ, при рожевыхъ промѣняхъ сонця. Надъ самою водою стоявъ янголъ на скелѣ, и зъ боку коло скелѣ, коло самыхъ його колѣнъ, вилось густе гѣля зеленои лозы. Я протираю очѣ, коли-жъ гляну на воду, а тамъ не стояла, а плыла на перекинутому небѣ та сама истота, якъ лѣтающій хе-

рувимъ. Я вставъ... Якась сила потягла мене на гору. Выбѣгъ я, дивлюсь... нѣчого немає.

— Я вже догадуюсь, якій то бувъ янголъ, — одвѣтила мати.

— А вчора, мамо, я зновъ сидѣвъ тамъ цѣлый день сливе...

— И не прилѣтавъ до тебе янголъ зъ неба? — спытала мати, осмѣхаючись.

— Сонце зновъ стало на заходѣ, вечѣръ бувъ тихій, чудовый. Сижу я надъ удками, а на удки й не дивлюсь, я не одрываю очей одъ того мѣсяця въ свѣтлой водѣ, де я позавчора бачивъ чудову мрѣю. Коли дивлюсь — разомъ, наче зъ неба, злинула и сѣла вѣ тѣнь... того янгола, надъ зеленою вербою, на одкидѣ скелѣ. Тихе гойдання воды гойдало ту тѣнь, и вона выглядала до мене зъ воды, наче лѣтаючи на повѣтрѣ. Пѣднимаю я голову, дивлюсь, а на скелѣ зновъ стояла та-жъ сама неземная истота, тѣльки не въ бѣлой, а въ рожевой сукнѣ зъ вѣнкомъ рожевыхъ квѣтокъ на головѣ. Зновъ стояла вона проти сонця на колѣнахъ, склавши бѣлыя руки на грудяхъ. Зновъ такъ само нахилила вона голову, наче кланяючись до сонця, котре обливало вѣ всю рожевымъ промѣнямъ. Я не втерпѣвъ, сидячи надъ водою, не знавъ, що почати, що дѣяти! Серце мое затремтѣло, душа похолела. Колѣна самѣ пѣдогнулися, и я ставъ навколѣшки на травѣ, не зводячи зъ неи очей. Коли дивлюсь, вона одчѣплює одну квѣтку одъ вѣнка и, пѣднявши руку, пускає внизъ. Рожа впала передо мною. Я за рожу! И зновъ якась сила поволокла мене на гору! Выбѣгаю, дивлюсь — нѣчого немає...

— То якась панна жартує зъ тобою, мѣй ясный красавче! — сказала мати, обнимаючи сына. — Куды-жъ тобѣ робити дѣло сими бѣлыми паняньськими руками!

— Не буду я, мамо, тутъ господарювати! Пѣду я, мамо, лучше въ вѣйсько та буду офицеромъ. Буду ко-немъ выгравати! А на мнѣ золотѣ еполеты блищать-муть! Всѣ панны подурѣють, якъ забрязкаю пѣдковами, якъ застускаю закаблѣками! Охъ, мамо!

И Якимъ знявся зъ мѣся, взявся въ боки и пѣшовъ по хатѣ мазура. Мати водила очима слѣдкомъ за нимъ, любовалась його легенькими скоками, тихо смѣ-ялась зъ пустуваня молодого хлопця.

— Не дурно, сыну, купала я тебе въ любистку!

— Е, мамо! Тѣсна мнѣ буде ваша свѣтлиця! Бу-ло мене не давати до школы. Страхъ мнѣ хочеться роз-вернутись, розбѣмьтись, розгулятись! Коли-бъ мнѣ му-зики гремѣли, бубны та барабаны били, кругомъ мене лѣтали панны, якъ метелики, що поставъ на долоню та дмухъ! — а вони й полетѣли пухомъ!

Замѣсть панвы Якимъ ухонивъ стѣлець и почавъ зъ нимъ вертѣтись по хатѣ.

Дверѣ рывнули. Въ хату заглянувъ Лемѣшка.

— Лягай, паничу, спати! Годѣ крутитись! А ты, стара, не дуже потурай своєму мазунову. Завтра тре-ба рано вставати! — Лемѣшка грукнувъ дверима и пѣшовъ спати.

На другій день Лемѣшка пѣшовъ до священика порадитись, що йому робити зъ сыномъ. Священикъ по-радивъ дати його въ университетъ, щобъ вѣнъ старався на доктора або на урядника. Не пожалувавъ батько грошей, запровадивъ сына въ Кіѣвъ въ университетъ.

Якимъ выдавъ экзаменъ въ университетѣ дуже до-бре. Зъ незвычайною горячкою кинувся вѣнъ до науки. Зъ рана до пѣзньої ночѣ не выходила книжка зъ рукъ. И не разъ пѣзньої ночѣ, лягаючи на постѣль, жалку-вавъ Якимко, чому день не довѣй, а нѣчь не коротча,

чому не можна разомъ усе вивчити, все постерегти. Вѣнь чувъ у собѣ якійсь огонь у грудяхъ, якійсь голодъ науки й науки! Канувся вѣнь на науку, якъ голодный на хлѣбъ.

Веселе, молоде товариство почало знаходитись изъ Якимомъ, котрому ще въ гимназiн змѣнили фамилію Лемѣшки на *Лемѣшковського*, щобъ не здавалась мужицькою. Разъ якось у вѣчерѣ затигла його до себе весела кумпавія. Выпили по чарцѣ, пробалакади цѣлый вечѣръ. Якимъ вернувся пѣзво до дому, лягъ спати, спавъ довго, а прокинувшись у ранцѣ, почувъ у-перше лѣнощѣ въ тѣлѣ. Взявся вѣнь до книжки, не пѣшовши на лекціѣ, — книжка выпала зъ рукъ, очѣ неначе втѣмляніи дивились черезъ книжку, черезъ вѣкно у синю далечъ. На другій, на третій день вѣнь и не брався вже за книжку. Охота до вѣченя одпала такъ швидко, якъ и припала. Якимъ почавъ залежуватись.

Якъ-разъ пѣдпавъ тодѣ якійсь студентській празникъ. На одній улицѣ Старого Кiвва, въ низенькій чималой хатѣ, де жили студенти, зѣбралося ввѣчерѣ молоде товариство. На лѣжкахъ, на стѣльцяхъ кругомъ стола сидѣли студенти. Де-якій грали въ карты, де-якій бренькали на гитарахъ. На столѣ середѣ хаты стояли бутлѣ зъ горѣлкою, валялись шматки паляницъ и житнього хлѣба, покryшена ковбаса й сало, на паперѣ лежала сѣль, стояли пляшки зъ пивомъ. Пѣсля першихъ чарокъ вся кумпанія загомѣла, почала змагатись про всякій научній речи, про своихъ професорѣвъ. Пѣсля другихъ и третихъ чарокъ всѣ заспѣвали великоруськои бурлацькои пѣснѣ: *Внизъ да на матушкѣ, да на Волгѣ*. Потѣмъ спѣвали, хто що вмѣвъ. Були тутъ и романсы були й польскій пѣсенки, навѣтъ и нашѣ туды-жъ межъ гуртъ попали, тѣльки не тѣ, що будять спасенній думки про

долю рідного краю, що підіймають у гору занедбану народність українську, а сміхотворний й соромітський, зложеній по городських шинках та по розпущених вечорницяхъ.

Хто знає нашъ университетъ недавнихъ часівъ, той догадається, куды се затагнуто Лемішківського. Ньколи сей университетъ не стоявъ високо своїми професорами, опрѣчь хіба Нѣмцѣвъ, да й ті працювали бѣльше для своєї ерудиціи, нѣжъ для піднятя въ гору духа молодѣжи. Російскій-жъ професоры бували або затупленій перейнятою на вѣру въ Нѣмцѣвъ наукою, або псевдо-ученій бѣлботы, або зовсѣмъ ледачі пройдиствы, що втірились у професорство мовъ у яку канцелярію за-для жалуваня та чину. Отъ же дарма, що наука на катедрахъ кульгала або дрѣмала. Межъ молодѣжю бували невеличкій, сказати такъ, братства, що кохались у вѣй щиримъ серцемъ и середъ офіціального университету робили свій университетъ, живий, багатый надѣями. Хто встрявѣвъ до такого братства, той на всю жизнь набиравсь у йому шаны до просвѣты и зневаги до безглузлого буяннѣ ученыхъ неукѣвъ. Та було такихъ дуже, дуже мало! Лемішківському судила доля опинитись межъ тими, що не дбали про высоке, про велике, про святе, а ждали тѣльки молодого буяннѣ, широкого якогось розмаху слова, голосу, силы — на що, про що, нѣхто про се не думавъ.

Хто зъ Кіянъ не памятає часу передъ Севастопольскою войною? То бувъ тяжкій часъ для Украины, то було вѣв лихолѣтя. Простый народъ стогнавъ у тяжкѣй неволѣ підъ панамцѣ, мусѣвъ мовчати и терпѣти, гѣрше якъ до Хмельницького. А за кождый стоить його московскимъ звичаємъ катовано. Украина забула историчній переказы и не могла наукою дѣйти до страченихъ

думокъ. На обохъ бокахъ Дѣпра опинились у чужихъ порядкахъ, въ чуждй шкурѣ, набиралися чужою мовою, забували свою. Згнула наука, впала просвѣта, зоставшесь тѣльки въ схолястичныхъ латинськихъ духовныхъ школахъ. Университетська наука була тѣльки азбука европейскою просвѣты, обрѣзаною по казенной мѣрѣ. Та наука хотѣла повывучувати собѣ людей на Москалѣвъ, до войска, до уряду. Зъ украинськихъ университетѣвъ и другихъ школъ повыходили тѣ хаптурники, хабарники-урядники, несправедный суддѣ, що правого робили виннымъ, а виноватого правымъ, — тѣ консерваторы вчителѣ й професоры, що вертѣли исторією по московскому наказу, — тѣ офицеры-москалѣ, що забивали свѣй же народъ на закуцїяхъ. А народъ робивъ панщину, а помѣщики Ляхи й Москалѣ дерли останню шкуру зъ Украины, тымъ часомъ, якъ нашй широко Украинцѣ за свою молоду украинську идею сидѣли вже въ неволѣ, на далекой московской пѣвночи. То бувъ тяжкій часъ, бодай вѣнь не вертався!

Нашу молодѣжь вчили въ школахъ бѣльшь салдатского муштруваня, нѣжь наукъ. Тымъ университетська молодѣжь и гуляла зъ козацькимъ запоемъ. Хто зъ Кїянъ не памятае вѣ розгардіяшу?

На студентському вечорѣ бувъ и Якимъ, вже не Лемѣшка, а зовѣмъ Лемѣшковскій. Лице його було блѣде зъ червонымъ румянцемъ, його очѣ посоловѣли, волоса на головѣ було розпѣтлане. Зъ чаркою въ рукахъ стоявъ вѣнь межъ студентами и зъ усїей силы перъ: *Внизъ да на матушкѣ, да на Волгѣ.*

О пѣвночѣ знялося зъ мѣсяця товариство, яке ще стояло на ногахъ, позабирало въ руки страшный кївъ и потяглось по улицяхъ, лякаючи спокойныхъ жителей своимъ гаморомъ та свистомъ. Всѣ люде по до-

розѣ звертали далеко на бѣкъ. Проти студентѣвъ йшла валка офицерѣвъ. Слово по слову и закипѣла на улицѣ война. Офицеры дали драла и втекли въ першу публичну хату. Студенты почали брати ихъ приступомъ. Швидко застукали кйф, забрязчали вѣкна. Крикъ, галасъ, регѣтъ розлягався середъ ночѣ по-надъ Подоломъ и сполохавъ сусѣдъ. Набѣгла полиція. Студенты побили и полицію. Одначе ихъ усѣхъ позаписували. Де-хто одбувся карцеромъ. Якимъ разомъ зъ другими выпроводили зъ университету.

Повернувся Лемѣшковескій до Лемѣшки.

— А що сыну? довчався до якого чину? — пытавъ старый батько, осмѣхаючись.

— Коли-жь, тату, пропала охота до науки, и чортъ його зна, де вона дѣлася! Але довольъ зъ мене буде й сього. Поступлю я, тату, въ судъ або де инде въ урядники, таки въ нашому мѣстѣ. И одъ дому не одѣбюся, и до чину дослужуся.

— Хазяйнуй, сыну, якъ и батько твоѣй хазяйнувавъ, — одказавъ йому Лемѣшка.

— Нѣ вже, годѣ! Було мене не давати до школы. Не приходится минѣ братись до такой работы.

— То просѣвуйся въ паны! Богъ тобѣ на помѣчь!

Якимъ поступивъ на службу въ урядники въ тому самому мѣстѣ, де живъ и його батько. Невесела дорога лежала тодѣ передъ чоловѣкомъ не дворянскаго роду. Трохи не пѣвъ вѣку треба було тягти службу, щобъ дослужитись до чину. Не смачна була й служба писаря. И неразъ було сидячи за столомъ, гнучи трохи цѣлый день спину надъ папѣрами, Якимъ поглядавъ въ одчїняне вѣкно на вольный свѣтъ Божій, на зеленї степы, и пригадувавъ ту тяжку науку въ бурѣ, якъ йому привиджувались у класѣ зеленї степы, вольнї пастухи,

Тожь остерёгаемо Вася, пл. выборць ка-
дуского повѣту, передь агитаторами п. Ко-
морнянского. Вы одсылайте вхъ до п. Комор-
нянского и переказуйте до п. маршалка, чтобы
напередь зробивъ ладъ въ повѣтѣ, чтобы не
было такыхъ дефраваций за его маршалкова-
ня, чтобы не заводились такіи Андрейчукъ,
чтобы не было такыхъ непорядковъ, якъ въ Не-
бывловѣ, Подмихайловѣ, Довзѣ войнилѣвскій и
т. п. Такъ само що-до дороги изъ Калусу до
Копановкѣ — коли будуть вамъ агитаторы п.
Коморнянского плести небывлицъ, яка то заслу-
га п. маршалка, — то пытайте людей свѣду-
щихъ а они розкажуть: яка се дорога, яка

она зроблена, що коштує в хто мав коло нею заробок?

Пану-ж маршалкові самому скажемо: Шкода заходу Вашого, пане! Послом не будете, хіба-б вже до кривих цитат право конституційне і ужито за-для Вашого вибору найстрашнішого насильства. Гвалту на виборцях! Інакше-ж не допоможуть Вам вей Ваші агитатори, не допоможуть і ті чотири вбійці (з Голіви, Свіки калушкої, Кропивника і Томашовця), що були у Вас в Завадці на комашні! Пречні ми були лучшою о Вас, пане маршалку, гади: думали, що, коли Ви прийшли сюди в Росію і не можете парозказуватися, як Москаль напосліся на згубу Поляків, то Ви тут на Русі не схотите кривдити Русинів! А чи се не тяжка наша кривда, як Ви, бачучи, що ціль повтї ажь пропадає за вибором свого посла Романчука, Ви хочете стероризувати рускій нарід цїлого повтї, котрого есте маршалком! Чи се було б праведно?!

Перегляд часописей.

[„Червоная Русь“ не перестав скріпляти роздор між Русинами; ен одяв в справлях виборчих.]

Ми заждали вчера о полемиці польских газет між собою, — нині мусимо звернутися до газет Русинів, імено до „Червоной Руси“, котра майже сама одна веде у нас війну домишу. Різниця між польскими газетами а „Червоною Русію“ есте кардинальна: тамті стають до борби між собою тогди, коли до того есте спеціальна причина, а як уступає причина, то уступає і борба, хотя борючі-ся стороны не перестают належати до противных, собі неприязных таборів; „Червоная Русь“ нападає неустанно і без найменших причин. Отакі полеміки польских газет і борба Поляків між собою нешкідлива польскій справі, бо чя одна чя друга сторона, а при выборах оден чя другій кандидат, переможе все-ж выйде наверх польска сторона, польскій кандидат; у Русинів протівно: ми, коли-б і вей ажь найсильнїше злучилися, то ще нам тяжко поджати противників, а вже-ж при розв'язанні нашом мусимо улячи. Дятого, мусимо ще раз в цїлим притиском повторити, в неустанних нападах „Червоной Руси“ в чя виборчої акції, в піддуванню вражды між Русинами не можемо досмотріти иншой цїли, як тільки одбюдженіє своих сторонників, чтобы на руских кандидатів-народовців не голосували, хотя бы рускій кандидат через те мав перепасти.

Перейдемо кілька остатних чисел „Червоной Руси“ з минушого і сего тиждня. В ч. 100 з 10 (22) мая нині в статі. „Выборное движение, вв под Бобрки“:

„Из русской стороны появилась кандидатура г. Романчука, инициатор которой на выступают — о диво! — враждебно против „старых“ патриотов, а напротив толкуют много о согласии и единстве, подобно как о том и „Дбло“ недавно писало. Между тем, когда до выборов было еще далеко, украинифилы выступили всегда враждебно а la Гуглевич против „Черв. Руси“, Общества Качковского и проч., приписывая всякие успехи гал Руси „народникам“, а всякие неудачи „маскалфилам“. Ово фактом есте, що пп. украинифилы як спеціально у вас, так и на провинції вообще, агитуют между народами самым мерзким образом против „Черв. Руси“, стараются отклонить селянина от общества Качковского, втискают громадам вѣсто „Русской Радѣ“ или „Руской Правды“, „Батьківщинѣ“, которая сегодня пишет уже фонтетку, а на преем для школярей предпчитаютъ найполезнѣйшимъ книжкамъ общества Качковского изданія „Мадержа“ о przesiadowaniu unitów.“

Помнявши, що мнѣм факт о „заданияхъ Мадержи“ кождый хотѣ трохи безсторонний мусать з горы узнати за невозможный, що з агитацио противъ выдавничѣ другого сторонництва рѣчь як раз мався протівно, але чя не есте тот цїла стала напасті безъ найменшого повод. тѣмъ, що Нѣмцѣ называютъ einen Streit vom Zaune brechen? Черв. Русь признає, що инициаторы кандидатуры г. Романчука не выступаютъ враждебно противъ „старых“ патриотов, толкуют много о согласии и единстве, а однакож нападе за те на них, что они „выступали враждебно противъ „Черв. Руси“ — когда до выборов было еще далеко! Здавалось бы, что, коли-б дѣйство такъ было, то пора була за те декорати тогди, коли они выступали, або, якъ вже можь було только перечекати, то ще трошка пождати, ажь выборы скончатся. Що до самой рѣчи, т. е. кандидатура п. Романчука в Бибрецькомъ, то поднеси ен, о сколько знаемъ, не самі украинифилы, а люди розличныхъ поглядів, котрымъ адалось, що п. Романчукъ, котрого выборці бибрецькї передъ 4 роками при выборах до рады державной з его кандидатурогого выступления познали и дуже собі сподобали, найлєкше мѣбъ-бы тамъ перейти а, в разъ вору своего в двохъ повѣтахъ, в одномъ сильнѣйшомъ повѣтѣ, мандатъ зложивъ бы.

В тѣмъ самѣмъ числѣ в „Хроникѣ“ подъ надписомъ „Любопытное явление“ пише „Черв. Русь“:

„На богослужении (за бл. п. Яхимовича, устроеномъ „Акад. Кружкомъ“) не было ни одного, говоря о на одного представителя т. з. „самостоятельной“ парадии. Я пояснила себѣ то дѣло такъ: Или „парадия“ сорвала уже съ традицію и перестала уважати паять

независимого Григорія, или она просто — бѣтсея церкви“.

Самъ факт есте неправдливый, хіба якъ Черв. Русь схоже обмежати „представительств самостоятельных“ на кількохъ знатнѣйшихъ людей, котрі не явились вѣдѣй головою зъ причины лѣе дѣлованіи поры, коли передше богослужебне буало вѣ яке латинское свято. Оправдывати „самостоятельных“ протавъ инсинуаций несамостоятельной Черв. Руси очевидно не потребуемо.

В ч. 101 з 11 (23) мая зновъ в двохъ статяхъ нападе Черв. Русь „самостоятельных“. В рубричѣ „Выборное движение“ заклада дрови Даниловичевъ, що „завязалъ всѣмъ на перекоръ, пересадати своего кандидата, къ выбору которого наша Русь отнесется равнодушно“, а дальше пише:

„Що тутъ „самостоятельны“ прихоти играютъ главную роль, всякому извѣстно. Молодаки хотятъ забавляться вѣ выборы, кровью ихъ всякѣмъ, розагралась, и вотъ, розгулялись! „Гей же на старыхъ, на поповъ! Безъ нихъ обойдемся“, покажемъ свѣту на чудо на диво, что мы „выступаемъ“!..

Справу вибору в Коломыи пояснивъ д-ръ Даниловичъ в ч. 107 „Дбло“ в способѣ ажь надто перекручючий; мы только мусимо замѣтити, що напастливый способъ писана Черв. Руси в чя виборѣхъ протавъ людей противныхъ переувѣдченъ, зъ котрыми-ж и в сторонники злучилися до солдапрон акції, буть-бы навѣтъ тогди зовсѣмъ неуѣтнѣй, коли-б що-до рѣчи самой правда була дѣйство по в сторонѣ.

В тѣмъ же числѣ, в „Хроникѣ“, нападе Черв. Русь не только на совѣтника о. Ильницкого за новый переводъ народного гимна, але и на „самостоятельный жаргонъ“. Мамоходомъ скажемо: о сколько лѣпшій „давнѣйшій“ текстъ народного гимна, отличный во всякомъ отношеніи (!) одъ нового, написаного „не по русски, а „самостоятельнымъ“ жаргономъ, котрымъ народъ нашъ не говоритъ“, буде мѣбъ кождый розсудити, коли побачитъ новый текстъ и порѣвнать его зъ давнѣйшимъ.

В ч. 103 з 13 (25) мая „Черв. Русь“ учепилась только „Дбло“. А що мы на напасті „Черв. Руси“ не бдовѣдаемо, то переходимо до дальшого числа.

В ч. 104 з 14 (26) мая в рубричѣ „Выборное движение“ стараєся „Черв. Русь“ одняти значные евентуально выборы на посла п. Романчука в Калуши, представляюща его кандидатомъ „инсинуированнымъ со стороны правительства“. Имено пише „вв подъ Калуша“:

„Кружокъ нашихъ патриотовъ давно уже намѣрѣлся поставить кандидатомъ вѣ соймовыхъ послы нотаріа Бачинского, популярного и любленого вѣ народѣ патриота. Когда однакожъ началась акція, выдвинута была у насъ кандидатура проф. Романчука, что до которой правительственные сферы обѣщали соблюдать неутралитетъ. Предполагая, что вѣ виду такой инсинуации со стороны правительства не такъ легко дался бы перекрестовать выборъ иного русского кандидата, г. Бачинскій просилъ своихъ друзей, не ставить его кандидатуры, хотя мѣбъ имѣти великіи шансы... Можно заключати, що г. Романчукъ выйдеть у насъ посломъ, бо не лишъ правительство, но также нѣкоторые поляки относятся къ его кандидатурѣ симпатично.“

Якъ звѣстно, при выборахъ до рады державной в р. 1885 выступили в Калуши противъ кандидатуры п. Романчука: правительство, и то за всею форсою, такъ що выборці внесли була навѣтъ протестъ до рады державной, Поляки, жиды, а также митрополитъ. Помимо того п. Романчукъ доставъ в Калушии большѣе голосѣ. Минушюю осеню одержавъ п. Романчукъ зъ Калушии адресу доверія з 180 подписами священниковъ, учителей, мѣщанъ, селянъ и п. (котру-то адресу мѣ, на жаданіе ен авторѣвъ, помѣстили в „Дблѣ“). Дѣлѣмъ заключать работи не потребуемо, хіба же додано, что калушскій выборці не потребували навѣтъ руководитися взглядомъ, чтобы своего дотерѣшного заступника не позбавляти мандату посольского, бо п. Романчука не оденъ але кѣлька иншихъ повѣтовъ були-бы радо поставили своимъ кандидатомъ. Зрештою що-до акції выборовъ в Калуши покликнуемося на нашъ попередній справозданъ.

В тѣмъ самѣмъ числѣ „Черв. Русь“ подъ тою самою рубрикою кинула на газету „Батьківщинѣ“ и такъ пише:

„Газетка „Батьківщина“ издѣвается надъ обнародованнымъ нами на дняхъ отзывомъ богородчанского выб. комитета къ духовенству. Вѣ отзывѣ томъ приглашалось окрестное духовенство поддерживать лѣмъ такого кандидата, котрый придержывался бы крѣпко своей народности и церкви. „Батьківщина“ же хочеть, чтобы кандидатъ рефлектовалъ лишь на защиту народныхъ интересовъ, такъ какъ церковь вѣтра не имѣють у ней значения. Понимаемъ!“

Не наша рѣчь выступать в оборонѣ иншихъ выдавничѣ: нехай редакція „Батьківщинѣ“ сама бдовѣдає, сля уважає се за прѣбве. Мы привели сля слова „Черв. Руси“ только для схарактеризованія ен поступованя. Бо отъ что написала „Батьківщина“, подавши коротко змѣбъ богородчанской одозвы и навѣвши дословно зъ ней слова о безвѣрнѣмъ вѣльнудомствѣ и о религіиности народу:

„Якъ звѣстно, такіи справы рѣшають ся в радѣ державной, а не в соймѣ. Але бо городчанскі-солотвинскіе духовенство такъ повинно заняты ся выборами до сойму за-для интересовъ народныхъ.“

Больше „Батьківщина“ не сказала нѣ слова! Де жь тутъ „Батьківщина“ хочеть, чтобы кандидатъ рефлектовалъ лишь на защиту народныхъ интересовъ“ и что „церковь и вѣра не имѣють у ней значения“?..

Але ще далеко цѣкавѣйша есте третя напастъ в тѣмъ самѣмъ числѣ „Черв. Руси“. Пишучи о деутации селянъ зъ сянтинского повтѣ, докторъ тѣ „Черв. Русь“ за „похожденіи по редакціямъ польскихъ газетъ и по паркетамъ саль... вѣ сѣймомовомъ здавнѣ“, де „сѣдѣла покляно передъ избраннымъ шляхтою“, а дальше такъ пише:

„Выходящая в Коломыѣ „Русская Рада“ сообщаетъ, что основаніе спеціально селянского выборного комитета в Сянтинчинѣ безъ участия священниковъ... последовало по наущенію — злыхъ духовъ. Не вѣрнѣ „Русской Радѣ“ не имѣемъ причинъ... Страхъ подумати, до чего оно прїидеть, е-сли вѣ Сянтинскомъ пропавана „самостоятельности“ нашла теплый прїютъ. Предостерегаемъ протъ патристическое русское духовенство и просимъ в моимъ его, розсѣднѣи источникъ зла и искоренити оное съ коренемъ.“

Отже селянскій комитетъ выборчї в Сянтинчинѣ засновали — злї духи! То вѣдко и кандидатъ ихъ, о. Гаморакъ, муситъ бути такожъ „злымъ духовомъ“, дарма, что бѣ священникъ, бо вѣ противнѣмъ разъ злї духи очевидно були-б не ставили его кандидатуры!.. Шкода только, що „Черв. Русь“ такъ пѣвно остерѣгає руске духовенство сянтинское, бо оно вже подписалось на кандидатуру о. Гаморака. — Мы также звертаемо увагу нашего свѣтлого духовенства, чтобы выпросило собѣ такъ — деликатно сказавши — незручну оборону своихъ интересовъ, бо такъ выступленіе може ему хіба только шкодити..

В ч. 105 з 16 (28) мая „Черв. Русь“ мѣстятъ в рубричѣ „Выборное движение“ напастъ на п. Тита Реваковича, судью зъ Подбужа, котрого кандидатуру поставили священники збрани в Дрогобичи. „Черв. Русь“ каже, что нѣбъ-то дѣстала писемъ одъ когось зъ Буквинѣвъ зъ остерѣженіемъ передъ кандидатурою п. Т. Реваковича, бо

„панъ Титко Реваковичъ... вызвалъ (на Буквинѣ) тотъ печальный раздоръ, котрымъ польскіе газеты и ихъ сателиты отъ души радуются... Панъ Титко пробовалъ прогульцѣ общества „Буквинѣ“ (аже „мисковской“) пренятствовать... Авторъ письма проситъ духовенство дрогобыцкого повтѣ, чтобы кандидатуры пана Реваковича не поддерживало, такъ какъ онъ готовъ бы также и вѣ соймѣ поступати такъ, якъ поступалъ на Буквинѣ.“

Напастъ ся на п. Т. Реваковича була зовсѣмъ непотрѣбна, бо соймѣмъ кльбъ рускій не буде работи нѣякомъ прогульцѣ, то п. Реваковичъ и не буде „пренятствовать“.

В тѣмъ же числѣ вѣ дописи назъ Косова напала „Черв. Русь“ брутально на много-заслуженого п. Василя Нагорного.

„Нѣсколько т. зов. „самостоятельных“ политиковъ намѣрѣли на собраніи (вѣ Косовѣ) ставити кандидатуру г. Нагорного, котрого спровадили даже вѣ Косовѣ, однако духовенство сопротивилось тому проекту, имено по поводу, что „Батьківщина“ роспроетраиваетъ религіиный индиферентизмъ и подрываетъ такимъ образомъ значеніе церкви и духовенства.“

Тутъ можемо покликнутися на то, що мы дотычно „Батьківщинѣ“ навела выше. Впроцьмъ цѣле представленіе справы кандидатуры п. Нагорного вѣ Косовѣ есте тенденціозно-зловѣе.

Дальше в тѣмъ числѣ редакція „Черв. Руси“, полемизуючи зъ дромъ Даниловичемъ дотычно кандидатуры д-ра Окуневского в Коломыинѣ, обѣтає при своихъ, а подає только сей одинакій аргументъ:

„Уже то обстоятельство, что кандидатура д-ра Окуневского объявлена была лишь вѣ одной польской газетѣ съ русскими буквами... утверждаетъ насъ вѣ томъ, что нашъ корреспондентъ писалъ сущую правду.“

Наконецъ в тѣмъ же числѣ „Черв. Русь“ мѣстятъ бѣдѣканіе всѣхъ клеветъ, напечатанныхъ передъ кѣлькома днями на п. Лушиньского зъ Комарна, прислане тѣ прѣдставителемъ комитету выборного о. Каламунецкимъ. Вѣ „Черв. Руси“ було писано, что нѣбъ-то кандидатура п. Лушиньского була поставлена „вѣ подступный способъ“, п. Лушиньскій мавъ сказати, что „обойдется безъ помощи русскихъ священниковъ“ и т. п. Отже о. Каламунецкій заявляе, что все то — ложь, а „нотаръ Лушиньскій не ставилъ своей кандидатуры подступнымъ способомъ... онъ вѣ каждомъ случаѣ, гдѣ лишь можно, стаєтъ вѣ защиту достоинства священниковъ... и що наконецъ при каждой случайности маняестуется яко русскій человекъ“.

Що-жъ выходитъ зъ цѣлонъ тои вязанки цѣтѣвъ зъ „Червоной Руси“? Ото выходитъ: що де только вырываютъ вѣ якомъ повѣтѣ рускій кандидатъ-народовецъ, — то протавъ кождого „Черв. Русь“ выступила, або незаслужено очеркиючи его, або догадуясь, что нѣбъ-то „правительство“ протѣгує его, и т. п. Коли-жъ зажаати, що органъ народовѣвъ поступає зовсѣмъ льовально, не черпнѣт та не бдовѣдає кандидатѣвъ зъ протавного сторонництва, — то тѣмъ бѣльше наганы гѣдѣмъ и непатріотичнымъ показує поступованіе „Черв. Руси“. То поступованіе ен дуже утруднює дѣланіе головного комитету выборного, утруднює дѣланіе и комитетѣвъ повѣтовыхъ, — наконецъ и бѣдѣраше патриѣвъ нашихъ одъ ставленія своихъ кандидатуръ, бо коли ен поставитъ чѣловѣкъ, что не числитъ ся до прїятельствъ редактора „Черв. Руси“ — разъ вѣ тѣй газетѣ обѣстатъ его, что злї самъ себе не познавъ, якъ се сталося зъ п. Лушиньскимъ. А прѣцѣмъ же слѣбный головный комитетъ завязавъ поѣ условіямъ льовального и честного поступованія обохъ сторонъ!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Здѣсь, що соблѣнїй делегация будѣтъ вже на певно склѣпанъ на день 15 червня. Парламентъ угорскій упоравъ мабуть вже до Зеленихъ свѣтъ зъ бюджетомъ а дня 11 червня буде одѣтѣ бѣдѣра новѣ сѣсія, на котрѣй бѣдѣдѣся заразъ выбѣръ членѣвъ делегаций.

Зъ Будапешту доносѣтъ, що Тисса мавъ нѣмѣ выхати до Вѣдѣн, чтобы тамъ остаточно порозумѣлся шо-до установленія рѣшнѣя склѣпанія соблѣннѣйшей делегаций. Угорска фабрика карабинѣвъ зачѣе зъ початкомъ слѣдующого року доставляти армія карабинѣвъ.

Пѣсля Reichswehrъ предложатъ правительствѣ соблѣннѣмъ делегациямъ справу реорганизации и часткового збѣльшенія крѣпостной артилеріи, котра вѣ тепѣрѣшнѣмъ станѣ числѣтъ 517 ошѣдѣровъ, 18.007 воѣковъ а 366 коновъ. Замѣстъ 5 звѣчайныхъ компаній а одною кадровою мають батальоны сѣи артилеріи числѣтъ лѣмъ по 4 компаніи а тѣмъ способомъ утворено-бы 6 новыхъ батальѣвъ. До тѣхъ артилеріи мають числѣтъся также движимѣ батѣрии для облоги. Реорганизация та не потяне за собою великихъ коштѣвъ.

Зъ Вѣдѣн доносѣтъ до Слас-у, що всякій вѣсти, бѣдѣто-бы межѣ Италиєю а Нѣмеччиною заключено тепѣрѣ якійсѣ тѣснѣйшїй союзъ зъ поминѣнемъ Австрїи, сѣтъ безосновной. Союзъ зъ Италиєю продовжено рѣвночасно якъ и зъ Австрїєю на чѣсѣ необмѣненнѣй а бѣвъ обнѣмѣ такъ само тайнѣ постановѣ шо-до соблѣнной помощи войсковѣ на случѣй войны. О всѣхъ нарадахъ зъ Краснѣмъ дѣставъ гр. Кальвоки точнѣ вѣсти одъ кн. Бисмарка.

Ген.-губернаторъ Иркутска гр. Игнатѣвъ имѣнованный помощникомъ министра дѣлъ внутрѣшнихъ, а догепѣрѣшнѣй помощникъ кн. Гагарина имѣнованный сенаторомъ. Шахъ перекїй выхѣвъ вѣ недѣлю вѣ дальшу дорогу. Царъ, наслѣдникъ престола и вел. князь одѣли его ажь до дѣвѣрца. Царъ дарувавъ шахови свой портретъ украшеннѣй богато бѣрѣянѣми до ношенія на грудѣхъ.

Вѣ Петербургѣ завязалось товариство русскіихъ купцѣвъ и промысловѣвъ для будовы зѣлѣзницѣ вѣ Персіи зъ капиталомъ 13 мил. рублѣвъ и подѣчасъ гостины шаха старалось о то, чтобы одержати одъ него концессію.

Правительство русскіе займѣлось тепѣрѣ дуже енергично провѣтомъ будовы зѣлѣзницѣ вѣ глѣбини Сибири, котра зъ взгляду на Китай мала-бы велике значеніе стратегичное. Ген. Анненковъ, що будувѣвъ зѣлѣзницю закаспійску, предлагѣа, чтобы до будовы новой зѣлѣзницѣ сибирской ужити такъ само войска, якъ то було при будовѣ закаспійской зѣлѣзницѣ.

Пѣсля Pol. Corr. мала петербургска полиція вырѣты слѣды тайного товариства, котре мало на цѣли убити царя, але властивыхъ проводѣрѣвъ сего товариства не удалось ще а досѣ выловити.

Князь черногорскій принимавъ оногоды деутацию петербургского благотворительного комитета подъ проводомъ гр. Игнатѣва, котра привнесла князевѣ вѣ подарунокъ образъ св. Кирила и Методіа.

Берлинскій тоасти приняла русскіека прѣса неконче прѣхально, бо пѣсля ен погляду слова цѣсѣря Вильгельма и короля Гумберта зазначили занѣдѣо рѣзко военнѣй характеръ тридержавного союза. Италия — кажутъ русскіека газеты — не дає достаточной поруки мира; протѣвно, мѣрѣ споцѣває на далеко сильнѣйшій подѣставѣ, бо на тѣй величезной силѣ, котру представляють сполученїи арміи Россіи и Франціи. Россія — каже „Нов. Время“ — не розбѣає войны за-для Болгаріи, але и не признаєтъ нѣколи та-мощного ладу тепѣрѣшного. Такъ само и Франція не лагодитъ ся до зачѣпной войны, до котрой не мавъ аѣ нѣякомъ причинѣ аѣ охоты. Якъ-же можутъ тутъ арміи Нѣмеччины и Италиі забезпечати миръ? Нема отже потребности зъ военнѣхъ тоаствѣ на будущу ситуацию политичну. „Новоста“ кажутъ, что коли-бъ Италия мала на одѣ мирну а не военну цѣль, то не була-бъ зробила для союза такъ великою жертвою финансовѣ. Она якъ разъ спекулює на войну и мавъ надѣю одѣбати собѣ все на Напѣи а Сабавѣи.

Процѣсъ проводѣрѣвъ бельгійскихъ соціалистѣвъ и анархистѣвъ вѣ Монсѣ закончивъсь вырѣкомъ, котрый рѣвнаєся майже повному увольненію. Судѣмъ присяжнѣмъ предложено 320 пытанъ; они заперечили всѣ пытаня, что бѣдѣсѣлѣсь до заговору, высѣдѣжуваня вѣ воздухъ динамитомъ, пѣдбурѣванія и т. д. Кѣлькихъ зъ обжалованныхъ засуджено вправѣдъ за малѣ провинны на вѣлька дѣвѣ арешту, але зъ взгляду на то, что они вже пересѣдѣли вѣ слѣдѣмъ арештѣ, увольнено ихъ зовсѣмъ. Засуджено лишь троихъ, якъ то слѣдѣство зовсѣмъ докладно выкрѣло, были провокаціонными агентами полиціи и правительства. Публика, выслушавши такий вырѣкъ, пѣдняла громкѣй окликъ радости и увольненнымъ соціалистамъ та ихъ адвокатамъ зробила велику озацію. Справа та стала также предметомъ дуже бурливѣи дебаты вѣ бельгійскомъ парламентѣ. Пос. Гузо итерпѣлювавъ правительство вѣ справѣ сего процесу. Галѣрия вѣ палатѣ посѣловъ были биткомъ набитѣ а вѣ ложѣхъ были майже всѣ представители держѣвъ заграничныхъ. Насампередъ промовѣвъ министръ справедливости и признавъ, что правительство держѣло агѣнтовъ провокаціонныхъ, але вѣо вину звалѣвъ на директора полиціи Готієра, котрый зрадивъ правительство. На то бдовѣдѣлся голосъ зъ лѣ-

вѣдѣ: Кабинетъ шпицлѣвъ! Безвѣстный комедіантъ! Министръ дѣлъ внутрѣшнихъ Девольде признавъ такоже, що бѣ и президентъ кабинету, Беннертъ, приймаи у себе агента Пурбета. Одакъ выступивъ пос. Гузо (лябераль) э дуже острою бесѣдою противъ правительства а особливо противъ президента кабинету, доказуючи, що бѣ хотѣвъ назовинти арешты зовсѣмъ невиннымъ людьми. Теперѣшній кабинетъ не достойный того, чтобы в дальше вести управу державы и его належаи потягнути до отвѣчальности передъ судъ. Пос. Барра назначивъ то, що теперѣшній кабинетъ скомпрометувавъ Бельгію передъ цѣлою Европою. Обѣся вы тудивъ президентъ мнѣ стрѣль, блѣдый и злѣшаный, але не мѣгъ вѣчого говорити и заявивъ лишь, що нинѣ дасть обширне поясненіе сего справы.

О вѣсти, будто-бы народный зборъ на Кретѣ ухвалили прилучити сѣй островъ до Греціи, раздѣлаю бюро Райтера таку телеграму: „Вѣсть Times-a, будто-бы народный зборъ ухвалили прилучити Крету до Греціи, есть зовсѣмъ безосновна. Вѣсть та пошла э бѣдѣ, що пять послѣтъ, запротестувавши недавно тому противъ теперѣшного стану рѣчей на островѣ, вышли э сѣа и приѣмъ заявили, що не лишае вже вѣчого, якъ лишь прилучити Крету до Греціи. Бѣльшѣ зборѣвъ, хоч сѣмъ павязуваа э тѣмъ заявленіемъ, признаа за бѣдѣвѣне заявити, що поступованье тѣхъ послѣтъ есть нерозважне и не на часѣ. Цѣлый вѣропѣтъ фактъ не мае вѣснѣго значенія.“ Times доносятъ зновъ, що вѣсть эи потвердивъ въ Константинополѣ телеграфично комендантъ войска турецкого на Кретѣ.

Король грецкій выбирався э родиною до Петербурга и поѣде э концѣмъ сего тыждня до Венеціи а э бѣдѣ просто до Петербурга. Доверна коли буде назадъ вертати, поступитъ мабуть до Вѣднѣ и Берлина.

Митрополитъ Михаилъ попрашавъ торжественно Кіевлянъ, котрі середъ великой оваціи ѣздили эа ажъ на дворецъ зельзаницѣвъ, выѣхавъ э дальшу дорогу до Сербіи и становя оногоды въ Букарештѣ, де эго на дворѣцѣ повѣтали сербскій посолъ и колонія сербска. Михаилъ зробивъ эдакъ визиту румынскому митрополитѣ и россійскому послу Хитрову. Нинѣ або завтра мае Михаилъ выѣхати до Сербіи, де эму въ Кладовѣ лагудать дуже торжественне пріятые.

Екзархъ болгарскій выдавъ окружанкѣ до всего духовенства болгарского, чтобы оно всѣми силами старалось ослабити чымъ разъ успѣшнѣйшу пропаганду мисіи католическихъ и протестантскихъ въ Болгаріи.

Въ Софіи ѣздубола вчера при участіи кн. Фердинанда торжественне положеніе угольоваго камня подъ будову новой школы войсковой. По богослуженію мавъ князь довшу бесѣду, въ котрой выказувавъ велику вагу сего школы для войска и для цѣлого народу. Передъ сѣмъ торжественно эдизивъ кн. Фердинандъ до Татаръ-Базарджика спеціально на запрошеніе тамошней рады громадской. При нѣтъ въ сѣмъ мѣстѣ было надзвычайно сердечне и дало доказъ, що князь выробивъ со бѣ дѣйствіе велику популярность. Базарджикъ было мѣсто въ бѣдѣ вѣчно выходила опозиція, навѣтъ противъ кн. Александра Батенберга, таъкъ эо сѣй завсѣгды то мѣсто оминавъ.

НОВИНКИ.

— Товариство „Съ“ у Вѣднѣ устроюе въ субботу 1 н. ст. червня велику товарищу прогулку до Лаксенбурга, а потомъ до гѣръ въ околици Мейдлинга, Гинтербралла и Лизинга. Въ програмѣ мѣжъ иншимъ ѣзда электричною зельзницею, плаваніе човнами по ставѣ эдсарскомъ въ Лаксенбургѣ и т. п. Кого бы отже въ той часѣ доля кинула въ падунайскій стороны, нехай не занедае провести кѣлька часиливъ хвиланъ въ товариствѣ вселѣхъ „сѣчовикѣвъ“. Выѣздъ э Вѣднѣ о 5½, рано, а мѣсцѣ збору Гернальска лінія.

— Эъ Медичи коло Перемышля пишуть намъ: Дня 27 н. ст. мая згорѣло въ Медичѣ 14 господарствъ а 41 будинковъ. Огонь займивъ въ столѣ одного господара-богача о 2½ годниъ ранкомъ, а що люде эе спали, при вѣтрѣ и посухѣ огонь розширився на сусѣднѣ господарства. Огонь эзлѣкочивъ при помощи сивакки эи дворѣ зельзничного и коли збѣглося больше людей. Школа, въ большій части обезпечена, выноситъ до 6000 зр. Причина огню або неосторожнѣсть або злочинне подпаленіе. Въ Медичѣ горѣло послѣдними роками кѣлька разѣвъ а все на большій розмѣры, а то тому, що будинки стоятъ густо и нема мѣжъ ними провалѣвъ. Господарѣ мають майже всѣ будинки обезпечені, але школа все два разы такъ велика якъ обезпечена сума.

— Въ Сулимовѣ коло Куликѣва згорѣло дня 9 (21) мая въ само полудне 21 господарскихъ загорождѣ. При гашеніи огню ѣдзначилась ученики рѣлничной школы дублянской, котрі прибули на помощь эъ сиваккою и приладами ратунковыми.

— Въ Пѣдѣльнѣхъ малыхъ въ урядѣ почтовѣмъ нема рускихъ друковѣвъ, а екенедиторка Гутковска заповѣдае, що не буде держати ихъ нѣколи. Таку наивнѣсть повинна покарати дирекція почтъ.

— Вѣсти эъ чч. 14 и 15 „Америки“. На Великодній свѣтъ эѣхались до Шенандору бѣдпоручники рускихъ братствъ эъ Шамокинѣ, Олѣанту, Газельтону и подѣ проводятъ шенандорского братства складали собѣ взаимно желанія, а ѣдтакъ разомъ о. Волянскому. Панство Волянскій гостилъ э себе по вечерни всѣ братства и при тѣи нагодѣ выгодушувало гарнѣй бесѣды. Коли при концѣ го-

стины эгдавъ п. Сѣменовичъ, чи не въ послѣднее проводить они разомъ свѣтъ эъ своимъ о. Волянскимъ, розпачались всѣ присутній. „Америка“ кѣбчати эдаку про сѣи гостини словами: „Безъ Вип. о. Волянского и Вип. панѣ Волянскій Русъ наша остаа бѣ мѣвъ сироты безъ батка и матери на далекой чужбинѣ“. — При эгдаѣ о пильнѣмъ наглядѣ краковской полиціи надѣ эмигранцію селятъ до Америки, подае „Америка“ таку замѣтку: „Далеко большу шкоду якъ всѣ обманства несовѣстныхъ агентѣвъ приносятъ нашему народу надѣо велика опѣка правительства. Коли, на примѣръ, мае хто шифкутъ и только гроша, що мѣгъ-бы эѣхати до Гамбурга, полиція ѣдсылаетъ его назадъ до села, а эе на его коштъ ѣде эъ нимъ и полиціи. Коли эважимо, що декиихъ ѣдставляли вже по чотири або пять разѣвъ до ихъ села, ажъ доки имъ не удалось втечи, то выѣде эъ того страта на таку суму, о яку нѣлкій агентъ не мѣгъ ошукати эе нѣкого. — Мѣсто Шенандоръ обходило 30 чѣвня 100-лѣтній роковинъ инавгураціи первого президента Сполученыхъ Державъ Джорджа Вашингтона. Головный комитетъ запросивъ до торжественного походу и руске братство св. о. Николая. Братчики, повбравши въ синьо-жовтій посылъ, эбѣрлись эъ своей сали подѣ церквою, а коли приѣхали по нихъ музыка о год. 1-шій эъ полудня, выѣхали всѣ въ порядку на мѣсцѣ головного збору, на Main Street. На передѣ ѣхавъ на бѣлѣмъ кони п. А. Вислоцкій, а п. А. Косаръ удерживавъ порядокъ въ походѣ. На мѣсцѣ зборѣвъ передѣлявали всѣ товариства шенандорскій передъ собою эъ ѣдкрытыми головами, а обѣсая подѣ проводомъ шести музыкѣ переходили черезъ всѣ улицы мѣста. — Померли въ Америкѣ: Кость Худко эъ Ганьчовы, горлицкого повѣта, въ 20-тѣмъ роцѣ житя; покойный выскочивъ эъ поѣзду зельзничного въ бѣгу такъ нещасливо, що упавъ на шпаны и забився на мѣсци. — Анна, жена Федора Шляхты въ 20-тѣмъ роцѣ житя. — Петро Дулина эъ Высовы, пов. горлицкого, померъ въ 36 роцѣ житя, полишаючи въ Галичинѣ жѣнку и дитину; въ конячнѣхъ вулѣ эвалися на него великій ѣдломъ угля и убивъ его на мѣсци. — Григорій Панчакъ эъ Крѣлика, пов. сябѣцкого, померъ въ 24 роцѣ житя въ Альтенѣ Па.

— Церковь эъ Збѣснѣхъ обѣркали дня 26 н. ст. мая. Элодѣй давъ замкнутися въ церкви а обѣсая приставивши драбину вылѣтъ окномъ на огорождѣ. Вкрали дѣвъ чашѣ, два шурки коралѣвъ и розбили экарбонку. Подозрѣвають о ту крадѣжъ кѣлькохъ робѣтничковъ, що робили тамъ передъ кѣлькома днями.

— Рѣчне засѣданье краковской академіи наукъ ѣдкрывъ вчера намѣстникъ гр. Вадені. По посмертнѣй эгдаѣ о заступнику протектора академіи гр. Альф. Потоцкѣмъ и по ѣдчитѣ къ Павлицкого, приступили эбѣранъ до именования новыхъ членѣвъ академіи. Именованъ эъ Галичина: д-ръ Кадіи, профессоръ львовской ветеринаріи, д-ръ Витковскій профессоръ краковской университету и д-ръ Анатоль Левицкій, ѣдтакъ Ад. Криньскій эъ Варшавы и Альф. Сорель эъ Парижа. Нагороду эъ запису Прѣбуса Варчевского признао маларевъ Матейкови за образъ „Костюшко подѣ Рацлавичами“ и д-ръ Пекосинскому за розвѣдѣ историчну, а нагороду эъ фонда Ляндого Стеф. Рамуатови за „Словарь языка поморского“. Эъ Львова приѣхали на эе засѣданье члены академіи: д-ръ Шварневичъ, д-ръ Вилиньскій, д-ръ Пентакъ и инші профессора университету а эъ Вѣднѣ д-ръ Ритнеръ.

— Порто особове на зельзничныхъ угорскихъ. Правительство угорске вводять ѣдъ 1 серия с. р. на пробу на зельзничныхъ порто особове подобне до оплаты почтовой ѣдѣ пересылки листовъ. Всѣ шляхи зельзничныхъ угорскихъ будутъ подѣлены на 14 сѣрѣ. За переѣздъ одной сѣры буде платиться III класю 10 кр., и тому цѣлу угорчину ѣдѣ одной границѣ до другой можна буде переѣхати за 1 эр. 40 кр., с. е. кѣлька разѣвъ дешевше якъ было досѣ. Правительство угорске надѣе эе, що при введѣно такой оплаты эбѣльшиться рухъ на зельзничныхъ, подобно якъ эе бувае на почтакъ, коли обявляється оплата ѣдѣ пересылки листовъ. Системъ такий предлагано вже давнѣйше, але теперъ вперве впроваджаютъ его въ практику. — Другою новоство на зельзничныхъ австро-угорскихъ мае бути то, що подорожуючій будутъ могли вывозити на каждой стаци книжку до читаня за оплатою 10 кр.; книжку буде можна такожъ ѣддати на каждой стаци. Таке заряженіе существуетъ на заграничныхъ зельзничныхъ и подорожуючій користуются нимъ численно. Въ Австро угорчинѣ одержавъ концессію на таке предпріемство айкій Англичанинъ и подавъ до властей списъ книжокъ, які будутъ въ тѣхъ библиотекѣхъ. Цензура австрійскаа вычеркнула много книжокъ эъ того спису, а за то угорскаа дозволила на книжки вѣснѣго змѣсту.

— Менажерію п. Монтегера на пляцу Сонѣнѣмъ у Львовѣ посѣщаютъ численно мешканцѣ Львова и провинціи, бо справдѣ можна богато побачити, и давно не було у Львовѣ такъ гарно и численно эаосмотреной менажеріи. Кѣльканадѣть львовѣ, тигровѣ и иншихъ дикихъ эѣвратъ эъ горячихъ краѣвъ Африки и Азіи, ѣдтакъ величезный слонъ, маючій понадъ 100 лѣтъ, и богато хищныхъ птицъ та рѣчудныхъ папугаѣвъ, эбѣравъ п. Монтегера въ своей менажеріи, котрой вартѣсть числѣтъ понадъ 200.000 эр. Кромъ того эодеиной продукціи эмпирителѣвъ эѣвратъ, коли ѣддутъ до кѣтѣки и выравляютъ эъ эѣврами всѣлкій эволюціи, вводять эрѣтелѣвъ въ эаэудованье.

— Самбѣрона філія общ. им. Качковского ѣдбуе свои эагальнѣ зборы дня 25 мая (6 червня) с. р. въ четверъ передъ Зелеными свѣтами, въ комнатахъ „Руской Бѣсѣды“ въ Самборѣ.

— Цѣвнѣй процѣсъ почався у Вѣднѣ. Теофілъ Сигфридъ, родомъ эъ Швайцаріи, эъ роду калѣка але при тѣмъ богачъ (мавъ до 100.000 эр. маестку), оголосивъ въ осени 1886 р. въ вѣдѣнскихъ газетахъ, що хоче найти примѣщеніе при якѣй мѣшанской родинѣ, де мѣгъ-бы заниматься спокойно огородничествомъ. На эе заявленіе въ газетахъ эголосола Анна Байлеръ, вѣстителька реальности у Вѣднѣ, и приняла до себе Сигфрида, бо и потребувала огородника и ѣдъ плативъ по 40 эр. мѣсячно за удержанье. Коли Байлерова эѣзналася обѣсая о маестку Сигфрида, почла раз-

ными способами выдуривати ѣдъ него значній грошѣ. На першій плянъ выѣла она свою 20-лѣтню доньку Иду, гарну дѣвчину, и теперъ почла ѣбѣщивати Сигфриду, що ѣдъ ѣженія эъ Идою. Донька эъ своей стороны помагала матери; прилежувалъ и эагальнѣ всѣми способами проворной кокетки вѣдѣнскою такъ подѣла Сигфрида, що сѣи не лишь купувалъ ѣй дорого цѣнности, але радо годився на всѣ проекты грошей мамы Анны. Такъ эгодився вышлати 14.000 эр. за прохарчованье его до концѣ житя, а чтобы эе мало яку поруку, мала Анна Байлеръ купити за тѣ грошѣ реальность и въ половинѣ эаинтабуловати на себе и Сигфрида. Анна купила таку реальность лишь за 8000 эр. а половину эи эъ старымъ млыномъ и на неужиткахъ эаинтабуловати на Сигфрида; при слѣдствѣ показалося, що та половина Сигфрида вартѣа что най-больше 200 эр. Одакъ мала выдуривати для Сигфрида вѣлю и на то эѣстала ѣдъ него 6000 эр.; цѣлый роцъ эводила его, що вѣляа эаудеся, а обѣсая показалося, що не було нѣ слѣду будовы. Всѣмъ тѣмъ „ѣдѣлкамъ“ вѣмѣла Анна надати эакононый видъ, бо робила все нотаріально а при нихъ Сигфридъ подѣ пресією Анны позвалявъ на все мѣвъ дитина. Коли за два роки, въ р. 1888, родина Сигфрида эала его въ курателю, ѣдъ выбрався эъ дому Байлеровой и прокураторіи выточила процѣсъ противъ Анны Байлеровой о эаочинство обманства эъ §§ 197, 200 и 201 а Иду за эѣбвнню въ тѣмъ эаочинствѣ. При розправѣ мати Анна и донька Ида эаудѣтъ цѣлкомъ невинныхъ а Сигфридъ этверджуе своими эѣзнаніями цѣлкій актъ ѣбжалованя прокураторіи, при чѣмъ эазначае, що головною пресією на него були: любовь Иды и всѣлкій ѣбѣцѣки, що выѣде за него замужъ. Сигфридъ эсть тумановатый, уродився мѣвъ нежизнѣй, неэаужаа на велику хоробу, гикался и кривае, але по при то все говоритъ кѣлькама языками и ѣдбувае подорожи по свѣтѣ, а до Вѣднѣ приѣхавъ, якъ самъ признавъ, чтобы познати die lustigen Wiener и справдѣ удалось эе эму гарно.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Громада Баричъ, пов. березвского, одержала ѣдѣ цѣсаря 100 эр. подмоги на будову школы. — Д-ръ А. Баранскій, профессоръ львовской ветеринаріи основуе у Львовѣ эаведеніе, въ цѣли достави лімѣвъ до эпенѣла бѣпы. — Папа именувалъ кардинала Парокіи, сего, що мавъ проповѣдъ въ дѣсѣ польскѣмъ подчасъ тамтогорбочной вѣдѣрѣвки кувилеиной въ Римѣ, протекторомъ монастыря Францисканокъ у Львовѣ. — Въ Перемѣцѣнахъ эбрано до рады повѣтвой эъ мѣста А. Торского, директора львовѣ въ Дунаевѣ. — На гетманьскихъ валахъ у Львовѣ, де теперъ по эабудованію Полтвы пороблено процѣды, ѣбѣли гусеницѣ листвѣ на деревьяхъ такъ до чиста, що полишились голи прутики; дѣякій тѣшатся, що тѣмъ способомъ може эабересе на сѣй роцъ эъ-ѣдѣмъ жѣдова, котра эазитъ тамтуды цѣлый дѣнь Вѣжій, а ѣдтакъ вже и ѣдвѣкне ѣдъ того своего эублѣнного мѣсца. — Дня 27 мая эаимлился бѣзвѣзня въ пивниці одной торговлѣ у Вѣднѣ; при гашеніи огню лучилась эекопѣзѣвъ газѣвъ и при тѣмъ тяжко попеклося эадацѣтъ людей эъ сторожи огнемѣи

Посмертій — 5 — оповѣстки.

О. Іоанъ Стрѣльбицкій, выслуженный деканъ и приходникъ въ Ферлѣвѣ, дек. нараѣвского, упокоився въ 70. роцѣ житя а 45. роцѣ священства. Вѣчна эму память!

Мярий Романковскій, почтовый контролѣръ, упокоився дня 13 (25) мая въ Крешовичахъ коло Кракова въ 50. роцѣ житя. Вѣчна эму память!

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Конкурсы. Краева рада школьна оголошуе конкурсъ эъ речинцѣмъ до 10 червня с. р. на мѣсцѣ учителя въ высшій школѣ реальній у Львовѣ эъ квалификацію до науки исторіи природной яко предмету головного, а математики и физики яко предметѣвъ побѣчныхъ. — Окружна рада школьна въ Станиславѣвъ розписуе конкурсъ эъ речинцѣмъ до 10 червня с. р. на два мѣсца учительскій при 4-класовѣй школѣ мужеской въ Галичинѣ эъ платно 450 эр. и 45 эр. на помещанье та на мѣсцѣ управляющей учительки при 2-кл. школѣ женской въ Галичинѣ. — Мѣстечко Струбовъ розписуе конкурсъ на мѣсцѣ лѣкаря мѣского эъ платно 300 эр., вѣльнымъ помещаньемъ и доходомъ за огляднѣи худобы; речинце до 1 липня с. р. — Оporожнене мѣсцѣ заступника прокуратора державного въ Суцаѣвъ въ VIII разѣвъ; речинце до 12 червня с. р. — Мѣсцѣ канцеляста въ XI разѣвъ опорожнене при повѣтѣвомъ судѣ въ Стрыю; речинце до 30 червня с. р. до эреэиди суду окружного въ Самборѣ.

— Именованія. При львовской школѣ политехнической именований: Іос. Іювскій, архитектъ, доцентъ энциклопедіи будѣвничества и Фр. Вандервѣскій, докторандъ философіи, ассистентомъ при кафедрѣ технологіи хеміиной. — Намѣстникъ эменувъ конципиствѣ намѣстничества Люде. Кукулъского въ Кольбушовѣ, Викт. Лемпачекого въ Сяноцѣ, д-ра Петра Гурского въ Краковѣ, Юл. Нападѣвича въ Вѣлодѣ, Викт. Дзюровича въ Ланьцутѣ и Сипр. Телиховского въ Скалатѣ провиноричными комисаріями повѣтвыми, конципиства дирекціи полиціи Іос. Городского конципиствомъ намѣстничества до службъ при старѣствѣ въ Товмачи а практикантѣвъ конципиствѣхъ намѣстничества д-ра Фел. Войнарского у Львовѣ, Фр. Шейбала въ Коломый, Вол. Куликѣвского у Львовѣ, І. Вельцоговъ Стрыю и Костя Пирожинского у Львовѣ провиноричными конципиствами намѣстничества. — Адѣонкѣмъ податковѣмъ въ Грибовѣ, бѣг. Іанъ именований проз. эвиціаломъ намѣстничества у Львовѣ. — Дѣйственнымъ учителемъ въ Визовѣ именований І. Кубетіномъ эъ Середіолѣ.

— Перенесения. Намѣстникъ перенѣлъ комисаря повѣтвого Вол. Нивничкого эъ Тарнова до Кракова и повонименованого комисаря Юл. Нападѣвича эъ Бѣлои до Бродѣвъ, конципиства І. Турка эъ Эбаража до Тарнова а практикантѣвъ конципиствѣхъ Ром. Прокоповича эъ Львова до Дрогобыча и Георг. Бѣтмаера эъ Львова до Бѣлои.

Послѣдній вѣсти.

Польскій комитетъ центральный поставивъ дальше кандидатуры: Іосифа Вервицкого на Жидачѣвъ, Павла Тишковского на Добромилѣ и Конст. Бѣчиньского на Березѣвъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣне 29 мая. Комисія для закона карного приняла поправку Коппа до §. 14, чтобы кара вэзницѣ за политичній провини не могла эаэначитися на цѣле житѣе, лишь на якійсь часть. При §. 19 поставивъ Барайтеръ, чтобы першій разъ эаэудженію эо наивысше на поѣвъ року вэзницѣ, можна эю кару дарувати подѣ условіемъ, що ѣдъ до певного часу не допуститися нѣкакой провини.

Прага 29 мая. Страйкъ эозникѣвъ трамваевыхъ эаэочинився. Новый директоръ трамвая приставъ на всѣ эаданя эозникѣвъ и они эаразъ вернули до работы. На эпакъ эгоды повывѣшувано на вѣзахъ трамваевыхъ бѣлѣ хоруговки а конѣ прибрано въ цвѣты. — Страйкъ горничковъ въ Кладнѣ не эалагоэженъ.

Брукселя 29 мая. Середъ великой демонстраціи лѣвицѣ давалъ президентъ министрѣвъ Бернертъ поясненія эо-до процѣсу въ Монсѣ и заявивъ, эо всю ѣдѣвчальность за сѣй процѣсъ бере на себе.

Букарештѣ 29 мая. Завтра розпочнѣся въ сенатѣ дебѣта надѣ кредитомъ фортификаційнымъ. — Палата послѣвъ продовжила мандатъ комисіи слѣдчѣи въ справѣ Браціана. — Митроп. Михаилъ бувъ на свѣданіи у румынского митрополита и ѣдложивъ свой выѣздъ на два днѣ.

Атины 29 мая. Вѣсть о оголошеніи прилученя Креты до Греціи эсть зовсѣмъ безосновна.

Римъ 29 мая. Вчера вечеромъ повернувъ тутъ Криспи, а президентъ палаты послѣвъ, министры, послы и власти повѣтали его торжественно. — Страйкъ эозникѣвъ омнибусовыхъ эаэочинився.

Цѣна збѣжа и другихъ продукѣвъ.

28. л. мая 1889.

Львовъ: Пшеница 6-80 до 7-25, жито 5-80 до 6-25, ячмѣнь 6-25 до 7-—, овесъ 6-15 до 6-60 горохъ 6-50 до 10-50, вика 6-75 до 7-50, рѣпакъ 11-— до 11-65, лянѣка — до —, конюшина червѣна 50-— до 75-—, конюшина бѣла 50-— до 60-—, конюшина шведска 60 до 75, хмѣль ѣдѣ — до — эр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 11-75 до 12-— эр.

Пѣдволична: Пшеница 6-50 до 7-10, жито 4-75 до 5-35, ячмѣнь 5-— до 6-50, овесъ 5-60 до 6-—, горохъ 6-— до 10-—, вика 6-— до 7-20 рѣпакъ 11-10 до 11-65, лянѣка — до —; конюшина червѣна — до —, конюшина бѣла 48-— до 59-—, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 6-80 до 7-30, жито 5-80 до 6-15, ячмѣнь 5-75 до 7-—, овесъ 5-80 до 6-15 горохъ 6-50 до 11-—, вика 6-75 до 7-50, рѣпакъ 11-15 до 11-65 лянѣка — до —, конюшина червѣна 48-— до 74-—, конюшина бѣла 31-— до 35-—, конюшина швед — до —, тимотка 20-— до 30-—.

Тернопѣль: Пшеница 6-60 до 7-10, жито 5-25 до 5-75, ячмѣнь 5-60 до 6-75, овесъ 5-50 до 6-—, горохъ 6-— до 10-—, вика 6-50 до 7-25, рѣпакъ 11-— до 11-50, лянѣка — до —, конюшина червѣна 48-— до 74-—, конюшина бѣла 50-— до 60-— конюшина шведска — до —.

Одѣзва въ справѣ колоній вакаціонныхъ.

Родимцѣ! Уже четвертый разъ подносимо голосъ до родимцѣвъ нашихъ въ справѣ вакаціонныхъ колоній, для эаэослѣльныхъ львовскихъ дѣтей, эаудачивъ въ нездоровѣмъ воздухѣ у Львовѣ, а потребуемъ ѣддыхати хоть черезъ пару тыждѣвъ здоровымъ сѣльскимъ воздухомъ.

Эъ полною вѣрою въ святѣсть дѣла, въ жертволюбіи Родимцѣвъ и въ успѣхѣ нашихъ эмаганъ, пужаемо нинѣ въ имя христіанской любви до дверей жертволюбной хаты и просимо о ласкаве пріятыи и о ложку стравы для убогой а чѣмной дитины!..

Хто-жъ найдеся на гостинній Русѣ, чтобы такой дитинѣ не вэступитъ до своей хаты, не позволивъ ѣдоткнути подѣ своей стрѣжѣ?! Въ книгу нашихъ добродѣѣвъ вписане уже поважне число тѣхъ великодушныхъ патріѣтовъ, котрі въ трохъ послѣднихъ рокахъ приняла на колонію дѣти убогихъ львовскихъ родимцѣвъ. Не сумнѣваемся прѣте, эо и теперъ найдутся милосердній люде, котрі радо примутъ въ свой дѣмъ чѣмныхъ эхонцѣвъ або дѣвчатъ. Выдѣлъ эаймѣся выборѣмъ и высылкою колонистѣвъ и покрѣе кошты подорожи. А позаякъ каса наша порожна, то просимо о якъ найчисленнѣйшій лѣнты и о эустроуванье эаэавъ на цѣли нашихъ колоній вакаціонныхъ.

Всякій эголошеніе и жертвы просимо присылати на руки подѣсанаго Выдѣлу найдальше до дня 5 липня.

Выдѣлъ Товариства „Школьна Помѣч“ у Львовѣ.
Амеросій Полятскій,
предѣдатель.

Оповѣщенье.

Богато эббрану и вправно переписану Партитуру литургіи можна набути въ Персѣвъ пошти Тартаѣвъ у Т. Олѣарины.

Вже вийшла з друку книжечка:
„Про выборы до сойму“
написав О. Х. Нарат.
Друге доповнене видання. — Ціна 18 кр.
Достати можна в тов. „Провіт“ у Львові
Вірменська ч. 27 у Львові. 3968 5-5

Машины до шиття Зингера
ручній і поєднаній
Спеціальні для домо-
вого ужитку.
До выбору з шести най-
перших фабрик загра-
ничних в ціні від
36 до 65 зр. на раты, за
готовку 10% дешевше,
гваранція 5 лѣтъ.

ВЕСНА а з весною сотки півкопій під видом
пейсатих агентів роздаються по
краю — гадати легкодушних, котрих могли би
обманити, а за то в змѣну дати имъ посади та-
диту за дорогі гроші.
Вѣс ти пшайтесмы голосятъ, що Іванчикъ вже
не существує, або що Іванчикъ єсть ихъ філією,
або такожъ єсть хто не хоче ему вѣрити, то высказе-
Ну я одъ Іванчикова — и беруть задатки, котри
пропадаютъ. Вѣс ти брехли и обманства роблять то-
му, що достаютъ одъ свого старшого шахрая 25%,
за продажу машинъ. 2962 3-10
Такого мешуреса прошу взяти за обивку и вы-
кинути его дѣржи або окномъ, а опѣла обмыти
руки.

ЮСИФЪ ИВАНИЧКІЙ
механик и торговля машинъ
Львовъ, готель „Жоржесъ“.
Цѣнники высылаю на вѣхъ стороны.

Одинока фабрика бі-
лярдовъ у Львовѣ ул.
Гродзицкихъ ч. 3.
Братовъ Андрашковъ
Готові білярды продаются,
кулі, кізі и всѣлякія приברי.
Білярды обертають зъ нашою
роботію, установлені въ ре-
старациі п. Ландесбергера, ул.
Паньска, можна бачити.
2855 21-? Зъ поважаньемъ:
Браты Андрашки.

На цитру
перша польска
ШКОЛА ДО САМОСТІЙНОЇ НАУКИ
укладу
Вол. Маньковского
вийшла зъ друку и можна єи
купити у всѣхъ книгарняхъ, а
такожъ у наклади Станисла-
ва Кельера уліца Баторія ч. 28
у Львовѣ. Тамъ такожъ ви-
робовані авторомъ знамениті ци-
тры по цѣні зр. 15.

Закладаюся
за велику цѣну, що жаденъ зъ моєхъ
конкурентівъ не єсть илѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцівъ зъ матерій краєвыхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
срочу мѣй богатій складъ таковъ
2484 Вѣс. Духовельтову. 93-?
Замовленія вѣ мѣщи и вѣ провинціяхъ
выконуютьсѣ точно и ретельно. На жа-
данье высылаю вѣоры даромъ и франко
Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подробно.
Львовъ, ул. Галицка ч. 8.
Заложений 1848.

Я АННА ЧІЛЛІГЪ
маю довге на 185 сантиметрівъ
великанське волосє Лѣорелей
а то вѣ наслідокъ 14-мѣсячного ужи-
вання помады моего власного вынаходу,
єсть она одинокимъ средствомъ на
выпаданье волосъ, выкликуює его
поростъ, змѣняє шкуру подъ во-
лосемъ, выкликуює у мужчинъ повный
сильный заростъ бороды и надає
уже по короткомъ ужитю волосю на
головѣ и бородѣ природный по-
лыскъ и густоту и хоронить его
передъ скорымъ посивѣньемъ ажъ
до поздней старости. Цѣна слоика 2 зр.
Розсылаєсь що дня у всѣхъ стороны
свѣта за надѣланьемъ грошей або по-
сылплатою.
Csillag & Co.
Budapest, Königsgasse,
и ту треба вѣс замовленія надсылати
28-9 8-20

кождый
!! ошадить 100 процентъ !!
замовляючи ось ті предмети:
Цѣловиты штаны зъ сукна (довольно величины),
англ. матерія, передъ тымъ зр. 4-—, теперъ зр. 1.55.
Цѣловиты штаны зъ сукна (довольно величины),
першюя якості, передъ тымъ зр. 4.80, теперъ 1.95.
Цѣловиты штаны зъ сукна (довольно величины),
найпершюя якості, передъ тымъ зр. 6-—, теп. 2.80.
Убраня для дѣтей одѣ 2-10 зъ полотна, правдою
крашенъ зр. 1.30, 1.50, 1.80, до 2.20.
Штаны цайгові до прамя для робѣтничковъ каждой
бранжи одѣ 90 кр. до зр. 1.80.
Суконна для дѣтны, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикра-
шена, добра, передъ тымъ зр. 2-—, теперъ 90 кр.
Суконка для дѣтны, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена,
зъ найтѣ. крѣпотоу, передъ тымъ зр. 3-—, теп. 1.10.
Сорочки жѣночй, гафтовані, полотняні, передъ тымъ
зр. 1.50, теперъ 80 кр.
Сорочки жѣночй, гафтовані, зъ мѣчного полотна, пе-
редъ тымъ зр. 2.20, теперъ зр. 1.10.
Сорочки жѣночй, зъ шифону, дуже гарно гафтовані,
передъ тымъ зр. 2.20, теперъ зр. 1.20.
Сорочки робѣтничкы, наймѣньшюя якості у всѣхъ
краскахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1-—, зр. 1.10.
Матерія на цѣле убранье весняне або лѣтне у всѣхъ
краскахъ для найбѣльшого мужчинъ зр. 4-—.
Елегантныя капелюхы, найповѣйшій фасонъ зр. 1.50.
При замовленіяхъ капелюхѣвъ проситсѣ пода-
ти докладно величины головы, при замовленіяхъ штани-
новъ довготу вѣ кроєвъ пѣси сантиметровъ, у дѣтей
вѣкъ, а вѣе замовленіи предмети розсылаются до-
кладно за посылплатою. — Що не подобаєсь, об-
мѣняєсь сейчасъ або звернѣсь за то грошѣ. Справ-
дѣ се оплатитсѣ каждому замовити дѣщо на пробу,
щобы пересвѣдчитсѣ якъ о невычѣйно дешевой цѣнѣ.
такъ и о добротѣ товарѣвъ. Проситсѣ уважно, ува-
жати точно на адресу:
Klein's 2937 8-25
Internationale Export s Waarenhaus
Wien I., Kohlmesseergasse Nr. 7.

ГД
маки або лѣжка лѣсны одѣ 2.35 зр., до
6.75 зр., напиль зъ крысоломъ, парасоль-
ки одѣ сонця, шипки розны и таковыя не
персмакають по 50 кр. Плащъ до по-
рогу, торбы, торнистры до экскурзіѣй
вѣ торговли
БРАТОВЪ ЛАНГНЕРОВЪ
Львовъ, Галицка ч. 16.
Цѣнники на жадање даромъ.

ИВОНИЧЪ
ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ
(объ Галичинѣ),
стація зѣлѣзницѣ Ивоничъ.
Щавы альнал. солоні, йодъ и бромъ
успѣшнѣ вѣ недугахъ скрофулиныхъ и вѣ ихъ
ушертыхъ наслѣдкахъ, вѣ хворобахъ шкурныхъ спили-
тичныхъ, ревматизмъ и вѣ рѣзныхъ недугахъ жѣночистъ.
Купелъ минеральнѣ, боровиновѣ, иглиевѣ, тушовѣ
и рѣчнѣ. — Молоко, жѣнтица, кефиръ, ингалаторія.
Знаменита стація климатично-лѣчничка.
Пора купелева подѣлана на 3 сезоны одѣ 20 мая до
кѣнцы вересня. 2923 7-0
Мешканя вѣ і-шѣмъ и послѣднѣмъ сезонѣ о 3/4 часть дешевѣш.
Лѣкарь купелевѣ д-ръ Кл. Дембицкй, був. асистентъ
клиники университета ягайлоньского.
Просекты розсылає оплатно Дирекціѣ.

Найвыс. одзнач.
бл. п. 6. цѣс. Выс.
архикн. Рудольфа.
Найновѣйше
вынайденье!
Выс. одзнач.
6. кор. Выс. кн.
Авг. Кобургъ-Гота.
въ урядженю кльосетѣвъ и купелей.
Урядженія купелей при водопроводахъ зъ
зимними и теплыми тудами, регулованіи
на каждый степенъ, зъ термометрами, не
треба нѣакого уставленія, тому придѣлн
въ провинціальныхъ мѣстахъ для готѣ-
лѣвъ, заведенъ, по вѣліяхъ и т. и.
Патентованнѣ печь до купелей зъ ре-
гулованымъ отопленьемъ въ лѣтъ и зимѣ.
Ванны зъ патентованымъ отопленьемъ
въ 30 минутъ за 5 кр. вугля а можна
огрѣти купелѣ до каждой степени, та не
треба при томъ водопроводѣвъ.
Найновѣйшій кльосетъ сполѣзуванй водою, цѣлкомъ безъ вони
повидничъ и елегантнѣ. Кльосеты компаній, стѣлѣчъ и ретиградъ.
Крѣмъ того поручаю мои славны на цѣлѣй свѣтъ аппараты до
гидротерапіи и ванны до половини купелей посла вказѣвкы проє.
Витериница. Купелѣ паровѣ до переносенія и сталѣ, ванны безъ и зъ
отопленьемъ и т. п. Закладныи водопроводѣвъ и компъ.
M. Steiner
фабрикантъ ц. к. выкл. прив. урядженъ кльосетѣвъ и купелей
Wien, II., Taborstrasse 29/16 (neben der k. k. Post)
Плюстрованй цѣнники даромъ и оплатно. 2919 4-0

Матеріи вовняніи на сукнѣ дамскіи
найновѣйшій
Метеръ одѣ 45 кр. и выше
одержавъ вѣ великомъ выбору
МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ плъцъ Капитульнѣй ч. 2.
Прѣбки на жадање оплатно одворотною почтою.

Ново устроеннѣй
ГОЛОВНІЙ СКЛАДЪ
МИНЕРАЛЬНЫХЪ ВОДЪ
и продуктѣвъ жерельныхъ
РУДОЛЬФА ЗАЙНРЕБА
магистра фармаціи
у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 33.
Воду минеральну одѣржавася подъ моимъ особистымъ доглядомъ
вѣ мой торговлѣ, цѣлкомъ послѣ порученія лѣкаря, одѣ 5-тои рано
ажъ до 10-тои вечеромъ.
Замовленія зъ провинціи выконуютьсѣ одворотною почтою и
найсовѣтѣйше. Телефонъ 301. 2961 3-10

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
у Львовѣ при ул. Ягайлоньской ч. 3.
Почавши одѣ дня 7 надолѣста 1885
2218 55-0
в ы д а е
АСИГНАТЫ КАСОВИ
4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ
5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ
Передрукъ не буде плаченый
Дирекціѣ.

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручає
знаменитѣ МЫЛА до мытѣ лица, рукъ и купелей,
одзначеніи 10 медалями заслуги и двома дипломами признаія.
зр. кр. зр. кр.
МЫЛО найдобѣрѣйше до го- зр. кр.
ленья бороды 25 МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про-
МЫЛО МИДАЛОВЕ, дуже зр. кр.
пѣжве 10 кр. 20 и 25 зр. кр.
МЫЛО КОКОСОВЕ, блѣ до МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плавыне
рукъ 10 кр. и 20 у флашочкахъ, чистѣтъ шкуру
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жѣтве 6, зъ кришѣвъ, лишаєвъ, угри-
12, 18 кр. 20 кѣвъ, фляшка 40
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знамените МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытѣ
до лица и рукъ 40 рукъ, 15 и 25
МЫЛО ЖѢЛТКОВЕ, робить МЫЛО ТИМОЛОВЕ знаменито
нѣжною, гладкою и знаменито чистѣтъ шкуру зъ всякихъ
чистѣтъ шкуру 30 выкидѣвъ 50
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуєся че- МЫЛО КАРБОЛОВЕ, дуже до-
резъ зтуєнене соку растѣнй бѣре мытѣ руки, лице, а навѣтъ
ароматично-живильныхъ, зна- цѣле тѣло вѣ часѣ епидеміи,
мените 25 щобы охоронитсѣ одѣ заразы—20
МЫЛО ПИЖМОВЕ, мая дуже МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ
примѣнымъ пижмовымъ запахомъ, успѣхомъ уживаєся до заще-
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, привного щенія кришѣвъ и всякого ро-
запаху, мая великй покупъ—30 да выкидѣвъ на шкурѣ 25
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣрѣй- МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до-
ше 40 кр. и 80 бѣре уживаєся, щобы усунути
МЫЛО зъ ПИЖМОВЪ СОСНО- зъ шкурѣ выкиды и пламы—25
ВЫХЪ, приємне вѣ ужитю, МЫЛО КАМФОРОВЕ, лягодитъ
успѣшно хоронитъ шкуру одѣ свербленіє и печеніє шкурѣ,
лишаєвъ и выкидѣвъ 30 усуває выкиды и червонѣтъ
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чи- зъ лица и рукъ 25
стѣтъ шкуру, робить єи блѣ МЫЛО ФІАЛКОВЕ, прямого
лою и нѣжною 40 запаха 35
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣженія
весняны, осмелєна одѣ сонця, рукъ, кусникъ 10
лицо робить свѣжымъ и блѣ МЫЛО МѢЦАНЬСКОЕ знаме-
лымъ 60 ните 10
МЫЛО ГИПЕНІЧНЕ, одзнача- МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣстѣтъ 40%
єся товѣстєєю, велимъ нѣжне чистѣтъ смолы (дегтю), усуває
и выключно приладжене до лица—50 прищѣ лишаєвъ, всякй выскики
МЫЛО РИЖКОВЕ, уживаєся, шкурѣй, поченіє ногъ и пар-
щобы зрѣбити шкуру на лица нѣвъ на головѣ 30
нѣжною и блѣною 60 МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ-
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ блѣ, НОВЕ мѣгчить и чистѣтъ шку-
легко пѣнитсѣ, знаменито чи- ру зъ лишаєвъ, угриковѣ, и
стѣтъ шкуру и хоронитъ одѣ прищѣвъ 30 т. и, кусникъ 30
2529
Набути можна у Львовѣ вѣ власнѣхъ торговляхъ: ул. Копер-
ника ч. 3., и уліца Галицка рѣгъ Вилловъ. Вѣ филиалѣ: вѣ Краковѣ
Суконницъ ч. 20 и вѣ Черновцѣхъ Рикѣчъ ч. 2., а таковыя у всѣхъ
переворядныхъ торговляхъ и антикахъ.

Выдавецъ и одѣвѣчальныи редакторъ: **Иванъ Белей.**
Пашѣръ зъ фабр. Черлянскою.
Зъ друкарѣй тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Вѣдварского.

Выходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитішихъ повѣстей“ выходить въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемену разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: **У Львові** Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. **У Відня** Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppel I. Stubenbastei 2. **Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ** и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платитъ у Львові.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокъ

въ Австрію: за Границею:
на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на півъ року . . . 9 ар. на півъ року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 пр. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1 ар. 50 пр.

у Львові:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на півъ року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 35 пр.

Редакция, Администрация и Экспедиция подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляются лишь напередѣе застереженіе. — Рекламы неопечатаны въ рубрику.

Подписка чило коштуе 8 кр. а. в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. одъ одного стрѣлки печаткомъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в.

Подарки числятся по 10 ар. одъ стишка.

До всѣхъ щирыхъ Русинівъ доброй волѣ.

Сумніи обявы показуются при сегорочныхъ выборахъ соймовыхъ, такъ сумніи, якихъ ще нѣколи не було, о якихъ бодай бы нѣколи не чувати! Партийный роздоръ межъ галицкими Русинами дойшовъ такъ далеко, що навѣть такъ важна и пекуча справа, якъ выборы, не може его хотѣ-бы лишъ на кілька недѣль перервати. Польска сторона збирає всѣ свои силы, центральный комитетъ польскій зъ небуваюю скоростію затвердивъ уже съмпантѣ польскихъ кандидатівъ на Руси; во всѣхъ иншихъ повѣтахъ кандидаты польскій вже такожъ готові и напружують всѣ свои силы, всѣ свои засоби и свои вилывы. А Русины, замѣсть такожъ напружити всѣ свои силы противъ спольного противника, звертають ти силы одні противъ другихъ, допомагаючи тимъ способомъ польскимъ кандидатамъ. Мимоволѣ приходять на гадку остатній часы Герусалима, коли Римляне вже послѣдній штурмъ припускали до мѣста, а жидовскій сторонникъ ще боролись мѣжъ собою, ажъ вдершійся легіоны римскій однихъ и другихъ безъ пощады вырвали!

Дарма, що у Львові збрався оденъ спольный комитетъ рускій, по-за тимъ комитетомъ часть журналистики рускою веде найзавзятѣйшу партийну борбу. Передше борба партийна, навѣть въ часѣ, коли не грозило непосредно спольне небезпеченство, не проявлялася бодай въ краю: „старіи“ и „молодіи“, „твердіи“ и „миаки“, „народовці“ и „москалефи“ гадляти тамъ лишъ на спольный потреби и интересы, на те, що ихъ лучить; теперь декуды першою акцією выбораю Русинівъ въ повѣтъ есть: кинутися на Русинівъ зъ другого сторонництва!

Буває, що для хвилевого интересу, для осягненія одной цѣли, навѣть найзавзятѣйшіи вороги лучаться до спольной акції; особливо въ политичномъ житію лучается се часто. И у насъ при першихъ непосредныхъ выборахъ до рады державной въ р. 1873 лучилися Русины зъ жидами, „Русская Рада“ зъ „Шомеръ Израилемъ“; теперь Русины не могутъ звучитися саміи межъ собою!

Кобы-жъ то розходилося лишъ о те, котрый зъ русскихъ кандидатівъ перемаже. Але-жъ всѣ знаемо добре, що справа розходиться межъ кандидатами рускимъ и польскимъ и що навѣть сполучивши и напруживши всѣ свои силы, ще намъ не легко буде устоятисъ, а при розъединяно нашіомъ, при знеохоченіи або одтигненіи одной части Русинівъ упадокъ нашъ муситъ бути певный.

Першій разъ по довшомъ часѣ мають правительственный власти, бодай въ декотрыхъ повѣтахъ, не мѣшати до выборовъ, лишаячи Полякамъ самымъ розправитися зъ Русинами. Горячо выжидали мы такого поступованія правительства; але теперь, коли Русины саміи не змѣняютъ своего поступованія, намъ хибя пришлося-бы жалувати, що пресія правительственныхъ властей устала, бо тогда мы мали-бы бодай на кого зложити свой упадокъ, а теперь на найбільшій соромъ нашъ и найбільшу шкоду будуть могли Поляки и краеве правительство сказати передъ цѣлымъ свѣтомъ, передъ рѣшающими сферами у Відни, що не яка-небудь пресія винна була и есть неудачи Русинівъ при всѣхъ выборахъ, але що Русины суть безсильнымъ факторомъ, зъ котрымъ зовсѣмъ не треба числитися, що рускій народъ вже погодився зъ теперѣшнымъ станомъ (т. е. зъ польскимъ панованіемъ) на Руси, а опираєсь ему только горетка неспокойныхъ элементівъ, котра однакожъ сама въ собѣ есть розъединана.

Справдъ, якъ хто того не може зрозумѣти, той есть политично слѣпый человекъ; якъ хто того не хоче зрозумѣти и одповѣдній консеквенції зъ того потягнути, той може мати всякій иншій цѣли, але не сконсолидованіе и скръпленіе галицкой Руси, не нормальный розвой руского народу въ Галичинѣ.

Дятого одъзвасяемо ще разъ до всѣхъ щирыхъ Русинівъ доброй волѣ, до всѣхъ русскихъ народолюбивъ безъ розницъ сторонництва, до всѣхъ, у котрыхъ партийна пристрасть не убила ще до крытыхъ спокойной розваги и теплого чутя для загально-рускою

справы: покиньте нещастный роздоръ, обіймѣть щирымъ сердцемъ весь загаль Русинівъ, не доводѣть рускою справу до крайной упадку, не наводѣть на нещастію Русь сорому передъ свѣтомъ!

Нехай межъ Русинами самими, межъ братьомъ и братьомъ буде бодай только згоды, только толеранції, только передъ шпанацати роками було межъ Русинами и жидами, нехай бодай на пять недѣль устане братоубійча борба! Нехай нашъ народъ, котрый вже теперь въ декотрыхъ сторонахъ галицкой Руси одѣлыва одъ своихъ духовныхъ проводирівъ, не деморализується ще болѣе, видячи негодній свары своихъ проводирівъ, свои интеллигенції межъ собою!

На всякихъ зборахъ, у всѣй агитації, въ цѣлой акції выборовъ не выволѣкаймо партийныхъ спорівъ анъ однимъ словцемъ, анъ найдробнѣйшимъ дѣломъ! При ставленіи кандидатовъ не дивѣмся на те, до котрой хто партіи належить, але на те, хто найспособнѣйшій до парламентарного выступленія, хто найблѣе знаетъ потреби народу и наиблѣе имъ сочувствуетъ, хто нѣ на що не буде оглядаться, только на добро народу, хто зможе и схоче смѣло и неустрашено выступити въ каждой справѣ, и хто найбільшій має шансы выбораю.

Ще одно словце! Коли-бъ помимо сего нашої одъзвы де-хто зачинавъ партийный роздоръ, то щиріи патриоты рускій нехай не толеруютъ такого погубного поступку, але нехай выступать противъ него сейчасъ на мѣсто зъ всею рѣшучістю, чтобы роздоръ придушити въ самомъ зародѣ! А нехай выступать, розумѣясь, не зъ становища противной партіи але зъ становища конечно солидарности всѣхъ Русинівъ! Дятого выступити повинній передъ всѣмъ власне тѣ, до котрыхъ партіи належить розъединитель, — се ихъ моральный обовязокъ...

Отверте прошеніе до Ихъ Ексцеленцій панівъ: графа Баденія намѣстника красоваго и графа Тарновского маршалка красоваго у Львові.

Въ лютомъ року 1887 при ухвалѣ бюджету повѣтового дѣйствующаго тогда радою повѣтовою ухвалили всѣ радніи повѣтвой — кромѣ 4 жидовъ — позицію 500 ар. на цѣли просвѣтній повѣту турчаньского а именно на справленіе ілюббовъ, манѣ, числиль и иншихъ докончаче потребныхъ рѣчей шкѣльных для всѣхъ шкѣль народныхъ тутешного повѣту. Принятіе тов позиція до бюджету повѣтового показало намъ мешканцямъ повѣту турчаньского, що тогда засѣдали въ радѣ повѣтвой душі честній, добуючи щиро о добро повѣту, знаючи дуже добре, де заходитъ пекуча потреба тяжевній той грошамъ податковій обернути. Бо-жъ то треба видѣти и знати тѣв нашъ народній школы въ турчаньскій повѣтъ! Нѣвочесенько въ нихъ нема, хотѣ-бы конче потрібного до улекшенія удѣлюванія науки для бѣдныхъ шкѣльных дѣточокъ. Нужда по тыхъ мизерныхъ школахъ безконечна. Учителѣ и иншіи люди, котрымъ на сердці лежать просвѣта, дуже утишались тою ухвалою и нестерпиво ожидали, коли прашле рада повѣтова закупленіи рѣчи шкѣльной, бо за тыхъ 500 ар. малоса гуртовно закупити потрібній рѣчи шкѣльной и всюды до зарядѣвъ шкѣльных порозасылати.

Рада повѣтова, котра въ лютомъ року 1887 зъ тою ухвалою такъ дуже по людскимъ собѣ поступила, була одѣся якомъ незадовго розвазана, а въ грудніи 1887 р. перенявъ управу автономію повѣтовою зарядъ повѣтвой выбранный и затвержденный Выс. ц. к. намѣстничствомъ и Выс. видѣломъ красвымъ — и той Свѣтлый зарядъ повѣтвой урядовъ до теперь. Пѣсля адрового розуму повиненъ бувъ Свѣтлый зарядъ повѣтвой, перенявши урядованіе по розвазаній Радѣ повѣтвой, тыхъ законно ухваленыхъ и зъ людей податкующихъ стагнавшихъ 500 ар. на тов обернути, на що тѣи грошѣ были въ бюджетѣ назначеніи, а именно на закупку конче потребныхъ приладѣвъ шкѣльных для бѣдныхъ народныхъ шкѣль въ повѣтъ турчаньскій. Жаль сказати, такъ не сталося. Пытаемо теперь, де-жъ тѣи грошѣ — тыхъ 500 ар. — подѣлюсь? А Бѣга знае, де! Въ ц. к. старослѣвъ въ Турціи о тѣмъ всѣмъ нѣчо не знаютъ, бодай такъ тамъ бесѣдуютъ, що не знаютъ. Свѣтлый зарядъ повѣтвой не заявляе такожъ, де тыхъ 500 ар. подѣлюсь або де суть шкѣльній рѣчи, що треба було за тѣи грошѣи купити.

Наколи той теперь урядуючий зарядъ повѣтвой — установленный непосредно Выс.

ц. к. намѣстничствомъ въ порозумѣніи зъ Выс. видѣломъ красвымъ, — то для насъ нема нишомъ радъ, якъ проситъ Вашъ Ексцеленцій пане графе Баденій, намѣстнику красвий, и пане графе Тарновскій, маршалку красвий, чтобы зволели якъ найласкѣвше поручити Свѣтлому зарядови повѣтовому выказатися, де знаходяться тѣи 500 ар. взяты до бюджету радою повѣтовою въ лютомъ року 1887 и стагненій зъ людей податкующихъ а назначеній на цѣли просвѣтній для бѣдныхъ шкѣль народныхъ въ турчаньскій повѣтъ? Уже шо якъ шо, але краввий грошѣи людскій повиненъ бути такъ ужитый, якъ того справедливѣсть вымагае.

Турка дня 28 н. ст. мая 1888.

Слѣдуютъ подписи 50-ти податкующихъ зъ турчаньского повѣту.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Зъ Тернополя пишуць намъ:

На одъзвы тимчасового комитету руского до переведенія выбора послѣа на соймъ красвий зъ повѣту тернопольского явилоса въ Тернополи д. 28 с. м. надзвычайно велике число интеллигенції, а особливо сельчанъ. Каждый майже мѣсцевецъ мала тутъ по кількохъ заступникѣвъ, не манекинѣвъ, але людей свѣтлыхъ, свѣдомыхъ своихъ справы. Самъ зборъ бувъ дуже оживлений. На предсѣдателя запрошено одноголосно о. Григорія Чубатого, а за секретаря п. Р. Бачиньского. О. Чубатый, подавши причину збору и выяснивши значѣніе выборовъ, загрѣвъ присутныхъ патриотичнымъ словомъ до дѣла и вытравлостіи. На внесеніе п. Бачиньского приступлено до выбора обшрѣйшого и тѣснѣйшого комитету повѣтового. Тутъ мали мы нагоду пересѣдчитися, якъ живо нашъ сельчане интересуются сироваю выбораю, якъ прилюдно бѣдають чесь тѣмъ зъ-помежъ себе, що безъ змази перебули пѣдну выборчу кампанію, а якъ зновъ зъ другой стороны публично пятають зрадинѣвъ народнои справы. До тѣснѣйшого комитету уйдшли: о. Григ. Чубатый якъ предсѣдатель, адв. д-ръ Зарицкій якъ заступникъ, а Р. Бачиньскій якъ секретарь; дальше д-ръ Лошнѣвъ, оо. Коблявскій, Стадникъ, Чемеринскій, Турчаньскій и сельчане Волненецъ, Пивадуць, Гарматій, Яковскій и Левандовскій. Делегатомъ комитету выбрано о. Коблявского.

По тѣмъ выборѣ заявивъ предсѣдатель збору, що достъ зголосили свои кандидатуры о. Коблявскій и проф. Олександръ Барвѣвскій. На то забравъ голосъ о. Коблявскій и въ довшій патриотичній бесѣдѣ вѣзавъ присутныхъ до згоды солидарной работы при надходящихъ выборахъ, а чтобы дати примѣръ, якъ личній интересъ новинній подлгати добру загальному, заявивъ, що по-при о. Барвѣвского кандидувати не буде и рѣзинуе. То выкликано правдиве одушевленіе середѣ збору, а всѣ якъ одиной мужъ заявили за кандидатуру о. Барвѣвского.

Хотѣ правдыбыры еще досѣть далеко, а вже кс. Gwoździowski зъ попысхачами п. маршалка розвазався всюды, а що-найблѣе знайшовъ уже и середѣ руского священства въ наиблѣзномъ суевѣствѣ Тернополя одного трабанта, котрый цо-найменше видѣтъ кандидатуру п. Барвѣвского только въ Гусятинщинѣ можливою. Отягнетесь отчѣнку!

Зъ Сокальщины пишуць намъ:

Дня 27 н. ст. мая збрався рускій выборчій комитетъ въ Сокаліи для остаточного порозумѣнія шо до кандидата на посла соймового зъ куріи сельской. Зборы, на котріи зійшлося много духовныхъ а ще болѣе сельчанъ зъ рѣзныхъ сторѣвъ сокальскихъ въ сали мѣского уряду громадского, одерывъ Вир. крѣл. о. Н. Роздѣльскій теплымъ краснымъ словомъ, полясаячи сельчанамъ поставленіе и одобреніе кандидата. Зъ сего видно, що несправедливо упрекають декотріи польскіи газеты о. Н. Роздѣльского, що дитъ розвивающъ якусь агитацію за рускимъ кандидатамъ, бо о тѣмъ мы въ Сокальщинѣ нѣчо не знаемо, ажъ зъ польскихъ газетъ довідуюмосъ. Такъ само не мають польскіи газеты (Gazeta Narodowa и Dzien Polski) найменшой причины гнѣватися на о. Н. Роздѣльского, що лишъ бѣзъ одиной супротіавляе на зборахъ комитету польского кандидатуры п. Полянковского на посла зъ куріи сельской, коли всѣ другіи присутній тую кандидатуру одобрили. Щобы сей гнѣвъ оцѣнити, треба знати, що на зборахъ польского комитету, окрѣмъ о. Н. Роздѣльского, була присутній шляхта, о. Татъ Ковальскій, сельчане и другіи люди адъ hoc запрошеніи — саміи приклонники п. Полянковского, котріи тримаються его сурдута, мовѣ дѣти фаргуска матери. Не дивота, що посередѣ такихъ членѣвъ не знайшовся нѣхто другій, чтобы подѣръ голосъ о. Н. Роздѣльского та супротіавляе кандидатуры п. Полянковского, яко непопулярной въ Сокальщинѣ.

Шкода, що редакція згаданныхъ польскихъ газетъ не выслала своихъ репортерѣвъ на

зборы руского комитету въ Сокаліи, а они-бы дозналися, якъ глядѣть Сокальщина, поминаячи трабантовъ, на кандидатуру п. Полянковского, котрого уважае бѣлѣстомъ и рада-бы разѣ его побутися зъ Сокальщины. На оживленыхъ зборахъ промовляли: о. Е. Левицкій, о. Титъ Ковальскій зъ Спасова, о. В. Чернецкій, о. С. Смулка, д-ръ Филиповскій адвокатъ и бурмистеръ Сокаля, сельчане Д. Лошнѣвскій, Гр. Климчукъ и другіи. Заразъ въ початкахъ на зборахъ поставлено внесеніе: чи не могли-бы зблѣтиса рускій комитетъ зъ польскимъ, поставити одного кандидата и того при выборчій уриѣ подѣирати? Тому внесенію супротіавляе сельчане, а се зъ тов причины, що накопи п. Полянковский поставивъ свою кандидатуру, и еи, маючи зъ продажъ своихъ добѣръ грѣшъ въ кашени, грошемъ подѣирати буде, то до згоды не прийде. — Уже не бѣдуютъ кандидатуры другому, марнувалоса-бы лишъ часть на переговорахъ, а результатъ бувъ-бы такий, якъ въ Турціи. На друге внесеніе: чи не бѣдуютъ-бы п. Полянковский бѣдъ свои кандидатуры, наколя-бъ для догодженія его амбиції, предложено ему до выбора одного зъ трѣхъ русскихъ кандидатѣвъ? — Одѣвали сельчане зъ великимъ невдоволеніемъ, шо на то нѣколи пристати не можуть, бо се убѣждало-бы народній чести, а они волятъ честно при выборахъ упасти, якъ убѣдлитися. То нефортуно внесеніе дажо повѣдъ до довшой дискусії, въ котрій забрала слово два священники и два сельчане. Въ оживленыхъ мовѣхъ бесѣдникѣвъ, пересѣлтаныхъ гуморомъ, що выкликавъ у присутныхъ веселѣсть, критиковано п. Полянковского зѣ всѣхъ боковъ. Однѣи зъ бесѣдникѣвъ высказавъ, шо п. Полянковский есть знаменитымъ польскимъ патриотомъ, чолѣвкомъ доброго сердца, бо подавъ руку прогнанымъ священникамъ зѣ-за кордону та допомагае бѣдныхъ въ потребахъ, всѣи рухливѣмъ, гостиннымъ и т. д., але-жъ — пытавъ бесѣдникъ: чи при тыхъ его додатныхъ сторонахъ знае хто зъ присутныхъ: чи подѣръ коли п. Полянковский морально або матеріально руско-народну литературу, або народній институтъ? чи тримаєть коли зъ рускими послами въ соймѣ? чи постарався въ своихъ обшрѣйныхъ добрахъ хочъ о одну народну читальню для поднесенія народу зъ темноты? Бесѣдникъ высказавъ, шо въ добрахъ п. Полянковского бачивъ выставленій зъ комфортомъ коршмы, але не бачивъ нѣ одной читальни. Рухливѣсть п. Полянковского, покаяе его всюды повно, порѣвнѣвъ бесѣдникъ зъ молѣтникомъ, котрый хотѣвъ-бы въ одиной днѣ пять бѣль ячменю змолотити, не зважаючи на то, шо половину зерна полишае въ соломѣ. Кенскій зъ п. Полянковского молѣтникъ, коли бѣвъ перемолотивъ Мошкѣвъ зъ прилежностями, де его антетаты бѣдъ 300 лѣтъ перебували, и т. д. По сѣбиченыхъ бесѣдахъ подѣлавъ о. Роздѣльскій, предсѣдатель, бѣдъ голосованіе внесеніе: кого присутній ставлять на кандидата на посла. Коли одноголосно поднесено кандидатуру о. В. Чернецкого зъ Сѣльця бѣлзкого, о. Чернецкій, забравши слово и подѣкувавши присутнымъ за довѣріе, просивъ збравшихъ, щобъ они остаточно не рѣшали ще его кандидатуры, але ласкаво стрималися до другихъ зборѣвъ въ Бѣлѣзѣ, а тамъ представити имъ кандидата (подавши его имя) лично. „Коли тотъ кандидатъ вамъ сподобася — закончивъ о. В. Чернецкій свою промову — то выбирайте его, яко способнѣйшого и тѣломъ и розумомъ бѣдъ мене на посла; коли-жъ вамъ не сподобася, то ваше послѣднее слово буде для мене простымъ наказомъ, и я „пниѣмъ“ ставу кандидувати противъ „гомѣята“ п. Полянковского.

Присутній принявши внесеніе о. В. Чернецкого, за шо бѣвъ имъ другій разъ сердечно подѣкувавъ, рѣшили остаточно ухвалити кандидатуру на посла на другихъ зборахъ и почали въ веселѣмъ настрою розходитися домѣвъ.

Зъ Долинського пишуць намъ:

На день 28 н. ст. мая назначеній бувъ доповняющій выборѣ одного члена рады повѣтвой. Снимъ разомъ выборѣ рускій заявляи велику солидарность, бо на 158 голосующихъ одержавъ п. Никола Гладунъ, честный патриотъ-сельчанинъ зъ Мазуны, ажъ 142 голосѣвъ. По тѣмъ доповняющимъ выборѣ мали тутешній Русины порозумѣтися шо-до дальшой акції для выбора посла до сойму. Язъ-разъ того дня захотѣли и нашій повѣтѣвъ маршалокъ п. Витославскій и рожнявскій нотарѣ п. Минкусевичъ забавитися въ щось вѣбъ компромѣсъ, тожъ зааранжували збранеъ заразъ до доповняющій выборѣ члена рады повѣтвой. Сказавъ пок. Качала, шо Поляки нѣчо не научилися, они неоправданны. Се показалося и при сей нагодѣ.

Заразъ нетолеранція ихъ показалася при выборѣ предсѣдателя збору. Хлосъ зъ Поляковъ крикавъ: „Витославскій!“ Русинѣвъ було болѣе, тожъ они убѣдливо, чтобы на предсѣдателя выбрати о. Лопатиньского. Остаточно выбрано medium — судію п. Грабовенського. П. Грабовенскій (хотѣ Русинъ и своего часу кандидатъ рускій на посла) почавъ про-

мовляти до зібраних по польски. (Вже то у деяких руских урядників робились перекоди всякі границі.) По сали роздався гамір невдоволення, а потім крики: „Говоріть по руски!“ П. Грабовенський почувся тям оскорблений і уступив з мбці председателю, бо ніби-то „не пошановано євобди слова“. Тоді ні з сего ні з того забирає слово маршалок п. Вітославський і почав платати на волюю несправедливості, яку заподідав йому польській комитет центральний, що з мбж 74 маршалків в повітві йому одному дав вогум пісню через те, що завязав комитету powiatowego поручив не ему але его супернику п. Мазаракію. Для того бив завязав з комитетом мбж і мбсточок і хоче сам кандидувати. П. Вітославський сразу заговорив по польски, але Русини закричали: „Говоріть до нас по руски“. Тоді бив уже почав з болей серця по руски, але було видно због на его лиці. „То все одно, — казав бив — по руски або по польски“. А селяне відповіли ему: „Ні, не все одно! Маршалок може уміти десять мов, а Русинів-хліборобів знає лиш оду, най же пани нашу красну мову шанують! Коли з цілою немудрою бесідою п. Вітославського виходило, що бив хоче Русинів ретабилитувати себе перед польським центральним комитетом, — Русини звернули его увагу, що бив плете не до рбн, говорять про свои личні оскорби. Тоді нотарі п. Манкусевич, знаний з великою загоності, почав викривати і робити це більше хаосу, аніж наробив п. Вітославський. Скінчилось же на том, що рускі виборці крикнули: „Ходім з польського бецирку до вде! Тут нема що робити!“ Хоч пани старалися здержати селян, Русини таки вийшли з „польського бецирку“ і на веселі о. Лопатинського зійшлися на нараду з сали магістратської.

Тут зібрані селяне і священники вибрали председателем о. Заячківського з Лопанки і почали радити. Насамперед о. Заячківський вголосив прекрасну бесіду, поучаючи зібраних селян, о що то їде при виборі поста і як то треба пильнуватися при праввиборах. Зь слезами в очах клав о. Заячківський зібраним на серце, щоб вже раз Русини показали свою силу і вибрали послом свого чоловіка, який би боронив народних і селянських інтересів. Потім промовляв ще о. Лопатинський з Долини, о. Щуровський з Струги, п. Юрій Патрй, п. Ів. Васильевич з Перегінської і другі. Рішено: не вдаватися в ніякі компромиси, бо, як показалося в Турці, компромиси з Поляками до нічого не доводять. — Поляки все хотять Русинів вывести в поле. Треба до последнего боротися за своих народних кандидатом. Вб зібрані постановили собі сміло і неустрашно явитися на мбці вибору. Шдо установлення кандидата, то здержаноса це до якогось часу.

По бжді Русинів з „польського бецирку“ (лишилися там тільки судья Грабовенський, адюнкты Жегестовський і мбшанин Витвицкий) Поляки (з швабами-колявистами і жидами) радили собі дальше над кандидатурою, навіть посилали делегатів до п. Мазаракія, щоб йшов на сеймік здавати справу з свого послована, але п. Мазаракій мав лбшій розум; по що ему йти з враждою, коли польскій центр. комитет і без того вже поставив его кандидатуру! Оже з огляду на то, що п. Мазаракій так вигорював сеймік, поставлено ему контр-кандидатом п. Вітославського. Що дальше буде, не зявля. П. Мазаракій розвивав за собою сильну агітацію, а в Долині вже бд 20 н. ст. мая ест для Микитов Хрувг горька, ливо і ковбасы на рахунок „доброго пана“...

Але нехай дбсе, що хоче, Русини повинні в всіх точках підготуватися енергично, щоб заперити вибір свого кандидата. Коби той дух патріотичний, що проявився в часі того остатнього збору Русинів, стався животною всерою для дальшого піддержування рускон справи в нашбм повітві!

Зь Богородчанського пишуть нам:

Вь нашбм повітві почалася уже давнйше організація передвиборча. Постановлено головою звернути увагу на праввибори, а потім досерва поставити кандидата.

Зь польських дневників довідуюся, що мов то вь нашбм повітві найбільш мав мати шанси адюнкты аб Львова п. Стебельський і що також Поляки будуть на него голосувати. Давно тільки то, що тут на мбці, вь самбм повітві, вхто навіть не думав о кандидатурі п. Стебельського ані не обдосив єн. А що-до Ползів, то одні з них по-тихо підпирають кандидатуру старости п. Штрассера, а другі стративши надбю, суетили носы і сумують...

[Прим. Ред. У вчерашнім номері Dziennik Polski так пише: „Можемо заеванити, що в комитет для мбж і комитет центральний посольскій повнтають кандидатуру д-ра Стебельського z wszelką życzliwością. Боля комитет мбцевий поставити кандидатуру д-ра Стебельського, то комитет центральний затвердити єн без сумніву.“]

Рускій комитет виборчий вь Коломиї запрошує праввиборців на збори, котрі бдбудуться вь неділю дня 2 н. ст. червня о 4 годінї пополудни вь Остапівцях вь домі п. Петра Майковського. На тых зб рахь представиться праввиборцям рускій кандидат д-р Теофіл Окуневський.

Зь Комарнянського прбула вчера депутация мбшан і селян до Львова і була у председателя головного комитету руского, сов. Бережанського, дальше у п. Богдана Дядь-

кого і у пос. Романчука зь представленьем в просьбу, щоб без огляду на звітний результат збору вь Чайковичах поставлено на повітві Рудки-Комарно таки кандидатуру п. Душаньського.

Зь Станислава пишуть нам:

Зь поручення головного руского комитету виборчого мужь довірив вь повітві станиславськбм скликалі збори на день 23 н. ст. мая с. р. вь Станиславові і выбрали повітвовий комитет виборчий зь 70 честных Русинів всякого стану, маючих значеніє вь повітві. Сей комитет повітвовий для скоршого і успішнйшого дблня выбрав зь помежи себе 9 членів і нбж поручив завязав комитетові мбцевих, призначених спеціально до переведення праввиборів. Вывязуючися зь вложенного обовязку, той комитет звернувся одозвою до патріотів руских по всіх селлах вь повітві зь просьбою, щоб приступили до завязаня комитету мбцевого під своїм або кожо виного проводом, прибираючи собі до помочи ібсла своего узання одного або больше руской справі шаро бдданных людей. На кожбм члені комитету мбцевого тяжкі обовязок перевести добре праввибори. Треба длатого старатися зужиткувати все сили.

Комитет мбцевий буде мати задачу:

1. Поучати народі завчасу о важности вибору посла за помочи пропаганды устной як і письменной (через часописы, книжки и т. д.)
2. Поыскати всіх влизовйших людей вь кожбй громаді (священника, вбйта, учителя, писаря и т. д.)
3. Уважати, щоб лсты праввиборців законно були списані і щоб д лсты вирально тільки тія властители менших доминанальных грунтіов була вписані, котрі на своих мбтках суть интабуловані.
4. Приготовати праввиборців до праввиборів.
5. Припильнувати термину праввиборів, абы все праввиборці була завчасу готові на термині точно явитися, абы ц. к. комисаря хотбы до пбзної поры терпеливо выжидали і щоб тія выборы не вь коршмь або панських домах, але вь канцеляриях урядов громадських бдбувалися.
6. Дбати вь загаль, абы праввибори велися законно і користно для нас, щоб панскій назманік або жады, котрі вь лсты виборчі не суть вписані і права голосованя не мають, до виборів не мбшались, або намовою, оббцанками, подкупством або грозьбою праввиборців не баламутили и не вводили; коли-ж бы якія непорядки дблялися, зараз до ц. к. староства протесты вносати і повітвовому комитетови на руи адокакта д-ра Бучиньского вь Станиславові доносити.
7. Старатися всіма силами, щоб выбрано самых таких уже наперед умовленных виборців, на котрых можна певно чяслити: людей честных, тверезых, совбстных, неподкупных и независимых, омиаючи людей, котрі власне вь сй порі о яку посаду стараються, о ласку староства або суду дбают, орудки мають вь суді або повітві, або сьнбв до асептерунку, або процесы и т. д.
8. Имена выбранных при праввиборах виборців повітвовому комитетови на руи д-ра Бучиньского зараз довести.
9. В день вибору 2 лт. лния 1889 р. разом зь виборцами вь мбцях вибору явитися і в пресерваті, щоб виборці гостинно, подкупством або нішими способами не далися увести а сьбй голос злиш на того кандидата бддалі, котрого виборці на спблбній нараді виборців скликаюй комитетом повітвовим вь порозуміню зь центральним головным комитетом выберуть. По виборі виборців, скоро комитет мбцевий донесуть повітвовому комитетови вь Станиславові, котрых іменно виборців выбрао, скляче их повітвовий комитет зараз д. Станислава на нараду для вибору кандидата до сойму. О всіх важнйших кроках и фактах, передо всім о у-конституовано комитету мбцевого належить уфдлювати як найкорше и найдокладнйше на руи д-ра Бучиньского. Лсты конче рекомендовати або посылати через доверенных посланців.

По причині, що праввибори виборців уже небаком розбачулися, комитет просить о якь найбільшій посбх вь дблню, а не сумбвася, що будуть переведені вь корнсть и честь нашон матери святой Руси.

Дописи „Дбля“.

Одъ Сянока.

[Архиєпископ Альбрехт вь церкви руской вь Новосбляцях.]

Дня 24 н. ст. мая перебджавъ Его цбс. Высочбсть архієпископ Альбрехт зь цблымъ генеральнымъ штабомъ зь Риманова гостинцемъ до Сянока. По дрозъ розтаборався вь селі Новосбляцъ Гайвош на взбрю коло парохіальном церкви руской. Намь народі, цбкаый на все нозе, сбшнз зь цілого села видіти і ближе прирбтиса ново-привбувшимъ гостямъ. Нхто зь генералиці не боронивъ нашимъ селянамъ приступу, тож люди наші користаючи зь тои кречности, приступили ближе и зачали розмову, насамперед про свою нуждену, маленку, стареньку, одерту церкву. Однз зь генералів пытаєсь людей: А якь говорить вашъ священникъ? Люди кажут: по руски. — А жена священника? — Також по руски. — А дти его? — Також по руски. — А чому-жъ Ваша церковь така нужденна, коли має священника Русина? — А, бо пань наш, Гайвош, маршалок повітвовий, боронить намь поставити нову церкву. Мы постаралися о весь матеріал на нову церкву, вышалеся собі 120.000 цеголь, звезли камбн тесаній вартости надъ 1.000 ар, звезли ваши 200 метрив, все дерево на руштованье и верхъ, — а ту наш панъ, щоб не

допустити до будовы новой руской церкви, выстававя у консерватора галицкого (котрый має бути его сыномъ) и то безъ огляднтя на мбци а тільки на донесеніє, що церковь руска вь Новосбляцях Гайвош узався яко старинность, и на подставі того ц. к. староство заказало на томъ мбці ставити нову церковь! На ту бесбду, порадила генералы, щоб селяне удалися до архієпископа и ему ціду справу розповбди. Людей нашихъ недовго вь такихъ разлахъ намовляти — сейчасъ просить о аудієнцію.

Его цбс. Высочбсть архієпископ Альбрехт прийняв селян ласказо, вышувався вх самъ про церковь, пытаєсь, чи удавался коли вь той справі до высшон власти? Люди кажут, что самъ нб, але ихъ священникъ вь ихъ имени писавъ и пише, и теперъ подавъ рекурсе вь той справі до консисторіи и на мбстнцтва. На то архієпископ звелавъ одповбти: Будьте певни, що накола вы черезъ вашъ священника удалиса до епископа и на мбстнцтва, то одержати — казавъ по руски архієпископ — бдъ руского епископа и на мбстнцтва прихильне позволеніє.

Ко архієпископ розбачавъ розказомъ про старинность церкви, велбвъ просити ключі бдъ неа, щобъ єн посбтнл и старинностямъ ближе придивитиса. Люде поббгли за священникомъ, а той прийбсь ключі бдъ церкви и впровадивъ до неа высокодостойного Гостя, а за нимъ всупила ціла генералиція. Тутъ представиса сумний вид! Церковь низька, стара, одерта, валиться, стбны дбраві, духота невыносима, крайня тбснота, такъ що самі генералы не могли помбстатиса! А се церковь парохіи числячон до 1000 душ! Сюда люди мають сходатися на богослуженіє, на науку духовну, на поученіє вь вбрв Христо-вбй! Що за корнсть зь священника для парохіи, коли парохіане, збйшовшиє на богослуженіє, не могутъ про тбсноту мбца уббйти до дому Божого, а все стоять на двбрв, а слово Боже, голошене вь церкви, тільки зь 50 людей чує! — Решта все на двбрв мусать стояти! Черезъ те стаються и нерадивыма вь участі на богослуженію. Самі парохіане видячи зь того велику шлоду духовну для себе, стараються мнмо противно и вь жадіи средства не переберачон агітаціи аб стороны патрона (!) церкви здвигнути новый, обпарнйшій дбать Божій аз камені. Архієпископ, зачулований тымъ явншемъ и бесбдою людей, оббдривъ ихъ до будовы новой церкви, а зь своихъ щедрон шкагулы выавъ 25 ар, мовлячи: Auf die Erbauung einer neuen Kirche! Люди урадувані, не зявля, чи то чоловік, чи ангелъ Божій зь неба до нихъ промъ вьсе. При томъ генералы-знатоки высказали таку гадку: Сама церковь не представляє жаднон и наименшон старинной вартости, тільки иконостасъ естъ годній бережесия и то лише по власній каблукъ; збдвсь, що церковь, до котрой бувъ сей иконостасъ роблений, була ще низка и менша, бо верхній образъ по-надъ иконостасомъ похотий уже зь новйшихъ часбвъ, такъ само и поббный престолъ естъ новйшон роббты, но иконостасъ повнзше все сягає около 400 лтв. Люди урадувані знесли хлбб, масло, молоко, угбстали підъ голымъ небомъ любезнйшого архієпископа и генералбвъ, не приняли поданон нмъ являти, а гості, подлякувавши за хлбб-сбл, сбли на ковъ и не зяжачон на тріумфальній брамы п. маршала Гайвоша вь численно зббраву шляху сяббду вь погнусахъ вь его домі — поббхли просто до Сянока, де нб зь великою сердечі стію праймаю.

Истанно днвнй рбч розказують про пана Гайвоша и про маючу будуватиса церковь вь его Новосбляцях. Мы живемо вь Австрій, бдъ правомъ, маемо свободу вбронсовбдваня, всемо вбрыма уніятами, — яє право може за-казувати людямъ ставити церковь собі, для своего морального пбдбвнннн? Хаба се одно изъ средствъ на иашеніє руского обрду и нашон рускон народности! А треба зяяти, що руска парохія Новосбляцъ окружена Поляками и лат. костелами, а якъ зачуваемо, панъ коляторъ Гайвош задумує коло руской упадающей церкви мурувати костел! Сбчлйша Консисторія повинна лучше вь справу туу вглянути и не дозволити, щобъ черезъ одного чоловіка ціла парохія упадала, а весь матеріалъ приготований на будову новой церкви вь вартости близьмо 5.000 ар. псуався, бо люди, заведені вь своихъ добрыхъ аманяхъ, готові звернутиса до латиньского обрду, бо тогда за дармо могутъ зяти величавій костелъ...

Звертаємося и до рускихъ консерваторбвъ д-ра Шараневича и крал. Петрушевича, а також до мбцевого руского парохіи, щобъ заперевъ тыхъ свбтлыхъ рускихъ людей, най бы они свою гадку высказали, а ихъ еречкье послужитъ до скорбйшого позаленя партійного оренсн. Намъ выдзая, що старинность иконостаса у насъ не и тернть, сля упадаючій стбны церкви старон будуть заступлені камбннимъ муромъ. Намъ здаєсь, що вь интересъ удержаня старинности бузо-бы, щобъ консерваторія галицка подала сама плянъ на маючу будуватиса церковь, прайшла вь по-мбж бдднимъ людямъ, щобъ вь нбй одбдно стараний вьнзостасъ (сли бив истинно на се заслугу бо мы его не бачимъ) умбщений мбгъ буті, и щ бй епкопйшій нашъ рускій народъ не потребувавъ ажъ бурннсь и жалобъ при кожбй нагоді, нвбтъ вь справі совбста своя, заносити передъ саму малостью пануючу Династію за свою кравду, тымъ больше, коли на томъ интересъ нашон св. церкви и руского обрду та народности нашон дуже терпнть!

Дуже много мбгъ-бы я внашати про тутешій бдшоєн, сля-бы ч. Редація до умбщеня вь свбій часописъ прійята сгобха. (Прим Ред. Дуже просимъ!)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Гр. Таффе конзерувавъ зь президентомъ угорского кабинету Тиссою вь справі склика-ния спблбныхъ делегаций. О речниці скликаия делегаций не зяветно ще нічого точного, але зявля, що они будутъ скликані най-пбзнйше на день 15 червня.

Вь угорскбм парламенті за-бачилася вь середу дебата буже-това а министр финанбвъ предложивъ бд-такъ законъ финан оый на 1889 р. Пбсля сего закона мають вычсати выдатки 356,844,282 ар, а доходы 350,663,124 ар. Пбчасъ дебаты надъ бюджетомъ министерства справедливости заповбвъ министр Силдйй цблій рядъ реформъ вь судбвнцтвхъ: заведемъ устано-попоступованя вь справахъ цивильныхъ; пер-реобразование и розширеніє судбвъ повіт-выхъ; устне поступованіє вь высшихъ ин-станціяхъ, реформа поступованя вь справахъ дрбныхъ и кодификація права приватного и т. д.

Манушон середи бдбулося рбчєе засбд-данье вьденьскон академіи наукъ бдъ прово-домъ протектора єн архієпископа Райнера. Огварачон засбдданье зядавъ архієпископ Райнеръ про поббйного архієпископа Рудольфа, а бдгакъ ска-завъ: „На жалъ мусамъ признати, що роз-почалася ббрба противъ просвбты и посту-пу, надъ чымъ найбільше сожалбти потреба намъ, що умбємо цбнити вартбсть науки. Маймъ надбю, що проява та буде яшъ про-мьянуча.“ Слова тія бдносятьс до вбча като-личского, що недавно бдбулося у Вбдн и архієпископ Райнеръ мавъ ихъ — якъ доносить Budapest. Corr. — высказати за вбдомостію и за призволеніємъ цбсаря.

О революційнбмъ руху вь Рос-сіи одержала Pol. Corr. корреспонденцію зь Петербурга, зь котрой выходитъ, що полиція російска впади дбйстно на слбдъ коблкихъ тайныхъ товариствъ революційныхъ, зь ко-трыхъ одно мало на цілі убати царя, а дру-гой зновъ лагодилъ атентаты на некоторыхъ членбвъ царскон родины. Сй послбдйй това-риства стоили вь зязи зь російскими эми-грантами вь Швайцаріи. Тайна полиція рос-сійска веде енергично дальше слбдство, але мнмо того, що дбтасъ помбж бдъ полицій другихъ державъ, не могла ще выкрыти вла-стивыхъ вивовннбвъ. Що до арештованя бо-гато озацбровъ російскихъ особливо на про-винціи, то не зявля вь сй хвалі, що нічого позитивного. То лишъ має бути певна рбч, що они не носились зь пляями атентату на царя, лишъ збравлися потайкомъ и радилы надъ змбною тепершнього устрою державного вь Россіи. Зь великого числа арештованныхъ выпущено вже болшу часть на волю, а прочі будутъ поставлені передъ судъ военный.

Князя чернигорского, котрый бдъ коблкихъ днвнхъ гостивъ вь Петербурі, прай-мають тамъ зь великою сердечностію и бдза-ченіємъ. Такъ двбръ царскій якъ и прася рос-сійска повнтала его яко вбрного союзника и широго друга, на котрого можна спуститиса. Вже то естъ доказомъ, що князь чернигорскій держитиса вбрно своимъ политикі и готовъ за-всбгдъ дблати вь интересъ Россіи. Россійска праса бдбноситъ то навбтъ, що князь бувъ за-всбгдъ вбрнымъ своему переконанію и що счастье Чернигоры та другихъ народбвъ балканскихъ зависитъ бдъ спблбного поступованя зь Россією. Царъ навбтъ бдзначивъ князя за ту прихиль-ность прилюдно, именуючи его шефомъ одного полку стрбльцбвъ.

Показуєсь, що подорожъ цбсаря Виль-гельма зь королемъ Гумбертомъ до Штрас-бурга була дбйстно провектована; то потяг-джає теперъ урядова газета альбатска. Voss. Zig. доказує, що подорожъ єн залашено лишъ длатого, що кл. Бисмаркъ тому сопротивляєсь. Кн. Бисмаркъ мавъ доказувати, що подорожъ ся предпринята вь цілі инсекцій войска не-побббно бы лишъ утрудняла становище Кри-стіно, коли-бъ Французамъ дано лишъ ма-леньку причину до негодованя.

Шахъ перскій, котрый теперъ пере-бувавъ вь Варшаві, выбде зь бдси до Лондону, де вже лагодиться на его принятіє. Принятіє буде мабуть дуже торжественне, бо лордъ Феріусенъ зявлячъ вь палаті посблвъ, що угощеніє шаха перского бдбудеся офіційно и буде вымгати додаткового кредиту. О го-стиніи нбмецкого цбсаря сказавъ Феріусенъ, що провектована визита цбсаря Виль-гельма буде мбти лишъ приватный характеръ и длатого правительството не зажадає на єн цблй додаткового кредиту.

Вь середу закнчався вь белгійскбмъ парламенті єнлбгъ до процесу соціалн-стбвъ вь Мовасі. Министръ Бернартъ бо-ронивъ правительство и доказувавъ, що то не-правда, будто-бы оно послугувалося агентами провекційными. Правдою естъ лишъ то, що Курбе являсь вь мязисерстві и просить, щобъ о немъ мовати, бо розхотієсь о его жи-тє. Цблй єн справу называвъ министръ лишъ маневромъ виборчимъ. Пбс. Барра стоявъ при своемъ, що правительство само выкликувало розруху мбжъ роббтниками и длатого жадавъ установленя окремой комисіи для сєи справы и высказаня министерству вогумъ недовбріи. Пбс. Якобъ выступивъ вь бброніи министр-ства и жадавъ, щобъ правительству высказати доврбє. Коли бдгакъ приступлено до голосо-ваня, ухвалила палата 78 голосами противъ 32 вогумъ доврбїи правительству. На галє-ріяхъ разалася тогдъ грбмй оклика невдо-воленя. Богато зь демонстрантбвъ зразъ а-рештовано.

ЗАКОПАНИЕ

ВОДОЛЪЧЕБНЕ
ЗАВЕДЕНИЕ

Д-ра Храма

Отверте через цѣлый рѣкъ.

Удержанье за цѣлый день въ заведеніи разомъ съ кураціою бѣдъ зр. 350. — Почта, телеграфъ, антика въ мѣсяцъ — Въ заведеніи гидротатіи, купель боровиной, масажъ, електризованье. — Круголыни, бильяръ, гимнастика, библиотечка, читальня. — Подводъ до стачіи зельзницѣ въ Хабовицѣ. 2925 12—52

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продае по курсу дневный

5% Листы гипотечный

якъ такожь

5% преміованый листы гипотечный

Поручена съ провинціи выповняе
обвоточною почтою безъ провизіи.

2220 104—0

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народная Торговля

у Львовѣ, Станиславѣ, Перемышлѣ,
Тернополѣ, Дрогобычѣ, Коломиѣ, Стрию,
Снятинѣ и Самборѣ

продается:

Косы по 20 кр. (бракъ), по 40 и 50 кр. (най-
лѣпшія).
Серпы по 25 и 30 кр.

Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:

Плуги Нр. I, зр. 7-60, Нр. II, зр. 11; Ко-
лѣсница зр. 6.

Плужки-оборотачѣ до бугѣвъ въ двохъ
частяхъ 18 зр.

2948

ЗЕРКАЛО

письмо политично-гумористично

выходитъ у Львовѣ, при улицѣ Ба-
торіи ч. 24, два раза въ мѣсяцъ то а
1 (13) и 15 (27) каждого мѣсяца.

Цѣна предплати на цѣлый рѣкъ
4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р. 1 зр.

Ново приступающіе предплатники
дѣстанутъ всѣ числа бѣдъ початку

СТАЛУ ПЛАТНЮ

и провизію плачу за посередничтво
въ продажѣ на раты законно
2983 доволеныхъ львовѣ 3-12

Wechselhaus H. FUCHS

Budapest, Dorotheagasse 9.

РУ-

кавичѣи, штіи, потупи саціиновъ
досевъ, кафчанинъ и шдрийн штаны, —
простирала, бандажѣ, сушензоріи и всѣ
выробы рукавичный

2537 поручае найдешиме

ТОРГОДІЯ

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жадање даромъ.

Оповѣщенія

урядѣвъ громадскихъ, ша-
дичѣи, зарядѣвъ добръ икъ
такожь всѣ урядѣвъ оголошенія
едиктовъ лиценціи,
оголошенія о спащину
покинувшихъ

выконуе послѣ догладного до-
стоуду въ доповідный способъ за за-
писаніемъ рокованного вѣнника и
доставляе притисной записки

RUDOLF MOSSE

Annoncen-Expedition

Wien, I Seilerstätte 2.

ЛЮБОВЬ

ЗАВЕДЕНИЕ КУПЕЛЕВЕ СЪРЧАНЕ

20 километръвъ бѣдъ Львова, 7 бѣдъ Города и тѣлько бѣдъ Щирца.
(Стачія телеграфична и почта въ мѣсяцъ).

Початокъ сезону 20. мая.

Лѣкаръ ординуючій Д-ръ Ц. Штембартъ.

Купальнѣ въ томъ роцѣ выладженъ зъ великимъ комфортомъ.
Ванны порцелановы, мозайковъ и металевы, помосты мозайковъ, спро-
вадженые воды до ванны послѣ найновѣйшой методы. Значне ульшѣ-
нене шлямывыхъ купелей, такожь розширено паркъ о колькадесять
моргѣвъ.

Помешканя зъ цѣлымъ урядженемъ гостевымъ, бѣдъ 50 кр. до
1 зр. 20 кр. на добу. Для менше засѣбныхъ гостей комната зъ кух-
нею и урядженемъ 50 кр. денно, мѣсячно 12 зр. Знижана цѣна бѣдъ
почтовой мѣжъ Львовомъ а Любимемъ на 75 кр. бѣдъ особы.

Фіакеръ заведеня зъ Города 40 кр. бѣдъ особы.

Въ сезонѣ I. бѣдъ 20 мая до 20 червня и II бѣдъ 20 червня, цѣны
помешканъ о 20%, дешевѣи въ томъ часѣ бѣдъ, заосмотреній свѣдо-
цтвами убожества, подтвержденными ц к старостомъ, одержать знатный
2960 3—4
польги.

Ближій поясненя подае на жадање Зарядъ Заведеня купелевого

ТРУСКАВЕЦЬ

Заведение жерельно-купелеве

и стачія климатично-лѣчнична

у вѣсходной Галичинѣ.

Урядъ почтовый и телеграфичный въ мѣсяцъ.

Зельзницею Кароля Людвика, зельзницею державною, зельзниц-
цею Львовско-Черновецко-Яскою и угорско-галицкою до Дрогобыча.
Мѣсе купелеве въ чудный околици горѣкой (415 м. н. р. м.) не-
звычайно обявене въ найровѣйшійхъ средствахъ лѣчничъ.

Жерела солонй и солонй-гліяберскіи, аповиъ заступлюющій Кисси-
генъ, Гомбургъ, Маріенбадъ, Крайлахъ, Фейнгартенъ, Висбаденъ и т. д.
Найсильнѣйша въ Европѣ солонка сѣрчаста, цѣна алькалово-
землиста.

КУПЕЛЬ СОЛОНО-СЪРЧАСТЫЙ, перевысшающій всѣякій иншій сол-
лонй купель, солонй йодо-бромовый и солонй-сѣрчаный въ краю и за
границею. Купель боровиновъ-зельзницъ. Купель мулово-солонй и сол-
лонй-сѣрчаный. Купель иглиевый. Натрискій носовй и вдыхальнй, ури-
дженъ послѣ найновѣйшыхъ взорѣвъ. Лѣчене електричною. Масажъ.
Жентилія. Молоко. Кефиръ. Антика и складъ минеральныхъ водѣ. Ку-
пель рѣчнй, натриски и т. д.

Поручаи найзнаменитѣйшіи лѣкарями краевыми и заграницными,
въ недугахъ золотушныхъ, гостевыхъ, килевыхъ, сифилистичныхъ, въ
двухъ недугахъ проводу кормового, недугахъ нирѣкъ и мѣхура, у
вѣскаго рода недугахъ жѣлѣзныхъ, шдрийныхъ и нервныхъ

Ординуе лѣкаръ заведеня д-ръ Аврелій Плекхъ, цѣс. совѣтникъ
зъ Ярославля. 2977 2—5

Понадъ 300 комнатъ выгѣдно прилаженыхъ и заосмотреныхъ
печами, зъ зельзными лѣжками и матрацами, бѣдъ 10 кр. до 3 зр. ден-
но. Церковь капица лат. читальня для женщинъ и мужчанъ, добри-
на оркестра, гарна сая балева, фортепьянъ, приладъ до товарискихъ
забавъ, три ресторацинъ, мѣжъ ними одна заведеня, цукорня, каварня,
реставраціи жидѣвскіи, торговлѣ, фризьеръ, цилорикъ, и т. д. Скверъ
прегарій, пречудный проходы, экскурси въ горы, товарискіи забавы и т. д.

Въ першѣмъ (бѣдъ 26 мая до 1 липня) и послѣдѣмъ (бѣдъ
15 червня до 15 вересня) сезонъ мешканя въ домахъ заведеня о 30%
дешевѣи. Вѣскаго рода замовленія приймае и вѣскаго поясненя по-
дае Зарядъ жерельный въ Трускавцѣ.

Убогий можуть одержати польгу лишь въ послѣдѣмъ сезонѣ.

Часъ купелевий тревас бѣдъ 26 мая до 15 вересня.

Директоръ Заведенія Д-ръ Болеславъ Лютостанскій.

ГОЛОВНИЙ СКЛАДЪ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

Фирмы Рихардъ Секолевъ въ Празѣ

у ЛЕОНА ВАЙСА

ул. Городецка ч. 9.

Добрыи выробѣ! Вѣсми дешево!

Такожь на раты! За поручою солидно!

2974 Каталогъ даромъ и оплатно. 6—15

Лишь короткій часъу Льво-
въ на пляцу Сонѣчиномъ.

ЕДВАРДА МОНТЕНЕГРА

Велика Менажерія

зъ Испаніи.

Щоденно два великіи представлєня зъ дресуры а вразѣ и кормленъе
вѣсхъ дикихъ звѣратѣ, с. в. о год. 4-той зъ полуни и 7 1/2 вечеромъ.
Представлєня зъ дресуры будуть одбыватися подѣ наглядомъ шести
найсильнѣйшихъ въ сѣ пору смирительнѣ звѣратѣ.

Менажерія отверта бѣдъ год. 10 рано.

ЦѣНЫ МѢСЦЪ: I мѣсе 60 кр. — II мѣсе 40 кр. — III мѣ-
се 20 кр. — Дѣти и воики до пѣдофичира платятъ половину цѣны. —
Ученики подѣ провѣдомъ П.Т. пш. профессорѣвъ платятъ на I м. 10 кр.

Зъ поважанемъ

Едвардъ Монтенегро.

2981 3—5

РЫМАНОВЪ

ЗАВЕДЕНИЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ

для особъ золотушныхъ (скрофуличныхъ), анемичныхъ и
ослабленыхъ — положеный въ Санѣцѣмъ, въ прегарій до-
линь карпатской, середѣ шпильковыхъ деревъ — отвореный
зѣбасъ зъ днємъ 20-го мая и бѣдъ того дня ажъ до 30-го чер-
вня и бѣдъ 15-го червня цѣны помешканъ о 1/2 часть дешевѣи.
Бѣдъ такъс будуть лишь тѣ особы увольненіи, котріи прибудуть
до Заведеня передѣ 20-тымъ червня.

Бѣдъ стачіи „Римановъ“ зельзницѣ трансверсальной бѣ-
даленон бѣдъ Заведеня о 6 километръвъ куреуюмъ возки и
пѣздъ, котрыхъ возники бѣдъзначенъ сѣтъ знакомъ Заведеня
(гербъ Пилива), за иншій Заведеня не бере одѣвчальности.

Лѣкаремъ Заведеня вѣдъ д-ръ Юсифъ Дукетъ, мешкаю-
чий въ Заведеніи въ власномъ домѣ.

Заведеніе розсылае минеральну воду зѣ вѣсхъ трехъ
жерель лѣчничу солъ до внутрѣшного и вѣсхного уживаня,
такожь бромово-йодовый дугъ.

Вѣскаго поясненя подае Дирекціи Заведеня же-
рельно-купелевого въ Римановѣ 2613—3

Англійскій косы зъ маркою „Косарь“

зъ сѣблестой сталѣ (Silber-Stahl) розсылае выключно Агенція для Галичины и Буковины

М. МИНЦЕРА въ Дрогобычѣ.

Тѣ косы бѣдъзначаются легкостію, трафичнымъ гартонъ и пружи-
стостію, властивыми прикметами лишь англійскои сѣблестой сталѣ
и даются знаменито клепаши. мають такожь ту прикмету, що навѣтъ
безъ попередного клепаши выостреній косить знаменито траву и най-
твердшій травы карпатскіи, а разъ заправленій каменемъ (звычайнымъ)
задержують довшій часъ остроу рѣзкѣтъ, косачи около 80 до 120 кро-
ковъ довоты зъ 4 до 6 разѣвъ бѣдъшю дѣяльностію бѣдъ звычайн. косы.

За доброту каждой косы приймаемо цѣлковиту гваранцію.

Косы доставляемо въ найдѣдовѣйшійхъ формѣ краевѣи, серед-
ной ширины и въ довѣльныхъ довотатахъ

Довгота косы 60 65 70 75 80 85 90 сантиметръвъ

Г.—, 1.05, 1.10, 1.20, 1.30, 1.40, 1.50 зр. а. в.

Англійска бабка зъ клеветомъ до клепаши зр. 1.20.

Пересылки выговоряемо скоро лишь за задаткомъ и послѣдѣ-
тою рѣшты, почтою або зельзницею, при чѣмъ фрахтъ бѣдъ одной косы
выносить 2 до 3 кр., коли бѣдъбрасеа до найменше 10 штукъ.

ОСТОРОГА!!! Щобы уникнути обманчивыхъ подрѣбленъ звер-
таемо увагу, що нашѣ косы мають отакіи признаки: 1) золотистый
поліскъ; 2) клепаши бѣдъ; 3) марку „Косарь“ выбиту на обвотной
сторонѣ пятаки; 4) англійску напѣс:

„М. МИНЦЕРЪ, Агенція Дрогобычъ (Галичина), Warranted Crown Scythe
from extra best Silver-Steel.“ 2966 3—0

Вѣсхъ научъ лѣпаренныхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

бѣдъбуши студія зъ обсягу дентистички
въ клиникахъ въ Берлинѣ заложивъ
ателѣ дентистичне при пляцу Маріа-
номъ ч. 10 и ординуе бѣдъ 10 рано до
6 вечеромъ.

Вѣскаго операціи докончу на жа-
дане безъ болю, бѣдъбравши чувствѣ ко-
жашно або розвѣселяющімъ газомъ
(Lustgas). Штучный зубы выговоряе на
золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 11—2

„Думки и коломыи“,

композиціи о. Исидора Воробке-
вича, продаются: въ Берлинѣ, зъ
въ „Народномъ Домѣ“; у Львовѣ
въ книгарняхъ Ставропигійской и
Зайчарта & Чайковского; въ Тер-
нополѣ въ книгарни Леон. Гиле-
ка; въ Перемышлѣ въ книгарни
Гешелеса; въ Станиславѣ въ
книгарни Добосиньского; въ Ко-
ломийѣ въ книгарни М. Микты;
въ Краковѣ въ книгарни Кри-
жановского. 2—3

Цѣна примѣрника 1 зр.

Матеріи вовнянй на сукнѣ дамскй

найновѣйшй

Метеръ бѣдъ 45 кр. и выше

одержавъ въ великомъ выборѣ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пляцъ Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жадање оплатно бѣдъвоточною почтою.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвчальнй редакторъ: Иванъ Белей.

Пайръ зъ фабр. Черляньскои.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зр. К. Беднарского.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ

въ Астеріи: за Границей:

на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр.
на мѣсяцъ . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяцъ . . . 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24

ул. Баторія. — Рукописи возвращаются лишь на поперечное

заостереженіе. — Рекламация неопечатаній вѣдѣна по

Полное число копій 8 зр. а. в.

Оглаголенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣд. одной

строки печатной, въ рубр. „Надсѣлане“ по 20 зр. а. в.

Подписки числятся по 10 зр. бѣд. стишка.

Выходить у Львовѣ по днямъ (крѣмъ недѣль и рус-
скихъ святыхъ) о 5-й годины по полудни. Литературный до-
дѣтокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“
выходитъ въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на
перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголо-
шеній, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Лю-
довика 9. у Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10;
M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter,
Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I.
Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stuben-
bastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Вѣ Франкфуртѣ и Гам-
бургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.
Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за инсераты платны
у Львовѣ.

Пригадуємо всімъ П. Т. пред-
платникамъ, котрі залягають
зъ предплатою, а котрихъ мы
повѣдомили листовно о ихъ
залеженостяхъ, що найдалше зъ
днемъ 1 червня вздержуємо имъ
дальшу высылку нашої часо-
писи. Администрація „Дѣла“.

Слово на часѣ.

Зъ многихъ повѣтѣвъ выборчихъ над-
ходить вѣсти про оживленый рухъ выборовъ.
Однѣмъ се проявъ и тымъ одрадийшій, що
въ акціи выборчій селянство наше бере такую
участъ, якои доси не брало. Въ многихъ ко-
митетахъ выборчихъ число участниківъ ста-
но селянского перевысшае число участниковъ
чи то священничаго, чи свѣтского интелли-
генціи. Не есть се дѣло штучне, оно выплыло
само зъ себе. Есть се результатъ успѣшнаго
просвѣтительнаго труда, за чимъ пришла свѣдо-
мость правъ національных, сусѣбныхъ и
политическихъ. Якъ бы въ каждомъ повѣтѣ вы-
борчѣмъ селянство наше взяло за дѣло вы-
борчѣе зъ такою ревностію, рѣшучістю и зъ
такимъ достоинствомъ, якъ въ повѣтахъ сня-
тинскихъ, коломийскихъ и другихъ, мы мо-
гли-бы дуже смѣло подивитися въ нашу бу-
дучность.

Не часъ нинѣ розбирати, кому за се на-
лежитъ заслуга. Признаемо ей каждому, хто
хочъ одну цеголку, одинъ трудъ приложивъ
до той тревалой будовы. Мы стоимъ передъ
фактомъ, що такъ есть и се намъ выстане.
Задача интеллигенціи нашої лежить нинѣ въ
томъ, щобъ не спяяти того руху, а крѣпнѣти
его, поддерживать, хоронити всѣми силами и
управляти въ добре, безпечно русло.

Руху того можутьъ намъ позавидувати всѣ,
що спасеніе для загалу добачають въ насто-
ящій веденю справъ. Въ исторіи рѣшали за-
вѣды масы. Безъ масъ всяке дѣло було ефе-
меричнымъ, успѣхомъ хвилины. Безъ масъ
нидло все за якою-небудь супротивностію, бо
защитовый интересъ одиниці, чи одной або
другой верствы, не може бути подмогою тре-
валыхъ успѣховъ въ житію народѣвъ.

Обявъ, що наші селяне такъ живо заня-
лись надходящими выборами, есть тымъ обра-
дѣйшій, що починъ до того вышовъ бѣдъ нахъ
самыхъ. Селяне зрозумѣли житіе конституцій-
не, знаютъ уже, що конституція судѣбу ихъ
стану зложила въ ихъ власнѣ руки, а довго-
лѣтній досвѣдъ поучивъ ихъ, въ чомъ лежала
хвѣда, проучивъ ихъ, що пасивность дотепе-
рѣшня нанесла имъ великого лѣха и шкody.

Може бути, що люде о понятіяхъ серед-
повѣчныхъ, параситы сусѣбности, консерва-
тивны безъ глупѣвъ, або аристократы зъ за-
вѣзла рухъ сей осудити небезпечнымъ для до-
теперѣшнихъ св.ихъ кастовыхъ добутокѣвъ.
Однакожь ихъ слезы не можутьъ абудати нѣя-
кого жалю. Протинно, они можутьъ и повинны
радуватися, що процѣсъ сей переводиться у
насъ въ такъ спокойный способъ, що зъ та-
кимъ тактомъ и зъ такимъ вырозумѣнемъ
селянство ставе до борьбы противъ уаурпато-
рѣвъ свободѣ конституційныхъ.

Рухъ сей впрочтѣмъ есть вѣдѣльнѣйшій.
Конституція наша основуется на заступничствѣ
интересѣвъ поодинокыхъ верствъ сусѣбности.
Що селяне людьми своего довѣрія хотѣтъ боро-
рѣва, оправдана досвѣдомъ и навѣтъ потребо-
на. Чи до того причиняется податокъ вравѣный
въ высотѣ 35 кр. бѣдъ непосреднаго гудѣна,
чи законъ дороговый, чи надужити автономіи,
— на пытанье се най бѣдѣвать тѣ, що доси
уащасливали Галичину. Вѣдай на рухъ се-
ляньскій не только на Руси але и на Мазу-
рѣнѣ зложился явѣсь не маловажній премія-
шнѣ. Вѣдай дѣялась якась груба неправи-
льность, наколи масы вышли зъ равнодошно-
сти. Вѣдай бѣдѣють якѣсь кривды, про котрі
стѣ такъ важной хвѣли не хочемо згадувати,
щобъ не выкикувати сильнѣйшой оппозиціи.
Але зъ другой стороны не рѣдѣли-бы мы въ
интересѣ другихъ верствъ спяяти насильно
оправданъ змаганъ тыхъ, на котрыхъ, при на-
дѣнцѣ за власными, спеціальными користями,
такъ безпощадно пригабуто. Всякій обявъ при-

родный, подготавливаемый легальными сред-
ствами, має право истованя. Розумный поли-
тикъ и далековзорый организаторъ почислится
зъ симъ рухомъ и не буде на стѣлѣкѣ незруч-
нымъ, щобы ту струю гатити греблями насто-
ящости. Протинно, край и держава можутьъ на
томъ лишь сѣдѣвати.

Одываємося про-то до патріотѣвъ на-
шихъ зъ всею царестію, щобы они въ сего-
рѣчю акцію выборчу по можности втягнули
якъ наибѣльше число селянъ, основу нашого
быту; власу, котрой належитъ равна участъ
въ житію конституційномъ; людей, що, на ца-
рствѣ, прозрѣли и свѣдомы себе хотѣтъ зъ дру-
гими верствами стати за одно и лепту свою
привнунти до лучшего ладу, до справедливы-
шого розложенья тягарѣвъ, а певно и до пола-
гожденя кривдъ національныхъ народу руско-
го. Дотеперѣшня внутрѣшня политика Галичи-
ны показалась хвѣною; теорія, мовѣ-то „ludex“
вдоволений „ерархією сусѣбною“, показалась
марнымъ фантомомъ, пустою дурѣбною себе
самыхъ, фразою въ устахъ пок. Збыликевича.
Селяне наші, безъ рѣзницѣ народности, вы-
ключаются зъ-подъ той неиродной оппозиціи,
зъ-подъ той супрематіи, а ихъ воля въ грани-
цахъ повинна бути для насъ закономъ. При-
знаємося, що мало хто мавъ нинѣ вѣрне по-
нятыя о томъ, о скѣлько селяне наші заинте-
ресованы собою. Здавалося, що дѣло отвере-
зѣння, дѣло просвѣтъ и экономическаго самопо-
мочи не вышло на дно душъ довго призабу-
того и игнорованого селянства. Показуется
вквѣше. Суть позитивны результаты, суть зма-
ганя зовѣмъ правильны — и хвѣдъ сей не мо-
же нѣхто добромыслячій легковажити.

Для того дальше въ передѣ, не оглядаю-
чись на то, що кастовы интересы хвѣло змар-
нѣють. Оппозиція противъ руху селянского
була-бы дуже незручнымъ, а може по частѣ
и дѣломъ небезпечнымъ. Свѣдѣтельство наше и
интеллигенція має на нинѣ лише той святыи
свѣдѣтельскъ, не прѣйти зъ селянами въ колѣны;
мае подбати о то, щобы зъ достоинствомъ ве-
сти цѣлу акцію. Вскюды належитъ передо
вѣмъ выслушати голосу селянъ, не накидыва-
тись имъ зъ кандидатами, а навѣтъ выстерѣ-
гаться якои-небудь пресіи. Маємо тутъ на оцѣ
головно тѣ округи выборчѣе, въ котрыхъ за-
значились хвѣлы непорочныя. Въ житію и
розвою народѣвъ не рѣшають одиниці. На
тую, исторію оправдану тезу, не можна забу-
вати и — надѣмось — патріоты наші не за-
будутъ...

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Зъ Бережаньского повѣту пишутъ намъ:
Приѣхавши нинѣ до Бережанъ, щобы по-
лагодити деякы орудки, побачивъ я на улицахъ
коляскачѣвъ повозокъ, на котрыхъ ѣхали
знай намъ опыены русскаго ludku въ на-
прямъ до „польского бецирку“. Я бувъ цѣка-
вый, що се має бути за наряда, ажъ побачивъ
одного знакомого менѣ профессора, котрый та-
кожъ свѣдѣвъ до того бецирку, отже я дога-
дався, що то мусѣтъ бути сирова выборча, бо
на нарядъ въ цѣли полагодженя иншихъ важ-
нѣйшихъ справъ повѣту тѣ панове не радѣ
такъ численно зѣдѣжжѣтисъ. Однакожь не бу-
дуча певнымъ, спытавъ я того профессора, а
бѣдъ менѣ пояснѣвъ, що польскій комитетъ
центральный звернувъ комитетови повѣтовому
обѣ предложенъ кандидатуры п. Гжимали Тур-
жаньского и Шелеского до повторнаго доклад-
ного объясненя шанѣвъ каждого зъ обохъ кан-
дидатѣвъ и що въ тѣхъ цѣли має бѣдѣваться
нѣтъ трѣта наряда. Склѣпано таксировѣ, толь-
ко не судовыхъ и не записанныхъ, а лишь
прѣятельскѣ одного и другого кандидата. Моя
цѣлѣность что побѣдѣвшись и я рѣшався за-
ждати на результатъ важенья тыхъ шанѣвъ, бо
проф. соръ обѣщавъ менѣ здѣти справку; и сло-
ва додержавъ, бо де-що менѣ розповѣдавъ. Не
ручу, чи зможу его розмову докладно розпо-
вѣсти, бо я ен не стенографовавъ а на нарядѣ
и не бувъ.

Отъ менѣ розповѣдавъ, що п. Гжимала
хвалѣлся запаніемъ ludu, що ажъ до 40 вой-
тѣвъ обѣщали на него голосувати а одинъ свя-
щенникъ навѣтъ руку ему подавъ, только ны-
таніе, чи тѣ панове будутъ выборцами. Како-
никъ брменскій взявъ на себе выборчѣвъ бе-
режаньскихъ и чѣдъ два панки обѣщали подѣли-
рати п. Гжималу. Прочы доказували, що п.
Туржаньскій не має запаніа у нѣкого, т. е.
авѣ у Русинѣвъ авѣ у Поляковѣвъ, хвѣда у де-
якихъ жидѣвъ, але и тѣ на него не будутъ го-
лосувати, коли довѣдаются, що п. Туржань-
скій выбирася на пенсію въ осень с. р. и ему

о заступствѣ нецѣwego ludku авѣ снитъся.
Большѣсть доказувала, що п. Шелескій має
большій шанѣвъ, бо зможе форсувати; то мавъ
потвердѣти самъ п. Шелескій, а що оно зда-
ется правда, видко зъ того, що о. Кордуба, якъ
менѣ оповѣдали участника збору въ Конюхахъ,
зъ той самой причины представлявъ небезпеч-
ность зъ стороны п. Шелеского для кандида-
та руского. Опыкуны ludku мали приступити
до голосованя надъ шансами обохъ кандида-
тѣвъ, але завчасу спостережливы, що тымъ або
однѣмъ або другий кандидатъ мѣгъ бути ском-
промитованый и дѣлятого рѣшили зновъ обѣ
кандидатуры предложити комитетови централь-
ному и просити о присланіи резолюціи „на
грунтѣ“. При тѣхъ нагодѣхъ довѣдався я такожъ
бѣдъ мого фактора, що зъ причины выборовъ
дѣя вчерашняго написано въ низѣ жалобѣ
тутешняго касина мѣщаньского на вѣчу на-
мятку дословно, що слѣдѣе:

Dnia dzisiejszego w samo południe wyraził
się p. Wolf Markus Majblum w przytomności pp.
Muszyńskiego, Czechowicza i Skwareczynskiego,
że na mnie jako na posła (?) głosować będą sa-
mi tylko wucherery i lajdaki. Czując się tem
bardzo dotkniętym i zastrzegając sobie wnieść
skargę do sądu o obrazę honoru na p. Majbluma,
upraszam Szanowny Wydział o udzielenie mi od-
powiedniej satysfakcyi.

Brzeżany dnia 29. Maja 1889.

Albin Turzański, c. k. radca Sądu krajow.
Тутешній правникъ заходить въ голову,
хто и кого оскорбѣвъ, бо выборчѣе не въ
бранѣй а „вухереры и лайдакы“ могутъ такожъ
важно голосувати, если будутъ выборцами.

Зъ Борщѣвского пишутъ намъ:

У насъ рухъ передвыборчій слабѣй радше
нема нѣякого. Комитетъ годъ зложити, мимо
заходѣвъ и труда зъ стороны нечисленныхъ
патріотѣвъ. Злучити селянъ зъ священниками
въ комитетъ авѣ думати. На соборняку въ
Пицатинцахъ поставивъ бувъ о. Д. зъ С. кан-
дидатуру о. Омелана Глѣбовицкого, та зробле-
но закидъ, що сотрудникъ не умѣстный на
кандидата.

Якъ зачуваємо, самъ о. Глѣбовицкій, об-
зачкованый гараздъ зъ сумными тутешними
обставинами, заздѣдѣвъ зрѣкъ кандидатуры,
мимо захотѣ зѣ стороны селянъ и нечислен-
ныхъ патріотѣвъ священниковъ. На соборняку
въ Голубючку предладавъ о. Глѣбовицкій кан-
дидатуры о. Г. зъ Т. або п. Кузьмачького адъ
юкта зъ Борщѣва, — та на жалѣ оба згаданъ
кандидаты, хотѣй знакомы зъ широго патріотѣ-
въ и рухливон дѣльности въ справахъ на-
родныхъ, не найшли добре заслуженой сим-
патіи у зборѣныхъ.

Зѣ всего сказаного слѣдно, що панъ графъ
Борковскій, отвергши противникъ Руси, побѣ-
дѣтъ при выборахъ.

Зъ Каменецкого пишутъ намъ:

Вычитавши въ „Дѣлѣ“ про нашъ повѣтъ
каменецкій, позволю собѣ де-що въ тѣхъ спра-
вѣхъ написать.

Патріоты тутешній або ще нѣкого не зро-
били въ дѣлѣ выбору посла або може роблятъ
по тихоньки, — перше эле, другое не добре.
Зле. бо прѣцѣвъ часъ бы вже въ тѣхъ пред-
метѣхъ зачати приготавличій работы; другое
не добре зновъ, бо укыванье работы патріотѣ-
тачно вказує на шкаралупничество, котре на-
родный справѣ только шкodyти може. Мы-жѣ
повинны разъ уже побзати, що и мы люде,
що и мы разумѣемо права нашої конституціи
и потрагиваю нѣми покорятиватисъ я ихъ бо-
ронити. Чого жѣ боитисъ? Та ба! Каменецкій
повѣтъ се щось въ своѣмъ родѣ оригинальный.
Головный шлендриянъ неудачъ Русинѣвъ ле-
житъ тутъ таки въ ихъ власной бѣдѣности.
Патріотизму тутъ не бракъ, однакожь бѣдъ
жѣйсь остальныхъ, часто боязливѣ, похитный,
не творчій. За надто мы крѣчѣй. Паньска клямка,
паньскій поклонъ, хотѣ мало тыхъ панѣвъ ма-
ємо, ще дуже много азначѣтъ. Зъ того выхо-
дѣтъ такъ абсурда, якъ борьбы самыхъ Русинѣ-
въвъ при послѣднихъ выборахъ до рады по-
вѣтовон о гр. Дѣдушицкого а гр. Баденія. А
чому бы замѣсть которо зъ нихъ не выбрали
Русина? А, вѣдавъ тому, що мы, хотѣ патріоты,
— а сего почетнаго тѣтуду не позволено
собѣ бѣдѣвати, — не уважаемо себе ще досѣтъ
повнолѣтними. Треба прѣцѣвъ, щобы насъ
хотѣ за побѣдѣ водѣвъ. Зъ той крѣпности, чи
якъ се вазвати, — выходить и такѣ, що въ
радѣ повѣтовон нема кому подѣрѣти найспра-
ведливѣйшого внесеня поставленого зъ руской
стороны, хотѣ радѣй рускѣй переважають. Такъ
примѣромъ, коли на однѣмъ засѣданіи рады
интерпретовавъ о. К. зъ Д. за польонизацію
мѣдѣль въ Каменецкомъ, чи подѣрѣть его хто?
Цаны на сей доказъ рабства ажъ усмѣхнулись
весело. Або чи подѣрѣть хто внесеня того-жѣ
о. К., щобы внести представленіе въ бѣдѣ-
вѣдѣйшій дорожъ, щобы не санкціоновано проекту
уставы о одобрѣнны права презенты учителей
мѣщевымъ радамъ школьнымъ? Такожѣ нѣ.
А се-жѣ сирова руска, о се боролися наші
послы въ соймѣ! Выходитъ отже на провіно та
руска наша большѣсть въ радѣ повѣтовон. Въ

своѣй хатѣ, де наша сила, мы ласки просимо
а не жадаемо справедливости.

А треба читателямъ знати, що въ повѣтѣ
каменецкомъ дѣйстно есть наша сила. Хотѣ
мы выбрали зъ мѣскон куріи и одного графа-
Поляка до рады повѣтовон и того-жѣ графа
зробили презесомъ, — то все-жѣ у насъ есть
наша сила, бо все те зробили мы только зъ
простон крѣпности. Рѣвножѣ зъ крѣпности, а
може изъ чѣ де-чого, выбрали мы гр. Дѣ-
душицкого посломъ до сойму. Поляка се ду-
же добре знаютъ — тому такожѣ знаютъ, якъ
зъ нами поводитисъ при всякихъ выборахъ. —
U nas tylko księża i Baderi coś znasz — ci
wybiorą kogo chcą. Се сказано вправдѣ ще
тогда, коли графы Баденія не були чѣ нѣ на-
мѣстниками нѣ маршалами, однакожь при
збѣльшеной силѣ Баденіхъ повага свяще-
никовъ зовѣмъ не аменшилась, дѣлятого и те-
перь можна безпечно сказати, що въ каме-
нецкомъ повѣтѣ они чѣ сходятъ, те зроблятъ.
Для того я дуже цѣкавый, кого теперь тѣ свя-
щенники выберутъ посломъ. Що мають добру
волю, се годѣ заперечити, але вже бы частъ
энергично взятисъ до дѣла.

Посла мои гадки треба передовѣмъ по-
старатисъ о то, щобы людей, котрі зъ манд-
ату правыборчѣвъ роблятъ собѣ сталый за-
робокъ, не vybrati; тамъ прѣцѣвъ есть много
вѣмъ знаныхъ Юдѣвъ, що правильно при ко-
ждыхъ выборахъ даются vybrati на вы-
борчѣвъ и правильно свои голоса продають.
Дальше повинны тамошній патріоты звязатисъ
въ явный повѣтовый комитетъ, и коли будутъ
досѣтъ приготованы, оглянутисъ за бѣдѣвѣ-
нымъ кандидатамъ на посла. Треба звязатисъ
въ явный комитетъ. Коли всѣ разомъ явно вы-
ступлять яко комитетови, то певно, що про-
тивники не будутъ могли такъ переслѣдувати,
якъ переслѣдуютъ тыхъ патріотѣвъ, котрымъ
не удалось укрыти зъ подѣрѣжуваньемъ руско-
го кандидата. Найважнѣйшое же рѣчѣе въ
томъ повѣтѣ есть выборъ бѣдѣвѣного канди-
дата. При послѣднихъ выборахъ се выказа-
лось дуже ярко. Онѣ мусѣтъ бути непоколе-
бимый, безъ позору навѣтъ найменшой якои
змазы, и при томъ энергичный а сильный па-
тріотъ рускій. Однѣмъ зъ наибѣльшихъ патріотѣ-
въъ есть въ повѣтѣ о. Красацкій зъ Дернова;
можно-бы и мѣжѣ свѣтского интеллигенцію
когось найти; коли-жѣ бы тѣ чи то не хотѣли
чи зъ якихъ небудь причинъ не были бѣдѣвѣ-
ными до кандидатуры, можна-бы покликати
когось изъ знаныхъ всѣхъ Руси патріотѣвъ зѣ
Львова, а они потребували-бы только вытѣисъ
передъ выборцами въ Камѣнцѣ и Буску, а
певно були бы выбраны. Я чувѣ, якъ по неу-
дачѣ Гриневецкого декотры каменецкѣй па-
тріоты говорили: „Шкода! Романчукъ бувъ-бы
певно перейшовъ!“

Отже caveat consules каменецкого повѣ-
ту, бо тамъ треба только хотѣти! Тому нѣхто
зъ тамошнихъ патріотѣвъ нехай не чекає на
то, щобы ажъ другій поважнѣйшій забрався
до поряднаго уконститутованя повѣтового ко-
митету; рѣвно-жѣ нѣхто нехай не уважає, чи
его запрошено до комитету чи нѣ, а нехай
самъ вступѣе мѣжѣ покликанныхъ людей, коли
только чѣ въ собѣ силу до патріотичнон пра-
цѣ выборчон, не уважаючи на то, чи тамъ за-
сѣдають высшій становищемъ, чи низшій. А
звертаемо и на то увагу каменецкихъ патріотѣ-
въ, бо не разъ лучалось менѣ чути бѣдъ
выпововыхъ а занадто секретныхъ чи може
амбигныхъ людей: „Е, мене не просили, —
чого я тамъ буду пхатисъ?“ або „Тамъ самѣй
кесонды и паны, — я мѣщанинъ“. Коли якъ
коли, але въ такой справѣ нема и не може
бути рѣзницѣ мѣжѣ селянствомъ, урядникомъ,
священникомъ а мѣщаниномъ. Де ходитъ о бор-
бу и оборону справы народной, тамъ каждый
якъ оденъ мужъ повиненъ ставати въ рядѣ
патріотичныхъ воиновѣ, а офицеромъ намъ
той, хто высшій разумомъ а крѣпшій энергією.
До дѣла отже патріоты каменецкого повѣту!
До дѣла! чѣсъ показати свѣтову, що мы не
только можемъ, але и хочемо — и выберемо
своего посла!

Зъ Зальцбургского пишутъ намъ:

Кли зѣ всѣхъ майже сторонѣхъ галицкой
Руси читаемо вѣсти про рухъ выборчій, то въ
Зальцбургкомъ повѣтѣ нема найменшой ознаки
жѣты, а крайна вже пора пробудитисъ зъ
такъ довгон дрѣмоты! Такъ мы не послѣдній,
тажѣ Зальцбургъ — то чисто рускій повѣтъ,
де народъ рускій замѣшкѣ зѣбѣтими масами.
Помимо того нашъ повѣтъ уходитъ за „глухій
кутъ“. Нема тутъ — зъ маленькими вынѣт-
ками — майже жаждного почутя национальности,
а о патріотизмѣ нема й бесѣды. Одно чѣ свя-
щенство, що было-бы въ силѣ разбудити въ
народѣ почутіе национальности, любяще до рѣд-
ной землѣ въ всего, що руске. Такъ и при на-
ходячыхъ выборахъ дѣла вага спочиває на на-
шомъ священствѣ въразъ зѣ его настоятельствомъ.
И хотѣ центральный комитетъ польскій уже
„заименувавъ“ на зальцбургскій повѣтъ посла
п. Ант. Хамца, то однакъ есѣ-бы було кому
разбудити спячого руского велѣта, то мы по-
трагивали-бы vybrati своего руского кандидата.
Кли говорятъ селянамъ о выборахъ, то они
кажутъ, що то вѣдай будутъ лише „потвер-

джувати давного посла. Отъ таке то у васъ водяться! Дай Боже, щобъ було лѣпше...
Другъ народу.

Дня 29 н. ст. мая въ Яворовѣ здававъ передъ яворовськимъ передвыборчимъ комитетомъ гр. Янъ Шенцицкій справу изъ своєї посольської діяльності. О Кручковскій зъ Нагачева предлаживъ дати гр. Шенцицкому волю довіря, але заявивъ, що вінъ в его политичній прихильності при теперішніхъ виборахъ не дадуть ему своїхъ голосівъ, в поставивъ именемъ руского комитету кандидатуру п. Стефана Трухима, властителя большої посольстві зъ Семерівки. При кінці засідання яворовськимъ комитетомъ адьюнктомъ яворовського суду п. Теодоръ Марковъ, чи вінъ на слухай, коли-бъ его селяне вибрали, вступивъ яко членъ до руского клубу. Гр. Шенцицкій заявивъ рѣшучо, що того не зробиць.

Въ Калуській повітѣ розвивають Поляки страшну агитацію противъ выбору п. Романчука, — порушують всѣ пружини: намовляють, страшать, грозять... До Dziennik-a Polak. пишуть зъ Калуса, що „маршалокъ п. Коморницькій, мимо незвичайної агитації за Романчукомъ, має шанси побѣди, бо lud przegladnie jest za nim“. Очевидно, се ложь, чтобы люди бують за п. Коморницькимъ. Занявши себѣ коблѣкомъ вѣрності. А Przegląd пише ще бльше: „Кандидатура п. Коморницького має всякі шанси успіху, а хочъ борба выбора буде горяча, бо за выборомъ п. Романчука розвиває тамошнє духовенство руске широку агитацію, то все таки треба вѣрити, що здоровий розумъ селянъ не дасть послуху підшептамъ агитаторськимъ, але выдержити при кандидатурѣ, котру они самі поставили и жадали.“

Зъ огляду на таку заяву на нечесту — якъ звичайно — агитацію Поляківъ противъ п. Романчука, мусять всѣ патріоты рускій калуского повіту изъ своєї сторони дѣлати все можливе, чтобы обезпечити выборъ того многозаслуженого посла. Того вимагає честь и добро не тільки калуского повіту, але и всен галицкою Русь. Патріоты Калущини нехай тямлять, що на нихъ глядять янъ цѣла Русь.

Зъ Косовського повіту одержали мы обширне письмо про тамтѣшний рухъ передвыборчий. Довше тую умістимо въ найближшій числѣ, а поки-що подаємо тільки головні факты.

Дня 21 н. ст. мая с. р. відбувся въ Косовѣ величавый зборъ селянъ, мѣщанъ и интелігенції русков въ сали касинової. На томъ зборѣ выбрано комитетъ ширшій зъ 51 членівъ, представителѣвъ громадъ, а зъ тихъ выбрано комитетъ тѣснѣйшій зъ 7 людей зъ интелігенції и 14 селянъ и мѣщанъ. Кандидатомъ же на посла поставлено о. Т. Лѣсевича пароха зъ Кутъ старихъ.

Дня 28 н. ст. мая зійшлися всѣ члени комитету ширшого и де чейка Русины (до 80 людей), а о. Лѣсевичъ державъ промову и одповѣдавъ на интелігенцію.

Польскій кандидатъ на повітъ косовскій — нотаръ д-ръ Кароль Вурштъ зрѣкся кандидатури, а въ письмі своїмъ по польского комитету центрального заявивъ, що нѣбы-то зрѣкаєся дѣлятого, бо часть Русинівъ на передвыборчій зборѣ рускѣмъ рѣшучо виключила кандидатуру кожного Поляка, а вінъ хотѣвъ, чтобы кандидатура его була поставлена однодушно, якъ Поляками такъ и Русинами. Здаєсь однакожь, що д-ръ Вурштъ зрѣкся кандидатури зъ иншої причини — именю зъ того, що польскій комитетъ центральный хоче на повітъ косовскій кинце ставити кандидатуру мн. Ф. Залеского.

Въ Рогатинськомъ повітѣ скликали Поляки зборъне передвыборчий до Рогатина дня 28 н. ст. мая въ сали рады повітової. Бувшій посолъ п. Овнешкевичъ здавъ справу зъ своєї діяльності въ соймѣ и запевнивъ, що якъ наново выберуть его посломъ, бѣ и на дальше буде повітъ заступати такъ само. Однакожь п. Овнешкевичъ заразъ на томъ зборѣ пущено „въ отставку“. П. Сев. Манастирскій поставивъ кандидатомъ п. Николая Торосевича, маршалка повітового, вѣбѣ-то зъ огólniej woli ludu. „А п. Овнешкевичъ — сказавъ п. Манастирскій — може кандидатомъ зъ большої посольстві.“ П. Торосевичъ кандидатуру принявъ и высказавъ коблѣка фразъ на тематъ bratniej miłości między oboma narodowościami. Подъ конецъ выбрано комитетъ езекутивный.

На томъ зборѣ явився такожъ ц. к. староста п. Викторіанъ Райхельтъ. Такъ то нѣбы старосты не мѣшаються до выборовъ!!

Русины мають збиратися на нараду дня 3 н. ст. червня до Рогатина. (Того дня відбудуться тамъ такожъ загальні збори членівъ Народної Торговлѣ.) Жаль великій, що Поляки справлялися скорше, якъ Русины, бо се де моралізуючо впливає на народъ. На збори польскій були запрошені всѣ вѣйти и дуже много зъ нихъ туды поїхало, а одинъ селянинъ, Данилюкъ зъ Бабинець, такъ горлавъ за Торосевичемъ, що ажъ охрипъ, и дѣлятого удостоєся чести — бути wybranымъ до паньского комитету. Священника руского на ті збори не запрошено ані одного, хочъ деякі за свѣдують въ радѣ повітової... Мимо всего того всѣ Русины доброй волѣ не упадають на душі и вѣрять, що такий поважний и симпатичный рускій кандидатъ, якъ д-ръ Олександръ Огоновскій, побѣдить и пана маршалка!

Въ Снятинщинѣ п. Мойса при помощи Польскій розвиває за собою дуже велику агіцію. На день 29 н. ст. мая скликавъ вінъ передвыборчий, чтобы здати нѣмъ справу зъ своєї діяльності а власиво недѣляности въ соймѣ. До выборовъ промалювавъ по руски и підлещувавъ нѣмъ всѣми можливими способами. Але, надѣємось, рускій выборць не дадуться одурити.

Въ Товмачкомъ повітѣ — якъ справедливо підносять польскій газети — harmonijnie dzialaja wszystkie żywioły, бо Русины сяють, а Поляки зъ о. Абдією Шепаровичемъ за нихъ рухаються, скликають передвыборчі збори и ставлять та ухвалюють кандидата. Велике зобов'язанье выбора поставило кандидатомъ кс. Саву и выбрали комитетъ езекутивный, котрого головою єсть кн. Пузына, а секретаремъ о. Шепаровичъ. Сумно въ Товмаччині!

Въ повітѣ Равськомъ не заявився комитетъ рускій — не вѣдомо, зъ якихъ причини. Тимчасомъ Поляки зборилися д. 29 н. ст. мая, а заважали комитетъ выборчий и поставили кандидатомъ п. Францъ Биджейовича, дѣдача зъ Журавецъ.

Зъ підъ Микулинець ишуть намъ: Тамтого тижня маршалокъ тернопольскій п. Корытовскій перебувъ до Микулинець и здававъ справу зъ своєї діяльності посольской. Зо чверть години говоривъ о пропанації, а потѣмъ частувавъ выборцьвъ ковбасами и пивомъ...

Разомъ зъ п. Корытовськимъ перебувъ до Микулинець ц. к. староста тернопольскій п. Мадуровичъ, хочъ нѣбы-то, кажуть, старостамъ заборонено вдавтися въ выборы.

Зъ Тернополя доносять, що тамъ за инициативою бурмистра д-ра Козиминського відбувся дня 28 мая збори передвыборчого комитету, на котрыхъ мавъ бути поставлений кандидатъ зъ мѣста Тернополя. До комитету сего, котрий складаєся зъ 30 людей, входять такожъ и Русины: проф. Загайкевичъ, адвокатъ д-ръ Лучаківскій, урядникъ судовый Волошинъ, адвокатъ д-ръ Зарицкій, купецъ Стахевичъ и мѣщане: Вацякъ, Чумаць, Ткачукъ, Бриквичъ и Стефанъ Сатурскій. По одкрытій засідання выступивъ заразъ властитель готелю Пуцнертъ зъ кандидатурою бувшого посла д-ра Макса, вычислюючи его заслуги яко директора тернопольского шкляцѣ и доказуючи, що вінъ доробився kradziej fortuny. На то давъ и Пуцнертова добру одраду д-ръ Зарицкій, котрий вѣкъ не хотѣвъ признати того рода заслугъ за кваліфікацію на посла и спротививъ тому, чтобы д-ра Макса выбирали ще третій разъ посломъ. Въ виду того одступивъ п. Пуцнертъ зъ свого внесення заявляючи, що не хоче зъ горы накидати чийось кандидатуру. Обѣди поставивъ Полякъ п. Комарницькій кандидатуру проф. Александра Барвѣньского, котру значна часть Поляківъ и жидівъ приняла симпатично. Пока-що комитетъ не рѣшивъ ще нѣчого а выбрано лишь тѣснѣйшій комитетъ, котрий має зайнятися сею справою. Загальна гадка въ Тернополі єсть за проф. Барвѣньскимъ, котрого знають всѣ яко чоловіка честного и трудолюбивого. Єсть се найкращій доказъ, якъ симпатичною єсть кандидатура проф. Барвѣньского зъ Тернопольщинѣ.

Зъ Рѣшѣвського доносять до польскихъ газетъ, що тутъ порушена була зъ поважної сторони кандидатура п. Рожевского, бурмистра мѣста Тычина, Русина зъ роду, вѣроподобно а по части и переконанъ, на посла зъ меншихъ посольствей. П. Рожевскій мавъ-бы потрібну повагу, та на лихо зразивъ собѣ селянъ порушеннямъ немилымъ для нихъ справу торговель. Коли-бъ не то, мѣгъ-бы бувъ зъ всякою надѣєю на успѣхъ старатися о мандатъ. Познѣвъ бунтливому руху противъ польского шляхты въ Рѣшѣвскій „на счастье“ не видно, не такъ може для недостатку доброго терену, якъ бльше для недостатку сильной и свѣдомой инициативы. Мѣжъ рѣшѣвськимъ „о-бывательствомъ“ є вправдѣ тугъ и тамъ „демократы“ (особливо-жь въ Глобѣвськомъ має Н. Реформа гуретку пражерѣвцѣвъ), але єй польскій демократы, якъ звичайно, кѣли не розрухають ихъ якій кандидатъ до синекуръ, або хотъ ихъ власній личній злобы (powiatowe swargi), сидять дуже дуже тихо. Тожъ не диво, що досыть великій, якъ досъ, шансъ на выборъ має панъ Jędrzejowicz Adam (зъ бльшихъ посольствей мабуть таки не удержаться выборъ граса бѣдъ Лендербанку, Л. Володѣко-го). Зъ духовенства мавъ-бы тамъ деякі шансы кс. Цимбуль зъ Тычина, селянство може и потягло-бы за нимъ, та вѣдомо — лѣпше триматися паньской плямки и не кандидатувати. П. Биджейовичъ: ran dobru i bogobojny, пороху, правды, и вінъ не вынайшовъ, але-жь трудъ противъ него выступати, та ще, якъ и се звичайно у польскихъ демократѣвъ буває, не мочуи — окрімъ пустыхъ фразъ — опертися на нѣчибѣ позитивніе. Взагалі зъ одзвѣвъ польскихъ газетъ, якъ консервативныхъ такъ и „поступовыхъ“, о руху выборами середъ мажоритныхъ селянъ односять вражнє, що матеріалъ и теренъ були-бъ, та тамъ, де сей рухъ теперъ живѣйше обявляєся, видно, що вінъ бльше внесеній мальчишниками-шляхтичами. Се и не дивниця, оно-жь по всѣ часы такъ въ Польщѣ бувало. Де мальчишкѣмъ менше, або де не чуять зъ собѣ досыть смѣлости и силы, тамъ народъ все ще наче дождаєся слухного часу.

Мы бѣ дуже просили розсыпанихъ по Мазурщинѣ (въ Яелѣ, Тарновѣ, Н. Санчи, Бохні, не вгадуючи вже меншій мѣстечка) нашихъ читателей, о докладу и по змозѣ подрѣбнѣ характеристично сегочасного селянского выбораго руху.

Зъ мѣста Рѣшева доносять польскій газети, що тамъ часть выборцьвъ негодую на теперѣшного посла адв. п. Рыбцего, бо вінъ „постарався о посольстве вѣрѣло только дѣлятого, чтобы мѣгъ достатись до выдѣлу краєвого та чтобы одбѣла мѣгъ перенести свою канцелярію до Львова“. Хто знає, коблѣко въ тѣмъ випадку правды, хотъ зрештою — такий рѣчи у насъ чей-же на порядку денный. Отже одинъ хотѣвъ конечно посла мѣсцевого, свого власного, рѣшевского, нехай-бы отъ бурмистра адв. д-ра Зыбешевского; другій зновъ говорить про бурмистровство п. Зыбешевского то само,

що тамтѣ про посольство п. Рыбцего, підносять, що п. Rybicki wybitny w kraju osobistość, заслуживъ и для Рѣшева, и годѣ теперъ бути невідачинимъ и невыбравьемъ давати ему вотумъ недовѣри. П. Зыбешевскій нѣбы якийсь демократъ, тримає навѣть по-трохи єй комитетомъ miast i miasteczek, хотъ, о сѣбѣ-ко вѣдомо, той его демократизмъ лѣвѣмъ не остро кованый. Атже и п. Рыбцѣй не ставлячъ, а всюды, де треба, иде зъ станичниками рука въ руку. Всѣ они такі. Зрештою п. Зыбешевскій. Д-ра Розенблатъ зъ Кракова хотѣ-бъ жады. На лихо корреспондентъ польскихъ газетъ инспирований звичайно репрезентантами всякихъ клѣкъ, тожь годѣ добитися зъ нихъ правды. А ті польскій политичній „сторонницѣ“, якъ досыдъ и автономіа переконують и якъ справедливо Сзас натякає, майже одинъ тільки штучный хвалебный вытворъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Президентъ угорского кабинету Тисса є приѣхавши до Вѣдны бувъ заразъ на аудієнцію у цѣсаря а бѣгавъ конферувать зъ гр. Таффе, гр. Кальновымъ и шефомъ секції Седеніамъ. Розходилося о установленіе рѣчницѣ сѣдѣния європейныхъ делегацій. Позаякъ не можна ще було предвидѣти кінця бюджетови дебаты въ угорськомъ парламентѣ, то сѣбѣйшій министръ згодился означити рѣчницѣ на 15 або навѣть и на 13 червня. Въ слѣдуючій тижня має появилися розпорядженіе цѣсарє, скликающе сесію європейныхъ делегацій.

Слова архієп. Райнеръ а выголошені на рѣчницѣ засіданню вѣденської академіи наукъ зробили всюды велике враженіе и выкликали въ цѣлѣй прасѣ нѣмецкѣй обширній коментарѣ. Словамъ архієпископа приписують тѣмъ бльше значеніе, позаякъ они выйшли зъ чолѣвѣка, що по битѣ підъ Сольферино бувъ президентомъ австрійской рады державной, а бѣгавъ президентомъ первого конституційного кабинету въ Австрій, єсть отже не то що дуже добре ознакомлений зъ всѣми справами политичными въ Австрій, але и знає ихъ вагу та не мѣгъ бы своихъ словъ выголосити лишь хвалево, не розваживши ихъ далекосялѣности и значенія або може и безъ уповѣренія въ горы. Побурдовий газети вправдѣ не агадують нѣчого о тѣмъ, будѣ-бы архієпископъ выголосивъ свои слова за вѣдомостею и зъ волею цѣсаря, але Budapest. Corr. выразно то доказує, а зъ того выходило-бы, що теперѣшня политика гр. Таффе, дѣляча чимъ разъ бльше вилує в значенія клерикализмъ въ державѣ и будуча навѣть въ сѣть, коли вже не нарушити то бѣдѣй закламутии союзъ зъ Італією, не находять похвалы въ найвысшихъ сферахъ. Въ ту сторону ударила отже и N. fr. Presse доказуючи, що слова архієпископа була просто звернені до теперѣшного правительства, при чѣмъ не треба и на то забувати, що архієп. Райнеръ бувъ бѣдъ самого початку противный гр. Таффе. Presse одзвѣкає о словахъ архієпископа такъ: Слова ті арозумѣють и оцѣнюють всюды, а вага ихъ зробить хосенный впливъ на довгій часъ. Приятель поступу и просвѣты набираться зъ нихъ надѣвъ, що въ борбѣ, яку они мусять вестъ въ сихъ сумныхъ часахъ, находять цѣнну симпатію и помѣчь въ найвысшихъ сферахъ. Vaterland агідуєчи про слова архієпископа каже: Наука, образование, поступъ, то sprawy котрымъ якъ разъ релігія надає найвысшу санкцію и однокроу розуму цѣль — а о релігій розходиться въ внесеню кн. Лихтенштайна.

Вѣденська рада громадска ухвалила на вѣчерній сѣбѣ засіданню выслати архієп. Райнерова письмомъ зъ подякою за его выступленіе въ академіи наукъ.

Мѣжъ старо-а молодо-Чехами робляться чимъ разъ бльшій роздоръ. Молодо-Чехи стараються теперъ всѣми силами здобути собѣ бльше мандатѣвъ до сойму и агитують всюды безъ пощадъ противъ старо-Чехѣвъ. Але не досыть на тѣмъ; они думаютъ и въ соймѣ роздѣляти зовсѣмъ бѣдъ старо-Чехѣвъ и утаювати свой власній клубъ и вже теперъ розпущали вѣсть о тѣмъ, доказуючи рѣвночасно, що значна часть давныхъ посольствъ, що належали до чеського клубу соймового єсть за тѣмъ и ще послѣдняя сесія сесіонувала. Старо-чеська Politik выступавъ рѣшучо противъ того поступованія и доказує, що Чехамъ не потреба въ соймѣ ажъ двохъ клубѣвъ и що несправдо єсть, будѣ-бы богато давныхъ посольствъ сесіонувало. Правдою єсть лишь то, що они не хотѣли прихадити на засідання клубу, хочъ ихъ по коблѣка разѣвъ запрошувано, але все таки не заявляя, що выступаютъ зъ клубу. За то зчиняють чеські Нѣмцѣ рущатися чимъ разъ бльше. Зъ Прага доносять, що тамъ приѣхали вчера нѣмецкѣй послы Пленеръ, Шаршмадъ и Бангансъ, чтобы взяти участь въ нарадахъ делегатѣвъ, що мають приготувати матеріалъ для центрального комитету выбораго, котрый має завтра збиратися. Зъ добре поинформованыхъ кругѣвъ доносять такожъ, що переговоры зъ Нѣмцями, чтобы ихъ наклонити до вступленія до сойму, розпочалися знову.

Зъ Петербурга насѣла вельми цѣкава вѣсть о зарученю вѣж. кн. Петра Николаевича зъ молодшою донькою князя чорногогорского Милиціою. Кн. Николай выслалъ до своєї жены кн. Милени въ Цетнаи таку коротку телеграму: „Наша Милица заручилася зъ великимъ княземъ Петромъ Николаевичемъ.“ Майже не потреба доказувати, якъ великомъ ваги єсть сей фактъ не то для самой Черногоры, але для цѣлого сербского народу и для балканьского півострова.

Теперъ стає ще тѣмъ яснѣйше, дѣлячого царъ называвъ князя чорногогорского однокимъ и найвѣрнѣйшимъ союзникомъ и другомъ Россіи. Розумѣєся, що въ Цетнаи и въ цѣлѣй Черногорі настала по сѣй причинѣ велика радість. Князь и княгиня Караджорджевичъ, всѣ дипломаты, власта цетиньскій и жители мѣста складали княгини свои GRATULACIJE. Княгиня Милица єсть другою донькою князя чорногогорского и кінчить дня 26 лѣтня с. р. 23 рѣкъ жити. Найстарша донька, Зорка, єсть за кн. Петромъ Караджорджевичемъ, претендентомъ до сербского престола. Кн. Милица выховувала єй разомъ зъ коблѣкома своими сестрами въ Смільськомъ монастырѣ въ Петербургѣ и перебувавъ бѣдъ кінця минувшого року разомъ зъ своєю сестрою Анастасією въ Петербургѣ на царськомъ дворѣ. Вел. кн. Петро Николай єсть другимъ сыномъ ген.-фельдмаршала Николая, стрѣя царя и княгинѣ Александры Ольденбургской, єсть отже первымъ братомъ царя. Кн. Петро має теперъ 26 рѣкъ, єсть флигель-адъютантомъ царя и оцѣдиломъ при гвардієвскихъ уланахъ.

Зъ Копенгаги доносять, що царъ приѣде тамъ зъ початкомъ лѣтня. Зѣздъ царя зъ нѣмецкимъ цѣсаремъ одбудеся въ Киль а не въ Берлинѣ.

Дружинѣ шаха перского надавъ царъ высокій ордеръ и надѣлявъ єй 6 гатыми подарунками. Вел. везиръ доставъ ордеръ бѣлого орла. Предсѣдатель державной рады ордеръ сѣ. Анны І. являє зъ брагянгами, министръ почтъ и лѣкаръ шаха достали такожъ ордеръ а служба одержала медалѣ и подарунки.

Оголошено розпорядженіе госуд. совѣта, після котрого туркестаньскому ген.-губернатору признано право приймати въ русскіихъ пѣдданьствѣхъ пѣдданныхъ середно-азієскихъ ханатѣвъ на пѣдставѣ дѣтничого права и безъ задержуванія условій, котрі бы уважавъ за злишай.

Зъ переговоровъ въ справѣ Вольтему-та виявляєся вже межъ Нѣмеччиною а Швейцарією формальна акція дипломатична. Правительство нѣмецке высало вже до швейцарской рады аязковѣхъ вѣту, на котру надѣйшла вже бѣдѣвѣ до Берлина. Зѣвѣсть обѣхъ ногъ ще незвѣстныи.

О самобаньскѣй конференції — пише Post — держатъ члены конференції якъ найбольшу тайну и все, що досъ зъ сѣй справѣ голошено, єсть лишь адогачѣвъ безъ всякого значенія.

Тоастъ царя въ честь князя чорногогорского зробивъ въ Берлинѣ дуже немале враженіе а пѣвурядова праса бердѣньска обговорює его обширно та доказує бѣдъ вымысѣ, що вінъ має значеніе провокаційне.

Вѣче напреднякѣвъ скѣбичилося сумно для нихъ, але могло же сумнѣйше скѣбичитися. Коли повірити вѣстямъ, якъ подає N. fr. Presse зъ Вѣлграду, то розрухи бѣлградскій приготувалася вже заздалегѣдъ и була люде, котрыхъ наймилѣно за грошѣ. Тѣмъ мабуть дасться пояснити, що въ розрухахъ тѣхъ брала участь майже виключно лишь найнижа верства бѣлградскаго сѣбѣлности. Напреднякамъ хотѣли зробити рѣзкую свѣдѣльскую. Въ понедѣлокъ хотѣли ексцеденты напасти на дѣмъ Парочанаца, де мѣститься турецке посольство, але жандармы до того не допустили. Часть ексцедентѣвъ напала тогдѣ изъ дѣлѣй 7 ми въ Д ржджѣла на женщины двозначной интєнція, повтыгала ихъ зъ домѣвъ, естѣ бити а зъ домѣвъ выкидати мебѣль и т. д. Щѣ въ четверъ була въ Вѣлградѣ неспевна ситуація, а позаякъ то було свято, то правительство побоювалося новыхъ розрухѣвъ и приказало обсадити всѣ публичні будинки жандармами. Въ пивницѣ одной гостиницѣ найдено оногдѣ трупа якогось селянина зъ розбитою головою а коло него закровавлену цѣлау. Сконстатовано, що то бувъ такожъ участникъ вѣча. Зъ дальшихъ познѣвъ вносять, що его обрабовано. Зъ глубины краю надходить такожъ непокоячій вѣсти. Въ Багерданѣ, стація зѣлѣзничѣй, мали противника напреднякѣвъ на части на вертаючахъ зъ вѣча участникѣвъ зъ агітационного скруга, побѣли ихъ страшно а коблѣкохъ таки на смерть убили и ванаули до Моравы. Подѣбна судѣбѣ стрѣтила такожъ участникѣвъ вѣча въ Смедеревѣ (Семѣдрѣнѣ). Ходить такожъ поголоєка, що въ арсеналѣ въ Крагуєвацу выбухла ворохобня робѣтничѣвъ.

Гаршанина арештовано вже формально. Судѣя слѣдчій приказавъ его арештувати на пѣдставѣ зѣнанъ свѣдѣлѣвъ, котрі доказують, що дѣвъ власною рукою застрѣлѣвъ студента Мисковича. Другі свѣдѣки доказуютъ, що бѣвъ не лѣшь самъ стрѣлявъ, але и намовлявъ другихъ напреднякѣвъ, чтобы ужила оружія. Ухвалу що-до арештованія Гаршанина передѣлао заразъ судовою криминальному а той побѣла новой конституції рѣшѣть до 24 годины, що Гаршанинъ має бути арештованый. Въ четверъ рано доручено Гаршанинову рѣшѣние суду криминального. Що впрочѣмъ Гаршанинъ мѣгъ дуже легко зробити ужатокъ зъ революверу, зъ котрымъ заєвѣдъ носився, єсть рѣчь дуже можлива, бо то єсть его звичайнѣ стрѣляти заразъ при першѣй лѣшѣй нагодѣ. Коли въ червню 1887 р. кор. Миланъ поклякѣвъ на его мѣсце Рѣстича а студентѣ зробили ему демонстрацію, то бѣвъ тогдѣ такожъ стрѣлявъ до студентѣвъ. Гаршанинъ поклякѣуюсь на конституцію запротестувать противъ своего арештованія и жадає, чтобы его выпущено на волю, бѣдѣй за каяціє.

НОВИНИ.

— Впроев. митрополит Сильвестер вибавити на похорони гр. Потоцкого до Ланьцута, перериваючи візитацію львівсько-загородського деканата. Вв' второго раніо вибавляють також до Ланьцута ректор о. Бачинський, хор і аспета питомців рускої семінарії духовної.

— Зв Підгайців пишуть нам: Після урадових дослідів згоріло в Підгайцях 453 номерів — між ними 74 християнських. Безз даху і безз хліба остало майже 3000 осіб в 853 родинах. між ними 112 християнських родин. Шкода доси зликована на 921.130 зр., а чим раз нові події приходять. Асекуровано всего на 64.000 зр., само Товариство Краківське має виплатити по надз 41.000 зр. — Зв складок вплинуло доси на руки бурмістра 1618 зр. 32 кр., крім численної надсиланнях вктуальов. Жерти, що приходять на мори руки, оголошу в „Дяль“. А о ті жертви і еще раз усього прощу, бо що-ж же наших нещасних, уже і перед огнем обдних ремісників! Зв їх хат не лишався ані зруб, нема навіть одної цілої підвалини, не виставили нічо, бо пожежа лютилася як розбурхане море: зв кількох сторін параз напалывала огненна річка, люди припадали лицем до землі, щоб не видіти, зв водки їх обгорне полумя. Нині снуються люди в повипалюваній одній, зв посмаленими головами і руками. Зв згарищ добуто 25 трупів, а еще бракуе богато дітей. Купці по плачах, по стінах домів розвішуют неоналені останки товарів, але що почне наш кушть, шведи, коли нема зв чого шити: у жидів скелів не достает, бо скелю нема, все зугубило. Господарям на приєлку Голандри погоріли вози, плуги, борони; неондє бун-би заробляв при звобі матеріалів, та тепер нема чим звезти ні собі, ні другим. Описати страше нещасте не зможу; коли ми в неділю вечером зв кількома прихожанами вийшли на церковь, щоб пригашувати тліючі декуда балки, то, як тільки оком мож було заріти, ціле пекло звзбурвалося до нас: страшним червоным заревом догараючих балків, платів і одверків; дурь брався голова, пукало серце. Додайте до того тму зодів, що мов ті дикі звєри розгараювали вогтване майно, а будете мати хоть слабе понятє о том, що у нас дїеся. А ту еще бда зв різными корреспонденціями: Урядова газета затялася на першій телеграмі, і подавши шкоду на 200.000 зр., більше ані слова не пише, так, мов-би ті тисячі згодовнєх погорільців не потребували їсти ані убраться. Другі зв різными причинами і для різних цілей виписують декому панегирики, а чернати і знеславляють немилых собі. Мїж проворочним комітетом про якіс личий рзніці нема єдності. Лишть же планове на пзнійше все роздори і сварі, бо тм нїкого не заохотите до жертволюбности, а небавом завтає мїж наших нещасних страшний гост: голод! Будете-ж і зв ним вновати корреспонденціями? Щоб ж все звєдінити до одної душой і интензивної акції в користь наших погорільців, то оминаючи поодинокі личности підношу зв узнавєм заслуги: сторожи огневои зв Бучача, котра охоронила школу і помагачи нам зв наразнем життя придушувати огонь на церкви, уратувала решту мїста; дїяну акцію жандармері, особливо постеперера Цесарчука; посвященє наших прихожан і селян докрестних, що через 3 дні майже без бдиху занималися ратуном; щедротє благородных жертвователів, між ними мїстоцка Моначириць зв найбільшою здаєся менш доси жертвою 400 зр. крім вктуальов; а так же од себе найсердечнїше дякую дорогим момм: Іоану Волчукови за жертву 10 зр., Антошкови Райчукови 10 зр., Лїкови Баранови 10 зр., Стефанови Пекарекому 20 зр., Олекє Підкові 5 зр., Луцєви Пекарекому 5 зр., Іосифови Корпанови 5 зр. і Павлову Луцакови 5 зр. на скорє обреставрованє нашої церкви. За вас дорогі — а дай Боже і за ваших найближнїх ших послїдователів не устануть молитви наші зв нашим житєм! — Корнїлій Дудикевич, гр. к. сотрудник.

— Австрійське министерство справ внутрїшних забороило дебит газет „Славянскїя Ізвїстія“, органи петербургского комитета благотворительного.

— Вв Залью, послїдній руской парохіи на півнїчнїм заході мазурско-рускої границі, почалася власне будова величавої мурованої церкви. Доказ се заподілившись пароха о. Негребецко-го, як і розбудженого серед селян почуті рїдного обряду. Треба знати (було се уже раз піднесено в „Дяль“), що зальскі селяне, після їх власного переказу, потомки переселені сюди зв України руской колоніи, хоті і говорити по мазурски, але крїпко держаться свого обряду, ходять пильно на руске богослуженє і називають себе Русинами. До Зальса належить прилучена Вїла, а вв тамошній етатовї школі є і рускій язык предметом обовязковим. Також етатова школа буде вже небавом і вв Залью.

— Миністри Тасов і Дунаський мають бути на похороні гр. Альфреда Потоцкого вв Ланьцуті а бдтак приїхати вв середу 5 н. ст. червня до Львова.

— Зв Гусятинського пишуть нам: Богато бдї приєбралось у нас: тяжкій передновок, овса і личеню нема вже давно; торг вв цїлїм повїт замкнений по причині писковол заразы. Кот і худоба дїдають до самого споду нашу і зерно і не знати, що дальше робити зв ними, бо і секвестатор не возьме їх за податки, а тільки глядїть за збжежє. Зв деяких сел не кликали навіть рекрута, бо лїжати тїз і бона. По селах контумація. Намїстництво повинно отворити торг бодай вв Пробожній, зв тї часті повїту, де нема заразы, а то вже зв того взгляду, що податки залагають на великій суми. Годі навіть і де бхати тепер, бо зв во- за викидають всю солому і човорків мусить траїтися на голых драбниках. Зв поза тої бдї виглядає ще друга: сегорїчнї завьы виглядають не дуже мудро, жита лих попероорюванї а шпениць то вже зовсім хлиб. — Цесний.

— Зв Сокальщини пишуть нам: Пророкають і обавляються у нас вв Сокальщині люди, що сегорїчнї вибори поста до соїму будуть для нас Рєснївє тяжкі, бо п. Поляновскій, спродавши свої добра на вїки, має грубий грїш вв кишєви. Вправдї повага п. Поляновского значно упала у селян, але яко маршалок повїтвой має все же вплив вв повїт. Агитатори его страшать людей. Такого страхопуда має п. Поляновскій вв радї повїтвой — п. С. Гоголевского, котрий бдїти по селах яко лїсторатор і страшать людей, що коли они не будуть вїтїтв ввбирати на виборїтв, то бдї их розуму научити. Кєсского ввбрав собі п. Поляновскій страхопуда — Гоголевского, о котрїм пзнійше ширше напишем. На тепер скажемо лиштє то, що п. Гоголевского, котрий лиштє чотири клєси народий укїнчив, зробив всемогучий п. Поляновскій лїсторатором повїтвойм зв платнею 800—1000 зр. безз бїчних обривок. Кажуть, що п. Гоголевскій не має же навіть австрійского подданства. Чи то так може бути? — М.

— Удоржєннє червоноцїм звєзницї вже почалося; совїтнїй Карге зв Вїдїя розпочав вчера обдїранє і візитацію льокомотив, огрївальнїх і вартостів сєи звєзницї.

— Др Лєвчиньскїй, профєсор львівского университету, іменованій заступником директора комісії испитуючої для кандидатів стану учительского вв гимназіях і школах реальних.

— Михайло Брїтовинь, будучий вв службі вв Долині, проситє нас оповїстити таку пересторогу: Олекса Курилиншїн, родом зв Новиці, 17 лїт, блондин, присадковатий, служившїй разом зб мною зв Долині, украв мені короткій кожушок крытий сивым сукном, бронзові штани, таку казимельку вв кратки, соломанний капелюх бїлий і хвостї чоботи, та утїк зв краєю. Остерїгаю всіх газдов перед тым зодїм, а як-би де став на службу то прошу бдати его зв руки жандармері, щоб одставити его до суду зв Долині.

— Огнї. Минувшій недїлї по полудні зв незвєстїон причини займився лїс мїж Майданом а Бредгаймом коло Огнїт. До полудня зв повїдїлок згорїло по надз єто моргів лїса. Надз вечером уставь оронї цїлком. Лїс шпильком бувь власностію п. Промаха. — Вв Коломиї згорїв тої самої ночі одїн дїм, щастє що вїтру не було, бо пнакше були-б погорїли найбїдїйшїй христїанє.

— Остерїжно зв купном заграницных паперів вартїстнх. Два агенти покутної амстердамской фирми банкерской Bauer et Comp. зв Будапешт, Абрагам Ро. зв Коломїє і Конель Готтд маючі повночїсє легализованє бурмістром зв Амстердам зв д. 19 мая с. р. на продаж напєрї зв кредитовых і лїсовєх згаданой фирми на ратальну сплату, ходять по Галичині і наводять на легкїх душних людей шкоду, заключаючи умови о безвартїстї паперї.

— На звєзницях державных вв Галичині завєдено зв нїнїшным днєм новий порядок бдї, а се значає наша окрема рубрика.

— Сокальська рада повїтова порїшила, щоб кошты спровадження корованки до щєпєнї і ревакцинації покрити зв повїтвых фондів, котрі позвертають громады; повїтє сокальскій буде першїй зв Галичині, де будуть щєпити корованку, а не брати лїмеу зв дїтнї на дїтнїу.

— Доходу зв стемплєв мала Австрія вв 1888 р. 18,251.028 зр., отже більше зв порівняно зв 1887 р. о 634.199 зр. Зв доходу того припадає на стемплї 14,884.110 зр., на блякетки векслєв 787.003 зр., на промєсї 41.004 зр., на карты до гранї 269.628 зр., на калєндарї 202.184 зр., на стемплє газетний 1,392.030 зр., на звєзничї листы фактовї 676.069 зр., а на стемплє бдї заграницных газет 41.766 зр.

— Зодїтє на парискій виставї. Мовь на прощу богомїлцї, так вв виставу париску звїхалися численно зодїтє зв цїлого свїта. Прєфект париской полиці приготїв вв бдївїднє ихї прїнятє цїлу армію тайных агентів, поперебравши их за єлєгантнє салюнових, ремїсників, волоцюгів і т. п., але се все на пїчо не здалося, бо зв поступом наук, цивилизації і поступу поліції шїлася також штука, як вв порожнїх кишєх неогладных людей. Зручнїсть париских зодїтєв справдї зачудовує. От зв пишуть зв бдїтам: Одїн зв корреспондентів прїшїов до павільону газетного. Входячи, зняв капелюх, скинув зв носа золотї бїноклї і виймив хустку, щоб обтерти пїт зв чола. По хвилї назад зложив капелюх, хустину охавав, бере за бїноклї — а ихї вже нема. Бїноклї коштували 80 зр. На щастє мав при собі другї сталєвї бїноклї і закладаючи их лїш сказав: Що за зручнїсть! — Одїн павїтчї вквали на виставї золотий годинник, котрий бувь схованї зв кишєни станика сукнї на грудєх. На сукнї мала павїточка ще палтє. Зодїтє бдїтали годинник, а на памятку пошїли ланьчущок. Павїточка завважала крадїж аж вечером, коли вернула зв вистави і не пригадувала собі, щоб хто єи дотыкався на виставї.

— Князю Дмитрови Стурдзї украї мошонку, сховану у внутрїшній кишєні сурдута, а зв нїй було 86 000 флєлєв. Княз пригадує собі що на мостї Сольфєрїнськомї переходив коло него два пави і одїн легко доторкнувся его а бдтак сказав: Bon jour, pardon. Все те трєвало може двї секунды. — Таке повтарєся у всіх окрєдєных і нїхтє зв них не може навіть дотатисє, коли і як єго обдїрали. Полїція париска гадає, що на виставу звїхалися англїйскї і амерїканскї зодїтє, котрі спеціально „трєсовалися“ для вистави а тепер доконують „чудєсє“.

До шайки зодїтєйской належать і жєнщини. Полїція знає все способи зодїтєйскї і досмїтє розповїсти, як єго обдїрали, а вже скаже полїція, чи се був зодїтє англїйскій, амерїканскій, нїмєцкїй або італїйскїй. Полїція має фотографїє всіх звїтєных зодїтєв заграницных, але они не дурїи були прїїхати на виставу; вїдїлїши лиштє зв своїм краю а вистати своїх новых товаришїв, а мають бїльшї зарбїток, бо не мають конкуренції. — Не хїбєе також і обманичкїв. Одїн англїянїн купив вв Парижі малїй готєл і дав на завдаток пару тї-

сячє а решту обїцяє сплатити за кількє мїсєцїв. На виставу звїхалося велике чїсло людей, тому і готєл був повний. Англїянїн передє всім перестєрїгав своїх гостей передє зодїтєми а по комнатах порозвїшував карти: Перестєрїгав передє зодїтєми, котрі втїскають єи до готєлїв. Зарядє сєго готєлю готовь бдї своїх гостей прїїхати на перехованє всеї грошї і дороговїстї. Богато було таких, що повїдїдали прївєзєнї грошї на перехованє властїтелєви, а бдї, коли вже прїїзбралось депозїтїтє до 50.000 флєлєв, счєз зв Парижа і сволєх гостей полїшиє безз грошей. Полїція не могла бдїзїти сєго обманчїка.

— Дрїбнї вїсти. Вв Шєрбурї далось чутї траєнє землї; так само доносять і зв нїших мїсєцовєстї півнїчної Франції. — Вїдїлї краєвї дав 150 зр. пїдпомогї польскому товариству ім. Сташїца. — Комїтет, що займаєся вїбїтєм медальїв вв чєстє Смольскї, оповїдає, що не може дати медальїв по первїтнє вїзначєной цїнї і пїдвышєає цїны: за сєрбїнскї медаль зв 7 зр. на 10 зр., а за бронзовї зв 3 зр. на 4 зр.; Смольскї мають подати золотий медаль ваги 50 дукатів. — Громада Гвоздянка, пов. рїшєвского, одержала бдї цїсаря 50 зр. пїдпомогї на бдїнованє церкви.

Посмертний — — оповїстки.

О. Роман Чировскій, бувшїй парох Ходачкова малого, дек. тернопільского, а запрезентованїй на Стратїї коло Рогатина, упокоївся дня 10 (22) мая вв 79 роцї житя а 54 роцї свєщенїства. Вїчна єму память!

Исидор Коцнїч, учєник VIII клєси, одїночїє сын о. Андр. Коцнїч зв Камїнки струмїловї, упокоївся вв 21 роцї житя. Вїчна єму память!

Конкуренсы, именованя, перенесеня и пр.

— Именованя. Асїстєнт при департаментї рахунковїх министерства скарбу у Вїдїи др Ян Чиряньскїй іменованїй концистєм скарбу для податковєх сталых зв Х. ранз. — Дїстєными учїтелями і учїтельками именованї: Ант. Рольскїй зв Козарь, Стєф. Кєвєнєц зв Гумєнцї, І. Слєтвїнскїй зв Рїчєх, Кост. Євєрєдїбнє зв Стєпанов. — Доцєнт прїватнїй Вал. Яворскїй именованїй надзвичайным профєсором пєдїлогїи і терапїи зв Краков. — Староста зв Тарнобєрєга Стєп. Якубовчїє перенєсєнїй до Нїска а єго мїсєцє обявї новїионованїй староста Кар. Фєттер. — Асїстєнты почтовї: Вїталїєс Лїсєнєцкїй, Альфрєд Глєчїнскїй і Тад. Грєгоровїч зв Львов, Саламон Єнгєль і І. Красїцкїй зв Краков, Ал. Шлуга зв Пїдволочисках а Людв. Залєц зв Перємїшнї именованї офїціалами почтовыми і полїшєнї вв дотєпєрїшных мїсєцах службовых.

Выказ складных жертв.

— Для товариства Шкільна Помїчє у Львові прислєли жертвы послїднїми мїсєцями П. Т.: Вїанкєнтїй Кузїк зв Осовєц 1 зр., Ю. Мацїлїнскїй зв Укрїнокєв 50 кр., Мудрак зв Губчїє 1 зр., Лєвїнскїй зв Яворова 50 кр., Кнїгнїцкїй зв Бєрїєнкова 1 зр., др Мєльнїцкїй зв Львова 1 зр., Нєбывовєц зв Пєрєбїньска 1 зр., Андрїй Кметїк зв Осовєц 50 кр., Сїдїр Брїтань зв Яворова 50 кр.; Улянє Фрїйдєнбєрг зв Яворова 50 кр., Корнїло Лїщїнскїй зв Яворова 50 кр., Стєпан Харабурє зв Яворова 50 кр., Волод. Лєсїнїцкїй зв Грїнявї 1 зр., о. Волянскїй зв Амєрїкї 20 зр., і Волод. Пєтрусєвчї зв Львова 1.50 зр. Всїм дєлєямь сєрдєчєє оспєи-Бїгт. — Вїдїлї.

Телеграммы „Дяль“.

Бїлград 1 червня. Вїстє о непорозумїнї правїтельства зв рєгєнтїє єсть безосновна. Так само неправдою єсть, мов-бї то правїтельство думало оголосити вв Бїлградї стантє облєги. Гарашанїн прїзнає, що стрїляв кількє разів, але заперєчє будтє-бї єнї єго поцїлїв.

Лондон 1 червня. Прєса англїйска доказує, що тоастє царя значїть, що царь знає дуже добре опозїцію Європы протїв плянїв Россїи і не вїдїть потребы крытї свого неведомєнєя пїд ослоною дипломатїчної чємнїстї але все такї не можна прїпускати, щоб єнї хотїв покїнути свою дотєпєрїшну політику вїждїяючєго становїща.

Прага 1 червня. Стрїлкї вв Кладїв і Пїльнї трєває дальше. Нїмєцкї лїбералы мають радїти тут нїнї вв справї вїборів і запротєстувати протїв антисемїтизму.

Парїж 1 червня. Францускє товариство сєрбскїх звєзницї, котрому властї сєрбскї одобрїли право до сїх звєзницї, зажадало помочи французского правїтельства а своему прєдставитєлю вв Бїлградї казало бдїтисє вв опїку французского посла і запротєстувати.

Парїж 1 червня. Вв Гантї вїбухла рєволюція; прєзїдєнта убито.

Переписка Редакции и Администрации.

Вєч. о. М. Вєзр. зв Пїдкам. н. Брод. Добре; заплачено до кїнца мая. — Вєч. о. Н. Бард. зв Смєр. 3 зр. дїстали; заплачено до кїнца цївтїя. — Впр. о. В. Сєк. зв Чортков. Заплачено до кїнца сєрпня. — Вл. Мїх. Дєвоє. зв Ходачков. Добре.

Зв сїмї чїслєм розсылаєся Розкладє вїдї звєзничї Кароля-Людвїка.

ПОДЯКА.

Подобалося Всєшїшньому покликати найдоржїшого Огнї нашого бл. п. о. Романа Чировского зв Ходачкова малого. Вв тяжкїм горю нашїм єдиною бдїрадою для насї щїра участє сусїдів і другів, що зволїли на дня 13 (25) мая взїти участє вв сумнїм обрїдї похороннїм. Уважємо за наш найвїсїтїшїй довг зложити прїлодїю подїку передєвїм Всє. о. Каролу Пєрєпєлїнскому зв Бїрокє великих, що не тїлько брав участє вв похоронї, але і вв часї слабостї частїше навїдував нашого дорогого бдїа і заосмїтрїв єго св. Тайнами напутнїми. Дальше дякуємо сєрдєчєно Всє. о. Іоану Слєзаровї, декановї зв Скалата, Грїгорїю Чубатому, декановї зв Ступокє, Сєвєрїпови Наврочкому, мїсто-декановї зв Шалхїнєц, Іоану Бїлїнскому зв Баворова, Пєтру Зухавчєвї зв Жєрєбєк, Дамїяновї Бачинському і тогочє сыновї Льву Бачинському, Іосїфови Студїнському зв Кнїлчїкї і Корнїлю Слєзаровї зв Буцїк, котрї потрудїлїся прї посолїдїй сумнїй христїянскїй услужї. Прїїмїтє Високїх поважанї о. бдї нас сєрдєчєно щїро-рускє оспєи-Бїгт!

Вв Ходачковї малїм дїя 13 (25) мая 1889. Антонїна Волянска і Іосїфа Бєзєрка донькї; Сїдїр Бєзєрскїй ц. к. профєсор гимназїи зв Золочєв і Олєксїй Волянскїй гр. к. парох Ходачкова малого, зятї; именовє непрїсутных сыновє Леонїда і Іоанна і прочїя роднїи.

Запросины до передплаты

на педагогичну часопїсь пїд надписєю

УЧИТЕЛЬ.

Зв днєм 1 (13) червня сєго року почїнає Рускє Товариство Педагогичнє у Львові выдавати педагогичну часопїсь пїд надписєю **УЧИТЕЛЬ**, де будуть обговорюватися справы шкільного і домашнього вхованя руской молодїи зв уважєнєм шкіль народных і сєрєднїх. Позаяк зв днєм 1 червня перєстає п. Гр. Врєцїона выдавати свою „Часопїсь Шкільну“, то все цїлєрїчнї прїдлатїтєлї тої „Часопїсї“ дїстануть „Учитєля“ до кїнца сєго року, повїрїчїй до кїнца червня замїстє „Шкільночї Часопїсї“. Прєдплата же за „УЧИТЕЛЬ“ бдї 1 червня до кїнца сєго року вїсєсїтє 1 зр. 80 кр. Сповняючи чєрєз вїдавнїцтво свого органу давнї заявлєнї жєлєня своїх члєнїв, має вїдїлї наш повнї надїю, що Вї. Родїмїч посїлїтє зв громаднєю помочєю моральною і матєріальною, та прїчїняєсь тым до розвоє товариства, котрє на полі шкільнїцтва хоче сполучити всеї інтєлїгєнтнї силы для позїтївної працї зв хосєнє руского народу.

Вїдїлї Руского Товариства Педагогичного у Львові.

Розклад їзды на звєзницях державных.

важнїй бдї 1 червня 1889.

Послє львівского годинника.

Прїходять до Львова: 1) Зв Сухов. Хїрова. Гусєтїна, Стєпанєслава і Стрїя, повїзд особовїй о 4 год. 36 мн. по полуднї. — 2) Зв Пєшту. Лєвочного. Сухов. Хїрова і Стрїя, повїзд особовїй о 8 год. 26 мн. зв рана. — 3) Зв Пєшту Лєвочного, Стрїя, Хїрова, Гусєтїна, Стєпанєслава і Стрїя, повїзд особовїй о 12 год. 8 мн. зв нєчї. — 4) Зв Львова: 4) До Стрїя, Стєпанєслава, Гусєтїна, Хїрова і Сухов, повїзд особовїй о 10 год. 20 мн. зв рана. — 5) До Пєшту, Лєвочного, Стрїя, Хїрова і Сухов, повїзд особовїй о 8 год. 45 мн. вечером. 6) До Пєшту. Лєвочного, Стрїя, Стєпанєслава, Гусєтїна, Хїрова і Стрїя, повїзд особовїй о 5 год. 50 мн. зв рана.

Важнє для бдїучих до кунєлїв. На част бдї 25 червня до 10 верєсєня повїзд пїд 3) прїходїть до Львова о 12 год. 8 мн. зв нєчї єсть получєнїй зв повїздом, вїходїчїм зв Крїнїчї о год. 8 мн. 16 рано (послє годинника пєштєвского) — а бдїдїчї повїзд зв Львова о год. 5 мн. 50 рано, пїд 6) має получєнє до Крїнїчї. 2238

кождый

!! ошадить 100 процентъ !!

замовляючи ось тї предмети:

Цїловїтї штаны зв сукна (довольно величїны), англ. матерї, передє тїм зв 4—, тепер зв 1.55. Цїловїтї штаны зв сукна (довольно величїны), першїя якостї, передє тїм зв 4.80, тепер 1.95. Цїловїтї штаны зв сукна (довольно величїны), найпершїя якостї, передє тїм зв 6—, теп. 2.80. Убраня для дїтєй бдї 2—10 зв полотна, правїдиво крашєнї зв 1.30, 1.50, 1.80, до 2.20. Штаны цїловїтє до прїя для робїтнїков кождїх бранї бдї 90 кр. до зв 1.80. Суконка для дїтїны, англ. до 6 лїт, гарно прїкрашєна, добра, передє тїм зв 2—, тепер 90 кр. Суконка для дїтїны, англ. до 6 лїт, гарно прїкрашєна, зв найлїп. крєтїну, передє тїм зв 3—, теп. 1.10. Сорочкї жїновї, гафтованї, полотнянї, передє тїм зв 1.50, тепер 80 кр. Сорочкї жїновї, гафтованї, зв мїцного полотна, передє тїм зв 2.20, тепер зв 1.10. Сорочкї жїновї, зв шїфону, дуже гарно гафтованї, передє тїм зв 2.20, тепер зв 1.20. Сорочкї робїтнїчї, наймїцнїшїя якостї у всіх краєсах по 80 кр., 90 кр., зв 1—, зв 1.10. Матерїя на цїлє убранє єсїєнє або лїтє у всіх краєсах для найбїльшого мужїны зв 4—. Єлєгантнї капелюх, найновїшїй фасон зв 1.50. Прї замовлєнїх капелюхїв прїєстїє пода-ти докладно величину голови, прї замовлєнїх штанїв довоту зв кроцї пїсїлї сєнтїмїтрїв, у дїтєй вїлє, а вже замовлєнї предмети розпїлїтєся до-кладно за посїлєлатєю. — Що не подобєсь, бдї-мїянєсь сїчєшє або звєрнєсь за то грїшї. Справдє се оплатїтєсь кождому замовитє лїшо на пробу, щоби прїєвїдїтисє якє о незвїзачїно дешєвїй цїнї, такї і о добротї товарів. Прїєстїє уклїбно, ува-жати точно на адресу:

Klein's 2937 8—25

Internationale Export s Waarenhaus

Wien I., Kohlmesseergasse Nr. 7.

Оповїщення.

Богато збїрану і вправно переписану Партитуру лїтургїї можна набути зв Пєрєстї почта Тарпанов у Т. Олєярнїка.

Даромъ
розсылаю до всѣхъ, що мають
недугу жолудкову
або страждають на на обдѣваннє здуте, колѣку, бракъ апетиту, склонность до блюваня, корѣхъ жолудковъ, безсонность, бѣль голы, за послѣдствіями лиш 1 зр. на фляшку кристалову и кошты инсерційнй знаменитѣ и певне средство домове, котре не есть и тайнымъ, и универсальнымъ средствомъ анѣ медечиноу лиш я самъ недужаючи 15 лѣтъ на жолудокъ уживъ сего домоового средства та ставъ наздѣ здоровымъ и сильнымъ. Листы треба надсылати до «**Form rothen Kreuz**» in Wien, II. Ferdinandsstrasse 27, 3-3 I. Stock Thir 18. 2957

2958 **Заплачу**
когодому
600 зр.
хто по ужитю воды до зубѣвъ антикара Гримбурга коли почуе болѣ зубѣвъ або буде ему воняти зъ губы. Успѣхъ есть певный по надѣ всяке сподѣванье, бо даже не помагае нѣяке средство, тамъ усмиряе та вода до зубѣвъ иустъ найстрашнѣйшій болѣ и усуває доволѣтно воню зъ губы. За-дѣ своихъ тоничныхъ свойствъ есть та вода до зубѣвъ однимъ зъ найпервѣйшихъ средствъ охороняющихъ противъ всякого рода зараженъ. — Цѣна за подвѣну фляшку 60 кр. Фляшки на пробу по 60 кр. розсылаются за послѣ-платоу черезъ однокое мѣсеце розсылки: **Wilhelm Hecht**, Wien 2. Bez. Ferdinandsstrasse 27.

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пбдъ знаменемъ
«СИРИУСЪ»
у Львовѣ, Хорупина ч. 22
порукае добру и выдѣтну каву спроважену безпосередно бдѣ проду-центѣвъ зъ Америки полудневои.
Коштуе у Львовѣ;
1 кильо 1.70 и 1.90 зр.
на провинціи:
4 3/4 кильо 8.70 и 9.60 зр франко
Обдирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Но маю зовсѣмъ тыхъ родовъ кавы, котры огодѣ-шуютъ иншій пбдѣ назвою кого знамени. Спродажную каву просто бдѣ продуцентѣвъ, що могу доказати, и продаю ея найменше о 20% дешевше якъ хо небудѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-на достати каву вже лишъ зъ чет-вертой руки, а то для того, що продуцентъ спровадъ гуртовникова на мѣсеці, той знову гуртовникова въ Европѣ, бдѣ тыхъ купце ком-исіонеръ, а бдѣ него ажъ купецъ и то звичайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожню-чого. Вирочѣмъ може каждый самъ переконатися, чи достане де инде по той цѣнѣ таку каву якъ моя що до якості и смаку. 2:27 236-С

!Передъ выборами!
Хто пришле 40 кр., тому бу-демъ высылати
Батьківщину
ажъ до закінченя соймовыхъ выборовъ
Администрація «Батьківщини».

Основанный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
порукае:
Старѣ вина угорскій лѣвичный и натуральнѣ вина столовѣ бдѣ 42 кр. бут.
Знаменитѣ Старки, Житковскіе, Румъ и Аракъ де Гоа.
Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальнѣ вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домоовѣ.
МАЛІАГЪ бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр. 281 23-7
МАЛІАГЪ БѢЛА бут. по 2.00 зр.
Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Линь короткѣй часу Льво-вѣ на пляцъ Сонѣчнои.
ЕДВАРДА МОНТЕНЕГРА
Велика Менажерія
зъ Испаніи.
Щоденно два великѣ представлєня зъ дресуры а вразѣ и кормленє всѣхъ дикихъ звѣрѣтъ, с. в. о год. 4-той зъ полудня и 7-ой, вечеромъ. Представлєня зъ дресуры будутъ обдѣватися пбдѣ наглядомъ шести найславнѣйшихъ въ сѣю пору смиреннѣльнѣ звѣрѣтъ.
Менажерія отверта бдѣ год. 10 рано.
Цѣны МѢСЦѢ: I мѣсеце 60 кр. — II мѣсеце 40 кр. — III мѣ-сеце 20 кр. — Дѣти и воики до пбдофинира платятъ половину цѣны. — Ученики пбдѣ проводомъ П.Т. пп. професоровъ платятъ на I м. 10 кр.
Зъ поважаньемъ
Едвардъ Монтенегро.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галицкогo
Акціонного Банку Гипотечного
2322 151-7
купе и продае
всѣ эффекты и монеты
пбдѣ найприступнѣйшими условіями.
3% Листы Гипотечнѣ и 5% Листы Гип. преміованѣ,
котрыхъ пбдоля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣшуваня капиталѣвъ фон-довыхъ, пуццлярныхъ, кавцѣй суцружеючихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіа
можно одержати въ сѣй Конторѣ.
(до выльсованя зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ припоручєня зъ провинціи залагоджуются безъ проволочи по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизии.

Мужчинѣ
Ваша лекція выставля въ Бу-ресѣ финанца 1880 р. дипломомъ
Каменниця у Львовѣ въ ринку на прогнѣ до въ закау за замо. «Ау!» р. restant, Львовѣ.

Догѣдну позичку грошеву
можно одержати саомѣстѣи особы, котры вынаймуютъ поридне мешканье рѣчно, мають правильну пенсію або доходъ, а то: промышленнѣ, купцѣ, урядники, офицеры, приватеры, властители добръ и т. п. послѣ односинѣ
бдѣ 100 до 2000 зр. на особистый кредитъ за невысокою мѣсячною або трѣхмѣсячною сплатоу на 6% процентъ. На за-литбулованье въ книгѣхъ грунтовыхъ за 4 1/2% и 5% на амортизацію або безъ неи. Бизнузъ выдомѣстѣ покать
G. A. STEINER, Budapest 2944 1-3
Gróf Károlyi-utca 12.
При листовныхъ запятаняхъ треба долучити три марки листовѣ.

Сензациа!
Безъ ножа! Безъ болѣвъ!
безъ пластмбѣ, безъ тинктуры, не треба ризати. выпалю-вати, выгизувати, усуває заданенѣ, упѣри
НАГНѢТКИ
тверду шкуру, бородавки, безъ небезпечности патентованымъ. не-виннымъ знарядомъ, певно лишъ въ одній минутѣ каждый, чи то мужчина, женщина або дитина Сей способъ есть найлѣпшій и наименше небезпечный, який лишъ бувъ дотеперь, а хто уживъ того знаряду, мовъ на ново народився. Цѣна за штуку 60 кр. — и розсылаея всюду за послѣдлатоу. Одинокѣй центральный складъ
Haupt und Central-Niederlage
Wien, II, Ferdinandstrasse Nr. 27. I. Stock 18.

!!!Рѣшуче напѣмненье!!!
всѣхъ тыхъ, що не мають полїесы,
чи то чтобы затанути позичку, чи то чтобы записати для своєи родины (бо полїеса то само, що готовый грѣшъ), именно придатна для задовоженыхъ властителей домоовъ и реальностей бо при случайной, наглои смерти черезъ выплату забезпеченого капита-лу оставшій одержать свою реальность безъ довѣдъ; для ново-женитьва важна, чтобы безусловно забезпечити жену и дѣтей, вклю-чи можна еи ужити за кавцію або депозитъ. 2970 2-45
Полїеса на обезпеченье жита есть у всѣхъ случаяхъ найпов-нѣйшимъ, наюощаднѣйшимъ и налѣпшимъ капиталомъ, тому лѣпша понадѣ всѣ щадницѣ. Якъ и куда такую полїесу можна одержати найлѣпше и найдобуднѣше, въ томъ подае найлѣпшу раду устно або писемно пбдѣ дискрецією: **Assicuranz-Oberinspector KLEIN, Wien, I., Kohlmesseergasse 7, IV Stock**, дома бдѣ 2 до 5 години. Принимаея обезпечєня ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

Скорѣ и певна помѣчь
на недуги жолудковѣ и ихъ наслѣдки!!
Найлѣпшимъ и наусуспѣйшимъ средствомъ до удержаня здоро-вля, очищеня сѣдовъ и крови и до доброго травленя есть всюдѣ знаныи и улюбленый
„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“
Онь робитьсь зъ найлѣпшихъ и наусуспѣйшихъ зѣлъ альпей-скихъ, зовсѣмъ певный на выкѣй трудности при травленіи, жолудковѣй корѣхъ, бракъ апетиту обдѣваннє, налѣгъ крося, есмороиды и т. п. За-дѣ знаменитыхъ наслѣдѣвъ ставея народнымъ лѣкомъ.
Велика фляшка коштуе 1 зр., мала 50 кр.
Тысячъ листѣвъ признаня можѣ переглянути!
ПЕРЕСТОРОГА!! Щобъ не дати обманитися, треба знати, що кожда фляшка Бальсаму Житя д-ра Роза выгодована цѣся орг. рецѣпты, завитѣ въ синій картонъ зъ напѣсое повязкою: „Д-ра Rosa Бальсамъ жита зъ артики пбдѣ Чорнымъ Орломъ Б. Фраінеръ, Прага 205-3“ по шмѣцки, чѣски, мадирекки и француски а на верхѣ правѣй марки охоронный
ПРАВДИВОГО
Бальсаму жита д-ра Rosa
достати можна лишъ въ головномъ складѣ фабриканта
Б. ФРАІНЕРЪ
въ апт. пбдѣ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205-3.
Всѣ аптеки Львова и краю и всѣ бѣльшѣ аптеки въ Га-лицинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ жита. Тамъ можна такожъ одержати
Праску масть универсальну домоову
средство лѣчитье прикание на всѣкѣ запалєня, ранѣ и болячки тысячами листѣвъ можѣ выгизувати
Би уживаея зъ успѣхомъ на запалєня, задержанье молока и на твердость груди при бдѣдушено, на болячки, карбункулы, ранѣ на ног-тахъ, дикѣ мясо на пальцахъ, ствердєньє, опухлину желѣзъ и т. п. — Всякѣ запалєня, твердость и опухлины лѣчатъ скорѣ; коли болячка зачне материзувати, заразъ набере и выгизувати. Пушка 25 и 35 кр.
ПЕРЕСТОРОГА! Праску Масть универсальну часто подбѣрываютъ, але лишъ у мене выробляея она оригинально. Она лишѣ тогдѣ правдива якъ жовтѣй металевѣй пушки обвитѣй червоннымъ припискамъ уживаня (въ 9 язы-кахъ) и въ синій картонѣ зъ маркою охоронною.
БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ
Найлѣпше и многими достѣдами выпробоване средство, лѣчить пѣл-комъ тупый слухъ. — Фляконъ 1 зр. 2647 25-30

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
порукае
найбѣльнѣйшій кадила, бдѣзначенѣ численными медаля-ми заслуги:
зр. кр.
КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найбѣль-нѣйше въ пачкахъ по 50 кр. и 1-
КАДИЛО КОРОЛЕВСКѣ склада-еся зъ цѣвѣтъ, живицѣ и баль-самовѣ, выдаючихъ дужѣ при-емный запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пудело по 25 кр. и — 50
КАДИЛО СУЛТАНСКѣ пѣльнѣе поливаея на розмарену бляху, выдае дужѣ приятный и дужѣ пошукуванный запахъ фляконъ — 25
КАДИЛО ВАРШАВСКѣ пѣльнѣе, приятный и дѣлкатный запахъ того кадила дужѣ падаеи до сальновѣи и бударѣвъ, фл. 1/2 л. — 50
КАДИЛО СОСНОВѣ, хто хоче мати здоровый воздухъ въ комна-тахъ, пачка по 5 и 10 кр. Пу-делко по 25 кр. — 50
КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ есть невзрѣванымъ средствомъ въ тыхъ всѣхъ разѣхъ, де хо-дитъ о обдѣвѣньє воздуха въ комна-тахъ и о перешоку щобы не равнивались пошестѣ; фля-конъ 25 кр. и — 50
КАДИЛО въ ПАПЕРЦЯХЪ; че-резъ огрѣвъ одержуея дужѣ приемный запахъ, пачка що мѣститъ тузину, 12 кр. и — 24
КАДИЛО ИНДИСКѣ ТАСМО-ВАТЕ выдѣлюе дужѣ приемный догтрєвалый и пошукуванный запахъ, коробка — 50
КАДИЛО САЛЬОНОВѣ уживае-ся за помѣщєю присваивѣ, дае дужѣ приятный и здоровый за-пахъ, обдѣвѣея и очищае воз-духъ, фляконъ по 30 кр. и — 60
ЧЕРВОНІ ТРОТИЧКИ выдѣлю-ють при палєню приятный за-пахъ, пачка по 5 и 10 кр. Пу-делко по 25 кр. — 50
ЧОРНІ ТРОТИЧКИ рѣвно-жѣ выдѣлюють при палєню прип-тнѣй запахъ по 2 и 4 кр., пу-делко по 15 кр. и — 25
ДЕЗИНФЕКЦІОННІ ТРОТИЧКИ очищаютъ знаменито и ради-кально воздухъ якъ въ комна-тахъ такъ и коритаряхъ, ко-робка — 10
Дѣстати можна у Львовѣ въ власныхъ складѣхъ, ул. Коперника ч. 3, и ул. Галицка рѣвъ Валюков. Въ Краковѣ: Сукошницѣ ч. 20. — 2529
Въ Черновцахъ ринѣтъ ч. 2.

ИВОНИЧЪ
ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ
(въ Галичинѣ),
стація зѣлѣзницѣ Ивоничъ.
Щавы алькал. солонѣ, йодъ и бромъ
успѣшнѣ въ недугахъ **скрофулическихъ** и въ ихъ упертыхъ наслѣдкахъ, въ хѣрѣхъ шкурныхъ сифилис-тичныхъ, ревматизмѣ и въ рѣзныхъ недугахъ **жѣлоческихъ**.
Купелѣ минеральнѣ, боровиновѣ, иглиевѣ, тушовѣ и рѣчнѣй — Молоко, жєнѣца, кефиръ, ингалаторія.
Знаменита стація климатично-лѣчница.
Пора купелева пбдѣлена на 3 сезоны бдѣ 20 мая до кѣнца вересня. 2923 8-0
Мешканя въ 1-шѣмъ и послѣднѣмъ сезонѣ о 3/4 часть дешевшѣй.
Лѣкаръ купелевѣй д-ръ Кл. Дембицкѣй, був. асистентъ клиники университету агайлонского.
Проспєкты розсылае оплатно Липрєнціа.

Найдешевшимъ и налѣпшимъ жереломъ закупка есть
ДОМЪ ТОРГОВЕЛЬНЫЙ
ПИЛИПА ТИХА въ БЕРНѢ (Filip Ticho Brünn)
Krautmarkt Nr. 21 i Rathausgasse Nr. 17.
Матеріи на жѣночѣй сукнѣ
найлѣпшій и нагарѣвнѣйшій на се-зонъ веснанныи и лѣтнѣй, широкѣ 100 см.
1 сукня = 10 метр. зр. 4.50.
Румбурскѣй Оксфордъ
(правдивѣ крапєный) велѣмъ гарно выконанныи.
1 шт. 30 вѣд. лѣкѣтъ зр. 4.50.
Найлѣпшѣи якості а зр. 6.50.
Француска сатина
на жѣночѣй сукнѣ, дѣсьє прати, (прав-дивѣ крапєна пбдѣ порукѣю) въ найлѣпшѣхъ изѣрѣхъ.
Перша сорта, сукня зъ 10 м. зр. 4.50.
Друга сорта сукня зъ 10 м. зр. 3.50.
Румбурскѣ
Полотно варєтатѣ
3/4 ширѣе, придаея особливо на мужєскѣ бѣльє.
1 шт. 30 вѣд. лѣкѣтъ зр. 6.50.
Домѣе полотно
найлѣпша якостѣ, цѣде 30 вѣд. лѣкѣтъ.
1 шт. 4 1/4 зр. 4.50.
1 шт. 3/4 зр. 5.50.
Шифонъ
дужѣ доброй якості, придаея знаме-нитѣ на бѣльє мужєскѣ, жѣночѣ и дѣ-тинчѣ, 90 см. ширѣе.
1 шт. (30 вѣд. лѣкѣтъ) въ сортахъ а зр. 4.50, 5.50, 6.50, 7.50.
Жѣночѣй сорочки
зъ доброго шифону або мѣщѣного по-лотна зъ широкими корѣнками.
Цѣлонъ великѣости.
6 штукъ зр. 3.75.
Джутова заслона
турецкѣй вѣзѣры, цѣлонъ довготѣ.
Перша якостѣ зр. 3.50.
Друга якостѣ зр. 2.50.
Чистѣ байга вовняна
у всѣхъ гладкихъ краскахъ або та-кожь въ пасмужкахъ, 100 см. шир.
Сукня зъ 10 метрѣвъ зр. 7.50.
Новѣй матеріи до праня
на убраня мужєскѣ (за пор. придѣлѣ до праня) гладко пасманнѣтѣй, сорокати 1 цѣде убранѣ мужєскѣ зъ камтарну 6 1/2 метр. зр. 3.—
1 цѣде убранѣ мужєскѣ зъ полотно „ „ „ зр. 4.—
1 цѣде убранѣ мужєскѣ зъ найлѣпшого полотно зр. 5.— 13-15
Взѣрѣтѣ даромъ и оплатно. Розсылаея за послѣдлатоу.

КОВДРЫ шитѣ зъ вовняного и шовкового атласу.
МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ пляцъ Капитульный число 2.
При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватися на нашу часописъ.
Выдавецъ и одѣвѣчальнѣй редакторъ: **Иванъ Бєлєй.**
Палѣръ зъ фабр. Черлянискои.
Зъ друкарнѣй тов. им. Шевченка, пбдѣ зар. К. Бєднарєкого.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вѣторокъ, и въ вѣторокъ и пятницу на перемену разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 3; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитость за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокъ въ Австрію:

на цѣлый рокъ 18 зр.	на цѣлый рокъ 24 зр.
на пѣть рокъ 9 зр.	на пѣть рокъ 12 зр.
на четверть рокъ 4 зр. 50 кр.	на четверть рокъ 6 зр.
на мѣсяць 1 зр. 50 кр.	

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ 16 зр.	на пѣть рокъ 8 зр.
на четверть рокъ 4 зр.	на мѣсяць 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитываются лишь на попередне застереженіе. — Рекламации неопечатаны вольны отъ порты.

Подписное число копій 8 зр. а. в. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ одного стрѣлки печатной, въ рубр. „Надбавленіе“ по 20 кр. а. в. Подати числятся по 10 кр. бѣдъ стишка.

Пригадуємо всімъ П. Т. предплатникамъ, котрі залягають зъ предплатою, а котрихъ мы повѣдомили листовно о ихъ залежностяхъ, що найдалше зъ днемъ 1 червня здержуємо имъ дальшу высылку нашої часописи. Администратія „Дѣла“.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

О складѣ остатного сойму наше Nowa Reforma: „Пѣдъ взглядомъ званя складъ сойму бувъ такий: Лѣкаръ бувъ въ нѣмъ оденъ, техникъ двохъ, властителейъ меншихъ реальностей трохъ (два мѣскі, оденъ сельскій), нотарѣвъ двохъ, профессорѣвъ середнихъ шкѣлъ двохъ, публицистѣвъ двохъ, литераторѣвъ двохъ, банковыхъ урядниковъ и директорѣвъ пѣтыохъ, урядниковъ судовыхъ шѣтыохъ, профессорѣвъ университетскихъ десятиохъ, урядниковъ административныхъ однацятиохъ, адвокатѣвъ однацятиохъ, духовныхъ чотирнадцатиохъ, властителейъ добрыхъ 80 (а властью ще болше, бо н. пр. губернатора лендербанку и б. директора банку краєвого, намѣстника и министра Залецкого, хотя всѣ они суть вразъ и властителями добрыхъ, мы числили тамтъхъ до банкирѣвъ, свѣхъ до урядниковъ). Есть то одношеніе, которе зъ певностію не повторится нѣ въ одномъ нѣмѣмъ тѣлѣ репрезентативномъ и парламентарномъ. Побѣда тон переваги болшой посѣлости якъ же н. пр. разачо дѣбнае свѣтъ, що въ соймѣ нема ані одного промышленовца, що лѣкаръ есть лишь оденъ, техникѣвъ лише двохъ, профессорѣвъ гимназіальныхъ только двохъ (оба Русины)! А прецѣ-жъ соймъ має до залагодженя многіхъ справъ промышленов и промышленомъ опѣкуеся, має членовъ вѣстивъ санитаріи, має справы техничній (будова дорогъ, меліорація, регуляція и т. п.), має справы техничній, займаеся и повиненъ займатися справами середнихъ шкѣлъ и т. д. А вже-жъ въ болшой власности не концентруеся виключно интересъ цѣлого краю, и неможливістью есть жадати бѣдъ той болшой власности, чтобы она могла удовлетворити не только политическимъ але и всѣмъ инымъ задачамъ сойму. Лѣкаръ, техникъ, промышленовецъ, профессоръ — то найважнѣйшіе въ краю факторы поступу, просвѣты, здоровья, добробыту — а тѣхъ въ соймѣ абы цѣлкомъ не было або въ такъ маломъ числѣ, що и згадувати о томъ не варто. Отжежъ въ томъ такъ дуже одностороннимъ складѣ сойму, въ томъ зложеніи всего на плечѣ однихъ людей лежить одна зъ важнѣйшихъ причинъ недобродности сойму. И дѣлятого выборцѣ успѣшно повинны старатися, чтобы той складѣ сойму дѣзнавъ теперь поважнаго зміны.“

О томъ, якихъ людей, выбирать на посѣловъ, такъ пише дальше Nowa Reforma: „Въ часѣхъ выборовъ можна часто почути гадку, що сего або того треба конче выбрати, бо має впливы, отже може багато зробити для своего округа. Значна часть, може навѣтъ болышость выборцѣвъ зовсѣмъ не згодуюся зъ политическою краскою кандидата, знае о томъ, что бѣдъ буде въ соймѣ цѣлкомъ бездѣльный и неужиточный для краю, а только махнально при голосованіи подносити бѣдъ руку за тѣмъ, за чимъ голосуе одна або друга ексцелленція, — але помоямо того выбериуть его посломъ, бо своими особистыми впливами чи то въ видѣлѣ краєвомъ чи подѣлѣ гадками (въ намѣстничествѣ) зробивъ вже не одно для своего округа. Такой люде не суть послами, лише адвокатами своихъ выборцѣвъ. Край не має зъ нихъ нѣякого хѣсна. Аткае округъ выборчій выбирае посла не для себе, але для краю. Мы разумѣемо, что посолъ має обовязокъ о спеціальныхъ справахъ своего округа и своихъ выборцѣвъ памяати и старатися оправдѣвати мѣхъ ихъ жаданьямъ удовлетворити, управленіи ихъ потреби зааспекити. Але то не першій, то не головный, а вже-жъ зовсѣмъ не єдиный обовязокъ посла, якъ многіхъ хѣбно разумѣють. Округъ, что выбирае посла лише дѣлятого, бо має впливы и може не одно выходити для округа, але не пытае, якимъ буде той посолъ для краю, чи бѣдъ способностями, знаньемъ, свѣдомостію краєвыхъ одношенъ, ревною працею, вымовкою може бути въ соймѣ позиточною силою и краєви (мы додамъ и [русскому] народови — ред. Дѣла) бѣдати правдивы услуги — такий округъ робить тяжку кравду краєви. А можуть зрештою выборцѣ бути спокійны: посолъ неависимый, хотя не разъ правительству и впливовымъ людемъ муситъ правду въ очи сказати, про те потрафитъ не одну справу успѣшно подѣдати, не одно для своихъ выборцѣвъ вырѣшити. Але нехай спеціальныя справы округа або выборцѣвъ его не будутъ головною точкою выходою при выборѣ кандидата, бо тогда янтересъ краю (и народу — ред. Дѣла) исчезне.“

Зъ Гусятина пишутъ намъ: Въ цѣмъ завязана передвыборчій комитетъ збранихъ Русины зъ гусятинского повѣту дая 27 н. ст. мая 1889 р. въ Хоростковѣ. Збѣръ бувъ дуже численный и оживленный. Поршѣно передъ вѣмъ звернути увагу на выборы и вѣмъ силами старатися, щбы были переведены легально и справедливо. Въ той цѣли выбрано комитетъ зъ 12 священниковъ и 50 сельчанъ, котрый выбераетъ своимъ председателемъ о. Гроторія Олесницкого, крѣштанована и декана зъ Говилова. По переведеніи правыборѣвъ має комитетъ скликати зборы выборцѣвъ, на котрыхъ поршѣтиса остатчно означеніе кандидата.

Кандидаты выринули у насъ три, всѣ три мѣсцевы. Всѣ кандидаты суть щирі, симпатичны и не-скрѣбъ рускы люде, а що-найважнѣйше зобовязались зъ горы того зъ-помѣжъ себе, на которого упаде остаточный выборъ, подѣдати солидарно и вѣмъ силами. (Тако было и при попереднихъ выборахъ въ Гусятинцѣхъ). Супротивъ того, коли не и выбранный комитетъ розвиве горячу акцію, — справа выборовъ въ Гусятинцѣхъ не буде представлятися зовсѣмъ зле, и належитъ надѣятися, що и сѣмъ разомъ збереже нашъ повѣтъ свою славу зъ попереднихъ выборовъ.

Свѣд.

Зъ Жовки пишутъ намъ:

Борба выбора зъ намѣмъ повѣтъ розпочалася на добре. По селахъ увиваются панки, подпанки, жиды и всѣхъ дрянъ, агитуючи за польскымъ кандидатомъ п. Павоцкимъ, судію повѣтовымъ. Яко головный агитаторъ польского кандидата выступаетъ противникъ Русинѣвъ п. Сколимовскій, знанный изъ своихъ промовъ на зѣздѣхъ делегатѣвъ мѣствъ. (Пѣдѣнѣше п. Сколимовскій посѣмъ умывувати въ „Дѣлѣ“ спростованіе того, что на зѣздѣ въ комисіи говоривъ.) На доказъ великой „пріяязни“ для Русинѣвъ розбѣлае той п. Сколимовскій вѣзванье до Поляковъ въ повѣтъ и до впливовыхъ сельчанъ, запрашуючи ихъ до Жовки на сѣреду д. 29 н. ст. мая въ цѣмъ завязана комитетъ для переведенія польского кандидата. Однако на запрошеніе п. Сколимовского нѣхто не явился, бо и Поляки цѣнались, хто то той п. Сколимовскій?! Розумѣеся, зъ интеллигенціи руской не бувъ нѣхто запрошенный, бо тая вже давно завязала рускій комитетъ повѣтовый, котрый пильно глядитъ за всѣмъ, что дѣеся въ повѣтъ, стараючися спарализувати агитацію вороговъ народныхъ справъ. На жалѣ, треба подѣнести, что и тутешній ц. к. староста розвивае агитацію за п. Павоцкимъ, выхвалуючи его передъ вѣтниками, котрыхъ всѣхъ до себе зываетъ, а зъ того видко въ практицѣ, что або вѣсть. мовѣ бы то старостѣ дѣстали бѣдъ намѣстника приказъ здержатися бѣдъ всѣхъхъ агитаций, есть неправдичною, або що ц. к. старостѣ на свою руку, на перебрѣхъ приказовъ п. намѣстника, покутнымъ способомъ мѣшанью до акція выборчій, беручи сторону кандидата польского.

На тую обставину звертаемо головню увагу нашего священства и патриотѣвъ въ повѣтъ, чтобы при переведеніи правыборѣвъ малася на бачности, бо здаеся, что и тутъ будутъ ужиты всѣхъхъ средства, чтобы выбрати на выборцѣвъ самыхъ Хрунѣвъ, при чѣмъ не сбѣдѣе безъ терроризму и иныхъ практикованныхъ на Руси способѣвъ. На щастіе, пануе у насъ межъ Русинами згода и єднѣсть, нема и слѣду тѣхъ борѣ партійныхъ, якъ выступаютъ въ другихъ повѣтахъ, — то-жъ въ Бѣзѣ

надѣя, что нашъ повѣтъ перемаже всѣ трудности и выбере своего чоловѣка на заступника сельчанскихъ интересовъ. Лише вытрезвости и троха працѣ при правыборѣхъ, а побѣда наша!

Повѣтовый комитетъ Стрыйскій оповѣщае:

Выборчій комитетъ Стрыйскій проситъ Вповажанныхъ Родимѣвъ именно же сельчанъ судебного Скольского округа явиться на збѣранье въ Скольмѣхъ въ понедѣлокъ Зеленыхъ святѣ о 3 годинѣ зъ полудня для выслушанія справозданія зъ посольскою чинности п. д-ра Николая Антоневича. Таке саме збѣранье бѣдѣеся заравъ слѣдующего дня то есть во второкъ Зеленыхъ въ Стрию о годинѣ 11 передъ полуднемъ въ сали подѣ Чорнымъ Орломъ, на которе сельчанъ и интеллигенцію Стрыйского судебного округа сѣмъ усердно запрашаемо.

Одѣ выборчій Стрыйского комитету.

Богородчанскій комитетъ повѣтовый надѣлае намъ свою обдѣву до священства богородчанско-солотвиньского округа выборчій. Зъ обдѣвы тон мы недавно помѣстали (за-дѣла недостатку мѣсца) только головный уступы, — нинѣ-жѣ, сповняючи волю комитету, подаемо ей въ повной основѣ:

„Браті! Выборы розписаны. Кожда вародность, кождый ставъ, покликаны волею монарха до заступничества и обороны своихъ правъ и своихъ окремыхъ интересовъ. Всѣ они становитъ неабѣдъ до конституційной борбы: а де буде болше ревности, тамъ буде и сила болше, тамъ буде и побѣда.“

Въ виду тон борбы о якъ найкористѣйше заступничство въ соймѣ, надѣятися и Вамъ душпастирѣмъ заняти становище, бѣдѣеся интересамъ Вашимъ яко священства руского а заравомъ и обывательствъ Русин. Не брата участы въ той для кождо версты есубольности, отже и для священства такъ важной борбѣ, було-бы грѣхомъ не только противъ бѣтныи нашоу, котрой обывателями есте, але навѣтъ противъ самого священства яко стану, котрый заступати и боронити маєте право и обовязокъ.

Одѣ коли въ Австрію знесено конкордатъ зъ Римомъ, становище клиру взалѣлъ а руского священства зъ-окрема ставеся чимъ разъ менше впливовымъ, чимъ разъ менше поважаннымъ, а навѣтъ незавиднымъ, де тымчасомъ безконфесійный либерализмъ здобувае собѣ законъ за закономъ и розвѣлможнюеся такъ, что подѣпоуе не только повагу священства але навѣтъ религіозности люду. Не досѣтъ того, что вамъ выдѣрто зъ-подѣ управы вашоу школы, позакладуваны вами; не досѣтъ того, что поухвалювано т. зв. конфесійны законы, — мы бачили вже и насильне вымѣшуванье некомпетентныхъ властей до справъ обрядовыхъ рус-

„Географичній и статистичній вѣсти про королѣвство галицко-володимирске“ зъ року 1783.

Случайно попалася мѣнѣ въ руки книжочка (16-о) подѣ заголовкомъ „Lesebuch fuer alle Staende“, выдана Ивановъ Фридрихомъ Целлеромъ (Zoellner), другимъ проповѣдникомъ при Богородичній церкви въ Берлинѣ, часть IV., печатана въ Берлинѣ у Фридриха Маврера въ 1783 р. Книжочка сама мѣстѣтъ въ собѣ miscellanea, якъ звичайно тогочасна читанка для „сѣмъхъ читающихъ верствъ“, и она не посѣдае великой цѣны нѣ литературной, нѣ науковой. Але на сторонѣ 135 до 204 нашлае тамъ розѣдка, дотыкаюча Галичины надписана: „Geographische und statistische Nachrichten vom Königreiche Galizien und Lodomerien“. Всѣмъ тѣмъ, якъ збѣнае Целлеръ, походить бѣдъ его щироу друга, кор.-пруского комисаріуса, п. Ганзена, котрый, живучи довѣтъ дѣтъ въ тѣхъ околицѣхъ, має нагоду зашѣдѣти даны свои зъ наилучшихъ жерелъ. Рукописъ зложивъ Ганзенъ въ червні 1782 р., якъ-разъ 107 лѣтъ тому назадъ, а покликанный правительствомъ своимъ до Лавердулю въ Англіи въ справѣхъ управленія пруского товариства плавбы морскоу, передавъ тую рукописъ Целлерови. Целлеръ хвалитъ вѣсти про наше королѣвство яко такий, що обоможе и точностію переходить все, що д. 1783 р. писано про Галичину и Володимирію. Зъ деякихъ замѣтокъ у доу книжочки выходить, что про край нашъ перелъ Ганзеномъ писавъ уже Бишнѣвъ, котрый Целлерови доставлявъ навѣтъ маленьку топографично-политичну самку Галичины; что про салныи галичскій мажъ Целлеръ подѣае передъ тѣмъ розѣдку въ берлинскомъ „Magazin der Wissenschaften und Künste“ въ третій частѣ; что гаданный Бишнѣвъ выдѣае бѣдѣ спису людности въ 1780 р. статистичну табѣлю Галичины и Володимирію, а въ 1782 р. пише „Lestische Nachrichten“ въ деякихъ справѣхъ галичскихъ, и т. д.

Новымъ набуткомъ территоріальнымъ по

першѣхъ подѣлѣ Польщѣ интересувалася, видко, не лишь австрійскій але и прускій Нѣмцѣ. Имъ адалася, что се есть цѣлѣвый набутокъ для нѣмецкого „Vaterland-y“, земля, въ котору належать инести культуру нѣмецку и котору належитъ выхѣсновати въ корѣстъ элементу нѣмецкого. Якъ нинѣ до Камеруну, побережя зазавбарского або на островъ самбоанскій тиснуеся ученй подорожники нѣмцѣ, чтобы народови своему подѣготовити нову область до матеріальной експлуатація тѣхъ земель, такъ подѣ той часъ галичскій „Baerenland“ бувъ въ очѣхъ народу нѣмецкого „обѣтованоу землею“, зъ котору Нѣмцѣ надѣаеся для себе великихъ корѣстей матеріальныхъ.

Недавно въ фейлетонѣ „Дѣла“ подѣае я деякй уступъ изъ брошюры: „Die Heimath der Slacheisen“. Она була безъ интересу. Нинѣ хочу подѣлѣтиса зъ читателями „Дѣла“ де-чѣмъ зъ розѣдѣвъ Ганзена зъ 1782 р., не вдаючися въ то, чѣ все тамъ подѣае есть исторично вѣрнымъ. Уважаю сѣмъ матеріаломъ до студіи для тѣхъ людей, что намѣряли-бы вѣзтиса за вѣдѣный трудъ, дати вѣрний образъ краю нашего по такъ званій ревизіація въ 1772 р. Почву бѣдъ того, якъ Ганзенъ пише про тогдѣшню шляхту.

Н. В.

I.

Ганзенъ про шляхту.

Въ часѣхъ, коли комисаріусъ Ганзенъ помѣчавъ бѣдѣсныи есубольныи Галичины, край сей обѣймавъ спору частіау колѣшного володимирского княжества, гранацѣ Галичины шли дальше на пѣвнѣчѣ по-за Замость, але за то не належало до Австріи тернопольске Подѣлье и не належало Краєвъ. Такъ було ажъ д. 1809 р., въ котромъ Австрія зъ Русією зрѣбляла деяку територіальну замѣну. Галичина и Володимиріа въ 1782 р. обѣймала слѣдуючій округъ (Kreis): Мысленцкій, Бѣженскій, Сандецкій, Таріовскій, Ратѣвскій, Дуколевскій, Лѣвскій, Перемисскій, Томашевскій, Замостенскій, Бѣзакій, Бродскій, Золотѣвскій, Львовскій, Самбѣбрскій, Маріампольскій, Станиславѣвскій и Замѣнцкій, всего 18, а площа всего краю займала до 1400 □ мѣлѣ. Шляхта галицка мала свою посѣлости земскі, частіау въ Австріи, частіау въ Польщѣ,

перѣзѣдила сюды и туды, и не могла нѣякимъ свѣтомъ помѣратиса зъ новымъ положеніемъ своимъ.

Шляхта въ Польщѣ (въ значѣню державномъ), каже Ганзенъ, есть тѣмъ єдинымъ становомъ, въ котромъ концентруеся слава польска свобода, прочій житель уважаются наче нѣвольниками. Межи шляхтою самого нема другоу рѣзницѣ надъ ту, яку вытворюе майно або урядъ. И въ давнѣйшіе часы оденъ шляхтичъ бувъ равнѣю другому, бо и рѣзницѣ маєтковъ була меншій. Пѣсла польского права наслѣдували сыны батьковске майно въ равнѣхъ частяхъ, а неслѣдныи майораты або ординаты, якъ тутъ сугъ, повстали ажъ въ часахъ пѣдѣнѣйшихъ. Князь и графъ, якихъ тутъ богато, одержали титулы свои бѣдъ заграничныхъ монарховъ и не посѣдѣють въ краю болшого значѣнія бѣдъ заграничного шляхтича. Нинѣ (1782) въ провинціяхъ польскихъ есть майно дуже нерѣвно подѣлене, а на се зложились деякы обставины.

Колѣ прогнано Татарѣвъ зъ Кіева та Украины, тогдѣ на тѣхъ сторонахъ налетѣло богато павѣвъ и чѣ силоу чѣ добромъ подѣбали собѣ тамошнихъ козакѣвъ заповорожскихъ. Всюды на Подѣлѣпріацкѣмъ закрѣпоцено народѣ, бѣдъ робѣвъ панщину, а шляхтичѣ, ве дучи широкую торговлю збѣжкомъ, товаромъ воскомъ, медомъ, салитроу та де чѣмъ инымъ, и высылючи то все до Гданьска, богатѣвъ. Одиъхъ цѣлѣвый транспортъ до Гданьска ставлявъ шляхтича на ноги и дававъ ему змогу, купити собѣ значну посѣлѣсть земску въ републицѣ. По звичаю и зъ политична куповано земскій майна нарочно въ рѣзныхъ сторонахъ краю, чтобы всюды мати впливы свои и всюды бѣдѣла вѣдѣлоу лѣвати почестей становивша. Зъ вѣдѣи и походить, що болышѣ частіау галицкой богатшоу шляхты посѣдае землѣ и въ републицѣ польской, отъ якъ оба наравѣзѣтѣхъхъ антагонисты, князь Чарторыйскій и Радзивицъ, а побѣтъ нихъ родина Потоцкихъ.

Якъ давго землѣ на Украинѣ были выставленъ на набѣгъ Татары, то шляхта тамошна держала на майнахъ своихъ значне число козакѣвъ або збройной милиціи до власной обороны. Якъ же бѣдѣтъ изъ стороны

Татаръ не було небезпечности, то тон милиціи уживала шляхта супротивъ себе самон. Сусѣдѣ прогнаныи сусѣда зъ его батьковщины, грабѣвъ его землю, а самого бравъ въ полонъ. Було и такъ, что силоу розбиваю соймы и соймины. Всюды панувала сила передъ правомъ, зъ чѣго вытворились: нерѣвнѣсть въ посѣданіи майна, великій упадокъ моральности, факційность и олигархія, а за тѣмъ поѣшли конфедераціи и внутрѣшній заворушенія. Все то належитъ мати передъ очима, коли хто хоче зрозумѣти духа шляхты галицкой и володимирской.

Шляхту можна подѣлѣти на три класы: на таку шляхту, что має свои посѣлости и въ републицѣ польской, на шляхту чистого галицку и на шляхту бѣдѣну, безземельну.

Першон класъ шляхты має свой окремый характеръ. Для нен не истнуе подѣлѣ Польщѣ, она выхѣнуеся по давному и въ нѣй живѣе ще духъ анархія и деспотизму. Магнатови польскому, а радше молодому паннѣчеви магнатского роду, вѣнчають заравъ зъ майну въ роду поняте его независимости и силы. Припохлѣбники пѣсуютъ его, а думкою лѣтае бѣдѣ лише за значѣнемъ и почестыи становившамы. Въ хатѣ родичѣвъ, якъ уже має зватиса ученымъ, подѣають ему трохи латины и языка французского. Якъ троха приучився, то высѣлають его въ подорожъ за границу, чтобы тамъ набрати нѣбы-то шаршого знания и честнѣтъ. Але образованіе те кончѣтиса правильно тѣмъ, что паннѣчѣ верне домоу зъ серцемъ охочимъ до розцусты и зъ высушеннымъ мозгомъ. Тѣмъ-ко всего хѣсна, что за границею набравъ деякихъ формъ етикеты и на той основѣ уважае себе слѣбнымъ до наибѣльшихъ и наиблагородѣйшихъ дѣлѣ. Якъ лишь дѣйде до лѣтъ и ставѣ своимъ паномъ, то вся его думка лежать въ томъ, чтобы одограти якусь великую рѣлю, посѣсти титулы и достѣпности, якъ его старшій товаришъ. Цѣла товѣ дворянскѣ подѣдержуе его въ тѣхъ змаганьяхъ. Она кружать коло него, бо потребують помочи противъ другого могучого деспота, котрый готовъ ихъ зничити або пожерти вразъ зъ майномъ. Они и зъ страху подѣхлѣбляютъ своему панови и придумуютъ, якъ-бы для своего протектора выдерти або вымантити якусь становище. Буде ему

кон церкви, якъ н. пр. до формъ святого хреста, до церемоній церковныхъ, а навѣтъ до обрядовъ самой святой літургіи. Паралельно зъ тымъ ведеся акція могучихъ противниківъ рускогo народности, котрі стараются патріотичныхъ духовниківъ рускихъ и ихъ сыновъ до вильвовыхъ становищъ не допускати, або изъ тыхъ становищъ усувати, а засѣданю священствѣ рускихъ въ законодательнѣхъ тѣлахъ въ соймѣ и въ радѣ державной ставляються якъ найбільші перепони. Очевидно, що йде до того, щоби впливъ священства руского на народъ рускій підкопати, повагу его знизити, політично обезсилити и згодомъ-згодомъ віддати церковь руску той горді, підъ якою стогнала она за часѣвъ колишнього Польщі. То намѣрено и до того йде тихою не чуточно але безпечною ходою, бо зъ вашою стороною нема ані правно дозволеного опору ані організації силъ нашихъ духовныхъ и свѣтскихъ. Що такъ оно єсть, всѣмъ гараздъ знаєте. Однакъ мы такъ необачні, що гадаємо черезъ уступчивость облегчати противъ насъ поставлений мѣръ противниківъ Руси и убогати для себе супоній, не тамуші, що наклеюемъ на себе агордливѣ пята работниці и що за той безславный супоній продамо повагу священства и долю дѣтей нашихъ. Не обманюмо себе! Нота „греко-католического обгядку“ буває вже часомъ и нинѣ перепоню до здобути якого-будь вишогого а заслуженого становища. Ще хвилинка а тяжко ему буде выдѣлѣти и удержати навѣтъ на вѣсѣхъ щебляхъ ерархіи автономичной, державной, а навѣтъ церковной. „Praca organizacja“ стараєся выперти Русина зъ урядовѣхъ всѣхъ властей и скинути его назадъ до плуга и цѣпа, щоби доказати неадекватность руского племені до жити и власти, та щоби вже разъ на вѣки положить Русь до нечаяно провалившегося гробу. И зробить справедливо. Кто за волю не дає, той воли не вартъ. Кто о власти не борєть, не достоинъ власти.

Въ виду той сумнои перспективѣ стараємъ нашимъ повинно бути підкопувану повагу священства обезпечувати и при належной власти и впливѣхъ еи боронити, бо духовенство безъ поваги и власти — то нуля велика, то платна машина до писаня метричь. Хіба-жъ намъ вырєчься правъ обывательскихъ въ нашій державѣ? Хіба-жъ намъ продати за мізерну сочевицю довѣріє руского народу, значєньє и повагу? Хіба-жъ покинути той народъ, що кромѣ насъ нѣкого не має? Онъ вѣдь и нинѣ голосить зъ жалями, що мы духовній его пастирь за-для своєї любови выгоды одвертаємось відъ бѣдного хлѣба и лишаємъ его на вымыселъ всѣхъ тыхъ, що зъ него хотять користати.

Нѣ, братя! Пастирь добрый не лишає овецъ на ласку волка. Пастирь добрый наравжєсь навѣтъ и за збуваню ягнця. Мы не повинні народу свого лаяти въ пригодѣ, бо мы и дѣти наши єсьмо членами того народу. Его интересъ єсть вашимъ интересомъ, его злидѣи и доля єсть такожъ и вашими злидѣями и вашою долею. Дятого становище Ваше єсть священствѣ и єсть обывательствѣ краю, котрыхъ дѣти належать до всѣхъ становъ, вымагає того, щоби вы не арѣвѣлися тыхъ правъ и той поваги, що вамъ належить. Оно велѣтъ вамъ повагу духовенства утверждувати и для его принадлежной власти збѣднувати всюду ушанованьє, бо тільки тогды ушанують васъ противники ваші. Знайте бо, що власть — лишь власть шанує, а сила слѣду, панъ пана. Не будете мати силы, поваги то власти, и нѣхъ то васъ не пошанує. Неуживаньє силъ вашихъ

и вашою поваги, то закопаньє въ землю Богомъ даного таланта.

Идуть выборы до сойму. Въ интересѣ руской церкви и руского духовенства такъ само якъ и руского народу єсть, щоби було выбранныхъ якъ наибольшѣхъ прхильниковъ руской церкви, руского священства, а тымъ самымъ и руского народу; бо може нѣколи не мала церковь и ея службѣ, а зъ ними и народъ рускій, такъ много завязаныхъ и хитрыхъ противниковъ, якъ нинѣ. Въ интересѣ руского духовенства лежить не дати себѣ одсунути відъ выборовъ урны и відъ законодательнѣхъ тѣлъ, щоби скрѣпити таборъ добромыслящихъ католиковъ въ нинѣшнихъ для вѣры такъ выдѣрєвѣныхъ часахъ. Того вымагає відъ насъ и держава, бо повага и льготный впливъ духовенства єсть найважѣйшій обезпєкою порядку въ державѣ, єсть найсильнѣйшою підпорою еи въ борбѣ зъ безбожиями и анархичными элементами. Въ интересѣ отже якъ духовенства такъ и власти державной повинно бути, щоби кождый священникъ стараясь о довѣріє своєї паствы и щоби кождый давъ выбратисъ за выборця, хотѣ-бы тому и не дужє спирали верхъ водичи на Русіи круги.

Такожъ єсть повинность патріотическаго духовенства въ интересѣ церкви, державы, священства и руского народу. И коли оно такъ буде поступати, то добуде народомъ рускому а зъ нимъ и дѣтямъ своимъ лучшу долю, а себѣ поважаньє противниковъ и вдѣяность державы.

Зваживши то все, про нмо Васъ, братя, именемъ підкопаню обывательскои поваги руского духовенства, именемъ руского народу и именемъ будущаго дѣтей Вашихъ: Не легковажте правыборѣвъ! Доложѣть стараня, щоби зъ нихъ вышли мужи чистого сердца и сильной воли! Постарайтесь такожъ и о то, щоби кождый изъ Васъ мѣгъ стати до выборовъ урны!

Спасѣте честь духовенства руского, яко обывательствѣ рускихъ Богородчаньско-Солотвиньского wyborczego округа! (Слѣдуютъ підписы комитету.)

Зъ Тернополя пишуць намъ, що тамъ рознущено поголоску, мовѣ-бы то сєліє прихотило до рады повѣстово и жалувалисъ, що священники рускі въ Тернобильщинѣ жадають теперъ за требы церковній по 5 до 10 зр. бѣльше, щоби покрыти выдатки, які мали въ часѣ wyboru посла до рады державной, коли то кандидовавъ о. Свѣчинскій, бо кандидатура єсть мала коштувати звыжъ 15,000 зр. Пѣдбѣсть безмєжна! Видко, що панки замовили вѣбѣлохъ Хруньчѣ, щоби розширили тѣ поголоски и підкопували довѣріє до руского духовенства и руского кандидата.

Зъ Ланьцутского пишуць намъ: Русхъ выборцій въ нашѣмъ повѣтѣ дужє млявий, бо всѣ заняті похоронами гр. Альфреда Потоцкого. Кандидатовъ має нашъ повѣтъ ажъ пять: маршалковъ повѣстовъ, дѣдичъ Келлерманъ, три сєліє и директоръ задатковон касы п. Болеславъ Жардецій. Той останній має мати найбільшій шанєсъ выбору, бо має касу въ рукахъ а зъ того и выливѣ. Вирѣшѣть має се бути Полякъ умѣренный à la Романовичъ, тожъ центральный комитетъ краковскій не хоче его кандидатуры подтвердити. Староста — Русинъ, п. Прокопчиць, — до выборовъ не мѣшаєся.

Зъ Перемышлянского пишуць намъ, що кандидатомъ зъ польской стороны буде въ та-

добре, то и имъ буде несогѣрше. Онъ зновъ стараєся чєсло партизантѣвъ своихъ чимъ-разъ збѣднѣшати, щоби мати бѣльшій впливъ на справы публичны, на всякі зборы и выборы. Онъ всякому прѣрѣзѣ протєкѣю своєю, живѣ дужє выстави и не щадѣтъ нѣчого, знаючи, що значѣньє шляхтича въ Польщи цѣнятся пѣсѣля чєсла бѣнокѣ, які голода вышє на его рахунокъ, пѣсѣля множества похвалъ и пѣсѣля бурдѣ, які хто зробить на соймѣ.

Шляхтичъ, посѣдающій землѣ въ австрійской Галичинѣ и въ републицѣ польской, ведеся по давнему своему звичаю и тымъ его деспотизмъ попадає дужє часто въ коллизію зъ правительствомъ австрійскимъ. Законы австрійскій спинають его на кождѣмъ кроцѣ а и достоянства достаютсѣ ему лишь въ мѣру его способностей духовныхъ. Такий шляхтичъ не любитъ прѣте проживати въ Галичинѣ, а сидѣть радше въ Польщи, бо тамъ чувєсь вѣнъ свободѣйшымъ и може вдоволити розгнузданности своєї. Але лучаються вже деякі, именю зъ молодшого поколѣнья, що звѣривши себѣ польску розпуту и узанаючи користи мудрой управы, землѣ свои въ Польщи віддають въ аренду, а самі проживають въ Галичинѣ, отє якъ молодой князь Чарторыйскій и гр. Осєляньскій.

Другой класъ шляхтичѣ, т. е. такий, що має землю лишь въ Галичинѣ, мало похожій на шляхтича передрозбѣрового. Значна частна ихъ чувєсь пасивнѣйшою відъ новымъ правительствомъ, якъ при давнѣйшій позбѣрой свободѣ. Онъ єсть певный въ посѣданю майна своего, не єсть уже невѣдливомъ магната, котрого давнѣйше боявся и котрого ласку мусѣвъ дорого окупувати, щоби всего майна не втратити. Дѣти ихъ учаться вже языка вѣмецкого, щоби стати урядниками. Деякі служать вже чи въ цивильныхъ урядахъ чи у войску. Богато записуєсь въ заведену недавно цѣсаремъ польску гвардію шляхотку, идуть до Вѣдны и пышаються голубымъ краснымъ мундуромъ, хочъ було-бы порадѣйше молодѣжъ шляхотку здержувати відъ службы войсковой, якъ ихъ до того заохочувати. Цѣле образованьє шляхтича того рѣда набирає иншого характера. Давнѣйша его оглада французска, контрастующа зъ грубымъ варваризмомъ, робила его лише смѣшнымъ и пожуваню достойнымъ. Теперъ вѣнъ образуєсь на ладъ культур-

ныхъ народѣвъ, именю на ладъ народу вѣмецкого, позбуваєсь правѣтливости, посуюною неразъ до сервилізму, а забуває на свой варваризмъ перемѣшанный зъ глупотою и розпутію. Повєдєньє его ставєсь бѣльше невѣжливимъ и прѣличнѣйшимъ. Именю женщины ведуться хорошо...

Шляхта третей класъ, бѣдна и безземельна, була въ Польщи окремымъ родомъ людей, якіхъ годѣ було денеде подѣбати. Она выросла безъ всякого образованя, лагодила у магнатѣвъ найнижшу и найпоганѣйшу службу але при тѣмъ посѣдала зъ прочю шляхтою зовсѣмъ рѣвній права и свободы. Она збѣднѣла тымъ, що батьки безнастанно дѣлили землю межѣ дѣтей, а до всякій тєснєвы въ шляхтичѣ, хотѣ до того не мавъ нѣякого права. Ані грубоша ані дробнѣйша шляхта не посѣдала въ Польщи дипломатѣвъ. Не одинъ, не будучи въ силѣ вывести свой родовѣдъ, обходився тымъ, що указувавъ на одного або другого предка, котрый дєсь коласъ бувъ въ службѣ публичной чи то въ соймѣ, чи въ якомъ урядѣ або при судѣ городскѣмъ. Такимъ свѣтомъ богато людей лише вартуилось до стану шляхотского. Нинѣ чєсло тыхъ шляхтичѣвъ зменшилось. Деякі погнули въ численыхъ конфедерацияхъ, другі забрались до Польщи на двѣрскую службу у панѣвъ и тамъ зарабатують на житѣ, выкрѣпучи по соймахъ въ оборонѣ своего патрона. Тѣ, що лишались въ Галичинѣ, змѣняють позвола характеръ своій. Оні зрозумѣли, що въ Австрій лишь дѣйствій заслуги и способности мають узнатьє, и або беруться до науки, або служать у войску, або хапаються навѣтъ за ремєсло.

Въ загалѣ що-до шляхты можна замѣтити фактъ, що зъ надѣрною свободѣ вырожджєсь за всѣмъды якась неповздержанность, розгнузданность и эдикѣлѣсть. А въ Польщи не заносѣть и нинѣ на то, щоби шляхта черезъ выхованьє та культуру сѣхотѣла двєгнутисѣ. Въ Галичинѣ вышѣмъ уже розказъ до वर्गанизация становъ, до 1 сєрня (1783 р.) мусѣть всякій выслѣстимуватисѣ въ шляхотство и буде бѣтѣкъ записаный въ головну метрику. Кто сєго не зробить, буде уважатисѣ чужинцемъ, а причислятсѣ до становъ краєвыхъ не екорше, доки не одержать выдѣленату и то за означену суму грошеву.

мошнѣмъ повѣтѣ имѣвѣрно гр. Романъ Потоцкій. Русины тамошній трѣхъ розрухались та й выбрала себѣ вже кандидата.

Зъ Жидачѣвского пишуць намъ:

Вѣсть про уконституованьє передвыборчого комитету повѣстового въ Жидачевѣ доовѣняемо тымъ, що цѣлый повѣтъ подѣлено на три части. Головою комитету выбранный о. Любинецій, а заступниками: на судовой повѣтъ жидачѣвскій о. Калѣчинскій зъ Гѣбѣдичева, на журавеньскій о. Гомовскій зъ Володимирѣвѣ, а на николаѣвскій п. Николай Гараєвичевъ.

Въ Скалатщинѣ рускій выборѣвъ підносѣть кандидатуру о. Стефана Кобляньского зъ Драганѣвки. Выборѣ се дужє добрый. Противъ пана Козьєбрѣдского мусѣть стануть чѣловѣкъ енергичный, вымовный, мающій симпатію въ народѣ и рухливый. Священство въ Скалатщинѣ — зъ дужє малыми вымыками — зовсѣмъ байдужє, а суть мѣжъ нимъ и явній противникъ руской справы (предлачууть только Сзас и вѣрять въ него слѣпо). — тожъ въ тѣмъ повѣтѣ мусѣть кандидатъ опєртиєсь головно на сєлієнахъ, мѣжъ котрыми єсть дужє много ширыхъ и свѣдомыхъ патріотѣвъ рускихъ. А вже послѣдній выборѣ до рады державной показали, що коли-бъ не деякі священники рускі въ скалатскѣмъ повѣтѣ, котрі на рѣдъ відъ взглядомъ политичнымъ баламутять и деморализують, — повѣтъ скалатскій мѣгъ-бы бути такъ само добрымъ, якъ збараскій.

Новый законъ проинациійный.

II.

Управа фондомъ проинациійнымъ и цѣлымъ правомъ проинациіи ажъ по рѣкъ 1910, а не менше такожъ и самъ роздѣлъ вынаторды почывая теперъ въ рукахъ ц. е. дирекція фонду проинациійного. Дирекція та складаєсь зъ двоухъ делегатѣвъ Выдѣлу краєвого, двоухъ членѣвъ именованныхъ намѣстникомъ, двоухъ властителей добѣръ именованныхъ намѣстникомъ на проинациію Выдѣлу краєвого, и одного совѣтника вышогого суду краєвого. На чѣлѣ єсть стоить намѣстникъ. Компетенція той дирекціи єсть дужє широка а еи власть дужє значна и велика. Ея рѣшеня що-до высоты одшкодованя сѣтъ відъ-разу правосильный и невѣдличій. Рѣшеня дирекціи може засисувати одинъ лишь еи предсѣдѣтель а тогдѣ рѣшѣє до тѣмъ сѣмъ министерство внутрѣшнихъ справъ. Сѣмъ застерѣсь себѣ лишь предладаньє прѣлиминарѣвъ и замѣненъ рахунокѣвъ. Фондъ проинациійный буде фруктификувати право проинациіи або дорогою ухѣлованя лиценціи, або черезъ выарєндованьє дорогою лиценціи. Оплаты лиценціи и чиншѣ державній може дирекція фонду проинациійного стягати лишь звичайною дорогою права. Выварѣвъ роблено кроки у правительствѣ, щоби тѣ оплаты и чиншѣ вѣдѣно було стягати дорогою политичною екекуцію, однакъ правительство — по нашѣй думцѣ зовсѣмъ справедливо — не згодилось на то. За то однакъ зъ другой стороны кождый, хто не заплативши чиншу аренды або лиценціиной оплаты хотѣвъ-бы и далѣше шинкувати, подѣдає відъ строгѣсть §. 33 зак. зъ р. 1875 т. е. ставє неуправленнымъ покутнымъ шинкаремъ и має каратисѣ карю грошевою відъ 10 до 200 зр. або арештомъ відъ 2 до 40 дѣвъ. Одною зъ найважѣйшихъ задачъ, які має дирекція фонду проинациійного, єсть полагожденє справъ арендѣ права проинациіи. Звѣстна рѣчь, що въ Галичинѣ выконувалось досѣ право проинациіи переважно въ дорожѣ выарєндованя и що правній умовы властителей зъ арендаторами заключувалсь звичайно на довшій періодъ лѣтъ. Супротивъ того подѣаєсь чєслєнай пытаня: що станєсь тамъ, де право проинациіи выарєндованє на часъ по-за р. 1910, де чиншѣ напередъ угодженъ або и напередъ выбранный и т. п. Зъ пытанъ тыхъ лишь деякі рѣшѣє выразно самъ законъ, деякі треба розвязувати лишь на подѣставѣ аналогичныхъ постановѣвъ закона цивильного. (Въ тѣмъ предметѣ оголосєвъ д-ръ Евг. Олесницкій факху розправу въ найновѣйшѣмъ числѣ Правничої Часописѣ — прим. Ред.) Самъ законъ проинациійный постановляє въ §. 26, що фондъ проинациійный єсть обовязанный додержати контракты аренды заключеній передъ 1 липнемъ 1888 р., однакъ лишь въ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ чиншѣ аренды рѣвняєсь тому доходу, котрый по мысли нового закона буде принятый за подѣставу вымѣру одшкодованя. Коли чиншѣ єсть низшій, або контрактъ бувъ заключенный доперва по 1 сєчня 1888, тогдѣ служить дирекція фонду проинациійного право выбрати, чи хоче додержати контрактъ чиншѣ; въ другѣмъ случаю може выповѣсти контрактъ въ кождѣмъ часѣ по дню 1 сєчня 1890. Хибнымъ уважаємо поглядъ, що дирекція фонду проинациійного може ще и передъ тымъ выповѣсти аренду такъ, щоби зъ днємъ 1 сєчня 1890 кѣчаньє вже рѣзинець контрактъ. Хибнымъ уважаємо той поглядъ для того, позаякъ пѣсѣля нового закона дирекція фонду проинациійного зъ днємъ 1 сєчня 1890 набуває право до проинациіи, які же-жъ може отже передъ набутьемъ права предпринимати въ предметѣ того права якіи будь актъ правній?

Чиншѣ заплаченій арендаторами зъ горы за часъ по 1 сєчня 1890 ажъ до дня, въ котрѣмъ має кончитисѣ аренда зъ фондомъ проинациійнымъ, а такъ само чиншѣ закондикованій або признаній комуєсь дорогою екекуцію, мають зъ капиталу одшкодованя одтягнутисѣ. Коли-бы зъ арєндою проинациіи сѣполучєна була аренда иншихъ рѣчєй (якъ прѣмъ коршма, грунтъ, млыны и т. п.), въ такѣмъ случаю має дирекція фонду проинациійного розсѣдѣти, яка сума зъ того чиншу припадає на

саму проинациію. Въ случаю, коли-бы высота той сумы була сѣбрна належить приймати сѣтѣму, приняту урядомъ податковымъ за подѣставу оподаткованя за р. 1888. Пѣднимавєсь те такожъ пытаньє, які права має арендаторъ до властителя права проинациіи, коли дирекція фонду проинациійного выповѣсти ему на довшій часъ заключенный контрактъ. Деякі кажутъ, що тутъ має арендаторъ право домага-тисѣ відъ давного властителя проинациіи повного одшкодованя, отже звороту такъ дѣйствѣной шкоды, якъ и утраченыхъ зыскѣвъ, — мы думаємо однакъ, что той поглядъ иде за далеко, позаякъ властители проинациіи не могутъ тутъ въ дѣйствѣности приписати нѣякой вины що-до недодержаня контракту, а фактъ переходу проинациіи на край може бути трактованнымъ лишь аналогично до непровинного властителямъ и відъ его воли независимого случаю. Выходячи зъ того поглядъ належалобъ признати давного властителя проинациіи зовсѣмъ вѣдливымъ відъ аки-будь одвѣчалъвѣности супротивъ арендатора зъ-огляду на часъ заключеня аренды, котрой фондъ проинациійный не додержує, зъ тымъ лишь додаткомъ, что такий властитель не смѣє неарвно збогачуватисѣ коштомъ арендатора т. е. що, коли вѣзѣвъ за той часъ напередъ відъ него чиншѣ, мусѣть той чиншѣ арендаторомъ звернути.

Переглядъ часописей.

[Червоня Русь оправдѣе свое поступованьє въ справѣ выборовъ соймѣныхъ.]

Червоня Русь въ послѣднѣмъ (109) н-рѣ зъ 21. мая (2 сєрня) пробѣе оправдѣвати себѣ въ довшій передѣлѣй статѣй противъ нашего закиду, що она и въ часѣ выборовъ не переставє скрѣпляти роздору межѣ Русинами и підбѣджувати однихъ Русинѣвъ противъ другихъ. Червоня Русь признає, что се закиды тяжкі, аи

„патріотизмъ до живого задѣвающій и оскорбляющій“, на котрѣ отже она „конечно, не можетъ молчать“, бо редакція Дѣла „представила насъ передъ русскою публикою яко настоящихъ замѣнниковъ и предателей руского народа, яко людей, лишенныхъ всякой патріотической чести и совѣсти, яко изверговъ и оцѣдуховъ, котрыи общее благо и интересы цѣлого народа жертвуютъ въ пользу партійныхъ цѣлей и розчетовъ.“

Язъ же-жъ Червоня Русь себѣ оправдѣе? Передъ всѣмъ дає намъ „вєсенародногъ принадлежнѣю отраву“ такими лаянками:

„фарисей“, „перевѣдѣ, лицемеріє и тенденциійная злоба“, „мерзкіи инвективы“, „всякого презрѣнія достойная тактика сѣзѣтъ въ полномъ блєску своей отвратительности и перевертѣ“, „газета стоящая въ дружбѣ и службѣ Kurjer-a Lwowsk-ого и Now-ой Reform-ы“, „грабѣнтъ польскихъ газетъ, руководящійся не добросѣвѣстностію, а другими предосудительными мотивами“, „органъ сепаратистѣвъ“, „герольдъ сєларатистѣвъ, одолженный, якъ общєзвѣстно, своею вегетациєю щедрѣсти рептильного фонда и принявшій на себѣ незавидную обязанность, служѣти богамъ „самостѣйности“, „арrogанціи“, „люде, нуждающіеся въ wskazѣwk-ахъ“, „печальныи елюкубраціи делѣрин „самостѣйности“ и т. д. и т. д.

Замѣтно, что Черв. Русь вже не называетъ Дѣла газетою „польскою, печатаемою рускими буквами“ (яи дѣлаго, что вже не уважає его „польскою“ газетою, чи може тому, что вже и буквѣ его не узнає „русскими“, — не знаємо), только газетою „изъ улицы Баторого“. На лаяки и напасти Черв. Руси мы, якъ вже сказали, не одповѣдаємо. Декотрымъ закидамъ ея навѣтъ не двємѣсяю. Н. пр. не давно, что она, переглядаючи свой рѣчний буджєтъ, гадає, что руска газета не може сама остоятисѣ своимъ предѣлѣтниками, и зновъ же зъ подобной причины припускає, что руска газета мусѣть брати якуєсь постороннѣю запѣмѣгу. Только се вже якоєсь давно, что „Дѣло одолженє своею вегетациєю щедрѣсти рептильного фонда“, а вразѣ „стоить въ службѣ“ опозаціиного Kurjer-a Lwowsk-ого!

Що до самого оправдѣваня „Черв. Руси“ она записала, что

„мы подчинили наши партійныи интересы общему дѣлу и спѣсѣшествовали, о сколько то было въ нашихъ силахъ, составленію центрального выборѣвого комитета. Признавши же разъ его авторитетъ и компетенность въ выборѣвыхъ дѣлахъ, редакція наша якъ не переставала такъ не переставѣтъ сѣ цѣлою послѣдовательностію и лѣяностію его усиліямы содѣйствовати и ему вєспомоществовати.“

Мы подавали бѣзвы Черв. Руси не только вѣрно, але навѣтъ все еи власными словами и о сколько можно, докладно, и они знаній не только еи але и нашимъ читателямъ. „Содѣйствованьє Черв. Руси усилиямы центр. комитета и вєспомоществованьє ему“ осудили самі мужѣ довѣрія „Русскіи Рады“ и о тѣмъ Червоня Русь знає. Зъ якімъ чѣломъ супротивъ того она може глѣворити о „подчинєніи своихъ партійныхъ интересовъ общему дѣлу“, мы, признаємоє, сєго не можемъ понять, хотѣ мы неразъ прислухувались криминальнымъ процесамъ, де виновникъ ясныхъ фактѣвъ въ живѣй очѣ запарєся... Хіба, что се симптомъ якогъ хоробрѣлости — вышого заключєня годѣ робити.

Властивєе оправдѣваньє „Черв. Руси“ мѣстѣтисѣ въ отсыхъ еи словахъ:

„Мы находимся лишь въ стадіи перед-выборѣой акціи, т. е. въ порѣ, когда намъ, такъ само якъ и другимъ газетамъ, прислужуєть полное право покровительствовати кандидатуры, котрыи кажутся намъ отвѣтѣйшими и симпатичнѣйшими.“

Се право має очевидно кожда газета, кожде сторонничѣто, кождый кружокъ людей,

навіть кожний поодинокий чоловік, але того ніхто у нас нікому нікому, отже в „Черв. Русі“ не оспарюють, і о те тут зовсім не ходити. Захвалювала н. пр. „Черв. Русь“ кандидатуру д-ра Добрянського замість д-ра Корольова в Жовкви. се вільно їй. Але анї їй, анї нікому не вільно в часі виборів цілком друге становище, з котрим виступає в сторониці злучилося до спільної акції, неуставно і без найменшої причини болотом обидувати, не вільно їй і нікому одного кандидата за другим з того-ж сторонництва поганити — таке може дїятися між завзятими ворогами, а в там борба повинна вестися чесно і прилично, але не між союзниками. Се рїчи цілком елементарні, і оно дуже сумно, що почуті саміх найпростіших принципів політичного моральності так у нас затратилося, що треба їх аж раз-в-раз пригадувати. Іме нашою менторству треба ми бді „Черв. Русі“ слїпого і німого повиннення“, але „требує такого повиннення“ для кардинальних засад публичної і політичної честности і моральности, котрим в ми повинуємося.

А ще оправдує „Червоная Русь“ і тим, що „ми региструємо лише вагі факти і печатаємо подібними нами отягує і кореспонденції из провинції“.

Принципів навіть, щоб так дійсно було (хоть о кількох писемках маємо дуже сильні підстави припускати, що они такі фабрикавані в редакції), то знов мусимо, хоті-б нам „Черв. Русь“ опяті загнула менторство, упавати на те, що ніяка честна і о репутацію свою дбаючи редакція не помагає без розбору того, що комує приїде до голови їй написати. Як б „Черв. Русь“ була тую цілком елементарну засаду виконувала, то і була-б устережена тою компромітація, що самі люди в сторонництва раз-в-разом дементують в нїй „нагі факти“ нею подані, як от о. Каламунецький „факти“ о п. Лушинськом, п. Корчанський „факти“ о д-р Окуневом. Ми гадаємо, однак, що самі ті люди, що піддержують „Черв. Русь“, повинні-б здобулися на те, щоб свому органу дали категоричне temeno; если-б того не зробили, то се свідчило-б дуже некористо о них самих.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Після Presse означено вже дефинитивно речення експликації спільних делегацій на день 22 червня.

Між міністерствами дїл внутрішніх, справедливости і торговлі закінчилися переговори в справі підтягнення вандровно торговлі під закон о торговлі домохднїй. Дотичний проєкт буде предложений угорському правительству, котре готовить таке предложення для угорского парламенту, бо після союзу митового і торговельного мусить справа домохднїй торговлі бути спільно управлінена.

Міністерство просвіты задовало влади вїденського університету, щоб они в як найкоротїм часі предложили внесення в справі введення в життя торжественних богослужень в вівній церкві, котрі мали-б відправлятися при нагоді торжеств академічних. Рішення се — каже Vaterland — опирає на розпорядження цїсарськїм з 1881 р., котрим вівній церкві признано церковно академічною, а котре не виконувало досі з причини межів рописовднїго характеру вїденського університету.

В Чехах ведеться завзята боротьба виборча. Молодо-Чехи хотять конче розбити чеські клуби соймовий і утворити свій окремі. Вчора відбулася в Празі конференція вїмєдких лібералів, на котрій Пленер мав довшу бесїду в высказав в нїй жада-нїя Нїмцїв. Они домагаються: утворення курій виборчих після народностей і відмежеваня повїтов, в котрих уживається вїмєдкій язык. Одатк ухвалено держатися далше політики абстиненційної, позаяк Чехи самі не хотять помаритися з Нїмцями.

В Триєсті проявляється чим раз сильнїше рух ірридентистичний, а особливо впадає в очі, що рада мїста виступає засвідки демонстративно протїв Австрії в коресті Італії. Повїтурядов вїденськї газети нотують тепер факт, що триєстївська рада громадска жертвувала на торжество відкриття пам'ятника Джордана Бруна 200 жїр — отже нїби-то італїанськї грошей.

До Corr. de l'Est доносать з Петербурга, що гостина шаха перекого не лишила по собі в Росії таких наслідків, як в нїй сподївалися. Надано Англічанам концесії на відкриття в Тегерані банку привисують в Росії велике значення, бо знають добре, що в азійскїх краях суть властиво ті панамі, що мають там в своїх руках оборот грошовий. В Петербурзі побоюються отже з тої концесії ще дальшої шкоди для російскїй торговлі в Персії, котрої по-анїйше нїяк не буде можна направити. Характеристичним єсть також факт, що російска преса стала дуже ганїбна петербургского бурмістра, Ляхачева, за то, що він арозив Насер-Еддінов за надто торжественне і в дороге прийняв та ще і дарував єму артистично выгравлене альбум з видами Петербурга, підчас коли на приїзд князя чорногогорского вїхто і уваги не звернув. Так само выступила російска преса дуже остро протїв того, що варшавска рада громадска ухвалила в податкових грошей вредать в

сумі 200.000 рублів на торжественне прийняття шаха.

Дялячого шах перекї постановив задержатися як раз в Варшаві, годі зрозумїти; може слїдує вїст, котру подає Pol. Corr., пояснить вї хоч в часті. До задання газети доносать іменно з Петербурга, що шах перекї мав сказати до свого окруженя, що прийняв, як єму зроблено в Петербурзі, так єго урадувало, що він думає позбавити тут ще повад означений част. А далше кажеться: „Хоч і як російскому двору вїмєдкого буде репрезентувати нї. Ра дивля, а царя російского гр. Враніцкїй — очевидно, ми уважаємо се за гумбу“. Граф Романь Потоцкїй буде покликаний на мїсце батька на доживного члена палати наїв. [Прим. Ред. Се буде для графа Романа дуже добрий вихід, щоб без компромітації уступити з палати послів ради державної, де чотири вже роки висидів цілком несправно, бо властиво повинен був засїсти там д-р Савчак, котрий достав бльше голосів, анїж гр. Романь.]

Для погорїльців Підгасць жертвувать цїсарь 3000 зр. підпомогі.

Огнї. В селі Замосцях, пов. Ярославского, погорло дня 20 н. ст. мая 15 господарств; шкода небезпечена на 12.200 зр. — В Кутищах, пов. бродского, погорло 8 хат і 30 будиноків господарскїх; шкоду обчисляють на 3000 зр.; з погорїльців лиш три були безпечені. — В селі Кравшові, пов. новоторского, погорло 42 загород селянскїх; огнї займився з неосторожности дїтей, що бавилися сїрниками; нїхто не був безпечений. — В Жовкві на передмїстї „Винники“ згорїла дня 30 мая одна хата. — В Мигові на Буковині займився огнї в дїсї п. Богосевича од незагашеної ватри розложеної цїганами і згорїло чотири морги лїса.

З Галинї пишуть нам: Вчора в субботу о 3-їй годїні з полудня ударив грїм в стодолу галинського господаря Михайла Заблоцкого, при чом згорїло 8 господарств і одна жидівска хата.

В Пацкові, пов. долиньского, на Вознесєніе ударив грїм в громаду селян, що стояли підчас богослужєня коло церкви. Грїм убив одного селянина на мїсці а три инїх однесли контузи.

Шах перекї в Европї. Вдруге по одинадцї лїтах загостив шах перекї до Европы и через Петербург, Варшаву, Познань, Берлін заїде на мїсць до Парижа на выставу, а одтак ще поступити до Лондону. Шах єн шах, король королїв, Насер-Еддїн числить тепер 58 лїт і помімо свого вїку виглядає ще рїзко. В Персії має численну родину; крім выбраного наслідника престоло має дїт ще чотирох синів і тринадцять доньок, з котрих наймодша числить чотири роки. Наслїдник престоло Музафер-Еддїн-Волід має 36 лїт. На подорож звав собі шах 30 мїліонів франків и воюди по дворах стережуть тої каси гвардісти и касїєр шаха. Крім сєн готівки везе з собою шах множество дорогїностей, котрі роздає помїж достойників на дворах европейскїх. Убранє шаха не єсть величаво вишївне золотом, зроблене оно з сїрчанї, але за то гузки зложєні з так гарних и великих каменїв дорогїх, що вартї кїлька мїліонів зр. Воюди по мїстах заходять шах до торговель и купце всїлякі товари за значні грошї. З шахом їде кїльканацять достойників перскїх, лїкар и кїлька прибочних слуг. Шах має французского кухаря, тому и стравы прилаждєні по европейскї хотїт зї приправами перскїми; тепер вже їдять мяс шаха и всї достойники вїлками, а не як при першїй подорожї пальцями; розумїєсь що найбїлшою стравою суть баранина и солодощї. Що дня приходять до шаха телеграфїчно вїстї, що дїєсь в Тегерані и Персії. При всїх церемонїях по дворах европейскїх не займає шах свої шапки а так само и ціле єго окруженє. Персія бїльша три рази од Франції, але пять разів менше має людности.

Остерїгаємо рускї громади и братства церковні перед жидівскїми фірмами Kircheneffekten-Etablissement-Gesellschaft Exportgeschäft v. E. Elias et Bloch in Tarnobrzeg — котра „убрала“ братства церковні в Долинї и Остринї, пов. товмацкого, в євангелїя, штука 80 зр., а коли старство товмацке поконфіскало ті євангелїя, як не дозволенї по наших церквах, то запівала та фірма загадані братства до суду в Тарнобергу, на Мазурах, о 50 мїлї од Товмача, на основі подорожного Schuldbrief-у, котрим мов-то ті братства подїлились добровільно судови в Тарнобергу, хотї о тїм при купї не було нї бесїди.

Доповняючі вибори одного члена рады повїтовї в Стрию зї громадї сїльскїх розписанї на 13 серпня с. р.

Испити письменні під наглядом (клязуровї) для кандидатів учительского заводу шкіль гимназїальних и реальних начнуться 14 червня с. р. а одтак испити устї.

Испити дїдєв в школі п. Полотнюка, управителя хору и учителя сїбї при кафедрї в Станиславові. На курс сего року було всїх учеників 12, а мїж ними було кїлька старших людей, котрі вже дакували по кїльканацять лїт. Дня 22. мая с. р. приступило 9 учеників до испиту а три не явилися з причини браку и инїхшїх перешкод зї добрим успіхом зложили испит: Ант. Гушуль з Рожнова, пов. снїтинского; І. Юсан з Коношк, пов. рогатинского; Гр. Фришк, дїк з Опришовець, пов. станиславского, и Лев Колтатів з Ольховця, пов. борщівского; з достаточним успіхом: Ник. Кудла з Бузуполя и Сем. Дадко з Острова, оба з пов. станиславского; поправку одержали: Іос. Марущак з Баранів-Череток, пов. сокальского; Вас. Мойсїшин з Побережя и Ник. Яремко з Суботова, оба з повїту станиславского. Мїж предметами призначеними для науки даковства училися ученики п. Полотнюка „Руку Дамаскина“, котра в теперїшних

Президент міністрів гр. Таффе у Львові. Урядова газета подає деякі точки програми побуту графа Таффе у Львові. Граф Таффе приїде до Львова в середу, дня 5 н. ст. червня о год. 9 мїн. 8 вечєром зї заїде до наїмєтника. На другїй день, в четвєр, буде гр. Таффе заходити до знаменїтїх інстїтуцій львівскїх, як: до Інстїтута Ставропільского, Оссолинскїх, музея Дїдушицкїх, промислового, наїмїстїництва и т. п. О год. 11 тїй будуть представляти урядники, духовенство, а опісля їдїть гр. Таффе будинок соймовий и поїде на гору замкову. О год. 6-тїй одїде у наїмєтника; по одїді о год. 8-мїй їдїде гр. Таффе до Кракова. В Кракові стане гр. Таффе в пїницю рано о год. 7 їй, через цілий день буде заходити до знаменїтїх інстїтуцій краковскїх, переночує и в субботу о 8-мїй рано виїде до Вїднї.

З Львова пишуть нам: В Львівтї тепер великї рух. Похорони гр. Альфреда Потоцкого заповїдаються з незвичайною поміною и зї люксемом. Говорять тут, що на похорони прибудуть всї три владки рускї и пїтомцї-сїбївакї од Львова. Обїд приготувляють на тисяч осіб. Гр. Романь Потоцкїй казав вставити до бюджету 10 тисяч зр. на само прийняття гостей в Львівтї в день похоронів. Потвердїєсь вїст, що нашого цїсаря заступати буде на похороні охмістр двору гр. Гунїдїй (а приватно тут розголошуют, що мов-то и цїсаря вїмєдкого буде репрезентувати нї. Ра дивля, а царя російского гр. Враніцкїй — очевидно, ми уважаємо се за гумбу). Граф Романь Потоцкїй буде покликаний на мїсце батька на доживного члена палати наїв. [Прим. Ред. Се буде для графа Романа дуже добрий вихід, щоб без компромітації уступити з палати послів ради державної, де чотири вже роки висидів цілком несправно, бо властиво повинен був засїсти там д-р Савчак, котрий достав бльше голосів, анїж гр. Романь.]

Для погорїльців Підгасць жертвувать цїсарь 3000 зр. підпомогі.

Огнї. В селі Замосцях, пов. Ярославского, погорло дня 20 н. ст. мая 15 господарств; шкода небезпечена на 12.200 зр. — В Кутищах, пов. бродского, погорло 8 хат і 30 будиноків господарскїх; шкоду обчисляють на 3000 зр.; з погорїльців лиш три були безпечені. — В селі Кравшові, пов. новоторского, погорло 42 загород селянскїх; огнї займився з неосторожности дїтей, що бавилися сїрниками; нїхто не був безпечений. — В Жовкві на передмїстї „Винники“ згорїла дня 30 мая одна хата. — В Мигові на Буковині займився огнї в дїсї п. Богосевича од незагашеної ватри розложеної цїганами и згорїло чотири морги лїса.

З Галинї пишуть нам: Вчора в субботу о 3-їй годїні з полудня ударив грїм в стодолу галинського господаря Михайла Заблоцкого, при чом згорїло 8 господарств і одна жидівска хата.

В Пацкові, пов. долиньского, на Вознесєніе ударив грїм в громаду селян, що стояли підчас богослужєня коло церкви. Грїм убив одного селянина на мїсці а три инїх однесли контузи.

Шах перекї в Европї. Вдруге по одинадцї лїтах загостив шах перекї до Европы и через Петербург, Варшаву, Познань, Берлін заїде на мїсць до Парижа на выставу, а одтак ще поступити до Лондону. Шах єн шах, король королїв, Насер-Еддїн числить тепер 58 лїт і помімо свого вїку виглядає ще рїзко. В Персії має численну родину; крім выбраного наслідника престоло має дїт ще чотирох синів і тринадцять доньок, з котрих наймодша числить чотири роки. Наслїдник престоло Музафер-Еддїн-Волід має 36 лїт. На подорож звав собі шах 30 мїліонів франків и воюди по дворах стережуть тої каси гвардісти и касїєр шаха. Крім сєн готівки везе з собою шах множество дорогїностей, котрі роздає помїж достойників на дворах европейскїх. Убранє шаха не єсть величаво вишївне золотом, зроблене оно з сїрчанї, але за то гузки зложєні з так гарних и великих каменїв дорогїх, що вартї кїлька мїліонів зр. Воюди по мїстах заходять шах до торговель и купце всїлякі товари за значні грошї. З шахом їде кїльканацять достойників перскїх, лїкар и кїлька прибочних слуг. Шах має французского кухаря, тому и стравы прилаждєні по европейскї хотїт зї приправами перскїми; тепер вже їдять мяс шаха и всї достойники вїлками, а не як при першїй подорожї пальцями; розумїєсь що найбїлшою стравою суть баранина и солодощї. Що дня приходять до шаха телеграфїчно вїстї, що дїєсь в Тегерані и Персії. При всїх церемонїях по дворах европейскїх не займає шах свої шапки а так само и ціле єго окруженє. Персія бїльша три рази од Франції, але пять разів менше має людности.

Остерїгаємо рускї громади и братства церковні перед жидівскїми фірмами Kircheneffekten-Etablissement-Gesellschaft Exportgeschäft v. E. Elias et Bloch in Tarnobrzeg — котра „убрала“ братства церковні в Долинї и Остринї, пов. товмацкого, в євангелїя, штука 80 зр., а коли старство товмацке поконфіскало ті євангелїя, як не дозволенї по наших церквах, то запівала та фірма загадані братства до суду в Тарнобергу, на Мазурах, о 50 мїлї од Товмача, на основі подорожного Schuldbrief-у, котрим мов-то ті братства подїлились добровільно судови в Тарнобергу, хотї о тїм при купї не було нї бесїди.

Доповняючі вибори одного члена рады повїтовї в Стрию зї громадї сїльскїх розписанї на 13 серпня с. р.

Испити письменні під наглядом (клязуровї) для кандидатів учительского заводу шкіль гимназїальних и реальних начнуться 14 червня с. р. а одтак испити устї.

Испити дїдєв в школі п. Полотнюка, управителя хору и учителя сїбї при кафедрї в Станиславові. На курс сего року було всїх учеників 12, а мїж ними було кїлька старших людей, котрі вже дакували по кїльканацять лїт. Дня 22. мая с. р. приступило 9 учеників до испиту а три не явилися з причини браку и инїхшїх перешкод зї добрим успіхом зложили испит: Ант. Гушуль з Рожнова, пов. снїтинского; І. Юсан з Коношк, пов. рогатинского; Гр. Фришк, дїк з Опришовець, пов. станиславского, и Лев Колтатів з Ольховця, пов. борщівского; з достаточним успіхом: Ник. Кудла з Бузуполя и Сем. Дадко з Острова, оба з пов. станиславского; поправку одержали: Іос. Марущак з Баранів-Череток, пов. сокальского; Вас. Мойсїшин з Побережя и Ник. Яремко з Суботова, оба з повїту станиславского. Мїж предметами призначеними для науки даковства училися ученики п. Полотнюка „Руку Дамаскина“, котра в теперїшних

часах знама майже тільки по имени, и декотрі одїо вїдали дуже гарно. — До сего часу вїшло вже зї школи п. Полотнюка 34 учених дїків, мїж котрими було 25 испитованих.

Гр. Яков Потоцкїй и мати єго Марїа зї князїв Сашїг Потоцкїх, спадкоємцї гр. Станислава Потоцкого, властїтели ключїв бережанского и араївского, приїхали зї Парижа до Галичини и першїй раз оглядали свої поїлости. Гр. Яков Потоцкїй має нездорово ожєнитися зї графинєю Замойскою и прибути на довшї побут до краю.

З Угринова коло Сокаля пишуть нам: Вже од давна славилось наше село побожностїю, моральностїю и воїнскими инїшими порядками; заслуга в тїм наших отцїв духовных, котрі управляли нашим селом в послїдних часах, и так: бл. п. о. Якова Величка, отця львовского крїлошанїна; завідаєтєля о. Ник. Миколаевича, теперїшого пароха в Скоморохах, а вїдїл бл. п. о. Теодора Косїнського. Вправдї за о. Косїнського зайшли деякі непорозумїня мїж ним а деякими громадянами, так що при виборах голосували виборцї в злости на польского кандидата, то все таки остася по покїйном памятка, а се хор, зложєний в р. 1882 п. Игн. Полотнюком, що удержєся досі в повїдї силї під управлю испитованого дака п. Гнатюка, також ученика п. Полотнюка. А тепер, коли став нашим парохом о. С. Смукла, що зумїв вже в так короткїм часі зїдїнїти всїх громадян, надїємося, що Угринові своїми порядками буде служити за примїр всїм другим селам в Сокальщині.

Пропав без вїсти ученик черновецкой гимназїи Адріан Никорович, 13-лїтний, русый, зї бурими очима, трохи перконосый, середного росту, убранный в одїж кавової краски, зї сивим вїдївкам капелюхом. Коли-б хто подїбав молодого утїкача, котрий до 20 н. ст. мая — як пїзнїше довідася — перебував вї буквинськом селі Підзахарчу а опісля мав утечи вї косовскїй повїт, зволїть на кошт адресата донести або й одставити єго під адресою п. Григорія Никоровича в Чернівцях, уліца Семїградска ч. 2.

Дрїбні вїстї. Лат. єпископ Пузина одбуває вїзїтацію костелів в повїтї каменєцкїм. — На ювілею вї честь Кольберга, вїзїтного єтнографа польского промавлїя також одпоручники краковской „Академічної Громади“. — В Кракові положилося на шинї зєлїнїчї минувшїй середи чєладник кравецкїй Сохонь а поїзд курьєрскїй одїав єму голову и руку. — Гр. Таффе опїтає на дворї зєлїнїчїм ціла рада мїска in corpore. — О посаду рабина поступових жидїв львовскїх по Левенштаїн старався рабин російскїй зї Лодї д-р Крігер; в середу выголосить он вї божницї проповід по польски.

Вїстї зї Еп. Перемыскон.

Презенту на Липу, дек. бирчанского, одержав о. Ант. Кошїтанскїй зї Павлокомї.

Кан. інстїтуований на Флоринку дек. мушанского о. І. Прилопскїй.

Завїдательство одержали оо.: Вас. Курило вї Брунах, дек. мушанского; Єм. Гриневецкїй вї Хотинї, дек. ярославского; Дим. Габла вї Устїновї, дек. устрицкого.

Одупку одержали оо.: Андр. Савїцкїй зї Короужу на 10 пєдїл, Іос. Будзїновскїй зї Мокротина на 6 недїл и Вол. Хїляк зї Вортного на 6 недїл.

Телеграмы „Дїла“.

Нью-Йорк 3. червня. Страшна повїнь навістїла Пенсїлванїю. Вода залила мїсто Джонстанв. Згинуло звыж 10.000 людей; шкоду числять на 25 мїліонів доллєрв.

Мадрид 3 червня. Праса тутешна доносить знов, що цїсар Вїльгельм має загостити до Іспанїи и Португалїи. Кортєзы скликаї на день 14 с. м.

Бїлград 3. червня. „Мали Новини“ остерїгають Сербїю перед дїктатурою кор. Милана и зазывають столицю до утворєня національнїй гвардіи. — Правительство оголосило знесенє угоди зї французскїм товариством зєлїнїчїм и уповажїло міністерство розпочати переговори.

Рим 3 червня. Братї папы кардиналь Печчи тяжко занедужав. Папа вїдїв до него до негонїкогнїто вї крытїм єкіпажї.

Господарство торговля и промисл.

Зї Любачевского пишуть нам: В нашїй околицї крайна нужда и тяжкї передновкї. Плодєв господарскїх нїхто не купує; безрогк нї худоби не пускають на ярмаркї, а ті дв жєрєла покрывляють найконеїтїйшї потреби нашого сєлянина А до того зачинають надходити „Одзовы“ п. к. староств на погорїльцїв вї Чешанові, Олєшїцях, Поморїнах...

Новий пїльнї їдї на ч. н. зєлїнїцїх державних вї Галичині. Узнаючи потребу корїстїйшого як досї получєня краєвїх мїсць купєлевїх и кліматичнїх зї Львовом і Краковом, щоб тїм способом улекшїти перебуванє в тїх мїсцях, поробили п. к. зєлїнїцї державні вї Галичині при случаю заведеня нового пляну їдї зї днєм 1 н. ст. червня с. р. уліщєня для осягєня тої цілі. Не обмежаючи лишє на заведеню куроє возвїз І, ІІ, ІІІ класї при всїх поїздах особовїх мїж Львовом і Краковом а мїсцями купєлевїми, усуваючого вї посереднїх стацих недогїдности пересїдїна, котре іменно для недужїх єсть вїдїмї прикре — заводять зєлїнїцї державнї на час купєлевїй, т. є. од 25 червня до 10 верєсєня с. р. умышї поїзди, котрі

Оповѣщення.

Богато збрану и вправно переписану Партитуру литургии можна набути въ Пересѣвѣ почта Тартаковъ у Т. Олѣярника.

Просто бѣдъ продуцентѣвъ

Вина бочками
Гегаляйскій и самородный бочку въ 135 литрѣ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и выше окрѣмъ транспорту. Бочка не зачисляется.
Полуднево-угорскій почваши бѣдъ 20 кр. за литру и выше окрѣмъ транспорту. Бочка зачисляется.
2840 11—? **Высылаетъ:**

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовлена приймаетъ Дирекція и филии.

Маріяцельскій капль жолудковій

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣзанный при браку апетиту слабѣетъ жолудку, вонючѣетъ бѣды, кватѣр жолудка, вѣзѣ, твореню сѣ плеску и калѣвничѣетъ въ мѣхури, при надто великой флегмѣ, жовтицѣ, бѣжени и бѣжаню, болѣу головы (если походить въ жолудка), корчакъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и запоями, при хробакахъ, пѣдугахъ селезенки, пѣвѣнны и геморойдахъ. — Цѣна флашочки разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвойно 70 кр.

Головна высылка у антикари

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖСКОГО (Kremsier) МОРВА.

Маріяцельскій капль жолудковій не суть пѣвѣнныи средствомъ потянимъ. Складовъ части поданъ суть при кождой флашочкѣ въ приписѣ.

Правдивый можна купувати у всѣхъ
2351 7—52 антикари.

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивый Маріяцельскій капль жолудковій рѣзно фальшуютъ и наслідуютъ. — **На знакъ правдивости** муситъ кожда флашка бути завінена въ червоне запаканнѣ, заосмотрѣнъ въ повѣстѣ **марку охороны** и при кождой флашочкѣ на приписѣ муситъ находитися, що сей приписѣ друкованъ у Г. Гуска въ Кромержижу.

Правдивый можна купити: у **ЛВОВѢ** въ антикари: Якова Байзера, Г. Блаженфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколая, Якова Писеса, Жиг. Рукера, Кар. Сметанского, І. Вевюрского, Ар. Раппапорта. — **ВЪ БЕЛЗѢ** у ап. Гросса. — **ВЪ БОУРЦѢ** у ап. Вальбана Мендлицкого. — **ВЪ БРОДАХѢ** у ап. Брониса. Витославского, Мих. Куляки, Вилг. Ландесберга. — **ВЪ БЕРЕЖАНАХѢ** у ап. Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — **ВЪ БЛАЖОВѢ** у ап. А. Бжеза. — **ВЪ БУЧАЧІ** у антикари Корнила Левицкого. — **ВЪ ВАРЯЖѢ** у ап. Венед. Книзоболотского. — **ВЪ ДОЛИНѢ** у ап. С. М. Трауцфельдера. — **ВЪ ДРОГОВИЧІ** у ап. Айхмиллера, П. Партикевича. — **ВЪ ГЛИНИНАХѢ** у ап. А. Гельма. — **ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ** у ап. Франца Петена. — **ВЪ ЖУРАВНѢ** у антикари Іос. Л. Томашевского. — **ВЪ КАМЪНЦѢ** СТРУМИЛОВОЙ у ап. Кароля Пилевского. — **ВЪ КОЛОМЪЯХѢ** у ап. А. Сидоровича. — **ВЪ КОЛОМЪЯХѢ** въ антикари Ед. Стенция. — **ВЪ КОПИЧИНЦАХѢ** у ап. Редера. — **ВЪ КАЛУШІ** у антикари Александра Шустова. — **ВЪ МЕЛНИЦІ** у антикари Кроковского. — **ВЪ МОСТАХѢ** ВЕЛИКИХѢ у ап. І. Жолынского. — **ВЪ НЕМИРОВѢ** у антикари Предимирского. — **ВЪ ОЛЕСКѢ** у п. А. Кофтера. — **ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХѢ** у ап. Омеа. Барановского. — **ВЪ ПЕРЕМЫШЛІ** у ап. Житомонда І. Калитского. — **ВЪ РАДЕХОВѢ** у ап. Ісѣевича. — **ВЪ РОЗВАДОВѢ** у ап. Вилг. Іаковского. — **ВЪ РОЗДОЛѢ** у ап. Люда. Мервинского. — **ВЪ САМБОРѢ** у ап. І. Алексевича, К. Мареша. — **ВЪ СКОЛЫСѢ** у ап. С. А. Лещковского. — **ВЪ СОКОЛОВѢ** у ап. Анд. Данчака. — **ВЪ СОКАЛІ** у ап. Евг. Висо-чаньского. — **ВЪ СТАРОМЪ МѢСТѢ** у ап. Ад. Палеского. — **ВЪ СТРЫІ** у ап. Чальбазаного, В. Коморовского. — **ВЪ СВЪЯТѢ** у п. А. Маньковского. — **ВЪ ТУРЦѢ** у ап. Жиг. Козидкого. — **ВЪ ТЕРНОПОЛІ** ап. Леона Файлиманна и Фр. Яругевича. — **ВЪ УСТИКАХѢ** у ап. Алф. Яструбского. — **ВЪ ЧОРТКОВѢ** у ап. Людовика Носса.

Ученикъ, укѣнчившій гимназію глядитъ лекціи на село. Близу въдомость подасть Редакція „Дѣла“.

Д-ръ Емилій Лятайнеръ
Одбувши студиі зъ обсягу дентотии въ клиникахъ въ Берлині заложивъ атеіе дентистичне при плацу Маріацельскій ч. 10 и ордину бѣдъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣякія операціи докопую на желанье безъ болѣу, одобравши чувствѣу коканною або розвеселючимъ газомъ (Lustgas). Штучный зубы выготворяю на золотѣ, кавучу и т. п. 2941 11—?

СТАЛУ ПЛАТНЮ
и провинію плачу за посередничтво въ продажѣ на раты законно 2983 доволенныхъ льсовѣ 4-12
Wechselhaus H. FUCHS
Budapest, Dorotheagasse 9.

КОЖДУ ДИВОВИЖУ

Нема тутъ окликобъ, примѣровъ, якъ довто стане припаду, або що то тары закупленъ при масѣ конкурсовѣй, нечуване! зачуване! случайно! и т. п. **Нема ту нѣчо подобного!** бо весь той крикъ не припадѣ на нѣчо, а лишь дѣлами треба доказати, а о томъ може Впос. публика переувѣдчитися, коли скоро замовитъ отей справѣ дешевѣ и велики солидны товары.

Для мужчинъ: Цѣле убрание зъ сукна найлѣпшійи якости, новомъ модѣ (сурдуть, штаны и камизелька), добре зроблене, перше зр. 18, — теперъ зр. 10, —, таке саме убрание, першійи якости, перше зр. 22, —, теперъ зр. 14, —, таке убрание найпершійи якости, перше зр. 30, —, теперъ зр. 18, —.

Для хлопцѣвъ въ вѣстѣ 8—16 лѣтъ. Цѣле убрание зъ сукна, доброй якости, елегантного фасону (сурдуть штаны и камизелька) перше зр. 15, теперъ зр. 8, —, таке убрание першійи якости, перше зр. 22, —, теперъ зр. 12. **Для дѣтей въ вѣстѣ 2—10 лѣтъ:** Цѣль убрания, гарно прибраны, перше зр. 7-50, теперъ зр. 3-80, таке убрание першійи якости перше зр. 12, —, теперъ зр. 5-50, таке убрание найпершійи якости, перше зр. 18, —, теперъ зр. 8. 2965 4—25

При замовленнѣхъ проситесь укладно уважати на отесе: При убранияхъ для мужчинъ проситесь подавати обмѣръ груди и довтогу кроку послѣ мѣры сантиметровою, а для дѣтей и хлопцѣвъ якъ надокладнѣше вѣкъ а такожь краску жаданого убрания. Розсылаея точно за послѣдѣлато або надѣлаемъе готѣвѣи.

Особливо уважати: що єсть тутъ наведенъи товары суть найлѣпшійи якости и продаются по такъ дешевѣ цѣнахъ тому, що на збиралъся надто великій припасъ.

Klein's
Internationales Waren-Exporthaus
Wien I, Kohlmesseergasse 7.
Що не подобавъ, одмѣняея, або звернутъся грошѣ.

Передъ выборами!
Хто прише 40 кр., тому будемо высылати **Батьковщину** ажъ до закінченя соймовыхъ выборовъ. Администрация „Батьковщина“.

ТРУСКАВЕЦЬ

Заведеніе жерельно-купелеве и стація климатично-лѣчнична у всхѣднѣй Галичинѣ.

Урядъ почтовый и телеграфичный въ мѣсці.

Зелѣзницею Кароля Людвика, зелѣзницею державною, зелѣзницею Львовско-Черновецко-Ясесою и угорско-галицкою до Дрогобыча. Мѣсце купелеве въ чудной околици гѣрской (415 м. н. р. м.) невычайно обильне въ найбѣлѣйшійи средства лѣчничны.

Жерела солоний и солоно-гліяберскій, вповнѣ заступаючи Киссингенъ, Гомбургъ, Маріенбадъ, Крайнахъ, Фейнганзенъ, Висбаденъ и т. д. Найсилѣйшійа въ Европѣ солянка сѣрчата, щава алыкалево-землиста.

КУПЕЛѢ СОЛОНО-СѢРЧАСТЫЙ, перевысшаючи всѣякія иншіи солоний купелѣ, солоний йодо-бромовый и солоно-сѣрчаный въ краю и за границею, купелѣ бороминово-зелѣзистый. Купелѣ мудово-солоний и солоно-сѣрчаный. Купелѣ гліяберскій. Натриский носовый и вдыхальный, урядженъ послѣ найновѣйшійи взорѣвъ. Лѣчене електричностію. Масажъ. Жестична. Молоко. Кефиръ. Антика и складѣ минеральныхъ водѣ. Купелѣ рѣчній, натриский и т. д.

Поручанъ найзнаменитѣйшійи лѣкарями красивыми и заграничними, въ недугахъ золотушныхъ, рѣстцевыхъ, килевыхъ, сифилистичныхъ, въ довгихъ недугахъ проводу кормового, недугахъ нирѣкъ и мѣхура, у всѣякого рода недугахъ жѣлѣзничныхъ, шкѣрныхъ и нервныхъ. Ордину лѣкарь заведенія д-ръ Аврелій Плехъ, дѣс. совѣтникъ зъ Ярославля. 2977 3—5

Понадъ 300 комнатъ выгѣдно прилаженныхъ и заосмотренныхъ печами, зъ зелѣзными лѣжками и матрацами, бѣдъ 10 кр. до 3 зр. денно. Церковь каплицы лат. читальня для женщинъ и мужчинъ, доброй оркестра, гарна сѣла балева, фортепьяно, приладѣ до товарищескихъ забавъ, три реставраціи, мѣжъ ними одна заведенія, цукорня, каварня, реставраціи жидовскій, торговлѣ, фризьеръ, циліорикъ, и т. д. Скверъ претарній, пречудній проходы, ескуріанъ въ горы, товарищескія забавы и т. д. Въ першѣмъ (бѣдъ 26 мая до 1 лїпеня) и послѣднѣмъ (бѣдъ 15 септія до 15 вересня) сезонѣи мѣшанъ въ домахъ заведенія о 30% дешевѣй. Всѣякого рода замовленъя приймае и всѣякія поясненія подае Зарядъ жерельный въ Трускавцѣ.

Убогий можуть одержати пользу лишь въ послѣднѣмъ сезонѣ.

Часть купелевѣй треваетъ бѣдъ 26 мая до 15 вересня.

Директоръ Заведенія Д-ръ Болеславъ Лютостанскій.

Ново устроеныи ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ МИНЕРАЛЬНЫХЪ ВОДЪ и продуктобъ жерельныхъ РУДОЛЬФА ЗАЙНРЕЗА
магистра фармаціи у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 33.

Воду минеральну одгрѣваея подѣ моимъ особистымъ доглядомъ въ мой торговлѣ, цѣкомъ послѣ порученя лѣкари, бѣдъ 5-той рано ажъ до 10-той вечеромъ. Замовленъя зъ провинціи выконуются одворотною почтою и найсовѣстѣйше. Телефонъ 301. 2961 4—10

SANS RIVAL
MAGASIN
Gorget de Paris
пiazza Галицкій ч. 15 (въ будинку ипотечного Банку)
поручае
правдивый парисскій горсетъ дамскій, правдивый фіншійи найновѣйшійи крою и різноцѣптий, а то: сѣрй, бѣлй, чорный, сѣте, драпъ, голубй, бордо и рожей, а la Sirene 6. P. по 3-50, 4-50, 5-—, 6-50, nouveautes Corset Stefanie 3-50, 4-—, 5-—, брикль на пять гуаніовъ; Corset Kirass 30—38—40 пм. довгий франц. литинный дреліхъ а 3, 3-50, 4-—, 5-—, 6-—; Corset Pancer 34—36 пм. довгий, французскій лит. дреліхъ по 2-50, 3, 4 и 5 зр.
Всѣ части рѣзного обѣму суть все на складѣ бѣдъ 1-50 до 20 зр. — Всѣ замовленія выготворяея послѣ мѣры. — Старй горсетъ приймаются до направи. 2943 10—12

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признанія и дипломъ гоноровый на всемирной выставѣ въ Антверпѣи за незрѣпаннѣ
Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерійи.
Пилиптонъ волосѣу сивому и споловѣлому по кѣлькоразовѣмъ ужитѣу привертѣа красну барву. Пилиптонъ не фарбуе, лише одмолоджуе волосѣу, котре подѣ выпомѣ сего одличного средства одыскуе первѣстѣу барву, мѣкѣсть и одлыскѣ. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсилѣйшѣе выпаданье волосѣу вздержуя, цѣбулькѣ волосѣуи замѣднѣа и до вытворюваня та поросту волосѣу побуждае. Лисныи покрываються краснымъ волосѣемъ. — Цѣлый флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ
Знамените поводженѣе и покупъ сего пудру суть найлѣпшійи доказомъ его незрѣпанной добротности. Пудръ княжій на всѣхъ выставкахъ бувъ першѣмъ, а числений медалѣ заслуги, якими его одзначили, найлѣпше его поручають. — Пудръ княжій не мѣшѣтъ жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйшійа и найлѣпшійа мучна рѣстичина, прѣменно прилатѣа до лица, надае красну, природну бѣлѣсть и єсть неоцѣненнымъ средствомъ до окрасы лица.
Пуделко маде бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедкомъ 1 зр. 50 кр. Рожевый для блѣднѣнокъ и кремовый для пѣтинокъ и брунетокъ, маде пуделко по 70 кр., бѣльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1.80.

Вода фіалкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишѣа, угрики, попаданѣе и лущенѣе шкѣры, выгладжуе морщинки и долгиіи основѣ. Лице одсѣвѣуе, выбѣловѣ и вынѣжѣе до той степени, що ако средство тоалетово-гигієнничне зѣстало одзначене медалѣмъ заслуги на выставѣ природно-лѣкарскѣй въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 25 зр.

И. ИГНАТОВИЧЪ
у ЛВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коцерника ч. 3, плацъ Маріацкій и плацъ Галицка, рѣгъ Валовой ВЪ КРАКОВѢ Сукомянъ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦАХЪ Рынокъ ч. 2.

лучачиоъ зъ поѣздами суѣднѣныхъ зелѣзницъ и иншихъ шляхоуъ зелѣзницъ державныхъ у-лекшати будѣтъ комуникацію и причинятея нехибно до оживленія руху особового въ краю. Такой поѣзды заведеніи будѣтъ межи Стружамъ и Орловомъ, Новымъ Загѣремъ и Стружамъ; а скорочено часть бѣзды зѣ Львова або Кракова до Шавниці, Криницѣ, Жегестова, Ивонича и Риманова, постановляючи часть выѣзду поѣздовъ не надто вчасѣ рано, чтобы недужныхъ по можности охоронити бѣдъ прикрого надто ранного вставанія. Такъ примѣромъ выѣзджачи зѣ Львова на 10 минутъ передъ 6 год. рано (пѣсло часу мѣскодо) прибѣудея до найдалѣше бѣдъ Львова оддаленого мѣсця купелевого Мушини-Криницѣ межи 7 а 8 год. вечеромъ; або выѣзджачи зѣ Мушини-Криницѣ по 9 год. рано, прибѣудея до Львова около пѣвнѣчи. Подѣчасъ цѣлоу той подорожи не потреба нѣгде пересѣдѣтисѣ. Въ ровній мѣрѣ улѣкшена будѣ подорожъ зѣ Кракова до Законопаноу и Рабки, а то черезъ сезонный припѣшеный поѣздъ особовый межи Краковомъ и Подѣгѣремъ а Мшанюю долювою, котрый маючи получение зъ поѣздомъ курьерскимъ зелѣзницѣ Кароля Людвика а взглядоу пѣвнѣчнійи Фердинанда зѣ Вѣднѣи Варшавѣ, умѣжливѣа, що выѣзджачи и. пр. рано около 8 год. зѣ Кракова а взглядоу Подѣгѣри прибѣудея уже въ полудне о год. 12 мин. 5 до Хабѣвки (зѣ-вѣдонъ коньми до Законопаноу) а о год. 12. мин. 13 до Рабки. Поѣздъ поворотный лѣчѣтисѣ зновѣ въ Краковѣ зѣ поѣздомъ курьерскимъ до Вѣднѣи Варшавѣ. Получени межи Львовомъ а Хабѣвкою, взглядоу Законопаноу и Ракою були користными уже послѣ давного плану бѣзды и остались на далѣше, а такожь будѣтъ вповнѣ задержанъи на далѣше и иншіи дотенѣрѣшійи користный получения межи Львовомъ а мѣсцями купелевыми въ захѣднѣй Галичинѣ. Найважѣйшійою однакъ змѣною плану бѣзды єсть заведенѣе пѣчнѣныхъ поѣздовъ особовыхъ межи Львовомъ а Лавочнымъ; котрй звернувши рухъ особовый, удержуваный давнѣйше черезъ Перемышль до Будапешту, на столицу краю с. е. Львовѣ, задержують рѣвночасно користный получения межи Будапештомъ а Киевомъ и Одессою. Для Львова самого єсть оно о стѣлько выгѣднымъ, що и. пр. выѣхавши о год. 8 мин. 45 вечеромъ послѣ часу мѣскодо, прибѣудея до Будапешту слѣдующого дня около 2 год. зѣ полудня, а выѣхавши зѣ Будапешту около 3 год. полудни прибѣудея до Львова о год. 8 мин. 6 рано. Цѣла подорожъ черезъ Стрый, Лавочне и Бѣтѣу треваетъ около 17 годнѣи. У Львовѣ мають тѣ поѣзды получения зѣ поѣздами особовыми зелѣзницѣ Кароля Людвика черезъ Броды Радивилѣвъ до и зѣ Києва, якъ такожь черезъ Подволочиска до и зѣ Одессы. Поѣзды тѣ улѣкшають такожь звидѣти найкрасшійи околици гѣрскійи нашего Бескиду якъ примѣромъ Синевѣдска, Гребенова, Сколого, Лавочного, котрй що до красы природы не легко найдѣтъ собѣ ровній мѣсця. Наведенійи поѣзды сезонный суть назначенъи одмѣннимъ друкомъ въ плякатахъ плану бѣзды, зъ котрыхъ можна довѣдѣтисѣ о всѣхъ подробностяхъ односѣячихъ-ся до руху поѣздовъ особовыхъ.

Звертаемо увагу на анонсъ п. Рудольфа Вайнребѣа, помѣщенный въ нинѣшнѣмъ числѣ „Дѣла“ и поручаючи свой складъ воды минеральной. Теперъ одповѣдна пора до питя воды минеральной, тому гадаемо, що П. Т. Публика покористуеть тымъ оповѣщенѣемъ.

Торговля полотенѣвъ
бѣла столового и мѣшанныхъ товаровъ **Феликса Ковальского**
поручае перкаль и сатины въ краскахъ, панчохи, скарпѣтки бѣлы и въ краскахъ, для дѣтей и мужчинъ, дреліхи, полотенця на убораи для дѣтей — поручаея доброту, 2950 тривкѣсть и совѣстну цѣну. 6—6
Прѣбкѣи пославѣа одворотною почтою.

Перша фабрика тутокъ сигаретовыхъ
клеенныхъ желатиною
подѣ фирмою „ПОЦѢЛУНОКЪ“
поручае свои выробы по умѣренныхъ цѣнахъ.
Улиця Баторія число 8. 2942 6—8

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ МАШИИ ДО ПИТЯ
фирмы Рихардъ Сенелъвъ въ Прагѣ
у ЛЕОНА ВАЙСА
ул. Городецка ч. 9.
Добрый вырѣбъ! Велики дешевѣ!
Такѣжо на раты! За порукою солидно!
2954 Каталоги даромъ и оплатно. 7—15

Основанный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
поручае:
Старй вина угорскій лѣчничий и натуральний вина столовий бѣдъ 42 кр. бут.
Знаменитый Старки, Житѣмбеки, Румъ и Аракъ de Goa.
Старй Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальный вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домѣвъ.
МАЛЯГЪ бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр. 281 29—?
МАЛЯГЪ БѢЛА бут. по 2 00 зр.
Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.
Одзначены йна выставѣ гигієнничной сѣрбнымъ медалѣмъ за старй вина.

Матеріи вовняный на сукнѣ дамскій
найновѣйшій
Метеръ бѣдъ 45 кр. и выше
При закупнѣ товаровъ просимо покликуватисѣ на нашу часописъ.
Выдавецъ и одѣлчальный редакторъ: Иванъ Белей.
Плѣтѣръ въ фабр. Черлянской.
Зѣ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Бельарского.
одержавъ въ великомъ выборѣ
МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ плацъ Капитульный ч. 2.
Прѣбкѣи на жадање оплатно одворотною почтою.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ по дѣлу (архивъ нехвалъ и русскій языкъ) 5-й годикъ по полудни. Литературный до-
дѣлокъ „Видѣтокъ наизаимчивыхъ повѣстей“
выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницѣ на
перекрѣжъ разомъ въ Дѣлохъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголо-
шень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Лю-
довика 9. У Вѣдья Hausenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10;
M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter,
Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I.
Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelik I. Stuben-
bastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Вѣ Франкфуртъ и Гам-
бургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.
Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за инсераты платитъ
у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ
въ Австріи: за Границей:
на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Администрація и Экспедиція подъ ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє
застереження. — Репліація неопечатаній вѣдѣлокъ погорта.
Понеділокъ число копій 8 кр. а в.
Оголошення принимаються по цѣнѣ 6 зр. одъ однимъ
строкомъ печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 зр. а в.
Подати числяться по 10 зр. одъ стрічка.

Пригадуємо вѣдѣмъ П. Т. пред-
платникамъ, котрі залягають
въ предплату, а котрихъ мы
повѣдомили листовно о ихъ
залеглостяхъ, що найдалше зъ
днемъ 1 червня здержуємо имъ
далшу высылку нашої часо-
писи. Администрація „Дѣла“.

Слова архикн. Райнера въ свѣтѣ прасы.

„На жалѣ, треба сказати, що противъ
просвѣты и поступу розпочалася борба, чото
якъ-разъ мы подвійно жалуюмо, бо даємо цѣ-
ну науцѣ и образованю. Маймо надбю, що
ся сумма проява буде лишь проминаюча.“
Сй слова промовѣвъ архикн. Райнеръ,
бдѣржаючи дня 29 н. ст. мая яко протекторъ
рѣшѣ зборѣ вѣдѣнської академіи наукъ,
товариства, котрого задача стояла далеко по-за
борбою партійною и змаганями политичными,
— товариства, котрого цѣлю єсть лучити вѣсѣ
здѣлукъ людскихъ трудѣвъ въ одну гармо-
нію цѣлѣсть, въ цѣлѣсть наукову, и робити
ихъ првствными не лишь для одного якогось
народу, но для одной державы, але для всен
людскости, робити ихъ добромъ загальнымъ и
давати тымъ способомъ средства до дальшої
роботы, до трудѣвъ, котрихъ остаточною цѣ-
лю єсть борба о иствовање, сибѣльна вѣдѣмъ
народамъ безъ выимки. И въ такѣмъ то това-
риствѣ дався почути голосъ, що смѣло и бдѣ-
жно а при тѣмъ и безважливо выступивъ
противъ реакціи, котра не щадить нічого,
хочъ-бы и такъ великого добра, якъ єсть про-
свѣта и наука.

До кого були звернені ті слова легко
догадатись: до тыхъ середѣ котрихъ верхово-
дѣтъ кн. Лихтенштайнъ а котрі хотѣли-бы
теперъ конче запанувати въ державѣ. Австрій-
скій ультрамонтанъ взялись теперь обѣрчуъ
за реакцію и засланяючись цѣлями религіи
выповѣли явну борбу всему, що стоить нмъ на
перешкодѣ и мали обѣцати порушати навѣтъ
такі справи, котрі безпосередно дотыкають
односно державы до заграницѣ. До нихъ то
головно звернувъ свѣй голосъ архикн. Рай-
неръ.

Але не лишь до самого ультрамонтанъ-
ского табору були звернені слова архикнязя;
они однослися такожъ и до тыхъ, що выдѣ-
ли сей элементъ, що дали ему бдѣжати и
розвинути на ново сильну акцію. Слова архи-
князя однослися такожъ и до самого прав-
ительства, взглядаю до шефа кабинету, гр. Та-
фого, котрый въ свой системѣ помирѣна
рождѣ державы дѣйшовъ ажъ до того, що
лучити нмъ, по воли чі неволі, ажъ въ най-
скрайнѣйшими элементами реакційными. Тутъ
треба мати ще и то на увазѣ, що архикн.
Райнеръ не бувъ ніколи прихильникомъ ані
самого гр. Тафого ані его системы.

Розходитъ теперь о то, чи архикнязь,
кидаючи такъ безважливо реакційнымъ эле-
ментамъ правдою въ очи, зробивъ то зъ влас-
ной инициативы и высказавъ въ нѣй лишь свой
особистый поглядъ, чи може сталося то зъ
высшей воли. Перша Budapest Corresponden-
ца вѣсте, що бесѣду архикнязя и наведе-
ный выше ви уступѣ читавъ самъ цѣсарь,
зъ чого выходило бы, що поглядъ архикнязя
знайшовъ такожъ и найвысшу санкцію. Вѣстѣ
ту потверджує майже вся угорска праса. И
дѣйствію, трудно припустити, чтобы архикнязь,
чоловѣкъ, що въ политикѣ державы бравъ вже
кѣлька разѣвъ чинну участь, членъ цѣсарскон
родины, голосавъ щось такого, що противи-
лось-бы интересамъ державы нарушаючи си-
стему ви управы, и на що не годилась-бы коро-
на. Въ тѣмъ то якъ разъ лежить велика вага
словъ архикнязя, а коли бѣвъ ще и сказавъ:
Маймо надбю, що ся сумма проява буде лишь
проминаюча — то давъ снмъ добре сибѣжати
тепершньому правительству, что оно недого-
дуе могло удержатись при власти въ спѣлѣ
зъ реакційными элементами. Але навѣтъ и въ
тѣмъ случаю, коли-бъ слова архикнязя были
лишь его особистымъ поглядомъ, высказаннымъ
при случайной нагодѣ, мали-бы они все таки
великое значеніе, бо высказали-бы, что и въ
наивысшихъ сферахъ сущѣ люди, и то люди,
котрихъ вымыслъ може статись мѣрдаинымъ,
що не годяться на тепершню систему прав-
ительства, котре не дозволяе брати верхъ ре-
акційнымъ элементамъ, але навѣтъ ще и
лучити въ нмъ.

Противно доказує ультрамонтанъска праса.
Сказъ н. пр. не хоче тому вѣрвати, чтобы слова
архикнязя были выголошені въ порозумѣнію и
зъ волею цѣсаря, бо, каже, промовы въ ака-
демій наукъ не предлажались цѣсаревѣ.
Станьчикѣско-ультрамонтанъскій органъ не
хоче припустити, что въ декотрыхъ случаяхъ
може бути зроблена выимка и длятого каже,
что архикнязь зробивъ все на власну руку, а
властиво на руку Шмерлинга. Ба, Сказъ иде
наравѣ такъ далеко, что называє слова архи-
князя выстрѣломъ слѣпымъ набѣгомъ, котрый
нѣкого не зранивъ ані не забивъ а выкликавъ

лишь радѣсть въ либеральномъ таборѣ. Трохи
зручнѣйше выступивъ Vaterland, котрый каже,
что борба, о котрой згадыває архикнязь, не вы-
мѣрена противъ поступу и просвѣты лишь
противъ обаламучиваня народѣвъ. Найострѣше
выступивъ противъ архикн. Райнера Magyar
Allam, органъ примаса зъ Грану и каже:
„Членѣвъ науучного дому належить безпереч-
но почитати и поважати, але они не повинны
усувати свои публичной дѣяльности зъ подѣ
критики а критика повинна бути якъ разъ о-
стрѣйша, бо слова высказаніи нмъ мають
большу вагу... Здаєся намъ що жадець членъ
законной династіи не повиненъ тѣшити ся зъ
того, коли-бъ славословлять газетѣ, що передъ
кѣлькома дѣями похваляють революцію и царе-
убійство“. Ческа Politika констатируетъ, что слова
архикнязя не могли бути звернені противъ на-
ціональных змаганъ чешского народу, бо Чехи
бѣвъ давна суть за просвѣтою и поступомъ и
переконаніи, что лишь національна просвѣта
може двинути якісь народѣ. Характеристич-
нымъ єсть наконецъ, что дѣякі газетѣ якъ
Voss. Ztg. доказуютъ, что слова архикнязя
були звернені противъ антисемитизму.

Якъ бы тамъ впрочемъ и не було, слова
архикнязя не проминули безъ голосного бдѣ-
гону, а то вже само значить ихъ велику вагу.
Слова ті мають и для насъ великое значеніе,
бо и у насъ суть люди, котрі не роздумуючи
богато, думаютъ, что и намъ належить лучи-
ти заразъ зъ реакційными элементами, скоро
они проявятъ лишь яку таку силу, въ надѣвѣ,
что чейже може тою дорогою дається щось
осягнути. Якій хосенъ може Русинамъ прине-
сти спѣлка зъ ультрамонтанствомъ? Хѣба-жъ
выдвину его у насъ и безъ спѣлки зъ нимъ же
за мало? А въ чинѣ рукахъ Вѣдѣвъ, якъ же
се мало Русинѣвъ обходити! Нашимъ святымъ
обовязкомъ повинно бути пам'ятати на то
въ чинѣ рукахъ рускій народъ и не забувати
на слова архикнязя, что тепершній проявъ
суть лишь проминаючі!

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

О Калускомъ повѣтѣ пишутъ дальше
польскіе газеты. Nowa Reforma:

„Въ Калусіи рускій комитетъ ставитъ
кандидатуру проф. Романчука, изданого в о-
statniem szescioleciu przywódcy ruskich posłów
w Sejmie. Противъ него стає кандидатура п.
Станислава Коморницкого, о котромъ пишутъ
до Dziennik-a Polsk-ого, что только на жада-
ныѣ выборы, котры до него удавался зъ
просьбою, призывать на поставленіе своей
кандидатуры. На згромажденію выборовъ бу-
ли и селяне, и они то головно выразили бажан-
ье, чтобы п. Коморницкій хотѣвъ ихъ въ со-
ймѣ заступати, тымъ больше что знаютъ и
належито оцѣнюють его заслуги. Ажъ тогда п.
Коморницкій становитъ яко кандидата и мамо
надзвычайно агитация за Романчукомъ має
шансѣ побѣды, бо lud переважно єсть за нимъ.“

Органъ демократичный очевидно перене-
ситъ властителя большихъ посѣлостей надъ
профессора, дарма что три дѣи передъ тымъ
писавъ, что въ соймѣ большыхъ властителей
єсть за богато а профессорѣвъ за мало, и зъ
выразною злорадностію голосить, что издану
przywódcy ruskich posłów въ своемъ округѣ
выборовъ будѣтъ не має только довѣрія lud-у
що польскій шляхтичъ, хотя недавне вѣче
мѣске, на внесеніе самого редактора N. Reform-
ты, объявлено за рускими кандидатами. Нема
то невѣдѣвшихъ и консервативныхъ людей
надъ демократѣвъ польскихъ! Мы цѣкави, чи
снмъ разомъ паде на рускихъ кандидатѣвъ
большѣе голосѣвъ польскихъ, якъ при остан-
нихъ выборахъ до рады державной. Тогда ихъ
було въ цѣлой Галичинѣ два!

А Gazeta Lwowska такъ пише:
„Въ Калускомъ повѣтѣ, де Русины бдѣ-
пиратѣ кандидатуру проф. Юліана Романчу-
ка, селяне самі поставили кандидатуру п.
Станислава Коморницкого, заслуженного презе-
са тамошней рады повѣтовой. Они то уда-
лися до кандидата зъ просьбою, чтобы стану-
ть до бою выборовъ, а на згромажденію перед-
выборчѣмъ, бдѣдѣмъ въ Калусіи, щиро про-
мовляя за тою кандидатуру.“

Замѣтно, что урядова газета нѣ при од-
номъ округѣ выборовъ не стає такъ очевидно
за однимъ кандидатомъ противъ другого. Чи
се може має бути ознакою, якѣ становить
займе правительство при выборахъ супротивъ
п. Романчука?..

Взагалъ голоса польскон прасы всенхъ
бдѣтнѣкъ: демократичной, поступовой, консе-
вативной и урядовон, адаються указувати, что
вѣсѣмъ сторонництвомъ польскимъ ходитъ дуже
о те, чтобы не только выбору п. Романчука
не допустити, але чтобы паденіе его предста-
вители яко наслѣдокъ малого довѣрія до него
русскому народу, а что его при тѣмъ предста-
вляютъ яко „узнаного проводника рускихъ по-
сѣлѣвъ“, то его паденіе мало-бъ бути и озна-
кою недѣлѣнія самого руского народу до сво-
ихъ проводирѣвъ а довѣрія до hierarchii спо-
лечней. Спокойна и тактовна але при тѣмъ
рѣшуща и бдѣтнѣна политика п. Романчука

єсть нмъ очевидно найбільше негодѣна. Що-
до довѣрія рускому народу до п. Романчука,
то се довѣріє озадалось ажъ надто ясно и го-
лосно адресами довѣрія не только зъ Калуси-
ны але и зъ иншихъ сторѣвъ и оваціями на
вѣчахъ въ Коломыи и недавно у Львовѣ.

Одинокій староста, котрый въ минаущій
каденціи соймѣмъ выбраный бувъ не зъ волѣ
правительства и сусѣбною ерархіи але про-
тивъ волѣ правительства, п. Плязньскій, и
котрый такожъ въ соймѣ боронивъ щиро нте-
ресѣвъ селянства и выступивъ навѣтъ досѣтъ
независимо, заявляя теперь, коли мазурскі сѣ-
ляне не зъ его повѣту але зъ иншого подѣ-
сли его кандидатуру, что нового выбору не
примѣе. Вебъ польскіе газетѣ зъ того дуже
задоволені: консервативный въ своемъ партій-
номъ интересѣ, демократичный зъ засадничихъ
причинъ невыбора старостѣвъ.

Зъ Каменецкого пишутъ намъ:
„Nichtswürdig ist die Nation, die nicht ihr
Alles einsetzt für die Ehre“ — тоті слова при-
гадуються и намъ, коли роздѣлять прихо-
дитъ въ акцію выборовъ дѣякіхъ рускихъ о-
кругѣвъ. Мы — одвѣчный народъ на своей
земли, стара нація въ Европѣ, що колись сто-
яла на чолѣ народѣвъ, нація, въ котрой въ
первый разъ повстала назва Славянъ — до
чого мы нинѣ збѣгли? Леда подіановъ, до-
робѣвѣвъ, що на Русѣ не має за собою тра-
диція роду, котрого сердце не чує нашихъ бо-
лѣвъ — а мы стелимося плазомъ передъ нмъ,
цѣдуемо руку, що кождон хвилѣ готова двиг-
нутись на насъ!

Каменецкій округъ, колись добрый бо-
рецъ за sprawy народній, ставѣтъ нинѣ посѣ-
ховискомъ для Русѣ. Та только чи насмѣшка
не буде передчасною? Не бракъ у насъ па-
триотѣвъ — и межа священниками и межа се-
лянствомъ — та бракъ енергичного проводни-
ка, бракъ вѣры у власнй силы. Може бодай
послѣдѣна хвиля розбудитъ и насъ до большого
житя, додѣсть силъ заявити передъ свѣтомъ,
что мы ще не заумерли, что ще не поцуралисъ
народного достоинства.

Они нашъ звернені въ еко пору на о.
Мих. Цегельского, пароха Каменки струмил-
ова и тепершного члена рады повѣтовой. Се-
редѣ даныхъ обѣщаній, що гадѣвъ всего каме-
нецкого повѣту, бѣвъ мавъ-бы найневишій
шансѣ при выборахъ. О. Цегельскій єсть ре-
внымъ и примѣрнымъ патриотомъ и священ-
комъ, бѣвъ любезный народомъ и священ-
ствомъ, знавший вже зъ давнѣйшихъ акцій ви-
борчѣхъ яко випробованный дѣятель и борецъ.
Щасливый его темпераментъ, незычайный
тактъ, симпатична личность — все то збѣд-
но ему поважаніе (и не лишь у Русинѣвъ са-
мыхъ), тожъ и борба зъ нмъ не була-бы такъ
легкою — для противного кандидата.

Зъ польскон стороны має выступити яко
кандидатъ гр. Станиславъ Баденій и бѣвъ мавъ
навѣтъ высказатись передъ Русинами, что для
него „дуже милымъ“ бувъ-бы одинокосный
выборъ въ послѣдѣ въ повѣтѣвъ Каменка-Раде-
ховѣ-Бускѣ. Его добра лежать въ радѣхов-
скомъ повѣтѣ, въ Бускомъ администрує онъ
добра своего брата, тепершного намѣстника,
въ каменецкомъ жде его богата снадѣна.
Привзати ему треба, что дѣає про церкву и
что въ потребѣ помагати селянамъ — але въ
политичномъ житію народу не рѣшають еще
самі чини гуманитарий. П. Баденій єсть вла-
стителемъ большихъ посѣлостей и длятого не
може щиро засегнати интересѣвъ селянства;
бѣвъ єсть Полякомъ, и длятого не може засту-
пати интересѣвъ Русинѣвъ. Въ соймѣ, де толь-
ко лѣтъ послужувъ, чи боронивъ бѣвъ тыхъ ин-
тересѣвъ? Коли бдѣирали громадамъ (т. е. ра-
дамъ) шкѣльнимъ мѣсцевымъ право презенто-
ванія учительѣвъ, бѣвъ выступавъ власне за тымъ
бдѣбравѣмъ. П. Баденій неразъ, передъ По-
ляками и передъ Русинами, высказувалъ и
про руске священство — бѣвъ єсть рѣшучимъ
прихильникомъ цѣлѣбату, а весь консерваторъ и
семанарій бдѣдѣта радѣ-бы въ руки Бунтовѣ-
та Змартышевѣстѣвъ. Тоті чини и думѣа п.
графа не суть зовсѣмъ такого рода, чтобы свя-
щенство канитулювало передъ нмъ, здава-
лось ему на ласку-неласку.

Кажуть дѣякі: графъ Баденій єсть бра-
томъ намѣстника, якѣ-жъ можна выступати
противъ него? Се бесѣда дуже работлива! Не
лишь супротивъ брата намѣстника, але и
супротивъ самого намѣстника, супротивъ
самыхъ мнѣи стрѣвъ дозволенъ въ консти-
туційныхъ державѣхъ оппозиція и агитация. По-
вѣдний намѣстникъ гр. Альфредъ Поточкій
бувъ мужемъ державнымъ великихъ вѣдѣ-
ловъ, а при послѣднихъ выборахъ зъ Подга-
ецъ-Козовон станувъ рѣшучо противъ него про-
фессоръ Анатолъ Вахнянинъ, що и обѣхавъ
выборчій округъ та — якѣбы не Козова — бувъ-
бы зъ славою остоявъ на мѣсцѣ бою. Такъ
дѣлати повинны всѣ передѣль люди, патриоты.

Остаточна думка наша така: скликати якъ
найскорше до Каменки, до Радехова и Буска
передвыборчій збѣраня, поставити на нихъ кан-
дидатуру о. Цегельского и повѣдомити о нѣй
такожъ гр. Баденного зъ просьбою, чтобы не
мѣшавъ до сельскихъ выборовъ, бо и такъ

выборъ его обезпеченый чи то зъ мѣста Яро-
слава чи посередѣ большон посѣлости.

Коли-жъ не можна буде бдѣждатись збѣ-
бранѣ передвыборчѣхъ, то просамо централь-
ный Комитетъ рускій, чтобы поставивъ якъ
найскорше бдѣ себе кандидатуру о. Цегель-
ского — она у насъ єдино можлива до пере-
веденія. Въ повѣтахъ Каменецкомъ и Бускомъ
еще досѣтъ патриотѣвъ, що доложатъ всякого
старанія, добути рускому кандидатуви якъ най-
большѣе голосѣвъ. При якѣй-такѣй помочи зъ
Радеховичами побѣда муситъ бути наша.

Зъ Рогатиничныи пишутъ намъ подѣ д.
3 н. ст. червня: Нинѣ бдѣбулися зборѣ въ Ро-
гатинѣ, де нараджуваносъ кого поставити кан-
дидатомъ на посла. На зборѣ зѣбѣхалосъ зъ
20 священникѣвъ и селяне. По бдѣрыто збо-
ровѣ предѣдателемъ о. Макогонскимъ, зая-
вился всѣ присутній за д-ромъ Олександромъ
Огоновскимъ. Вирадѣ о. Билинкевичъ зъ Ку-
ропатникъ замѣтивъ бувъ, что „мы д-ра Ого-
новского не знаємо“, але всѣ выступили про-
тивъ такого замѣту и заявлялися за канди-
датуру д-ра Олексы Огоновского. Большѣ жа-
дного кандидата не ставитъ нѣхто. Вебъ выска-
зали только желаніе, чтобы д-ръ Огоновскій
явился лично въ Рогатинѣ передъ своими ви-
борцами и порѣшили на той день, коли при-
ѣде д-ръ Огоновскій до Рогатина, скликати
зборѣ всѣхъ выборѣвъ. Було вирадѣвъ же од-
но внесеніе, чтобы теперь не ставити жаждон
кандидатуры, але ажъ по выборахъ, однакъ
всѣ зборѣи спротивилися тому внесенію.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Молодо-Чехи постановили — якъ мы
то вже доносили — утворити окремый клубъ
молодо-чешскій въ соймѣ и въ тѣй цѣли розбѣ-
слали до многихъ кандидатѣвъ на послѣбѣ
соймѣныхъ заштатия, чи на случай ихъ выбо-
ру выступить они зъ дотепершного клубу
чешского, бо въ противнѣмъ случаю поставятъ
они зъ своей стороны контр-кандидатѣвъ. Въ
справѣ утворенія окремого клубу скликали
молодо-Чехи загальне вѣче на день 16 н.
ст. червня.

Межа Хорватами а Сербамъ въ
Дальматіи прийшло до компромису въ справѣ
выборѣвъ соймѣныхъ. Сербамъ забезпечено те-
перь два мандаты большѣ, котрі були досѣ въ
рукахъ Итальянцѣвъ лишь длитого, что Серѣвъ
здержувались бдѣ голосованя. Наслѣдкомъ
сего компромису буде мабутъ то, что дальма-
тинскій Итальянцѣвъ будутъ мати въ соймѣ лишь
три мандаты.

Архикн. Альбрехтъ вернувъ въ субботу
зъ своей подорожѣ по Галичинѣ, а архикн.
Райнеръ выѣхавъ на инспекцію войскову до
Чехъ.

Нинѣ въ полудне має цѣсарь довершити
церемонію вложенія на голову праского архи-
епископа, гр. Шенборна, кардинальского
капелюха.

Тоастъ царя выголошеный подчасъ зару-
чянъ вел. кн. Петра Николаева зъ кн. Мили-
цою въ честь князя Черногоры, выкликавъ
такъ у Вѣднѣи и Берлинѣ якъ такожъ и въ
Лондонѣ великое недовольство и певного рода
занепокоєніе. Якъ въ Берлинѣ такъ и въ Лон-
донѣ доказуютъ, что царь не думаетъ вже свои
намѣренія укрывати подѣ покрову дипломатич-
ныхъ формулокъ, але хоче отверто высту-
пати зъ нмъ, хочъ думаютъ, что царь мимѣ
того не бдѣтствуетъ бдѣ своего дотепершного
„выжидачного становища“. Дивна рѣчь, что
одна одинока газета берлинская National Zeit-
ung старѣсь теперь ослабити значеніе сего
тоасту доказуючи, что слово „единственный“
значить въ сѣмъ тоастѣ то само, что „найліп-
шій“ а не то „одинокій а нѣхто большѣ крѣмъ
него“, не то что нѣмецке слово „alleiniger“. Иші
газетѣ не хотѣтъ пристати на се поясе-
неніе и принимаютъ тоастъ царя такъ, якъ бѣвъ
его выголошеный. Царь сказавъ: „Пу за здоро-
віе князя черногорского, единственного искрен-
наго и вѣрнаго друга Россіи“. Коли-бъ ще,
кажуть, по словѣ „единственного“ стояла про-
тивѣка, то можна-бы слову сему надавати въ
дусѣ російскіе языка, але того не надруку-
вали ані урядова газета ані другі російскіе
газетѣ а въ такѣмъ случаю треба брати оба
слова „единственного искреннаго“ за одно и
переводити въ тѣмъ дусѣ, что царь называвъ
князя черногорского такъ щирымъ другомъ,
якого Россія большѣ не має.

Президентъ Карно обѣзѣдає теперъ
пѣвнѣчно-заходню часть Франціи а его вѣ-
тають всюдѣ дуже симпатично и торжественно.
На ширѣ въ Брней мавъ Карно бесѣду, въ
котрой вказуючи на добробытъ въ пѣвнѣчныхъ
сторонахъ Франціи сказавъ: Франція не до-
пуститъ того, чтобы хто-небудь бдѣживъсь руй-
нувати ея чудесный розцвѣтъ, оwoчѣ бѣсьма-
дѣлѣтнього панованія порядку, мира и свобо-
ды. На ширѣ въ Сент-Оме подѣбѣвъ Карно то-
жъ

аеть на згоду и миръ такъ у внутрѣ держа-
вы якъ и на вѣхъ.

Зъ Вѣдѣя доносятъ до Озас-у, що насипѣ-
шій тамъ письма зъ Парижа зъ кругѣвъ пра-
вительственныхъ особливо-жъ зъ министерства
дѣлъ внутрѣшнихъ доказуютъ, що духъ и
почутѣ силы та значеня Франціи
значно тамъ поднялся. Фактъ сей мае бути
не такъ вѣдѣкомъ доброго успѣху выставки,
якъ зближеня Россіи до Франціи. Россія збли-
зилась нинѣ болѣе якъ колинебудь до Фран-
ціи, а то головню въ наслѣдокъ того, що про-
видѣли змаганя притягнути Англію до тридер-
жавного союза. Одновѣне дружбы Нѣмеччи-
ны зъ Італією мало на то вплинуло, хва-
лишь вызвало велике розъяренѣе Франціи
противъ Італіи и дѣляго постановили Фран-
цузы вести зъ Італіянами завзяту борю о-
собливо же на Востокѣ. Въ Парижі сподѣвають-
ся приѣзду кѣлькохъ великихъ князѣвъ рос-
сійскихъ.

Загальну сензацію викликала бѣдзвѣ яко-
гось бѣлградского горожанина, помѣщена въ
„Малыхъ Новинахъ“, въ котрій бѣл оговорю-
юшій розруху и говорить о „дѣлахъ тре-
вога въ Бѣлградѣ“, котрій король
Миланъ предвидѣвъ, коли то поклику-
ючись на нову конституцію передъ своею аб-
дикацією такъ о нихъ бѣдзвѣ: „Вы будете
черезъ свою конституцію и зъ своими свобо-
дами вести кроваву борю та будете рѣзаться,
а коли вже досыть суетите собѣ крови, то
станете мене клекати, чтобы и вамъ рани за-
вязавъ та приложивъ масть до нихъ. Тогда и
привѣду и тогда прѣвемо въ куснѣ конститу-
цію, а заведемо ту стару управу, яка була
за Милоша и Михаила.“ До сихъ слѣвъ кор.
Милана навязуется отже въ бѣдзвѣ поклѣкъ до
всѣхъ партій въ краю, чтобы они сполучились
и утворили національну гвардію для забезпе-
ченя житя и майна, бо власть державна по-
казалась за слаба, чтобы удержати спокой и
порядокъ и може дуже легко статися, що
слова кор. Милана сповнятися и бѣнъ верне
яко диктаторъ. Наколи-бъ такий сумнѣй при-
ключеня повторились, то край мусѣвъ-бы
самъ зажадати диктатуры, а кор. Миланъ
лишь того хоче, бѣнъ чекае на то, сподѣваеся
того и на то числитъ. Диктатура кор. Ми-
лана вже за дверми; конституція, свобода
и все зарожене, скоро Бѣлградъ не возъ-
мее до организаціи національной гвардіи.

Митрополитъ Михаилъ примае
все ще разъ-у-разъ дуже численнѣ визиты.
По авдіенціи у короля ходивъ бѣнъ заразъ до
министра дѣлъ заграничныхъ и перебувъ у
него довгий часъ. Corr. de l'Est доносить, що
вливовѣ люде стараются помирить теперѣш-
ного митрополита Теодосія въ Михаилѣмъ
и припускають навѣтъ, що Теодосій вже въ
найблизшій часъ подасться на пенсію, на
що правительство, разумѣясь, дуже охотно
пристане. Митроп. Михаилъ возьме тогдѣ
участъ въ юбилейномъ торжествѣ битвы на
Косовѣмъ полѣ и въ помазаніи короля.

Часть арештованныхъ за розруху въ Бѣл-
градѣ вже засуджено на кару вѣзницѣ бѣнъ
15 до 20 дѣвъ. Урядове слѣдство выкрыло
при томъ рѣчи дуже дразливой натуры, кот-
рой на цѣлѣ розруху кидають ярке свѣтло.
Сконстатовано, що влѣститель каварѣвъ, Нико-
ла Смиляничъ подмывалъ людей, чтобы
они япали на палату австро-угор-
ского посольства и въ той цѣли раздавъ
100 динаровъ (= 50 зр.) на закупилене ре-
вольверѣвъ. Смиляничъ арештовано и збро-
лено ему за то процѣсъ. Зѣ взгляду на пытанье,
ка напредняки являлись на вѣче безъ зброи, коли
топва стала грозно выступати, а житѣе Гара-
шанина и другихъ напредняковъ было дѣйстви-
тельно зарожене. (Що-до самого Гарашанина, то
ся вѣстѣ здаеся бути дуже неумѣрна — Ред.)

Сконстатовано такожъ, що побѣдѣе роз-
рухѣвъ въ Бѣлградѣ поранено одного офицера
и 19 жандармѣвъ, убито одного (Мисковача),
поранено зъ револьверу одного, двоухъ людей
равено штылетами а 10 людей поклѣчено
сильно камѣньемъ. — Митрополитъ Михаилъ
урадено въ портъ побѣдѣе его приѣзду подо-
рожау торбу зъ грѣшми, ордерами и дорого-
цѣнностями.

Бюро корреспондентіице розбѣдало зъ Бѣл-
граду таке спростованье вѣстей о ситуа-
ціи въ Сербіи, подаваемыхъ въ N. fr. Presse:
Вѣсти подавалъ въ N. fr. Presse о якѣмсь не-
порозумѣннѣ между правительствомъ а регентією
якъ и о причинѣ скликаня рады министровъ
суть зовсѣмъ выдуманы. Въ справѣ розрухѣвъ
скликаня лишь раду министровъ и она приня-
ла зъ удовольствіемъ до вѣдомости справозданье
министра дѣлъ внутрѣшнихъ Тавшановича о
успѣшномъ непокоѣвъ. Такъ само фатальною и
тевденціною есть вѣстѣ о якѣхъ непокояхъ
въ глубинѣ краю. Аѣвъ въ Бегерданѣ не убито
нѣтъжъ напредняковъ и не вкнѣено ихъ до
Моравы аѣвъ въ Крагуевацѣ въ арсеналѣ не
выбухла вороховѣя робѣтниковъ. На то бѣдѣ-
вѣдае N. fr. Presse: Бѣтъ то старый досѣдѣ,
що правительство, котрого становнще есть дво-
значне, пускае въ свѣтъ спростованя. Будущ-
ность покаже, чи теперѣшнѣи станъ въ Сербіи
дасться довго удержати.

НОВИНКИ.

— Русно-народный театръ давъ въ Зборовѣ бѣмъ
представленъ зъ такимъ репертуаромъ: Запоро-
жець за Дунаємъ, Лихій день, Тато на заручи-
нахъ, Гаспароне, Дѣмъ отвертѣвъ, Павло Полубо-
токъ, Баронъ цыганскій, Панъ мандаторъ, На-
ташка Полтавка, Дзвонъ изъ Корнѣвъ. Въ Зboro-
вѣ завязавъ комитетъ зъ нотарѣмъ и. Ошакѣви-
чемъ на чолѣ, тому и повѣджене було знаменитѣ.
— Зъ Зборовѣ загостивъ театръ до Каміюки стру-
миловѣ на бѣмъ представленъ. Хотѣвъ въ Ка-
мѣнцѣ завязавъ комитетъ, въ складѣ котрого вой-
шли о. Цегельскій, судья Герасимовичъ, лѣкаръ
д-ръ Ступницкій, и зарядивъ все можливе, то все
таки околѣца заявляеся рѣвнодушною: въ театрѣ
на представленѣхъ можна було бачити дуже мало
число патріотѣвъ, а театръ дѣнѣе досыть значнѣй
страты. — Зъ Камѣнки выбираеся нашъ театръ
до Радехова и въ субботу, д. 8 н. ст. червня дасть
на перше представленье оперу С. Артемовского
„Запорожець за Дунаємъ“. Въ Зеленой свѣта бу-
дутъ въ театрѣ представляти що дѣнъ, и такъ въ
недѣлю „Гаспароне“ оперета Мильекера а въ поне-
дѣлокъ „Дай серцю волю, заведе въ неволю“, драма
Крониничского. Дальнѣй представлення обдѣдуютъ
въ среду и четвергъ. Можна надѣятися, що нашъ
театръ, загостивши по разъ першій до Радехова,
довго згадувати буде щирю и щедрою гостиню па-
тріотичной интеллигенціи околѣцной, котра вже за-
далегѣдъ запрошувала нашъ театръ загостити въ
ей стороны.

— Смерть бѣдъ грому. Въ минувшій четвергъ, дѣнъ
30 н. ст. мая, по полудни подчасъ тучѣ ударивъ
громъ въ тополь коло церкви въ Загѣбѣдѣ. пов.
станицлавѣвского. Подъ тополю сховалися передъ
дощемъ три селянки и одинъ селянинъ, вертаю-
чій зъ церкви. Дѣвъ селянки погибли на мѣсці,
третій обнялъ ногу а селянинъ голову.

— Зъ Жидачѣвского пишутъ намъ: Дѣнъ 31 н. ст.
мая ударивъ громъ въ сѣлѣ Березинѣ коло Розо-
долу въ дерево, бѣмъ котре скрѣпилося два хлопцѣ.
Одного зъ нихъ громъ убивъ а другого поразивъ
незначно въ ноги.

— Гроза туча навѣстѣла дѣнъ 1 н. ст. червня
мѣстечко Любачѣвъ и околѣцу. Градъ падавъ гу-
стый и досыть великій. Засѣвъ майже цѣлкомъ
выбитъ; имено пропало житѣ, котре градъ по-
ломивъ и прибивъ до землѣ.

— Зъ Любачѣвского пишутъ намъ: Въ котрѣмъ
числѣ „Дѣла“ подано случай, що дѣнъ 29 н. ст.
сѣчня с. р. вѣритель зъ Вѣдѣя позвавъ кущичу
зъ Стрыи о довгѣ, а позѣвъ той до мая не могъ
бути дорученнѣ довжничѣ, бо не можна було
обшукати мѣсца ен замѣшканъ, хотѣвъ позвана си-
дѣла собѣ въ Стрыю. Такий самъ случай мае
осѣ сей: Въ початку липня мин. року занепокѣ-
въ зарядъ двѣрскій въ Липѣнцѣ тамошну наро-
хю, покосивши двѣ сѣнокосѣи окруженъ двѣр-
скимъ лѣсомъ, а належачи бѣнъ вѣку до парохіи
и записавъ на ню въ книгѣхъ грунтовыхъ. До-
вѣдавшись о сѣмъ, парохъ заразъ на другій дѣнъ
донѣс о томъ до ц. к. прокуратури скаргу и
просивъ о выточенѣе провизорѣи. Ц. к. судъ по-
вѣстовый въ Любачѣвъ вызначивъ реченець на
комѣнію визаллю на дѣнъ 1 вересня 1888 и за-
жадавъ уплаты коштовъ комѣніи въ сколькѣ-
сти 12 зр. 90 кр., котрій парохъ мусѣвъ покры-
ти зъ власной кишѣи. На дѣнъ 19 вересня при
розправѣ устѣио заявивъ управитель двѣрскій, що
бѣнъ зробивъ на розказъ своей хлѣбодѣтельки, вла-
стительки общару двѣрского въ Липѣнцѣ, Лиде-
навѣ, Подлубахѣ и Мельникахѣ, якъ тая панѣ
любятъ титуловатися, (хотѣвъ то назвы пооди-
нокѣхъ частей Липѣнцѣ) а котра мешкае въ Кра-
ковѣ, и просивъ, чтобы ен спѣвзавѣзвати. Ц. к.
судъ въ Любачѣвъ переславъ позѣвъ ц. к. суду
въ Краковѣ для дорученя спѣвзавѣзѣи и вы-
значивъ новый терминъ, на котрѣмъ повѣдомитъ
пароха и заступника ц. к. прокуратури и парохіи,
що позвана выѣхала зъ Кракова до Вѣдѣя,
дѣляго позѣвъ не можна йи доручити. Такъ було
ще кѣлька терминѣвъ зъ такимъ самымъ успѣ-
хомъ, ажъ въ концѣ рѣшеніемъ своимъ зъ дѣнъ
26 сѣчня с. р. завѣзавъ ц. к. судъ любачѣвскій
управителя, чтобы подавъ адресу своей хлѣбодѣ-
тельки. Парохъ, выдачи, що въ томъ якась мѣнта,
бо запѣвана майже щоденно переписувалася зъ
своею службою, а службу доповняла людьми зъ
Кракова, а однаковъ бѣнъ заряду двѣрского не
можно було довѣдатися о ен адресѣ, удаеся до ц.
к. дирекціи полиціи въ Краковѣ и у Вѣдѣи. Не-
задовго одѣтили обѣ ц. к. дирекціи, имено кра-
ковска, що: п. Изабелла Корабъ зъ Вжозовскихъ
Зихардѣвъ, жѣнка ц. к. подполковника, мешкае по-
стойно въ Краковѣ, при улицѣ Старовислой ч.
13 въ партерѣ въ палатѣ барона Пушета, вѣденъ-
ска же: що п. Густавъ Зихардѣвъ, ц. к. подпол-
ковникъ 4. полку Дайтшмайстрѣвъ, переселѣвъ
до Вѣдѣя, а его жѣнка мешкае въ Краковѣ. Сей-
часъ переслано письмо ц. к. дирекціи полиціи въ
Краковѣ ц. к. суду въ Любачѣвъ, однаковъ по
бъ таждѣнахъ нема аѣвъ термину аѣвъ нѣякого рѣ-
шеня. Уже рѣкъ добѣгае бѣнъ початку сен справы,
а скончить ен на мажѣ, хотѣвъ п. министръ
справедливости наказавъ, чтобы сырыи провизор-
іиный переводились якъ найскорѣе. Дивуйтеся
теперь, що ц. к. стрыйскій судъ не могъ обдѣнати
якоеся тамъ жидѣвки, впрѣчѣмъ особы якогось не-
пѣвного стану, коли ц. к. судъ краковскій не мо-
же обдѣнати особы такъ значного стану, жѣнки ц.
к. подполковника!

— Выдѣлъ красивый удѣлявъ беззворотныхъ по-
дѣмѣвъ выдѣламъ повѣтовымъ: въ Надебрнѣ 700
зр. на будову дороги громадской зъ Камѣнної до
Цуцилова, въ Сяноцѣ 800 зр. на дорогу громад-

ску зъ Римакова до Королика польского, въ Гри-
бовѣ 1200 зр. на дорогу зъ Нового Санча до Бо-
бонѣ, въ Городенцѣ 4000 зр. на повѣтову доро-
гу Незвиско-Обертинѣ-Камѣнка, та выдѣлови по-
вѣтовому въ Домбровѣ 3000 зр. и въ Тарнобере-
гѣ 5000 зр.

— Въ Кричицѣ и Щавинѣ отворено зъ 1 н. ст.
червня стѣиціи телеграфичнѣй зъ обмеженою служ-
бою дѣявною на часъ сѣнѣчного сезону купеле-
вого.

— Въ Пенсильваніи лучилася страшна повѣнъ;
найблизшій шоды поробила рѣка Конмафъ (Conemaugh). Въ повѣни погнѣло 8—10.000 людей, а
шкоду обчисляютъ на 25 миліонѣвъ долларѣвъ. Мѣ-
ста и села положенъ надъ згаданою рѣкою мѣ-
сты счѣтали зъ землѣ. Найблизше потерпѣло мѣсто
Джонсонъ (Johnston); повѣнъ забрала фабрику зе-
лѣза, въ котрѣй було 7.000 робѣтниковъ.

— Въ заведеніи купальномъ Trianon-Teplitz устро-
ено велику нову купѣль Намштамъ и бѣдано зъ 15
мая до загальною ужитку. Будова сен купѣли
коштувала понадъ 100.000 зр.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Дѣнъ 13 н. ст. червня о год.
12-той въ полудне обдѣдѣеся вѣщанье д-ра Ивана
Куровица зъ панією Кикалією Бурачинскою въ
Криворѣвнѣи. — Цѣсаръ жертвувавъ за громады
Олѣши, пов. томмацкого, 100 зр. подмогою на
будову школы. — Вицѣпрезидентъ намѣстнича
и. Лилъ вернувъ въ недѣлю вечеромъ зъ Зальц-
кичѣ, де переводивъ люстрацію тамошного ста-
рѣства. — Въ Римѣ мае обдѣтѣеся въ червнѣ про-
цѣсъ о 57 миліонѣвъ; бувъ се приватный ма-
токъ короля Мурата, а правительство италіенске
сконяскувало его. Процѣсъ выточуютъ родины:
Мураты зъ Парижа, Пешолі зъ Воловнѣи и Русполі
зъ Риму; здаеся, що правительство погодиться
мировымъ судомъ. — Въ Бродѣхъ на границѣ
въ лѣсѣ повѣсився швецъ Василь Яремчукъ за-
дѣи сварки и подѣзрѣио о свою молодую жѣнку. —
Зъ Перемишля доносятъ, що при выравахъ ула-
новъ такъ розлютився одинъ вахмайстеръ на од-
ного воика, що кинулся на него зъ голою шаблею
та пробивъ на окрѣзѣ рамя воика; воика обдѣзали
до шпиталю а вахмайстра узвѣзали.

Наука, штука и литература.

— Граматика руского языка для шкѣлъ середнихъ,
написана профессоромъ университета д-ромъ Оме-
ляномъ Огоновскимъ, вышла вже зъ друкарнѣ
товариства имени Шевченка, накладомъ фонду
краевого. Граматика обймае XII + 288 сторѣвъ
бѣмъ и коштуе 1 зр. 30 кр. Мѣстѣио поки-що
только библиграфичну звѣтку, а ширше про сю
Граматикѣ д-ра Оме. Огоновского подамо дру-
гѣмъ разомъ.

— „Зеркала число 10-те, якъ и кѣлька попереднихъ
чиселъ, зъ збѣдшеніемъ обѣмъ, мѣстѣиъ въ собѣ
богатый сатиричний и гумористичный матеріалъ
— особливо заслужуютъ на увагу статьи doty-
кающіи акціи wyborczy мѣжъ Русинами. Знамен-
итѣ суть: „Телеграммы Зеркала — на власномъ
дрѣтѣ д-ра Вычосѣвъ“, „Сучасна лѣтопись“ Бузька,
„Мы“ и другіе. Рѣвно-жъ дуже добра обдумана
иллюстрація на 4-ой сторѣвѣ подъ заг.: „Кобы

Липъ короткій часъ у Льво-
вѣ на пляцѣ Сопѣчнѣмъ.

ЕДВАРДА МОНТЕНЕГРА
Велика Менажерія
зъ Испаніи.

Щоденно два великія представлення зъ дрѣсуры а вразѣ и корѣненъ
всѣхъ дѣлѣхъ звѣрѣвъ, с. е. о год. 4-той зъ полудни и 7-ѣиъ вечеромъ.
Представлення зъ дрѣсуры будутъ обдѣвуватися подъ наглядѣиъ шести
найславнѣйшихъ въ сю пору смѣрительнѣхъ звѣрѣвъ.

Менажерія отвѣрта бѣдъ год. 10 рано.

Цѣны мѣсѣцѣ: I мѣсѣе 60 кр. — II мѣсѣе 40 кр. — III мѣ-
сѣе 20 кр. — Дѣти и воики до подѣлѣцѣи платѣтъ половину цѣны. —
Ученики подѣвъ проводѣвъ П.Т. пш. профессорѣвъ платѣтъ на 1 м. 10 кр.

Зъ поважаніемъ
Едвардъ Монтенегро.

2981 5—5

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

порукае

наипереднѣйшій перфумы, тоалетовѣи воды,
бѣзначенъ медалями заслуги и двома дипломами узнаня,

именно:

Перфумы: язнѣиова, фѣякова, розѣана, рѣзѣдова, конва-
лѣва, Ylang-Ylang, Оропѣнахъ, Jockey-Club,
геліотропова, Ess Bouquet, пѣжкова, Millefleurs, и т. п.

Фляконѣи по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 150 и т. д.

Перфумы королевы Марисенки, фляк.
2 зр.

Вода варшавска, бѣзначается дуже приемнымъ, прѣ-
шій 95 кр., болѣшій 1 зр. 80 кр.

Вода левандова, подѣбна и вода левандова-аморо-
ва, суть загальною узнанѣио до роз-
прѣскуваня въ салѣнахъ задѣи своего приемного, многого и
лагодного запаха. Фляконѣи 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды колыбѣнскіи, въ кѣльмѣхъ обдѣнѣхъ и ро-
дакъ, передѣиъ и наипереднѣйшій-
Фляконѣи по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 150.

Дѣстѣио можна у Львовѣ у власныхъ склѣнахъ: улицѣ
Коперника ч. 3 и улицѣ Галицка, рѣгъ Валовой Въ
Краковѣ Суконницѣ ч. 20. Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2;
заразомъ у вѣхъ перворядныхъ склѣнахъ и антикахъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Тшебинѣ 4 червня (А.) Опогды выбух-
нувъ страйкъ горникѣвъ въ копальняхъ
вугля въ Яворжнѣ повѣта хшанѣвского. Чи-
сло страйкуючихъ выноситъ доси 1100 людей.
Зареквировано 45 уланѣвъ зъ Хшанова и
около 20 жандармѣвъ Межи страйкуючими
пануе доси спокой. Нынѣ роздѣишася пого-
лоска, що и въ Сьерши, въ копальняхъ ву-
сли гр. Потоцкого, лагодиться страйкъ. Доси
ще пануе спокой.

Парижѣ 4. червня. Въ палатѣ пославѣ
интерпеловавъ пос. Дрѣйфи правительство въ
справѣ секвестраціи зѣлѣзницѣ сербскихъ.
Мин. Спилѣе одповѣвъ, що интересы француз-
скіи суть добре загарантованѣи а поки що роз-
почалися доперва переговоры.

Прага 4. червня. Страйкъ робѣтниковъ
въ Пильзѣ прибирае чимъ разъ болѣшій роз-
мѣры; доси страйкуе вже звышъ 5.000 ро-
бѣтниковъ.

Бѣлградѣ 4. червня. Ходитъ поголоска,
що кор. Миланъ, котрый мае сими днями при-
ѣхати до Константинополя, перебуде тамъ цѣ-
лый мѣсяць и лишь на кѣлька дѣвъ приѣде
до Бѣлграда.

Берлинѣ 4. червня. Post доносить, що
цѣсаръ Вильгельмъ залишивъ подорожъ до Ан-
глии. Пѣсла иншихъ вѣстей мае наступити
стрѣча зъ королевою на островѣ Уайтъ.

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станицлавѣвъ, Перѣмышлѣ,
Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломиѣ, Стримѣ,
Спятинѣ и Самборѣ

продѣлае:

Косы по 20 кр. (бракѣ), по 40 и 50 кр. (най-
лѣпшій).

Серпы по 25 и 30 кр.

Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:

Паути Нр. I. зр. 7-60, Нр. II. зр. 11; Ко-
лѣсницѣи зр. 6.

Паужки-обортѣчѣ до буалѣвъ въ двоухъ
частяхъ 18 зр.

2948

рочки, маншеты, ковиѣрики-
калесоны, скарпѣтки, хуст-
ки, краваки, шлийки, ру-
2537 кавички и т. п.

порукае найдешевше

ТОРГОВЛЯ 2537

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жадаѣе даромъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣвъ знаменѣмъ

„С П Р І О У С Ъ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22
порукае добру и выдатну каву спра-
важену непосредно бѣдъ проду-
центѣвъ зъ Америки полудневою.

Коштуе у Львовѣ;

1 кильо 1.70 и 1.90 зр.

на провинціи:

43/4 кильо 8.70 и 9.60 зр франко
обдѣрѣватѣмъ надѣвъ 50 кильо опуствѣ.

Не маю зовсѣмъ тѣхъ
родѣвъ кавы, котрѣи оголо-
шуютъ иншій подѣвъ назвою
мого запѣна. Справѣжну каву
просто бѣдъ продуктѣвъ, що
можно доказати, и продаю ен най-
менше о 20% дешевше якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбургѣ и Триѣстѣ мож-
на достати каву вже лишь зъ че-
твертой руки, а то дѣляго, що
продуктѣвъ спрѣдае гуртовѣицѣи
на мѣсці, той знову гуртовѣицѣи
въ Европѣ, бѣдъ тѣхъ купце комѣ-
سیونѣръ, а бѣдъ него ажъ купецъ и
то звычайно не просто, аѣвъ черезъ
агента мѣсцевѣого аѣвъ подорожѣю-
чѣго. Впрѣчѣмъ може кождѣи самъ
переконаѣтися, чи достѣнае до нѣде
по той цѣнѣ такую каву якъ моя
що до якѣсти и смаку. 2.27 237—3

НАЙНОВѢЙШІЙ
САТИНЫ, СЕВАНТИНЫ, ПЕРКАЛЪ
на сукнѣ дамскіи

одрѣжавъ въ великомъ выборѣ и продае найдешевше
Магазинъ Ф. Кнавера и Сына
у Львовѣ, пляцъ Капитульный число 2.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдаеъ и одѣлѣчальный редакторъ: Иванъ Бѣлей.

Плѣтъ въ фабр. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣвъ зар. К. Вѣднѣрскѣи.

якъ завидувавъ навѣтъ вольнѣй чередѣ, що паслася на вольнѣй сѣножати по-надъ берегами свѣтлой рѣчки. Одначе Лемѣшковскій працювавъ, якъ волѣ у ярмѣ, зъ тою раптовою енергією, зъ якою працює Українець, поки його охоты й волѣ. Якима надыхувала надѣя чинѣвъ, надѣя выслужитись у люде, дойти до панства. А мати неразъ, сидячи вечѣрньою добою коло сына, втѣшалась його надѣями.

— Не довелось минѣ побачити тебе, сыну, въ золотыхъ ризахъ. Коли-бъ же, сыну, я тебе побачила въ золотому мундѣрѣ, въ хрестахъ та стрѣчкахъ, у великому чинѣ! Тодѣ минѣ будешь слати шовковѣ хустки та оксамиты.

Яка-бъ мати не озолотила свого сына, не с хотѣла-бъ побачити його въ щастѣ, добрѣ та въ поважѣ одѣ добрыхъ людей!

Разъ якось у начальника Якимового бувъ балъ. Вѣнчавъ багато дочокъ вже дохожалыхъ и негарныхъ, то затягувавъ до себе на вечоры молодыхъ хлопцѣвъ. Лемѣшковскій, якъ маючій бути пѣсля батька паномъ великого грунту, звернувъ на себе його увагу, — запрѣхано и його на вечѣръ. Цѣлый день не було йому спокою. Увесь день вѣнчъ чистився, мывся, выглядався въ дзеркало. Старый Лемѣшка дививсь, дививсь, та й плюнувъ, выйшовши зъ хаты, а мати сама наливала сынови свѣжон воды, подавала бѣлый рушникъ, служила йому, якъ наймичка.

— Дай, сынку, я роздѣлю тобѣ прѣдѣль, завяжу тобѣ шню, приберу тебе, якъ куклу! Якъ бы я хотѣла побачити тебе въ гостяхъ, якъ коло тебе будутъ роємъ витись панны, дивитись на твои чорнѣ бровы!

— Одчепѣться мамо! — вѣдказавъ сынокъ зъ досадою. — Выѣте вы прѣдѣлити прѣдѣль по панскій!

— Не буду, не буду, тільки не сердься, — сказала мати, одступаючи назадъ зъ гребінцемъ.

Вона стала оддалеки и згорнувши руки, дивилася на сына. Зъ невымовною любовію слѣдкомъ ходили вѣ очѣ за синомъ по хатѣ, за його чорнобровымъ лицемъ у дзеркалѣ.

— Коли-бъ минѣ глянути на тебе въ гостяхъ хоть черезъ вѣконце! — сказала мати.

— Отъ ище! наробѣть сорому! покажіться тамъ изъ хусткою на головѣ!

— Чи пошовъ ланячъ? — спытавъ Лемѣшка, одчинивши дверѣ.

— Онъ пошовъ черезъ двѣрѣ! — вѣдказала жѣнка, не одриваючи лица одъ шибки.

А черезъ двѣрѣ пошовъ гордою ходою Якимъ, рѣвнѣй, дужѣй зъ широкими плечима. Чорнѣй кучерѣ блищали проти заходу сонця, якъ навѣденѣй лакомъ. Довго слѣдило за нимъ материне око по-за тыномъ, по-пѣдъ зеленымъ гилѣмъ садкѣвъ. Мати була горда красою й розумомъ своего сына, а батько все мѣркавъ, сѣпивсь мовчки, хочъ и його око не втерпѣло, щобъ не пойти черезъ вѣкно слѣдкомъ за гордою ходою сына.

Не твердыми ногами пѣдходивъ Якимъ до дому своего начальника. Вѣкна були освѣченѣй, на дворѣ коло ганка стояли конѣ приѣзжихъ гостей. Не въ-перве траплялося йому бути въ гостяхъ, але въ-перве вѣнъ йшовъ до своего начальника въ гостѣ.

Гостей въ свѣтлицяхъ було чимало, та все Полякѣвъ, якъ звичайне буває въ повѣтовыхъ мѣстахъ Захѣдньою Украины. Самъ начальникъ Якима бувъ Полякъ, бо Поляками тодѣ бувъ закиданный весь урядъ. Нашимъ людямъ не було нѣякого ходу.

Нѣхто не привитавъ Якима ласкаво, нѣхто не по-

давъ йому руки, окрѣмъ товаришѣвъ по службѣ, хоча вся шляхта знала його дуже добре. Одначе панни були далеко ласкавѣшчѣ до його, якъ паны. Хороша врода, краса його очей, краса лица засланили собою просту матѣрь, мѣщанина батька, нешляхетскій рѣдъ. Хазайскѣ дочки обступили його зо всѣхъ бокѣвъ. Гостѣ сходились. Появились дамы, повбيرانѣ, роздутѣ, показуючѣ зъ себе великихъ бѣринь. Появились молодѣ панны и чорнявѣ и бѣлявѣ. Межъ матерями вились, якъ бжѣлки, маленькѣ дѣвчатка и хлопчики. Ввесь повѣтовый городъ насунувъ у свѣтлицѣ начальника зъ своими семьями, зъ погоничами, зъ горничными.

Вже пѣзно ринули дверѣ голосѣшче. Въ переднѣй хатѣ почувся великѣй шелестъ, наче черезъ неѣ тягали сѣно копицю за копицею. У дверѣ було видко три сукнѣ, котрѣ поверталися одъ кутка до кутка и закрывали собою мало не всю хату. Въ залѣ замовкѣ гомѣнъ. Всѣ дивились на дверѣ и ждали довго появи новыхъ гостей. Коли се ширше одчинились обыдавѣ половинны дверей, и въ залю вилыли три панны, якъ три павы, три дочки станового пристава, пана Пшепшиньского. Межъ широкими ихъ спѣдницями плѣтався маленькѣй, старенькѣй, лысый якъ колѣно, панокъ. То бувъ ихъ батько. Вѣнъ бувъ въ старенькѣй, притертѣй сѣртучинѣ. За те-жъ дочки тягли за собою хвосты мало не на аршинѣ, и шириною своихъ суконъ замостили мало не всю залу. Головы гостей, сидячихъ навкруги хаты, зъ-за тыхъ мушлиновыхъ суконъ выглядали неначе зъ-за бѣлыхъ хмарѣ. Нѣхто не вмѣвъ увѣйти въ залу зъ такою повагою, якъ панство Пшепшинство; нѣхто не вмѣвъ такъ держати себе, такъ важно поставити лице, очѣ, губы, якъ тѣ три панны.

Лемѣшковскѣй выглянувъ зъ другон хаты и спи-

нився на порозѣ одъ великого дива. Середъ залы стояла та панна, котру вѣнъ колись, рѣкъ назадъ, бачивъ на скелѣ, передъ заходомъ сонця; котру вѣнъ бачивъ въ прозорѣй рѣчцѣ, въ синѣй безоднѣ одсвѣченого тамъ неба. То була найменша Пшепшинськѣвна. И теперъ вона стояла, якъ и тодѣ, вся бѣла, въ бѣлѣй сукнѣ, въ бѣлыхъ рукавичкахъ, въ бѣлыхъ квѣткахъ на головѣ. Тѣльки теперъ широка стрѣчка червоно-кровяного кѣлбру обхоплювала вѣ тоненькѣй станѣ и червоными стежками вилася по бѣлѣй сукнѣ на обидва боки. И теперъ, якъ и тодѣ, яснѣ, мякѣ косы лежали кучерями навкруги тоненькои, бѣлои, якъ сахаръ, шнѣ. Чарѣвничка споминка разомъ устала передъ його очима у всѣй красѣ тодѣшньої обставы середъ роскошной зѣленѣ листу, на фонѣ темно-синього вечѣрного неба. Мимо волѣ Якимъ повѣвъ очима навкруги, нѣбы шукаючи въ прозорнѣй водѣ вѣ чарѣвничого одсвѣту, що такъ принадно з'явивсь колись на хвилину передъ його очима.

Гостѣ вже пили чай. На столѣ стояли печенѣ на маслѣ бѣблички, сухарцѣ, варѣня и новенъ пѣднѣсь великихъ, дѣбрыхъ, червонобокныхъ грушъ. Хазяйка попросила панночокъ Пшепшинськыхъ сѣсти до чаю коло стола. Двѣ старшѣ вже дохожѣли сестры сѣли по обидва боки стола, а найменша якъ-разъ проти Якима. Все въ хатѣ стихло. Всѣ вважали дочокъ станового за розумныхъ, добре вихованыхъ, але цѣкавыхъ, злющихъ лепетѣхъ, обсуджуючихъ увесь повѣтъ. Дамы ихъ боялись, а чоловѣки звали красивыми гадюками.

Розмову повела хазяйка зъ старшими сестрами. Обидвѣ вони цѣдили слово за словомъ зъ невиданого повагою, неначе на весь свѣтъ промовляли законы доброго розуму и високого смаку. Найменша сестра не схотѣла чаю (мабуть, щобъ одрѣзнитись чимъ-небудь

одъ иншыхъ) а взяла найбольшу, найчервонѣйшу грушу за довгій, загнутый хвостикъ двома пальчиками, підняла до свѣтла, зогнула трохи на бѣкъ голову и, зъ невымовнымъ кокетствомъ запышавши губки, оглядала тѣ червоный бѣкъ; а потѣмъ, якъ уже дала на себе подивитись гостямъ, мовъ на картину, промовила до сестеръ — звѣсно, по польскый :

— Що за чудовый овощъ натуры! що за краса! Здається нѣякій маляръ не вдавъ-бы такого любого румянцю на людськомъ лицѣ, якъ тутъ природа намалювала на щокахъ грушѣ!

Вона ехилила голову на другій бѣкъ, оглядаючи ту грушу, мовъ яке невидане диво, зъ другого боку. Густе пасмо русою косы скотилося зъ плеча. Великій синюваті очі розкрылись, веселі бровы піднялись у гору. Усмѣхъ блищавъ на рожевыхъ устахъ, выразно обведеныхъ навкруги. Вона підняла руку зъ грушою до самого свѣтла. Рука маленька, якъ у дитины, зъ одного боку забѣлѣла, якъ найбѣлѣйшій мрамуръ, а проти свѣтла вся свѣтилась на-скрѣзь, якъ налита калиновымъ сокомъ. И рука зъ грушею, и сама панна здавалась гарною цяцькою середъ гостей.

Якимъ не зводивъ очей зъ тієї ручки зъ грушою, зъ того червоно-рожевого просвѣту тѣ передъ свѣчкою. Пѣсля чаю старші панны Пшепшинскій почали гуляти по залѣ и зашелестѣли своими сукнями. Найменша не пѣшла, а покотилась до дверей, дрѣботячи нѣжками. Коло Якама вона нѣбы ненарокомъ выпустила зъ рукъ хусточку. Якимъ въ одну мѣть нагнувся и подавъ їй. Зъ невымовнымъ усмѣхомъ вона подякувала йому, зупинившись на льотѣ, и полетѣла до другой хаты поправляти на головѣ коло дзеркала. Вертаючись назадъ, вона промовила, дивлячись на Лемѣшковського :

— Охъ, якъ минѣ хочеться пѣти!

Мовъ несамовитый, кинувся вѣтъ и принѣсь їй воды. Вона кокетно взяла склянку двома пальчиками, ледви помочила свѣжій губы въ чистой водѣ и вернула Якимови:

— Якій же панъ ласкавый й звичайный!

Якимъ не втерпѣвъ и прямиѣнько промовивъ:

— Чи не вась то я бачивъ торѣкъ на скелѣ надъ водою въ сѣй самой сукнѣ? Вы стояли на вкѣлѣшки такъ надъ вѣчоры и молилися Богу, згорнувши руки.

Павна трошки почервонѣла, а Лемѣшковскій спашувъ подумямъ до самыхъ брѣвъ; йому здавалось, що вѣтъ їй зневаживъ.

— Нѣ, я нѣколи не лажу по скеляхъ, — промовила вона осмѣхаючись. — Може то була мрѣя вашою дуже палкою фантазією?

— То була мрѣя, котрою я нѣколи не забуду, — промовивъ Лемѣшковскій прямо, ажъ кокетлива панянка здивувалась.

Свою розмову панна вела по польскій, а паничъ по московскій. Таке диво частенько трапляється въ нашій Украинѣ.

Почалися танцѣ. Лемѣшковскій разъ-по-разъ танцювавъ зъ нею підъ бреньканя розбитого клавиноу. Старій дочки хазяина повадувались, а Лемѣшковскій лѣтавъ по хатѣ зъ своею панною, забувши про все и не зводячи очей зъ їй бѣлого лица. Якъ танцювала вона зъ ними, вѣтъ водивъ очима слѣдкомъ за їй легкимъ лѣтанямъ, за тонкимъ станомъ, за ясними локѣнами, розвѣявими по головѣ въ танцѣ.

— Чи вы не скучаете у нашому невеселому мѣстѣ? — спытала Зосѣя, такъ звали найменшу панну

Пшепшиньску. — Може вы маєте доволѣ забавѣ у семьѣ зъ братами, зъ сестрами?

Лемѣшковскій почервонѣвъ увесѣ вѣдѣ сїей нагадки, та перемѣгъ себе и одказавъ :

— Мои батьки старї, а сестерѣ не маю. Моє житя дома не веселе.

— Чому-жъ вы не шукаєте знакомства?

— Теперѣ минѣ не треба бѣльшѣ нїякого ! Теперѣ минѣ всюды свѣтити-ме моє сонце.

Зосѣ не сподобалася така швидка побѣда надѣ хлопцемъ. Їй хотѣлось любовної тяганины на довгїй часѣ. Наче його не зрозумѣвши, повела вона таку розмову :

— А панѣ думає, що минѣ весело жити вѣ семьѣ ? Одна музика, читаня любимыхъ авторѣвъ та молитва до Бога — отѣ и всѣ мои забавки.

— Чи не прийдете вы зновѣ молитись на ту скелю, де я васѣ бачивѣ ? — каже Лемѣшковскій.

Зосѣ осмѣхнулась.

— Тѣльки й много щастя, — промовила вона, — що молитва середѣ роскошної природы, де мене нїхто не стрѣвожить тымѣ матерїальнымъ клопотомъ. Я люблю молитись пѣдѣ небомъ, пѣдѣ зорями, де душа прямо обертається до Бога.

— Якїй бы я бувѣ щасливый, ще разѣ побачити васѣ на молитвѣ ! Якъ сяє тодѣ краса вашого лица !

Зосѣ ажѣ облизнулась, а старша сестра вже давно примѣчала за Зосею та Якимомъ. „Зосю, сказала вона, чи не часѣ намѣ до дому?“

— Нехай же панѣ не тревожить мои набожности, якъ часомъ побачить мене на розмовѣ зъ Богомъ, — промовила Зосѣ тихо до Якима на прощанѣ.

Тодѣ, якъ Лемѣшковскій лїтавѣ изѣ Зосею вѣ таи-

цяхъ, впивався красою її лиця, — саме тоді пара так-же щасливихъ очей ходила слѣдкомъ за нимъ до півночі, слѣдила за його чорними кучерями и за бѣлимъ личкомъ Зосѣ. То були очі його матерѣ. Вона не втерпѣла, сидючи дома, пішла до дому, де Якимъ гулявъ на балу. Підъ свѣтлыми, незакритими вѣкнами стояла купа простихъ людей, дивлячись, якъ гуляють и танцюють пани. Стара Лемѣшиха вмѣшалася межъ погоначівъ, межъ молодичъ, знайшла очима свого сына и милувалася нимъ до півночі. Вона не втерпѣла, щобъ не торкнути лѣктемъ одну бублѣйницю, приказуючи:

— Отъ такъ нашѣ верховодять! отъ такъ мій Якимко командує паннами! Цѣкаві панни! причепились до мого сына, якъ бжолы до меду! Тай хороша-жъ ота русява панночка! Се менша Пшепшинська. Отъ таку-бъ мий невѣсточку добути!

Вже почало на свѣтъ благословитись, а танцѣ не переставали. Вже Лемѣшиха вернулася до дому, лягла на постѣль, пославши попереду сыновя наймякѣйшій подушки, а Якіма не було до дому. Стара мати не спала — щаслива щастямъ свого сына, горда його красою, його вродою и танцями.

Вже на дворѣ було видко, якъ Лемѣшковскій прийшовъ до дому. Равня роса присыпала срібними краплями його чорнѣ кучерѣ, а ранній вѣтеръ, тихій и свѣжій, прохолоджувавъ його гаряче лице, палаюче щастямъ и любовшамъ, одганявъ дрімоту одъ очей и навѣвавъ милѣ думки. Въ голосахъ щебетаня птичого вѣнъ чувъ дзвинѣня фортепяна, а червоне небо на схѣдѣ сонця, а блискуча зѣрниця на синьому небѣ малювала передъ його очима видъ румяної Зосѣ зъ синюватыми, тихими очима, зъ привѣтними устами.

Якимъ рыпнувъ дверима, а мати вже й схопилася

йому на зустрічъ зъ жартовливимъ нарѣканямъ на пѣз-
нѣе вертаня до дому.

— Лагай, сыну, та спи до пѣвдня. Може тобѣ при-
сниться Зося Пшеншинська.

Мати ненарокомъ потрапила на його мрѣю.

— А вы, мамо, якъ знаєте про Зося? — спы-
тавъ сынъ.

— А хто бѣгавъ цѣлѣсѣнкій вечѣръ слѣдкомъ за
тобою, якъ не та хирна Зося? Ще й хусточку выпусти-
ла зъ рукъ!

— А хіба-жъ вы, мамо, тамъ були?

— Хочъ не була, та бачила...

— Чи не заглядали вы въ вѣкна? — промовивъ
сынъ. Кровь кинулась йому въ лице. Темнота досвѣтко-
ва заховала румянець сорому на його лицѣ. — И прий-
шла вамъ, мамо, охота на старѣсть слѣдкомъ бѣгати за
мною, тертись по-пѣдъ вѣкнами, межъ поговичами?

Мати замовкла.

Старый Лемѣшка вже давненько вставъ и ходивъ
коло хаты, згорнувши руки и бубонячи молитву. Черезъ
одхѣляне вѣкно до його уха долетѣла розмова матерѣ
зъ сыномъ. Лемѣшка всунувъ голову въ вѣкно зъ на-
двору:

— А що се, волоцюго! думаєшь матерѣ вчати на
старѣсть, чи що? Спи, коли даю тобѣ пристановище въ
моѣй хатѣ а то про мене на всѣ чотири!

Не озвався до його сынъ. Вѣнъ боявся батька, його
крутого, твердого слова.

Довго не будила мати сына. Вже въ церквахъ за-
дзвонили на пѣзню службу, а Якимъ усе спавъ. Йому
вже снилась Зося то на vysokой скелѣ, то въ ти-
хѣй прозорнѣй водѣ, вся бѣла, якъ першій снѣгъ;
то являлась вона йому зъ грушою въ рукѣ, то стояла

вона передь нимъ вся прозора й рожева, мовъ огнянѣ, въ вѣнку червонихъ зброкъ на головѣ; то являлась передь нимъ въ золотѣй коронѣ, якъ малюють святихъ на образахъ.

Промѣнь пекучого сонця впавъ йому на лице и розбудивъ його. Вѣнъ швиденько вмився, одягся и побѣгъ до церкви, въ надѣѣ побачити тамъ Зося, хочъ не въ церквѣ, то може десь на улицѣ. Вже кѣнчали службу, якъ Лемѣшковскій протѣвпився напередъ до иконостаса и, на свою велику радѣсть, побачивъ тамъ Зося.

При недостатѣ католицькихъ церковъ на Захѣднѣй Украинѣ Поляки не цураються православныхъ церковъ. Зося стояла навкѣлѣшки передъ образомъ Богородицѣ, по польському звичаю, и, опутивши вѣѣ на шоки, схилила голову надъ молитовникомъ. Густый, чорный вуаль затулявъ вѣѣ бѣлый лобъ и прибѣльшавъ бѣлину вѣѣ лица, трохи блѣдого пѣсля вчорашнихъ танцѣвъ. Нѣ разу не пѣдвела вона очей, нѣ разу не подивилась вона на людей.

Люде заворушилися, виходячи зъ церкви. Не дивлячись на Якима пѣшла Зося за людьми. За густымъ гуртомъ не можна було протѣвпитись до неѣ. Выхопивсь вѣнъ у боковѣй дверѣ и обѣйшовъ кругомъ церкви, въ надѣѣ, що наздожене вѣѣ по за народомъ. Зося нѣгде не було видко. Мовъ привиддя, зникла вона кудесь у бокову улицу. Довго вѣнъ зыркавъ сюды й туды по мѣсту, — нѣде не було Зося. Коли се — пѣднявъ вѣнъ очѣ на взгѣря, що тяглося по-надъ крышами: шось бѣле майнуло межъ кущами орѣшника. То була Зося. Въ одну минуту обѣгъ вѣнъ по-за дворами и наздогнавъ вѣѣ на зеленому взгѣрѣ. Щобъ одеѣнатись трохи, зайшовъ вѣнъ за кущѣ и почавъ стиха ходити по горѣ, нѣбы оглядаючи чудову околицю, що розстелилася внизу зъ

цѣлымъ мѣстомъ, зъ домами, хатами, сѣножатями, городами. Далѣ, мовъ несподѣвано, зустрѣвѣся зъ Зосою. Вона вжахнулась, побачивши його передъ собою, чи зробила такій видъ, нѣбы вжахнулась, а про те хутко оговталась и почала:

— Чи вы любите гуляти по симъ взгѣрямъ та любити круговидомъ? — спытала вона його, и не ждучи одповѣди, додала: О, якъ я люблю природу! То найлѣпшій часъ мого житя, якъ зайду я въ тиху долину, въ тихій гай, зостанусь сама зъ моими думами, моими мрѣями, або зъ книжкою та зъ Богомъ!

— Якъ мило слухати, що гарна панна та ще й любить те, що найкрасче на свѣтѣ! — сказавъ Лемѣшковскій.

— Чи бачите отой зеленый гай на долині? Тамъ є криниця, тамъ є камѣня, тамъ повно квітокъ. Мій Боже! — промовила Зося тоненькимъ голоскомъ, згорнувши руки, якъ до молитвы, и пѣднимаючи очѣ до неба: — Яке тамъ хороше мѣсце! Тамъ птицѣ цѣлыми хорами выпѣвуютъ концерты, тамъ травиця зеленѣе.. Ахъ! які солодѣсѣннѣй годины переживаю я, сидячи тамъ, або гуляючи ранкомъ, а часомъ вечеромъ!

— Теперъ и я буду любити те мѣсце, де ваша бѣла нѣжка покинула слѣдочокъ.

Такъ розмовляючи, Лемѣшковскій геть-геть провѣвъ Зося трохи не до вѣ господы..

Вернувшись до дому, Якимъ заставъ чималый гуртъ гостей у свого батька. На завтра лагодився ярмарокъ у близькому мѣстечку. До Лемѣшки заѣхавъ, прямуючи туды, братъ у першихъ изъ жѣнкою, та заѣхало двое мѣщанъ, приятелѣвъ зъ недалекого мѣста, да двое мужикѣвъ-крепакѣвъ изъ жѣнками, давнихъ зна-

комыхъ, що Лемѣшка, ярмаркуючи по повѣту, попáсувавъ у нихъ конѣ.

Якимъ довго не приходивъ зъ церкви. Треба було пòдждати його зъ обѣдомъ. Лемѣшка сидѣвъ насупившись. Вòнъ давно почавъ примѣчати, що сынъ не поважає нѣ його, нѣ матерѣ, дивиться на ихъ зъ-горда, зневажає ихъ просту мову, цурається ихъ при людяхъ, хочь дома на самотѣ ще сякъ-такъ обходиться зъ ними.

— Давай лишь, стара, по чарцѣ, — промовивъ Лемѣшка, — витай гостей! Доки-жь намъ ждати нашого панича!

Гостѣ выпили по чарцѣ и розговорились. Молодицѣ зацокотѣли про свои хатнѣ sprawy. Чоловѣки говорили про ярмарокъ. Коли се дверѣ одчинились, и на порозѣ з'явився Якимъ. Вòнъ окинувъ здивованимъ окомъ усѣхъ гостей, не здòймаючи картуза, стоячи на порозѣ и держачись за клямку.

— Просимо до хаты, не лякайся! — сказавъ Лемѣшка. — Не вовки! не зѣмо!

Сынъ скинувъ картузъ, вступивъ у хату. Його панське убраня и бѣле лице дуже одрòзняли його одъ чоловѣкòвъ и молодежи. Вòнъ на силу привитався до гостей своимъ звичаємъ по московскій.

Лемѣшинъ родичъ Охрѣмъ, высокій и плечистый мѣщанинъ, смѣливо пòдступивъ до його и тричѣ поцѣлувався зъ нимъ. Другій гостѣ, якъ знакомй, пòдходили до його и цѣлувались зъ нимъ, навѣть молодежи.

Лемѣшковскій видимо зъ досадою одбувавъ той простый але щирый звичай привитаня.

— Въ нашихъ краяхъ давно часъ обѣдати, — промовивъ батько.

Посѣдали гостѣ за стòль, а Якимъ майнувъ у кòм-

нату и довгенько не виходивъ до гостей. Зовста́вляне йому мѣсце за столомъ дождало його.

— Просимо, сину, обѣдати! — гукнувъ батько зъ досадою. — Иди хочъ посидь зъ нами, коли пѣсля панського балу не хочешъ вѣсти.

Якимъ вийшовъ и сѣвъ коло дядька. Гостѣ мовчали, ждучи розумного слова одъ чоловѣка вченого.

— Якъ же васъ, небоже, Господь милує? якъ живете? — спытавъ його дядько Охрѣмъ.

— Такъ, якъ бачите, — промовивъ Якимъ, потунившись у тарѣлку.

— А нашѣ сынки дуже скучають за вами, — додала весела Охрѣмова жѣнка. — Все згадують про васъ! А теперечки, якъ бы побачили васъ, то й не пѣзнали-бъ! — Якимъ нѣчого не говоривъ, вѣвъ мовчки, що йому мати присовувала. — Мѣй Василько и сьогодня спомпнавъ про васъ, — заокотѣла весела дядина. — Вже й вирѣсъ, а такій тобѣ памятливый, що й Господи! И досѣ все памятає, якъ вы було приѣзджали до насъ у гостѣ зъ татомъ своимъ, якъ годувала васъ наша покѣйниця мати горѣшками та медовниками, якъ вы було пустуете зъ нашими хлопцями. А вы мабуть вже позабували про те въ школахъ? Чи памятаєте, якъ вы зъ нашимъ Василькомъ забрались у городъ та нарвали повнѣвѣнкій пазушки огѣркѣвъ-пупянкѣвъ зъ огудинямъ, та ще й принесли нашѣй матерѣ нѣбы гостинця? Не знали старѣ, чи смѣятись, чи досадувати!

Якимъ незнатъ чого почервонѣвъ.

— И наша Варка Макотрусѣвна, таки колись ваша сусѣда, що вийшла за-мѣжь у наше село, — озвалась одна молодиця, — й досѣ згадує про васъ. Каже, що бачила васъ недавно на ярмарку та не зосмѣлилась пѣдступити. А колись, каже, вы такъ зъ ними wygrавали

въ хрещика та въ кидѣ-бабы! Ёй Богу, и теперъ всѣмъ розказуе!

Якимъ навѣтъ не звернувъ уваги на тѣ слова, мовчавъ.

— Чомъ не одвѣдаєте насъ старыхъ? — спытавъ дядько ласкаво. — Приѣхали-бъ коли-небудь, небоже, посидѣли бъ, побалакали-бъ. Вы люде вчені, а мы прості, темні. Вы-бъ намъ де-що розказали, а мы раді послухати доброго слова.

— Коли немає часу, — буркнувъ Якимъ. — Я на службѣ.

— Цурайтесь вы насъ, якъ бачу! — одрѣзала по просту, широко дїдина. — А доки були малымъ въ меншихъ школахъ, то було и въ руку мене цѣлуєте.

Лемѣшка сидѣвъ накупившись. Вѣнъ бачивъ, що не дожидати вже йому втѣхи одъ сына.

— Господь гордымъ противится — промовивъ вѣнъ словами святого письма. — Коли, сыну, не хочешь зъ нами розмовляти й пити, то мы й самі выпемо й побалакаемо. Давай, стара, по чарцѣ! Будьмо здорові! Помершимъ душамъ царство небесне, а нашимъ родичамъ нехай легенько гикнется!

Чарка пѣшла навкруги стола. Якимъ не выпивъ и тымъ показавъ очевидячки неповагу до гостей. Гостѣ загомонѣли, повеселѣйшали, не обертаючысть зъ розмовою до Якима, и почали, якъ кажуть, „на здогадъ буряковъ“ судити паннча.

— Поки маленькій дѣти, доти й шанують батька-матѣрь, — сказавъ дядько Охрѣмъ, — а повырастають, то вже й дивляться въ лѣсъ. На що имъ тодѣ батько й матѣрь?

— Воно, бачъ, не те! — промовивъ старый Лемѣшка. — Поки дитя невчене, доти й поважае батька-ма-

тѣрь. А якъ закуштує школы, вже й одвертає пику, вже й кірпу гне! И робити не хоче, бо, бачь, ручки бѣлїй, щобъ не почорнѣли.

— Єй Богу моему, правда! — додавъ селянинъ. — Давъ я дочку до школы. Одже-жъ песька дитина тобѣ вже й до роботи не кидається! Схопитися равенько, за-заразъ мыється, прилизується до дзеркальця, каже: треба йти до бѣринѣ, чи до тѣси навчительки.

— Все то претяся въ пань, абы закуштувало школы, — промовивъ Лемѣшка. — Все то лѣзе на службу, до того дворянства. А господарство маряється, бо до його треба догляду; до хазайства треба хазайського ока. Не дурно-жъ кажуть, що хазайськимъ окомъ худоба сыта, або, що хату руки держать. Веѣмъ хочеться того панства, веначе не до бѣсового батька є тихъ панѣвъ на свѣтѣ!

— А хто-жъ буде свинѣ насти, якъ усѣ постають панями? — додавъ одинъ сѣльскій философъ. — Се буде гараздъ, якъ усѣ вивчатися та покинуть роботу! Хто-жъ настѣчить хлѣба на ту паньску голоднѣчу, коли всѣ позакладають за спяны руки та свистѣти-мутъ, ходячи по хатѣ. А минѣ здається, що книжка книжкою, а работа работою. И книжку читай, и Богу молись, и до хлѣба берись! Нашъ дякъ вчений, а снопы на полѣ верне, якъ и нашъ братъ, тольки косы телѣцаються та борѣдка трясеться.

Зновъ пошла чарка навкруги стола.

— Пошли Боже намъ щастя й здоровья! Помершимъ чарка а намъ горѣлка, — приказувавъ Охрѣмъ, — нехай нашимъ ворогамъ легенько гикнется, якъ собака зъ тыну вбѣрвется!

— Такъ то, такъ! — промовивъ Лемѣшка. — Мы и не багато вчилися, а цѣлый вѣкъ працювали, то и ма-

ємо. Хто дбає, той має! Не дуже гонимось за тымъ панствомъ. Богъ знає, якъ воно далѣ буде зъ нашими достатками. Я таки не дозволивъ своїй жѣнцѣ одягатись у сукню. Ходи, було, кажу въ спѣдницѣ. Бо надѣвати сукню чесно, але, якъ бы прийшлося пѣсля сукнѣ зновъ улазити въ спѣдницю, — якъ бы то воно здавалося? А чи мало-жъ я знаю, хочъ-бы и въ нашому мѣстѣ, такихъ, що ходили въ тыхъ капелюхахъ, а теперъ и босенькѣ ходять! Бо, звѣсно, злиднѣ не за горами.

— Я бѣ и зъ-роду зъ-вѣку не ходила простоволоса, хоча-бѣ ты мене й силувавъ, — оббѣзвалась Лемѣшиха, — Чи слѣдъ же молодицѣ свѣтити грѣшнымъ волосомъ проти Божого сонця? И мати моя носила очѣпокъ на головѣ, и я носити-му вже й до смерти.

— И душа моя ненавидить тыхъ панкѣвъ-голодранцѣвъ! — промовивъ Лемѣшка. — Остатню копѣйку за-напастити, абы здаватись паномъ. Сьгодніѣ панъ, а завтра пропавъ!

Якимъ слухавъ, мало фѣвъ, нѣчого не пивъ. На всяке питаня вѣдъ одрѣзувавъ по московскій, коротко й зъ-высока. Його вже нѣхто не ставъ и займати. Середъ кумпаніи свого народу, середъ своєї семьѣ вѣдъ сидѣвъ, мовъ чужѣсѣнькій чоловікъ. Московська школа на нашѣй Украинѣ багато одрѣзнила лучшихъ людей одъ свого народу, одъ свого племя, одъ семьѣ, одъ батька й матерѣ. А зновъ народъ дуже одрѣзнивъ самъ себе одъ панѣвъ, одъ вченихъ Украинцѣвъ, и косымъ окомъ споглядає на ихъ. Межъ ними выкопана велика безодня! И потрібно великои, великои працѣ не одного генія, щобъ засыпати ту провѣлину, почату Ляхами, скѣвчану Москалями, щобъ звязати те, що порвала наша недбайливѣсть, та стыдка, украинська байдужѣсть, та лежача недобачливѣсть.

Выходить у Львові по дня (крѣмъ недѣль и руснхъ святъ) о 5-й годнѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на переѣмъ разомъ въ Даломѣ.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львові Администратія „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Кооперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ у Львові.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ въ Австріи: на цѣлый рокъ . . . 18 кр. на цѣлый рокъ . . . 24 кр. на полъ року . . . 9 кр. на полъ року . . . 12 кр. на четверть року . . . 4 кр. 50 кр. на четверть року . . . 6 кр. на мѣсяцъ . . . 1 кр. 50 кр.

у Львові: на цѣлый рокъ . . . 16 кр. на полъ року . . . 8 кр. на четверть року . . . 4 кр. на мѣсяцъ . . . 1 кр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи возвращаются лишь на поперечное застереженіе. — Рекламация неопечатанъ въ день портъ.

Подписокъ число копій 8 кр. а в. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однимъ стрѣлкою печатомъ, въ рубр. „Надбѣло“ по 20 кр. а в. Подписки числятся по 10 кр. бѣдъ стипендія.

Пригадуемо вѣдмъ П. Т. предплатникамъ, котрі залгають зъ предплатою, а котрыхъ мы повѣдомили листовно о ихъ залгелостяхъ, що найдальше зъ днемъ 1 червня здержуемо имъ дальшу высылку нашої часописи. Администратія „Дѣло“.

У Львові дня 24 мал (5 червня) 1889.

Нинѣ въ вечеръ мае президентъ австрійскаго министерства гр. Таффе приѣхати до Львова. О сколько знаемъ, управитель тепершней политики въ Австріи, первый разъ бѣдае вѣдмъ Галичину. Въ загалѣ у насъ я кося нема звычай, чтобы управитель державы на власнй очи познавали край и народы, котрымъ мають и правити и служить. Цѣсарь обѣзджавъ свою державу разъ и другій и третій, то само робивъ и забираея дальше работи цѣсаревичъ, оба тѣ достойнй Гостѣ пробували въ нашомъ краю довшій часъ и старались познавати докладнѣе край, народы его, ихъ нужды и потребности; панове-жъ министры задовольняются тымъ, що имъ донесе намѣстникъ, а же то наибѣльше, якъ пѣселухають ще мнимыхъ репрезентантовъ краю чи народѣвъ, не такъ зъ волѣ народу якъ зъ ихъ ласки выбранныхъ. Тожъ и не даво, що они нашего краю, а именно рускаго народу не знаютъ, нашихъ потребъ не розумѣють, хотя нами управляютъ!.. Правда, два министры суть такі дѣтми нашего краю, оденъ навѣтъ рускою его части, и той министеръ назначеный спеціально для его потребъ; але, належачи до однихъ зъ спорныхъ сторѣвъ въ томъ краю, не може бути повни безстороннимъ, не то вже жичливимъ и для другой стороны, и мы радо вѣхъ министровъ годак-бѣ замѣняли-бы на чужихъ, котрі-бы хотѣ не батьками намъ були але и не бѣтимами. Правда, разъ бувъ у насъ тепершній п. министеръ просвѣтъ, и то приѣзжавъ умысно на инспекцію шкѣлъ, та слѣдивъ ихъ такъ докладно, що мѣгъ переувѣдчатися, що до нихъ ходять не негры и не индіане, але хлопцѣ и молодцѣ кавкасон расы, котрі говорятъ якимъсь незрозумѣлымъ для него языкомъ, але, якъ пригрозятъ, то потрафлять промовити и по нѣмечен.

И тепершняя гостина п. министра-президента буде коротка и лише при нагодѣ. Але-жъ п. министеръ чей-же мѣгъ-бы и продолжити свою гостину, а зрештою и за короткий часъ зможе познати, що то авѣ не Bagen land анѣ не Polakei, що то край въ большій части рускій, и котрый рускости свои не зрѣкаеся анѣ для красныхъ очей министровъ-

„Географичный и статистичный вѣсти про королевство галицко-володимирске“ зъ року 1783.

II.

Гавзень про мѣщанство.

Въ Польшѣ называютъ мѣстомъ або мѣстечкомъ каждое село, въ котромъ поселяются при купѣ 10 до 12 роднѣхъ жидовскихъ. По мѣстамъ переважають виравдѣ христіане, але жиды становлять головнѣйшу частину населенія. Ихъ деревяннй дома, въ подѣляни въ передѣ, стоятъ звычайно въ великомъ чотарокутнику, а христіане живутъ правильно по передѣмъ, котрі зъ мѣстомъ злявляються въ одну цѣлѣсть, бо нѣгде по мѣстахъ нема анѣ мурѣвъ анѣ ровѣвъ. Большая часть мѣстъ есть досѣть розлога и густо заселена. На нѣмъ мѣстѣ заселюють: Львовъ, Ярославъ, Броды, Замость, Рашѣвъ, Тарновъ, Перемишль и Кросно. Але и тѣ, зъ выимкою Львова, устроены дуже лихо: самы малі, хаты въ нихъ похилѣн, улицѣ тѣсны и нечистѣ. Христіане рѣдко де ведуть якійсь промыселъ, жиды пообѣдають право горожанске и маже вѣсь ремесла мають въ своихъ рукахъ.

Однакжъ мимо того, що вѣсь галицкій мѣста такъ сильно нинѣ обдѣлювали, що лѣдѣ заслугоють на сю назву, суть тутъ и тамъ стѣдѣ, що она передѣ вѣкомъ або ще давнѣйшѣ, ще значно процвѣтали. Львовъ, прамѣромъ, мавъ право вольной-торговлѣ, великій ярмарки, склады товаровъ, блихарию воску и т. др. Вѣсь тѣ привилегіи спочиваютъ нинѣ въ грамотахъ и архивахъ. Ярославъ посѣдавъ стару досѣть велику биржу, котру велѣвъ цѣсарь черестрѣти на ратушь, а ратушь давній за-бравъ на робѣтню одежда войсковой. Броды суть великимъ торговельнымъ мѣстомъ, засе-

godak-бѣвъ, анѣ для выгоды самого п. министра-президента, хоть якъ бѣдъ радѣ-бы мати спо-кѣй и нетурбувати собѣ головы рускими спра-вами. А коли Его Экселенція розглянеся по краю и побачитъ, кѣлько то тутъ жне Русинѣвъ, нехай одтакъ подивитъся по урѣдахъ, кѣлько тамъ знайде Русинѣвъ, именпо на высахъ становщахъ. Яко министеръ справъ внутрѣшнихъ нехай особливо розглянеся близше по намѣстничтвѣхъ, нехай переувѣдчатися, кѣлько тамъ и по староствахъ есть урядни-кѣвъ не то Русинѣвъ, але знающихъ добре рускій языкъ; нехай запытае, кѣлько то нумерѣвъ по-року експедиюеся въ рускомъ языкѣ, зъ якомъ причины такъ мало, а якъ котрі и зала-гождуются по руски, то якимъ писемомъ. Нехай довѣдаеся шось трохи близше, якъ то пи. Цѣшка, Райхельтъ и декотрі ихъ товари-штѣ трактуютъ рускій языкъ. Нехай пригля-неся такожъ близше нашій администратіи: якъ ве одна громада своего льхова вѣйта або писаря не може позбутися, хоть скарга за спаргою на нихъ идуть. Нехай запытае де-що про „турецкій“ повѣтъ. Нехай и о школы роз-вѣдае, только подѣ національнымъ взглядомъ, — бо подѣ взглядомъ дидактичнымъ и педа-гогичнымъ вже его товарише, п. министеръ просвѣтъ, розслѣдивъ ихъ такъ докладно, що не треба дальшого розсмотрѣваня.

Можетъ п. министеръ буде цѣкавыи, и о-глане такожъ нашъ будынокъ соймовой, та за-пытае, де тутъ сидѣли рускй послы та якъ велику просторонъ займали въ сали засѣданъ. Можетъ бы такожъ велѣвъ собѣ показати хоть по парѣ екземплярѣвъ анархистѣвъ и шизма-тикѣвъ, зъ котрыхъ, пѣбля его информаций, мае именно складываеся галицка Русь. Не за-вадилъ-бы, якъ бы п. президентъ министровъ заглянулъ де и до хаты нашего селянина и то наилучше въ пору самого обѣду, чтобы побачитъ — покушати вже не радимо 6 Експе-денціи, — що нашъ мужикъ ѣсть, а одтакъ и запытавъ его, кѣлько бѣдъ податку платитъ державного, краевого, повѣтового, городского, кѣлько дав до конкуренціи шкѣльной, церков-ной, кѣлько лхвы платитъ жидови або касѣ задатковѣй и т. д. И богато-богато цѣкавого мѣгъ-бы п. министеръ побачити у насъ.

Одноу же кардинальныхъ хибъ въ на-шихъ галицкихъ справахъ згагалъ а именно въ справахъ галицко-русскихъ есть то, що тѣ справы для вѣдѣньскихъ управителейъ держав-ныхъ суть terra incognita. За цѣлый довгій 40-лѣтній часъ бѣдъ 1848-ого року лѣдѣ два президенты министровъ знали близше тѣ спра-вы: гр. Стадіонъ и гр. Голуховскій (третій бувъ гр. Альфредъ Потоцкій). Рѣчь ясна, що того, чого не знаеся, не можна и залагожду-вати и въ интересъ справедливости и въ ин-

тересъ державнѣмъ. Гр. Таффе вже десять лѣтъ есть министромъ президентомъ; коли-жъ доси не познакомився зъ галицкими бѣдѣ-ностями, нехай се зрѣбѣтъ бѣдай теперъ, коли мае до того нагоду: пора вже чей-же бу-ла-бы...

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Зъ Бобреекого пишутъ намъ:

„Мы зъ нетерпѣливостію дожидали дня выбора послѣ, въ котромъ намѣряли мы бѣ-дати свои голоса на нашего, вѣсмы намъ до-рогого п. Романчука. Але коли сего первого патриота и дѣятеля нашего поставила Калу-щина и намъ его взяла, тожъ закликаемо Ру-синѣвъ повѣту калуцкаго святымъ словомъ, чтобы вѣсь якъ муръ станули за нимъ въ день выбора!“

Нашъ повѣтъ поставилъ кандидатуру п. Денеса Кулачковскаго зъ Кракова. Зъ поль-ской стороны поставленый дотепершній по-солъ п. Генцель на представленіе маршалка повѣтового Чайковскаго, и секретаря рады по-вѣтовой, абанерованого дѣдича. Видко, що пе-речисляи, бо, якъ чуюмо, панки починають уже дуже вертѣтися: высувають кандидатуру п. Незабитовскаго зъ Ланокъ, а навѣтъ, въ да-нѣмъ разѣ, хотѣтъ высунути и якого селя-нина.“

Подаючи сѣ вѣсти бѣдъ нашего допису-вателя, годиться не поминати дописъ зъ Бѣб-ри до Gazety Lwowskiej, державной зовѣсть не въ тонѣ объективнѣмъ:

„При нагодѣ деканальной конгрегации въ бобреекомъ повѣтъ постановили священникъ рускій утворити окремый комитетъ передвы-борчій, а той для выгладѣня бѣдѣвѣдного кан-дидата подѣляеся на два подкомитеты: на су-довѣй повѣтъ бобреекій и ходорѣвскій. Дня 23 мая бѣдѣлось аббрѣане подкомитету бобрееко-го у бобреекого пароха о. Евг. Дзеровича. На аббрѣане то прабудо кѣлькохъ священникѣвъ рускихъ, учителей, селянъ, переважно дя-ковѣвъ, и кѣлькохъ войтовѣвъ. Постановлено трехъ кандидатѣвъ: Денеса Кулачковскаго адъюкта прокураторіи скаргу зъ Кракова, Давела Бе-рзовскаго вѣйта зъ Киселева и селянина Клим-кова зъ Баковецъ. По нарядѣ постановлено аббрѣанати кандидатуру Д. Кулачковскаго.“

Зъ Коломыи пишутъ намъ:

Дня 11 н. ст. мая зачинаються въ нашомъ повѣтъ выборы. Зъ рускою стороны зрѣб-лено, що только далось зрѣбати. Зборы въ Печенѣжнѣ и въ Остапѣвцѣхъ подѣ Гвѣзд-цемъ выпали дуже добре. Кандидатѣ нашъ д-ръ Т. Окуневскій обѣхавъ повѣтъ и даль-ше обѣзджавъ. Нарѣдъ одушевився сировою выборѣвъ и самы селяне дуже богато роблять, подобно якъ въ Сянтинѣ. И на хвалу ин-теллигенціи рускои въ повѣтъ треба сказати, що вѣсь нашъ панъ-отцѣ, хотѣй равныхъ бѣдѣ-ней партійныхъ, постунають солидарно.

Зъ Зальцбургскаго пишутъ намъ:

Въ равныхъ сторонахъ галицкой Руси займаються Русины енергично выборами и до-вѣдуемося зъ дневникѣвъ, що де робитъся —

набули для себе новй привилегіи, але что про-тивъ мѣщанства поставлено жидѣвъ, то станъ мѣщанскій таки увавъ. Шляхта завсѣдѣ обдѣржувала жидѣвъ больше якъ мѣщанѣ, бо надъ жидами мала вольнѣйшу руку, надѣ-лявъ бѣдѣ ихъ большыхъ насильныхъ зыс-кѣвъ, а вѣбѣни, якъ вѣссала жидѣвъ, могла ихъ и безкарно прогнати.

Все лахо, що жиды и шляхта наносили мѣщанамъ, бѣдѣвалось и на купцѣхъ. Шлях-та мѣгъ все, чого потребувавъ для себе, спроваждувати изъ-за границѣ безъ оплаты. Длатого заосмотриваеся всякимъ вкрамомъ кожого разу, якъ пускавъ абже до Гдань-ска, а бѣдѣ мѣскихъ купцѣвъ не бравъ вѣчого. Мѣсто не находило для себе права, хоть и жалувалося на крайды и насильства Ихъ ин-станцію була канцелярія королевска а поз-нѣйше судъ ассесоріальный. Але якъ внесли яку жалобу, то ихъ такъ самовольно отаксо-вано, що процесъ не выплатився. Король Жиг-монтъ може и нарочно звывавъ мѣстамъ рука и прислуживъ ихъ терпѣти кривды, розпоря-дивши въ 1517 р., що мѣщане и чужанцѣ ма-ють платити такой таксы судамъ, якъ судѣ-самъ на нихъ наложатъ, коли противно: кан-целярійный таксы для шляхты были дуже низ-кіи. Громады мусѣли отже молчать, а захотѣ-лось имъ процессу, то въ процесѣ тратили все майно.

Другою причиною упадку мѣстъ есть ихъ хибный устрѣй внутрѣшній. Майже вѣсь мѣста посѣдають право магдебурске. Право то каже, что вѣсь мѣщанамъ вольно варити и прода-вати пиво. Въ Польшѣ крѣмъ того вольно бу-ло гнати и горѣвку, улюбленный напитокъ кра-евый. Право то, шкѣдливѣе въ засахъ у вѣхъ краяхъ, показалося для польского мѣщанства, что больше шкѣдливѣе. Каждый мѣщанинъ, каждый ремесленникъ хотѣвъ мати участь въ той нагдѣлованной привилегіи, по-при свои ре-

организуются комитеты, сѣликаються зборы, ставляються кандидатуры, — а зъ нашего за-лѣщичкаго повѣту авѣ слыху авѣ дыху. Нарѣдъ до сен поры навѣтъ не знаея про выборы, про комитетъ повѣтовый вѣхто не чувѣ, а про рускаго кандидата нема й мовы. Бо и по-що-жъ журитися Русинамъ въ Зальцбургѣмъ, коли польскій центральный комитетъ давъ по-вѣтови кандидата! Въ Зальцбургѣмъ мандатъ посольскій бѣдѣданный въ посесію рапи Chamco-wi, а Микаты Хрувъ чекають, якъ Божого змилюваня, на дрегѣ та ковбаски — бо панъ Хамаецъ, посолъ до сойму и до рады держав-ной, передѣ кождыми выборами chętnie ofiaruje кѣлько сотокъ на przyjęcie dla swych wybor-ców. Мы радѣ бы знали, и пытаемо знающихъ людей въ повѣтъ: чи есть який рускій коми-тетъ повѣтовый въ Зальцбургѣмъ и чи застано-вляеся хто надъ рускимъ кандидатомъ?

[Прим. Ред. Мы можемо служить бѣдо-вѣдею Вп. дописувателеви: Въ Зальцбургѣмъ повѣтъ нема вѣякого комитету рускаго, бо не-ма кому занятися завязаньемъ его. Очевидно, нема и кандидата. Зальцбургскій повѣтъ нинѣ одиный зъ вѣйостатнѣйшихъ на галицкой Руси.]

Зъ Золочева доносятся до Gazety Lwowskiej, що въ польской стороны буде поставле-ный въ ялѣчѣвскѣмъ повѣтъ имовѣрно п. О-скаръ Шнелъ зъ Фарѣхѣви, котрый нѣбѣ мае тѣпнѣише ogólnem poważaniem. „Русины — пишутъ дальше Gazety Lw. — хочѣ были за-прошенъ, не взяли участя въ зборѣ передвы-борного польского комитету д. 29 мая, а про-тивъ есентуальной кандидатуры п. Шнеля на-мѣряють поставити кандидатуру сов. Лонгина Рожанковскаго. Другі зновъ z partyi ruskiej (що за безчеловѣчїе редакторѣвъ урядовой Газет-ты — нарѣдъ рускій называти partyą! — Ред.) хотѣли-бы мати посломъ нотаря зъ Збѣрова п. Юсѣфа Ошнѣвскаго, — але той на дотычнѣе за-пытанье заявивъ, что только тогда выступавъ-бы въ своею кандидатурою, коли бы п. Ро-жанковскій, его личный и политичный другъ, не хотѣвъ старатися о мандатѣ.“

Въ Перемышлѣмъ повѣтъ — якъ доно-ситъ Gazeta Lwowska — комитетъ повѣтовый поставилъ кандидатуру кн. Адама Сапѣги. Ру-сины такожъ скликали зборѣ передвыборчій, на котромъ о. Дмоховскій зъ Яасманѣвъ державъ промову, поручаючи выбрать Русина. О-пѣбля завязано комитетъ, зъ котрымъ мають порозумѣваться комитеты менші, що мають позавязуватися по сѣлахъ для перевѣденя пра-выборѣвъ. Комитетъ той постановивъ аббрѣ-анати кандидатуру нотаря зъ Нивжанковичъ п. Юсѣфа Громницкаго.

Зъ повѣту Городенскаго доносятся Ga-zeta Lwowska подѣ днемъ 1 н. ст. червня: „Крѣмъ затвержденю уже комитетомъ центральныхъ кандидатуръ п. Михайла Ле-нартовича, ц. к. нотаря, выринула теперъ кан-дидатура кс. Яна Мардаросевича, арменского пароха зъ Городенки, и яи аббрѣане окремый комитетъ. Дня 28 мая бѣдѣлось въ Стрѣльчу аббрѣане священникѣвъ гр. к. обряду городен-ского деканату, а на аббрѣане бувъ такожъ кс. Мардаросевичъ. Збѣбранъ священникъ заяви-ли, что не мають вѣчого (?) противъ обохъ выше-

мѣсто варивъ пиво и горѣвку, продававъ ихъ у власной шинку, занѣдбувавъ ремесло, а при сильной конкуренціи вырѣбъ напитокѣвъ не мѣгъ ему оплачуватися. Деякі розвивались при томъ и тымъ нычили себе до основы.

Зъ магдебурскаго права выходила ще и друга шкода, именно зъ того, что судобни-цтво было сполучене зъ справами полиційными и що бѣдъ такого суду не було бѣкликъ; че-резъ то дѣляеся всякій надужити. И щорѣчна змѣна магистрату есть великою хабюю и при-носитъ мѣстамъ лише шкоду. Австрія вправдѣ стараеся усунути и выкоренити вѣсь тѣ непра-вильности, але доси только одинъ Львовъ двинулся.

III.

Гавзень про духовенство.

Рѣдко въ якомъ краю есть духовенство, именно чернеце, численнѣйше, темнѣйше и бѣльше розпустне, якъ въ Польшѣ. Въ кож-дѣмъ мѣстѣ подѣблѣе множество монасти-рѣвъ, ба и въ малѣмъ мѣстечку буде яхъ од-иный, два, а каждый зъ нихъ стараеся бѣдно-му селянину бѣднати частину маернаго про-житку, полишеву ему невольничатомъ и тем-нотою. Описувати рѣзнодорожій шкоды, якѣ плы-вуть зъ надѣброю численныхъ монастирѣвъ въ томъ краю, было-бы рѣчю дуже широкою а не конче потребною, бо зъ-давня свѣтъ пе-ресвѣдчивея о ихъ шкѣдливости навѣтъ въ краяхъ, де чело терѣтъ не таке значае. Що-до обычаѣвъ и освѣты тугешныхъ монаховъ му-шу замѣтити, что она по-при велике зло, яке наносять краевн, не посѣдають навѣтъ на столько политикъ, чтобы бѣдай публично не розпустуваля и зъ своимъ пороками крылись передѣ людьми. Головно нема у нихъ того розуму, чтобы публично выстерѣгаться звы-чайного въ томъ краю пороку шиянства, ко-торму бѣдѣются въ такой мѣрѣ, что се не

Всё-таки будто-бы папа занедряет, есть неправдива. Папа есть лишь — ять доносить до Сза-у зь Риму — дуже роздраженный и страшно пригнобленный тыми приготовлениями, якй роблять италяньскы радикалы на одкрыть памятник Джордана Бруна. Немало такожь зажурила папу недуга его брата кард. Печчиго, которого ставь здоровья вправд

трошки поправився, але небезпечність все ще не проминула.

Сербія напала собі клопоту з Францією засеквеструвавши сербські залізничні, котрі управляло французьке товариство. На підставі ухвали ради міністрів підписала рескрипції укази, призначаючи переняти залізничні: Б'юград-Наш-Враня Турська, Граница-Наша, Парет-Болгарська границя і Велика Полна-Смедерево всі заряд держави. Щоби не настала перерва в руху на цих залізницях, полишило правительством поки-що всіх дотепершніх урядників руху і дирекцію на зайнятих посадах аж до дальшого розпорядження. Правительством приступило до секвестрації цих залізниць для того, бо свідство мало викрити, що в руху і адміністрації залізниць діялись великі неправдивості, через котрі не лише терпіла каса державна, але також життя в майно подорожуючих сими залізницями були загрожені. Крім того мало свідство сконстатувати, що на цих залізницях не лише самоволя і байдужість, але товариство ставило навіть явний опір правительству, і становило державу в державі. Товариство залізниць за протестувало проти сего рішення правительства і зажадало помочи від французького посла доказуючи, що в угоді заключеної з сербським правительством нема ніякої згадки о таких шкрятах держави і Сербія поступила собі незаконно. Сей крок правительств викликав в цілій Сербії велику радість і правительством одержувало з всіх сторін краю гратуляційні телеграми. За те в Франції викликало се вислугу сербського правительств добути значне невдоволення, котре сягає навіть вже і в шарш маси французького народу, хоч правда, в формі такої поголовки, що в всім томі єсть рука Бисмарка, котрий через виголосення Сербії хоче викликати роздор між Росією і Францією. Справа ся стала навіть предметом інтерпретації в французькому парламенті, на котру відповів міністер Спільне лише тільки, що сербські посольства заявляють, що Сербія буде точно берегти французькі інтереси — отже не позбавте нічого іншого, як лиш прийняти се заявлене до відомості і чекати, як будуть дальші наслідки, тим більше що справа ся поступила вже на дорогу дипломатичних переговорів.

До N. fr. Presse доноситься, що кор. Милан, котрий в останніх часах перебував в Сирії, приїхав вже до Константинополя і вертає з бітв назад до Б'юграду, де его приїзду по більше як двомісячній несприятливості всіх партій з великим напруженням дожидають. В Б'юграді побоюються, щоби при сій нагоді не прийшло знов до якихсь демонстрацій.

Княгиня чорногорська Милена приймала дня 1 н. ст. червня англійського агента дипломатичного, котрий вручив їй дуже сердечне гратуляційне письмо від королеви Великобританії по причині заручення її дочки з велик. Петром Николаевичем. Цар, цариця і родичі жениха прислали також гратуляційні телеграми. Вечером того дня одержала княгиня дуже сердечну телеграму від імператора Франца-Іосифа, на котру зараз відповіла.

Наслідки чорногорського престолу, на Данило, позбавлені на виразне жадане царя довший час в Петербурзі а то в той ціля, щоби міг відповідно вибразуватись в штурці воєнній. Князь одержав також відповідну дотацию. Кн. Меліца має одержати від царя відповідне в'їно і цілу виправу. При сій нагоді годиться пригадати і те, що зять князя чорногорського, претендент до сербського престолу, кн. Петро Караджорджевич дістає також від царя 200.000 руб. титуловані процентів від посагу визначеного его женою кн. Зорці пок царем Александром II. Коли отже зважитися дарунки, які робить цар ще і самому князеві чорногорському і его краєви, то не дивно, що аристократія петербургська дає трохи з горю на князя чорногорського, уважаючи его за чоловіка, що стоїть воевм на ласці Росії. Тим то і дається пояснити, що в Петербурзі стрічають князя чорногорського досить холодно.

Рух в руских товариствах.

На XXIII засіданні в'їду тов. „Провіста“ полагано справу: Прийнято до відомості, що під приводом д-ра Омелія Оголювського зобразилася акція для уложення плану систематичного видавання книжочок тов. „Провіста“, складаюча-ся з п. прот. Юл. Романчука, проф. Н. Вахнянина, проф. К. Лучаковського, проф. И. Оголювського, проф. Ол. Барвінського, о. Ив. Чапельського, д-ра Евг. Олесницького, і К. Кахнянєвича і що в загальну уложено план, а розб'їр і редакцію его передано комісії зложеної з п. Н. Вахнянина, Евг. Олесницького і Ол. Барвінського. — Авторами книжочки: „Про вибори до союзу“ рішено подякувати і вислати 10 примірників; ціну книжочки поставлено 18 кр. і рішено дати аванс в „Ділі“ — Заявлено подяку І. Онішкєвичеві, ц. к. нотареві в Зборові, за безітересовне позволене товариству „Провіста“ друкувати формулярів судових і нотаріальних в руским текстом, як той же друкував для себе в Станіславові. — Прийнято до відомості, що вийшла книжочка за май і червень п. заг. „Поради лікарів для всіх худоб господарських: Написав Осип Барвінський.“ — Рукопис п. Савицького, прислано п. Гормузакич „Як село Капустинці стало багатим“ передано до рецензії п. Павликовському. — Ухвалено дати заповіту: Ив. Б'єльському, ученику III року школи синархскої у Львові, 10 зр. а Миколі Іванову, студенту академії штурк красних у Відні, 15 зр. — Прийняти нові члени: Читальня в Миха-

лівці, Дмитро Салій Мартинів в Стратині, Читальня в Острові, Юліяна Наконечна в Варшаві, Осип Ковальський, учин. в Романові, Михайло Суховий, госп. в Липиці горішній.

НОВИНКИ.

З руского-народного театру. В персоналі нашого театру зайшла з дням 1 н. ст. червня така зміна, що артист п. Кост П'їдв'ї соцік разом з своєю женою уступив з сцени. На его місце заважувала дирекція доброзв'язного всім Галичанам ветерана-артиста п. Тита Гембицького з женою, котрий пробував доси в трупі п. Вахнянського. П. Гембицький прибув вже вчора до нашого театру, щоби як найкорше обняти свій репертуар, в котрий увійдуть в значній часті ролі пок. Гриневецкого і Стефанука. Широ рад'ємо тим, що добу тую і заслужену артистичну силу бачимо знов на нашій сцені і дай Боже — щоби побуть в на той сцені був вже постійний. В репертуарі нашого театру видно тепер значне оживлене. По виставленню драми Карпенка-Карого „Хто винен“ працює персонал драматичний під проводом п. Виборевича над драмою М. Яблоницького „Д'єна“, прем'юваною першою нагородою на драматичному конкурсі в Варшаві (перевод Евг. Олесницького), котра буде виставлена ще в томі місяці, а рівночасно співний силі нашого театру працюють вже від місяця під проводом п. Степанського над славною оперою Лисенка, „Р'єдв'їна в'їно“: котра буде підчас сего річного львівського сезону на певно виставлена на нашій сцені.

Конец справи п. Антона Бриттана з Яворова. Як з'являється, донесено на яворівського міщанина, п. Антона Бриттана з політичних мотивів, мов-то він підмаляв гідіє Лабоу, як Мокскале прыжд. П. Ант. Бриттана ув'язнено в трибунал суду карного в Перемишлі засудив его за провину з §. 308 на два місяці тяжкої в'їзниці. П. Ант. Бриттан в'їб'ї до найвищого трибуналу у Відні, а так само зробив і прокуратор, бо після его гадки вибрана кара була дуже лабідна за таку провину, котра мала в'їзнам наслідства публічного. Дня 3 н. ст. с. м. відбулася розправа перед найвищим трибуналом; п. Ант. Бриттан боронив в'їдєнський адвокат д-р Фалиш Крижановський, Русинь. Трибунал не узгодив мотивів державного прокуратора і не добачив в цілій справі не то злочинства але навіть провини з §. 308 з. к. та увільнив п. Ант. Бриттана цілком від вини і кар. Таким законченєм справи певно утішаться всі, що знають п. Антона Бриттана.

Побільшене постерунків жандармерії. Міністерство оборони краєви порішило збільшити в с'їм році дотепершній стан жандармерії в Галичині, а то: з дням 1 мая с. р. о 1 штаб-офицера і 1 офицера рахункового, аз дням 1 червня с. р. о 9 вищих офицеров, 1 вахмайстра, 51 командантов постерунков (Postenfuehrer) і 192 жандармів. Се побільшене має на цілі утворити новий відділ команди в Ярославі; приділяти по однім низшим офицерам до школи жандармерії у Львові, Кракові, Рязані, Перемишлі, Тернополі, Станіславові і Олександрові; утворити 48 нових постерунків а дотепершній постерунки побільшити о 37 людей. Нові постерунки заводяться в рускій часті Галичини в таких повітах: в бобрівському в Бибранівці 4 людей і Бортиках 3 людей, в бродівському в Шинівці 4, Марполю 5 і Заболотцях 4, в брочівському в Туралі 4 і Куринцях 4, в бучацькому в Вичолках 3, в чортківському в Диків старім 4 і Гуті роженецькій 4, в долішньому в Лисовичах 4, в Крахивичах 3, в городецькому в Родатичах 3 і Каменоброді 3, в грибовському в Стружках вижних 4, в короснівському в Івоничах 4, в каменецькому в Доброворі 5, в колумийському в Турці 3, в львівському в Білці шляхотській 4 і Давидівці 4, в мостиському в Ляцькій волі 4 і Тверзі 3, в перемішлянському в Задворі 4, в равському в Верхраті 4, в скалатському в Орхивичах 4 і Калагарівці 4, в сокальському в Войславичах 4, в олігитинському в Вовківцях 4, в тернопільському в Глубочку 3, в томашівському в Марківцях 4, в золочівському в Князі 3 і Пуговиці 4. Побільшити с'їснуючий постерунки: в Ходорівці і В'їб'ї (пов. бобрівській) по 1 жандарм більше; в Лопатині, Пасіках і Залозці (пов. бродівського) по 1 більше; в Бучачі о 1; в Гермаківці і Меліничі по 1, в Борщеві о 2 (пов. брочівській); в Чепанові о 1; в Городку о 1; в Городищі і Коцюбинцях по 2, а в Гусятині о 1 (пов. гусятинській); в Радохові і Стоянові по 1; а в Камениці струм. о 1 (пов. каменецькій); в Глиниці-Наварії (пов. львівській) о 1; в Судовій вишині і Мостисях (пов. мостиській) по 1, в Белзі (нов. равській) о 2; в Букачівцях (пов. рогатинській) о 1; в Подолочинцях і Скалаті (пов. скалатській) по 2; в Галичі о 3, а в Бузуполі о 2 (пов. станіславівській); в Заболотівці і Сятині по 1 (пов. сятинській); в Стрию о 2; в Ігровиці (пов. тернопільській) о 3; в Нижівці (пов. томашівській) о 1; в Новім селі о 1, і в Збаражі о 2 (пов. збараській); в Коломиї (пов. жидувській) о 1. Нові постерунки в'їдуть в життя з дням 1 вересня с. р. Галицька коенда жандармерії, щоби привчити нових жандармів, отвірає два курси, кождий по три місяці і починає на ті курси по 120 нових аспірантів жандармерії. Замість при том, що се побільшене припадає в 1/4 частях на руску часті Галичини, бо в заходній Галичині побільшено в загальні о 61 жандармів. Фонд кравий новеє більш видати на приміщення тих нових постерунків.

Пожари львів. В громадській львів в Угнів, пов. равського, згоріло повітря гектара корчів вартости 60 зр. — В Н'євчині, пов. богородчанського, згоріли запусы вартости 6000 зр. і дерево на будову вартости 1000 зр. — В Майдані граничній, пов. надвірнянського, згоріло 200 моргів молодого запусу;

огоні займився від незагашеної ватри пастухів. — В львівському в Прусинові, пов. сокальського, згоріла на 40 моргах зрубів всіх на с'їнники і 20 с'їгів дерева на опалі, а в львівському в Кристинополі, пов. сокальського, згоріли два морги молодого льва.

Од о. В. Чернецького одержали ми з Кристинополю під днем 3 н. ст. червня таку допис: Доносить наш рускій газети, що выс. правительством не увзглянуло нашої петиції, внесеної до ради державної, о поліпшене нужденного стану матеріального дяків церковних. Подписаний комитет не одержав о том же доси жадного повідомлення урядового. Скоро-бы по правді так було, то по укінчених виборах соймових скличе дяківський комитет збори в цілі дальших нарад в той так важній справі, а коли се наступить, повідомить газетам. — Од комитету дяківського. В. Чернецький.

Непошановане свято. На само свято Вознесіння зв'їзався ц. к. фельдфебель з староства в Золочеві всіх в'їдуть з цілого повіта, щоби перевести войскову евиденцію. Не дивувало-бы се, коли-бы сей панок був жидом, бо не обходило-бы его, чи на той день припадає свято руске або польске, але заєсь, він єсть Поляком, тому не можна дарувати ему сего рівнодушности. Чи се гарно, щоби в так торжественне свято волючили по м'їсті в'їдуть з п'їсарями? Коли-бы то дучилося за урядованя б'їшого старости п. Флехнера і комисаря п. Гловицького, то можна-бы було се мовчки замилити, але що се сталося за урядованя такого честного старости п. Шляжека, то годі собі пояснити таке поступоване, — хіба що се сталося без відомости п. старости?

В м'їмі духовній в Кам'янках великих, пов. коломийського, взяло участь до п'їти тисячів народа і много свщенників. Тамашний парох, о. Ілія Мардарович дякує Вс. оо, що прибули з духовного поміччя, а именю Руд. Моху і Андр'їшину за проповідь, а Мих. Левичу за Обертана, Решитиловичу з Росохача, Лотоцькому з Якубівки, Проскурницькому з Журкова, Корвацькому з Жуковина, Майковському з Коршева, Мидловському з Львова за труды при служанню сповіді і відправ'ї богослуженя а вкінці хором селянському з Балинці, що під управу свого учителя п. Барнача приїхав до звеличення сего торжества.

Вісти з ч. 16. „Америки“. В Джермені в Пенсильванії заложили тамашні Русини Братство св. Іоана Хрестителя; на першій раз вписалося 30 членів і виборили урядників: Мих. Шарак, Кир, Кисича, Ив. Шарак, Андр. Гальчак, Сем. Ільчак, Вас. Телєпа і Мих. Оленича. — В Скрантоні заложили тамашні Русини заходами Іос. Дуркота, Вас. Дзобы, Юр. Найдича, Мих. Лаврика і др. та при помочи о. Андрюхевича Братство св. о. Николая; членів єсть 180 а грошей заложили 400 доларів. — В Кінгстоні вибрало собі Братство св. о. Николая нових урядників. — Редакція „Америки“ вибирала звидіти выставу образів славного маляра Верещатина, отворену в Філадельфії; образів єсть 121. — Редакція „Америки“ заповідає, що буде оголошувати имена тих людей, що мають своїх руских душпастирів, идуть до чужих а через те дізнаєся новий і старий край о тих перекиначках.

Кілько вибили грошей в Австро-Угорщині в р. 1888. В монетарії в'їдєнській вибили: а) грошей срібних дворенькових 73.450 штук вартости 146.900 зр., одно-ренькових 6.572.004 штук, таларів левантинських 1.111.800 штук вартости 2.340.150 зр.; б) грошей золотих 452.245 штук вартости 3.104.532 зр.; в) срібної монети дробної 5.081.620 штук десатків; г) м'їдяної монети дробної 21.620.000 штук вартости 200.000 зр. — разом вибили грошей вартости 12.871.790 зр. В угорській монетарії в Кремниці вибили: 1.841.361 штук монет одно-ренькових, 344.829 штук грошей золотих вартости 2.595.952 зр., 357.628 штук десатків і 10.334.145 крейцарів — разом вибили грошей вартости 4.576.417 зр.

Генеральна дирекція залізниць державних повідомляє, що від тепер всі урядники низших класів, починаючи від VI класу, після свого урядованя одержать відповідні титули, і так будуть називатись: урядники VII кл. з платнею 1600—2000 зр. секретарями I кл., над'їжниками, старшими ревидентами і старшими офіціалами; урядники в VIII кл. з платнею 1300 до 1500 зр. секретарями II кл., інженерами, ревидентами і офіціалами; урядники IX кл. з платнею 900—1200 зр. конципистами, ад'юнктами інженірами, ад'юнктами, а вкінці урядники X кл. з платнею 500—800 зр. конципистами, асистентами інженірами і асистентами.

Добрий в'їти. Царь жертвував громад'ї Дудинці, пов. сяніцького, 50 зр. підпомогти на будову школи. — З'ї заведена божевільних в Кулябаркові уг'їк передв'їра божевільний Ілько Козак, члєнчий 30 л'їт. — В'їдуть кравей покидав д-ра медицини Густ. Піотровського на доцента фазіологі в шкіль дублянській на м'їсде д-ра Каганого. — При л'їтерній сторожі огневій в Заліццях виграли всі л'їсы, котрих ціла кінчатся на одиницю; головний виграли принали на л'їсы 6781, 4131, 9061; листу вигралих розб'їють в половині сего місяця. — Генеральний инспектор жандармерії бар Гісл почав в'їра подорож инспекційну по Галичині і з'їхав найперше до Осьвеніма. — У Львові помер Фр. Ведронек, надгеометр в 68 р. життя.

Посмертний — — оповістки.

О. Стефан Б'їльський, тит. сов'їтник митр. консисторії і парох в Берездівцях, упокоився дня 4 н. ст. червня в 69 році життя. В'їчна ему пам'ять!

Наука, штука і література.

Часописи правичи ч. 6. м'їстит: Випукино права пропінаті — д-ра Евг. Олесницького; Ува-

ги до права ховецкого — Григорія Кузьми; Практика судова: Рішення найвищого трибуналу судового — Юліяна Сельського; Зам'їтки літературні.

Конкурси, именованія, перенесенія і пр.

Именованія. Конципист львівської дирекції поліції Гавр. Крайнер именованій комисарем поліції при той дирекції в VII кл. ранги. — Підофіцер рахунковий 77 полку п'їхоты Іос. Коцаба именованій канцелистом львівської дирекції поліції. — Контролер податковий Рудольф Вихлер именованій поборцем податковим IX ранги. — Управитель школи народної в Саноці Іосиф Дзунда именованій инспектором шкільним для округу чепанівського. — Ад'юнктом угорско-галицького Львова именованій Мих. Кульчицький, ад'юнкту суду пов. в Борщеві. — Ад'юнктами судів повітових именованій авокулатанти: Іос. Паскевич в Борщеві і Витовт Мачек в Буківці. — Сов'їтниками гірничими именованій Окша Стшелецький в В'їлчичі а Ант. Стр'їльбицький і Іос. Вайдович при галицьком заряді салінарійом.

Означення. Вислужений управитель руху залізниць угорско-галицького Леоп. Блажовський одержав титул ц'їсарського сов'їтника.

Перенесенія. Судя повітовий Лев Кульчицький перенесений в Каменки струмилової до Лопатина і Едвард Черня з Лопатина до Каменки. — Ад'юнкты судів повітових перенесені: Каз. Заричний з Буківки до Яворова а Мих. Балтарович з Оберберга до Кута.

Конкурси. Оporожнене м'їсде експедієнта при уряді почтовім в Кривині, пов. борщівського; речинець до 18 червня с. р. — В шкіль кадєтств в Лобзові буде в році шкільн. 1889/90 50 м'їсць опорожнєних. До прошеня на руки коменди школи кадєтств в Лобзові треба доучити метрику хрещеня і доказ горожанства австрійського, св'їдцтво л'їкарке і з'ї посл'їднього року шкільного. На I курс треба скінчити 4 низшій класи гимназіальні або реальні, на II курс 5 класів, на III курс 6 класів а на IV курс цілу гимназію або реальну. Ученик не мож мати менше як 14 л'їт а більше як 17 л'їт. Коли ученик не єсть с'їном войскового, то треба заплатити р'їчно 120 зр. в'ї двох р'їтах 18 вересня і 1 марта. Ученик вступаючий до шкіль повинен мати власне виєквиноване. — В'їдуть повітовий в Долині розписав конкурс з'ї речинцем до 27 червня с. р. на м'їсде касієра повітової каси щадничої з'ї платнею 800 зр.

Господарство торгівля і промисль.

З'ї Іозови, пов. бережанського, пишуть нам: У нас велика посуха, а ярина не сходить і пожовкла. Жита і шпєніць не поправляються, більшю половину переорано. Гречку не с'їють, вижидать дощу. З'ї пасікою недобре. Из Д-ака.

Телеграми „Д'їла“.

Брукселя 5. червня. Всюди в краю проявляється сильна опозиція і устроюється демонстрації против правительства. Вчєра вечером переходило улицями столиці звыш 5000 людей выкрикуючи: Прочь зь Бернертом! Прочь зь агентами поліційними!

Лондон 5. червня. Палату лордів одрочено до 18 а налату посл'їд до 17 с. м.

Б'їград 5. червня. Ходить поголовка, що митрополит Теодосій р'їшився податися на пенсію. Митрополит Михаил брав в'їе участь в нарадах над управлєннем справ церковных і згодився на безвзглядне становище правительства.

Нью-Йорк 5. червня. Шкода, яку пов'їн набрала в Пенсильванії выносить звыш 40 мил. долларів (100 мил. зр.). Доси похоронено больше як 3000 группів.

Букарешт 5 червня. Сесію парламенту продовжено до 13 с. м. В палаті послов'ї заявив Карп, що палата ухвалить тогды доперва бюджет, коли перед'ї одбудеся голосованє над законом финансовым. Катарду пристав'ї на то.

Париж 5 червня. Карно вернув зь своєи подорожи по департаментах.

Переписка Редакції і Администраціи.

Воч. В. Яр. в'ї Лобзів Добре; почавши від 1 червня с. р.; буде належати 3 зр. за 1888 р., а за 1889 р. 13 зр.; разом 16 зр. — Вл. И. Дриг. в'ї Тейсаров. З'ї присланих 5 зр. беремо 450 зр. на предплату а 50 зр. за „Нового Д'їлача“. — Вл. А. Стєлм. в'ї Тернополі. Добре; до кінця року приїде нам ще лиш 250 зр. — Вл. С. Б. в'ї Яв. Дуже просимо. — Влос. о. С. Зєр. в'ї Золоч. За Подяку приїде нам 2 зр.

ПОДЯКА.

Дня 13 (25) мая с. р. упокоився у Львові по довгий і тяжкій недугу о. Антоній Волинський приходник в Кошиловцях, пов. заліцького в 40-овім році свого життя. Уважаємо своим святым обовязком подякувати найперше оо. Володиміру Петрушевичеві і І. Панасинському, котрі зволюли занятися приготуваннями до похоронів, відповідних священников; одтак дякуємо Впр. оо. крилошанам: С'їгалевицу, Петрушевичу, Куницкому, Темницькому, Чапельському, Грушці, Вахнянському і Котовичу з'ї Підберезь, котрі відправили богослужєне а відб'їра відправили т'їло покойного на Лычаковске кладовище; неменше дякуємо о. д-ру Іосифові Левичу за трогаче слово выголосенє над гробом, а вкінці хором львівських патомців за прегарний спів.

Марія жена і Іосиф брат покойного, именем всеи родини.

Курсъ Львовскій

зъ дня 3. л. червня 1888.

Акція за штуку безъ купона.	Плат.	Жал.
Зелтъ. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	205	205 50
Зелтъ. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	241 75	245 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	289	293 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	216 —
Листы асфальт. за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	100 40	101 40
Банку гипот. гал. 5% а. в. вышесъ зъ 10% прем.	103 40	104 40
Банку краевому 4 1/2% а. в. лѣос. 51 л.	97 75	98 75
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	00 85	101 85
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	96 —	97 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣос. 37 л.	100 85	101 85
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣос. 41 1/2 л.	94 —	95 —
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣос. 52 л.	98 75	99 75
Листы дощик. за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (двѣ 6%) въ лѣв.	57 50	59 50
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (двѣ 5%) въ лѣв.	48 —	50 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% лѣос. въ 15 л.	—	—
Облиги за 100 р.		
Индемпн. галицк. 5% м. к.	105 50	106 50
Комунальн. Банку краев. 5% 1 есм.	101 50	101 50
Позички краев. зъ 1873 по 5% а. в.	104 —	106 —
Позички краев. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	96 50	97 50
Лосы:		
Мѣста Кракова	26 —	23 —
Мѣста Станиславова	—	38 —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 60	5 70
Наполеондоръ	9 41	9 51
Повѣмпералъ	9 63	9 73
Рубель сѣрный	1 36	1 48
Рубель паперовый	1 24 1/2	1 28 1/2
100 марокъ нѣмецкихъ	57 75	58 75

Розкладъ їзды на зѣльницѣхъ державныхъ.

важнѣйшій 1 червня 1889.

Після львівського годинника.

Приходитъ до Львова: 1) Зъ Сухой, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя, поѣздъ особый о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухой, Хирова и Стрыя, поѣздъ особый о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя, поѣздъ особый о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Одходятъ до Львова: 4) До Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухой, поѣздъ особый о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 5) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухой, поѣздъ особый о 8 год. 45 мин. вечеромъ. 6) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Стружа, поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Важне для їдучихъ до купель. На часъ їзды 25 червня до 10 вересня поѣздъ поѣзъ 3) приходящій до Львова о 12 год. 8 мин. въ ночи есть полученный зъ поѣздомъ, выходящимъ зъ Криничъ о год. 8 мин. 26 рано (після годинника пештенського) — а одходящій поѣздъ до Львова о год. 5 мин. 50 рано, поѣздъ 6) має получены до Криничъ. 2238

ЗАКОПАНЕ ВОДОЛѢЧБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Д-ра Храпца

Отверте черезъ цѣлый рікъ.

Удержанье за цѣлый день въ заведеніи разомъ зъ курцією їзды зр. 3-50. — Почта, телеграфъ, антика въ мѣсці. — Въ заведеніи гидротерапія, купель бородавочная, массажъ, электризованіе. — Кругольня, бильярдъ, гимнастика, библиотечка, читальня. — Подводы до стаянъ зѣльницъ въ Хабовѣ. 2925 13—52

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при облизжающихся испитахъ въ школахъ народныхъ подае до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкѣльныхъ, Впов. священниковъ, катехитѣвъ, учителей и родичѣвъ, що книжки наклады товариства, призволені кр. Радю шкѣльному на преміи для учениковъ, красно отправлені зъ позволеніями берегами, можна купити въ канцеляріи товариства при улиці Орменской ч. 27 по слѣдующій цѣнѣ:

Добре роби, добре буде	17 кр.
Росказы про силы природы	20 "
Оповѣданя о житіи св. Бориса и Глѣба	20 "
Повѣстки для дѣтей	27 "
Сестра	15 "
Байки	22 "
У пропасть дорога ховска	28 "
Зоря	23 "
Исторія Руси ч. I.	25 "
Исторія Руси ч. II.	25 "
Исторія Руси ч. III.	25 "
Паша, душа въ господарствѣ	35 "
О користномъ ужитіи нежитковъ	22 "
Лѣнь и коноплѣ	24 "
Рогата худоба	45 "
Про живописоту и лѣсы	20 "
Веняминъ Франклінъ	16 "
Пашка	24 "
На довшѣхъ	22 "
Чимъ люде живи	20 "
Житє св. великомуч. и лѣкаря Пантелеймона	20 "
Родина Морозовичѣвъ	20 "
Дробна птица господарска, а великій грошъ	20 "
Молитвенникъ народный (въ звичайной оправѣ)	20 "

по лучшей оправѣ:

а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 "
б) цѣла оправа полотняная, береги золочені и золоченый хрестъ зъ переду	35 "
Зона безплатна учителѣмъ въ хорош. переплетѣ	25 "
" " въ звичайн.	15 "

Всякія замовленія выслають ся скоро и точно.

Машины до шитья Зингера

ручной и козельный

Спеціальный для домо-вого ужитку.

До выбору зъ шести найпершихъ фабрикъ заграничныхъ въ цѣнѣ їзды 36 до 65 зр. на раты, за готівку 10% дешевше, гаранція 5 лѣтъ.

ВЕСНА а зъ весною сотки пивковъ поѣздомъ пейзажныхъ агентѣвъ розлазяться по краю — глядѣти легкодушныхъ, котрыхъ могли бы обманити, а за то въ зашпуну дати имъ послѣдну тандиту за дорогой грошъ.

Всѣ тѣ шмайбелесы гостятъ, що Иванчикъ вже не существуе, або що Иванчикъ есть ихъ філією, або таковы бѣли хто не хоче ему вѣрити, то высказе — Ну я їзду Иванчикова — и берутъ задатки, котрі пропадають. Всѣ тѣ брехли и обманства роблять тому, що достаютъ їзду своего старшого шахрая 25%, за продажу машину. 2962 4—10

Такого мещуреса прошу вѣсти за обшивку и выкинути его двери або окномъ, а описъ обшити руки.

ЮСИФЪ ИВАНИЧКІЙ

механикъ и торговля машинъ

Львовъ, гонимъ Жориса.

Цѣпки выслають на всѣ стороны.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купуе и продае

всякія вартостныя паперы и монеты

по курсѣ дневнымъ.

Порученія зъ провинціи выповниє одворотною почтою безъ провизіи. 2222 114—0

каждый

!!ощадить 100 процентъ!!

замовляючи ось тѣ предметы:

Цѣловитыя штаны зъ сукна (довольно величины), англ. матерія, передъ тымъ зр. 4—, теперъ зр. 1-55. Цѣловитыя штаны зъ сукна (довольно величины), першюя якости, передъ тымъ зр. 4-80, теперъ 1-95. Цѣловитыя штаны зъ сукна (довольно величины), найпершюя якости, передъ тымъ зр. 6—, теп. 2-80. Убранія для дѣтей їзды 2—10 зъ полотна, правдиво крашені зр. 1-30, 1-50, 1-80, до 2-20. Штаны цайгові до праны для робѣтниковъ кождою бранжи їзды 90 кр. до зр. 1-80. Суконка для дѣтныи, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, добра, передъ тымъ зр. 2—, теперъ 90 кр. Суконка для дѣтныи, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, зъ найлѣп. крестону, передъ тымъ зр. 3—, теп. 1-10. Сорочки жѣночій, гафтованіи, полотняны, передъ тымъ зр. 1-50, теперъ 80 кр. Сорочки жѣночій, гафтованіи, зъ мѣлкого полотна, передъ тымъ зр. 2-20, теперъ зр. 1-10. Сорочки жѣночій, зъ шифону, дуже гарно гафтованіи, передъ тымъ зр. 2-20, теперъ зр. 1-20. Сорочки робѣтниковъ, наймѣлчайшюя якости у всѣхъ краскахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1—, зр. 1-10. Матерія на цѣле убраніе весняне або лѣтне у всѣхъ краскахъ для наибольшого мужичи зр. 4—. Елегантныя капелюхы, найкрасивѣйшій фасонъ зр. 1-50. При замовленіи капелюхѣвъ проситесь подати докладно величину головы, при замовленіи штанѣвъ довготу въ крокъ після сантиметровъ, у дѣтей вѣкъ, а вѣкъ замовленія предметы розбиваются докладно за посильплатю. — Що не подобаетъ, да мѣняєсь сейчасъ або звернеться за то грошъ. Справдъ се оплатитесь кождому замовити депо на пробу, чтобы пересвѣдчитись якъ о невѣроятно дешевой цѣнѣ, такъ и о добротѣ товаровъ. Проситесь укліпно, уважати точно на адресу:

Klein's 2937 10—25

Internationale Export s Waarenhaus

Wien I., Kohlmesseergasse Nr. 7.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковская число 9.

поручае:

Старі вина угорскі лѣчинні и натуральні вина

столовы їзды 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житидеки, Румъ и Арахъ de Goa.

Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

3 лѣтъ. 8 лѣтъ. 15 лѣтъ.

Оригинальнѣ вина шампанскіи и правдивыи Конякъ

французскіи першорядныхъ домовъ.

МАЛІГІА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00

и 7-50 зр. 281 30—?

МАЛІГІА БЫЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣпки на жадање даромъ и оплатно.

Одзначены йна выставѣ гигиеничной сѣрбнымъ медалемъ за старі вина.

На цитру

перша польска

ШКОЛА ДО САМОСТѢЙНОЙ НАУКИ

укладу

Вол. Маньковского

вышла зъ друку и можна єи купити у всѣхъ книгарняхъ, а такожъ у наклады Станислава Кельера улица Баторія ч. 28 у Львовѣ. Тамъ такожъ выпробованіи авторомъ знаменитыи цитры по цѣнѣ зр. 15.

Одинока фабрика бильярдѣвъ у Львовѣ ул. Гродзичныхъ ч. 3.

Братѣвъ Андрашкѣвъ

Готовы бильяры продаются, кулъ, кѣи и всѣяныя приборы. Бильярдъ обертанный зъ нашою робѣтнѣ, установленный въ рестаураціи п. Ландесбергера, ул. Паньска, можна бачити.

2855 23—? Зъ поважаньемъ:

Браты Андрашки.

ВАН-

дажѣ руптуровій, суспензоріи

такожѣ

французскіи спеціальности

въ добротѣ родѣ.

зъ магазинъ товаровъ модныхъ, бѣлья мужского, товаровъ галантерейныхъ, въробѣтъ рукодѣльныхъ, парфюмеріи и т. п.

поручае найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГЕНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

2537 Цѣпки на жадање даромъ.

Появился

РУССКІЙ СІБЬВАНІКЪ

уложенный черезъ Костя Паньковскаго, а наклады Товариства Просвѣты. Мѣститъ въ собѣ въ 9-ти аркушахъ большихъ на великовѣмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ Пѣсни тѣ суть то перлы поэзіи руско-украиньскои найвыдативѣйшихъ нашихъ поетѣвъ, якъ Шевченко, Федьковичъ, Млака Гушлевичъ, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичъ и премной найдобрыи народный пѣсни. Найзнаменитиіи рускыи композиторы уложивши до нихъ музыку суть по правды стороны пѣсень подписаны. Цѣна 40 кр., оправный 60 кр. на пересылку 5 кр. — При закупѣ 10-ти примѣрниковъ въ канцеляріи Товариства даеся 20% рату. Набути можна ихъ такожъ по всѣхъ книгарняхъ Галичины и Буковины

Русинъ

Рестаураціи у васиомъ зарадѣ.

попущу мѣстца пасара громадского. — Близъ ша вѣдомѣть поѣзды адресѣ A. Z. Lgota posta Trebinia poste restante

Найвыс. однач. бл. п. 6. цѣс. Выс. архикн. Рудольфа.

Найновѣйше вынайденье!

Выс. однач. Е. кор. Выс. кн. Авг. Кобургъ-Гота.

въ урядженю кльосетѣвъ и купелей.

Урядженія купелей при водопроводахъ зъ зимними и теплыми тушами, регулюваніи на кождыи степенѣ, зъ термометрами, не треба нѣякого устанавленія, тому пригодны въ провинціальныхъ мѣстахъ для готѣль, заведенъ, по вѣлѣхъ и т. п. Патентованіи печѣ до купелей зъ регулюванымъ отопленьемъ въ лѣтъ и зимѣ. Ванны зъ патентованымъ отопленьемъ въ 30 минутахъ за 5 кр. вугля а можна огрѣти купѣль до кождою степені, та не треба при томъ водопроводѣвъ.

Найновѣйшій кльосеты сполѣзуваніи водою, цѣлкомъ безъ вони поединки и элегантны. Кльосеты комнатны, сдѣлѣны и ретирады. Кромѣ того поручаю мои славныи на цѣлшій металъ аппараты до гидротерапіи и ванны до половини купелей після вказѣвки проф. Винтерница. Купель паровъ до переносѣны и стады, ванны безъ и зъ отопленьемъ и т. п. Завладѣны водопроводѣвъ и помпѣ.

M. Steiner

фабрикантъ ц. к. выкл. прив. урядженю кльосетѣвъ и купелей

Wien, II., Taborstrasse 29/16 (neben der k. k. Post)

Плюстрованіи цѣпки даромъ и оплатно. 2949 5—0

Ц. к. придворна лїярня звѣноѣвъ

Ц. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

поручає до замовленія звѣноѣвъ и гармонійныхъ складѣвъ всякою величини и голосу. Гарантія за певный голосъ кождою звѣна, чистый гармонійный акордъ складу и за найлѣпшій металъ. Мовталанъ звѣноѣвъ головами зъ кованого зѣльза, черевъ що можна звѣнами дуже легко звонити. Припорученія сповняються якъ найкраще, точно и дуже дешево при найвыгоднѣйшихъ условіяхъ заплаы.

Одначеніи: Золотый арестъ заслугъ зъ короноу за нове заслуги вѣдѣныи. Выставка вѣдѣныи 1873 р., два медалы за поступъ за складъ звѣноѣвъ для опѣдѣномъ Votivkirche 260 сотмарѣвъ ваги. Выставка промысловыи у Вѣдѣн 1880 р. золотый медаль.

Заложена 1888. Доставила 4640 звѣноѣвъ, 1,232,800 кильбѣгъ ваги. Зъ сего до Вѣдѣна для 32 цѣрквей 89 штукъ звѣноѣвъ 81,270 кильбѣгъ ваги. Разомъ и 2 звѣноу до годинникѣвъ для нового ратуша 3345 кр. ваги.

Гармонійныи склады до закритіи зъ 4 звѣнками по 25 зр.

Гармонійныи склады до престѣлоѣвъ зъ сѣрбными и голоушными вѣбѣнками, 2736 7—12

Зъ альпакки: 1 складъ зъ 4 звѣн. по 14 зр., зъ 3 звѣн. по 11 зр.

Зъ лосіеу: 1 складъ зъ 4 звѣн. по 10 зр., зъ 3 звѣн. по 8 зр.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручае

знаменитыи МЫЛА до мытыи лиця, рукъ и купелей,

одначеніи 10 медалями заслуги и двома дипломами признанія.

ар. кр.	ар. кр.
МЫЛО найдобрыѣше до голѣныи бороды	25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже лѣвѣе 10 кр. 20 и	25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣло до рукъ 10 кр. и	20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	20
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знамените до лиця и рукъ	40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжноу, гладкою и знаменито чиститъ шкуру	30
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуєсь черезъ агуксеньє соку ростинъ ароматично-живичныхъ, знамените	25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже приємный пижмовый запахъ	30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приємного запаху, має великій похвѣ	30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобрыѣше 40 кр. и	80
МЫЛО зъ ШПИЛЬКОѢ СОСНОВЫХъ, приємне въ ужитю, успѣшно хоронить шкуру їзды лишаєвъ и выкидѣвъ	30
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чиститъ шкуру, робить єи бѣлою и нѣжноу	40
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває веснянки, осмаєна їзды сонця, лицю робить свѣжымъ и бѣлымъ	60
МЫЛО ГИПЕНІЧНЕ, одначаетъ товстѣстоєу, вѣлымъ нѣжне и выключно прилажене до лиця	50
МЫЛО РИЖОВЕ, уживаетъ, щобъ зробити шкуру на лиціи нѣжноу и бѣлоу	60
МЫЛО ГИЩЕРИНОВЕ, бѣе, легко пѣнитъсь, знаменито чиститъ шкуру и хоронить їзды прищѣвъ	30
МЫЛО ГЛИЩЕРИНОВЕ, про- лѣвѣе, мѣститъ 35% чистой глицерини, знаменито дѣлає на зашкѣрѣвъ 20, 25	
МЫЛО ГЛИЩЕРИНОВЕ, плыне у флашочкахъ, чиститъ шкуру зъ прищѣвъ, лишаєвъ, угри- жѣвъ, флашка 40	
МЫЛО ПЬСКОВЕ, до мытыи рукъ, 15 и 25	
МЫЛО ТИМОЛѢВЕ, знаменито чиститъ шкуру зъ всякихъ выкидѣвъ 50	
МЫЛО КАРБѢЛЕВЕ, дуже до- бре мытыи руки, лице, а навѣтъ цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, чтобы охоронитись їзды заразы—20	
МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаетъ до знѣще- ченія прищѣвъ и всякого ро- да выкидѣвъ на шкурѣ 25	
МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до- бре уживаетъ, чтобы усунути зъ шкуры выкиды и плыны —25	
МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить свѣрбленѣе и печенѣе шкуры, усуває выкиды и червонобѣ зъ лиця и рукъ 25	
МЫЛО ФІАЛКОВЕ, приємного запаху 35	
МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣженія рукъ, кусникъ 10	
МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ, знаме- ните 10	
МЫЛО СМОЛЕВЕ, мѣститъ 40% чистой смолы (дѣтнѣ), усуває прищѣвъ лишаєвъ, всякіи выпики шкурныи, почечные пѣгъ и пар- шлѣ на головахъ 30	
МЫЛО СМОЛОВЕ ГИЩЕРИ- НОВЕ, мычатъ и чиститъ шкуру зъ лишаєвъ, угрижѣвъ, и т. п., кусникъ 30	

Набути можна у Львовѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Копер- ники ч. 3, и улица Галицка рѣвъ Валюев. Въ филиалъ: въ Краковѣ Суконникъ ч. 20 и въ Черновцѣхъ Рынокъ ч. 2, а такожъ у всѣхъ торговляхъ и антикагахъ

Матеріи вовняныи на сукнѣ дамскіи

найновѣйшій

дидата на посла. Шансы нашого кандидата стоять до тепер добре, хоть противна сторона розвиває сильну агітацію за польським кандидатом.

Місцевий комітет в Кракові (включено для краковського суду повітового) вичемом правоборців в виборцях подає до загальної відомості, що желаючи кандидувати на посла в округа виборчого Яворів Краковець з курії селянської, благоволять дня 11 н. ст. мая с. р., с. в. вв второк по Сосе-ствию св. Духа о 3 годині з полудня явитися в дом під ч. 236 в Кракові, представити зібраним там селянам в своє заявлен-ня в справі домагаючих тутешніх меш-канців прилюдно висказати.

Заразом запрошуює інтересованих о якій наближеній уділь в зборках, на котрих представлять кандидатів из сель-ской курії, выберуться двоюручники до цен-трального комітету руского и польского до Львова з представлень одобрена кандида-та, в поршати одвітній ухвалі що-до пред-стоячих виборів.

З Старо-мѣского повіту пишуть намъ: Вь нашом повітѣ иде передвыборча агі-тація зь сторони підручникъ гр. Водзницкого дуже цікавими дорогами. А вже найбільше в набортиниальніше побиваєсь управитель спасий п. Ціларь. Що се чоловік оборотний и смій, се звѣстно, однак мало хто хотѣв-бы повірити, як то бѣв спитно умѣ нашихъ гбравковъ підходити.

Бувшій староста п. Антоій Левицкій, прий-шовши 1887 р. до Старого-мѣста, почав розвѣ-дуватися, як стоить на рѣдѣ сего повіту, и довѣдаєсь, що на рѣдѣ темний, а через то не-порядний и дася на всѣ боки выискувати. Довѣдаєсь, що деякі вѣдѣ держать писар-рѣв-жидѣв, часами аж изъ-за третей гра-ницѣ, и у нихъ липають навѣть грамоты грома-дскі, закарать имъ се и карамі загрози-ти, а поручивъ постаратися о писарѣв своихъ людей. Хотѣ писаръ такіх, не вправлений, не мѣгъ добре вести дѣловодства громадского, то однакъ староста приймає вырѣбы и поуча-етъ при кожій нагодѣ, якъ треба робити. Вь осені 1887 року обѣхавъ п. Левицкій гбравскі села и всюды склоняє людей зложити школу. Вь двохъ, трѣхъ и болѣше мѣтахъ мали отворитися школы и мала нѣ правль-на наука. Громады одрушувалися и неродо-привадили на школу, а заставляли тѣмъ, що вь деякихъ селахъ повіту сѣ школы и по 60 лѣтъ, а признаки зь нихъ нема, бо вѣ-хто не умѣ вѣ читати, нѣ писати. Староста розводивъ людямъ, що се ще не загальній до-казъ безхосеюности школы, и обѣцає, що самъ буде школы обѣздити и старатися о то, щобъ зь нихъ для людей за поношені тагары бувъ хосєв. Громады податися, а староста такъ мѣркує, що вь тепершнихъ часахъ годѣ вже и селянинові жати безъ науки, а й на гадку не прийшовъ ему, якъ непростей опѣкуну нашого народу обернуть тѣ школы на свою користь.

Сего року зближался выборы до сойму, — старосту п. Левицкого перенесли до Львова, а всѣ люди честного характера неложно жа-лували, що такъ достойный урядникъ оу-ставъ повѣтъ. А ту громады мають школы бу-дувати! Не радѣ они тому. Почали вѣдѣ об-бывати пороги вь старостѣ и спрощуватися щобы бодай на оденъ рѣкъ имъ звольнили, — але все надаремно. А вь нихъ така гадка: кобы тон напасті разъ на все спекатися. Вь такой подорожѣ збѣхавъ вь Старомѣ-мѣстѣ одианъ вѣдѣ зь Ціларомъ и розповѣвъ ему свой клопѣтъ зь школою. Ціларъ зваявъ уо-вину на старосту Левицкого, що мовѣ то бѣ-ду найшовъ громадѣ, (а Ціларъ недолюблю-вавъ того старосты), пожалувавъ вѣдѣ и гра-мады и заявивъ, що подѣмсея вырѣбѣи гра-мадамъ звольнене бѣ будованя школы, а може и цѣлкомъ не будутъ будувати, — не-хай только всѣ вѣдѣ збѣдѣуться у него вь Спасѣ вь среду дня 29 мая, бо для одного вѣдѣ шкода заходу и на нѣчо не придалось-бы яке-небудь поданье вь тѣй справѣ.

И дѣйствію вь среду передѣ Вознесе-нъемъ явились вѣдѣ зь Габови, Грозьови, Вицкова, Головецка, Мшанца, Птоского и зь другихъ селъ у Ціларъ вь Спасѣ зь печат-ками (а печатка у громадъ велика рѣчѣ!). Тамъ довѣдалися вѣдѣ, що мають голосова-ти на гр. Водзницкого — и школѣ не будутъ мати. Зробили пѣсьмо, поприбивали печатки и гайда зь Ціларомъ до старомѣского ста-роства. Пѣсла оповѣданя вѣдѣмъ — Ціларъ представивъ депутацію вь старостѣ и вѣста-вивъ за нею. Вь старостѣ мали вѣйтѣмъ повѣсти: Będziecie wy za nami — i my za wa-mi będziemy. Будете голосувати, якъ належить-ся, то продовжитѣ вамъ будову на рѣкъ, а нѣ, то заразъ мусите будувати, ще збѣхавъ вамъ ексекую. Коли одианъ вѣдѣ сказа-етъ: „Та що вамъ зь того? Мы радѣ-бы школы цѣлкомъ не мати.“ — то сказано: „Може и такъ бути“. Тогда вѣдѣ сказали: „То дайте намъ на пѣсьмѣ“. Сего очевидно не учинено. Вѣдѣ привезли зь собою зь Старого мѣста ще вѣдѣ, що священникѣв не треба выбра-ти на виборцѣв... Мамохodomъ скажемо, що головнымъ повномочникомъ гр. Водзницкого єсть п. Биджевичъ, а тепершній управитель старо-мѣского староства, комисаръ п. Генпертъ, єсть зятѣмъ п. Биджевичѣ.

Ціларъ, захожий Чехъ, такъ любить нашъ край, що майже всѣхъ офіціалістѣвъ спрова-джує зь Чехіи, а зь краю нѣкого не бере до службѣ, а мало-бы досить своихъ людей ку-снѣвъ хлѣба вь спаснихъ дорогахъ гр. Водзи-цкого. Якъ п. Ціларъ любить нашъ край, такъ любить и нашъ народъ. О тѣмъ бы много бе-сѣдувати, але одианъ прикладъ годѣтьсѣ нае-ств. Вь Головецку долѣшнимъ стоить стара церковь, може зь 400 лѣтъ; підпирали вѣ стареньку, щобъ не завалилася, тай мала на тую парохію. Комитетъ парохіальний ухваливъ

побудувати нову церковь. Але Ціларъ и слу-хати о тѣмъ не хотѣв и на протоколѣ кон-курентіонѣмъ написавъ: Zupelnie nie zgadzam się na budowę nowej cerkwi. Тѣмъ же голосъ такъ великого чоловіка бувъ дуже маленькій супротивъ прочимъ голосѣмъ, тожъ по розло-женю тягару конкурентіонѣмъ пришло на добѣрѣ 566 злр. Ціларъ не давъ, а рекурсує по всѣхъ усядахъ Громада вже кбачить бу-дую церкву, розтряслася дуже, вже нема крейцера, а будувати годѣ лшати непокрытою, бо дерево поцусеся.

Отъ такой явился у насъ новый опѣкунъ народу! Просимо патриотѣв зь нашихъ околи-цѣ, щобы бралися ширѣ до работы и розгача-ли тѣмъ кромѣшну, що напѣсѣла ся на насъ!

З Чешановского повіту пишуть намъ: Вь два 4 н. ст. червня бѣбуєсь соборъ члѣк деканальній деканату любачевского вь Короваці, на котрый прабубо значне число священикѣв. Межи нимишъ говорено на тѣмъ соборѣнѣмъ о надходячихъ выборахъ до сой-му. Порозумѣвалось що-до кандидата на че-шановскій повітъ, а навѣть вже и знайдено такого. Вѣдѣи постановлено, щобы кожій священникъ вь своей парохіи старався о вы-бѣрѣ такихъ выборцѣв, котры бы свои голо-сы дали на руского кандидата; дальше вы-брано комитетъ, котрый має доповідати чле-нами олешицкого деканату и котрый має скла-кати выборцѣв чешановского повіту вь цѣли познакомленя ихъ зь кандидатомъ.

З Равичины пишуть намъ:

Хотѣть слухи, что староста равскій поста-новивъ доконче переперти польского кандидата (Биджевичѣ) на посла зь равского повіту. Длѣтого мавъ поручити вѣйтѣмъ, щобы тѣмъ старался всѣми силами бути самымъ выбра-нымъ на выборцѣв, а такожъ щобы и дру-гихъ выборцѣв выбирало лише такихъ, котры бы свои голоса дали на польского кандидата. До того же и то треба замѣтити, що бѣдѣмъ року чувати, что тепершній староста рав-скій має бути еспенсионованный. Чи може се еспенсионованье наступити ажъ по выборахъ, а выборы вь користь польского кандидата ма-ли-бы бути вѣнцемъ его дотепершнихъ дѣ-ланъ? Побачамо!

Про выборчій рухъ межи Русинами вь Теревельщинѣ пишуть до Gazet-y Lwow-sk-on:

„Головний комитетъ рускій у Львовѣ у-дѣся до о. Ивана Задучного, декана и парох-а вь Теревель, зь вѣзванъемъ, щобы зява-завъ рускій комитетъ повѣтѣв. Однакже комитетъ сей досѣ не зорганізувавъ и ма-бутъ не зорганізуєсь, бо межи Русинами вы-бѣрцами гадка подѣлѣна: одианъ будутъ голосо-вати на гр. Юрія Борковского (котрого під-пирає комитетъ повѣтѣв) подѣмъ проводомъ кс. Калиневичѣ) а другій на д-ра Ю. Ол-пиньского, бурмистра теревельского (котро-го підпирає комитетъ мѣскій, зявзанный на основѣ ухвалѣ вѣдѣ мѣстѣ и мѣстечокъ, и много вѣдѣтѣв зь околицѣ). Зъ огляду на то згадуваний яко кандидатъ рускій Никола Дичковский, господаръ зь Задруствѣ, не може мати выгладѣтъ на успѣхъ.“

Вь Бучачи — якъ пѣше Gazeta Lw. зь дня 3 н. ст. с. м. — Русины захохотали, щобы поставити кандидатуру насампередъ о. И-вана Олесницкого, парохѣ вь Переволочной, а потѣмъ д-ра Сембратовичѣ, судіи пов. вь Мо-настирцахъ. Однакъ оба кандидатуры не приняты. Теперъ головний рускій коми-тетъ удеся до о. Николая Дрогомирецкого вь Стѣнцѣ зь просьбою о зявзаванье комите-ту повѣтѣв и выгладѣние кандидата. Але досѣ комитету такого не зявзавано и не вы-гладѣно кандидата.

Вь Сяноцѣ повѣтѣв комитетъ польскій піддержує кандидатуру п. Зенона Слонечского. На зборанію передвыборчѣмъ выступили про-тивъ кандидатуры Слонечского п. Северинъ Жуковский, нотаръ зь Букѣска, домагаючись поставленя на кандидата Русина, и селянинъ Голена. Уже по ухвалѣ кандидатуры п. Слон-ечского прибув на зборанье лат. парохъ зь Раманова кс. Ласковский и самъ поставивъ свою кандидатуру. Але болѣша часть збѣра-ныхъ, не слушаючи бесѣды кс. Люковского, опустила саяно. Gazet-y Lwow-sk-ой пишуть зь Сянока подѣмъ 3 червня, що зь сторони русков ставлять вь Сяноцѣмъ кандидатуру д-ра Александра Вайцовичѣ зь Межибродѣ, лѣ-каря-гомеопата. Рускій комитетъ выборчій до-си не уковствіувався.

З Жовки доносятъ до Gazet-y Lwow-sk-on подѣмъ 3 червня:

„Вь Жовки зявзавалися два комитеты (польскі): одианъ повѣтѣв подѣмъ проводомъ презеса рады п. Мечислава Мѣвшка, другій т. з. мѣскій подѣмъ проводомъ б. бурмистра жо-вковского п. Сильверія Сколимековского, зложе-ный зь 20 выборцѣв (?) мѣста Жовки и мѣ-сточокъ Кузюкова и Мостѣв великихъ. Оба тѣ комитеты не проявляють досѣ дѣлѣня, а вь насѣдкомъ заходѣвъ болѣшихъ рухливѣшихъ членѣмъ має наступити збѣлѣние обохъ коми-тетѣв вь одну цѣлѣсть на зборанію склика-номъ на день 6 н. ст. червня. Тымчасѣмъ об-бѣгають вѣсти о трѣхъ кандидатурахъ: Лео-польда Гавзера судіи вь Жовки, Володслава Пивовского судіи вь Мостѣхъ и Исандра Тро-химовичѣ адъюнкта суд. вь Жовки. Зь сто-роны Русинѣв проявляєсь рухъ живѣйшій. Говорять тутъ о кандидатурахъ д-ра Мих. Короля адвоката вь Жовки и Николая Гар-симовичѣ судіи пов. вь Николаевѣ, котрый давѣйше бувъ вь Куликовѣ и зь того має зявзаванье вь тутешнѣмъ повѣтѣ. Оба тѣ канди-даты належать до сторонничества старо-русского. Др. Король — кончатъ не безъ тенденціи Gazeta Lw. — бувъ депендентомъ львовского адвоката д-ра Ивана Добрянского.“

Урядова газета що-до справы кандидата руского вь Жовки выдала такій инфор-мація, що могли-бы декого збаламутити. На-шамъ чытателямъ вѣдомо, що кандидатомъ рускимъ вь Жовки вѣдѣмъ уже давно поста-вленный рускимъ комитетомъ повѣтѣвмъ д-р М. Король, а п. Ник. Гарасимовичѣ зовсѣмъ не убѣдѣся о мандатѣ вь Жовки вѣдѣмъ, а вже такожъ поставлений кандидатомъ вь окрѣзѣ жидѣвскѣмъ. Могла-бы урядова газета по-старатися о трѣхъ лучшій информаций, а не смѣшати небылицами!

Польскій центральный комитетъ вь Кракові бѣдѣвѣв краковскій секціи головно-го комитету для мѣстѣ и мѣстечокъ, що не гадає входить зь нимъ вь нѣкій переговоры — иначе сказавши: зовсѣмъ игнорувъ его! Що-до бѣдѣнѣмъ мѣжѣ обома тѣмъ головнымъ комитетамъ на вѣсходѣ Галичинѣ, то централь-ный комитетъ посольскій показавъ трѣхъ чѣм-нѣйшамъ, бо зявзавъ, що зь комитетомъ мѣстѣ и мѣстечокъ буде переговорывати неофициаль-но. Однакже — якъ уже зь дотепершного ходу дѣлѣ показуєсь — зь сего не выде у вѣсходѣй Галичинѣ богато хбѣна, бо по пер-ше: демократична партія польска слаба, а по-друге: безголовна. За програмою комитету мѣстѣ и мѣстечокъ нѣбыто стоять два орга-ны польскі: Kurjer Lwowski и Dziennik Polski. Але на дѣлѣ оба тѣ органы демократичной партіи такъ „збѣдно“ боронять ся интересѣв, що неразъ де Kurjer Lwowski каже: бѣле, тамъ Dziennik Polski каже: чорне. Особливо така „збѣда“ проявляєсь що-до рускихъ кан-дидатуръ. Kurjer Lw. и пр. годѣтъся на кан-дидатуру п. Телениевского вь Турцѣ, а Dziennik Polski зявзавъ каже, що „мѣнѣстеръ п. За-лескій зробѣ by patryotyczniej, коли-бы (замѣсть ставити противъ п. Вуршта вь Косо-вѣ) выбравъ собѣ такій округъ, якъ бродскій, збарскій або турчаньскій!..“ Безголовье тай годѣ! Де наує шованистична ненависть до Русинѣв — тамъ нѣчо не поможеть и найкрасшій вь теоріи ухвалы и програмы. Вовка все тягне до хбѣса!

Перегляд часописей.

[Проектъ о. Ивана Наумовичѣ о переселеніи Лемѣв до Россіи и голоса російской прессы о тѣмъ проектѣ.]

Мы вже згадали коротко о проектѣ о. Наумовичѣ переселенія Лемѣв до Россіи замѣсть до Америки. Проектъ той мотивувавъ о. Наумовичъ тѣмъ, что Лемки суть племя русское и православное, котре зблудило спасѣи и захватило свою народность навѣть середѣ Ма-зурѣв а котре нинѣ, зь причинъ загального переселенія экономического, змущене шувати хлѣба и удержанія за океаномъ. Надто се на-родъ тверезый, трудолюбивый, рухливый, зь ко-ждою взгляду способный до заступленія чужо-племенныхъ колонизаторѣв Россіи, невѣдѣ-ныхъ и неприяно для неѣ усложненныхъ. Проектъ той помѣстѣвъ о. Наумовичъ вь мѣ-сцинѣмъ журналѣ „Русскій Вѣстникъ“. Одна-кже сей журналъ додає свою примѣтку, вь котрой высказуєсь рѣшучо противъ того проекту; бѣдѣ выходитъ зь той засады, что Россія, російска земля повинна бути только для самыхъ Россіянъ, а не для кого-небудь. Спродажуваню Лемѣв супротивляєсь бѣдѣ же и зь экономическихъ взглядовъ.

„Россія — каже „Русскій Вѣстникъ“ — по-нинѣшній день, бачитѣсь, вь очахъ чужин-цѣвъ выдѣсь величезнымъ степомъ, вь ко-трѣмъ стане землѣ для всѣхъ. Однакже, хочъ се держава безперечно рѣбничѣ, грун-тѣвъ способныхъ до упрѣвы и заселеня по-сѣдає лишь только, кбѣмъ конче потрібно для заосмотрѣнія тутешной людности, зь цѣ-рѣчнымъ приростомъ зверхъ миліона душъ.“

„Кієвлянинъ“ згодѣвъ бы-ся на принятіе Лемѣв до Россіи, однакъ только вь азіа-тицкихъ ея посѣлостяхъ, але зовсѣмъ не на заходнихъ окраинахъ.

„На заходнихъ окраинахъ — каже — Рос-сія вже й безъ того посѣдає значну при-мѣтку неросійской людности: жидѣвской, нѣмѣцкой, лотеской и польской, зь котрыхъ послѣднія вь некоторыхъ провинціяхъ тво-рятъ элементъ, переважающий инѣй Скрѣ-пѣти ту рѣзвородѣть не уходить зь взгля-довъ политичныхъ, зь котрыхъ то взглядовъ и послѣдѣна постановѣ, ограничаюча приплѣвъ вь тѣ стороны чужоплеменныхъ элемен-тѣв, мала свои подѣставы. Тѣ подѣставы му-сѣли-бы обняти и галицкихъ Русинѣв. Зь причинъ, что она болѣше або менше суть сполнѣнѣи, то зарѣвно для ихъ добра якъ и для добра краю пожадане було-бы ихъ поселенье не близкѣ заходнонъ границѣ державы, але вь новоросійскихъ губерніяхъ и за Дѣвпромѣ. За те треба-бы бажати, щобы декотрѣ заходній провинціи, якъ пр. ма-ло заселенъ повѣтъ вь вѣльнѣской губерніи и пѣньске Подѣсье, одержали континентъ великорусскихъ осадничѣв, хотѣи на жалѣ нелегка се задача супротивъ фахату, що російска колонизація прямѣе на вѣсходѣ, де зяходѣть болѣше свободѣ.“

Якъ видимо, проектъ „Кієвлянина“ о ко-лонизації руской землѣ на Волыни и Полѣсье великорусскими осадниками єсть зовсѣмъ ана-логичный зь проектомъ краковского Славъ о колонизації вѣсходѣмъ Галичинѣ Мазурами.

„Гражданинъ“ ще острѣйше противляєсь проекту о. Наумовичѣ и не згодѣуєсь на-вѣть на поселенѣе галицкихъ Русинѣв вь се-редѣ Россіи. „Кієвлянинъ“ доводѣвъ не-шкѣдливости колонизація вь пѣньскихъ грани-цахъ указуванъемъ на Американску Унію, де все же колонизація бѣдѣуєсь на широку ска-лю, хотя вже нинѣ населенѣ тамъ єсть гу-стѣйше бѣдѣ населеня Россіи. На те каже ор-ганъ п. Мещерского:

„Або-же Америка єсть край православный,

потребуючій розвивати чисто православный (бо навѣть не уніатскій) свои элементѣ? А-бо-же Америка претендує до наденя у себе переваги и панованя якому одному элемен-товъ этнологичному? Або-же вь Америцѣ є-якій квестіи о окраинахъ, сепаратизмѣ, ве-безопасности германизація або колонизація своихъ земель? — Нѣ и нѣ! Вь Америцѣ нема нѣкого зь того, що має Россія, а вь Россіи нема нѣкого зь того, що посѣдає А-мерика. По що отже цѣла балаканина, по-що ширѣй порѣвнѣвать? Правда, что вь Россіи є немало пустарѣи и земель незаселенныхъ, але зновѣ не только, якъ се може зявзавати галицко-русскимъ патриотамъ, задѣлѣвающимъ на тую справу зь точки своихъ потребъ и користей.“

Але ще важѣйшій для Гражданина дру-гій взглядъ. О. Наумовичъ згадаєвъ бувъ вь своихъ проектѣ о підѣдуванію шляхты и па-новѣвъ польска-хъ вь Галичинѣ, выпродуючихъ свои мѣста зявзавъ и Нѣмѣцѣмъ, чѣмъ під-магають германизацію краю. Отже — каже Гражданинъ:

„По що тутъ собѣ ломати голову? Не-хай тѣ галицкі Русины, що покидають Галичи-ну и 10% своихъ грунѣвъ выпродують су-сѣдамъ, обертають грошѣи, якѣ достаютъ зь той продажи, на закупо вь тѣй же Галичи-нѣ землѣ у польскихъ панѣвъ, котры — якъ каже о. Наумовичъ — одпродують добра свои Нѣмѣцѣмъ. Хватившися того способу, Лемки бѣдѣ-разу уполковѣли бы трѣхъ зя-цѣвъ: выхнувши-бѣ гѣтъ панѣвъ Полякѣвъ, не впустили бы Нѣмѣцѣвъ до краю и самѣ значно підѣслѣ-бы свои бѣдѣ. Не було-жѣ бы то сто разъ простѣйше бѣдѣ переселеня до незнанонъ и чужонъ климатично и эконо-мично Россіи, вь котрой Галичанѣвъ, хотѣ-бы навѣть найчастѣйше православный, довго мусѣть остати православнымъ и прибудує. Наконецъ трудно не зауважити и се, что то-тѣ галицкі Русины ведуѣсь вь Ав-стріи зовсѣмъ не такъ то дуже по-славянскѣ, якъ бы належало вѣн-осити. Се вже-жѣ не тайна, что вь вѣдѣвѣ-сѣй радѣ державной депутатѣв галицко-русского народу, бѣдѣвши-ся бѣдѣ славянъ-ского чѣско-польского сторонничества, збѣра-лися зь жидѣвско-нѣмѣцкою партією и вѣ-всѣхъ справѣхъ голосували завсѣдѣи спѣльно зь жидѣми и Нѣмѣцѣми на ихъ користѣ и вѣ-бѣ на переборъ польскій шляхѣтѣ (всѣ-жѣ-таки славянскій) и на переборъ безперечно славянскому сторонничѣу феодально-клер-икальному. И для такихъ то практикантѣвъ єгоистѣвъ, конспирюющихъ навѣть зь жидѣв-ско-нѣмѣцкою кликою „Кієвлянинъ“ захва-лює намъ, Россіянамъ, вѣ имѣ широкого все-славянского идеалу, зрѣчѣсь власныхъ сво-ихъ часто російскихъ потребъ и пожитѣвъ!“

Хотѣ очевидно вь поглядахъ и твержде-няхъ „Гражданина“ не одно хбѣе, але голо-сы сего выдѣвового органу російского, ко-трый, якъ кажутѣ, и царъ чигає, суть для насъ, галицкихъ Русинѣвъ, зь многихъ взгля-довъ дуже цѣвѣвъ и поучаючій. Именно цѣва-е, что Россія зядѣтъ вь насъ такі „чужихъ людей“, и что „Гражданинъ“ вь дальшихъ вы-водахъ отверго и рѣшучо солидаризуєсь зь па-ролею „Русского Вѣстника“: Россія повинна бути для самыхъ только Россіянъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Комисія для закона карного за-лаготѣла вже §§. 145—175. Болѣша дебата ве-лася надѣ постановѣми о зовѣхъ а бѣдѣкъ при §. 149 о тайныхъ товариствахъ вымѣренныхъ про-тивъ суверѣтства, родины, майна и надѣ §. 171 о затаєнонъ обставинѣхъ, зменшающихъ вину вь справѣхъ карныхъ. До сего параграфу по-ставивъ бувъ пос. Найеръ поправку, щобы параграфъ сей не бѣдѣносѣвъ до священикѣвъ зѣ взгляду на тайну свѣдѣи и до урядникѣвъ зѣ взгляду на тайну урядову. Внесєньє се бѣ-киноє. При §§. 174 и 175, котры мѣстѣтъ вь сѣбѣ постановѣ что до оскорбъ религій змен-шено переѣтну кару 3 лѣтъ дому поправки.

Угорска палата послѣвъ ухвали-ла законъ финансовый. Подѣчасъ дебаты зя-вивъ министр финансовъ, что на подѣставѣ фактичныхъ результатовъ финансовыхъ можна сказать, что сегорѣдчій недѣбѣръ не пересту-пѣтъ вѣзгѣдѣ двѣхъ миліонѣвъ.

На вѣчерашнѣмъ засѣданію угорской пала-ты полѣвъ признаєсь пос. Варади, что бѣдѣ-дѣйствію обѣцѣвъ бувъ одному урядникѣмъ вы-робѣти посѣду але у знакомого вѣстѣлѣтѣи болѣшихъ посѣлѣстей и зявѣвъ за то 400 злр., однакже коли то не удалось, бѣдѣ звернуѣтъ тѣ грошѣ. О выробленіи вышѣнъ посѣды вь у-рядѣ не было и бесѣды. Палата приняла се поясненѣе Варадіи вь глубокомъ молчаніи а Варади вышѣвъ бѣдѣкъ зь салѣ.

Чѣске товариство гимнастичное „Sokol“ постановѣло было выслати на гимна-стичные торжѣство до Парижа своихъ предста-вѣлѣтѣвъ и вь тѣй цѣли подало было проше-нѣе до австрійскихъ вѣстѣлѣтѣи, щобы они позво-ляли зяѣти товариству якому такому участѣ вь парискѣмъ торжѣствѣ. Зяєсь однакже, что зѣ-взгляду на то, что вь товариствѣ сѣмъ єсть богато молодѣ-Чехѣвъ и что они сѣдѣлѣ-бы вь Парижѣ демонструвати противъ Нѣмѣцѣвъ, не позволяла прагска полиція и намѣстничѣство выѣдѣжати товариству корпоративно. Вь вѣду сего закау вѣдѣла депутація „Соколовѣ“ до гр. Тафѣго а той сказаѣвъ їй, что всякій то-вариства мусѣтъ обмежати свою дѣдѣлѣбѣтъ лишь на Австрію и министерство дѣлѣ вѣну-трѣшнихъ не може позволяти, щобы они вы-ступали и за границею. Такъ рѣшивъ и. пр. лише что минушого четверга трибуналъ ад-министратіонный, котрый не дозволяѣтъ ита-ліянскому товариству „Pro patria“ вь Рене-

редо брати участь в торжествах в Болонію. Мимо того постановили „Соколы“ виїхати. Вчора отже виїхало 300 „Соколов“ під проводом д-ра Подліпного до Парижа. При їх від'їзді збралося множество народу і підношено гримкі оклики в честь Франції. Подліпний заявив, що в Парижі заявить симпатію чеського народу для Франції. До чеських „Соколов“ прилучається також хорватський, котрих депутати прийшла була ще в понеділок до Праги.

Чеський маршалок краєвий кн. Лобкович був оногодні на аудієнції у цесаря і здавав справу о ситуації в Чехах. К. Вел. цесарь приймав також у себе баварського регента кн. Лютиольда, котрий обіслав ревизувати архиви. Альбрехта.

Архиви. Альбрехт, вернувшись з своєї військової подорожі по Галичині, був заразом на приватній аудієнції у цесаря цілу годину а біляк поїшов до министерства війни, де знов конферував дуже довго з міністром війни Баваром.

Kreuzzug, вертаючи ще раз до тої часті царя, каже, що справа ся для тих, що знають докладно односину на Балкані і ідеали полудневих Славян, представляє факт великої ваги і даше так говорити: Князь черногорський, міряючи його лише мірою його поверховних средств, не єсть імпульсивним союзником. Але тут годі міряти тою мірою; тут треба числитися з величезним політичним і релігійним значенням, яке має вождьство з Петрів в широких масштабах в Сербії, Боснії і Болгарії. Публично о тій малю говорити і зовсім природно; але факт сам не може бути тайною для ніякого знатока Виходу. Що цар єсть в тій значенно знатом, того мабуть ніхто не заперечить. Оз знає отже, що робить, коли висказав князю черногорському публично таке признание, котре зрадувало весь світ славянський і викликало таку горячку одушевлення для Росії. На безосередній практичній наслідок ледя чи був сей тоїст обчислений; але то не уймає його значення що до дальшого виборозавання всього питання; протавно. Російська політика показала мужа краєв балканських, мужа будучности, мужа, що має повне довіря царя. То не „сміх“ а дуже поважний „знак часу“; хіба думаєтось, що то рівнодушно, кому Росія обіцяє на Виході свою охорону і свою дружбу? Ко би так було, то не треба-б було в зловіщих днях вересня 1885 р. тільки задавати собі труд, як то фактично сталося, щоби удержати спокій в світ.

Німцями в Африці рйшучо не ведеться. Експедиція Висмана мимо побди над Арабами під Багамою мусить боротися з великими трудностями. В войску Висмана, в котрім єсть багато Сомальців, вибухла беса і Сомальці покидають его. Показуєся також, що поразка під Багамою не налякала Арабів а противно додала їм охоти до ще більшого опору. Пангани має бути сильно укріплене і там стоїть около 2000 Арабів а до них прилучаєся також начальники племена Симбоджа з Усамбары з 1000 людьми. Також і остров Тавіа, на північ від Сангана, має бути сильно укріплений. Араби єсть мабуть добре озброєні, бо недавно тому стріляли они до німецької лодки парової на якій 1000 метрів далеко і наробили багато шкоди. Крім того настало ще в якесь непорозуміння з Англічанами, бо англійській консул запротестував енергично і не дозволяв, щоби німецькі лодки довозили на занзбарське побережжя зброю і амуніцію. Сей послідня вїсть потребує однакож ще потвердження, бо по зааванськем лорда Сальсберію в англійським парламенті годі припустити, щоби Англія противилася німцям акції в Африці.

Французькі газети не перестають подавати всьляких вїстей о окремих тайних союзів Італія з Німечкою з виключенням Австрії. Так вносить н. пр. Figaro, що союз сей має бути орензаний. Італійська армія має доставити контингенту більше-менше в силі баварської армії а в обох штабах генеральних будуть спільні делегати обох сторін. Здаєся, що злишнім єсть доказувати, мов-би то дійство заключено на послідом вїзді в Берлін окремий союз. Вїсть єю адементовано вже досточно з кругів добре в сій справі поинформованих; але то може бути, що на вїзді обговорювано і мабуть порішено деякі справи, що дотикають евентуальности війни і може уложено навіть якийсь план щодо спільної акції. Повиєша вїсть Figaro а може мати навіть і якусь підставу. Односину Баварія до Австрії, поминувши вже звяз родинау пануючих доміїв, суть того рода, що можна легко припустити, що на случай якой війни Баварія, найбільше абляжена до Австрії, вислала-б Австрії свою армію на поміч. Досить тут нагадати, який рух воєнний проявився був в Баварії, коли перед двома літами запанувала була в Австрії перша воєнна тревога Здавалося навіть, що в Баварії лиш для того поспішилися з установленням роленті, щоби на случай потреби управа держави спочивала в кривавих руках чоловіка, на котрого можна-б спуститися. Була-б отже дуже можлива комбинація, що коли-б Баварія пішла Австрії на поміч, то Італія мусіла-б з своєї армії доставити такого контингенту, який доставляв для Німеччини Баварія, Здаєся, що в часта гостина баварського регента кн. Лютиольда у Відні не єсть без звязи з сею справою.

Підчас дебати над бюджетом министерства дїл заграничних в французьким парламенті заявив міністер Спальє, що мусить признати, що вистава єсть

порукою мира і доказом сили новочасної республіканської Франції, котра веде на свербі маршу політику і не чваниться тим. Она стрімить холодною кров'ю і терпеливо до своєї цілі. О Франції можна навіть сказати, що она терпелива, бо сильна. — Висенє лївїцї, щоби знести амбасаду при Ватикані, віданено 314 голосами пр тїв 232. Пос. Габбар (радикал) пригадав, що против вїстави відзивалися вї газети монархічї і предсказували, що она не удаєся. Може була оваба, що декотрі держави, не маючи конститудій демократичних, будуть боїтися агітацій французьких, але Франція не мїшаєся у внутрішні справи народів. В дальшій бесїдї навїзв бїв дїкази симпатїї Америки, Греції, Швеції а навіть і Англії для Франції, хоч Англії н. пр. не була урядово репрезентована. Наконєц згадав бїв о симпатїях праси російської і о прахильних відзивах незалежним праси італійської а бітак заповїзв приїзд чеських „Соколов“.

Редакторь букарештеньскон „Ероса“ подає слїдуючу свою розмову з матрон. Михайлом, коли той, їдучи до Сербії, задержався був в Букарешті. Запитаний, що бїв думає о абдикації кор. Милана, сказав Михайл, що Милан показує добру волю, бо вїдїв, що не буде мїг додержати своїх зобовязань супротив Австрії а в певній мїрї жертвує сам для безпечности Сербії і постановив вїйти на верути до Сербії. О королеві Наталії сказав митрополит, що приїзд єї до Сербії звисить від позволення регента а бїв думає, що регент не позволяє її приїхати, о тїм лиш може бїв на певно завірити, що вже в найближшї часі відбудея стрїча королеви з своїм сином на нейтральній землі; де, того ще не зати. О політиці президента министр Грїна сказав митрополиту, що до кн. Грїва належав до опозиції, то був найзавзятїшим противником Австрії; від коли-ж прїйш в самі до власті, то побачив, що в інтерес краю мусить жити в дружбі з сусїдною державою. Іша політика — казав Михайл — була-б навіть для краю шкідлива. Сербія має найбільшу симпатію для Росії, але єї політика не смїє бути австро-німецькою а русо-німецькою. Доки буде вїстия така загранична політика в Сербії, се звисить від обставин. О собі самім сказав митрополит, що бїв їде до Сербії яко зовїм приватний чоловік на підставі права, яке єму дає нова конституція; бїв прїйме посаду митрополита лиш тогді, коли єму єї предложать, але єсть того погляд, що митрополит Теодосій тепер не уступить.

До Pol. Corr. доносить з Бїлград, що переговори вї справах церковних поїшли так добре, що справи сї закінчаться вже в короткїм часі як найближше. Митрополит Михайл, котрого зараз по єго прїїзді запрошено до участі в переговорах, станув від-разу без всякого застереження на становищі правительства а не менше через то, що признає крайній закон, що відноситься до церкви, за зовїм справедливим. Щодо способу, в який буде залагоджена єї справа, треба уважати за наймївнїйше, що тепершній митрополит Теодосій подїється вже в найближшї часі на пенсію а Михайл займе єго становище.

НОВИНКИ.

— Вї справі конфіскації ч. 105 „Дїла“ одержали ми таке писмо: Cz. 8940. W imeny Jeho Welyozestwa Cisarza C. k. Sud krajewy dla spraw karnych u Lwowi riszył na podstawie §§. 489 i 493 zak. o post. karn. i §. 37 zak. pras., szczo zoderżanie artykułu umiszczono w czyśli 105 czasopysu „Dilo“ z dnia 23-ho maja 1889 pid napysom: Od Turky pysznt nam, aż do sliw na stogoni 2-hoi Zo Zbaraża pysznt nam mistyt w sobi znamena prowiny z §. 302 zak. karn. i proto usprawiedlywlena jest zariadżena czerez c. k. prokuratoru derżawnu konfiskata toj czasopysu. W ślidiwio toho risenia wzbronene jest dalsze rozprostranjenie toho artykułu, a zabranjy naklad mawe buty znysszozeny. II. Szczo kasajet sia do perwszohu artykułu to czasopysu pid napysom „Ruch przedwborczy w Halyczyni“ to artykuł toj ne mistyt w sobi znamena prowiny z §. 302 zak. karn. protoje konfyskata do toho artykułu ne zatwerdżaje sia. — Powody! ad I W inkryminowanim artykuł pod napysom „od Turky pysznt nam usyluje autor pobudyty Rusyniwo do nepryjazny i napawysty proti polskoi szlachty w ozim mistiat sia znamena prowiny z §. 302 zak. karn. protoje tak konfyskata jako toż i znysszozenie seho artykułu jest usprawiedlywlena. — Szczo do artykułu perwszohu w toj czasopysu pid napysom „Ruch przedwborczy w Halyczyni umiszczono to artykuł se ne zakluczaє w sobi znamena prowiny z §. 302 zak. karn. protoje konfyskata seho artykułu ne zatwerdżaje sia. — Lwiw dnia 28 maja 1889 — Poglies.

— Похорони гр. Альфреда Потоцкого. Дня 4 червня о год. 4-тїй з полудня привезли тїло гр. Альфреда з Відня до Ланьцута. На двірці виїжджали родини Потоцких і в споріднених кн. Лихтенштайнов та Дитрихштайнов. Похід похоронний зачинав довгі ряди всьляких офіціалів з добр Потоцкого, галицьких і російських, а по них 25 руських питомців львівських під проводом ректора о. Вачинського. О. Вачинський розповідав зображеним, що прибув з питомцями, щоби віддати послїдну прислугу тому, котрий головню причинився до будови нової семінарії духовної. Гр. Альфред мав особито вставляти у цесаря за потрібними фондами на будову, бо центральне правительство відмовляло потребу будови з браку фондів. Єли оно справді і так було, то добре було-б значаючи, що гр. Альфред був одним з найбільших прихильників гадки,

котра удержуєся доси ще упорно, щоби впровадити до духовної семінарії єзуїтів так само як до монастирів василіанських. По панакідї о. Вачинського наді домовилося і відправ єпископа Солецкого з інфантами Глязером та Шедивим, а при участі архієпископа Моравського і єпископів Дунаєвського та Лобоса почався похід похоронний. О год. 6-тїй вложено доминову в костел. В замку Потоцких приоспоблено комнати на прийняття гостей, котрі почали численно зїїздитися кожним побїдом зїїзничим. З руського високого духовенства приїхали митрополит Сембратович з оо. крїл. Євстагїєм, Бїлинським, Бїлєцким, Павлюковим і Яремовичем, єпископи Ступницький і Пелеш з о. крїл. Литвиневичем. Одирав похороний почалися вчора о год. 8 рано. О 8-мїй годинї рано в середину приїхав особним поїздом гр. Гунаїд, репрезентант цесаря. На двірці, де єго повитали намістник, маршалок і гр. Роман Потоцкій, зложив гр. Гунаїд в імени цесаря кондолєнцію гр. Романови, а обісля то само заявив вїдїм по гр. Альфреду. Приїхали також депутати вїсїх рад повїтових з маршалками. О 11-тїй годинї почав єп. Дунаєвський відправляти службу Богу і тогді вголосив єп. Солецкій проповідь. Над гробовцем першїй промовив маршалок гр. Тарновський, бітак в імени краківської академії наук д-р Маєр, в імени шляхти директорь лєндербанку гр. Водзїцкій, а в імени селянства селянин Франц. Похорони скінчилися пізно з полудня. Вї часі похоронів спївали хоры: львівської „Лютї“ і руських питомців львівських.

— Гр. Таффе приїхав вчора о 1/2 12-тої вїноч з Ланьцута до Львова особним поїздом зїїзничим. Разом з ним їхали гр. Баденїй і президент Львова Мохнацкій. Гр. Баденїй представив гр. Таффеу президента намістництва п. Лїдла а п. Мохнацкій деяких радних з котрих поїтити министр-президента. Гр. Таффе висказав надїю, що на другїй день буде мїг бачитися з радою мїста, попрощав зображених а єїм до повоу, поїхав разом з гр. Баденїєм до намістництва.

— Увїзнення священників в Яворові. Черв. Русь подає таку допис з Яворова: Вї часі перебування архієпископа Альбрехта в Яворові дня 12 (27) мая давали обїд в тамошнім касині. При обїді услугувала або була господинєю жена ритмайстра в скромнїм убраню. А що касино єсть публичним льокалем, тому в сусїдних комнатах були люди, що не належали до обїду. Мїж тими людьми був якийсь молодий чоловік, убраний по цивильному, котрий, не знаючи, що услугуюча при обїді женщина жена ритмайстра та граєня зї дому, заговорив до неї так, що она тїм оскорбилася. По тїм сей молодий чоловік забрався з касина і вже більше не показався. Пань ритмайстрова поїждомала о тїй пригоді свого чоловіка, а сей удався сїчас до старости і просив укарати оскорбленого єго жену. Староста розіслав жандармів по мїстї відати сего чоловіка, але се їм не повелося. Тогді жандарми, не знати чи на приказ старости чи з власної волї, порішили увїзнити священників, що були разом в касині з тїм молодим чоловіком. І так повели жандарми до староства через мїсто оо.: Мацуського з Якова і Телєна з Порудна, лише за то, що они случайно були присутїї при тїм розговорі молодого чоловіка і пань ритмайстрової. Вї старостві заявив комисарь, п. Бернацкій, що жалє, що таке лудило о. Мацуського, бо бїв хотїв, щоби се стрїтило „кого нишо го“. Ми гадаємо, що оба увїзненї священники не повинні залїшити рівнодушно такї яркі факти надужити, тїм більше, що тому увїзненю приглядали сотки селян, будучих в тїм дни на торї в Яворові.

— З Яворовщини пишуть нам: Вї день самого Вознесєня дєс около третой годинї з полудня надїгнула над нашу околицю лїховїсна хмара від виходу, в котрій клубилося, гудїло та клекотїло як в казані. Середь страшених гремотів і блискавиць ошинуло грубим, густим градом та неводїм покрїло ним землю на оден пал завгубки. Хотї град не падав довше як пїть минут, то мїмо то підїлав великї спустошеня на полях та огородах вї сєлах Старице, Курники, Вишенка, Тростянець, Ясєнка і лиших. Вї одїм з сїх сєл був і під той час та бачив роспуку людей, якї плакали та ломали руки, видїчи загибель своєї кєрвавї-праці. Було нещастє тїм більшим ударом для тутешної околиці, що в попереднїх двох роках само-ж так був виїв град збоже у поли вї декотрих изь згаданих громад.

— З Комарна пишуть нам: Дня 3 с. м. падав у нас сильний град по полудни через 10 минут, грудки були величини навіть голубячого лїща. Шо не паровїв більшї шкоди маєм тїмшо завдїчати, що рівночасно заливав рїсний дощ. Сего понедїлка відбудє у нас полїдний торг на рогагу і безрогу худобу; на слїдуючїй понедїлок одержала жандармерія наказ не допускати худоби, бо прокинулася пысова зараза вї многих громадах нашого вїту, як в Колодубах, Тершаковї і н.

— Від Щирця пишуть нам: Хлїбороби наших околиц не можуть мати виглядів на добрі жытєва. Значно по часті озимини мусїли мї переорати за-для великих шкод, зроблених мышами вї осєнї; вчєсна ярина добре поскодила, но зї причини засухи не росє, лиш пожовкла і знідїла трамєса при землі; пізно ярина ще гїрша, а грєчка і просо навіть вї половинї зсїяного зерна не поскодили. Будє и недостаток пашї, бо команиї и трава рїдї и мало ростуть; коли-б, не дай Боже, и тал хїбла, то перед нами стоїть тяжєльний недостаток, ба навіть голод. До невроды вї поли прилучилася зараза пысова, пануюча в сусїднїм повїтї рудєцкїм меж рогагую худобу, зї чого велику шкоду потерпїти и наша околиця, бо вже зарїджєно замкнєнє торгів на товар в Щирці, Комарнї, Мєлашєвї, Наварнї и инших мїсєвостях. А що одїчасно сконстатовано таку саму

заразу вї двадцї чїторох громадах львівського повїту від сторони Жовківщини, то будуть торги на рогагу худобу замкнєні вї цїлїм львівськїм повїтї. Як зї того вїйдуть втраты для нас хлїборобів, се може собі лїше той увїсти, хто зї-близька бачить тяжєльний наш перед-новок сєгорїчний.

— Члєны Фїлії Руського Товариства Педагогичного в Щирці устроїли дня 2 н. ст. червня, вї недїлю, маївку вї Щирці, котра мїмо непевної погоды удалася добре. Заходився найбільше около устроєня сєї маївки п. Долинка, учитель з Бродок.

— Нову школу вїбудовано в Конюхах в пов. бережанського, и на ганьбу своєю покляли наїсє на школі великими буквами Szkoła ludowa. Погань!

— Огнї. Вї Сорочах коло Щирці згорїло дня 3 с. м. двї хаты. Огнї мав повстати зї того, що необачна гадїня висыпала поїлї, вї котрїм мусїли бутї незагашєні искри, на вышкє, де було троха соломы и иншого рапуця. Огнї був так сильний, що зї хатї нїчого не далось вїратувати, хотї се дїлось вї день, перед полуднєм. — Вї Тартаковї займївоє огнї вї полудне дня 31 н. ст. мал зї середнї мїста серед будинок деревляних, крїтїх соломою; на частє змоги пригасити огнї. — Вї повїтї хшаньскїм вїгорїло дня 2 н. ст. червня майже цїле село Лїбонж великї; згорїло 86 будиноків.

Вїсти з Авр. Львівськом.

Завїдательства одержали оо.: Юл. Дудик, сотр. зї Утїхович, вї Фирлєвї, Мих. Лїхновскїй, новопост. прєсв. вї Хашованю и Вїтовтї Бїлинскїй вї Стратнї; — Консїсторія надає ехєсїгєndo завїдательство Бурштїна о. Теоф. Яворськом зї Настаїна.

Сотруднїцтва одержали новопоставленї прєсвїтеры оо.: Тим. Бордуляк вї Утїховичах, дек. наравського; Ал. Бобикєвич вї Слободї дек. болєховського.

Одпущтї одержали оо.: Іос. Авдїкович зї Ясєнова, заступати будє о. І. Дуткєвич зї Дубя; Дан. Крупка зї Пїдборєц, заст. о. А. дєльб. Глїнскїй зї Мїклашєва; Кїр. Лєвїцкїй зї Вєрбїжа, заст. о. І. Навроцкїй зї Голгоць — всї на 6 недїл; — Іос. Терєшкєвич зї Любшї на 2 недїл, заст. о. Як. Мандїї зї Янко-вєць; І. Юзачинскїй зї Борнїч на 2 мїсїцї, заст. мїсєцевїй сотруднїк о. Нїк. Пїджарко; І. Гуглєвич зї Лозїны на 1 мїсїцє, заст. о. Онуфр. Крїсїцкїй зї Дубровнїц.

Посмертїй — ☿ — оповїстки.

О. Атанасїй Кнїгїнїцкїй, священник ювилать вї Вєрвїковї, дек. кобоського, совїтник єтанїславськїм консїсторїї єпископськїй, отець залїщїцкїм приходника о. Ал. Кнїгїнїцкїм и повїтового лїкаря вї Мєслєнїчах д-ра Кн. Кнїгїнїцкїм ушєковєсє дня 3 н. ст. червня вї 77 роцї жытї а 51 р. священствє. Вїчна єму памїть!

О. Вїктор Дєльнїцкїй, парох Малковнїц, деканата городєцкїм, умєрє дня 29 мая с. р. вї 72 роцї жытї а 48 священствє. Покїнїк був довгїй час члєном повїтєвої рады городєцкїм и був зї того знанїй вї повїтї, що при вських вїборах держав зї Поляками и їм цїлє жытє вслугував. До подїсєня справ руськїх нїчїм не прїчїняєся. Нєхай Господь єму прєстать!

Конкурсы, именованя, перенесєня и пр.

— Конкурсы. Вї Маковї, пов. мыслєнїцкїм, отворєно аптїку; можна подаватїся о концєсію до 28 червня с. р. до тамошного староства. — Окружна рада шкільна вї Терєбовнї розпїсє конкурс на мїсєца учїтельскїй вї Скоморошу, Вєрбїчї, Хмєлївцї, Пїдгаїчакєх, Слобїдї янєвськїй, Вєрнадївцї, Борнїчєвцї, Врїкузї новїй, Гумнїсках, Маловї, Навїю, Тичнїх новїм, Залавїю, Зубовї и на мїсєца молодїших учїтель або учїтельк вї Струсовї, Яновї, Вудановї, Кобыловолєках та Лїшнєвї; рєчїнє до 15 лїпня с. р.

Телеграмы „Дїла“.

Вїдєнь 6. червня. Кардїналь Гангль-бавєр дїстав вчєра вї полудне апоплектїчний удар на мозок и лєжїт тепер без памїтї вї алонї.

Бїлград 6. червня. Гарашанїна выпущєно вчєра на волю а слїдство протїв нєго вєдєє далшє. Орган єго „Вїдєло“ почав знов вїходїти. — Справа зєлїзницї сєрбскїх будє мирно залагоджєна. Правїтельство сплатїтї їх вартость подїюючи їх доходы и управлїючи адмїнїстрацію.

Бєрлїнь 6. червня. Послє Bїrs. Ztg. сподїваютьсє тут прїїзду цєсаря Францї Іосїфа на дєнь 11 сєрпня. — Шах пєрскїй прїїдє скїды вї недїлю а єго будуть прїїматї зї якї найбільшою парадю войськвою.

Рїм 6. червня. Войско італїєськє вї Массав зїнало мїсто Керєнї и вїзло вї неволю Барамбассу и 2000 єго лудєй, котрих заразь розбїроєно.

Пєтєрбург 6. червня. Півнїчна агєнтїя доносїт, що вїстї о збрєнїях Россїи, вї наслїдок котрих почав упадати курсь російських папєрєв, суть неправдївїй.

Вїдєнь 6. червня. К. Вєл. цєсарь вїїдє дня 11 с. м. до Монахїєм вї гостїну до кн. Лєопольда.

ДѢЛО

Выходить у Львовъ по дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святыхъ) о 5-ой годинѣ по полудни. Литературный додатокъ: Библиотека найзнаменитѣйшихъ новѣстей — выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на переѣмъ разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. У Вѣдн Haasenstain & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstain & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитость за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрій: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 6 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр. на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрствуются лишь на поперѣде застережень. — Редакція неопечатанъ вѣднѣ бѣдъ порта. Поодинокое число коштує 8 кр. а. в.

Оголошенья принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ одной стрѣлки печатной, въ рубр. „Надбѣсано“ по 20 кр. а. в. Подати числятся по 10 кр. бѣдъ стрѣлки.

Пригадуємо всѣмъ П. Т. предплатникамъ, котры залягають зъ предплатою, а котрыхъ мы повѣдомили листовно о ихъ залеглостяхъ, що найдалше зъ днемъ 1 червня здержуємо имъ дальшу высылку нашої часописи. Администратія „Дѣла“.

Гр. Таффе у Львовѣ.

Вертаячи зъ похорону пок. гр. Альфреда Потоцкого въ Ланпуть заѣхавъ гр. Таффе и до нашої столицѣ оногодъ станууть тутъ разомъ зъ намѣстникомъ гр. Баденіемъ о 11 год. въ ночи. На дворцѣ повѣдали его вице-президентъ намѣстничества Лидля и громада радныхъ мѣста Львова, до котрыхъ прилучился и президентъ мѣста, що разомъ зъ гр. Таффемъ вернувъ бувъ до Львова. Президентъ министровъ подякувавъ за повѣданье, а высказавши надѣю, що ще буде мѣгъ побачитися зъ радными, поѣхавъ заразъ до палаты намѣстника.

Вчера о 9 год. рано оглядавъ гр. Таффе въ супроводѣ намѣстника гр. Баденія, вице-президента намѣстничества Лидля и президента мѣста музей им. Дѣдушицкихъ, де его повѣтавъ гр. Володимиръ Дѣдушицкий. Тутъ оглянувъ гр. Таффе всѣ салы а высказавши бѣдъкъ свое имя до пропавшій книги, поѣхавъ до магазинѣвъ Черноного Хреста на Явѣ-скій мѣстѣ. Тутъ повѣтавъ его д-ръ Юзефъ Меруновичъ. Президентъ министровъ оглянувши все докладно, высказавши похвалу о сѣй институтѣ.

Вернувши зъ Явѣ-ского заѣхавъ гр. Таффе до институту им. Оссолинскихъ, де вже разъ бувъ въ 1879 г. При входѣ до института повѣтали его кн. Андрей Любомирский, д-ръ Малецкий и др. Оглянувши музей, салю образамъ и библиотеку поѣхавъ гр. Таффе зъ бѣды до мѣскаго музея промышленного, де его повѣтали председатели гр. Волод. Дѣдушицкий и члены рады управленія: д-ръ Цѣсельский, Цюхнянский, Гетриць и др. Гр. Таффе оглядаючи тутъ все докладно — о сколько на то лашъ часть дозволявъ, задержавши доше коло величезныхъ рамъ, що были назначены на юбилейну выставу вѣдѣ-ского музея промышленного, а котры выго-товилъ 17 учениковъ львовской школы для промыслу артистичного. Въ рамкахъ тыхъ мѣстѣхъ погрудье цѣсаря, рѣзане въ деревѣ. Гр. Таффе дуже хваливъ собѣ ту роботу а директоръ школы промышленной, Чаршинъ, представивъ ему учителя и учительки сѣй школы та тыхъ учениковъ, що робили згаданый рамы.

Опѣсля вернувъ гр. Таффе назадъ до намѣстничества, оглянувъ тутъ делкѣ бѣды а бѣдъкъ въ великой салѣ розпочалися предта-вленія. Тутъ явились насампередъ маршалокъ краевой гр. Тарновский и члены выдѣлу кра-евого. Маршалокъ повѣтавъ его ивѣмкою про-мовою яко „верховника правительства котрый стараячи ся за всегды о добро и силу державы умѣ беретъ историчну индивидуальность поодинокихъ краѣвъ и знає уважляючи ихъ потребности, за що нашъ край буде ему за всегды вѣдѣный“. Гр. Таффе подякувавъ маршалкови за тѣ слова и обѣдла принимавъ дальшихъ гостей Представилися: Виросов, митрополитъ Семъ братовичъ, архиеп. Моравский и Исасковичъ, совѣтники и референты намѣстничества, власти судовъ, директоръ полиціи, директоръ почты и телеграфовъ и т. д. Президентъ мѣста и радныхъ дякувавъ президенту министровъ за ихъ повѣтанье на дворцѣ и хваливъ Львовѣ, що красно розвивався и финансово добре сто-ять. Коли бѣдъкъ президентъ мѣста заиря-тивъ, що мѣсто має великѣ тагары зъ пору-ченного круга дѣлания, сказавъ гр. Таффе, що знає о томъ добре, але годѣ, чтобы правитель-ство давало якусь запомогу, бо и другой мѣста еи домагались бы. Треба буде якось пнакше алому зарадаты. Зъ жидѣвскою депутатаці-ю розговорювавъ гр. Таффе о антисемитиз-мѣ и сказавъ, що подѣ антисемитизмомъ кры-ются вѣдѣлькѣ змагання политичны и кастовы. Опрехавъ законѣвъ противъ него не потребо-ва, бо теперѣшній выстануть. У Вѣдн, де антисе-митизмъ найсильнѣйшій, мусять переломъ самъ зъ себе прийти; въ Чехахъ бѣдъ слабѣй, бо и жиды тамъ разумно поступаютъ а въ Галичи-нѣ о сколько ему вѣстно, нема (?) антисеми-тизму зовсѣмъ.

Около 4 год. по полудни бувъ гр. Таффе въ музею Ставропигійского института, але пере-бувъ тутъ ледви 10 минутъ. При входѣ вру-чалъ ему сеніоръ институту д-ръ Шараневичъ юбилейне выданье институту и фотографич-ныя зѣды ставропигійскон. Отакъ зробивъ гр. Таффе визиту кн. Вартембергскому, Виросов, митроп. Семъ братовичевъ и оглянувъ церковь св. Юра, бувъ у архиеп. Моравского и Исасковича и ѣдъавъ на Высойкѣ Замокъ.

Около 6 год. бѣдъвує бѣдъкъ обѣдъ у на-мѣстника гр. Баденія на 42 осібъ, на котрыхъ

були всѣ епископы, кн. Вартембергский и дру-гій достояники. Зъ сего обѣду замѣтныи тоасть гр. Таффе, въ котрыхъ бѣдъ сказаъ, що най-болѣе причинился до того, що гр. Баденія и-меновано намѣстникомъ. Вечеромъ о 830 год. выѣхавъ гр. Таффе зъ Львова а намѣстникъ гр. Бадені поѣхавъ зъ намъ ажъ до Кракова. На дворцѣ пращали его маршалокъ краевой, президентъ мѣста, и другій достояники та а-ристократія.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Зъ Косова пашуть намъ:

Вже въ другой половинѣ цѣвтя с. р. ду-мали декотры зъ Русинѣвъ косѣвскихъ про-те, чтобы передъ выборами до сойму скликати зборы та нарадатыся: акого намъ треба вы-брати посла, а разомъ поучити селянъ про-ихъ права при выборѣ посла. Бо треба знати, що нашъ бѣдѣный Гуцулъ не має найменшого понятя о томъ, що при выборѣ посла має бѣдъ право рѣшати, а такого права не має власть политична, котра до теперъ все Гуцуламъ на-кидывала кандидата — очевидно не Русина. Та и то лихе понятя ввоєно въ народѣ, що войтъ та писарь мають бути выборцами. Пе-редвыборного збору до теперъ Косѣвъ не-знає. Однакжъ гадка ся не могла прийми-тися у загалу интеллигенци русков косѣвского повѣту, котра немовъ стратила була надѣю на-можливостъ порушеня маєт народныхъ для-справы выборчи. Многѣ звыванѣ до того по-важнѣйшѣмъ зъ интеллигенци адыгали толькѣ-плечима и заявляли, що не подвимаються того-дѣла, бо оно останется безъ успѣху. Знайшлись однакъ и такі, що не толькѣ не бѣдъказались, але готовѣ были обома руками зятися до до-брого а законного дѣла — и такъ въ першій-половинѣ мая розписано вѣзванье на передвы-борчій зборы на день 21 н. ст. мая.

Зборы тѣ выпали величаво, бо збѣралос-я надъ 300 людей — селянъ, мѣщанъ и интелли-генци русков. Засѣданье почалося о 2 годинѣ зъ полудня и тревало до 6 ои вечеромъ въ-салѣ касиновѣй, бѣдъступленѣй безкористовно-зарядомъ касна. Засѣданье збору бѣдърывъ о. Т. Добрянский зъ Соколовки. Его выбрано и-на председатели засѣданья, а бѣдъ запросивъ на секретаря п. Алексе. Кульчяцкого, кандида-та адвокатокого. О. Добрянский вѣзавъ збѣра-ныхъ, чтобы высказали свои гадки. И почались-промовы селянъ и людей зъ интеллигенци.

Изъ селянъ выступили зъ бѣдъдами: Па-влюкъ зъ Кутъ старыхъ, Семенъ Бѣдъчукъ зъ Быстречы, Васильковский зъ Уторопъ, П. Девдюкъ, Галюкъ зъ Яворова и Фокшей. Всѣ-тѣ селяне высказували свои кривды. Жалува-лись на заряды льбѣвъ камеральныхъ, на вы-сокобѣтъ належитостей побиранихъ нотаріамъ, жадали урегулюваня права спадкового шо-до-оплатѣ и увольненя меншихъ спадничѣхъ бѣдъ-тыхъ олатъ, говорили о таксахъ бѣдъ спадни-цы, домасались вѣдѣного побору соли для ху-добы, нарѣкали на нерѣдкѣхъ податковѣхъ, на шарварки въ справѣ дороговѣй и т. п. Потѣмъ-оголосился до слова п. Мах. Дорундзакъ, кан-дидатъ адвокатскій. Въ довшій популярно-выложеній бѣдъкъ розповѣвъ бѣдъ засады ви-бору посла до сойму, поставивъ натискъ на-важбѣтѣ правыборѣвъ, оповѣвъ способѣ пере-вѣденя однихъ и другыхъ, и натякнувъ на-справы соймовѣ, котры именѣю дѣтѣкають се-лянъ. Выказуючи статистичнѣ, що на 74 ты-сячъ народу въ повѣтъ припадає на Поляковъ-ледви 3500 душъ, поставивъ бѣдъдѣнкѣ засаду, що посломъ зъ Косѣвщины повиненъ бути Ру-синъ, а не якъ досѣ, Полякъ. п. Филиппъ За-дѣский. Дальше доказувавъ, що посолъ повин-енъ бути чѣловѣкомъ независимымъ, а такымъ не може бути урядникъ, особливо политичный; потѣмъ посолъ повиненъ бути смѣлымъ, чтобы-каждому сказати правду въ очѣ, ученый и об-язанный зъ интересами народу. Опѣсля бѣдъ-дѣнкѣ появивъ народовѣ, що посла выбираютъ-собѣ селяне зъ своєю вѣдѣною волю, а нѣхто, нѣкий урядникъ анъ самъ староста не має-права казати имъ абы и силувати ихъ вы-брати сего або того. Рѣвно-жъ остерѣгавъ бѣ-дѣдѣнкѣ передъ демократическою аспіаціею-жидѣвъ, котры зъ Русинѣвъ жають, а трима-ють зъ тыми, хто хвалие доужнѣй. Збѣдъвоши-подѣ конце своєю бѣдѣтѣ на собѣр Русинѣвъ-зъ Поляками заключивъ, що такъ малечко П-лякѣвъ въ Косѣвщинѣ не може Русинамъ на-вѣдаты на посла Поляка, бо Русины не на-вѣдуютъ Полякамъ послѣвъ въ мазурекныхъ повѣ-тахъ, деъ въ Краковѣ або Тарновѣ.

Вѣдъ збѣраній приняла бѣдѣду п. Дорунд-ка дуже прыхильно, и ухвалила поставлен-ныи вѣселе: „Зборъ якъ найсильнѣйше про-тѣстуетъ противъ накладываня послѣвъ правитель-ственныхъ тай нишѣхъ, и просить ц. к. власти, чтобы выборы были правдивыми выборцами, и-чтобы нѣхто не смѣвъ прѣсѣю накладывати на-родовѣ кандидата на посла.“ — Дальше ухва-лено вѣселе п. Дорундзакъ, чтобы выдѣсти-русскій комитетъ повѣтанъ, а той мѣвъ уста-новити собѣ до помѣчи комитетѣ мѣсцевѣй, кот-рый мали дѣбати о правыборѣ.

Потѣмъ промѣвляли горячѣ д-ръ Т. Оку-

невскій на тематъ податковъ краевыхъ и по-вѣтовыхъ, про законы льбѣвскыи, польныи, ло-вѣдѣй, водныи, о пропавшіи, шарваркахъ, шѣлахъ и т. д. По д-ру Окуневскому про-мовѣ п. Вас. Нагбный, котрый тѣ дѣя го-спѣвъ въ Косѣвъ. Овъ въ разумный промовѣ-выказавъ, який повиненъ бути гуцульскій по-солъ и чого бѣдъ него треба вымагати. Гуч-ными описками подякувано п. Нагбному за-его красну та щирѣ промову. Потѣмъ забира-ли слово зновъ селяне: Гр. Павлюкъ, Дм. Фи-липчукъ, Фокшей, Девдюкъ, Лукенчукъ, Я. Вятонякъ зъ Космача, М. Зеленчукъ и дру-гѣ. Мѣжъ нимъ селяне прѣсѣговали про-тивъ колонизаціи шѣдъ рускавъ.

Опѣсля выбрано нѣвъ заступленыхъ на-зборѣхъ сѣлъ 51 членѣвъ комитету ширшого, а-зъ тыхъ зновъ выбрано 7 осібъ зъ интелли-генци а 14 селянъ и мѣщанъ до властивого ко-митету повѣтвого. Потѣмъ той широкій коми-тетъ зъ 51 членѣвъ доосудувать на кандидата на посла. Выборъ улавъ на крѣлошаннина о. Т. Лѣсевича, пароха зъ Кутъ старыхъ. Тогдѣ-зборъ поручивъ тому ширшому комитетовѣ-постаратися бѣдъ о. Лѣсевича о заявленье, що-кандидатуру праймає. О. Лѣсевичъ заявивъ, що-примѣє, и обовязався станути передъ цѣ-лымъ комитетомъ, чтобы розвинуты свою про-граму и бѣдъвѣдаты на евентуальнѣй интерпе-ляціи.

Дѣя 28 н. ст. мая збѣдъшлися всѣ членѣ шир-кого комитету. Передъ уконституованымъ ко-митетомъ, подѣ проводомъ о. Т. Добрянско-го, державъ о. Лѣсевичъ дошу промову, а-потѣмъ бѣдъвѣдывъ на интерпеляціи селянъ. По горячыхъ промовахъ п. Дорундзакъ и Ку-льчяцкогѣ всѣ збѣранѣй зобовязались якъ найчи-рѣйше подѣврати кандидатуру о. Т. Лѣсе-вича.

Одъ посла Ксен. Охримовича одер-жали мы зъ просьбою о умѣщенье отсю до-писъ:

„Мая честь скликати монѣхъ Вл. выбор-чѣвъ зъ старостѣхъ дороговѣцѣхъ а зъ судѣ-ныхъ повѣтѣвъ дороговѣцѣхъ, подѣужского и-мѣдѣничского на понедѣлокъ Зеленыи святѣ-до Дороговѣца, до салѣ театральнѣй, де по-полудня здымъ имъ справу зъ своєю дѣвѣль-ности посольскою въ соймѣ.“

Ксенюфонтъ Охримовичъ.

Зъ-подѣ Буска пашуть намъ:

Моя теперѣшняя допись зачыєся дуже у-чено. Послухайте!

Щѣ въ часакъ передъ Рождествомъ Хри-ста мешкавъ въ пѣвѣдѣи Болгаріи народѣ-Гетѣвъ, знаный всѣмъ грецимъ историкамъ-подѣ именемъ „девириакъ“ (девириакъ). Гетѣ-прѣславилъсь были въ войнахъ зъ македонь-скими королями, Филиппомъ и Александромъ-Великимъ, а обѣдла славно боролись на чи-сленныхъ боевицахъ зъ римскими легионами. Але якъ наставъ у нихъ новый король, ча-тамы князь, именемъ Орель, Гетѣ олѣвнѣвали-такъ, що навѣтъ зъ своимъ задунайскими су-едами, Бастарнами, не могли собѣ дати ра-ды. Тогдѣ Орель вѣзавъ на спасенну гадку —-бѣдъ давъ приказъ по всему королевству, что-бы всѣ мужичны за кару надали на себе жѣ-ночу одѣжѣ, а въ ночи чтобы спали головою-„на выворотѣ“ (значить ноги на подушѣ) и-чтобы въ жѣночѣмъ уборанѣ чинили „ministra xorigibus“. Такъ пише д-ръ Шараневичъ, на-подѣтавъ старинныхъ историкѣвъ, въ дѣлѣ-„Kritische Blicke in die Geschichte der Kagra-ten-Völker“ стр. 44.

Треба-жъ знати, що Гетѣ были галузѣю-народу, що теперъ зѣвѣсь рускымъ, а Бастар-ны были плеба Бѣловеского (Wstępr krytyczny-до dziejów Polski) предкамы Поляковъ. Огожъ-и аналогія готова: — если при теперѣшнихъ-выборахъ побѣдѣтъ въ якомъ округѣ Бастарны, то въ мыслѣ князя Ореля (а его приказъ по-виненъ насъ морально обовязувати) нехай вы-борѣ-Гетѣ надѣдуютъ на себе одѣжѣ жѣночу и нехай спѣять головою „на выворотѣ“. Каж-да гетска громада вже теперъ будѣ для будущо-сего выборѣ, що не держати-ме зъ народомъ, повинна мати такую одѣжѣ подѣ рукою.

Чи въ бусѣмъ повѣтъ приказъ Ореля-вѣдѣ въ жѣтѣе и чи будучихъ выборѣвъ у-бѣрата будемо въ жѣночу одѣжѣ, покаже не-далека будущность. По мой гадѣкъ оно не-дѣдѣ до того, — тутѣшній Русины не тагѣ-байдушій въ народныхъ справахъ, якъ то-представляли ихъ публичнѣй писема. Правда,-бракъ тутъ ревногѣ привѣдѣнка, але въ суѣдѣ-скихъ збѣранахъ живо обговарюються нашѣ-потребы и бажання. У насъ и не сянься нѣ-кому зъ сячѣнѣкѣвъ, выбирати посломъ ое-бу, що носѣтъся зъ гадкамъ про реформу ко-нсистора и семинаріи въ дѣлѣхъ Бѣзугдѣвъ и Змѣр-тыхъ вѣстѣнѣвъ и що насъ участвленія хо-че-цѣлѣбатѣмъ. Народъ рускій має нашѣ, болѣе-покуй потребности, важнѣйшѣй якъ цѣлѣбатъ, и-за тѣ повиненъ его посолъ брати. Екзо-мѣнѣна нужда вымагѣє конечно якогѣсь цѣлю-щего жѣху, тай національнѣй потребности нашѣ-зъ каждымъ рокомъ болѣйшѣ, а на тыхъ дѣхъ-по-дѣхъ бывшій посолъ селянскій, графъ Стан-Баденій, якъ вѣдѣно, вѣдѣтѣськѣськѣ не зро-бѣвъ.

Въ бусѣмъ повѣтъ обговарюють теперъ-всюды кандидатуры о. Красницкого зъ Дѣрнова и о. Цегельского зъ Каменны. И у насъ при-зываютъ, что при даныхъ обставинахъ одѣвъ-лашѣ о. Цегельскій мѣгъ-бы побѣдѣти при вы-борахъ. Всюды народѣ знає про него, величѣє-его. Красна каменецка церковь мурована —-то свѣдѣльнѣйшѣмъ его ревнѣи многѣдѣт-ной дѣвѣльности, тревала и въ оочѣхъ благодѣ-на подѣстава до подѣсення обряду въ заустѣ-лѣй передъ тамъ Каменцѣ. Я самъ бувъ свѣдѣ-комъ при посвященіи каменецкой церкви, якъ-мѣщанѣ на видѣ величавѣи своєю святнѣй пла-кали мѣвъ дѣти и якъ передъ Высокопрѣосвѣ-митрополитомъ славили своего душастѣра, що-мѣлыми засѣбамъ а головою запопадливѣстѣю-своею и нестомнымъ трудомъ успѣвъ докона-ти великого дѣла. Нишѣ и бѣдѣустѣ каменецкѣй-не те, чамъ были давнѣйше —-анаютъ про-нихъ и въ бусѣмъ повѣтъ, знає про нихъ и-упадаючи теперъ Мѣлѣтнѣй! Огожъ же разъ-скажу: посередѣ народу нашого, въ видѣ силь-ного прѣтивника, не може бути популярнѣй-шій кандидатъ, якъ естъ о. Цегельскій. „In hoc signo vinces!“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Угорска палата послѣвъ ухва-лила въ загалѣйной дебѣтѣ значною болѣшѣстѣю-голосѣвъ законъ финансовый а п) принято-его также въ спеціальной дебѣтѣ, при-ступила до розпѣраны надѣ реформѣю ад-министратіи скарбовѣи. Пѣсля Вѣдар. Согг. настане по залагодженю справъ, поставленыхъ на порядку дневнѣхъ, перерва засѣданъ пѣла-ты послѣвъ а въ среду по зеленыи святѣхъ-розпочне палата панѣвъ свои мериторичнѣй на-рады и по залагодженю всѣхъ законѣвъ, у-хвалѣныхъ пѣлатою послѣвъ, наступитъ за-крытѣ парламенту. Заразъ по томъ буде бѣ-крыта нова сѣсія, але она уконституѣсь до-перва дѣя 22 червня и того дѣя выберѣ чле-новѣ до спѣдѣныхъ делегаціи а бѣдѣтъ буде-реокрытомъ цѣсарскимъ торжественно закры-та и не зберѣсь скорше ажъ въ першихъ дѣяхъ-жѣвнѣи.

Страйкъ робѣтнѣкѣвъ въ копѣ-ныхъ угля въ Чехахъ ширѣтъся чимъ разъ-болѣше. Страйкъ насавъ въ копѣльныхъ угля въ Мѣсъ и Брасѣ, де робѣтнѣкѣ мамы того-что имъ обѣщано подѣвѣсити платно о 12%, не хотѣтъ вертати до работѣ. Въ одной ко-пѣльныхъ угля въ Кладѣвъ, що належитъ до-пруского товариства зѣдѣвѣного, була оногодъ-сильна ексѣлѣвѣи. Припускають, что хтѣсь зъ-робѣтнѣкѣвъ подѣложѣвъ петарду. Въ копѣль-ныхъ угля була зновъ оногодъ ексѣлѣвѣи газѣвъ, котра дѣвъхъ робѣтнѣкѣвъ убила а трохѣ по-ранила.

Берлинская Börs. Ztg. розпуснула вѣстѣ, что у Вѣдн носѣтъся зъ гадкою змѣнѣти на-слѣдѣство прѣстола въ користѣ дѣнѣ-ныи помершого архика. Рудольфа. Вѣстѣ та-есть зовсѣмъ безосновна, бо пѣсля прагматич-ной санкціи не вѣдѣно на вѣдѣи часы змѣнѣти-самѣвольнѣю або односторонно ухвалѣныхъ по-становѣхъ наслѣдѣства.

Черногорскій президентъ сенату Божѣ-Петровиць бувъ оногодъ на довшій авѣдѣн-ціи у гр. Кальвокого, а російскій посолъ кн. Лабановъ зробѣвъ визиту черногорскому на-слѣдѣнѣи прѣстола и его сѣстрамъ.

Именованье гр. Игнатѣева, брата авѣт-ного дипломата, полѣбѣнѣкомъ министра дѣлѣ-внутришнихъ Дѣрнова, выкликѣло въ Петер-бурѣ вѣдѣлькѣ толки и рѣшучѣю вѣдѣловѣна-нѣдѣе не выкликѣло. Гр. Игнатѣевъ не має-анѣ величавѣй здѣбностей, анѣ не бѣдѣзачѣвѣ-чимъ небудѣ яко иркутскій ген.-губернаторъ. Говорѣтъ, что Дѣрново мѣвъ вже давнѣйше-сказати, что бѣдъ мимо того, что буде именованъ-министромъ, не довѣо удержѣтѣся на сѣй-посадѣ. Думають отже, что Игнатѣевъ будѣ-его наслѣдѣнѣкомъ. Пѣкѣвѣнѣй гр. Толстой мѣвъ-неразѣ звертати на него увагу царя, яко на-чѣловѣка, котрого будѣ можна ужѣти до яко-сь вышонъ службѣи и тѣмъ дасться пояснѣти, что якъ разъ его выбрано на помѣчѣника-министра дѣлѣ внутришнихъ.

До Рѣл. Согг. доносятъ зъ Петербурга, что-межѣ нацѣрами оставшими по пок. гр. То-лѣстѣмъ найдѣно меморіаль до царя Алексан-дра, написанный на короткѣй часѣ передъ смер-тѣю министра. Въ меморіальѣ томъ обжалову-вавъ Толстой министра справедливѣсти Ма-нассѣина, что бѣдъ потайкомъ порозумѣва-еся зъ Поляками и католиками и что длѣтого-лашѣ російскѣе Поляковъ и навернѣе унѣя-тѣвъ до православія не може успѣшно посту-пати. Въ той самой корѣспондѣнціи сказано, что либеральна партія въ Россіи має все ще-надѣю, что царъ дѣстѣсь въ часѣмъ при помо-чи царѣвъ наклонити до дѣнѣхъ змѣнѣвъ въ те-перѣшнѣй системѣ, бо министеръ дѣлѣ внутриш-нихъ, Дѣрново, не має вже на него толькѣ-вѣдѣву, якъ гр. Толстой, и естъ лишь зычай-

нимъ урядникомъ, котрый робить точно то, що ему кажутъ.

Италия зробила зновъ одинъ крокъ далше въ своій колоніальній акції надъ Червонымъ моремъ. Агентія Стефаніо доноситьъ именно въ Массаву, що майоръ Ді-майно выступивъ дня 2 с. м. зъ однимъ баталіономъ краєвого войска, одною батерією горською, реконесансовымъ бдѣломъ охотниковъ въ чотирьохъ ротахъ мѣсцевыхъ жандармівъ и занявъ мѣсто Керенъ безъ опору. На фрѣпости въ Керенъ вывѣшено итальянську хоругву при 21 выстрѣлахъ зъ пушокъ. Жандармѣ мѣста мають бути дуже вдоволені зъ сего факту, бо сподѣваються, що теперь настане для нихъ часъ спокою и порядку. Рѣшенне, занята мѣсто Керенъ, наступило въ наслідокъ того, що давній а не конче певный союзникъ Італіи Барамбарасъ заявивъ бувъ супротивъ Італіанцѣвъ двозначне станозище и збравъ войско. Въ послѣднихъ часахъ мавъ бѣзъ 2000 людей, зъ котрыхъ 600 були узброєні въ карабини. Італіанцѣ окружили отже его армію, взяли его и ще пять другихъ проводирѣвъ въ неволю, а войско его розбѣрили и заняли одтакъ само мѣсто. Часть итальянського войска вернула до Массавы, а часть осталася залогомъ въ Керенъ. Занятіе Керена можна уважати першамъ крокомъ Італіи до Абессиніи, а именно до ея провинцій Титре. Само Керенъ, властво село зъ 300 соломанскими домами, уважаєся столицею невеличкого племени Богосѣвъ, котрі суть нѣбѣ то христіанами, але у котрыхъ люди ще слѣдъ христіанства лишился. Мѣсто єсть стацією для караванѣвъ, що ідуть зъ пущинъ до моря, лежить въ красотѣ и здоровій пѣдборскій сторонѣ и зъ сего взгляду єсть дуже догодѣе для итальянського войска збъ взглядѣвъ гігієничныхъ на часъ горячон поры.

Перша вѣсть о выпущеніи Гарашани на волю була хибна. Рѣчь була така: Коли Гарашаниновъ доручено ухвалу карного суду, затверджуючу рѣшенне судѣвъ слѣдчого що-до задержанія его въ арештѣ, вывѣсь бѣзъ другой рекурсы, въ котрѣмъ заявивъ, що его зацѣпникъ не мавъ права вносити першого рекурсы. Президентъ суду вызначивъ нове слѣдство и навѣтъ самъ вывѣсавъ въ справу и осудивъ провину Гарашанина яко нероважне убійство та наказавъ пустити его на волю. Судѣвъ слѣдчий оголосивъ вправѣ сей вырокъ, але порѣшивъ зъ своей стороны, що Гарашанинъ має и далше оставити въ арештѣ, а то зъ той причини, що бѣзъ тяжко показавъ якихъ двоохъ молодыхъ людей, а одтакъ и провинився тымъ, що обмеживъ бувъ особисту свободу префекта полиціи. Цѣла справа оперлася передъ трибуналомъ касаційнымъ, а той не подтвердивъ вырокъ судѣвъ и бдкнувъ жалобу полиціи на судью першон инстанціи, а установленный новій трибуналъ приказавъ онотды Гарашанина выпустити. На судью слѣдчого пѣдноситься теперь въ бѣлградскихъ газетахъ жалоба, що бѣзъ дуже самовольно поступавъ въ сѣй справѣ.

Сербска справа церковна має вже сими днями залагодитися, позаякъ правительство конче бажає, чтобы митроп. Михаилъ взявъ участь въ торжествѣ ювілею баты на Косовѣмъ полі и помазавъ короля. Межи митроп. вѣровспѣданъ а митроп. Михаилъ настало вже онотды порозумѣнне, а те перъ має ще министрѣ порозумѣтися зъ митроп. Теодосіємъ. Митроп. Теодосій и еп. Нѣканоръ мають пойти на пенсію, а на ихъ мѣсце придуть митроп. Михаилъ и еп. Еронимъ. Въ поодинокихъ церквахъ бѣлградскихъ поминаєся вже имя Михаила при богослуженіи, а имя Теодосія выпускаєся. Зъ Петербурга приѣхавъ до Бѣлграду привоной діаконъ Анненковъ въ якѣмъ спеціальной мисіи и перебуде тутъ довѣй часъ.

Зъ Цетинѣ доносятъ до Согг. de l'Est, що вѣсть, будто-бы князь Черногорскій мавъ выѣхати въ якѣмъ спеціальной мисіи до Парижа, єсть неправдана. Князь має за кілька днівъ вернути черезъ Вѣднѣ назадъ до Цетинѣ. Онъ выѣхавъ теперь зъ донькою и єе женихомъ черезъ Москву до Кієва, чтобы тамъ зробити визиту вел. князю Александру, матери вел. кн. Петра Николаевича. Въ Петербургѣ пращали князя дуже сердечно а вел. князь и члены благотворительного комитета пѣдъ проводомъ ген. Ігнатієва бдводали его ажъ на дворецъ. Наслѣдникъ черногорского престола кн. Данило зъ сестрами Анастасією, Оленою и Анною та зъ президентомъ сенату Божидаромъ Петровичемъ выѣхали вже на передъ и прибули онотды до Вѣднѣ, куды зновъ зъ Цетинѣ выбралися кн. Караджорджевичъ зъ женою.

НОВИНКИ.

Образомъ зъ нашего шкѣльництва. Въ окрузѣ ново-сандецкомъ бувъ инспекторомъ шкѣль народныхъ п. Еладій Петрика, знаный зъ своей нетерпимости руского языка. Коли ординаріатъ скимъ одиоручникомъ при радѣ окружной въ Новѣмъ Санчѣ ставъ о. Іоанъ Хр. Дуркотъ зъ Ново-и веси, не мѣгъ довше стерпѣти поступованіи

п. Петрика и, выповняючи точно обовязки своего уряду, довѣдъ до того, що краєва рада шкѣльна мусѣла перевести слѣдство, котре закончилось тымъ, что п. Петрику бдсуено бдъ инспекторства, а хто знає, чи за факты, выказані въ слѣдствѣ, не буде ще п. Петрика бдповѣдати передъ судомъ. Коломыйскій Głos pauczyński въ числѣ 9 томъ зъ 20 мая с. р. такъ пише въ той справѣ: Одинъ зъ найстаршихъ окружныхъ инспекторѣвъ п. Еладій Петрика, котрого протекція п. Стан. Ольшевского, краєвого инспектора, такъ довго удержувала на томъ становищи, упавъ наконецъ жертвою своихъ мерскихъ поступковъ. Слѣдство переведено совѣтникомъ намѣстництва, п. Лисковскимъ, выказало, что п. Петрика бувъ спеціалитомъ до молодыхъ учительокъ а въ переслѣдованіи тыхъ, що не хотѣли бддатися его безвзгляднымъ жаданіямъ, — спеціалитомъ въ легковаженіи шкѣльныхъ законовъ, въ переслѣдованіи рускою народности и заслуживъ учительствѣ. Натомѣсть ошкѣуваея послушными ему учителями, замѣщаяъ ними найлѣпшія посады, приймаєъ кубаны и т. п. Наконецъ все окбчилось. Донъ-Жуана инспектора убѣвлено бдъ обовязкомъ инспекторскихъ, а ще говорятъ, что буде и карне слѣдство. Причиною, чому нѣкто не выступивъ противъ такого инспектора въ публичныхъ писемкахъ, бувъ страхъ учительствѣ передъ мѣстемъ, котре п. Петрика мѣгъ свободно доконати, бо мавъ ошкѣуновъ въ инспекторѣ Ольшевскомъ и мѣсцевѣмъ старостѣ, а всякій чинъ можна було прибрати въ коняну одѣжъ. Всѣ выжидали терпеливо и смиренно, что найдеся мечъ на того, хто воле мечемъ. И найшовся о. Іоанъ Дуркотъ зъ Ново-и веси, членъ окружной рады шкѣльной, стоячий въ рѣзкой противоложности до лат. пробоца ново-сандецкого, д-ра Горалика, котрый разомъ зъ п. Петрикою глядѣвъ мѣжъ молодыми ксендзами директора для 6-ти класовой женской школы въ Новѣмъ Санчѣ. О. Дуркотъ перевѣвъ консекрентно заложено собѣ цѣль мамю горячон обороны п. старосты а выступаючи на засѣданіяхъ окружной рады шкѣльной въ оборонѣ учительствѣ и загроженой моральности публичномъ, убѣливъ ново-сандецкій повѣтъ бдъ египетскихъ языкъ, котрыхъ авторомъ бувъ п. Петрика. Вѣбдци треба додати, що и ново-сандецкій староста п. Фридрихъ богато стративъ на своѣмъ авторитетѣ, бо ошкѣуваєся п. Петрикою и живѣ зъ нимъ въ близкой приязни.

Маневры. Мѣжъ сегодѣшними маневрами, які бдбудуться въ Австро-Угорщинѣ, найнатѣйшій будуть маневры кавалеріи въ вересни мѣжъ Сяночъ и Вислю. Околицѣ тѣ оглашувъ архикнязь Альбрехтъ и заповѣвъ, що на тѣ маневры зѣде цѣсаръ до Галичины та замѣшкає правдоподобно деєъ недалеко Краковѣ въ якѣмъ дворѣ шляхотскомъ.

Шануймо свое и себе! Въ Рогатинщинѣ бѣдѣтъ по селахъ хирургъ, чтобы щепити бѣну. Уряды парохіальны выдають „Выказы дѣтей до щепленія бѣны“. И отъ що показуєся: На бѣдѣмъ нацѣтъ такихъ выказѣвъ буля лишь чотирѣ писаніи по руски, а всѣ инші по польски. Выказы по руски выдають уряды парохіальны: Черче, Пѣдкамѣнь, Доляны и Белковѣцѣ, а по польски: Рогатинъ, Дѣгѣвъ, Песары, Пѣдгородье, Потѣкъ, Залище, Заланѣвъ, Дички, Высна, Любша, Мелна, Дулибы, Пѣдборъ и Фрага.

Выбухъ газѣвъ въ копальни нафты. Зъ Майдану коло Солотвинѣ (въ Станиславѣмъ) доносятъ: Дня 4 н. ст. червня зъ полудни, коли пѣдчищували яму „Вандзѣ“ въ копальни нафты Ст. Щепановского и Ст. Янишевского, наступивъ сильный и неспѣдванный выбухъ роны и въ той самой хвилѣ страшна експлозія газѣвъ. Цѣла яма станула въ одной хвилѣ въ огни. Слѣбвистателя копальнѣ, п. Янишевского и наставника ямы п. Олеха, котрі стояли кільканацѣть метрѣвъ бдъ ямы, кинувъ выбухъ на землю и сильно попаривъ. Технический управитель копальнѣ, инженеръ п. Цайтлебенъ, котрый кілька минутъ передъ тымъ вышловъ зъ ямы, щасливо минувъ катастрофу. Хотя въ копальни заведенъ всякій можливый остоорожности, то не можна було выминуты сѣи пригоды, бо цѣй хмары газѣвъ выринувши нагло зъ ямы, бдсталися до комина машины и тамъ займилася. Ошбѣла же вдруге наступивъ выбухъ въ той самой ямѣ, але вже о много слабшій; пораненныхъ бдвезли до Станиславова.

Увѣзненіе академикѣвъ краковскихъ російскими властями. Въ недѣлю, 2 н. ст. червня, выбрались сорокъ колька академикѣвъ до Ойдова, за границу, чтобы звѣдѣти гарну околицю. Власть російскій выдають участникамъ т. зв. перепустки. На прогулкахъ стережуть власти пильно, чи не спѣвають австрійскій гостѣй якихъ збороненыхъ пѣсень, або чи не ведутъ политичныхъ розговорѣвъ. Одтакъ звычайно при поворотѣ переводить жандармерія протоколы и пускає до Австрій. Симъ разомъ сталося инакше. Академики гадали въ одномъ мѣсци прогулки, що они самі, и почали спѣвати всѣлякій патріотичний пѣни, а тымчасомъ пѣдслухавъ все те якісь цивильный агентъ полиційный и донѣсъ жандармеріи. Коли академики вертали, бдобрали власти російскій бдъ нихъ перепустки, списали протоколы и увѣзнили всѣхъ сорокъ чотирохъ. До Галичины вернуло лише щось двоохъ академикѣвъ, и сразу не розновѣдали нѣчого о увѣзненіи, чтобы родитѣвъ увѣзненыхъ не напѣлохати, бо гадали, що академикѣвъ выпустять на волю. Минувъ и второкъ а увѣзненіи не вертали. Тогдѣ удался академикъ краковскій до властей университетскихъ и просилъ о помѣщѣ, але тѣ власти не казали розповѣдати сѣи пригоды, чтобы не пошкѣдили увѣзненнымъ. Полиціи краковска выслала комисаря до жандарме-

ріи російской о розслѣдженіи sprawy, але комисаръ вернувъ безъ академикѣвъ. Увѣзненыхъ пустили вольно въ Ойцовѣ, лишь стерегли ихъ, чтобы не пѣдходили до австрійской границы. Въ сѣреду мали власти російскій бдставити увѣзненыхъ до Олькуша, а бдтакъ до Кельцѣ и Варшавы. Родичѣ увѣзненыхъ выѣхали за ними, чтобы дати имъ грошей, бо не богато мали они на прогулцѣ зъ собою. До четверга не выпустили ще власти російскій академикѣвъ, а, якъ кажутъ, мали засудити каждого на кару по 20 рублѣвъ.

Въ заведеніи карѣмъ для мужчинъ у Львовѣ бдбудуться пѣворѣй испиты, а то 13 червня въ II и III класѣ а 14 червня въ I класѣ. Передъ испитыми дня 13 червня бдправитѣся о год. 84, въ каплицѣ заведенія тиха службы Бога, подчасъ котрихъ вѣзѣтъ будутъ пописуватися зъ музыки вокальной и инструментальной.

Дрѣбні вѣсти. Громада Строневичѣвъ, пов. перемыского, одержала 100 зр. пѣдпомогѣ бдъ цѣсаря на бдудову школы. — До Львова приѣхавъ вчера генеральный инспекторъ кавалеріи кн. Кроа, разомъ зъ дивизионеромъ кавалеріи гр. Искілля. — Ошцеры 55 полку цѣхоты (бережаньского) устроють дня 12 червня великій фестинъ на выскомъ замку на дохѣдъ погорѣльцѣвъ Пѣдгаєцѣ. — Львовскій бддѣлъ галицкого товариства господарского при нагодѣ своихъ зборѣвъ бддѣває школу рольничу въ Дублянахъ, при чѣмъ бдбудуться популярны выклады зъ осягу агрономіи; мѣжъ иншими буде выклады д-ръ Олеськовъ „о годѣли деревъ ошечевыхъ“ и буде поясняти на примѣрахъ въ огородѣ дублянскомъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣднѣ 7. червня. Кардиналовъ Ганцль-баверови погорѣшили и нема надѣвъ, чтобы подужавъ. 6. Вел. цѣсаръ выѣде дня 11 с. м. до Монахиѣмъ и верне ажъ 16 с. м.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ПИТАДМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручаетъ:

Старі вина угорскі лѣвичніи и натуральніи вина столовы бдъ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житовски, Румъ и Аракъ de Goa.

Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50 3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальный вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домовъ.

МАЛЯТА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр. 284 31-?

МАЛЯТА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Бдзначены кна выставѣ гігієничной сѣбнымъ медалемъ за старі вина.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручаетъ

выпробованіи и певній средства косметичной,

бдзначеній 9-ма медалами заслуги и 2-ма дипломами признанія.

Олѣйокъ таниновый, взмѣщѣе и пѣдпомагає волю росту. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, взмѣщѣе корнѣвъ волоса и запѣбѣває выпадати волосѣ. — Слѣбѣтъ 80 кр.

Вода атеньска, до змынанія волосѣвъ, запѣбѣває творитися парильнѣ, бдсѣвѣває, робить тревальми барву и польскѣ. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлая знаменито на корнѣвъ волосѣ и на порѣбѣтъ волосѣ. Въ случаяхъ де въ наслідокъ недуга выпало волосѣ, выказавъ велми цѣлюще дѣляне. Же по ужитю одной фляшки можна добавити порѣбѣтъ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканія устѣ, кромѣ прѣмного, скрѣпильного смаку и запаха, дуже користо дѣлая на асѣ и губы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ рѣстинно-алькаличной, до чищенія зубѣвъ. Надає першому бѣлѣсть, бддѣлая камѣнь и кивасы, котрі наводять боль и порѣхиває зубѣвъ. Пудело 30 и 60 кр.

Виолитъ средство противъ прѣты рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Вода львовска. Прѣмный, вѣжнѣй и довготрѣвальнѣй засахъ той воды зѣдѣває се, что въ Антверпѣ на выставѣ всемирной збѣла публично прокламована и бдвѣчена. Цѣна флякону меншого 80 кр., большого 1.50 кр.

Нигрѣтина. Выборное средство до фарбованія въ сейчасъ волосѣ на тревалу и красну барву чѣру и темнѣ; єсть цѣлкомъ лѣшкѣдливѣ а въ ужитю цѣлкомъ пощаднѣ. Цѣна 1 зр.

Бѣлѣй и гарній руки. Найбѣльше червонѣй и пощаднѣй руки выбѣлѣває и выѣжнѣває по колькаразѣмъ натерти Кремѣмъ рѣстинномъ. Слѣбѣтъ 80 кр. 259 44-?

Смаровило литовскѣ до обуи и шкѣръ, магнѣтъ шкѣру, робить єи непромакающею и тревалою. Пудело по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власной торговлѣ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицкаго рога Валового. Въ филияхъ: въ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20. и въ ЧЕРНОВЦАХЪ Ринѣ ч. 2.

Римъ 7. червня. Сенатъ постановивъ не брати участи въ торжествѣ Джордана Бруна. Такъ само не хоче и династія брати участи въ сѣмъ торжествѣ и дѣятого постановивъ король зъ женою, наслѣдникомъ престола и цѣлымъ дворомъ выѣхати на часъ торжества до Неаполя.

Бѣлградъ 7. червня. Вѣче либералѣвъ (партія Ристича) має бдбутися дня 11 с. м. Министрѣ просвѣты и вѣровспѣданъ завоуває митрополита Теодосія Мравича и архимандритѣвъ Никанора и Димитрія, чтобы подалися на пенсію.

Берлинъ 7. червня. Цѣсаръ подякувавъ радѣ громадской власноручнымъ писемомъ за украшеніе мѣста въ часѣ гостины короля Гумберта. Шаха перского має повитати на дворѣ самъ цѣсаръ и бдвезти его бдтакъ до своей палаты.

Римъ 7. червня. Криспи заявивъ въ палатѣ послѣвъ, что занятіе Керена Італіанцами єсть правдою. Бонѣи заповѣвъ интерпелляцію, чи сѣ окупация не буде вымагати нового высыланія войска и новыхъ кредитѣвъ.

ЗАКОПАНЕ ВОДОЛѢЧБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Д-ра Храпца

Отверте черезъ цѣлый рока.

Удержанье за цѣлый день въ заведеніи разомъ зъ курацией бдъ зр. 3.50. — Почта, телеграфъ, ашпика въ мѣсци — Въ заведеніи гидропатіи, купель бороваиной, мажѣвъ, электриваніе. — Кругольня, биларъ, гимнастика, бѣблѣтика, читальня. — Подводѣ до стаций зѣлѣницѣ въ Хабѣвѣ. 2925 14-52

П. Рихарда Шнайдера

бронзованика и золотника, поручаетъ до пѣдоложанія и бдновляванія всякихъ зинаридѣвъ церковныхъ. П. Рихардъ Шнайдеръ въ короткомъ часѣ выконує дуже добре и за дешеву цѣну всякій замовленія, якъ то мы мали вже нагоду колька разѣвъ переконатися при работѣ въ нашѣй церкѣ, зъ котрой п. Шнайдеръ вывѣзавъ якъ найлѣпше.

Грацтво церковне въ Тѣсменѣмъ, 2995 1-3

Вѣхъ наукъ дѣларѣмъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

бдбувши студию зъ осягу дѣнтискии въ клиникѣхъ въ Берлинѣ заложивъ ателѣ дѣнтисичѣе при плацу Маріанкомъ ч. 10 и ордину бдъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣлякій операцию доконує на желѣ безъ боли, бдбравши чувство кожанною або розвеселяющимъ газомъ (Lusigas). Штучны зубы выговѣває на золотѣ, кавучу и т. п. 2941 13-?

ВРИ-

твы правдивы швайцарскій англійскій, мыльнички, ремѣнцѣ и марморки до острѣня, мыла, 2537 пензѣ и т. п.

поручаетъ найбѣльше

магазинъ товаровъ модныхъ, бѣла мужского, товаровъ галиантерійныхъ, вырѣбѣвъ рукавичничихъ, парфумеріи и т. п.

БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Одинокѣ фабрика бѣларѣвъ у Львовѣ ул.

Гродзичскихъ ч. 3.

БратѢвъ АндрашкѢвъ

Готовы бѣларды продаются, кулѣ, кѣи и всѣлякія приборѣ. Бѣлардъ обѣртаный зъ напои робѣтъ, уставленный въ реставраціи п. Ляндесбергера, ул. Паньска, можна бачити.

2855 23-? Зѣ поважѣемъ:

Братѣ Андрашки.

!Передъ выборами!

Хто пришлѣ 40 кр., тому бдѣмо высылати

Бѣлькѣвшину

ажъ до закбчѣня соймѣвыхъ выборовъ

Администраціи „Бѣлькѣвшину“.

Матеріи вовняніи на сукніи дамскіи

найновѣйшій

Метеръ бдъ 45 кр. и выше

одержавъ въ великомъ выборѣ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ плацъ Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жаданье оплатно бдворотною почтою.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдаєвъ и одѣбчальнѣй редакторъ: Иванъ Бѣлей.

Пашѣвъ зъ габр. Черлянськомъ.

Зѣ друкарнѣ тов. им. Шевченка, пѣдъ зар. К. Бѣлларѣмъ

Якимко, колись коханий синъ свого батька, своєї матері, втѣха своєї родини, цурався свого роду, свого племя, тѣкавъ одъ матері, соромився мови свого народу, не любивъ батька. Одъ куды привела його наука безъ народности!

Почали їсти всяку страву, а пбеля вареникѡвъ Лемѣшиха вынесла добрый глекъ варенухи, пахучої, солодков, ажъ губы злипались. Пбшла чарка зъ варенухою кругомъ стола.

— Та вишійте-жь, небоже, хочъ разъ до насъ! — просивъ дядько Охрѣмъ Якіма. — Сама-жь панѣ матка ваша варила, а я васъ самъ почастиую. Коли-жь не випете зъ моихъ рукъ, то я бѡльше до васъ и не приѣду.

Якимъ хиливъ инодѣ горѣлку незгѡрше свого дядька Охрѣма. Але що скаже Зося, якъ довѣдається, що вѡнъ пиянствує зъ мужиками! Ся думка не давала йому спокою. Пбднесена близенько варенуха такъ гарно залоскотала йому въ носѣ, що вѡнъ не втерпѣвъ, привитався по письменному, выпивъ чарку, другу. Гаряча варенуха трохи вдарила йому въ голову.

— Мы думали, що вы насъ потѣшите вченою розмовою, — говоривъ далѣ дядько. — Мы радѣ бѣ до вечера слухати розумного слова за чаркою доброї варенухи.

— Нехай Богъ спасеть и нашего батюшку, та й його синѡвъ, — промовивъ селянинъ. — Отсе було якъ прийдуть на проводи на громадський обѣдъ, то такъ наслухаєшся всього, що й Господи! Було розкажуть намъ, якъ и на тѡмъ свѣтѣ буде людямъ, що буде грѣшнымъ, а що праведнымъ; розкажуть було и про Адама и про пекло, и про рай. И малѣ тѣ паничѣ, а такъ тобѣ розкаже, та все по просту, та все по нашому, мовъ шовкомъ гантує! Що то пакъ письменный чоловѣкъ!

У книжкахъ все написано. Розкажѣть, будьте ласкаві, де що, а мы послухаємо! Адже-жъ кажуть, и вы колись вчилися на священника, та вже опѣсля повернули то-бѣ-то на пана.

Якимови сподобалась рѣчь селянина. Варенуха трохи розворушила його пыху. Вѣнъ почавъ розказувати про те, якъ Біблія допомогла вѣсѣмъ народамъ вийти зъ темноты, а потѣмъ повернувъ на розмову про блискавицѣ, про грѣмъ, про дощъ. Спершу почавъ бувъ таки говорити по украинський, але самъ языкъ привчений московскою школою, заразъ повернувъ на великоруську мову. И потекла його мова книжна, школярська, нерозумна народови.

— Молнія праісходіть въ слѣдствіе скапленія електричества въ воздухѣ. Ето відітье, такая огненная сіла, катарая скривається въ зѣмлье, въ воздухѣ, а потѣмъ разряжається.

— Господи! якъ хороше! якъ гарно! — промовляли молодицѣ, киваючи одна до одніеи головами.

— Кагда електричества скапляється и начинаетъ разряжатся, гаріть тагда воздухъ съ страшною сілою устремляється въ безваздушнае прастранство, прастранство то єсть мѣсто пустое, прімерна какъ ета комната. Потѣмъ грѣмъ!...

Якимъ таракнувъ кулакомъ по столу, ажъ пляшки задзвенѣли. Варенуха почала його гарячити.

— Господи! якъ хороше! — промовила одна молодиця зъ слѣзми на очахъ. Ъй здавалося, що Якимъ розказувавъ про пекло. — То грѣмъ бити-ме вѣсѣхъ грѣшнихъ? — спытала вона Якіма.

Вѣсѣ слухали, обернувши очи до Якіма, ловили кожне його слово; усѣмъ здавалось навѣтъ, що вони розу-

мѣють його, а справдѣ кожне слово Якимове було для нихъ тайною, потайнѣйшою одъ христiянськихъ тайнъ.

— Скажѣть намъ, коли ваша ласка, чи правда тому, що пѣдъ землею є рыба-квѣть, котра часомъ трясє землею? — спытавъ селянинъ.

— Не вѣрте! тому не правда! — отказавъ Якимъ. — Земля крутиться кругомъ сонця и вертиться на своѣй оси.

— Ось? чи вже-жъ то? Хиба-жъ земля крутиться, якъ колесо?

Всѣ засмѣялись, зглядуючись.

— А такъ, — говоривъ далѣ Якимъ. — Движенiє бываєть центрастремительное, то-бѣ-то...

Якимъ постерегавъ, що його не розумѣють, хотѣвъ говорити по просту, та й не вмѣвъ. Пѣтъ выступивъ у його на лицѣ. Його розмова мабуть не дуже вдовольняла слухачѣвъ, бо одинъ мужикъ покрутивъ головою и сказавъ:

— Се все... Богъ зъ нимъ... А скажѣть намъ, паничу, коли те добре буде людямъ? Бо вже лихого натерпѣлись мы доволѣ. Вы, чоловікъ нисѣмный, може де вычитали въ книжкахъ?

— А якого-жъ добра вы ждете? — спытавъ Якимъ, не розумѣючи, що йому одвѣтувати на те.

— А якого-жъ добра намъ ждати? Чи не полѣгшавъ намъ на пѣдатѣ, на хлѣбѣ?

— Про се я не вѣдаю, навѣтъ у книжкахъ нѣчого про се не начитувавъ.

Якимъ утомився, силкуючись розмовляти зъ народомъ. Розмовляти зъ народомъ вѣнъ не вмѣвъ, хочъ и живъ щасливе межъ простыми людьми.

Вже звернуло зъ пѣвдня, якъ гостѣ почали прощатись. Старый Лемѣшка повеселѣйшавъ тымъ, що таки

його вчений синъ показавъ гостямъ хочъ трохи свого розуму. Мати була рада, и все говорила та говорила. Дядько Охрѣмъ зъ дядиною тежъ були радї що небожь не гордує ними. Всѣ вышли на двѣрь, всѣ обнимались, цѣлувались, обнимали й мѣцно цѣлували Якима, потѣмъ посѣдали на возы и пѣдъ гарячимъ промѣнямъ пѣвденного сонця рушили въ дорогу. За ворѣтьми зновъ стали. Стара Лемѣшиха зъ пляшкою въ рукахъ частувала гостей на дорогу, подаючи чарку на возы. Ще разъ перецѣлувались, и, розпрощавшись остатній разъ, рушили на ярмарокъ. Старїй вернулись до хаты, а Якимъ пѣшовъ въ садокъ, лѣгъ у холодку пѣдъ гилястою яблунею и мѣркувавъ про випадки того дня.

„А що буде, якъ Зося почує, що я пиянствую зъ мужиками та мѣщанами, веду зъ ними кумпанїю? Чи знає вона, чий я синъ? хто мои батьки? А якъ дознається, чи буде мене любити? Чи схоче выйти за мене замѣжь?“

Такї думки пролѣтали въ його головѣ, тодѣ якъ його очѣ дивились на той гай, де Зося любила гуляти ранкомъ та вечеромъ. Верхове гиля того гаю вытыкалося зъ-за зеленои горы. Надъ гилямъ миготѣло блыскуче марево сонця, слалась тонесенька намѣтка сивого туману. Той гай здавався йому зачарованимъ, тягнувъ до себе всю його душу, приволѣкувавъ його очѣ, його думы. Чи не пѣдъ тымъ дубомъ вона теперь гуляє, що ондечки розбѣславъ гиля, якъ тї руки? Чи не та липа зъ зеленымъ листомъ дивиться на нѣ красу?

Вже сонце наближалось до заходу, якъ Лемѣшковскїй вставъ и поволѣкся до того гаю.

Мѣсце, де любила гуляти Зося, було найкрасче на всю околицю мѣста. Въ свято або въ недѣлю туды йшли на гулянку не одні панночки Пшепшинскїй, але й дру-

гй городяне, навѣть мѣськй наймички. Неширокою зеленою долиною межъ двома крутыми зелеными боками гѣръ крутився маленькій струмѣчокъ воды, переливаючы воду зъ одного ставка до другого. Подекуды по-пѣдъ горами росли густй гаѣ, розкиданй букетами. По долинь росла осока по-надъ водою, цвѣли купами лѣсовй квітки. Зъ бокѣвъ горы мѣсяцями выступало сѣре камѣня. Въ одному узирѣ яру блищавъ ставокъ, обсмуженый высокими вербами, чорнѣвъ млынъ, а другй узирѣ вганявся въ зелену дѣброву. Узенька стежечка крутилася гадючкою по зеленой травѣ и доводила до криниць зъ погѣжою водою.

Вернувшись до дому, Зося до словечка розказала сестрамъ про своє спѣтканя зъ Лемѣшковськимъ, и навѣть про те, що Лемѣшковськй повиненъ сьгодня стрѣнутись зъ нею на долинь. Зося була певна въ тѣмъ, що Лемѣшковськй любить ѣѣ. Їй хотѣлось допекти старшимъ сестрамъ за тяжку опѣку надъ нею.

— Мои сестриць коханй! — промовила найстарша сестра Люцина. — Давайте, пожартуємо трошки зъ тымъ чудовымъ мужичкомъ!

— Добре, моя дорога, — одказала середуща, Рузя. — Вѣнъ такй гарненькй хлопчикъ, хочъ и мужичокъ!

Кожной хотѣлось приворожити сердце молодого й гарного мужичка.

— Знаете що? — промовила Люцина, — уберѣмось такъ, щобъ пѣдбйти пѣдъ його мѣщанськй смакъ. По-надѣваймо сукнй, якй въ насъ є найяснѣшчй, щобъ такъ и рѣзали въ вѣчи!

Паяны кинулись до гардеробы. Та думка стала имъ приводомъ и до забавы, и до кокетства, безъ котрого Полька анѣ тхне и не дыхне.

Люцина знайшла не дуже модну сукню, ясно-чер-

вону, безъ всякихъ квѣтокъ. Червоный цвѣтъ бувъ їй дуже до лица. Вона знала тее. Поверхъ червоной сукнї вона пѣдперезалася ще чорнѣшчою широкою стрѣчкою, на голову надѣла якїсь квѣтки зъ бархатокъ огневого цвѣту, похожї на червоный макъ. Їй чорнї бровы, карї очѣ, повне, румяне лице зъ повною шиєю, середъ червоного цвѣту були красчї въ-двов. Вона взяла въ руку пучокъ найчервошчихъ оргивїй.

Рузя убралася такъ само въ зелене. Темно-зелена сукня дуже пристала до їй не дуже темныхъ кѣст. Свои розпущенї кучерѣ вона перевила зеленою оксамитовою стрѣчкою. Їй повне бѣле лице зъ дуже нѣжнымъ румянцемъ, зъ червоными губами здавалося пышною квѣткою середъ зеленого листа.

Зося убралася въ нову ясно-синю сукню, синю, якъ небо. Безъ жадныхъ квѣтокъ або стрѣчокъ на головѣ й на шиї, вона зливалася зъ синѣмъ небомъ, тодѣ якъ йшла по горѣ. Тѣльки їй русява головка зъ кучерями та зъ бѣлыми якъ снѣгъ, одслѣняными плечима, здавалось лѣтала по небу, якъ той двокрылый херувимчикъ.

Саме вбирания коло дзеркала було для сестеръ такою втѣхою, такимъ проводомъ безробѣтного святкового часу, що панны безъ перестанку реготались изъ своєї выгадки, зъ своихъ театральныхъ суконь.

— А знаете, мои сестрицѣ, яка минѣ думка прийшла? — промовила Люцина, дивлячись на одну картину, де були намальованї три богословскї добродѣтели: вѣра, надежда й любовь, у постатѣ трьохъ панночекъ, сидячихъ пѣдъ пальмовымъ деревомъ; одна панна була намальована зъ хрестомъ, друга зъ чашою, а третя зъ малою дитинкою. — Чи памятаєте вы, сестрицѣ, ту високу грушу, що схилилась надъ самою

криницею? Мы посѣдаемо пѣдъ грушою достоту такъ нкъ отей панны, будемо дожидати Лемѣшковського!

— А справдѣ посѣдаймо! посѣдаймо! — крикнули въ одинъ голосъ сестры, приплѣскуючи въ долонѣ.

— Тѣльки що мы позабираемо въ руки, щобъ достоту сповнити отею картину? — промовила провѣдниця Люцина. — Тутъ одна павна держить хрестъ, друга чашу, третя дитинку. Не позабирати-жъ намъ у руки такихъ штукъ! Мы й безъ того въ сихъ патріархальныхъ еукняхъ похожѣ на якихъ святыхъ, преподобницъ! И безъ того цѣле мѣсто чудуе зъ насъ. Дитину ще сякъ-такъ... Хиба взяти того опецька нашоя наймички.

— А хто-жъ його вѣзьме? — спытала Зося.

— Зося! а хто-жъ бѣльше? — отказала Люцина.

Всѣ засмѣялись.

Той регѣтъ долетѣвъ до ушей сонного батька, що спочивавъ по обѣдѣ въ другѣй кѣмнатѣ, завертѣвши голову бѣлою хустиною, щобъ по лысинѣ не лазили мухи. Въ довгому шляфроцѣ, въ патинкахъ, зъ бѣлою хустиною на головѣ, котра до того прехимерно стирчала на головѣ, якомъ рѣжомъ, выглянувъ Пшеншинскій зъ дверей, слѣпаючи сонными очима.

— Що тутъ дѣється? — спытавъ вѣнтъ зъ гнѣвомъ.

Дѣвчата зъ реготомъ кинулись до його й почали цѣлувати зо всѣхъ бокѣвъ, просячи пробаченя.

— Смѣйтесь дѣти, абы не плакали, та коли-бъ вы собѣ йшли або гуляти, або за-мѣжь, або що! Женяхъ трапляється...

Швиденько потѣмъ вышли сестры зъ дому и пѣшли до гаю глухими переулками, щобъ сховатись одъ цѣкавыхъ очей городянъ. Люцина, вся червона, горѣла якъ огонь и несла въ рукахъ великій букетъ оргивѣй червоныхъ якъ жаръ. Червоный убѣртъ на головѣ, похо-

жій на дівчачій квітці, надавав їй видъ сѣльської дівчини въ квіткахъ. Рузя, вся въ зеленому уборѣ, несла въ рукахъ роскошну гильку рай-дерева. А Зося, синя, якъ небо, держала въ одній руцѣ книжечку, а другою вела невеличкого сусѣдського хлопчика, гарненького, якъ янголятко.

На яру коло криниць було найкрасче мѣсце. Высокій камѣнь трохи выступавъ зъ горы. Зъ-підъ його лилася вода зъ холодного джерела и стѣкала въ широку криницю зъ природнымъ камянымъ дномъ. Чиста, якъ кришталъ, вода стояла вшчерть зъ камяними краями криниць. Въ водѣ тихо плавала криничана червонобока жабка. Прихожі люди, припадаючи колѣнями на камѣнь, нахилялись и пили воду. Густі кущі лѣщани, бузины, чернокмѣну, понависали зъ верху надъ криницею, а трохи на бѣкъ росла широко-гилѣста груша. Коло груши по-вытыкане зъ землѣ камѣня робило природні лавки для спочинку. Те мѣсце оббѣрали панночки Пшешинські для своєї кумедіи. Въ театральнѣмъ покладѣ тѣла сѣла Люцана пѣдъ самою грушою коло стовбура, широко розбѣславши червону сукню по травѣ. Трохи низче, на кам'янихъ схѣдцяхъ, по обидва боки посѣдали сестры. Рузя обмахувала лице зеленою гилькою рай-дерева, а Зося посадила коло себе хлопчика въ бѣлѣй сорочинѣ, пѣдперезанѣй червонымъ пояскомъ. Вона розгорнула книжку и почала читати. Видъ дуже нагадувавъ картину трѣохъ добродѣтелей и тѣльки тымъ одрѣзнявся, що старшій сестры, зъ гарними але злыми лицами, бѣльше отѣляли собою грѣхи, нѣжъ добродѣтелѣ.

Всѣ прохожі, навѣть селяне, задвѣлялись на панночокъ, на ихъ чудный покладъ тѣла, на одѣжу, на сукнѣ, стрѣчки. Деякі мѣські шутники назвали старшихъ сестеръ гарними кольороваными гадюками на зеленѣй

травѣ. Але все задивлялись на Зосю зъ малымъ дитямъ. Гарна й тиха, зъ малымъ дитямъ коло себе, вона здавалась янголемъ, котрый на образахъ проводить на небо праведну душу.

Панвы не помылились. Лемѣшковскій прибудився до гаю и тихо ступавъ стежкою, шукаючи очима Зосѣ. Червона постать Люцины, якъ та огнепальна купина середъ зѣленѣ, звернула на себе його очѣ. Наближився вѣнъ и остовпѣвъ. Картина дуже вдарила його очѣ. Зося здалась йому якимсь незвычайнымъ духомъ, котрому-бъ жити тѣльки на небѣ.

Не дотягаючи до самой бѣльшой добродѣтели, вѣнъ сѣвъ коло Зосѣ, поклонившись сестрамъ. Зося ледви пѣдняла на його очѣ и зновъ спустила ихъ несмѣливо до долу.

— Чи й панъ любить самотнѣсть, якъ и мы? — спытала його зъ горы Люцина.

— Я недавно полюбивъ сей гай. Вѣнъ одъ насъ дуже далеко, — одказавъ Якимъ.

— Що вы знайшли тутъ таке принадне! чи погожу воду въ кривици? чи тутешные чисте повѣтря? чи може тутешныхъ людей? — спытала Люцина.

— И вода добра, якъ видно, и повѣтря чисте, и яръ зеленый, але люде далеко красчѣ одъ усеи красы природы!

Люцина двома руками загърбала собѣ той компліментъ. Очи въ неи заблыщали радѣсно.

— То панъ не любить красы натуры? — спытала Рузя тѣньемъ не своимъ голоскомъ. — О стыдъ! о соромъ! нерозумѣти красы синього неба! Дивѣться! — промовила романтична панна, — яке тутъ дерево роскошне, небо хороше! А той струмочокъ, що тихо дзюркотить коло нѣгъ нашихъ по камѣнчикамъ, нѣбы мале дитя рѣмсаб!

А тї квѣточки, що онъ на долинь насѣяла Божа рука, а те зелене бадыля...

— Тымъ то вы й сукню добрали до свого смаку. Вона зелена, якъ те бадыля...

Рузя прикусила языкъ, трохи зобидившишь.

Якимъ простягъ руки до дитяти, не знаючи, якъ зачепити Зося. Дитя смѣливо обняло його шию рученятами, притулило головку до його лица, своє бѣле, якъ лянї пачосы, волося — до його чорныхъ, якъ воронове крыло, кучерѣвъ.

— Вы дуже любите дѣтей? — спытала Зося и зачервонѣлась.

— Дуже люблю дѣтей и всѣхъ людей добрыхъ якъ дѣти.

— Дѣти то те саме, що й натура, — перервала Рузя. — Вони нѣкому не заподѣяли зла, якъ тї квѣтки, що ростуть овдечки на долинь. То земнї янголы, посланї Богомъ для вѣхъ людямъ.

— Я, здається, бачу васъ тутечки въ першій разъ, — спытала Люцина зъ горы. — Чомъ вы сюды не приходите гуляти?

— Бо не маю часу. Теперъ насъ закидали роботою.

— А якъ мило пѣсля важкої роботи зостатись зъ своїми думами въ такій чудовій околицѣ! — промовила Люцина. — Яке се мѣсце придатне для философськихъ думъ!

— А вы тутъ часто философствуете? — спытавъ Якимъ. — Мене дуже бере цѣкавѣсть знати, про що молодя панна думає, та ще въ лѣсѣ?

— Чи вже-жъ вы думаєте, що панна незугарна навѣть думати про що путнє?

— А минѣ здається, що панны тѣльки выгадують моднї сукнї та всякї уборы.

Червона краска розлилася на лицѣ Люцины. Другі сестры осмѣхнулись.

— А минѣ здається, що панна, хочѣ трохи путня, зугарна и погадати-подумати головою, и пожити серцемъ, помарити гулічою, якъ метѣликъ, мрѣєю, и погадати про сукнѣ, та стрѣчки, — сказала Люцина, остерегаючись, щобъ Якимъ не прийнявъ їѣ за великорозумну, черству панну. — Вважай панъ! Дѣвочій розумъ зугаренъ постерегати навѣть философскій тайны и складати отъ такій перохорошій букеты, якъ отсей, — додала Люцина, — и навѣть жартувати зъ молодыми хлопцями...

Щобъ показатись молоденькою, трохи вѣтрогоною, и пѣдбѣйти пѣдъ смѣакъ простыхъ дѣвчатъ, вона одѣрвала найбѣльшу оргинію и кинула зъ горы на Лемѣшковського. Якъ разъ тодѣ йому трапилось пѣдвести очѣ въ гору! Оргинія потрапила йому въ самѣснѣкій нѣсѣ, ляпнула свѣжимъ листомъ по лицѣ, одекочила и тихо впала въ криницю, розбѣславши червоный листъ по водѣ, и нѣбы смѣючиcь жовтымъ осередкомъ зъ незручнои панни.

— Всѣ засмѣялись. Дитина ажъ покотилась одъ смѣху. Люцина почервонѣла и почала просити пробаченя, додаючи однако, що панна, якимъ бы способомъ не дарувала панничевѣ квѣтку, не повинна просити пробаченя.

— Добре даруйте! Мабуть одъ щирого серця, бо въ мене ажъ нѣсѣ заболѣвъ!

Тымъ часомъ якъ старшій сестры пускали на його свои стрѣлы, щобъ вразити його сердце, Зосѣ розгорнула книжечку и почала чятати. Лемѣшковскій не зводивъ зъ неѣ очей. Яка вона здавалась йому гарна, добра, тихенька, ласкава поручъ зъ кокетками сестрами.

И одначе вона не подивилась на його, не заняла й словомъ... и тымъ ще бѣльше сподобалась йому.

Незабаромъ потѣмъ всѣ встали. Якимъ заразъ приставъ до Зосѣ, взявши на руки хлопчика. Дорѣжка була вузенька. Старшій сестры тулились до його, спыхаючи одна одну, одначе мусѣли въ-двохъ ступити впередъ и поставити позадь себе Зосю зъ Якимомъ.

Вже починало смеркатись, якъ Лемѣшковскій проводивъ панночокъ до дому. На ганку сидѣвъ ихъ батько. Вернутись назадъ Якимови було незручно; вѣнь мусѣвъ вѣдѣйти до самого Пшепшинського и привитатись до його.

Становый, не подавшій йому руки на балу, теперечки трохи не обнимавъ його, побачивши коло своихъ дочокъ, и просивъ зайти въ гостѣ. Якимъ тѣльки й того ждавъ.

Въ хатахъ у Пшепшинського було бѣдно, але зъ великою претенсією на панську обставу. Надъ капапою висѣло дуже велике дзеркало въ золотыхъ рямахъ, але позолота була вся вытерта. На столахъ, на канапѣ лежали всякій штуки, повыплѣтувані и повышивані зъ гарусу. Глиняні и фарфорові куклы по куткахъ на столикахъ нагадували про статуѣ. Плетеныхъ зъ нитокъ завѣсъ коло вѣконъ, плетеныхъ скатертѣвъ на столахъ, столикахъ — було такъ багато, що здається самі пауки не змогли-бъ понаплѣтати ихъ стѣльки. Пѣдъ столомъ бувъ розбеланный старый килимъ, зъ полинялыми квѣтками. Забѣгала, завѣшталась прислуга, задзвонила посудомъ, забрызкала ключами.

Люциана сѣла коло самовара на мѣсци хазяйки, щобъ наливати чай, хочъ другимъ часомъ та повиннѣсть належала до Зосѣ. Зъ незвычайнымъ кокетствомъ наливала вона чай, згинаючи свою бѣлу руку, держачи чай-

нивкѣ трьома пальцями и піднімаючи його високо надъ склянками, вона розтягувала золоту, пахучу цѣвку чаю, нѣбѣ гралась своєю роботою. За кожнимъ поворушеннямъ чайника, за кожною поданою склянкою вона вигинала станъ, шию, повертала головою такъ мило й легенько, неначе вона вся була на пружинахъ.

Розмова розливалася весела, жартовлива, займаючи молодого хлопця, — та розмова, яку вмѣють провадити веселі Польки, та ще й тодѣ, якъ имъ сподобався гарний хлопець. Навѣть Зося розговорилася и показалася зовсѣмъ не такою тихою и безмовною, якою вона вдавала себе при старшихъ сестрахъ. Якимъ зоглядѣвся тѣльки тодѣ, якъ батько, трохи кречаячи, піднявся зъ-за стола и тымъ давъ знати, що гостеви часъ до дому.

Батько вийшовъ до свого кабинету. Лемѣшковській пішовъ до дому. Сестры zostались коло стола. Самоваръ погасъ. На столѣ стояла порозкидана посуда. Въ хатѣ всѣ вѣкна були поодчиняні навстачь. На далекому небѣ червонѣвъ вечѣръ. Зелене гиля вишень и грушь заглядало въ хату. Черезъ поодчиняні вѣкна було видко темно-синє небо зъ ясними зорями. Черезъ усѣ вѣкна небо здавалось чудовою завѣсою, затканою золотими и сѣрѣбними зѣрками. Тихій вечѣръ, свѣже повітря, краса неба, — все те навѣвало мрѣѣ трьома сестрамъ, зъ очей котрыхъ недавно счезъ чорнобрывець — хлопець.

— Пішовъ же нашъ гѣсть... и певно женихъ, — промовила Люцина. — Котра зъ насъ, сестрицѣ, вибравъ собі жениха?

Менші сестры мовчали.

— И що-жъ намъ зъ такими женихами? — говорила вона далѣ. — Сей вже не першій такий. Намъ що нѣ трапляється, то все пѣтора-людського. Одинъ бувъ

и помѣщикъ, та Богъ зна' який; другій бувъ и капитанъ та голодранецъ. Сей и хорошій и молодой, має сяку-таку мастибѣсть, та за те мѣщанинъ, коли ще не сѣрый мужикъ.

Меншій сестры слухали и зновъ промовчали.

— Якъ подумаю, що мы такі нещасливі, то мене жаль бере! — промовляла далѣ Люцина. — Здасться межъ нашими Поляками немає такихъ бѣдолашнихъ, якъ мы! Всѣ нашій Поляки багачѣ, мають багаті землѣ, лѣсы, фольварки повні хлѣба, скоту. Мій Боже! що тамъ того добра въ нашихъ сусѣдъ Заїончковськихъ! Въ ихъ економѣ живе далеко лучше, якъ мы. Що тамъ на економіи корѣвъ, гусей, молока, масла, хлѣба! Які тамъ чудові города, садки! *Ахъ Єзусъ Маріа!* Не знаю, за вѣщо насъ Господь карає! Всѣ Поляки живуть по панський, мають повенѣ двѣрѣ прислуги, ѣздять въ каретахъ. Ой Господи! за що-жъ ты насъ такъ тяжко караєшь?

Панъ Пшеншинський самъ виѣхавъ на Україну зъ Польщи. Його дочки родились у Польщѣ, але зросли на Украинѣ, и тутъ вони втягли зъ матернимъ молокомъ и благодатнимъ повѣтрямъ вашої землѣ шляхетську идею, що нѣбѣ кожный Полякъ певиненъ бути паномъ, багатимъ, значнимъ, мати землѣ, лѣсы. Паннамъ, не бачившимъ польського мужика, и въ голову не приходило, що на свѣтѣ в Ляхи — не паны а просто Ляхи — мужики, въ сѣракахъ, въ простыхъ чоботахъ, котрі такъ само роблять и бѣдують, якъ и нашій український селяне. Дурненькимъ паннамъ, якъ усѣмъ украинськимъ Ляхамъ, здавалось, що самъ Богъ призначивъ Полякамъ панство, землѣ, роскошь, просвѣту, а Украинцямъ мужицтво, нужду, сѣру свиту, мазані дѣгтемъ чоботы, неписьменнѣсть.

— Намъ зосталась одна надѣя вернути втрачену

долю, — прикинула Люцина, — выйти за-мѣжь за богатыхъ людей. Охъ! роскошь, роскошь! якъ я тебе люблю! Охъ! панство, панство! моя золота мрѣя! Рузю! якъ бы ты себе обставила, бувши багатою панією? — свытала Люцина.

— Та вже-бъ обставила себе не погано, — одказала Рузя. — Въ мене була-бъ гарна велика заля зъ рожевою мебѣлю, зъ дзеркалами. Свою опочивальню я-бъ убрала, якъ квѣточку! Надъ вѣкнами, надъ лѣжкомъ я повѣшала-бъ тонѣснѣнькѣй рожевѣ завѣсы. До завѣсъ, до рожевого шовкового одѣяла а попришивала-бъ тонѣснѣньке кружево, якъ павутиння. Надъ лѣжкомъ и пѣдъ лѣжкомъ, и скрѣзь по свѣтлицяхъ я розѣслала-бъ килимы, обвѣшала-бъ стѣны, обставила столы й вѣкна всякими квѣтками и мрамуровыми статуями. Квѣтки й мрамуръ, рожевий и бѣлый кольоръ, — то моя принада. Мѣй Боже! якъ бы моя воля, я зъ половины свого дому зробила-бъ оранжерею зимовымъ садомъ, де-бъ одъ осени до весны двѣли, не переставали всякѣй, всякѣй квѣтки... А въ тѣй оранжерей на першому мѣсцѣ, въ самѣмъ кѣнцѣ найкрасочнѣй аллеѣ зеленого дерева, я поставила-бъ олтарикъ *Матки Боскои*, ввесь у мрамурѣ й золотѣ, обвѣшанный рожками й лилеями. По аллеѣ я послала-бъ квѣтчастый килимъ и приходила-бъ туды кожнѣснѣнькѣй ранокъ бесѣдувати зъ Богомъ..

— А я не маю смаку до твоєї дуже етирної обставы, — одказала Люцина. — Квѣтки, та квѣтки, та й ще квѣтки... Я волѣла-бъ собѣ збудувати бодай три великѣй залѣ — довгу, квадратову й круглу. И якъ бы я ихъ убрала! Я туды впакувала-бъ усе багатство смаку, роскошѣ, порядку. Одна заля въ мене була-бъ голуба, якъ небо, зъ зорями на стелѣ, — друга бѣла зъ золотомъ, а третя червона, якъ пекло. Въ бѣлѣй залѣ

я поставила-бъ мебѣль зъ покрытамъ блискучимъ, золотуватымъ, нѣбы до матеріи приставъ промѣнь лѣтнього сонця. Щобъ минѣ вѣкна були довгій й широкій! Щобъ минѣ дзеркала були на всю стѣну, столы мармуровій, канделябры срібні! щобъ минѣ всюды блищало й лиснѣло по свѣтлицяхъ и на слугахъ! Я люблю багато свѣту, багато простору!

Люцина ажъ ногою тупнула, нѣбы викликаючи якогось духа чарѣвничого, готового їй до послуги.

Зоя мовчала и слухала. Старшій сестры мали їѣ за невеличку дівчину, хочъ вона лѣчила сама собѣ девятнайцять рокѣвъ. Не вважаючи на теѣ, вона тѣльки рѣкъ назадъ скинула дитячу одежу, куценьку сукню. Вона все слухала розмову старшихъ сестеръ и, якъ та бджола, збирала зъ квітокъ мрѣй своихъ сестеръ найсмашиѣйшій медъ. Їѣ, сказати правду, хотѣлось и багатыхъ поковѣвъ, обмальованихъ фантазією Люцины, и багатыхъ оранжерей зъ образомъ *Матки Боскои*.

— Якихъ бы ты суконь нашла собѣ Рузю? — спытала Люцина.

— Я бѣ собѣ пошла бѣлу атласову сукню, а станѣ обшила-бѣ золотою сѣткою. По сукнѣ я покидала-бѣ розжеві банты, — одказала Рузя.

— То й була-бѣ похожа на ксьондза. А я люблю оксамитъ! *Єзусъ Маріа!* Якихъ бы я собѣ суконь нашла зъ оксамиту, а по тѣй сукнѣ я готова розсыпати яєні зорѣ. На голову я бѣ надѣла брилянтову діядему. Я люблю убѣръ поважный, королѣвський. Яка-бѣ зъ мене королиха вийшла, коли-бѣ мене була доля кинула въ рѣдъ Замоєськихъ або Чарторыйськихъ! Коли-бѣ хочъ въ театрѣ прийшлося разъ на вѣку вийти въ ролѣ царицѣ або коронованои княгинѣ!

Люцина встала и поважно пройшлась по хатѣ.

кандидатуру тую піддає до затвердження рускому головному комітету.

Зь Золочева пишуть нам:

Дня 5 н. ст. червня відбувся в Золочеві збори делегатів трьох комітетів руских зь трьох округів судів повітових: золочевого, зборівського і олександрівського. Явився до 20 священиків, громада Русинів зь свяської інтелігенції в наді 100 селян і мещанів. Председателем збору обрано о. Грабінського, а секретарем п. Харака.

Насамперед вибрано комітет повітовий зь 25 членів, а надто комітет езекутивний зь 7 членів. До комітету увійшло 9 священиків, 4 члени свяської інтелігенції і 12 селян.

Потім почато радити надь кандидатуру о. Грабінського заявив, що єсть тільки один кандидат — сов. Рожанковський. Вь томь оголосив свою кандидатуру п. Юсиф Оншкевич, нотарі зь Зборова. Тоді одкрито дискусію п. Оншкевич так заявив: „Коли я оголошу свою кандидатуру, то чиню се зь патристичного почуття, маючи на оці тільки то, щоб зь нашого повіту вишлов на посла Русинів. Кандидатуру сов. Рожанковського будуть поляки поборювати всіма силами, — коли-ж бы я кандидовав, то зь польской стороны — як се мені заявлено — не був-бы поставлений контр кандидат.“

Потім п. Оншкевич коротко высказав свою програму политичну і народну, а закончив словами: „Ваша воля для мене свята. Я безусловно піддаюся ухвалі зборів і вь данім разі зречуся своєї кандидатури.“ По п. Оншкевичу забрав голос сов. Рожанковський і заявив: „Я зь цілого серця підпіраю кандидатуру п. Оншкевича, але коли-б Ваша воля мене поклікала на кандидата, то я прийму такий обовязок посла.“ Потім оба кандидати опустили сяло. По горячих дебатах бесідників за кандидатурами Рожанковського і Оншкевича удержался значно переважною більшістю кандидатом сов. Рожанковський.

Одси рішено выслати яко делегатів до комітету центрального п. о. І. Грабінського, мещ. Кунаевича і сел. Сем. Юркевича.

По зборах комітет повітовий уконституовався, вибравши председателем о. Червинського, заступником его сов. Рожанковського секретарями пп. Харака і Підляшечкого, а до комітету езекутивного поклікано (крім выше наведених) ще мещ. Кунаевича зь Бьлого Камени, і селян Ляховича зь Хильчичів і Вас. Букеду зь Стінки.

Комітет езекутивний буде збиратися на засідання кожної середи о годині 2-гій зь полудня.

Зь Ярославского повіту пишуть нам:

Выборного руху у нас ані сліда. Все сить сномь блаженним, мовь-бы до выборов якій ще рік. Священіки, що дотали зь центрального комітету поручення утворити комітет повітовий і розвинути яку акцію wyborчу, не вывязується зь вложеного на них обовязку. А удостоилися тои чести люди самі „твердого закала“, то нехай же покажуть теперь свою твердість, котрою славляться.

Дня 23 мая був соборний деканальний вь Ярославлі, тож мали мы надію, що туть обговоряться справу выборов і вышукается кандидата руского. Та завелись мы. Вирадів піднималися голоси то за згодою зь Поляками, то щоб ставити свого кандидата, но такий слабоний, несмілий, мовь бы се говорили не люди стоячі на становиску, независимі, але шкварадуники, що бояться свого власного глосу. А ту правыборы вже за плечима, Поляки рухаются, а наш собор байдуже. Належало-бы, щоб центр. комітет давше ще раз до тых своих повррників і вложив на их совість справу выборов, або выгладив помежа рускою інтелігенцією яких других людей спосібніших, приклонных нашой справі. Передо всімь владомо нашу справу передвыборчу вь руки мстодекана о. Хотинецкого зь Ярославлі, шбы бнз занявся скликаньем передвыборного комітету.

Зь Бяльського повіту пишуть нам:

Вь бяльскомь повітѣ, крайній кйаци західної части Галичини, забрала була одна родина всі агенды репрезентаций.

Во время оно прибуть сюды брати Чехи, выслуженный войскѣ, Ключіи, оженився зь донькою богатого селянина, колыониста зь Ліпника назвискомь Гумборга, і став не то паномь, а аристократом. Нині бнз ухотить за шляхтича польского чистог криви. Отож п. Ключіи єсть маршалкомь рады повітової, посломь на сейм зь куріи селянскої, посломь до рады державной зь більшых послов.

Другого шляхтича походження таке: Був передь кількадесяти лѣтами комисарь циркулярный Tschetsch, ультрасъ-германизатор, котрого назвискомь Гумборга, і став не то паномь, а аристократом. Нині бнз ухотить за шляхтича польского чистог криви. Отож п. Ключіи єсть маршалкомь рады повітової, посломь на сейм зь куріи селянскої, посломь до рады державной зь більшых послов. Другого шляхтича походження таке: Був передь кількадесяти лѣтами комисарь циркулярный Tschetsch, ультрасъ-германизатор, котрого назвискомь Гумборга, і став не то паномь, а аристократом. Нині бнз ухотить за шляхтича польского чистог криви. Отож п. Ключіи єсть маршалкомь рады повітової, посломь на сейм зь куріи селянскої, посломь до рады державной зь більшых послов. Другого шляхтича походження таке: Був передь кількадесяти лѣтами комисарь циркулярный Tschetsch, ультрасъ-германизатор, котрого назвискомь Гумборга, і став не то паномь, а аристократом. Нині бнз ухотить за шляхтича польского чистог криви. Отож п. Ключіи єсть маршалкомь рады повітової, посломь на сейм зь куріи селянскої, посломь до рады державной зь більшых послов.

Крім тых двох панів не найдено у себе нікого годного репрезентувати повітѣ, і ддятого то зь них курій выбрало на послов — министровь Дунаевского і Земляковского.

Интелігенція польска, хотия не симпатизувала зь кандидатурою панів Ключіи і Чеха, то одвоєлася рівнодушно, а выборці шлі сльво за тым, на кого имь казано глосувати.

Зблизилися нові выборы. П. Ключіи радъ-бы затримати мандатъ хлопскій, а п. Чех радъ бы якійс мандатъ до сойму дѣстати, — ото-жь заблагослови кандидатуру зь мѣста Бяли. Та ба! Мѣсто Бяли єсть часто нѣмецке, і старается свою нѣмецкость все и всюды заманифестувати. На задуренье амбіціи національной Бялян вымавився назвиско Klucki на нѣмецкій ладѣ, отже „Klucky“, а пан Чех тамъ, де треба, подписується „von Lindenwald“.

Хотия загал селян тутешныхъ цѣлкомъ пасивно односятся до справы выборов, то прецѣнь при тепершнихъ выборахъ слѣдуетъ яній-такій интересъ у селян. Самі селяне воднесли кандидатуру войта зь Осека Франца Крамарчика, честного и интелігентного селянина; але цо акція выбора не zorganizована, а Крамарчикъ выпросивъ собі всяку агітацію за свою кандидатуру, проте нивѣрн Ключіи выйде зь урны выборов. За те здаєсь, зять его п. Чех зьробить велике оієско зь своєю кандидатурою вь Бялѣ. Переважна часть мѣщанъ ему противна, а и мало хто зь интелігенціи польской подопре его кандидатуру.

Дня не можна передвидѣти шансъ выборов зь мѣста Бяли. Дотепершній посолъ, адвокатъ д-ръ Рознеръ кандидує вправдѣ, але має больше неприхильныхъ, якъ прихильныхъ. Шансы найбільшій має-бы фабрикантъ сукна Стрижковский, але той усувається одь кандидатуры бо крімъ нѣмецкой мовы иншон краевои не знає. Комітетъ центральный вь Краковѣ воззавъ бурмистра зь Бяли до zorganizованія мѣского комітету wyborчого, до выбрана делегата до центрального комітету і предложенія кандидатуры на посла тому-жъ центр. комітету. Комітетъ мѣсцевий уконституовався вправдѣ, але заразъ зь горы застерѣгся противъ всякой ингеренціи комітету центрального, бо не узнавъ ані его компетенціи, ані поваги.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Комісія для закона карного веде дуже скоро свою роботу и коли такъ дальше поде, то она упорается вже до конца сего мѣсяця. Поеля ухвали комисіи має §. 174 такъ звучати: Кто публично хулитъ Бога, буде караний вьзничю вь домѣ поправы ажъ до 3 лѣтъ. — §. 175: Вьзничю ажъ до двухъ лѣтъ буде караний: 1) Кто завлєа погорду религіи; 2) кто высмѣиває публично церемоніи, науки або звичаи правно признаного вѣровсповѣданія, або религіино почитуваніи предметы; 3) кто зневажать мѣсце присвячене службѣ Божій, або на предметъ, уважавомъ за святой. При §. 179, вь котромъ говорится о ширено казаного култы религіино и за цо проектовано установити кару вьзничѣ ажъ до 6 мѣсѣцѣвъ, поставивъ пос. Пининскій поправку, шбы ту кару обмежити лишь на култы противныхъ законамъ або моральности. Поправку сю принято.

Pest Lloyd подає вь обширній корреспонденціи поглядъ на тепершню ситуацію вь Чехехъ и доказує, що борьба политична навкучалась тамъ вже якъ народови нѣмецкому такъ и чешскому. Вь верховодящихъ кругахъ однакоже не видно ніякой охоты до згоды. Politik обговорюючи бесѣду Пленера на вѣчу нѣмецкихъ либераловъ вь Прагѣ, каже, що Чехи не дадутъ розвратити на куси свои бѣчины, хоч на нѣмѣцкі мѣсяці подає статью якогось посла, котрый, опираючись на бесѣдѣ Пленера, доказує, що згода майже вже переведена, лишь треба, шбы соймъ взявъ цѣлу справу вь свои руки а до того треба, шбы нѣмцѣ вступили до сойму.

Вь послѣднихъ дняхъ почали російскій паперы досить значно спадати на заграничныхъ биржахъ, а вже найбільше значився той спадокъ на берлинскій биржѣ, де до тыждня рубль спаавъ зь 217 на 211 1/2 марокъ. Причины сего суть двоякі: разъ велика посуха вь полудневѣй Россіи, котра майже безпрерывно греває шѣдѣ цѣтнія, а выклады на урожаѣ суть дуже злі, а одтакъ непокаяні вѣсти о зброяннхъ Россіи на великій розмірѣ. Що-до сего послѣдого причины, то Journ. de St. Petersburg дивуєсь, що можуть по биржахъ кружити такі неоякаяні вѣсти. Прецѣ — каже згадана газета — не разъ вже завіряно, що политика Россіи єсть на скрѣпѣ мирна, а биржа знає о томъ лѣпше якъ хто небудъ иншій, бо вь виду великихъ операцій финансовыхъ не могла выйти одь Россіи ніяка вѣсть, ані не могла она нічого зробиши, що могло бы захитати довѣріє и выкликати занепокоєньє. Поголоски, о котрыхъ бесѣда, обчислений очевидно из спекуляціи биржеву.

Тоастъ царя єсть все цо предметомъ всѣякого рода коментарѣвъ. Pol. Corr. доказує вь корреспонденціи зь Петербурга, що тоастъ сей выкликає вь цѣлѣ Россіи великій энтузіязмъ. Царь довго надумується заклямъ выголосивъ сей тоастъ, бо-жъ бнз єсть прецѣ чоловікомъ дѣла. Тоастъ єсть выразнымъ знакомъ, що вь политикѣ настала критична змѣна. Онъ дѣлає народамъ славянскимъ охоты до дальшого веденія политикѣ прихильной Россіи и єсть заравнемъ погрозою для тыхъ, що дѣлають противъ стремленъ Россіи. Одъ нинѣ

будуть всѣ знати, що Россія рѣшилає крѣпко піддержувати свои права и традиції.

О численнихъ арештованнхъ вь Россіи, о котрыхъ такъ сензацийнѣ вѣсти подають англійскій газетѣ, доносять зь Петербурга до Schles. Zig. такъ: Тутешній корреспондентъ англійскихъ газетъ ширять неоякаяні вѣсти о заговорахъ и тайныхъ товариствахъ та о численнихъ арештованнхъ. Вѣсти тѣ, коли не зовсімъ неправдиві, то на всякій случай пересадні. Фактомъ єсть лишь то, що дѣв недѣль тому назадъ арештовано кількохъ студентовъ тутешной академіи лѣсной и войсково-лѣкарской, а арештованія тѣ стоятъ вь звязи зь вѣстками прихильниками вь Швейцаріи, що сталися причиною выдѣленія зь бѣтатъ кількохъ Россіянъ, Поляковъ и жидовъ. Неправдою єсть такожъ будто-бы арештовано кільканацять офицеровъ семевского полку гвардіи и артилеріи гвардійской. Передъ Вѣдками святами арештовано вправдѣ кількохъ офицеровъ артилеріи, але они не належать выключно лишь до артилеріи лнійской. Вроцѣмъ, зь вынимкомъ дохъ, выпущено всѣхъ на волю. Рухъ межи офицерами не має нічого спѣльного зь рухомъ нигилистичнымъ и не має такъ на цѣлі переворотъ соціальний якъ радше подготавленіє грунту до устрою конституційного. Такий идѣ ширяться очевидачнѣ міжъ російскою интелігенцією, але приклонники тепершньої системы видять вь приклонникахъ конституціонализму такихъ самыхъ вороговъ якъ и вь нигилистахъ, зь котрыми впроцѣмъ нѣхто не симпатизує; за то тѣ, що ширять идѣю конституційну зыскують чимъ разъ больше прихильниковъ и безперечно будучають до нихъ належать.

Та сама газета пише о министрѣ дѣлъ внутрѣшнихъ Дурново такъ: Новый министръ дѣлъ внутрѣшнихъ належать безперечно до людей, що середъ тепершнихъ російскихъ мужавъ державныхъ суть нулею, и не подобає ані вь адмѣ ані вь добромъ до своего попередника гр. Толстого. Але Дурново єсть однимъ зь найаручѣйшихъ и найприятѣйшихъ людей. Его глукость, вѣзливость и штука подобиетися помоги ему заняти найважѣйше вь Россіи становище министра. Онъ бувъ кандидатомъ царя и ддятого ставъ министромъ. А все-жъ така єсть загальна думка, що Дурново не довго побѣстане на тепершнѣмъ своимъ становищі и що днѣ его почисленъ.

Король грецкій Юрій переѣжджавъ ондѣ зь своєю донькою кн. Александрюю черезъ Вѣденъ и побывъ просто до Греницъ, де вже чекавъ на него російскій поѣздъ дѣрскій. Вел. кн. Павло выѣхавъ на стрѣчу ажъ до самой російской границѣ.

О дальшихъ зѣвѣдахъ монарховъ вь Берлинѣ доносять до Köln. Zig. зь Берлина такъ: На цѣсарскѣмъ дворѣ вь Берлинѣ пороблено вже всякія приотавленія на приѣздъ австрійского цѣсаря, котрого сподѣваються тутъ 13 або 14 серпня. Дня 15 серпня одбудеся вь честь достойного гостя велика парада берлинсконъ залого. Цѣсарь австрійскій перебуде вь нѣмецкѣй столиці три або чотири днѣ, а на всякій случай одѣде передъ 18 серпня, котрый то день, яко день своихъ уродивъ має цѣсарь звичай святкувати вь Ишль середъ своихъ родичи. Такъ само и вѣсти о приѣздѣ царя значинать правирати чимъ разъ яснѣйшій видѣ, але потребують ще потвердження. Безпосередно по выѣздѣ царя поѣде цѣсарь до Майнцѣнъ зь ревизитою до кн. Юрія. Вь половинѣ липня поѣде цѣсарь до Англіи на островъ Уайтъ; одси поѣде бнз до Лондону, а зь одси надъ берега Балтійского моря на вѣрвы маршарка.

Вь французскѣмъ парламентѣ поставивъ пос. Дрейфусъ внесеніє, шбы диспозитивный фондъ подымшата о 300.000 фр., бо потреба грошей на газетѣ. Нинѣ, казавъ бесѣдникъ, ведєся война не лишь оружїємъ але и газетамъ и ддятого то нѣмцѣ старались закупити для себе англійскую газету. Внесеніє се передано дотичной комисіи. Одсиа мавъ Ферри велику бесѣду о школахъ, вь котрой доказавъ, якъ великій поступъ зробила тепершнє школьництво вь Франціи та домагався, шбы церковъ була такъ само толерантна якъ школа свѣтска.

Англійскій радикалы и Ирландцѣ наробили немало клопоту Франціи, хотия дати їи доказъ своихъ прихильности. Англія — яєъ звѣство — не взяла офіційно участі вь парискѣй выставѣ и би представитель не бувъ навѣть на торжествѣхъ одкрытыи выставки. Радикалы зь Гладстономъ и Ирландцями интелегували отже недавно тому правительству вь палатѣ пословъ ддячого англійскій представитель не бувъ ані на ювилейномъ торжествѣ вь Версалю ані при одкрытѣи выставки. Лордъ Фертусенъ одновѣвъ, що англійскій представитель не бувъ на згаданныхъ торжествахъ зь тон престои причины, що бувъ тогдѣ недужій, а одтакъ значна часть Французовъ не годяться зь сими торжествами; годъ отже мѣстатися у внутрѣшній роздоръ французского народа. Впроцѣмъ Англія не думала бойкотувати Францію, коли на выставѣ парискѣй єсть окремый оддѣлъ англійскій. Ся одновѣвъ не одволила радикаловъ зь Гладстономъ и Ирландцями и они выслали адресу до Карно, вь котрой выстувають рѣзко противъ англійского правительства и династіи. Карно и республикане суть отже вь клопотѣ, що мають робити: чи приняти депутацию и взяти одъ неи адресу англійскихъ мальконтентовъ, а тымъ самымъ оскорбити правительство и династію англійскую, чи не прийняти и тымъ разирити собі своихъ приятѣль вь Англіи. Газета Voltaire радить, шбы адресу прийнявъ парламентъ и на ню одновѣвъ, бо, каже, най правительство заноситься зь правительствомъ а народъ зь народомъ и най заявить, що сим-

патіи Франціи суть завсѣгды по сторонѣ англійскихъ радикаловъ и Ирландцѣвъ. Коли-бъ отже дѣйстно такъ сталося, якъ Voltaire предлагавъ, то выступленіє французского парламента выликало-бы зновъ недовольненіє вь Англіи, а неаивность до Гладстоновѣвъ и Ирландцѣвъ стала-бы тамъ ще більша.

Англія грозить вь полудневѣй Африцѣ подобна катастрофа якъ свого часу вь півночній Америцѣ, коли то зь англійскихъ колоній утворилася независима держава — Сполученій держави півночній Америки. Зь Лондону доносять имено, що вь полудневѣй Африцѣ выкрили плянъ Боеровъ, шбы одъ которого мали-бы сполучатися зь собою колонія пригбрка Доброй Надѣи, Наталь, республика Трансвааль и держава Оранжевъ вь одну велику и независиму державу. Англія мала-бы лишь право боронити побережья, але одъ внутрѣшной администраціи була-бы зовсімъ выключена.

Трибуналъ касацийный ухваливъ вправдѣ выпустити Гарашина на волю, але его все таки не выпущенъ, бо внесено жалобу о новѣи злочинствѣ и задержано дальше вь арештѣ стѣдчѣмъ. Змѣнено лишь судью слѣдчого и замѣсть Каралича назначено Касежевича, позаякъ правительство хоче бути зовсімъ безсторонне и дати доказъ, що приказавши арештувати Гарашина не руководилося ніякими партійными цѣлями.

Якъ вже звѣство, має збиратися дня 11 с. м. вь Бѣлградѣ вѣче сербскихъ либераловъ. Зь Бѣлграду доносять отже, що мнѣль зь провордирѣвъ сєя партіи одержали листы зь погрозами, вь котрыхъ заповѣдають ся новѣи розрухи на той день.

НОВИНКИ.

— Выдѣлъ еили тов. „Просвѣтъ“ вь Станиславѣвъ запрошує сямъ на помянальнє богослуженіє за упокой бл. п. о. Стефана Качалы, котре одбудеся вь второкъ дня 11 н. ст. червня с. р. о 9 годрано вь соборній церквѣ вь Станиславѣвъ и на одичиты, що начнутъся того-жъ дня о 11 годинѣ передъ полуднемъ вь комнатахъ „Рускои Вѣсѣды“.

— О похоронахъ гр. Альфреда Поточного пишуть намъ зь Ланьцута: Читаючи польскій газетѣ, находжу вь описѣ похорону досить пересадѣ; тутъ зазначу только, що найбільше враженіє на Поляковъ зробиши наша одира и пречудный хоръ львовскихъ питомцѣвъ. Підчасъ службы Вожон, одправленої Виреосъ, митрополитомъ, можна було почути голосий оклики зачудованія, а латинскій коєидзы и бзуты, зѣбѣвши вь лавкахъ, подивлялись нашъ обрядъ. Мазурѣвъ дуже дивувало, що шбы питомцѣ на початку службы Вожон сѣвляли „Многая лѣта“, коли се одирава похоронна. По одправахъ вынесли тѣло передъ костель и тамъ зь вывышеного мѣста почалися промовы. На посльдѣкъ промовѣвъ по руски селянинъ Францъ зь подѣ львовскихъ добръ Поточныхъ. Змѣсть его бесѣды такий: Выслано его тутъ, шбы попрацяти своего пана вь имени селянъ, бо се бувъ панъ добрый, що подпомагавъ селянъ вь нечастью — дай Боже, шбы и его наслѣдникъ такъ робивъ якъ покойный. Одтакъ обнесено доминую вь супроводѣ нашихъ владикъ, лат. єпископовъ и священствѣа довкола костела и зложено до гробѣи по правѣи сторонѣ костела. Обрядъ похоронный скончився о 4-той годинѣ зь полудня.

— Огнѣ. Сезонъ пожарѣвъ розпочався у насъ по давному, то-жъ газетѣ не остается нічого якъ лишь отворити для нихъ сталу рубрику: Дня 5 с. м. по полудни погорѣвъ Любачѣвъ. Огонь займився вь части званѣй „за Перекопомъ“ а причиною огню була неосторожность женщины, що прала бѣлье. Згорѣло 10 домѣвъ и около 40 будинковъ господарскихъ найбогатшихъ мѣщанъ любачѣвскихъ. Огонь приравъ бы бувъ може ще большій розмірѣ, коли-бъ не скоро помічъ сторожей огневыхъ зь Олещичъ, Дахновъ, Залужа, Олещичъ старшихъ и другихъ. Шкода же не зѣбѣтна, але єсть мабуть значна, бо згорѣли всѣ запасы збожа, нашѣ, богато худоби, а навѣть готѣнка. Погорѣвший господаръ були всѣ асекурованы. — Вѣра вь полудне погорѣли Ляшки и мурованій подѣ Львовомъ за Знесѣнемъ. Выгорѣло майже цѣле село. Церковъ и добръ уратовано. Причина огню же не зѣбѣтна а шкода же не обчислена але такожъ велика. Вь огни згорѣвъ кількалѣтній хлопецъ Юрко Тимчакъ. На помічъ горючому селу наспѣла сторожа пожарна зь Львова, зь Дублянь, але огонь вже такъ бувъ розширився, що треба було лишь на томъ обмежитися, шбы его дальше не пустити.

— Зь Станиславѣвщины доносять намъ о буряхъ и громахъ, якъ вь тыхъ дняхъ навѣстили тамошню околицю. И такъ 2 н. ст. червня громъ забивъ вь селѣ Тысьменичанахъ подѣ Станиславомъ одному господареві одѣ разу 11 овецъ и корову, а дѣвчину, що носла товаръ, такъ зголомшивъ, що ледви по дошлѣмъ одтирапо прийшла трѣхи до себе, ба же и до теперъ лежить хора.

— Зь Надвѣрианьского пишуть намъ: Вь селѣ Гвоздѣ ударивъ громъ дня 29 мая вь домѣ недавно зайшовшихъ сюды Чехѣвъ, людей дѣдныхъ, и убивъ жѣнку Юсифа Голубца. Домъ бувъ-бы згорѣвъ до тла, коли-бъ не помоги сивакви, що ихъ надѣвъ заведѣтель фабрики. Домъ вартувавъ 8—9000 ар. и не бувъ забезпеченый. Дуже щиро заходився коло ратунку учитель п. Красножонъ и п. Муракъъ бившій постенѣреръ жандармеріи. Ратували и дѣвкіи люди, но многіи держались заботѣвъ, — що „такой огонь“ дастель лишь угасити „козачимъ молокомъ“ — и саміи не гасили та ще другими перешкаждали. Вь сихъ сторонахъ вѣрять люди вь градѣвникѣвъ, а вь селѣ Старуни выстунає одинъ градѣвникъ навѣть цѣлкомъ явно и за се дає ему громада платню. И у насъ є двохъ такихъ градѣвникѣвъ и дав-

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найчеловѣчѣйшій кадила, бдзаченіи численными медалями заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найчеловѣчѣйше въ пачкахъ по 50 кр. и 1-
КАДИЛО КОРОЛЕВСКОЕ склада-
ется изъ цвѣтѣвъ, живицы и бал-
самовъ выдающихся дуже при-
емный запахъ, пачка по 4 и
8 кр., пуделко по 25 кр. и — 50
КАДИЛО СУДАНСКОЕ пачкине
полнѣе на розжарену бляху,
выдае дуже приятный и дуже
пошуканный запахъ флаконъ — 25
КАДИЛО ВАРШАВСКЕ пачкине,
приятный и деликатный запахъ
того кадила дуже надае до
сальвовѣ и будоварѣ, флаконъ — 50
КАДИЛО СОСНОВЕ; хто хоче
мати здоровый воздухъ, то
шпильковѣ въ комнатахъ, то
розжарюючи соснове кадило
може его достати, флаконъ — 60
КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ
есть невроннымъ средствомъ
въ тыхъ вѣсхъ раззахъ, де хо-
дитъ о бдзвѣженіи воздуха въ
комнатахъ и о перешоуи шоби
не розвивалися пошести; фла-
конъ 25 кр. и — 50

Достати можна у Львовѣ въ
ч. 3. и ул. Галицка рѣгъ Валовой. Въ Чернівцяхъ рынокъ ч. 2.

Львовска Фабрика Асфальту

и ульпшенихъ огнетрвалыхъ текстуръ асфальтовыхъ
до покрываня даховъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инженира
Львовъ ул. Корытна ч. 13

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТОВЪ для издобованя муровъ
бдз вохкости, кладено на фундаменти въ горячѣмъ станѣ,
ЕЛАСТИЧНІЙ ИЗОЛІРІЛІЯТЪ, ульпшени огнетрвалу асфаль-
тову ТЕКТУРУ высокими сортами до покрываня даховъ, звы-
тотъ 10 метрѣвъ □ бдз 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛЬ-
ТОВЫЙ до консерваціи даховъ текстуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙ-
СКУ безводну.

Осушас асфальтомъ яко одинокимъ средствомъ, звѣстнымъ
доси въ техницѣ наибольше вохкъ стѣны въ помешканяхъ.
Фабрика выготовлюе въ цѣлѣмъ краю своими людьми
покрываня даховъ огнетрвалую текстурю и ихъ репарацию.
Метръ □ бдз 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.
Замовленя въ Краковѣ принимае Іосифъ Заплатальскій.

Пранье и прасованье бѣля,
робота въ кождѣмъ домѣ, якъ
звѣстно, велики прикра и кош-
товна, ставше злишними бдз
часу, коли выгладивъ механики
вынайшли машины, котры въ подѣй-
ною користею заступаютъ ручне
пранье. Такими заведеніемъ, бдз-
дающимъ П. Т. Публицъ необчелый
привелси и позитокъ, естѣ безъ су-
мнѣву І. концес. ПРАЛІБНІА (подъ
ч. 8. ул. Папська) завоотрена въ
невровнаний машини кравей, патен-
тованон конструкціи П. Иванникова.
Пралія згадана, будуча подѣй-
оистомо управомо и одѣвчальностю
подписаной владѣтельскы, приймае
всяке бѣлье такожъ до прасованя.
Цѣны за пранье и прасованье суть
ту велики ульпшеніи и протисе въ
Внов. павѣ гадзидъ домѣвъ и уп-
равительскы заведеня и т. п. попробу-
вати одинокъ разъ, а безперечно
пересѣдчатъ, що поминаючи вже
ихъ трудъ и страту часу, самы кош-
ты праня и прасованя бѣлы выйдутъ
Імъ о половину дешевше. О такую
пробу просить

Марія Свидзиньска
владѣтелька І. конц. праліи у Льво-
2991 въ ул. Папська ч. 8. 2—15

20 лѣтъ
въ родинѣ!

Домове средство, що довго
держаться все въ запасѣ, непотребуе
дальшого порученя; мусить бути
добре. При правдивѣмъ Anker-
Pain-Expeller въ видѣ се наглядно.
Дальшій доказъ, що средство
заслугуе на повне довѣрѣ, естѣ
що многіи недужы, пробувавши
другихъ выдѣвъ хваленихъ лѣкѣвъ,
хаваютъ наважъ за выпрѣб-
ваний Pain-Expeller. Порѣвня-
ньемъ переконались, що се сред-
ство домове при гѣстии, ревма-
тизмѣ, рваніи въ членахъ,
и при простудѣ, болю головы,
зубѣвъ и плечей, колькохъ и
наипевнѣйше помагае; бо цѣ-
завотъ вже звыкло попершѣмъ на-
терти. Дешевѣ цѣна по 40 кр.
важ. 70 кр., то можуть вабути и
бдзидъ; але треба стеречься фла-
конныхъ и насадуваныхъ а бр-
ати лш е Pain-Expeller зъ маркою
„Anker“ за правдивый. Въ
запасѣ по вѣсхъ большыхъ ап-
текахъ. — Головный складъ: Apo-
theke zum „Goldenen Lö-
wen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

Велика межнародна выставка въ Бру-
ксели бдзначила 1880 р. дипломомъ
для
МУЖЧИНЪ

Сензационне вынайденіе!
Д-ра Борсодіо п. к. прив. электро-
металлическая плита, выпрѣбована и
прѣмѣлована усувае ослабленя, роблячи
силыными ослабленныя нервы и жи-
вляючи ихъ молодече. — Прикладжене
есть велики выгладоче, а саме неза-
мытне ношене платы коло тѣла вы-
стае, шоби осягнути успѣхъ.
Цѣна. I кл. зр. 55, II кл. зр. 40,
III кл. зр. 30.
Atelier für K. k. priv. elektro-
metallische Platten (Patent Dr.
Borsodi)
Wien, I., Weihburggasse Nr. 9
Доказидъ брошюры за надѣсла-
10—52 шемъ 50 кр. 2870

500 зр.
одежить кождый, хто не выбыла Клекнера патентованую во-
доу универсальную полотно, вончу и матеріи шовкой, со-
ломаный капелюхи, дерево (плетены кошкы), кѣсть, всякого ро-
да пера и т. п. безъ ушкодження матеріи и зробіть ихъ мовъ новыми.

500 зр.
одежить кождый, хто выкаже, що Клекнера патентована вода
универсальна не выбере основно въ вѣсхъ матеріи безъ ушкожде-
на плями въ чорнила, овочѣвъ, вина и т. п.

500 зр.
одежить кождый, хто выкаже, что Клекнера патентована вода
универсальна не придаеся знаменито и лѣтше чамъ пара або ин-
ше средство до консерваціи и дезинфекціи до чищеня бочѣвъ,
склянокъ, флаконовъ, ванночекъ и вѣсхъ иншихъ посудѣвъ и въ
начинѣ горальниче и т. п.

500 зр.
одежить кождый, хто выкаже, что Клекнера патентована вода
универсальна не придаеся знаменито до зашени всякихъ зароди-
шѣвъ недугъ, до основногъ вычищеня бля недужихъ, шоби охоро-
нились передъ небезпечностю розширеня заразливыхъ недугъ.

500 зр.
одежить кождый, хто уживши Клекнера патентовану воду уни-
версальну не уловнѣнъ бдз кождой недуги шкѣрной, бо и при-
маю повну гарантію, що патентована вода универсальна усувае о-
сновно всякы плямы шкѣрны, веснянки, тверду шкуру и т. п. а
простымъ мытьемъ сей патентованую водою универсальною въ ко-
роткомъ часѣ станутъ руки прегарно бѣлыми и мягкими мовъ
шовкъ. Она придавна тому именно для женщинъ больше якъ кож-
де инше средство косметичне, бо звѣстно, що бѣла, мягка мовъ
шовкъ рука значно поддѣнотъ принаду кождой женщины.

500 зр.
одежить кождый, у кого зубы по ужитю Клекнера патентованой
воды универсальной не станутъ найкраснѣй и найбѣлѣйши, а та-
кожъ и сей, кого большы-бы зубы або кому воспалили въ губы.

500 зр.
одежить кождый, хто выкаже, что по ужитю Клекнера патенто-
ваной воды универсальной не можна перемѣнитъ чорне волоссе
въ короткомъ часѣ въ найкрасне русые. Шоби сию необходи-
мо и въ кождѣмъ случаю найуспѣшнѣйшину патентовану воду уни-
версальну зробіть приступною у вѣсхъ кругахъ, а найважнѣйше, шоби
сей знаменитый продуктъ зробіть популярнымъ, поставлено цѣну оди-
ноу флашки на пробу лишь на 50 кр., а можна ви достати выключно у

D. Klekner, Wien, I. Postgasse 20.

На преміи.

РУССКОЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНОЕ
при зближающихся испытахъ въ
школахъ народныхъ подае до вѣ-
домости Свѣтъ. Радъ Школь-
ныхъ, Внов. священниковъ,
католическихъ, учителей и ро-
дичѣвъ, що книжки наклады то-
варства, привозены кр Радѣю
школьною на преміи для учениковъ,
красно оправлены, можна купити въ
канцеляріи товариства при улицѣ
Орменской ч. 27 по слѣдующей цѣнѣ:

Образцовъ выдана:

1. Звѣринецъ ч. I.	10 кр.
2. Звѣринецъ ч. II.	10 "
3. Звѣринецъ ч. III.	10 "
4. Звѣринецъ ч. IV.	10 "
5. Гостинецъ для ченихъ	15 "
6. Менажерія	15 "
7. Звѣринецъ ч. I.	20 "
8. Звѣринецъ ч. II.	20 "
9. Робинзонъ	40 "
10. Читанка ч. I.	20 "
11. Читанка ч. II.	20 "
12. Читанка ч. III.	20 "
13. Читанка ч. IV.	20 "

Всякы замовленя выслаютъ
ся скоро и точно. 2988 2—5

Остерѣгаеся передъ безвар-
тостными гдобрелыми!

Найновѣйша выключно
ц. к. пр. патентов.
МАСНИЧКА
„Express“
Патентъ Balsam у Вѣдн.

Посаи высказу
знаменитыхъ
знатковъ естѣ
мой масничка
(ц. к. прив. „Ex-
press“) одино-
кою, годною по-
рученя, котра
наибольше въ
4 до 5 минутъ
вручена навѣтъ
итиноу, выро-
бляе зъ солодъ
кого молока,
аметанки або сметаны найлѣпше масло
Масничка зроблена вѣлыми гарно, зъ
трѣвалого матеріалу, легко чиститься и
обертается и бдзачена на многыхъ вы-
ставкахъ золотыми медалями. — Сю мас-
ничку можна купити у мене и у вѣсхъ
торговляхъ зельномъ и кухонными ва-
чинными въ Австро-Угорщинѣ по цѣнѣ
фабричной, а проситье Внов. купую-
чихъ въ ихъ власномъ интересѣ уважно
глядѣти на мою марку охоронну, бо я-
наше не гарантуеся. Та масничка сутъ
наше поданой величины и коштыку:
Пр. I. обѣму на 5 литр. сметан. зр. 8—
Пр. II. " 10 " " 11-50
Пр. III. " 20 " " 18—
Пр. IV. " 30 " " 26—
Пр. V. " 50 " " 45—
(въ разомъ зъ термометромъ). Розсы-
лавъ за готѣвку або посылкату:
2914 **B. BALSAM** 5—12
владѣтель патенту и фабрикантъ
Wien, II., Schiffamtsgasse Nr. 14. T.
Цѣнники даромъ и оплатно.

Правдивый
ЛѢЧНИЧІЙ MALAGA SECT
посла анализы ц. к. експериментальной стаціи для вина въ Клоостернайбураѣ
вѣлыми добра, чиста Малига
яко знамените средство скрѣпляющее для ослабленныхъ, недужихъ, реконвалесцентѣвъ, дѣтей
и т. д., противъ брѣу крови и ослабленя желудка значенито дѣлюющей, въ цѣлахъ и пов-
бительскихъ, оригинальныхъ завоотреныхъ маркою, закономъ хорошеною, Испанской тур-
товнои торговлѣ выномъ.

VINADOR
ГЛАВНОЕ ПРАТА ГАМБУРГЪ
по оригинальныхъ цѣнахъ зр. 250 и 130. 287 3—3

Дальше рѣзны найлѣпшій вина заграничны въ оригинальныхъ флашкахъ по оригинальныхъ цѣнахъ.
У Львовѣ: Кароль Балабанъ, торг. делникъ; Ив. Юстиянъ, торг. дел., Иванъ Важный, торг. делникъ, и Народна Торговля.
Вышнѣкъ на склянки марки Vinador находяться у Львовѣ въ торговлѣ винъ п. Вильгельма Брайтлаера; въ ресторани Осія Гар-
функля (подъ „Полякомъ“); въ каварни Кигмонта Миллера; въ готели крѣвѣвскѣмъ И. Роллавера; въ торговлѣ деликатесѣвъ и винъ А. Росека и въ ресторани на дворѣи зельничѣмъ у павѣ Иваницы Кеслеровон.
Въ Березаняхъ у п. Адольфа Дурета, антик. Бучачи у купца п. Л. Наймана и въ торго-
валъ коринной Керцель и Бжевскій.
Городку у п. Евгения Благачка, торг. кор.
Проситье уважати докладно на марку „Vinador“, и на марку охоронну закономъ за-
стереженою бо запоручеся цѣлковаго лишь тогдѣабсолютно правдивѣсть и доброту.

ИВОНИЧЪ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ

(въ Галичинѣ).

стація зельзницѣ Ивоничъ.

Щавы алькал. солоніи, йодъ и бромъ

успѣшны въ недугахъ скрофулическихъ и въ ихъ
ушертыхъ наслѣдахъ, въ хворобахъ шкѣрныхъ сифилис-
тичныхъ, ревматизмѣ и въ рѣзныхъ недугахъ зельническихъ.

Купецъ минеральный, бороваиновіи, игливеи, тушовіи
и рѣчнй — Молоко, жентица, кефиръ, ингалаторія.

Знаменита стація климатично-лѣчнична.

Пора купелева подѣлена на 3 сезоны бдз 20 мая до
2923 9—0

Мешканя въ і-шѣмъ и послѣднѣмъ сезонѣ о 1/4 часть дешевшій.

Лѣкарь купелевы д-ръ К. Дембичскій, був. ассистентъ
клиники университету агайлонского.

Просекты розсылае оплатно Дирекція.

Найдешевшимъ и найлѣпшимъ жереломъ запунка естѣ
ДОМЪ ТОРГОВЕЛЬНЫЙ
НИЛИНА ТИХА въ БЕРНѢ Filip Ticho Brunn
Krautmarkt Nr. 21 i Rathhausgasse Nr. 17.

Матеріи на жѣвочій сукні
найновѣйшій и найгарнѣйшій на се-
зонъ весняный и лѣтній, широкій
100 см.
1 сукня = 10 метр. . . зр. 4-50.

Матеріи на жѣвочій сукні
найновѣйшій и найделатнѣйшій на
сезонъ весняный и лѣтній.
Сукня зъ 14 метрѣвъ . . . зр. 5-60.

Румбурскій Оксфордъ
(правдиво крашеный) вѣлыми гарно
выкованный.
1 шт. 30 вѣд. лѣкѣтъ . . зр. 4-50.
Найлѣпшій якости . . . зр. 6-50.

Француска сатина
на жѣвочій сукні, даеся прати, (прав-
диво закрашена подѣй порокою) въ
найновѣйшихъ вабрѣвахъ.
Перша сорта, сукня зъ 10 м. зр. 4-50.
Друга сорта сукня зъ 10 м. зр. 3-50.

Румбургскіе
Полотно варетатове
1/4 широкое, придаеся особливо на
мужеске бѣлье.
1 шт. 30 вѣд. лѣкѣтъ . . зр. 6-50.

Домове полотно
найлѣпша якости, цѣле 30 вѣд.
лѣкѣтъ.
1 шт. 1/4 . . . зр. 4-50.
1 шт. 1/4 . . . зр. 5-50.

Шифонъ
дуже доброй якости, придаеся знаме-
нито на бѣлье мужеске, жѣвоче и ди-
тиниче, 90 см. широкое.
1 шт. (30 вѣд. лѣкѣтъ) въ сортахъ
а зр. 4-50, 5-50, 6-50, 7-50.

Жѣвочій сорочки
зъ доброго шифону або моднои по-
лотна зъ широкими коротками.
Цѣлой величины.
6 штукъ . . . зр. 3-75.

Джутова заслона
турецкыя взоры, цѣлой довготы.
Перша якости . . . зр. 3-50.
Друга якости . . . зр. 2-50.

Джутовый гарнитуръ
складающийся зъ 2 покрывалъ на
дѣвко и 1 на столѣ, цѣла довгота въ
найкраснѣйшихъ взорахъ . . . зр. 3-50.
Зъ рипсу . . . зр. 4-50.

Остановкъ
ковра на помѣстѣ
турецкыя взоры, цѣлой довготы.
Перша якости . . . зр. 3-50.
Друга якости . . . зр. 2-50.

Чиста байга вовняна
у вѣсхъ гладкихъ краснахъ або та-
кожъ въ пасмужкахъ, 100 см. шир.
Сукня зъ 10 метрѣвъ . . . зр. 7-50.

Новій матеріи до праня
на убраня мужескы (за пор. придаѣ до праня) гладко пасмужнѣтъ, сорочакы
1 цѣле убраня мужеске зъ камарну 64" метр. зр. 3—
1 цѣле убраня мужеске зъ полотно . . . зр. 4—
1 цѣле убраня мужеске зъ найлѣпшого полотно зр. 5— 14—15

Взѣрѣцъ даромъ и оплатно. Розсылаеся за посылкатою.

КОВДРЫ шитіи зъ вовняного
и шовкового атласу.
Матерацы зъ волосіня
МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ пляцъ Капитульный число 2.

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Чердыньской. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подъ зр. К. Бедирского.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годинѣ по полудни. Литературный докладъ „Библиотека знаменитѣйшихъ повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницу на перешву разомъ зъ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣло“ ул. Ваторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Вѣдья Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Ooppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Вѣ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатанность за нисераты платны у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрій: за Границею: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на пѣть рокъ . . . 9 зр. на пѣть рокъ . . . 12 зр. на четверть рокъ . . . 4 зр. 50 кр. на четверть рокъ . . . 6 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на пѣть рокъ . . . 8 зр. на четверть рокъ . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи возвращаются лишь на попередне застереженіе. — Рекламціи неоплачаны въ видѣ порта.

Подлинное число копій 8 кр. а. в.

Оголошенія принимаются по цѣлѣ 6 кр. бѣдъ одного стрѣлки печаткомъ, въ рубр. „Надбѣла“ по 20 кр. а. в.

Подьяки числятся по 10 кр. бѣдъ стрѣлки.

Одозва.

Дорогой брата Русины!

Въ сию пору, коли справа новыхъ выборовъ до Сойму краевого дойшла уже до перерождения правоборьбы по цѣлому краю, мы одозвасямо до Васъ, любий брата, ширимъ рускимъ словомъ.

Якъ при попереднихъ выборахъ такъ и снѣть разомъ хотѣть противники нашѣ выслати до Сойму самыхъ своихъ избранцевъ. Для того уже при выборахъ стараются перевести выборъ самыхъ своихъ людей або такихъ, котрый бы только ихъ интересамъ служили.

Одираючи той напоръ, мусимо и мы, дорогой брата Русины, доложити всѣхъ силъ, щобы насупротивъ того довести до выбора самыхъ нашихъ, честныхъ, твердыхъ и свѣтлыхъ мужевъ, котрый бы намъ одтакъ и выбрали заступниковъ-пословъ въ добро народу и въ честь Руси.

Одозвасямо отже передъ всѣмъ до Васъ, Преподобий Отцѣ духовный, котрымъ вже послѣ Вашего становиска якъ и послѣ нашего историчного розвою и теперѣшнихъ обставинъ належитъ бути проводирами нашего народу. Станьте ему проводирами и въ сѣй важкой для него и для Васъ справѣ выборчій, а бѣдъ вѣдний не забуде Вамъ сен отцѣвской прислуги. Того надѣмся по Васъ, Преподобий Отцѣ, тымъ болѣе, що и самъ духовный начальникъ нашъ, Его Высокопреосвященство митрополитъ всен галицкой Руси, дѣйствующи черезъ своихъ Высокопреподобныхъ делегатовъ спольно въ нашомъ комитетѣ, давъ до того ободреніе и свой пригвѣръ.

А Вы, честный патриотъ зъ свѣтской руской интеллигенціи всякого стану, по мѣстахъ, мѣсточкахъ и селахъ, станьте разомъ зъ патриотичнымъ нашимъ духовенствомъ и зъ добрымъ народомъ, и свѣтлою радою своею якъ и чинною участію допоможѣть до користного переведенія спольного всѣмъ дѣла.

До Тебе жъ, народе рускій, брата мѣщане и селяне, о котрыхъ справу тутъ найбільше розходитъ, одозвасямо голосомъ сердечной братной любви: Пильнуйте свого добра, стойте вѣрно за Ваше право, выбирайте самыхъ только певныхъ, що-найлучшихъ людей зъ-помежи Васъ, якъ и зъ Вашей духовной и свѣтской интеллигенціи, на Вашихъ выборчѣхъ, котрымъ поврите важну справу выбрани Вашихъ заступниковъ, Вашихъ оборончѣхъ въ соймѣ краевомъ. Для того стережѣться и не выбирайте не то людей чужихъ не-Русиновъ, але и зъ-помежи Васъ не выбирайте такихъ, котрый дають о ласку Вашихъ противниковъ, котрый власне въ сѣй по-

рѣ о яку посаду стараются, або выдѣлу по-вѣтвого потребують, котрый мають орудки въ повѣтъ або сынѣ до асентирунку або процеси. А выбирайте ино самыхъ такихъ своихъ найпевнѣйшихъ повѣрниковъ, на котрыхъ маєте повну надѣю и крѣпку вѣру, що они повѣрнені имъ Вами голосъ оддадутъ только на наилучшого Вашего приятеля, а не на Вашего противника.

А приятелемъ Вашимъ ширимъ може бути лише честный Русинъ, вѣрный сынъ своего народа, кѣсть зъ костей Вашихъ и кровь зъ Вашей крови, не чужий Вамъ вѣрою, мовою, сердцемъ и душею. Якъ не буває, щобы Поляки свои голоса давали на Русиновъ, якъ нѣгде въ свѣтѣ не чувано, щобы Чехъ або Словѣнецъ голосувавъ на Нѣмця або Нѣмца на Чеха та Словѣнца, такъ нехай вже разъ устане и у насъ той звичай, котрый намъ передъ цѣлымъ свѣтомъ найбільшу славу а дома найбільшу шкоду приносить, що рускій голосъ при выборахъ чи при выборахъ падають на не-Русиновъ.

Якъ львовскій патриотъ рускій вразъ зъ достойнымъ архипастиремъ нашего народа завязали свой рускій комитетъ, такъ зновъ польскій паны заложили собѣ для своихъ интересовъ свой окремый комитетъ. И той то комитетъ въ нашомъ рускомъ краю, въ столицѣ нашего князя Льва, не пытавшись насъ Русиновъ, ладовъ въ свой хатѣ, на нашихъ заступниковъ въ соймѣ, накладе намъ своихъ людей, якъ коли-бы мы были малолѣтними дѣтьми, котрый ще чужон опѣки потребують, и якъ коли-бы хто поставилъ ихъ нашими опѣкунами! Той польско-панскій комитетъ позакладавъ по цѣлому краю, и во всѣхъ русскихъ сторонахъ свои повѣтвой комитеты, зложенъ зъ Поляковъ, звычайно подъ проводомъ маршакѣхъ повѣтвыхъ, до котрыхъ комитетѣхъ нѣгде нѣ оденъ ширый Русинъ не належитъ. Отже тѣ повѣтвой комитеты, якъ и ставленіи польскій кандидаты на пословъ, стараются темнѣйшими нашихъ селянъ притягати всѣякими приманчивыми способами, особливо щедрими обѣщанками, неразъ навѣтъ такими, котрыхъ они, хоть-бы й на правду мали доверу волю, не були-бы въ силѣ сповнити. Не вѣрте тымъ обѣщанкамъ! Розважте, хто ихъ робить и коли робить! Помѣркуйте, що они походятъ одъ людей, котрый звычайно черезъ шѣсть лѣтъ о Васъ не дбають, а тогда Васъ знаютъ, коли Васъ потребують для своихъ цѣлей. Отже не тыхъ людей слушайте, але слушайте нашихъ русскихъ комитетѣхъ повѣтвыхъ, въ котрыхъ засѣдають самі Ваши ширій приятель, до котрыхъ всюду належитъ и значне число що найсвѣтлѣйшихъ русскихъ мѣщанъ и селянъ, котрый не могутъ не дбати о Ваше добро, бо Ваше добро есть и ихъ добромъ.

суть уже готовѣ. Довкола мѣста, межѣ передѣлами, заложено такъ звану цѣсарску дорожку, по-надъ которою стоять красны и лѣхы хаты. Найкраснѣйшій домѣтъ, тутъ побудованымъ, есть домъ Прешля. Туды заѣхавъ великій князь въ свой подорожѣ до Вѣдья.

Передмѣста львовскій дуже розлогий. Зъ каждого було-бы мѣсто. Они розвинені по-ложныхъ горахъ, що окружають Львовъ. Тутъ хороши а навѣтъ свѣтлы церкви, монастырѣ, дома и сады такъ перемѣшавъ въ сабою, що цѣлѣсть представляе дуже приятно, ажу колѣсь лучалось мѣня бачити въ Франціи, Швайцаріи або Нѣмеччинѣ. Повсюду, куды лишь не глянешь, въ мѣстѣ и по-за мѣстомъ, видѣ живописны. Межѣ тыми привѣтливими, садами вырѣзными горами, розвинувшись передмѣста. Два зъ нихъ лежать на ровенѣ, а всѣ тягнуться на четверть, пѣть, ажъ до троихъ четвертей нѣмечкою милѣ далеко, такъ що Львовъ зъ своими передмѣстами, що зъ каждымъ днемъ стаються краснѣе, може назваться великимъ мѣстомъ, въ котрымъ находится всякій ц. к. галицкій урядъ краевый, два архіепископы, богато монастырѣхъ и т. д. Я зачислю Львовъ до найкраснѣйшихъ мѣстъ въ Европѣ.

Число жителѣвъ въ мѣстѣ и по передмѣстѣхъ падають на болѣе якъ 20.000, зъ того 14.000 христіанъ, а надъ 6.000 жидѣвъ. Всѣ 59 церквей въ мѣстѣ хороши, деякі навѣтъ величавы. У всѣхъ подыблѣшь дуже богато иконъ, статуи и всякого рода стовпѣвъ и на все то выложено дуже значный грошѣ. Вагалять стѣлы будовы есть дуже благородны. Дочисливши капитулу и руске побовѣтво, числять тутъ 36 монастырѣхъ, въ котрыхъ жне надъ 500 черцѣвъ и надъ 300 черницъ. Католицкій архіепископъ звесѣ Сенсавоскій (? Сѣраков-

Мы хотѣли-бы зъ всѣми народами нашего краю, зъ Поляками, Нѣмцами и Жидами, жити якъ добрый сусѣды въ свѣтомъ покою и въ згодѣ. Мы шануемо права каждого и не хочемо нѣкому нарушати того, що до него належитъ. Але коли мы такъ справедливо поступаемъ зъ другими, то хочемо и жадаемо, щобы и они зъ нами въ нашомъ власномъ краю поступали справедливо и не нарушали въ нѣчѣмъ нашихъ правъ. На любовь маемо любовь, але несправедливу напасть потрафимо одперти подъ охороною законѣвъ и подъ покровомъ найяснѣйшого Цѣсаря!

Зъ Богомъ отже и зъ доброю та крѣпкою вѣрою приступайте, Братя, до правоборьбы и выборовъ; только смѣло, только згодъ, только ревню, а побѣда мусить бути наша!

Одъ Головного Руского Комитета выборов.

У Львовѣ дня 27 мая (8 червня) 1889.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Головный рускій комитетъ выборчій у у Львовѣ — якъ доведѣуемося — затвердивъ доси, на предложеніе повѣтвыхъ комитетѣхъ выборчѣхъ, слѣдующихъ кандидатѣвъ на пословъ до сойму: На выборчій округъ Калушъ Юліана Романчука, — на Бережаны д-ра Дамьяна Савчага, — на Коломыю д-ра Теофила Окуневскаго, — на Жидачѣвъ Николая Герасимовича, — на Снятинѣ о. Киріла Гаморака, — на Турку Костя Телишевскаго, — на Перемышляны Юсефа Товарицкаго, судью пов. въ Глиннахъ, — на Сокаль проф. Анатоля Вахнянина, — на Косѣвъ о. Теодора Лѣсевича, — на Рогатинѣ д-ра Олександра Огоновскаго — и на Самбѣрѣ сов. Теофила Бережницкаго.

Зъ Борщѣвскаго пишутъ намъ:

На дня 20 н. ст. мая бѣбувся зборъ передвыборчій польского комитета въ Борщевѣ. Тайкомъ запрошено на той зборъ самыхъ вѣдѣть та заступниковъ пана графа М. Борковскаго, а зъ Русинѣвъ нѣкого, бо о. Тишинскій только случайно бувъ тамъ, дождавшись бѣдъ вѣдѣть чѣмъ одъ кого другого о зборѣ. Цѣль збору була: зложати передвыборчій комитетъ повѣтвой и выслати делегата на зборъ центрального комитета до Львова на 22 мая.

Предсѣдателемъ збору выбрано князя Льва Сапѣгу зъ Бѣльча и бѣдъ забравъ першій слово, поручаючи избрати посломъ до сойму Русина, мотивуячи свое предложеніе тымъ, що повѣтъ борщѣвскій заселеный майже самими Русинами. Першій бѣдѣвъ князевъ Сапѣга п. Турскій, живяверъ повѣтвой. Зъ довгонъ бѣдѣвъ его про экономичну нужду краю выходила нѣбы конвенція, що оденъ п. графъ Борковскій, яко славно звѣстный изъ заслугъ околѣ поправки дорогъ, може гѣдо послужати Борщѣвчѣмъ. По, будь що будь, приличный хотѣ сильно натягненій бѣдѣвъ п. Турского

промовѣвъ учитель зъ Брмаковки п. Москвинскій. Основною бѣдѣвъ п. Москвинскаго булѣ польскій и рускій снѣтъ, а збраний асеклѣ п. Москвинскаго глядѣли по собѣ, не знаячи, до якои категоріи класовыхъ тыхъ четвероножыхъ радѣ бы зачислити ихъ дотепный патронъ. Мудрѣйшій, переморгуячися, лыкади снѣтъ, догадаючися гараздѣ, що алегорія п. Москвинскаго вѣщуе кошмано-хататню на день 2 н. ст. липня заададегѣ замовжену. — По п. Москвинскаго промовѣвъ п. Церковнякъ, писаръ громадскій и гадѣа зъ Голубѣчка. П. Церковнякъ радѣ бы мати посломъ чловека передо всѣмъ демократа, котрый хотѣвъ-бы щиро заступати меншу посѣлѣсть; а чи се буде Русинъ, чи Полякъ, чи навѣтъ Турокъ — ему байдуже. — Нотаръ зъ Мѣльницѣ п. Зубекъ дивуався, длячого князь Сапѣга узнае Поляка небыднимъ заступати Русинѣвъ? — На то бѣдѣвъ князь Левъ Сапѣга: „Поминувши колѣзю, яка жеде посла властителя болѣшой посѣлѣсти въ заступництвѣ интересѣвъ посѣлѣсти меншой, суть у выборчѣхъ Русинѣвъ не чисто народный интересъ. Тутъ уже узнаю Поляка на заступанка рускихъ выборчѣхъ прямо невозможнымъ.“ — Слова кн. Сапѣги збрани на збранихъ велике вражѣе, — жалѣ, що не було кому подперти тыхъ золотыхъ словъ.

Наконецъ выбрано делегатомъ до центрального комитета у Львовѣ кн. Льва Сапѣгу и почалася дебата надъ мяночою датѣсь делегата инструкторію. Инструкторія вышшла по думкѣ попередно наведенныхъ бѣдѣвъ широка, а основою ѣа було просити центральный комитетъ о подтвержденіе кандидатуры п. графа Борковскаго. Тодѣ князь Сапѣга зрѣвѣ делегация а о. Тишинскій зъ Бѣльча пояснѣвъ збранимъ, що князь Сапѣга, маючи до выбору або инструкторію не по его перевѣденію або зрѣвѣсь чести бути делегатомъ, выбираючи посѣлѣднѣ, поступивъ дуже достойно и честно. Зъ бѣдѣвъ о. Тишинскаго, коротенькою але поважною и ядренною наведу дословно дуже гарный образъ: „Панъ графъ Борковскій, котрого заслугъ не перечу, бѣ не знаю ихъ, дивитесь на хлопсѣу нужду зъ своего широкого кришталевого бѣна! О, якъ же внакъ она выглядѣа зъ вузенького замурованого бѣнка хлопсѣу кажи! Гола, бѣса, простоволоса хлопсѣа мазерія не пхавѣа подъ панскій бѣна, не могутъ знѣсти ихъ кришталевого блеску!“ Честѣ благодарному князевъ Львову Сапѣгу, що яко Полякъ, ще й магнать, давъ свѣдоцтво любви и справедливости руского хлопа. Честѣ и о. Тишинскому, що не побоявся, посередѣ самыхъ заададегѣ (якъ кажутъ, повѣтвыми грѣшми) заплаченныхъ заступниковъ пана графа, пану графови сказати слова правды!

По бѣдѣвъ о. Тишинскаго предложѣвъ князь Сапѣга на делегата до Львова п. Знамировскаго, вице-презеса рады повѣтвой. Збраний згодился. Обѣлая п. Знамировскій запытавъ пана графа Борковскаго, чи бѣдъ выбѣръ на посла примѣе? А графъ бѣдѣвъ: „Хвалѣти себе не потребую, дѣла мои говорить за мене“. Намъ же приходѣтъ на думку голосованѣе пана графа противъ внесенѣа школьного п. Романчука, по-при другѣ дѣла п. графа, котрыхъ пош-что мы не вываляемо зъ огляду на ласкавыя взгляды ц. к. прокуратора.

А що-жъ Русины? — спытае. Самѣ се-

„Географичный и статистичный вѣсти про королевство галицко-володимирске“ зъ року 1783.

IV.

Львовъ по рѣвнидация будувѣсь мовѣ-бы на ново. Улицѣ не вузкі и не широкі, идутъ просто и суть якъ найправильнѣе бѣдалені бѣдъ себе. Дома мурованы, на 3—4 и болѣе поверхѣвъ высокі, всѣ хороши, а въ болѣе части навѣтъ свѣтлы. Мѣсто торгу чотвругольне, просторе, зъ хатами вкусно побудованымъ, деякі мають вѣдѣ палаты. Старый ратушь, суконняцѣ (Sewandhaus) и ще деякі будыныи стоять посередѣ той площади, що окрѣмъ пышныхъ каменицъ, построеныхъ въ болѣе части въ смаку италіанськомъ, кра-дѣ мѣсто сусѣдній Замковѣй горѣ, котра до-ставляе камѣня будѣвляного и воды до штучныхъ водопровѣдовъ. Улицѣ окрѣмъ правильно-сти бѣдѣнаються ще тымъ, що суть добре брукванѣ и дуже чисто держанѣ. Въ одѣмъ великомъ, въ части хорошо побудованомъ мѣстѣ, пытавъ а случайно одного чужинца, що ишовъ найкраснѣйшими улицами, якъ ему подобѣсь стиль будовы. Не помѣтивъ нѣчого, — бѣдѣвъ менѣ, — бо мусѣвъ заедно дивитѣсь передѣ ноги, щобы не застрѣгати въ болѣтъ, а-бо щобы не скрутити ноги въ дѣравѣмъ бруку.

Львовъ має два валы и два ровы. Одѣ недавно закидають внутрѣшний рѣвъ, щобы на ширѣмъ валѣ побудувати новы дома зъ хорошиимъ видомъ. Деякі зъ чудесными садами

скій), бременскій Августининовичъ. Рускій епископъ звесѣ Левъ Шенцицкій, новый лютерскій проповѣдникъ, п. Гофманъ, чловекъ ду-же привѣтливый и приязный, есть умный богословъ (Gottesgelehrter).

Краковъ має 75 церквей, рѣвно красныхъ якъ львовскій. Мѣсто есть болѣе бѣдъ Львова, свѣрѣзъ мурованый каменѣмъ, только не такъ правильно будоване. Оволиця принадлеа, имен-но по-надъ Вислою, де выдвинулись горы зъ монастырями, садами и далекими горами. За-мѣстъ зъ чудесными достоѣмъ виданнымъ и двома, трома побѣныма, зъ численными будовами на досѣтъ высокой горѣ межѣ Краковомъ и Казимиромъ, представляея хорошо. Видѣ зъ великого и высокого гадку есть дуже далекій и рѣвно хороши. Видко шлескѣ и карпатскій горы зовсѣмъ докладно а доокола свѣрѣзъ несчислене множество мѣстечокъ и селъ.

Замѣстъ и Станиславѣвъ суть добрыми крѣпостями и досѣтъ добре побудованными мѣстами. Другѣ мѣста Галичинѣ переходѣтъ красотою деякі нѣмечей. То само дасться сказа-ти и о кѣлькахъ селахъ. Школа лише, що житѣль ихъ бѣдѣанъ такъ дуже пѣанству и для-того дуже зладѣвши. Ярославъ має дуже добрый блхарнѣй вѣску и веде значну торговлю восковыми свѣчками зъ Италією, а зъ вышними сторонами всякими крамомъ. Околиця урѣ-жайна и дуже приятна. Имено можна се сказати о давнѣйшомъ садѣ Бзутовѣ. Нинѣ належитъ бѣдъ ц. к. галицкой войсковой комисіи экономичной, котра въ сусѣдныхъ будынахъ побзуватѣсь має свои канцеляріи, мага-зины, касарню, костѣль и т. д. Мѣсто дежитъ на приятній вышшености зъ хорошиимъ ви-домъ на двѣ стороны, на нѣвну и Снятъ. Дав-

нѣйша колегія Бзутовѣ и одинъ монастырь жеѣвскій такъ хорошо положенъ, що самѣ цѣсаръ хвалѣвъ ихъ и подылявъ. Костѣль „Пан-ны Маріи“ на концѣ передмѣста Краковскаго есть такъ величавый, що мѣстѣ-бы бути при-красою и престольного мѣста. И бѣдъ належавъ Бзутамъ. Садъ коло него, положеный трохи выше по-надъ сусѣдными полями, называея теперь садомъ лютерскимъ, бо его взявъ въ наемъ лютеръ, п. Альтманъ. Есть въ Яросла-ви и протестантскій костѣль, до котронъ до-дѣтъ проф. Гофманъ зъ Львова.

Переважаа частіна галицкихъ и поль-скихъ мѣстѣ бѣдѣначаются тымъ, що лежатъ высоко на горбахъ и що суть правильно будо-ванѣ. Тымъ они хорошо выглядѣають и суть здоровѣ. Рѣныи дуже просторѣ и звычайно чотвругольны. Мужчины и женщины ходѣтъ дуже прилично убранѣ, а въ недѣль и жатѣль селъ. Ихъ одѣжъ есть всюды польска и до лица, имен-но женщиныамъ. Оба позы носятъ бѣкешѣ (Pikesschen), женщины загално зъ тонкого сукна, синѣ, червонѣ або зеленѣ зъ вышними выкладками, т. е. примѣромъ, синѣ зъ малыми червоными вышутками и ковырами и зъ золотыми або сѣрѣбными бортами. Хто хоче зна-ти, куды дѣвѣась такъ велике множество шов-ковыхъ бѣндѣ, той най догляне на польскій дѣвчата, имен-но Русчанки. Она ходѣтъ зъ бѣ-крытыми головами, доокола котрыхъ повязанъ стяжки и кѣвты. Въ другихъ околицѣхъ но-сятъ они чернѣ, оксамитнѣ, шарѣй бѣнды зъ червоными, шовковыми стяжками, а то буваеъ нѣмъ дуже до лица.

ляне мильницкого кута агитують, як зачуваємо, против графа Боровского. Рух той зневолив руску інтелігенцію до звязання комітету і поставлення кандидата, которого имя поки-що з мудрой причиною держаться в тайні. Хто знає обставини мильницкого пашалика, в котрому верховодять такі бей, як Москвинський, Цибулеский, Оуфранш et Comp., не возьме за эле тутешній рускій інтелігенції як позорний мовчанин. Розрухата народ і спонукає его до ініціативи в акції виборчої — се першій плян тутешніх щирых, хоть нечисленних патріотів. З нами Бог і свята правда, а чи самі разом ложь побьдять и плюгава зрада — покаже 2-гій липня.

Маланчин.

Зъ Подгачини пишутъ намъ:

Дня 6 червня відбувся в Подгачинях зборъ комитету передвыборного и мужъвъ до-вѣри. Учасниківъ явилось 40, селянъ 26, священниковъ 11, а трохъ зъ свѣткою інтелігенції. Зібранихъ повтавъ нашъ высоко-поважаний председатель комитету Вар. деканъ Ил. Стеткевичъ. Въ горячій а на скрѣзъ ширій и патріотичній промовѣ заохотивъ при сутнихъ до солидарного и однодушного посту-пованя при теперѣшнихъ выборахъ, а зара-зомъ вбавивъ всѣхъ, щоби згоднѣ выбрали со-бѣ одного зъ двохъ зголосившихся кандида-товъ: п. Ивана Рудницкого, кандидата нота-ріального в Подгачиняхъ и д-ра Дамьяна Сав-чака, п. к. адъюнкта в Бережанахъ. Солидар-ність заявили присутній черезъ поданье руки своему председателю.

Одтакъ забравъ слово п. Медичкий, вла-ститель Александровки коло Подгачин, и за-явивъ, що ему выдася найпевнѣйшимъ выборъ о. декана Стеткевича. Обомъ згаданимъ кан-дидатамъ бесѣдникъ вѣщо не має закинути, але мѣжъ селянами голоса за о. Стеткевичемъ. На то відповѣвъ о. деканъ, що его кандидату-ра есть нинѣ безпредметова, бо ще въ зимѣ сего року бѣвъ заявивъ кѣмъ зъ нашихъ патріотівъ, що не думає кандидувати. Нинѣш-ній становище посла руского в сѣмъ вѣ-матѣ только часу и трудѣвъ на якій о. деканъ не стати середъ того щирога а ревного занятя урядомъ деканальнымъ, повѣстими чинностями и парохією (котра, мимоходомъ скажущи, есть вѣрцѣво уладжена).

Потѣмъ выголосивъ п. Рудницкий довшу бесѣду. „Переконанье мое — казавъ бѣвъ — щиро народне. Я Русинъ-народовецъ душою и сердцемъ. Дѣзнаю я за се поважаю бѣвъ сво-ихъ, а навѣтъ бѣвъ декотрыхъ нашихъ против-никовъ политичныхъ. Наколи бы была ваша воля мене поставити кандидатомъ, то я певно буду старатися выбороти для селянского ста-ну вразъ зъ другими рускими послами крас-шу будущность“. Одтакъ промовивъ дуже крас-но п. Содомира гадза зъ Беневы и радный повѣтвый. „Уже давнѣйше — казавъ бѣвъ — чули мы, що о. деканъ бѣвъ кандидатуры од-ступивъ. П. Рудницкого знаємо, що бѣвъ щирый Русинъ и для селянъ дуже прихильный, однакѣмъ же за коротко в бѣвъ межъ нами. Я уважаю, що одинокомъ можливимъ у насъ кандидатомъ, есть лишь п. Дамьянъ Савчакъ. Мы его добре пѣзнали при послѣднихъ выбо-рахъ. Онъ посвятивъ весь для народу нашо-го. Тому то и вѣданный нашъ народъ умѣвъ о цѣнѣ своего зрячого старшого брата тай при-яли до него душою и сердцемъ. Нинѣ пере-иди нашъ повѣтъ, а скрѣзъ учувъ заедно одно слово: Савчакъ нашъ. Мы не дамо собѣ его выдѣрти и до послѣднего будемъ его борони-ти. Думаю що и вы братья мои, а чи гадки. Тому всѣ разомъ возьмѣмся щиро до дѣла, а побѣда наша!“ Всѣ присутній грѣмко заявили свою згоду на д-ра Савчака, а тогды п. Ру-дницкий одступивъ рѣшучо бѣвъ своия кан-дидатуры. Одтакъ забравъ слово п. Вол. Левич-кий, п. к. нотаръ зъ Вишнѣвчана, и въ горя-чій а щиро патріотичній бесѣдѣ подавъ за-слуга Савчака для народу. „Ще академикомъ — казавъ п. Левичкий, — одначувався Сав-чакъ яко щирый Русинъ и вже тогды бѣвъ за-гално поважаемый. Ставши судією, де лишь бѣвъ збѣднѣвъ собѣ у своихъ ширѣ любви и привязанье, а у чужихъ правдиве поважанье. Его судейска безсторонность и стрѣга справе-дливостъ звѣстна не лишь народова але и его аверхникамъ. И якъ тому три роки напосѣли-ся були дѣвкѣ підпанка скарбу Потоцкого вы-садити п. Савчака яко провизоричного адъюн-кта суду окружного, оперя тому енергично президентъ судовой в Бережанахъ Влов. п. Рамский и обставъ за тымъ, щобы п. Савчака, яко совѣтного и енергичного и точного судію, не то що не переноситъ, але ще стабилизува-ти“. Слово президента, для насъ такъ важке, переважало ворожѣй замаяхъ: п. Савчака ста-билизувано и бѣвъ того часу заслуживъ бѣвъ со-бѣ ще больше признаня у своихъ зверхникѣхъ, а любовь середъ насъ. Тому лише бѣвъ Дамьянъ Савчакъ може и повинѣтъ бути нашимъ ре-чникомъ в сѣмъ и борцемъ о права народній“. Опискомъ не було бѣдъ. Наконецъ выбрано на делегата до Львова о. Ив. Навроцкого зъ Голѣбѣ.

Потѣмъ зйшла бесѣда на контръ-канди-да, п. Зарембу. Розказувано, що той панѣвъ бѣвъ давнѣйше ошцеромъ, бѣдѣвъ, не знати чому выступивши зъ войска, взявъ за дешевѣй грошѣ посесію вѣвъ Адамѣвъ коло Подгачин. Тутъ помстилось ему. Коли введовѣвъ ставъ паномъ, захотѣлось ему маршалкувати и о мало-що не ставъ маршалкомъ повѣтвымъ. При помощи Русинѣвъ ставъ тогды маршал-комъ п. Лѣтинский, властитель Лѣтиннова, чоловікъ загално поважаемый и безсторонный (розумѣсь, о сколько може), а п. Заремба ставъ заступцемъ маршала. Але що бѣвъ чоловікъ бѣдѣтний, то посвятивъсь выключно справамъ выдѣлу повѣтвого: майже щоденно вѣдѣвъ до Подгачин до выдѣлу в касы задат-ковой та вѣвъ той способѣ дався пѣзнавати народова. Правда, тѣ, що зъ нимъ ближе

жиють, кажутъ, що то має бути „гонимый обыватель“. Мы, аѣвъ народъ нашъ про се вѣ-шого не знаємо. Та нехай и такъ, але-жъ, по-таємось п. Заремба, а-вѣдки приходять бѣвъ накидаться нашоу селянству за заступника въ сѣмъ? Чи то вже селяне не найшли-бы собѣ бѣдѣтного своего заступника? Чи то вже п. Заремба такъ дуже гарно черезъ часть своего засѣданя вѣвъ радѣ повѣтвой боронивъ хлопекомъ ширѣ, щобы теперъ мавъ право яко кравый репрезентантъ селянства высту-пати? Хвалиться п. Заремба, що зъ хлопами говорить, хлопамъ роздає грошѣ, отже и по-пулярный демократъ. То чей же не заслуга; вѣвъ нашомъ повѣтъ якъ не поговорити зъ селя-ниномъ, то говори хѣба зъ живомъ, бо шляхъ дѣбнѣвъ у нашомъ повѣтъ дуже ма-ленько. А що п. Заремба гдѣшъ роздає, — то роздає не свои, але кравый. А якъ-жъ ще за-слуга п. Заремба? Чи може де хочъ одну руску читальню заложивъ? Чи хочъ разъ яку руску вынужу купивъ? Чи уѣвъ по руски го-ворити або писати? Чого-жъ рускому селян-ству навидувать? Коли п. маршалокъ вбавивъ п. Зарембу на польскѣмъ зборѣ (де було и рускихъ кѣмъ Хрунѣвъ), щобы сказавъ мудре слово — поглядѣвъ на заступство селянъ въ сѣмъ, бѣвъ ось якъ мавъ сказати: *Сѣвъ ду-же замѣлъ Rusinów. Proszę się ich zaprzytać, jak ja z nimi po ludzku postępuję. Tak chciał-бым i z powiatowymi interesami postępować. Дуже гарно! Насъ не дивуютъ нашѣ Хрунѣвъ, що подлизуются п. Зарембѣ; не дивуетъ насъ, що п. Заремба при дѣбнѣвъ дозѣ своихъ вѣ-домостей, ставиться на посла, — але дивуетъ насъ, якъ могла дѣбнѣвъ шляхта Подгачинян, коли вже мала йти на перекрѣвъ Русинамъ, такой выборъ зробити! Зъ графа Романа По-тоцкого — упасти ажъ на пана Зарембу! (Графъ Романъ, якъ зачуваємо, має стати чле-номъ палаты павѣвъ, а тымъ не буде вже накидаться народова рускому за заступника.) Прикро намъ, що нашъ п. Заремба повѣривъ солодкимъ словамъ такого поддѣручана кс. Kerszki, якъ п. Сатерничъ — котрый, мимохо-домъ сказавши, не вѣвъ одній уже бражни бувъ та якъ то кажутъ не аѣвъ одной печи хлѣбѣ-въ, а наконецъ ставши бухгалтеромъ касы задатковой дувся якъ жаба по-при кс. Kersz-ку, та берѣвъ учить хѣмъ розуму. Забула вы п. Сатерничу, чий вы сынъ та якого роду? Чи не лучше и красивѣйше вамъ бы было хотѣ-бы и чорный хлѣбѣ въсти, а своего держатись, вѣвъ теперъ у своихъ зватись „перевертнемъ“, а у чужихъ бути попыхачемъ?! Навѣтъ про-стѣй мужики нашѣ смѣются зъ васъ по-за-очи. Держѣтись дальше фиолетѣвъ кс. Керш-ки, — певно, що не одной шукки научитесь бѣвъ того ксѣвдѣвъ... Другимъ полечникомъ п. Зарембы — се лѣсничій скарбу подгачинского п. Завадский. Панѣвъ той, якъ зайшовъ до насъ тому 12 лѣтъ, мавъ только всего, що на собѣ. Нинѣ вже четвереку хотѣвъ бы вѣдѣти. Передше, яко демократъ польскій, а эмигрантъ зъ бражни, братався зъ нашимъ мужикомъ, а теперъ хочъ не подѣтуй до него бѣвъ: *Wielmożny Panie* — шѣмъ, що не: *Jasnie*... Бѣвъ ще и горстка селянъ-лизувѣвъ, котрий горла-вить за п. Зарембу, а бѣвъ имѣ върѣтъ. Име-на вѣвъ, якъ и рѣшту передвыборного смѣтъ подгачинского, выметемо перомъ другимъ раз-омъ.*

А теперъ радѣ бы мы ще знати, чому то польскій центральный комитетъ одкинувъ та-кого честного и поважаемого кандидата, якимъ бѣвъ сразу п. Боровский, п. к. нотаръ подга-чекий. Мабутъ, чи не тому, що п. Боровский демократъ. Правда, не чистѣмъ ще кровю, бо таки любить часомъ подѣржатись панской клямкѣ, але кобы не товаришавъ такъ часто зъ кс. Кершкомъ, мѣтъ-бы стати зъ него на-вѣтъ дуже гѣднѣвъ чоловікъ. А може и тому не принято кандидатуры п. Боровского, бо ему не хотѣлось дати грошей „на агитацію“. Цѣ-кава се оправдѣвъ для насъ повѣтвѣвъ рѣвъ довѣдѣтись о томъ. Та може оно и прояс-ниться, то донесемо другимъ разомъ.

Повѣтвѣвъ.

Зъ Городенки пишутъ до Gazet-ы Lwow-sk-ой подѣвъ дѣмъ 6 в. ст. червня:

„Кс. Янъ Мардиросевичъ зрѣкъся канди-датуры и о томъ повѣдомивъ комитетъ централь-ный. Отже единымъ кандидатомъ остався п. Михаилъ Ленартовичъ (нотаръ). На засѣданіи выборного комитету, вѣвъ котрымъ взяло участь 20 членѣвъ, властит. бѣвшихъ посѣлостей и селянъ, постановлено усылно подѣнати ту кан-дидатуру; рѣвно-жъ ухвалено вѣзвати, по скѣнче-ныхъ правыборахъ, всѣхъ выборѣвъ до Городен-ки, передъ котрыма п. Ленартовичъ адавѣтъ буде справу за мѣнушомъ каденцій соймовомъ. Скли-кане п. Янохоу передвыборче збране на день 2 червня до Обертана не бѣдѣлось за-для не-достачи участниковъ.“

Тымчасомъ священники гр.-кат. обряду по-становили — зъ своей стороны подѣнати кан-дидатуру п. Белея, редактора „Дѣла“ зъ Льво-ва, котрый одѣвъ вѣвъ тутешномъ повѣтъ есть майже незнакомый.“

Справѣвъ, передъ тыжнемъ найповажнѣй-шій священникъ зъ Городенчины згодилися под-перти кандидатуру Ив. Белея, редактора „Дѣ-ла“, коли центральный комитетъ еи затвердитъ. Коли-жъ редакторъ „Дѣла“ зголосивъ и под-держе свою кандидатуру вѣвъ Городенчинѣ (въ повѣтъ, де при попереднихъ выборахъ на рус-кого кандидата упало 23 голоса, а на польско-го 126 голосѣвъ, то только дѣятѣ, що не есть бѣвъ вѣвъ Городенчинѣ такъ правѣ зурѣдѣвъ не-злѣпѣвъ. Очевидно, числять при томъ на патрі-отичну помощь нашего духовенства, свѣтскоу интелігенції, селянъ и мѣщанъ вѣвъ повѣтъ.

Зъ Тернопольщины пишутъ намъ:

Зѣвѣтний ксѣвдѣвъ Gwoździowski зъ Пѣ-тчи вѣдѣтъ яко агентъ п. Корытовского по-селахъ и лякахъ людей, що бѣдѣвъ будутъ гро-

мады, коли выберутъ замѣстъ п. Корытовско-го посломъ до сойму проф. Александра Бар-винского. Кс. Гвоздьковский голосить, що п. Барвинский яко профессоръ, буде наставѣтъ на подвышенье платы учителямъ та щобы вѣвъ кождѣй школѣ было по двохъ учителей, а де есть двохъ, щобы было чотырохъ. Бѣд-ный ксѣвдѣвъ Гвоздьковский мабутъ не знає, що на то вѣвъ законы шѣблѣвъ, ухваленый сой-момъ, вѣвъ котрымъ засѣдаєтъ и п. Корытовский, що зѣвѣтностѣ числа дѣтѣвъ пѣсла тыхъ за-конѣвъ шѣблѣвъ мусѣтъ и число учителей збѣльшитися, на котрыхъ плату додає фондъ кравый, — що есть законъ, котрый подѣм-шавъ уже платы учителямъ. Кс. Гвоздьков-ский спекулює на несвѣдомѣсть селянъ и пу-каеся, придержується давниоу проповѣди: „На село дурѣтъ!“ Але не забувайте, księż-ниці, що есть у Русинѣвъ друга проповѣдка: „У городѣ (мѣсто) по грошѣ, у село по ро-зѣмъ!“ Берѣжѣтсья отже, щобы только на ва-шихъ проѣздахъ не провѣчили де розуму!

О. Михаилъ Цегельский, парохъ зъ Камьника, надѣславъ намъ отсю дописъ:

Вповажаемый Пана Редакторе! Доки мене доходили только слухи зъ Ра-деховщины и Бучачины, що ставѣтъ мою кандидатуру на посла до Львова, я не бѣдѣ-вался, уважаючи тѣ голоса за поодинокѣй ма-ня. Наколи однакъ допсыватѣль зъ каменец-кого повѣтъ вѣвъ ч. 114 „Дѣла“ поставивъ або, лучше сказавши, домогаєся поставленя моего кандидатуры, заявляю, що я не кандиду-вавъ и не кандиду на посла, ува-жаючи вѣвъ загалѣ ставленье кандидатуръ те-перъ же предѣланнымъ дѣломъ. Хочу трудѣтись вѣвъ тихостѣ вѣвъ парохіи, школѣ, громадѣ и по-вѣтъ, и не шукую розголоу. При томъ запер-ечую мнѣвъ Przegląd-а мѣвъ бы то кандидо-ванье противъ польского кандидата было роз-бѣвѣниемъ wszelkiego smaku politycznego, бо уважаю всегда и всюды кандидатуры на по-словѣвъ Русинѣвъ на Руси логичными, оправда-ными и конечными, и запитуу редакцію Przegląd-а: чи кандидатуры Поляковъ въ Познань-щинѣ супротивъ Нѣмѣвъ суть также розба-вѣние wszelkiego smaku politycznego?!

Камьника стр. д. 8 червня 1889.

Михаилъ Цегельский, парохъ.

Изъ Щирца пишутъ намъ:

Дня 6 с. м. якъ было заповѣдено, бѣ-булися зборы повѣтвого комитету передвы-борного у насъ вѣвъ Щирцѣ, подѣвъ председѣ-тельствомъ о. Треневского, дуже поважно. Не-вѣдѣраде положенье политично-національное Русинѣвъ было обговорене всесторонно, а одѣвъ зъ присутныхъ селянъ заинтерешувѣвъ председѣтеля, дѣлчого Русины бѣвъ разъ зъ горы не именуотъ кандидата на посла, якъ ось робѣтъ Поляки, але кажутъ перше нара-джуватись та вышукувати собѣ самымъ кан-дидатомъ. На то вѣдѣвъ аму другѣ, що цен-тральный комитетъ рускій саме тымъ выше стоить бѣвъ польского, що не накидаєся наро-дова зъ кандидатами, але дає нашимъ людямъ способность пошукати собѣ такого чоловіка на посла, який имѣ самымъ найбѣльше сподо-бався та о котрымъ могутъ мати певнѣсть, що буде солидарно зъ нашими рускими послами вѣвъ сѣмъ справы селянскій и народно-рускій неустрѣшимо боронитъ.

На зборахъ являсь также одѣвъ Нѣ-мѣвъ-колонистъ зъ сусѣдства Щирца и за-явивъ, що о кѣмъ бѣвъ знає своихъ кравѣвъ, то всѣ они будутъ голосувати на руского кан-дидата, если той кандидатъ буде селянинъ, бо переконанься, що дотеперѣшній посолъ зъ львѣвского повѣтъ не сповѣвъ прѣречень, якъ имѣ давнѣвъ передъ послѣдними выборами, але бѣдѣвъ о ласку павѣвъ. Се заявленье Нѣм-ця селянина дуже всѣхъ утѣшало. Не менше потѣшачуюю несподѣванкою было для насъ и тоє, що одѣвъ господаръ, котрый при давнѣй-шихъ выборахъ бѣвъ за всегды агитаторомъ польского кандидата, теперъ заявивъ, що буде крѣпко стояти за нашимъ рускимъ кандида-томъ, бо пѣзнавъ, що интересы селянъ а ин-тересы павѣвъ зовсѣмъ суть инѣшій, а кож-дый выбѣрѣвъ голосуюций на польского кан-дидата сповнѣвъ зраду на своимъ народѣ. Се на-верненье „чѣвѣрного Охмы“ аѣдѣвало на всѣхъ збѣвѣвшихъ селянъ, понимающихъ уже свои обязанности горожанскій и народній, принѣтые вражѣвъ.

Вѣвѣнцы выступивъ Максимъ Кивашъ, го-сподаръ зъ Ястрѣбкова и членъ рады повѣт-воу, зъ своєю кандидатурою на посла, и по-выслушавъ его промовы кандидатскѣмъ та по-розважѣвъ шанѣвъ промовляющихъ за сѣмъ кандидатомъ, рѣшено всѣма силами подѣр-жувати его кандидатуру, и предложити до по-твердження центрального комитету.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Скликанье сѣблѣвъхъ делегаций — каже Presse — не наступило же досѣ зъ той причины, що угорскій парламентъ не вы-бравъ еще своихъ делегатовъ. Скликанье на-ступитъ ажъ тогды, коли будутъ выбранѣй де-легаты а то же кѣйбѣвъ часть потянется. Якъ за кождѣй разъ, коли засѣданя сѣблѣвъхъ де-легаций бѣдѣваються у Вѣднѣ, такъ и теперъ прѣйде угорскій президѣтъ министровъ Тисса и кѣмъкохъ другихъ министровъ на засѣданя угорского делегации. Що-до вышты маючого на сѣбѣ сѣсѣи зажадѣтѣся кредитъ на потребности войсковѣй ходѣтъ всѣлякѣй вѣтѣ, але всѣ они опраютѣся лишь на зѣмѣгдахъ; то лишь пев-на рѣчь, що для дальшого переведѣния розпо-чатыхъ передъ двома роками организаційныхъ мѣръ, постарѣвся и о бѣдѣвѣдѣе уложенье бюджета, такъ, щобы мимо того не было я-кихъ надвычайныхъ выдѣтѣвъ.

Сѣмѣ дѣнями має бути именованный гр. Те-лекій угорскимъ министромъ дѣлъ внутрѣш-нихъ, котрый вже бѣвъ чотырицѣтъ лѣтъ есть членомъ угорского парламенту и належитъ до найбѣльше любимыхъ посѣлѣвъ. Зъ сего именованя сподѣваються, що оно успокоитъ трохи розшѣлѣлу прѣстрасть партіиу угор-ской оппозиции. Въ кругахъ оппозиции удержѣ-ась все еще поголоска, що президентъ мини-стровъ Тисса подѣтѣся по сѣсѣи сѣблѣвъхъ делегаций до дамѣсѣи а на его мѣсце буде по-кликанный гр. Юл. Сапарій.

Ситуация вѣвъ Чехахъ зѣвѣтъ нинѣ на себе найбѣльше увагу. Мимо заявленъ нѣ-мѣвѣхъ либералѣвъ, що они не вѣступѣтъ до сойму скорше доки не будутъ увѣзглядѣнѣ ихъ жаждѣи и мимо очевидной неохоты Чѣхѣвъ, котрый голосно кричатъ, що не дадутъ розѣр-вати своиѣ отчѣины на куснѣ, видко якѣсь стремлѣния до помирѣния обохъ народѣвъ а зма-ганя вѣвъ сѣмъ напрямѣвъ проявляються сѣмъ раз-омъ зѣ стороны Чѣхѣвъ. Въ кругахъ чѣской аристократіи и межѣ старѣческими постами роздумують теперъ надъ тымъ, вѣвъ кѣй спѣ-собѣвъ треба-бы зновъ розпочати акцію помирѣ-ния, коли жаждѣи Нѣмѣвъ не дають доброй подѣставы до переговоровъ. Зѣдѣсь, що на всѣ-кій способѣвъ ще передъ скликаньемъ сойму будутъ поробленѣй кѣйсь кроки, щобы оба на-роды зблизѣтъ до себе. Зѣвѣтнымъ есть что старѣческа Politika помѣстѣла вѣвъ сѣбѣ справѣ статью, котру — якъ кажутъ — мавъ напи-сати пос. Маттѣшъ вѣвъ котрой доказуєтъ что помирѣенье обохъ народѣвъ не дасться никакше перевести, лишь на подѣставѣвъ повноа рѣвно-правности обохъ народѣвъ и лишь черезъ соймъ. Нѣмѣвъ кажутъ, що не вѣступѣтъ скор-ше до сойму, доки ихъ жаждѣи не будутъ у-вѣзглядѣнѣ, а прѣдѣвъ ухвалѣ сойму въ непри-сутности той партіи, котра домогаєся увѣзглядѣ-нѣи своихъ жаждѣи, суть просто невозможливѣ. Зъ сего видко, що Чѣхи хотѣвъ-бы вже помирѣ-тѣся, але жадають щобы нѣмѣвѣй послѣ вѣступѣли насамперѣд до сойму. Правитель-ство зъ своей стороны не хоче дѣты мѣшѣ-тѣся до цѣлой справы, доки межѣ обома та-борами не переведѣтѣся переговоры и не да-дутъ ему подѣставы выступити активно въ сѣбѣ справѣ.

Правительства обохъ половинъ державы постановили, що найблизша консекриция має всюды бѣдѣватися на однаковыхъ подѣ-ставѣхъ; при послѣдней консекриции буѣвъ майже вѣвъ кождѣмъ краю короннымъ вѣвъ подѣставѣ.

По причинѣ спеціального случая зѣвер-но увагу окружныхъ радѣ шѣблѣвъхъ на то, що тѣ кѣтихѣты, котры были именовѣи передъ введеньемъ нового закона о кѣтихѣ-тахъ не суть обовѣзѣи платѣти додат-ковѣ до пенсійного фонду учительского, а тѣ, що были именовѣи вже на подѣставѣвъ нового закона, мусѣтъ той додатокъ платѣти.

Зъ Вѣднѣ доносѣтъ, що на осѣбный ма-невры вѣвъ Галичинѣвъ має прѣйхѣтъ цѣ-саръ зъ великою свѣтѣио и зъ архивѣ-ями Альбрехтомъ и Вильгельмомъ и зъ войсковыми предѣставителями загранич-ныхъ державъ. Вѣдар. Corr. доносѣтъ зновъ, що ще не знати на котрой маневры має цѣсаръ прѣйхѣтъ; то лишь зѣвѣстѣио, що зъ цѣсаремъ выдѣтъ архивѣи Альбрехтъ, Вильгельмъ и Йосѣтъ та сѣблѣвъ министръ войнѣ.

Вѣвъ добре повѣформованныхъ кругахъ вѣ-денскихъ не знаютъ вѣщо о зѣвѣдѣтъ гр. Кальнокого зъ президентомъ италянского кабинету, Кристинѣвъ, вѣвъ Хебѣ (Егеръ) вѣвъ Чехахъ а такъ само не знати ще, чи родина Кристинѣвъ прѣйде сего року на купѣлъ до Карлсбаду.

До Köln. Ztg. доносѣтъ зъ Петербурга, що царъ, прѣшачѣсь зъ шахомъ, мавъ ему осо-бѣсто и рѣшучо высказѣти свой поглядѣ на теперѣшну ситуацию политичну и при той на-годѣ зѣвернувъ увагу шаха на то, щобы бѣвъ, кола поѣде до Англіи и хотѣвъ-бы тамъ же подѣдѣтѣся англійскимъ намовамъ, памятавъ на то, що надѣвъ перекоею границею стоѣтъ 100.000 багѣтѣвъ росейскихъ.

Пѣсла росейскихъ газетъ бѣдѣлася вѣвъ госуд. совѣтъ дѣвъ 3 с. м. нарада надѣвъ провѣ-томъ реформы судѣвнѣицѣвъ вѣвъ при-балтійскихъ провинціяхъ, котрой провѣтъ сей принято. Реформа ся має на цѣли основно переобразувати судѣвнѣицѣвъ вѣвъ сѣхъ краяхъ и зрѣвѣнѣи его зъ судѣвнѣицѣвомъ вѣвъ коренной Россіи. Кажутъ также, що царъ о-собѣсто займѣвся справоу русификации сѣхъ провинцій и мавъ навѣтъ дуже прогнѣватѣсь на куратора Капустина, за то, що той дора-джувавъ, щобы се дѣло вести трохи пово-дѣльше.

Тоастъ царя вѣвъ честь князя чорно-горского выхлѣкавъ — якъ доносѣтъ зъ Пе-тербурга до Köln. Ztg. — вѣвъ панславѣн-ныхъ кругахъ нечувану радѣсть, бо всѣ суть того переконаня, що царъ у своимъ внутрѣ-годѣтѣся зовсѣмъ зъ панславѣнскими идеа-ми и стане ихъ переводити при бѣдѣвѣдѣи нагодѣ. Панславѣстамъ стало теперъ ясно, що царъ не вѣрѣтъ вѣвъ щѣрѣсть нѣмѣвѣицѣвъ полити-ки и що наслѣднѣ шѣблѣвѣицѣвъ для панслави-стѣвъ розговорѣ царя зъ гр. Бисмаркомъ 1887 р. теперъ зовсѣмъ чѣзѣла. Тоастъ царя уважѣлся вѣвъ Россіи якъ политичный фактъ перворядной ваги, яко етапа поступачого поволи историчного разѣлу, котрый бѣдѣтъ нагло закінѣтѣся.

Ходѣтъ поголоска, що царица и князь и княгиня Уельскій стараются дуже о то, щобы росейского наслѣдника престола, одружѣ-жѣтъ зъ одноу зъ англійскихъ княгинѣ. Вѣвъ тѣй цѣли маєся навѣтъ бѣдѣтъ вѣвъ Парижѣ стрѣчу наслѣдника престола зъ кн. Уельскимъ. Коли зѣвѣжитѣся, що французскій газѣты не пе-рѣстають доказувати, що росейскій наслѣд-никъ престола и другій великій князь росей-скій мають прѣйхѣти на выставу до Парижа, щобы тамъ заманифѣстувѣтъ дружбу Россіи

з Францією, то мимомоля приходить на гадуку чи ся поголоска о одруженю не має бути лиш маскованемъ вѣдѣду до Парижа зъ цѣлю политичнои манифестаціи. Характеристичнымъ есть, що въ Парижі сподѣваються навіть приѣзду самого царя і довазують, що кн. Уельскій есть дуже за союзомъ Франціи и Россіи зъ Англією.

Въ недѣлю приѣхавъ до Берлина шахъ перскій а цѣсарь, воѣ князь зъ панувачихъ родѣвъ и гр. Гербертъ Бисмаркъ повучали его на дворца дуже торжественно. Цѣсарь обнявъ его кѣлька разѣвъ а бѣдакъ всѣмъ зъ нимъ до экипажа и при выстрѣлахъ зъ пушотъ и музичѣ и повѣзъ его до своєї палаты.

Въ Берлинѣ сподѣваються вже на певно приѣзду цѣсара австрійского зъ початкомъ серпня. Post каже, що коли цѣсарь Францъ-Йосифъ схоче взяти участь въ великихъ маневрахъ, то гостина его въ Берлинѣ буде довша, якъ то першѣмъ провѣстоуно.

Berl. Tageblatt подтверджує вѣсть, що нѣмецке правительство зажадало бѣзъ Швайцаріи, чтобы она формально бѣдѣлака выдала вѣ Вольге мута. На зборахъ въ Берлині выступило було 350 нѣмецкихъ пѣдданныхъ зъ протестомъ противъ Nordd. Allg. Zig. за то, що она выступаючи въ оборонѣ агента политичного и нѣмецкого правительства, напала на Швайцарію. Органъ кн. Бисмарка дає имъ отже теперъ науку, що она не повинна мѣшати до поважныхъ дипломатичныхъ контроверсій, бо досѣдъ учить, що правительство нѣмецке мало заважѣдъ рачію.

Въ недѣлю бѣдѣлося въ Рамѣ торжественне бѣкрытие памятника Джордана Бруна при участіи властей, университетѣвъ и величезного здвигу народу. Пѣдчасъ торжества мали бѣсѣду бурмистръ зъ Раму, бурмистръ зъ Нолъ и пос. Бавію. Правительство не взяло офіційно участіи въ сѣмъ торжествѣ, але позволило промовляти бурмистрови мѣста а министрѣ просвѣты давъ молодѣжи шкѣдній по причинѣ сего торжества 4 днѣ сѣрій. Цѣлый корольскій двѣръ выѣхавъ на часъ торжества до Неаполя. Въ Ватиканѣ выкликано се торжество дуже велике обѣрнене, бо уважають его за дуже ворожу демонстрацію противъ папы и католической церкви. Пѣдчасъ коли въ мѣстѣ бѣдѣвалося торжество в цѣлѣ мѣсто було святочно пристроєне, були всѣ церкви бѣдѣ рана 8 год. позамикрай а папа замкнувся бувъ въ своѣй палатѣ.

Джордано Бруно родился 1550 р. въ Ноліи и вступивъ до монастыря Доминикановъ. Познакомившись глѣбше зъ науками философій и зъ новою пѣдѣ той часъ теорію Коперника о круженю землѣ, почавъ бѣзъ выступати противъ тогдѣшної науки церкви и мусѣвъ бѣдѣтъ утѣкати зъ монастыря. Перейшовши Нѣмеччину, Швайцарію, Францію и Англію, вернувшись бѣзъ назадъ до Італіи, де его зловили и яко вретника спалили въ Рамѣ дня 17. лютого 1600 р.

Справа консуля Дурандо въ Триестѣ закінчилась тѣмъ, що палата посѣдовъ ухвалила Крисиюму дуже великою бѣльшостою вѣдѣмъ довѣря. При сѣмъ нагодѣ зазначивъ Крисию, що непримиримый внутрѣшній вѣдѣтъ (Ватиканъ) и одна держава (Франція), хотѣли бы конче розбити тридѣжавный союзъ, але то имъ не удастся, бо союзъ сей буде ще на стѣлько сильнѣй, чтобы выступити въ оборонѣ мира и народныхъ правъ.

Въ Сербіи змѣнялася ситуація дуже скоро и каждый день представляе намъ нову фазу въ еи теперѣшнѣмъ развоѣ Срава церковна вже залагоджена. Митроп. Теодосій и епископы Никаноръ и Дамитрій подавали до димисію; митроп. Михаилъ именованый вновь митрополитомъ Сербіи. На мѣстѣ димисіонованыхъ епископѣвъ, котріи вернули на свои давній посады профессорѣвъ теологіи, именованый еп. Бронимъ и архимандр. Дуничъ. На знакъ помирѣния складали екск. митрополитъ Теодосій и оба екск. епископы въ субботу визитъ митроп. Махилу на той ревизитъ вѣзъ въ недѣлю по богослуженю. Митроп. Махилъ мавъ по своѣй инсталляціи выдати пастирске посланіе, въ котромъ мавъ дати абсолюторію димисіонованымъ епископамъ и признати важность всѣхъ ихъ розпоряджень. Тѣмчасомъ насѣдѣла нѣдѣ вѣсть, що бѣзъ того не то що не зрѣбавъ але навіть оголосивъ неважность всѣхъ ихъ дѣяльности. Король Мѣлянъ приѣхавъ до Константинополя а вѣзѣи зъ краю вѣрбили на него такѣ враженіе, що бѣзъ постановивъ не вертати до Сербіи.

НОВИНКИ.

— Зъ пѣдгаецъ пишутъ намъ: Не утихъ еще плачь, не обѣсли слезы дѣтскихъ Божимъ допустомъ, котрый хотѣ на якійсь часъ повиненъ бувъ злѣчити всѣхъ на видъ сѣбѣльной недохѣ, а вже на ново мусимо пѣднести окликъ болю пѣдѣ вражѣнѣмъ кривды и зневаги завданой намъ чѣловѣкомъ, котрый, если вже для него чужими суть понятя о милосердію, чести и совѣсти, повиненъ бы бѣдай зъ взгляду на священнича одѣжу, хотѣ на силу отримати въ своѣй злѣбѣсти противъ всего, що греко-католичѣ и руске. Въ одномъ вѣзъ чѣселъ „Дѣла“ зъ 1887 р. подана була до публичной вѣдомости вѣсть, якъ то лат. парохъ пѣдгаецкій ks. Kerschka вѣзѣвъ засыпати грѣбѣ выкопанный для гр. кат. прихожанина на тѣтешнѣмъ сѣбѣльнѣмъ кладовищѣ, до которого якъ Русины такъ и латинники конкурируютъ, и ажъ до 4 пѣдлиста 1887 сѣбѣльно уживали. Супротивъ такого вопіющаго беззаконія бѣдѣлося гр.

кат. урядъ приходскій зъ жалобою до ц. к. старостѣ въ Пѣдгайцахъ дня 4 пѣдлиста 1887, пѣддомляючи, що для послуги своѣхъ прихожанъ мусѣтъ прѣнати иншого гравѣра. Одповѣдею на то було засуджене того-жъ гравѣра розпорядженіемъ ц. к. старостѣ зъ дня 22 грудня 1887 р. на нагану и евентуальну кару, а 28 грудня 1887 року до ч. 12147 бѣдало ц. к. старостѣ администрацію кладовища лат. парохѣвъ, зъ додаткомъ, що прихожане обохъ обрядѣвъ мають до кладовища однаковій права, а на случай, если котрый зъ нихъ хотѣвъ-бы, чтобы грѣбъ бувъ выкопанный на старѣхъ кладовищѣ, мусѣтъ мати позволеніе обохъ парохѣвъ. Кс. Кершка зрозумѣвъ то такъ, що для его прихожанъ выстане его позволеніе, а рускѣ мѣжѣ обѣдѣти безъ позволенія своего парохѣ, але ему мусѣтъ поклонитися; на вѣтъ мавъ смѣлѣсть сказати то въ очі комисарѣвъ ц. к. старостѣ: *je on s'obie z żądnych rozporządzeń nie nie robi, że jemu nie raz groziło grzywna 50 złr., a on robi i robić będzie tak, jak mu się podoba.* И дѣйствѣ такъ было. Гр. кат. урядъ приходскій бѣдѣносѣ въ тѣй справѣ сѣмъ разѣвъ до старостѣ, писавъ до митроп. Консистоіи, до намѣстниства, до министерства вѣронсповѣданъ, до вѣр. митрополита бѣдѣла особна депутация мѣщанъ, — ц. к. старостѣ бѣдѣдало, що помимо внесенного рекурсу розпорядженіе зъ д. 28 грудня 1887 есть еще правосильне (розумѣлося для кс. Кершки такѣмъ оно не было) а ц. к. намѣстниство, порозумѣвшись съ министерствомъ вѣронсповѣданъ, знесло повѣсье розпорядженіе ц. к. старостѣ рескриптомъ зъ дня 15 грудня 1888 до ч. 29057 — котрый то рескриптъ интимовало старостѣ дня 28 сѣчня 1889 до ч. 12501, заряджуючи рѣвночасно на 18 марта 1889 зѣбѣрѣ бѣдѣпоручниковъ всѣхъ громадъ, що кладовища пѣдгаецкого уживають, якъ латинниковъ такъ и Русинѣвъ. Дня же 27 лютого 1889 ч. 2041 обѣдѣствѣ ц. к. судъ повѣтовый въ Пѣдгайцахъ, що въ книгѣ грунтовой вписано „na podstawie faktycznego posiadania cementarz i trapiarnię w połowie na kościół rz. kat. a w połowie na cerkiew gr. kat.“ Дня 18 марта 1889 бѣдѣдалося въ старостѣ роззирава конкуренцію, на котрой стануло 19 бѣдѣпоручниковъ лат. зѣ всѣхъ сѣлъ, що належать до парохіи пѣдгаецкой, а 4 Русинѣвъ зъ мѣста, Галича, Угринова и Заставы, котрой то громады уживають кладовища въ Пѣдгайцахъ. Ухвала запавша на тѣмъ зѣбраню — противъ котрой Русины заразъ запротестовали — досѣ ще ц. к. старостѣмъ не оглошена, отже остатнимъ актомъ урядовымъ и правосильнымъ есть рескриптъ намѣстниства зъ 15 грудня 1888. Тѣмчасомъ кс. Кершка якъ воювавъ такъ воює! Прихожане рускѣ идутъ о порадѣ до старостѣ — тай зъ чѣмъ прийшли, зъ тѣмъ бѣдѣхотѣ — нѣхто не знає, що поради, а особливо якъ сѣбѣ дати раду зъ кс. Кершкою, бо всѣ его боѣсье, знаючи, що въ средствахъ не перебѣрає: сего зрѣбѣти пѣдгаецкимъ, того вѣдѣтъ райства, на того инакше дѣнесѣ — тай всѣ сидѣтъ тихо. А кс. Кершѣ то вода на его мѣлѣ! Перше хотѣвъ лѣше, чтобы Русины приходили и ему кланялися, теперъ мусѣтъ ему ще за грѣбы оплачиватися. Вѣнѣце всего дѣла довершился вчера. Коли гр. кат. прихожанѣмъ Илько Баранъ поставивъ надъ могилою своей жены камѣнь надгробный и хрѣстъ (и то не триаеменный), кс. Кершка бѣдѣвалъ полицію мѣского (отже, якъ видите, и бурмиструвати самъ берѣся) и казавъ розкинути надгробникъ а хрѣстъ выкинути. Власти нашѣ, якъ передъ тѣмъ такъ и теперъ, не знають, що робити. А теперъ мы пытаемо всѣхъ: Де мы жѣмѣ? Що на то бѣзъ Екск. п. намѣстникъ? що Преосв. архіерей кс. Кершки? То вже намъ Русинамъ въ Пѣдгайцахъ, не домытъ що за жѣтѣ гѣрѣ, ще й грѣбы нашѣ, ба навіть знами спасѣния на грѣбахъ нашихъ сродникѣвъ не знаѣде пошанованія у того чѣловѣка? То противъ того терроризму не знаѣдемъ нѣдѣ охорѣны? Мы-жѣ вѣрній пѣдданъ Гро ц. к. Величества, то-жѣ знаѣдемо дорогу, чтобы навѣтъ передъ бѣзъ трѣномъ выпросити для себе справедливости, пошанованія для нашихъ святощѣ!

— Збаражѣ погорѣлъ! Въ недѣлю о 9-тѣй годнѣ рано займѣлся огонь. За чѣтири години згорѣло 90 домѣвъ и кѣлькадесятъ будынкѣвъ господарскихъ. Згорѣла вѣдѣдина половина рянку и домѣ дѣлше на вѣдѣхѣ по рѣку и ставъ, по наибѣльшой части жидѣвскѣй домѣ. Урядѣи и будынки публичны не погорѣли. Страту обѣдѣсуютъ на 300.000 зр. Зъ Тернополя выѣхала огневѣ сторожа на помѣчь и злѣокализовала огонь. Огонь бувъ такъ сильнѣй, що можна було бачити дымъ ажъ въ Тернополи, бѣдаленѣмъ на двацѣть кѣлька километрѣвъ бѣдѣ Збаража.

— Стрыскій комитѣтъ ратушниковъ, завѣзанный чтобы нести помѣчь погорѣлымъ мѣста Стры, развѣзавъ сими дѣнями и предложивъ до публичной вѣдомости такѣ справозданіе зъ своихъ приходѣвъ и розходѣвъ: Добровѣльній жертвы принесли 148 350 зр. 54½ кр. — зъ того выдано: помѣчь подана сейчасъ 29 560 зр. 59 кр., акція ратушкова 4 411 зр. 22 кр., купчимъ 82.000 зр., ремѣсникамъ и промысловцамъ 17.780 зр., интеллигенціи 11 537 зр. 90 кр., на церковъ, костѣлъ, бѣдѣжницѣ, братства и цехи 1.518 зр. 15½ кр., на книжки для бѣдѣныхъ ученикѣвъ 342 зр. 35 кр., на администрацію въ комитѣтѣ 1.202 зр. 72 кр. — разомъ 148.450 зр. 54½ кр.

— Министерство вѣронсповѣданъ и просвѣты рѣшило зъ днѣмъ 1 вересня с. р. завѣсти новѣ марки на оплату шкѣльного въ державныхъ школахъ сѣреднѣхъ, а давній марки выдѣтъ зъ ужѣтѣ зъ днѣмъ 31 сѣрпня с. р.

— Стариный выкопанный. При мурованій церкви въ самѣмъ мѣстѣ Рогатинѣ, котра пѣдѣла лѣтописи стоить уже 800 лѣтъ а пѣдѣла критичного розбору о. Ант. Петрушевича 600 лѣтъ бѣдѣдѣеся закристія. При копаню на оную будову фундаментѣвъ, котрой мусѣлъ копѣтѣся до 1½ метра глѣбоко, чтобы цѣлѣмъ одержати, выкопывались поодинокій частини людскихъ кистѣвокъ. Кистѣки лежали, одній головою до заходу, другій до полуночи, а дѣлѣкѣ припирали головою до мѣру церковного. Межи тѣми, що припирали головою до церкви, найшли здѣсея черепъ якоѣхъ дѣвчаны. Черепъ бувъ обѣзвѣзанный зеленою лентою тканою золотомъ. Лента есть шовкова, захавала свѣжу краску зелену,

мѣвъ-бы выѣшла що инѣ зъ фабрики. Пѣдѣзъ лентѣмъ было еще волосѣе а цѣлый черепъ бувъ вже бѣзъ волосѣа. На шѣй були синѣи пѣдборки твердѣй. Въ одномъ мѣсѣци треба було ще глѣбше на одинъ метѣръ перекопати и тамъ найшли черепъ вола, переднѣ часть зъ рогами, а пѣдѣзъ тѣмъ углѣе, котрѣ розсыпывалось въ рукахъ и спалѣну землю, котра трималась добре и твердо. Здаѣлося, що то было еще за часѣвъ поганскихъ а може першихъ часѣвъ христіанства, коли дѣлѣкѣ перѣйшовшій на вѣру Христову, не радо розставался зъ звѣчѣлыми иоганьскими.

П. Дзєровичъ. — Кольонизаціи Руси Мазурами. Село Бушковицѣ, коло Журавицѣ въ Перѣмѣскомъ, мали купити Мазуры зъ-пѣдѣ Ланьцута бѣдѣ гр. Адама Сапѣги, чтобы розпарцѣлювати мѣжѣ себе.

— П. Корнило Устѣяновичъ выѣхавъ зъ Саджавы, де перебувавъ довѣйшѣ часть, до Денисова (на Пѣдѣлю) почта Ходачѣковъ великій.

— П. Евсѣвий Чернавскій, профессоръ льѣвѣвского университетѣу, совѣтникъ двору и посѣлъ до рады державной, заведующѣвъ небезпечно на очі.

— П. Володимѣръ Ижѣкъ, баритонистъ, котрый выступѣвъ въ операхъ на льѣвѣвской сѣнѣ, вернувшись зъ своѣи артистичной подорожѣи за границѣю до своихъ овозѣковъ пѣдѣ Льѣвовѣмъ и має дати концертъ у Льѣвѣ.

— бѣдѣ о. И. Дзєровича, парохѣ въ Рогатинѣ, оеержали мы отсе письмо: „Вычитавъ я въ ч. 117 „Дѣла“ мѣвъбы рогатинскій урядъ приходскій подавъ выказъ дѣтѣй зѣдѣбныхъ до щѣпенѣи бѣсны за рѣкъ 1889 въ польскѣмъ языкѣ. До сего часу урядъ приходскій не посылавъ до старостѣ еще жадныхъ выказѣвъ що-до щѣпенѣи бѣсны за рѣкъ 1889 и що такѣ выказы датѣваны зъ 29 сѣчня 1889 лежать еще въ канцѣларіи приходскѣй, бо звѣчѣйно власти по такѣ выказы присылають а до сего часу ще не присылали. Мусѣтъ додати, что хотѣвъ „Червоная Русь“ въ ч. 112 дѣнесла те самое и зачилае тамъ священникѣвъ что выказы мали писати по польски до „поржонднѣхъ“ — не мають и „найпоржонднѣйшій“ чѣго побѣюватися по руски написати до старостѣ въ Рогатинѣ, бо тамъ принимаютъ бѣзъ наимѣншой перѣлоны рускѣй писѣма и всѣ урядники рогатинского старостѣа читають и пишутъ по руски бѣзъ то шугѣна, чтобы мене въ очѣхъ руской публики зѣдѣскредитѣвати, а се тѣмъ видѣйше, что межи выказаннымъ, котрѣ пишутъ по польски есть першій Рогатинѣ.

— „Народни Торговлю“ у Льѣвѣ обѣкляли минувшого тѣждѣни въ нѣчи зъ пятницѣ на субботу; злѣдѣй розвѣзѣвъ двѣрѣ въ сѣнѣхъ „Народного Дома“ бѣдѣ уличѣ Орменьской и забравъ зъ шуфлядъ 126 зр. гѣтѣвѣко.

— Вѣсти зъ ч. 17. „Америки“. Въ недѣлю, 20 мая завѣзѣзѣлись въ Шенандорѣ два новѣй товариства рускѣй: Молодѣжѣ шенандорска засновала новѣе церковне братство пѣдѣ именѣмъ св. Михаила зъ тою самою цѣлю, що и старшого братства, помѣгати братчикамъ въ потребѣи и вѣрѣдѣжати антигрѣтъ мѣжѣ братчиками, с. е., чтобы членѣ того братства не мѣгъ нѣ трѣтувати нѣ приймаѣти бѣдѣ другого почитѣстѣу. Предѣдѣтелемъ выбрано Сидора Дѣдика а секретарѣмъ Осина Тѣака. Членѣвъ вписалось 21; мѣсячно складѣють по 30 цт. а вписѣе 1 долларъ. Того самого дня завѣзѣлась читальня зъ школою читанія и писанія. До читальнѣ вписалось 36 членѣвъ и 22 зъ нихъ аложили заразъ 26 долларѣвъ. Честный Ант. Онушѣкъ, Гр. Пастирѣкъ, Филѣо Михальскій и Мих. Симѣчокъ хотѣтъ позичити свои книжки до бѣблѣотеки читальнѣ, доки не придѣтъ книжки зъ краю. Хату на читальню на разѣ вынаймѣтъ, заки не выпорѣдѣтъся сала пѣдѣ церковѣю. — П. В. Сѣменовичъ опустѣвъ Газѣльтонъ и перѣнѣосѣ на стѣле до Оліфанту, де обѣнавъ управѣ тамошного стѣру, а п. Салѣй, тамошнѣй управѣитель перѣнѣосѣ до Шлимаву. — Стѣры недавно залѣженъ въ Газѣльтонѣи Шамѣокиъ розвиваються красѣно; нарѣдѣ горѣея громадѣно зѣ всѣхъ стѣрѣнѣ, а бѣзѣлесъ (зарѣбокѣ) рѣсте.

— Россійскій шпѣгунъ. Въ Черновѣцахъ почѣлася дня 7 н. ст. червня роззирава карна противъ Ихѣйла Герша Игѣла, обѣжалованого о шпѣгунѣство. Роззираѣвъ проводѣтъ совѣтникъ Гайлігъ, а обѣжаловѣе прокураторѣ д-ръ Дѣлевскій. Gazeta Polska такъ подаѣе початѣкъ тои сензѣціонной розпѣравѣ: До салѣ войшовъ мужчина сѣредного рѣсту, блѣднѣй, зъ чернымъ волосѣемъ, выгѣдѣу интеллигентного. Въ салѣдѣй визѣнции просидѣвъ два роки. Предѣдѣтель: Назывѣется Ихѣйль Гершъ Игѣль; чи не приѣбрали вы сѣбѣ ще и инѣй прозвища, а то: Исидѣръ Бѣрнѣбавъ, Иванъ Поиѣръ, Аврамъ Шпѣрѣръ, Иванъ Валѣцкій? Обѣжалованный: Може бути, що чѣсомъ я приѣбрѣвъ сѣбѣ инѣй прозвища. Пр. Кѣлько маєте лѣтъ? Об. 29 лѣтъ. Пр. Якого вѣронсповѣданія? Об. Моисеево. Пр. Зъ актѣвъ показѣуеъ, что вы уродились вѣрѣдѣ въ моисеевѣй религіи, але теперъ исповѣдѣете православіе. Об. Такъ есть; есмѣ православнымъ. але по при се жѣдѣмъ. Пр. Чѣмъ вы занимѣлись? Об. Я бувъ покутнымъ писарѣмъ. Пр. И въ якѣмъ „кутѣ“ вы писали? Об. Въ Россіи. Пр. Були вы вже каранѣ? Об. На 7 дѣѣвъ зъ \$ 496 а. к. Пр. По якому говорѣте? Об. По польски. Пр. Мы маѣмо свѣдѣковъ, что вы писали нѣмѣцкѣй лири. Об. Ажъ ту у визѣнции я вѣвѣзѣея дѣщо по нѣмѣцки. Пр. Сѣвѣдѣки говорѣтъ, что вы довѣйшѣ часть волочились въ тѣхъ стѣрѣнахъ. Об. Я мешѣкавъ 4 роки въ Садагорѣ. Пр. Маѣте якѣй маєтокъ? Об. Нѣ дрѣбни. До салѣ вѣрѣдѣвали 15 свѣдѣковъ, а предѣдѣтель повѣчѣвъ ихъ о ихъ обѣвѣзѣкахъ. Прокураторѣ д-ръ Дѣлевскій вѣносѣтъ, чтобы розпѣрава бѣдѣбузѣла тайно, бо дѣлѣкѣ еи обѣставныи дѣтѣкають бѣдѣносѣ Австріи до сѣудѣныхъ держѣвъ, а сѣуть того рѣда, що оглошѣуючи ихъ можна бы пошѣдѣити нашѣй держѣвѣ. Трибуналъ зѣдѣосѣвъ на се внесеніе и розпѣрава бѣдѣбузѣея тайно. Дѣлѣкѣ корреспѣдѣнты газѣтъ зъ Вѣдѣни и Льѣвова мусѣли забратися зъ нѣчимъ.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Въ Рогатинѣ коло Ярослава на кладѣвѣнѣи застрѣлѣлись тамошнѣй лѣбѣнѣй Чѣлицкѣй. — Въ Ворѣблику корѣльскѣмъ померъ жидѣ д-ръ Германъ Віцѣ, лѣкаръ и раднѣй мѣста Льѣвова; поклѣнѣй бувъ полковѣымъ лѣкарѣмъ, мавъ орѣдѣръ Францъ-Йосѣа и титулѣ цѣсарского совѣтника; похѣрони бѣдѣбудѣтъ у Льѣвѣ. — На островѣ японскѣмъ Осѣма выбухнувъ

вулканъ и поглѣтивъ 300 домѣвъ, при чѣмъ зѣгинуло 500 людѣй.

Вѣсти зъ Еп. Перѣмѣской.

Прѣзѣнту на Майданѣ, дек. ярославского, одержѣвъ о. Дѣмъ Ухнѣтъ тамошнѣй завѣдѣтель.

Завѣдѣтельство въ Пѣдѣльнѣхъ, дек. комарнѣянского, одержѣвъ о. Илія Кирѣичнскій, сотрудиѣкъ въ Лѣтѣни, по попереднѣмъ зрѣзѣгнованѣю зъ того завѣдѣтельства о. Теоф. Хомѣнѣского.

Одѣпустѣку для порѣтованія здоровья одержѣли оо.: Петро Кнѣжнѣйскій зъ Дѣубрѣвки, дек. канѣвчѣного, на двѣ недѣлѣ; Ал. Яремѣвичъ зъ Боратина на 6 недѣлѣ; Ант. Колпачѣвичъ зъ Гѣбѣча, дек. потѣлицкого, на 6 недѣлѣ.

Посмертнѣй — ѣ — оновѣстки.

Михаѣль Лопачѣнскій, выслѣуженнѣй ц. к. рахунѣковѣй совѣтникъ льѣвѣвского намѣстниства, упокоѣвился у Льѣвѣ въ 64 роцѣ жѣтѣ. Вѣчна ему память!

Павѣло Галѣйвичѣ, ц. к. контролѣръ повѣтовѣй въ Рогатинѣ; померъ въ Зѣланѣвъ въ 33 роцѣ жѣтѣ. Поклѣнѣй бувъ щѣрымъ Русинѣмъ. Вѣчна ему память!

Телеграммы „Дѣла“.

Парижѣ 11 червня. Полиціѣа недѣзволѣила булѣнѣжѣстамъ устроити пѣръ въ Ангѣлемъ и въ насѣдѣвъ опѣру арѣштувала 24 особѣ а мѣжѣ тѣми Дѣрулѣда, Лѣгѣра и Лѣсѣанта. — Арѣштѣвано интѣндѣнта Рѣнѣйѣра, и капитѣна зъ министерства войнѣи за ихъ звѣзѣ зъ Булѣнѣжерѣмъ.

Бѣлградѣ 11 червня. Митроп. Михаилъ оголосѣвъ въ церкѣвѣ, что семѣлѣтне урѣдѣванѣе Теоѣосіѣа было незаконѣне. Кажѣтъ такѣжѣ, что Михаилъ признѣтъ неважнѣымъ розвѣдѣ королевѣи и що королева Натѣліѣа має незаѣдѣго приѣхати до Бѣлградѣу.

Римѣ 11 червня. Папа має выдати поѣту до всѣхъ держѣвъ, въ котрой запрѣтѣстѣуетъ противъ святковѣния въ Римѣ памяти Джордѣана Бруна.

Петербургѣ 11 червня. Сѣгорѣчнѣй континѣгентъ рекрутѣвъ рѣссійской арміи має выносѣити 225.000 людѣй.

Атѣны 11 червня. Пѣдѣла тѣутѣннѣхъ газѣтъ мають приѣхати при нагодѣ зарѣучѣнѣи насѣлѣдѣника прѣстола нѣмѣцкѣй цѣсарѣ зъ кн. Гайнрихомъ.

Вѣдѣнѣ 11. червня. Кнѣзь чѣрногорскій приѣхѣвъ сюды зъ ген. Пушкиномъ и злѣожѣвъ цѣсарѣви визѣту. Цѣсарѣ ревизѣтувавъ его а опѣсла приѣмѣвъ кнѣзь у себѣ кн. Караѣджѣвича и рѣссійского посла кн. Лѣбанѣова.

Цѣна зѣбѣа и другихъ продуктѣвъ.

8. л. червня 1889.

Лѣвѣвъ: Пшѣница 6-80 до 7-25, жѣто 5-80 до 6-25, ячѣмѣнѣ 6-25 до 7-—, овѣсъ 6-15 до 6-60 горохъ 6-50 до 10-50, вѣика 6-75 до 7-50, рѣпѣкъ 11-— до 11-65, лѣнянка — до —, конѣшѣина черѣвѣна 50-— до 75-—, конѣшѣина бѣла 50-— до 60-—, конѣшѣина шѣведѣка 60 до 75, хмѣль бѣдѣ — до — зр. за 56 кило въ Льѣвѣвъ, окѣвѣта за 10.000 литрѣвъ 11-75 до 12-— зр.

Курсъ Льѣвѣвскій

зъ дня 7. л. червня 1888.

Акціѣи за шѣтуку бѣзъ купѣна. Плат. Жѣдъ Зѣдѣвъ. гал. Кар.-Лѣдѣвъ. по 200 зр. м. е. 204 75 205 25 Зѣдѣвъ. Льѣвѣвъ. Черѣнов. по 200 зр. а. в. 241 — 244 25 Банѣку гипѣот. гал. по 200 зр. а. в. . . 289 — 293 — Банѣку кредѣтъ. гал. по 200 зр. а. в. . . — — 316 —

Лѣсты заставѣнѣи за 100 зр. Банѣку гипѣот. гал. 5% а. в. 100 40 101 40 Банѣку гипѣот. гал. 5% а. в. выѣлѣосъ зъ 10% прем. 103 40 104 40 Банѣку красѣвоѣго 4½% а. в. лѣосъ 61 п. 97 75 98 75 Товѣарѣстѣна кредѣтъ. гал. 5% а. в. . . . 100 85 101 85 Товѣарѣстѣна кредѣтъ. гал. 4% а. в. . . . 96 — 97 — Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣосъ 37 п. 100 85 101 85 Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣосъ 41½ п. 94 — 95 — Товар. кред. гал. 4½% а. в. лѣосъ 52 п. 98 75 99 75

Лѣсты довѣжѣи за 100 зр. Гал. Зѣвъ кред. сѣл. 3% а. в. (давѣн. 6%) въ лѣвѣ. 57 50 59 50 Гал. Зѣвъ кред. сѣл. 2½% (давѣн. 5%) въ лѣвѣ. 48 — 50 — Обѣщ. рѣль. кред. Зѣведѣ. 6% лѣосъ въ 15 л. — — —

Обѣлѣгѣи за 100 р. Инѣдемѣизѣцѣ. галѣцкѣй 5% м. к. 105 25 106 25 Комѣмуналѣнѣй Банѣку красѣвъ. 5% 1 емѣс

Розклад їзди на залізницях державних.

важний від 1 червня 1889

Після літнього годинника.

Приходять до Львова: 1) З Сухом, Хирова, Гусятина, Станислава і Стрия, поїзд особовий о 3 год. 36 мин. по полудні. — 2) З Пешту, Лавочного, Сухом, Хирова і Стрия, поїзд особовий о 8 год. 26 мин. зь рана. — 3) З Пешту Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятина, Станислава і Стрия, поїзд особовий о 12 год. 8 мин. вь ночи.

Одходять від Львова: 4) До Стрия, Станислава, Гусятина, Хирова і Сухом, поїзд особовий о 10 год. 20 мин. зь рана. — 5) До Пешту, Лавочного, Стрия, Хирова і Сухом, поїзд особовий о 3 год. 45 мин. вечером. 6) До Пешту, Лавочного, Стрия, Станислава, Гусятина, Хирова і Стружа, поїзд особовий о 5 год. 50 мин. зь рана.

Важне до їзди до купель. На час їзди 25 червня до 10 вересня поїзд під № 3) приходять до Львова о 12 год. 8 мин. вь ночи єсть подучений зь поїздам, виходячим зь Криниць о год. 8 мин. 26 рано (після годинника пештєнського) — а одходять поїзд зь Львова о год. 5 мин. 50 рано, під № 6) має подученє до Криниць. 2238

Маріяцельський капль жолудковий

знаменито діяючи у всіх недугах жолудка.

Незривний при браку апетиту слабкій жолудку, вонючій одыжці, квансній одыжці, здутю, кольті, катарі жолудка, запал, твореню сь пьску и камьнячків вь мьхури, при надто великій флегмі, жовтачї, одыженю и блюваню, болю голови (єсли походить зь жолудка), корчах жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробаках, недугах селезїнки, печїнки и гемориднах. — Цїна флашочки разом зь приписомъ 40 кр., подвійною 70 кр.

Головна высылка у аптекаря

КАРОЛІ БРАДІ КРОМЕРІЖ (Kremser) МОРАВА.

Маріяцельський капль жолудковий не єсть пиякимъ средствомъ потайнимъ. Складовї части поданї єсть при кождїй флашочцї вь приписї.

Правдлив можна купувати у всіхъ 2351 8—52 аптекахъ.

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдлив Маріяцельський капль жолудковий рївно фальсують и наслідують. — На знакъ правдивости мусить кожда флашка бути завінена вь червоне запакованє, заосмотрєне вь повисшїй марку охорону и при кождїй флашочцї на приписї мусить находитися, єє сей припис друкований у Г. Гуса вь Кромєрижу.

Правдлив можна купити: у ЛЬВОВІ вь аптекахъ: Якова Байзера, Г. Бюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановського, д-ра Петра Миколая, Якова Пашея, Жиг. Рукера, Кар. Склапинського, І. Веворського, Ари. Раппанорта. — Вь БЕЛЗІ у ап. Гросса. — Вь БОБРИЦІ у ап. Бальбини Мендикон. — Вь БРОДАХІ у ап. Бронисл. Витославського, Мих. Кузлик, Вильг. Ляндесберга. — Вь БЕРЕЖАНАХІ у ап. А. Дурета, Іос. В. Лобоса. — Вь БЛАЖОВІ у ап. А. Бжеса. — Вь БУЧАЧІ у аптекаря Корнила Леникого. — Вь ВАРІЖУ у ап. Венед. Кимовоцького. — Вь ДОЛИНІ у ап. С. М. Траунфельнера. — Вь ДРОБИЧІ у ап. Айхмилера, П. Партикевича. — Вь ГЛИНИНАХІ у ап. А. Гейма. — Вь ЗАЛІЩІКАХІ у ап. І. Кастанювича. — Вь ЗОЛОЧЕВІ у ап. Франца Петета. — Вь ЖУРАВНІ: у аптекаря Іос. Л. Томашевського. — Вь КАМ'ЯНЦІ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Кароля Пилевського. — Вь КОЛОМЬБІ у ап. А. Сидоровича. — Вь КОЛОМЬБІ вь ап. Ед. Стендлі. — Вь КОНИЧІЦАХІ у ап. Адера. — Вь КАЛУШІ у аптекаря Александра Шустова. — Вь МЕЛНИЦІ у аптекаря Кроковського. — Вь МОСТАХІ ВЕЛИКИХІ у ап. І. Жоліньського. — Вь НЕМИРОВІ у аптекаря Прєдмирянського. — Вь ОЛЕСКУ у п. А. Кофтера. — Вь ПЕРЕМЫШЛЯНАХІ у ап. Омєл. Барановського. — Вь ПЕРЕМЫШЛІ у ап. Жигмонда І. Калицького. — Вь РАДЕХОВІ у ап. Яськевича. — Вь РОЗВАДОВІ у ап. Вилк. Габовського. — Вь РОЗДОЛІ у ап. Люде. Мерзавинського. — Вь САМБОРІ у ап. І. Алексєвича. — Вь СКОЛІВІ у ап. С. А. Ленковського. — Вь СОКОЛОВІ у ап. Андр. Данчака. — Вь СОКАЛИ у ап. Евг. Высоцького. — Вь СТАРОМІ МІСТІ у ап. А. Палєско. — Вь СТРУМІ у ап. Чалбазяного, Б. Коморовського. — Вь СВЯНІВІ у п. А. Манького. — Вь ТУРЦІ у ап. Жиг. Козинького. — Вь ТЕРНОПОЛІ ап. Леона Файшманна и Фр. Ямугєвича. — Вь УСТИКАХІ у ап. Алф. Яструбського. — Вь ЧОРТКОВІ у ап. Людвика Носса.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВІТА“

при зближуючихся испьтахъ вь школахъ народнихъ подає до вѣдомости Свѣтл. Радѣ Школьных, Впов. священникѣмъ, катихитѣмъ, учителѣмъ и родичѣмъ, що книжки наклады товариства, призволенї кр. Радю школьному на премїи для ученикѣмъ, красно оправленї зь позолочеными берегами, можна купити вь канцелярії товариства при улиці Ормєнськой ч. 27 по слѣдуючїй цѣнѣ:

Добре робити, добре буде	17 кр.
Роскази про сили природы	20 "
Оповіданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 "
Повѣстки для дѣтей	27 "
Сестри	15 "
Байки	22 "
У пропасть дорога ховєка	28 "
Зоря	22 "
Исторія Руси ч. I.	25 "
Исторія Руси ч. II.	23 "
Исторія Руси ч. III.	28 "
Паша, душа вь господарствѣ	35 "
О корисѣмъ ужитю неужитковъ	22 "
Лєн и конопль	24 "
Рогата худоба	45 "
Про живоплоты и лѣсы	30 "
Вєнѣминь Франклїнъ	16 "
Пасѣка	24 "
На досвѣткахъ	22 "
Чимъ люде живий	20 "
Житє св. великомуч. и лѣкаря Пантелеймона	20 "
Родина Морозовичѣмъ	20 "
Дробна птица господарєка, а великій грошъ	20 "
Молитвенникъ народный (вѣ звычайной оправѣ)	20 "

єє лучший отвѣтъ:

а) хрєбєтъ полотняный и золочєный хрєстъ зь переду	25 "
б) цѣла оправа полотняна, берєки золочєны и золочєный хрєстъ зь переду	35 "
Зоня безплатна учителѣка вь хором. переплєтъ	25 "
" " вь звычайн.	15 "

Всякї замовленя высылать єя скоро и точно.

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна вь тов. „Просвѣта“.

„КОБЗАРЬ“

ЗБѢРНИКЪ КВАРТЕТѢВЪ.

Цѣна 60 кр.

Дѣстати можна вь тов. „Просвѣта“

Вѣсьхъ научъ лѣкаренїхъ

Д-ръ Емилїй Лятайнеръ

Одбувши студиї зь обєсгу дєнѣстїки вь клиникѣхъ вь Берлинѣ заложивъ аєлєє дєнѣстїкє при пляцу Марїанцїмъ ч. 10 и ординує одъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Вѣсьляя операциї доконує на желанє безъ болю, одобривши чувствю кокинїю або розвеселяющїмъ газомъ (Lusigas). Штучнї зубы выготавляє на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 14—?

(XXXXXXXXXXXXXX)

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

найпередиѣйшїй перфумы, тоалєтовї воды, одзначєнї медальми заслуги и двома дипломати знаня.

имєнно:

Перфумы: яминїова, фїалковѣ, рожана, рєзєдовѣ, вонїавлєва, Ylang-Ylang, Оропєпах, Jockey-Club, гєлїотроповѣ, Ess Bouquet, пїжмовѣ, Millefleurs, и т. п. Фляконїки по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 150 и т. д.

Перфумы королеви Марисєнки, 2 зр. флак. одзначєнає дужє прїємнїмъ, цѣрєтовїмъ запахомъ. Фляконїкъ мєншїй 95 кр., болшїй 1 зр. 80 кр. 2529

Вода варшавєка, однойна и вода лєвандовѣ-аморѣвѣ, сугъ вєсьляно умїяний до розпрїскуваня вь салїновѣ-зѣлїи євогю прїємного, милогю и лєгкогю запаху. Фляконїкъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды кольоньскїй вь кольонѣхъ оддыхаєть и ро. даєть, прєдєдї и найпередиѣйшїй. Фляконїки по 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 150.

Дѣстати можна у Львовѣ у власнїхъ склєпахъ: улиці Копєрникѣ ч. 3 и улиці Галицкѣ, рѣгъ Валової. Вь Краковѣ Суконїячї ч. 20. Вь Черновцѣхъ рынокъ ч. 2; зарозомъ у вѣхъ перворяднїхъ склєпахъ и аптекахъ.

КОЖДУ

ДИВОВИЖУ

уникає.

Нема тутъ окликовъ, прїємтрѣмъ, яєъ довго станє прїєсасу, або що то-варї закупленї при мѣстї конкурєс-ной, печуване! зачудовує! случайно! и т. п. Нема ту нїчо подобногю! бо вєсь той криєк не прїєдѣсть на нїчо, а лишє дїлами трєба доказати, а о томъ жє Впов. публїка прєсвѣдчитїє, моєи скоро замовити отєй справдѣ дешєвї и вєсьляи солїднїй товарї.

Для мужинѣ: Цѣлє убраньє зь сукна найлїпшїй якостї, нової модї (судруть, штаны и камїзелька), добрє зроблєнє, прїєрє 18 зр. — тє-пєрє зр. 10.—, таєе самє убраньє, прїєрє 18 зр. — тє-пєрє зр. 14.—, таєе убраньє найлїпшїй якостї, прїєрє зр. 30.—, тє-пєрє зр. 18.—.

Для хзопцѣмъ вь вѣцѣ 8—16 лѣтѣ. Цѣлє убраньє зь сукна, доброй якостї, єлєгантнѣйшїй фасону (судруть штаны и камїзелька) прїєрє зр. 15, тє-пєрє зр. 8.—, таєе убраньє прїєрє 18 зр. — тє-пєрє зр. 22.—, тє-пєрє зр. 12.

Для дѣтѣмъ одъ 2—10 лѣтѣ: Цѣ-лїй убраня, гарно прїбранїй, прїєрє зр. 7-50, тє-пєрє зр. 3-80, таєе убраньє прїєрє 18 зр. — тє-пєрє зр. 5-50, таєе убраньє найлїпшїй якостї, прїєрє зр. 18.—, тє-пєрє зр. 8.—. 2965 5—25

При замовленяхъ прїєрєтїє у-клябно уважати на отєє:

При убранїяхъ для мужинѣ прїє-рєтїє подавати обємъ грудєй и довготу кроку поєдї мѣрї сани-мєтрової, а для дѣтєй и хзопцѣмъ яєъ пайдокладнїйше вѣськѣ а та-кожє краску жєданогю убраня.

Розсылаеть точно за посылкатою або надбавлєнїємъ готївки.

Осєблїво уважати: що єсть тутъ наведєнїй товарї сугъ найлїпшїй якостї и прїєдѣтїє по тѣмъ дешєвїє цїнаєъ тому, що на-збиралєсь надто єлєкїй прїєсасу.

Klein's

Internationales Waaren-Exporthaus

Wien 1., Kohlmesseergasse 7.

Що не подобаєсь, одмѣняєсь, або зєрнїуть грошѣ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѣдъ знаменємъ

„СПРІЮСЬ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручає добру и вѣднату каву спрѣ-важєну бєзпосєредно одъ проду-цєнтѣмъ зь Америкї полуднєвої.

Коштє у Львовѣ;

І кильо 1.70 и 1.90 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 8.70 и 9.60 зр. Франко

Одбиратєлѣмъ надъ 50 кильо опустѣ.

На маю зосѣмъ тѣхъ родѣвъ кавы, котрї ого-лїють нїшїй пѣдъ назвою мого запємнїє. Спрѣважєну каву прѣсто одъ продуцєнтѣмъ, що можє доказати, и прѣдѣю єи най-мєншє о 20% дешєвїє яєъ хто не-будѣ. Вь Гамбургѣ и Триєстѣ мо-жна дѣстати каву яєъ лишє зь єє твердѣи руки, а то для того, що продуцєнтъ спрѣдѣ гуртовнїковї на мѣсцї, той знову гуртовнїковї вь Европѣ, одъ тѣхъ купує комї-сїонєрѣ; а одъ него яєъ купецѣ и то звычайно не прѣсто, аєє чєрєзъ агєнтѣ мѣсєцовѣ або подорожє-чєго. Впрѣчѣмъ можє кождїй самъ прєкєконатїєся, чи дѣстане де индє по тѣй цїнѣ таку каву яєъ моя що до якостї и смаку. 2 27 239—

Стация залѣзницѣ
МУШИНА-КРИ-
НИЦЯ
зъ Кранова 8 год.
„ Львова 12 „
Була-Пешту 12 „

КРИНИЦЯ

Аптека, почта,
телеграфъ,
судъ поєтѣстовїй,
нотарїатъ вь
мѣсцї.

Ц. К. Заведєнє жєрєльно-купєлєвє.

Вєсьляи обильна и сильна „щавѣ алькалїчно-зєлѣзїста“.

Головнїйшїй срдєства лѣчнїчї єуть:

Купєлѣ минєральнїй, огрѣванїй мєтодѣю Шварца вь буднїку зь 73 кабинетамї, купєлѣ боровнїновї вь особнѣмъ буднїку зь 27 кабинетамї, купєлѣ газѣвї при головнѣмъ жєрєлѣ, мєтодїчєнє пїтьє водї зь числєннїхъ жєрєлѣ минєральнїхъ зь рѣзнїмъ склѣ-домъ хємїчнїмъ. Знаменїтє заведєнє жєнтїчнє, новє кєфїрнє колька молочарєнѣ, новє вѣзрєцєвє за-ведєнє гїмнастїчнє, вєлїкїй паркъ зь вѣгѣдъ нїмї прѣхоамїд.

Для вѣгѣдї и забавї гостєй служатѣ понадѣ 1200 комнѣтѣ зь цѣлѣковнїмъ умєблѣванїємъ, по болшїй частї зь печамї, числєннїй рєстѣвращїи, цукорѣтѣ, театрѣ чєрєзъ цѣлїй сєзонъ, читальня часѣ-пїсєй, дѣѣ выпѣзпчальнїй книжѣтѣ, орхєстрѣ жєрєльнѣ, фѣотѣграфѣ, числєннїй и рѣзнїчїй торгѣвлѣ, модїянкѣ, рѣзнїй рукѣдлѣвнїкї.

Вь домѣ „пѣдѣ Замкомѣ“ можєна вїнаймїтї комнѣты лїшє на 24 годїнѣ.

Дворєцъ залѣзницѣ Мушина-Криница 10 кильомєтрѣмъ одъ заведєнїя, и зь вѣдѣи єдєє добрє удєржєна дорога до заведєнїя.

Вь мѣю. черєни и вєрєснї цѣны помєшканѣ скарбѣвѣхъ яєъ и вѣсьхъ родѣвъ купєлєй о 30% нїзшїй.

Крѣмъ стало чєрєзъ цѣлїй сєзонъ ординуючѣго лѣкарї прѣвїтєлєствєннѣйшїй д-рѣ Конфѣа, прѣкїтїують 7 лѣкарѣвѣ. 2936 8—6

Фрєквєнцїя рѣчка вѣспїсѣтѣ понадѣ 4000 осѣбѣ.

Вь самѣмъ заведєнїю находїтєсь пѣсѣля найновѣйшїхъ основъ науки урлѣдєнє:

Ц. К. ЗАВЕДЕНЬЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ

пѣдѣ управѣю єнєцїялїста д-рѣ Ебєрєа.

Сєзонъ отворєннїй одъ 15 маѣ до 30 вєрєснѣя.

На жєданє уѣлѣєснєнѣ ц. в. Зарѣдѣ жєрєль-нї вь Криницѣ

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлѣоньскѣй ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 5—0

ВЫДАЄ

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зь 30-днєвнїмъ выпѣвѣдженїємъ

5% зь 90-днєвнїмъ выпѣвѣдженїємъ

Прєдєдрукъ не будє плаченїй

Дирєкцїя.

І. АНДЕЛЯ

ново одкритый

Порошокъ заморекїй,

бїває: блѣнїцѣ, блѣхѣ, швабѣ, тарганѣ, могагѣ, мухѣ, му-рашкѣ, єтоногѣ, молѣ, вь загалѣ вєлїкї комѣхї майжє зь на-звычайно єкорєстїю и нєвнѣстїю такъ, що зь истнующѣго поколѣнїя комѣхъ антѣсѣду не одстанє.

2505 12—12

Правдливый и по дешєвѣй цѣнѣ

вѣ дрогерїи І. АНДЕЛЯ

13, Zum „Schwarzen Hund“ Hausgasse 13,

13, Dominikanergasse 31, 11 Kettengasse 11, вь Празѣ.

У Львовѣ у Зиг. Рукєра вь апт. пѣдѣ Срѣб. Орломъ, І. Байзєра апт.; Петра Миколая апт.; Петра Гайльгозєра апт.; Ал. Гїбнєра, Іос. Ганковѣ, Рїнокъ ч. 33, Кар. Баєра ул. Краковѣка Янї: Ф. Вайє; Ирумѣза: Ушєрѣ Зандѣ; Яєсло: Р. Пальца апт.; Прємїшлѣ: А. Фалїшєвскїй; Рѣшѣвѣ: Р. Вѣнтрѣбскїй; Закопанє: В. Рїєдѣлѣгаушѣ; Золѣчѣвѣ: Іос. Гєдлѣ Вь Краковѣ: І. Траучнїєскїй апт.; А. Гавєлка, купецѣ; Е. Радлєрѣ апт.; Штокмарѣ апт.; В. Рєдїкѣ апт.; Тєрнѣопѣль: Ф. Ямрѣгєвичѣ апт.; Брѣдѣ: В. Ляндєсбєргѣ апт.; Хѣдѣорѣвѣ: Ст. Дашкєвичѣ апт.; Фрїштѣтѣ: Ієанѣ Занєвскїй апт.; Кутѣ: Алєєс. Загєвскїй апт. Корєєно: Ієанѣ Лязаровїчѣ торгѣвля корѣнѣ, дєлїкатєсѣмъ и вїнѣ; Коломѣя І. Сїдорѣвичѣ апт. и Е. Штєнцєлѣ апт.; Сокалѣ: Евг. Вѣсѣчанєскїй апт.; Тєрнѣопѣль: Е. Францѣ; Нємїрѣвѣ: К. Прєдмїрянскїй апт. Копчнїцѣ: М. Рѣдєрѣ апт.; Станїєславѣвѣ: А. Байлє апт.; Тарнѣовѣ: А. Адлєрѣ апт.; Сухѣ: К. Чернїцкїй апт.

НАЙНОВѢЙШІЙ САТИНЫ, СЕВАНТИНЫ, ПЕРКАЛЪ

на сукнѣ дамскїй

Магазинъ Ф. Кнавера и Сына

у Львовѣ, пляцъ Капїтульнїй чїсло 2.

При закупкѣ товарѣмъ прѣсїмо покликѣватїєсь на нашу часѣпїсь.

Выдаєць и одѣлѣчальнїй рєдакторъ: Иванъ Бєлєй.

Палѣтрѣ зь фабр. Черлѣянскѣмъ.

Зь друкарѣй тов. нм. Шевчєнка, пѣдѣ зар. К. Бєднєрскѣмъ.

Предплата на „Дѣло“ и наложитѣль за инсераты платитъ
г. ДѢЛОВЪ.

Розумівся, що така зміна рвчей в Сербії мусьла дуже вплинути на короля Милана, котрий мабуть вже блъ 4 с. м. перебував в Константинополі. Почувши, що регентія инсталювала на ново митрополита Михайла, мавъ король дуже лютятися на регентівъ, доказуючи, що они не додержали даного слова. Новий ладъ в Сербії стався причиною того, що король постановивъ не вертати безпосередно до Бѣлградъ, але пови-що виѣхати ще на виставу до Парижа. Пѣсла Pol. Congr. думає король доперва при квісти ст. ст. червня вернути до Бѣлградъ. Чи бнъ верне тамъ а вернувши, чи довго тамъ перебуде, годъ знати. Ходить поголооска, що король думає повзбати довший часъ в Константинополі и то именно впадає в очі, дачого бнъ якъ-разъ виѣрвъ собі на проживанье Константинополъ. Король Миланъ знає дуже добре односаны на Балканѣ а хочъ для своєї особи не потребує ничого, то все-жъ таки для сына, для династії Обреновичѣвъ може зъ-бдѣи лѣпше оперувати, якъ зъ иншого мѣста в Европѣ. Впрочѣмъ може бнъ тутъ мати для своихъ цѣлей дуже доброго союзника, султана. Вже теперь роздѣшася поголооска, що Туреччина хоче відступити Сербію область надъ Ламомъ, котра теперь стоить пдѣ властею Австрія, а хочъ поголооска ся вѣть на теперь дуже неимовѣрна, то все-жъ таки зъ часомъ може прибрати яснѣйшій видъ. Одгуленемъ Сербію якої области бливше Чорногоріи можна буде не лѣши на случай потреби звернути акцію Сербію в иншу сторону, але и парализувати рухъ Чорногоріи. Сербія уважає все ще точкою своєї амбіції, бути Пѣмонтамъ для цѣлого сербского народу; на то доказъ хочъ-бы и найновѣйше вѣче сербскихъ либералѣвъ в Бѣлградѣ. Навѣчу стѣмъ збралося якихъ 2000

членів ліберальної партії і ухвалили програму з тим додатком, щоб удержувати добрі відносини з тими державами, котрі будуть підтримувати культурний розвиток Сербії на балканському півострові і щоб старатися сполучити всіх Сербів під династію Обреновичів.

Що буде тепер з справою розводу короля Милана з королевою Наталією? По завадженню церковною справою шанси королеви значно поліпшилися. Матроні Михайлівській рідше по її стороні, а ново встановлені єпископи Бронимі з Нюша і Дучич з Ушиці вже підчас процесу розводного боронили королеву всіма силами. В політичних кругах болгарських уважають за рідше певну, що королева поверне вже незадовго до Бєлграді і що буде там постійно проживати. Кажуть навіть, що королева має привітати ще на ювілейне торжество битви на Косові полі.

НОВИНКИ.

— З руско-народного театру. В Радеківі перебуває театр вже лише до середи, 19 н. ст. червня, а відтак переїде до Сокала. В Радеківі відбулися представлення в тих днях: четвер 13 н. ст. червня, субота 15, неділя 16, вівторок 18 і середа 19 н. ст. червня. Досі не повитала Радеківщина свій народний театр так як приїстало, бо участь околничної публіки величезна на представленнях, тому годилося би, щоб хоча в тих останніх днях виповнився театр гостями а наші артисти одраділи б публіку в далішній приїзду. А така неприйнятність з боку публіки в містечку, де перший раз гостить театр може на довго відбити дирекцію заглянути в ті сторони. Тому треба наважитися, поки час. На останнє представлення виставити театр історичну драму „Павло Полуботок“.

— Огонь. Село Липско коло Нароля, в Чешанівському повіті, погоріло дня 7 н. ст. червня за три години майже ціле; 83 родин лишалося без даху і кущика хліба. — Огонь в Збаражні зайнявся в хаті мещанина Зельзника. Втерт і велике горяччю причинилося до того, що огонь перекинувся надзвичайно скоро з хати на хату. Сторожі огні в Тернополі і Збаражі гасили огонь через 16 годин. Погоріло 110 домів, по більшій частині жидівських; з того числа лише кільканадцять було безпечених в краківському товаристві.

— Академіки краківські, ув'язнені в Ойцові вернули вже до Кракова. Власть російської засудила всіх 42 академіків на три дні в'язниці і не дозволила змінити сеї кару на гроші. Академіки відсиділи ті три дні в хаті на Песковій скалі під доглядом жандармів. Як доносил краківські газети, мали бути тільки академіками і члени „Академічної Громади“.

— Испыт зрелости в гимназии в Коломию почали в 10 н. ст. червня в присутстві инспектора п. Левицкого. До испыту згодилось 24 учениковъ звичайныхъ и 1 екстерни. Зложили испыт з означенныхъ Ант. Барца и Петро Вужинский; з добрымъ успѣхомъ; Ст. Аркушевич, Мих. Баричко, Бр. Ценглевич, Вас. Демянчук, Ив. Федюк, Мойсей Фридманъ, П. Яковлевский, Теодоръ Касперский, Альф. Кавецкий, Теодоръ Левицкий, Анд. Пошовский, гр. Ад. Старженский, Сев. Ступинский, Мат. Велигорский. На 6 недѣль репробованъ: Вит. Амброзевич, Берн. Висель, Нусамъ Фербахъ-Гринбергъ, Як. Семинговский; три не зложили испыту а два одступили.

— Испыт зрелости в гимназии в Ясѣ окончился сими днями и выпавъ для Русинѣв дуже добре. Два абитуриента Анатолий Дуркотъ и Мих. Потучковъ здали испыт з означенныхъ; три ин-

ші Ром. Алексевич, Ем. Гавришѣв и Мих. Юракевич з добрымъ успѣхомъ и лишъ одинъ Ос. Преторіосъ має поправити по ваканціяхъ латину.

— Ограблено церковь. Въ ночь з суботы на недѣлю ограблено церковь в Бережаняхъ, котра стоить в самѣмъ рынку и в сторожѣ ночный сторожъ. Злодѣи забравъ коралѣ и инші дорогостѣности з образа Богородицы, вартости 400 зр., и загадавъ ще добратис в закрѣтѣ, бо продрѣвлявъ зѣлѣній дѣрвѣ, але они показались крѣпкими и добре запертыми. Три личности, подозрѣні о участі в той крадежѣ, оддані бережанскому суду.

— Читальня на Буковинѣ. Заходомъ самыхъ селянъ засновано на Вознесеніе читальня в Вашковцахъ надъ Черемошомъ. — О отвореніе читальни в Хлѣвицахъ стараються тамошній го-сподарѣ.

— Стрейки робѣтників в Галичинѣ. Якъ вже мы доносили, зачався вже и у насъ в Галичинѣ стрейкъ робѣтників, а то в копальняхъ угля в Яворжѣ. Про сей стрейкъ такъ пише намъ нашъ дописуватель: Стрейкъ гѣрників в копальняхъ угля в Яворжѣ не утае; робѣтники заховуються спокѣйно, бо есть досытѣ жандармеріи и уланѣвъ з Хшанова, а що найбільше, то въ кормихъ и реставраціи позамыканій и не продають нѣ горѣлки нѣ винныхъ напитковъ. Два тыждѣи тому назадъ хотѣли приїти силомъ до Яворжна стрейкуючій робѣтники з горѣшого Шлезка з Пруссъ черезъ Мысленицѣ и громадно помѣшати робѣтників в Яворжѣ до стрейку, але за-дѣл взмѣщеною жандармеріи и сторожи граничной не удалося имъ тое, та лишь мала частина вдерлася до Яворжна та помѣшила до стрейку. Крѣмъ того ще и инші причины стрейку: погані відносини тутешній, — бо гѣрники справдѣ зле платять а ще до того цѣлый зарпѣдъ гѣрничій то Пруссакіи и жиды, що покидуються нашимъ хлопомъ мазурскимъ, та тому мѣжъ зарпѣдомъ и робѣтниками така ненависть. Дивне диво, в самѣй серединѣ Польши нема нѣ одного урядника Поляка в копальняхъ — а зъ того видко, що Поляки то авангарда на вѣсходѣ Галичину а за ними потягуються культуртрегеры Пруссакіи и жиды. — Въ Сьерши, в копальняхъ угля Потоцкого, вже притихъ стрейкъ: гѣрникамъ поправили платню о 15%, та вже и спокѣй. А. — Одъ Коломый пишуть: Въ копальняхъ угля в Мышинѣ, пов. коломыйского, застановили робѣтники роботу. Стрейкуючихъ есть кѣлькадесятъ захожихъ зъ Моравы, Бохнѣ, Новоселицѣ и Слободы. Всѣ они женаті зъ дѣтьми. Заробокъ бувъ досытѣ гарный, але выплата погана. Деякі зъ стрейкуючихъ понымають на яри кущики землѣ підъ бульбу и кукурузу та теперъ пильно беруться за роботу коло засѣвъ; инші наймаються у богатыхъ селянъ на роботу до обгортаня та достають по 30 кр. денно и харчѣ, а вже при томъ якосъ прокормлюються и ихъ дѣти.

Посмертій — 5 — оновѣстки.

— Павелъ Липовий, слухачъ вѣдомѣи, померъ дня 7 н. ст. червня на сухоты в селѣ Витковѣ підъ Белзомъ. Бувъ се збѣдний молодець и горячий патріотъ. Померъ в 25 роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Означенъ. Староста жовківский Іос. Ляни-кевич одержавъ хрестъ ордену Франца-Иосифа.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 12 червня. 6. Вел. цѣсаръ выѣхавъ вчера до Монахѣвъ а архикнязь Рай-неръ выѣхавъ на инспекцію войска до Гали-

чины и перебуде тутъ до суботы. — Князь черногорскій поѣхавъ до Цетинѣ.

Берно 12 червня. Нѣмецкій посолъ заявивъ швейцарскому правительству, що Нѣмечина жалуетъ того, що мѣжъ обома правитель-ствами не може приїти до згоды. Здаєсь, що мѣжъ Нѣмечиною а Швейцарією приїде до збраваня дипломатичныхъ зносинъ. — Правитель-ство швейцарске думає завести в свой ар-міи карабинѣ Манлихера.

Бруселя 12 червня. При вчерашнѣмъ выборѣ доповняющѣмъ выбрано посломъ либе-рала Янзона, защитника социалистѣвъ в про-цессѣ в Монсѣ. Вѣ мѣстѣ настала велика ра-дѣсть; тысячѣ людей переходили улицами и кричали: Прощѣ зъ Бернѣтомъ! Прощѣ зъ шпидѣвскимъ кабинетомъ!

Парижѣ 12 червня. Зъ причины интер-пелляціи в справѣ арештованъ буланжистѣвъ в Англьемѣ, було вчерашне засѣданье дуже бурливѣ. Мин. Констанъ заявивъ, що буде поступати противъ всякихъ бунтовничѣвъ зъ цѣлю строгостею. — Ческихъ „Соколовѣ“ гостять в Парижѣ дуже сердечно майже остенативно.

Константинополь 12. червня. На при-казъ султана має выѣхати на Крету специ-альна комисія, котра має розслѣдити тамошню администрацію и ситуацію политичну. Мини-стерство выготвило инструкцію для сеи ко-мисіи.

Надѣслане.

Лѣкарѣ хвалить и поручаютъ. П. Х. Пайнѣ, лѣкарѣ в Регенбавѣ, почта Корнай-бургѣ, пише: „У всѣхъ случалъ де я уживавъ швейцарскихъ пѣгулокъ антикаря Рихарда Брандта, бувъ успѣхъ подъ кождымъ взглядомъ свѣт-лымъ, и зъ того видно, якъ знаменитымъ сред-ствомъ суть швейцарскіи пѣгулки антикаря Рих. Брандта в недугахъ жолудка, печѣники, жовчи и геморояхъ. — Треба вѣе бути осторожнымъ и купувати швейцарскіи пѣгулки антикаря Рихарда Брандта а не якіи подробленія.

ПОДЯКА.

Всѣмъ П. Т., котріи дня 13 го (25) мая с. р. взяли участі в похороннѣмъ обрядѣ и оддали останню послугу бл. п. Василию Габлѣ, приходя-нику в Устиновѣ, складає родина прилюдно по-дьяку.

Передъ всѣмъ не можемо найти досытѣ

словъ на высказанье нашей вѣдчности для Вир. о. декана Т. Карлика, гр. к. пароха в Устри-кахъ дѣль, для 6го достойной Супруги и для Ви. пана Кирила Пожаковского зъ Устиновы. Вѣ ча-сѣ двонедѣльной тяжкой слабости одвѣдуживали они насъ неустанно и старались всѣми можливы-ми способами осолодити остатній минуты житя бл. п. мужа и отца нашего и уменьшити смутокъ родныхъ; — а коли по принятію св. Тайнъ налут-ныхъ зъ рукъ Вир. о. декана Т. Карлика, бл. п. мужъ и отецъ нашъ розставя зъ тымъ житѣмъ, була они, мовъ бы члены родины, помѣчными намъ при устроєннѣ похоронѣвъ.

Дякуємо дуже сердечно Пречесному Ду-ховенству, а то обряда руского: П. Т. От-цамъ Г. Гладиловичу зъ Харова, М. Мигуловичу зъ Чорны, А. Шулякевичу зъ Вѣрки, М. Чай-ковскому зъ Береговѣ, Т. Калужнякомъ зъ За-горѣ, Б. Калужнякомъ зъ родиною зъ Стечко-вы, Т. Глушкевичу зъ Гомова, И. Куновскому зъ Бандрова, А. Маслянику зъ Нановы, Г. По-ляньскому зъ Туриньска, И. Присташу зъ Мих-новецѣ, А. Чайковскому зъ Телешицѣ, Г. Мах-нику зъ Угерцѣ, С. Козью зъ Ялогова, В. Я-ремкевичу зъ Лоббавы, И. Яворскому зъ Посто-лова, В. Макару зъ Короона, Т. Хомицкому зъ Лѣшоватого, Михаилу Йосацкому зъ Манастир-ця, — обряда лат: Вир. ко. Войнару зъ Я-сена.

Высказуємо такожъ щирѣ подяку Свѣтлому Выдѣлову рады повѣтвой в Лѣску и Вир. ко. каноніку Прашиловичу, котрый именемъ тойже рады принявъ участі в обрядѣ похороннѣмъ, дуже Вп. Паньству Землемъ зъ Устиновѣ, Вп. Панамъ Іосифу Лозиньскому п. к. майору в Устрикахъ, д-ру А. Искрицкому, адвокату в Сяноцѣ и И. Цибаку судѣи в Устрикахъ, Ви. пани Виницкѣи зъ Береговѣ, Ви. Панамъ: А. Ко-куревичу нотарю в Лѣску и Морвиту нотарю в Устрикахъ; парохіанамъ села Устиновы и Рѣвнѣ и всѣмъ П. Т., котріи в якій небудь спо-сѣбъ оддали честь памяти покойного мужа и от-ца нашего.

Всѣмъ Вамъ П. Т. за одданье послѣдней христіанской услуги и за Ваше спѣвчутье, крѣмъ того Вамъ В. П. Отцѣ: Теодаль Глушкевич, Генрикъ Поляньскій и Але-ксандеръ Чайковскій за Вашіи до глубины сердца поручающіи слова пращальны и нагробны, серд-ечно щиро руске: „Спаси-Богъ!“

Амалия зъ Жезетовскихъ Габла вдова. — Володимиръ Габла сынъ. — Димитрій Габла сынъ

Русинѣ

пошукѣ мѣтця писаря громадского. — Близ-ша вѣдомѣсть подъ адресомъ A. Z. Lgota поч-та Trzebinia poste restante.

Лишь короткий часъ у Льво-ва на пляну Софичной.

ЕДВАРДА МОНТЕНЕГРА
Велика Менажерія
зъ Испаніи.

Щоденно два великіи представлення зъ драмы а вразѣ и кормленье всѣхъ дикихъ звѣрьѣ, с. в. о год. 4-той зъ полудня и 7-мъ вечеромъ. Представлення зъ драмы будутъ одбыватися подъ надглядомъ шести найславнѣйшихъ в сѣю пору смирительнѣ звѣрьѣ.

Менажерія отвѣта одъ год. 10 рано.
Цѣны мѣсцѣ: I мѣсце 60 кр. — II мѣсце 40 кр. — III мѣ-сце 20 кр. — Дѣти и воики до подѣшника платять половину цѣны. — Ученики подъ проводомъ П. Т. пш. професорѣвъ платять на I м. 10 кр.

Зъ поважашемъ
Едвардъ Монтенегро.

2981 2-5

ручки, маншеты, кофѣрики-кадесоны, скарпѣтки, хуе-ки, краваки, шийки, ру-кавички и т. п.

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ 2537

Братѣвъ Лянгерѣвъ
Львѣвъ, Галицка ч. 16
Цѣнники на жаданье даромъ.

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручає

знаменитѣ МЫЛА до мыты лица, рукъ и купелѣй, означеніи 10 модалми засолги и леона дипломами признаи.

МЫЛО ГЛИЩЕРИНОВЕ, про-зрачно, мѣстѣ 35% чистой глицерины, знаменитѣ дѣлае 10 кр. 20 и 25	МЫЛО ГЛИЩЕРИНОВЕ, дуже до-роже 10 кр. 20 и 25	МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣлы до-роже 10 кр. 20 и 25	МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	МЫЛО ТРИСИНОВЕ, знаменитѣ до 10 кр. 20 и 25	МЫЛО ЖОВТОВЕ, робить чистѣ шкуру и знаменитѣ чистѣ шкуру 25	МЫЛО ЗЕЛЕНЕ, операжує че-режъ агущенне соку раститъ ароматично-живичныхъ, зна-менитѣ 25	МЫЛО ПИЖМОВЕ, мое дуже приємный пикантный запахъ 30	МЫЛО ПАУДРЕ, приємного запахъ, мое великій похвѣ 30	МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣйше 40 кр. и 50	МЫЛО ЗЪ ПИЩЕВЫХЪ СОСНО-ВЫХъ, приємне въ умываніи, устѣпко хоронить шкуру одъ 30	МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чи-стѣ шкуру, робить ея бѣ-лою и пѣвною 40	МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усугубяє веселіи, осмѣляетъ и бѣ-лѣ, робить сѣбяжъ и бѣ-лымъ 40	МЫЛО ГИЩЕРИНОВЕ, одзна-ченъ товѣстѣмъ, великии нажѣ и выключно призмѣдено до 50	МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєсь, щобъ зрѣбати шкуру на лицѣ пѣжно и бѣло 60	МЫЛО ГЛИЩЕРИНОВЕ, бѣлы, дѣсно пикантно, знаменитѣ чи-стѣ шкуру и хоронитъ одъ 30	2539
--	---	--	------------------------------------	---	---	---	---	---	-------------------------------------	---	---	--	---	---	--	------

Набутѣ можна у Львѣвъ в аптекахъ, торговляхъ: ул. Конер-ника ч. 3, и улича Галицка рѣвъ Вилонъ. Вѣ филиалѣ: в Краковѣ Суронича ч. 30 и в Черновихъ Гмика ч. 2, а такожъ у всѣхъ перепродажѣхъ торговельныхъ и аптекахъ

Львѣвская Фабрика Асфальту
и утильныхъ огнетрѣвальныхъ текстуръ асфальтовыхъ до покрытия оклеив.

С. ШЕЛЕНГИ-ЛИШКЕВИЧА, инженеръ
Львѣвъ ул. Коратна ч. 13
поручає:

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изолѣваня мурѣвъ одъ похвѣсти, класомъ на фундаментѣхъ вѣ торчѣмъ ставѣ, ЕЛИСТИЧНІИ ИЗОПРИЯТИИ, утильну огнетрѣвну асфаль-тову ТЕКТУРУ выключъ сорѣжъ до покрытия даховъ, зин-товъ 10 метрѣвъ одъ 2 зр. до 3 зр. 30 кр., ЛЯКЪ АСФАЛЬ-ТОВЫЙ до консерванціи даховъ текстурныхъ, СМОЛУ АНГЛІИ-СКОМУ безводну.

Осугубъ асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, застѣпнымъ досіи вѣ техничѣхъ наиболее вохѣи стѣны вѣ помѣшкахъ. Фабрика выготвила вѣ цѣломъ краю своими людѣми покрытие даховъ огнетрѣвную текстурѣ и ихъ ренараци.

Метръ одъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленіи в Краковѣ принимає Іосифъ Замчалъскій.

Марія Свидзиньска
владѣтельница І. коня, пральня у Льво-2991 вѣ, ул. Паньска ч. 8. 3-15

Матеріи вовняніи на сукнѣ дамскіи найновѣйшіи

Метерѣ одъ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львѣвъ пляцъ Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жаданье оплатно одворотною почтою.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватисъ на нашу часопись.

— А ты, сердце, Зосю, мабуть маришь о тирольських пастуших спідничках, та солом'яних брилках? — спытала Зосю Люцина.

Зося засм'ялася. Не вь брилику вона б'гала на скел'ї, щобь зачепити Якима. Всь мр'ф'ї старших сестерь передумала вона рок'в'ь зо три попереду. Її фантазія не мала границь вь панськ'ой роскоши.

— А якь бы я хот'їла жити вь великому розк'бшному м'єст'ї, щобь можна було кожний день по магазинахь, по вулицяхь нагодувати свои оч'ї розк'бшными матеріями, ср'бломь, золотомь, бровами й очима и вусами гарныхь молодц'їв! — промовила Люцина.

— А на мене, — промовила Рузя, — то я б'ь зимою т'ольки жила вь м'єст'ї, а л'їтомь жила-б'ь на сел'ї, вь густому л'єс'ї, вь зеленому саду, надь р'єчкою.

— Е! не люблю я л'єсовои вовчої та лисенчої компанії. Я б'ь и л'їтомь не ви'їзджала зь м'єста. Бо вь великому м'єст'ї и л'їтомь у вечор'ї мило пройтись по улиц'ї. А пот'омь я по'їхала-б'ь у театр'ь, зайняла-б'ь ложу, гордо обвела-б'ь очима т'ї м'єсяца, де сидять дамы, ласкаво подивилась и на партер'ь, де сидять паны та панн'ч'ї....

Люцина показувала, якь бы вона обвела театр'ь гордыми и ласкавыми очима.

— Ой св'їт'ь велик'ий панськ'ий, блискуч'ий! Якь до тебе лине вся моя душа! — промовила Люцина, важко з'отхнувши.

Зося ажь розчервон'їлася одь палконі реч'ї сестры. Її груди хвилювались бажаннямь достягти до того, про що марила сестра.

— А теперички мы марно тратимо л'їта наш'ї молод'ї д'ївч'ї вь с'єм'ї паскудиб'ї м'єсяца, — промовила

Люцина. — Лѣта минають часъ плыве, часъ дорогій, бо молодой, коли тѣльки й можна-бъ пожити на свѣтѣ!

— Такъ, Люцино! такъ! — додала Рузя. — Теперъ тѣльки й мило нагулятись у зеленому садочку, наслухатись пташиного свѣвання. Теперъ тѣльки зъ милымъ чоловѣкомъ и голосъ пташиный бувъ-бы милѣйшимъ, и садъ здавався-бъ зеленѣйшимъ.

— Яка ты чудна, Рузю! — крикнула Люцина. — Ёй Богу, ты чудна зъ твоими садами та пташками! Въ сѣмъ паскуднѣмъ мѣстѣ нема зъ кимъ поговорити по людський. Все простота, мѣщане та якійсь писарць зъ московською мовою. Господи! якъ важко бути чоловѣкови найрозумнѣйшому одъ усѣхъ, якъ не добре, коли стоишь вище всѣхъ. Отъ и сей мѣщанчукъ! Пѣди за його за-мѣжь! Яке житя вѣнъ тобѣ дасть! Самъ омоскалений писарь, батько й мати прості мѣщане, говорять по український, по хлопський. Нѣхто й слова польського не тямить. По неволѣ и сама станешъ такою, якъ и та сѣмѣя. А поки-жь то повернешъ вѣ на польскій ладъ! вивчишь ихъ говорити по польскій, трохи ихъ обѣтрешъ. Чимало воды втече для такои хочъ и високои але не дуже веселои мисли для молодой женщины, тѣи мисли, що бѣльше зъ руку якому Францишканови...

Люцина задумалась и позвѣхнула, за нею позвѣхнула Рузя, а потѣмъ и Зося.

— Часъ до постелѣ, — сказала Люцина. — Коли-бъ хочъ приснилося те, про що мы тѣльки що марили!

VII.

Черезъ тыждень, въ недѣлю въ ранцѣ, Лемѣшковській убрався въ свій писарській фракъ, надѣвъ найтоншу сорочку, купивъ навѣть новѣй, бѣлѣй рукавички и пошовъ зъ визитомъ до станового. Панни знать його ждали, бо повбѣялись въ гарній легесенькій лѣтній сукніъ, простенько, але дуже до лица. Старшій сестры порозпускали по плечахъ свои роскошнѣй косы, мовъ тѣ гривы и, скѣльки мога, постягували свои станы, щобъ здаватися и тоненькими и молоденькими. Раннимъ церемоннымъ визитомъ Якимъ дуже поѣдержавъ свою репутацію яко чоловѣка розумѣючого заведеніи крѣзь звичаѣ.

Самъ батько принявъ Якима дуже ласкаво, стиснувъ його руки, навѣть обнявъ и поцелувавъ, запрохуючи до себе въ гостѣ. Всѣ поѣдали и почали балакати про звичайнѣй пустѣй речѣ. Лемѣшковській, убраний въ чисту нову одежу, въ бѣлыхъ комѣрчикахъ, дуже идучихъ до лица чорнявымъ людямъ, дуже вдаривъ панночокъ своєю оригинальною красою украиньского типа, що выходять зъ помежъ народу, шляхетнѣе одѣ цивилизаціи й приймає формы здоровѣ, мѣцнѣй, и разомъ нѣжнѣй. Бѣле, румяне Якимове лице, чорнѣй очѣ, обведенѣ чорными вѣями та вѣками, цупкими, якъ рѣгъ, рука жилага й чиста зъ блискучими, мѣцными, якъ сталь нѣгтями, його щоки здоровѣ, приналѣ пушкомъ, його волосѣ шерсткѣй, якъ дрѣтъ, — вся його постать, мѣцна

и нѣжна, тхнула здоровѣмъ селянина, чистотою и нѣжностью пана. Пѣсля тыхъ тонконогихъ, якъ журавлѣ польскыхъ панкѣвъ, Якимъ здавався Грекомъ, Италіянцемъ, и зачарувавъ усѣхъ трьохъ сестеръ. Панны вставали, бѣгали, сѣдали и зновъ чогось уставали, вертѣли головами й хвостами суконь, чогось шептались, червонѣли и видко було, що й самі невѣдали, якъ ступити, якъ сѣсти.

Щасливый и веселый вертався Якимъ до дому проведений ласкою хозяйна и горячими поглядами дѣвочихъ очей. Дорогою припадкомъ вѣнъ всунувъ руку въ кишеню свого пальта. Тамъ зашелестѣли папѣрцѣ. Ихъ було ажъ три. Въ однімъ було написано:

„Сьогодні въ вечерѣ жду въ тѣмъ самѣмъ яру, де мы гуляли въ недѣлю. Тамъ стремить пѣдъ горою найбѣльшій камѣнь зъ гострымъ верхомъ, високо надъ кущами. Тамъ жду мого любого.“

Въ другому папѣрцѣ, такому-жъ тонѣсенькому, було написано:

„Красо моя! сьогодні надъ вечоры я буду въ знакомѣмъ намъ обомъ яру. Тамъ є найкраще мѣсце. Його не довго шукати. Тамъ зелені липы обступили круглый камѣнь, поскидались надъ нимъ зелеными гѣлками. Тамъ тиша и поетична темнота. Кругомъ чудові квітки, а на деревѣ спѣвають пташки. Тамъ, тамъ, середъ красоты того мѣсяця, середъ пахощѣвъ квітокъ и спѣву пташинного, побачимось.“

Якимъ розгорнувъ третій папѣрець, простой, на вѣтъ оддертый на швидку руку, тамъ було написано:

„Сьогодні надъ вечѣрь гуляти-му коло криницѣ, де мы недавно стрѣчалися, буду сидѣти на тѣмъ самѣмъ камѣнѣ, де мы сидѣли въ недѣлю...“

По кокетливыхъ папѣрцяхъ налитыхъ пахощами,

по самыхъ словахъ записокъ, Якимъ сразу вгадавъ, що першу записку писала Люцина, другу — Рузя, а третю — Зося.

Надъ вечоры Якимъ вже прямувавъ до криниць на яръ, навѣтъ не пробуючи шукати другихъ сестеръ десь мѣжь камѣнямъ за липами. Усю дорогу зъ його думки не счезавъ видъ причепныхъ, старшихъ сестеръ, такъ нецеремонно лѣзучихъ до него зъ непроханимъ коханямъ. По всьому було видко, що дохожалымъ паннамъ, скучающимъ въ малому мѣстѣ, була не первинка затягувати гарныхъ хлопцѣвъ до яру и оповѣщати имъ про свое кохання. А Зося? якою вона простою и молоденькою дѣвицею здавалась йому! И чи не мала-жь вона раціи написати до його пѣсля щирои розмовы зъ нимъ? И якій бы вѣнь бувъ щасливый, коли-бъ вона хоча слѣвцемъ натыкнула про свое кохання!

На старому мѣсцѣ, коло криниць, Якимъ знайшовъ Зося. Вѣнь не помилился.

Вузѣсьнякою стежкою пѣшовъ вѣнь зъ нею межъ густыми липами та клинами, межъ зеленымъ листомъ бузины та калины. Зося то червонѣла, то блѣдла. И яка вона здавалась йому тиха, спокойна, якъ дитина, въ мѣру весела, въ мѣру поважна!

Щиро и навѣстяжь Якимъ розгорнувъ передъ нею всю свою душу, свои думы, розказавъ про свою службу, про свои надѣѣ, про свое житя, навѣтъ не посоромився розказати про своихъ батькѣвъ, простыхъ мѣщанъ, про свою добру матѣрь и крутого батька. На кѣнци всен розмовы, тодѣ якъ сонце погасало и обзолотило цѣлый яръ червонымъ полумямъ, вѣнь розказувавъ про свое кохання, выпитавъ про ѣѣ любовь до його и натякнувъ про свою надѣю на ихъ сватаня. Зося зблѣдла; вона не ждала такъ швидко почути його останне слово, просила

трохи заждати и попереду запытати батька. Одначе дала йому надбю...

Веселый и шасливый, Якимъ вѣвъ Зосю підъ руку до дому. А тымъ часомъ Люцина и Рузя, сидючи въ своихъ мѣсяхъ межъ кущами, мали певну надбю, що молодой хлопець не поцурається такихъ ласощѣвъ, якъ дѣвоче кохання. Вони вже знали те по власному досѣдовѣ, и кожна зъ великою нетерпякою ждала Якима. Уже почало смеркатись, а паничъ не приходивъ. Люцина почала сердитись, а Рузя похилила голову, не слушаючи навѣтъ птишиного щебетаня. Уже добре стемнѣло. Люцина почала бѣснуватись. Рузю почавъ брати страхъ. Для тѣхъ полохливой фантазіи здавалося, що розбишаки шелестять за кущами, що зеленоокѣ русалки, рогатѣ дѣдки вытрѣщають на неѣ очѣ зъ-за зеленого листу. Рузя, дуже полохлива зроду не поетично стрибнула зъ камѣня, прожогомъ полетѣла черезъ сѣножать и трохи не загрязла на мочарѣ, натрапивши на його. Якъ птиця, вылинула вона на стежку зъ-за кущѣвъ и спѣткнулась зъ Люциною, котра повагомъ йшла до дому, люта якъ гадина.

Зрозумѣвши одна одну, не говорячи й слова, пішли вони на гору. Коли — зыркѣ! попередъ ихъ йшовъ Якимъ по-підъ руки зъ Зосею. Назирцемъ за ними пішли вони до самого дому и заразы побѣгли до батька жалѣтись.

— Чи вы, папо, знаєте, що таке зробилось? — промовила Люцина до батька, блѣда якъ смерть.

— Чѣ вы, папо, ждали-бъ такого? — підхопила Рузя, червона, якъ жаръ.

— Що таке? що? говорѣть бо, ради Бога, не мучте мене! — одказавъ батько, самъ трясучись, немовлявъ

бы нимъ пропасниця трясла. Його чорна совѣсть часто полохала його.

— Вона! така мала! и таке робити? — запищали обидвѣ сестры, трохи не скрегочачи зубами.

Въ батька одъ серця вѣдстало.

— Ще въ дитячихъ штанцяхъ, а вже водиться по ярахъ зъ чужимъ чоловѣкомъ! — крикнула Рузя черезъ слѣзы кидаются на батка.

— Говорѣть бо, якъ слѣдъ, або идѣть собѣ! — крикнувъ становый, вже сердячись на бабѣвъ, якъ вѣнъ звавъ своихъ дочокъ.

— Мы, папо, застали Зосю въ яру одну зъ Лемѣшковськимъ! — крукнула Люцина.

— Вона йшла зъ нямъ по-пѣдъ руки! — крикнула Рузя.

— Вѣнъ навѣтъ обѣймавъ їѣ! — додала зновъ Люцина, маючи себе за матѣрь маленькѣй сестрѣ.

— О такъ то погано! — крикнувъ батько розгнѣвавшись. — То вѣнъ у мене повиненъ заразъ женитись изъ Зосею!

Сестры стали, якъ укопанѣ. Чого вже, чого, а сього имъ дуже не хотѣлось, щобъ черезъ Зосю втратити жениха, гарного, молодого и не бѣдного, хочъ и мѣщанина.

— То такъ, папо? — крикнула Люцина.

— То такъ? — провила Рузя.

— А то-жъ якъ! хiba нехай и їѣ люде обговорюють, якъ и васъ ославили! А що минѣ зъ того, що вы всѣ три посавѣте на нѣ? Нехай иде! Зъ Богомъ Парасю, коли люде трапляються! якъ нашѣ хлопы кажуть.

Сестры мовчки вийшли зъ батьковои хаты и вернулись до свѣтлицѣ, де сидѣла Зося коло вѣкна.

Опершись лѣктемъ на одвѣрокъ и втопивши очѣ въ далеке полумяне небо, дала вона волю думамъ про свою розмову зъ Лемѣшковськимъ.

— То такъ-то, Зосю? — промовила саркастично Люцина, цѣдячи слово за словомъ.

— То ты вже пустилася на амуры? — прикинула Рузя, спѣвомъ протягуючи мову.

— Ёй же Богу добре!

— Нѣ Бога не бояшся, нѣ людей стыдаешся?

— Чого вамъ одъ мене треба? — спытала ихъ Зося и при своихъ словахъ такъ смѣливо подивилась имъ у вѣчѣ, що сестры и здивувались и збѣсались.

Непѣдхильнѣсть Зосѣ въ семьѣ, якъ найменшой сестры, була имъ дуже досадна.

Мати вмерла давно.

Старшій сестры не були їй рѣвнєю, бо вона й знала ихъ вже дорослыми. Въ семьѣ їѣ всѣ звали дитиною, тодѣ, якъ вона була вже дѣвчиною, а дѣвчиною звали тодѣ, якъ вона була вже панною и стала на порѣ. Вона мусѣла слухати старшихъ сестеръ, якъ опѣкунокъ, при людяхъ мовчати, тодѣ, якъ вони розмовляли, слухати ихъ розмову, носити перешиту одежу зъ ихъ плечей. Розумна зъ роду, тиха поневолѣ, вона терпѣла свою долю, не жалѣлась нѣкому, але за те-жъ неавидѣла сестеръ. И їй прийшла пора кохання, а сестры заступали їй дорогу силуючи ждати черги, коли сердце черги не може ждати. Тымъ часомъ вона вбирала въ себе, силою своей молодой природы, всѣ думы й мрѣѣ дохожалыхъ сестеръ, якій їй доводились переслухати довгими зимними вечорами, выбирала, що варто було выбирати по власному сердцю, прикладаючи и свои молодїи надѣѣ. Маючи вже певне слово Лемѣшковського, вона зрозумѣла, що выходить зъ-пѣдъ опеки старшихъ сестеръ.

— Чого вамъ одъ мене хочеться! — спытала вона вдруге.

— Добре робяшь, Зосю, ей Богу добре! така мала... — почала говорити Люцина.

— Дай покѣй, сеструню! Минѣ швидко двацять рокѣвъ. Якажъ я дитина?

— А що-бъ сказала наша дорога мати, якъ бы була жива? — спытала Рузя.

— Хто його знае, що-бъ сказала! Перомъ земля надъ матѣрю! Не тревожь материного праху, — одказала спокѣйно Зося.

Сльозы выступили зъ очей у Рузѣ.

— Що скажуть люде, якъ почують, що молода панна, трохи не дитина, ходитъ пѣзнымъ вечеромъ зъ молодымъ хлопцемъ десь по ярахъ, по байракахъ? — сказала Люцина въ тонѣ матерѣ.

— Те, що й про тебе, сестро, говорятъ, — одрѣзала Зося.

— Выбачаю тобѣ, якъ дитинѣ, Зосю! ты ще молода для того, щобъ поводитись тобѣ самѣй собою, не порадившись изъ старшими сестрами. Въ насъ матерѣ нема. Хто-жъ бѣльше має права доглядати тебе, наставляти на добрый розумъ!

— Знаю я твѣй розумъ! Якъ бы я твоимъ розумомъ ходила, то бы свѣй таланъ минула.

— Зосю! що то? — крикнула Люцина.

— Те, що чуешь, — одрѣзала Зося, повернула голову до вѣкна, задумливо дивлячись на небо.

— Зосю! Дивись сюды!

— Чому пакъ нѣ!

— Зосю! я тобѣ велю! — крикнула Люцина, пѣдѣймаючи голосъ.

— А я тебе не слухаю.

Люцина стояла здивувана. Слухняна Зося смѣе неслухатись ѣѣ и навѣтъ глузувати зъ нею!

— Зосю! де ты була сьогондѣ въ вечерѣ? — спытала Люцина.

— На Куришковѣмъ яру.

— Зъ кимъ же ты тамъ ходила?

— Зъ Якимомъ Лемѣшковськимъ, — одказала смѣливо Зося.

— Мѡй Боже! мѡй Боже! сама одна зъ хлопцемъ! — закричали сестры, бѣгаючи по хатѣ и ламаючи руки. Що-жь ты тамъ зъ нимъ робила? — спытала Рузя.

— Милувалась, розмовляла любенько та гарненько, — одказала Зося, дразнячи сестры.

— *Єзусъ Маріа!* — зарепетували сестры. Якъ же ты смѣла сама безъ насъ пѡйти до лѣсу зъ хлопцемъ?

— Чомъ же не пѡйти зъ тымъ, кого я люблю, а вѡнъ мене не любить?

— Одна? сама?

— Якъ же сама, коли вы обыдвѣ ганяли за нами слѣдкомъ? — промовила Зося, чудно регочучись.

— Безстыдница ты! ты псуешь и нашу добру славу.

— Нѣкуды вже и псувати! А за себе не боюсь, бо я ходила зъ женихомъ.

Сестры опустили руки, наче на ихъ хто линувъ холодною водою.

— Въ насъ и весѣля швидко буде.

Сестры, ламаючи руки вышли зъ хаты.

Черезъ кѡлька недѣль Якимъ почавъ присватуватись, а потѡмъ спытавъ Пшешинського. Становый поблагословивъ його на radoщахъ обома руками, додавши, що за нимъ жадной притичины не буде, абы тѡльки

дочка згодилась. Лемѣшковскій просивъ дозволенія сла-ти старостѣвъ, а становой обѣцявъ зайти до старого Лемѣшки, щобъ поговорити про щастя и благополучне жатя своихъ дѣтей.

Того-жь таки дня за чаемъ въ вечерѣ, Пшепшинскій мавъ довгу розмову зъ своими дочками, варту, щобъ їѣ наслухати.

Старшій сестры вже притихли и були дуже уважливѣ до Зосѣ. Люцина ласкаво промовляла до неї, подаючи їѣ чай. Рузя подала їѣ сухарчики на тарѣльцѣ. Самъ батько присунувъ до неї мисочку зъ варенямъ. Одна Зося не змѣнилась нѣ кришки. Така-жь спокѣйна, тиха, задумана сидѣла вона и теперъ коло столу, якъ и попереду.

— Такъ, Зосю! — почавъ батько! — Ты вже настшвидко покинешь, пѣдешъ въ чужу семью, межъ чужѣмъ людемъ. Нѣяково тобѣ буде привыкати до чужої хаты, та ще такѣй молодѣй.

— Та ще й до такихъ людей, якихъ мѣщанъ та перекупокъ. То не мала буде для тебе жертва. Не знаю, чи по твоїй силѣ буде вона, — спытала Люцина.

— По моїй силѣ, — промовила спокѣйно Зося.

— Лемѣшка багатѣй, — говоривъ далѣ батько. Якъ бы його добре струснути, то посыпалось бы богато карбованцѣвъ. Одинъ грунтъ, садъ, хата, млынъ коштуе не одну тысячу карбованцѣвъ. А крѣмъ того вѣнъ и не безъ копѣйки въ кешенѣ.

— Ахъ! якѣй же садъ въ його гарный! яке дерево велике! якѣй яблука! Чистый рай! — сказала Рузя. — А покладъ грунту, на гѣрцѣ, надъ водою! якъ намаляванный! Тамъ завжды чути, якъ вода шумить пѣдъ млыновыми колесами.

— Все те добре при чому иншому, моя сеструню, — одказала задумана Зося.

— Якъ бы на мене, — сказала Люцина, — я бѣ зроду не пошла въ таку семью, просту, мужичу.

— Все те нѣчого, моя кохана! и простота нѣчого, — промовивъ батько, — тѣльки горе, що вони не шляхетського роду! Є-жь богато и нашихъ Полякѣвъ и бѣдненькихъ, и простенькихъ, але-жь за те вони природнї шляхтичѣ, зъ батькѣвъ, зъ дѣдѣвъ, зъ прадѣдѣвъ. Въ ихъ, бачишь, вже кровь инча, панська, що не тхне дьогтемъ та смолою.

— Лемѣшковскій, папо, зъ унивеситету, — озвалась за жениха Зося; — вѣнъ чоловікъ зъ розумомъ, заслужитъ чинъ, мати-ме и дворянство.

— Ты, Зосю, далебѣгъ, богато розумнѣшча й практичнѣшча, нѣжь я думавъ до сього часу, — сказавъ батько, осмѣхаючись. — Правда твоя, що вѣнъ самъ дослужиться до чину, до дворянства, але-жь його батька й мати мѣщане, та ще й живї и довго жити-муть. А коли-бъ и померли, то память про ихъ не швидко помре. Вѣ тутечки знають и довго памятати муть, хто були вашї батьки, вѣ знати-муть, що Лемѣшка торгувавъ скотомъ, а його жѣнка була перекупкою, якъ жидѣвка. А вже нашї Поляки, нашї знакомї сусѣды-помѣщики вѣ одкаснуться одъ тебе, не приймуть тебе въ своѣй хатѣ за рѣвню...

Вѣ почервонѣли. Зося сидѣла, червона, якъ жарь. Въ очахъ Люцины засвѣтився гнѣвъ, на очахъ Рузѣ выступили слезы. Батько сидѣвъ засмученый...

— И Богъ святой знае, чому воно намъ не ведеться! — говоривъ далѣ батько. — Здається, вже намъ отъ и женихъ трапився, и гарный, и розумный и моторный, а навѣтъ вчився трохи въ университетѣ, а вже таки

дѣло йде не по людський! Молода ты дуже, кохана Зосю! И не знаю я, чи зрозумѣшь ты, якъ себе поставити въ твоѣй новѣй семьѣ, въ твоєму новому житю!

Батько похнюпивъ голову. Всѣ молчали.

— Ты католичка — говоривъ батько далѣ, — але вашихъ дѣтей похрестятъ по московський.

— Знаю, папочко, — вѣдказала Зося. — Але пѣдъ московською покрывкою можна розвинути щиро-польськый духъ. Моя сѣмя, тату, буде польська, якъ бы ѣѣ не охрестили.

— Ты розумна дитина, хочъ и молоденька, — сказавъ батько, цѣлюючи ѣѣ въ чоло. — А поки що, ты переверни Якима на Поляка. Вѣнъ омоскалився въ школѣ, базѣкає по московський, вдає нѣбы Москаля. Але все те дурниця! Украинську натуру я добре знаю. Все се москальство лежать на ихъ, якъ на волю сѣдло; все то вовча шкура, котра нѣякъ не приросте до украинского тѣла. Вмѣй тѣльки добре прийнятись за його, то стянешь зъ його ту шкуру. Мужукъ — то гадюка, якъ кажуть жидки! Зъ письменными дурнями далеко легша справа! Ого — го!

— Се дѣло, папочко, заставьте спиртности жѣночѣй, — промовила Зося.

— О польська женщина! — додавала Люцина, пѣдѣймаючи въ гору своѣ гарный очѣ, — чого вона не зробить! чого вона не досягне ласкою, пѣдлестивостю и коханямъ!

— Зъ батьками Якима тобѣ треба обходитись ласково, не дуже гордувати ними, — навчавъ батько.

— Мѣй Боже! — крикнула Люцина. — Та вони-жь музики! та въ ихъ-же збираються родичѣ, гостѣ, такѣ-жь простѣ, якъ и вони! та вони-жь пють горѣлку! Велика твоя жертва, Зосю!

— А нибажь мы не пемо горѣлки? — сказавъ батько. — Хто ѣѣ на свѣтѣ не не! Ёѣ пють и паны, й мужики, и царѣ, и князѣ, и бискупы.

— Ты, Зосю, не живи зъ старыми — прѣмовила Рузя. Я, на твоєму мѣсцѣ, найняла-бъ собѣ гарнѣшеньку, малѣшеньку квартиру, зъ хорошимъ садочкомъ и жила-бъ тамъ собѣ, а старыхъ я покинула-бъ.

— И втратила-бъ наслѣдство, — одказала рѣвнымъ голосомъ Зося. — Одъ гостей Лемѣшки можна де небудь сховатись; а тымъ часомъ колись прийде и моя пора.

Зося вже давно збудувала въ своихъ думахъ плянь прийдѣшняго житя зъ Лемѣшковськимъ. Обляшити чоловіка и свою семью, заграбити спадокъ одъ старого Лемѣшки, перевести все на чисті грошѣ, потѣмъ ѣхати въ Киѣвъ або до Одеси и шукати въ великому мѣстѣ службы своєму чоловікови — ото бувъ ѣѣ плянь! Вже ѣѣ показувалася перспектива щасливого житя въ великому мѣстѣ; вже вона бачила передъ собою богатый салонъ зъ богатою мебѣлю, крытою оксамитомъ, балы, театръ, оперу, баскй конѣ, пышне убраня, до котрого такъ охочі Польки, и въ котрому мають дуже богато смаку. Не маючи потреби въ жаднѣй порадѣ, вона трохи не смѣялася зъ батька, зъ сестеръ, котрі наводили ѣѣ молоденьку на добрый розумъ.

Тымъ часомъ, якъ сѣмй Пшепшинськихъ переводила на грошѣ маєтнѣсть Лемѣшки и бажала якъ найшвидче заспѣвати йому „вѣчную память“, — того-жъ вечера въ свѣтлицѣ въ Лемѣшки йшла така-жъ цѣкава розмова.

— А що, тату й мамо! — промовивъ Якимъ до старыхъ, — благословѣть минѣ пѣдъ вѣнецъ стати. Я хочу сватѣвъ слати.

— До кого, сыну? — сытала мати.

— До Зосѣ, найменшой дочки нашего станового.

— Я вгадувала тее давно, отже и вгадала! — сказала весело мати. Красчои вѣдъ неи нема на цѣлѣсѣньке мѣсто, тай не тѣльки на одно наше мѣсто!

— Стара, стара! ты й досѣ зъ молодою головою, якъ я бачу! — промовивъ ласкаво Лемѣшка.

Його понуре лице, насупленій бровы, низькій и тихій голосъ дали знати, що батькови не подобається таке сватаня.

— Чого тамъ тобѣ стара...? — крикнула Лемѣщи-ха — А яка тобѣ недогода въ Зосѣ?

— Якъ ѣѣ зовуть? — спытавъ Лемѣшка, пѣдѣймаючи одинъ край рота.

— Зося, — одказавъ сынъ грубо и твердо.

— Якій же пѣпъ давъ ѣѣ таке химерне имя? — спытавъ батько.

— Та вже-жъ не православный пѣпъ хрестивъ ѣѣ, коли вона зветься Зося. Але що минѣ до того, коли я ѣѣ люблю...?

— То ты и справдѣ ѣѣ любишь и хочешь ожени-нитись изъ нею? Я думавъ, ты жартуешь.

— Нѣ, тату, не жартую, бо вже пытавъ ѣѣ про те дѣло, и вона минѣ дала слово.

— Чому такъ и не дати... Гмъ! — одказавъ ледви чутнымъ голосомъ Лемѣшка, потѣмъ уставъ зъ мѣсця и, взявшись за потилицю, ставъ никати одъ кутка до кутка. — То бувъ нещасливый, тяжкій день, коли я тебе оддавъ до школы! — додавъ вѣнъ сумуючи.

— Чого-жъ, тату, — спытавъ сынъ. — Хиба вы жалкуете, що я чоловѣкомъ ставъ?

— А мы-жъ хиба вже не люде? — grimнувъ батько на сына, пѣднявши голову. — А се ты знаешь, що

въ твоего тестенька Пшепшинського довгобъ на цѣле мѣсто? Чи не хоче отже вѣнъ моими гѣшми розплатитись изъ жидами?

— Тату! такъ не годиться говорити.

— Чому-жь не годиться говорити, поки ще до вѣнца не дѣйшли? Нѣ, сыну; сядь лишь та порадься зъ батькомъ, зъ матѣрю. Хочъ я чоловікъ простый, але я тобѣ не ворогъ. Я твоѣй батько, хочъ ты зневажаєшь и мене, и весь нашъ простый рѣдъ. Пшепшинскій — голый якъ пень. Вѣнъ и вѣть, и пѣ, и дочокъ своихъ зодягає — наборъ, поки жиды йому вѣрять и його бояться. Одъ мене вѣнъ не покрепиться нѣ на одинъ шагъ. Дулю вѣзьме одъ мене пѣдъ самѣсѣнскій нѣсъ!

— Тату! коли не дасте, то й не лайте. Я беру жѣнку на свои руки и буду самъ вѣ зодягати и годувати на свои достатки.

— На твоѣ, сыну, достатки не можна зодягти доброй наймички, не тѣльки жѣнки, та ще й Ляхѣвки. Глянь на Пшепшиньскивенъ! якихъ вони суконь тѣльки не носять! чого вони на головѣ не поначѣплюють! Хиба жъ ты не знаєшь Ляхѣвокъ? Та вони-бъ тобѣ понатягали на себе все магазины, все крамницѣ, якѣ є на свѣтѣ! Зъ своєю Зосяю и ты сыну, будешь такимъ голодранцемъ, якъ и вѣ батечко. Вона паньского та ще й ляхѣвского заводу. А та польська шляхта готова пнутись зъ остальныхъ злиднѣвъ, щобъ тѣльки запустити ману на людскій очѣ.

— Зося дуже розумна, тату. Вона того не схоче зробити.

— Я ще не бачивъ такихъ розумныхъ Ляхѣвокъ. Вони до розуму доходять, якъ волосъ посивѣе. Простѣ Польки, не паны — тѣ гарнѣ люди, хазяйки: слова нема.

— Чого се ты старый розходився? — промовила

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-й годинахъ по полудни. Литературный до-
дѣтокъ. Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей
выходитъ въ авторокѣ, и въ авторокѣ и пятницю на
перемѣну разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“ ул. Баторія 24. Центральное бюро оголо-
шень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Лю-
двига 9. У Вѣдн Haasenstain & Vogler, Wallfischgasse, 10;
M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter,
Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I.
Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stuben-
bastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Вѣ Франкфуртѣ и Гам-
бургѣ M. Haasenstain & Vogler. G. L. Daube & Comp.
Предплата на „Дѣло“ и належитость за нисераты платитъ
у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ
въ Австрій: за Границею:
на цѣлый рокъ . . . 18 гр. на цѣлый рокъ . . . 24 гр.
на полъ року . . . 9 гр. на полъ року . . . 12 гр.
на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр.
на мѣсяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 гр. на полъ року . . . 8 гр.
на чверть року . . . 4 гр. на мѣсяць . . . 1 гр. 35 кр.

Редакція, Администрація и Экспедиція подъ ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи зачитаются лишь на попередне
застереженіе. — Рекламация неопечатанъ въльнъ бѣдъ порта.
Поддѣнокъ число копій 8 кр. а. в.
Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однимъ
стрѣчкѣмъ печатной, въ рубр. „Надслѣдствѣ“ по 20 кр. а. в.
Подлики числятся по 10 кр. бѣдъ стишка.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Зъ кількохъ сторѣнь краю доносить намъ о новій процедурѣ выборчій, котра въ практицѣ може оказатися дуже некористною для рускихъ кандидатѣвъ. Ото ц. к. староства вызначили теперь на декотрі громады менше, на другі зновъ більше число выборчѣвъ, якъ за попереднихъ выборѣвъ, черезъ що одношеніе голосѣвъ користнихъ и некористнихъ для рускихъ кандидатѣвъ змѣняється.

И такъ доносить намъ зъ Тернопольщини: Въ селѣ Купчинцяхъ, де доси вибрано 7 выборчѣвъ, приказало староство, не знаємо, на якій підставѣ, вибрати лише 6. Въ Денисовѣ, де доси вибрано 4, приказало 3. За те въ мазурскомъ Ходачковѣ-великомъ и по иншихъ подѣбныхъ мѣстахъ число выборчѣвъ збільшено.

Таке саме доносить намъ зъ Калушини, и. пр. о. Свѣць-воинилѣвской.

Звертаємо увагу на ту справу, бо она може мати дуже велику вагу.

Число выборчѣвъ, котрыхъ кожда громада вибрати має, приписує ординація выборча въ §. 12, де такъ сказано:

„Кожда громада въ окрузѣ выборчій має вибрати на кождыхъ 500 мешканцѣвъ одного выборча. Слѣ зъ подѣлу числа мешканцѣвъ на 500 остане решетка, то, коли решетка тая выносить 250 мешканцѣвъ або больше, уважається еи за 500; коли-жъ решетка та выносить менше нѣжъ 250, то не узгаляється еи. Громады, числячі менше нѣжъ 500 мешканцѣвъ, вибрати одного выборча.“

Постанова закона естъ ясна, а процедура при переведеніи тои постанови повинна бути така:

Число выборчѣвъ, котре кожда громада вибрати має, установляє староство, и то на підставѣ остатной конскрипції. А що остатная конскрипція одбувалась року 1880, то выказане въ нѣй число мешканцѣвъ кождои громады було підставою до установленя числа выборчѣвъ вже при выборахъ соймовыхъ въ р. 1883 и при выборахъ до рады державной въ р. 1885 (въ сихъ однакѣхъ процедура естъ трохи инша, тутъ при найменшій звышцѣ по-надъ 500 естъ вже 1 выборчѣ больше). Отже число выборчѣвъ не може теперь бути инше, якъ при выборахъ въ р. 1883, хіба що-бы тогды тоє число було хибно установлене, чого однакѣхъ годѣ допустити. Слѣ-жъ бы въ котрій громадѣ одѣ остатныхъ выборѣвъ число душъ взросло або зменшилося, то се не може мати нѣякого впливу на число выборчѣвъ, бо тоє число установлене, якъ сказано, не посягає стану въ часѣ выборѣвъ, але посягає остатной конскрипції.

Мы не знаємо, на якій підставѣ староства установляють теперь инакшій числа выборчѣвъ. Будь-що-будь, противъ такого поступованя належить чимъ скорше, найлучше таки сейчасъ, рекламовать въ ц. к. староствѣ, а въ разѣ потреби однести и до ц. к. на-мѣстничства. Рекламовать може хто-небудь въ громадѣ, такъ само якъ хто-небудь може рекламовать противъ якихъ помилкокъ въ списѣ (листвѣ) правыборчѣвъ. — Тільки не отягати-ся, тільки не звѣждати!

Зъ Чортківщини пишуть намъ:

У насъ одбулись рускѣ передвыборчѣ збо-
ры, а именно дня 4 червня с. р. въ Ягольни-
цѣ, а дня 6 червня въ Чортковѣ. И одай и
другі зборы були численні и одбулись при у-
часті самого майже селянства и мѣщанства
чортківскаго повѣту, середѣ котораго чимъ-
разъ больше разбуджуєся живий интересъ для
выборѣвъ и почутіе горожанскихъ обовязковъ.
Въ Ягольницѣ було репрезентативныхъ 12 гро-
мадъ на 16 запрошенихъ, въ Чортковѣ 19 гро-
мадъ на 27 запрошенихъ. Яко репрезентанты
являлись люди найзнатѣйшій въ дѣтнихъ
громадахъ, одначаячійся честнотою и впли-
вами. Зборы выбрали передвыборчій комитетъ,
въ складѣ котораго увѣрили: 1) о. дек. Миха-
левичъ яко председателѣ, 2) о. Гордѣвскій я-
ко заступникъ председателѣ, а дальше чл. мѣ-
щане и селяне: 3) Я. Канювскій, 4) Ст. Лю-
дракѣ, 5) Павло Мамоходъ, 6) Мих. Мартанов-
скій, 7) Мих. Самборскій, 8) Кар. Березюкѣ,
9) Вас. Миханчукѣ, 10) Т. Пшикѣ, 11) Фр.
Поробчакѣ, 12) Н. Стадникѣ, 13) Кузѣ. Бабакѣ,
14) Макс. Слѣпчикѣ, 15) Сад. Гуцулѣ, 16)
Петр. Тыльнѣй и 17) Ник. Вѣспальцѣ. Такъ
ягольничей якъ и чортківскій зборы поставили
одноголосно кандидатѣвъ на посла Вл. о. Ни-
колая Галуцянського, пароха въ Дави-
нячѣ и заводчика всѣхъ Русинѣвъ цѣлого по-
вѣту до солдариного подпирания тои кандида-
туры, а передовѣсьмъ до великои старанности
при правыборахъ. Наряды на зборахъ велись
дуже поважно и основно, такъ що рѣшеня
зборѣвъ естъ вышывомъ добре обдуманомъ и
наибольшійшій воля всего селянства и мѣ-
щанства чортківскаго повѣту. Зъ стороны
польскаго кандидату п. Николай Волянскій въ
Пашувѣ. Бѣтъ то кандидатура не лишѣ польска,
але переважно правительствена. Не зна-
ходить она великои симпатіи мѣжъ самими
Поляками, котрі вѣдѣли-бы маршалка рады
повѣтової п. Гюбинского, за то однакѣхъ має
велику підпору въ ц. к. староствѣ. Ц. к. стар-
оства чортківскій розвиває за п. Волян-
скимъ велику акцію, слѣдуючи всѣхъ вой-
товъ зъ цѣлого повѣту, поручивъ имъ рѣшучо,
подпирати кандидатуру п. Волянського и за-
ныти голосувати, говорячи: „Ja jestem Waszą
rodwiną, jak ja dam głos na p. Wołańskiego —
to i wy poprosicie tak glosować, jak ja“. Су-
противъ такого поступованя старости войны
попалкались и починають вже мѣтити. Въ
Ягольницѣ войны, честный Русинъ и старшій
братъ церковныхъ утѣхъ, чтобы не бути на збо-
рахъ. Въ цѣломъ мѣстечку тяжко було доста-

ти хаты на зборы и они мусѣли одбутись на
передмѣсткѣ Нагрянкѣ. Въ Чортковѣ мали од-
бутись зборы въ урядѣ громадскѣмъ передмѣ-
стѣ Выгнанкѣ, однакѣхъ войны налягався, зам-
кнувъ дверѣ на ключъ а самъ спованъ. Въ
радѣ повѣтової не хотѣли такожъ дати салѣ,
тожъ треба було вынаймати за грошѣ жидѣв-
ску господу, де зборы одбулись.

Зъ Ниска пишутъ намъ:

Нинѣ одбулись передвыборчѣ наряды въ
радѣ повѣтової. Слѣсно завѣдыванымъ войтовѣмъ
„на звысѣдне posiedzenie rady“. Презесъ гр.
Гомпешъ заявивъ, що не кандидатъ, бо має до-
сыть занятъ, а при томъ, не умѣючи по польс-
кѣ, не хоче бути „skompromitowanym“.
Д-ръ Костгаймъ поставилъ кандидатуру Ба-
джевича, дѣдча зъ Ясенка подѣ Рашевомъ,
але на то заявля селяне, що хотѣли поважа-
ють Баджевича — кандидатуры его не при-
мають и за дотепершнѣ его послѣдоване дяку-
ють, а одѣтъ дѣдчѣ: „skompromitowanemu p.
Jendzejewicza, stawiając jego kandydatem w
Nisku“. Д-ръ Костгаймъ не хотѣвъ убѣгатись о
мандатѣ (за-дѣя личныхъ односѣвъ до Баджѣ)
— по павѣ однакѣхъ заявля селяне, „що если
павы не поставятъ кандидата зъ-межѣ себе,
они выберутъ хлѣва“. Заявленіе то однесло
пожарданий наслѣдокъ и по короткахъ цереге-
яхъ ставъ кандидатомъ д-ръ Климъ Кост-
гаймъ. Д-ръ Костгаймъ естъ еке-адвокатомъ и
має значный маєтокъ, котрый взявъ за жѣн-
чѣ, а одѣтъ дѣдчѣ: „skompromitowanemu p.
Jendzejewicza, stawiając jego kandydatem w
Nisku“. Будучи членомъ рады повѣтової, де-
ржає все зъ шляхтою и бѣвъ правою рукою
маршалкомъ. На вице-маршалка рады повѣто-
вой избрано его три разы, и три разы не за-
ставъ его выборъ затвержденный, и ажъ за че-
твертымъ разомъ дождался апробаты. Для
справы рускомъ естъ выборъ д-ра Костгайма
дуже непожарданий, бо бѣвъ и въ соймѣ бѣде
певно ити слѣдо зъ шляхтою, збільшити отже
число нашихъ непримарныхъ противникобѣвъ.

Зъ Бучацкого пишутъ намъ:

Минувшон суботы т. в. дня 8 с. м. одбу-
лись у насъ передвыборчѣ зборы въ Монасти-
рискахъ. На зборахъ являлись переважно сва-
щенники и заявляли комитетъ передвыборчій
подѣ провоздѣти вице-декана бучацкого о. Ю-
ліана Левинского, пароха зъ Жижомара. Кан-
дидатомъ на посла поставили всѣ присутній
одноголосно д-ра Филарета Сембрато-
вича, ц. к. судію повѣтового въ Монастири-
скахъ, котрый якъ-небудь передъ тѣмъ довго
кандидатуры приняты не хотѣвъ, акцію на
зборахъ, побавивши сильну волю всѣхъ Русе-
нѣвъ цѣлого повѣта и повне ихъ довѣріє до
него, прийнявъ кандидатуру. Комитетъ порѣ-
шилъ передовѣсьмъ зайняти енергично правы-
борами, а одтакъ ужити всѣхъ силъ, чтобы
переперти поставлену кандидатуру. Зъ польс-
каго стороны кандидатѣ яко кандидатѣ обя-
зательный, затвержденный польскимъ централь-
нымъ комитетомъ а подпираний такожъ и пра-
вительствомъ, графъ Володиславъ Волянскій
зъ Рѣвинцѣ, однакѣхъ значна часть Полякѣвъ
не симпатизує зъ тою кандидатурою и хотѣла-
бы разѣ вже вызволитись зъ-подѣ родовою ге-
темоніи Волянскихъ, котрі бѣвъ довгого вже

часу опанували такъ сей, якъ и сусѣдний
чортківскій повѣтъ и ставити противъ Волян-
скаго кандидатуру п. Артура Цѣлевского, дѣ-
дича зъ Порховы. Партия сего послѣднего кан-
дидата естъ навѣтъ досыть сильна, а Поляки
мали надѣю, що и Русины будуть еи подѣпи-
рати. Надѣя тая мусѣтъ однакѣхъ теперь су-
противъ поставленого рускаго кандидата впо-
вѣ развѣятись.

Зъ Белзѣ пишутъ намъ:

Нинѣ, 11 н. ст. червня, одбулись въ мѣ-
стѣ нашѣмъ передвыборчѣ зборы яко доповне-
нѣе зборѣвъ въ Сокалі, одбутыхъ 27 н. ст.
мая. Якъ звѣстѣно намъ, односѣвъ тутъ кан-
дидатуру свою п. Стан. Полянскій зовѣмъ
безъ потреби, бо маючи певный выборъ зъ
куріи большахъ посѣловъ въ окрузѣ Жѣв-
ковѣ-Равѣ-Сокалѣ, повиненъ бѣвъ залити
свои стараня о мандатѣ посольскій зъ мен-
шихъ посѣловъ въ Сокальщинѣ. Наколѣ вже
п. Полянскій хоче бути посломъ и дальше
участвовати селянъ, то може се робити и яко
посолъ куріи двѣрской. Наша Сокальщина чи-
сляетъ 54,000 Русинѣвъ, 8,700 Полянѣвъ а 11,700
жидѣвъ, тому по всякой справедливости пови-
ненъ интересъ того повѣту заступати Русинъ.
Мы довго прядумували надѣ тѣмъ, кого бы
покласти посломъ сзѣмъ. Дехто подносѣвъ
кандидатуру о. Василя Чернецкого, первого
труженника въ нашихъ сторонахъ надѣ про-
свѣтѣ селянъ, чоловіка правого и повного
характеру. Збѣ Львова приходили до насъ при-
ватный писѣмѣ, въ котрыхъ предлагано намъ
кандидатуры д-ра Ив. Добрянского, проф. о.
Костецкого та Бѣдана Дѣдичского. Хотѣсь не-
вѣдомый подѣвѣвъ кандидатуру селянина
Гринджоля. Але конецъ такий, що такъ въ
Сокалі на зборахъ, якъ и въ Белзѣ поставле-
но кандидатуру проф. Наталѣ Вахнянина збѣ
Львова. Почавъ до того давъ самъ о. Черне-
цкій, заявивши на зборахъ въ Сокалі (27 н. ст.
мая), що кандидатомъ до мандату посольскаго
въ Сокальщинѣ повиненъ бути такъ способ-
ный и двѣльный чоловікъ, якимъ естъ проф.
Наталѣ Вахнянинъ. Его литературный труды
появлялись вже въ 1863 р. Онъ зборганувавъ
въ Вѣдн „Свѣтъ“, бѣвъ бѣвъ першимъ головою
„Просвѣты“ въ 1868 р., бѣвъ бравъ участь въ
литературѣ популярной и науковій, бѣвъ тру-
дился для нашего театру, бѣвъ бравъ живу
участь въ всенародныхъ вѣчахъ, знає народѣ
нашъ всесторонно, знакомився зъ людомъ по
читальныхъ у всѣхъ закуткахъ краю, а его
національный и политический перевѣдѣния зѣвѣт-
ный всѣй Русѣ галицкой, а навѣтъ и заграничѣ.
Яко историкъ знає бѣвъ судьбу народу нашего
докладно, яко географъ и статистикъ знає и
односѣвъ экономический край нашомъ. Въ 1870 р.
покликано его до такъ званой „угодовой ан-
кеты“, зложеной Видѣломъ краевымъ до раз-
смотрѣния зѣвѣтного внесеня проф. Лавровского,
и якъ всѣмъ вѣдомо, боронивъ бѣвъ тамъ
правъ рускаго народу дуже усильно а навѣтъ
досыть успѣшно. У Львовѣ бѣвъ давна засѣ-
давъ въ радѣ мѣской, причинився головою до
заснованя рускомъ школы им. Маркіяна Ша-
кевича, подѣвѣвъ торѣкъ въ радѣ мѣской упра-
вляньенѣ рускихъ катихатуръ въ школахъ

„Географический и статистический вѣсти про королевство галицко-володимир- ске“ зъ року 1783.

V.

Гансенъ про селянъ галицкихъ.

Зъ того, що выше сказано про гнетъ,
якій дознавали мѣщане галицкі, можна собѣ
вытворити понятіє о ще тяжшій доли стану
селянскаго. Судячи по польскихъ краевыхъ
законахъ и устрою державнымъ можна-бы
вправдѣ думать, що въ Польщѣ рѣшничѣво
було больше поддерживать, якъ ремесло. Де-
які звѣдѣвъ являлись для селянина навѣтъ
пригодні. Онъ посѣдавъ мѣстами значаіи части
землѣ, а татары панцизаний не були такъ
тяжкі. Але въ виду того, що въ Польщѣ
правній односини були всюды заведѣвані, що
шляхтичѣ не уважавъ нѣ на законы нѣ на
права звѣдѣвъ, що бѣвъ не вѣзався навѣтъ
своимъ власнымъ словомъ, що пажерливѣсть
его не знала нѣякихъ границъ, хіба одну не-
можливѣсть; що бѣвъ лишѣ рѣдко правився
людскостію, а для покривденя селянина
не було вистацій, передѣ котрою бы мѣгъ зъ
успѣхомъ пожалуватись и зажадати для себе
якогѣ облегченя, — то въ виду того доля его
мусѣла бути лишѣ невѣдрадна. Бѣдний до край-
ности, лихо одягнений, мешкавъ бѣвъ въ вузь-
кой хатинѣ; на него кладено все нові тя-
гары панцины и не диво, що въ рознуєн од-
дався бѣвъ напѣткамъ, стававъ усерднымъ,
недѣлкимъ и лѣнливимъ. Подданомъ лѣшавъ
шляхтичѣ лишѣ стѣлко, щобъ той мѣгъ нуж-
дено вѣкъ свой коротати та не стався зовѣсьмъ
неспособнымъ до работы на паньскѣмъ лѣшѣ.
Хлопъ становивъ найготовнѣйше майно пана.
Якъ вже извѣсьвъ нѣ нащо, то утѣкавъ на По-
дѣльє, Волинь або у Молдаву, а таку шведу
трудно було панови чимъ-небудь вынагородити.

И та обставина здержувала часомъ пана,
что бѣвъ свои жестокости не посуває за да-
леко, и по той причинѣ селяне на границахъ
згаданныхъ земель мали и больше грунтовъ и
не поносили такихъ тягарѣвъ, бо панъ боявся
ихъ эмиграція.

Нинѣ селяне галицкі дѣлятся на классы:
цѣлый хлопъ, полѣ, чверть хлѣпа, халупники
та комѣранки, послѣ того якъ за великій грунтъ
они посѣдають. Але и великѣсть тѣхъ грун-
товъ не естъ всюды одинакова. То завѣсѣтъ
бѣвъ воля пана. Грунтъ, якій посѣдає „цѣлый
хлопъ“ на Русѣ Червоній, уважається на Подѣ-
лю лѣдѣя грунтомъ обѣхлѣпскимъ або чверть-
хлопскимъ. А привава всему така.

Мѣра, послѣ котора грунты роздѣляются
подданымъ, не естъ всюды одинакова и зави-
ситъ звычайно бѣвъ устного контракту межи
хлопомъ а дворомъ, або бѣвъ волю двору. Звы-
чайною мѣрою, наибольше уживанною, естъ
стая або шнуръ, т. в. только землѣ, що можна
въ однімъ днѣ однимъ плугомъ выорати. До
помѣру уживався жердка, пять польскихъ лѣ-
тковъ задвога. На Подѣлю естъ шнуръ або дѣнь
работы кусенъ поля 18 жердѣвъ задвога, 9
впирѣ. Дѣньде шнуръ поля буває и меншій,
дѣньде трохи большій. Такожъ не естъ точно
означенѣ, сколько такахъ стай має посѣдѣти
цѣлый хлопъ, сколько полѣ-хлопъ? На Подѣлю,
примѣромъ, де, якъ выше сказано, хлопъ має
больше землѣ, дѣстає бѣвъ звычайно 12 шну-
ровъ подѣ управу а 4 на сѣножать. Полѣ-
хлопъ дѣстає 8 шнурѣвъ рѣлѣ, а 2 на пасѣку,
зверѣ-хлопъ дѣстає въ загалѣ до 6 шнурѣвъ.
У рѣзныхъ панѣвъ буває рѣзно та нѣгде нѣхто
не дивиться на то, чи плодѣвѣтьность землѣ од-
накова. Тому можна смѣло сказати, що зъ
вышывомъ Подѣля, селянинъ нѣде не має до-
статочно землѣ за тѣ обовязки, які на него
накладѣ панѣвъ. Край густо заселенный, нѣхто
не знає ремесла, всѣ тѣснются до землѣ.

Давнѣйшими часами, якъ было у Польщи

саксе право по сѣлахъ, були и такъ званіи
солтиский землѣ. Солтиска землѣ обѣймала од-
ный лѣвъ або одинъ моргъ. Грунта тѣ позно-
вѣно нинѣ въ шляхтѣскихъ посѣловъ, бо
панѣ, подробивши землю на меншій частини,
помноживъ собѣ черезъ то и чиншъ и дѣвъ ро-
бѣвъ. Въ королевскихъ зновъ землѣхъ подѣля-
ли батки-солтиски свои грунты межи сѣножатъ
и дѣяго мало котрый „посѣдає нинѣ цѣлый
лѣвъ. До того треба додѣти, що якъ довго въ
Польщѣ пануваало право нѣмецкѣ, то подѣляні
посѣдѣли грунты свои наслѣдственно. Такъ
постановили навѣтъ межи другима король Во-
лодиславъ въ 1483 (?) и Жигмонъ въ 1530 р.
Останки такои ладу задержались подекуды
ше и до нинѣ въ королевскихъ экономіяхъ, а
солтиски тѣ платятъ за свой лѣвъ 100 польс-
скихъ гульденѣвъ рѣчно. Але черезъ недоглядѣ
пришло до того, що и тѣ лѣвы розпались
межи дѣтѣй, властителей обдѣляли свои част-
ки такъ, що солтисъ буває нинѣ бѣднѣйшій
бѣвъ подданого, бо на случай потреби нѣхто
имъ не помагає, а селянамъ панѣ мусѣтъ дати
зѣбжа або худобы, якъ котрый подупаде.

Нинѣшній хлопъ, осадженъ на грунгахъ
паньскихъ, не мають своєї власности. Панѣ са-
довѣтъ хлѣпа, надѣляе его землею, худобою и
заварядами господарскими, дає ему дерево на
хату, але може его пересадити куды вѣде,
або забирає ему грунтъ, а селянинъ не може
навѣтъ пожалуватись. Що до личной свободы,
то послѣ сакскаго права не волюно хлопѣвы
безъ призову пана опустити землю, а и дру-
гій панъ не може его до себе приймати. Тѣмъ-
часомъ зъ постановѣ короля Володислава въ
1423 р. (зѣдѣсь самого Ягайла) выхѣдѣтъ, що
селянинъ бѣвъ вправдѣ привязанный до землѣ,
але не бѣвъ ще невѣльникомъ (leibeigen).
Только зъ ростомъ переваги шляхты бѣвъ
селянинъ больше вѣстѣный и понавѣ дочерѣ
въ неволѣ.

Що до панцины (работы), то и та не

всюды одинакова. На Подѣлю и въ повѣтѣ те-
ребовельскомъ робитъ цѣлый хлопъ въ лѣтъ
три дѣвъ въ тыждѣнь двома волами, а въ зимѣ
два дѣвъ въ дворѣ. Въ землѣхъ, положеныхъ
дальше бѣвъ границъ Подѣля, Волини и Мол-
давы, мусѣвъ хлопъ що дня робити одною або
двома штуками худобы. Якъ покочивавъ на-
значену работу за полѣ дѣвъ, то мѣгъ другу
половину дѣвъ ужити для себе, або напередѣ
другій дѣвъ работы одобрѣти. Якъ же-жъ не
бувъ въ силѣ одобрѣти, то за дѣвъ работы
двома штуками худобы платѣвъ 12 польскихъ
грошей або 6 кр. австрійскихъ, отже-жъ за
тыждѣнь 25 польскихъ гульденѣвъ, т. в. 4 та-
ляры и 4 грошей прусскихъ. Наибольшимъ
стараньемъ теперѣшного цѣсаря було, щобъ
зменшити татары, подѣ котрыми селянинъ въ
своихъ сторонахъ стѣгавъ. Розпоряджено про-
те, чтобы паны правильно и точно надѣляли
селянъ грунтами, чтобы бѣдѣвъ означати, які
будутъ ихъ обовязки супротивъ панѣвъ. Те-
перь робѣтъ подданный три дѣвъ панцины въ
тыждѣнь.

Що до моральной стороны селянина, то
бѣвъ въ заанѣ вѣры, товариского житя и въ
господарствѣ цѣломъ невѣжій и дурный. Па-
нѣвъ въ своихъ „Wochentliche Nachrichten“
розказує, що кода львѣвскій староста, гр.
Страусольдъ, бѣвъ in effigie повѣщений зъ
писѣмо: „Rudolphus Strasoldo de crimine resi-
dui“, то темный хлопъ, що всякій образъ дер-
житъ за святого, приклоняє колѣно передѣ
нимъ, молвився и зѣтѣкавъ. Де-хто и казавъ
звычайно, що хлопъ зъ природы до нѣчого,
что бѣвъ злѣбный и охотный до обманѣства.
Але передовѣсьмъ любѣтъ бѣвъ пѣти и естъ
страшно льнѣвый, зъ чѣго вырѣбѣвъ въ за-
галѣ въ Польщѣ такий судъ о хлопѣ, що нимъ
треба правити строго и уважати его мовѣ-бы
раба. Только-жъ якъ хто попускає за причи-
нами ала, то зрозумѣвъ, що не природа зрѣби-
ла селянина такимъ, а той гнетъ, якимъ дав-

народных у Львові и въ загалѣ наживъ собѣ своими тихими трудами и правостею поваженье не лѣшь у Русинѣвъ, але и у Поляковѣ. На поли литературы шибельно маємо его кѣлька оригинальныхъ праць. Въ найновѣйшихъ часахъ выдавъ онъ „Сѣванникъ церковный“ для школь народныхъ, чтобы школу зблизити до церкви, — въ загалѣ: нашъ кандидатъ дае намъ повну поруку, що скаче и при своѣй красворчивости зможе успѣшно трудитись въ соймѣ правды. Збъ взгляду на то все надѣмся, що и Поляки Сокальщины не супротивляться той кандидатурѣ тымъ менше, що знають, хто есть профессоръ Вахнянинъ и для нихъ, тымъ менше, що можуть вѣрять въ его шпрѣ бѣдъ давна намъ звѣстий намѣрена и заходы, притя въ разѣ на смѣтѣ галицкѣмъ до якогось *modus vivendi*, опертого на основѣ *suum cuique*.

Мы певнѣ выбору проф. Вахнянина въ нашѣмъ окрузѣ. На зборахъ въ Белѣзѣ мали и селяне нашѣ добру нагоду пѣзнати своего кандидата посольского. Збѣралось до 200 людей и все они зъ великою увагою и при оцѣскахъ слухали его основно и повнон огню рѣчи о потребѣхъ селянства и средствахъ до движенья краю въ матеріальной нужды. Проф. Вахнянинъ бесѣдовалъ во двѣ години, а попертый теилыми словами предводителя зборѣвъ, о. Левницкого зъ Тартакова и своего друга о. Вас. Чернецкого, удостоився тоя заслуженной чести, що все збораніе одоголосно окликнуло его своимъ посломъ до сойму краєвого.

Що въ виду того не повинно бути въ повѣтъ нашѣмъ другой кандидатуры взъ стороны польской, се рѣчь дуже пожелана, хотя нема надѣи, чтобы п. Павловскій сдохъ въ уступити. Здаєсь, що нашъ повѣтъ зъ горы прызначений для п. Поляновского, бо кандидатуру его польскій центр. комитетъ вже подтвердѣвъ. Предстоить намъ про-то борба велика, а за борбою прииде и до деморализації людей. Яке становище супротивъ тыхъ фактовъ займе правительство, намъ досе не звѣстно. Не маємо однакожь підставы надѣятись, чтобы новый староста нашъ п. Завадскій, хотѣвъ бути стороничнымъ. Ходить тутъ навѣтъ поголоска, що п. староста поклякнѣвъ вѣйдѣвъ до себе, давъ намъ лишь ту внушкцію, чтобы старалесь выбрать посломъ чловека правого характера и такого, що зъумѣвъ-бы боронити интересы стау селянского. Дай Боже, чтобы та поголоска оправдалась. А тымчасомъ треба намъ всѣмъ солидарно заходиться коло поддержанія кандидатуры проф. Наталія Вахнянина.

Въ Горлицкѣмъ повѣтѣ, де на 192 голодѣвъ выборѣвъ 54 голодѣвъ мають Русины, есть два комитеты а 3 кандидаты. Одинъ комитетъ есть селянскій, котрый одоголосно поставилъ на кандидата п. Тому Павловского, профессора гимназіального въ Ясѣ. Другій комитетъ повѣтовый, завязанный бѣдъ рады повѣтовой, принявъ 35 голодами противъ 9 кандидатуры п. Войтѣха Вѣховского, бурмистра горлицкого, демократа и приятеля редактора Романовича; 9 голодѣвъ пало на п. Адама Скиншника, свѣака п. намѣтника, дотеперѣшного посла, належавшого до соймовой правды. Русины дали свои голоса на п. Вѣховского, однакъ заявили, что тымъ еще не уважають себе звязанными, а поступать такъ, якъ имъ всекаже ихъ головный комитетъ. Часъ и Преглѣдъ страшно огорченъ тымъ ре-аудитомъ голосованія и стараються всѣлыми накручованіями выказати, що тое голосованье не обдѣлано правно або що властиву бѣльшѣсть доставъ таки п. Скиншникъ.

Третій кандидатъ п. Павловскій переславъ письмо до того комитету повѣтового, котрого одишь и намъ надѣлавъ зъ просьбою о помѣщенье. Мы помѣщаємо тое трохи довге письмо по-части въ выгау, по-части дословно и въ оригиналѣ.

лено его и его батьковѣ. Знаючи, что всю его оцадѣсть забере панъ або тогожь урядникъ, старався хлопъ ту оцадѣсть чамъ скорше розгратити, и для того бѣдавався царѣ и лѣни. Образованье его спинали паны нарочно, бо боялись, чтобы онъ просвѣтившася не ставъ свѣдомымъ своимъ неволѣ и не сдохъ въ сканути зъ себе тираньске ярмо. Она пильнували про-то дуже, чтобы въ краю не закладаю нѣ-акахъ школь, а мало бѣдали о то, чи священникъ научае хлопа вѣры.

Теперѣшное правительство, передъ котрого окомъ нѣчо не укрылось, приложило за-разъ всѣ труды до того, чтобы до основы зничати причины варварства. Оно стереже подданныхъ передъ всѣмъ гнетомъ, всюды закладѣе школы, добравъ священникѣвъ, наглядѣе, чтобы они точнѣше выконували обязанности. Взагалѣ все иде до лучшого и есть надѣя, що Галичина за кѣлька лѣтъ набере иного виду, а жателѣ ей будутъ моральнѣ, щасливѣ и свѣтлѣ. На томъ краю поставиться доказъ, що варваризмъ и темнота суть нерозлучными товаришами деспотизму и гнобленія, и що мудрый и людскій монархъ зъ высокаго престола своего може найдѣльшій стороны державы своей просвѣтити и ублагородити.

Нарѣдъ вартъ того, чтобы его просвѣтити. Не даво, что бѣтъ такъ низько упавъ, але да-вуватись, что бѣтъ не упавъ ще низше. Такъ звана шляхта звелась напередъ сама, а бѣдакъ звела и народѣ. Якъ де прихотѣли злѣдѣя або розбѣшаку, то на трохѣ прихотѣлихъ суть два шляхтичѣ. Межи простымъ народомъ по-доблѣше звичайно богато сердечныхъ, вѣрныхъ та приличныхъ людей, охотнѣхъ до всего, имен-но якъ дати ему чарку горѣлки або якій грѣшъ. Они способѣи до всякого шуги и науки, а дѣ-якіе паны берутъ вже нинѣ радше послуху якъ нѣмцѣму прислугу. Слуга такий и служба луч-ше, есть въ работѣ вытравѣльшій и вѣр-нѣйшій.

П. Павловскій, запротестувавши противъ уаурпованія комитетомъ рады повѣтовой права, уважати себе за єдино легальный комитетъ а всѣхъ кандидатуръ уважати за покутий, котрѣ бы въ нѣмъ до 6 червня не была оголо-шенъ, выказуе, що борба выбора о мандатъ посольскій въ Горлицкѣмъ повѣтѣ есть бор-бою особистою а не борбою засадѣ, и такъ далше каже:

Jeśli taką osobistą taktykę w sprawach publicznych wszędzie i zawsze potępić musimy, to tym bardziej w naszym nieszczęśliwym narodzie, pozbawionym samodzielnego życia politycznego, przyniesionym moralną i materialną nędzą, postawionym pod pręgierz krytyki kilku narodów, do których dziejowego pochodzenia przynależą nas najwyżej Ręka Opatrzności może właśnie za te wieki- we krzywdy i błędy, jakie popełnialiśmy w obec naszych braci najmłodszych, w obec braci włościan. Czyż chcemy zatrzymać jeszcze jak najdłużej karzącą rękę Boskiej Sprawiedliwości nad naszym narodem? czyż mamy dalej bałamucić ten nasz lud poczciwy, zamiast go oświecać, czyż dla osobistych celów mamy umyśli tych naszych braci najliczniejszych pokryć grubą, czarną chmurą, ażeby nie dopuścić do nich światła wolności i cywilizacji? Nie mam słów prawie, któreby zdołały skreślić obraz tego, co się u nas dzieje. Różne wyrzutki społeczeństwa, ludzie wykolejeni z tych związków społecznych, w których mogli być użytecznymi, niedowarzone głowy, w ogóle wszystkie szumowiny, jakie tylko powiat znał, mogły, zorganizowane w najwstrętniejszą armię agitatorów i rozpuszczone jak niesforną psarnię na ten lud poczciwy. Psarnia ta napada lud po targach, jarmarkach, a nawet nie oszczędza domów Bożych i prawi wszędzie swoje bałamutne kazania, w których niema jednego rozsądnego zdania, jednej uczciwej myśli, jednej szlachetnej zasady, jednego uczucia człowieka... Zaprzestaniem panowie tej nieuczciwej pracy i jeśli nie chcemy ludu pouczać, to zostawmy przynajmniej wolny bieg wypadkom, nie demoralizujmy ludu, jeżeli go już podnieść nie chcemy.

Одтакъ утримуючи свою кандидатуру, вже одомашнено прийняту рѣвно легальнымъ комитетомъ селянскимъ и поясненимъ, зъ якихъ причинъ не може особисто станути передъ комитетомъ повѣтовымъ, высказуе такъ свои погляды и засады:

Nie należę ani do stronnictwa konserwatywnego ani też do postępowego, jeżeli to ostatnie ma być echem liberalnych stronnictw zagranicznych, należę natomiast do wyłaniającego się stronnictwa demokratyczno-ludowego, którego zasadą bezwzględnie sprawiedliwość dla wszystkich, a zatem bezwzględne uszanowanie praw każdego stanu i narodu. Oddać każdemu, co jego, a zatem i ludowi jego 74 posłów. Niech żaden nie usiłuje majoryzować inne stany, każdy bowiem ma zakreszone konstytucyjnie swe prawa; swego więc strzeż, a na cudze czyhać nie powinien — Na pierwszym miejscu prac sejmowych kładę ekonomiczne podniesienie kraju, zaprzestanie walk stronnicych i narodowościowych a zatem uszanowanie i rozwijanie w całej pełni praw narodowości ruskiej, o ile ona dąży do rozwoju na gruncie rodzinnym, krajowym, bo prądów wstecznych, prądów zagrażających życiu narodowemu tak narodowości polskiej, jak halickiej i ukraińskiej Rusi, nigdybym popierać nie mógł.

Gdy piszę ten trudny był rozwinąć w całej pełni me zasady i poglądy, przeto udać się z prośbą do legalnego komitetu przedwyborczego włościańskiego, który ma kandydaturę postawić, aby zwołał w swoim czasie zgromadzenie wyborców, przed którymi stanę i me wyznaczenie kandydackie złożę. — W Jasie dnia 5. czerwieca 1889. *Tomasz Pawłowski*.

Зъ Ворщевѣ пишуть намъ:

Передвыборчій комитетъ тутешный дѣ-нѣсь на дѣлахъ зъ запытаньемъ до проф. Наталія Вахнянина, чи бѣтъ готовъ приймати кандидатуру на посла до сойму краєвого зъ округѣа wyborczego Борщѣвъ-Мѣльницѣ? Досе не наспѣла ще одповѣдь. Кандидатомъ зъ польской стороны есть тутъ гр. Мѣч. Борковскій.

Зъ Калуша телеграфують намъ нинѣ:

При правыборахъ зъ стороны против-нон голосують женщины, помершѣи и повно-мочіями. Судовѣ урядники Томекъ, Шопильскій, Пауховскій агитують особисто.

Зъ судовои салѣ.

Процѣсъ куликѣвского пралата, кс. Стояловского.

Вчера розпочалася въ тутешномъ судѣ кар-номъ передъ звичайнымъ трибуналомъ послѣдняя розправа противъ кс. Станислава Стояловско-го, суспендованого парохѣа латинского зъ Ку-ликова и редактора часописѣвъ „Wieniec i Pszczółka“, призначеныхъ для народу. Трибуналъ складають пп. Голянский ако предѣдатель, Финкель, Богданъ и Маевскій ако вѣнаты, а Крысайенъ ако секретарь. Обжалованье вносить заступникъ про-куратора Гельденбургъ. Актъ обжалованія есть дуже обемистый, бо обнимае ажъ бѣдъ сторѣвъ аркушевыхъ. Розправа потягнѣеа дѣлятого може до 10 дѣтъ. Кс. Стояловского арештовано у Вѣднѣ 6 н. ст. грудня 1888 р. а 10 грудня спров-аждено до Львова и бѣдъ того часу сидѣтъ бѣтъ тутъ въ слѣдѣбѣи вѣнати.

Прокураторія обжаловуе кс. Стояловского, что бѣтъ І. допуститься легкомудро кривды, а по-павши въ конкурѣ, не може доказати, что то сталося лишь въ наслѣдѣкъ нещасныхъ случѣй и безъ власной вини, бо хочъ вже 1883 р. довгѣ его перевысожили майно, онъ не зголосивъ свои кривды передъ судомъ, але робить новѣи довгѣи.

Конкурѣ зроблено кс. Стояловскому на жа-данье гал. касы задатковъ зъ дня 5 марта 1886 року, але доперва ужалю зъ дня 28 цѣтъля 1888 р. отже доперва по двохъ рокахъ. Проку-раторія обчислає майно кс. Стояловского въ за-галъной сумѣ 1380 зр. 35 кр. а довгѣ въ сумѣ

22.975 зр. 93 кр. Кс. Стояловскій числить инакше и каже, що его майно выносить 39.000 зр. а дов-гѣ лишь 16.000 зр. Цѣкава рѣчь якъ куликѣв-скій пралатъ то обчислає: онъ каже, що газетки „Wieniec i Pszczółka“, котрѣ онъ издаває, пред-ставляютъ вартѣсть 15.000 зр. а на доказъ того поклакуєсь на то, що пок. маршалокъ Зиблаке-вичъ хотѣвъ купити тѣ газетки бѣдъ него для „Macierzy polskiej“ и дававъ ему 5.000 зр., але бѣтъ жадаѣ 7.500 зр. Свѣдѣи Володарскій, Белза и Альбертъ Вильчинскій доказують, что Зибла-кевичъ лишь для того дававъ ему 5.000 зр. „aby się pozbyć warchola, który ważył się spierać między ludem a szlachtą.“ Далше доказуе кс. Стоял., что вартѣсть тыхъ часописѣвъ бѣдъ того часу значно поднеслася и что Чаньскій, власти-тель друккарнѣ въ Городку, дававъ ему 1000 зр. рѣчно за право дальшого издаванія. Администра-торъ тыхъ газетокъ, Миттигъ, каже, что они при-носили лишь недобѣръ и накопили лишь толькѣо друковалось примѣрниковъ, кѣлька було пренеу-рантѣвъ, то могли-бъ давати доходу лишь 600 зр. рѣчно и то коли-бъ редакція нѣчого не коштѣва-ла. Крѣмъ того числить кс. Стоял. свои доходы зъ парохѣи на 7.000 зр. и вставляє ихъ въ ак-тивы въ потрѣбной вартѣтѣти 21.000 зр. а би-бліотеку оцѣняє на 3000. Доходъ зъ парохѣи вы-носивъ однакожь покла урядового численія лишь 2250 зр. 85 кр. а покла инвентаря масы 4556 зр. 66 кр. бѣдъ того не одишнѣно податковѣ, рѣтъ банковыхъ и т. д. анѣ удержаня сотрудника. Вартѣсть устроєня домашняго, библиотекы и т. д. выносивъ 1380 зр. 35 кр. а движимости вартѣтѣи 285 зр. сущѣ что обтяженъ заставомъ пооди-нокихъ вѣрительцѣвъ.

Зъ сумы 22.975 зр. 93 кр. довгѣвъ, цѣка-вѣйшій позиціи — котрыхъ, мимоходомъ сказа-вши, есть безъ лѣку — сущѣ слѣдующіе: Зъ 1878 року: Люй Вивѣ въ Парижѣ за книжки 77 зр.; — зъ 1879 р.: товариство задатковѣ въ Жовквѣ 200 зр. зъ большыхъ сумъ; — зъ 1880 р.: банкъ кредитовый селянскій 150 зр.; заведенье фото-графичне Александри въ Рѣмѣ 135 зр. 83 кр., каса задатковѣ за поруки за Тычку 575 зр.; Кар-лахъ за медаль на споминѣ побѣдѣи до Риму 68 зр.; — зъ 1882 р. купецъ Ант. Гальскій за товары 94 зр.; друкарня Будвайсера за друкъ газетъ черезъ кѣлька лѣтъ 3.198 зр.; купецъ Маркевичъ за товары корнѣи въ большыхъ сумъ 571 зр. и 257 зр.; Костецкій за цукры зъ боль-шихъ сумъ 228 зр. и 30 зр.; — зъ 1883 р. Людвикъ Дошлый титуломъ звороту кавѣи 500 зр.; краковѣе товариство ассураціонѣе 4000 зр.; гал. банкъ кредитовый зъ большыхъ сумъ 2.300 зр. и 2150 зр.; товариство взаимного кредиту 450 зр. и 125 зр.; купецъ Гесъ за вина 91 зр. 39 кр.; Кароль Мярка за календарѣ 496 зр.; — зъ 1884 р. гал. товариство касы позичковѣи 1.400 зр.; кра-вѣе Нѣмчиновскій за одѣжъ 150 зр.; — зъ 1885 року: Явдохѣа Крамарчукъ за службу бѣдъ 1881 р. 100 зр.; зъ титулу звороту жертвъ на золоту лампу на грѣбѣ Спасителя въ Брусалимѣ 339 зр.; зъ титулу звороту складѣкъ на подорожъ до Палестины 285 зр.; — зъ 1886 р.: Войнарска за друкъ 613 зр.; товариство „Надѣя“ въ Кулаковѣ 50 зр.; зъ титулу звороту жертвъ на золоту лампу на грѣбѣ Спасителя 403 зр.; зъ титулу звороту складѣкъ на подорожъ до Палестины 1070 зр.; — зъ 1887 р.: Анцацъ за друкъ 739 зр. 21 кр.; Павло Комарницкій за корабѣ 50 зр.; — зъ 1888 р.: Ив. Гамерлинъ за работу 12 зр.; Валентій Пайончекъ за работу 26 зр.

II. Злочинство обманства: Кс. Стоялов-скій позичавъ грошѣ, де лишь мѣгъ, хочъ знавъ, что не буде мѣгъ ихъ оддати. Такъ вытуманѣвъ онъ у селянина Андруха Шарого 500 зр. цѣлу его оцадѣсть и теперь винѣтъ ему ще 400 зр. Такъ само туманѣвъ онъ куликовѣ, ремѣниковѣ, робѣтниковѣ и слугѣ. Въ газетѣ „Pszczółka“ про-пагувавъ онъ колонизацію Вѣхѣдѣи Галичины Мазурами и оголосивъ инсератъ, что сущѣ грун-ты на парцеляціи. На то зголосились Мазуры зъ Рудника Францишкѣ Степанекъ и Игнатій Вой-тасъ а бѣтъ пославъ ихъ дѣсь подѣ Перемышля-ны. Селяне оглянули грунты и вернули зъ нѣ-чимъ, бо побачили, что нема нѣякого интересу. Тогдѣ предложивъ имъ кс. Стояловскій, чтобы они наймили у него 50 морѣвъ „на Острѣвѣи“ вже засѣяныхъ въ Могиланахъ. Селяне дали задатку 150 зр., але незадовго переконались, что той грунты бѣвъ вже вынаймѣный за половину за-сѣвовъ мѣсцевымъ селянамъ. Кс. Стояловскій не хотѣвъ задатку гернути. Селяне жалувались на него въ консисторію але все нѣчого не помагло.

III. Злочинство спроневерѣня: Кс. Стоя-ловскій оголосивъ, что устроєе подорожъ до свя-той землѣи до Брусалима и казавъ окладати грошѣ на ту цѣль та на золоту лампу на грѣбѣ спасителя. Зборанъ грошѣвъ въ значной сумѣ, бо може звышъ 2000 зр. забравъ собѣ, а теперь толкуєсь тымъ, что звышъ 500 зр. на подорожъ до Вѣднѣ, де зъ якоюсь фирмою переговорювавъ въ справѣ перевозу путникѣвъ а 1000 зр. выдавъ на легитимацию для нихъ, але зъ тыхъ легити-маций и слѣду нема, такъ, что то все здаєсь бути неправдою.

IV. Злочинства спроневерѣня допустився кс. Стоял. такожъ и черезъ то, что нѣбѣ высту-павъ въ оборѣнѣ селянъ и говоритъ, что буде имъ давати помѣчь въ справѣ банковыхъ, забравъ бѣдъ нихъ грошѣ а бѣдакъ ихъ не звернувъ и селянѣ ще въ большу бѣду впровадивъ. Такъ за-бравъ онъ грошѣ Ивановъ Тихому, Степановѣ Косовскому и Ив. Повторакѣи.

V. Злочинство фальшивѣи присяги: Кс. Стоял. вѣчно процесуваєсь зъ людьми и въ про-цѣсъ зъ В. Любомежскимъ о заплату чиншу 84 зр. и розвязанье контракту вынайму грунту зловжѣвъ фальшивѣи присягѣ. Кс. Стояловскій бѣвъ ще об-жалованный о злочинство вымущенія, котрого до-пустився тымъ, что въ листѣ до архіеп. Морав-ского зъ Вѣднѣ зъ дня 11 падѣлиста 1888 р. гро-зѣвъ оголосити друкомъ якійсь памфлетъ на само-го архіепископа и другихъ епископѣвъ, особли-во-жъ на еп. Пузану, скоро не здоймуть зъ него сусепеніи и не дадутъ ему назадъ удержанья. Одъ сѣи справы однакожь прокураторія одступила.

Кс. Стояловскій есть родомъ зъ Знесѣи и числить теперь 44 р. Его переслушванье розпо-чалося бѣдъ другого факту обжалованя т. е. бѣдъ обманѣна селянѣ въ Рудника. Кс. Стоял. боро-

нитъсь самъ и хотѣвъ зъ разу выголосити якусь бесѣду на темѣхъ интригѣ, але предѣдатель три-бунала завоувавъ его, чтобы онъ держався точно фактовъ. Тогдѣ заявивъ обжалованный, что онъ въ повнѣшѣй справѣ не вѣрно збзнававъ въ слѣдѣствѣ, бо не мѣгъ собѣ всего пригадати, але теперь, коли вглянувъ въ акты, то вже все добре собѣ на-гадує. Онъ отже не обтуманѣвъ селянѣ зъ Руд-ника, лишь они самѣи всему винні; они дали за-датокъ, не додержали угоды, бо не мали зъ бѣдѣи заплатити цѣлой сумы, отже ихъ задатокъ про-павъ. Вправдѣ на згаданѣихъ грунтіхъ були вже засѣвы, але коли-бъ онъ бѣвъ доставъ цѣлу су-мѣ, то бѣвъ-бы тѣ засѣвы бѣкушѣвъ. Впрѣчѣи онъ хотѣвъ задатокъ вернути, а коли-бъ справѣ бѣвъ пошла на цивильну дорогу, онъ бы бѣвъ выигравъ. Прокураторія не мала права робити зъ того карной справы, доки судъ цивильный еи не порѣшавъ.

(Далше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Его Вел. цѣсаръ має заразъ по скѣн-ченю шестимѣсячною жалобы выѣхати до Берлина въ гостину до нѣмцѣского цѣсаря и то, якъ здаєсь, заразъ въ першыхъ дѣняхъ серпня. Дня 18 серпня поверне цѣсаръ до Импѣ, де въ тѣснѣмъ кружѣ родинномъ буде обходи-ти дѣнь своихъ уродинѣ. Часъ и программа по-дорожи маються ще уложити межи обома дружными дворами. Часъ доносивъ, что подо-рожъ цѣсаря Францѣ Іосифа и его гостинѣ въ Берлинѣ назначено на дѣвъ 13, 14 и 15 серпня.

Одъ довшого часу ходѣтъ вже поголоска, что на вѣлѣзѣнцѣи Кароля Людвика має бути поставленъ другой шляхъ и що правительство конче настає, ба навѣтъ хоче власнымъ коштомъ поставити другой шляхъ межи Перемышлемъ а Краковомъ. Вѣсть ту заперечивъ бѣвъ повѣзурѣдѣи Fremdenblatt. Теперь же доносивъ зъ Вѣднѣ, что позавѣкъ зѣлѣзницѣи Кароля Людвика не хоче нѣякъ ро-бити выдѣтокѣвъ на положенье шляху, то пра-вительство перейме сѣй другой шляхъ подѣ власной зарѣдѣ. Въ справѣ австро-россійского картелью зѣлѣзничного припоручено зѣлѣзницѣи Поаудневоѣи довѣсти переговоры до кѣнцѣи.

Комисія для закона карного за-лагодила вчера §§. 200 до 219 и ухвалила, что пра оскорбѣа чести крѣмъ кары арѣшты мо-же бути назначена такожъ кара грошева до высоты 500 зр. При дебѣтъ надѣ §. 219 (злочинство и провинна противъ жита) поставивъ Вайгнѣтеръ внесенье, чтобы паратрагѣ сѣй такъ звучавъ: Хто противъ чловека въ на-мѣреню его убити зъ розвагоу въ той способѣ поступає, что то въ наслѣдѣдахъ своихъ потя-гає смерть того чловека або и вишихъ, той допускаєся убійство. Кароу за убійство есть смерть; хто помагѣа, має бути каравъ тяж-кою вязницею не нѣвше трохѣ лѣтъ. Веберъ вносѣвъ, чтобы слова „або и вишихъ“ пропу-стѣти, а бѣдакъ принято внесенье Вайгнѣтера зъ сѣю поправкою.

Въ чешскѣй прѣсѣ пробѣваєся чамъ разѣ большѣа охота Чехѣвъ помирѣгнѣся зъ Нѣмцѣми. Politik помѣстѣла зновъ статью якогось мужа зъ старо-чешской партіи, котрый обговорюючи ситуацію и поклакуєчѣе на по-переду статью зъ сѣй справѣ, напѣсану ма-бутъ пос. Маттушемъ, доказує, что цѣле непо-розумѣнѣе мѣжъ обома народами може лишь тогдѣ бути залагоджене, коли Нѣмцѣ всту-пятъ до сойму, або коли того на певно мож-на буде сподѣватися. „Мы вѣрамо — сказано далше въ сѣй статьѣ — въ силѣну волю пра-вительства, что оно сдохе дати сѣму дѣлу сво-ей необходимѣи помочи и мы переконанѣ, что наша большѣа посѣдѣсть чекає лишь нагоды, чтобы дати доказъ, что нѣя-кій интересъ партійный не зможе сего дѣла проволѣчи або его такъ розбитѣи.“

Въ Триѣстѣ арештовано зъ припоруче-ня краєвого суда карного одѣвѣального редак-тора италянської газеты Independent. Въ ре-дакціи и у чотирѣхъ еотрудникѣвъ зроблено ревзю и такожъ арештовано та бѣдѣставлено до карного суда.

Зъ Петербурга доносивъ до Pol. Corr., что російскій министръ войны ген. Ваннов-скій выѣхавъ за бѣпустѣю за границу. На-часть его неприсутности буде его заступати въ министерствѣ шефъ ген. штаба російского ген. Обручевъ. Kreuz. Ztg. одержала зновъ вѣсть, что ген. Анненковъ и Ванновскій выѣхали до Парижа зъ припорученьемъ поро-зумѣтѣся тамъ, въ якѣмъ частѣ и подѣ якими условіями могла-бы розпочатися спѣльна политична и военна акція.

До Нового Петербургу прѣѣхали король грецкій зъ женою и кн. Алексан-дроу, судженою вел. кн. Павла Александровича. Вел. кн. Павло вѣзъ достойныхъ гостей бѣдъ самѣи границѣ, а на двѣрцѣи зѣлѣзницѣи въ Петербургѣ повитали ихъ царъ, царица, на-слѣдникъ престола и другой князѣи и княгинѣи. Проектъ одруженя російского наслѣдника престола зъ дѣвкою кн. Уельского мабутъ розбѣсье, але послѣа постановѣи православнои церкви одруженье мѣжъ близкими крѣвными есть невозможно. Дѣвѣкѣ кн. Уельского есть первѣю сестроу російского наслѣдника престола.

Въ берлинскихъ кругахъ политичныхъ настало бѣдъ якогось часу а головѣю бѣдъ часу тѣстоу царя дуже велике недоволенье, до ко-трого причинились не лишь самѣ тоастѣи царя, але такожъ збровѣня Россіи. агитаціи на Бал-канѣи и вѣсть о зближеню Россіи до Франціи. Post помѣстѣла вѣлыми непомѣчу статью, на-

дослану в Вѣднѣ, въ котрій доказується, що Росія царя єсть заохотюю воєнною партію въ Россію, але тамъ суть двѣ партіи: одна хотѣла-бы заразъ вти въ похідъ а друга доказує, що треба насампередъ змусити Австрію, щобъ ова пошла до Сербіи а тогді буде Россія могла вступити до Болгаріи. Стаття кінчиться словами: Кабинетъ Катарджа и пос. Хитрово, митрополитъ Михаилъ въ Бѣлградѣ и Никита яко прятеліи и тестіи творятъ громаду, що въ силѣ пустити въ рухъ справы на Балканѣ.

Повстанье и угощенье шаха перокого въ Берлинѣ було дуже торжественне и величаве, але годъ въ сѣй церемоніи добачати якогось значеня политичного. Въ честь шаха відбувалися всѣяній воєскоій паради. Онъ їздивъ до Фридрихсронъ въ винито до цѣсаревов, бувъ тамъ на воєсковій богослуженю и вѣвъ цѣсареву, одтакъ робивъ визиты рбанимъ князямъ и княгинямъ, зложивъ вѣнцѣ лавровый въ лентами въ пересѣхъ барвахъ на могилѣ цѣсари Фридриха и т. д. а всюды окружала его величезна маса народу. Въ цѣлѣй сѣй годинѣ впадало лишь то одно въ очи, що шаха гошено далеко торжественнѣше якъ підчасъ его першою подорожи по Европѣ.

НОВИНКИ.

— Въ Станиславовѣ відправлено вѣ второкъ дня 11 с. м. заходимою тамошною флією Просвѣты пошляне богослуження за пок. о. Стеф. Качалу. На богослуження вийшло значне число мѣсцевой интеллигенції, священства въ окрестности и селянъ. Преосв. епископъ Юліанъ відчитавъ службу Богу а одтакъ въ асистенції деякихъ крестошанъ и иншихъ священниковъ відправивъ парастасъ. Около 2 год. пополуни заповнились комнаты Руской Бесѣды значною громадою селянъ, котрі зборилися на популярный выклады, устроєні флією Просвѣты. Выклады розпочавъ о. Порайко згадкою про пок. Стеф. Качалу, а одтакъ слѣдувавъ відчитъ п. Илар. Герасимовича въ Коломыи въ господарства. Зборані селяне слухали відчитѣвъ въ незвычайно цѣкавостю и великимъ интересомъ.

— Совѣтъ львовского „Народного Дому“ надѣлявъ: стипендію им. Францъ-Юсифа, 200 зр. рѣчно, Арс. Дорожничского, слухателя III р. философіи въ львовскомъ университетѣ, сына священника въ Мизуля, починаючи въ II піврокомъ сего школьного року; стипендію підмогою до фундації о Льва Мацѣлинского, рѣчно 50 зр., Теодосія Вудзинского, ученика I класу львовской гимназіи рускою, сына священника въ Мокротина, починаючи въ II піврокомъ сего школьного року; двома одноразовыми підмогами по 25 зр. въ фондъ 3-го мая Онуфрія Гудза, ученика VI кл. львовской гимназіи нѣмецкою, сына селянина въ Смерекова, пов. жовковського, и Григ. Панчишина, ученика IV кл. гимн. въ Золочевѣ, сына селянина въ Трудовача, пов. золочѣвского.

— Зъ заобѣданъ красномъ радѣ школьномъ дня 27 н. ст. мая с. р.: Затверджено выборъ о. Іос. Грабинского на одпоручника повѣтровою радѣ до окр. рады школьной въ Золочевѣ; рѣшено зъорганизовати зъ I вересня с. р. школу етатову въ Яснискахъ, пов. городецкого; поручено д-ру Омельяну Огоновскому уложити табелю рускою правописи послѣ основъ его грамматики.

— Флія общества им. Качковского въ Тернополѣ надѣлала намъ таке оголошенье: Пригласаєсь всѣхъ членѣвъ и нечленѣвъ желающихъ статися нами на общѣ збораніе фліи общества имени Михаила Качковского дня 8 (20) червня 1889. въ сали Руской Бесѣды (де „Торговля“) о 2. годинѣ по полуни. Управшаєся о уплату залеглости по возможности. Одъ выдѣлу фліи. — Въ Тернополѣ дня 16. (28) мая 1889.

— Три новы будинки державны начнутъся будовати въ сѣмъ рокомъ у Львовѣ, а то четверта гимназія, палата справедливости и институтъ химический львовского университета. Четверта гимназія стане коло политехники. Подъ будинки, палату справедливости и институтъ химический, будутъ закладати въ сѣмъ роцѣ фундаменты а одповѣдне зарядженье министерства и грошѣ, по 30,000 зр. на каждый будынокъ, суть вже въ львовскомъ наместничствѣ. Оба будинки будутъ выкѣпченъ въ 1891 р.

— Архипаля Райнеръ, генеральный инспекторъ обороны краевой, приѣхавъ вчера до Галичины и переѣздивъ черезъ Львовъ до Станиславова.

— Дирекція нарного заведенія для мужинъ повѣдомляє, що піврѣчній испытѣ школьный, заповѣдженъ на день 13 и 14 н. ст. червня, не одбудутъся за дѣл колькохъ случаѣвъ тѣхъ въ заведеню.

— Зъ Ярославля пишутъ намъ: Щиру подяку и руске Спаси-Богъ заслаю въ імени учащюи-ся рускою молодежи въ Ярославліи Вп. п. А. Боросевичу и его женѣ Юліи зъ Пешкевичѣвъ, котрі въ торжественнѣмъ дни своего вѣнчаня, 4 н. ст. червня, въ Верхратѣ памятали и на убогихъ рускихъ дѣтей и звалили одъ себе и одъ всѣянійхъ гостей збораніи жертвы 22 зр. 60 кр. передати черезъ Веч. о. І. Х. на мои руки. Сѣмъ складаю подяку и всѣмъ весѣльнымъ гостямъ, котрі своими лептами причинились до того, що неодна дитина одержавши помѣчь, буде могла продолжати дальше свои науки. — В. Романовскій, гр. кат. сотр. въ Ярославліи.

— Въ Короснѣ почала выходити въ днѣмъ 1 н. ст. червня перша часопись фахова зъ обягу горничства подъ заг. Przegląd górniczy, technologiczny i przemysłowy. Выдає ея J. N. зъ Олексова Гнѣвошъ, а редакторомъ єсть Ал. Журавскій. Przeglądъ выходити буде щѣ два тыжднѣ, а якъ свѣдѣти перше число розбелане на показъ, заповѣдаєсь вѣлми хорошо.

— Торжество 50-лѣтняго юбилею душпастирскаго въ руской церкви св. Норберта въ Краковѣ. Kurjer kłakowski такъ пише: Передъ колькома днѣми обходявъ kaplan-unia-wygnaniec о. Ганиткевичъ 50-лѣтній юбилей своего душпаствра и своего супружества. Церковь св. Норберта выполняла

численно людьми а такожъ епископъ краковскій Дунаевскій вѣвъ участь въ томъ торжествѣ. Хоръ руской одѣспѣвъ прегарный пѣсно. До ювилата промовивъ о. Боруекъ, парохъ церкви св. Норберта. Не подобалася та промова Kurjer-ови, бо такъ ея критиковъ: „Бесѣдникъ показавъ далекогогляднымъ и знаменитымъ политикомъ. Въ гадали що піднесе гонення за вѣру, опѣръ ювилата противъ шпизмъ, що входять на Пѣдлѣсье, увязненя и выгнаня. Але о. Боруекъ выминувъ все фразесомъ и сказаъ, що судьба не дала ему ободати ювилей тамъ, де началъ свой духовный станъ. Вагнеты и варварство называются судьбою; чи не єсть о. Боруекъ фаталистомъ?“ O sancta simplicitas!

— Повѣнь въ Пенсильваніи. Пенсильванія лежить мѣжъ Океаномъ атлантичскимъ и озеромъ Еріе, числить понадъ 4 миліоны мешканцѣвъ и має широко розвиненый промыслъ и торговлю. Краину сую перетинають численны рѣки, надъ котрыми стануло богато цвѣтущихъ мѣстъ и селъ. Въ поч. зъ 30 на 31 мая падавъ сильный дощъ и многі рѣки повывалили; одтакъ унавъ ще и снѣгъ. Повѣнь перебила 18 миль и забрала по дорожъ мѣста: Сутфоркъ зъ 500 домами и 2000 мешканцями, Минеральпоанъ зъ 800 мешканцями, Конингъ зъ 2500 и Вудвалъ зъ 2000 людьми та наблизилася до мѣста Джонстоунъ. За мѣстомъ Джонстоунъ (Johnstown) було озеро 8-мѣтъ километрѣвъ довге а 3½ широке и оно було резервоаромъ воды для каналу пенсильванского. Довкола озера була гребля на 100 стѣпъ высока, 700 до 1000 стѣпъ широка а груба въ сподъ 90 стѣпъ; озеро мало 100 стѣпъ глубины. Въ одній хвилѣ вода перервала греблю и залила мѣсто. Мешканцѣ не мали часу втѣкати и лишь хоронились на дахи домѣвъ. За повѣ години остало въ цѣломъ мѣстѣ цѣлыхъ лишь двѣста домѣвъ, а послѣ последнего обиселеня було въ Джонстоунѣ 25,000 мешканцѣвъ. До повени прилучивъ ще и пожаръ, бо пукли руры газовой и газъ займився въ многихъ домахъ. На мѣсте катастрофы зѣхавъ генеральный адъютантъ Гастингъ и замовивъ 2000 домовинъ для самого Джонстоуну. При нагодѣ такъ великого нещастя збѣглись до Джонстоуну шайки злодѣѣвъ и почали обдирати зъ дорожечностей погибшихъ людей. Коли лишь схопили на такѣмъ рабунку, сейчасъ вѣшаютъ его кидать до воды. Въ Америкѣ збирають жертвы для потерѣвшихъ, многі мѣста понадешили шатра и живнѣтъ. Въ Пенсильваніи побюються, чтобы не выбухла зараза одъ гниа тѣлъ погибшихъ. У Вѣднѣ устроєе директоръ американского театру Конритъ въ червни великій фестинъ на доходъ потерѣвшихъ въ повени пенсильванской.

— Въ Краковѣ мала одбутись розправа карна, вже разъ оджжена, противъ Едварда Немлинга, котрый мѣся. року закликавъ до своего помешканя векслера Бірибавма зъ Подгуржа и хотѣвъ одобрати ему грошѣ. Першу розправу оджжено, що бы розслѣдити станъ душевный Немлинга и нову розправу розпачено на 13 с. м. Коли вѣзѣвъ, що разомъ зъ Немлингомъ сидѣли, выходили рано о 8 год. на прохѣдъ, днѣ не выйшовъ заявляючи, що мунѣтъ подготѣвитись до розправы. Лившисъ самъ въ келіи и тамъ о год. ¼, 9 надоживъ руки на себе въ той способѣ, що выбывъ окно а тѣмъ скломъ подѣржавъ собѣ горло. Наставника вѣзѣвъ побачили сейчасъ то самоубійство и затамували кровь, але розправу мусѣли оджжати вѣдуре.

— Ужитко водопадѣвъ въ промыслѣ. Водопадъ Рену въ Швайцаріи въ Швайцаріи и водопадъ Ніагары не будутъ вже лишь выключно принадою туристѣвъ, але подчиняться чоловікѣвъ въ его промыслѣ. И такъ водопадъ Рену має стати головнымъ моторомъ при вырѣбъ алюминія и вже завязалось товариство зъ капиталомъ 8,000,000 франкѣвъ. Водопадъ Ніагары має ужитись при помочи турбинъ; прилады трансмисійны побудуютъся въ самой серединѣ водопаду; планъ такого ужити выготѣвили два американскіи инжиниры.

— Порѣзанье чиселъ. Франція выплатила Нѣмеччинѣ 5 миліардѣвъ контрбукціи; чтобы мати понятя о великости того числа, досытъ навѣсти, що одъ рождества Иисуса Христа до 14 цѣтня 10 години и 40 минутъ, с. е. за 1889 лѣтъ, минувъ ледве першій миліардъ минутъ.

— Дрѣбнѣ вѣсти Въ Хоминѣ одбулось вѣнчанье п. Ант. Зарицкого зъ панною Марією Гессовною. — На домовинѣ архипаля Рудольфа зложила депутатъ австрійской колоніи въ Буеносъ Айрѣсъ въ полудневѣй Америкѣ золотой вѣнецъ. — Въ Закопанѣмъ на одномъ верху унавъ сими днѣми досытъ великій снѣгъ. — Въ Черновцахъ померъ Апостоль Думичъ, бувшій ревизоръ худобы въ Сторожинѣ и ревный Русинъ-патріотъ. — П. Геличянский разомъ зъ п. Кукурузею выставили на черновецкой стрѣльниці мрамурову табличку въ памятъ 40 лѣтняго ювилею цѣсарского. — Громада Красовѣ, пов. львовского, одержала одъ цѣсари 100 зр. підпомогі на будову школы — Въ Бучачѣ давали вечерокъ музыкально-декламацийный на доходъ погорѣльцѣвъ Подгаєць; чистого доходу було 300 зр. — П. Ходинецкій, секретаръ рады окружного суду въ Станиславовѣ, перенесеный по 40 лѣтахъ службы въ станъ супочнику, переставъ урядувати зъ днѣмъ 1 червня с. р. — У Львовѣ померла бѣдна вдова по зарѣбнику Катерина Фурда, на скаженину; ея укусивъ передъ трема роками ея власный пѣсѣ, а познати скаженины показались ажъ теперъ.

Господарство торговля и промыслъ.

— Справозданье министерства рѣльничства о станѣ засѣвъ въ Австріи при кѣнци мая с. р.: Въ мало була безперервно высока температура а надто мало дощу; приморозки, и то нешкѣдлѣ, були лишь на Буковинѣ. При сильныхъ тучахъ падавъ въ многихъ краяхъ градъ и порѣбивъ значный шкоды. Цѣла Галичина, зъ выимкою горскихъ околицъ, мала посуху; такъ само повѣвча Буковина, всхѣдний Шлесекъ, всхѣдний и полудневъ Чехи, низина Австріи и Истрия потерѣли одъ посухи. Засѣвы зимовы не обѣднались, бо примѣромъ чешскіи жита зацпили вже 26 мая, чого не було одъ р. 1874. Можна надѣятись, що жита будутъ добры тамъ, де одцпили при погодѣ; лишь зъ Галичины доно

сать о рѣдкихъ житахъ и короткой соломѣ. Пшеница поправилася а декуды такъ выгналася, що треба було ея косити; на Подблѣ майже 40% позныхъ засѣвъ треба було переорати. Ячменя и овсы, де надто довго була посуха, суть марий, а де надто перепадувать дощъ, переросли хаба-зѣмъ. Кукуруза, горохъ, бѣбъ и бульба заповѣдаются добре, а бураки, рѣпакъ и хмѣль суть марий.

— Дирекція зѣлѣзницъ державныхъ оголошує: Станція Чиреня на шляху Будѣвницѣ-Егеръ, котра була уряджена доси лишь до приниманя особѣ, пакунокѣвъ и послѣднихъ пересылокѣвъ, буде принимати одъ 15 червня с. р. такожъ и звычайный пересылки, тому буде отворена до загального руху.

— Новы ванны купельей. Уживаючи огрѣванныхъ купельей въ комнатахъ звычайно зазнаєсь, за-дѣла неводповідного приладу при ваннахъ, соуху и невыносимого горяча. Теперъ удалося поправити ти пѣчи до огрѣвання купельей п. М. Штайнерови (M. Steiner, Wien, 2. Bez. Taborstrasse 29, neben der Post) и тамъ не лишь что можна купити ти новы ванны але и старіи оддати до переробленя на новыи системѣ.

— Для жѣтчного господарства. Всякою недогоды при правованю въ лѣтъ можна позбутись, коли буде уживатись патентованого зѣлѣзка и деревяныхъ углѣвъ Brigueles, котрі можна купити въ кождой бѣлшой торговли зѣлѣзомъ, бо и не буде соуху и не треба розкладати огню а кошты на годину выносятся 1½ кр.

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Именованя. Министерство рѣльничства именовавъ ассистента львового Вильг. Райхарда адъютантомъ инспекторату лѣбѣвъ для Галичины.

Телеграммы „Дѣла“.

Бѣлградъ 13. червня. Гарашанина выпущено на волю.

Парижъ 13. червня. Слѣдство противъ Буланжера вже скѣнчено. Последня розправа одбудеся имовѣрно въ першихъ днѣяхъ серпня. Буланжера обжаловують такожъ и за то, що онъ будучи министромъ, уживавъ тайныхъ фондѣвъ на сплату власныхъ довгѣвъ. — Деруледа, Лягера и Лѣсанта выпущено на волю, але zagrożено имъ, що при наименьшій демонстрації заразъ ихъ арештують.

Букарештъ 13. червня. На интерпелляцию Іонеска одповѣвъ министеръ Лаговарій, що неправдою єсть, мовѣ-бы то правительство на жаданье Россіи одкидало назадъ розпорядженье прогнаня російскихъ торговельниковъ образами.

Берлинъ 13. червня. Посла Voss. Ztg. мала Россія закупити дуже богато провианту и 4 мил. паръ обуви для войска. Nat. Ztg. доказує зновъ, що Россія стремится до усуненя династии Обреновичѣвъ въ Сербіи.

Бѣлградъ 13. червня. Правительство сербске одкидало своего посла Данича зъ Софіи, а веденье дѣлъ поручило консулеви зъ Монастиря.

Лондонъ 13. червня. Итальянское войско заняло мѣсцевѣсть Сенабитъ на абессинской границіи.

Лондонъ 13. червня. Стенли прибувъ до Уруни на полуднево-всхѣднѣмъ побережю озера Викторія Ниянза.

Переписка Редакції и Администраціи.

Вп. 4 рѣ Орт. въ Концѣ. 10 зр. дѣстали. — Веч. о. Сев. Бур. въ Бѣльбѣяхъ. 10 зр. дѣстали; зъ того 2 зр. на Подяку а 8 зр. на довгъ зъ р. 1888. — Веч. о. Дашкевичъ въ Ступици. За I піврокъ належитъся намъ ще 1 зр. — Веч. о. Шуховъ въ Братѣвѣяхъ. — 13 зр. дѣстали. — Вп. І. Верхѣла въ Поверговѣ. Заплачено до кѣнца червня с. р. — Вп. И. Н. въ Гол.: День зѣѣзду делегатѣвъ ще не назначено; о скѣлко намъ видѣтись буде на то назначеный день 20 н. ст. червня.

Зъ нинѣшнымъ числомъ розсылаєсь въ додатку Вп. читателямъ нашимъ 1. ч. „Учителя“, органу руского Товариства Педагогического.

ПОДЯКА.

Вп. п. Корниловичъ Н. Устѣяновичевъ артисто-ви-маларевъ и его Товаришамъ маларямъ.

Була-бы се зъ стороны громады Саджавы велика необачность, если-бы надъ довереннымъ дѣломъ украшеня и вымалюваня цѣлои церкви, иконостаса и двохъ побѣнныхъ престолѣвъ перейшло мовки и не воспмнулось словомъ въ дячности гѣднымъ всякого узнаня за той трудъ и майже безкористовну — но совѣстну и артистичну працю нашего трудолюбивого и славно зѣбногого артиста-маларя п. К. Н. Устѣяновича, котрый за 6 мѣсяцѣвъ такъ величаво убѣдывъ дѣло. Мимоходомъ поднести належитъ, що цѣла церковь вымалювана высокимъ стилемъ церковнымъ, де малюванье церкви не выконувалось способомъ якъ малюютъсь покоѣ або балей салѣ, т. е. патронами, але выготѣвлялось и украшалось архитектурными штукатеріями, крокштинами, гизсами, филарями, галеріями и иншими бѣловѣдныи озабмами. Образы на стѣнахъ тон церкви не малювались въ имитованныхъ рамахъ, але

малюванье цѣлои церкви служить за рамы образамъ въ той способѣ, якъ одбувались сцены зъ жита Святыхъ; въ способѣ малюваня архитектурѣ въ розширеній церкви. Мы не въ силѣ, а въ прочѣмъ и не наша рѣчь обѣити таку артистичну працю, и дати безсторонный судъ о такой важной праці, — до такой оцѣнки треба фахового знатока артиста-маларя зъ безстороннымъ справедливимъ умомъ и судомъ. П. К. Н. Устѣяновичъ, артистъ-маларь, авторъ „Мойсея“, котрый удостоився вѣлми прихильною критики не только рускою, но такожъ польскою а навѣтъ и заграничною нѣмецкою прасы, перенятый на скрѣзь глубокимъ духомъ реллигиознымъ, (побавивши якъ въ Галичинѣ чужинцѣ, эмигранты, пройдисѣвъ спекулянтъ а при томъ вѣсѣмъ неакадемикъ, и еартисты, але простіи ремѣсники, „богомазайлы“, выдурють солодкими и обѣстными примѣвами та приманами по многихъ громадахъ роботу по церквахъ за высокую цѣну, по чѣмъ обмашують нашѣ церкви найдешевшими сортами образѣвъ и малюнокѣвъ, безъ найменшого стило и смаку) — лише зъ правдивого патриотизму, шѣтизму и любви нашего св. гр. обряда, вѣры, руской церкви и народности, пожертвовавъ свои силы, знанье и артистичный здѣбности руской оцѣнѣ, руской церкви и народности! — Тожъ коли пошастилося громадѣ Саджавѣ въ такъ короткомъ часѣ, бо въ шести лѣтахъ (1883—1889) за помочю Бога, выбудовати церковь, урядити внутръ а наконецъ и вымалювати, а все то коштувало лишь разомъ 7.645 зр. 85 кр. — най буде вѣльно зложити Вамъ Пана артиста К. Устѣяновича за Вашу щиру, совѣстну артистичну роботу, не менче и Вашими товаришамъ маларямъ п. Якову Хомику, Зѣмбѣ, Бернацкому, Варильскому и золотѣшникови Любинецкому, одъ цѣлои громады Саджавы сердечну подяку и велике „Спаси-Богъ!“ Богъ най крѣпнѣтъ Вашѣи силы и обдаритъ Васъ здоровьемъ, щастьемъ и довѣріемъ всего руского священства и народу, працювати на славу руской церкви и поднесенье вѣры та нашего руского обряда „Многѣи а многіи лѣта!“

Одъ гр. к. комитету парохіальнаго — именемъ всегда вдячныхъ громадянъ Саджавы Володимиръ Паукъ, парохъ; Матѣй Середнюкъ, начальникъ и Промѣлъ Бобикъ, провизоры церкви.

НА ДОСЛАНИЕ.

Богъ першій а опѣсля люди!

Правдиве чудо объявилось выльченьемъ мене при помочи Божой и вырѣбѣвъ личныхъ Вп. Крокевича аптикаря въ Краковѣ. Личачисъ безпрервно черезъ два мѣсяцъ на трудъ выключно лишь зѣльемъ и сиропомъ Лоретанскимъ а при томъ аппаратомъ электричнымъ, хилолемъ и сарепарилиномъ хинновымъ на спарализованье мои руки и ноги — на котрѣ то недуги я запавъ одъ двухъ лѣтъ — прийшовъ я вѣконцѣ цѣлкомъ до здоровья. Правдиве се щастье для отця численной родины прийти до здоровья по такимъ недугамъ, коли вже сумнѣвались о моѣмъ жити и не було вже нѣякомъ надѣѣ, нѣякомъ помочи. Але Богъ очевидно выплыває на людскій разумъ, котрый може принести нуждымъ велику пользу въ ихъ страданияхъ, бо и моя донька Франя при помочи средствъ личногого фанция позбулася прикрѣмъ блѣдачки. Зазнавши на собѣ самѣмъ такъ рѣдкій случай ратунку, змущу мене почутье людскости повѣдомити ширшій загалъ недужныхъ, що не все треба бѣдѣватись розумѣмъ, тратити надлю, сумнѣватись о жити, бо коли десять не може помочи, то одиничный при волѣ Божой може допомочи недужнымъ — и дай Господи чтобы вырѣбы личныи Вп. пана Крокевича, аптикаря въ Краковѣ такъ успѣшно подѣляли на недужныхъ, потребующихъ помочи, якъ на мою родину и моихъ знакомыхъ — се справдѣ чудесно!

Иванъ Жигадовичъ
горожанинъ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
поручає прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

І а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленяхъ 50 килѣгр. 3%, а при
100 кил. 5% опусту.

Управшаєся подавати точно величину
свѣточъ и послѣдну стацію зѣлѣзницѣ, до
котрой має свѣтло выслатися.

ДИРЕКЦІЯ.

СКЛАДЪ и РОБОТНЯ
вырѣбѣвъ бляхарскихъ
такѣжъ
ліярня зъ металѣвъ

ГЕНРИКА БОГДАНОВИЧА

Складъ п.л. Бернардинскій ч. 1, робѣтня ул. Лычаковска ч. 4 у Львовѣ

Пріймає такъ въ мѣсяцѣ якъ и на провинціи всякій замовленя зъ разныхъ металѣвъ, входячы въ объемъ того звана т. в. покрыты дахѣвъ разныхъ системѣвъ, якъ: ринны, руры, аттаки, машинный танисы, балнестрады, балконы, крокштинны, стовны або постументы доприбораы салѣоновъ и т. п.

Масе великій принасть бляшанныхъ памятникѣвъ надгробныхъ металѣвыхъ вѣнчѣвъ, грѣбовыхъ, лѣхтаренъ, гирляндъ и металѣвыхъ свѣточѣвъ передъ престолыи и т. п. Поручаєся выконати всякіи припороченя надѣбленныхъ вѣрѣдѣвъ або писемныхъ порученъ всякихъ одѣвѣвъ, а то дороговизна. Мѣскихъ табличъ, фирмовыхъ, надгробныхъ, номерѣвъ, вывѣсокъ, сингалтуръ и иншихъ предметѣвъ входящихъ въ той обѣмъ.

Всякій репараций, поѣдланье кухонного начиня, лякированья и т. п. выконуєся въ найкоротшѣмъ часѣ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Замовленя зъ провинцій полагаеться довертѣти по почте.

2369 3—8

ОКЛИКУВАТИСЬ НА НАШУ ЧАСОПИСЬ.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годинѣ по полудни. Литературный до-
дѣтокъ „Библиотекѣ найзнаменитѣйшихъ повѣстей“
выходитъ въ вѣторокъ, а въ вѣторокъ и пятницу на
перемѣну разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголо-
шень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карола Лю-
довика 9. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10;
M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter,
Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I.
Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stuben-
bastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гам-
бургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за нисераты платны
у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ

въ Австріи: за Границею:
на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар.
на четверть року . . . 4 ар. 50 кр. на четверть року . . . 6 ар.
на мѣсяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар.
на четверть року . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Администрація и Експедиція подъ ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи возвращаются лишь на попереди
застереженіе. — Рекламация неопечатанъ въ дѣло порта.
Подписное число копій 8 кр. а. в.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однимъ
стрѣжкамъ печатнымъ, въ рубр. „Надѣслано“ по 20 кр. а. в.
Подписки числятся по 10 кр. бѣдъ стишка.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Судячи по послѣднимъ доносеніямъ о посту-
пованіи поодинокихъ правительственныхъ ор-
гановъ при дотерпѣвшихъ акціяхъ выборчій,
треба припускати, що правительственный вла-
сти будуть в теперѣ поступати такъ само
якъ досѣ, хѣба що декотрі функціонеры вы-
ступлять зъ болѣею энергією або зъ новыми
способами противъ кандидатв рускихъ, ко-
тій чи то имѣть чи правительству суть недобі.
О сѣбѣлько они тутъ дѣлають на власну руку
чи идуть за всказовкою, даною зъ горы, не
знаемо ще; непосредный эффектъ для насъ
въ обохъ разѣхъ той самъ, загроженіе выбору
а въ дальшій акціи недопущеніе до выбору
русского кандидата.

Разумѣясь, що противъ того треба всѣми
силами боронитися. Здаєся, що попередній вы-
боры повинны насъ були вже досѣ навѣсти,
якихъ способвъ противъ насъ уживаєся, а
якъ мы собѣ повинны радати. Зрештою писа-
ли о тѣмъ и нашъ часописъ, и оно поясненіе
въ окремихъ поученіяхъ и книжочкахъ, выда-
ныхъ рускими товариствами. Отже только ко-
ротко укажемъ, що треба добре списъ (листу)
правыборцвъ переглянути а коли достереже-
ся якусь помылку або фальшованье, заразъ
або въ найгоршѣмъ разѣхъ ще въ часѣ самыхъ
правыборвъ домогати ся справленія, що при
правыборахъ треба всѣмъ точно на терминъ
станути а бѣдѣхъ уважати, чи все обдуваєся
правно. Якъ-бы де заходила яка-небудь неза-
коннѣсть, треба сейчасъ вносити протестъ до
ц. к. старостѣ.

На припильнованіе законного поступова-
на при всѣхъ актахъ выборчихъ и завчасне
рекламованіе та протестованіе звертаемо осо-
бливу увагу. Нехай нѣгде анѣ одѣхъ незакон-
ный поступокъ не уйде такъ, чтобы зъ нашою
сторони не ужито противъ него всѣхъ зако-
номъ дозволенныхъ мѣръ. Тѣ, що позваляють
собѣ нарушати законы, тѣмъ власне роззу-
хвалились, що зъ нашою стороны за мало ока-
зуюсь енергичного и вытравалого опору. И не
только не треба намъ вѣчного пропускати, але
намъ треба пригнѣти выступати рѣшучо, остро,
такъ чтобы всѣхъ напередъ знали, что мы
„не дамо собѣ наплювати въ кашу“. Зъ доро-
ги законовъ, разумѣясь, не треба намъ нѣко-
ля сходить, але вразъ треба намъ ставати не
якъ тѣ покѣрны агнѣта, котры бѣдѣхъ вов-
ка каждають, что мы имъ каламутную воду,
але якъ тѣ пси бѣварскі, котры вовкамъ по-
казують зубы. Якъ-бы нашъ противникъ зна-
ли, что мы все поставимся остро, якъ-бы мы
були хоть трохи такъ завязѣты, якъ Мадяры
або Чехи, то они-бы насъ никакъ не уважали
и не смѣли бы собѣ такъ позваляти зъ
нами.

Звертаемо же на одно увагу. Послѣднее
всенародное вѣче ухвалило, что рускій коми-

тетъ выборчій має пильно слѣдити поступова-
нія правительства при выборахъ, а якъ бы по-
казалось, что нашъ народъ не має достаточной
свободы выбрати собѣ заступниквъ пѣсла
своихъ волѣ, то въ крайнѣмъ разѣхъ має навѣтъ
застановити дальшу акцію выбору зъ рускою
сторони. Дятого просимо и вызываемо, чтобы
о всякихъ незаконныхъ, о всякихъ надужи-
тахъ доносити сейчасъ Головному
комитету, чтобы той пѣсла того устро-
ить свою дальшу акцію.

Зъ Жовківщини пишуть намъ:

Жовківскій повѣтъ привыкъ до теперѣ
уважати нашъ Русины за наилучшій подѣ
взглядомъ патриотизму духовенства и селянъ,
заключаючи то зъ розличныхъ въ тѣмъ по-
вѣтѣ обдувавшихся выборовъ, де кандидаты
русскіхъ заведѣвъ значно болѣею голосовъ
побѣждали. Такъ само и сего року вже зъ го-
ры галицка Русь давить зъ веселою надѣєю
на той повѣтъ, увѣрена, что тутъ рускій кан-
дидатъ перейти мусѣтъ.

Я однакожь дивлюсь болѣе пессими-
стично. Кого хвалѣтъ, той готовъ поучаство-
вать, тожь боюся, чтобы власне теперѣ нашъ патри-
отъ-дѣлѣтъ не доверѣли заново дѣбѣи опи-
ніи повѣту и чтобы черезъ тѣ не оказали мен-
ше енергій въ акціи выборовъ.

Въ такой справѣ, якъ выборъ поста въ
нашихъ сѣсахъ, де Поляки, яко сильнѣйші въ
краю, стараются Русинвъ збѣ всѣхъ позицій
выспрати, де и правительство, хоть ябѣи при-
сѣхъ выборахъ має заховуватися неутрально,
не дає намъ достаточной поруки тои неутрально-
ности, — въ такихъ обставинахъ повинны всѣ
Русины разомъ и каждый поодинокіи станути
до працѣ, а вѣколи оглядаются на другихъ.
Передовѣсьмъ дотычатъ то нашего повѣту.

Правда, что повѣтъ нашъ до теперѣ при
выборахъ не повестывался и все прависѣвъ
честѣ Русинамъ, але тѣмъ самымъ бѣвъ бѣвъ
сѣкою въ опѣ у всѣхъ Поляковъ-шовинахѣвъ.
Нашу побѣду приписувано рѣзнымъ причи-
намъ, а головню тому, что давнѣйшій староста
п. Герингеръ, человекъ старый и слабѣисиль-
ный, не здумѣвъ розвинути только енергій,
чтобы перенести польскіхъ кандидатв. Од-
накъ теперѣ шансы польскіхъ вже поправились,
бо староста Герингеръ збѣвъ спѣсѣинованнымъ,
а мѣсецъ его знявъ молодой и енергичный п.
Лявиневицъ. Вы вже чули зъ деякихъ дописей
жовківскихъ, что новый староста сплѣкуе вой-
товъ до себе, намовляя ихъ за польскіхъ кан-
дидатв, словомъ мѣсѣхъ видѣмо въ агита-
цію. И не даувѣсь; онѣ бо навѣтъ помимо
завазу намѣстѣхъ можна було такого сподѣ-
ваться. Погадайте яно, что то за заслугу зѣдъ
навѣ-бы собѣ у Поляковъ и вѣроятно и у пра-
вительства нашъ новый староста, якъ-бы такъ
ему удалось лѣдѣи по двоимѣсячѣмъ пробува-
ню въ нашѣмъ повѣтѣ Русинвъ тутъ при вы-
борахъ покѣнати! Очевидно отже староста до
того стремѣтъ, а помагати ему въ тѣмъ такъ
его урядники, якъ и яны, недавно до Жовк-
ви зъ иншихъ повѣтовъ прѣйшовші особы,
котры тамъ неразъ бывали свѣдѣми падѣна
рускахъ кандидатв, отже хотѣли-бы и въ
нашѣмъ повѣтѣ до того причастиватися.

Тѣмъ отже наведѣны мотивы повинны на-
шихъ патриотвъ побудити до серіозной и все-
сторонной акціи. Такъ при укладаніи листѣ

выб-рѣхъ якъ и при правыборахъ п. виний
они уважати на все и слѣдити кождый крокъ
войта и писаря, а вѣнци и самого комисаря
выборчого, и вышуватися въ кождѣ незакон-
нѣсть. А що незаконности дѣются и будутъ
дѣяться, то нехай Вамъ послужать на доказъ
слѣдующі факты, котры и другимъ повѣтамъ
для осторожности запомнати не шкодило-бы.

1. Такъ на примѣрѣ бѣвъ у насъ бѣвъ
давня нѣчѣтъ, что при правыборахъ по войтъ
голосовавъ заразъ священникъ и учитель, а ажъ
потѣмъ прочіи выборы. Теперѣ комисарѣ
нашого старостѣхъ казали священника и учителя
умѣстѣти на самѣмъ концѣ, де они и будутъ
голосувати. Вы зрозумѣте, дячего то сталося.
Ого бѣтѣся, чтобы громада не выбирала вы-
борцами тѣхъ, на котрыхъ священникъ и учи-
тель дали голосъ. А що въ ординаціи выбор-
чій нѣгде не сказано, въ якѣмъ порядку має
тои голосованье обдуватися, про-то не можна
намъ Русинамъ противъ такого зараженія ста-
ростѣхъ опоновати; но нехай власне тои побу-
дѣтъ нашихъ священникв-патриотв до тѣмъ
болѣею акціи, нехай напередъ приготуютъ
своихъ правыборцв, нехай поучатъ ихъ, ко-
го выбирати треба, и нехай самѣ, голосуючи
на концѣ, будутъ присутній цѣлому выбору и
слѣдѣтъ пильно за его ходомъ.

2. Не знаю, якъ въ иншихъ повѣтахъ, но
у насъ вызначено правыборы дуже рѣзно, бо
зачнутъся 18-ого а сѣзѣтѣся лѣдѣи 29 черв-
ня, такъ что комисарѣ выборы будутъ выбра-
нымъ выборцамъ бѣвъ-разу на мѣсецъ выдавати
карты легитимаций. И ту знаемо, дячего то
такъ зроблено; оно обчислено на тои, чтобы
рускій комитетъ передвыборчій не мѣгъ довѣ-
дѣтъся о выбранныхъ выборахъ и не мѣвъ ча-
су ихъ скликати на передвыборчій зборы. Въ
виду отже того зараженія повинны нашѣ па-
триоты на сѣлѣ обдумати на выборы якъ
найтвердѣшихъ и найчестѣйшихъ людей, ко-
трыхъ бы навѣтъ и не треба скликувати на
передвыборчій зборы, а рѣвночасно повинны
ихъ имена подати якъ найкоротшою дорожю
до вѣдомости повѣтового руского комитета.

3. Ординація выбора соймавъ говоритъ,
что всѣхъ выборы выбиратися має зъ легкой
выборчѣи, а не, якъ то бѣвае при выборахъ
до рады повѣтовѣи, что войтъ есть выборцемъ
бѣвъ выбору. Тѣмъчасомъ научено тутъ вой-
товъ, что они мають бути выборцами бѣвъ вы-
бору. Войты, не знаючи закона, дуже легко
послухають, а навѣтъ готовъ при правыборахъ
заповѣсти громадѣ, что такъ має бути. Отже
тутъ повинны нашѣ священники зъ ординацію
выборчѣи въ рукахъ противъ такого тверде-
нія выборовъ комисіи запротестувати и своихъ
прихотѣвъ поучати.

4. Дальше намѣвлено писарѣвъ громад-
скихъ, чтобы они при укладаніи листѣ выбо-
рѣхъ опускали въ тѣхъ листахъ тѣхъ чест-
ныхъ и твердыхъ селянъ, котры при поперед-
ныхъ выборахъ заведѣвъ голосовали за рус-
скихъ кандидатв. Бѣли-жѣ бы примѣромъ и
теперѣ хотѣла громада выбрати тѣхъ самыхъ
людей выборцами, то потребуе яно комисарѣ
выборчій сконстатувати, что такого человека
въ листахъ нема, и вже мусѣтъ-ся выбирати
нашого. Дятого повинны нашѣ священники за-
разъ листѣ выборы точно переглянути, а секо-
ро досмотрѣти тѣхъ маневрѣхъ, зажадати сей-
часъ черезъ войта справствѣна.

5. Просимо нашихъ патриотв уважати
пильно на то, чтобы не выбирати выборцами
такихъ людей, что были кола-небудь за кра-

дѣхъ або обманѣство карай, — такъй голосъ
будетъ для насъ страшнѣй, бо при выборы по-
сла такъй выборы не будутъ до голосованія до-
пущенѣи.

6. Многі патриоты зъ провинціи жалова-
лись, что тамъ, де при послѣднихъ выборахъ
до рады державной було вызначено болѣе
выборцв, теперѣ вызначено о одного менше.
Оно походить зъ того, что при выборахъ до
рады державной вже 501 жателѣвъ выбирѣвъ
двохъ выборовъ, подчасѣ коли при выборахъ
до сойму, абы выбрати двухъ выборовъ, му-
сѣтъ число жателѣвъ якѣхъ мѣсѣвности выно-
сѣти що-найменшѣ 750 душѣ. Однакожь мимо
того могли въ обчисленіи числа выборовъ
зайти умыселъ чи случайный помылки, котры на-
шѣ патриоты на сѣлѣ повинны выслѣдити и ко-
митетѣи повѣтовому донести.

7. Вѣнци звертаю увагу нашихъ Рус-
инвъ и на той фактъ, что, коли въ иншихъ по-
вѣтахъ польскій центр. комитетъ вже имен-
увавъ кандидатв, у насъ же на певно не зна-
ти, хто буде ставленый зъ польской стороны.
Говорено зъ-разу о судѣи зъ Мостѣвъ п. Пя-
воцѣмъ, котрого навѣтъ самъ староста передъ
войтами хваливъ, потѣмъ выдвинѣно канди-
дату начальника жовківского суда Гавзера
(думаютъи може, что нашъ кандидатъ д-ръ Ко-
роль не ехѣе противъ начальника суда кан-
дидувати), а теперѣ по всѣмъ ямовѣрности буде
поставленый такъи п. Изворъ Трохимовичъ,
адъютантъ жовківского суда и сывъ приход-
ника зъ Крехова. Тою методою: рускіи Rusina
на Rusina, надѣются нашѣ брація, что въ по-
слѣдній хвѣи своего достигнуты, — но може
Богъ дастъ, что въ своихъ надѣяхъ грубо заве-
дѣтъся.

Зъ Бѣрки пишуть намъ:

Зъ ч. 115 Вашѣи цѣиной часописѣи дона-
лись мы про доносеніе урядовѣи Gazetъ
Lwowski-он, что на русскихъ зборахъ передвы-
борчѣи въ Бѣрцѣ збѣралось колькохъ свя-
щенникв, учителей а зъ селянъ переважно
дѣковъ та колькохъ войтовъ. Мы навѣкли
уже до подобныхъ тенденційныхъ ложей зъ
сторони противного намъ польского табору,
але найвысѣе обурѣние мусѣтъ вызвати у каж-
дого, коли часописѣи урядова, котра удержу-
етъ такожь кровавымъ грошемъ руского на-
роду, осмѣляеся такъ очевидаю перекручувати
факты и ширити ложѣ, забываячи зовсѣмъ на
своѣи урядовый характеръ и стаючи въ явѣи
суперечности зъ принципомъ, якій поставивъ
самъ Найдостойнѣйшій Монархъ для управы
державою „justitia regnorum fundamentum“.
Уважаемо нашимъ обовязкомъ спростовати
ложѣ урядовѣи газетѣи и представити, якъ збо-
ры нашѣ дѣйстви обдулись. На зборахъ на-
шихъ, котры обдулись дня 28 мая с. р. не
було вправдѣ Хрувѣвъ, але було 7 священ-
никв, до 70 честныхъ та правыхъ селянъ и
мѣщанъ-господарѣвъ зъ цѣлого повѣту су-
дѣного бѣрѣцѣного, а межѣи тѣми колькохъ
войтовъ и всего трѣхъ дѣковъ, котры такожь
суть при тѣмъ грунтовыми господами. Учи-
теля не було жадного, хочъ певно неодному
рвалося сердце до насъ, але годѣ — така вже
наша доля, такѣи обставины. О складѣ зборѣвъ
мѣвъ всѣихъ, хто хотѣвъ, наочно пересвѣдчи-
тѣся, однакъ и то правда, что на злѣбѣи и глу-
поту людѣи что досѣ не вызвѣдено лѣку. Мы
не читаетъи Gazetъ Lwowski-он, однакъ цѣнави
всѣмо, чи написавши только неправды про нашѣ
зборѣи згадала она хочъ словомъ про комедіи-

„Географичный и статистичный вѣсти про королевство галицко-володимир- ске“ зъ року 1783.

VI.

Ганзенъ про Жидѣвъ галицкихъ.

Жиды, народъ розкианный по цѣломъ
свѣтѣ, безъ провѣдѣнѣи, безъ политичной звѣ-
зи, а терпѣли бѣдѣи богато державѣи лѣхъ зъ
дѣи на дѣи, — тѣ Жиды довели въ Польшѣ
до того, что зросли тутъ майже въ политичне
тѣло и стали для краю необходимѣи. До толь-
ко громада ихъ сильнѣйша, тамъ всѣды по-
сѣдають они свои кагалы и бѣжницѣи, управ-
ляи рабѣи и старшѣи. Цѣ болѣе! Они
на лѣдѣ духовныхъ орденѣвъ подѣлили цѣле
королевство на провинціи, зъ котрыхъ кожда
дѣлѣтъся зновъ на палатинаты. Кожда така
провинція, а властѣи начальники кождого
кагалу держали свои звѣчайный сходыны и сой-
мы, посѣдали свою старшѣишу и выби-
рали посередѣи себе депутатѣи, котры бѣхѣвъ
до Варшавѣи и де депутаты зъ всѣхъ провин-
цій становили такъ звану генералицію. Що б
рокѣвъ именовано маршалка, котрого потвер-
ждало министерство и котры правѣвъ наро-
домъ жидѣвскимъ неначе шеѣи, назначѣвъ по-
датки и заступаѣвъ интересы того-жѣ народу
у републицѣи. Вправдѣи знесено за нынѣшного
короля то маршалкованье и цѣду генерали-
цію, але организація сама трѣвае по нынѣ.
Начальники кагалѣвъ перенесутся заѣдно, по-
дають собѣ до вѣдомости якъ найскорше всѣ-

кѣи добры и злѣи вѣсти и радѣтъся надѣи до-
бромъ народу своего, не зраджуючи ничѣи по-
редѣи свѣтомъ такъ, что о ихъ постановѣхъ
нѣхто не знае.

Въ Галичинѣ подѣи правительствомъ ав-
стрийскимъ довели она навѣтъ до того, что
становѣтъ окремый корпусъ, мають свою зѣи
Жидѣвъ зложеноу дирекцію, а ними управѣвъ
кравѣи начальники. Чтобы зрѣбѣти себе для
краю необходимымъ, спѣнати обременѣе правѣи
своихъ и прогнѣи зрѣбѣти труднымъ, докла-
дають она всѣихъ заходѣвъ. Въ тѣи цѣли
старались она загарабѣи въ свои руки всѣхъ
капиталѣи шляхты и духовенства, а прочіхъ
жателѣвъ зрѣбѣти неспособнымъ до деякихъ
способѣвъ жѣи. Наученѣи досвѣдомъ и знаю-
чи, что ихъ въ деякихъ краяхъ часто обдѣра-
рано, Жиды польскіи пѣйшли зовсѣмъ иншою
дорожю. Она повѣли дѣла такъ, что христѣиане
самѣи були змушенѣи ихъ поддерживать, о нихъ
старѣтъся, хѣба что сѣхотѣли бы самѣи стра-
тити значну частину майна своего. Кождый ка-
галъ устроивъ рѣдѣи банку и взявъ въ руки
всѣхъ можливѣи кредитѣи. Шляхты и духо-
венство можучи зарѣбѣти сѣмъ бѣдѣи ста, а не
знаючи, что зъ грошемъ дѣяти, давали имъ
всѣи свои сумы. Кагалы вели интересы дуже
совѣстно и въ короткомъ часѣи зыскали собѣ
довѣрѣи. Зъ разу були шляхты и духовенство
на стѣломъ прозорній, чтобы бѣдѣи кагалѣвъ жа-
дѣи поруку на позыченѣи грѣшѣи, але зъ ча-
сомъ якъ кредитъ Жидѣвъ зрѣбѣтъ, не думаѣвъ
нѣхто про кацію и кагалы обѣжѣли себе
такими довѣми, что далеко переходили ихъ
дѣйстви майно.

Чтобы зрѣбѣти себе необходимымъ, под-

носили Жиды чѣишѣи бѣдѣи всякихъ арендѣи,
а подѣупляючи урядникѣи бѣдѣи всѣхъ хри-
стѣианъ бѣдѣи броварѣи, шинковѣи, млынѣи и
другихъ промыслѣвъ такъ, что въ короткомъ
часѣи жадеѣи христѣианѣи не бѣвъ въ силѣи
вести якѣи-небудь промыслѣи. Якъ Австрія взя-
ла Галичину, то не было ни одного христѣиана,
котрому бы было можна бѣдати въ руки
броварѣи, шинкѣи або млынѣи и до того треба
було способныхъ людей клѣкати ажъ зъ Нѣ-
мечѣи.

Жаждѣи, все братѣи въ арѣнду, була дав-
нѣйше такъ велика, что въ деякихъ мѣсѣвности
пахтовали Жиды навѣтъ христѣианскіи
христѣианѣи. Кто хотѣвъ охрѣстити дѣтѣиу,
мусѣтъ собѣ бѣдѣи Жидѣи купити ключѣи до скрѣи-
ни, въ котрой были метрики, а цѣна бѣвала
и досѣи высока. Жидѣи жадаѣвъ колькока дука-
товѣи, лѣдѣи что небудѣи опускаѣвъ, а въ концѣи
зажѣи гроша вдоволяѣи однимъ або двома
телятами. Нѣиѣи то поганѣи надужѣиѣи устѣи-
нено зовсѣмъ.

Кромѣи того посѣли Жиды мѣиже всю
торговѣиу, одержали по мѣстахъ право горо-
жанства и взяли за ремѣсла, именѣи такѣи,
что давали наибѣе доходу, а не стояли
богато труду. Хлѣборѣство же и всякѣи тяж-
шѣи ремѣсла полишили они христѣианѣи.

Можай и судѣи, подѣупленѣи нынѣи, ишли
имъ у всѣмъ подѣи руку и дятого могли они
до всего братѣи. Зъ того и вышѣи, что въ
Польшѣи по шляхтѣи Жиды становили наисѣи-
нѣишѣи классѣи. Але мимо всего деякѣи зъ нихъ
лишилися въ такой нуждѣи, якѣи згадѣи Жиды
по другѣи краяхъ. Кромѣи великихъ куп-
цѣи въ Бродѣхъ нема богато маючихъ Жи-

довѣи. Прочіи ведуть жѣиѣи дуже нужденѣи, хо-
дѣи майже нагѣи, жѣиѣи въ бѣдныхъ хатахъ
и лѣи зъ лѣдово бѣдою засѣиокою свои
потребы жѣи. Разумѣясь, что якъ всѣды такѣи
и тутъ хаты и одѣжѣи ихъ суть дуже нечѣиѣи.
Жидѣи думѣи жѣи обманѣствѣи, а бѣвае, что
часѣи самѣи на себе болѣеи настають, якѣи бы
на нихъ настаѣи христѣианѣи.

Австрія заразѣи по занятѣи Галичины вы-
дала деякѣи розпорѣди, чтобы спѣнати ихъ
множенѣи. Кто хоче женѣиѣи, мусѣтъ запла-
тити 20 дукатовѣи; Жидѣи не смѣи нѣгде посе-
литѣи, наколи не выкажѣи княжѣи подѣи-
ковою; арендарѣи, что переночувѣи-бы такого
Жидѣи-лансердака, платѣи 20 дукатовѣи кары;
имѣи обдѣрано деякѣи ремѣсла, арендованѣи млы-
ны, горальни и коршмы. Але мимо того не
видѣи, чтобы число ихъ мѣлѣи. Майже всѣи
коршмы и всѣи менѣи аренды суть въ ихъ ру-
кахъ и хочъ всѣи кажуть, что бѣда галицка
мае свое жерѣи въ великомъ мажѣствѣи Жи-
довѣи, то годѣи надѣиѣи яков-небудь змѣиѣи
на тѣмъ полѣи.

По мѣстахъ видѣи богато бѣдныхъ Жи-
довѣи, але выставѣиѣи маючихъ и богатѣихъ,
убранѣихъ въ дорогѣи матерѣи, оксамѣи, шовкѣи,
футра, золота, сѣрѣи и самоцѣиѣи, сѣдуѣи
кождого чужѣици. Головно брѣдскіи Жиды но-
сѣиѣи богато, бѣдѣи лѣвѣи и ярославскіи.
Въ тѣхъ мѣстахъ есть Жидѣи майже всѣи.
Они есть купѣиѣи, будѣи корабѣи, иде зъ ны-
ми самѣи до Варшавѣи, Гданьска, Елѣблѣиу
и т. д.

ку, яка обдіралася дня 11 л. мая с. р. в ту-тешньому польському беєрку. Всього там обдурвалися іменом тамтєх зборів польського комітету, скликаючи також за для селянських виборів. На збори ті явилось до 30 павлів, панів та підпанів, горстка жидків і кількох вбійців, вярних трабанти польського беєрку. З руских селян і священників не було нікого. На тій селянській (2) збір поставив п. маршалок кандидатуру свого особистого приятеля п. Генцля. Сам кандидат не поважився явитись. Почали сипатись похвальні бесіди в честь пізнородженеї раси р. Henzla dla polskości. Пан секретарь Франковскій, котрий тепер — сказавши мимоходом — товчесь мов Марко по пеклі по повітрі агітуючи за Генцлем показував лише пальцем кто та шовілі і при тій думці емо немала пригода, бо покликав якогось вбійця дї слова, а той обділаха почувши, що на него черга — адезє за браку ораторського таланту чимь скорше высмыкнувся за двері. Збір був злочинний так, що всяка опозиція була немислима і на ввєсенє п. маршалка проклямовано односторонню кандидатуру п. Генцля на селянського посла, хоч не має він найменшїх симпатій не то між селянами і Русинами але навіть і між незалежною польською інтелігенцією. Ще і нині сміються всї з тих комедій. Зараз по Зелених святках розпочинаються у нас правивороби. В Бобрці заходяться пильно наші неурочайні офікуни, щоб при помочи пейсатов врасї стали виборцями, та і добре мають, що удаються до пейсачів, бо з мїщанства не упаде на них певно ані один голос.

З Товмачкого пишуть нам:

И наш повіт розрухався в зї сторони руской піднялася опозиція против всемогучого кс. Сави з Товмача, котрий немовби заарендував раз на все посольське крісло з нашого повіту. Наші громади почали порозуміватись з собою та пригадувати собі всї патріотичні подвиги кс. Сави як не менше і тог, кільки то зї его причини і націятивы пошло руских грошей на польскї патріотичні цілі. Всякі Раперсвалі та другї вигоди. Появився навіть в повіті рід селянського маніфесту, в котрому описані подрбно всї ті подвиги кс. Сави; маніфест той обіцає зї рук до рук і бтвряє всьм оці, а видно, що мусить був дуже занепокоєні кс. Саву, коли здобувся навіть зї своєї сторони на репліку своєю дорогою дуже мизерну, котра не в силі когось перекопати. Зї руской сторони виринула у нас супротив кс. Сави кандидатура п. Гурика, селянина з під Станиславова, котрий вже і шарпшїй руской публіці звєстний зї своїх розумних і патріотичних виступів на руских зборах і вчях. Того честного селянина намірили ми підпирати всїма силами, а чей зможемо перемогти наших противників. (Кандидатура селян загаль єсть дуже пожадана, а кандидатура такого честного патріота, який єсть п. Гурик, мусить звзвати як найсимпатичнїйшїй відгомін в кожнім широкій серці. Для того втаємо ви з повним одушевлєнєм і бажанєм як найкращого успіху — Ред. Дїла.)

З Залозець пишуть нам:

Правивороби, що обдурали вчера в Залозцях, випали для Русинів дуже добре: на 12 вибраних єсть 8 честних руских мїщан-читальників і оба рускі парохі (зб старших і нових Залозець) та 2 латинники. Тринацятый, парох латинскій має виральний голос. Значить: коли давнїше з Залозець виходили жидки і сиродий мїщане на виборцїв і найбїрше пеули рускому кандидату, то сего разу буде мати рускій кандидат з Залозець 11 голосів.

В Стрию обдурали дня 11 н. ст. с. м. збори виборцїв стрийського округу, перед котрими виступав кандидат на сей округ д-р Антоневич. На зборі явилось найбільше селян, за то мало священників. Збори обрвав президент повітового комітету виборчого о. Залозецкий і поручив кандидатуру д-ра Антоневича а обісля промовляв і сам кандидат розповідючи присутним про всї важнїйшї справи, порушенї на послїдній каденції сеймовой. По бесїдї д-ра Антоневича заволав президент о. Залозецкий виборцїв, щоб они самі заявили кандидатури, чого бї него ждають. Селяне почали тогдї жалуватись на високий належності бї пертракцій по померках, на дорожню солі, на домагались дешевої солі для худоби, на одобранє громадских прав презентації учительв і т. д. О. Авдиковскій за протестував против колонізація руских шкіль народних. О. Карчів обідав справу учительв народних, котрих доля єсть дуже сумна, позаяк они мусять багато терпїти бї всїляких сенатурь окружних инспекторів. Збори обіслав бїтак д-ру Антоневичу „мїсткая лїта“ а о. Залозецкий поділавши бїтак д-ру Антоневичу за его бесїду і присутнїм за численну участь закрав збори, заволавши всьх, щоб они в день виборів бїдали голоси на кандидата, котрого видїли перед собою.

Пишуть нам з Сянтиничини: На справозданню своїмз дня 29 мая хвалився п. Мойса межнїшним, що бї по-при публичних справах займаєсь і приватним, як на его руки вливали. Не дуже хотїлось вїрати, чи оно дїється так бо, як показує хотїль отсей примїр: Читателю „Дїла“ звєстний зї колишном дописи жид „Гибшєр“, писарь в громадах Альбінюва і Ганбїц. Той, коли селяне стали его чїпати за сїбї гїрко зароблений грїш, деє був заподїв-

ся, і не знати було, де; аж тепер вияснилось, що бїз удався подї оїрку п. Мойсы, котрий знов, як кажуть, удався за ним до п. старости, — і нині Гибшєр царствує назад в Ганбїцях і смїєся з всьх і зб всего. Так п. Мойса заступає справу громад.

В мїстї Сянтинї пїнали вже мїщане, о шрїчї иде, і держаться кув, навіть адрово мислячи латинники, або, як невластиво себе називають, Поляки, справляють народному кандидатури. Однак і тут не обїдеся без одступників. И так два Русини, цехмайстри шевскїй і кушїтскїй, явно агітують за Мойсою. Се тї сумнїйшїй обяв, що першїй зї них був старшим братом вї церквї, і оба они самими Русинами вибранї на старшину цехову. Сїм разом не подаємо вхї амець, може ще оамятаються, перестануть слухати намов підлых людей та не хотять, щоб их называли Макитани-Хрунями таї пальцями на них показувано, але як-бы не уставали в своїй негарній роботї, то виявимо их публично цїлому свїтові.

З Сянтиничини пишуть нам:

Не вважючи на се, що Гго Експ. п. намістник заевняв сянтиньску депутацію о цїлковитїй безсторонности властей правительственных — вї нашом Сянтинї все иде по давному при сїх виборах. Староста Соєвнїцкїй, сторонник Мойсы, звернувся до рабїна і Kultur Vorstand а вбавляв, чи просив их, щоб вїма силами старались перевести виборї п. Мойсы. П. староста назвав навіть сего самозванца кандидата „правительственным кандидатом“ Далї мусїмо зазначити, що ц. к. старосту показалося крайне сторонняком вї тїм, що вї рекурсі, ввєсенєм мїщанами против рїшеня вроженої намї комісії рекламацийной, увзглянуло лише двї пїсїонї на 35, хотїй мїж поданями находяться такї, що про них і самї п. староста особисто добре знає, що они пробуваючи постїбно поза Сянтинєм, не мають права вї нашом мїстї голосувати.

В Дрогобичи здавав минушого понедїлка п. Охримович — як доносить Курґєр Lwowski — справу зї своєї дїяльности вї сеймї перед виборцями. На зборах, котрі обдурвались вї сїмї гимнастїонї, явилось досить селян а зї руских священників всего лишє три. П. Охримович мав вї своїй бесїдї виступити против о. Скобелського зї Лшви і других священників за то, що они сиротивились его кандидатурї. Зї польской сторони ставит там свою кандидатуру г. Тарновскій зї Сянтинки.

В Коломиї виступають два кандидати на посла зї мїста: п. Ключевскїй, совїтник окружного суду і Щепановскїй, вїститель копалень нафты. Курґєр коломиїскїй доносить, що вїстї, будто-бы сов Ключевскїй думав одступити бїз кандидатури, єсть неправдою, бо за ним єсть мїщанство, жиди і значна часть інтелігенції, вї виду чого кандидатура п. Щепановского не має вигляду. Хто буде кандидатом зї Коломиї, рїшати загальні збори виборцїв.

В Коломиїшнїх вирнає — як доносить польскїй газети — нова руска кандидатура о. крил. Коблянского зї Коломиї. Мы дуже сумнїваємось о сїй кандидатурї а вїстї о нїй уважамо скорше за мавєрвї виборчїй. Тимчасом — кажуть тї самї газети — кандидат, затверджений руским центральним комїтетом виборчим, д-р Окуневскїй, не щадить нї труду вї часу, бо розїджаючи по тамошнїм округв виборчїм представляєсь виборцям на зборах, скликаваних вї тїй цілі. Таких зборів обдуралося вже три: вї Коломиї, Печєнїжнїх і вї Остапковцях.

З Залїцкїх доносить до Dziennik a Polsk-ого, що бувшїй посол Антонїй Хамець ставав там дїя 7 н. ст. червня перед яслєнно збраними виборцями, переважно селянами і здавав справу зї своєї дїяльности посольской. В бесїдї своїй выгодошїй по руски порушав бїз справу дорогову і конєчну мїтну ви вї корист селян, увлєченє бїз оплати спадчань селянских вїзше 500 ар., підпиранє ввєсенє руских послів що до обрїтї третей гимназїи руской і богато вїших справ. По інтерпєляціях ухвалєно бїтак бесїдникови вогум дївїрїя. Обісля поставили збори слїдуєчї жадає: конєчну мїтну закона дорогового; щоб кандидат на посла, Хамець, підпирав вї сеймї ввєсенє вї справї обрїтї дальших гимназїи руских, що Хамець також і обїцяє; справу садженя лїшних рїдів тїотну; щоб кандидат виступав против проєкту сеймового що-до закона о слугах і неподїяности грунтов селянских і т. д. На послїдїх ухвалєно прїняти кандидатуру Хамца і зобов'язано комїтет мїсцевий, щоб постаравсь вї руском комїтетї центральном о затвердженє его кандидатури. Ввєсенє се поставив — як доносить Gazeta Lwowska — адїюньє судовий п. Прокурникїй.

Пишуть нам з Ланцутского повіту:

Вже бїз довшого часу тутешнїй маршалок повітовий і вїститель дїбїр, пан Іосєф Келлерман приготував грувт, щоб его прї сєгорбїчных виборах до сейму вїбраво послом. Кілька дївїз тому видїлї рады повітової выслав запрошеня на збір передвыборчїй на дїя 12. червня с. р., але запрошеня тї выслао прїхильним кандидатур п. маршалка сейчас, а непрїхильним аж на два дїя перед означеним дїєм,

так що зї непрїхильних явилось тїлько бїльшох, мешкаючи вї мїстї Ланцут таї близ него. Заобов'язано вїтїт та писарьв, ксьондзів і кількох вїстительв бїльших посльостей. Явилось не бїльше як з 30 осіб. Збори обдурали вї Ланцут вї сїмї твацкой школы, на котру вїраздї будинок стоїть, але школярв таї учителя ще нема. До комїтету вибрано: п. маршалка Келлермана, директора касы задатковон і заступника маршалка п. Жардецького, ц. к. нотарьв вї Ланцут і Переворєску п. Гауша і Водецького, і племянотента кн. Любомирского п. Потуровского. На зборах був і староста п. Прокопич, не мїщанючися до нїього.

Зголосив свою кандидатуру тутешнїй адвокат Дрґ Валентїй Шлуарв, і на завовавє комїтету высказав свои переконаня полїтїчнї вї довгїй бесїдї, котра однакже не зробила враженя. Яко другїй кандидат промовляв п. Жардецькїй. Казав, що стоїть твердо на становску демократичном, зї хлопцм стїкаєся що-день і о его потребах і нуждї добре знає. Згавав уставу дорогову, высказавсь против заборони дїленя селянских грунтов, а за утворєнєм інституції фїнансовон вї краю, вї котрїй будинок селянскїй булї бы примусово обезпечєн. дальше за тїм, щоб Банкє красивый, до котрого заложєня край прїчиняєся одним мїліонєм, займаєся купном бїльших посльостей у матерїально зруйнованих шляхтїчв, а потїм парцельованєм куплєных грунтов для селян. Обїцяє старатись о зниженє податков для селян, а натомїст о оподаткованє капиталов, вї концї заявив, що вї будучїй сеймї буде вї такїм складї як пїсєреднїй, то бїз вступати до клубу лївїцї. Третя бесїда кандидата була п. маршалка Келлермана, замїтна хїба тїм, що можна було по третє рєченє чути: jest psim obowiazkiem posla prasować dla dobra kraju. Прїсутнїй вїститель дїбїр п. Жисмонт Дроговскїй дуже збїрився тїм, що п. Жардецькїй заповїз свои вступленє до лївїцї. А сїз за ludzie zasiadali w sejmie w przeszłej kadencji, — казав п. Дроговскїй — że nie macie do nich zaufania? Wszak zasiadali sami obywateli, którzy tyle dobrego dla kraju zdziałali i działają, są gospodarzami, więc interesa z włóścianami są im wspólne.

Коли вже нїхто не забрав голосу, заволав п. Келлерман, щоб зробити пробєе голосованє а того, котрий найбільше голосів дїстане, представити центральному комїтєтові вї Краковї до потвердженя. На то забрав голос селянин Юльковскїй і сказав, що селяне того повіта не годяться на наїшнїй аббр, на котрому селян майже нема, і вїх имені заявляє, що селяне самї собі посла виберуть, і нїхто не смїє им посла наїдувати. На таке dictum acerbum п. маршалок усмїхнений прїступив до него таї хотїв ему выяснювати, що центральный комїтет казав конєчє кандидата собі представити. Але хлопц бїрзав: Co nas centralny komitet obchodzi! таї вышов зї салї, а за ним поїшли всї хлопц. Заряджено голосованє, та всьо помїшалось, одєнь голосував і кілька разов, натурально на п. Келлермана, але другї зауважали тоє, і всї голоси уважамо. Предсїдатель замкнув збори і так осталося без кандидата.

Од п. Меруновича, бувшого посла зї громад лївбвского повіту, дїстали мы отсе писмо зї просьбою о помїщенє:

„Высокопозажный Паве Редакторе! Довїдуюсь зї „Дїла“, що бїз часу до часу абравєсь вї Цирци, подї проводом Вєч. о. Тшєсьвского, судї заочай, вырокучїи о мїй дїяльности посольскїй. Высоко шануючї право виборцїв до потягання их посла до одвїчальности за спосіб, як бїз прїпорученїй ему мандат сповнїв, освїдчаю, що Тїм Чєстнїм Выборцям, котрі не хотїть судити мене заочно, служу охотно вї означєномї часї і мїсци, щоб аложити им справозданє зї мого послованя і лично бдївїсти на всякї сего предмету дотычащї питання. Теодїль Мерунович, у Львовї, улїца Кампаня 9.“

(Нам здаєся, що було-бы рїчно посла скликати своих виборцїв, щоб им здати справу. П. Мерунович аложаєт яєсь писемне справозданє, отже его виборцї мають відставу выдвати о нїм свої судї, тїмк бїльше, що і бїз і сейм бїз них недалеко. Зрештою п. Мерунович вже не єсть послом и не ходят о те, чи ему высказати довїрє або недовїрє, отже о якомє судї заочайнї тут не може бути бесїда. — Редакція „Дїла“.)

Зї судової салї.

Проєс куликівського прїлата, кс. Стояловского.

(Другїй день розправы.)

Почато бїз тої точки обжалованя, котра дотыкає спрєнє вїрєнє суми 55 ар. зї довгу Івана Півторак 255 ар. даного кс. Стояловскому вї цілі заспокоєня банку русиньского. Обжалованїй старавсь оправдатись тїм, що зї грошей даных ему Півторак бїдав 60 ар. кандидатури адвокатскому Іосїфові Орловскому за перевєдєнє справы, а коли Півторак помїмо того заявив перед трибуналом, що єсть покрївдженїй на 55 ар., выимив кс. Стояловскїй зї кишєт 55 ар. і вручив их Півторакowi.

Одтак прїступлено до дальшїй точки обжалованя а имено до справы фалшївой прїсїягї вї процесї зї Любоменским о чїншї аренды 12 моргів вї сумї 84 ар. Кс. Стояловскїй прїсїягує вї тїм процесї, що не заклучив зї заступником Любоменского п. Николаєм Рыботичким умови, на бїдставї котрой зобов'язав платити чїнш бїз 1 марта. То само

твердити обжалованїй і тепер при розправї. Вї цілі осконстатованя правды прїступив трибунал до перєслуханя свїдков що-до того факту.

Свїдок Ник. Рыботичкїй збїнає подї прїсїяго, що обжалованїй выразно зобов'язавсь перед ним платити чїнш бїз 1 марта і вїзнає згоди подати ему руку. То само збїнає рїшучо подї прїсїяго М.х. Рыботичкїй. Дальшї свїдки Хамє Гутман, по котрому обжалованїй взяв аренду і С. Фрайман прїсїягує того інтерєсу не можуть прїгадати собі докладно, чи обжалованїй дїйствио зобов'язавсь платити чїнш бїз 1 марта, а першїй заявляє, що звичайно платив чїнш вї осєнї і для того домїваєсь, що і обжалованїй яко его наслїдник вї арендї мїг прїняти лишє таї умови, якї его вїзали.

Прїступлено до дальшїй точки обжалованя а имено до справы спрєнє вїрєнє грошей зложєных на рієгдзук-у и на закупку золотой лїмпы до гробу Спасителя. Що-до подорожї до Палєстїны заявляє обжалованїй, що вїраздї збїривши грошї не устрїв подорожї, однакже не его вї тїм вина архїєпископа Моравского, котрий не лишє бїдмовив благословєнїя на тую подорож, але прямо заборонив обжалованю еї устрїити а то зї причини численних екзєкуцій, котрі тогдї вже тяжили на обжалованїм. Обжалованїй самї прїзнає, що не провадив вїякои евідєнції грошей, якї вїплинули на тую цілї и не може навіть вї прїблїжено подати, кїлька було тїх грошей, для того прїймає их вї высотї обчисленїй державною прокураторїєю т. є. вї высотї 1350 ар. До звороту тої суми не уважамє обжалованїй обов'язаным і каже, що бїз має лишє обов'язок устрїити подорож а не звертати грошї а вїрїчїм выдав вже на цілї тої подорожї 500 ар., а на рєшту т. є. 850 ар. має покритє вї сумї 600 ар., на котру має всєкї зї титулу своих праць лїтературных і сумї 540 ар. котра належїтєся ему зї недоплатєной конгрїи. Тїх сум — каже кс. Стояловскїй — не выдє ему зубами маса конкурєса. Взагалї боронїтєся кс. Стояловскїй дуже прїстрастно и уживає слів зї причини котрих мусить его часто прїдсїдатель звизати до порядку.

Зї причини пїзної пори бїдложено дальшу розправу до слїдуєчого дїя.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Вї справї зєлїанцї Кароля Людвїка прїняла рада зєлїанца на онюгдашнїм засїданю слїдуєчє ввєсенє: Зї причини, що інтерєсованї особи жалувались безустанно на заряд зєлїанцї Кароля Людвїка і збї взгляду на то, що держава зї причини результатів фїнансовых руху на шляхах Лївбв-Підволочиска, Красне-Броды має право обняти заряд тїх шляхв, рада зєлїанца просить правительство, щоб оно розважїло справу обняти подї свой заряд тїх шляхв зєлїанцї Кароля Людвїка і повїдомїло о рїшеню на найблизшом засїданю раду зєлїанчу. Крїм того передано правительству до точного розмїтєрєнє ввєсенє члєна рады Райха, щоб правительство прїступило до умови зї повнїчною зєлїанцею им. цїє. Фердинанд, абы як найскорше перевєдєно сполучєнє всьх повадів особових зї трансєвєрзальною зєлїанцею. На послїдок передано правительство ввєсенє, вызиваєчє его, щоб оно старалось о заведєнє для околицы на прїватных зєлїанцях таких самих тариф, як на зєлїанцях державных вї Галїцїи.

Вїстї о арєштованю редактора і сотрудників газети Independent вї Трієстї стоїть очеvidно вї звязї зї рухом тамошних прїдєстїств, хоч о прїчинї арєштованя не маємо ще досї нїякои вїстї. Що прїдєстїств не сидят тако вї Трієстї, доказує слїдуєчїй случай. Справа італїанского консула, Дуранда, вї Трієстї звїстна і так само звїстна, як она порїшлася вї італїанскїм парламентї та що прї сїй нагодї сказав Крїоси. Трієстєнскїй прїдєстїств булї сїм очеvidно дуже невдоволен, бо вже вї першїй дєнь Зелєных свят подложив хтось петарду подї помєщанє італїанского консула, котра есєсплєдувала, але на щастє не наробила нїякои шкоды. Була се очеvidно антї-австрїйска демонстрація а вїстї слїдїть тепер не так за тїм, хто безосєредно подложив петарду, як за тїм, що піддержуєт прїдєстїствний рух вї Трієстї. Здаєсь отже, що згаданї повїстє арєштованя стоїть вї звязї зї сїм рухом.

Гр. Таффе прїнимав онюгда депутацію мїста Бродів, котра вручала ему диплом почетного горожанина сего мїста. — Мин. д-р Гаєч выїхав на кїлька недїл вї село коло Симєринга, а министр вїйны Бавєр выїхав до Гїнес. Карл Гангль-Бавєрєв значно полєкшало.

Тоєстї царя єсть все ще предметом всїляких коментарїв вї дипломатичных кругах вїдєньских. Всї годяться на то, що бїз пори, коли царь выголосїт сей тоєстї, ситуація змїнялася. Австрїя слїдїть зї великою увагою збровєя Россїи і руху Россїйского вїйска над границєю Галїцїи. Ситуацію ту бїдувають також дуже сильно і биржї вї Берлїнї і Вїднї, де Россїйскїй паперы значно упали. Велимї характеристичным для настрою верховодїчїх кругів вї Россїи єсть вїстї, котру подала Nordd. Allg. Ztg. на другїй сторїнї газети яєво незанїтау і непадаєчю вї очї звїстє, вї котрїй сказано, що перед кїлькама дїями появилєсь вї газетах інсєраты, вї котрих оголошєно

выпозвуженные російскіх приоритетів въ сумѣ чверть миліарда и що на выкупно ихъ маю бути затигнена 4% позичка. Nordd. Allg. Ztg. каже, що агатоки фінансові не можуть сего иначе назвати якъ лишь збраваньмъ угоды.

Одъ якогось часу ходять безустанно всѣмъ поголовскі о бдносинахъ Россіи до Франціи, а хочъ они може и не зовсімъ суть правдйи, то все-же такія заслужують на увагу, хочъ-бы лишь для того, що нѣмецка праса ихъ дуже цильно нутуе. Такъ доносила недавно тому Köln. Ztg., що недавно тому вѣдывъ зъ Петербурга одинъ молодой и дуже здбный офицеръ до Парижа, чтобы тамъ познакомиться зъ устроємъ французскон арміи. Въ французскихъ кругахъ офицерскихъ приняла его зъ одушевленіемъ, а цблый его побуть тамъ зробивъ на него дуже добре враженіе и коли бы вернуться назадъ надъ Неву, высказався дуже похвально о парискихъ полкахъ, о корпусѣ офицерскѣмъ и взагалѣ о цблѣй организациѣ французскон арміи. Теперь же доносила Koenigsb. о подорожьи двоухъ російскихъ генералѣвъ до Парижа, котры выбрались тудъ такъ, чтобы ихъ подорожъ не выдадала дуже въ оуи. Насампередъ выѣхавъ до Парижа російскій генералъ Аненковъ съ своєю сестрою, генераломъ Неладовою, а въ колѣка дивѣ опбсла дая 8 н. ст. червня, выѣхавъ за нимъ тудъ російскій министръ войны ген. Петро Вановскій и станувъ тамъ 10 с. м. Ген. Вановскій есть вѣрникомъ самого царя и служивъ подъ намъ ще, коли бытъ вѣдывъ вѣдывъ престола, яко шефъ штаба. Кореспондентъ згаданон газеты додае: „Хочъ оба тѣ панове може и не побѣхали зъ явнѣмъ проектами союза, то все-же такія въ добре понформованныхъ кругахъ петербургскихъ принимаютъ, что они подчасъ своєю гостини въ Парижѣ мають въ тамошнихъ верховодячихъ кругахъ порозумѣтисъ, въ якѣмъ часѣ а подѣ якими условиями могла бы Россіи приступити до субльон акціи зъ Францією.“

На вѣчу лаверальнао партіи сербскон, що відбулося дня 12 с. м., а на котромъ были всѣ проводирѣ сев партіи крѣмъ Растича и мятроп. Михаила, ухвалено слѣдуючу програму:

I. Сербія має старатися удержувати добрі односини зъ всѣма державами, що будуть підпарати въ культурну мсію на Балканѣ. Головною задачею Сербіи есть старатися для сербского народа о условіи для его существованія и розвою черезъ сполученіе всѣхъ бдорванныхъ его частей. Либеральна партія постановляє старатися всѣми силами о сполученіи всѣхъ Сербѣвъ подъ пауючою національною давастією. Чтобы то осягнути, удержуе либеральна партія добры зно сини зъ всѣма державами и тими народами на Балканѣ, котрыхъ судьба така сама и таѣй самѣй цбля. Либеральна партія має брати чувства для всѣхъ народѣвъ славянскихъ, особливо же для могучон славянскон имперіи, котрой сербскій народъ буде вѣчно вдячній за помѣчь въ борбѣ о существованіе и свободу.

II. Либеральна партія буде боронити всѣхъ волюдумныхъ засадъ, що дають порукую цюныхъ горожанскихъ правъ и національной свободы. До тыхъ засадъ належать: 1) Суверенность народу за конституційнымъ королемъ сербскимъ; 2) свобѣда мала и велика скупштина; 3) необмежена свобѣда слова для послѣвъ въ справахъ національных и державныхъ; 4) позна свобѣда публичныхъ зборѣвъ и прасы; 5) скупштина має право установляти бюджетъ; 6) независимость контролѣ справъ державныхъ; 7) одѣальность министерѣвъ; 8) независимость судѣвъ; 9) реформа закона карного; 10) реорганизация карныхъ заведенѣ; 11) знесеніе кары смерті для политичныхъ виновникѣвъ; 12) розширеніе судѣвъ присяжныхъ; 13) условіе бблшого образованія для урядникѣвъ и бблша ихъ одѣальность; 14) бблша автономія и децентрализация громадъ, повѣтѣвъ и округѣвъ; 15) ульшеніе закона санитарного, доповненіе и ульшеніе конституціи.

III. точка обивмае справы економичній и домагаея головно мѣта охоронного, піднесея робочон силы краю черезъ колонизацию, опадности, конверсіи довгу державного и заведенія катастроу въ цблѣмъ краю. Въ IV. тоцѣ говорить о провѣтѣ и основанноу добрыхъ шѣдѣ середнихъ, промысловыхъ и господарскихъ и о заложеноу университету въ Бѣлградѣ. V. точка на послѣдокъ постановляє, що либеральна партія має старатися о установленіе загальною обовязку службѣ войсковѣвъ въ сербскѣмъ народѣ. Перше поклянаніе має бути заведѣно готове до войны, а всѣ потребности для войска, о скблько то лишь можна, мають бути заспокоювані въ власнѣмъ краю.

Гарашанина выпущено на волю, бо маю показатися, що всѣ закиды, якѣ ему роблено, суть безосновні. Гарашанинъ має по упорядкованю интересовъ перенестися зъ родиноу до Земуня або до якогю купецкого мѣста въ Австріи. Характеристичнымъ есть такожь, що правительство сербское бдѣляло зъ Софіи своего агента дипломатичаго, Данича, котрый есть близкимъ своимъ Гарашанина и поставило его въ станѣ розпорядимости. На мѣсто Данича именованый провизорично теверѣшній сербскій консулъ зъ Монастара Боди.

Зъ Бѣлграду доносили, что вѣсть французскихъ газетъ, будто-бы король Миланъ не годился въ поступованіемъ сербского правительства та зъ его выступленіемъ при послѣднихъ розрухахъ въ Бѣлградѣ и для того высылать до регентіи телеграму зъ наганомъ, есть неправдыва. Король нѣкогда не вѣжывся вратувати поступованіе регентіи и прави-

тельства а тымъ менше даваѣ-бы имъ якусь нагану; протываю, дѣя при каждой нагодѣ старався зазначати свои дѣвѣри до теверѣшнихъ верховодячихъ въ Сербіи кругѣвъ. Доказомъ на то може бути и та обставина, що король обложивъ свой приѣздъ до Бѣлграду, чтобы не дати причины до поговѣрки, що бѣя для того вѣде до Бѣлграду, абы тамъ выплатити на хѣдъ дѣла а зъ другой стороны, чтобы не робити клопоту въ справахъ церемоніи и етикетѣ подчасъ юбилейного торжества битвы на Косовѣмъ полѣ.

НОВИНКИ.

— Огнѣ. Безперерывна посуха и зъ каждымъ днемъ змаганюча ся горячо суть причинами, що при найменшій необачности стануть нашѣ села и мѣстечка въ огни. И такъ пишутъ намъ: Сенъ нѣч, 12 н. ст. червня, о 1 1/2 год. по пбвѣноу займився вдруге огонь въ Залѣцѣхъ и погорѣло чотири дома зъ будинками та одѣмъ кѣмъ. — Въ Магеровѣ займився огонь дня 12 червня середѣ христіанскихъ домовъ при Яворовскій улицѣ. Въ мѣстечку наставъ переполохъ, бо каждый згадавъ о пожарахъ въ Подгайцахъ, Помораняхъ, Чешановѣ и многихъ иншихъ, а ту нѣ калѣль воды, бо вышла по криницѣхъ. Але народъ кинувся зъ розпуючою гасити огонь и тымъ способомъ спинено огонь на жидѣвскій божицѣ, котра почала горити зъ чотирохъ сторѣвъ, а если-бъ була божицѣ згорѣла, то и цблѣ мѣстечко опбшло-бы зъ дымомъ. Погорѣло 5 домовъ зъ господарскими будинками.

— На погорѣхъ въ Подгайцахъ зложила на нашѣ руки громада Солонка, пов. львовского, черезъ своего душпастира о. К. Сосенка 4 зр. Заразномъ заявлено, що радо будемо принимати жертвы на подгасѣннихъ погорѣхъ и пересылати ихъ на руки о. Корнѣла Дудкевича, а гадаемо, що жертволюбивъ Русины, интеллигенція и селяне, не бдѣмълять своєю помочи въ такъ великомъ нещастію. Мѣжъ значнѣйшѣй жертвы треба почитати: даръ нашего цѣсаря 500 зр. и доходъ зъ фестану устроеного офицерами 55 полку пѣхоты у Львовѣ, котрый принѣсъ такожь 500 зр.

— Зъ Радехова пишутъ намъ: До насъ загостивъ першій разъ руско-народный театр, въ дорожѣ зъ Камѣнки, але мабуть не буде мати бдѣаги заглянути вдруге, бо вже по першихъ чотирохъ представленяхъ крѣсла въ театрѣ были пустѣ. Апатія нашон интеллигенціи околничон взглядомъ нашего театру не даѣться нѣчимъ оправдати и приносить соромъ рускому патриотизмови. Се треба тымъ бблше поднѣсти, коли зважимо, що гр. Вадені зъ женою ходять на каждое представленіе, а Русинѣвъ не видати.

— Професоры рускон гимназіи у Львовѣ працюли нѣвъ по полудне бѣвшого инспектора П. Солтикевича въ его правитѣльбѣ помешканю. П. Солтикевичъ выѣздитъ завтра до купѣль въ Вѣлѣдѣ въ Карпінти.

— Іевішѣа. Якъ читателямъ „Дѣла“ вже вѣдомо, стараються хирѣвскій Сзунты всѣми силами о признаніе ихъ „гимназіи“ правъ публичного заведенія школьного. Въ сѣй цблѣ, очевидно, добре було-бы мати квалифкованій силы учительскій и правительство навѣтъ домагаея сего. Чтобы добути такихъ силъ, Сзунты стараються о урляпованыхъ сулентѣвъ гимназіальныхъ и то испытывающихъ. Цбль и средство придуманъ дуже гарно и разумно. Загално се звѣстно, що въ нашихъ гимназіяхъ зовсімъ не ббгато квалифкованыхъ силъ учительскихъ, а не квалифкованыхъ (и то для найважнѣйшихъ предметѣвъ) ажъ надто. Чтобы усунути сю недостатку, надаютъ ся стипендіи, основуються новѣ, спеціальні; придумують реформы университетскихъ студій (педагогическихъ семинаріи) и т. п. Теперь мають Сзунты забрати для себе квалифкованій силы, и то за урляповомъ, отже зъ застереженіемъ права кождочасно повороту на державну посаду и до авансу! Се дуже дешево и практично. Сзунтска гимназія уймаея тымъ легше право публичной школы — суленты нѣчого не стратять а матеріально зыскають, бо Сзунты зацѣвляють имъ розмѣрно користиовнѣйшія условия. Якъ чути, Сзунты вже звербували двоухъ сулентѣвъ и двоухъ пенсіонированныхъ професорѣвъ, а властиво одного профессора а другого ко. ексдиректора Баревича, котрый хирѣвскимъ патрамъ потрібнѣйшій для того, що они мають вже теперь денякихъ ученикѣвъ грецкого обрядѣ, а радѣ бы и надѣються мати ихъ бблше. Сзунты, якъ кажемо, роблять добрый интересъ, суленты и професоры такожь, только державѣ, очевидно на урляпованноу сулентѣвъ, має страту!

— Наше галицѣе школьничество. Зъ Яворова пишутъ намъ: Передѣ тремя роками надалъ инспекторъ окружнѣйш. Релингѣръ до Яворова молодшого учителя п. Пешковского, Поляка зъ Рашева, котрый не вѣмѣ нѣ читати нѣ писати по руски. Въ класѣ, котру веде п. Пешковский, бблша половина дѣтей рускихъ, якъ взагалѣ въ Яворовѣ, а тутъ п. Пешковского мусѣтъ заступати иншій учитель, коли принаде година руского языка. Три роки минае, а п. инспекторъ не змѣняѣтъ учителя и не надалъ до Яворова Русина, котрый не лишь, що учивъ-бы языка руского але и свѣду церковного. Въ иншій околничѣ суть такі учителя, отъ примѣромъ въ Селискахъ п. Чума, котрый богато дае, чтобы подвести свѣтъ церковный, але на него якось коо гадитъ нашъ п. инспекторъ. Яворѣвъ домагаея въ своихъ школахъ народныхъ выкладового языка руского, то чѣ не годилось-бы, чтобы бодѣй учитель были Русины?

— Зъ назаній книжми. Краева рада школьна выда-ла рескриптъ до ч. 3187 зъ 30 лютого с. р. и розблала его до всѣхъ окружнѣйшихъ радъ школьныхъ, де заявлено, що книжка Mala Historia Polska dla dzieci z obrazkami, ułożyl Józef Chociński i Dzieje narodu Polskiego dla ludu polskiego i młodzieży skreślił Józef Chociński не надатюся подѣ жаднымъ взглядомъ для школы. Рада школьна наказуе управителямъ школѣ, чтобы подѣ особистою одѣальностью и загрозою дисциплинарного слѣдства вглядѣли, чтобы тѣ

книжки не были уживані нѣ за подручники для школьной молодежи нѣ за помѣчнѣй книжки для учителей при наудѣ, та чтобы не роздавати ихъ на преміи або держати въ школьныхъ библіотекахъ. Если-бы были по школахъ тѣ книжки, то мають ихъ управители школѣ переслати до окружнѣйшихъ радъ школьныхъ. — Якъ тамъ мусѣтъ бути нѣбѣсѣтнѣицѣ въ тыхъ книжкахъ, видно зъ того, що вже и краевѣй радѣ школьной за богато того добра.

— Розправа карма противъ Икля Игеля въ Черновицахъ закончилась во второкъ по полудни такимъ засудомъ: Икель Гершъ Игель (прибирающій ше собѣ пять иншихъ назвискъ) узнанный збѣставъ виновнымъ злочинства шѣгунства, бо въ рокахъ 1884, 1885, 1886 проживаючи въ Садагорѣ а въ лѣтѣ 1887 року въ Черновицахъ, понавѣзувавъ односини, чтобы вывѣдѣтисъ и донести чужѣй державѣ такі рѣчи о нашѣй монархіи, котры въ интересъ нашон арміи повинны полишитисъ въ тайнѣ. Въ р. 1884, 1885, 1886, 1887 зъ незвычайноу пильностью слѣдывъ маневры гузарѣвъ, информувався безнастанно о складѣ и силѣ бдѣдѣвъ; такожь о припасѣхъ матеріалѣвъ войсковыхъ, бдѣтъ въ р. 1887 въ Черновицахъ бдѣ войскового пекаря Томи Декера розвѣдувався о односинѣхъ урядникѣвъ войсковыхъ, о скблкости выпѣканого хлѣба, о припасѣхъ живности въ Черновицахъ и т. п., що все подпадае подѣ злочинства зъ § 67 и § 7 з. к. зъ 21 мая 1869. Тому засуджено Иглю на 13 мѣсяцѣвъ тажкоу вѣзничѣ зъ одноразовымъ постомъ що мѣсяца и на уплату коштѣвъ процесу. Въ мотивахъ по-высшого засуду подано експертазу команды 11 корпуса, котра орекла, що поступованіе Игля не есть дозволене уставомъ и могло принести шкоду австрійскѣй державѣ. Противъ обжалованого свѣдѣчло и се, що не маючи нѣкихъ явнѣхъ же-релатъ доходу, живѣ досѣтъ выставо и купувѣтъ богато золотыхъ предметѣвъ та хотѣй властѣ російскій зборонили ему побуту въ Россіи за-дѣя его карытѣдного поступованія, то все таки дѣя часто забѣдывъ до Россіи.

— Самоубійство. Іосифъ Семковъ, ключничѣ, родомъ зъ Коростенка, лѣтъ 26, гр. кат., воляного стану, стрѣляла до себе вчера чотири разы зъ револьверу въ готѣли краковскѣмъ. Воѣ кулѣ зупинились въ животѣ, але раны не суть смертоносны и есть надѣя удержати ея при житю. Причиною самоубійства есть любовь безъ выгладѣ. Семкова мешкала до недавна у брата, вернувши зъ Россіи, де въ одноѣмъ дворѣ була ключничѣю. — Кароль Токарей, бувшій канцеляристъ въ Комарнѣ и недужій бдѣ довшого часу на умѣ, вто-пился въ ночь 4 н. ст. червня въ рѣцѣ, вышловши за мѣсто. — Иванъ Комбекъ, ученикъ VIII кл. гимназіальной, сынъ почтового кондуктора, числяцій 21 лѣтъ, стрѣлявъ до себе зъ револьверу; въ шпнтѣлы вышлови ему кулю и рана не грозитъ житю.

— Пригоды на залѣзничѣхъ. Дня 6 н. ст. червня по бдѣзѣдѣ поѣзду тигарового ч. 53 зъ стѣціи въ Ярославѣ переѣхали кола воза обѣ ноги робѣтника залѣзничого Ивана Ковалѣ. Нещасного бдѣставили до шпитѣлы въ Перемышлѣ, а причиною сев пригоды була его власна необачность, бо вы-окочивъ зъ воза, коли вже поѣздъ бувъ въ руху. — Дня 5 н. ст. червня погубѣ подѣ колами поѣзду тигарового кола Долины якѣмъ незнакомѣй чоловікѣмъ, котрый бувъ глухонѣмымъ и зайшовъ зъ Яворова — Въ Ирляндіи наѣхали на себе два поѣзды залѣзничѣхъ, а въ одноѣмъ зъ нихъ хѣла школярѣки на прогулку. Погубѣло понадѣ 20 дѣтей, а многѣ тажко покалѣченѣ.

— Градъ выбивъ засѣвъ въ Скняловѣ и Ряснѣ польскѣй, въ повѣтѣ львовскѣмъ; шкоду злѣкнѣ довано. — Такожь въ Чешановѣ падавъ градъ дня 12 н. ст. червня величины львовыхъ орѣ-хѣвъ.

— Пожаръ льва. Въ селѣ Зеленой, пов. надворнянского, погорѣло понадѣ шѣсть моргѣвъ льса, по бблшой части дѣвскогого. Огонь займився зъ того, що подпалено хатѣ, назбираий при чѣщеню обножѣти. Винюникѣвъ огню потягнено до судовон бдѣальности.

— Сензационне убійство, котрого причины треба глядати въ прикрѣхъ односинѣхъ нашон народу до т. зв. „пѣвакоу обѣльскихъ“, дѣлулося во второкъ по полудни въ Дубовцахъ, пов. коцманецкого на Буковинѣ. Пять тамошнихъ селянѣвъ бдѣ довшого часу горѣли мѣстѣю до мѣбѣевого жѣда Мишулима Сокала, котрый звѣвъ ихъ до крайноу нужды своєю лихвою. Згаданій селяне подыбали лѣхварѣ во второкъ по полудни, якъ хѣхавъ гостинцемъ. Здержали конѣ, стягнули Сокала зъ воза на землю и почали мотиками бдѣ кукурузѣ бити его по головѣ и цблѣмъ тѣлѣ. Сокаль не мѣгъ боронитисъ, бо селяне были сильнѣйшіи, тому одержувавъ что разъ тѣжшѣй раны. Вѣкѣни бдѣдавъ ду-ха подѣ ударами. Убійцѣвъ не гадали робити тайны зъ своего злочинства, але доконавши злочинства сейчасъ приѣхали до Черновѣвъ и зголосились до державноу прокураторѣи.

— Примусова цивилизация. Банкиръ франкфуртскій Якобзонъ основуе въ Карлсбадѣ фондацию, а має бути се дѣмъ притулку для сотки галицкихъ жидѣвъ, котры приѣздитъ до Карлсбада на лѣченіе, мешкають по далекихъ и брудныхъ помешканяхъ та топляться по проходахъ въ своихъ мерзевыхъ халатахъ. Въ домѣ притулку одержѣтъ жиды мешканіе, харчѣ, лѣкарѣ, аптеку и одѣжѣ. Фондаторъ положивъ за головне условіе, що жиды мусѣтъ на часъ своего побуту въ Карлсбадѣ скинути халаты и убиратисъ по европейски. Школа, що сѣй домъ буде отвореный ажъ въ осени 1891 р.

— Дробнѣй вѣсти. На Зеленой свѣта выѣхавъ на-мѣстникъ гр. Вадені до своихъ дѣбрѣвъ Руска, де не бувъ нѣ разу бдѣ своєю помпнѣціи; наѣстникѣа повѣтаѣвъ бурмистрѣ Ваню а хорѣ бдѣсѣвѣвъ „многал лѣта“; опбсла гостивъ гр. Вадені знатнѣйшѣй личности мѣбѣеви. — У Вѣднѣ померъ наго-дѣвѣтнѣй хирургъ и профессоръ университету д-ръ Робертъ Ульцманъ. — Бурмистрѣ Черновѣвъ п. Кохановскій выдаѣвъ книжку Verwaltungsbuch der Landeshauptstadt Czernowitz für das Jahr 1887, де представѣвъ историчный розвѣтокъ Черновѣвъ, статистику и администрацію мѣста. — Львовнѣй Гр. Воснакъ въ Суцахъ посва-рившися зъ пѣстухомъ Лукашемъ стрѣлявъ до него зъ револьверу и убивъ на мѣсці. — Мар-

шалокъ краевѣй гр. Тарновскій выѣхавъ до Дѣ-кова и верне во второкъ на другій тыждень. — Малиръ Матейко приѣхавъ передѣчера до Льво-ва.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Дирекція ц. к. школы ветеринаріи у Львовѣ подае до вѣдомости, що другій шести-мѣсячный курсъ науки кулѣ коней зачинаея въ сѣмъ роцѣ бдѣ 1 липня до 31 грудня. Челѣдники ковалскѣй мають лично явитисъ мѣжъ 24 а 30 червня въ канцеляріи дирекціи передѣ полуднемъ и выказатисъ свѣдѣствомъ укѣнченой школы на-роднои зъ добрымъ поступомъ и свѣдѣствомъ правильноу укѣнченя термину въ ремеслѣ ко-валскѣмъ та двоѣтѣною практичноу чѣлѣдничоу. Пильнѣй ученики можуть одержѣти одну зъ трехъ стипендіи по 75 зр., якѣ надале выдѣтъ краевѣй. — Опорожнене мѣбѣе ассистента при львовскѣй школѣ положивъ зъ платнею 400 зр.; компету-ющій мусѣтъ бути докторомъ медицины; речѣ-нѣцъ до 10 липня с. р. — Выдѣлъ краевѣй роз-писуе конкурсъ зъ речѣнцемъ до 15 липня с. р. на мѣбѣе учителя фѣхового и управителя краевѣй школы огородничон въ Тарновѣ зъ платнею 1200 зр. и додатками активальными та пѣтихѣтными. —

— Именованія. Президентъ Буковины именовѣвъ канцеляриста И. Богосевича комисарѣмъ а практи-кантѣвъ концѣнтовыхъ Теоф. Неделѣка и Клявдіи Мойсевича канцѣнистами краевѣго правительства.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 14. червня. Въ послѣдокъ не-покоючихъ вѣстѣй наставъ бувъ на тутешнѣй биржі не малый переполохъ и курсъ майже всѣхъ паперѣвъ упавъ. Кредиты спали были на 300.25 але заразъ поднѣслися на 300.75, угорска рента золота спала на 101.10. Зъ иншон стороны доказують, що переполохъ бувъ лишь штучно и безъ всякой причины выкликаний.

Брукселя 14. червня. Нововыбранный посолъ Іанзенъ поставитъ въ палатѣ послѣвъ внесеніе, чтобы цблѣ министерство потягнути до одѣальности и поставити въ станѣ об-жалованя.

Берно 14. червня. Россійскій и австрійскій послы конѣрували вчера зъ швайцар-скимъ правительствомъ въ справѣ заграничнѣй полициѣ. Кажуть, що Италия и Австрія ста-нули въ справѣ Волѣмута по сторѣвъ Нѣ-мечины.

Лондонѣ 14. червня. Мѣсто лагодитисъ вже на торжественне принятіе шаха и по-становило именовѣти его почетнымъ горожа-ниномъ.

Константинополь 14. червня. Султанъ приказѣвъ властямъ въ Сиріи выслати чѣмъ скорше шѣсть баталіонѣвъ войска на Крету. Ситуация має бути критична.

Вѣдѣнь 14. червня. Перше засѣданіе спѣльныхъ делегацій бдѣбудея 22 с. м. а 23 буде цѣсарѣ принимати делегацію. — Прави-тельство переговоровъ зъ залѣзничною Кароля Людвика въ справѣ положеня другого шляху межѣ Тарновомъ а Перемышлемъ; всѣ инші вѣсти суть неправдйи.

Софія 14 червни. Одкликаніе сербского посла Данича зробило тутъ дуже зле враженіе.

ПОДЯКА.

Дня 5-го червня 1889 смерть неумолима скоротила терѣбня долго и тѣжко недужоу до-рогою моеи жены. Зъ покойною зѣшло въ сыру моги-лу все мое счастье, надѣя и радѣсть. Бдѣного бдѣ-радою для моего зѣблѣлого сердца въ тѣмъ тѣж-комъ горю есть правдивѣе и ширѣ опѣвчутѣе всѣхъ присутныхъ на похорѣнѣхъ и крѣпка вѣра въ ми-лосердіе Вѣвншного. Не емѣ въ силѣ иншимъ способомъ объявити глубокоую свою вдячѣсть, якъ только на сѣмъ мѣсці зложити сердечну подяку достойнымъ Панямъ Амбровевичамъ за зложеніе хорошого вѣнця на домовнѣй покойноу, Высокодо-стойнымъ Отцѣмъ духовнымъ обохъ обрядѣвъ, а именно о. Завдерероу, Мецѣшнѣу, оо. декану Рудницкому, Ковальскому, Яновичу, Заричкому и Стоцкому за безкористный труды; почтенному мѣщанству и всѣмъ вѣзвѣвшимъ участъ въ похоро-нахъ — щирѣмъ Спасѣ-Бѣгъ.

Поморяны 11 н. ст. червня 1889.

Михайлѣ Чижоу.

Раскладъ бѣды на залѣзничѣхъ державныхъ.

важнѣйшій бдѣ 1 червня 1889.

Шѣсла львовского годинника.

Приходить до Львова: 1) Зъ Сухон, Хирова, Густяна, Станѣславова и Стрыя, поѣздъ особѣйный о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухон, Хирова и Стрыя, поѣздъ особѣйный о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту Лавочного, Стру-жа, Хирова, Густяна, Станѣславова и Стрыя, поѣздъ особѣйный о 12 год. 8 мин. въ ночь.

Одходить до Львова: 4) До Стрыя, Станѣславова, Гу-стяна, Хирова и Сухон, поѣздъ особѣйный о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 5) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухон, поѣздъ особѣйный о 8 год. 45 мин. вечеромъ. 6) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станѣ-славова, Густяна, Хирова и Стружа, поѣздъ осо-бѣйный о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Важне для бдѣдучихъ до купѣль. На часъ бдѣ 25 червня до 10 версеня поѣздъ подѣ 3) приходяцій до Львова о 12 год. 8 мин. въ ночь есть полученый зъ поѣздомъ, выходящимъ зъ Криницѣ о год. 8 мин. 36 рано (бѣсла годинника нештѣнского) — а бдѣ-ходяцій поѣздъ до Львова о год. 5 мин. 50 рано, подѣ 6) має получѣнѣе до Криницѣ. 2288

ЗАКОПАНИЕ ВОДОЛЪЧЕБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
Д-ра Храпца
Отверте через цѣлый рѣкъ.
Удержанье за цѣлый день въ заведеніи разомъ зъ куратию бѣ зр. 350. — Почта, телеграфъ, антика въ мѣсяцъ — Въ заведеніи гидропатія, купель боровиной, массажъ, электризованье. — Кругольня, бильярдъ, гимнастика, библиотека, читальня. — Подводны до стаянъ зельзаницъ въ Хаббавѣ. 2925 16—52

Машины до шити Зингера
ручнй и поленй
Спеціальний для домо-
вого ужитку.
До выбору зъ шести най-
першихъ фабрикъ загра-
ничныхъ въ цѣнѣ бѣ
36 до 65 зр. на раты, за
готовку 10% дешевше,
гваранція 5 лѣтъ.

ВЕСНА а зъ весною сотки пивовъ по дѣломъ
пейсатыхъ агентѣвъ розлазяться по
краю — гадати легкомыслихъ, котрыхъ могли бы
обманити, а за то въ замѣну дати имъ послѣдню тан-
диту за дорогй грошъ.
Вѣс ти шмайлесемъ голосѣть, що Иванчикъ вѣ-
не существуе, або що Иванчикъ есть ихъ филою,
або такожъ если хто не хоче ему вѣрити, то высказе —
Ну я бѣ Иванчикъ — и беруъ задатки, котры
пропадутъ. Вѣс ти брехнѣ и обманьства роблять то-
му, що достають бѣ своего старшого шахрая 25%
за продажу машини. 2963 5—10
Такого меншеса прощу взяти за обманку и вы-
кинути его дверми або ономъ, а опѣсли обманути
руки.

ЮСИФЪ ИВАНИЧКІЙ
механикъ и торговля машинъ
Львѣвъ, готель Жоржеса.
Цѣнники высылаю на всѣ стороны.

СТАЛУ ПЛАТНЮ
и провизию плачу за посередничтво
въ продажѣ на раты законно
2983 дозволенныхъ лѣсовъ 7-12
Wechselhaus H. FUCHS
Budapest, Dorotheagasse 9.

**Одинока фабрика бѣ-
ларѣвъ у Львовѣ ул.
Гродзницкихъ ч. 3.**

Братѣвъ Андрашкѣвъ
Готовы бѣларды продаются,
кулѣ, кѣи и всѣляки приборы.
Бѣларды обертаны зъ нашомъ
роботѣй, установленный въ ре-
ставраціи п. Ландесбергеръ, ул.
Паньска, можна бачити.
2855 24—? Зъ поважаньемъ:
Браты Андрашки.

КУ-

фры, торбы, торбинки до перевѣ
меня и на цигара, футералы на
цилиндры, капелюхи, палицы и па-
расоль, маньери, ремѣнцѣ до па-
нуковъ, подушки, шапки и всякі
2537 приборы до подорожжя
порукае найдешевше
ТОРГОВЛЯ 2537

Братѣвъ Лянгнерѣвъ
Львѣвъ, Галицка ч. 16
Цѣнники на жаданье даромъ.

Д-ръ Емилиј Лятайнеръ
Всѣхъ наукъ лѣкарнихъ
бѣбуши студіи зъ обсягу дентистики
въ клиникахъ въ Берлинѣ заложивъ
атеіе дентистичне при пляцу Маріан-
комъ ч. 10 и ординуе бѣ 10 рано до
6 вечеромъ.
Всѣлякі операціи доконуе на жела-
не безъ болѣу, бѣбравши чувствѣ ко-
жаною або розвезеюющимъ газомъ
(Lusigas). Штучны зубы выговляе на
золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 16—?

Львѣвска Фабрика Асфальту
и ульпшеныхъ огнетрвалыхъ текстуръ асфальтовыхъ
по покрываню дахѣвъ.
С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инжинира
Львѣвъ ул. Корытна ч. 13
порукае: 4—?
АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованя мурѣвъ
бѣ вокосты, кладемо на фундаменты въ горячѣмъ станѣ,
ЕЛСТИЧНІЙ ИЗОЛІРПЛАТЫ, ульпшену огнетрвалу асфаль-
тову ТЕКТУРУ высокыхъ сортѣвъ до покрываня дахѣвъ, звѣ-
токъ 10 метрѣвъ □ бѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛЬ-
ТОВЫЙ до консерваци дахѣвъ текстурныхъ, СМОЛУ АНГЛІЙ-
СКУ безводну.
Осушас асфальтомъ яко одинокимъ средствомъ, звѣтнимъ
доси въ техницѣ наибѣльше вокхъ стѣны въ помешканяхъ.
Фабрика выговляе въ цѣлѣмъ краю своими людьми
покрываня дахѣвъ огнетрвалою текстурою и ихъ репараціи.
Метръ □ бѣ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.
Замовленя въ Краковѣ принимае Іосифъ Заплатальскій.

Перша фабрика тутонъ сигаретовыхъ
клепныхъ желатиною
пѣдъ фирмою „ПОЦЪЛУНОКЪ“
порукае свои вырѣбы по умѣренныхъ цѣнахъ.
Улиця Баторія число 8. 2942 7—8

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галицкого
Акціонного Банку Гипотечного
купле и продае
2222 153—?
всѣ эффекты и монеты
пѣдъ найприступнѣйшими условіями.
5% Листы Гипотечны и
5% Листы Гип. преміовані,
котрыхъ по дѣла закона зъ днѣ 2 лѣтня 1868 (Днев. з. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвышомъ постановѣ зъ д. 17 грудня
1870 р. можна ужавати до умѣщуваня капиталѣвъ фон-
довыхъ, цуиллярныхъ, кавчій супружескихъ войсковыхъ,
на кавчию и вадіа
можно одержати въ сѣй Конторѣ.
(до выльсорованя зъ 10% премією т. с. по 110 за 100)
Всѣ припорученя зъ провинці залагоджуются безъ
проволати по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизиі.

Лишь короткій часъ у Льво-
въ на пляцу Софѣиномъ.
ЕДВАРДА МОНТЕНЕГРА
Велика Менажерія
зъ Испаніи.
Щоденно два великія представлѣня зъ дресуры а вразѣ и кормленье
всѣхъ дикихъ звѣрѣтъ, с. в. о год. 4-той зъ полудня и 7½ вечеромъ.
Представлѣня зъ дресуры бѣдѣ бѣбуватися пѣдъ наглядомъ шести
найславнѣйшихъ въ сю пору смиритѣльнѣ звѣрѣтъ.
Менажерія отверта бѣ год. 10 рано.
ЦѣНЫ МѢСЦЪ: I мѣсецъ 60 кр. — II мѣсецъ 40 кр. — III мѣ-
сецъ 20 кр. — Дѣти и воики до пѣдофичира платятъ половину цѣны. —
Ученики пѣдъ проводомъ П. Г. пп. профессорѣвъ платятъ на I м. 10 кр.
Зъ поважаньемъ
Едвардъ Монтенегро.
2981 4—5

Англійскій косы зъ маркою „Косарь“
зъ сѣрблестомъ сталѣ (Silber-Stahl) розсылае выключно Агенція для Галичины и Буковины
М. МИНЦЕРА въ Дрогобычи.
Тѣ косы бѣдначаютъ легкостію, трафнымъ гартѣмъ и пружи-
стостію, властивыми прикметами лишь англійской сѣрблестомъ сталѣ
и даются знаменито клепати мають такожъ ту прикмету, що навѣтъ
безъ попередного клепаня выострей косить знаменито траву и най-
твердшій травы карпатскі, а разъ заправленіи каменемъ (звычайнымъ)
задержуютъ довѣйшій часъ острѣ рѣзковѣтъ, косачи около 80 до 120 кро-
ковѣвъ доводятъ зъ 4 до 6 разѣвъ бѣльшю дѣяльностію бѣдъ звычайн. косы.
За доброту каждой косы приймаемъ цѣлѣзвиту гваранцію.
Косы доставляемо въ найдѣловнѣйшій формѣ краевѣй, серед-
ной ширины и въ довѣльныхъ довготѣхъ
Довгота косы 60 65 70 75 80 85 90 сантиметрѣвъ
I—, 1 05, 1 10, 1 20, 1 30, 1 40, 1 50 зр. а. в.
Англійска бѣбка зъ клеветомъ до клепаня зр. 1 20.
Пересылки выговляемо скоро лишь за задаткомъ и послѣдла-
гоу решты, почтою або зельзаницею, при чѣмъ вѣрахъ бѣдъ одной косы
выносите 2 до 3 кр., коли бѣбравсея по найменше 10 штукъ.
ОСТОРОГА!!! Щѣбы уникнути обманчивыхъ пѣдбѣренъ звѣрѣ-
таемо увагу, що нашъ косы мають оттакі признаки: 1) золотистый
полискъ; 2) клепане бѣстры; 3) марку „Косарь“ выбиту на бѣворотнѣй
сторонѣ пѣтки; 4) англійску наливѣ.
„М. МИНЦЕРЪ, Агенція Дрогобычъ (Галичина), Warranted Crown Scythe
from extra best Silver-Steel.“ 2966 4—0

Пранье и прасованье бѣля,
робота въ каждомъ домѣ, якъ
звѣстно, велика прикра и кош-
товна, сталася злишними бѣдъ
часу, коли выгадливй механикъ вы-
ишлиши машины, котры зъ подѣль-
ною користею заступаютъ ручне
пранье. Такимъ заведеньемъ, бѣд-
ячимъ П. Т. Публицѣ необчисленй
прислуги и пожитокъ, есть безъ су-
мѣшву I. концее. **ПРАЛЬНЯ** (бѣдъ
ч. 8. ул. Паньска) заосмотрѣна въ
невероятный машины краевѣй, патен-
тованной конструкціи П. Иванчикѣго.
Пральня згадана, будуча пѣдъ осо-
бистою управѣю и одѣлчальностію
пѣдписаной властительскі, приймае
всѣе бѣлье такожъ до прасованя.
Цѣны за пранье и прасованье сѣтъ
ту велики умѣренны и проситесь
Внов. панѣ газдѣвъ домѣвъ и управ-
ительскі заведенѣ и т. п. поспробу-
вати одинъ разъ, а безпачечно пе-
ресвѣдѣтаться, що поминючи вже
Ихъ трудъ и страту часу, самы кош-
ты праня и прасованя бѣдѣ выйдутъ
Имъ о половину дешевше. О такую
пробу просите
Марія Свидзиньска
властителька I конц. пральнѣ у Льво-
въ, ул. Паньска ч. 8. 4—15

Ново устроена
торговля галантерейными дробницами
въ Самборѣ въ Ринку
при головнѣй променады пѣдъ фирмою:
Буковчакъ и Милевскій
порукае отей товары:
Всѣлякі приборы до шитя и гафту — Роботы зачатѣ
и выкѣнченѣ. — Вѣлье мужеске, краватки, палицы. —
Парасоль, парасольки дамскі. — Капелюхи мужескѣ. —
Панчохи дамскі и дѣтннѣ. — Скарпетки мужескѣ. —
Всѣлякі приборы тоалетовѣ: перфумы, мыла, фуксаторы,
шѣтки, грѣбѣнѣ. — Рукавички шкѣрянѣ, нитѣнѣ и
шовковѣ. — Галантерію дамску и мужеску — та иныи
товары входячы въ обсягъ той торговлѣ въ добѣрой
лѣкості и по найвышнихъ цѣнахъ. 3003 1—3
Замовленя замѣщений выговляються сейчасъ.

ТРУСКАВЕЦЬ
Заведенье жерельно-купелеве
и стаян климатично-лѣчничя
у вхѣднѣй Галичинѣ.

Урядъ почтовый и телеграфичный въ мѣсци.
Зельзаницею Кароля Людвика, зельзаницею державною, зельзани-
цею Львѣвско-Черновѣцко-Лескою и угорско-галицкою до Дрогобыча.
Мѣсецъ купелеве въ чуднѣй околици гѣрѣкой (415 м. и р. м.) не-
звычайно обильне въ найбѣльшій средства лѣчничя.
Жерела солонѣ и солодо-главберскі, вповнѣ заступаютъ Киссин-
тѣнѣ, Гомбургъ, Маріенбадъ, Крайнахъ, Фейнгавзенѣ, Вісбаденѣ и т. д.
Найислѣднѣйша въ Европѣ солѣнка сѣрчаста, цѣва алькалево-
землистѣ.
КУПЕЛЬ СОЛОНО-СѢРЧАСТЫЙ, перевысшаючы всѣлякі иныи сол-
донѣ купель, солонѣ йодоно-бромовѣй и солоно-сѣрчанѣй въ краю и за
границею. Купель боровиново-зельзаницѣ. Купель муловѣ-солонѣ, и со-
лоно-сѣрчанѣй. Купель ильвицѣ. Натрийскі носовѣй и вѣдхальнѣй уря-
дженѣй пѣдѣ найновѣйшихъ вѣзѣровѣ. Лѣчѣние электричностію. Массажъ
Жѣтцѣнѣ. Молоко. Кефиръ. Антика и складѣ минеральныхъ водѣ. Ку-
пель рѣчнѣй, натрийскі и т. д.
Порукачѣ найзнаменитѣйшими лѣкарями краевыми и заграничными,
въ недугѣхъ золотушныхъ, гѣстцевыхъ, килевыхъ, сифилитическихъ, въ
довѣхъ недугѣхъ проводу кормовѣго, недугѣхъ нирѣкъ и мѣшкура, у
всѣлякого рода недугѣхъ жѣлѣзничѣхъ, шкѣрныхъ и нервъ выхъ.
Ордануе лѣкаръ заведеня д-ръ Аврелій Пльехъ, цѣс. сойтникъ
зъ Ярославля. 2977 4—5
Понадѣ 300 комнатъ выгѣдно прилаженыхъ и заосмотрѣныхъ
печами, зъ зельзаними лѣжками и матѣрацами, бѣдъ 10 кр. до 3 зр. де-
но. Церковъ каплицѣ лат., читальня для женщѣнъ и мужчинѣхъ, добѣр-
на оркестра, гарна сѣля балева, фортѣнѣнѣ, прилада до товариескихъ
зѣбавѣ, три реставраціи, мѣжъ ними одна заведеня, цукорня, каварня.
реставраціи жѣлѣзскѣй, торговлѣ, фризѣрѣ, цидиорикѣ, и т. д. Скверы
прегарнѣй, пречуднѣй проходы, екскурзіи въ горы, товарскі забавы и т. д.
Въ першѣмъ (бѣдъ 26 мая до 1 лѣтня) и послѣднѣмъ (бѣдъ
15 сѣрпня до 15 вересня) сезонѣ мѣшканя въ домѣхъ заведеня о 30%
дешевшѣ. Всѣлякого рода замовленя приймае и всѣлякі поясненя по-
дае Зарядъ жерельный въ Трускавцѣ.
Убѣгъ можѣть одержати пѣдѣгу лишь въ послѣднѣмъ сезонѣ.
Часъ купелевый трѣвае бѣдъ 26 мая до 15 вересня.
Директоръ Заведеня Д-ръ Болеславъ Лютостанскій.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
порукае
выпрѣбованѣй и певнѣй средства косме-
тичнѣй,
бѣдначенѣй 9-ма медалами заслуги и 2-ма дипломами признаня.

Олѣйокъ таниновѣй, взмѣшанъ и пѣдпомагае но-
лою ростѣ. Фляконъ 50 кр.
Помада хинова взмѣшанъ корѣнцѣ волосѣй и запѣбѣтъ
выпадаѣти волосѣю. — Фляконъ 80 кр.
Вода атенѣска, до змываня волосѣй, запѣбѣтъ творѣ-
тии парѣлямъ, бѣдѣвѣтѣ, робитъ трѣ-
валыми барву и полискѣ, — Фляконъ 80 кр.
Олѣйокъ хино-таниновѣй. Дѣлае знаменито
на корѣнцѣ во-
лѣсѣ и на порѣстѣ волосѣй. Въ случаѣхъ де въ насѣдѣтокъ
недугѣ выпало волосѣе, выказавъ велики цѣлюще дѣланье.
Вже по ужитію одной флячки можна добачити порѣстѣ. —
Цѣна 1 зр. 20 кр.
Есенція мѣтѣво до полоканя устѣ,
кромѣ прѣмного, скрѣпляющаго смаку и запаха, дѣже ко-
ристѣно дѣлае на нѣла и зубѣ. Фляконъ 50 кр.
Порошокъ рѣстинно-алькаличнѣй,
до чищеня зубѣвъ. Надае перлову бѣдѣстѣ, бѣдѣдѣна ка-
мѣнѣй и квасѣ, котры пѣвѣдѣтъ бѣдѣлѣй и пороховѣнѣе зубѣвъ.
Пудѣлко 30 и 60 кр.
Віолинѣ средство противѣ прѣтѣ рукѣй и пахѣ. Фляконъ 50 кр.
Вода львѣвска. Прѣмнѣй, лѣчнѣй и доводѣтравѣльнѣй
запахѣ той воды зѣдѣлавъ се, що въ
Антверпѣнѣ на выставѣ всемирѣй зѣдѣла публично прокла-
мована и бѣдначена. Цѣна флякону меншѣго 80 кр., бѣль-
шого 150 кр.
Нигретина. Выбрѣне средство до фарбованя въ сейчасѣ
волѣсѣ на трѣвалу и красну барву черну и
темну; есть цѣломъ нешкодливѣ а въ ужитію цѣломъ пѣдѣдѣне.
Цѣна 1 зр.
Бѣдѣй и гарнѣй руки. Найбѣльше червѣнѣй и по-
паданѣй руки выбѣлѣтѣся и
вынѣжѣтѣся по колькаразѣвъ натѣртѣ **Еремѣмъ** рѣ-
стиннѣмъ. Слоиъ 80 кр. 259 45—?
Смаровило литѣвскѣ до обувѣй и шкѣрѣй, мягчитѣ
и трѣвалѣю. Пудѣлко по 50 кр. и 1 зр.

Матѣріи вовнянѣй на сукнѣ дамскѣй
найновѣйшѣй
Метѣрѣ бѣдъ 45 кр. и выше
одержавъ въ великомъ выборѣ
МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ пляцъ Капитульный ч. 2.
Прѣбѣки на жаданье платѣно бѣворотнѣю почтою.
При закупнѣ товарѣвъ просимо покликѣватѣся на нашу часѣписъ.
Выдавецъ и одѣлчальнѣй редакторъ: Кирило Кахникевичъ. Паличѣ въ фабр. Черлянскомъ. Зѣ друкарѣй тов. км. Шевченѣй, пѣдъ вар. К. Бѣднарѣного.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ пѣдѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вѣторокъ, и въ вѣторокъ и пятницю на перекрѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оглошени, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карола Людвига 9. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртъ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за нисераты платны у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрій: за Границею:
на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на пѣть рокъ . . . 9 ар. на пѣть рокъ . . . 12 ар.
на чверть рокъ . . . 4 ар. 50 пр. на чверть рокъ . . . 6 ар.
на мѣсяцъ . . . 1 ар. 50 пр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на пѣть рокъ . . . 8 ар.
на чверть рокъ . . . 4 ар. на мѣсяцъ . . . 1 ар. 35 пр.
Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереженнє. — Рекламация по опечатаній вѣдѣль бѣдъ порта. Подлинное число копій 8 ар. а. в. Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 ар. бѣдъ однимъ стрѣчкѣмъ печаткомъ, въ рубр. „Надслане“ по 20 ар. а. в. Подати числятся по 10 ар. бѣдъ стрѣчкѣмъ.

У Львовѣ дня 15 н. ст. червня 1889.

Жиємо якъ коли бѣ середѣ найбільшон канікулы; спека и духота дають ледви бддыхати. Господарѣ сѣльскій бѣдъ довшого вже часу дармо виглядають живнедайного дощу и журливымъ окомъ споглядають на ту посуху, що настала не лишѣ въ нашѣмъ але и въ многихъ вищихъ краяхъ та не ворожить нѣчого доброго. А середѣ той спеки та духоты появляются иногда паразъ на чистѣмъ, синѣмъ небѣ маленькій хиари, ростуть въ магъ ока, чорніють и въ нѣдѣлька хвилѣ закрывають цѣлый небосклонъ густою оловяною покрывкою. Зриваєсь вихоръ и жене туманами пороку, нѣбный сумерѣть покрыває землю, середѣ которо тутъ и тамъ засяєть блискавка, зъ далека чути вже слабій голосъ громбѣвъ, а душнѣсть и парнѣсть доходить вже до кульминаційной точки. Все то заповѣдає страху тучу. Господи! Що то буде? — бѣдываються люде обтараючи зъ чола густѣ капль поту и споглядаючи зъ трѣвоного доокола себе.

Ого маленькій образокъ зъ природы, котрый приходится намъ теперь майже що дня бачити. И дѣвна рѣчь! якъ же бѣ дуже подобає на теперѣшну ситуацію политичну въ Европѣ, якъ дуже пригадує бѣдъ намъ теперѣшну душну атмосферу политичну и тѣ малѣ хиари, що въ нашихъ очахъ вырастають до застрашающон величинѣ, а зъ котрыхъ вже въ довгихъ перервахъ починають свѣтити слабѣ на разѣ блискавки и зъ котрыхъ вже кождон хвилѣ сподѣваємось почути голосный звукъ громбѣвъ. Що то буде? — пытають политики и дипломаты обтараючи грубѣй пѣтъ зъ чола, котрый нмъ вытискає страшно душна атмосфера политична.

Подѣвъ въ Европѣ поступають скорымъ крокомъ, а ситуація змѣняєсь якъ тѣ образы въ калейдоскопѣ; кождый день приносить намъ щось нового, якусь таку змѣну, котра докажує, що подѣвъ въ Европѣ дозрѣвають и доходятъ вже до того стану, въ котромъ зъ элементарною силою будуть мусѣли рѣшатися. Звѣздъ короля Гумберта зъ нѣмецкимъ цѣсаремъ въ Берлинѣ, мавъ привести нову польгу и успокоєнь, мавъ дати доказъ твердості мирной ситуація, а тимчасомъ бачимо, що якось инакше дѣєсь. Мабуть режисеръ зъ-надъ Шпрѣвъ за надто выхавъ страхопуда, такъ, що тѣ, котры мали его налякаться, спѣзнали, что то лишѣ неудача имитация и починають зновъ смѣльшѣе пѣдносити голову. Фактомъ

має бути, що надзвичайне принятіе короля Гумберта въ Берлинѣ дуже роздразнило царя Александра III. и що бѣдъ не мавъ спокою, доки ажъ не давъ Нѣмеччинѣ и еи союзникамъ того свого невдоволеня. Се невдоволенє сталося причиною заѣтного тоасту царя и бѣдъ теперь починає ситуація дуже скоро змѣнятися. Гостина короля Гумберта зблизила такожъ Францію ще бѣльше до Россіи. Фактомъ єсть такожъ, що цѣсарь нѣмецкій мавъ вѣхати зъ королемъ Гумбертомъ до Штрасбурга, а лишѣ то здержало его бѣдъ того, що сама вѣсть о тѣмъ выкликала въ цѣлѣй Франції велике невдоволенє. Одъ сѣя поры настала отже одна причана бѣльше, чтобы республиканску Францію зблизити до абсолютной Россіи, тымъ бѣльше, що энергичне правительство французске робить для Россіи большу надѣю.

Тымчасомъ на Балканѣ, тѣмъ найнебезпечнѣйшѣмъ вулканѣ Европы, почала ситуація змѣнятися дуже скоро и основно; все что було тамъ ще до початку сего року, змѣнялося не до пѣнана. Европа привидѣла цѣлу небезпечнѣсть, яка тѣ зъ бѣдъмъ грозить доперва тогдѣ, коли князь черногорскій одержавъ въ тоастѣ царя патентъ на одинокое вѣрное притѣлѣ Россіи. Въ самѣй Черногорѣ не змѣнялося ще черезъ то нѣчого, она єсть якъ и була вѣрною Россіи; тутъ можна хѣба лишѣ о стѣлько сподѣватися якось змѣны, что князь вернувши домѣвъ має заняться організацією своєи арміи, чтобы на случай потреби мѣгъ выступати зъ цѣлою силою. За то въ Сербіи настала основна змѣна и треба признати, что дуже въ користь Россіи. Зъ того, що нинѣ дѣєсь въ Сербіи, можна вносити, что Сербія то-чѣ стати другимъ вѣрнымъ притѣлѣмъ Россіи. А се не диво: аспирація Сербіи велика, треба чужон помочи, треба притѣлѣвъ а не ворогѣвъ, а то ще готовъ першій притѣлѣ Россіи стати для неї небезпечнымъ. Впроцьмъ по уступленю короля Милана уступила и цѣла перешкода зближеня Сербіи до Россіи. Нинѣ суть радикалы въ справахъ внутрѣшнихъ а либералы въ справахъ заграничныхъ панами ситуація и доводитъ дѣло чымъ скорше до кѣнца. Митроп. Михайль вернувъ вправдѣ яко чоловікъ приватный до Сербіи, але бѣдъ вернувъ зъ точнымъ инструкціями и впливъ его вже теперь добре слѣдує. Standard каже, что Михайль будучи у Ристича повѣдомивъ его о предложеняхъ Россіи и старався его переконати, что теперь нема часу отягатися

дальше, бо коли не возьмѣсь до переведеня російскихъ плянѣвъ, то найже маєсь добре на бачности. Предложена Россіи звучать бѣльше менше такъ: Князь черногорскій має стати сербскимъ королемъ; Россія буде старатися о то, чтобы прилучити Босну и Герцеговину до Сербіи и сплатитъ за нѣо весь довгъ державный. Кореспондентъ той самой газеты розговаривавъ зъ однимъ зъ сербскихъ политикѣвъ, а той сказавъ ему, что ситуація въ Сербіи єсть теперь критична а пѣсля его погляду все вказує на то, что мы стоимъ передъ наочерѣмъ великон войны, котру такъ упорно бѣдъ пять лѣтъ заповѣдають. Сербія — казавъ бѣдъ дальше — бѣдалася Россіи душею и тѣлѣмъ, а правительство еи буде теперь ледви что иншого робити, якъ не то, что Россія схо-че. Може оно и не конче все то правда, что подає кореспондентъ английской газеты, але все така его информация єсть досыть вѣрною характеристикою теперѣшной ситуація въ Сербіи. Погляньмо лишѣ на ту програму, котру ухвалили либералы на вѣчу въ Бѣлградѣ, а переконанємось о небезпечности ситуація въ Сербіи. Либералы ставлять собѣ за задачу сполучити всѣ бѣдорванѣ бѣдъ Сербіи части сербского народа, а при сѣмъ и высказують вѣчну вѣдѣнѣсть великой славянской имперіи. Очевидна рѣчь, что ся точка программы вымѣрена и противъ Австрій, а хочъ бѣдъ ухвалы до переведеня, что дуже далеко, то все-жѣ таки кинена разѣ гадка може при доброй нагодѣ дуже легко статися дѣломъ. Можна такожъ представити собѣ, якъ дивитися Сербія на Босну и Герцеговину, — надъ сею справою годѣ намъ розводитися, бо не хочемо входить въ коллизію зъ прокураторією, але досыть сказати, что английская преса стала вже доказувати, что коли велико-сербскій рухъ буде и дальше такъ рости, то Австрія буде мусѣла пѣделати до Босни и Герцеговины значну силу войска, чтобы тамъ удержати своѣй.

Идѣмъ дальше. Рухъ Сербіи въ користь Россіи бѣдывся и на Болгаріи. Одкликанье зъ Софій сербского агента дипломатичного зробило тамъ дуже велике враженє и выликало занепокоєнь. Зъ Софій доносять, что правительство болгарске дѣбело вѣсть, что до Сербіи звѣздается множество эмигрантѣвъ болгарскихъ и что она густыми масами воло-чѣється понадъ болгарскою границею. Правительство болгарске мусѣло зъ сѣя причины ажъ скрѣпити кордонъ на сербской границі.

Та ба, и въ самѣй Туреччинѣ зачинаєсь

варити. Недавно ще демонтовано вѣсть зъ Креты и доказувано, что то неправда, чтобы жителѣ сего острова зажадали прилученя его до Греції, что то вышло бѣдъ одного, двоухъ мальковѣтѣвъ. Показуєсь теперь, что тамъ мусѣло статися щось поважнѣйшого, коли Порта выдѣлѣсь змушеною высылати тудѣ чымъ скорше спеціальну комисію для розрѣдженя ситуація. Ба, на Кретѣ мусѣло стати навѣтъ дуже але, бо вчера насѣла вѣсть, что Порта приказала властямъ въ Сиріи выслати якъ най-скорше пять або шѣсть баталіонѣвъ войска на Крету. Власти турецкѣй не дозволяютъ высылати телеграмъ зъ Креты, а приватный вѣсти доносять о розрухахъ, о интервенціи войска и о численныхъ арештованяхъ. Вѣсти зъ Атинѣ представляють такожъ ситуацію на Кретѣ яко дуже критичну. Въ многыхъ сторонахъ острова збираєсь народѣ узоружный великими масами — ворохобня очевидна, лишѣ что не прийшло ще до проливу крови.

Отъ такъ представляєсь въ загалныхъ чертахъ теперѣшна ситуація на Балканѣ. Румунію не беремо тутъ въ рахубу, позаякъ все вказує на то, что она бѣдай до самой крайнои поры готова держатися нейтрально; таку бѣдай одповѣдъ давъ Катарджу на интерпеліцію Іовеска въ палатѣ посѣбѣвъ.

Коли такъ отже стоять рѣчи на Балканѣ, то и не диво, что нинѣ проявляєсь въ Россіи бѣдъшій рухъ военный якъ коли небудѣ. Въ російскихъ кругахъ войсковыхъ говорятъ, что для Россіи було-бы лѣпше не чекати довго и не проволѣкати справы а розпочати заразъ войну. Кореспондентъ копенгагенской Politiken, Андре Литгенъ, чоловікъ совѣстный и добре ознакомленый зъ односинами въ Россіи, доно-ситъ такъ до згадамон газеты: На доказъ того — не чтобы Россія конче хотѣла нарушити миръ, але что еи довѣрія до удержаня мира ослабло, може послужити и то, что російске министерство войны наказало доставити 4 мил. паръ обуви для войска до двоухъ мѣсяцѣвъ. Дальше закупуваются величезны запасы овса и сѣна а на всѣхъ заходныхъ вѣдѣзницахъ ставлять величезны кучи зъ столами и лавками для многыхъ тысячѣвъ войска. Праса берлинская пѣдняла великій алармъ, звертаючи увагу на военный настрѣй въ Россіи а еи голосъ бѣдывся у Вѣднѣ. Вальоры російскій почали спадати и все ще спадають. Не диво отже, что занепокоєньє росто зъ кождымъ днемъ, а хочъ оно одного дня и ослабне, то хѣба на то, чтобы на другій день выступити

„Географичный и статистичный вѣсти про королѣвство галицко-володимирске“ зъ року 1783.

VII.

Ганзена статистичный даты о Галичинѣ и Володимиріи.

Щобъ доповнити образъ краю нашого пѣдѣ конецъ минушого вѣку, подаю что де-що зъ загалныхъ помѣченъ Ганзена о культурѣ матеріяльной Галичины.

Н. В.

Урожайнѣсть землѣ, пише Ганзентъ, єсть въ рѣзныхъ сторонахъ рѣзнодорожна, въ бѣдъшій части однакѣ дуже велика. Найраспада земля єсть на Подбѣю и въ повѣтъ теребовельскѣмъ; бѣдътакъ вдутъ оловѣцъ Львова и деякі стороны белзкого округа. На добрый рокъ вы-дає земля пять озерѣвъ. На пѣскахъ и въ горахъ сѣють мало озимины, а якъ сѣють, то достають ледви 4 або 3 зерна. Мельоны (?) щипараги и др. ростуть въ декахъ сторонахъ дико а въ великомъ множествѣ (?). На горахъ бѣда Львова на дорожѣ до Валяны, росто рабарберъ.

Пѣски починаються выше Кракова и тяг-нутъсь вдовжъ Васлы чымъ-разѣ ширше ажъ до Замостя, а знову черезъ Сянѣ до Львова. Покутьє, межѣ Прутѣмъ (Brusk?) и Дѣбистромъ, посѣдає багато дупку и єсть сторонами дуже мочаристе. Въ загалѣ можна всю землю тыхъ обоухъ королѣвствъ что до плодородности пѣдѣ-лити на три рѣвнѣй части. Одау займають горы и мочары, що не годяться пѣдѣ плугъ; друга єсть пѣсковата, неспособна пѣдѣ озимину; трета єсть урожайною землею, выдающею 5—6 зеренъ. Тутъ управляютъ всѣмъ родъ зѣбжа и стручковыхъ ростанѣвъ, найбѣльше жѣта, овса и гречки, котра селяниновѣ служатъ за головну пожуку.

Пѣдѣлництво розведене лишѣ на Подбѣю, деинде мало. Дехто удержує, что вѣскъ по-дѣльскій и украинскій єсть найкрасшій Вин на лова не хоче рости, хочъ тутъ и тамъ сѣвъ винницѣвъ по горахъ навѣтъ ще дальше на пѣ-

ночѣ у Польщи. Якъ-бы бѣльше старанности, то може-бы управа вина удавалася тутъ. Дѣ-сѣвѣдѣ показавъ то и на садованѣ. Нѣгде не було доброй и красной садовины, але по заня-тіи Галичины допровадили деякі колонисты до того, что садовина удаєсь. Не земля въ тѣмъ виновата ані климатъ, але недбѣлѣсть жителѣвъ. Такъ само можна сказати и що до огородинны. Горѣвка, яко тутъ дуже ужива-ють, походять въ бѣдъшій части зъ Подбѣю, бо тамъ и найдешевше зѣбже.

Дерева въ краю богато, але культуры лѣсовъ нема нѣякон и лѣсы заущенѣ. Доперва въ камеральныхъ земляхъ заведено якѣсь лады. Стороны бѣдъ Кракова по Ярославъ суть дуже прѣятны и густо засѣяны мѣстами и сѣлами, тому тамъ и мало лѣсовъ, зъ вынимкою хорошихъ горбѣвъ вдовжъ Васлы, котры въ части покрыты лѣсами, въ части скалисты.

Окрѣмъ салитѣ нема въ краю нѣякого другого горѣвнѣва. Лишь въ старостѣвъ Нового Торгу, въ горахъ „Орнакъ“ и „Стара Робота“ (?) суть слѣды, что тамъ въ давнину добывано дороговѣнный металы. По занятію краю вѣдѣю навѣтъ правительство австрійске слѣдити въ тыхъ горахъ и показалося, что тамъшная руда жѣдѣна закљочає въ собѣ (?) золото и сѣрѣбло и что на неї вѣрта звернути увагу. Въ дру-гихъ горахъ, що выдѣлѣнулись въ напрѣмъ вѣхѣдѣмъ, не буде благородныхъ металѣвъ хѣба на Покутьє, де по сторонамъ угорекѣй и семгородскѣй добываютъ благородну руду. Въ старостѣвъ Нового Торгу находятъся гута и вы-робляне тамъ зѣлѣзо належить до наилучшихъ родѣвъ. Такожъ и въ самѣбѣрскѣй экономіи єсть гута, але руда тамъшная єсть пуста. Коло Жѣдѣченя, Любачѣва и Сасова копѣють руду зѣлѣзну маляковину и выробляють зъ неї лѣ-зе зѣлѣзо. О нищихъ минералахъ, зъ котрыхъ бы добывано сѣрку, витрѣоль, галуны и др. нѣчого ще не зѣвѣсно, бо и на се не звертаю досѣ уваги.

Въ камеральныхъ яворѣвскѣй кожо села Шкла єсть сѣрковѣй потѣвъ, въ котромъ бо-гато людей кунаєсь. При розелѣдженію пока-залось, что вода та що-до сытности минераль-ной рѣвняєсь цѣлкомъ купелямъ въ Вадени

въ Австрій. Але досѣ нѣхто не занявѣсь тымъ, щобъ воду ту добре ужити. Теперь ажъ хо-чутъ тамъ побудувати бѣдъшій и красшій бу-дынокъ и постаратися о якѣсь прѣятности. О-колиця впроцьмъ хороша. Єсть тамъ навѣтъ велика и красно збудована горальня и швай-царска молочарня, котра вырѣбляє добре ма-сло и сырѣ. Въ горахъ карпатскихъ подыбу-ются въ рѣзныхъ мѣсяцѣхъ добрый купѣвъ и здоровый кѣрицѣ. На Покутьє копѣють чорный и сѣрый мраморъ досыть добрый. Вапно и гипсъ лучаєсь дуже часто. Такожъ єсть тутъ богато рѣзныхъ земель якъ глина гончарска, марѣль и др. въ достаточномъ множествѣ. Але наибѣдъшымъ даромъ природы єсть тутъ соль. Сѣль камѣнна приходить въ копальняхъ коло Вѣлѣчки и Бѣхѣвъ, де рѣчно зѣвѣмъ ле-гко можна добути 600 до 700.000 центнѣвъ вѣ-дѣвскихъ. Въ 1781 р. заложено таку копаль-ню соли на Покутьє въ Байѣвъ (?), зъ котрой будутъ значны користѣ. Варѣновъ соли проду-куютъ богато на Червѣной Русѣ. Подѣбѣры карпатске бѣдъ Сянѣ ажъ до границѣ Молдавы посѣдає багато копальне соли. На тѣй простѣ-рѣны подыбуемо надъ 100 банъ солѣныхъ, зъ котрыхъ значнѣйшій єсть въ Старѣй соли, До-бромѣль, Драгобѣчи, Болѣховѣ (Bobihov?), До-ланѣвъ, Рожнятовѣ, Надѣбѣри и Косѣовѣ. Въ гыхъ баняхъ легко выварують миллионъ бѣзѣчекъ соли рѣвно, бѣчка по бѣдѣтору мѣдѣвъ австрій-скихъ або ваги пѣдѣтора сотнѣра вѣдѣв-ского.

Фабрикѣвъ и ремеселъ єсть въ Галичинѣ дуже мало. Въ околицяхъ Львова, якъ въ мѣ-стѣ заборѣнено будувати зъ дерева, заложено достаточне число вапярѣвъ и цегельнѣвъ. Най-бѣдъша гута шпѣляна нахѣдѣється коло Люб-ачѣва, але и та єсть дуже неточно устроєна. Потѣвъ выробляють на Покутьє и въ повѣтъ белзѣмъ. Салитру выробляють доперва по о-купация австрійскѣй але и то въ дуже малѣмъ множествѣ. Зъ лѣну и конопель, що находѣ-ться найчастѣйше въ перемѣскихъ округахъ, вы-робляють по-наибѣльше лишь грубе, але дуже сильно полотно. Въ горахъ єсть богато тка-чѣвъ, ковалѣвъ и другихъ ремѣсникѣвъ и фа-брикантѣвъ. Ихъ выробамъ бракує однакѣжѣ

нѣжности, именно полотно буває грубе, але дешеве.

Купецъ львовскій Прешель, чоловікъ ум-ный и предприимчивый, заложивъ передъ кѣль-кома лѣтами въ Буску фабрику шкѣвъ, котра ровняєсь и заосмѣтѣе весь край и армію галицѣу у всякѣй потребности. Въ Залѣщѣнахъ бу-ла досыть добра фабрика сукна, але еи въ-часѣ послѣднихъ заворушенъ зруйновано. Те-перь громадається тамъ зновъ суконники, але промыслѣ сѣй не може двинутися.

Наибѣдъшу часть населеня краю, т. е. бѣльше якъ двѣ третины становлять такъ зван-ный (?) Русины. Пѣдѣ имѣемъ сѣмъ належитъ розумѣти все населенє по сѣлахъ на Червѣ-ной Русѣ, въ вѣвѣдѣствѣ белзѣмъ и на Подбѣ-лю. Ихъ языкъ рѣзнится анично бѣдъ поль-ского, суть они и иншого обряду и иншон вѣ-ры. Въ Краковѣскѣмъ и Сандомирскѣмъ суть жителѣ сѣль Пѣлянами. Въ деякихъ мѣстахъ и по дворахъ живють Англичане, Нѣмцѣ и и-ншѣ чужинцѣ, котры въ части зайшли сюды давнѣйше, въ части по занятію Галичины Ав-стрійко. Число ихъ сягає до 1000.

Такъ званыхъ (?) Орменѣвъ поклоняли рус-кѣй князѣ на Русѣ передъ 600 роками, чтобы ихъ уживати до военъ зъ Польщею. Нинѣ не-ма ихъ бѣльше якъ Нѣмцѣвъ; они займаються торговлею, забули цѣлкомъ языкъ предѣвѣвъ своихъ, а рѣзнясь бѣдъ Полякѣвъ лишь ли-цемъ, котре єсть такъ оригинальное, что вы-старчатъ бачити кѣлькѣхъ, щобъ бѣдѣвъ роз-пѣвѣвати Орменина. У нихъ удержалось деякі окремѣ законы, звѣчаѣ и обычаѣ, они живють дуже дружно зъ собою, суть пѣдѣльнѣй, порядѣй и тверезѣ.

Жидѣвъ єсть въ обоухъ королѣвствахъ ду-же богато, головно на Червѣной Русѣ, въ Белз-чинѣ. За то въ Краковѣскѣмъ єсть ихъ менше. Они дѣлѣяться на кагалы або синагоги, а всѣхъ кагалѣвъ єсть до 200. Число Жидѣвъ сягає до 150.000 головъ. Хотя правительство утрудняло имъ женитѣбу, чтобы синагги ихъ множѣньє, то такѣ не можна замѣтити, щобъ число ихъ меншало.

Пануючою вѣрою краю єсть вѣра римско-католицка. Бѣ исповѣдує вся шляхта краю,

эт тымъ ббольшоу силоу. Въ Нмеччинѣ и Австріи слѣдять пильно за вѣштъ, що дѣся въ Россіи и на Балканѣ и пбеля того лагодять свои мѣры осторожности и доповняють, що ще доси не було зроблено. Розумѣся, що въ ннѣшнихъ часахъ грае и комуникація важну ролю пбдчасъ войны, а коли якась держава стараеь збблѣшити ту комуникацію и. пр. на вѣлѣннцяхъ черезъ закладае подвойного шляху и то на короткѣмъ просторѣ и безъ видамон потреби торговельной, то такий фактъ не конче пбдносить духа и не дае надѣи на довге користанье зъ благодатей мира.

Ото суть тѣ чорні хмары, що въ ннѣшну пору засують небосклбнъ политичный, зъ бдси то та духота, що горячий пбтъ вытискае на чола дипломатѣвъ и тыхъ, котрымъ судьба народѣвъ не рѣвнодушна. Але якъ то въ теперѣшну пору буває и въ природѣ, що мамо чорныхъ та густыхъ хмаръ и страшнои посухи годѣ дбждатися хочъ бы вже и тучѣ, бо насуплене небо зновъ якоесь проясняеь, такъ маймо надѣю, що и на политичнѣмъ небосклонѣ розвидняеь зновъ — ще не все готово, ще не все доспѣло до той точки, зъ котрой нема вже виходу, коли гукъ и грбмъ пушокъ та море крови можуть хйба рѣшити судьбу народѣвъ. То одно лишь може ще ннѣшнѣ непокоити, що така евентуальность загальной ситуаціи не даеься вже хйба оминуть, що она сталаеь майже природною конечностю и годѣ бодай змѣркувати поры, коли она має наступити.

Одозва.

Въ цѣли остаточного установленя соймовыхъ кандидатѣвъ для выборчихъ повѣтѣвъ Галичины запрошуемо симъ Вп. Делегатѣвъ повѣтѣвъ на **загальний зѣзѣдъ**, котрый обдудеься дня 8 (20) с. м. въ великій сали Народного Дому у Львовѣ, а то именно того-жь дня одъ 9 до 1 години передъ полуднемъ и одъ 5 до 7 год. пбдъ вечеръ. Вп. Делегаты звольте явитися заосмотрѣнн уповномоченѣмъ, выданнымъ изъ стороны президіи своего выборчого повѣтѣвого Комитета, а явитися повинни особливо и конечно Вп. Делегаты зъ тыхъ выборчихъ повѣтѣвъ, для котрыхъ кандидатуры Головнымъ Комитетомъ нашимъ доси еще не були затвержені або де близші информации о станѣ рѣчей въ повѣтѣхъ суть конче потрѣбніи.

Одъ Головного руского комитета выборчого.

У Львовѣ 3 (15) червня 1889.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Пишуть намъ зъ Теревовѣ:

Въ нашѣмъ повѣтѣ обдудили три зборы комитета повѣтѣвого, однакъ два перші лишилися безъ результату о стблѣко, що не ухвалено, хто має пбстватися кандидатомъ. Третій зборъ обдудился дня 5. червня. Зббравлося 30 людей яко делегатѣвъ сель. Зборъ обдудився пбдъ проводомъ о. декана Залуцкого, заступниками предѣдателя выбрано о. Тымуса и п. Хрущевского, секретаремъ бувъ п. Василь Ксьонжикъ.

По декотрыхъ вступныхъ поясненяхъ приступлено до обговора кандидатуръ. Зъ польской стороны появились двѣ кандидатуры:

Але ббольша часть жителѣвъ, такъ звані Русины або Русины такъ по мѣстахъ явъ и селлахъ, належить до греко-унитской церкви, а а богослуженье ихъ обдудавсе въ явцѣхъ славянскѣмъ. Громада брменьска належить такожь до того самого обряду, а языкъ богослужения естъ брменский, которого не розумѣють анѣ священники анѣ свѣтскі. Диссидентѣвъ естъ дуже мало, а диссиденты-Греки посѣдають лишь вассильяньскій монастырь въ Скитѣ (? — въ Маявѣ) на Покутѣ. До протестантизму не признаеься нѣхто зъ поселенцѣвъ краю. Хлопѣвъ послѣднього реформованого села въ Краковѣмъ забрали гузары прускыи на колька лѣтъ передъ заборомъ австрійскимъ и перевели ихъ на Шлескъ. Король подаривъ цѣлу громаду князеви фонъ Ретенъ (Röthen) zu Plesse, котрый побудувавъ нмъ село пбдъ именемъ Ангальтъ. Сего року (1782) 1. мая вернула есь громада зъ цѣлымъ добуткомъ назадъ до бгичны своен. Другимъ немногымъ протестантамъ, купцамъ та фабрикантамъ, признано по тихо свободу вѣры. Они мають лишь одного проповѣдника, що сидѣвъ звичайно у Львовѣ або въ земля короля польского въ Зальцбикахъ, добавивъ колька разѣвъ въ роцѣ до двохъ чи грохъ громадъ своихъ и бдправляеь богослуженье въ коматѣ. Зб вступленѣмъ на престолъ теперѣшного цѣсаря (Иосифа II 1780—1790) одержали и протестанты галицкій языкъ и деидае свободу вѣры.

Въ кбнци терпѣтны въ краю и вѣру жидѣвску, котрой исповѣдники мають въ деякихъ мѣсцевостяхъ величій синагога. Межи ними есть окрема секта, що звется Каранмы або властво Каранты. Тѣ не унають Тальмуда. Ихъ число однакожь есть дуже мало, до 200 душъ, и они сидятъ въ Галичи и Куказовѣ. Они носятье по польскы якъ селяне, управляютъ землю и платятъ рбвній податки зъ селянами. Податкѣвъ жидѣвскихъ не платятъ.

одна гр. Юрія Борковского, маршалка повѣтѣвого и посла до рады державной, друга д-ра Юліана Ольпиньского, лѣкаря и бурмистра мѣста Теревовѣ. Зъ Русинѣвъ нѣхто не выступивъ яко кандидатъ, а згалуванъ въ гаетахъ кандидатура селянина Дичковского на агромаджено не була зовсѣмъ пбднвошена. Мѣшчане теревовельскіи и околишніи селяне стали промовляти за кандидатуру д-ра Ольпиньского. Онъ виправдѣ Полякъ, казали, але чесна дума и Русинамъ щиро прихильный. Онъ причинивъ дуже много до збудованя рускои церкви, онъ есть верховнымъ управителемъ руского хору, пбдномаеь читальнѣ и въ-загалъ дбае щиро о просвѣту и добро народу. Надто говорено, що д-ръ Ольпиньскій готовъ дати всякій збобовязанъ, що въ соймѣ буде зовсѣмъ по мысли и въ дуѣхъ своихъ рускихъ выборцѣвъ поступати. На замѣтъ, що д-ръ Ольпиньскій не Русинъ, бдловѣи: Якъ не буде поставленъ д-ръ Ольпиньскій, то напевно перейде гр. Борковский, а тогды буде дзелько гбрше.

Рѣшено отже запросити д-ра Ольпиньского на зборы комитета. Запрошений явився и сказавъ: „Жаеь мое и мои бдновне до васъ, Русинѣвъ, суть знані; я все голосуеь и буду голосити, що вамъ належить дати все, що пбсля божихъ и людскихъ правъ належитъсе. Мати моя була Русинка (донька мѣкулицького пароха о. Сабатовича), а на Русиню и для неѣ яко Полякъ буду працювати. Въ соймѣ всякій и найдальше идучи жадаю Русинѣвъ буду пбдпирати, а що кажу правду, на те даю вамъ, тутъ зббравшимъ, мое слово и руку. Не менше буду въ урядѣ и радѣ громадскій и въ радѣ повѣтѣвой пбдпирати справы руского народу, якъ се впрочѣмъ и теперъ вже роблю. Слѣ буду выбранъ, буду по-року здавати справу зъ моиѣ дѣяльности соймовон, коли-бъ мои выборцѣ уважали, що я не поступаю такъ, якъ посолъ выбранный Русинами поступати повиненъ, то на жадаеь трохъ выборцѣвъ готовъ я въ вашѣ руки зложити мандатъ.“

Згромадженіи выслушали прихильно тыхъ словѣ д-ра Ольпиньского, а що знаютъ его яко чоловіка честного и совѣстного, то мають всяке пересвѣдченье, що бнъ вповни дотримавъ того, що обѣцавъ. Ухвалено отже предложити рускому Головному комитетови кандидатуру д-ра Ольпиньского до подтвержденя.

Зъ Товмача пишуть намъ:

И въ нашѣмъ повѣтѣ Русины не сплять, а роблять пбдъ проводомъ о. И. Тиховича зъ Бортинякъ, що можуть, чтобы только разъ вже освббдывсь одъ опѣны вѣчного посла кс. Сава. Обдудилось у насъ вблѣна передвыборчихъ зборѣвъ. На зборахъ въ Бортинякахъ промовѣвъ о. Тиховичъ до зббравшихъ священникѣвъ и селянъ, завываючи всѣхъ щирѣхъ патриѣтѣвъ, чтобы выбрали посла, котрый бы щиро заступавъ справы народу и Русинѣвъ. Въ бесѣдѣ своей высказавъ, що кс. Сава не зробивъ нѣчого доброго не только для Русинѣвъ але и для селянъ взагалъ, противно дѣлавъ все на шкоду селянъ и такъ: 1) голосувавъ за пбдвышенѣмъ податкѣвъ; 2) пбдпиравъ справу пропанаціи; 3) голосувавъ за закономъ дорожныхъ, котрый для селянъ есть дуже некористный, а противъ змѣны того закона, яко домагався о. Сѣчвинскій; 4) голосувавъ за закономъ шибльнимъ, котрый бдбравъ громадамъ право выбору учителя. Взагалъ ишовъ кс. Сава засвѣды рука въ руку зъ панамы. Рбвночасно выказавъ о. Т., що кс. Сава яко преевѣс радѣ повѣтѣвой дѣлавъ все на шкоду повѣта а именно, що давъ бнъ на банѣвъ познанскій 1.500 ар., а на зѣлѣнцѣю трансверсальну 20.000 ар. зъ грошей повѣтѣвыхъ, посылавъ депутацію до Вѣдая, чтобы не оподатковували горѣвки, на 200-лѣтній ювілей Соббского, на похоронѣ Грохольского а все на коштѣ повѣту. Дальше напровадивъ о. Т. такий фактъ: Братство церковное въ Кривоулахъ купило бдъ громады кавалокъ поля, контрактъ подано до выдѣлу до затвержденя 2 роки тому а до той поры того контрактъ не затверджено, коли противно въ сусѣднѣмъ селѣ Красилѣвцѣхъ купивъ жидъ бдъ рады громадской кавалокъ поля и помимо того, що цѣле село продажи сиротивлялось, выдѣлъ повѣт. контрактъ той затвердивъ.

Бесѣда о. Тиховича пбдѣлала користно, бо всѣ присутній заявили, что будутъ усильно пбдпирати кандидата, которого поставитъ рускій комитетъ. Кс. Сава довѣдавсье о томъ береся на способы. Онъ розославъ до всѣхъ урядѣвъ приходскихъ и громадскихъ отвертій листѣ (розумѣеь писаный по польскы) въ котрымъ перекручуе колька уступѣвъ зъ бесѣды о. Т. на пер., что нѣбъ то ему заикають, что бнъ давъ на рабѣвъ зъ Москiewszczyzny 4000 ар. а на дозвѣдъ зѣлѣнцѣй (котрый приписуеь законъ удержувати повѣтѣвъ) 2000 ар. и т. д. Розумѣеь священники и селяне знаютъ, что то все перекручене и что то подстучъ, вымѣняли цѣлу тую одозву, и есть надѣя, що всѣ честныи Русины будутъ голосувати не на кс. Сава, котрый передъ самими выборами голоситъ о тверто: „Ja nie mogę iść zgodnie z Rusinami, bo oni sami nie wiedzą czego chcą“, але на руского кандидата тымъ ббольше, що кандидатомъ тымъ есть щарый и цѣлый Русин знанный патриѣтъ Гурикъ, селянинъ зъ Угринова.

Зъ Збаража доносять о великѣмъ роззяреню народу противъ тыхъ священникѣвъ, котры пбдпираютъ кандидатуру п. Тадея Федоровича. На агромаджено выборцѣвъ, на котре явилосъ до 300 селянъ, мало-що не прийшло до дуже прикрыхъ сценъ, и лише дуже рѣшуче выступленье о. Сѣчвинского, котрый закликавъ селянъ и грозивъ, що невідлично аречесе кандидатуры, успокоило въ кбнци роззяреныхъ. Ннѣшнѣ одержали збббавъ таку телеграму: „Сегодня въ ночи жандармъ на приказъ старосты п. Кавцекого арештувавъ

и законныхъ повѣвъ чотирохъ господарѣвъ, котры мали бути оскаржені, що пбдмволяютъ народѣвъ противъ п. Федоровича.

Одъ о. Н. Темняцкого зъ Шидловецъ одержали мы слѣдуюче письмо зъ прошенѣмъ о умѣненѣ:

Зъ причинъ, что декому въ нашѣмъ повѣтѣ выдаеься, мовѣ бы то я мавъ намѣренѣе кандидувати на посла до сойму, заявляю что я такой гадки не мавъ, анѣ не маю, и ста-точно освѣдчаю, что о кандидованю мои особы анѣ бесѣды бута не може. Прощу и другіи часописы се заявленье ласкаво выпечатати. — Н. Темняцкій. Шидловецъ дня 13 н. ст. червня 1889.

Переглядъ часописей.

[Przegląd, Kurjer Lwowski i Dziennik Polski o Одозвъ руского комитета выборчого. Przegląd o письмѣ проф. Павловского до повѣтѣвого комитета въ Галичинѣ.]

Три польскіи газеты лѣвбвскіи обдбавалися о Одозвъ руского комитета выборчого, котрымъ помѣстили передъ чотырма днями. Характеристичнымъ знаменемъ ихъ обдбаваня есть, что Przegląd, органъ консервативно-аристократичный, пише прихильнымъ способомъ, а демократичный Kurjer и Dziennik въ способѣ простаціи, прагадуючий грубостію тону, однакъ не талантомъ, писаня колишню Strážnicy п. Гевноша; але спббльнымъ знаменемъ всѣхъ трохъ польскихъ газетъ есть, что всѣ три по-просту фальшуютъ або перекручуѣтъ слова Одозвы. Przeglądъ слова Одозвы „Якъ не буває, чтобы Поляки свои голоса давали на Русинѣвъ“ перекладае: Jak nie bywa nigdy i т. д., и тое слово nigdy еще пбдкреслюе! Очевидно, что по такой фальшивѣй премѣвѣ мусѣтъ и заключенѣе бути фальшиве. Kurjer и Dziennik переложили вѣрѣйше. Jak się nie zdarza, але дальше пишуть: kłamstwem jest w tej odezwie, jakoby Polacy nigdy i nigdzie nie oddawali swych głosów na Rusin! И такъ поступаеь Kurjer, котрый хвалитъсе великою своею живильностю для Русинѣвъ и въ котрого редакція засвѣдае навѣтъ оденъ Русинъ! Де-жь, у кого тутъ кłamstwo?

Всѣ три польскіи газеты, розумѣеься, зовсѣмъ не згадують о передоставлѣмъ уступѣ Одозвы, де сказано, что Русины „хотѣли-бы въ всѣмъ народами нашего краю, зъ Полянами, Нѣмцями и жидами жити якъ добрыи сусѣды въ свѣтѣмъ спокою и въ згодѣ“, але подають только оденъ уступъ, де сказано, что Поляки не бдбаютъ свои голоса на Русинѣвъ а Чехи и Словѣнцѣ не голосуютъ нѣсколи на Нѣмцѣвъ. Отже Przegląd на те такъ пише:

„Тое сказанье мѣститъ въ первой своей части неправду, а въ другой — порѣванье, не выдержуюче критики. Поляки дуже часто и дуже звичайно голосуютъ на Русинѣвъ... Полишаеьмы вже такий фактъ, якъ выбѣръ своего часу о. Качалы въ тарбѣвскѣмъ окрузѣ; записати годятье щоденный выпадки, что польска людѣсть зъ цѣлымъ сердцемъ бддае голоса на рускихъ кандидатѣвъ... Кблько-жь то разѣвъ Поляки ревно и при-страстно агитували, чтобы перевести выбѣръ Русина чи то до сойму чи до рады державной! А чи-жь то оденъ Русинъ засвѣдае-бы въ радѣ мѣста Львова, якъ-бы его не выбирала Поляки?..

А друга часть того сказаня дуже насъ дотыкае и болить... Коли ческа невинность есть зовсѣмъ оправдана, то рускою не оправдуе анѣ исторія анѣ интересы руского людѣ, отже анѣ манувѣбѣтъ анѣ теперѣшнѣсть. Бѣла черезъ вѣтшій вилыны були розвбдуваніи бунаты хлопѣвъ, чижъ по поводу та-кихъ бунтѣвъ есть заразъ рація дѣлати jeden paród na dwa ludy? А интересѣвъ руского ludu все лучше буде боронити въ соймѣ мѣсцевый Полякъ ziemianin, працюючий на рблѣ слббно зъ тымъ ludem и маючий зъ нимъ тысячѣхъ одностайныхъ интере-совъ, нѣтъ такъ званый „intelligent“ рускій, котрый займае якийсь урядъ въ мѣстѣ. Се-жь и добре вже зрозумѣвъ нашъ lud, и длатого въ остальныхъ каденціяхъ, а такожь и въ теперѣшній, вольтѣ выбирати ziemian або священникѣвъ, нѣтъ урядникѣвъ, уживаючихъ посольского мандату до авансу въ своей каріѣрѣ (!), або адвокатѣвъ, роблячихъ зъ него досконалу рекламу для свои кан-целяріи.“

На другу часть замѣтѣвъ Przegląd-у не будемо бдловѣдати. Хто Поляковъ и Русинѣвъ ще ннѣ называеь однимъ народомъ зъ двома ludami, хто войны козацкѣй называеь бунтами хлопѣвъ зо анѣ розвбдженными, хто говоритъ о спббльных интересахъ польского шляхтича и руского хлопа, хто твердитъ, что рускій народѣ ббольше довѣрѣе має до польского шляхты нѣжь до руской интеллигенціи и длатого польску шляхту выбираеь до сойму, зъ тымъ дискусіа есть очевидно неможлива. Але на першу часть замѣтѣвъ мусимо колькама словами бдповѣсти.

Мы вже згадали, что Przegląd ссальшуваетъ Одозву, додавши въ нѣи слово nigdy. Одозва каже только, что не буває, не есть въ явчѣаю, абы Поляки свои голоса давали на Русинѣвъ, а се сама найщирѣй правда. Выбѣръ Качалы то оденъ, еданный разъ, де Поляки выбрали або голосами своими помогли выбрати Русина, а до того збрѣли не зъ поуты справедливости для Русинѣвъ, только въ ин-шихъ Русинамъ несправныхъ цѣляхъ. При-томъ же-жь очевидно и зъ цѣломъ звыязъ и зъ порбвнанъ зъ Чехами, что тутъ бесѣда о Русинахъ яко рускихъ кандидатѣвъ, а что польскіи голоса падали на Тужаньскихъ та Сѣнгалевичѣвъ, се не только не супротивляеься тверде-ню Одозвы, але ще и скрѣпляеь его. И чешскіи голоса падали на п. Гайриха, а однакъ Prze-

gląd не оспороеь правды словѣ Одозвы о Че-хахъ и Нѣмцахъ. А вже на выборы до рады громадской покликуватися — се зовсѣмъ не на мѣсці. Фактъ есть, что при о-статнихъ выборахъ до рады державной въ р. 1885 на рускихъ кандидатѣвъ пали 2 голоса польскіи и то въ рускомѣ краю!.. Очевидно, что Przegląd мусѣтъ добре розумѣти значѣеь словѣ Одозвы, бо зрозумѣють ихъ и рускыи вы-борцѣ въ народу, а только прикидаеься такимъ недотепнымъ. Болѣ-жь бы дѣйстно не розу-мѣвъ, то мы мусѣли-бъ его хйба только змѣ-нати. Отже скажемо ему, что Одозва звываеь а мы звываемо бдъ себе всѣхъ выборцѣвъ Ру-синѣвъ и будемо все звывати, чтобы при вы-борахъ тамъ, де розходятье межѣ рускими а польскими кандидатѣмъ, анѣ оденъ голосъ не падавъ на польского кандидата.

Dziennik, прѣвѣвши згаданный уступъ Одо-звы, сказавъ бдъ себе только, что не буде вда-ватися въ оцѣнку тонъ pędziej i plaskiej eluku-bracji, а прѣведе лише то, что каже Kurjer, „письмо, котрого засады въ рускѣй справѣ суть надто добре знаѣтъ“. А Kurjer, порбвнанъ-ши теперѣшну Одозву зъ niefortunn-ою Одо-звою вѣчешю, дальше такъ пише:

„Гадка засаднича здорова и справедли-ва, чтобы рускій народѣвъ выбиралъ собѣ ре-презентантѣвъ Русинѣвъ, збѣстала тутъ за-помогію пересадоніи фразеологіи а очевид-ныхъ ложіи доведена до той стадіи, де кбн-чатъсе правдивый патриѣтизмъ а затиняеься шовинизмъ и національна есклюзивность. А ложію есть въ той Одозвѣ, будто-бы По-ляки нѣгдѣ и нѣсколи не бдбавали свои-хъ голосѣвъ на Русинѣвъ (тутъ Dziennik наводять ббольше-менше такий приклады, якъ Przegląd и каже дальше: „Чи рускій коми-тетъ центральный... уважаеь себе за такого сильного, чтобы могъ бити по лица тыхъ хотъ може не многихъ але все цѣнныхъ со-юзникѣвъ зъ-помежи Поляковъ, котры при надходячихъ выборахъ радѣ бы за помогію союза зъ Русинами скрѣпяти въ соймѣ ра-ды правдиво демократичныхъ и поступовыхъ элементѣвъ?..

Не сумѣваеься въ кбнци, что всѣ ро-зумѣйшій людѣ на провинціи, такъ Поляки якъ и Русины, зовсѣмъ не будутъ зважати на ту бдзову и будутъ поступати такъ, якъ нимъ наказуеь взгляды на сумѣльнѣе и спра-ведливѣе, на добро и поступъ обохъ на-родѣвъ. Не вѣра анѣ языкъ анѣ одѣжь, але дѣла, пересвѣдченя и погляды суспббно-политичній повинни рѣшити о збббности сен-або тонъ одиницѣ на репрезентанта народ-ного.“

Мы радамо Kurjer ови и Dziennik-ови, что-бы зъ тымъ остатнымъ своимъ класичнымъ высказанѣмъ звернулася до своихъ братѣвъ въ Позначаньщанѣ, нехай тѣ не зважають, чи Нѣмцѣ чи Поляки, чи католикѣ чи протес-тантѣ, а нехай дѣвляеься лише на суспббно-политичній погляды и пбслѣа того выбирають до сойму або до парламенту. Зъ такими те-зисами польска демократія, повтаряючи неабѣ-лично теоріи на заходѣ, де суть зовсѣмъ бд-тѣшній обставины, бо нема спорѣвъ нѣ рб-ваницѣ национальныхъ або релягийныхъ, де оденъ народѣвъ не боресе противъ другого о свои-хъ, не далеко зайде. Они негують пытаніе национальное, найважнѣйше пытанье 19-ого вѣка! Правда, что въ практицѣ супротивъ Ру-синѣвъ держаться Kurjer тыхъ засадъ лише-такъ: что Русины повинни выбирати Поляка, але не Поляка Русина. Kurjer Lwowski гвѣваеься, что Коссовскій и долиньскій Русины поставили собѣ своихъ кандидатѣвъ, хитатѣмъ выступали польскіи демократы, хотѣбы такий, якъ славный п. Ватославскій! Чи не есть то крайній шовинизмъ польскій, котрый Kurjer смѣе заикати рускому комитетови?

Мы насупротивъ Kurjer-а и Dziennik-а бажаемо, чтобы всѣ разумѣйшій людѣ на про-винціи, якъ Русины такъ Поляки, уважали пиль-но на Одозву руского комитета, абы именно Поляки прочитали ен уважали и порбвнали зъ-тѣмъ, якъ ен фальшуютъ польскіи газеты. Я-кій шовинизмъ у Русинѣвъ, се показуеь замѣ-щенѣ ннѣшнѣ Письмо зъ Теревовѣ о поставле-ню тамъ кандидатѣмъ щирою Поляка п. Оль-пиньского. Нехай Поляки похваляеься пбдбб-нымъ шовинизмомъ!

Вчерашній Przegląd, попавши въ Дѣлѣ на письмо проф. Павловского, наводять зъ не-го поданіи нама по-польскы частинны и толкуе авторова письма, что бнъ „рожево а непра-вильно задавался на выборы“, что, если шумо-винны повѣту баламутятъ народѣвъ, то се зов-сѣмъ въ порядку и никакъ не може бути, такъ дѣся и въ цѣломъ конституціонѣмъ свѣ-тѣ, на заходѣ, дарма что заразъ трохи дальше Przegląd, органъ сторонництва консервативно-го, бдрѣваеься всего, что есть на заходѣ, и вы-повѣдаеься засаду того сторонництва, что „только на давныхъ традиціонныхъ пбдставахъ польскости може здорово и успѣшно розвива-тися наша суспббность“.

Дальше Przegląd такъ пише:

„Мы все останемо при томъ поглядѣ, что интересъ малонъ власности земешонъ мо-же добре репрезентувати только ziemianin, то значить obywatel ziemski або селянинъ, посѣдаючий унаверсатетске образованье (бо гимназіальне не выстаеь) або сидячий на рблѣ, не въ мѣстѣ и въ урядѣ; а якъ не тѣ два, то священникѣвъ маючий паро-хию, отже звызанный зъ народомъ и бдчуваючий всѣ его потребности. Однакъ-что-до духовенства, мусимо зробити то застереженье, что, коли маемо розлич-не и навѣтъ таке, котре свои аспираціи вы-сылаетъ до Россіи, проте уважаемо для вну-трѣшного мира за рѣчь пожадану, чтобы бдъ мандатѣвъ посольскихъ усуваню рѣшучо тыхъ священникѣвъ, котры на супротивъ священи-чому званю, сѣбѣ неустоанно бурю и свой рускій патриѣтизмъ! опараютъ на твореню въ народѣ ненависти до польского элементу.“

Der langen Rede kurzer Sinn: Зъ руськихъ громадахъ можуть бути послани лише польськы вѣстателѣ большыхъ посѣлокъ в порзадъ пѣ священни. А п. Меруновичъ? а п. Тужанскій?!

Зъ судовои салѣ.

Процессъ куликовскаго пралата, кс. Стояловскаго.

(Третій день розправы.)

Справу спроневерѣня грошей збиранихъ на закупо золотои лампы до гробу Спасителя старавсь кс. Стояловскій пояснити тымъ способомъ, що лише нещасный случай подае яко причину невыконаня того дѣла. Обжалованый поробивъ пригтовленя до справленя лампы и бувъ въ той справѣ навѣть у Вѣднѣ, але коли тамъ не можна було полагодити того интересу, поручивъ его львовскому бронзвникowi Выпаскови, згодившись зъ нимъ за 3000 зр. На тую лампу збравъ обжалованый послѣ обчисленя прокуратори державной 430 зр. Суму тую хоче покрити обжалованый въ той способѣ, що признае на тую цѣль найперше 300 зр., котрѣ побѣла его думки належаться ему бѣ комитету парохіального въ Куликовѣ яко взоротъ выдатковъ на костелъ и парохію, а въ цѣли покритя рѣшты складае трибуналовѣ 150 зр.

Одтакъ слѣдувало переслуханье свѣдка Володислава Любоменского, директора рѣшничей школы въ Дублянѣхъ въ справѣ зложеня обжалованымъ фальшивой присяги. Свѣдокъ подае побѣ присягою, що аренду грунтѣвъ въ Костѣвѣвѣ одавъ неохотно кс. Стояловскому, бо чувъ про него богато недоброго, а найбольше то, що любитъ процесуавати. Заключение цѣлого интересу поручивъ свѣдокъ Рыботницкому застерѣгаючись при томъ, чтобы обжалованый бувъ обовязаный платити чиншъ бѣ 1 марта. Такой условия мали и всѣ попередни арендаторы и лишь некоторымъ зъ нихъ продававъ свѣдокъ реченицъ заплати до осени. Свѣдокъ просить вѣднѣ трибуналъ, чтобы признавъ зложену кс. Стояловскимъ присягу неважною и зѣбѣ выданный на ен побѣтавъ вырокъ цивильный. Дальшій въ томъ предметѣ переслуханий свѣдки Теодоръ Дикій и Василь Шахъ, селяне зъ Куликова не подали нѣчого важного и рѣшучого.

Свѣдокъ Францъ Стефанекъ арендувавъ разомъ зъ Войтасомъ бѣ кс. Стояловскаго ерекціонный грунтъ въ Могиланѣхъ. Свѣдокъ той подае рѣшучо, що коли прийшовъ зъ Войтасомъ до обжалованого, той не жадавъ бѣ него чиншу зъ горы — однакъ бути може, що жадавъ его бѣ Войтаса окремо. Обжалованый заявивъ на то, що противно, жадавъ зъ горы цѣлого чиншу т. е. 850 зр., а коли арендаторы той сумы ему не заплатили уважавъ задатокъ за пропавшій. Свѣдокъ. Стефанекъ жадавъ бѣ кс. Стояловскаго взороту задатку 150 зр.

Свѣдокъ Янъ Рожакъ, третій спѣльникъ аренды въ Могиланѣхъ, збывавъ такъ само якъ Стефанекъ жалуючись при томъ дуже на свою суму долгу и тепершине нещѣдрѣе положенье, и такъ тронувъ обжалованого, що той вынимъ 50 зр. и звернувъ ихъ свѣдкови яко его участь въ задатку. Несподѣванкою тоу бувъ свѣдокъ дуже доволеный.

Кождымъ разомъ, коли кс. Стояловскій сягавъ до кишенѣ и вытѣгавъ зъ неѣ значѣйшій сумы, наступала велика сензациа середъ трибуналу и помѣжъ публикою, позаякъ кс. Стояловскій, якъ звѣстно, увязанный и вѣзанный невольнѣ мати вѣнчаны грошей, а кромѣ того есть кс. Стояловскій ще и кридатаремъ, супротивъ чого посѣданье значѣйшихъ сумъ выгледае у него тымъ больше дивовижно. На одповѣданье питающе предѣдателя трибунала одповѣвъ кс. Стояловскій, що грошѣ доставъ першого дня въ сали розправъ. Видно знайшася якась побожна и щедрѣа душа.

При концѣ вчерашной розправы поставивъ кс. Стояловскій внесеное, чтобы выпустити его до концѣ розправы на волюю стѣлу и заручивъ, що не вѣтче, бо якъ бы бувъ хотѣвъ утѣкати, могъ бы тоу бувъ дуже выгодно и передъ тымъ зрѣбити. Въ Куликовѣ пропозовано ему навѣть, що будуть везти его бѣ села до села ажъ до самой граванцѣ, зъ бѣки могъ бы легко утечи до Америки, однакъ обжалованый не приставъ на то, бо хотѣвъ станути передъ судомъ и очиститися.

Предѣдатель заявивъ, що то внесеное одасть до порѣшеня комитѣ радной и на томъ закончилась вчерашна розправа.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Угорскій парламентъ закнчивъ въ въ среду свои наряды надъ бюджетомъ и ухвадивъ законъ о реформѣ администратіи финансовой. Теперь послѣдѣе формальне закрытъ парламенту, а бѣтакъ одкрыты новон сесіи, на котрѣй заразъ по ен унеституаваню наеступить выборъ спѣльныхъ делегаций. Реченицъ скляканы делегаций буде вже сами днями назначены, а поки що, довести зъ Вѣднѣ, що перше засѣданье спѣльныхъ делегаций одбудеся 22 с. м. а заразъ на другій день въ недѣлю буде цѣсарь принимати делегацию у себе.

Для харектеристичной ситуаціи въ Боснѣ и Герцеговинѣ подае повѣурядова Presse такой фактъ: „Позаякъ въ послѣднихъ часахъ богато говориться о Черногорѣ, то може интересно буде доведѣтися, що дня 6 цвѣтня с. р. впадала була до Герцеговины коло Главниці въ требниескомѣ повѣтъ ватага зъ Черногоры побѣ проводомъ Томы Соховича, але патруль войскова прогналѣа ен зновъ за границу. Замѣтнымъ есть такоже, що ще того мѣсяца дѣякій люде зъ-понадъ черногорской границы коло Требиные вѣздили до Рагузы и наараджувались зъ мальконтентами сего мѣста. Коли то, що при сѣй нагодѣ обговорювано, доставеся до публичной вѣдомости, то выключе певно вѣдѣйкой толѣи о недоволеню въ Герцеговинѣ.“

О подорожи царя до Нѣмеччыны, о котрой стало було въ послѣднихъ дняхъ дуже тихо, доносить теперь зъ Копенгага, що царь выѣде зъ великою ескадрою до Копѣ въ почеткомъ липня. Зъ Кронштадту подтверждаютъ ту вѣсть, але зъ тымъ додаткомъ, що царь выбереся вже побѣ конецъ ст. ст. червня.

Въ російскихъ кругахъ войсковыхъ займаются теперь справою переробленя карабинѣа Бердана на малый калиберъ. Наколи-бъ се мала бути правда, то значило-бы, що Россія не такъ скоро могла-бы подумати о якѣйсь войнѣ.

Перша точка программы сербскихъ либералѣвъ, въ котрой провѣтвуетъ сподученье цѣлого сербского народу, дождаеся вже цѣкавой иллюстраціи. Передъ колькома днями оглосила сербска урядова газета „Серски Новине“ одозву предѣдателя сербского товариства шкѣльного им. св. Савы, въ котрой зазывае всѣхъ Сербѣвъ до складокъ на основанье воспитальца для будучихъ учителей народныхъ въ Македоніи, Боснѣ, Герцеговинѣ, и въ старѣй Сербіи.

Зъ Черногоры доносятъ, що тамъ лагодятся политично вже на найблизшій часъ на всаку евентуальность политичну. Позаякъ Черногорцѣ боится нападу арнаутовъ, то стараются вже заадалегбѣдъ позыскати собѣ Альбанцѣвъ и бѣ довшого часу ведутъ зъ нимъ переговоры. Зъ Цетинѣ доносятъ, що Черногорцамъ удалося вже навѣть позыскати для себе колькохъ начальниескомѣ племенъ альбанскихъ.

Бувшій сараевскій митрополитъ Косановичъ, котрый покинувши Босну перебувае вже бѣ колькохъ мѣсяцѣвъ въ Черногорѣ, мае бути именованый епископомъ въ Острогѣ. Косановичъ есть родомъ зъ Герцеговины а его именованье епископомъ въ Острогѣ мае бути лишь переходомъ до именованя архіепископомъ въ Цетинѣ и митрополитомъ цѣлой Черногоры. Тепершній митрополитъ цетинскій Митрофанъ мае вправдѣ велике значенье, але Косановичъ есть въ тепершину пору одповѣдавшій для Черногоры зъ взгляду на тѣ краѣ, на котрѣ Черногора опирае свою политику будучности.

Митрополитъ Климентій почнае зновъ выступати. Зъ Софії доносятъ, що бѣвъ не давно тому мавъ въ церквѣ проповѣдь политичной натуры, котра въ цѣломъ краю выкликала велике роззѣренье. Веѣ (?) домагаються того, чтобы ему або зрѣбити процесъ або бѣдай замкнути до монастыря и зрѣбити нещѣдливымъ, бо бѣвъ готовъ же богато лиха наробити. Характеристичнымъ есть, що по проповѣди Климентія выступивъ оденъ зъ присутныхъ зъ бѣсѣдою въ церквѣ противъ Климентія и ставъ ему дерзкати за его выступленье противъ правительства. Климентій заразъ по богослуженю выѣхавъ зъ Систова.

НОВИНКИ.

— Преосв. епископъ Юліанъ выѣздитъ дня 6 н. ст. липня на каноничный оглядъ пѣстиянского деканата. Оглядъ начнеся дня 7 липня бѣ приходѣа Сопота а окончится дня 27 липня въ Стопчатовѣ, де одбудеся слѣдующаго дня соборчикъ и одѣздитъ владыка до Станиславова.

— Межнародный конгрессъ жѣночій. Дня 12 липня зачнеся въ Парижѣ побѣ проводомъ Юл. Симона межнародный конгрессъ для жѣночійхъ работъ и заведенъ. Генеральная дирекція париской выставки розсылае проспекты сего конгрессу и тамъ мѣжъ иншимъ сказано: Француске правительство уважало справедливымъ, зрѣбити урядово годѣе мѣсце на выставѣ жѣночійхъ работамъ и институтамъ. Уже черезъ одно столѣть зъ дня на день набирае большаго значеня успѣбные отановище жѣночии а то за дѣла либеральныхъ идей и всюды въ свѣтѣ признаныхъ загально принциповъ гуманности. Зъ власной инициативы станула новочасна жѣночииа на чолѣ дѣлѣ добротности; въ науцѣ добула жѣночииа становище майже равнорядне зъ мужчиною. Одтакъ запрошуея жѣночійхъ всѣхъ краѣвъ, брати участь въ наарадахъ надъ поправою судьбы жѣночійхъ. Конгрессъ дѣлитъся на чотири части: 1. Филантропія и моральность; 2. педагогія; 3. штука, литература и наука; 4. горожанское законодательство. Тѣ жѣночии, що хотѣтъ зятти участь въ конгрессѣ мають прислати 10 франковъ на адресу касіера Malpais-a до Secrétariat du Congrès international des oeuvres et institutions féminines, 21 rue Saullier. Въ заявленю треба подати имя и прозвище, занятье и адресу. Зъ конгрессомъ буде получена ще библиотѣка жѣночѣа, въ котрой мають бути всѣ творы, написаны коли небудь жѣночииами, а бѣтакъ буде одаана та библиотѣка до загального ужитку публики. Веѣ писательскы мають надсылати свои творы побѣ адресу Библиотека Wolska, 2 Rue Lafayette.

— Архимандритъ Райнеръ, одбуваюцій инспекцію краевой обороны въ Галичинѣ, одѣзжавъ Стрый, Станиславова, а вчера зѣѣхавъ до Коломыѣ.

— Геройство поручника уланѣвъ. Зъ Яворова пишутъ до „Черв. Руси“: Въ субботу передъ Зелеными свѣтами переходивъ уллицю зъ маленькимъ песикомъ п. Лукасевичъ, артистъ театральнотрупы п. Бачинского, котра загостила теперь до Яворова. Наустричь надѣлишовъ поручникъ уланѣвъ Гаймъ и безъ наймешой причины ударивъ агаданого песика такъ сильно по головѣ, що скалѣчивъ его, а коли п. Лукасевичъ попытывъ п. поручника о причину такого геройства, почувъ таку одповѣдь: Matus ty... ruskа, bo i siebie w kawałki porąbię! За такое поступокъ мае геройскій поручникъ зъ стороны п. Лукасевича карный процесъ, а яворѣвскій Русины порѣшили внести жалобу до компетентныхъ властей о обиду чувства и чести народу. Уже то правда, що

неразъ можна почути, якъ фальшиво нашѣ офицеры понимаютъ свою Schneidigkeit. — При томъ агадѣти треба, якъ мало уважають войсковы власти на волюю русской народности, бо отъ примѣромъ въ Яворовѣ, де уланы по большѣй части Русины зъ Коломыицины, не були они нѣ разъ офицально въ церквѣ та навѣть не сповѣдалися передъ Великодними свѣтами, а противно дѣеся зъ войками Поляками.

— Подѣмоги для погорѣльцевъ. Цѣсарь жертвуетъ зъ власныхъ фондѣвъ погорѣльцамъ газицѣмъ: въ Чешановѣ 400 зр. а въ Поморанахъ 500 зр.

— Зъ Яворжина пишутъ, що страйкъ горняковъ въ копальни братѣвъ Гутманѣвъ и Ширингера тревае все дальше. Двадцатый день минае, якъ 1100 постѣйныхъ робѣтничковъ, а зъ лишими до 2000 перестали робити и мимо интервенціи старосты не погодились зъ урядовою копальнѣ. Промову старосты повитали робѣтнички громкими окликами въ его честь и заявили, що будуть заховуватися спокѣйно, але не бѣступлять бѣ оставленныхъ условий. Робѣтнички жадають: замѣсть 12 годичъ работы лишь бѣежъ; отыратити лмы скорше, а не замыкати ихъ заразъ по 6 той годѣ рано, а тымъ самымъ знести кары (1 або 2 зр.) за найменше спѣзненье; знизити цѣну динамиту и пороку, бо при работахъ акордовыхъ мусятъ робѣтнички купувати матеріалъ выбуховый до розбиваня камѣня за власнѣй грошѣ, а зарядъ копальнѣ продае имъ кильо пороку по 60 кр., коли противно въ копальняхъ на прускомѣ Шлеску достаютъ горничны пороку по 24 кр. Робѣтнички заховуются спокѣйно, але зарядъ копальнѣ побѣежѣе, що мѣжъ ними настане голодъ, а до машинъ власныхъ въ копальни треба сироваджувати вугилье зъ Прусы.

— Чорный халатники таки вже разъ уступаются зъ своего привилегированого мѣсца на балахъ гетманскихъ. Магистратъ львовскій оповѣтивъ, що заказуе громадою зѣбраться на балахъ гетманскихъ жидамъ, котрѣ полагоджуютъ тамъ свои биржевы интересы, а кара за то або грошева бѣ 1 зр. до 100 зр., або вѣзничѣа бѣ 6 годичъ до 14 днѣвъ. Полиція мае надъ тымъ наглядати, а магистратъ попросивъ ще кагалъ жидѣвскій, чтобы зъ своей стороны появлявъ на халатничковъ въ томъ взглядѣ.

— Великий патриѣтъ польскій, що не вмѣе нѣ читати нѣ писати по русски, есть п. Пйотровскій, бурмистръ мѣстечка Лысця. Коли приходскій урядъ въ Лысци выславъ до мѣсцевево уряду громадского урядовѣе письмо и оно було написане по русски, то одержавъ его назадъ почтою зъ такою допискою: Ponieważ adresu sączą nie umię, toż nie przysługuję i proszę pisać po polsku lub po niemiecku. Piotrowski. Таке позволяють собѣ на нашѣй землі „патриѣтнички“, а для насъ наука, якъ зле робимо, що допускаемо такихъ панковъ надъ нами старшувати.

— Проворный злодѣй. Сынь львовского купца Берля Секлера, 15-лѣтний Вильгельмъ, побѣшовъ на почту, чтобы поднести на переказъ 65 зр. Коли шовъ на почту, державъ переказъ въ руцѣ и се мусѣвъ доглянути злодѣй. Вертаючого зъ грѣшми Вильгельма, заговоривъ на ул. Коперника якѣйсь панокъ, чтобы вернуться назадъ на почту, бо тамъ ошибился и далъ ему больше грошей. Коло каменницъ т. 8 затягнувъ сей панокъ хлопца до обѣны, а коли хлопецъ щось подѣзрѣвалъ и почавъ утѣкати горѣ сходами, ударивъ его два раза такъ сильно въ голову, що хлопецъ унавъ безъ памяти на землю, а тымчасомъ проворный злодѣй забравъ ему зъ кешѣвъ всѣ грошѣ.

— Снаженъ псы появились такъ численно въ Новосандецкомѣ, що пр. въ Новѣмъ Сончи, Лимановѣ, Мпашѣ и т. п. нѣкто не може безпечно выйти зъ дому, чтобы не побѣежѣе укушения скаженного пса. Порѣшено выстрѣляти всѣ псы, бо лишь тымъ способомъ можна усунути ту страшну небезпечность.

— Мѣсточно Сѣява згорѣло вчера. Згорѣло 73 домѣвъ, 200 родинѣа або 1000 душъ осталось безъ стрѣхи и кусянка хлѣба.

— Дрѣбный вѣсти. Въ Черновѣцахъ застрѣлился однорѣбный охотникъ, студентъ медицины Сигфридъ Айзенштайль; причиною мабутъ якѣйсь неудачѣ и непорозумѣнъ въ службѣ войсковой. — Дмитро Полянка, родомъ зъ Нового Сѣла, зарѣбѣтничекъ, утопився вчера случайно въ одномъ львовскомъ ставѣ, коли купався. — Въ Лиску обѣкрали ювилера Гольбира подчасъ Зеленыхъ свѣтъ на 75.000 марокъ, забравши много драгоценностей; злодѣѣ оперували при крадежѣ дуже зручно: доставши до комнаты надъ торговлею ювилера, вывертели въ помѣстѣ дѣру такъ велику, чтобы можна всунути руку, одтакъ рознутили побѣ дѣроу парасоль и почали выломувати большій отворъ, а весь выломанный матеріалъ не робивъ вже стукуту, бо задержався въ парасоли.

Вѣсти зъ Аеп. Львовском.

Президіи наместничества годятся на кан. институту о. Илар. Гомовского на Журавно.

Митр. Консисторія вставилася до намест. о вызначенне платѣвъ зъ религійного фонду для прив. сотрудниковъ въ Побужанѣхъ и Винникахъ и о згоду на кан. институту о. Вол. Голинатого на Шельпани.

Дозволено о. Илар. Пачовскому поддѣтисъ испитови конкурсному въ найблизшѣмъ реченицѣ.

Непохѣбне рациональное лѣчение.

Всѣмъ недужимъ на нервы

горячо поручена брошюрка, выдана въ 17 накладѣ Романѣвъ Вайсманомъ:

Über Nervenkrankheiten und Schlagfluss, Vorbeugung und Heilung.

Безплатно можна достати ен въ аптецѣ К. Крижановского у Львовѣ. 3004 1—?

Свѣдоцтва реномованныхъ лѣкарѣвъ.

Одпущку для покрѣпленя здоровья одержали оо.: Демирій Шуровскій зъ Якова на 2 мѣсяцѣ и Панкр. Вилинскій зъ Токѣвъ на 1 мѣсяцѣ.

Зъ зѣзны аеп. львовской одержавъ одпущку уклонѣный богословъ Порѣ. Гордѣвскій въ цѣли принята его въ звѣзъ еп. перемыскон.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Именованя. Львовскій ц. к. высшій судъ краевой именовавъ конципіеца прокуратори скаргу д-ра Ст. Созаньского судовымъ авскултантомъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 15. червня. Вчерашна биржа була зновъ неспокойна. Въ послѣдокъ вѣстей зъ Креты и алармѣвъ берлинскихъ поспѣдали декотрѣ паперы досѣтъ значно. — Fremdenbl. доказуе, що програма сербскихъ либералѣвъ есть обчислена лишь на выборы.

Вѣдень 15. червня. Справа положеня другого шляху на зѣлѣзнични Карола Людвика буде вже сами днями залагоджена.

Берлинъ 15. червня. Царь приѣде до Копенгага 20. септѣи и перебуде тамъ ажъ до концѣ вересня.

Парижъ 15. червня. Страйкъ фѣякрѣвъ тревае дальше; зъ 12 тысячѣвъ парискихъ фѣякрѣвъ вѣздитъ лишь 2 тысячѣ. Въ Гондрекуръ пришло до бѣйки мѣжъ французскими а италіанскими робѣтничками; одного Италіанца убито а колькохъ показѣчено. Межи обома правительствами ведутся въ сѣй справѣ переговоры.

Берлинъ 15. червня. Pol. Nachr. доносятъ, що царь выдаеъ якѣйсь тайный указъ о бюджетѣ военномѣ, котрый мае обовязувати ажъ до 1893 р.

Переписка Редакціи и Администрации.

Всѣ. о. С. Криж. въ Сопѣтъ почта Скольѣ. Дѣло выслѣаеся Вамъ якъ найточнѣйше, а нѣкому больше на той почтѣ такъ часто не пропадае наша газета, тому розвѣдайте, чи хто не забирае безплатно зъ почты Вашѣй примѣрникъ.

Ц. к. упр. гал. акціпшій

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсѣ дневномъ

5% Листы гипотечный

якъ такоже

5% преміованый листы гипотечный

Порученя зъ провинціи выповняе одворотною почтою безъ провизіи.

2220 105—0

кождый

!!ощадить 100 процентъ!!

заовляючи ось тѣ предметы:

Цѣликовитѣ штаны зъ сукна (довольно величины), англ. матерія, передъ тымъ зр. 4—, теперь зр. 1.55.

Цѣликовитѣ штаны зъ сукна (довольно величины), першон якості, передъ тымъ зр. 4.80, теперь 1.95.

Цѣликовитѣ штаны зъ сукна (довольно величины), найпершон якості, передъ тымъ зр. 6—, теп. 2.80.

Убрания для дѣтей бѣ 2—10 зъ полотно, правдиво крашенъ зр. 1.30, 1.50, 1.80, до 2.20.

Штаны цѣликовитѣ для робѣтничковъ кождон бранжѣ бѣ 90 кр. до зр. 1.80.

Суконка для дѣтѣны, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, добра, передъ тымъ зр. 2—, теперь 90 кр.

Суконка для дѣтѣны, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, зъ найлѣп. крѣтону, передъ тымъ зр. 3—, теп. 1.10.

Сорочки жѣночѣй, гафтованы, полотноны, передъ тымъ зр. 1.50, теперь 80 кр.

Сорочки жѣночѣй, гафтованы, зъ мѣлоного полотна, передъ тымъ зр. 2.20, теперь зр. 1.10.

Сорочки жѣночѣй, зъ шифону, дуже гарно гафтованы, передъ тымъ зр. 2.20, теперь зр. 1.20.

Сорочки робѣтничкѣй, наймѣлоныишон якості у всѣхъ краскахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1—, зр. 1.10.

Матерія на цѣле убранье неснѣеае або лѣтъ у всѣхъ краскахъ для найбольшоныхъ мужчыны зр. 4—.

Елегантны- капеаюхъ, найновѣйшій фасонъ зр. 1.50.

При заовляненъхъ капеаюхѣвъ проситесь подати докладно величину головы, при заовляненъхъ штанѣвъ довготу въ кроѣкъ побѣла саитмѣтровъ, у дѣтей вѣкъ, а вже заовляненъхъ предметѣвъ розбѣлѣтеся докладно за послѣдѣаю. — Щѣ не подобѣеся, бѣмѣняеся сейчасъ або звернеся за то грошѣ. Справѣ се оплатится кождоу заовляни дѣдо на пробу, чтобы пересѣдѣтисъ якъ о незвычайно дешевой цѣны, такъ и о добротѣ товаровъ. Проситесь уклѣбно, уважати точно на адресу:

Klein's 2937 13—25

Internationale Export s Waarenhaus

Wien I., Kohlmesseergasse Nr. 7.

Одинока фабрика бѣларѣдовъ у Львовѣ ул. Гродзицкихъ ч. 3.

Братѣвъ Андрашкѣвъ

Готовы бѣларѣды продаются, кулѣ, кѣи и всѣякія приборы. Бѣларѣды обертаны зъ напѣи робѣтъ, устѣвенный въ рѣставраціи п. Ландесбергера, ул. Паньска, можна бачити.

2855 35—? Зъ поважаньемъ:

Братѣ Андрашки.

СТАЛУ ПЛАТНЮ

и провізійно плачу за посередництво
в продаж на рату законно
2983 довоєнних лосовів 8-12
Wechselhaus H. FUCHS
Budapest, Dorotheagasse 9.

Склад кави

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

під знаменем

"СІРІОСЬ"

у Львові, Хоружина ч. 22

поручає добру і видає каву спроваджену безпосередньо від продуцентів з Америки полудневої.

Коштує у Львові;

1 кильо 1.70 і 1.90 зр.

на провінції:

4 3/4 кильо 8.70 і 9.60 зр франко
обирателям над 50 кильо опуст.

Не маю зовсім тих
родов кави, котрі отого-
пують інші під назвою
мого знамені. Спробуйте каву
просто від продуцентів, що
можу довести, і продаю її най-
менше о 20% дешевше як то не-
будь. В Гамбурзі і Трієсті мож-
на достати каву вже лише з че-
твертої руки, а то для того, що
продуцентів спроваджену гуртовниково
на м'ясо, той знову гуртовниково
в Європі, від тих купує комі-
сіонери; а від нього аж купець і
то звичайно не просто, але через
агента м'ясового або подорожньо-
чого. Впрочім може кождий сам
переконатися, чи достане деінде
по тій ціні таку каву як моя
по до якості і смаку. 227 240—

Остерігаєтесь перед безвар-
тостними подорожками!

Найновіша

виключно
пр. патентов.

МАСНИЧКА

"Express"

Патент Balsam у Відні.

Після висказу
знаменитих
знатков єсть
моя масничка
(п. к. пр. "Ex-
press") одно-
кою, годною
поруку, котра
найбільше в
4 до 5 мінутах
кучена на ваті
пінною, випро-
бана з солод-
кого молока.

зметанки або сметану найліпше масло
Масничка зроблена вельми гарно, з
тривалого матеріалу, легко чиститься і
обертася і одначена на многи ви-
ставках золотими медалями. — Сю мас-
ничку можна купити у мене і у всіх
торговельних закладах і кухонних па-
рижаних в Австро-Угорщині по дріб-
ничим в Австро-Угорщині в Нов. купую-
чих в їх власних інтересах уважно
глядати на мою марку охоронну, бо і-
накше не гарантуєся. Ті маснички єсть
вище подані величності і коштують:

Пр. I. об'єму на 5 літр. сметан. зр. 8—
Пр. II. " " 10 " " 11-50
Пр. III. " " 20 " " 18—
Пр. IV. " " 30 " " 26—
Пр. V. " " 50 " " 45—
(всі разом з термометром). Розсы-
лає за готовку або пошлюють:

2914 B. BALSAM 6-13

власність патенту і фабриканта

Wien, II. Schiffamtsgasse Nr. 14. T.

Ціни даром і оплатно.

!!!Решуче напо́мненье!!!

всѣхъ тѣхъ, що не мають поліссы,
чи то щобъ затагнути лямку, чи то щобъ записати для своєї
родины (бо полісса то само, що готовий гробъ), именно придатна
для задолженихъ властителейъ домовъ и реальностей бо при
случайной, наглої смертї черезъ выплату забезпеченого капита-
лу оставши одержать свою реальность безъ довѣдъ; для ново-
женцевъ сажна, щобъ безусловно забезпечити жену и дѣтей, вклю-
чи можна еи ужити за кавцію або депозитъ. 29.0 4—45

Полісса на обезпеченіє життя єсть у всѣхъ случаяхъ найпов-
нѣйшимъ, найощаднѣйшимъ и найліпшимъ капиталомъ, тому дѣлша
понадъ всѣхъ щадницъ. Якъ и кудя таку поліссу можна одержати
найліпше и найдоднѣйше, вѣ томъ подає найліпшу раду устно
або писемно підъ дискрецією: **Assicuranz-Oberinspector**
KLEIN, Wien, I., Kohlmesseergasse 7, IV Stock, дома одъ
2 до 5 години. Приймаєся обезпеченіє ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

Догідну позичку грошеву

можуть одержати самостійні особи, котрі винаймають порядне мешканє
рочно, мають правильну пенсію або доходу, а то: промисловці, купці,
урядники, офіцери, приватієри, властители добір и т. п. після
односинъ

одъ 100 до 2000 зр. на особистий кредитъ
за невисокою місячною або тримісячною сплатою на 6% процентъ. На за-
питувальное вѣ книгахъ грошовыхъ за 4 1/4% и 5% на амортизацію
або безъ неї. Ближшу вѣдомость подаєть

G. A. STEINER, Budapest 2944 3—3
Gróf Károlyi-utca 12.

При листовнихъ запитахъ треба долучити три марки листові.

Оснований вѣ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львові, улица Краковска число 9.

поручає:

Старі вина угорскі лічнічі и натуральні вина
столові одъ 42 кр. бут.

Знамениті Старки, Житиовки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальні вина шампанскі и правдиві Конякъ
Францускій першоряднихъ домоів.

МАЛЯТА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 284 34—?

МАЛЯТА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣни на желаніє даромъ и оплатно.

Обзначений на выставѣ гігієнической сѣбнымъ медалемъ за старі вина.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

найчолѣпѣйші кадїла, обзначені численными медаля-
ми заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найчолѣ-
пѣйше вѣ пачкахъ по 50 кр. и 1—
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ склада-
ется зъ цвѣтѣвъ, живиць и баль-
самовъ выдающихся дуже при-
емный запахъ, пачка по 4 и
8 кр., пудело по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКЕ пачка
полна дуже приятный и дуже
популярный запахъ флаконъ — 25

КАДИЛО ВАРШАВСКЕ пачка,
приятный и деликатный запахъ
того кадїла дуже падаєся до
саломовъ и будорабъ, флаконъ — 50

КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче
мати здоровый воздухъ, лѣбѣтъ
шишковыхъ вѣ комнатахъ, то
розжарюючи соснове кадїло
може его достати, флаконъ — 60

КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ
єсть несоробнымъ средствомъ
вѣ тѣхъ всѣхъ разлахъ, де хо-
дитъ о обдѣженіє воздуха вѣ
комнатахъ и о перешоуду щоби
не развивалися пошесті; фла-
конъ 25 кр. и — 50

Достати можна у Львові вѣ власныхъ складахъ, ул. Коперника
ч. 3. и ул. Галицка рѣгъ Валои. Вѣ Краковѣ: Сукоиница ч. 20. —
Вѣ Черновцахъ ринѣтъ ч. 2. 2529

КАДИЛО вѣ ПАПЕРЦАХЪ; че-
резъ огрѣвъ одержуєся дуже
приемный запахъ, пачка до
мѣстѣ тузиць 12 кр. и — 24

КАДИЛО ІНДІЙСКЕ ТАСМО-
ВАТЕ выдѣляє дуже приемный
догтоврительный и популярный
запахъ, коробка — 50

КАДИЛО САЛОНОВЕ уважає-
ся за помощью присказки, дає
дуже приятный и здоровый за-
пахъ, пачка по 5 и 10 кр. Пу-
делко по 25 кр. — 50

ЧЕРВОНІ ТРОТИЧКИ выдѣля-
ють при паленіи приятный за-
пахъ, пачка по 5 и 10 кр. Пу-
делко по 25 кр. — 50

ЧОРНІ ТРОТИЧКИ рѣвно-
жы выдѣляють при паленіи при-
ятный запахъ по 2 и 4 кр., пу-
делко по 15 кр. и — 25

ДЕЗИНФЕКЦІОННІ ТРОТИЧКИ
очищаютъ знаменито и ради-
кально воздухъ якъ вѣ комна-
тахъ такъ и коритаряхъ, ко-
робка — 10

Достати можна у Львові вѣ власныхъ складахъ, ул. Коперника
ч. 3. и ул. Галицка рѣгъ Валои. Вѣ Краковѣ: Сукоиница ч. 20. —
Вѣ Черновцахъ ринѣтъ ч. 2. 2529

Лишь короткій часъ у Льво-
вѣ на плану Соѣтнѣмъ.

ЕДВАРДА МОНТЕНЕГРА

Велика Менажерія

вѣ Испаніи.

Щоденно два великія представлєня зъ дресуры и вразъ и кормленіє
всѣхъ дикихъ звѣрятъ, с. е. о год. 4-той зъ полудня и 7 1/4, вечеромъ
Представлєня зъ дресуры будуть одбыватися підъ наглядомъ шести
найславнѣйшихъ вѣ сїю пору смителѣвъ звѣрятъ.

Менажерія отвѣрта одъ год. 10 рано.

Цѣны мѣсць: I мѣсць 30 кр. — II мѣсць 20 кр. — III мѣ-
сць 10 кр. — Дѣти и воики до подѣлира платять половину цѣны. —
Ученики підъ проводомъ П. Т. пп. професорѣвъ платять на I м. 10 кр.

Зъ поважаніємъ
Едвардъ Монтенегро.

2981 5—5

ГОЛОВНИЙ СКЛАДЪ
МАШИНЪ ДО ШИТЯ
фірми Рихардъ Секелєсъ вѣ Празѣ
у ЛЕОНА ВАЙСА
ул. Городецка ч. 9.
Добрий вѣробъ! Вельми дешево!
Такожъ на рату! За порукою солидно!
2934 Каталогіи даромъ и оплатно. 10—15

Скоря и певна помѣчь

на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!

Найдѣлшій и найуспѣлшій способъ до удержанія здоро-
вья, очищенія соковъ и крови и до добраго травленія єсть искуды знаный
и улюбленый

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ робиться зъ найліпшихъ и найуспѣлшійшихъ зель альпей-
скихъ, зовсѣмъ певный на всякій труднѣсть три травленія, ожолудковъ
коркѣ, бракъ аппетита, обиваніє, набѣръ крови, геморойды и т. п. За-
дѣл знаменитыхъ наслѣдковъ ставєя народнымъ лѣкомъ

Велика флашка коштує 1 зр., мала 50 кр.
Тисяць лѣтовъ признанія можѣ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Щобъ не дати обманитися, треба знати,
що кожда флашка Бальсаму Житя д-ра Rosa выгтовлена після ориг.
рецепты, заята вѣ синій картонъ зъ написею повдѣвъ: „Д-ра Rosa
Бальсамъ житя зъ англичъ підъ Чорнымъ Орломъ В. Фрапєра, Прага
205-3“ по нѣмцѣи, чєски, мадарєски и францускѣи а на верхѣ правий
марки охороний

ПРАВДИВОГО

Бальсаму житя д-ра Rosa

достати можна лишѣ
вѣ головномъ складѣ фабриканта

Б. ФРАПЕРЪ

вѣ апт. підъ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205—3.

Вѣ антики Львова и краю и вѣ большѣ антики вѣ Га-
личинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя.
Тамъ можна такожъ одержати

Праску масть универсальну домоів

средство личиче признане на всѣхъ запалєхъ, ранахъ и болячки тысячами
листоѣ похваляють

Бѣи уживаєся зъ успѣхомъ на запалєньє, задержаніє молока и на
твердѣсть грудѣи при одлѣченіи, на болячки, карбункулы, раны на нѣгъ,
дѣлє мясо на пальцахъ, ствердѣньє, опухлинѣ желѣзъ и т. п. —
Всѣмъ запалєня, твердѣсть и опухлинѣ лѣчить скоро; коли болячка зачне
материзувати, заразъ набєре и выдѣлится. Пушка 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску Масть
универсальну часто подѣроблюють, але лишѣ
у мене выроблєна она оригинально. Она лишѣ
тогда правдива якъ жѣвѣтѣ металевѣи пушки
обитѣ червоними приписєми уживалѣ (вѣ. Ужлє-
кахъ) и вѣ синій картонѣи зъ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Найдѣлшєи и многими достѣдками выробованє средство, лѣчить цѣлѣ-
комъ тушый слухъ. — Флаконъ 1 зр. 2647 26—30

Найдешевшимъ и найліпшимъ жєрєломъ закупки єсть

ДОМЪ ТОРГОВЕЛЬНЫЙ

ПИЛИПА ТИХА вѣ БЕРНѢ (Filip Ticho Brunn)

Krautmarkt Nr. 21 i Rathhausgasse Nr. 17.

Матеріи на жѣвѣчій сукніъ

найновѣйшій и найгарнѣйшій на се-
зонъ весняный и лѣтний, широкий
100 см.

1 сукня = 10 метр. ар. 4.50.

Матеріи на жѣвѣчій сукніъ

найновѣйшій и найбєлєгантѣйшій на
сезонъ весняный и лѣтний.

Сукня зъ 14 метрѣвъ ар. 5.80.

Румбурскіи Оксфордъ

(правдиво крашеный) вельми гарно
выкопаныи.

1 шт. 30 вѣд. лѣтъвъ ар. 4.50.
Найдѣлшєи якості а ар. 6.50.

Француска сатина

на жѣвѣчій сукніъ, даєсь прати, (пав-
диво закрашена підъ порукою) вѣ
найновѣйшихъ вѣзорнѣхъ.

Перша сорта, сукня зъ 10 м. ар. 4.50
Друга сорта сукня зъ 10 м. ар. 3.50.

Румбурскє

Полотно варєтатове

3/4 широєе, придаєсь особливо на
мужєскє бѣлє.

1 шт. 30 вѣд. лѣтъвъ ар. 6.50.

Домовєе полотно

найліпша якость, цѣлє 30 вѣд.
лѣтъвъ.

1 шт. 3/4 ар. 4.50.
1 шт. 3/4 ар. 5.50.

Шифонъ

дужє доброй якості, придаєсь знаме-
нито на бѣлє мужєскє, жѣвѣчєи и дѣ-
тинѣхъ, 90 см. широєе.

1 шт. (30 вѣд. лѣтъвъ) вѣ сортахъ
а ар. 4.50, 5.50, 6.50, 7.50.

Жѣвѣчій сорокки

зъ доброго шифону або моцнѣго по-
лотна зъ широкими коронками.

Цѣлєи величєсти.

6 штукъ ар. 3.75.

Джутова заслона

турєкѣи вѣзоры, цѣлєи довготы.

Перша якость ар. 3.50
Друга якость ар. 2.50.

Джутовый гарнитуръ

складаючийся зъ 2 покрывалъ на
лѣжко и 1 на столъ, цѣлє довгота вѣ
найкраснѣйшихъ вѣзорахъ ар. 3.50.
Зъ рипєу ар. 4.50.

Останокъ

ковра на помѣсть

довгій 10 метрѣвъ, моцной якості
ар. 3.50.

Новѣи матеріи до пранія

на убраніє мужєскѣи (за пор. придає до пранія) гладко пасманитѣи, сорокати
1 цѣлє убраніє мужєскє зъ камарну 6 1/2 метр. ар. 3.—
1 цѣлє убраніє мужєскє зъ полотно ар. 4.—
1 цѣлє убраніє мужєскє зъ найліпшого полотна ар. 5.— 15—15

Вѣзѣрѣ даромъ и оплатно. Розсылаєся за пошлѣлатою.

КОВДРЫ

ШИТІ зъ вѣвняного
и шѣвковѣго атласу.
Матєрацы зъ волосѣи

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львові пляцъ Капитульный число 2.

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликѣватися на нашу часописъ.

Выдаєць и одѣлѣльный редакторъ: Кирилъ Кахникєвичъ.

Панѣръ зъ заѣр. Чернѣвскоєи.

Зъ друкарѣи тов. км. Шевченка, підъ зар. К. Вєднєроєго.

Выходит у Львові що дня (якобъ пѣть и рускихъ свѣтъ) о 5-ой годины по полудни. Литературный до-
дѣтокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“
выходитъ въ вѣторокъ, и въ вѣторокъ и пятницю на
перемѣну разомъ въ Дѣло.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголо-
шень, ул. Кооперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Лю-
довика 9. у Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10;
M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter,
Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I.
Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stuben-
bastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкоуртъ и Гам-
бургъ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.
Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за инсераты платитъ
у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ
въ Австріи: за Границей:
на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакция, Администратія и Експедиція подъ ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє
застереженнє. — Редакція неопечатанъ вѣдѣй портъ.
Поодинокое членское коштує 8 кр. а в.
Оголошенія принимаються по дняхъ 6 кр. бѣдъ однокъ
стрѣчки печаткомъ, въ рубр. „Надѣслано“ по 20 зр. а в.
Подати числяться по 10 кр. бѣдъ стишка.

Одозва.

Неправильности и надзужити при пере-
веденіи правыборѣвъ, дойшовши до нашої вѣ-
домости, спонукали Головный комитетъ выбор-
чій, що на своѣмъ засѣданіи зъ 3 (15) чер-
вня 1889, рѣшивъ выслати депутацію до Его
Ексцелленціи пана Намѣстника зъ жалобою и
просьбою, чтобы предпринявъ одѣтній мѣры
въ цѣли устороненія зайшовшихъ неправиль-
ностей и запобѣженія таковымъ на будущее.

Заразомъ рѣшивъ комитетъ о дальнѣйшихъ
надзужитяхъ допытныхъ властей допосити п.
Намѣстникови.

Вываемо для того всѣхъ нашихъ Патри-
отѣвъ, чтобы о каждой неправильности, о каж-
домъ нарушеніи закона при переведеніи вы-
борѣвъ до Союму, зволили насъ безпоровочно
увѣдомити, подаючи притѣмъ всякій до того
односійся подробности.

Протесты и рекурсы въ такихъ случаяхъ
просимо такожъ вносити, прямо до допыт-
ныхъ властей, а именно протесты до ц. к.
Старостъ, а рекурсы до ц. к. Намѣстництва.

Одъ Головного Комитета выборчого.

У Львовѣ 3 (15) червня 1889.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Вже передъ чотирма днями указали мы
на те, що, помимо заповѣданой нейтральности
ц. к. правительства, многіи функціонеры пра-
вительственный поступаютъ такъ само якъ дав-
нѣйше, а въ некоторыхъ случаяхъ беруться на-
вѣтъ до новыхъ практикъ. Факты нами пода-
ній вразѣ зъ нашими выводами повторили и
Kurjer Lwowski зъ Now-ою Reform-ою, котрі
(а за ними и Червоная Русь) указали, еще на
слѣдующій слова гр. Тафого, высказаній въ радѣ
державной дня 13 марта с. р.: „Уважаю за-
дачу правительства пильнѣе точного вы-
конуванія законѣвъ, если-жъ тѣ не выкону-
ются такъ, якъ бы повинны, то я зъ певно-
стію, скоро такой случаѣ дойдуть до моей вѣ-
домости, устороню таке надзужитѣ. Законы
суть именно на те, чтобы ихъ строго выкону-
вати, а въ правѣй державѣ (Rechtsstaat) се
тѣмъ болѣе есть конечнымъ.“

На надзужити при правыборахъ звернуть
свою увагу и Головный рускій Комитетъ вы-
борчій и постановивъ супротивъ нихъ одѣт-
ній мѣры, о чѣмъ сказано въ Одозвѣ Комите-

та, котру повыше подаемо. Мы зъ свои сто-
роны вже попередъ вызвали, чтобы о всякихъ
надзужитяхъ доносили сейчасъ Головному
Комитетову, тое наше завѣзанье и нинѣ по-
втаряемо.

Крѣмъ того мусимо и теперь зъ жалемъ
зазначити, що въ некоторыхъ сторонахъ межъ
самыми Русинами въ теперѣшній акція вы-
борчій есть певный розстрѣбъ. Замѣсть стану-
ти до дѣла солидарно, сполучити всѣ силы
для доброй и загальнои справы, вырываютъ
тутъ и тамъ интересы зовсѣмъ особисты, а вы-
борѣвъ группируются около сихъ особистыхъ ин-
тересѣвъ и розходятся на таборы, навѣтъ до-
сытъ ворожо противъ себе усюособлений. Въ
виду того небрадного зъявища, въ виду того,
що дехто, недовольный ходомъ дѣла, ставъ
для справы выборѣвъ зовсѣмъ рѣвнодушнымъ
и пассивностію своею наноситъ великую шко-
ду справѣ загальной, есть обовязкомъ нашимъ
еще разъ перестерѣчи всѣхъ, що discordiares ma-
ximae dilabuntur. Одкликуемое до всѣхъ щир-
ныхъ патриотѣвъ, у которыхъ анѣ партійне за-
слѣпленье анѣ особистыя взгляды не перемогли
свѣдѣній всѣмъ цѣли, чтобы выливомъ своимъ
особистымъ якъ и тѣмъ вильвомъ, котрый
мусить имъ надавати выше ихъ надъ споря-
чими интересами становити, лагодили всякій
суперечности и зводили всѣхъ, въ нѣмъ добра
народу, до спѣльного дѣла.

Польскій комитетъ центральный для
всѣхъ Галичинъ подтвердивъ шѣсть даль-
нѣйшихъ кандидатуръ зъ рускихъ повѣтѣвъ. Хотя
недавно голосишь шумно, що радъ-бы въ оста-
ющихъ (21) повѣтахъ ставити кандидатѣвъ Ру-
синѣвъ, usposobionych pojednawczo i zycielwie
dla Polaków a chętnych do wspólnej pracy dla
dobry kraj, однакожъ на шѣсть повѣтѣвъ по-
ставивъ только одного Русина, п. Конст. Те-
лишевского въ Турцѣ. Але чтобы зрѣвноважи-
ти страту, яку понесла-бы шляхотско-польска
болѣебѣе сойма черезъ одступленье одного
мавдута Русина, за те другій повѣтъ, де
перше польскій комитетъ не ставивъ своего
кандидата, т. е. Дрогобычскій, претендує
теперь тойже комитетъ для себе. Чи навѣтъ и
п. Охримовичъ не есть pojednawczo i zycielwie
usposobiony dla Polaków? чи може ходитъ о
те, чтобы „укарата“ его за подписание дозвѣ-
въчовой въ мѣнувшій осени, чи яка инша за-
ходитъ причина?

Комитетъ повѣтѣвъ выборчій Тернополь-
скій має честь запросити всѣхъ выборѣвъ

сельскихъ громадъ, чтобы якъ найчаснѣй-
ше явились на зборы въ четвертъ дня 8.
(20) червня 1889 о 4-ой годины по полудни въ
готели Ляндава (рынокъ ч. 4, де На-
родна Торговля), на котрымъ кандидатъ
польскій профессоръ Александръ Барвинскій
выголоситъ свое политичное вѣроисповѣданье. —
Одъ комитету выборчого Тернопольского.
Дрѣ Володимиръ Зарицкій, мѣсто-пред-
сѣдатель; Романъ Бачинскій секретарь.

Одъ п. Юліана Романчука, бывшего по-
сла зъ громадъ калуского повѣту, добили мы
отсе писемъ зъ просьбою о умѣщеніи:

Щобы здати справу зъ мои дѣльности
въ мѣнувшій кадєнціи соймовѣй якъ и поро-
зумѣтися въ справѣ выбору посла зъ громадъ
калуского повѣта, маю честь запросити всѣхъ
чл. Выборѣвъ, якъ попереднихъ такъ и тепе-
рѣшнихъ, до Калуса на день 12 (24) червня
(понедѣлокъ) на 2-гу годину зъ полудня. —
Юліанъ Романчукъ.

Одъ Вп. п. Василя Нагбрного одер-
жали мы слѣдующе писемъ зъ прошеніемъ о
умѣщеніи: „Вирадѣй голосоуи я свою кан-
дидатуру на посла до сойму зъ повѣта Городе-
цкого, де кандидувавъ до рады державной и
дѣставъ болѣе голосѣвъ якъ кандидатъ поль-
скій, але позаякъ знайшовся кандидатъ мѣще-
вый, а именно Вп. п. Денисъ Герасимовичъ,
судя въ Яновѣ, котрый має повну квалифи-
кацію до послованія, проте охотно ему уступаю
и прошу моихъ пріхильникѣвъ, чтобы всѣми
силами поддирпали кандидатуру п. Герасимови-
ча. — Василь Нагбрный.“

О выборахъ въ Галичинѣ пише
N. fr. Presse: Щеніюли не выкликали выборы
до сойму въ Галичинѣ такъ великого руху, и ще
нѣколи не проявилось середѣ мѣщанства и се-
лянства такъ рѣшуче змаганье выдобрити
въ-пѣдѣ опынкства польско-шляхотского оли-
гархія. То змаганье проявлялось не лишь въ
русской части краю але и въ заходній Галичинѣ.
Всюды ведеть борба противъ центральный
комитету. Шляхта видѣтъ въ томъ явный
обѣръ противъ себе и не уступитъ добро-
вольню. Борба буде отже завязата. Шляхта має
грошѣ и нѣши средства а то, що и доси ще
не зверификовано некоторыхъ выборѣвъ до сой-
му и рады державной, може поучити, що она
умѣе безпощадно поступати, чтобы переперти
своихъ кандидатѣвъ и удержатися при значе-
нии. Середѣ такихъ обставинъ легко предви-
дѣти конецъ борбы, шляхта побѣдитъ въ най-
болѣебѣе части округѣвъ и лишь де-неде вый-
дутъ рускій або селянскій послы. А всежъ таки
рухъ сей есть великою ваги, бо онъ есть до-
казомъ загальнои недовольности, противъ пано-
ванія шляхты, котра цѣлѣе лишь своихъ инте-
ресѣвъ кастовыхъ. Шляхта ще разъ побѣдитъ,
але рухъ той останется и буде ще болѣе
ширшатъ.

Польскій комитетъ центральный
нѣмъ затвердивъ слѣдующій кандидатуры зъ
громадъ сельскихъ: гр. Станислава Тарнов-
ского (молотъ) для повѣта дрогобичско-
го; Корнея Городицкого для пов. гу-
сятинского; кн. Романа Пузыню для
пов. коломийского; мин. Фалина За-
леского для пов. косовского; гр. Ро-
мана Потоцкого для пов. Перемы-
шлянского и Константина Телишев-
ского для пов. турчаньского.

Одъ Вп. о. Танчаковского и 28 се-
лянъ повѣта перемышлянского одержали мы
слѣдующе писемъ:

Отверта просьба до Его Ексц. п. намѣст-
ника.

Противъ выборѣвъ, переведенныхъ въ Ду-
наевѣ повѣта перемышлянского подѣ прово-
домъ ц. к. комисаря повѣтѣвого, Мирослава
Шелыговского, на дни 13 червня 1889 р. вне-
сли подписаній до Св. ц. к. Староства въ Пе-
ремышлянахъ слѣдующій протестъ:

„Цѣлый духъ ординаціи выборчонъ въ 20
вересня 1868 р. д. з. к. ч. 26 wymaga, чтобы
репрезентантами поодинокихъ громадъ при
правыборахъ вышли тѣ люди, котрыхъ собѣ
болѣебѣе населения тѣхъ громадъ жадае; то-
му то в §. 40 той-же ординаціи выразно жа-
дае, чтобы каждый голосующій докладно озна-
чивъ ту особу, котру хоче мати своимъ за-
ступникомъ. Не ходитъ отже о выразне выго-
лошене якого назвиска, але о докладное озна-
ченье особы. Таке точное означенье особы мало
мѣсце при выборѣ выше згаданій и що-до
особы о. деана Александра Танчаковского,
мѣщехового руского пароха въ Дунаевѣ.“

Именно записавъ при томъ выборѣ п. ко-
мисаря правительственный 21 голосѣвъ на имя
ks. dziekan Aleksander Tanczakowski, 22 голоса
на имя ks. dziekan Aleksander Tenczakowski, 2
голосѣвъ на имя ks. dziekan Aleksander Czancza-
kowski, 1 голосѣвъ на имя ks. dziekan Tancza-
kowski, 2 голоса на имя ks. dziekan Tenczakow-
ski, 2 голоса на имя ks. dziekan Tenczakow-
ski, 1 голосѣвъ на имя ks. dziekan Kancazakowski
Aleksander, 1 голосѣвъ на имя ks. dziekan Oleksan-
der Czanczakowski, 2 голоса на имя ks. dziekan
Aleksander Czanczakowski, 1 голосѣвъ ks. dzie-
kan Aleksander ja zabaw, 2 голоса на имя ks.
dziekan, поминувши вже 5 аншихъ неправиль-
ностей, а обчисливъ на о. Танчаковского толь-
ко 21 голосѣвъ, помимо що выше вычисленій
прочіи 35 выборѣвъ докладно означили особу,
котру хотѣли мати выбраною, додаючи до мо-
же неизменно выголошеного назвиска и харак-
теръ тѣмъ болѣе, що не только въ Дунаевѣ
але и въ цѣлой Галичинѣ не знаходиться дру-
га особа, котра була-бы рѣвночасно дека-
номъ въ Дунаевѣ и носила одно зъ повыше
наведенныхъ перекрученыхъ назвискъ.

До того обовязуєся о. Танчаковский дове-
сти документами роданными, що такъ назви-
ско Танчаковский якъ и Тенчаковский а на-
вѣтъ Tenczakowski и якъ въ шематизмъ епар-

и вдарилась рукою объ полу, що ажъ вода
хлюпнула въ конюшни.

— Марійко... бѣдавайся за мене! — бла-
говѣ Мійо схопивши сильно дѣвчину за руку.
Дѣвчина насупилась, закусила губы, а
бѣдакъ зъ досадою ображеннои красавицѣ про-
мовляла лишь тѣ два слова: Вѣдченіе дурно-
ватый!

II.

Пришла осень. Стару Юку поховали а
Мійо остался на свѣтъ самъ оденъ якъ па-
лецъ. Онъ господаривъ, якъ мѣтъ и ставъ яко-
дуже мовчальный; ему было вже и байдуже,
чи земля крутиться чи солнце. Але зъ дѣтми
бавився все же якъ и давнѣйше и такъ, якъ
бывало, годувавъ поѣвъ, якъ коли-бъ хотѣвъ
бодай до нихъ прилучитися, коли вже не мавъ
нѣкого на свѣтъ, хто бы его пригрозувъ до
себе. Онъ латавъ и шивъ такъ само, якъ и
давнѣйше, не такъ вже для зарбѣку, якъ для
того, чтобы Маріянна обѣжала, що буде его лю-
буть, хочъ ѣй то и въ головѣ не было.

Того дня, коли было Маріянне весѣлье
зъ морякомъ Няхохою, сидѣвъ онъ передъ
хатою та латавъ. Его лице якъ бы зъ камня,
та завмершій онъ не показувавши анѣ тремтѣ,
чи дѣвса что тамъ въ его душѣ, обѣ котру
розбивалась цѣлый свѣтъ якъ обѣ студену ска-
лу. Недобрій сусѣды дѣвчине усмѣхненій на
Мія, якъ онъ, влѣпивши очи въ якусь лата-
нину на колѣнахъ, вывивавъ голаго ше скор-
ше якъ звычайно.

— Чуешь, Саламоне, — Маріюку повѣ-
чали, сказавъ хтось до него.

На блѣдомъ лицѣ Мия показався на то
лишь янійс дурноватый усмѣхъ.

— Саламоне, земля крутиться, — глузу-
вавъ хтось другій.

„Крутиться, крутиться!“ — потакнувъ
Мійо, не зводачи очей зъ работы.

* * *

(Конецъ буде.)

Саламонъ.

Зъ хорватского, Влечслава Новака.

I.

Ему не было такъ на нѣмъ, то было лишь
его таке прѣзнице, котрымъ его добрый су-
сѣдѣкъ охрестили. Онъ бувъ сухой якъ елика,
згорбленный у двоѣ, зъ запалыми очима, а гу-
бы такъ у него висали, що дѣвчине бывало
на него и смѣхъ и жалѣ збирало. А все-жъ та-
ки бѣгала за нимъ дѣвтора, посмѣивались
молодицѣ та молоде и старе плузуе зъ него:
„Саламоне, земля крутиться!“ А Саламонъ
бдганялся якъ може бѣдъ напасти та мурко-
ти: „Коли-бъ нѣ, бо то солнце крутиться!“

Онъ таки зъ малку бувъ слабобитый и
у него — якъ то кажутъ — не всѣ были до-
ма. Его батько погубѣ дѣсь на море, а мати
якъ могла такъ ховала своего сына аднака,
та думала, що чейже коли-бъ на старѣе ста-
не для ней подиорою, а хочъ и якъ слабу
мала на то надѣю, то все же таки такъ ста-
лося. Саламонъ хотѣвъ зъ-разу станути за
морьяна на службу де на якѣмъ кораблѣ, та
ему сказали, що бѣдъ до того не здобный; бѣдъ
пошѣвъ бѣдакъ мѣжъ рыбаковъ, але его зъ
бѣдъ прогнали, бо казали, що бѣдъ не добрый
на руку; на конецъ ставъ бѣдъ ученикъ ко-
валѣства у ковалѣ такъ въ томъ самѣмъ селѣ,
та ба, коли не годенъ бувъ навѣтъ дѣвчине
великого молота. Ажъ ось одного разу догля-
нула его мати, що бѣдъ таки дуже добре по-
латавъ свою подерту свитву и она прѣстала
уже на то, чтобы бѣдъ бувъ полатайкомъ. Одъ
того часу держався вже Саламонъ голий и
таки безъ науки ставъ зъ часомъ сельскимъ
кравецомъ, своего рода самоукомъ.

Саламонъ сидѣтъ бывало бѣдъ рана до ве-
чера и шивъ та при томъ — мудре. Сидѣтъ
бывало подѣ бѣдѣкомъ, положитъ руки на ко-
лѣна, схлѣвъ свою худощаву подовасту го-
лову на груди та влѣпять очи въ вѣнчикъ
голки, а въ его головѣ ходитъ якъ у млынѣ;
передъ его малыми мутными очима цѣлый
свѣтъ ажъ крутиться, нѣбы танцюе:

„Коли-бъ земля крутилася, то... то я
бывъ бы тутъ, иновѣ-бѣ бѣдакъ черезъ море
та тѣ скалистый островы, а бѣдакъ... нѣя, якій
и дурный! А хѣба-жъ солнце досвѣта не сто-
итъ онъ тамъ понадъ горами, а въ полудне
таки прѣтѣсенько надо мною, не западае бѣ-
дакъ вечеромъ тамъ поза Сколіемъ, чтобы
опбѣляти вѣи цѣлу нѣчь дальше?... А они ка-
жутъ, что то земля крутится! Якъ бы то такъ
земля крутилася, то намъ бы всѣмъ бѣдъ того
ажъ въ головѣ закрутилося. Хѣба-жъ наша
хата не стоитъ все на одѣмъ мѣсцѣ коло на-
шого сусѣда? То-жъ то бы все розлетѣлося.
коли бы такъ, не дай Боже, земля почала
крутитися! — Мы що хѣлиа бѣдъ-бѣ тогдѣ на
вышѣмъ мѣсцѣ, а шаюи такъ лѣшь и злѣта-
ли-бы людемъ зъ головы!“ Сей послѣдній
доказъ бувъ для него найболѣе перекону-
ющій.

Саламонъ бувъ зъ натуры чоловікомъ
спокойнымъ и мягкого сердца. Дѣтей любивъ
бѣдъ дуже и бывало роздае имъ всѣлякы шма-
тинки та кусники сукна а дѣвчаткамъ шивъ
спѣднички на ляльки. Въ селѣ знали его всѣ
псы, бо бѣдъ кожного поглядѣтъ и нагодуе хлѣ-
бомъ. Коли неразъ побачитъ, що на улицѣ хѣ-
томъ стоять конѣ або волы зъ возомъ и сон-
це ихъ пече а газда зайшовъ дѣсь до хаты,
то бѣдъ принесе развѣзъ воды и напоитъ бѣдну
худобину. Одъ людей бѣдъ тѣкавъ, бо каждый
заразъ собѣ зъ него кепкувавъ та посмѣшу-
вавъ. Навѣтъ его рѣднѣ мати, стара Юка, ко-
ли бачила, якъ цѣлый свѣтъ посмѣшкуютъ
зъ ен дѣтны, нарѣкала неразъ, чому Богъ
уже давно не забравъ его зъ сего свѣта, бо
ен сердце страхъ болѣю, коли мурѣла дѣвча-
ти, якъ всѣ зъ ен сына посмѣшкуютъ и коли
подумала, что то бѣдъ бѣдний буде коли-бъ
безъ неи работи. Онъ бувъ въ ен очакъ все
ще малымъ хлопцѣкомъ а Саламонъ не ва-
жился нѣколи выступити смѣло передъ нею
зъ своимъ бажаніемъ и хочъ ему было вже
трицѣть лѣтъ, то все же слухавъ матери такъ,
якъ той кобѣлкастый хлопчина. Може бѣда-
чико и мѣркувавъ, що безъ ен помочи про-
павъ-бы на свѣтъ.

Разъ на весну сидѣвъ бѣдъ въ холодку на

приспѣ подѣ хатою и латавъ святочну одѣжъ
якогося моряка а Юка сидѣла коло него и
собѣ шѣе робила. Они мовчали и не говорили
до себе нѣчого; Мійо — бо такъ было Сала-
монови на нѣмъ — влѣпивши очи въ конецъ го-
лки и задумався. Наразъ споглянувъ на ма-
тѣрь и одозвався солоденькимъ голосомъ: —
Мамо!

Мати поглянула на него.

— Мамо, я хочу женитися...

Стара Юка ажъ остовѣла и перекре-
стившись сказала: „Чи ты удурѣвъ, чи що?“

— Мамо я хочу женитися — повторивъ
Мійо завмирающимъ голосомъ.

— А котра-жъ хоче выйти за такого,
якъ ты?

— Маріянна...

Юка перекрестилась въ друге, встала и
зайшла у хату. Она споглянула черезъ бѣно
ще разъ на свою дѣтину и рѣной слѣзою по-
котилась ѣй зъ очей. Першій разъ въ житю
почула она, що цѣлый свѣтъ цураєся ен дѣ-
тны и бѣдѣкає ен бѣдъ себе, що ен сынъ не
пригорно до себе нѣкого дѣвчине, не назве
ен своимъ, що жадає ен не полюбить. Ен
стиснуло важно за сердце и она вышла зновъ
на дабѣр до сына.

Мійо, бѣдний Мійо, та-жъ Маріянна, тотъ
вѣтреница, тебе не схоже а бѣдакъ она вже и
заручена. Огъ подивись лишь на ню. Якъ разъ
подѣ ту пору шла бѣдъ верницѣ весела дѣ-
вчина, зъ червоннымъ якъ налина личкомъ, зъ
чорными и палкими очима. За кождымъ кро-
комъ шумѣла на нѣй сѣданица, що гарно и
принадно прѣставала до ен гнучкого стану а
ен повну грудь покрывала красно вышивана
сорочка. Мати споглянула на ню зъ подѣ ока
и схлѣпавъ голову зайшла до хаты.

— Маріюко — Маріюко, зажди! закли-
кавъ Мійо на дѣвчину, коли она була бѣдъ
него же лишь на два кроки.

— Земля крутится! посмѣшкуютъ
Маріянна; ен рожевы губы бѣдѣли два рядъ
бѣдѣнскихъ якъ свѣтъ зубѣвъ а она кру-
тила пальцемъ въ колесо по колѣ.

— Маріюко — бѣдавайся за мене!

— Ха, ха, ха! — розсмѣялась дѣвчина,

хлябнемъ Танчаковскій було уживане въ его роднѣхъ бдѣ болѣе якъ 100 лѣтъ.

Побавши, що називаю Танчаковскій естѣ для неграмотного селянина трудне до выголошеня, казавъ п. комисарь каждому выборочному селянину по кілька развѣ выголошувати то-жъ, додаючи заветы: „ja głuch“, „ja nie słyszę“ умысли, щобъ тымъ способомъ голосуючого збѣли то-жъ, коли противно вышій називаю, хотя-бъ и побогосомъ выголошеня, чувъ добре заветы.

Завирутелований черезъ о. Танчаковского, хто має рѣшати о томъ, чи називаю яке належить до сен або другой особы, бдѣ-вѣвъ п. комисарь, що бѣвъ самъ и только бѣвъ рѣшаю о томъ безъ апелляціи.

До чого-жъ має отже служати §. 29 ординаціи выборочной, приписующій складъ комисіи выборочной, коли п. комисарь другого члена комисіи, именно начальника громады о его судѣ зовсімъ не пытаю?

Запротестувавши такъ противъ выкиненя о. Танчаковского, на которого ушло 61 голосъ бдѣ 81 голосующій, протестуючо дальше противъ цѣлыхъ выборовъ, бо: 1) п. комисарь правительственный замѣстъ правоправителю до своего подчиненя, яко сторожъ закона, почавъ голосати абранымъ въ сали выборчій правыборчимъ о томъ, що комитетъ польскій поставивъ кандидатуру п. Романа Потоцкого и що только „o tej jednej kandydaturze rząd wie, ja uznaje i popiera“, подчасъ коли всѣмъ явшій „sa komitety i kandydatury popiera“. — 2) Не менше робивъ п. комисарь пресію, надъ-уживаючи повагу рады повѣстови, представивши п. Торского яко делегата то-жъ рады, который выказавъ и писемомъ рады повѣстови перемѣшлянію, що мало мѣсто также въ громадахъ Новосѣлка, Бѣла, Чермеряцѣ, Шленявѣ и Полуховѣ малый. — 3) При повторномъ голосованіи казавъ п. комисарь жандармови не пустити нѣкого до салъ выборовъ, хочъ правыборчѣ, не надѣючись повторного голосованя, почали доперва сходиться а декориръ навѣтъ за-для великой духоты передъ отвореными дверми хаты ждали свои черги. Такъ именно сталося съ Иваномъ Канчалюкомъ, которого, хочъ голосованье же не было убѣждено, до салъ не пустили. — 4) Также уживавъ п. комисарь терроризму, бо коли одинъ правыборчѣ голосувавъ Михайла Канака, а о. Танчаковский сыпавъ, „который?“, бо есть двоухъ людей того имени въ Дунаевѣ, — одинъ начальникъ громады а другой радный, — то п. комисарь давъ о. Танчаковскому „pierwsze uromienie“ а господарѣвъ Кожуховского, Голыша и Лужницкого казавъ жандармови арештовати, будучи то за агитацію. — 5) И при выготовленіи листы выборочной зайшли неправильности; именно помню внесенномъ въ приписавшій часъ рекламациі на выписано въ листу Ивана Лужницкого, Лейбу Маркуса и Герша Шора, платящихъ податокъ зарбковъ.

Тожъ просимо Его Ексц. п. намѣстника, чтобы зовѣвъ намъ пояснити: 1) що значать въ устахъ п. комисаря правительственного слова: „Rząd wie tylko o jednej kandydaturze pana Romana Potockiego, ja jedną uznaje i popiera“? — 2) До есть та устава, на подставѣ которой має делегатъ рады повѣстови въ „porozumieniu“ съ комисаремъ правительственнымъ переводити выборы правыборчѣ и якъ задавался Его Ексц. п. намѣстникъ на присутності делегата рады повѣстови подчасъ правыборчѣ? — 3) Яку роботу має комисіи выборочной, коли только самъ комисарь правительственный рѣшаю въ всякихъ сумѣнныхъ случаяхъ безъ апелляціи?

Вѣдючи зовѣвъ Г. Ексц. п. намѣстникъ вглянувши въ то, чтобы повѣщѣи намъ протестъ рѣшено по справедливости и розписано новый выборы, бо п. комисарь, коли мы протестъ до протоколу дакували, заповѣщѣи намъ зъ горы, що зъ того нѣкого не буде. — Дунаевъ дня 15 червня 1889. — А. Танчаковский, Иванъ Талаш и 28 подписавъ другихъ селянъ.

Зъ Коломыйщины пишутъ намъ:

Одъ 11 н. ст. червня переводятся у насъ вже выборы. Комитетъ повѣстови зробивъ передъ правыборами все, что было можно а народъ въ нашѣмъ повѣтъ сильно одушевленъ до сихъ выборовъ. Кандидатъ нашъ обѣщавъ майже цѣлый повѣтъ и бувъ въ кількадесяти селахъ, давалъ народови пѣзнати и объяснявъ народови о значеніи выборовъ, такъ що у насъ вже майже каждый селянинъ знае, яка есть компетенція сойму, що дотѣрѣшній соймъ зробили для селянъ, якъ и что бы поправити треба и для того народъ самъ взялся на серію до акціи выборочной. Крѣмъ тои обѣщавъ кандидата, бдѣлуся въ Коломы, въ Печенѣжнѣ, въ Остапковцяхъ и въ Березовѣ выжнѣмъ малѣ вѣща выборчій, де сходились люди въ околничныхъ сѣль и де крѣмъ кандидата выступали и члены комитету выборочного якъ д-ръ Давидовичъ, Кирило Генякъ, Ил. Герасимовичъ и вышій. На всѣхъ тыхъ зборахъ выдвѣй бувъ великій энтузіазмъ нашихъ селянъ для народнои справы и много, дуже много работы выборочной ведутъ самѣ селяне зъ великимъ посвященіемъ.

Правыборы у насъ переводятся нѣбы то объективно и законно, однакъ правительственный комисарь на свою руку приватно выдѣляють по трохи на вѣдѣвъ, хочъ не такъ рѣшучо и остро якъ давѣшній. Наибольшій бдѣдъ, что до правыборчѣ дуже мало являлся правыборчѣ а то за-для наглои работы въ поли и зъ тои причины въ декорирѣхъ селахъ по-репачѣли наши листы. Въ Куляковцяхъ бдѣлуся выборы подѣвъ впливомъ жиды Іосѣя Шаклера навѣтъ незаконно — зъ тои причины протестъ до старосты. Въ нашихъ селахъ выпадають правыборы по середнѣмъ. Боямся лише подѣкнства, бо вже ходитъ чутокъ, що польскій кандидатъ Пузина высигувавъ 1500 ар. на агитацію. Комитетъ рускій слѣдитъ за подѣ-

купствами и вже симъ днями внесся одно до-несене до прокураторіи державной.

За кандидатуру о. Коблянского зъ Коломы въ рускѣхъ кругахъ не чути и то певно лишь хтось зъ противнѣвъ въ подѣвъ, чтобы руску справу заколотити а о. Коблянскому неопотрѣбый прикрасити работи, бо бѣвъ цѣлкомъ на мандатъ не реелектѣ. Теперь до-перва выступавъ сильна форса зъ противного табору и хто знае чи позволи и правительство, дося хочъ трохи про око объектавъ, не звѣ-жеся зъ нимъ.

Зъ Калуского повѣту доносятъ намъ:

Въ дняхъ 12 и 13 с. м. бдѣлуся правы-боры въ мѣстѣ Калуща. Первѣство мала она бути признанной на попередній день, т. е. въ второкъ по Зеленьхъ святыхъ, але що той день уважася на пѣвъ-святоточнымъ, то противна сторона боялася, що руске мѣщанство збѣстане дома и стане всѣ до голосованя; для-того заманевривала такъ, что правыборы на оденъ день пѣзнѣше призначено. Однакъ что до руского мѣщанства той маневръ оказався даремнымъ: оно ставилося всею и всею, и а-дѣвъ оденъ рускій правыборчѣ не бдѣдѣгнувся бдѣ своего обовязку и а-дѣвъ оденъ рускій голосъ не павъ на листу противнѣвъ. Такому мѣщанству честь, оно повинно ставитися примѣромъ для цѣлого краю!.. Если-жъ противники перемогли, то въ томъ вже не вина Русинѣвъ, только что ихъ, то есть Поляковъ зъ жадами, въ Калущи есть болѣе якъ Русинѣвъ, и что польска интеллигенція розвинула надъвычайну агитацію. Чтобы стерѣизувати народъ, поставили на свойѣхъ листѣхъ такихъ кандидатѣвъ на выборчѣвъ: двоухъ комисарѣвъ и практиканта старосты, секретаря повѣстового, побирка податкового, начальни-ка и двоухъ адъюнктовъ судовыхъ и т. д., самыхъ людей на найбѣловѣйшихъ урядовыхъ становкахъ. Жидова, видко, только зъ боязни на тую листу голосовала. А притѣмъ межи вышними и пп. адъюнкты судовъ Шопинскій и Томекъ самѣ особисто агитували зъ наибольшою завязатію: ходили навѣтъ по хатахъ и стягали жидѣвъ до голосованя. На другой день агитаторы противной стороны стягали жидѣвъ фляками навѣтъ зъ-позо Калуща, также плачено по два и три ринскіе за го-лово. (А де-жъ польска демократія? — Редакція.) Правыборы бдѣлуся до 9. години вечера, а коли рускій мѣщанъ все еще мала 50 голосѣвъ болѣе, кичено ихъ на другой день. Все-жъ такъ выбравъ збѣтали и три рускѣхъ выборчѣ на 11 польскихъ, чего въ Калущи еще не бывало: ц. к. нотаръ Бачинскій, заступникъ бурмистра Тенѣцкій и купецъ Коротавскій.

Въ громадѣ Калуска-Бани (подѣвъ самымъ мѣстомъ Калущемъ), котора дае одного выборчѣ, выбравъ збѣтавъ болѣеюстью одного го-лосу урядникъ салнаарный Венцель. При выборѣ рускій выборчѣвъ звернула увагу ц. к. комисаря правительственного, что тойже п. Венцель есть урядникомъ въ Калущи и принадлежалъ до Калущи, ба и не мешкае въ Бани только въ Калущи, и не має въ Бани жадного нерухомого маеку а-дѣвъ не оплачуе тамъ же нѣякого податку, бдѣвъ и не помѣщавъ въ списѣ правыборчѣвъ бачинскихъ, отже не має права бути выборчѣмъ зъ Банѣ. Однакъ ц. к. комисарь бдѣловѣвъ, что выборчѣмъ якои громады не потребуе бути доконче членъ тои громады и что выстане, коли бѣвъ въ якои не-будѣ нашѣй громадѣ має право выборчѣ. Просимо намъ тую справу пояснити, бо она дуже важна и засадная: коли бѣвъ остовся поглядъ ц. к. правительственного комисаря и загнѣдалася практика розпочата въ Калуской-Бани, то готовъ и по нишихъ нашихъ селахъ ставити кандидатами на выборчѣвъ ц. к. урядникѣвъ зъ наиблизшихъ мѣстъ и мѣстечокъ, а тыхъ выборѣвъ переперти очевидно зовсімъ не трудно зъ взгляду на ихъ урядовѣхъ вилывы.

(Соймова ординація выборчѣ не постановляе прямо и окремо, хто має право бути выборчѣмъ. Але-жъ зъ сего власне выходить, что постановы ординаціи о правыборчѣхъ бдѣносятся и дѣвъ выборчѣвъ и что на выборчѣ треба мати тои саму квалификацію, что на правыборчѣ. А що правыборчѣмъ може бути (подѣвъ §. 13 соймъ ординація выбѣ) только принадлежалъ до громады, то и выборчѣвъ муситъ конче належати до громады. Така була все и практика. Зрештою ординація соймова подклякуеся (въ заглядѣмъ §.) на ординацію громадску, а сея постановляе выразно (§. 4), что раднымъ громадскимъ може бути только членъ громады. — Редакція Дѣла.)

Зъ Бобреецкого повѣту доносятъ намъ:

Правыборы въ Бобрѣцѣ бдѣлуся сего ро-ку лучше якъ при попереднихъ выборахъ, бо зъ листы руско-мѣщанскіи перейшо 6 кан-дидатѣвъ на выборчѣвъ а зъ противномъ лише 3. Русины повинны були мати всѣхъ 9 выборчѣвъ, але ужато такого способу: Коли правы-боры вже пѣзно въ вечеръ дня 11 с. м. скѣбачилися, оглошавъ п. староста, яко комисарь правительственный переводившій правы-боры, лише 6 выборчѣвъ выбранными, а что до дальшихъ обѣщавъ, що обрахованье голосѣвъ за-дѣвъ соизвоено поры бдѣлуся на третій день. Однакъ же другого дня, не зная на якои подѣ-ставѣ, равно заповѣдженю а обѣсѣла и переве-дено ще дальше голосованье, але вже лише на не оголошенихъ ще 3 выборчѣвъ; а что рускій правыборчѣвъ, въ мыслѣ заавлѣния п. старосты зъ попереднего вечера, того не надѣ-лялся и голосованье уважала вже за законче-не, то и не ставлялся до дальшого голосованя, отже узнано за выбранныхъ не тыхъ, что по-передного дня досѣлаи була болѣеюсть го-лосѣвъ, але тыхъ, на котрыхъ теперь болѣеюсть го-лосѣвъ ушла.

Зъ Городка пишутъ намъ, что кількохъ рускѣхъ священниковъ зъ городецкого повѣта,

на чолѣ котрыхъ ставъ о. Черепаньскій зъ Керницѣ, завязали зъ польскимъ комитетомъ выборчѣмъ и тайкомъ працюють въ користъ выбору п. Незабитовского. Здаеся, что тѣ бдѣдѣ духовній хотѣтъ тымъ заслужити собі на ласку паньску, бо п. Незабитовскій спорѣдненъ зъ великими панами. Цѣкава буде рѣчь, зъ якимъ лицемъ повернутъ по выборахъ тѣ душпастырь до своего стада?

Зъ Збараского доносятъ намъ, что чоти-рохъ селянъ, котрыхъ на приказъ старосты жандармы арештовали и законныхъ бдѣлуся до Збаражя, выпущено на волю по зробленю зъ ними протоколу. Обжалованъ кажуть, что не знаютъ, за що ихъ арештовано, догадуються лишь, что мабуть за то, что агитували противъ противной стороны.

Зъ Снятинщины одержали мы нѣвъ такую телеграму: Нечуваного надъжжита доустанавъ знавѣй Ватнеръ при правыборахъ въ Подвысо-кой, де самовѣльно додавъ 21 голосѣвъ болѣе для противномъ намъ партіи. То ствердивъ вже самъ делегованный комисарь старосты. Слѣдующого дня зробивъ Ватнеръ те саме въ Гавковцяхъ. Люди заложили сегодня протестъ. — Василь Навчукъ, Подвысока; Иванъ Гавфійчукъ, Гавковцѣ.

Зъ Жовки пишутъ намъ:

Польскій шовинисты завязали на нашъ повѣтъ, та вынашли новый способъ агитаціи-ый, чтобы пересадити выборѣвъ польского кан-дидата, а то хотѣтъ куповати голоса выборчѣвъ, а не маючи до того потрібныхъ грошей, наложили контрибуцію на властителей дѣбѣвъ, розсылаючи до каждого такѣ писмо: „Wielmożny Panie! Komitet przedwyborczy na powiat żółkiewski uchwalił na posiedzeniu dnia 6 b. m. odbytem, udać się do wszystkich właścicieli dóbr z uprzejmą prośbą, by zechcieli przyczynić się do pomnożenia funduszu na cele wyborów w ilości trzy procent od opłacanych stałych podatków. Przekonani, że Wielmożny Pan nie zaprzeczy ważności sprawy, jaką jest przeprowadzenie z mniejszych posiadłości wybo-ru odpowiedniego kandydata, upraszamy o jak najpóźniejszą przesłanie odpowiedniej kwoty na ręce W-go pana Adolfa Dadleca w Żółtki. Żółkiew dnia 14-go czerwca 1889. Za komitet.“

Крѣмъ того вылавъ той же польскій ко-митетъ до каждого села ось такѣ писмо: „Wielmożny Panie! Dnia ... bm. o godzinie ... przeprowadzone będą w gminie ... prawyborcy. W imieniu przedwyborczego komitetu powiatowe-го upraszamy W-go Pana, byś raczył użyć całego swego wpływu, by w tamtejszej gminie wy- szli z urny wyborczej tacy ludzie, którzyby dawali rękojmię, iż solidarnie głosować będą na kandydata przez komitet zatwierdzonego. W Żółtki dnia 15. czerwca 1889. Za komitet.“

Писма тіи одержали мы случайно бдѣ одного честного обывателя, который не соизда-ривъ зъбѣвъ кликою шовинистѣвъ и не думае поддатися ихъ юрискандіи, чтобы складати гар-рачъ на такъ брудній цѣль, якъ подкупство выборчѣвъ. На жалѣ треба поднести, что тѣ подкупства маються провадяти въ интересѣ и подѣ егидою начальника суда, который зъ уря-ду своего повиненъ стояти на сторожи спра-ведливости и пошанованя закона! О якъ же-жъ щаслива та галичка Русь!

Зъ Черемшаньского пишутъ намъ:

При правыборахъ въ Дунаевѣ выбрано на 4 выборчѣвъ 2 пенихъ нашихъ, 1 (вѣтъ) до выбору не являеся а 1 бдѣ до Потоцкимъ. Въ Подуевѣ выбрала о. Цегельского а явѣвъ жиды заложила протестъ. Въ Новосѣлѣвъ выбрало писаря громадского латинянка, въ Вѣ-лѣмѣ вѣйта, писаря и господаря, который умѣвъ вже грошѣ брата; въ Полуховѣ вѣйта, въ Че-меряцяхъ вѣйта маура, писаря-подпавка и двоухъ селянъ-попыхачѣвъ; въ Шленниковѣ вѣ-стителя реальности, секретаря, учителя и рад-ного повѣстового въ одной особѣ; въ Выше-вичку выборы збравъ ком. Шелыговскій. Въ за-галѣ въ сѣмъ кутѣ выцали выборы сумно, однакъ мы на нашѣхъ кутѣхъ и нечасили майже нѣчого.

Зъ Богородчаньского доносятъ намъ:

Нашъ рускій комитетъ не поставивъ еще кандидата на посла, развѣ тому, что не огла-нуся задалегѣдъ за бдѣловѣмъ чолѣвкомъ, для которого бы можна было легко залагодити и прѣспособити грунтъ, а по друге, — такъ бдѣдѣ оправдуеся — чтобы противники не знали, противъ кого розвинути агитацію. — Польскій комитетъ, на которого чолѣвъ стоитъ маршалокъ повѣтъ п. Шелыговскій и адъюнкты судный п. Графъ, поставивъ своего кандидата въ недѣлю 16 с. м. и то, якъ здаеся, самого маршалка, который тымъ то, что за-дѣвъ его недогляду много людей побѣде въ старцѣ, по-сылаа за мандатъ посольскій, мовѣ бы мавъ у селянъ довѣрѣ. (Якъ вѣдомо, здефравдувавъ бувъ секретарь грошѣ, что селяне зложили були на силату банку русткального, а по-томъ одобравъ собѣ жывѣ, — теперь же зъ-хали агенты того банку и будутъ пускати га-адѣвства на лицитацію, хотѣ дотычній газды мають въ рукахъ квити бдѣвъ урядника поль-ского бѣцарю, что довѣвъ покрѣтъ.) Оденъ ви-рились — на тыхъ числѣть маршалокъ, якъ на тузѣвъ, казавъ намъ, что тойже просѣвъ его вѣвъ, щобъ взявъ на себе обробити два або три села, бо kiedyśie przy dawniejszych wybo-rach tak dzielnie wywyzali się z tego obowiązku, gdy chodziło o wybór jednego a potem drugiego starosty, to powinniście to teraz tem więcej zro- bić, gdy chodzi o swego. Але — кажѣ прѣ-вѣтний вирились — що нашого старосты, ко-торый мѣвъ право натѣскати, чтобы подѣкнъ бу-ди въ часѣ за-дѣвъ, а что вышного тхѣвъ тамъ, хотѣ бы то бувъ и своѣ. Если мѣвѣдай-ній кругъ его попрутъ, не легко буде рускому кандидату противъ него остовитися по при-

чинѣ апатіи загальнои, а потѣмъ тому, що се-ляньство зъ нимъ основалося в его знае досѣтъ добре бдѣ часу оціаці, котору ему выправлено передъ двома роками, хто до неи найбільше причинився, не хочу згадувати. Правыборы до-теперѣ бдѣвуаються правильно, нарѣканъ не-чути.

Одъ пять селянъ зъ Стинавы выжнѣю одержали мы такѣ писмо: „Просимо Свѣтлу Редакцію „Дѣла“ и „Батьківщини“ о помѣ-щенье слѣдующого дословного бдѣнсу нашего писма, которѣ мы выслали до „Червонои Русь“

„Свѣтла Редакція!“

Въ сяду закона прѣсового просимо о по-мѣщенье нашего сиростованя. Въ числѣ 111 зъ 24 мая 1889 „Червонои Русь“ була помѣ-щена фабрикавана якась дописъ нѣбы то бдѣ-насъ, де нечестно насъ, газетку „Батьківщи-ну“ и такожѣ нашего учителя очернено. Кѣль-ка недѣль тому мы писали до газетки „Бать-ківщина“ и того теперь не выпираеся, якъ въ „Червонои Русь“ ч. 111 хтось злобно опа-савъ; мы вирадѣвъ просили були пана В. На-горного, чтобы приймивъ кандидатуру въ стрѣй-скѣмъ окрузѣ, але чтобы не розбити еднѣсти побѣдѣли мы за болѣеюстю на зборахъ комите-ту выборчѣго и годимось на п. Антоновича. Мы селяне маємо своѣ розсудокъ здоровый и по-няте, длятого просимо въ вѣсѣмъ чество по-ступати. — Станава выжнѣ 9. червня 1889. Нашѣ правѣвъ подписи: Федѣръ Данилко; Никола Мушакъ; Степанъ Мушакъ; Юрко Галелукъ; Стефанъ Гаврилякъ.

Зъ Игровицѣ пишутъ намъ:

Вже передъ чотырма мѣсяцями сбѣзали мы, якъ-жъ то ворогѣвъ має правдѣ и справа народна, та зразомъ научились-ся, что за-правдою треба стояти, хочѣ-бы чолѣвкомъ прѣйшлося при томъ и загнѣнути. Прѣмѣвъ сей дѣвъ намъ отецъ нашъ духовній, который за правду и народну справу не побоялся по-терѣти: — а якъ мы тои оцінали, судѣтъ самъ В. читатѣль. Ого прѣхидѣтъ выборы до сойму; мы знаемо вже, о что тутъ розходѣтъ-ся; мы знаемо, что теперь маємо выбрати со-бѣ заступниковъ, вѣрныхъ и щирыхъ, котрѣ бы и дѣку на нашѣхъ раны лѣтитъ хотѣвъ. То-му-жѣ то постановили мы выбрати зъ нашѣмъ збѣщевеніи Игровицѣ такѣхъ 3 выборчѣвъ, ко-трѣ бы за козѣмъ та дрегѣвъ не запродали своего народа, та рѣднои, дорогѣмъ матери Рус-и. — Правыборы розписанъ були на 19 черв-ня. Въ недѣлю про те передъ правыборами, вѣдѣвъ бдѣвъ працѣ, мала мы зъ нашимъ свя-щенникомъ нарадѣтися, кого бы выбрати, та не прѣдвѣдуживали, что противники уже о насъ зъ горы постановили. Пѣвада, что и самѣ чортъ не вымысловѣ-бы лѣшномъ штучни. Ого коли нашъ священникъ по богослуженію въ день Зе-леньхъ святѣхъ выѣхали, щобъ у своего бдѣвъ въ день праздника мати науку, — прѣхидѣтъ пасѣ-мо до села, что правыборы не 19 але 11, от-же о 8 дѣвъ скорше бдѣлуся мають. Довѣ-далася деесъ противники, что нема о. Куниц-кого, та нужѣ користати. Не будучи на се го-товѣ, заходили мы въ голову; но Господъ насъ просвѣтивъ, что намъ работи. Ого вѣдѣ-чи, что зѣвъ, а часу тратити годѣ, рѣбѣдѣлося кѣлькохъ зъ насъ по сѣлѣ, повѣдомѣти людей о тоѣ самоволѣ противнѣвъ, та всѣ якъ о-дѣвъ згромадѣлися мы коло церкви. Одъ 9 год. рано до 4 по полудни стояли мы та очѣ-зували п. комисаря. Порадѣлись-ся, что бу-дѣмо голосувати на о. Юрія Куницкого, Дмитра Кулика и Ивана Душенюку. Стоймо, чекаемо, а сонце далеко вже зъ полудня. Ажѣ ось и бдѣдѣ-но то что не комисарь; то пасарѣ чи люстра-торъ зъ рады повѣстови Осуховскій; вѣде — а зъ нимъ, за нимъ, коло него спѣшѣтъ братя нашѣ, латинянкѣ, нѣбы самѣ хрунѣ. Ой братя латинянкѣ! Вы забули, що вы хлопцы, а тутъ яде о хлопску шѣбру. Осуховскій прѣхѣвъ до насъ, та збравши около себе людей, нужѣ имъ захвалити п. Коритовского, якъ то добре имъ буде, коли выберутъ его на посла; а мы на то: то правда, что имъ (п. Корытовскому) добре буде, але чѣ намъ буде добре? А коли чѣ имъ вѣйтѣ Стеванъ Ласый, дай му Боже здоровья, прѣступивъ, та казавъ, что зѣвъ ро-бѣтъся, что выборы мають бути така 19 го, то Осуховскій взявъ хѣвѣтъ подѣвъ себе та нужѣ въ село збѣрати хрунѣвъ, бо межи нашими не вѣйшовъ. Небавомъ зновѣ вѣде хтѣсъ, та скрутивъ до двора; мы догадалися, что то п. комисарь. „Ажѣ щобъ ино не Пашкудекій, по-думали мы“... Нарѣдуживалися мабуть въ дво-рѣ, бо доперва по доброй 1/4 години захвали п. комисаря, таки Пашкудекій, варитою мар-шалка и п. Количинскій до канцѣларіи громадской. Заключили вѣйта, та далѣвъ кажѣть голосувати. Не буду я, кажѣ Стеванъ Ласый, не буду голосувати, най голосуе за мене пи-сарь; бѣвъ думае, что я его дурень, та хоче мною радѣти; наперы бдѣвъ старосты не менѣ дае, а жѣвѣвъ своѣй подѣвъ подушку вышѣае! Кличѣ п. комисаря голосувати, — а все Поля-ковѣ. Мы Русины, зъ котрыхъ не одинѣ, хочѣ-бы поле свое и на десѣтеро чѣлѣдѣ подѣлавъ, все ще-бѣвъ болѣеше податку платѣвъ, якъ мно-гѣй зъ Поляковѣ, что все переоголосували, — мы Русины стояли, насъ не клѣчуть. Насъ не-кѣчуть, бо Осуховскій зѣвъ посѣлкама, взявши вѣвъ п. маршалка, ва глумѣ и на ганьбу ему, побѣнавъ збѣрати своихъ; тай одѣвъ, что всего 50 кр. платѣтъ податку, доступѣвъ тои чѣсти перевертѣися, якъ явѣвъ маршалокъ. Мы стати допѣмнѣтися о припущенѣ до голосованя, а п. комисарь якъ не гукне: „Міецеіе, ja tu roz- kazuję! a wy wójeіе, pocośеіе zwolali tyle ludzi!“ Заразъ выступѣвъ Андрухъ Довгополый, Ярко Галиць, Микола Довгополый и другѣ, та на-жѣуть: Мы наше право спѣзнаемо, мы не бун-туеомъ. Пашкудекій змѣявъ, та почавъ насъ прочитувати: „Iwan Dejneka! jak głosujecie? ezy tak jak p. Korczyński?“ „Нѣ, какѣ тѣй, я-го голосую такъ: всѣ Юрко Куницкій, Дмитро Куликъ и Иванъ Душенякъ“. „Cóż powego ро-

Слѣдующихъ дождниковъ вызывается еще разъ поименно, чтобы найдальше до 1-го липня свои долги поплачивали, бо въ противномъ разѣ 1-го липня выступятся противъ нихъ на дорогу суду: Барановскій Александръ (23 зр. 63 кр.), Билинскій Омельянъ, Билинскій Осипъ (36 зр.) Боберскій Омельянъ, Березинскій Антонъ (13 зр.), Васильевскій Корнило, Витомыльскій Романъ, Вербицкий Иванъ, Виконичъ Олекса, Виницкий Юлианъ, Гарасимовичъ А., Ганкевичъ Осипъ, Гаванскій Северинъ, Герасимовичъ Иванъ пр., Головацкий Ярославъ, Гордѣевскій Микола, Голодзинскій Володимиръ, Грабовичъ Ильярионъ (28 зр. 40 кр.) Гудзь Осипъ, Гриновскій Никола, Гуляйчукъ Онуфрій (13 зр.), Данилюкъ Иванъ, Даниловичъ Андрій, Загайко Левъ, Заклинскій Леонидъ (21 зр. 81 кр.), Занько Андрій, Зарицкий Северинъ, Запорожский Иванъ, Иванецъ Осипъ, Капко Иосифъ, ноторъ у Немировъ (10 зр. 41 кр.), Калимъ Гриць, Кивелюкъ Иванъ, Кирчовъ Богданъ, Кислевскій Володимиръ, Кислевскій Иандоръ, Ковшечъ М., Константиновичъ Омельянъ, Кордасевичъ Ем. (13 зр. 87 кр.), Кохановскій Иванъ прани. (11 зр. 27 кр.), Кордуба Па. и Николай Кравецъ Клим. (10 зр.), Крупка Володимиръ (43 зр. 10 кр.), Кудрикъ Павло, Кузема Леонидъ, Кучинскій Евгений, Курмановичъ, Крушельницкій Володимиръ (12 зр.), Лазоревичъ Митрохъ, Левинскій Романъ, Левинскій Иванъ, Левинскій Юлианъ (18 зр. 60 кр.), Левинскій Ильярионъ (12.86 кр.), Левинскій М. Володимиръ, Левъ Володимиръ (12 зр.), Левиандовскій Никола, Лагодзинскій Никола, Литвинъ Марьянъ, Литвинскій Володимиръ, Лукашескій Осипъ (37 зр.), Луцкиъ В. Могильницкій Андр., Мартинчукъ Евг. (16 зр.), Матянь Никола, проф. гимн. (11 зр. 15 кр.), Майковскій Александръ, Нѣмцѣвъ Иванъ (13 зр.), Негребенскій Антонъ (13 зр. 85 кр.), Недзвѣцкій Емиліанъ, Николаевичъ Иванъ, Олесинскій Исидоръ, Д-ръ Олесинскій Евгений (30 зр.), Полянскій Максимиліанъ, Прийма Иванъ, проф. гимназіальный (10 зр.), Поповичъ Иванъ, Пашковскій Никола, Рудинскій Иванъ (16 зр. 44 кр.), Романчукъ Титъ, Садовскій Володимиръ, Садовскій Никола, Соханскій, Созанскій Иванъ, Скородинскій, Сльмаковскій Иосифъ, Старенскій Брониславъ, Стахура Данило (11), Стебленскій Бротей (10 зр. 83 кр.), Стефановичъ Юлианъ проф. гимн., Свенскій Степанъ, Студинскій Кирило, Ступинскій Володимиръ, Франчукъ Иванъ, Федоровичъ Иванъ, Федоровскій Емануилъ (18 зр. 6 кр.), Танаковичъ Олекса, Тарнавскій Юлианъ, Твардовичъ Юлианъ, Тисовскій Василь, проф. гимн. (16 зр. 80 кр.), Цыфмпрскій Орестъ, Цурковскій Иванъ, Чапельскій Юстинъ, Чайковскій Андрій, Черешинскій Бзебій (13 зр.), Чичиловичъ Теофиль (10 зр. 8 кр.), Шанковскій Северинъ, Шмерковскій Юрко, Шухевичъ Володимиръ, проф. гимн. у Львовъ (9 зр. 9 кр.), Юрковичъ Иванъ, Яворовскій Несторъ, Якулякъ Федоръ.

Львовъ, дня 6 червня 1899. 3008 1-3

За выдѣлъ Тов. „Академичне Братство“.
К. Тиховскій, С. Долыцкій, Н. Сабатъ, голова, касієръ, секретарь.

Русинъ
пошукуе мѣстца писаря громадского. — Бляша вѣдомость подѣ адресую! A. Z. Lgota] почта Trzebinia poste restante.

ЗАКОПАНЕ **ВОДОЛѢЧБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ**
Д-ра Храпца
Отверте черезъ цѣлый рѣкъ.
Удержанье за цѣлый день въ заведеніи разомъ съ курацією бѣтъ зр. 3-50. — Почта, телеграфъ, аптека въ мѣсто. — Въ заведеніи гидротатія, купель боровиной, массажи, электризованье. — Кругозыны, бильяръ, гимнастика, библиотечка, читальня. — Подводъ до стациі залѣзницѣ въ Хабовѣ. 2925 17-52

Маріацельскій капль жолудковъ
знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣванный при браку апетиту слабѣе жолудку, возничаютъ одышка, кивасѣтъ одышанно, здуто, колысь, катаръ жолудка, згазѣ, творено сапсуку и камыничѣвъ въ мѣхури, при надто великій флегмъ, жовтачѣ, одкисленію и бланованію, белю голову (если походить зъ жолудка), корчакъ жолудка, задненію, перетяженію жолудка стравами и напоями, при хробакѣхъ, неухатъ селезенки, печѣнки и геморойдѣхъ. — Цѣна флашочки разомъ зъ приносѣмъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Головна высылка у антикари

КАРОЛЪ БРАДЪ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.
Маріацельскій капль жолудковъ не суть пѣтисимъ средствѣмъ потайнымъ. Складочъ части поданъ суть цѣи кождей флашочки въ приносѣ.

Правдивый можна купувати у всѣхъ
2351 9-52 **АПТИКАХЪ.**

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивый Маріацельскій капль жолудковъ рѣзно фальсификують и насѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда флашка бути запечатана въ червоне запечатанье, заосмотрѣне въ **повысшу марку охоронну** и при кождей флашочѣ на приносѣ мусить находитица, ще сей приносѣ друкованый у Г. Гуска въ Кромержиу.

Правдивый можна купати: У **ЛВОВѢ** въ антикари: Якова Байзера, Р. Бюмевельда, Петра Гайльшфера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколаша, Якова Пинеса, Янг. Рукера, Кар. Сленинского, І. Вевюрского, Ари. Раппапорта. — Въ **БЕЛЗѢ** у ап. Гросса. — Въ **БОРЦѢ** у ап. Бальбини Мендиконъ. — Въ **БРОДАХЪ** у ап. Брониса. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Линдсберга. — Въ **БЕРЕЖАНАХЪ** у ап. А. Дурета, Іос. В. Лобоса. — Въ **БЛАЖОВѢ** у ап. А. Вжеса. — Въ **БУЧАЧИ** у антикари Корнила Левинского. — Въ **ВАРЯЖУ** у ап. Венед. Книшболоцкого. — Въ **ДОЛИНѢ** у ап. С. М. Трауфельера. — Въ **ДРОГОВИЧИ** у ап. Айхмилера, П. Партикевича. — Въ **ГМИННАХЪ** у ап. А. Гельма. — Въ **ЗАЛѢЩИКАХЪ** у ап. І. Кастановича. — Въ **ЗОЛОЧЕВѢ** у ап. Франца Петсера. — Въ **ЖУРАВНѢ** у антикари Іос. Л. Томашевского. — Въ **КАМНИЦѢ** у ап. А. Сидоровича. — Въ **КОЛОМЫѢ** въ антикари Ед. Стенция. — Въ **КОПЧИНИЦАХЪ** у ап. Редера. — Въ **КАЛУШИ** у антикари Александра Шустова. — Въ **МЕЛЬНИЦѢ** у антикари Кроковского. — Въ **МОСТАХЪ** у антикари Предриковского. — Въ **ОЛЕСКУ** у п. А. Кофтера. — Въ **ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ** у ап. Ожеа, Барановского. — Въ **ПЕРЕМЫШЛЯНѢ** у ап. Янгмюнда І. Калыцкого. — Въ **РАДЕХОВѢ** у ап. Яскевича. — Въ **РОЗВАДОВѢ** у ап. Винк. Іабовского. — Въ **РОЗДОЛѢ** у ап. Люде. Маржвинского. — Въ **САМБОРѢ** у ап. І. Алексевича, К. Марша. — Въ **СКОЛѢ** у ап. С. А. Ленковского. — Въ **СОКОЛѢ** у ап. Андр. Данчакъ. — Въ **СОКАЛИ** у ап. Евг. Висо-чаньского. — Въ **СТАРОМЪ МѢСТѢ** у ап. Ад. Палеского. — Въ **СТРЫЮ** у ап. Чальбазанова, В. Коморовского. — Въ **СВЯТѢ** у п. А. Мильковского. — Въ **ТУРЦѢ** у ап. Янг. Козинского. — Въ **ТЕРНОПОЛІ** ап. Леона Файшманна и Фр. Ямгуевича. — Въ **УСТРИКАХЪ** у ап. Альф. Яструбского. — Въ **ЧОРТКОВѢ** у ап. Людвика Носса.

ГА
маки або лѣстка лѣсокъ бѣтъ 2.35 зр., до 6.75 зр., палиць зъ крыльями, парасольки бѣтъ сома, шапки рѣдкѣ а такожѣ не перемачаючы по 50 кр. Плащъ до порогу, торбы, торничисты до экскурзий

ВЪ ТОРГОВЛІ
БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ
Львовъ, Галицка ч. 16.
Цѣнники на жадање даромъ.

П. Рихарда Шнайдера
бровѣвника и золотника, поручаемо до позолочиваня и обновлюваня всякихъ зварѣдѣвъ церковныхъ. П. Рихардъ Шнайдеръ въ короткомъ часѣ выконуе дуже добре и за дешеву цѣну всякія замовленія, якъ то мы мѣла вже нагоду колька разѣвъ переконатися при работѣ въ нашій церквѣ, зъ котрой п. Шнайдеръ вывазавъ якъ найвыше.

Братство церковне въ Тысьменичанѣхъ. 2995 3-3

Пранье и прасованье бѣла,
робота въ кождей домѣ, якъ звѣстно, вельми прикра и коштовна, сталася злишними бѣтъ часу, коли выгадливый механики вынайшли машины, котры зъ подвойною користею заступаютъ ручне пранье. Такимъ заведеніемъ, отдающимъ П. Т. Публицъ необчислений прасовку и пожатокъ, есть безъ сумнѣву І. копеек. **ПРАЛЬНЯ** (подъ ч. 8, ул. Паньска) заосмотрѣна въ незрѣванный машинъ краевъ, патентованой конструкціи П. Иванникова. Пральня зайдана, будуча подѣ особисто управлюю и одѣлочною подданисаной власительскій, пріймае всяке бѣлье такожѣ до прасованія. Цѣны за пранье и прасованье суть ту вельми умѣренныхъ и праситесь Влов. панѣ гаднѣвъ домѣвъ и управительскій заведѣвъ и т. п. попробувати одинъ разъ, а безперечно пересвѣдѣчатся, що поминати вже ихъ трудъ и страту часу, самы кошты праня и прасованя бѣлы выйдуть ихъ о половину дешевше. О такую пробу праситъ

Марія Свидзиньска
власителька І. конц. пральни у Львовѣ 2991 въ ул. Паньска ч. 8. 5-15

Всѣхъ наукъ зѣнареннихъ
Д-ръ Емилій Лятайнеръ
бѣдущи студіи зъ обсягу дентистими въ клиникахъ въ Берлинѣ заживлявъ ателіе дентистичне при палуцъ Маріацельскій ч. 10 и ордину бѣтъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣмъ операциі доконуе на желанье безъ болу, одобривши чувство кожанною або розвеселяющимъ тазомъ (Lustgas). Штучный зубы выготавляе на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 17-?

На преміи.
РУССКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ
при зближающихся испытахъ въ школахъ народныхъ подае до вѣдомости Свѣтл. Радѣ Школьныхъ, Влов. священниковъ, катихитѣвъ, учителей и родичѣвъ, що книжки наклады товариства, призволенъ кр. Радю школьною на преміи для учениковъ, красно оправленъ, можна купити въ канцеляриі товариства при улицѣ Орішевскій ч. 27 по слѣдующей цѣнѣ:

Образцовый выдѣла:

1. Звѣринецъ ч. І.	10 кр.
2. Звѣринецъ ч. ІІ.	10 "
3. Звѣринецъ ч. ІІІ.	10 "
4. Звѣринецъ ч. ІV.	10 "
5. Гостиница для челяныхъ дѣтей.	15 "
6. Менажерія.	15 "
7. Звѣрѣта ч. І.	20 "
8. Звѣрѣта ч. ІІ.	20 "
9. Робинзонъ.	40 "

Иныи выдѣла:

10. Читанка ч. І.	20 "
11. Читанка ч. ІІ.	20 "
12. Читанка ч. ІІІ.	20 "
13. Читанка ч. ІV.	20 "

Всѣмъ замовленія высылатьскіе скоро и точно. 2988 3-5

СКЛАДЪ и РОБОТНЯ
выробѣвъ бляхарскихъ такожѣ
ліярня зъ металѣвъ
ГЕНРИКА БОГДАНОВИЧА
Складъ пл. Бернардинскій ч. 1, робѣтня ул. Лычаковска ч. 4 у Львовѣ

Пріймае такъ въ мѣсцѣ якъ и на провинціи всякій замовленія зъ рѣзныхъ металѣвъ, входящій въ обѣмъ то званія т. е. покрыва дахѣвъ рѣзныхъ системѣвъ, якъ: ринны, руры, аттаки, машинныи гимсы, балюстрады, балюконы, крохтинны, стовпы або постументы допрѣбаранія салѣновъ и т. п.

Мас великій приносѣ бляшавыхъ памятникѣвъ надгробныхъ металѣвъхъ вѣнчикѣвъ, гробовыхъ, лѣхтаренъ, гірляндъ и металѣвъхъ свѣчѣвъ передѣ престолѣвъ и т. п. Поручаюся выконати всякій припорученія надбѣдальныхъ взорѣвъ або писемныхъ поручень всякихъ одыльчѣвъ, а то дороговязѣвъ, мѣскихъ табличѣвъ, фирмовыхъ, надгробныхъ, номерѣвъ, выѣбокъ, сигнатуръ и иншихъ предметѣвъ входящихъ въ той обѣмъ.

Всякія репараціи, поѣблянье кухонного начиня, лакированье и т. п. выконуеся въ найкоротѣмъ часѣ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Замовленія зъ провинціи полагаетица доворотного почтою. 2969 4-8

SANS RIVAL
MAGASIN
Gorget de Paris
палуцъ Галицкій ч. 15 (въ будинку ипотечного Банку)
поручае

правдивый парисскій горсетъ дамскій, правдивый фіншбной найповѣйшого крою и рѣзноцѣннѣ, а то: сѣръ, бѣлы, чорны, сѣте, драпъ, голубій, бордо и роженій, а la Sirène 6. P. по 3.50, 4.50, 5—, 6.50, nouvelles Corset Stéfanie 3.50, 4—, 5—, брѣвѣкъ на пять гузиковъ; Corset Kéass 30—38—40 см. довгий франц. нитиній дредикъ а 3, 3.50, 4—, 5—, 6—; Corset Pancez 34—36 см. довгий, французскій нит. дредикъ по 2.50, 3, 4 и 5 зр.

Всѣ части рѣзноного обѣму суть все на складѣ бѣтъ 1.50 до 20 зр. — Всѣ замовленія выготавляеся послѣ мѣры. — Старіе горсеты приймаються до направи. 2943 12-13

Львовска Фабрика Асфальту
и уліпшенихъ огнетрѣвалыхъ текстуръ асфальтовыхъ до покрываня дахѣвъ.
С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, ижиннира
Львовъ ул. Корытна ч. 13

поручае: 5-?

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованія мурѣвъ бѣтъ воксѣтъ, кладемо на фундаменти въ горячѣмъ станѣ, **БЛЯСТИЧНІЙ ИЗОЛІРАПЛАТЪ**, уліпшену огнетрѣвалу асфальтову **ТЕКТУРУ** высокыхъ сортѣвъ до покрываня дахѣвъ, звѣтокъ 10 метрѣвъ □ бѣтъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., **СМѢЛЪ АСФАЛЬТОВЫЙ** до консерванці дахѣвъ текстурныхъ, **СМОЛУ АНГЛІЙСКУ** безводну.

Осушае асфальтомъ яко однокимъ средствѣмъ, звѣстнымъ досѣ въ техницѣ наибѣльше вокхъ стѣвъ въ помешканяхъ.

Фабрика выготавлюе въ цѣломъ краю своими людьми покрываня дахѣвъ огнетрѣвалу текстурою и ихъ репараціи.

Метръ □ бѣтъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленія въ Краковѣ приймае Іосифъ Заплатальскій.

Матеріи вовняніи на сукнѣ дамскій
найновѣйшій
Метеръ бѣтъ 45 кр. и выше

Выдавецъ и одѣлчальный редакторъ: Кирило Кахникевичъ.

Палуцъ въ фабр. Черлянскою.

Ново устроена
торговля галантерейными дробницами
въ **Самборѣ** въ **Ринку**
при головной променады подѣ фирмою:
Буковчикъ и Милевскій
поручае отѣй товары:

Всѣмъ приборѣ до шитя и газту — Роботы зачатіи и выкопченіи. — Бѣлье мужеское, краватки, палиць. — Парасолѣ, парасольки дамскіи. — Капелюхи мужескій. — Панчохи дамскіи и дѣтний. — Скарпетки мужескій. — Всѣмъ приборѣ тоалетовъ: перфумы, мыла, фиксаторы, щѣтки, гребенѣ. — Рукавички шкѣрянныи, нитяныи и шовковій. — Галантерейно дамску и мужеску — та иншіе товары входящій въ обѣмъ тон торговли въ доброй лѣкости и по найнижнихъ цѣнахъ. 3003 2-3

Замовленія замѣсцевъ выготавлюються сейчасъ.

Перша фабрика туюнкъ сигаретовыхъ
клееныхъ желатиною
подѣ фирмою **„ПОЦѢЛУНОКЪ“**
поручае свои выробы по умѣренныхъ цѣнахъ.
Улиця Баторія число 8. 2942 8-8

ЛІАРНЯ ДЗВОНѢВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА
въ **КАЛУШИ**, почта и стациі желѣзницѣ тамже.

Получавши на власнѣсть по старѣй фирмѣ „Ивана и сына Серафима“ „Ліарню дзвонѣвъ“ въ Калущи, бѣдначену орѣбнымъ медалемъ заслуги, лѣстомъ похвальнымъ и признаніемъ на выставѣ тов. им. Качковскаго въ Коломиѣ (якъ о томъ ового часу газетѣ доносилъ) — маю и теперь на складѣ готовій дзвонѣвъ, выконую оскоро замовленія и пріймаю старіе або ушкоджѣній дзвонѣвъ до переизванія за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшій замовленія въ давнѣйшій спѣлной а теперь моѣй власной ліарни дзвонѣвъ прошу о ласкавъ замовленія такъ на поодинокій новій дзвонѣвъ якъ и на цѣлы группы. За трѣва-лѣбѣ матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того оомѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2756 11-24

Зъ глубокимъ поважаемъ
Антоній Серафинъ.

ГАЛИЦКІЙ
КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ
принимаетъ вкладки на
КНИЖОЧКИ
и опрочентовуе ихъ по
4 1/2% на рѣкъ.
2219 33-?

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признанія и дипломъ гоноровый
на всемирной выставѣ въ Антверпѣи за незрѣваній
Выробы косметичніи, Тоалетніи и Парфумеріи.
Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по колькакоразѣмъ ужито привѣртае красну барву. Пилиптонъ не зарбуе, лише омолоджуе волосѣ, котре подѣ выпавомъ сего бѣдличного средства одыскуе первѣстну барву, мягкѣсть и одыскѣ. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсилнѣйше выпаданье волосѣ задержуе, цибульскъ волосѣй взмѣоцие и до вытворюваня та поросту волосѣ побуждае. Лисины покрываються краснымъ волосѣмъ. — Цѣлы флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ
Знамените поведѣженіе и покупъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ его незрѣванной добротности. Пудръ княжій на всѣхъ выставѣхъ бѣвъ першымъ, а числений медалѣ заслуги, якими его бѣдначили, найлѣпше его поручають. — Пудръ княжій не мѣстятъ жадныхъ металѣвъхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найлѣпшѣйша мучка рѣстнина, пріймае прилагѣе до лица, надае красну, природну бѣлѣсть и есть неоцѣненнымъ средствѣмъ до окрасы лица.

Пуделко малѣ бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебѣдикомъ 1 зр. 50 кр. Рожѣвый для блѣдинѣвъ и кремевый для шатинокъ и брутѣтокъ, малѣ пуделко по 70 кр., болѣше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіалкова. Усушае зъ лица прыщѣ, лишѣвъ, угрики, дажуе морщинки и долги бѣсовый Лидѣ бѣдѣжуе, выбѣлюе и вынѣжѣе до томъ степеня, що ако средство тоалетово-гигіеничне зѣстало бѣдначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

П. ИГНАТОВИЧЪ
у **ЛВОВѢ** въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, палуцъ Маріацкій и улиця Галицка рѣвъ Валовомъ **ВЪ КРАКОВѢ** Суконницѣ ч. 20 и въ **ЧЕРНОВЦАХЪ** Ринѣкъ ч. 2.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Въ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Вѣднорого.

ДЪЛО

на целый рок . . . 16 ар. на полз року . . . 8 ар.
на четверт року . . . 4 ар. на місяці . . . 1 ар. 35 ар.

Редакція, Адміністрація і Експедиція пошт. 4. 24
уз. Ватери. — Рукописи зберігають лише на попереднє
настановлення. — Редакція не окупаєть польний бжд порта.

Поодинокі число коштує 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по цінах 6 кр. бжд одного
строка печатної, въ рубр. Надслано" 60 20 кр. а в.

Подяки числяться по 10 кр. бжд стиха.

О выборахъ въ Галичинѣ пише N. fr. Presse: Ще нѣколи не выкликали выборы до союму въ Галичинѣ такъ великого руху, и ще нѣколи не проявилоса середѣ мѣщанства и селянства такъ рѣшуще змаганье выдобутися въ-пѣдѣ опбѣуванства польско-шляхетскою олигархіа. То змаганье проявляеся не лишъ въ русской части краю але и въ захѣдабѣ Галичинѣ. Всюды ведеть борба противъ центрального комитета. Шляхта видать въ томъ явный опбръ противъ себе и не уступитъя добровольно. Борба буде отже завста. Шляхта мае прошь и инші средства а то, що и дося ще не заверификовано декотрыхъ выборовъ до союму и рады державной, може поучити, що она

(Получено 09.06.01)

(Конецъ буде.)

уваге безпощадно поступати, чтобы переперти своих кандидатов и удержатися при значении. Среди таких обстоятельств легко предвидеть конец борьбы, шляхта победит в наибольшей части округов и лишь де не-де выйдут руский або селяньскі послы. А всеж таки рух сей есть великий ваги, бо бнз есть дозволеніе загального недоволення, против паноування шляхты, котра цильуе лишь своих интересов кастовых. Шляхта же раз победит, але рух той останеся и буде ще больше ширшатися.

Польскій комитетъ центральнй затвердав слѣдуюч кандидатуры зъ громадъ сѣльскихъ: гр. Станислава Тарновского (молод.) для повѣта дрогбыцко-го; Корнеліа Городиского для пов. гусятинского; кн. Романа Пузину для пов. коломысского; мн. Філапа Залеского для пов. косовского; гр. Романа Потоцкого для пов. Перемышлянского и Константина Телишевского для пов. турчаньского.

Зъ Коломыйщины пишутъ намъ: Одъ 11 в. ст. червня переводятъ у насъ вже выборы. Комитетъ повѣтовый зробиъ передъ выборами все, что було можна а народъ въ нашімъ повѣтѣ сильно олушеченный до сихъ выборовъ. Кандидатъ нашъ обѣхавъ майже цѣлый повѣтъ и бувъ въ кождадесять селахъ, давая народова познати и объяснявъ народова о значѣніи выборовъ, такъ что у насъ вже майже кождый селянинъ знае, яка есть компетенція сойму, что дотепершій соймы зробиъ для селянъ, якъ и что бы поправити треба и для того народъ самъ взялся на серію до акція выборовъ. Крѣмъ тои обѣздки кандидата, оббулася въ Коломыни, въ Печенѣжнѣ, въ Остапковцѣхъ и въ Березовѣхъ выжили маліи вѣча выборовъ, де сходились люди зъ околиничныхъ сѣлъ и де крѣмъ кандидата выступали и члены комитету выборочного якъ д-ръ Даниловичъ, Кирило Генчикъ, Ил. Герасимовичъ и инші. На всѣхъ тыхъ зборахъ видный бувъ великій энтузіазмъ нашихъ селянъ для народнои справы и много, даже много работы выборочна ведутъ саміи селяне зъ великимъ посвященіемъ.

Прямыи у насъ переводятъ вѣды то объективно и законно, однакъ правительственный комисаръ на свою руку приватно впливають по трохи на вѣдѣнь, хочъ не такъ рѣшучо и остро якъ давнѣйше. Наибольшій блудъ, что до выборовъ дуже мало являеся правды, а то за-для наглои работы въ поля и зъ тои причины въ декотрыхъ селахъ появляеся нашъ листы. Въ Кулачковцѣхъ оббулася выборы подъ впливомъ жиды Іосифа Шкелера навѣтъ незаконно — зъ тои причины внесли варазъ на другой день 21 громадянъ протестъ до старосты. Въ иншихъ селахъ выпадають выборы по середнѣ. Боимось лише подкупства, бо вже ходять чутка, що польскій кандидатъ Пузина выситиувавъ 1500 зр. на агитацію. Комитетъ рускій слѣдитъ за подкупствами и вже сими днями внесеся одно доносеніе до прокуратури державной.

За кандидатуру о. Коблянского зъ Коломыи въ рускихъ кругахъ не чути и то певно лишь хтось зъ противниковъ еи подѣсь, чтобы руску справу заколотити а о. Коблянскому неопотрѣбній прикрасити роботу, бо бнз цѣломъ на мандатъ не рефлектуе. Теперь до-перва выступае сильна форса зъ противного тавору и хто знае чи поволи и правительствю, дося хочъ трохи про око объективне, не звяжеся зъ нимъ.

Зъ Калуского повѣту доносятъ намъ: Въ дняхъ 12 и 13 с. м. оббулася выборы въ мѣстѣ Калущи. Первѣстно мали они бути назначенъ на попередній день, т. е. во второкъ по Зеленихъ святахъ, але що той день уважася на повѣт-святоточимъ, то противна сторона боялася, что руске мѣщанство збѣтаетъ дома и стане всею до голосованія; для того заманеврувала такъ, что выборы на одинъ день больше назначено. Однакъ что до руского мѣщанства той маневръ оказався даремнымъ: оно ставилося всею и всею, и а нѣ оденъ рускій правоборець не бдѣтянувся бдѣ своего обовязку и а нѣ оденъ рускій голосъ не павъ на листу противниковъ. Такому мѣщанству честь, оно повинно ставитися примѣромъ для цѣлого краю!... Если-жъ противники перемогли, то въ тѣмъ вже не вина Русинѣвъ, только что ихъ, то есть Поляковъ зъ жидами, въ Калущи есть больше якъ Русинѣвъ, и что польска интеллигенція розвинула надзвичайну агитацію. Чтобы стероризувати народъ, поставили на свой листъ такихъ кандидатовъ на выборцѣвъ: двоухъ комисарѣвъ и практиканта старосты, секретаря повѣтового, побора податкового, канцеляриста и двоухъ адъюнктовъ судовыхъ и т. д., самыхъ людей на найвпливатѣйшихъ урядовыхъ становищахъ. Жидова, видко, только зъ боязни на тую листу голосовала. А притѣмъ межи иншими и п. адъюнкты судовыи Шопинскій и Томекъ саміи особисто агитували въ наибольшую зазвѣстотію: ходили навѣтъ по хатахъ и стягали жидѣвъ до голосованія. На другой день агитаторы противной стороны стягали жидѣвъ фляками навѣтъ зъ-поза Калущи, такожъ плачено по два и три ривскіи за голосъ. (А де-жъ польска демократія? — Редакция.) Правыи оббулися до 9. години вечеромъ, а коли рускій мѣщане все еще мали 50 голосѣвъ большости, кѣчачо ихъ на другой день. Все-жъ такъ выбравъ збѣтали и три рускыи выборцѣвъ на 11 польскихъ, чего въ Калущи еще не бывало: ц. к. нотаръ Бачанскій, заступникъ бурмистра Тенѣцкіи и кунецъ Коришковскій.

Въ громадѣ Калуска-Баня (подъ самымъ мѣстомъ Калущемъ), котра дае одного выборца, выбранный збѣтавъ большостію одного голосу урядниѣвъ салнарий Венцель. При вы-

борѣ рускій выборцѣвъ звернули увагу ц. к. комисаря правительственного, что тойже п. Венцель есть урядниѣвъ въ Калущи и принадлежаи до Калущи, и не має въ Банѣ жадного нерухомого мастьку а нѣ не оплачуе тамже нѣякого податку, бнз и не помѣщеній въ списѣ правоборѣвъ бачанскихъ, отже не має права бути выборцемъ зъ Банѣ. Однакъ ц. к. комисаръ бдѣвъ, что выборцемъ який громады не потребуе бути доконче членъ той громады и что выставе, коли бнз въ який не-будѣ вышій громадѣ має право выборце. Просимо намъ тую справу пояснити, бо она дуже важна и засаднича: коли-бъ осогаяся поглядѣ ц. к. правительственного комисаря и загнѣдывалася практика розочата въ Калуской-Бани, то готовъ и по иншихъ нашихъ селахъ ставити кандидатами на выборцѣвъ ц. к. урядниѣвъ зъ наиблизшихъ мѣстѣвъ и мѣсточокъ, а тыхъ выборѣвъ переперти очевидно зовѣмъ не трудно збъ взгляду на ихъ урядовыи вѣдѣны.

(Соймова ординація выборовъ не постановляе прямо и окремо, хто має право бути выборцемъ. Але-жъ зъ сего власне виходить, что постановыи ординаціи о правоборѣвахъ бдѣносятся и до выборцѣвъ и что на выборца треба мати тоту саму квалификацію, что на правоборѣва. А что правоборѣвъ можѣ бути (по сѣлѣ § 13 сойм. ординаціи выб.) только принадлежаи до громады, то и выборецъ муситъ конче належати до громады. Така була все и практика. Зрештою ординація соймова поклакуеся (зъ згаданіемъ §) на ординацію громадску, а сѣся постановляе выразно (§ 4), что радныи громадскимъ може бути только членъ громады. — Редакция Дѣла.)

Зъ Вобрецького повѣту доносятъ намъ: Правыи въ Вобрець оббулися сего року лучше якъ при попереднихъ выборахъ, бо зъ листы руско-мѣщанской переишю 6 кандидатовъ на выборцѣвъ а зъ противныхъ лише 3. Русины повинны були мата всѣхъ 9 выборцѣвъ, але ужато такого способу: Коли правыи вже позно въ вечерѣ дня 11 с. м. екбачилися, оголосивъ п. староста, яко комисаръ правительственный переводившій правыи, лише 6 выборцѣвъ выбравши, а что до дальшихъ обѣтъ, что обраховане голосѣвъ за-для спѣзенои поры оббулося на третій день. Однакъ же другого дня, не знати на який обд ставѣ, рано заповѣдено а обѣла и переведено ще дальше голосоване, але вже лише на не оголошенихъ ще 3 выборцѣвъ; а что рускій правоборець, въ мыслѣ заявляея п. старосты зъ попереднего вечера, того не надѣялся и голосоване уважало вже за закончене, то и не ставились до дальшого голосованія, отже узнано за выбранныхъ не тыхъ, что попередного дня дѣтали була большѣсть голосѣвъ, але тыхъ, на котрыхъ теиеръ большѣсть голосѣвъ упала.

Зъ Городка пишутъ намъ, что колькохъ рускихъ священниковъ зъ городецкого повѣта, на чолѣ котрыхъ ставѣ о. Черепашанскій зъ Керницѣ, звязалися зъ польскимъ комитетомъ выборчимъ и тайкомъ працюють въ користъ выбору п. Незабитовского. Здаеся, что тѣ бнзъ духовніи хотять тымъ заслужити собі на ласку паньску, бо п. Незабитовскій спорѣдний зъ великими панами. Цѣкава буде рѣчь, зъ якимъ лицемъ повернутъ по выборахъ тѣ душпаствѣ до своего стада?

Зъ Збараского доносятъ намъ, что чотирохъ селянъ, котрыхъ на приказъ старосты жандармы арештували и законныхъ обѣдѣла до Збаражя, выпущено на волю по зробленю зъ ними протоколу. Обжалованіи кажутъ, что не знаютъ, за що ихъ арештовано, догадуютьсѣ лишь, что мабуть за то, что агитували противъ противной стороны.

Зъ Снятинщины одержали мы нинѣ таку телеграму: Незуваного надзвужити допустився знаиый Вагнеръ при выборахъ въ Подвисокой, де самовольно додавъ 21 голосѣвъ большѣ для противной намъ партіи. То ствердивъ вже самъ делегованный комисаръ старосты. Слѣдуючю дня зробиъ Вагнеръ те саме въ Гавковцѣхъ. Люди заложили сегодня протестъ. — Василь Навчукъ, Подвисока; Иванъ Гудийчукъ, Гавковцѣ.

Зъ Жовки пишутъ намъ: Польскій шовинисты завзялись на нашъ повѣтъ, та вынашли новый способъ агитаційный, чтобы пересадити выборѣвъ польского кандидата, а то хотять куповати голоса выборцѣвъ, а не маючи до того потрібныхъ грошей, наложили контрибуцію на властителей добръ, розсылаючи до каждого такѣ писемъ: „Wielmożny Panie! Komitet przedwyborczy na powiat żółkiewski uchwalił na posiedzeniu dnia 6 b. m. odbytem, udać się do wszystkich właścicieli dóbr z uprzejmą prośbą, by zechcieli przyczynić się do pomnożenia funduszu na cele wyborów w ilości trzy procent od opłacanych stałych podatków. Przekonani, że Wielmożny Pan nie zapoznaże ważności sprawy, jaką jest przeprowadzenie z mniejszych posiadłości wyboru odpowiedniego kandydata, upraszamy o jak najspieszniejsze przesłanie odpowiedniej kwoty na ręce W-go pana Adolfa Dadleca w Żółkwi Żółkiew dnia 14-go czerwca 1889. Za komitet.“ Крѣмъ того высылалъ той же польскій комитетъ до каждого села еще такѣ писемъ: „Wielmożny Panie! Dnia ... b. m. o godzinie ... przeprowadzone będą w gminie ... prawyby. W imieniu przedwyborczego komitetu powiatowego upraszam W-go Pana, byś raczył użyć całego swego wpływu, by w tamtejszej gminie wyszli z rąk wyborczych tacy ludzie, którzyby dawali przykład, iż solidarnie głosować będą na kandydata przez komitet zatwierdzonego. W Żółkwi dnia 15. czerwca 1889. Za komitet.“

Писемъ тѣхъ одержали мы случайно бдѣ одного честного обывателя, котрый не солида-

ризуеся зъ клякою шовинистѣвъ и не думаетъ поддѣтисъ ихъ юрисдикціи, чтобы складати гарачъ на такъ брудній цѣли, якъ подкупство выборцѣвъ. На жалѣ треба поднѣсти, что тѣ подкупства маються провадяти въ интересѣ и подѣ егидною начальника суду, котрый зъ урядъ своего повиненъ стояти на сторожи справдливости и пошанованія закона! О якъ же-жъ щаслива та галицка Русь!

Зъ Перемышлянского пишутъ намъ: При выборахъ въ Дунаевѣ выбрано на 4 выборцѣвъ 2 певныхъ нашихъ, 1 (вѣтъ) до выборы не явиться а 1 буде за Потоцкимъ. Въ Подусовѣ выбрали о. Цегельского а якѣсь жидѣвъ заложили протестъ. Въ Новосѣлцѣ выбрали писаря громадского латиняка, въ Бѣлѣмъ вѣта, писаря и господаря, котрый умѣе вже грошѣ брата; въ Полуховѣ вѣта, въ Чернинцѣхъ вѣта мазура, писаря-подбанка и двоухъ селянъ-попычавѣвъ; въ Плевняковѣ властителя реальности, секретаря, учителя и радного повѣтового въ одной особѣ; въ Вишнѣвичу выборы збрывъ ком. Шелиговскій. Въ загаль въ сѣмъ кутѣ вынали выборы сумно, однакъ мы на нашъ кутъ и нечасили майже нѣякого.

Зъ Богородчаньского доносятъ намъ: Нашѣ рускій комитетъ не поставивъ еще кандидата на посла, разъ тому, что не оглянувся задалекобъ за бдѣповіднымъ человекомъ, для которого бы можна було легко залагодити и приспособити грунтъ, а по друге, — такъ бодѣй оправдуеся — чтобы противники не знали, противъ кого розвинути агитацію. — Польскій комитетъ, на которого чолѣ стоитъ маршалокъ повѣт. п. Шеланскій и адъюнкты судовый п. Граефъ, поставивъ своего кандидата въ недѣлю 16 с. м. и то, якъ здаеся, самого маршалка, котрый мимо того, что за-для его недорядку много людей пойдѣ въ старѣцѣ, посѣгае за мандатъ посольскій, мовѣ бы мавъ у селянъ довѣри. (Якъ вѣдомо, здѣсравдуеся бувъ секретарѣ грошѣ, что селяне зложили були на силату банку рустикального, а потѣмъ одобравъ собі жатѣ, — теиеръ же зѣхали агенты того банку и будуть цускати гадзѣвства на лицатацію, хотѣ дотычній гадзѣвыи мають въ рукахъ квати бдѣ урядника польского бѣцнуку, что довѣя покрѣтъ) Оденъ вирлисть — на тыхъ числѣхъ маршалокъ, якъ на тузѣвъ, казавъ намъ, что тойже просивъ его вже, чтобы зязъ на себе обрѣбати два або три села, бо кидѣсье пры давнѣйшихъ выборахъ tak dzielnie wywyzali się z tego obowiązku, gdy chodziło o wybór jednego a potem drugiego starosty, to powinniście to teraz tem więcej zrobić, gdy chodzi o swego. Але — какѣ практичный виралистъ — что иншого старосты, котрый має право натѣскати, чтобы податки були въ частъ заплаченъ, а что иншого хтось тамъ, хотѣ бы то бувъ и своѣ. Если мѣрдайній круга его поутрѣ, не легко буде рускому кандидату противъ него остоятисъ по причинѣ апатіи загальнои, а потѣмъ тому, что селянство зъ нимъ освоилося и его знае досытъ добре бдѣ часу оваціи, котру ему выправлено передъ двома роками, хто до неи наибольшѣ причиняеся, не хочу згадувати. Правыи до теиеръ оббуваютьсѣ правильно, нарѣканы не чути.

Одъ пять селянъ зъ Стинявы выжино одержали мы такѣ писемъ: „Просимо Свѣтлу Редакцію „Дѣла“ и „Батьківщини“ о помѣщенѣ слѣдуючю дословного обѣдѣну нашего писемъ, котре мы выслали до „Червоной Руси“

„Свѣтла Редакція! Въ силу закона правогого просимо о помѣщенѣ нашего сиростованія. Въ числѣ 111 зъ 24 мая 1889 „Червоной Руси“ була помѣщена фабрикавана якась дописъ нѣбы то бдѣ насъ, де нечестно насъ, газетку „Батьківщини“ и такѣжъ нашего учителя очернено. Колюка недѣль тому мы писали до газетки „Батьківщини“ а того теиеръ не выпираеся, якъ въ „Червоной Руси“ ч. 111 хтось злобао описавъ; мы вправдѣ просили буи пана В. Нагорного, чтобы приймавъ кандидатуру въ стрѣйскѣмъ округѣ, але чтобы не розбити еднѣсти побѣшли мы за большостію на зборахъ комитету выборочного и годимось на п. Антоновича. Мы селяне маємо свой розсудокъ здоровый и поияте, для того просимо во всѣмъ честно поступати. — Стянава выжиа 9. червня 1889. Нашіи правийи подписи: Федоръ Данилюк; Никола Мухакъ; Степанъ Мухакъ; Юрко Галелчук; Стефанъ Гавриляк.“

Зъ Игровицѣ пишутъ намъ: Уже передъ чотирма мѣсяцами спѣзнали мы, янкъ то ворогѣвъ має правда а справа народна, та зразомъ научилисьмы ся, что за правдою треба стояти, хотѣ-бъ чодовѣковъ пришлося при тѣмъ и загнутѣ. Примѣръ сей давъ намъ отецъ нашъ духовный, котрый за правду и народну справу не побояеся потерѣти: — а якъ мы тои оцѣнили, судѣтъ саміи Вл. читателѣ. Ого прихотѣтъ выборы до сойму; мы знаемо вже, о что тутъ розходиться; мы знаемо, что теиеръ маємо выбрати собі заступникѣвъ, вѣрныхъ и щирыхъ, котрѣ бы и лѣку на нашѣ раны найти хотѣли. Тому-жъ то постановили мы выбрати зъ нашего общественои Игровицѣ таиыхъ 3 выборцѣвъ, котрѣ бы за козбасы та дрегѣвъ не запродала сего народу, та рѣднои, дорѣго матери Русин. — Правыи розвасаніи були на 19 червня. Въ недѣлю про те передъ выборами, вѣдѣи бдѣ працѣ, мали мы зъ нашими священикомъ нарадитисѣ, кого бы избирати, та не предвѣжувала, что противники уже о насъ зъ горы поставили. Правда, что и самѣ чортѣ не вымыслилъ-бы лѣшюи шученъ. Ого коли нашѣ свидѣнѣкъ по богослуженю въ день Зеленихъ свѣтъ выѣхали, чтобы у своего бѣца въ день празника мати науку, — прихотѣтъ нѣсь-

мо до села, что правыи выборы не 19 але 11, отже о 8 давѣвъ скорше оббулися. Довѣдалися десъ противники, что нема о. Куницкого, та нужѣ користати. Не будучи на се готовѣ, заходили мы въ голову; но Господѣ насъ просвѣтивъ, что намъ робити. Ого видачи, что зле, а часу тратити годѣ, розбѣглася колькохъ зъ насъ по сѣлѣ, повѣдомати людей о тѣй самоволи противникѣвъ, та всѣ якѣ одиѣнъ агромадилася мы коло церкви. Одъ 9 год. рано до 4 по полудни стояли мы та оцѣвували п. комисаря. Порадилсьмыся, что будемо голосувати на о. Юрія Куницкого, Дмитра Кулика и Ивана Душеняку. Стоймо, чекаймо, а сонце далеко вже зѣ полудни. Ажѣ ось и вѣдѣтъ. — во то же не комисарѣ; то писарѣ чи люстраторѣ зъ рады повѣтровои Осуховскій; вѣде — а зъ нимъ, за нимъ, коло него спѣшати брата нашѣ, латиняки, нѣбы самѣ хрунѣ. Ой брата латиняки! Вы забули, что вы хлопы, а тутѣ вѣде о хлѣпску шѣрку. Осуховскій приѣхавъ до насъ, та збравши около себе людей, нужѣ намъ захвалити п. Коритовского, якъ то добре намъ буде, коли выберутъ его на посла; а мы на то: то правда, что имѣ (п. Коритовскому) добре буде, але чи намъ буде добре? А коли ще намъ вѣтъ Стефанъ Лысый, дай му Боже здоровя, присугнѣвъ, та казавъ, что але рѣбѣтъся, что выборы мають бути такѣ 19 го, то Осуховскій зязѣвъ хѣдѣтъ подѣ себе та нужѣ въ село збирати хрунѣвъ, бо межи нашими не найшовѣ. Небакомъ зновѣ вѣде хтось, та скрутивъ дѣ двора; мы догадалися, что то п. комисарѣ. „Ахъ тобѣ вно не Пашкудскій, подумали мы“... Нараджуваеся мабуть въ дворѣ, бо дотерѣвъ по доброй 1/2 годѣи зѣхати п. комисарѣ, такѣ Пашкудскій, картою маршалка и п. Кичинскій до канцеляріи громадской. Заклѣкала вѣта, та дальѣ кажутѣ голосувати. Не буду я, какѣ Стефанъ Лысый, не буду голосувати, най голосуе за мене писарѣ; бнзъ думае, что я его дурѣнь, та хоче мною радѣти; паперы бдѣ старосты не менѣ дае, а жѣнцѣ свойѣ подѣ подушку затыкае! Киче п. комисарѣ голосувати, — а все Поляковѣ. Мы Русины, зъ котрыхъ не одиѣнъ, хочѣ бы поле свое и на десятеро челяди подѣлявъ, все ще-бъ большѣ податку плативъ, якъ мнѣи зъ Поляковѣ, что все переоголосували, — мы Русины стояли, насъ не клѣчуть. Насъ не клѣчутѣ, бо Осуховскій зъ посѣвками, вѣлѣши вѣзѣ п. маршалка, на глумѣ и на гавѣбу ему, обѣнавъ обрата своихъ; тай одиѣнъ, что всего 50 кр. платѣтъ податку, доступивъ тои чести перевезитисѣ, якъ якиѣ маршалокъ. Мы стали допминатисѣ о припущенѣ до голосованія, а п. комисарѣ якъ не гукне: „Mileccie, ja tu rozkazuję! a wy wójcie, pociście zwołali tyle ludzi?“ Заразъ выстунѣвъ Андрухъ Довгопый, Яцко Галакѣ, Микола Довгопый и другіи, та кажутѣ: Мы наше право сповняемо, мы не бунтуеся. Пашкудскій зязѣвъ, та понавѣ насъ прочитувати: „Iwan Dejneka! jak głosujecie? czy tak jak p. Korzyński?“ „Нѣ, какѣ той, я голосую такъ: кс. Юрко Куницкій, Дмитро Куликъ и Иванъ Душенякъ.“ „Сѣи нового рѣстанавляеся?“ пытае Пашкудскій. На тои хтось обѣзавася, что такѣ хотѣтъ всѣ, а п. комисарѣ до вѣта: „Wójcie zamknąć go!“ Всѣхъ насъ замыкайте, крикнули мы, — и хотѣи, якъ кажутѣ п. Пашкудскій, вѣдуи до канцеляріи, по дорожѣ вступавъ до жандармѣвъ, нѣякого якосъ не замкнувъ. Поляковѣ голосувало 14; а теиеръ насъ 18 Русинѣвъ бѣдало голосъ на своихъ; п. комисарѣ и п. Кичинскій видѣтъ, что вѣтъ не вѣдѣтъ, та зновѣ чекають, ажѣ прибудутѣ хрунѣ; та навѣзла ихъ карита досытъ, но все же було за мало, хотѣи такихъ, что и права голосувати не мали, було много. А коли мы тои сказали п. комисаревѣ, бнзъ видѣчи, что за далеко загавася, нужѣ всю вину на писаря складати: „To on winien, to nie ja“. По скѣченю вышловѣ п. Пашкудскій а п. Кичинскій какѣ до жидѣ: „Dajcie jedną bezkę rżną na ten bok wsi, a drugi na tamten bok.“ Думаеъ пановѣ, что зацѣкаас Русинѣвъ дурниѣцею, но мы, знаячи свою гѣднѣсть, пожелали хрунѣвъ заслужеными словами доброго вкуса, а самѣ розбѣдѣлися домѣвъ. Ого конецъ правыи выборовъ въ Игровицѣ, краснихъ же якъ були передъ 4 мѣсяцами до Вѣдѣя. Но запѣтае, Вл. читателѣ: кого-жъ у насъ выбрали? То же не знаѣте? А за що-жъ давѣ панѣ 2 бочки пана? За то, что выбрали пана и ще другѣхъ двоухъ хрунѣвъ. Но такѣ не буде! Мы подали протестъ черезъ д-ра Заричного, а якъ вернутѣ насъ панѣ-отцѣ, то будемо мати ще новыи выборы, бо тѣ были несправедливѣи, — бо нашѣ т. е. о. Ю. Куницкій, Дм. Куликъ и Ив. Душенякѣ дѣтали по 38 голосѣвъ, а тамѣи по 27 голосѣвъ. Та же не конецъ шахрайцѣ: нашѣвъ 17 не допустили до голосованія, а зъ Поляковѣ голосувало 7 не маючиъ права; ерѣмѣ того жидѣ кажутѣ, что они мають 2 голоса: одинъ за аренду, а другій за хату.

Господарѣ зъ Игровицѣ.

Зъ Тернополя пишутъ намъ: Дня 4 (16) червня с. р. оббулися зборы выборовъ зъ мѣста Тернополя. Интеллигенція руска, польска и жидѣвска була поважно заступлена, а дуже численно явились мѣщане рускій и польскій та й жиды. Зборы одѣрвыи совѣтъиакъ суд. Бальво яко предѣдѣтель мѣсского комитету выборочного и поимѣнувавши пятохъ кандидатовъ зголошенихъ, удѣливъ голосу передѣльмъ проф. Ол. Бараньскому збъ Львова.

Въ примѣвъ повѣторогоданныи зазначивъ проф. Бараньскій напередѣ поводе, котрѣ его склонилии кандидувати такожѣ зъ мѣста Тернополя (б) вѣстѣно, что рускій комитетъ поставивъ проф. Б. такожѣ кандидатомъ зъ куріи сѣльскои, а именю довѣри значной части выборцѣвъ мѣста безъ рѣзницѣ народности и исповѣданія (кандидатуру проф. Б. го поставивъ радный Комарницкій, Полякъ, въ комитетѣ ширѣмъ 30-хъ (по 10 Русинѣвъ, 10 Поляковѣвъ и 10 жидѣвъ) и поперли еи 16 голосами (8 Русинѣвъ, 3 Поляковѣвъ и 5 жидѣвъ). Дальше

Предсѣдатель огласивъ обжалованому рѣшеніе комитеты радной, котрымъ его прошеніе о выпущеніи на свободну стоупу полагоджено негативно.

Одтакъ приступлено до дальшюй разсправы. Обжалованный почавъ боронитись что до замѣту легководушного конкурсу подаючи яко причину невыплатности: 1) застой въ выдаваніи часописей *Wiener i Pszczółka*, 2) нечестну и тяжку конкуренцію; 3) несправедливый и несподобный нечестия и 4) нарочно вымѣренный атентатъ на египтенцію обжалованого. Обжалованный есть 17 лѣтъ редакторомъ *Wiener i Pszczółka*. Писма тѣмъ ли въ початку наибольше 430 предплатниковъ, одже обжалованный мусѣвъ доклади до неї, что робивъ впротѣмъ раду, бо не шло ему о зыски, але о поддвигненіи народа. Дальше почало ити лѣхше, число предплатниковъ подналось надъ 1000, а хочъ платили они несправедливо то все таки не было-бы дойшло до катастрофы, коли-бъ не нечестна конкуренція выдаваніи черезъ *Macierz Polsk* часописей *Niedziela*. *Niedziela* у наидано народова, а *Wiener i Pszczółka* у выловлявано у предплатниковъ при помочи жандармовъ. Выдѣлы поѣздовъ заборонявали селянамъ читати писма обжалованого, бо були они неприхильны шляхтѣ, краѣвской Сѣаз называвъ обжалованого „демагогомъ въ сутанѣ“, а зновъ газеты либеральны нелюбилъ его яко священника и выступали противъ него. Та неприхильность зъ всѣхъ сторонъ выкликала звихненіе финансової равновѣги выдавничствъ и же въ р. 1883 мавъ обжалованный до 5000 зр. довгу на выдавничствахъ. Щобы выратуватись зъ того небодрадного положенія поставивъ обжалованный о парохію въ Куликовѣ. Въ року 1885 мавъ обжалованный доѣхати доѣхати бѣдоты паперовъ вартостныхъ належачихъ до ерекціи, однакъ намѣстничтво находило на тѣ бѣдоты кондиктъ до належитости эквиваленту. Той кондиктъ пошкodikъ обжалованому дуже богато, бо тими грошми мавъ бѣзъ заплатити довгу, якій затягнувъ бувъ въ Товариствѣ кредитовомъ земскѣмъ. При томъ почали вороги его голосити, что кс. Стояловскій вылетѣтъ“ зъ парохіи, что занепокою вѣрительнъ и и склонило ихъ до ужитя правныхъ мѣръ. До того прибывали обжалованому ще и значны выдатки въ родинѣ. Сестру отдавъ и вынужувавъ, а батька своего удержувавъ черезъ кѣлька лѣтъ тяжкой недуги.

Предсѣдатель поставивъ тутъ обжалованому пытаніе, кѣлько коштувала его недуга бѣца, пытаніе то однакъ выкликала у обжалованого велике раздраженіе, онъ кинувъ шаперомъ и выбухнувъ голономъ плачемъ.

Предсѣдатель перервавъ на кѣлька хвиль разсправу и старався успокоити обжалованого.

Одтакъ почавъ обжалованный дальше росказувати исторію конкурсу подносячи, что властно одинъ лишь вѣритель т. е. адв. дръ Пайонкѣ, яко управитель массы упавшого товариства гал. касы задаткової отворивъ ему конкурсъ за поруку довгу 1500 зр., котра сума була навѣтъ зовсѣмъ достаточно забезпечена на гипотекѣ самого головногъ довжника. Адв. дръ Пайонкѣ зробивъ то, якъ подноситъ обжалованный зъ вышнего припущенія; тутъ не ходило о грошѣ, а ото, щобы обжалованого зничити. Всѣ инші вѣрители представляли суму 14.000 зр. подписали прошеніе до суду о знесеніи конкурсу, котре прошеніе есть въ посѣданіи обжалованого. Обжалованный покликавъ яко свѣдковъ ш. Войнарского и Миттнга, котрі мали чути что его постановлено зничити, а также урядниковъ податковыхъ Зубрицкого и д-ра Фрица.

Одтакъ одчитано акты намѣстничства въ справѣ наказу заплаты купонѣвъ, одзову намѣстничства въ справѣ кондикту облигаций и инші акты урядовъ, односящія до тон справы.

По одчитаню тыхъ актовъ одложено разсправу до понедѣлка т. е. 17 червня 1889.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Fremdenblatt подтверждаетъ вѣсть, что перше засѣданіе спѣльныхъ делегацій одбудетъ въ субботу дня 22 с. м. а зарѣзъ на другой день въ недѣлю буде цѣсарь принимати у себе насампередъ угорску а одтакъ австрійску делегацію. Угорскій министры: Тесса, Веверль и Фервары будутъ черезъ цѣлый часъ засѣданъ делегацій перебувати у Вѣднѣ. Наряды делегацій будутъ дошій а мабутъ и важны, бо односны погѣршилися, хочъ непосредно не грозить нѣка небезпечности. Показуется также потреба дальшого зброенія хочъ поголоски о потребѣ подвышенія на ту цѣль кредиту — якъ доносить *Pest Lloyd* опираются лишь на самыхъ комбинаціяхъ. Правдою есть лишь то, что зъ причины нового закона войскового треба буде выдатки збѣднѣшатъ.

Урядова газета вѣденска оглосила бд ручне писмо цѣсарске, котрымъ скликуются засѣданія спѣльныхъ делегацій дѣла до Вѣднѣ на день 22 н. ст. червня.

Справа помиренія Чехѣвъ зъ Нѣмцями велесе теперь головою въ газетахъ а именно зъ чешской стороны займаеъ нею дуже старо-чешка *Politik*, котра помѣщае одну статью за другою въ справѣ угоды. Зъ цѣлю писанины, яка на той тематѣ теперь ведеся, выхотѣтъ, что Чехи готовы згодитись что-до жаданъ Нѣмцѣвъ въ справѣ одмеженія обохъ народѣвъ послѣ курій, сенатѣвъ высшихъ судѣвъ краевыхъ, рады школьной краевой и т. д.; поабстае же лишь справа введенія нѣмецкого языка въ судахъ а именно въ округахъ нѣмецкихъ и мѣшаныхъ.

На Угорщинѣ слѣдять пышно за ходомъ рѣчей въ Сербіи. Органъ умѣренной оппозиціи *Pesti Naplo* видѣтъ включъ до востѣдной ситуаціи и полатины австрійской такъ для Мадяровъ якъ и для другихъ не въ Бѣлградѣ але въ Берлинѣ. Сербія — какъ згадана газета — не може навѣтъ бути небезпечна, скоро Нѣмеччина одкажетъ, что для неї есть все „Геккубо“, что дѣсѣт на Балканѣ. Прецѣ вѣхто не думае, что Нѣмеччина повинна-бы нашу державу навѣтъ на случай активной и самостоятельной политики на Востокѣ, бо въ своемъ власномъ интересѣ не може того зрѣбати а то зъ причины Россіи и чимъ разъ больше ширшающего панславизму. Нѣмеччина потребуе Австріи бѣльше якъ Австрія ен на Востокѣ, бо Россія стала-бы для Нѣмеччины ще небезпечнейшю, коли-бъ побѣла Австрію абъ позыскала ен собѣ яко союзника. Австро-Угорщина мусѣтъ дѣлятого передовѣтъ уурядкувати свои односны до Востоду а особливо до Сербіи и то мае бути головною задачею сего-рѣчныхъ спѣльныхъ делегацій.

Journal de St. Petersburg, органъ министра Гирса дементуе деякі вѣсти, розсѣяны якъ каже — ворогами Россіи. Згадана газета каже отже, что неправдою есть вѣсть *Standard* а, будто-бы сербскій митрополитъ Михайль одержавъ бѣдъ Россіи якійсѣ спеціальны инструкціи въ справѣ т. з. полудаво-славянской политики. Также неправдою есть, будто-бы генералъ Анненковъ и министръ войны Вановскій выѣхали въ якѣсь спеціальны мисіи до Парижа. Ген. Анненковъ поѣхавъ до Парижа, лишь щобы тамъ бути на торжественномъ актѣ принятія его шурнина де Воге въ члены академіи наукъ а Вановскій поѣхавъ вмовѣрно до Емса на купецѣ. Наконецъ доказуе згадана газета, что Россія не противится зовсѣмъ конвенсіи египетского довгу, хочъ лишь, щобы всѣ оцѣдлости ужинались въ користь краю и щобы европейска комисиіа мала надъ ними надзорѣ. *Journal de St. Petersburg* не дементуе лишь, что Россія збрѣнѣтъ чимъ разъ больше, что постановлено дуже значно збѣднѣшити артилерію російскую и что якъ разъ теперь принято планы ген. Гурка что-до укрѣпленія въ Царствѣ польскомъ, хочъ дуже энергично выступасъ противъ вѣсти будто-бы Россія черезъ своего посла въ Бѣлградѣ, предложила Сербіи проектъ военного союза.

Kreuzzeitg. характеризуетъ положеніе въ Россіи сими словами: Начлавлѣтъ уже не разъ мобилизуеъ, але сѣмъ разомъ выглядасъ справа трохи поважѣнше. Для настрѣю царя есть погроза супротивъ Персіи характеристичною. По Балканѣ ходитъ чутка о маючихъ настати великихъ змѣнахъ. Покликомъ, котрый собѣ зъ устъ до устъ подаетъ есть: королевство Босна и Герцеговина подѣ провѣдомъ Черногоры. Также въ Царствѣ польскомъ, въ прибалтійской области и въ Финляндіи працюе Россія безустанно.

„Гражданинъ“ доносить, что російске министерство постановило вже рѣшучо заосмѣрити російскую армію въ гвизтовѣй карабинъ меншого калібру и что тѣ дотеперѣшны карабаны Бердана будутъ перероблятися на новы. Тымъ зыскаеъ то, что набѣа зменшатся, черезъ что число ихъ для каждого вояка окремо поднѣсѣея и что новы карабаны будутъ далеко дальше бити якъ теперѣшны, бо ажъ на 6.000 кроковъ.

О замѣтцѣ, яку царъ зрѣбавъ шахови перскому при выѣздѣ въ Петербурга, паше *Köln. Ztg.* такъ: Россійскій посолъ въ Тегеранѣ, кн. Долгорукой, радивъ призначити повѣ мільона рублѣвъ, щобы позыскати перекру политику для російскихъ интересовъ, але царъ не хотѣвъ на то пристати и запримѣтивъ справедливо, что то нѣчого не поможѣ, бо коли Россія выдѣстъ повѣ мильона, то Англія уже зарѣзъ на ту саму цѣль цѣль мильонѣвъ. За то постановивъ онъ зятѣ цѣлу справу въ свои руки, але нѣкому о томъ не згадуеъ нѣчого. Працюючиъ отже зъ шахомъ сказавъ ему, что тынѣтѣся зъ его гостини, зъ котрой сподѣеъся для обохъ краѣвъ добрыхъ наслѣдковъ. Не може однакъ того замовчати, что шахъ порѣбавъ великій уступки Англіи, котры выхотѣтъ въ некористь Россіи. Шахъ їде теперь до Англіи а тамъ може дасться зновъ наклонити до якихъ уступокъ. На сей случай мусѣтъ бѣзъ (царѣ) запримѣтити, что на просторонѣ якихъ 300 верстѣ здвжъ переконъ гранидѣ стоить 100.000 багетѣвъ и бѣзъ не може за то заручити, что въ такѣмъ случаю не двигаеъ цѣла могуча армія. Царъ вымѣнивъ тѣ слова по французска передъ самымъ одходомъ шаха а шахъ не одкавъ на то анѣ слова.

Въ Берлинѣ закѣнчилась вже конференція самованска и дѣтчану угоду вже подписано, але змѣстѣ ен держаться все ще въ тайнѣ. Декотры нѣмецкы газеты поясняютъ то справѣ внутрѣшнихъ односинъ на островѣ Алія, позаякъ декотры постановы сен угоды по одповѣдѣмъ пригатовленю рѣчей, маютъ бути предложенъ консулами всѣхъ трѣхъ державъ. Здаеся, что Нѣмеччина порѣбала Сполученымъ Державамъ деякі уступки, бо оппозиціи праса нѣмецка подняла великій крикъ и доказау, что кн. Бисмаркъ смарився передъ Америкю, а *Times* зновъ такъ каже: „Кн. Бисмаркови и нѣмецкому правительству можемо лишь пожелати готовности до згоды, яко въ залагодженю такъ трудной и заутануваної справы дали доказы.“ Говорятъ также, что король Мелитова, котрого Нѣмцѣ были усунули, одержать зновъ свою давну власть.

Тахенко и незнатно загорнула Англія зновъ новый край въ Азіи и збѣднѣшила свои поѣблѣсты въ Индіяхъ. Кашмирскую краину (въ

тѣснѣйшюмъ значеню, область пограничну и дуже важну зѣ взгляду на оборону Индіи) бѣдъ заходу поставлено подѣ управу регентіи, аложеной зѣ пять людей, котрыхъ предсѣдаеълемъ есть членъ администраціи англійской провинціи Пенджабу. Розумѣея, что регентія буде у всѣхъ важнѣйшихъ справахъ радитись англійского регента Дотеперѣшны верховникъ сего краю, на котрого „бажанье“ заведѣно тамъ новый порядокъ, магараджа Портабъ Сангъ, иде якъ звычайно „въ пенсію“ и ему буде вызначена значна листа цивильна.

Справа Вольгемута мабутъ не промине такъ спокѣйно для Швайцаріи, якъ то зѣ разу здавалося, хочъ правительство швайцарске певно не зрѣбѣтъ всего того, что Нѣмеччина бѣдъ него жаждѣа. Крѣмъ Нѣмеччины выступили противъ Швайцаріи зъ своими жалаями ще и другы державы а именнѣ Россія, Австрія и Італія и всѣ они доказуею, что швайцарскія власти катанальны за мало пальають чужинцѣвъ, котры користаючи зъ браку надзору, ведуть зѣ бѣдѣмъ агитаціи въ другыхъ державахъ. Заноситься на то, что рада звязкова предложѣтъ справу надзору надъ чужинцами народнымъ зборамъ, щобы они бѣдали справу ту центральнѣй власти, котра допильнуеъ точну права швайцарского азілю, буде точно пальнувати чужинцѣвъ и лишь тымъ дозволитъ прожывати въ Швайцаріи, что не будутъ вѣсти нѣякихъ агитацій и не будутъ мѣшатся до нѣякихъ заговѣровъ та въ явѣи небудъ нишій спѣсѣбъ не будутъ выставляти Швайцарію на межинародны конфликты. На представленія державъ одкавъ рада звязкова, что Швайцарія розумѣеъ дуже добре свои межинародны одбавки и готова ихъ якъ найточнѣйше сповняти. Рада займаеъя вже бѣдъ давна реформѣю организаціи полиціи надъ чужинцами а навѣтъ предложѣла проектъ дѣтчаного закона.

Швайцарска народна рада ухваляла бѣзъ всякой дебѣты 3.350.000 франковъ на матеріалъ военный, а 600.000 фр. на дальше укрѣпленіе горы св. Іогарда. Выходить зѣ сего, что народна рада готова дати и дальшихъ 6 мил. на будовы на горѣ св. Іогарда.

Зѣ Массавы доносить, что Расъ-Аллула иде зѣ 8.000 людьми противъ Італянцѣвъ и хоче имъ Керевъ назадъ одобрѣти. Зѣ другой стороны доносить зновъ, что всѣ племена абессинскы признали Менеліа королемъ корольѣвъ, и бѣзъ иде теперь до провинціи Тигре, зѣ бѣди мае выслати до Італянцѣвъ депутацію аложену зѣ 20 людей.

Зѣ Константинополя доносить до *Pol. Corr.*, что Порта выслѣла спеціальну комисию на Крѣту лишь дѣляго, щобы тамъ людей успокоити и чимъ скорѣе залагодѣти всякі непорозумѣя, якы тамъ настали. На Крѣтѣ одбувалася недавно тому новы выборы до народныхъ зборѣвъ, а хочъ они выпали въ користь правительства, то все-же таки не обѣдѣло бѣзъ того, щобы и сѣмъ разомъ якъ давнѣйше вародны зборы не поставили новыхъ, стрѣляющихъ до розширенія автономіи жаданъ. Позаякъ ген.-губернаторъ острова Николаіи Сартиньскій-паша не може самъ о томъ рѣшѣтъ, то Порта выслѣла для скороченія поступованія спеціальну комисию, уповажаеъну султаномъ до переводженія всякихъ реформъ. Комисаремъ въ сѣй справѣ именовано Махмуд-пашу Джелалъ-Еддина, котрый вже передъ кѣлькома роками ѣздѣвъ въ такѣй самѣй мисіи на Крѣту и котрый знаеъ дуже добре тамошны односны и мае велике довѣріе народу. Сѣмъ разомъ ро ходѣтѣся лишь о часто внутрѣшній справы острова и дѣляго — якъ каже *Pol. Corr.* — брати сѣю спеціальну мисію въ звязъ зѣ якимъсь межинароднымъ заутануванямъ. Ходѣтъ поголоска, что Сартиньскій-паша мае бути одкаваный а на его мѣсце буде именованый дотеперѣшны посолъ въ Бруселли Каратеодор-ефенди.

Сербске правительство дементуе теперь пышно всякі вѣсти о якѣмъсь небезпечномъ поступованю Сербіи и о велико-сербскѣй агитаціи. Такъ доносить зѣ побѣзурядового сербского жерела, что митрополитъ Михайль поступѣа зовсѣмъ розважно, не мѣшѣаеъ до политики и обмежаеъся лишь на справы церковны. Вѣсть, будто-бы бѣзъ всю дѣяльнѣсть попередѣаго митрополита Теодосія принявъ незаконно, есть чисто лѣшь выдумана. Михайль думаеъ навѣтъ дати цѣльбѣй дѣяльнѣсть своего попередника не лишь абсолютнѣю але и своѣ благоословеннѣю. Що до торжества битвы на Косовѣмъ поли, то правительство не розсылало до нѣкого запрѣшенъ и постановило его одбоудити поважно и бѣзъ всякого шуму. Впротѣмъ думаеъ правительство, что нѣхто не буде противитися торжеству, котре мае лишь то одѣ на цѣль, скрѣпити и поддержѣти національнѣе почутѣе въ самостоятельной державѣ.

Зѣ взгляду на всѣлякі погляды прасы на теперѣшнѣе становище митроп. Михайла завіряють теперь верховодячі сербскы круги, что бѣдъ часу уступленія короля Милана не было для нѣкого тайного, а тымъ менше для установленія въ Сербіи представитѣльнѣй державѣй заграничныхъ, что регентія и правительство рѣшили коуче управлѣннѣти дѣло державнѣе черезъ покликаніе митроп. Михайла на его давне становище. Давно отже выглядѣа, что на се поступленіе правительства нападають якъ разъ тѣ газеты, котры о сѣмъ рѣшеню сербскихъ мужѣвъ державныхъ вже тогдѣ знали, коли она нову ситуацію, выкликану уступленіемъ короля Милана, далеко спѣкнѣйшѣе обговорювати и въ дѣвѣмъ представляти свѣтлѣ.

Король Миланъ перебуваеъ теперь въ Константинополѣ и бѣзъ тамъ на нѣрѣ у австрійского посла. Онъ маеъ сказати, что есть зовсѣмъ вдовольный теперѣшнымъ порядкомъ въ Сербіи а до сына маеъ написати писмо, въ котромъ ему доносить, что поѣде черезъ Аббацію до Парижа и не верне до Сербіи ажъ по юбилейномъ торжествѣ битвы на косовѣмъ поли.

Зѣ Букарешту доносить, что вѣсти о выѣздѣ королевѣи Паталин до Бѣлграду суть безосновны. Королева поверне ажъ тогдѣ, коли ен справа буде вже зовсѣмъ залагоджена и она яко королева-матн одкаеъся свои давны права. Сѣю справѣю маеъ займѣтѣся митрополитъ Михайль.

Збройна сила Черногоры зверѣаеъ нинѣ больше якъ коли увагу на себе и дѣляго загранична праса обѣслюеъ пышно, скѣлько войска може выставити Черногора на случай потреби. Пѣсла сего обѣслена може Черногора выставити 28 до 30.000 людей, зѣ котрыхъ лѣшь 1.770 належатъ до стаѣи арміи и творѣтъ три баталіоны. Карабѣмъ маеъ правительство черногорске 40.000 штукъ системы Криви и 25.000 штукъ системы Вердѣла; пушкѣ 100 штукъ найбѣзпородѣйшихъ системъ а межи тымъ и пушки Крупа. Артилерія есть всего лишь 300 людей. Кѣмъ того есть ще кѣлька батерій гірскихъ. Кавалерія, пѣшнѣерѣи и прочы спеціальныхъ одѣдѣвъ арміи нема въ Черногорѣ зовсѣмъ.

Въ Цетини роблятъ великі приготѣвленія на весѣлье княгинѣ Миліицѣи и розсылаются вже запрѣшенія до сусѣдскихъ двѣрѣвъ. Регентамъ сербскимъ и грецкому королевѣи выслѣвъ князь окремѣй запрѣшенія.

НОВИНКИ

— Вчерашнѣ 124 число „Дѣла“ сконфискувала ц. к. прокураторія за „Отверте писмо о. Таичаковского и 28 сѣлянъ зѣ Дунаева до С. Екск. п. намѣстника въ справѣ надѣжнѣи властей правительственныхъ при правѣборѣхъ“. Позаякъ конфиската наступила вже поздно, то мы не були вже въ силѣ выготѣвити другого накладу а нинѣшнѣе число выдѣаеъ въ збѣднѣномъ обѣмѣ.

— За упѣой душѣ бл. п. Корнила Сушковица одпрѣвѣтъ завтра въ среду (19 н. ст. червня) заходѣмъ родины поминальнѣе богослужѣнне, на котре всѣхъ почитѣльнѣвъ покойника запрашаемо. Служба Божа почнеъся о 9¹/₄ рано въ церкви Успенской.

— Одказъ. Дня 20 мая с. р. постигло наше село Боршѣвъ, повѣтъ и почта Перемышляны, велике нещастѣе черезъ огонь, котрый зничѣвъ 15 загорѣтъ зѣ всѣми буданками господарскихъ и навѣтъ шкѣды на 11.150 зр. Щобы поратувати нещастныхъ завѣзавъ комитетъ мѣсцевый, котрый звертаеъся до всѣхъ добрыхъ и милосердныхъ Родимѣвъ, до всѣхъ Достѣпныхъ Урядѣвъ парохіальныхъ и Урядѣвъ громадскихъ зѣ умильнымъ прошеніемъ: Поратуйтеъ своею вдовичю лѣнто нещастныхъ, а Богъ най стороичею нагородѣтъ Вамъ за тое и охоронитъ бѣдъ такого нещастія. Узбраний грошѣи прошу пересылати на руки подѣсчаного. *Медовскій*, завѣдѣтель Боршѣва, за комитетъ. — Всѣ русскы газеты проситья повторити сѣю бѣзѣву.

— Кришанины Величю, тяжко недужій бѣдъ довшого часу, заненавъ бѣдъ понедѣлка вечера такъ сильно, что лѣкарѣ не роблятъ жадной надѣѣ, а катастрофа може наступити въ кѣждѣй хвилѣ.

— Огнѣ. Зѣ Сѣлянъ подѣли такъ вѣсть дня 15 червня: Вчера около 10-тои години передъ полуднемъ бувъ у насъ великій огонь. Згорѣло 73 домѣвъ крѣмъ многихъ будынокѣвъ господарскихъ. Дѣбѣта родина або 1000 особѣвъ лишились бѣзъ даху. Ратунокъ при такѣй поусѣбѣ бувъ великимъ трудный; насѣили сторожѣи огней зѣ Ярославля, Шѣвска, Завѣннѣи и Косткова, сѣль кн. Юрія Чарторыского. Мѣсто Ярославъ прислало двѣ ѣбры хлѣба и булокъ. Погорѣли майже выключно жиѣды, бо лишь чѣтари хрѣстіанскы родины. Будынки урядовы и котелы суть не ушкодѣены. Завѣзано комитетъ ратуновѣмъ подѣ провѣдомъ судѣѣ п. Іос. Ільничкого. О томъ пожарѣ пишуть намъ: И наше жидѣвске мѣстѣчко пало жертѣю огня. Дня 14 с. м. о 9 год. рано выбухнувъ огонь въ лѣвѣиъ жидѣ Карла, здаеъся черезъ неосторожнѣсть, и при сегорѣбной поусѣбѣ, обнявъ въ одну мѣть вѣхѣдну часть мѣстѣчка, заселѣну переважно жидѣми. До 3 години зѣ полудня згорѣло 71 хѣтъ, зѣ тыхъ 5 хрѣстіанскихъ, прочы жидѣвскы, Асекурованыхъ было всего 61 домѣвъ, а 10 лишь нѣ. Страты потерѣло товариство краковске. Огонь при легкомъ вѣтрѣ оперѣа ажъ о руске приходѣство, котре лише завѣдѣа енергичному ратуновѣмъ самыхъ парохіанѣвъ, не пало жертѣю огня. Бракъ воды при сегорѣбной поусѣбѣ та недостатѣа всякихъ приборѣвъ огневыхъ спрѣла, что огонь такъ лютѣеъ. Бѣтъ впрѣдѣ въ Сѣлянѣ сторожа огневѣа, но недавно зорганізѣвано, тому за слаба ще була до такой пожежи. Страты значны, нужда мѣжъ погорѣльцами велика. — Въ Зборовѣ погорѣло дня 13 червня 16 домѣвъ, де мешкали бѣдны жиѣды. Подкаеъся огню падаеъ дощѣ, тому и далѣе огонь пригасити, инакше, при браку всякой организаціи ратуновѣи, могло-бы выгорѣти цѣле мѣсто.

— Устѣи испытѣ зрѣлости въ Станиславоѣ завѣаеъ 11 н. ст. червня. Зѣ одзначѣнемъ зложивъ испѣтъ Ансѣльмъ Мослеръ; зѣ добрымъ успѣхомъ: Авр. Бардашъ, Іос. Бѣтъ, Гѣг. Даниловичъ, Лейба Друкеръ, Іер. Дубенскій, Авр. Фаерштайтъ, Тад. Гендриховскій, Вол. Іванцицкій, Іона Рубинъ, Прокѣвъ Мословицъ, Ігн. Майстеръ, Мих. Петрушевичъ, Адольфъ Пророкъ, Петро Сарный, Вол. Шидловскій и Тад. Зелинскій. Чѣтари абитуриѣнты маютъ поправити по одномъ предметѣ по шести пѣдѣлахъ.

— Генеральны штабѣ, аложенный зѣ сорокъ генералѣвъ подѣ провѣдомъ ген. Бека, приѣхавъ вчера копно до Львова зѣ околищъ Жовки. На стрѣчу выѣхали офицеры львовского гарнизону

покликавшись на звѣтну одозву центр. комитету польского що-до кандидатур Русинів. Заявивши, що одозва явилася трохи за пізно, але ще комитет мав-би нагоду показати, чи видає він серйозно, чи на слух Русинам, замѣстивши вже майже всі повѣсти рускій польскими кандидатами. Наконець покликався на доволѣний свій побыти въ Тернополѣ, підчасъ которого яко радный мѣста мѣгъ докладно повѣдати его недостатки и потребности. Обѣля поддѣвати кандидату строгій але обѣтливій кватицѣ двадцятипятилѣтну краєву господарку, выказавши на основѣ цифръ, вѣзыхъ зъ официальныхъ публикацій статистическихъ, що Галичина стоить надъ пропастію и економъ крокомъ иде до экономичной руины. Выказавши хивный дотепершій большіе соймовон и делегация польской райхсратовон, розвивувъ п. Барвінскій програму экономичну, оперту на фактахъ и раціональныхъ подѣставахъ и цифрами доказавъ хосенность такой политики экономичной для цѣлого краю взагалъ, а для Тернополя зъ-особна. Ту часть промовы выголосивъ кандидатъ по руски, а бѣтакъ въ польской промовѣ подавъ свѣдѣнія на справу жидѣвску и антисемитизмъ. Наконецъ звернувся до Поляківъ въ справѣ рускій, котра есть равной организаци краєвого и державного, а хочъ рѣзкій лѣкаръ брался и беругся въ тогнѣ, однакъ ужасуючи невідповідныхъ и навѣть противныхъ средствъ, ще большѣ въ ятрѣ. Перетворивши выборы въ рускій карьеристивъ або несвідомыхъ потребъ народу руского выйде на те, якъ бы хто брудомъ и всякою нечестію хотѣвъ замазати рану и въ тамъ загонити. Поляки, котрі домагались для себе справедливости денне, не повинні ані позору давати, яко бы не були склонні признати Русинамъ принадлежну имъ равноправность. До Поляківъ належить въ тѣмъ взглядѣ першій крокъ, а полагатися на справедливѣ руской справы сарѣвати организмъ краєвий и державный и тогды цѣла сила краю може звернутися на экономичне поле, на котромъ Галичинѣ грозить неминуча катастрофа.

Результатъ сихъ именно выборовъ буде мати важне значеніе для будущности краю, а мѣрдайшій есеры берутъ на себе велику одвѣчалность передъ исторією!

Бесѣда проф. Барвінського викликала сильне враженіе, а доказомъ того були грѣмкі оплески всѣхъ выбороцѣвъ безъ рѣзницѣ.

Одтакъ выступивъ другій кандидатъ д-ръ Тишнѣецкій, адвокатъ въ Тернополѣ, покликаючися на свои заслуги для мѣста, (для сторожи огневон, музики мѣсков, Сокола и т. д.) Пригрозити годяться, що д-ръ Т. два рази убѣгався о мѣсце радного въ Тернополѣ безуспѣшно. Третимъ кандидатомъ выступивъ проф. емеритъ Погорецькій и эрзигнувавъ въ корясть д-ра Маєкса, выхваляючи его заслуги для мѣста и краю. Обѣля готувати Луканійскій Крыницкій, президентъ суду, въ короткій польскій промовѣ представивъ себе яко чоловѣка праць, котору вѣсь могла пѣзнати въ судѣ, и просивъ чтобы выборы бѣдали ему свои голоса, а бѣтъ буде дѣбати про добро краю и мѣста. Такой загалній фразы безконфессійности политичной могли очевидно доволити вознукъ судовыхъ, котрі зъ гореткою факторѣвъ и покутныхъ писарѣвъ закрывали: *vivat pan hofrat!* Всѣхъ поважѣйше мыслячихъ людей мусѣло се тѣлько розсѣмѣшити або обурити, що чоловѣкъ такой политично безконфессійный сягае за мандатомъ посольскимъ, рахуючи на подѣстальныхъ, залежныхъ урядникѣвъ и интересныхъ въ судовыхъ справахъ выбороцѣвъ. Значачи мусимо, що п. готувати, хочъ бувъ колѣс рускимъ райхсратовцемъ и дуже добре умѣвъ выкористати сей мандатъ, тримаючи все mit der hohen Regierung, не вважавъ одновѣднымъ хочъ бы колѣкома словами промовити по руски до выбороцѣвъ Русинѣвъ, хочъ навѣть официальной кандидати якъ д-ръ Е. Черкавскій, а на сихъ выборахъ и д-ръ Маєксъ промавлявъ по руски. Не забувайте, що въ Тернополѣ мѣщанство руске найчисленѣйше зъ всѣхъ мѣстъ галицкихъ, и выдало такихъ Вацнѣвъ, Ткачукѣвъ, Бекесевичѣвъ, Сатурскихъ и пр., що оно свѣдоме свои народности и своихъ правъ, котрыхъ такъ игнорувати не годиться и тому Русины будуть знати, якъ поступати зъ тою кандидатурою.

По промовѣ п. Крыницкого эрзигнувавъ д-ръ Тишнѣецкій въ его корясть.

Наконецъ выступивъ д-ръ Маєксъ и въ довшій промовѣ представивъ результаты свои праць соймовон 12-лѣтної, а бѣтакъ подавъ свои погляды на экономичну политику краєву, адотуючи тутъ погляды проф. Ол. Барвінського. Русинамъ обѣцявъ п. Маєксъ поддѣпати ихъ розвой національный и культурный, однакъ справы рускій въ соймѣ суть посли его погляду „wujatki z reguły“. Прихильники д-ра Маєкса приняли промову его оплесками, але мѣжъ рускими выбороцями и мѣщанствомъ польскимъ та жидѣвкамъ чутно було голосій обавы недоволеня. Мѣщане Матвій Вацнѣк и Онуерій Ткачукъ въ интерпелляціяхъ дуже смѣло выявили недоволеніе рускихъ выбороцѣвъ, що д-ръ Маєксъ не тѣлько не поперавъ руской справы въ соймѣ, але навѣть неприхильно бѣдѣся до внесеня шкѣльных проф. Романчука. М. Вацнѣкъ сконстатувавъ, що вже попередно, коли д-ръ Маєксъ здававъ соймове справозданіе, бѣдавъ вѣтутъ недовѣрія, бо за тѣмъ на колѣкасѣ выбороцѣвъ подѣнало лѣвнѣ колѣка рукъ, а п. Он Ткачукъ, вазначивши, що бѣдовѣдѣ д-ра Маєкса, котору мусѣвъ дати на домаганіе рускихъ выбороцѣвъ по руски не адоволяе ихъ зовѣсть, — подякувавъ д-ру Маєксу за его кандидатуру и домагався поставлена комитетомъ кандидатуры проф. Барвінського. Теперь предстоитъ борба межъ тремя таборами, а рускій кандидатъ проф. Барвінскій має прихильникѣвъ не тѣль-

ко мѣжъ Русинами але и мѣжъ мѣщанствомъ польскимъ и независимымъ жидамъ.

Зъ Горлицъ одержавъ Dziennik Polski такую телеграму: Рѣвночасно выслала мы до президента министръвъ, гр. Тафого, и намѣстника гр. Бадоніа слѣдуючу телеграму: „Староста зъ Горлицяхъ, особито, и черезъ подѣстальныхъ собѣ урядникѣвъ робити при выборахъ до сойму на селянъ, а особаю на вѣйтовѣвъ нечувану пресію и допускаея богато неправдыностей на що маємо доказы. Просимо отже о ласкаве зарадженіе злему.“ Зъ выдѣлу повѣстовъ въ Горлицяхъ. Владиславъ Плоткій, предѣстатель. — Мы доувѣраемъ зъ достовѣрного жерела, що такожъ и деякіи нѣшній старосты на Мазурчинѣ, якъ н. пр. въ Ландутскѣмъ и другихъ сторонахъ, бѣдали наказъ выступати зъ цѣлою энергією въ користи вказанныхъ имъ кандидатурѣвъ. Коли-жъ такъ дѣся на Мазурчинѣ, о скѣлко жъ большѣ солидарно повинні Русины поступати, що-бы переперти своихъ кандидатурѣвъ!

Зъ Юстинѣвки коло Подгаецъ доносятъ намъ:

При выборахъ уживала противна намъ сторона такихъ надужитѣ, якихъ нѣколи у насъ не бывало. Громада не была повѣдомлена, коли выборы бѣдутъ. Посеръ тутешный канокъ Зюбръ и колѣкохъ его паробѣвъ выбрали выбороцемъ таки самого п. Зюбра. Не було кому подати протесту, бо вѣсь боится мѣста. Той панъ вѣдывъ и до Увеса, бувъ въ сали выбороцѣвъ та обѣщавъ пасовиско, чтобы лишъ люди до него прастали. Та що-жъ, штука не удалася. Выбрано тамъ о. Дурбака, мѣсцевого пареха и Яколу Рубашевского. Противъ сего wyboru зголосила противна сторона протестъ, але шкода и труду, бо громада знае, кого выбрала и тыхъ хочъ-бы и зовѣвъ выбере.

Зъ Сокальщини пишутъ намъ:

Нашъ п. староста Завадскій выдаетъ дуже добрый способъ, якъ бы можъ переперти при выборахъ кандидату польского комитету до сойму. Знаючи, яку повагу має наше духовенство у народа, зарядивъ п. староста, чтобы духовенство и учитель стояли не на початку листы выбороцѣвъ, але на концѣ. Вже не берѣмъ на увагу, що се противне уставѣ, де говориться о голосахъ вирильныхъ, але звыкло свѣдѣннѣ есть и найвыше оподаткованый, яко сельскій господаръ. Правда, концептъ п. старосты не согоршій? Але другій ще лѣпшій. Многіи громады дуже подивувались, коли имъ наказавъ п. староста выбирати сен каденціи о одного выбороцѣвъ менше, якъ попередныхъ. Де было три, теперь лишъ два; де два, теперь лишъ одинъ. Видко панъ староста бѣдавъ якусь особливую интерпретацию до закона выбороцѣвъ. Тѣлько-жъ чому се не постигло всѣхъ громады, лишъ такъ званій „гѣршій“? Де громада выслае до выбороцѣвъ „хрунѣвъ“, тамъ чиста ихъ не зменшено, а неподкупный громады стоятъ подъ правомъ вымкомовымъ. А може теперь обавязуе иша устава, за котру мы Сокальчане не чуваємъ?! За двѣ недѣли має зѣхати до Сокала п. намѣстникъ.

Зъ Липокъ мурованыхъ повѣта старомѣского пишутъ намъ:

Донесимо намъ, якъ незаконно бѣбулися у насъ правыборы а безъ сумѣву, що не иначе бѣбулися они и въ другихъ мѣсточкахъ и селахъ. У насъ листы выбороцѣвъ нѣтъ не выложивъ до перемитру — коли выложено, бувъ часъ на 1/2 годины передъ выборами, однакъ на наше заявленіе, що нема въ листѣ выбороцѣвъ значныхъ господарѣвъ и радныхъ, комисаръ бѣдовѣвъ, що теперь уже не часъ до рекламаций. До листы выбороцѣвъ вписано комѣрникѣвъ, не платячихъ жалного податку въ громадѣ, якъ Пидурскій и Габриель рѣсте Гаврало Буньо. — День выборовъ не бувъ нѣкому зъ нашихъ людей оголошений а котрі зъ нашихъ голосували, доувѣдали увидѣвши комисаря, що мавъ недалеко себе жандарма, котрый межъ выбороцями бувъ и тѣлько въ часѣ голосованя зъ припорученя комисаря узявся. Вѣйтъ, нашъ чоловѣкъ, повѣдае, що его писаръ розпорядження о дни выборовъ ему не доручивъ и що о дни wyboru доувѣдався на годну передъ призвѣдомъ комисаря, тому созымъ людямъ не мѣгъ дати знати, не маючи часу и уже ихъ не було въ дома, бо повѣздили до мѣста, до лѣса, до дѣнде. Противъ неправыхъ выборовъ внесли мы протестъ и подѣнало признанья, что не голосували и що голосовали безъ успѣху. Выбороцѣвъ у правныхъ было 80 а зъ тыхъ до голосованя пришло 57. Нашихъ 23 а рѣшта противны вѣвъ. Наші кромѣ зрады вѣйта, котрому наказавъ комисаръ тѣлько на противникѣвъ голосувати, трималися мужественно. Вѣйтъ — кажуъ — мавъ зъ Сисаа бѣстати грошѣ.

Зъ Буцацкого пишутъ намъ:

Принятемъ кандидатуры д-ромъ Филаретомъ Сембратовичемъ на повѣсть буцацкій одушевились всѣ Русины и хочъ часть опѣзненій, взылась сподучеными силами еверичаю до переведеня правыборѣвъ, котрі уже розпочалась и выпадають не але. Гр. Волянскій зъ Рѣвинѣвъ, кандидатъ центрального комитету польского поучивши о кандидатурѣ д-ра Сембратовича явився у него лично въ Монастирскихъ и предлагавъ шось тамъ за бѣдупленіе бѣдѣ кандидатуры. Та власне обставина вилынула рѣшучо на то, що д-ръ Сембратовичъ приймать кандидатуру. Боли прѣте и п. Артуръ Целецкий зъ Порховы, котрый — якъ кажуъ — такожъ кандидату не бѣдупити до концѣ, то побѣда по нашій сторонѣ свѣдѣла.

Одно лишъ приходится менѣ на жалъ занотувати, що правыборы въ великомѣ, чисто рускомѣ селѣ, Трыбуховцяхъ, черезъ тамошного душцастира и вицѣвана, не пошла до-

бре, бо коли люди хотѣли на него свои головы давати, бѣвъ въ присутности комисаря сказавъ: „A dajcie mi pokój, ja chce żyć dobrze i w zgodzie z dworami“ и не лишъ не дався выбирати, але своимъ такимъ высказаніемъ ослабавъ духа всѣхъ, такъ, що зъ 6 выбороцѣвъ, котрыхъ дають Трыбуховцѣвъ лѣвнѣ чя котрый дасть голосъ на руского кандидата. А парохія Трыбуховцѣвъ, де есь о. Лупианскій, найбольша на цѣлый повѣсть буцацкій! Коли-жъ тутъ потреба ще було такъ поступати, то намъ малымъ хибѣ уже не жити на свѣтѣ.

Писуть намъ зъ Каменецкого повѣту:

При случайности прѣзду на визитацию епископа Пузыны, въ Камѣнцѣ обговоровали члены Рады повѣтвой справу выбору посла. Тутъ мы доувѣдалися, що гр. Станиславъ Баденій не тѣлько кандидату на посла зъ громады нашего повѣту, але и бажавъ одностолосного wyboru, бо — каже inny wybór byłby dla mnie wotnis nieufności. Се однакъ за великій претензіи, пане грае! Мы признаемо Ваші заслуги въ повѣтѣ, мы знаемъ, що Вы яко посолъ Польскій и магнать навѣтъ знаменитѣ сила въ соймѣ, але то не суть квалификаціи на посла зъ рускихъ громады: намъ треба посла зъ сердцемъ Романчукѣвъ та Сѣчынскихъ. Декотріи вправдѣ и згодились-бы на поддѣпанье п. Баденіево, але подѣ условіями, чтобы зобовязався: 1) що бѣтъ, яко посолъ зъ куріи сельской, буде боронити передъ всѣмъ интересы селянскій, навѣтъ тогды, коли-бъ они были въ колізіи зъ интересами паньскими; 2) що у всѣхъ справахъ національныхъ буде поступати солидарно зъ рускими послами, хотій до ихъ клубу не потребуе належати; 3) що на случай, колибы двоухъ попередныхъ точокъ не мѣгъ додержати, на завѣзаніе выбороцѣвъ зложити мандатъ.

Однакожъ, якъ знаемо пана граа, нема надѣи, чтобы бѣвъ на такой условія згодився, хотя въ Теревовельщинѣ д-ръ Ольшинскій, демократъ польскій, приймивъ подобній зобовязаня. Дятого всѣ Русины повѣту повинні стараться зъ всею ревностію переперти своего кандидата. Декотріи хотѣтъ кандидатуры чистого селянскон. При теперѣшныхъ нашихъ обставинахъ така кандидатура може и мала-бы найбольшій шансы. А шансы руского кандидата у насъ и не такой лихъ. У насъ 6 и такой села, въ котрыхъ суть патриотичный селяне, а священники наші майже всюду мають великій впливъ на народѣ.

Вправдѣ въ некористъ нашу подносати деякі, що въ нашѣмъ повѣтѣ суть посѣлости п. намѣстника, а кандидатурѣ есь его братъ. Але власне дятого п. намѣстникъ буде тѣмъ большѣ стараться показати свою безсторонность, котору прѣцѣны оголосивъ за свою девицу. Отже де якъ де, а тутки якъ найменше скаже мѣшасты до выборовъ урядникамъ и своимъ официалистамъ.

Звертаемоса отже до нашей интеллигенціи и до селянъ. Нехай каждый памтаетъ на то, что то не зъ нами, той противъ насъ. Всѣхъ такихъ, что небуды бѣтъ бы и бувъ, мы потрафимо вынайти и поддати подѣ осудъ публичной опиніи, и зробамъ се, навѣтъ колибъ бѣтъ патентованнымъ патриотомъ, бо такой патентъ має вартѣсть тѣлько тогды, коли при найвышшій акціи патриотичной е потвержденный. А наші селяне повинні взытася якъ найгорячѣйше до дѣла, бо-жъ ту о ихъ справу найбольшѣ ходитъ. На сѣликованье широкого комитету вже трохи за пізно, нѣтъ переведѣтся у насъ вже правыборы. Нехай отже знаій патриоты селяне (зъ рады повѣтвой и др.) возьмутъ справу выборовъ передѣсьмъ въ свои руки и нехай агитуютъ. Не оглядайтесь и не чекайте на нѣкого! Вы знаете, что Вы рускій селяне, и Ваші интересы тѣлько Русины заступати може. Выступитъ отже всѣ за своимъ рускимъ кандидатомъ, а певно его выберете, бо интеллигенція зъ нами. Гляньте, якъ на Мазурахъ селяне за себе самі дбають самі навѣтъ безъ нѣчїи помощи позавязували селянскій комитеты и агитуютъ за своимъ кандидатами. Треба вамъ передѣсьмъ уважати, де коли переводѣтся правыборы, и въ имени тои гадки, что кандидатомъ вашимъ буде селянинъ, ати до тои громады и агитувати за выборомъ бѣдовѣдныхъ выбороцѣвъ. А конче треба, чтобы въ день правыборѣвъ хтось въ такомъ селѣ бувъ, коли тѣлько знаете что тамъ нема кому або може не хоче нѣхто тѣмъ заняться. Теперь маєте досыть часу, а агитация дозволена. Звертаемъ при томъ увагу, чтобы выбирати на выбороцѣвъ тѣлько цѣлкомъ певныхъ людей, а не выбирати такихъ вѣйтовѣ або писарѣвъ або учительѣвъ, котрі, хотъ зрештою неискрѣстѣйшій люди, въ рѣшучій хвилѣ дались-бы настрашати.

Зъ Зборѣвщини пишутъ намъ:

Обавязкомъ всякого дописувателя зъ провинціи есь писати щирю правду, иначе дописе баламутитъ лишъ опинію публичну, а на слѣдѣ того якъ всяко дожи суть звычайно шкѣдній. Такъ сталося и въ нашѣй Зборѣвщинѣ. Якіе дописуватель „Черв. Руса“ розказавъ, что на передвыборчихъ зборахъ въ Золочевѣ поставлено одностолосно кандидатуру с.в. Рожанковского, а лишъ одинъ о. Борачокъ ставивъ кандидатуру нотаря зборѣвского, п. Овашевича. Не было-бъ въ тѣмъ нѣкого нечесного ані оскорбляющего для о. Борачка, наколи бѣ въ одномъ голосомъ своимъ въ справѣ честной и самъ чесно думуючи супротивляея цѣлому зборову, але-жъ такъ не было, бо кандидатура п. Овашевича крѣмъ о. Борачка подѣнало и деканъ зборѣвскій, о. Клоесвичъ и оо. Чумаць та Богачевскій и другіи, и цѣла майже Зборѣвщина была одностолосно думки. Що же до способу, якъ голосовано въ Золочевѣ, то для поясненя справы скажу колѣка слѣбѣ. Окружъ выбороцѣвъ золочѣвскій складася зъ троухъ повѣтѣвъ судовыхъ: Золочѣвъ, Олесько и Зборѣвъ. Въ часѣ, якъ гостивъ въ Зборо-

въ театръ нашъ, мы Зборѣвчане мали частѣйше нагоду сходатися зъ народомъ и не разъ не два нараджувались надъ кандидатами до сойму. Взывши нѣмѣшай обставины въ рахунокъ, мы прїйшли до того пересвѣдченя, что лишъ одинъ п. Овашевичъ мѣгъ-бы устояти зъ своєю кандидатурою противъ пресіи зъ стороны противной. Тожъ и делегаты Зборѣвщины мали на зборахъ окружныхъ въ Золочевѣ высказати ту думку, что на теперъ можлива кандидатура п. Овашевича. Делегаты явились въ Золочевѣ въ тѣй надѣи, что тутъ не застануть нѣкого большѣ, лишъ делегаты зъ двоухъ другыхъ повѣтѣвъ судовыхъ. Яке-жъ було ихъ адивованье, коли въ сали збороцѣвъ побачили зъ Золочѣвщины до 100 людей, а не делегаты. Имъ сказано, что все на ново буде робитися. Якъ такъ мало буги, то чому-жъ не повѣдомлено о тѣмъ нашего повѣту. Мы могли такожъ зборати колѣкадесять людей бѣтъ себе и могли Золочѣвщину переголосувати. Робота така не есь достойна Русинѣвъ. Але мы згодились. Мамо нелегальности зборѣвъ мы бѣдупити бѣтъ своего кандидата для солидарной акціи и згодились на кандидатуру с.в. Рожанковского. Такой бувъ хѣбъ справы и дятого нечесно поступивъ дописуватель „Червоной Руса“, представивши о. Борачка якимъ сепаратистомъ и чоловѣкомъ злои воли.

Правыборы почались, а якъ переводѣтсся, най послужитъ фактъ. Въ селѣ Вѣлѣвцяхъ бѣбулися правыборы въ субботу пополудни, передъ Зелеными святами, але ихъ нѣхто не заповѣвъ. Зъ полудня зѣхздытъ ц. к. комисаръ зъ Золочева Корытовскій, послае писаря громадского Боарского зъ однымъ присяжнымъ по селѣ за людьми, а коли колѣко людей зѣйшлося, переведено выборы по своему. Дехто пытався: може-бы послали по священника мѣсцевого? Але на то бѣдовѣжено ему: „to wasze chrópskie wybory, to księdza nie potrzeba.“

Порядокъ голосованя при правыборахъ.

По поводу корреспонденціи зъ Жовківщины, помѣщеной въ ч. 122 Дѣла а такожъ въ ч. 119 Черв. Руса, а зѣвчаючи о тѣмъ, что комисарѣ староства велѣтъ помѣщати священникѣвъ и учительѣвъ на концѣ списѣвъ правыборѣвъ, вважамъ одновѣднымъ для пересторога дати слѣдуюче поясненіе:

Власно, признаеюче посла §. 27 соймовон ординаціи выбороцѣвъ для уложеня спису (листы) правыборѣвъ для сельскихъ громадѣ, есь едино начальникъ громады (вѣйтъ), и бѣтъ бѣдовѣдае за такой списъ въ першѣмъ рядѣ. Выбора ординація не показуе ему спеціально, якимъ способомъ бѣтъ такой списъ має укладати, очевидно предполагаючи, что начальникъ громады знае громадеску ординацію выбороцѣвъ, котра одна подае въ своимъ §. 12 точный образецъ, посла якого такой листы для автономныхъ выбороцѣвъ списувати слѣдуе. Бѣда-бы краеве законодательство вважало потребнымъ для выбору соймового посла въ сѣмъ дѣлѣ ввеста яку змѣну, то окрѣмъ застереженного уменьшеня числа правыборѣвъ громадскихъ (послѣднихъ ихъ третинѣ), оно было бы въ соймовѣй ординаціи выбороцѣвъ подало еще нѣшій бѣдывный способъ або образецъ, рѣзный бѣтъ того, який мѣстѣтсѣ въ §. 12 гром. ординаціи выбороцѣвъ; оно того не зѣдѣлало, значить, признало тутъ важность приписану гром. ординаціи выбѣ.

Такъ и естѣтъ дѣло на тѣмъ, что не комисарѣ староства, або староста, або яка-небудѣ высша политична власть, а §. 12 гром. ординаціи выбѣ. учить и постановляе: хто и въ якомъ порядку въ листу правыборѣвъ вѣйти має (розумѣея для выбору посла зъ уваженіемъ застереженя въ §. 13 сойм. орд. выбѣ. А такъ въ силу едино тутъ рѣшающего §. 12. гром. ординаціи выбѣ: „на початку того спису мають бути умѣщені: 1) почетный горожане (якихъ впрѣчѣвъ по селахъ нема), 2) дѣлаше тѣ до громады принадлежніи, котрі посла §. 14 гром. ординаціи выбороцѣвъ належать до першого кола выборного (а то именно въ силу сего §. 14. свѣтскій священникъ и хрестіянскихъ вѣрнопослѣдѣвъ, настоятель монастырѣвъ, дальше настоятель закладѣвъ и научныхъ и др.); дальше члены громады, оплачуи въ громадѣ податокъ, а то въ порядокъ высоты того податку, зачинаючи бѣтъ наивысшого; наконецъ 4) тѣ до громады принадлежніи, котрі вѣякого въ громадѣ податку не оплачуи и до першого кола выборного не належать (суть то межъ ишними: войсковій безъ офицерского титула, магистры харургіи и фармаціи).

Зъ того слѣдуе что въ каждомъ списѣвъ правыборѣвъ, маючи въ силу закона уложитися лишѣ посла того образца. на самѣмъ першѣмъ мѣсци повиненъ бути священникъ и учитель (той послѣдний яко настоятель закладу наукового, т. е. въ сельскѣй громадѣ настоятель народной школы); такъ якъ они то посла §. 14 гром. ординаціи выбѣ. належать а рїогіи в безусловно до першого кола выборного при всякихъ автономныхъ выборахъ въ громадѣ.

Бѣда прѣто сегодня декотрі комисарѣ староства въ Жовківщинѣ або въ якомъ-небудѣ другѣмъ повѣтѣ велѣтъ священникѣвъ и учительѣвъ помѣщати въ выбороцѣвъ списѣвахъ на концѣ, то може то походити навѣрно зъ невластного пониманя того услуга §. 12. гром. ординаціи выбѣ. выше подѣ 4) наведеного, де сказано, что въ листу выбороцѣвъ входятъ „наконецъ тѣ до громады принадлежніи, котрі въ громадѣ не платятъ податку а до першого кола выбороцѣвъ въ громадѣ не належать.“ Противъ такого поступованя слѣдуе сейчасъ внести прѣтестъ, такъ якъ то дѣло принципіальне.

Е. А. Д.

зв'язані з Виртембергом на чолі. В останніх днях відбував генеральний штаб свої наукові розслідування в околиці Збаража. З Львова відїде генеральний штаб в середину.

— Орест Федорович Миллер, уроджений 1833 р. в Ревелі, від р. 1863 професор російської літератури в петербургському університеті, помер сими днями в Петербурзі. Головним його твором є «Критично-порівняючі розслідування великоруських народних думок», а Ілія Муромці і киевських героїв; видав «Історію російської літератури» довшіми ніж до часу пановання Татарів; відтак написав багато наукових розвідок критичних пр. о Ломоносові, Бєлінському, Достоевському, Байроні. Миллер був умілим славянофілом і виступав в останніх часах проти Каткова, за що усунуто його з катедри професорської в університеті.

— В звістній справі професора черновецького університету, д-ра Гравайна і Грузи проти Томашука, о котрій ми свого часу писали, западо остаточно рішення міністерства просвіти. Сенат черновецького університету розслідувши дисциплінарну справу згаданих професорів, ухвалив їм нагану. Д-р Груза одилювався до міністерства просвіти і сими днями наспівало рішення, в котрому зазначено постанову професорів Грузи і Гравайна невдоволюючим, а если бы на будуче повторився подібний випадок, котрий шкодить повазі університету, то грозиться строгим покаранням.

— За дві літри горілки чесні громадяни Тушко-ва в повіті сокальському вибрали виборцем жид-да Файла Тавбе, властителя села.

— Кілько заробляють дено в Рудецьку? Переїжджаючи через село Воцанці, пов. рудецького, прийшли мені на гадку слова Шевченка:

Аж страх поганю
У томь хорошему селі:
Чорніше чорної землі
Блукать люде.
Повсыхали сады зелені
Повалились і буряномь поросли.
Люде неначе поїмѣли.

А чому? — На се послужить одповідю моя розмова з одним господарем, котра досадно малює економічний односини Воцанець. «У нас господар мають по 2, 3, 4 морги ґрунту. З чого тут жити? Худоби нема на чім вдержати. Є у нас кусник насовиска, але і о то ма-бути приїде нам з паномь правосудия. Пан у нас Августинівич; великий богач; збже по три роки стоїть в стиргах. Заробок на пань-ськомь осяж: Тепер на весні за саджене бульби, за грабання прірки, за полотьбу, або при «маршині» дає денно без нічого 8 кр., а в з того часом урве де-що за то, що пізно виї-шлося на роботу і т. п. Сьвачови за підкошене двігання мшків і ходжене по ролі 15 кр. Косарь достає 20 кр.; за громаджене сїна, по-шене і ставлене в копіці 10 кр.; жене бере 15 кр. В зимі за роботу при «маршині» по 4—5 кр. Та коби то хотіть з роботи сходити в часі! А то в жива приходять перебути на полі і до півночі, а опісля вже і спати на лану, щоби на роботу не опізнатися. З зарбку нема за що купити ні топки соли, вже не казати о податку — а ту і безроги не оплачують. Того року зїїла мишия всю озимину, здалось-би переорати, а ту нема чим засїяти. Ой бїда, бїда!» — Вислухавши тоє, подумавши, як пора-дити лиху, та не найдеш поради. — Іван.

— В Гриняві, селі пов. кобоського, знищив огонь 30 моргів лїса. Досі не знають причи-ни, з чого займився огонь.

— Нові одностуденові банкноти мають завестись нездовго; формат їх буде менший від теперішніх.

— Митралізи Максимі, котрі випробовані мали бути введені до австрійської армії, будуть в дечом змінені. Митралізи мали з'їзду цївки 11-миліметрові, а тепер будуть мали цївки, 8-миліметрові. Зміна та буде тим догідніша, що до митралізів буде можна ужити звичайних набойів теперішнього карабіна, котрий, як звісно, єсть також 8-миліметровий.

— Суд присяжних в Чернівцях розсудив справу Кароля Загарського з Борщева, обжалова-ного о крадіж і рабунюк. Загарскій вдерся дня 28 марта с. р. до хати селянки Вацуківної в Веренчанці а хопивши єї за горло з ошкмиком «Давай гроші!» так довго душив єї за горло, доки не показала єму сховані готів гроші. За-суджено Загарського на 6 лїт тяжкої в'язниці.

— Гроші, зложені Поляками на акції това-риства татрянського, щоби купити на ліцензію Законопа, вернут назад до рук первістних властителей. Комитеть краківскій скликав на 6 липня збори акціонерів і там предло-жити їм своє внесення. А може бути, що порі-шати ужити тих грошей на інші патріотичні цїлі польскі.

— Самоубійство однорічного охотника в Чернівцях описує Gazeta polska так: Сигерд Айзен-штайн, слухатель медицини у Відні, прибув перед парю тижнями до Черновців, щоби од-бути приписаний виправу військовий. Приїдено єго до 14 компаній 41 полку піхоти. В середину ве-черонь прийшовши до касарь арх. Альбрехта, взяв набитий карабін і вибрався незаметно на сторону. Там вивуся в право ноги а у-ставивши цївку просто грудей потягнув вели-ким пальцем ноги за язычок. Куля перейшла скрозь грудей. Вистрїлу ніхто не почув і аж в четверть рано наїшли єго неживого. Комісія вийшла при німь чотири листи: до єго роди-чів, до капітана і поручника компаніи та до касієрки в кав'ярні Єриха. В листі до роди-чів заявляє, що довше не може вдержати в військової служб. Айзенштайн, родом з Ся-нина, скінчив в р. 1887 гимназію в Чернів-цях а відтак слухав медицину у Відні.

— Десять днів довші вакації! Розбілшася була поголовка по Львові, що краєва рада школьна на зааряджене міністерства просвіти порішила за-дл великої спеки закінчити рїк школьний вже 5 липня.

— Цирк Шумана, так довго вижиданий Льво-влянами, загостив до Львова. Перше предста-

влення давано вчора і оно могло вдоволити найбільшій вимогї зрїтелїв. Персональ цирку складаєсь з 100 осіб, а стаїня заоснажена в так знаменито тресований коні, що знатоки за-вляють, що цирк Шумана може смїло рівна-тись з славним вїденським цирком Ренца. На майдані Каструмь протїв «Народного Дому» виставлено обширний будинок дерев'яний і заоснажено у всї потрібїї средства острого-сти, так що для зрїтелїв нема найменшої не-безпечности якої нещасної пригоди. Цирк Шу-мана пробує у Львові лиш шість недїль, то-му всї любители цирку повинні часто відїдува-ти єго представлєня.

— Кароль Бєнда, дефрантант 200 зр. з почто-вої каси в Рашеві, засуджений на 2 роки тяж-кої в'язниці.

— Вихопивши побїзд товаровий, зложений з 31 возів, дня 5 н. ст. червня на залїзничїй берє-ско-московскій за стацією Осиповка. Сїмнадцять во-зів розбілоса на куснї а товари в них, гер-бата, солї тяготи і самовари, цїлкомь знище-ні. Мїж розбитими возами були три наладова-ні живими волами; при катастрофї всї воли по-гибли або тяжко покалїчені. Шкоду обчислюють на 300.000 рублїв. З сї служби залїзничої не спаси ніхто; машинисть зломив ногу, єго помічник убивтий, старшій кондукторь помер з-а рань а другій кондукторь тяжко поране-ний. Причина катастрофи не в'яснена; одні у-держують, що причиною нещастя були надисова-ні поклади а другі, що скоро їїда на закрутї дороги.

— Як виглядала Галичина в 1780 р.? В коро-лїствах Галичини і Володимирї було в 1780 р. мїст 261, мїсточок 67, сел 6429, домів 503.326. Родинь було: христїанських 517.382, жидовських 36.362, в загаль 553.744. Особь було: христїан 2,627.817, именно мужчинь: священників 7,609, шляхтичів 29,911, уряд-ників і Honorarios 17,135, не-горожань (Unbü-gerliche) 1,119, горожань або мїщан 105,414, селян 94.888, халушників, огородників і ин-ших 446.703, урлопників 3.725, способних до инших потреб державних 67.586, дїтей від 1—12 лїт вїку 437.461, хлопцїв від 13—17 року вїку 112.522. Женщинь було 1,303.444. — Родинь жидовських було: жо-натих мужчинь 37.258, нежонатих і вдовцїв 38.790, женщинь 75.354, в загаль жидів 151.302. — Число всїх жителїв обох коро-лїств вносило 2,797.119 лиц. Межи христї-янами було жонатих 552.238, нежонатих і вдовцїв 771.835. — Чужинцїв було 8.599. — В 1780 р. уродилось христїан мужчинь 91.765, женщинь 79.163; жидів уродилось мужчинь 4.163, женщинь 3.509, в загаль дїтей 178.600. — Умерло христїан мужчинь 47.454, жен-жинь 43.255, жидів мужчинь 1.939, жидів женщинь 1.610, в загаль 94.258. Уродилось про-то о 84.342 більше як умерло. — Законних подружїй було: христїанських 69.062, жидов-ських 833. — Католицьких костелів було 1066 церков 2.955, обшїх жидовських 244, мона-стирїв мужеских 188, женських 28, поповств 2.410. Священників було (парохи і капелани разом) 4.292, черцїв 2.722, черниць 678. — Коней було 286.965, волів 305.016. Перука-ров і цукорників було по 7, малаїв 113, кухарїв 313. Дати ті винятї з Бишинга.

— «Зеркала» ч. II. сконєскувала ц. к. прокура-торія за ілюстрацію представляючу акцію жидів при виборах і за кілька новїх та прозаичних статейок, трактуючих справи виборів.

— Дрїбні вїсти. Паниа Ірена Абєндротівна з Львова заангажована на один рік до опери вїброки у Відні. — В Оєвцїмь придержано дезертира 41 полку піхоти з Черновців Іос. Лєд, як перебранний за жєнщину і з фальшивими паспортами хотїв вїбратись до Бразилїї. — Ректорь університету краківського вибрано на будучїй рік д-ра Едв. Корчиньского. — В око-лиці Гданьска появилася шаранга в минулому тижня; має се заповїдати велику посуху. — В Стрию утонувши сими днями куначюс А. Вазюк, ученик II класу гімназіального, ємнї учителя з Лисець. — В каменоломах в Бїбрцї убив камнї Мих Чуйка, котрий не-оглядно забрався до роботи; єсть се вже другій случай сего рода в тих каменоломах. — В Кракові зачитує будувати сего року варшата арсенальскі; коштувати будуть 600.000 зр. а будова має скінчитись 1891 р.; в варшатах най-де роботу понад 1000 робитників. — Громада Дрогобичка, пов. перемисьляного, одержала 100 зр. підмоги на будову школи. — Цїсарь жертвував 2000 зр. підмоги для австро-угор-ських підданних, що потерпїли в Пенсильванї. — Антонь Верєнда з Городка хотїв вчєра о-тропитись в однім з підлїйших готелїв львовських; в шпиталі одратували єго а при-чиною самоубійства єсть любовниця, котра за-брала Верєнд 180 зр.

Вїсти з Еп. Перемиської.

Іменованї оо.: Левь Мїйскій з Вєтївки завїдателєм деканата короснянского а Теодорь Мерєна з Рївника мїсто-деканомь того декана-та і орд. одпоручником до окружної ради школь-ної в Короснї; Ілія Каламуєнскій завїдател дек. комарнянского став орд. одпоручником до окружної Ради школьної в Рудках.

Решєнє для рукополагаєня укїнєчених бо-гословів назначений на 27 червня с. р.

Намїстництво годїтись на кан. институ-цію о. Викт. Матюка на пароха в Карові, дек. угїбовского.

Еп. Консисторїя вєставилася до намїстниц-тва о згоду на кан. институцію о. Дим. Ухнята на пароха в Майдані, дек. ярославского.

Похвалу і признанє за ревну науку рели-гїї в народних школах одержали оо.: Петро Полянскій з Лужка долїшного і Петро Кошал-кевич з Трукавця.

Одпустку одержали оо.: Вас. Чемарник з Сянока на 8 недїль, Альб. Федорович з Ва-хова і Вас. Метик з Пяткови на 6 недїль.

Посмертїй — — оповїстки.

О. Сильвестерь Євменович, вєслужений декант кобоськїй і парох в Косові старомь, упокоєн-єся по довгїй і тяжкій недужї в недїлю, 16 н. ст. червня в 71 році житя а 48 році священ-єства. Покойний був вельми дїятельнимь свяще-ником і ревним патріотом руским. В р. 1886 був о. Євменович головою мїсєвого ко-митету устроєного вчє повітєвє і положив много заходу около перевєдєня сєї справи. По-хороши одбудуться в середину. Вїчна єму па-мять!

Наука, штука і література.

— Бібліотєки для молодїжи книжочка 4 мїстїтї: Цвїтка, стихї. — Вїсча в стародавній Українї-Русї. — Твоє щастє на дубї грає, казка. — За-зудь-Кукавка. — Вїйна в селї Темковїтках, смїховинка. — Кавчук і ґутаперха. — Дещо для дїточок.

Конкурсы, именованія, перенєсенія и пр.

— Конкурсы. Окр. рады шк. розписують конкурсы: в Новомь Торзї з рєчинємь до 12 липня с. р. на мїсєця учителїв в школах з вєкладовимь языкомь руским в Яворках і Шляхтовї; — в Ярославї з рєч. до 1 сєрпня с. р. на мїсєцє в Полїатичах; — в Залїчїках з рєчин-ємь до 20 червня на три мїсєця старших учи-телїв і одного молодшого при 4-кл. школї муж-єской в Залїчїках.

— Именованія. Кандидать нотарїальний з Та-рнєберега Ром. Лапінскій именованїй нотарєм в Ниску. — Инспекторьм школьнымь для о-круговь школьных Вадович і Хшановь имено-ванїй Ферд. Боданчик, учитель народный з Пулав зївїрєцєкого. — Старшимь войсковымь лїкарєм активнымь именованїй єлєв лїкарскій I класє, д-р Янт. Скоєлович при шпиталї гарнизонномь в Кракові.

Телеграмы „Дїла“.

Париж 17. червня. Буляжистовь, ко-трї зїїхались тут на конференцію, повитали жителїв оклицомь: Проч з Буляжеромь! а поліція закарала їмь одбувати конференцію.

Берлін 17. червня. Цїсарь вїдє з кінцємь сєго мїсєця до Штрасбурга.

Вїдєнь 18 червня. Г. Вєл. цїсарь вер-нуть вчєра рано з Монахїюмь.

Пешт 18 червня. Нинї вибрано чле-новь делегації а парламенть одрєчено аж до 12 жовтня.

Константинополь 18 червня. Губерна-торь Крєты Сартинскій-паша має бути од-клїканий а на єго мїсєцє приїде посол з Бруксєлє Каратеодори-паша.

Амстердам 18 червня. Приїхав тут шакх перскїй а єго повитанє було дуже торжєственє.

Рим 18 червня. Підчас вчєрашної дебати надь бюджетомь міністерства войни поставив пос. Бакарини внесенє, щоби од-кинути кредит 3 мил. на експедицію афри-каньску. Крипи зробив з сєго справу во-тумь довїрї а палата одкинула внесенє 185 голосами протїв 66.

Бєлград 18 червня. Гєршанинє по-становив за-дл безпечности власної особи вїїхати з Бєлграду і Сєрбїи, але прави-тельство завоєвало єго, щоби онї аж до скінєчєня слїдства протїв него не вїїзджав з Бєлграду.

Прага 18 червня. Проводирь чєскихь „Соколовь“ Подлїпний вернуть вже з Фран-ції а коли на дворцї вєгосинєв Чєхамь привїт одь Французовь, підняла дуже чи-слєнно збрана публіка грїмкї оклики в чєсть Франції.

Париж 18 червня. Пєсля Temps веде Ристичь мїмо заперєчєнь переговоры з Рос-єєю в справі союзу войскового.

Одєзва в справі колонїй вакаційних.

Родимцї! Вчє четвертий раз підносимо голос до родимцїв наших в справі вака-ційних колонїй, для слабосильних льво-вських дїтей, уводячи в неадорєвомь возду-є у Львові, а потребуєчи оддыхати хотє чє-рєз парю тиждїв здоровимь єльскимь возду-хомь.

З повною вїрою в святость дїла, в жертволюбїсть Родимцїв і в успїхь наших змагань, пукаємо нинї в імє христїанської лю-бови до двєрї жертволюбної хати і просимо о ласкає прийатє і о лужку стравы для убогої а чємної дитини!...

Хто-ж найдєся на гостинній Русї, щоби такої дитини не вїпустит до своєї хати, не позволив одоткнути підь своєю стрїхою?! В книгу наших добродїїв вписанє вже поважєє число тих великодушних патріотів, котрі в трохь послїдних роках прийали на коло-нію дїти убогих львовських родитїв. Не сумнї-ваємось протє, що і тепер найдуть милосєрдїї люде, котрі радо примуть в свої дїмь чєм-нихь хлопцїв або дївчат. Вїдїлє займєєся ви-боромь і вєыскло колонїстів і покрьє кош-ты подорожї. А позаякь каса наша порожня, то просимо о якь найчислєннїйшїй лєпты і о устроє-ванє забав на дїля наших колонїй вакацій-нихь.

Вєакї зголошеня і жертвы просимо присы-лати на руки підписаного Вїдїлу найдальше до дня 5 липня.

Вїдїлє Товариства „Школьна Поміч“ у Львові.
Амеросїй Полянскій,
предсїдатель.

Курсь Львовскій

з дня 15. л. червня 1888.

Акції за штуку безь купона.	Плат.	Жад.
Зелїз. гал. Кар.-Льв. по 200 зр. м. к.	204	50/205 75
Зелїз. Льв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	234	— 237 50
Банку гіпот. гал. по 200 зр. а. в.	289	— 293
Банку кред. гал. по 200 зр. а. в.	—	— 216

Листы заставні за 100 зр.	100	40	101	40
Банку гіпот. гал. 5% а. в.	103	40	104	40
Банку гіпот. гал. 5% а. в. вїдєс. з 10% прем.	97	75	98	75
Банку краєвого 4 1/2% а. в. лїс. 51 л.	100	50	101	50
Товариства кред. гал. 5% а. в.	96	—	97	—
Товариства кред. гал. 4% а. в.	100	50	101	50
Товар. кред. гал. 5% а. в. лїс. 37 л.	94	—	95	—
Товар. кред. гал. 4% а. в. лїс. 41 1/2 л.	98	75	99	75

Листы довгїи за 100 зр.	57	50	59	—
Гал. Зав. кред. сєл. 3% а. в. (давн. 6%) в. лїс.	—	—	—	—
Гал. Зав. кред. сєл. 2 1/2% (давн. 5%) в. лїс.	48	—	50	—
Общ. роль. кред. Завед. 6% лїс. в 15 л.	—	—	—	—

Облиги за 100 р.	105	—	106	—
Индємнізац. галїцкї 5% м. к.	100	50	101	50
Комунальній Банку краєв. 5%, 1 сїмєс.	104	—	106	—
Позичкь краєв. з 1873 по 6% а. в.	96	50	97	50
Позичкь краєв. з 1883 по 4 1/2% а. в.	—	—	—	—

Лїсєи:	26	—	28	—
Мїста Кракова	—	—	88	—
Мїста Станїславова	—	—	—	—

Монєты:	5	60	5	70
Дукать цїсарскій	9	49	9	59
Наполеондорь	9	70	9	80
Повїмїєрїалъ	1	86	1	88
Рубель єрбїний	1	21 1/2	1	23 1/2
Рубель паперовий	58	25	59	26
100марокь нїмєцких	—	—	—	—

Перєписка Редакції и Администрації.

Воч. Т. Гор. з Гєз. Налєжитсь до кінца ро-ку 9 зр. — Воч. Ю. Ж. в Ворєбл. — Такъ. — Воч. Войт. в Бер. Запачєно до 1 липня с. р. — Воч. М. В. в Мари. Рахунки годїтсь. — Воч. В. П. в Саджань. За Подяку приїде нам 5 зр.

ПО ДЯКА.

Передь двома тижнями онуствє наш по-вїтє надвїрнянскій Вп. пань Хондзиньскїй, перєселєвшїєся якє староста до мїста Станїсла-вова. Єго кїлькостїє справдєлєнє, рєтєльнє, со-вїстєне і з вїсїмь безсторонєнимь правлєнимь наших повїтомь вїзвало середь народу правдїву сим-патїю і вїдєчнєсть, котра на довгї часи записана будє в сєрцїхь нашого народу.

Коли инші щасливї народи заслуги своїхь Добродїїв цїнять і підєсать їмь в жертвї золото і инші дорогїї цїнностї, то ми, єдній Под-гєрїє, в змїну золота жертвуємо своимь До-бродїємь щирє і вїдчєє рускє сєрдє з заявлє-нємь, що будємо Вєсїлїемь Бога просити, абы Вп. панови старостї Хондзиньскому удїлив крїпкого здоров'я і допомігь ще много а много лїт трудитись для добра всїхь людєй нашого краю.

Іменємь громады
Міхайло Гєрїлюк,
начальникь громады
з Гєвєдї.

Никола Гайдань
начальникь громады
з Майдану горїшного.

Оснований в роцї 1847.

Торговля и Складь Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львові, улица Краковска число 9.

поручас:

Старї вина угорекї лїчничї и натуральнї вина столовї від 42 зр. бут.

Знаменитї Старкї, Житїовкї, Ружь и Аракъ de Goa.

Старї Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

з лїт. 8 лїт. 15 лїт.

Оригинальнї вина шампаньскї и правдївий Конякь французскїй першорядныхь домів.

МАЛЯГ А бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр.

МАЛЯГ А БВЛА бут. по 2-00 зр.

Цїнники на желанє даромь и оплатно.

Одзначєний на вїсєтєв гїгієнїчній єрбїнымь медалємь за старї вина.

Рєстєвращїя у власномь закладѣ.

Пранє и прасованє бїля, робота в кождомь домѣ, якъ звїстєно, вельми прикра и кош-товна, сталєся злїшнимь одь часу, коли вїгладив механїки ви-найшли машини, котрї з подвїбно-ю користєю заступають ручнє пранє. Такимь заведєнємь, бїд-аючимь П. Т. Публічїи необчислєні прислуги і пожиток, єсть безь сумнїв І. концєс. ПРАЛІНЯ (підъ ч. 8. ул. Паньска) заоснажена в неєрвоний машини краєвї, патєн-тованїи конструкції И. Иванїцкогє. Праляня згадана, будуча підь особ-їстєю управлєно и одєвїдєлїстєю підписанєи властїтєлєкї, прїймає вєсьє бїльє такожє до прасованя. Цїны за пранє и прасованє єуть ту вельми умієрєні и прїємлєє. Вєсє пань заведїнь домів и управ-лїтєлєкь заведїнь и т. п. попоруб-вати одїнь разъ, а безперєчно прєсвїдчєтсь, що поминючи вже Іхь труд и єрату часу, самї кош-ты праня и прасованя бїля вїдїдутъ їмь о

Слѣдующихъ должниковъ вызывается еще разъ поименно, чтобы надале до 1-го числа свои долги поплачивали, бо въ противномъ разѣ 1-го числа выступить противъ нихъ на дорогу суду: Барановскій Александръ (28 ар. 63 кр.), Билевицкій Олександръ, Билинскій Осипъ (36 ар.) Воберскій Омельянъ, Березинскій Антонъ (13 ар.) Васильковский Корнило, Витоминскій Романъ, Вербицкий правн., Виконъ Олександръ, Виницкий Юліанъ, Гаращенко А. Ганкевичъ Осипъ, Гаванскій Северинъ, Герасимовъ Иванъ пр., Головинскій Ярославъ, Гордѣевскій Никола, Головинскій Володимиръ, Грабовичъ Платонъ (28 ар. 40 кр.) Гузъ Осипъ, Григорьевскій Никола, Гулейчукъ Онуфрій (13 ар.), Данилюкъ Иванъ, Даниловичъ Андрій, Зайко Левъ, Зайко Леонидъ (21 ар. 81 кр.), Занько Андрій, Запорожскій Северинъ, Запорожскій Иванъ, Иванецъ Осипъ, Калко Писаръ, Котаръ у Немирова (10 ар. 41 кр.), Калимъ Гриць, Кивелюкъ Иванъ, Кирчовъ Богданъ, Киселевскій Володимиръ, Киселевскій Пидоръ, Ковшеничъ М., Константиновичъ Омельянъ, Кордасевичъ Ем. (13 ар. 87 кр.), Кохановскій Иванъ правн. (11 ар. 27 кр.), Кордуба Ив. и Николай Кравецъ Климъ (10 ар.), Крупка Володимиръ (43 ар. 10 кр.), Кудрикъ Павло, Кузьма Леонидъ, Купчинскій Евгений, Курмановичъ, Крушевскій Володимиръ (12 ар.), Лазоричъ Миронъ, Левицкий Романъ, Левицкий Иванъ, Левицкий Юліанъ (13 ар. 60 кр.), Левицкий Платонъ (12 ар.), Левандовскій Никола, Лагодинскій Никола, Литвинъ Маріанъ, Литвинскій Володимиръ, Лукашескій Осипъ (37 ар.), Луцкѣ В. Могилевскій Андр., Мартиневъ Евг. (16 ар.), Матіашъ Никола, проф. гимн. (1 ар. 15 кр.), Майковский Александръ, Мѣшчѣвъ Иванъ (3 ар.), Негребенскій Антонъ (13 ар. 85 кр.), Недзвизкій Емиліанъ, Николаевичъ Иванъ, Олесницкій Пидоръ, Д-ръ Олесницкій Евгений (30 ар.), Полянскій Максимиліанъ, Прима Иванъ, проф. гимназіи (10 ар.), Поповичъ Иванъ, Пиликовский Никола, Рудинскій Иванъ (16 ар. 44 кр.), Романчукъ Титъ, Садовскій Володимиръ, Садовскій Никола, Сохацкій, Созанскій Иванъ, Скородницкій, Сѣмаковский Писаръ, Старецкій Брониславъ, Стахура Данило (11), Стебленскій Бротей (10 ар. 83 кр.), Стефановичъ Юліанъ проф. гимн., Сѣленскій Стефанъ, Студинскій Кирило, Студинскій Володимиръ, Франчукъ Иванъ, Федоровичъ Иванъ, Федоровскій Емануилъ (13 ар. 6 кр.), Танащевскій Олександръ, Тарнавскій Юліанъ, Твардовичъ Юліанъ, Тисовскій Василь, проф. гимн. (16 ар. 80 кр.), Цифирскій Орестъ, Цурковский Иванъ, Чапелскій Юстинъ Чайковский Андрій, Черепашинскій Евсей (13 ар.), Чилиновичъ Теофиль (10 ар. 8 кр.), Шанковский Северинъ, Шериковскій Юрко, Шухевичъ Володимиръ, проф. гимн. у Львовѣ (9 ар. 9 кр.), Юрковичъ Иванъ, Яворовскій Несторъ, Яскулякъ Федоръ.

Львовъ, 6-го числа 1899. 3008 1-2

За выдѣлъ Тов. „Академичне Братство“.
К. Тиховскій, С. Долмичскій, Н. Сабатъ, голова, кассиръ, секретарь.

Русинъ
пошукуе мѣста писаря громадского. — Близъ вѣдъ мѣста подъ адресомъ A. Z. Lgota почта Trzebinia poste restante.

ЗАКОПАНЕ **ВОДОЛЪЧЕБНЕ**
ЗАВЕДЕНЬЕ
Д-ра Храпца
Отверте черезъ цѣлый рѣкъ.
Удержанье за цѣлый день въ заведеніи разомъ съ кураціею бѣдъ 350. — Почта, телеграфъ, аптека въ мѣсто — Въ заведеніи гидротатія, купель боровиной, массажъ, электролизанье. — Кружки, биларъ, гимнастика, бальнеотекъ, читальня. — Подводы до стайи желѣзницъ въ Хабовѣ. 2925 1-52

Маріацельскій капль жолудковій
знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.
Незрѣванный при браку апетиту слабѣетъ жолудокъ, волюющій бѣдѣ, квалітѣмъ бѣдливо, здуто, колыть, катаръ жолудка, згазъ, творенію сиплькы и камыльничковъ въ мѣхури, при надто великій флегмѣ, жовтатѣ, бѣлиненіи и бѣлованіи, боліи жолудка (если походить зъ жолудка), корчакъ жолудка, задненію, перетяженію жолудка стравами и напоми, при хрѣбакахъ, недугахъ ослезливъ, печѣни и геморроидѣхъ. — Цѣна флашочки разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвойной 70 кр.
Головна высылка у аптекаря
КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЯ (Kremsier) МОНАРА.
Маріацельскій капль жолудковій не суть являють средствомъ потайничъ. Складовъ части поданъ суть при кождой флашочкѣ въ приписѣ.

Правдливъ можна купувати у всѣхъ
2351 9-52 антикарь.
ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдливъ Маріацельскій капль жолудковій рѣзно фальсификують и насѣдуютъ. — На знакъ правдливости мусить кожда флашка бути запечатана въ червонѣ запечатанѣ, заосмотрѣне въ повѣрену марку охоронну и при кождой флашочкѣ на приписѣ мусить находитися, съ сей приписѣ друкованый у Г. Гуска въ Кромерию.

Правдливъ можна купити: У ЛЬВОВѣ въ аптекахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крыжановского, д-ра Петра Миколая, Якова Писеса, Жиг. Рукера, Кар. Скленинско, 1. Веворского, Арн. Рашапортъ. — Въ БЕЛЗѣ у ап. Гросса. — Въ БОБРИЦѣ у ап. Бѣльмъ Мендиконъ. — Въ БРОДАХЪ у ап. Брониса. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Дандсберга. — Въ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — Въ БЛАЖОВѣ у ап. А. Ввеса. — Въ БУЧАЧИ у аптекаря Корнила Левицкого. — Въ ВАРИЖУ у ап. Венед. Книвоболюшко. — Въ ДОЛИНѣ у ап. С. М. Трауцфельдъ. — Въ ДРОГОВИЧІ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — Въ ГЛИНИНАХЪ у ап. А. Гельма. — Въ ЗАЛЫЦІКАХЪ у ап. І. Кастановича. — Въ ЗОЛОЧЕВѣ у ап. Франца Петена. — Въ ЖУРАВНѣ у аптекаря Іос. Л. Томашевского. — Въ КАМНИЦѣ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Кароля Пилевского. — Въ КОЛОМБѣ у ап. А. Сидоровича. — Въ КОЛОМЫИ въ аптѣ Ед. Степана. — Въ КОПИЦІНАХЪ у ап. Редера. — Въ КАЛУШИ у аптекаря Александра Шустова. — Въ МЕЛНИЦІ у аптекаря Кроковского. — Въ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жоліньского. — Въ НЕМИРОВѣ у аптекаря Предимарского. — Въ ОЛЕСКУ у п. А. Кофтера. — Въ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омеа. Барановского. — Въ ПЕРЕМЫШЛИ у ап. Жигмонта І. Калицкого. — Въ РАДЕХОВѣ у ап. Йекевича. — Въ РОЗВАДОВѣ у ап. Вина. Іаковского. — Въ РОЗДОЛѣ у ап. Люда. Мервянського. — Въ САМБОРѣ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — Въ СКОЛѢМѣ у ап. С. А. Лецкого. — Въ СОКОЛѢ у ап. Евг. Высо-чаньского. — Въ СТАРОМЪ МѢСТѣ у ап. Ар. Палеского. — Въ СТРИБУ у ап.: Чальбазаніго, В. Коморовского. — Въ СЪНЯВѣ у п. А. Маньковского. — Въ ТУРЦѣ у ап. Жиг. Козинского. — Въ ТЕРНОПОЛІ ап.: Леона Файшманна и Фр. Ямруевича. — Въ УСТИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского. — Въ ЧОРТКОВѣ у апт. Людвика Носса.

ГА-
маки або дѣлски лѣсны бѣдъ 2.35 зр., до 6.75 зр., палицы зъ крыслохъ, парасольки бѣдъ сонця, шапки рѣднѣ и такоско не перемакають по 50 кр. Палицы до порогу, торби, торнистры до ексклузіей
ВЪ ТОРГОВЛІ
БРАТОВЪ ЛЯНГНЕРОВЪ
Львовъ, Галицка ч. 16.
Цѣны на жадање даромъ.

П. Рихарда Шнайдера
бронзавника и золотника, поручаемо до позолочиванія и одновлѣванія всякихъ знарядѣвъ церковныхъ. П. Рихардъ Шнайдеръ въ короткомъ часѣ выконуе дуже добре и за дешево цѣну всякаго замовленія, якъ то мы мѣла вже нагоду колька разѣвъ переконатися при работѣ въ нашой церкви, зъ котрой п. Шнайдеръ вызнаеся якъ найлѣпше.
Братство церковне зъ Тысьменичанскъ. 2935 3-3

Окладъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пѣдъ знаменемъ
„С П Р І О С Ъ“
у Львовѣ, Хоружива ч. 22
поручае добру и выдатну каву спроважену безпосередно бѣдъ продуцентѣвъ зъ Америки полуднево.
Коштуе у Львовѣ:
1 кильо 1.70 и 1.90 зр.
на провинціи:

4%, кильо 8.70 и 9.60 зр. Франко
Обдѣрательмъ надъ 50 кильо опустѣ.
Не маю зовсѣмъ тихъ родѣвъ кавы, котры оголошуютъ иши пѣдъ назвою моего знамени. Спровожаю каву просто бѣдъ продуцентѣвъ, що можно доказати, и продаю еи найменше о 20%, дешевше якъ хто не будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можна достати каву вже лишь зъ твердой руки, а то для того, що продуцентъ спровадъ гуртовничковъ на мѣсто, той знову гуртовничковъ въ Европѣ, бѣдъ тихъ купуе комисіонеръ, а бѣдъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожного. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи достане де инде по той цѣнѣ такую каву якъ моя, що до якості и смаку. 2.27 240-0

Всѣхъ наукъ лѣкарствъ
Д-ръ Емилій Лятайнеръ
обдѣвши студіи зъ обсягу дентистикѣ въ клиникахъ въ Бѣлѣи заложивъ ателѣ дентистичне при паву Маріацельскій ч. 10 и ординуе бѣдъ 10 рано до 6 вечеромъ.
Всѣякія операціи доконуе на желанье безъ болѣ, обдѣривши чувствѣ копанію або розвеселивщій газомъ (Lustgas). Штучны зубы выговтовляе на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 17-?

На преміи.
РУССКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ
при зближеніи члѣнѣхъ съ иштытахъ въ школахъ народныхъ подаетъ до вѣдомости Свѣтъ. Радѣ Школьныхъ. Вѣов. свѣдѣннѣвъ, катихитѣвъ, учителей и родичѣвъ, що книжкѣ наклады товариства, произведенъ кар Радѣю школьною на преміи для учениковъ, красно оправленъ, можна купити въ канцеляріи товариства при улицѣ Оріенскій ч. 27 по слѣдующей цѣнѣ:
Образцовъ выдѣла:
1. Зѣвринцевъ ч. I. 10 кр.
2. Зѣвринцевъ ч. II. 10
3. Зѣвринцевъ ч. III. 10
4. Зѣвринцевъ ч. IV. 10
5. Густинцевъ дѣдъ чѣмъ дѣтей 15
6. Менажерія 15
7. Зѣвря ч. I. 20
8. Зѣвря ч. II. 20
9. Робинзонъ 40
Иши видѣла:
10. Читанка ч. I. 20
11. Читанка ч. II. 20
12. Читанка ч. III. 20
13. Читанка ч. IV. 20
Всѣякія замовленія выслають ся скоро и точно. 2935 3-5

Ново устроена
торговля галантерейными дробницами
въ Самборѣ въ Ринку
при головной променады пѣдъ фирмою:
Буковчикъ и Милевскій
поручае отѣй товары:
Всѣякія приборы до шитя и гафту — Роботы зачатѣ и выконченѣ. — Вѣлье мужеско, краватки, палицы. — Парасоль, парасольки дамскі. — Капелюхи мужескѣ. — Панчохи дамскі и дѣтінні. — Скарпетки мужескѣ. — Всѣякія приборы туалетовѣ: перфумы, мыла, фиксаторы, цѣтки, гребенѣ. — Рукавички шкѣряннѣ, нитяны и шовковѣ. — Галантерію дамску и мужеску — та лѣпшія товары входячы въ обсягъ той торговли въ доброй якості и по найнижшхъ цѣнахъ. 3003 2-3
Замовленія замѣсцевъ выговтовляются сейчасъ.

Перша фабрика тутокъ сигаретовыхъ
клевеныхъ желатиною
пѣдъ фирмою „ПОЦЪЛУНОКЪ“
поручае свои выробы по умѣренныхъ цѣнахъ.
Улиця Баторія число 8. 2942 8-8

ЛІЯРНЯ ДЗВОНОВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА
въ КАЛУШИ, почта и стайя желѣзницѣ тамже.
Получивши на властвовѣ по старѣй фирмѣ „Ивана и сына Серафина“ „Ліярню дзвонѣвъ“ въ Калушѣ, одначену сѣбѣнымъ медалемъ заслугъ, листомъ похвалынымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Колодѣи (якъ о томъ своего часу газеты доноесли) — маю и теперь на складѣ готовѣ дзвонѣ, выконую окорѣ замовленія и приймаю старѣ або ушкодженѣ дзвонѣ до переделанія за дуже умѣренную цѣну.
Дакуючи вѣсѣмъ Ви, приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшныя замовленія въ давѣйшій сиѣльной а теперь мѣй власной ліярни дзвонѣвъ прошу о лакавай замовленія такъ на сиѣльной новѣ дзвонѣ якъ и на цѣлѣ группы. За треваლობѣ матеріалу и гармоничный звукъ мѣйхъ дзвонѣвъ ручу а для того оомѣляюа ирипоручати ихъ Ви. П. Т. публици.
2756 11-24 3-е глубокимъ поважаньемъ
Антоній Серафинъ.

ГАЛИЦКІЙ
КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ
принимаетъ вклады на
КНИЖОЧКИ
и опроцентуе ихъ по
4 1/2% на рѣкъ.
2919 33-?

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признанія и дипломъ гоноровый
на всемирной выставѣ въ Антверпѣи
за незрѣваннѣ
Выробы косметичны, Тоалетный и Парфумеріи.
Пилиптонъ волосѣ сиѣному и сиѣловѣлому по колькоразѣ, вѣмъ ужито привертѣе красну барву. Пилиптонъ не фарбуе, лише обдѣлдуе волосѣ, котре пѣдъ выловѣмъ сего обдѣльного средства обдѣкуе первѣстну барву, мягкѣсть и обдѣску. — Цѣна флакону 1 зр. 60 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волосѣ въдержуе, цибульки волосѣй взмѣняе и до выворѣу вѣня та поросту волосѣ побуждае. Лисныя покрываються краснымъ волосѣмъ. — Цѣлы флаконъ 3 зр. Пѣдъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ
Знамените поведѣженіе и покупъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ его незрѣванной добрѣности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставахъ бѣвъ першымъ, а численнѣ медалѣ заслуги, якими его одначили, найлѣпше его поручають. — Пудръ княжій не мѣтитъ жадныхъ металевыхъ примѣшкѣвъ, есть се найчистѣйшій и найлѣпшійшій мучка рѣстнина, приемио прилагаетъ до лица надае красну, природну бѣлѣсть и есть неоцѣненнымъ средствомъ до окрасы лица.
Пуделко малѣ бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебѣдикомъ 1 зр. 50 кр. Рожень для бѣлѣдинокъ и кремѣвой для шатинокъ и брутѣтокъ, малѣ пуделко по 70 кр., бѣльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1.50.

Вода фіялкова. Уувае зъ лица прищѣ, лишѣ, угрики, джудѣ морщинки и долики основъ Лице одѣвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнуе до той степени, що яко средство тоалетово-гигіеничне зѣстало одначенѣ медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарской въ Краковѣ. Цѣна 1 ар. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ
у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговлахъ: ул. Коперника ч. 3, павильонъ Маріацельскій и улиця Галицка рѣвъ Вадомъ ВЪ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20 а въ ЧЕРНОВЦАХЪ Ринѣ ч. 2.

SANS RIVAL
MAGASIN
Gorset de Paris
павильонъ Галицкій ч. 15 (въ будинку ипотечного Банку)
коручае
правдливъ парискій горсетъ дамскій, правдливъ фішбиновъ найновѣйшого крою и рѣзѣннѣ, а то: сѣрй, бѣлы, чернѣ, сѣме, драпъ, голубѣ, бордо и рожевы, а la Sirene 6. Р. по 3.50, 4.50, 5.50, 6.50, nouveautes Corset Stefanie 3.50, 4.50, 5.50, брилья на пѣт. гузиковъ; Corset Kirass 30-38-40 пѣт. довгий франц. нитяный дрѣлихъ а 3, 3.50, 4.50, 5.50, 6.50; Corset Pancer 34-36 пѣт. довгий, французскій нит. дрѣлихъ по 2.50, 3, 4 и 5 зр.
Всѣ части рѣзного обсягу суть все на складѣ бѣдъ 1.50 до 20 зр. — Всѣ замовленія выговтовляея поспѣи мѣри. — Старѣ горсетѣ приймаються до направи. 2943 12-12

Львовска Фабрика Асфальту
и ульпшеныхъ огнетрѣвалыхъ текстуръ асфальтовыхъ
до покрытия даждѣвъ.
С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, ижиинира
Львовъ ул. Корытна ч. 13
поручае:
АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТОВЪ для изольованія мурѣвъ бѣдъ похостѣ, кладѣно на фундаменти въ порябѣмъ стѣнѣ, Еластичный ИЗОПРИЛАТЫ, ульпшену огнетрѣвалу асфальтову ТЕКТУРУ высокыхъ сорѣвъ до покрытия даждѣвъ, зѣнтокъ 10 метрѣвъ □ бѣдъ 2 зр. до 3 зр. 60 кр., ЛЯЖЪ АСФАЛТОВЫЙ до консервации даждѣвъ текстуровыхъ, СМОЛУ АНГЛИЙСКУ безводну.
Осужае асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, звѣстнымъ досѣ въ техницѣ наибѣльше вохкѣ стѣны въ помещеніяхъ. Фабрика выговтовлюе въ цѣломъ краю своими людьми покрытия даждѣвъ огнетрѣвалу текстурѣю и ихъ репарации. Метръ □ бѣдъ 50 до 80 кр. — Гаранція 5 лѣтъ.
Замовленія въ Краковѣ приймае Іосифъ Заплатальскій.

Въ Дмитрію «ла» Щирца пошукуеся дѣла. Объ урлоу парогильного въ Дмитрію, Антоній Стефановичъ, парогль. 3-3

АНТ. ЩЕРБА
мужескій кравецъ
по Львовѣ ул. Коперника ч. 10 або ул. Майхохъ ч. 1.
мае честь поручати Ви. ПТ. Публици и Век. Духовенству свою бѣдъ року 1873 истиную
РОБОТНЮ МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ
посла найновѣйшой модѣ, зъ найлучшихъ товарѣвъ и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, управляючи яко Русинъ о лисавѣхъ взгляды Вѣов. П. Т. Публики и Век. Духовенства, поручаеся ласкавому покровительству.
Всѣ ласкавыя замовленія выконуются въ найкоротѣйшій часѣ. 2808 6-11

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
фирмы Рихардъ Сенелесъ въ Празѣ
У ЛЕОНА ВАЙСА
ул. Городецка ч. 9.
Добры вырѣбъ! Вѣльми дешево!
Такожъ на раты! За поручкою солидно!
2934 Каталоги даромъ и оплатно. 11-15

МАТЕРІИ **вовняны** **на сукнѣ** **дамскі**
найновѣйшій
Метръ бѣдъ 45 кр. и выше
При закупнѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часописъ.
Выдавецъ и одѣлительный редакторъ: Кирило Кахникевичъ. Палирѣ зъ фабр. Черлданской. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, пѣдъ зар. К. Вѣдмарского.

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ павильонъ Капитульный ч. 2.
Прѣбки на жадање оплатно одворотною почтою.

Предплата на „Дѣло“ и налѣжитѣсть за инсераты платнѣ
у ЛЬВОНЪ.

ле Новине", органъ Пери Теодоровича и выска-
зуютъ ясно и отверто задушевный бажаня серб-
ского народу.

Згада на газета уважае, що напады ав-
стрийской прасы на Растича и програму либе-
ральной партіи суть неоправдані. Сербь — ка-
жутъ "Мале Новине" — бажануть сполученія
цѣлого сербского народу а Россія обѣщала то
князевн чорногорскому на той случай, коли
Сербія не споче поддѣтися жаданіямъ Россіи
и межи нѣшими условіями не пристане на
военный союзъ съ нею. Въ звѣстныхъ тоасть
выказавъ царь все, чого домогаеся Россія.
Сербія зновъ не бажаетъ эмѣны династіи и не
пропадае за чорногорскимъ абсолютизмомъ,
а въ хоче въ сполдѣтъ въ Россію пролавати
свои крови для ви цѣлей. Австро-Угорщина
допустилася на Балканъ и въ Сербіи великихъ
похибокъ, прогнала черезъ свою нерозважну
политику короля Милана и стратила весь
влиявъ въ Сербіи. Щобъ одвернути небезпеч-
ность, яка грозитъ Австро-Угорщинѣ одъ Сер-
біи, есть ще лишъ одно средство: бдѣти на
Босну и Герцеговину и заокругли-
ти сербскую границу Далматіею и
сторонами на Угорщинѣ, де прожи-
вають Сербь. За то позыскала-бы Австро-
Угорщина повну неутраляность Сербіи а на
случай войны въ Россію забезпечила-бы собѣ
цѣлу полудневу границу одъ Дубровника ажъ
до Вадина. Въ сѣмъ случаю могла-бы Австрія
бути певною дружбы Сербіи, коли въ против-
номъ случаю побачить ви скоро въ обнятихъ
Россіи.

Въ подобный способъ высказуеся такожъ
и либеральный "Наодни Дневникъ" и дивуеся,
що змагане до сполученія вѣсь Сербіи есть
для австрийской прасы чамеъ новымъ. Змаган-
е то есть въ давнѣе давня и въ дѣдогой по-
рѣ переведеся. На теперь нема чого боя-
тиса, але въ даній хвилі розбѣчнєся
акція а судба война рѣшитъ, чи Сербь вѣсь
сполучатся, чи будутъ зовсѣмъ разбиты. Сѣа
справы не порѣшатъ ані точка програмъ ані
погрозы газетъ, але послѣднее слово въ нѣй
выскажутъ арматы.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Зъ Пониковицѣ малон, повѣта бродского
пишуть намъ:

Довошу вамъ радо яко наочный свѣдокъ,
що зъ Пониковицѣ малон, пов. бродского, де
вызачно 3 до 4 хрунѣвъ выходило, при пра-
выборахъ теперѣшнихъ вышло 5 честныхъ,
на которыхъ рахувати можна, що справы на-
родной не продадутъ; тѣ суть: о. Яковъ Чуба-
тый, Антошко Хиль, Козловскій Омелько, и
пѣтый хорошій, которого имени годъ менѣ
было розвѣдати. Честъ Пониковицѣ, що оперла
своему хрунѣвскому налогову! Соромъ тымъ,
котрі дались выпередити п. Affengesicht-ови
и другимъ жидамъ въ голосованіи на свяще-
ника, самі голосуючи яко христіане а деякі
и Русины на партію жидовско-паньску.

Зъ Игровицѣ, повѣта тернопольского, до-
носятъ намъ:

Тутешній селяне заложили протестъ про-
тивъ правыборѣвъ до ц. к. староства; заравомъ
послали жалобу до ц. к. президи намістни-
ца на надужити урядника политичного п.
Пашкудовского, зъ прошеніемъ о зарядженіи
новыхъ правыборѣвъ. (Точокъ наведенныхъ въ
жалобѣ, котрі намъ подано въ кореспонденціи,
не наводимо, щобъ не войти въ конфликтъ зъ
ц. к. прокураторію. Ред.)

— Що ты такъ скулився, дурнуватый!
А воды хто принесе, а въ печи хто зато-
пить?

— Ой, Богъ-ми! не адумаю..., Марійко,
не адумаю.. я такой слабый..

Такъ перележавъ былъ цѣлѣсенный день;
подъ вечеръ взяли его дрожа. Тридѣть лежавъ
былъ безъ памяти а вѣсь въ хатѣ чекали
уже лишь, щобъ Богъ забравъ его до себе.

IV.

Четвертого дня зѣбралися у Николя ве-
селіи гостѣ: прийшовъ кумъ Вацко, сусѣдъ
Марко та и пѣвъ писарь громадскій. На сто-
лѣ стояло вино якъ золото въ флашкахъ а зъ
порожнихъ вже тарелѣвъ видко лишъ, що го-
сть собѣ дѣре пошѣла. Пойшла весела бесѣ-
да та ще лишъ что не спѣвали, а то може
дѣлято, що тамъ въ коморничѣ бѣдний Майо
уже догасавъ.

Марійка встала разъ, другій одъ стола
та пошла "подивитися" до слабого. За кож-
дѣй разъ, коли она поправала ему свѣтну
подъ голову, розкрывъ Майо до неи очи, але
тяжкій повѣки заравъ западали. Его лице
было пожелкло якъ вѣсокъ и запелоса якъ на
грунѣ; а все-таки давнѣе былъ мутными за-
пахами очима каждый разъ за Марійкою.

— Майо любчику, — бдывалася Марій-
ка жалбынымъ голосомъ: "я тобѣ зварила юш-
ки, може трохи попоишь?"

Майо примкнувъ очи, та лишь кивнувъ
голову на знакъ, що не хоче.

— Я привнесла для тебе доброго старого
вина, може выпьешь чарку?

— Не могу... Марійко... не могу, бдо-
завася Майо, ледви слышнымъ голосомъ и
замкнувъ зновъ очи.

Молодѣца дивилася на него а въ серци
радувалася думала собѣ: "Ажъ теперь вже
ему конецъ." А все-таки стала собѣ запаскою
обтирати очи и плакала.

Умираючій отворивъ очи: "Марій...ко...
Ты плачешь... Я мушу выирати..."

Марійка розплакалася въ голосъ и стала
заводити: "Майо ты мой, любчику мой! Ты
насъ покидаешь!"

Зъ Зальщицкого одержали мы ажъ три
допписи про рухъ выборчій, котрі ось тутъ
подаемо:

Одинъ селянинъ одъ Дуплискѣ такъ
намъ пише:

Дня 7 н. ст. червня обдубилъ въ Заль-
щякахъ передвыборчій зборъ, на которыхъ п.
Хамецъ здававъ справу зъ своєю дотеперѣш-
ной дѣяльности посолокомъ. Зборамъ прово-
дять п. Гросъ, нотаръ мѣсцевый. П. Хамецъ
говоривъ довго про свои заслуги, подносилъ
именно, що лагодилъ богато частныхъ справъ
своими выборчымъ. Якъ богато было такихъ
справъ, годъ провѣрити. Знаемо лишь на пев-
но, що сыновя одного зъ привѣдѣвъ принавъ
п. Хамецъ овицарскій еполеты. За то о. де-
канъ зваливъ ажъ захрипѣти, единаку п.
Хамцеви приклонивъ межи выборчыми.
Про руску справу сказавъ п. Хамецъ, що у
Вѣднѣ знаютъ про Чеховъ, Нѣмцевъ, Хорва-
товъ та Сербовъ, про Русиновъ вѣчого тамъ
не чувати. Правда ваша, п. Хамецъ, бо о.
Сыгалевицъ мовчавъ звано, а дѣлято го-
лосъ товченого злидѣями народу руского не
пробивае въ ухо рады державной. П. Хамца
завирило-позавирило п. Корн. Проскурняцкій, адъ-
юнкътъ судовой въ Зальщякахъ болѣе-менше
такъ: Давно менѣ, п. кандидатъ, що въ сто-
лицѣ Австріи про насъ Русиновъ нѣхто не
знае. Але, коли такъ есть, то се одна причи-
на болѣе, щобъ мы выслали до Львова
Вѣднѣ посла Русина, котрый бы свѣтовъ давъ
звати, що Русины доси, Богу дякувати, ще не
агладженъ въ лица землѣ. П. Хамецъ мовчавъ
на тѣ слова и добре зробивъ. Се было найму-
дрѣйше послѣ звѣстного правила философовъ.

Почалась комедія зъ предложеніемъ
кандидата. Наставленій гавкуны кричали, о.
деканъ Гаванскій ажъ обгнѣуеся въ дугу, про-
сѣчи и молчали за Хамцемъ. П. Проскурняц-
кій выступилъ зновъ и запытавъ п. Хамца
чи бѣе старатиса о то, щобъ его канди-
датуру подтвердиль центр. рускій комитетъ.
На то бдывавъ вачальникъ еуду п. Промѣн-
скій, що бѣе не знае вѣчого о якомъ рускомъ
комитетѣ, для негъ существа лишь одинъ ле-
галный комитетъ польскій у Львовѣ, а кан-
дидатура п. Хамца już zatwierdzona. Рѣчь п.
Проскурняцкого поперъ сильно и п. Грабъ, ц.
к. адъюнкътъ зъ Товетого, але голосъ его про-
дубавъ.

Одтакъ запрошено выборчѣвъ до Жури-
ца на хататню, о котру постарався самъ кан-
дидатъ. Журицъ сказавъ до выборчѣвъ: "Нѣмѣ
св. пѣтниця, то угостимо васъ селѣдчимъ." На
то оббавася одинъ очайдухъ зъ Уринковъ:
"Ковбаса суха не скоромна, будемо ѣсти."
По добрымъ угощеню пошли выборчѣвъ зъ хо-
ругвою и музикою по мѣстѣ до бароньской
палаты, де бддали "последнее цѣлованіе" за
поданіи благъ. А нѣхто вже не дякувавъ
такъ сердечно и не кланяеся ажъ до лица
землѣ, якъ Фринокъ, войти въ Синькова,
Ольбертъ, писарь громадскій зъ Городка и В.
Курокъ зъ Новосѣлокъ. Въ воздухѣ лунало:
Vivat и vivat! А честный п. вачальникъ зъ
Наркова такъ собѣ давъ въ чубокъ, що вже
не тямлячи о свѣтѣ божьмъ подперъ филаръ
подъ ганкомъ та лишь шептавъ: мно...га...
лѣ...та... мно...

Дмитровъ.

Зъ другой закутны зальщицкого повѣту
такъ намъ пишуть:

И у насъ зачинають Русины будитиса.
Дня 14 червня обдубилося згромаженіе перед-
выборчѣ въ Дзвинячи, котра то громада — да-
кувати ревнымъ трудамъ о. Темницкого —
стала першою въ цѣломъ повѣтѣ. Явились бд
поручники 18 громадъ, але священникъ —
на жалъ! нѣо 6. По горячѣй, вѣсьхъ потрясаючій
промовѣ о. Темницкого завязано повѣтовый
комитетъ зъ 3 священникъвъ и 4 селянъ.

На лице коначного выступавъ нѣбы ле-
генный усмѣхъ.

— Майо, голубчику! — коли вже така
воля Божя, щобъ ты насъ покинувъ, то на ко-
го-жъ ты насъ лишаешь! — У тебе нема нѣ-
якихъ своихъ, кому-жъ ты оставишь хатчи-
ну и городъ та винницю? Де-жъ мы подѣле-
мося? Бѣдній мы та нещасливый, у насъ ще в
дѣтнѣа; насъ середъ зимы выженуть зъ
хаты...

"То все для твоей дѣтнѣа", прошептавъ
Майо ледви слышнымъ голосомъ.

— Мой ты дорогенькій, мой добрый Майо!
бдывалася Марійка та ажъ впала навко-
лѣшнѣ.

Одтакъ прикликла она гостей зъ другой
комнаты. Писарь сѣвъ за столѣмъ, розложивъ
папѣръ и вмачавъ перо въ валамаръ. Марій-
ка взяла дѣтну на руки и схиливши голову,
стала въ Наколою коло умираючого.

— Майо, я приймѣ въ суды списати твою
последню волю, — бдывалася писарь. "У тебе
есть хата, записана подѣвъ номеромъ 15, два
морти винницѣ, та ще и городъ коло хаты;
въ хатѣ есть такожъ дѣшо, есть одѣжъ, по-
стѣль и то, що ще тобѣ твоя небѣжка мама
лишила. Кому то все записуешь?"

Семко отворивъ мрачній очи и сказавъ
ледви слышнымъ голосомъ: "Марійчинѣй
дѣтнѣа."

Писарь списавъ то все а бдтакъ вложивъ
перо въ высклѣй якъ скляки пальцѣвъ умираю-
чого та зробивъ на паперѣ хрестикъ и подѣна-
савъ коло него Мия та поподѣсувавъ свѣд-
ковѣ, а бдтакъ вернувши вѣсь до заставленого
стола, щобъ умираючому дати лекше сконати...

* * *

Надъ ранкомъ бддавъ Майо Богу духа.
Марійка кинула на его домовну грудку зем-
лѣ та сказала лишь до сусѣднѣ: "Дай му Бо-
же царство небесне — не злай бувъ чоло-
вѣкъ..."

Ж.

Дуже эле враженіе робить у насъ бай-
дужость декотрыхъ священникъвъ и ихъ отяга-
нѣе бдѣ сидѣлого дѣла, хотя суть то власне
люде зъ независимую позицію. Особливо при-
кро було народова чути, якъ о. деканъ Га-
ванскій на передвыборчѣмъ згромаженіи въ
Зальщякахъ промавлявъ до народу, абы вѣсь
якъ оденъ давали голоса на ясновѣлможного
п. Хамца. А коли на панахидѣ бдслуже-
ной въ Цѣбѣяхъ по бл. п. Антонію Волинъ-
скѣмъ довѣдася, що въ Дзвинячи має бдбу-
ся передвыборчѣ згромаженіе, говоривъ до
священникъвъ: Не ѣдте, бо жандармерія роз-
жѣе насъ! — Чи не соромъ то?

Зъ подѣ Корольвкѣ пишуть намъ:

Умилую прошу Васъ въ свой часописи
бдвести справу выбору посла въ Зальщяц-
кѣмъ, бо до сего часу ані слухъ ані дыхъ,
вѣстѣй и гавѣа! Чи бы выйшовъ нашъ по-
солъ, чи нѣ — все повиннй мы бодай дѣтиса
чути, що жиемо и маемо якѣсь права, — а то
на жалъ нѣхто ані не подавъ гадки о складѣ
комитету повѣтового ані не бддѣтъ жадного
кандидата. Правда и то, що рыба бдѣ головы
заносить, бо отъ якъ дѣсея: о. деканъ заль-
щяцкій не только что нѣхого не робить въ
тѣмъ дѣлѣ, але ще и шкодить, бо кѣлька
дѣнѣвъ попередно, коли то посолъ Хамецъ въ
Зальщякахъ передѣ войтами, котрі явились
на розказъ п. старости, скрѣпиль свою кан-
дидатуру, котра и такъ безпечна есть середъ
такихъ обставинъ въ нашѣмъ повѣтѣ, являеся,
о. деканъ, поклоняючися п. послови, мовѣ
той рабъ зъ XV. вѣку и каже до него: что
лишь вы въ силѣ заступати нашъ повѣтъ
и насъ о се мы вѣсь единодушно просимо и
благаемо! "Але мимо того повиннй мы руха-
тиса и показати, що мы маемо такихъ людей,
котрі бы могли насъ заступати. Для того
най самъ комитетъ центральный у Львовѣ
поставилъ якого кандидата, чтобы не цало
свѣтло на нашъ повѣтъ, що тутъ самъ "ро-
гъ адни", хочъ видѣтиса менѣ, що се и прав-
да бо у насъ: все, то, що для каждого най-
святѣйше, бери, а лишь мене лишъ. Могли-бы
у насъ кандидувати: о. Княгиницкій зъ
Зальщяцк., п. Грабъ, адъюнкътъ суд. зъ Тов-
етого, о. Алексѣевичъ зъ Торекского, п. Ро-
гожинскій Иванъ зъ Колодрѣбкѣ и
п. Калиновичъ, дѣкаръ зъ Корольвкѣ, та
что, коли все тихо.

Одъ п. Таддея Федоровича зъ Клебанѣ-
вкѣ одержали мы таке писемо:

Дописъ зъ Збаража въ ч. 123. "Дѣла",
такъ якъ вѣсь дописъ зъ того жерела, есть
тенденціною неправдою. За мою кандидату-
рою освѣдчилися вѣсь священники повѣта зба-
раского а суть то священники, знавѣи зъ своего
патріотизму, и не можна сказати, що нашъ
народъ не стоитъ за нами. Найлѣпшій доказъ
есть, що на запрошеніе о. Зарацкого, предѣ-
дателя комитету передвыборчого, прибуло
кѣлькадесятъ селянъ знаныхъ патріотѣвъ. Не-
правда есть, що было ихъ 300, бо розбѣдано
только 78 запрошенъ, а не вѣсь запрошенъ
прибули. До салѣ обрѣдѣ мали пристуътъ толь-
ко запрошенъ. Поддохоченъ паробчакъ на по-
правѣнъ, котрі на улицѣ и на подѣвно на
священникъвъ въ негѣдний способъ выскрику-
вали а навѣтъ одного потурбовали, не вале-
жали прецѣ до зѣбраня. А ще негѣднѣною
тенденціною неправдою есть, що староста
казавъ арештувати кѣлькохъ селянъ зъ Чер-
никовѣвъ за те, що народъ подмавляють про-
тавъ мене. — Оаддей Федоровичъ.

(Примѣтка Редакціи: Мы помѣстали на-
дѣслану намъ дописъ на тѣй подѣвѣ, що на
декотрі поданъ въ нѣй факты маемо доказаы.
Именно маемо доказаы на те, що декотрі свя-
щенники зъ збараского повѣту симпатизуютъ
кандидатурѣ о. Свѣянского. Що въ Збаража
на згромаженіе выборчѣвъ явилоса до 300
селянъ, то сѣ слова дописъ не належитъ ро-
здумѣти въ той способъ, що була то самѣ тѣ
селяне, котрі скликавѣи зѣстали комитетомъ
подпиратимъ кандидатуру п. Федоровича,
але что були то вразъ и тѣ, що пришли бдѣ
селяньского комитету. О причинѣ арештованія
мы написали, что "селяне мали бути оскар-
женъ, что подмывляють народъ" а зовсѣмъ и
не сказали мы, что то были селяне зъ Чер-
никовѣвъ. Мы стараемся надсылати намъ вѣ-
сти по-можности провѣривати, а супротивъ
ведучихъ-ся — ва жалъ! — межи поодинокими
русскими кандидатами борѣтъ заняты зовсѣмъ
безсторонне становище.)

Зъ судовои салѣ.

Процѣсъ куликѣвского пралата, кс. Столя-
ского.

(Пятый день розправы.)

Трибуналъ прихилился до прошенія обжа-
лованого и завѣзавъ на свѣдковъ пп. Фрица и
Зубрицкого. Одтакъ старався обжалованый об-
числити свои доходы. Доходъ зъ куликѣвской па-
рохи подѣе былъ на 4756 зр., зъ господарства
1000 зр., зъ бдправленыхъ службъ 600 зр. зъ
письмъ Wieniec и Pszczolka 600 зр., зъ нынѣш-
ныхъ 300 зр. Обжалованый обѣтае при тѣмъ,
что сканитализованый его доходъ выноситъ
80.000 зр., а кромѣ того має бѣе полицію асеку-
раціону на 5000 зр., бдѣ комитету церковного
нѣлѣзателью ему 300 зр. за справленіе рѣзныхъ
рѣжей до костела зъ Куликѣвъ, зъ дав-
ныхъ залеглостей пренумератъ 400 зр., зворотъ
побраныхъ неправно каръ 160 зр. Вартѣсть дви-
жимостей (мебѣль, библіотека, рѣльничіи знаряды)
обчислѣе на 3000 зр., претенсію до п. Любоменского
на 300 зр., садъ и огородъ 100 зр. а кромѣ того
вычисляе рѣзнодорожнй и иншій поменшій претенсіи. —
Въ станѣ пасивнѣвъ заперече обжалованый пре-
тенсію краковскаго товариства асекураціонного
зголошено въ сумѣ 4000 зр., а узнае ви лишь до
высоты 2000 зр. Тутъ розказуе обжалованый,
что въ р. 1884 мавъ бѣе обѣцану вже позичку

бдѣ краковскаго товариства, однакѣ въ хвилі,
коли вже мавъ ви подѣтати, зателеграфувать пок-
намістнику Потоцкій до Кракова, щобъ обжа-
лованому той позички не выплачувати а то для
того, позаякъ було то передѣ выборами а
Потоцкій боялся, щобъ обжалованый не
агатувавъ противъ шляхты. Позичку вы-
плачено дочеря по выборахъ Такожъ и Мо-
равскій (архіепископъ) хотѣвъ перешкодити обжа-
лованому въ поднесеніи той позички, але не
удалосъ ему то. На пытаніе предѣдателя что-до
интересу продажи Wieniec-а и Pszczolka-и заявляе
обжалованый, что въ р. 1885 хотѣвъ Выдѣль
красвий купити бдѣ него тѣ газетки и годився
на пропонувану обжалованымъ суму 7500 зр.
подѣ условіемъ, что обжалованый буде и дальше
самъ вести редакцію и такъ писати якъ "паны
велѣтъ". Обжалованый не хотѣвъ однакѣ стати
"паньскимъ факсомъ" и для того зѣбравъ пере-
говоры зъ маршалкомъ Зыбликевичемъ.

На тѣмъ бдочено розправу до слѣдуючо-
го дня.

(Шестой день розправы.)

Почато дальше переслухувати свѣдковъ.
Свѣдокъ Люд. Дошлый бѣеъ передѣ кѣль-
кома роками у обжалованого посесоромъ въ Мо-
гилянахъ и зложивъ ему титуломъ кавчіи 300 ар.
При розвязаню посесіи звернувъ ему обжа-
лованый лишь 250 зр., а 250 зр. лишився ему довж-
нымъ. На тую суму виробивъ собѣ свѣдокъ экзе-
кцію, котрой кошты наросли до 80 зр.

Свѣдокъ Янъ Миттигъ, спѣввѣститель
друкарѣй польской, подѣе, что обжалованый винѣтъ
бдѣ р. 1885 за друкъ своихъ газетокъ 613 зр.
на котрі заплативъ лишь 140 ар. Свѣдокъ бѣеъ
черезъ одинъ рѣкъ секвестромъ доходѣвъ обжа-
лованого и подѣе яко такий, что его выдавничѣта
не могли сплатуватиса, бо было 600 до 700 пред-
платникѣвъ, а Wieniec-а и Pszczolka и печаталосъ
1800 до 2000 примѣрникѣвъ, такъ что 1300 до
1400 примѣрникѣвъ розсылаю бесплатно. Тѣ без-
платнѣ примѣрники были причиною стратъ зъ вы-
давничѣта.

Свѣдокъ Ем. Зубрицкій, надсѣвѣтникъ
красвой дирекціи скарбу, подѣе, что обжалованый
два разы розводивъ передѣ нимъ жалъ зъ при-
чины суспензіи доходѣвъ, позаякъ однакѣ справа
та не належитъ до урядоов сѣферы дѣляна обжа-
лованого — дѣлято не може свѣдокъ дати нѣя-
кихъ дальшихъ поясненіи.

Свѣдокъ Кар. Фрицъ, совѣтникъ скарбо-
вый, покинуеся на то, что есть звязанный тайною
урадовою и проситъ трибуналъ, чтобы бдѣсея до
дирекціи скарбу а дочеря, коли тѣя дастъ свѣд-
ковѣ позволеніе, буде мѣгъ бѣеъ бдѣдѣтати на
пытаніи.

Свѣдокъ Волод. Белза литератъ и секре-
таръ Масіегъ-и polsk-on подѣе, что за инициативою
пок. Зыбликевича хотѣла Масіегъ polska купити
бдѣ обжалованого его письма за суму 5000 зр.
Деякі члены Масіегъ и болѣеъ однакѣ обжалова-
ного зъ причины его нервовости и великой не-
зѣдливости и хотѣли навѣтъ выступати зъ Ма-
сіегъ-и на случай, коли-бы бѣеъ до неи вступили.
Тымъ членамъ сказавъ пок. Зыбликевичъ: "Ja
wiem, że ksiądz jest warchol, ale to zdolny ozlo-
wiek". Помимо того однакѣ болѣеишность перемогла
и Масіегъ бдступила бдѣ проекту купна Wieniec-а
и Pszczolka и. — Инакше трохи звучатъ бдчитан-
іи зъ протоколу зѣбнанія свѣдка Альберта Вѣль-
чиньского, редактора органу Масіегъ-и Nie-
dziela, котрый подѣе, что пок. Зыбликевичъ зая-
вивъ передѣ нимъ отверто, что въ письмахъ обжа-
лованого очевидно есть тенденція засѣвѣанія
незгоды мѣжъ людомъ а шляхтою.

Свѣдокъ адвокатъ д-ръ Сковронскій
управитель массы конкурсовою обжалованого по-
дае, что активъ массы выноситъ 1380 зр. 35 кр.
О претенсіяхъ, які обжалованый подѣеъ при
розправѣ, свѣдокъ бдзнаеъ першій разъ и
буде ихъ доходѣти дорогою права. Дальше по-
яснювали свѣдокъ и обжалованый деякі спѣрніи
претенсіи.

Мѣжъ нынѣшими подѣеъ обжалованый, что
мае претенсію на 150 зр. до епископа кн. Кузи-
ны, котрый зѣхавъ до него на визитацію зъ
цѣлою калѣвакою, бѣвъ и нѣвъ при бдѣдѣ здо-
ровья обжалованого, а пропачиы лишивъ ему
декретъ суспензіи. За такий презентъ не выпада-
ло епископови давати себе гостити и обжалова-
ный заявилъ то секретареві епископа, котрый
бдѣдѣеъ, чтобы обжалованый жадавъ бдѣ кон-
систеріи звороту коштовъ угощеня. Обжалованый
зробивъ такъ, але консистерія не заплатила ему
доси нѣчого.

Предѣдатель удѣливъ обжалованому нагану
за неприличный способъ говоренія про особу епи-
скопа и заявивъ, что консистерія есть той гадки,
что обовязкомъ обжалованого яко пароха було
принятии и угостити епископа.

На тѣмъ перервано розправу и бдложено до
слѣдуючого дня.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Заразъ по выборѣ угорскон делега-
ціи обдубося засѣданіе ви членѣвъ, на ко-
трѣмъ уложено лѣсту бюро делегаціи. На
предѣдателя отже назначено гр. Франца Зн-
чого а на вицѣпредѣдателя гр. Людвика
Тясу. До комисіи для справъ загра-
ничныхъ постановлено выбрати мѣжъ ны-
нѣшнѣ гр. Юл. Андассого, гр. Альберта Апо-
нія, Макса Фалька, гр. Сапарія и Людвика
Чернатонія.

Послѣ дотеперѣшного постановленія мае
шахъ перекій прийхати дня 21 серпня до
Зальцбурга, де перебуде одинъ день, а бдтакъ
выѣде до Вѣднѣ и буде тамъ черезъ шість
дѣнѣвъ проживати въ цѣсарскѣй палатѣ въ
Шенбрунѣ.

Войсковой комисіи технично-админи-
страціонного комитету войскового мало удатися

сконструвати такий карабинъ, которого будуть могли дуже вигідно уживати піонери в инженеріа. Має бути також заведений 8 мм. діаметровий револьверъ для кавалеріа, котрий буде далеко сильніше бити якъ дотеперішній 11-миліметровий. До сего револьвера має уживатися дуже дрібний порохъ стрілецькій а куля буде перебивати на 50 кроківъ 4-5 центиметрову дошку зъ ялого дерева.

Межи Россією а Італією вибухнувъ маленкий конфліктъ, котрий вправдѣ не має великого значення политичного а все жъ таки єсть характеристичний для обохъ цихъ державъ. Недавно тому появилася именна була вѣсти, що італійське правительство не хоче признати російського аташе войскового въ Римѣ бар. Розена. Тодѣ отже доводило, що тому всему виноватий самъ Розенъ, бо ще кілька лѣтъ тому назадъ, коли бивъ лише для одпочинку перебувати въ Римѣ а лише для форми бувъ придѣлений до російського посольства, зробився черезъ своє поступованье неможливимъ въ римськихъ кругахъ товариських а вже тогди давалися, якъ можна було его именувати войсковимъ аташе, коли въ Петербургъ знали о его поступованью, а познѣйше ще зробити его войсковимъ повномочникомъ. Въ послѣднихъ часахъ выступавъ бивъ такъ вызиваючо супротивъ римського товариства, що Криспа видѣвся спонуканимъ послѣдною зими зажадати въ дипломатичній дорозѣ его відлякання. Розена завбавано до Петербурга, щобъ бивъ тамъ устно оправдався а бивъ мавъ тамъ въ мѣрдайнхъ кругахъ такъ зручно представити своє поступованье, що переконавъ всѣхъ, що его лише дѣлать такъ вѣтерпѣть въ Римѣ, що бивъ всюди а заведѣть выступавъ яко Россіа нинѣ а що въ Римѣ Россіянъ ненавидѣти а тому то его ставовище єсть тамъ дуже трудне. Результатомъ того оправданя було то, що царь, которого славу сторону затрунувъ Розенъ, не лишъ его не відлякавъ, але ще и давъ ему доказъ своєї ласки. Се укололо дуже італійське правительство а оно відлякало вже зъ Петербурга свого повномочника войскового, майора Марини. Всѣ цѣваві, що теперъ дальше буде. Поступованье Італія мало выдѣляти въ Петербургъ великій гнѣвъ.

Зъ Константинополя доносять, що Россія розпочала теперъ на Балканѣ агитацію головно въ напрямѣ релігійно-православній а веде ви черезъ выше духовенство. Помѣчниками ви єсть єпископы а именна митроп. Мхавилъ въ Бѣлградѣ, Климентій въ Болгаріа, бувшій сараевскій митрополитъ Козановичъ перебуваючий теперъ въ Черногорѣ а румунскій єпископъ Мелхисидѣвъ въ Романѣ. Россія хоче коче довести до того, щобъ на случай якої війны цѣлий Балканъ розгорѣвся а абсорбувавъ на всѣ боки силу Туреччани. Въ звязи зъ сими агитаціями стоять розрухи на Кретахъ, въ Сиріа а въ Орменіа.

Програма подорожи нѣмедко-го цѣсаря єсть мабуть вже точно означена. По приѣздѣ въ Дрезднѣ, де цѣсарь Вильгельмъ перебувавъ теперъ на 800-лѣтній ювілею папучюого саксонського дому зъ родини Веттинъ, поїде цѣсарь до Штутгарду на ювілей панованя короля виртембергского а зъ одси поїде зновъ до Штрасбурга. Вернувшись зъ одси поїде цѣсарь для одпочинку на норвегское побережье. Поїде конецъ липня поїде цѣсарь до Англіа а для 13 серпня буде приймати у себе цѣсаря Францъ Іосифа. Въ 14 даѣвъ поїзнійше приїде царь и тамъ закінчатъ гостини монархѣвъ.

Намб. Ztg. помістила очевидно виспаровану статью зъ Берлина, въ котрій каже, що тѣ ошибаються дуже, котрі думають, що статья газетъ въ справѣ тоасти царя и въ справѣ конверсіа російської позички суть лише скомбинированую акцію биржевою. Нема вправдѣ въ тѣй хвалі причини дуже чого непокоятися, але не можна такожъ и вѣрити переказанимъ звѣренямъ удержаня мира.

НОВИНКИ.

✠

Крилошанинъ о. Іоанъ Величко

— пралать домовый Его Святости папы Льва XIII., совѣтникъ и референдъ митрополитальной консисторіа, председатель Суда церковного въ справахъ супружескихъ и Суда инстанційного, испытатель проиниципальний, комисаръ митроп. Ординаріату до науки релігій въ школахъ середнихъ мѣста Львова, настоятель пресвитеріа, членъ окружной рады школьной львовской, радий мѣста Львова, декорирований папскимъ крестомъ за службу „pro Ecclesia et Pontifice“, рожденій 1836 р. въ Угрюновѣ середнімъ пов. сокальского, ординаваний 1859 р., вдовоць —

упокоився дня 19 н. ст. червня о год. 3-тій рано у Львовѣ.

Высвѣтавшись въ р. 1859 въ 23 р. жити ставъ першимъ сотрудникомъ въ Бродяхъ. Въ коротцѣ однакъ по стратѣ жены перенѣвся до Львова яко сотрудникъ при архикатедральной церкви св. Юра и ту поздѣставъ 28 лѣтъ. Хочъ молодой священникъ, однакъ трудолюбивостію и добротами звернувшись на себе увагу и коли выбрано о. Гушалевица до рады державной, поставлено покойного заступникомъ катихита при руской гимназіа. На тѣй посадѣ перебувавъ до 1870 р. до повероту о. Гушалевица и умѣвъ своимъ тактомъ и добрымъ проводомъ молодежи зѣднати у своихъ товариштѣвъ любовь и поважанье.

Межъ тымъ ставъ бивъ першимъ проповідникомъ при архикатедральной церкви и на томъ становищіи одзначався многими прикметами. Много его проповідѣй оголошено печатно. Познѣйше, коли мали установити катихита для польской гимназіа Францъ Іосифа, предлагаво се мѣсце о. Величкови, однакъ бивъ не хотѣвъ выкладати рускою релігій въ польскомъ языкѣ и не принявъ мѣсця, котре обнявъ о. Он. Лешій, згодившись выкладати по польски. Того не забули ойбѣся крил. Величкови и довгий часъ помимо вставленъ и предложень тогдишнього митрополита Виросов. Іосифа, що цѣнявъ его працю, доброты и заслуги, поминано его при именованю крилошанъ. Покойный хотѣвъ вже удатися на парохію на село, але митрополитъ здержавъ его и поставивъ завѣдателемъ святоруской парохіа. Будучи однимъ зъ добнѣйшихъ богословѣвъ выкладавъ довгий часъ катихитеку и методику по руски въ львовскомъ университетѣ для питомцѣвъ гр. кат. обряду. Въ концѣ въ р. 1879 именовано его гремиланымъ крилошаниномъ и парохомъ святоруской церкви. На обохъ тыхъ становищахъ бивъ великимъ дѣльнымъ и яко парохъ прихотливымъ загальною любовью и поважанымъ. Въ р. 1886 2 жовтня именовано покойного пралатомъ школярхомъ Митропол. Капитулы у Львовѣ, а весною 1888 р. пралатомъ римскимъ. Ще въ о. сени 1888 р. ходили вѣсти, що покойный призначеный на выше становище єпископа суфрагана и вся Русь радо витала сю вѣсть, бо безперечно покойный бивъ бы найспособнѣйшимъ и найдѣльнѣйшимъ на томъ достоинствѣ; та не рѣдчасна смерть положила конецъ его трудолюбивому житію. Уже одъ кількахъ лѣтъ чувся нездоровымъ, але сильный организмъ не подавався, ажъ въ весною сего року запавъ тяжше и вже больше не підвѣся. Покойный чувъ свой близкій конецъ и свѣдомость не опустала его до послѣднихъ хвилъ; бивъ знавъ, що мусить умерти, хочъ и якъ бажавъ-бы бивъ жити. Лікарска штука не змогла відѣяти нѣчого, бо се була невилѣчна недуга рака жоудковидна. Церковь руска тратить одного достойника и трудолюбивого члена, а Галицка Русь вѣрного сына, що все заховавъ для ней любовь и щире сердце та и коли не зблѣновъ въ дороги патріотизму для личныхъ користей. Бивъ се сильный, правый и честный характеръ. — Похорони одбудуться дня 21 червня о 8-мій год, рано въ церкви св. Юрія.

Перомъ ему земля и вѣчна память!

— Пожаръ въ Ринше. Въ ночи зъ вчера на нѣтъ, т. е. зъ 17 на 18 с. м., выбухъ около 1-ой год. въ ночи значный пожаръ въ найнебезпечнѣйшій части мѣста Ринше, на улицѣ Рожанкой („Рожанцѣ“), а при досытѣ сильномъ вѣтрѣ почавъ скоро ширитися въ напрямѣ до полудневого веходу, и загрозивъ руиною цѣлой половинѣ мѣста. Всѣмъ живо пригадалася памятка доля Стрыя, и недавна Подгаецъ. Пожаръ зупинився на двоухъ большихъ каменнихъ по бокахъ, и на большомъ городѣ, положеномъ якъ разъ въ напрямѣ вѣтру, але мимо тяжкой праці пожарной сторожи тревас огонь въ пивниахъ подъ румовищемъ ще и доосъ (до 2-ой год. по полудни). Згорѣло 13 домовъ, одна стара жидѣвка згорѣла жытцемъ, а такожъ згорѣло дещо зъ худобы (кѣлька безрогѣ). Оя часть Риншева будована въ звѣстномъ галицкомъ готичко-жидѣвскомъ стилу, малі старі деревяні доми, найрѣзвѣйшого вигляду, поира большихъ каменнихъ, тѣснота, круті вузкі улочки, множество деревяныхъ шопѣ, будъ и т. н., то-жъ коли-бъ не загаданий городъ, не одностайный напрямъ вѣтру и не усильный ратунокъ — було-бъ Богъ знае на чѣмъ скончилось. Своимъ звичаємъ вытаскували жида постѣль, куры, мебѣль... въ тѣній и безъ того улочки, то-жъ коли-бъ такъ вно на хвилю бивъ вѣтеръ змѣнився, бувъ-бы огонь въ одинъ магъ перекинувся далеко по бокахъ.

— Въ Прилибичѣ, пов. яворовского, почало горѣти въ недѣлю 16 н. ст. червня о 1/2, на 11-ту и за двѣ години осталося понадѣ 20 господарѣвъ безъ хаты и кусинка хлѣба. Въ огни згорѣло кѣлька штукъ худобы. При огни явився властитель села гр. Шептицькій, кандидатъ на посла, зъ своими слугами и браліся гасити огонь, але больше словами якъ дѣломъ, бо нѣ въ селѣ нѣ въ дворѣ нема сивавки.

— Папскими крестами pro Ecclesia et Pontifice одзначеніи о. о. станицявскій крилошане Шанковскій, Туркевичъ и Литвинъ та Чаровскій парохъ Вабинецъ.

— Въ честь генерального штабу устроило львовское касино войскове вчера на мѣской стрѣльничій концертъ пяти полученныхъ музыкъ войсковыхъ. Музики одиграли 10 творѣвъ а та продукция 220 музыкантѣвъ выпала дуже добре. Нинѣ розѣзджаються члены сен науково екскурзіа генерального штабу до своихъ гарнизонѣвъ, а фельдмаршалъ фр. Бекъ вертає до Вѣднѣа.

— Вп. п. Ант. Солтаневичъ, инспекторъ краевый, подарувавъ для бібліотеки руской гимназіа львовской 120 цѣнныхъ книжокъ. — За сѣй красивый даръ складає збѣръ учительскій тои гимназіа свою подяку щедрому дателевіа.

— Нові одногуденові ноты появляються вже сего тыдня. Суть они менші одъ теперѣшнихъ нотъ, а то майже на одинъ цалъ въ высотѣ а повъ цалъ въ шарпнѣ. Рисунки на обохъ сторонахъ суть одѣбный. Мають зеленого гудѣло тло а шарпѣ такъ выготовленый, що не можна тѣ ноты подробляти фотографично. Забѣтъ рисунку стовпѣвъ на теперѣшнихъ нотахъ суть листѣ розѣтанъ и купки овочей, якъ грушокъ, винограду и мелодій. На право одъ нѣмецкого а на лѣво одъ угорского тексту видно генія зъ галузю галымы: та статья дитиняча на сторонѣ угорского тексту свідати а нѣмецкого тексту клѣпати.

— Въ Яворжнѣ вже кѣнчиться стрейкѣ. Половина горникѣвъ пошла вже до работы, бо голодъ змусивъ до того. Зарядъ підвищивъ платню о 40 кр. на однімъ метрѣ. Горники хотѣтъ підвищенья о 1 зр., але зарядъ копальнѣ не пристає на то.

— Єзунты въ Хировѣ вже нашли собѣ трехъ испытывающихъ оуплентѣвъ до своей гимназіа (межъ ними п. Франка зъ Перемисла). Якъ вже мы подали, низша гимназіа въ Хировѣ одержала вже характеръ державной гимназіа.

— Дрѣбні вѣсти. Президентъ суду Симоновичъ, вернувшись зъ одпустки почавъ урадувати. — Для 10 с. м. напало трое людей на почтовый вѣзъ кою Вильмовичъ въ пов. бѣльскомъ; побѣди они почтилиона, але не могли розбѣти воза, и тому почта не однесла пѣлюю шкоды. — Рѣчний испѣтъ ученицъ школы музычной Людѣа. Марка одбудеся въ днѣхъ 21, 21 и 24 червня въ годинахъ одъ 10-тои передъ полуднемъ и 5-тои по полудни въ „Народномъ Домѣ“; вступѣ безплатный за билетамъ, котрі можна одержати въ кангарнахъ. — Зъ Буда-Пешту устроюють прогулку на париску выставу; кошты їзды тамъ и назадъ та помешканье и харчъ черезъ черезъ два дѣй въ Будапештѣ а черезъ бѣмъ днѣвъ въ Парижі обчисляють для 1 класъ на 250 зр. а для другои кл. на 190 зр.

Вѣсти зъ Аеп. Львовском.

На конкурсъ розписанъ зъ речинцемъ до 10 серпня с. р. Ляшківъ, дек. холофвского, над. ирив.; Роздѣль, над. прив., Малеховъ, дек. львовского загородского, над. мѣской рады львовской и Бережницѣа корольвска, дек. роздѣльского, над. приватна.

Дозволено приступити въ наиблизѣмѣ речинци до испѣтъ конкурсового о. о. Корн. Сосенковѣа зъ Бережницѣа, Вол. Лотоцкому зъ Кабаровѣа, Мих. Шведзцкому зъ Мшаны и Васил. Молчкови зъ Пѣсянѣа.

Митр. Ординаріатъ именувавъ о. Романа Купчинска зъ Станимира сповѣдникомъ монастыря инокѣвъ ч. с. В. В. въ Словитѣ а о. Анат. Долинского зъ Яхторова надпорядочнымъ сповѣдникомъ того монастыря.

Одпоручниками ординаріатскими до богословскихъ испѣтъвъ въ университетѣ львовскомъ назначеніи о. о. зъ права каноничного д. 1, 2, 3 и 4 липня крил. Андр. Бѣлецкій; зъ исторіа церковной 5, 8 и 9 липня крил. Мартинъ Пакижъ; зъ догматикѣа 10, 12, 13 и 15 липня крил. Ем. Билинскій; зъ пасторальномъ 12 и 13 липня крил. Теоф. Павляківъ; зъ теологіа фундамента 16, 17, 18 и 19 липня крил. Іос. Кобилянскій; зъ моральною 19, 20 и 22 липня крил. Мих. Карачевскій; зъ науки біблійной нов. Зав. 23, 24, 25 и 26 липня крил. д-ръ Іос. Комарницкій; зъ науки бібл. стар. Зав. крил. Мих. Сѣягалевиць.

Одпустку для поратования здоровья одержали о. о. Григ. Бѣлевичъ зъ Фирлѣвки на 10 недѣль, І. Васильковскій зъ Могильницѣа на 6 недѣль, Іос. Хотинскій зъ Богданѣвки на 6 недѣль, Андр. Качала зъ Меднѣа на 3 мѣсцѣ, Грон. Костецкій зъ Збаража на 3 мѣсцѣ, І. Залозецкій зъ Гірного на 1 мѣсцѣ и Тома Мелешкевичъ зъ Окна на 1 мѣсцѣ.

Посмертній — ✠ — оновѣстки.

О. Іоанъ Гуглевичъ, мѣстодеканъ городецкій, парохъ въ Лозинѣ, шуринъ бл. п. крил. о. Величкова, упоковився въ 59 роцѣ жити а 32 священства. Вѣчна ему память!

Господарство торговля и промыслъ.

— Крайовое товариство взаимныхъ ubezpieченъ предложило на сегоднѣшнихъ зборахъ своихъ членѣвъ рѣше замѣнить рахункѣвъ, котре помѣщаемо въ нѣмѣйшомъ числѣ „Дѣла“. Въ одѣбѣа огневѣмъ лишилось 537.666 зр. и порѣшено звернути членѣвъ 24% зъ ихъ премій. Фондъ резервовый выноситъ 2,095.503 зр., а въ р. 1887 выдано 15.705 полисъ аскураційныхъ. Въ одѣбѣа гравѣмъ фондъ резервовый нарѣбъ до 492.515 зр. и не єсть обтяжений нѣякою позичкою, тому члены, що ubezpieчили черезъ 5 лѣтъ, одержали оустъ зъ своихъ премій. Въ одѣбѣа житевѣмъ капиталы змогли значнѣйше якъ въ попереднихъ рокахъ. Уbezpieчающіа въ одѣбѣа А. одержать 16% а въ одѣбѣа В. 7% звороту одъ уплатеной преміа. Въ Товариствѣ взаимного кредиту зблѣшилися вкладки о 96.430 зр., що єсть доказомъ зблѣшенного довѣрія до сен инсти-туцій.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Президія намѣстництва оголошує конкурсъ зъ речинцемъ до кѣнца червня с. р. на шѣсть новосистемизованныхъ мѣсцѣ ц. к. лѣкарѣвъ поѣтовыхъ въ IX и X ранѣа або на только мѣсцѣ ц. к. асистентѣвъ санитарныхъ, такожъ на чотирнадцять новосистемизованныхъ мѣсцѣ ц. к. ветеринарѣвъ поѣтовыхъ въ XI ранѣа або на только мѣсцѣ оглядачѣвъ звѣрятъ и вытворѣвъ звѣрячихъ. — Выдѣлъ краевый розписує конкурсъ зъ речинцемъ до 2 серпня с. р. на три стипендіа по 1000 зр. рѣчно зъ фондациіа призьбраной въ честь 25-лѣтнихъ роковинъ вступленія на престолъ нашего цѣсаря; стипендіа призначеніа для укрѣпченыхъ академикѣвъ и техникѣвъ, що хотѣтъ дальше образоватися въ научныхъ заведеняхъ поза границами австрійской державы. — Дирекція скарбу розписує конкурсъ зъ речинцемъ до 7 липня с. р. на мѣсце контролѣра ц. к. урядѣвъ продажи соли въ Х ранѣа. — Въ Краковѣ опорожнено мѣсце прокуратора державного, речинецъ до 4 липня с. р. (Gaz. Lw. ч. 139. зъ 19 червня с. р.)

— Именованія. Конципистъ прокураторіа скарбу д-ра Ал. Балка именованый адъюнктомъ прокураторіа скарбу, а конциписты х-ръ Вол. Пилать и д-ръ Фр. Турекъ конципистами прокураторіа скарбу. — Канцелярскій скарбовый Анат. Демановскій именованый офіціаломъ канцелярскимъ а подѣофициръ обороны кр. Едм. Стекаль канцелярскій при управленіахъ властѣахъ скарбовыхъ. — Дѣйствыми учителями именованъ Ал. Рудавскій въ Стинѣа выхной а Стам. Капланскій у правителемъ чотироклассовой школы въ Перемисла.

Послѣдній вѣсти.

Нинѣ о 1-бій години зъ полудня була депутация Руского головного Комитету выборчого у Г. Есеп. п. намѣстника, чтобы пожадуватися на незаконности, якъ такъ численно проявляются при правыборахъ до союму, и проситъ о зарадженъ всякимъ незаконностямъ на будуче. Въ имени депутация промовѣвъ д-ръ Александръ Огоновскій, котрый и вручивъ намѣстникови коротеньке прометогіа зъ деякими яскравѣйшими фактами. П. намѣстникъ, приймаючи прометогіа, запевнявъ депутацию, що прикаже всѣ факты, котрі доса только зъ газетъ знає, якъ вѣа точнѣйше розсѣлѣдѣти и зарядѣтъ, чтобы вымѣрена була строго справедливѣсть. Близшій вѣсти подамо завтра.

Зъ Городенки одержуємо телеграму: Курьялюка, войта степѣвского, кандидата Городенщины арештовало староство.

Телеграммы „Дѣла“.

Парижъ 19. червня. Министръ маринарѣа заповѣтъ, що зажадає на зблѣшенье флоты кредиту 50 до 60 мил. франковѣвъ.

Брукселя 19. червня. Интерпелация Японѣа въ справѣ процесу социалистѣвъ въ Монсѣа выликала такъ бурливый сцену, що президентъ мусѣвъ ажъ засѣданье закрыти.

Берлинъ 19. червня. Праса тутешна заповѣдає, що непевна ситуація на всходѣа вылике дуже оживлену дискусію въ австрійскихъ делегаціахъ.

Пештъ 19 червня. Гр. Телекій именованый угорскимъ министромъ дѣлъ внутрѣшнихъ.

Берлинъ 19 червня. Цѣсарь Вильгельмъ выѣде 30 червня до пригѣрка Нордъ на норвегскомъ побережью.

Вѣденъ 19 червня. Правительство залишило дальшій переговоры зъ черновецкою зѣлѣзницю и выдѣстъ въ сѣй справѣ розпорядженье, бо до 1 липня мусить держава обняти зарядъ сен зѣлѣзницѣа.

Розкладъ їзды на зѣлѣзницѣахъ державныхъ.

важений одъ 1 червня 1889.

Пѣсля львовского годинника.

Приходять до Львова: 1) Зъ Сухой, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя, поїздъ особовый о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухой, Хирова и Стрыя, поїздъ особовый о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя, поїздъ особовый о 12 год. 8 мин. въ ночи. — 4) До Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухой, поїздъ особовый о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 5) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухой, поїздъ особовый о 8 год. 45 мин. вечеромъ. 6) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Стружа, поїздъ особовый о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Важне для їдучихъ до купѣлѣвъ. На часть одъ 25 червня до 10 версеня поїздъ поїдъ 3) приходячий до Львова о 12 год. 8 мин. въ ночи єсть полученый зъ поїздомъ, выходящимъ зъ Криницѣа о год. 8 мин. 36 рано (пѣсля годинника пештенского) — а одходячий поїздъ зъ Львова о год. 5 мин. 50 рано, поїдъ 6) має полученье до Криницѣа. 2238

ЗАКОПАНЕ ВОДОЛѢЧБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ Д-ра Храпца

Отверте черезъ цѣлый рікѣа.

Удержанье за цѣлый день въ заведеню разомъ зъ курраціо одъ зр. 3.50. — Почта, телеграфъ, аптека въ мѣсци — Въ заведеню гидротатія, купѣль бороваковой, массажъ, электривозанье. — Кругольни, биларъ, гимнастика, бібліотека, читальня. — Подводъ до стациіа зѣлѣзницѣа въ Хабѣвѣа. 2925 17—52

кождый

!!ощадить 100 процентъ!!

замовляючи ось тѣ предметы:

Цѣловиты штаны зъ сукна (довольной величины), англ. матерія, передъ тымъ зр. 4—, теперъ зр. 1.55. Цѣловиты штаны зъ сукна (довольной величины), першой якости, передъ тымъ зр. 4.80, теперъ зр. 1.95. Цѣловиты штаны зъ сукна (довольной величины), найпершой якости, передъ тымъ зр. 6—, теп. 2.80. Убора для дѣтей одъ 2—10 зъ полотна, правдиво крашений зр. 1.30, 1.50, 1.80, до 2.20. Штаны чайговѣа до правды для робитничѣвъ кождоу брави одъ 90 кр. до зр. 1.80. Суконка для дѣтѣвъ, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прирашана, добра, передъ тымъ зр. 2—, теперъ 30 кр. Суконка для дѣтѣвъ, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прирашана, зъ найлѣп. кретону, передъ тымъ зр. 3—, теп. 1.10. Сорочки жѣночїа, гафтованїа, полотнянїа, передъ тымъ зр. 1.50, теперъ 80 кр. Сорочки жѣночїа, гафтованїа, зъ модного полотна, передъ тымъ зр. 2.20, теперъ зр. 1.10. Сорочки жѣночїа, зъ шифону, дуже гарно гафтованїа, передъ тымъ зр. 2.20, теперъ зр. 1.20. Сорочки робитничїа, наймоднѣйшой якости у всѣхъ краскахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1—, зр. 1.10. Матерія на цѣле убранье весеняе або лѣтне у всѣхъ краскахъ для наибольшого мужичи зр. 4—. Елегантны. навалюхъ, найновѣйшій фасонъ зр. 1.50. При замовленіахъ капелюхѣвъ проситися показати докладно величину головы, при замовленіахъ штанѣвъ довготу въ кроцѣ поєла сантѣметровѣа, у дѣтей выкъ, а вые замовленїа предметы роздѣляются докладно за поєблѣаю. — Що не подобаєсь, даѣмъ ся сейчасъ або звернется за то грошѣа. Справдѣ се оплатити кождому замовити дешво на пробу, чтобы переувѣдѣтися якъ о неважкомъ дешвои цѣны. тѣмъ и о добротѣ товаровъ. Проситися уклѣдно, уважати точно на адресу:

Klein's 2937 14—25

Internationale Export-s Waarenhaus

Wien I., Kohlmesseergasse Nr. 7.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, підъ зар. К. Боднарского.

ДѢЛО

Выходить у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 5-й година по полудні. Литературний додаток „Библиотека найзнаменитшихъ новѣстей“ выходить въ вѣторокъ, і въ вѣторокъ і п'ятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львові Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24. Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвигъ 9. J. V. B. d. n. Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за инсераты платны у Львові.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

въ Австріи: за Границею:
на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на півъ року . . . 9 зр. на півъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на півъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертаються лише на попереднє застереженіе. — Рекламіи неопечатаніи вѣдѣль бѣдъ порта.

Подорожне число копій 8 зр. а. в.

Оголошенія принимаютъ: по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ одного стрѣлки печатной, въ рубр. „Надбѣла“ по 20 кр. а. в.

Подати числятся по 10 кр. бѣдъ стрѣлки.

Рухъ передвыборчій въ Галичині.

Депутація Головного Комитета выборчого у п. намѣстника. Якъ мы вже гадали, була вчера депутація руского Головного Комитета выборчого у намѣстника. Депутація складалася зъ президія Комитета, вице-президентовъ д-ра Александра Огоновского и п. Богдана Дѣдицкого (председателя сов. Бережницкого не було тогды у Львові) и секретаря д-ра Лѣтинского. Д-ръ Огоновскій, промовляючи въ имени депутації, указавъ, що до вѣдомости Комитета дійшли численні факты о несправедливостяхъ, пов'язанихъ зъ правами вѣдѣль. Комитетъ подає отже декотрі зъ тихъ фактівъ до вѣдомости п. намѣстника зъ просьбою, чтобы розслѣдвали ихъ докладно, всѣ зайшовші досѣ незаконности ухиливъ а на будуче есентуальнымъ незаконностямъ запобігти, а приходять зъ тымъ болѣшимъ довір'ємъ, що намѣстникъ, приймаючи въ осени депутацію рускихъ товариствъ, заявивъ, що стоить на основѣ конституції зъ 1867 р., котрою законъ забороняють повну свободу выборовъ.

П. намѣстникъ, прийнявши бѣдъ депутації дотичне поданіе на письмѣ, заявивъ передъ всѣмъ, що якъ не може уважати на самі доносенія газетъ, неразъ пересадивъ або опертій на невірнихъ слухахъ, такъ зъ другою стороною зъ задоволеніємъ приймає доносенія того рода бѣдъ Головного выборчого Комитета, супинуючи, що они опертій будуть на вірнихъ фактахъ. Одатъ заповнявъ по-вѣдѣлькратно нашихъ депутатівъ, що прижає сейчасъ предложу справу докладно розслѣдати и якъ скоро дотичай доносенія покажуться по-правдѣ вірній, на фактахъ основаній, то поступити бѣдъ тутъ противъ виновниківъ, нарушающихъ право свободного wyboru зъ всею строгостію закона.

Передвыборчій комитетъ повѣстовий въ Косові розписавъ на день 26 н. ст. червня 1889 (въ среду) о годъ 5 по полудні зборъ въ цѣли важныхъ нарядъ надъ выборомъ посла до сойму краевого и запрошує всѣхъ отцѣвъ духовныхъ и всѣхъ мужівъ зъ мѣсцевыхъ (сѣльскихъ) комитетівъ, чтобы на зборѣ ставили и привели зъ собою тихъ, котрі въ кождій громадѣ яко выборовъ выбраи зѣтали. Мѣсце збору: въ Косові въ сали М. Розенкранца (де було давно казино); — зъ комитету: о. Коліковскій, о. Добрянскій, М. Дорундзакъ, А. Кулиничкій.

Дня 23 н. ст. червня с. р. о 5 годъ зъ полудня одбудуться збори выборовъ зъ повѣта Богородчанъ-Солотвина въ сали рады повѣстовой въ Богородчанахъ въ цѣли поставленія кандидата на соймѣ краевой у Львові. На тѣ збори запрашає выборчій комитетъ рускій всѣхъ выборовъ. — Огдъ руского комитета выборчого. — Богородчани дня 18 червня 1889.

Зъ Богородчанъ пишуть намъ:

Польскій выборчій комитетъ повѣстовий розбѣславъ руску бѣдзю, затитуловану: „Богородчанъ-Солотвина“; скликавъ на д. 16 с. м. о 3 годично збори до сали рады повѣстовой, чтобы осоточно порозумѣлися и поставили кандидата на посла до сойму краевого. Запрошенія того удостовѣлися немногі. Члены руского комитета, чи священники, чи свѣтскіи не одержали запрошенія. Но позаякъ збори були авні, дѣляго явилася и 5 рускихъ священниковъ выборовъ, для выслушанія позитичного исповѣданія аглоосившихся 4 кандидатівъ а то: пп. Лудкого, совѣтника суду въ Станиславові; д-ра Стебельского; Чайковского, обывателя зъ Медведовцѣ, члена спѣльныхъ делегацій и І. Шелинского, маршалка богородчаньского. О 1/2 5 годъ вечеромъ розпочалися збори. Маршалкомъ представивши кандидатівъ, ухиливъ гомою д-ру Стебельскому. Въ довѣдѣ промовѣ рускій п. Стебельскій пояснює свою програму политичну и зазначивъ, що яко Русинъ зъ роду, зъ ерви и кошта, череконанія, дѣлана свого, життя и виступаюна въ всѣхъ справахъ, яко членъ рады мѣскон у Львові манифестувавъ всегда и праця, щирый, ревный Русинъ и его то дѣло и праця, що усильно боронивъ и обдѣржавъ справу „Народного Дому“, коли розходилося о бѣдань подѣлькѣ и зарядъ того народного маству радѣ львовскій, и справа тая стала на дорожѣ доброго залагодження. Бѣдѣдинъ зазначивъ далѣше, що яко посолъ хотѣвъ-бы працювати надъ економичнымъ піднесеніємъ селянства и взагалѣ надъ спѣльнымъ добромъ всѣхъ станівъ, не забуваючи такожъ, що именно наше духовенство немало причинилося до адегненія просвѣты и загального поступу нашого народу. Зъ тихъ поводѣвъ, ведений якъ наилучшимъ намѣреніямъ широкъ праця для руского народу, надѣся, що выборовъ почтять его своимъ довір'ємъ и выберуть посломъ.

Зъ ряду другій, промовивъ дѣдѣч п. Чайковский, захвалюючи себе своимъ достоинствомъ, яко членъ рады державной и спѣльныхъ делегацій, що убѣдѣся о мандатъ по-

сольскій въ Богородчанахъ. П. Лудскій, совѣтникъ, лично не явився.

Наконецъ забравъ голосъ маршалокъ Шелинскій, и немного говоритъ, чтобы підперти свою кандидатуру, бо-жѣ прецѣ вѣдъ знаютъ, що то бѣдъ за дѣльными човѣкѣмъ въ повѣтѣ; бѣдъ прецѣ — якъ сказавъ оденъ не-вѣдѣль а лавуъ панскій, — Федоръ Деманъ зъ Хмельники: „Мы за п. маршалкомъ, бо то нашъ тато“.

По промовѣхъ кандидатівъ забравъ голосъ делегатъ центрального комитета польского, п. Остащевскій, и говоривъ на темѣ „о zgodzie i miłości braterskiej“, закрѣпивъ до спѣльного порозумѣнія и затвердження кандидата, предложеного польск. комитетомъ, а до того уживавъ бѣдъ аужитыхъ фразесовъ и поровнань, якъ: „що дощ паде на Русинівъ и Поляковъ — сонце грѣє на Поляковъ и Русинівъ“ и т. д., такъ що зъ всего выходило, чтобы Русины жили въ згодѣ и за-для згоды приймали все, що Поляки имѣли ласкаво наикнути: „бери небоже, хочѣ тобѣ негоже!“ Зъ кождого слова здавалося, що то мѣдѣ плыне, а тимчасомъ скривався въ тѣмъ мѣду їдею наповнене жало! Бо коли забравъ голосъ выборовъ, о. Софронъ Левачкій, парохъ Крички, и въ свой зъ жаромъ и патріотизмомъ выголосивъ бѣдѣ заперестувавъ супротивъ не-тактовного поступованія центрального якъ п. повѣстового комитета, итергенція та накидуваня рускому повѣтову зъ 50.000 народа руского, своихъ кандидатівъ, не пытаючися пито-мыхъ гадѣвъ на рускій земли: „кого хотѣ-ли-бѣ Русины мати посломъ, кого бѣдѣ бажали мати заступникомъ, речникомъ, оборонителемъ своихъ рускихъ справъ и потребъ не только въ нашихъ повѣтѣхъ но и въ цѣлѣй Галичинѣ: то тоє жало заразъ показалося. Гѣрка то була правда, але справедлива и ясна якъ сонце. О. Левачкій говоритъ:

„Яко выборовъ рускій мѣгъ бы я зъ горы уже зазначили некомпетенцію такъ польского комитету центрального, якъ и тутешного повѣстового, ставляти изъ своего рамена кандидата въ повѣтѣ чистого рускомъ, числячи 50.000 тысячѣвъ мешканцівъ самого руского населенія а то тымъ болѣше, що вже послы польскій въ самѣмъ починѣ акція выборовъ, цѣлкомъ руское население руске въ цѣлѣмъ краю звыгнорували, не уважаючи за потрібне бѣдѣ про око однести до пословъ Русинівъ, чи не хотѣли бы они спѣльно организованемъ и переведеніємъ акції выборочной занятися. Послы польскій тримаючися давной засады переходу надъ Русинами до порядку дневного и снмъ разомъ не уважали за потрібне сего узнити. Панове Поляки уважали, що Русины лишъ на те, щобъ податки та тягари поносили а посла имѣ поставити, се вже ихъ рѣчь. Мы, Русины, протѣ уважаючи таке поступованіе за ображающе наше достоинство народне, смѣло могли бы заявити, що комитетъ центральный уурпуючи собѣ власть рѣшати о насъ безъ насъ, есть цѣлкомъ некомпетентный устанавливаетъ намъ якого небудь кандидата, которого бѣдѣ всѣма способами перевести стараются. Але коли вже фактъ довершений а у насъ на нещастіе досѣдѣ неразъ уже выказавъ, що сила надає и право, то-жѣ намъ приходится зъ тымъ довершеннымъ фактомъ числятися, и я помняючи сию справу переходжу до виншного збору и пытаю: Для чего комитетъ тутешный, ставлячи на порядку дневномъ виншныхъ зборѣвъ принявъ кандидата на посла, не уважавъ за потрібне, завѣдати всѣхъ выборовъ, тымъ болѣше, що правыборы закінчилися вчера и одинакомъ доврѣченными людьми суть винш выборовъ, котрымъ выключно надали громады, мандатъ рѣшати въ справѣ выбору заступника ихъ итересѣвъ? Панъ презесъ комитету, хочъ правникъ, не мѣгъ чи не хотѣвъ, здаєся, арозумѣти духа закона выборчого, повѣсывая окремыми поблаженіями тайній запрошенія до обѣдѣ, котрій або ему подаєстай и вѣдѣ него залежній суть, або о котрыхъ думаєвъ, що суть для народнои справы рѣвнодушай. Тымъ способомъ хотѣвъ бѣдѣ комитетъ голосати передъ свѣтомъ, що оти збори одиоручники всѣхъ громадъ повѣта, заявивши одиоручно за снмъ або тымъ кандидатомъ, а „tylko garska zapuch wicherzycieli nie dopuszcza do zgodnego postępowania bratnich narodów.“ Все то здавалось-бы на око дуже красе, коли нѣхто не знає, что одинакомы представителями громадъ суть нѣхъ выборовъ, а тыхъ якъ разъ поминено тутка для высказанія ихъ гадки завѣдати. Бо и на що-жѣ, пытаю, коли выборовъ въ тутешномъ комитетѣ уважаючися лишъ простою безмыслию машиною, котру вже при самыхъ выборахъ такъ на всѣ бѣзи крутати належить, чтобы зъ нею конче желаний кандидата высочинивъ? При такихъ обстаинахъ въ я-комъ же свѣтѣ представитися може намъ и кандидатъ одобренный св. комитетомъ, котрый нѣ-бы то зъ роду Русинъ и словами такъ красно до Русинівъ признаєся, а самымъ вже зголо-шеніємъ до комитетівъ польскихъ узнає и апробує ихъ дотеперѣшнее поступованіе, розсуджуючи дуже быстроумно, що, абы мандатъ одержати, треба нѣхъ лишъ Полякамъ покло-натися а про Русина, хлопа, байдуже; его

карѣть лишъ на те, щобъ на нѣмъ, мовѣ на тѣмъ шебля станути, добаваючися вышеш каріеры. Мы протѣ рускій выборовъ, котрій обя-зочъ посла никакѣ не понимаемо, не можемо мати доврѣя до човѣка, котрый мовѣ на глумъ признаєся до Русинівъ на то, щобъ вже бѣдъ первого своего выступу ображати наивѣдѣльшій нашъ чувства, наше достоинство яко народа на свой земли, яко гадѣвъ въ свой хатѣ, авторизуючи такимъ чиномъ дотеперѣшній односныи нашій, що Русинъ се только „misera contribuens plebs“. У насъ посолъ се заступникъ не лишъ повѣта, краю, але и нашего придавленого народу руского, се заступникъ нашихъ идей и святощѣвъ народныхъ, котрымъ дорожимо яко підставою на-шона екзистенція. Мы протѣ рускій выборовъ протестуемо свято и торжественно противъ на-кидуваня намъ подобныхъ кандидатівъ а переконаній, що почутіе справедливости у насъ, панове, не замерло еще, вѣримо на певно, що шарый Полякъ, дорожачий своимъ народнымъ достоинствомъ, аумѣ одѣнати нашъ голосъ а св. зборъ піднесеного нами протесту выслу-хавъ и до него прихилился. Панове братья, осмѣлюся нѣхъ кликати такъ, якъ вы звычайно насъ называете, розкаже, что насъ нѣхъ игнорувати вже не можна. Годѣ нѣхъ вже за-перечувати, годѣ сказати: „niepamię Rusi!“ Мы живемо и жати будемо, хотѣ-бы вы ще який десятокъ лѣтъ морочили насъ своею геґемонією и то переконаніе, знаємо мы добре, не чуже и намъ. Вѣдомо намъ добре, що и въ вашомъ комитетѣ зродилася була гадка войти въ переговоры зъ Русинами, щобъ спѣльно одного кандидата установить. Гадка се спасенна, но на нещастіе застарѣлый шовинизмъ убивъ еи вже въ самѣмъ зародѣ. Мы протѣ поклянучися на внесокъ той, добромыслихъ людей зъ стороны польской, предлагаемо и визнаемо: Св. Зборъ зволить не наикдати намъ нѣякого кандидата а підперти одного зъ про-понованныхъ нами мужівъ и тымъ чиномъ да-ти доказъ, что въ нашихъ повѣтѣхъ братня зго-да не лишъ при тоахъ але и на дѣлѣ“.

Коли бѣдѣдинъ скликавъ свою рѣчь, об-сказали его збораній люде заслужеными оплес-ками доглагольного признанія, а порозумѣвши „слова правды“ опустили Русины сажо збо-ровъ, и болѣше вже не повернули.

Теперѣ доперва выступивъ знову п. Оста-щевскій, и въ сѣмохъ точкахъ, котрі собѣ за-значивъ, старався збити слова своего поперед-ника крайню злыми выводами, підносичи заедно, что то все неправда, что той свяще-никъ сказавъ. Но той тенденційной промовѣ п. делегата люде вже не чули, лишъ денекотрі.

По тѣмъ наступило голосованіе надъ кождымъ кандидатомъ, (передъ тымъ же п. Чайковский зрѣкъ своей кандидатуры) и такъ упала кан-дидатура д-ра Стебельского, и совѣтника Луд-кого, а полишалася кандидатура „Tata ro- wiatu“, маршалка Іосифа Шелинского.

Зъ Снятина пишуть намъ:

Якъ мы вже доносили Вамъ телеграфич-но, надлужити снѣтиснахъ властей при пра-выборахъ не знаютъ сего року мѣры и пере-высмають ще о много тамтогорочній штукѣ, и конституцію завішено на часъ выборовъ а безправности на порядку дневномъ. О свобо-дѣ горожаньскій нема и бѣдѣдѣ; возмѣмъ на увагу хочъ бы сей фактъ, що урядникамъ податковымъ передано наказъ староства, что-бы не важалися сего року бѣдѣгаться одъ го-лосованія. Староста выступавъ самъ за Моисею, бо їздѣвъ особисто до нѣмцѣкон колоніи подѣ Снятиномъ, Августендорфъ и вызывавъ Нѣмцѣвъ до голосованія за Моисею. Рѣвножѣ старався староство вразъ зъ радою повѣстовою усунути кождого, кто имѣ стѣити на дорожѣ. Такъ на войта стѣцького, Курілюка, насылають май-же що дня новіи комісії и дають ему почутіи свой гнѣвъ за его поведѣку въ депутації до намѣстника. Комасіи тѣ не заховують наиме-ншихъ формальностей и голосать публично по селу, що кождому хто бы збѣзавъ дѣщо про-тивъ войта буде се вынагороджене. На се суть свѣдѣки.

Що-до шахариствъ Вагнера, про котрі Вамъ телеграфовано, то вже комісія, делего-вана старостствомъ, сконстатувала докладно, что бѣдъ при правыборахъ въ Пѣдѣмекѣй додавъ власновѣльно 21 голосѣвъ селянъ, котрыхъ не було не то при голосованіи, але на-вѣтъ въ сѣлѣ. Тому мусѣло староство розпи-сати новій правыборы въ тѣмъ сѣлѣ. Въ Га-нѣбѣцахъ знову пошакрувавъ въ сей способѣ, что додавъ болѣше якъ 10 голосѣвъ. Внесено протестъ и доходженіе такожъ має бути пе-реведено.

Нашъ комитетъ рѣшавъ, что если на-мѣстничтво не усунуло бы за се Ва-гнера и не перевело всюду, де бѣдъ бѣдѣ делегованій, новыхъ правы бо-ровъ, то має выбрати депутація зъ жалобою просто до Его Величества цѣсаря, а зарозомъ всѣ надлужити мають оглооситися друкомъ за границею. Розяреніе мѣжъ народомъ велике, а Вагнерови выбито бѣдѣ. Однимъ словомъ, наicoli надлужити не будутъ застановленіи, можна сподѣватся дуже сумныхъ наслѣдствъ.

Ів. Сила.

Зъ Зальціцкогго пишуть намъ:

Дня 7. червня скликавъ п. Антонъ Ха-мець, бувшій посолъ зъ куріи меншихъ посѣ-лостей, въ Зальціцкахъ войтовъ своего повѣта на справозданіе зъ своей дѣяльности посоль-ской и чтобы выголосити яко кандидатъ на но-во свои поглядѣ. Розбѣлавъ свои запрошенія только до войтовъ и своихъ адгерентівъ такъ, что нѣхто зъ тамушихъ людеи не мѣгъ яви-тися и пана посла заинтересовувати. Посолъ Хамецъ хвалився въ своихъ справозданіи, что зѣвъ акцизу и что выстарався, абы спадщина до 500 зр. були вѣдѣль бѣдъ податку. Далѣше говорилъ, что все и всюды выступавъ за вне-сеніями пословъ Романчука и Сынѣнского. Далѣше сказавъ, что не може всего сказати и на тоє давъ брошурку: „Справозданіе селян-скихъ пословъ въ соймѣ“, зъ котрой о всѣмъ звѣдаются. По его бѣдѣвъ выступивъ селя-нинъ Иванъ Угринюкъ зъ Дзвиняча, дякувавъ послову за его заслуги и просивъ, чтобы далѣ-ше принимавъ мандатъ. По нѣмъ выступивъ де-канъ о. Іосифъ Гаваньскій зъ Устьечка и по-дякувавши п. послову, просивъ збравшихъ, что-бы не дѣлилися, але чтобы одиоручно и едно-мысленно бѣдали свои голоса на п. Хамца. По о. деканъ интересювавъ господарѣ зъ Сынѣнока, Саламандикъ, за уставу дорогову а ему одиоручъ п. Соколовскій зъ Иваня, что се устава дуже добра и не мѣгъ еи нахвалитися.

Теперѣ ставъ промовляти п. Корнило Проскурникій, адьюнктъ судовой зъ Заль-ціцкѣ, и выступавъ въ оборонѣ Русинівъ, бо п. Хамецъ сказавъ въ свой бѣдѣ, что у Вѣдні Русинівъ не знаютъ. Въ свой бѣдѣвъ выска-завъ п. Проскурникій кривды руского народу и селянства въ особености, говорючи и о ра-дахъ повѣтовыхъ. — Бѣеда его хотѣ шра и патріотична не тронула дуже Микитѣвъ Хру-новъ, бо тѣ уже лишъ снѣнку поликали, позая-къ уже зачули були недалекій трактатментъ. Потѣмъ п. Гросъ, нотаръ зъ Зальціцкѣ, виѣвъ, абы подати о затвержденіи кандидатуры п. Хамца до польского центр. комитету. На тоє зновъ заявивъ п. К. Проскурникій, что есть рускій центр. комитетъ, котрый має потвер-джувати пословъ на вѣдѣдну Галичину а если рускій комитетъ не буде прошеній о затвер-жденіи п. Хамца, то бѣдъ протесту противъ такого накидуванія повѣтову кандидатівъ. На тоє бѣдѣвався презесъ суду зальціцкогго, п. Проминьскій, что то все одно чи польскій чи рускій комитетъ. Але п. Грабъ, адьюнктъ су-довой зъ Товстого, ставъ въ оборонѣ п. Про-скурникіиго и заявивъ что по справедливости має и рускій комитетъ потверджувати кан-дидатівъ. На тѣмъ закінчилося збраваніе.

По збраваню запросивъ п. Журецъ, уряд-никъ староства, збравшихъ до себе, але за-явивъ бѣдъ разу: Маса вамъ не дамъ, бо свѣта Пятнонька, абы отцѣ духовній на насъ не на-рѣкали, що псуємо нарѣдъ, але е у насъ мо-скалки и рыба, бриндѣя и тымъ васъ угостят-ся. Микитѣ Хрунѣ ромъ посуули на трактатментъ. Коли подѣдѣли трохи оселѣдчикѣвъ и закропили горѣвкою та пивомъ, удалася та цѣла гурма, мовѣ безслезное стадо зъ му-зикою, зъ фанамі, зъ радѣстными окликами и плесканіи въ долонѣ подѣ такѣхъ музыки въ тріумфальномъ походѣ до п. Хамца, чтобы по-дякувати за превелику ласку, за рыбу, брин-дѣю, москалки, цигара, горѣвонку и пиво. На передѣ якъ той царѣ Давидъ въ походѣ на гору Сіонъ, скакаше и играя поступавъ войтъ зъ Ниркова, Павло Бендзарѣ. Коли та гурма зближилася до помешканія бар. Бруни-цкого, де бувъ п. Хамецъ, приступивъ той самъ войтъ зъ Ниркова и на ганѣбу всего свѣта и руского народу упавъ на колѣна лицемъ до земли и цѣлувавъ одну и другу ногу п. Ха-мца. Потѣмъ вставъ и кликавъ: Многая лѣта п. послови и другій разъ упавъ и облязавъ сапоги п. Хамца. И зновъ вставъ и по третій разъ на колѣнахъ уцѣлювавъ чоботы п. Хамца.

Отъ яке то було свѣто въ Зальціцкахъ! Говорять и пишуть, что нашъ повѣтъ глухий а тымчасомъ у насъ звуки музыи уже напе-редѣ розлягаються, а хочѣ теперь були лише оселѣдѣи и рыба, то Микитѣ Хрунѣ тѣшались напередѣ, что 2. липня припадає во второкъ, то уже повинні бути дрегѣвъ и ковбасы.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

У внутрѣшній политикѣ нашон державы настала теперь хвилева застоя и лишъ рухъ выборовъ та приготовленія до спѣльныхъ деле-гацій вертають что наибѣльшу увагу на себе. Въ суботу вже збравались спѣльный деле-гацій и можна сподѣватися, что дебаты бу-дутъ дуже оживленіи. Що-до жаждана нового кредиту на потреби войсковы, то прануекають загально, что сума та буде выносити що най-менше 8 миліонѣвъ. Пѣдѣи звычайно будутъ президентѣи обохъ делегацій подляканій сего року зъ палаты павѣвъ. Такъ говорятъ, что президентомъ австрійской делегації буде вы-бранный гр. Фалькенгайтъ а вице-президентомъ Хлюмекій. Для угорской делегації назнача-

но же на президента гр. Зычого а на вице-президента гр. Людвика Тиссу.

Зъ Вѣдѣя доносятъ, что переговоры правительства зъ Львовско-Черновецкою желѣзницею показали, что часть жаданъ представителѣвъ сѣи желѣзницѣ не дастся въ теперѣшней порѣ сповнити и для того не будутъ теперь вестися дальшій переговоры. Правительство само выдастъ сими днями распоряженіе, позаякъ желѣзница та має вже зъ днемъ 1 липня перейти въ управу державы. Такъ само не будутъ также вестися переговоры и зъ львовскими линиями Черновецкою желѣзницѣ.

Велико-сербскій рухъ въ Сербіи вылился въ не маже занепокоеніе на Угорщинѣ, де въ сторонахъ заселеныхъ Сербами оджити давня „Омладина“, зъ котрою Мадяры въ сѣмдесяти рокахъ мусѣли такъ сильно бороться. Омладинистичный рухъ на Угорщинѣ мавъ стати причиной, що правительство угорске заказало обходити на Угорщинѣ ювлей битвы на Косовѣмъ полѣ. Не мало хлопоту роблять Мадярамъ также Румыны на Угорщинѣ и въ Сѣмгородѣ.

Вѣ второкъ одбулося въ Петербургѣ въ великомъ торжествѣ вѣнчанье вел. кн. Павла Александровича зъ донькою греческого короля, князю Александру. На Невѣ протѣ Зимного двѣрца станула була фельдѣли, зложена зъ царскихъ яхтѣвъ. О 1 год. по полудни розпочався бувъ пѣхѣдъ до церкви. Насампередъ поступали урядники двѣрѣи а бѣтакъ вшовъ царъ зъ греческою королевою а за ними молодята. Вѣнчанъ молодой держало чотирохъ шамбелянѣвъ, а концею его поддерживали маршалокъ двору кн. Пасяла, Философовъ. Царѣи мала на собѣ золотой народный стрѣй росіискій, а на головѣ діадѣмъ, повенъ брилліантѣвъ и рубинѣвъ. Молода мала на собѣ сѣрѣбнымъ швомъ вышвану сукню и платье малиновой краски, обшитыя дорогими футромъ а на головѣ корону. Въ церкви поватавъ молодыхъ митрополитъ Игноръ, а вѣнчанье довершилъ протопресвитеръ Янишевъ. Надъ молодыми держали вѣнчѣ: наслѣдникъ престола и вел. кн. Дмитрій Константиновичъ а надъ молодою кн. Константина и Николай и вел. кн. Александръ Михайловичъ. По вѣнчаню одбулся обѣдъ на 600 особѣ, а бѣтакъ баль.

Зъ Петербурга доносятъ до Кгеузтгъ, що варшавскій ген. губернаторъ Гурко, жадавъ 20 мил. рублѣвъ на збѣльшеніе крѣпостей въ прѣиславскѣмъ краю. Надъ Нѣманомъ мають бути пострѣны нові укрѣпленія.

Пѣсля найновѣйшихъ вѣстей має цѣсаръ Вильгельмъ выѣхати дня 30. червня на норвежске побережье до пригѣрка Нордъ и перѣбде тамъ три недѣли. Дня 21. липня верне цѣсаръ назадъ и побѣде до Байрайтъ а бѣтакъ зъ вѣндемъ липня выѣде зъ гр. Гербертомъ Бисмаркомъ до Англіи.

Якъ вже вѣстно мавъ митрополитъ Климентій въ церквѣ въ Систѣвъ политичну проповѣдь, въ котрой выступавъ дуже остро противъ болгарского правительства и князя. Проповѣдь та выликала особливо въ кругахъ правительственныхъ велике негодованье. Правительство наказало отже перевести теперь стрѣе слѣдство, чтобы о сѣбѣ можно сконстатувати докладно, що Климентій говоривъ. и на сѣй подставѣ выточити ему процесъ. Наколя отже знайдѣся подстава, то правительство предложитъ цѣлу справу болгарскому

екзарху въ Константинополи, который зовѣтъ зъ своей стороны скляче синодъ и ему ту справу до рѣшеня предложить. Коли справа побѣ сѣю дорогою, то митрополитови ажъ до часу выдана вырокъ синодомъ буде заказано сповняти всякія функціи церковныя.

Здається, що якъ въ Атіанхъ такъ и въ Петербургѣ уважають, що ще не прийшла пора на революцію на Крѣтѣ, бо народнымъ зборамъ на сѣмъ островѣ прислано вже въ тѣмъ дусѣ инструкцію. А все жъ така панує на островѣ велике занепокоєнне, бо христіане и магометане стоять дуже ворожо противъ себе. Въ Канеи и другихъ мѣсцевостяхъ одбувалася вѣча, на котрыхъ ухвалено завѣзати губернатора, чтобы бѣвъ подався до димісії.

НОВИНКИ.

— Вечеромъ этнографичный устроили питомцѣ руской семинарии духовной у Львовѣ минувшій недѣли. Очитыи, свѣды, декламации склялися въ прегарну цѣлѣсть и дали доказъ, що наша молодежь не дарує а щиро трудиться и познає той народъ, котрому має провадити въ будущности. Читано гарный розвѣдки: о руско-украинскихъ казкахъ, о обрядѣ вѣсѣльнѣмъ на Покутѣ; декламовано Маруєю Богуславку; свѣдѣно зборки народныхъ пѣсень Лисенка, Цетвинского и бл. п. Андрейка; надипрограмово гравъ одинъ патомецъ на лѣрѣ и свѣдѣвъ при тѣмъ нашъ думъ. Зобрали на тѣмъ вечерку велими одушевились почувтии рѣчами и закончили сѣи обявъ духовной працѣ нашей молодежь одѣстваньемъ „Ще не умерла Украина!“ Лишь такую працею можна бороться зъ успѣхомъ противъ вѣсѣльного лиха, находящего на нашъ народъ, тому щирѣ „Щастѣ Боже!“ до дальшихъ трудовъ.

— Зъ пѣдѣ Борщевъ пишутъ намъ: Небавки розпрацѣся нашъ повѣтъ зъ велими дѣльными и чеснымъ чоловікомъ. П. Михайло Кульчицкій, ц. к. адъютантъ въ Борщевѣ, бѣхѣдѣ до Коломыѣ. Хто знає, зъ якъ тяжкими обставинами приходилось бороти п. Кульчицкому въ нашѣмъ темномъ кутѣ; кому вѣдомо, якъ часто люде злои воли всякого рода напастями та кветастами затроювали житѣ сѣго правого чоловіка — сѣи арозумѣ щирый жалъ вѣхъ за п. Кульчицкимъ и пожелавъ ему щастя и лѣпшого гараду на новѣмъ мѣсці. По тяжкой праці въ урядѣ безъ огляду на подбитанье тою працею здоровье, мавъ той правый мужъ все часть, въ потребѣ вѣи вѣдѣи хвилѣ посвятити народной справѣ. Коли-бъ вѣльно було менѣ розказати ширѣи громадѣ все те, що знають лишь близшіи знакоміи, то певне загаль Руспѣвъ зложивъ-бы вѣнѣцъ славы за заслуги добути кровавымъ трудомъ. П. Кульчицкій выборѣвъ собѣ своимъ непохитнымъ характеромъ, судейскою правостію и энергією загальне признанье въ цѣлѣи нашей сторонѣ, навѣтъ у загальнѣи Поляковѣ. Такого то мужа працаємо зъ нашего глухого кута. Якъ зачуваємо, задумують товаришѣи п. Кульчицкаго устроити вечерку на его працѣ, тому прилучитъ всѣи Русинѣи одѣи Окопѣвъ по Чортковѣи и попрацаймо громадѣи п. Кульчицкаго, а сѣмъ докажемо, що мы годѣи оцѣнити неуклявыи трудъ и правдивыи заслуги. Маланчинъ.

— Красна рада шкѣльна оголошеномъ зъ дня 14 червня с. р. до ч. 9881 розписує конкуретъ на мѣсце учителя религіи образъ гр. кат. въ ц. к. академичной гимназіи у Львовѣ, а евантуально на таке мѣсце, могуте опорожнигити въ иншѣи гимназіи. Платня и додатки пѣсля закона зъ 9 цѣвтѣи 1870 и зъ 15 цѣвтѣи 1873. Кандидаты,

що стараються о сѣ мѣсце, мають внести поданіа черезъ непосредно верховну власть до президіи ц. к. краевой рады шкѣльной найдалѣше до 4 липня с. р.

— Розвѣзанье рады громадской мѣста Ярославля. Якъ мы вже доносили, выдѣлъ краевый перевѣвши слѣдство и розсѣдѣвши великий неправильности въ господарѣи рады громадской мѣста Ярославля, подавъ внесенье до намѣстничества, чтобы сѣйчасъ розвѣзати раду громадску. Намѣстничтво признало цѣлкомъ оправданымъ розвѣзанье рады громадской а кромѣ того передъ послѣднимъ рѣшеньемъ сѣи справы звернуло увагу выдѣлу краевому на ту обставину, що о неправильной администраціи рады громадской найдокладнѣше знали бурмистръ Бартошевскій и его заступникъ д-ръ Мышковскій а мимо того не старались черезъ такъ довгѣи лѣта зарадити лиху, бо боялися наразити иншимъ раднымъ мѣста и тѣмъ чинѣмъ занедбали обовязки, які на нихъ тяжать. Зъ той причины жадало намѣстничтво одъ выдѣлу краевому додаткового заявлѣни, чи побѣла §. 103 закона громадского годѣтися на зложенье зъ уряду такъ бурмистра мѣста Ярославля Кароля Бартошевского, якъ и его заступника д-ра Людвика Мышковского и узнати обохъ за неадѣбныхъ занамати черезъ три наступуючыи роки уряду члена зверхности громадской — Кореспондентъ львовскій петербургского Кга-у згадуючи о тѣи справѣи подає такой образъ громадской господарки въ Ярославлі: Всякій предприемства, всѣ найдрѣбнѣйшій работы мѣскій поглощали систематично выключно самѣи панове радніи, розумѣся жидѣи. Выдавано задатки безъ жадной поруки (7,000 зр.), залогности громадскій не стягано (11,000), не знали выраховати зъ удѣльныхъ задатковъ на 105,000 зр. и доведено довги мѣста до 200,000 зр. Надъ устаномъ касы задатковой для бѣдныхъ ремѣсниковъ нараждавалися 10 лѣтъ и досѣи радѣи, а касу щадничу закладано бѣдѣи 1874 р. Не полагоджувано нѣякихъ справъ, а яко сѣигованъ най станѣи такой фактъ. Дня 2 цѣвтѣи 1889 р. порѣшила рада громадская справу рекурсовъ, внесену 9 падолиста 1875 р. с. в. передъ 13 роками. Справа розходилася, чтобы забрати зъ улицѣи бочки и кади. Певно не дождалася они полагоджѣи рекурсу, бо погинули на улицѣи!

— Утопился въ Быстрици въ Станиславѣи дня 17 червня о год. 7-мѣи вечеромъ Клавдіи Высочанска, ученица VIII класѣи школы выдѣловѣи.

— Въ Турѣи коло Топорѣи будѣеся нова церковь зъ твердого матеріалу пѣсля плану п. В. Нагѣрнѣи и заходомъ мѣсцевого пароха о. І. Герасимовича.

— Фальшивый гульдены сѣрѣи появились; львовска полиція слѣдитъ за фальшивниками.

— Зъ Нового Санча пишутъ: Цѣле мѣсто зворушене; жандармерія и полиція розбѣгаєся на всѣи стороны а лица ихъ бундуючыи. Причиною того естѣи нападѣи жидѣи на одну неопитку, котра зъ своимъ нареченнымъ, скарбовымъ стражникомъ, хотѣла выѣхати на прогулку. Коли неопитка разомъ зъ трома скарбовыми стражниками ѣхала ѣякромъ о год. 8-мѣи на желѣзницю, товѣи жидѣи кинулася на пѣздѣи а выволѣкши бѣтамъ нещасну неопитку завела еи до жидѣовского дому, бѣи и кончатѣи еи по дорогѣи. Прикликано жандармерію и она вырвала неопитку зъ помѣжѣи жидѣи та завела до старостѣи, де списано протоколъ. Цѣлу справу оддадутъ до суду, бо кѣлѣи кохъ жидѣи вже увязнено.

— Урядова непрада. Урядова Gazeta Lwowska въ ч. 139 зъ дня 19 н. ст. червня подала була въ рубрицѣ „Аксау przedwyborcza“ вѣсть, будѣи то-бы на зборахъ руского комитета передвыборного въ Корѣи, въ Рудѣи, взяли участь

также п. Строньскій и агентъ асекураціиного товариства „Славія“ п. Нагѣрнѣи яко делегаты руского центрального комитета выборного. Урядова газета, котра лишь при такой нагодѣи якъ выборы ласкава интересуватися трохи рускими справами и лишь тогда слѣдитъ зъ пыльною агентами полициѣи за поодинокими Русинами, подала сѣмъ разомъ неправду, бо п. Строньскій и п. Нагѣрнѣи не були аніи сѣи делегатами руского центрального комитета выборного аніи не були на зборахъ въ Корѣи. А вже найсѣмѣйшѣи выгладѣи то, що урядова газета зробила зъ п. В. Нагѣрнѣи агента „Славія“, коли прѣдѣи цѣла Галичина знає, що п. Нагѣрнѣи естѣи директоромъ „Народной Торговлѣи“ у Львовѣ.

— Розбишакѣи нападѣи. Зъ Бродѣи пишутъ: Дня 17 червня лучилася тутъ розбишакѣи нападѣи, котрой доконано зъ великою бѣагою. Касієръ добръ Бродѣи, п. Шафѣи, удавалъ зъ Конюшковѣи до ревира Зѣровъ въ цѣли выплатѣи; ѣхали зъ нимъ п. Френклъ и лѣонцій п. Слотвинскій, котры жадавали при тѣи нагодѣи заповѣи на птахѣи. Дорога вѣдѣи мѣжѣи двома лѣсами и естѣи дорогою публичною. О год. 9-той рано, коли згаданѣи перѣѣздили попри ровѣи густо зарослый, вышавъ бѣи выстрѣлъ и ранивъ вѣзника и коня; конѣи почали гонѣи и можна ихъ було здержати лишь зъ великимъ трудомъ. Въ тѣмъ часѣи побачили ѣдучи чоловіка, котрый лежавъ въ ровѣи а бѣтакъ утѣкъ до лѣса; не можна було за нимъ стрѣлѣи, бо не було набитѣи стрѣлѣи и конѣи дуже скоро гонѣи. За хвилѣи, о кѣлѣиасѣи кроковѣи, побачили троєи людей, якъ зъ гуцавины вѣлкали въ лѣсѣи. Розбишакѣи числили на то, щои Шафѣи, якъ звычайно, будѣи самѣи ѣхати на выплату, а застрѣлѣи конѣи и вѣзника, будѣи можна забрати бѣи него грошѣи. За для негодѣиной позиціи, бо лежачи въ ровѣи, не мѣгъ стрѣлѣи пѣзнати, чи касієръ самѣи ѣде, и стрѣлѣиши давъ знакъ до нападу. Вѣзникъ бѣи-бы погубѣи, если-бы куля не була поцѣлила въ торбу зъ набоями а розбѣиши ѣяшкѣи, блишану коробку и кѣлѣи-ка ключѣи стратили тѣмъ своєю силою. Повѣи-домлено жандармерію и та слѣдитъ въ околици за напастниками. Въ кождѣи разѣи такой нападѣи на публичной дорогѣи о 9-той годѣи рано естѣи нечуванымъ и надѣи смѣлымъ. Правда и то, що цѣла околици бродѣи ажъ кишѣи бѣи лѣонѣи злодѣи.

— Спростованье. Черезъ недоглядъ въ коректѣи подано хибно, що крѣиош. Шапковскій бѣи-значенный папскимъ хрестомъ рго есселіа et ропііісе; повинно бутѣи: Шапковскій, совѣтникъ краевому суду въ Станиславѣи.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣи 20 червня. Пѣсля новѣйшихъ диспозиціи пѣдеи цѣсаръ 12 сѣрпня до Берлина а 22 сѣрпня будѣи вже у Вѣдѣи, де будѣи прийматѣи у себе шаха перского. Вѣсти о войсковѣи угодѣи Россіи зъ Сербією дѣментують рѣшучо; биржа спокойна, збѣи иде въ гору.

Штаєрѣи 19 червня. Мѣжѣи работниками настали неспокоѣи; зъ Линца завѣзвано кѣлѣи компаніи войска.

Пѣштѣи 19 червня. Слѣдство противъ пос. Рогончого, що стрѣлѣи въ угорскѣи парламентѣи зъ револьверу, застановлено.

Софіи 19 червня. Въ честь бѣдѣзжающего дипломатичного агента сѣрпского Данича, давъ князь онѣи великій пирѣи.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручаетъ:

певный и выпроованнй средства до выбрана всякихъ плятъ.

кр.	КРѢНЪ МЫЛЫННЙ бѣлый, служить до прана матеріи шовковыхъ, поточенныхъ и замарганныхъ, пакетики по 2 кр.	04
25	АМАНДИНА усугав плямы зъ соковъ цукровыхъ, бѣла, мороженого и т. п. флаконъ . . .	
25	АПЕИНА вытѣае плямы товѣи зъ матеріи шовковыхъ барныхъ . . .	
25	АЦТИНА нѣпѣи плямы алыкалич и мочовѣи, флаконъ . . .	
25	БЕНЗОЛИНА выбѣае плямы товѣи и зъ прѣи, зъ мази и покости, флаконъ малѣи 20 кр. цѣлый . . .	
30	БРАЗИЛИНА, выправѣи въ бразилинѣи матеріи чорнѣи, сподѣи и попламѣи бѣи-сукують первѣиству барву, стають алыкуими и твердыми, пакѣи	
08	ЕТИЛИНА усугав плямы на помѣи зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, ликерѣи, и смолѣи фл.	
25	ЯНИНА розпуская плямы чорнѣи повѣишѣи на шѣи при фарбованѣи волосѣи, флаконъ . . .	
30	ЯВЕЛИНА уживаєся до выбѣи зъ бѣи барныхъ плямы, а именѣи зъ пива, вина червоного, оочѣи, конфитурѣи, атраменту и т. п. флаконъ . . .	
20	КВАСОМЪ въ лѣсѣи-хъ уживаєся до чищенѣи пальцѣи зъ атраменту, лѣсѣи . . .	05

Набути можна у ЛЬВОВѣи въ власныхъ торговляхъ: ул. К. опернича ч. 3. и ул. Галицка рѣи Валовой. Въ филиахъ: въ КРАКОВѣи Суконницѣи ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦАХъи Ринокъ ч. 2.

Одинѣи фабрика бѣи-лярдѣи у Львовѣи ул. Гродзицкихъ ч. 3.

Братѣи Андрашковѣи

Готовѣи бѣи-арды продаются, кулѣи, кѣи и вѣи-лякии приборы. Бѣи-ардѣи обертаныи зъ нашей работѣи, установленъ въ рѣи-ставраци п. Ландесбергера, ул. Пальска, можна бачити.

2855 26-7 Зъ поважаньемъ: Братѣи Андрашки.

Львовска Фабрика Асфальту

и ульпшеныхъ огнетравляхъ текстуръ асфальтовыхъ до покрываия даждѣи.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инжиинира

Львовѣи ул. Кортѣи ч. 13

поручаетъ: 6-2 АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢи для изпольованія мурѣи бѣи-хостѣи, кладѣи на фундаментахъ въ горячѣи стаѣи, ЕЛСТИННЙ ИЗОПРІЛАТЫ, ульпшену огнетравля асфальтову ТЕКТУРУ высокихъ сорѣи до покрываия даждѣи, звитѣи 10 метрѣи □ одѣи 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛЬТОВЫИ до консерваци даждѣи текстурныхъ, СМОЛУ АНГЛІИ-СКУ безводну.

Осугав асфальтомъ яко одинокимъ средствомъ, звѣи-стнымъ досѣи въ техницѣи наибѣи-шеи вохѣи стѣи въ помѣи-шканяхъ. Фабрика выготѣи-ваетъ въ цѣлѣи краю своими людьми покрываия даждѣи огнетравляю текстурѣи и ихъ репараци. Метръ □ одѣи 50 до 80 кр. — Гваранци 5 лѣтъ.

Замовленѣи въ Краковѣи принимаєся Іосифъ Заплатальскій.

КУ-

фры, торбы, торбинки до перевѣи шѣи и на цигара, футералы на цилинды, капелюхи, палицѣи и парасоль, манерки, ремѣи до пакунокѣи, подушки, шапки и всякіи 2537 приборы до подорожи

поручаетъ найдѣи-шеи

ТОРГОВЛЯ 2537 Братѣи Лянгерѣи

Львовѣи, Галицка ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

МАШИНЪ ДО ПИТЯ

Фирмы Рихардъ Сенелесъ въ Празѣ

у ЛЕОНА ВАЙСА

ул. Городецка ч. 9.

Добрыи вырѣи! Велими дешево!

Также на раты! За порукою солидно!

2954 Каталогѣи даромъ и оплатно. 12-15

Основанныи въ роцѣи 1847.

Торговля и Складѣи Винѣи

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣи, улицаи Краковска число 9.

поручаетъ:

Старѣи вина угорскѣи лѣи-чичи и натуральнѣи вина столовыи одѣи 42 кр. бут.

Знаменитѣи Старки, Житѣи-овки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старѣи Медѣи бут. по 1.00 1.50 2.50

3 лѣтъ, 8 лѣтъ, 15 лѣтъ.

Оригинальнѣи вина шампанскѣи и правдивыйи Конякъ французскѣи першорядныхъ домѣи.

МАЛѢи А бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00

и 7.50 зр. 284 35-7

МАЛѢи А БѢиА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на жадање даромъ и оплатно.

бѣи-значенный на выставѣи гигиеничѣи сѣрѣинымъ медалѣи за старѣи вина.

ПОЛОТНА, БѢЛѢи СТОЛОВЕ

зъ перворядныхъ фабрикъ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣи пляцѣи Капитульнѣи число 2.

Цѣнники на жадање оплатно бѣи-воротнѣи почтою.

При закупнѣи товарѣи просимо покликуватѣи на нашу часописъ.

мати. — Чому-жь не вбиратись молодѡй женщиной та ще й хорошѡй?

— Стара! намъ часъ про домовину дбати, а тобѣ й дсѣ на думцѣ не знати що! Якиме! Твоя Зоська схоже по панський жати. Я те добре знаю. Спати-ме вона до пѡвдня, снѣдати-ме въ нашѣ обѣды, обѣдати въ нашѣ полудень. Коло неи треба паньканя та бѣганины. Вона наставить коло себе слугъ, заведе тихъ паскудныхъ льокавѣвъ, щобъ вони подавали, на що тѡльки впаде фѣ око. Та готуй фѣ чай, та готуй фѣ каву, та цундвяки та лагумянки! А въ насъ наймичками не поле засѣяно. Одна въ насъ наймичка, та й та вмѣе ходити тѡльки коло нашої печи. Будешъ ты, сынку, для свои панѣ шукати и наймички-панѣ и льокая-пана. Осъ побачишь!

— Не журись, Якиме! — сказала мати. — Коли вона буде насъ поважати, то сама наварю фѣ и кавы и чаю.

— Чи потрапишь же ты на старѡсть служити за наймичку для свои невѣстки? — спытавъ грѡзно Лемѣшка.

— Вона теперь ходитъ пѣшки, або фѣздитъ на громадськихъ або злодѣйськихъ коняхъ, котрымъ можна ребра полѣчити; а вѡдъ тебе, сыну, вона вымагати-ме добрыхъ коней, панського погонича; вона тобѣ схоже бити баландрасы та ляхѡвскѣй вытрембасы, а ты фѣ тѡльки наставай! О, я придивися на своему довгому вѣку до всякихъ людей, и ляхѡвску натуру, добре знаю! А якъ помруть твои батьки, пѡде тодѣ наше добро, наша свята праця марно! Фѣй легка рука, сыну, розвѣе, якъ полову, ту копѣйчину, що мы зъ старою цѣлый вѣкъ складали, добували потомъ, зарабатяли простыми, чорными руками. Коли-бъ же давъ Господь, щобъ я помылвился, щобъ мое нѣ одиѣсьнѣе слово не

справдилось! Коли-бъ тобѣ, сыну, не пришлось горювати и въ чинахъ и въ хрестахъ! Оженися, сынку, зъ нашою дѣвчиною, таки зъ мѣщанкою! Чи мало-жь теперь ихъ ходять вже и въ сукняхъ! Вона буде проста, трохи не така, якъ була и твоя мати. А хто-жь скаже, що Лемѣшка не бувъ щасливый зъ твоєю марѣрю? Вберешь вѣ по панський — вона тобѣ и привчиться до панськихъ звичаївъ, навчатися штокати по московський. Чого вже, чого, а панувати, то наука дуже легка! Абы грошей доволь!

— Е! нѣ тату! Чи зумѣе-жь мѣщанка, хочъ и въ сукнѣхъ повести себе такъ, якъ природна панѣ?

— Не вмѣти-ме такъ вертѣти хвостомъ та крутити головою, якъ умѣе Люцина та Рузя, — перебивъ сынови батько. — Про мене! Вольному воля! Я не выжену тебе зъ жѣнкою зъ хаты, прироблю зъ боку хаты вамъ кѣмнату. Живѣть собѣ зъ Богомъ. Тѣльки душа моя щось не вѣщує добра, бо я добре знаю тыхъ Ляхѣвокъ! А старый голодранецъ, становый не покрениться одъ мене нѣ на комареву нѣжку!

— За те-жь мати-мемо невѣсточку, якъ перепѣлочку! — приказала мати.

Пшепшинський, того-жь таки вечора, поговоривши зъ дочками, одѣйшовъ до свого кабинету и почавъ неспокойно бѣгати одъ кутка до кутка такъ швидко, нѣбы нимъ лихо кыдало по хатѣ.

— Де я въ свѣтѣ Божому вѣзьму грошей на весѣля, на выправу? — промовлявъ вѣдъ самъ до себе и плескавъ самъ себе рукою по лысой головѣ. — Позичити? нѣхто не позичить. Чи не попросити-бъ у старого Лемѣшки? Але я Лемѣшку знаю, то дѣдуганъ завзятый! та й соромъ трохи. Пѣде чутка по мѣстѣ... А! — закричавъ становый, ляпнувши себе зъ усіми силами по ли-

синѣ. — Покличте минѣ десятникѣвъ! — гукнувъ вѣнъ одчинивши дверѣ, въ передню хату.

Десятники прийшли.

— Бѣжѣть вы минѣ до мѣста та заразъ, заразъ арештуйте Ицька, Борюха и Якиля. Заразъ же, заразъ! Чи чуєте?

Тѣ жидки були вѣмъ вѣдомѣ конокрады. Черезъ ихъ не можна було нѣякимъ способомъ устерегти добрыхъ коней на всю околицю. Тѣ злодѣѣ навѣтъ не разъ попадалися въ руки, але все zostавались невинуватыми, на диво вѣмъ людямъ. Вони дѣлилися краденимъ добромъ по половинѣ зъ самымъ же становымъ, котрый частенько черезъ ихъ таки руки переводивъ крадений конѣ.

Десятники постягали жидкѣвъ зъ бебехѣвъ середъ ночѣ, безъ жадной причины, и повели до станового. Пшепшинскѣй наробивъ галасу на цѣлый дѣмъ, лаявъ ихъ, кричавъ, совався до ихъ зъ кулаками, виноватычи ихъ у свѣжѣй кражѣ сусѣдскихъ коней.

Догадливѣ жидки тутъ таки выйняли зъ кешенѣ грошѣ и дрижачими руками покладали на стѣлъ купу асигнацій.

Пшепшинскѣй полѣчивъ спокѣйненько грошики и, повелѣвши поддержати жидкѣвъ черезъ нѣчь а въ ранцѣ выпустити, лягъ спати далеко спокѣйнѣйшѣй.

Въ холоднѣй пѣдъ арештомъ сидѣло ище кѣлька жидкѣвъ злодѣѣвъ и конокрадѣвъ. Ицько и Якиль заготовѣли до ихъ по своему и оповѣстили вѣмъ, до чого добувається становой. Вызволений Ицько на другѣй день принѣсъ арештованымъ злодѣямъ грошѣ. Тѣ грошѣ дѣйшли до кешенѣ станового и кѣлька душъ злодѣѣвъ зновъ пѣшло по свѣту шукати на великихъ дорогахъ и въ чужихъ комѣркахъ собѣ пожавы.

На подвѣрѣ станowego передержувалось ище кѣлька парѣ краденыхъ коней, до котрыхъ не находились хазяны. А знайтися хазяинамъ було дуже трудно! Становой мавъ дуже вѣрного конюха, парубка Хтодя, котрый зрѣсь и выгодувався коло станowego и розумѣвъ думы й кожне слово свого пана. Попсованый честивно змалку до самыхъ пятъ, до кѣстокъ, якъ и вся паньска двѣрня, Хтодь умѣвъ дуже штучно перероблювати крадені конѣ и послѣ перепродувавъ ихъ самъ, або черезъ жидкѣвъ, на сусѣдньому злодѣйському ярмаркови.

Тодѣ саме стояли на подвѣрѣ конѣ, вкрадені у сусѣдного священника, вже знакомого намъ отца Мойсея, котрый навѣтъ бувъ приятелемъ станowego. Отець Мойсей одержавъ одъ станowego бумагу, щобъ ѣхавъ до стану пѣзнавати якійсь перехвачені у злодѣѣвъ конѣ. Отець Мойсей недавно дававъ повѣстку въ станъ про своѣ покрадені конѣ.

Ще не вродився на свѣтъ такій чоловікъ на Украинѣ, щобъ йому повернулись покрадені конѣ. Знаючи тее добре, отець Мойсей пославъ до стану свого старосту, абы тѣльки сповнити форму. Хтодь вивѣвъ саме о пѣвъ дня на широкій двѣръ пару коней, высокихъ, чистыхъ, зъ чорною лыснячою шерстю, гладкихъ и баскихъ.

— Чи ваші конѣ, старосто? — спытавъ становой.

Староста ходивъ, дивився, заглядавъ имъ у зубы и ставъ, не знаючи, що й казати.

— Чи твои? — спытавъ становой у друге.

— Не скажу, ваше благородіе! Нехай самъ батюшка приѣде та подивиться, щобъ я не бувъ виноватый. Й нашій, й не нашій! Трохи неначе-бъ то й вони; але й нашій були не такі.

— А що, старосто! нашій конѣ? — пытавъ чоловіка отець Мойсей.

— Богъ же його вѣдає! Ъдьте, батюшка, самѣ, та гараздъ роздивѣться! Бо минѣ або полуда на очахъ сѣла, або мене отуманено.

Староста й справдѣ протиравъ очѣ.

— Якѣ-жъ конѣ показували тобѣ? — спытавъ отець Мойсей.

— Нашѣ конѣ були трохи гнѣдѣ, а минѣ показувано зовеѣмъ чорныхъ. Нашѣ були тонкѣ, высокѣ, худѣ якъ драбина, а то якѣсь товстѣ, якъ печѣ, баскѣ, зовеѣмъ панськѣ. Ъдьте, батюшка, щобъ я часомъ не бувъ виненъ, та придивляйтесь добре! бо щось вони минѣ такѣ по знаку! Либонь я бачивъ ихъ у якогось пана, чи хто його зна.

— Чи не заѣзджавъ ты, старосто, попередъ того до кума?

— Нѣ, батюшка, хранивъ Богъ! Ёй же Богу, кажу правду!

Поѣхавъ самъ отець Мойсей.

Середъ лѣтнього дня выѣѣвъ Хтодь на показъ изъ пѣдъ повѣтки пару коней. Баскѣ, гладкѣ конѣ, чорнои блискучои масти, зъ подрѣзаными трохи хвостами и мячками зъ блискучими сокромадяными копытами, въ новыхъ уздечкахъ, обкладаныхъ сѣбными цвяшками, биля копытами землю, насторочили вуха, на силу стояли на мѣсцѣ.

Отець Мойсей згадавъ свои конѣ, худѣ, миршавѣ, зъ запалыми боками, зъ сухими ребрами, кудлатыми гривами, пелехатыми мячками, — згадавъ ихъ звислѣ до долу вуха и похиспленѣ морды, и заразъ махнувъ рукою.

— Не мои конѣ! дурно я ѣхавъ до васъ, пане Пшепшинськѣ.

— Отже й дурно! Спасибѣ конямъ, що заволокли

до моеи хаты дорогого гостя. А безъ того багато въ Днѣпрѣ воды утекло-бъ, поки отецъ Мойсей навѣстивъ бы своего пріятели.

Становой обнявъ отца Мойсея и тряхъ цмокнувъ його въ губы горяче й широко, дякуючи йому думкою за пару коней. Хтодь постаравсь, якъ бачимо.

Швидко потѣмъ веселый и щасливый становой пивъ могоричь зъ отцемъ Мойсеемъ за коники-жъ отца Мойсея.

Отъ грошѣ на весѣля и знайшлись. Въ першу недѣлю пѣсля того Пшепшинскій пѣсля обѣду завитавъ до старыхъ Лемѣшокъ. Лемѣшка убравшись до вечорнѣ, ходивъ до свѣтлицѣ и голосно бубонѣвъ молитвы. Лемѣщиха вывязала вже голову хусткою и почала одягатись въ шовковый халатикъ. Коли се розчинились дверѣ, становой шубовестъ у хату! Въ Лемѣщки ротъ заклакъ на якомусь словѣ молитвы, а його жѣнка стояла, натягнувши тѣльки одинъ рукавъ халатика. Полиція звичайне вѣщувъ якесь лихо.

— Мое вшануваня моимъ любимъ дорогимъ сусѣдамъ! Зъ святою недѣлею будьте здоровенькѣ, — прокукурѣкавъ становой, розмахуючи картузомъ. — Якъ же вы живете на старостѣ? якъ же васъ Господь милуе?

Пшепшинскій говоривъ такъ добре по украинскій, якъ щирый Украинець.

— А я осе гулящимъ часомъ до васъ. Пѣду, кажу собѣ, та одвѣдаю старыхъ знакомыхъ!

— Прошу-жъ сѣдати въ моѣй господѣ, коли вже такъ, — промовивъ хазяинъ.

Стара завешталась по хатѣ, не знала чимъ и приймати такого гостя. А тымъ часомъ вѣ руки, не пытаючись вѣ розуму, застеляли стѣлъ бѣлою скатертю и ставили пляшки зъ наливками та запѣканками.

— Яка зъ васъ хазяечка, панѣ-матко! Яка зъ васъ господиня! — лестивсь до неѣ становый. — Дай Боже, щобъ мои дочки похвалялись у васъ!

Почалось поштуваня. Становой пивъ та знаѣ похвалявъ господиню и господаря.

— Якѣ у васъ хорошѣ свѣтлицѣ! — казавъ вѣнъ. — Якѣ чудовѣ образы на всѣ стѣны! А кѣльки въ васъ усякого добра! вашъ двѣръ повный, мовъ тая чаша. Ажъ черезъ край ллеться! Повѣтки въ васъ хорошѣ, загоро-ды великѣ, коморы дубовѣ, а садъ то правдивый рай! А вы зъ старенькою панѣ-маткою живете тутъ, мовъ Адамъ изъ Євою въ простотѣ, въ чистотѣ, невѣдаючи доброго й лукавого.

— Може моя стара й невѣдаѣ, — отказавъ Лемѣшка, — а що я...

Становой перебивъ його:

— Прошу-жь, якъ найласкавѣще, до мене въ гостѣ. Не цурайтесь и мого хлѣба й соли. Хочъ я вдовець, але мои дочки, якъ голубочки! и напечуть и наварять и добрымъ словомъ привитають.

— Мы люде простѣ, — промовивъ Лемѣшка, насунувши брови.

— Господь зъ вами! не жартуйте пане Лемѣшко и вы пане Лемѣшихо.

— Якѣй зъ мене тамъ панъ! — миркнувъ Лемѣшка. — Чого вже, чого, а одъ сього Господь милувавъ.

Становой жартовливо засмѣявся.

— Якѣй бо вы, Трохиме Сидоровичу! Ёй Богу, — крикнувъ вѣнъ, и поцѣлувавъ його въ колючу щоку. — Теперъ не той свѣтъ наставъ. Теперъ всѣ рѣвняються! и въ книжкахъ всюды пишуть, що на свѣтъ всѣ люде — рѣвня, що не повинно бути нѣ старшого, нѣ меншого, нѣ панѣвъ нѣ мужикѣвъ. Всѣ рѣвня та й годѣ...

Лемѣшка покрутивъ головою.

Догадуючись, що зъ Лемѣшкою плоха справа, Пшепшинській прямо приступивъ до дѣла.

— Де-жь вашъ первенець? — спытавъ вѣнъ, поѣдоблюючись поѣдъ церковну мову, щобъ якъ-небудь ублагати старого. — Чи во здравіи обрѣтається? Якъ його Господь милує?

— Та здоровъ собѣ, нѣчого, — одказавъ понуро Лемѣшка.

— Гарный у васъ сынъ, розумный, — говоривъ Пшепшинській. — Скажу вамъ правду: вашъ сынъ не цурається мого дому. Не годиться и вамъ старымъ одсовуватись, коли молоді присуваються: Я таки прошу васъ до себе на хазяйську хлѣбъ-сѣль и на пораду.

— На яку-жь се пораду? — спытала цѣкава Лемѣшиха.

— Чи говоривъ вамъ сынъ вашъ що небудь про мою дочку?

— Щось торочивъ тамъ старѣй матерѣ, — промовивъ Лемѣшка, — та я не дуже дослухався.

— Та що тутъ таитись? — сказала Лемѣшиха. — Сынъ говоривъ, що йому дуже сподобалась ваша найменша дочка. Та й хороша-жь бо нѣвроку ѣй!

— Стара! — мъркнувъ Лемѣшка.

— Такъ, моя любя матусю! — вхопився за ѣй слова Пшепшинській. — Вашъ сынъ навѣтъ пытавъ мене про дѣло.

— Батькамъ треба-бъ поѣждати трохи, поки молада думка переграє, — сказавъ Лемѣшка.

— Отъ про сее-жь то я и хотѣвъ-бы порадитись изъ вами, — каже становый. Нашіи дѣти молоді, а мы хвалити Бога вже поѣдтоптались на вѣку. Кому-жь бѣльше ихъ наставляти на добрый путь? Зъ щирымъ ша-

нуванямъ одхожу одъ васъ и прошу якъ найласкавѣше, одвѣдати старого вдовця въ його господѣ. Тамъ про все й проговоримо. Прощайте! зоставайтеся здоровенькѣ.

Вклонившись привѣтненько и такъ геть низько, Пшепшинськѣй одступивъ одъ порога, та й зоставивъ самыхъ старыхъ у хатѣ. Стояли вони и дивились одно на одного.

VIII.

Не вважаючи на прохання станового, Лемішка ні разу не ходив до його в гості и не пускав навѣть свои жѣнки. Вѣн думавъ, що все те сватаня перетреться, перемнеться та й такъ минеться. Однакъ же сынъ не кидавъ свои думки. Вѣ цѣлому мѣстѣ вѣн не знаходивъ красочн молодои для себе.

— Тату! — говоривъ часто Якимъ, — я вѣ васъ одинъ сынъ. Не робѣть мене нещасливимъ! Благословѣть минѣ старостѣвъ слати. Я служу, грошъ заробляю. Коли хочете, я вѣ васъ не вѣзму шага на свою жѣнку. На свои грошѣ и зодягну, и прохарчую себе й жѣнку. Не треба мнѣ нічого вашого!

— А кому-жѣ достанеться все мое добро, коли тобѣ не треба? Вѣ мене-жѣ дѣтьми не поле засѣяно. Шли старостѣвъ. Нехай тобѣ Богъ благословить! Даруй Боже тобѣ щастя. Коли-бѣ же моя стара голова помылилася у тѣмъ, що я тобѣ говоривъ про Зосю! Мы помремо, тодѣ буде твоя хата, твоя й господа. А тымъ часомъ я тобѣ пристрою до хаты ще одну кѣмнату. Тамъ будете жити зѣ молодую жѣнкою.

Швидко росла нова кѣмната, пристроєна до хаты. Якимъ пѣшовъ зѣ старостами на заручины до станового. Тихо й смирно побили молодѣ поклони. Стороннихъ гостей, панѣв, панянокъ, окрѣмъ свои сѣмѣ, нікого не було. Молодѣ помѣнялися перстеньми. Лице молодого

палало полумямъ, а Зося була спокѣйна, тиха, неначе вона мала якусь думу на серць. Тѣльки становый радѣвъ за вѣхъ! Веселый, жвавый, вѣтъ точивъ якѣсь теревенѣ, частувавъ старого Лемѣшку, старостѣвъ и все обнимався та цѣлувався зо вѣми, навѣтъ зъ старою Лемѣщиною. Тѣльки Люцина та Рузя сидѣли цѣлый вечѣръ смутнѣ та невеселѣ. Менша сестра побила поклоны, а вони старшѣ zostавались у дѣвкахъ, и на який кѣнець, и на яку прийдѣть? и для якихъ женихѣвъ zostавались ихъ бѣлы руки? Веселѣсть сплыла зъ гордыхъ брѣвъ Люцины, а Рузя навѣтъ заплакала.

— Коли-жь, батьки, назначите весѣля? — спытавъ одинѣ староста зъ мѣськихъ урядникѣвъ.

— Про мене, хочъ и въ першу недѣлю, — одказавъ весело становый.

— Але-жь, пане свату, наша кѣмната не достроена, — одбѣзався Лемѣшка. Голубять мы вывели, а гнѣздечка не збудовали, — додавъ Лемѣшка иронично.

— Е! чи то имъ теперъ въ думцѣ ваша кѣмната! — промовивъ становый. — Мы вже старѣ, позабували якъ женились. Чи правду я кажу, панѣ свахо? — обернувся до Лемѣщихи.

— Черезъ мѣсяць гнѣздечко молодымъ буде звите, а вы, свату, тымъ часомъ наготуете скриню й перину, нашѣй княгинѣ, — сказавъ Лемѣшка.

— Годѣ вже тобѣ старый допевнятись! — сказала Лемѣщиха. — Намъ треба доброй дочки, а сынови вѣрнои дружины. А про скриню байдууже!

— Такъ, моя свашко! такъ! свята правда! — сказавъ становый, осмѣхаючись. — Не дурно-жь спѣвають у пѣснѣ, що „волы та коровы — все то поздыхае, а бѣле личко, чорнѣ бровы — по вѣкѣ не злияе“. Ой,

пане свату! давно те дѣялось, якъ мы бралися та вѣнчалися!

Пѣзненько вже хазяинъ выпровадивъ гостей и молодого далеко за двѣрѣ, цѣлючись та оббѣймаючись.

— Поздоровляю теперь тебе Зосю! — промовивъ становый, вернувшись зъ дочками до хаты. Отъ теперь вже ты панѣ *Лемѣшковска*! Коли правду сказати, то прѣзвище не дуже лепске, але що-жъ маємо робити, коли красче не трапляється. Сядьмо-жъ теперь, мои дочки милѣ, та порадьмося объ весѣлѣ. Люцино! ты моя старша дитина, ты въ насъ хазяйка. Що намъ дѣяти зъ весѣлямъ? Якъ намъ оббѣйтись зъ Лемѣшками и ихъ мѣщанськимъ родомъ? Чи кликати ихъ на весѣля, чи нѣ? Та дѣже-жъ у старого Лемѣшки є братъ, а въ того брата є жѣнка и дѣти. Є въ ихъ ще бѣльше родичѣвъ. Все то людъ простой, мѣщанскій. Жѣнки позавѣрчуванѣ хустками чи намѣтками, чоловѣки въ чеклоняхъ чи въ жупаняхъ. А намъ треба кликати на весѣля сусѣднихъ знакомыхъ дѣдичѣвъ, богатыхъ, просвѣченыхъ Поляковъ. Ажъ мене страхъ бере, якъ тѣльки подумаю, що скажуть нашѣ знакомѣ паны, лицемъ до лѣця стрѣвши таку громаду въ моему домови!

— И Богъ зъ нимъ, зъ тымъ родомъ Лемѣшокъ! — одказала Люцана. — Намъ не прийдеться зъ ними жити и брататись. Коли вже таке дѣло сквилось, то попросимо тѣльки Лемѣшку зъ жѣнкою, та и годѣ. Засадимо ихъ десь у куточку, щобъ не дуже було видко. За молодого — не соромъ. Вѣнъ паничъ хочъ куды.

Зося чула, якъ говорили про батѣковъ фѣ жениха, и байдужнѣсть виявлялася на фѣ лицѣ, неначе мова мовилась про найматѣвъ и наймичокъ,

— Та и добре радишь, Люцино, — одказавъ батѣ-

ко, — а все таки нашѣ паны й паняны крутити-мутъ по-сами... Було-бъ найлучче, якъ бы Якимъ нѣбы выкравъ Зося зъ мого дому и повѣнчався собѣ десь десь на селѣ. Потѣмъ вони приѣхали-бъ до мене... я бѣ нѣбы проставъ усе молодымъ людямъ и поблагословивъ ихъ. Отъ и обѣйшлося-бъ и безъ весѣля! А теперь вже пѣзно. Треба справляти весѣля и поневолѣ скомпромітувати себе й свою семью. Охъ! горе, горе на свѣтѣ!

Становый тяжко здохнувъ, а за намъ дочки.

— Вамъ, тату, нѣчого! — промовила Люцина. — А намъ-то, намъ! Якъ люде подивляться на насъ? на Зося, чи будуть по старому пускати насъ у свои са-лоны? чи одкаснуться вѣдъ насъ, якъ одъ зачумляныхъ?

На очахъ усѣхъ дочокъ выступили слѣзы. Зося впала на плече Люцины и заридала. День заручинъ Зо-сѣ зъ Лемѣшковскимъ закѣнчився смуткомъ и слѣзми.

Швидко збудувалася кѣмната позадъ Лемѣщиной хаты; швидко высохла вона на гарячому Слассѣвському сонцѣ. Хороша, простора, весела, на помостѣ кѣмната стояла вѣкнами въ садокъ. Пѣдъ вѣкнами розстелялася зелена трава. Поблизу стояли старѣ вѣшнѣ. Черезъ тыж-день пѣсля посвячѣня хаты оповѣстили въ церкви про-вѣнчавя Якима зъ Зосяю.

Передъ другою Пречистою становый розбѣславъ би-леты до знакомыхъ, запрохуючи ихъ на весѣля свои найменшой дочки Зосѣ.

Въ недѣлю надъ вечѣръ почали зѣѣздитись гостѣ на весѣля.

Въ одчинявѣ вѣкна свѣтлицѣ станового заглядало сонце згасаючими, червоними промѣнями и освѣчувало рядъ панянокъ у весѣльныхъ, бѣлыхъ и рожевыхъ сук-няхъ, що сидѣли челурно рядкомъ по-пѣдъ стѣнами. Мѣйсѣй паничѣ и панки то сидѣли, то стояли купами

коло порога и въ куткахъ. Всѣ молчали и поглядывали на дверѣ до другой комнаты, де сестры ѣ подруги вбирали Зосю до вѣнца. Коло стола зъ образами, хлѣбомъ и сѣлю, сидѣвъ старый Лемѣшка зъ жѣнкою. Межъ панынскими сукнями и вѣнками, межъ фраками и сѣртуками дуже выдавався простой убѣръ Лемѣшокъ суконный, синій жупанъ старого батька и шовкова хустка на головѣ його жѣнки, а ще бѣльше одъ того, що вони тѣльки въ двоухъ були въ мѣщанскѣй, простѣй одежи. Молодой межъ паничами въ куточку ѣ не зводавъ очей зъ дверей, звѣдкылъ мавъ выливнути його янголъ и покликати його до вѣнца. Всѣ молчали и ждали, въ рядыгоды перемѣтуючись кѣлькама слѣвцями.

Коли се обидвѣ половинки дверей одчинились. Червоне промѣня, що одпочивало на бѣлыхъ дверяхъ, полягло черезъ дверѣ въ другу хату, впало нѣбы килимомъ пѣдъ ноги молодон, обсыпало пѣдбѣлъ бѣлон сукнѣ, бѣлѣ черевички, и подало одлыскъ на вѣѣ лице, на бѣлый вѣнокъ, що спадавъ зъ вѣѣ ясныхъ, золотыхъ кучерѣвъ и окрывавъ вѣѣ бѣлѣ плечѣ, тонкій станъ, огортавъ сливе вѣѣ всю до самого долу. Легенько вона оперлась на руку боярина. Лице вѣѣ здавалось трохи втомлянымъ; румянецъ наче зъ нехотя выступавъ на щокахъ. Вѣѣка були спущенѣ на очѣ. Вся вона, легка, тонка, въ тонкому, якъ пухъ, бѣлому убранѣ, здавалась нѣжнымъ, безтѣльнымъ духомъ, котрый тихо плывъ по бѣлыхъ хмарахъ, по повѣтрѣ.

Заразъ за молодою выплыли старшѣ сестры. Роскѣш ихъ рожевыхъ суконъ и бѣлыхъ вѣнковъ була не гѣрша одъ убраня молодон. Ихъ здоровый, повный видъ, ихъ бѣлѣ, пухкѣ, одслоняны плечѣ притягували до себе очѣ своею дуже вже матеряною красою.

При выходѣ молодон всѣ въ одну мить пѣднялися

зъ мѣся. Лемѣшиха трохи не скрикнула, якъ побачила Зою въ гарябѣмъ убранѣ молодон. Навѣтъ старого Лемѣшки сердце затремтѣло и прихилилось до невѣстки. Гордо глянувъ вѣнъ на людей, якъ його сынъ чернобривый пѣдступивъ до Зоѣ и разомъ зъ нею пѣшовъ до образѣвъ. Малый, сухорлявый, лысый становой взявъ у руки образъ и перехрестивъ молодыхъ католицкимъ хрестомъ. Потѣмъ поблагословила молодыхъ якась родичка замѣстъ матерѣ. Лемѣшка, роблячи своимъ огряднымъ корпусомъ и ростомъ великій контрастъ изъ дробнымъ становымъ, перехрестивъ молодыхъ православнымъ хрестомъ. Дѣйшла черга и до Лемѣшихи. Смѣливо й голосно промовила вона черезъ слѣзы простѣй, народній приказки и голосно рознеслося украинське слово по хатахъ, скрививши смѣхомъ не одинъ польскій и н московскій ротъ... Лице молодон и тѣ сестеръ почервонѣло одъ сорому. Деякі Польки закрывались хусточками, деякі Ляшки ховались по-за спинами... Де-жъ пакъ! Лемѣшиха благословила молодыхъ попросту, нѣбы проста украинська молодиця!...

Поѣздъ вернувся зъ церкви вже при свѣчкахъ. Льокаѣ въ бѣлыхъ рукавичкахъ розносили чарки зъ шампанськимъ, котре въ нашихъ повѣтовыхъ мѣстахъ бѣльше похоже на поганый квасъ. Всѣ привитали и поздоровляли молодыхъ. До чарокъ Лемѣшки и Лемѣшихи зъ гостей не доторкнувся нѣ одинъ Полякъ, окрѣмъ сестеръ молодон, котрі зробили ту церемонію зъ якимсь химернымъ поклономъ...

Ще вся сѣмѣя стояла й сидѣла коло стола зъ образами, ще всѣ пили чай, якъ на дворѣ загуркотѣли колеса великихъ екипажѣвъ. На весѣля зѣзджались сусѣдній помѣщики, Поляки. — паны чистої крови. Одчинилися дверѣ. Въ свѣтлицю вступивъ высокій, тонкій

панѣ, держачи пѣдъ руку рудоволосу паню, убрану въ багату сукню. На ѣѣ рукахъ, на шѣѣ блищало золото. На грудяхъ у пана телѣпався золотый важкій цепокъ. Публика розступилась передъ гѣстями. Хазяинъ пѣдбѣгъ до ихъ на зустрѣчь. Панъ и панѣ почали поздоровляти молодыхъ и станового. Рудоброва панѣ видимо придивлялась до Якима и милувалась гарнымъ, здоровымъ його лицемъ. Коли ненарокомъ звернула вона увагу на старыхъ Лемѣшокъ, котрѣ сидѣли тутечки-жъ рядкомъ... Панѣ такъ и жахнулась ажъ одскочила, нѣбы вкололась, або опеклась.. Мѣщанскій жупанъ, просте убраня Лемѣщихи въ тѣмъ салонѣ, куды вона приѣхала на вечерѣ, такъ ѣѣ здивували, нѣбы вона побачила тутъ межъ людьми ведмедѣвъ. Однече те жаханя ѣѣ засоромило. Краска запалила ѣѣ щокы... Вона стояла нѣ въ сѣхъ, нѣ въ тыхъ, поки не взявъ ѣѣ пѣдъ руку чоловікъ и не повѣвъ ѣѣ до другой гостинной комнаты.

Приѣхало ще кѣлька богатыхъ панѣвъ. Прибувъ навѣтъ якийсь польскій грабъ, въ котрому мабутъ зосталось не бѣльше двоухъ кропельокъ старо-шляхотської крови. Всѣ тѣ гостѣ конфузились, запримѣтивши Лемѣшокѣ, и мерщій втѣкали до гостинной, де ихъ витали Люцина зъ Рузею и сама молода.. Здавалось, нѣбы коло Лемѣшокъ стояла невидима сила зъ огневимъ мечемъ и страхала значну шляхту. Грабъ, десята вода на кисѣль, надувъ свои товстѣ губы, сидѣвъ мовчки, не выпускаючи зъ рукъ шапки и поглядаючи на дверѣ. Помѣщицѣ ледви перекидались словами зъ хазяиномъ и його дочками и все хвалили молодого.

Музики заграли. Молоду попросили до танцѣвъ. Разъ таки вся ватага високодумной польской шляхты, що одрѣзнялась одъ устѣхъ гостей, разомъ устала, зашестѣла дорогими шовковыми сукнями и, маючи на пе-

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитшихъ повѣстей“ виходить въ вівторокъ, і въ вівторокъ і п'ятницю на переміну разомъ зъ Діаломъ.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діало“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Комерника ч. 11, і Бюро газетъ, ул. Кароля Людовика 9. У Відні Haasensteins & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діало“ і належність за нисерати платити у Львові.

ДІАЛО

Предплата на „Діало“ зъ литер. додаткомъ

въ Австрії: . . . 18 зр. на цілий рікъ . . . 24 зр.
на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рікъ . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатає вільні ода порта.

Подинокне число коштує 18 кр. а в.

Оголошення приймаються: по ціні 6 кр. одъ одного стрічка початкомъ, въ рубр. „Надскаєне“ по 20 кр. а в.

Подяки числяться по 10 кр. одъ стихівка.

Рухъ передвыборчий въ Галичині.

Вчера з'їхалися делегати руськихъ комитетівъ повѣтовихъ, щоби о кандидатурахъ посольськихъ якъ і взагалі поинформувати центральний комитетъ о стані рѣчей въ поодинокихъ повѣтахъ. З'їхалися делегати зъ 17 повѣтівъ; зъ декотрихъ повѣтівъ подавали письма, инші зовсімъ не об'їзалися, въ якихъ кандидати вже затверджені. Зъ декотрихъ повѣтівъ, де більше кандидатуръ виступав, було і більше делегатівъ, н. пр. зъ збараского і зъ львівського повѣту. Делегатами були священики, люди зъ святої вилегенції, мѣщане і селяне. Наряди велися поважно, тільки-жъ за мною дотичали особі і за мало поясняли ситуацію. Загаломъ увагу звернула на себе промова ч. Семка Трипуди, голова і одиоручника селянського комитету въ Збараскѣ повѣт, який показавъ чоловікомъ зъ тактомъ, спосібнимъ і енергичнимъ; тільки закінчення його бесѣди зробило прикрє враження.

Наради велися передъ полуднемъ одъ 9 до 1, а пополудні одъ 5 до 6 годинъ. По скінченні наради мавъ комитетъ Головний своє засідання, на котрому затвердивъ дальшій кандидатури, котрихъ списъ подаємо повизше. Крім того рѣшивъ комитетъ видати дозову до виборцівъ, вимагаючи до голосування на руськихъ кандидатахъ.

Головний рускій Комитетъ виборчий затвердивъ дальшій кандидатури на послѣдъ до союму: На виборчий округъ Броды: о. Івана Сірка (зъ Галицько-Старобродськихъ), — на Чешанівъ о. Івана Яблонського зъ Любачева, — на Мостиска о. Теофіля Сивкевича (зъ Черневи), — на Перемиській Іосифа Громницького (нотаря зъ Нижанковичъ), — на Раву-руську о. Івана Костецкого (зъ Львова), — на Стрий д-ра Николая Антоновича (зъ Перемиська), на Тернопіль проф. Александра Баранського (зъ Львова), — на Товмачі Іосифа Гурика (господаря зъ Угринова долини), — на Золочівъ Лопина Рожанського (зъ Золочева), — на Жовку д-ра Михайла Короля (зъ Жовкви), — на Теремболов рѣшивъ Комитетъ свого кандидата не ставити, а приурочити виборцямъ, щоби голосували на д-ра Юліана Ольпінського зъ Теремболов, який давъ зобов'язання, що всь національній жаданя руськихъ посольствъ буде підпирати, справъ селянськихъ щиро боронити, а евентуально на жадань 3 руськихъ виборцівъ мандатъ посольскій зложити.

Рускій виборчий комитетъ повѣтовий въ Золочеві запрошавъ П. Т. Виборцівъ на передвыборчі збори, котрі відбулися въ середу дня 26 н. ст. червня с. р. о 2 год. по полудні въ Золочеві въ сали Функенштайна въ ринку. — За комитетъ: Александръ Черемисинскій, Григорій Харакъ.

Рускій повѣтовий комитетъ виборчий въ Коломиї і його кандидатъ д-р Теофіл Окуневскій просить всьхъ П. Т. Виборцівъ на передвыборчі збори, котрі відбулися въ Коломиї въ камениці п. Теодора Білоуса въ п'ятницю дня 28 н. ст. червня с. р. о 2 год. пополудні. На той збори просимо привести зъ собою і другихъ Честныхъ Виборцівъ і Правовірцівъ. На тихъ зборахъ представиться Всечестнимъ Виборцямъ нашъ рускій кандидатъ д-р Теофіл Окуневскій, а такожъ порадимося тамъ, якъ-бъ годі і чесно на славу Матері-Руси і на добро нашого народу руського, вибрати того руського селянського кандидата д-ра Теофіла Окуневського перевести. — Одъ руського повѣтового комитету виборчого: Д-р Северіанъ Даниловичъ, Петро Корчинскій.

Повѣтовий комитетъ виборчий въ Станиславів запрошує смъ всьхъ П. Т. Виборцівъ округа виборчого Станиславів-Галиць на збори, котрі відбулися дня 25 н. ст. червня с. р. о 5 год. по полудні въ сали ради повѣтрової. — Одъ повѣтового комитету виборчого въ Станиславів: Ленкавскій, Т. Станиславичъ.

Зъ Перегінська доносять намъ, що правы вибори випали тамъ добре. Виборцями вийшли: О. В. Небеловець, парохъ; Іванъ Василь, Іванъ Любчикъ, Федір Черпакъ, Василь Мазур, Михайло Федора, Дмитро Максимецъ, Михайло Федориничъ і Данило Андрійшакъ.

Зъ Войнилова въ Калускомъ пишуть намъ: У насъ правы вибори відбулися дня 18 чер-

вня при нечуваній у насъ досі агітації. Два жиди зъ Калуса приїхали ще 17 с. м. агітувати міжъ тутьшними жидами, а що більше, що два брата жиди були при правы виборахъ, оденъ секретаремъ, а другій провадивъ контролю. Жиди голосували навіть вѣтешній, одъ якъ н. пр. зъ Сьвіки Войниловської і Перець, безъ жадної перешкоди, а нашъ правы виборць, коли удався имъ протиснутися черезъ товзу жидів і жиденятъ до салъ виборчонъ бдати свои голоси, то жиди баламутили ихъ крикомъ своимъ, а що гірше, секретаръ Гершъ Юда Гарфукель нашъ голоси писавъ на протавну сторону. Коли оденъ правы виборецъ голосувавъ на нашихъ, а инъ писавъ на кого виного, то Юрко Коваль, котрий стоявъ зъ далека (бо комисаръ не пускавъ нікого близько до стола кромѣ одного войта, котрий на всебузъ байдужнимъ), о товъ уюминавъ, чому то такъ дѣся, тогды ц. к. комисаръ вставъ сердато зъ-за стола і витрутивъ его за дверъ зъ крикомъ: „Rusaj się głupi“, темний, „bo nie rozumiesz, co się tu robi, tu jest wój na to.“ Юрко Коваль одповівъ, що якъ бы инъ бувъ темний, то бы на три кроки зъ стола не видѣвъ, що тамъ таке дѣся. Коли зновъ щось тамъ об'їзавъ Юрко Гаджаровскій, комисаръ одповівъ „Rusaj ty oszusta, sam nie nie rozumiesz i drugich jeszcze баламучisz. Ja się każę zakuc i zamknąć.“ Одъ одповівъ на тов: Намъ нашъ Найяснійшій Панъ давъ конституцію; коли вольно тымъ агітувати, то вольно і намъ, а якъ я що неправо поступивъ, то прошу мене арештувати. Коли скінчилися голосування, і комисаръ сказавъ, щоби всь повиходили зъ салъ виборчонъ, то кількохъ жидівъ лаялося коло стола, а нашъ просили, щоби хотъ въ порозъ постояли заступникъ войта Петро Рудий і асесоръ Юрко Коваль при обрахунку голосівъ. Ц. к. комисаръ схопився тогды і взявъ Юрка Коваль такъ сильно за каркѣ, що за кожымъ пальцемъ сицець видко було. Така у насъ рівноправність і „miłość braterska!“

Помаму такъ завзято агітація наше мѣщанство, солідарно виступило і потрапило той скаженій агітації опертися і не допустило більше лишъ одного виборця зъ тамтої стороны вибрати ц. к. ад'юнкта Андрія Таніа, котрий мавъ симпатію у мѣщанъ. Але инъ одержавъ нашихъ голосівъ дуже мало, бо всь солідарно голосували на всьхъ нашихъ п'ятихъ, кромѣ кількохъ, котрихъ ямена не хочу тутъ наводити, а котрі не соромилися бдати свои голоси на протавну сторону або порозкидувати. Нашихъ вибрано чотирохъ, котрі збудили у себе дома такъ сильно опертиса а потрапили і при виборі після сѣдло і ревно виступили, а именно: Юрка Коваль, Петра Рудого, Никола Самотовку і Петра Дурбака. Въ Сьльці вибрано такожъ нашого Никола Грозовського; зъ Ділютовъ нашихъ Івана Кабала і Стевана Ганушакъ і въ Товмачівцяхъ такожъ нашъ.

Зъ Городенки подають намъ таку коротку звістку: Приїхавши приїжджово до Городенки заставъ я якъ-разъ правы вибори до союму въ самѣмъ мѣстѣ. Война велика. Одѣжджають не знаю, якъ та борба скінчиться, але досі нашъ горою. Яко наочний свѣдокъ доношу вамъ, що тутъ арештовано войта зъ Стецьви, Курілюка, котрий вѣдавъ недавно въ депутаті зъ Сятинського до п. намістника. Курілюка виступавъ въ Городенщині якъ кандидатъ. Скоро тільки позавѣся до Городенки, приїжджало староство заразъ его арештувати. Бѣтъ надія, що его скоро випустять.

Зъ Товмачкого пишуть намъ: Въ нашомъ повѣтѣ правы вибори вже покінчилися. Випали они, можна сказати, досить користно для Русинівъ. Найгірше випали они въ самѣмъ Товмачі і въ Олеші. Въ Товмачі вибрани на 10 виборцівъ тільки одного Русина і то для всьхъ несправно. До того причинився, розумѣється, кс. Сава, котрий спільно зъ жидами уложивъ листу виборцівъ, въ котрій поміщено 4 жидівъ не найлучшої слави, кс. Саву, нотаря его прихильника, бурмистра і заступника, котрі скажуть, якъ кс. Сава і жиди заграють, одного крикуна польського і одного Русина, на котрого мають надію, що буде зъ ними голосувати. І такъ Товмачъ, котрий числить більше якъ 1/3 часть мешканцівъ Русинівъ, доставъ одного виборця. Сталося товъ по части черезъ рѣвностувність нашихъ Русинівъ а ще більше черезъ підступъ клѣки жидівско-польської, котра зъ початку була вложила въ листу 3 Русинівъ, щоби тільки Русини спільно зъ нею голосували, а коли побачила клѣка, що має перевагу, уложила нову листу.

Ще гірше випали правы вибори въ Олеші, де о. Абдій Шепаровичъ постарався о товъ, що въ сѣль часто руськимъ одъ 4 виборцівъ не паде анъ оденъ голосъ на руського кандидата. О. Абдій, котрий самъ дуже називно морально упавъ, адеморалізувавъ народъ до того степеня, що селяне вибрани виборцемъ одного жидка. Крімъ того агітує о. Абдій за

кс. Савою, що може хочъ у честныхъ людей не має найменшого поважання — і кождий его уникне. Хотѣвъ-бы инъ удержати кс. Саву при дотепершнихъ почестяхъ, бо тільки за его управы може мати надію, побхати ще де на похорони якого достойника на коштъ повѣту і добре наїстися і наїти.

Зъ Вѣрки доносять намъ:

Дня 11 с. м. відбулися правы вибори въ мѣстѣ Вѣрка. Маму великою і сильною агітацією вийшло зъ стороны нашихъ 5 виборцівъ — священикъ і 4 мѣщане. До агітації товъ вийшли не тільки особи приватні, але що горіа урядники, котрихъ обов'язкомъ було, цѣлкомъ спокійно заховуватися. За прикладомъ зъ горы поїшли такожъ і езекуторы податковъ, котрі примушали до голосування за листу, поставленою черезъ раду повѣтову, въ котрій не тільки що не було анъ одного Русина, але навіть жадного мѣщанина, грозивъ, що въ противномъ случаю, стягнуть одъ разу всь залеглости податковъ та що анъ одної подушки не збавлять! Езекуторъ Дубравскій вѣхавъ навіть въ мундуръ на передъ комисію і лагодивъ терент. Панамъ все вольно — а сказанье тѣ об'їзався ще лѣпше слѣдуючимъ фактомъ. Одъ въ мѣсяці грудню закарало ц. к. староство пошта товари коло мѣстки въ рѣчці, котра черезъ Вибранівку плыне, а то зъ виглядъ полиційно-санитарнихъ, подаючи за причину, що вода плывуча зъ трохъ жерелъ до товъ рѣчки, занемишуєся, а люди беруть ея до п'яти. Въ кількохъ тиждівъ пѣнѣннѣ приїхавъ до Вибранівки ц. к. староста і заставъ громаду, чи тамъ свѣтъ товари пошти. На то зачалася громада жалувати, що вправдѣ дѣдичъ мѣсцевій заборонає нимъ тамъ пошти, однакъ самъ пошту. На то одозвався ц. к. староста, що дѣдичеві вольно, бо инъ не маючи на подѣрѣ студіа, не має де товару пошти а громада має кілька студень.

Найбільша агітація ведєся у насъ черезъ жидівъ а де тѣ лишъ чують, що народъ добре дѣжджється, тамъ заразъ дѣють на пиво, щоби голосувати на жидка. Въ Остріві вибрано замѣсть двохъ правы виборцівъ — одного.

Зъ Жидачівського доносять намъ:

Дня 6 н. ст. червня відбулися у насъ въ Баличахъ подорожнихъ правы вибори. Уже 2 червня вийсєвъ урядъ громадскій оголошенє (розумѣється по польски, бо панъ „секретаръ“ не люблять по руски писати) а однакъ ажъ до дня самыхъ виборівъ ніхто о томъ не знавъ. Дня 6 черв. об'їзтивъ войтъ прилюдно. Але много людей пішло въ поле, то-жъ і дуже мало чило, лишъ тридцять кілька правы виборцівъ явилася. Въ нашомъ сѣль верховодить Гринько Пѣцакъ, славний зъ агітації і голосування послѣдньої каденції за польськихъ кандидатамъ Веринцямъ. Та ба! бо се не за дурно. Покійний дѣдичъ Симонъ неразъ капчує щось пану Пѣцакову; тай самъ Веринцкій не признавъ за него. Коли прийшло до вибору, подѣлилися селяне на двѣ стороны: одна хотѣла вибрати Панька Холишнейского, другого дѣда, чоловіка честного і патріотичного, друга сторона хотѣла пана Пѣцака. По зачалося голосування: Холишнейскій доставъ 16, Пѣцакъ 17 голосівъ: кілька голосівъ розстрѣлилося. Урядникъ об'їзтивъ, що об'їздуєся друге голосування — але доперва тогды, коли много людей пороходилося домиль. Тогды мовъ телеграфомъ вѣзаний явився „рап гадка“ въ коршні і клѣде до себе кількохъ селянъ, се-бъ то въ інтересѣ. Одтакъ разомъ зъ тими селянами прибувъ нашъ всемогучій арендаръ Шмила і почали агітувати въ коршні Пѣцака. А „рап гадка“ заїхавъ повозомъ передъ канцелярію громадску, сѣвъ со-бъ на дубахъ тай очѣкує спокійно вибору Пѣцака. Нашъ Шмила списався добре: кого не мѣгъ намовити, то при голосуваню (хлопці одповѣдали до урядника зъ сѣней) бодай штуркувавъ въ бѣкѣ та шепнувъ „Пѣцакъ“. Теперъ вже була побѣда Пѣцака певна і инъ перейшовъ 18 голосами. Дуже сумний об'їзвъ темноты народу уарѣвъ я, бо-жъ той народъ ще нинѣ своє спасеніє бачать въ горѣцѣ! Але-жъ панъ Шмила не дармо штуркавъ хлопцѣ! Заразъ по виборѣ засправъ почетнихъ хрипѣвъ до сегомо неба, до коршми. Такий то у насъ гараздъ!

Не лише у насъ, але і въ сусѣднихъ сѣлахъ якъ въ Баличахъ підтримавъ, Ляховичахъ, вибрано самихъ хрипѣвъ. Въ Ляховичахъ вибрано писаря, чоловіка, що любить заглядати зъ частенка до чарки. Такъ то у насъ дѣся. Народъ темний, а змаганя священиства спинають гздеу зъ Шмилами та хрипѣвами.

Зъ Самбора пишуть намъ:

Найшоваживѣйшимъ і найбільшій шансы маючимъ кандидатомъ зъ мѣста Самбора єсть професоръ д-ръ Чижевичъ. Мова его кандидатска зробила на виборцяхъ дуже добре вражѣння а що мы знаємо, що д-ръ Чижевичъ

дуже симпатично односився і односиться до усѣхъ сиривъ руськихъ, то не сумніваємося і хвиля, що въ разѣ вибору на посла, буде підпирати въ соймѣ всь жаданя руськихъ посольствъ такъ само, якъ передше підпиривъ рускій змаганя въ радѣ мѣста Львова. Д-ръ Чижевичъ, знавший зъ твердості характеру, незалежности переконань і зъ зѣлзною консквенцією, давъ вповнѣ поруку, що, яко посоль не бдстунитъ одъ своихъ идеалівъ і буде щиримъ союзникомъ руського клубу. Польскій шовинисты боятся д-ра Чижевича якъ огню, то-жъ і не даво, що не цураються навіть клеветы, щоби тільки будь що будь ударемити его виборѣ. Усѣ Русини-виборці мѣста Самбора повний бдати свои голоси на протѣсора д-ра Адама Чижевича зъ Львова.

Зъ Старомѣського пишуть намъ:

Одъ звістномъ розмови у патрѣвъ Бзуитѣвъ въ Хирові розгорѣлася у насъ дуже сильно виборча агітація въ коршні директора Länderbauk-y. Всѣ почули диктаторскій слова, що послѣмъ зъ Старого мѣста має бути Експедиція зъ Відня. Сейчасъ почали предприниматися мѣри, щоби запевнити переведенє того вибору. І такъ найперше вийдено небезпечній села, зъ котрихъ шили до теперъ по-два виборцівъ. Теперъ приказано зъ тихъ сѣль лишъ одного виборця вибирати.

Пѣсля погляду деякихъ особъ може і безчестенє людей на щось придатися! Въ Головецьку горішаймъ єсть гадка п. Дмитро Дудичъ, котрий бувъ въ духовній семинаріі на другімъ роцѣ, а теперъ працює на рѣдній землиці. Приходять инъ недавно до канцеляріі п. комисаря Буковника зъ листомъ виборчою а мабуть о оденъ день запобився. Комисаръ зайшовъ зъ нимъ въ бесѣду, тай пытався: „на кого будете голосувати?“ А Дмитро Дудичъ коротко одповѣдавъ: „Я Русинъ і на Русина дамъ голосъ.“ На таке слово каже ему комисаръ прийти о 11 годинѣ зъ войтомъ. Приходять оба о 11 годинѣ до товъ саомъ канцеляріі і заставъ тамъ всьхъ трехъ урядниківъ староства. Дѣставъ же тамъ бѣдний Дудичъ не абы яку похвалу одъ управителя староства, вислухавъ цѣлу польську лїтанію. Було тамъ і польске: „Ty łajdaku“ і паньске: „Ty złodzieju“ і звичайне: „Ty pijaku“ — „Wójeie ten łajdak ma was słuchać“ Очовѣдавъ, що бѣтъ коли живъ, не чувъ такъ мерзеного лайка. Мовъ опарений побѣгъ до суду, що стоить напроти староства, жадати справедливости противъ такої напасті. Штѣ тамъ сталося, не знаємо, однакъ по нашій думцѣ не повиненъ дарувати такої несправедливости зневага. Говорять, що директоръ Länderbauk-y має перейти „jednogłosnie“. Се буде доказъ довѣри нашихъ людей до директорівъ банковъ. Тымчасомъ въ повѣтѣ несправно священика піднимають бучу. Дя того противъ священикавъ зверзено найперше мѣри. Приїздили войти наказъ въ села, що священикѣвъ не вольно вибирати, і що виборцями мають бути самі войти. Де мають будувати ся нові школи, тамъ повѣдають войти: „Косендѣ до престола, а до громадского интересу не має мѣшатися. Всѣ косендѣ суть за школами, а лишъ мы противъ школи. Вибере те мене (войта), то школи не буде і до 4 лѣтъ, а може і на все.“ Люди збаламучені, самі не знають, що робити, якъ буде лѣпше.

Щоби побѣда була певна і повна, розпущено по сѣлахъ тѣмъ тѣмнѣмъ всякимъ агітаторѣвъ. Першій і найважѣйшій, то давній знаомый почтарь зъ Лопушанки, Задуриничъ. Знає инъ всьхъ штукъ. Звичайно ходить въ чамарцѣ і польськихъ чоботахъ. Онъ навіть польскій демократа, якъ ему треба. Теперъ передъ зелеными святами об'їзхавъ нашъ славний демократъ деякі села, а вступавъ лишъ до коршми і до войтівъ. Дя людского ока взявъ собъ за товариша дорожника зъ Старого мѣста п. Пророка. Самъ ведѣвъ говорити войтамъ по сѣлахъ, що инъ делегатъ повѣтрово до добрѣ. П. Пророкъ, спокійний впротѣмъ чоловікъ, служивъ за параванъ, а навіть мабуть не бувъ і свѣдкомъ акцій, бо нашъ демократъ бесѣдувавъ зъ кожымъ войтомъ въ чотыри очі. Звичайно не вѣхали на возѣ, а оба шили, бо кождий войтъ провадивъ нашого Задуринича до другого войта до очей. По дорогѣ оповѣдавъ демократъ, що бувъ у Відні у саомъ Експедиції, добре угодився, а навіть до Лопушанки поправивъ гостинцѣ. Вибрані виборці-войти мають прийти і лїцня зъ полудня до Лопушанки, тамъ буде веліа вечера, або инакше польска команія, і виплятять нагороду въ зѣбнѣй монетѣ, а на другій день просто до Старого мѣста. Та правдивого задоволення нема на свѣтѣ! Приїхавъ нашъ демократъ Задуриничъ до одного невеличкого села, Быстрога і розпочавъ свій пацѣръ, а вже знавъ его на память. Въ одушевленю повѣдавъ: „Я все тягну до ходака, бо менѣ той ходакъ дуже милый“, а оденъ утѣвний гадка Гринь Дубей каже на то: „Та чи все вамъ, паноньку, той ходакъ милый, чи лише передъ виборами?“ Пропало одушевленє, а любитель ходака збѣвся цѣлкомъ зъ пантелеву. Однакъ демократъ за ма-

леньку прикрість і невдачність людську мав велику нагороду в інших селах. Вже був острожніший і не виявляв своїх чувств, лише перед самими виборами.

Ходив по наших селах і екзеквувати податковий Вітек, нічого не екзеквувати, а лише вливав до себе вітра на слово.

Корону підняв були правоборці. В гори приїхав конспіративний практикант п. Володаслав Гаданський як делегат старостів. Знав його всі не з азов сторони, тому і легко потрапив в сіль, котрий той панок розставляв. Декому грозив бій, що при людях скомпромітує, а там, де знав, що така гроза була не підійствує, просив священників, щоб не давалися вибороти, а бідняк просив, щоб священники виходили з сіль вибороти по бідному голосу. Складався, як мбг, і тим заставлявся, що бнз третій до авансу, а коли але підіде, то буде двадцятий. В старостів біднали накази, що мають перевернути вибороти всіма дозволеними і недозволенними методами і по кандидатурі графа postawiona na ostrze miecza. Везде обіцявали, що коли священник вийде, бнз буде урядувати правдою. І деякі переконані, що делегати нічого не уся, вийшли, а по голосованню переконані, як дуже були легковірними. Вибороти вийшли вибороти, до чого допомагали делегати своїми силами і чужими силами. Як відбувалися у нас вибороти, покаже була приміром. В Грозівській вибороти заступник вибороти в другій гадзі. Священник не голосував з початку, а побіг шепотіти. В Мшанці голосував на вибороти, хоч не стояв в сіль, за другого, котрий тому 3 роки умер, лише длатого, що оба однаково називалися. Голосував на вибороти іще за сына, хоч не був записаний в сіль. Війти бідстав 30 голосів, а другий кандидат 29, однак при неважності двох голосів, війти бідстав лише 28 голосів. Делегат рахував бнзестанно голоси, а жиди, що стояли в сіль, все люди намовляли, щоб давали голоси на вибороти. Комисар читав, голосуючий не голосував ще назви, а жиди заду кричали: „а війти“. Комисар пав назву вибороти. На вибороти наставляв на людей, щоб „jednogłosnie“ на вибороти голосували. Хто дав голос на вибороти, бідстав скартує бнз жиди. Коли же не ставало голосів, жиди розбігали по сіль, скликали прихильників вибороти і ті довершили побіду. По закінченню голосовання доручав делегати двома вибороти легітимізації карти і наказав їм, щоб „jednogłosnie“ на графа Володасла голосували. З Мшанці побігав делегати до Грозівки, щоб бідкляти екзеквувати за дороги. Треба знати, що наперед делегати ішов жиди з Головецька, а за ним екзеквувати. Побігало добре, то го і не треба було, а було-бнз але побігло, бнз-бнз остав в Грозівській до Мшанці прийшов. То стало 13 с. м. На другий день були вибороти в Плескмі. То дуже цікава історія. Війти не виставили листи вибороти і не оголосили години вибороти, через що люди побігли в сіль. Війти з своїми жиди на делегати в коршмі. Надіхав делегати і почалося голосовання. Голосувало 11 людей. Контроль ніхто не провадив, хіба сам делегат писав. На вибороти голосували его свояки і оден халупник не записаний в сіль, прочи на Андрія Лопушанського, послідній мав 6 голосів. В часі голосовання рахує делегати голоси в освідчає, що війти має 4 голоси, в Андрія Лопушанський 4, а wy wojcie możecie dać głos na siebie і кивав му головою. Війти голосували на себе. По тім славим інтермецю зголосилося ще кілька до голосовання, однак делегати освідчили, що голосовання замкнено. Двох голосів на Андрія Лопушанського не записав. Коли люди уявляли цілу роботу, почали голосно нарікати на несправедливість. Делегати обурився і почав свою звичайну бесіду до них, що й не годиться в ту наводити. Людям того вже за много було і почали вже пана делегата уважати не за цесарського урядника, а за звичайного агітатора. Делегати почав грозити, що побіде по жандармів, а хлопів біддає до криміналу, хотів ніби-то і правоборці зашкити. Навіть мало в сільми не уяв, так в твердо доткнула хлопка зухвалість. Та вкінці явсь переболів почесне, і почав в полудня до Быстрога, де майже тота сама історія повторилася. Там голосували неправдою за тети. А коли викликали одного гадз, повів люди, що его нема. Жиди приходили і каже: „Ja tam wid niego reliniosciw“. Не показав его, а голос дав на вибороти, і війти вибраний.

Найцікавіший вибороти був для 15 с. м. в Галівці. Ще досвіта зійшлося шось з 100 людей. Ждали до 9 години рано. Люди урядили одногласно вибрати священника. Делегати благав священника, щоб не дався вибрати. На три опаді мучив его і нічого не помогло. Священник оповідав нестерпний рчч, навіть, що хлбв стратити, а до людей, обраних в канцелярію бесідував, що вемди вибороти вибрати, що для них гавба вибрати ксєндза, а не мати чолівка, котрий бы заслужив на вх довіріє. Даремні заходи. Священник освідчав коротко, що гавивнів-бнз себе, свій стан і показав-бнз ся ворогом свого народа, коли-бнз уступив без причини. Побігли до голосовання. Війти дав голос в політики на Дидьовського, а священник на себе. Записали ksiądz Pawł Stukacz. Але зробив священник делегати тую уступку, що вийшов по бідному голосу. Люди всі голосували на священника. Писарь все вказав слово ksiądz і назву, а делегати уявлявши се, каже: Nie trzeba „ksiądz“ pisać і сам не писав сего слова. Вкінці замикають голосовання і показалося, що Дидьовський одержав оден голос ksiądz Pawł Stukacz оден, а Pawł Stukacz 46. З тим делегати бідхав. За хвилю пригадав собі

священник, що ему не доручено карти легітимізації, хот в другіх селах делягати роздавати такі карти. Занепокоєний сдас на фру і в страшу тучу їде до Тихон, де делягати мав також переводати правоборці. Побачивши священника притворився, що не знає цілком, по що приїхав, а коли зажадав карти легітимізації, повів, що ставало несправедливість, що священник повинен лиш один голос, що мусить порадилося з Гептертом, або вистави ему за реценсією, коли побігне без подання swej godności. Священник боячися якон напасти при самих вибороти, не взяв карти.

Ціла тота р бота викликала межі народом вилне обурення а кожда громада наказує свою вибороти, щоб при вибороти голосувати на Русина, а н, то най і до села не вертає. В нашбм повіт не було ніколи такого напору на людей при вибороти, ціла акція наших противників отримувалася на вибороти. Тепер, коли увійшли наші люди таке сильний напор з всіх боків, міркують собі: „О що так тим панам ходити, що собі карки ломати за графом“, і непокоїться. Коли лиш Русини поставили такого кандидата на Старо-мїсто, щоб его тукти добре знали, а бнз перед ними зложив своє податичне втрєсповіданье, то потягне за собою людей і легко побіде противника. Мав і граф прїхати до Старо-мїста по правоборці, коли добре випадуть. Коли самі війти будуть, то погрозити їх, скаже кілька слів, тай бнзустать. А коли будуть священники вибороти, то п не покажеться, бо така особа не хоче компромітуватися. Тому то і хотять арибати графови несподіванку, що „jednogłosnie“ wybrany.

Єще не було правоборців в Головецьку. Там виб рають трох виборців. Здаєся, що найтвердіші орбіх лавили на послідок т. е. на 21 червня. Приготовлення ідуть там до правоборців дуже красно. Головецький Сруль на цущенє приготував у себе польско-живобеску компанію; правоборці піли горьку, пав, і їли печеню. По сіль уявлявся дїєничій з Тисовиць К сак, котрий навів тілько показав глупон зарозумілості і ароганців, що і священника намовляв дати голос на графа. Побігав з вентом. Видно, що дух старі Польці не не успокоеся і пуджає в темноті по ночах разом з совами сповійних людей.

Спасматичний зойк

вийшов з табору краківських станців по вчн мїст галицьких. Их воевода, гр. Станислав Тарновскій, видав окрему брошуру, надану „Próbę rozstoju“, в котрій з ідею скорпіона кидаєся на демократів польських і вх заходи комо того, щоб в будучий сойм по можности скріпяти елементи демократичний. Програма, яку поставило вчн мїст галицьких, програма, котра побі всім виглядом єсть тверезийша бнз кастової роботи станців, бо замість вчн негаци ставляє на кождий случай богато позитивного. та програма так не подбалася підзавельським поббганієм і узурпаторам керми політики кравов, що они не знають себе в злости. Не входи однак в то, що устами гр. Стан. Тарновського сталося „wagehołam“ польським, мы наведемо лиш короткій уступ з брошури (на стор. 47—48), де гр. Тарновскій зволіває асидати і про Русинів.

Воевода станців бнзється передовсім, що розширена по повтх агітація вчн мїського може скріпяти ряди лівнич соймов, чи то послами з так званон интелігенці, чи селянами, що приляжуть до лівнич. Оскільки вчн було: де не можна переперти свого, там належить піддержати вибороти селянина против шляхтича. Лівнич буде бнз стреміти до змїни ординації вибороти і буде дїлати в порозуміню і союзі з численнішими може також послами руськими.

Союз лівнич з послами руськими єсть впродний і логичний Симпатія, які вичуть ті елементи з собою, сунь сильніший бнз чувств і стремлень, які могли-бнз вх роздїлати. Дїлати их лиш одно чувство патріотизму, польського і руського.

А тепер хто сунь ті Русини? Граф каже дальше: „Русини соймові, наколи не тягнуть до Росії (а деякі тягнуть туди явно і дуже), то на всякій случай ненавидять Польщу явно і зазвато. До того сунь ті Русини елементом на скрбз демократичным. Их сирава не єсть лиш національно але єсть і аграрно і соціально і релігійно. Як же ж (смієсь гр. Стасю) не симпатизувати з ними і не лунитесь! Шляхти они не вядать, то рчч певна. Большу посіблєсть рад-бнз они роздоброти, хотя яже нині не говорять о „лїсах і пасовищах“. А хотя зб вгладу на присутних в сойм єпископів сьових і в части на правительство австрійське не можуть явно вирічєся „kościół“, то таки при всякій нагоді дають розуміти, що ненавидять его як і ліберали і поступовці польскі. О. Качала був священником, а вживєся о „так званій Уніі“ говорить яко о гнобленю і нещастю, котре спинало розбїй Русин. Бєть про-то богато точок збїгнення і однакової голосовання межі послами руськими а демократами польськими. Виравді ті послідні покрити все то шумными фразами патріотизму польського, будьто они хотять згоди і любови межі обома сторонами (навіть не народами?), але вкінці вийде се на шкоду naszego organizmu.

Тільки гр. Стан. Тарновскій. А що-ж намь сказати до тих елюкбрацій пана воеводи? Мы приймемо их з всяким споко-

єм. Змїєви наступлено на хвост і бнз вичити, а при тім з рота его плывє пїва, повна лжи і всяких підозрів. Щоб убити справу руску, гр. Тарновскій вичє вчн з питаннями аграрным, соціальным, релігійным, з лїсами та пасовищами, з гравітацією до Росії, з безрелігійністю, з православієм і т. д. Давна то пїсєвка і мы чуємо вчн не першій раз. Пїсєвску ту виспівав ще голосніше пок. Шуйскій і вчн співав менєр підзавельскі безперестанно в уха гр. Тафому, Кальнокому і нунцієви папському у Відні. Як виходить з того яка шкода, то в меншій мїрї для нас, а в більшій для краю, Австрії і Раму, де чейже повинні знати правду, цовний мати о нас понятє втрїбіше. Мы и не беремо на себе бнзвчальности за то, наколи при такім складі рччей в краю нашбм заводиться ще більш розстрїб і больша ненависть..

З судовой салї.

Процєс куликівського пралата, кс. Стояловського.

(Семий день розправи.)

Цїла розправи з дня 19 червня с. р. по священна була бнчитаню документів і рбнородних актів бнзослїхчєся до обжалованого.

Найперше бнчитано брошуру оголошену обжалованим, в котрій поміняє бнз лат. консисторію, що стала причиною его маєткової руїни, дальше бнзую консисторію в справі кондиктів на доходи куликівської парохії і в справі визитації єп. Пузини. Тут заявляє консисторія, що обовязком кождого пароха єсть приймати єпископа в своїм домі. Бнтак прочитано лист обжалованого до архієп. Моравського, в котрім грозить ему вигонєнем процесу з причини сусєнзії і понєсєної через то материальной шкоди і кореспондентку обжалованого, писану до єп. Пузини, в котрій домагаєсь звоту коштів гостини 120 зр.

По поясєніях обжалованого, котрий заявив, що лиш для того приймав виставно і коштовно єп. Пузину, бо надїявся для себе користі з его визитації, приступлено до бнчитання листів бнз єеб, котрі понадїсали були гроші обжалованому на цілі мандрівки до Брусалиму, або на лямпу до гробу Спасителя, а не бачили ані мандрівки, вгладно лампи, ані своїх грошей. Листів таких єсть большє число. И так прим. сєланин Павло Васько послав 115 зр., писав бнтак кілька разів до обжалованого о звороті, однак обжалований мїсто грошей надїсав ему в листах цитати з св. писма, захвалюючи терпєливостє яко одну з високых християнских чеснот. Тое не траївало якось до перєвїдчєня Васька і бнз остаточно вїсь жалобу до архієпископа, котра тепер знайшлась в руках суду. Бїдна зарбїбница Анна Корона послав на тую ціл 135 зр., цілий свій маєток, бо не причукала навіть, щоб в газетах можна друкувати неправду. Ремієник Ян Войтх ховскій послав 5 зр. 40 кр. на лямпу, а 60 кр. на ружанєчє, коли однак в Wiede-nу выказано лиш 5 зр. на лямпу, а ружанця зовсім не бідстав, написав лист до кс. пралата, в котрім поставив ємїру прєсумцію, що послав гроші „злїдїям і галганам“ і загрозив, що за жита буде о пропазі 1 зр. упоминаєсь посредством нїмєцких газет, а по ємєрти заинтерєловє о него кс. пралата на „страшнїм суді“. Таких і тим подбнхих корєспондєнцій було большє.

Обжалований заявив на то, що був-бн устроїв мандрівку, але перешкодила холєра а кромє того і інші причини, як прим. то, що агінула ему торба з дуже важными листами. На тую послїдню обставину просить обжалований перєслухати яко свїда якує п-ню Гампєль, однак трибунал бнмовляє тому прєшєню.

Дальше бнчитано доносєнє до прокураторіи держ, котре внесло двох сєлян. Жалуютєся они, що выслали на руки кс. Стояловського 445 зр. на сплату довгу банків кредит. і рустик, а що ті гроші пропали. Справу тую полагали обжалований і нині не єсть она предметом обжалованя.

Бнтак прочитано свїдєцтва регїстратур судовых. З свїдєцтв тых показуєсь, що кс. пралат караний був доси в суді 11 разів, а іменно: сїм разів за перєступленя прасовї карамі грошевими бнз 10—70 зр., раз за побитє (4 днї арєшту змїненї цїсарєм на 200 зр.), три рази за образу чєсти (15 зр., 300 зр. і 3 днї арєшту без змїни на гроші). Кромє того був обжалований кілька разів в слїдстві о провини а навіть о злочинєство.

Також бнчитано листи і тєлєграмы обжалованого, які будучи у Відні высылав до прокуратора Гиртлєра з запєвнєнем, що не має наміру утїкати і що сам біддаєсь в его руки.

Вкінці хотїв прєдєдєлєть бнчитати ще свїдєцтво моральности обжалованого. Обжалований дуже спротивляєсь тому, а коли прокуратор не настає на то — свїдєцтва того не бнчитано.

Нині о 1/2 9 тои почались виводи прокуратора, котрий в цілій основі піддержує акт обжалованя. По односторонній перєрвї почав боронити до год. 1/3-тои з полудня. Оборона кс. Стояловського була знаменита. По при фактичє збївнє закидів, порушив кс. Стояловскій також і много інших мотівів, котрі не дуже гарнє свїтло кидають на польску єрархію єупольну. Засуд занає о год. 1/2 7-мои вєчєром.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Дня 16 с. м. бдбулося в Праг вччє м о л о д о - Ч е х і в в ч, в котрїх зяло участь около 2000 єебб. Молодо-Чєхи поступили собі спрїтно: щоб ніхто не мбг критикувати их поступованя, бєсїд і т. д. на вччу, та не розгласив може того, що им не було-бнз на руку, не допустили на вччє нікого, кромє своих сторонників. Навіть з прєдставитєлєв праси не допущєно нікого з противного старо-чєского табору; о Нїмцях, розумїєсь не могло бути і бєсїд. Вччє бдбулося під проводом пос. Бляжєка. Особливо богато сєлян явилось на вччу, позаякє молоді Чєхи шумными фразами, общєлючими богато, зумїли зыскати собі найбільше прихильників мїж сєлянами. На вччу промаєлав головно Грєйрз і полємізував з старо Чєхами в Рїєромь. Змїстє его бєсїд був той, що молоді Чєхи домагуютєся кочє чєского права державного: коронація короля чєского і запрїєжєня его на права чєского наряду, бнтак розширєня автономії, заведєня загального права голосованя і задержаня дотєпєршнєн безконєсїєнної школи. Оч згадав також про побіду чєских „Соколов“ до Парижа і сказав, що та побіда принєсла Чєхам большє чєсти якє вся дєлєгация чєска. Напослїдок бнчитано програму молоді Чєхєв і заимєновано кандидатів на посіблє до сойма.

Прєзидєнт вышого суду кравового в Грацу, Вазєр, выдає розпоряджєнє, в котрїх прєгадує, що урядники судові, коли хотять бути зовсім бєзсторонними в справах вичини, мусять стояти по-над партіями политичными і не можуть брати участі в политично-народных дїлах. Прєзидєнт прєгадує при тім розпоряджєнє министра з 1879 р. і вызивє прєзидєнтів судів, щоб они точно сего розпоряджєня держались. Вазєр виступив тут очевидно не так в обороні судівництва, як против Словєнцєв, з котрых єсть богато урядниками судовыми.

В Босєні в Герцєговині розкритєно якує революційну бнззєву, в котрїх повїдомляєсь житєлєв, що правительство думає прилучати ті краї вероздїльно до Австро-Угорщины. В тій цілі має правительство розпорядити плєбєсцит в кождий під карою арєшту буде мусїв голосувати. Бнззєва завывавь отже житєлєв, щоб они не далися вичинь настрашити і здержались бнз голосованя.

В Штаєрї, де єсть фабрика карабнєв помєршого Верндля а котра сама лиш дєставляє доси карабнєв Манахєра для австро-угорської арміи, в бучили мїж роббтниками небєзпечий непокої. Прєдє кількома днями зробили буди роббтники одному з майстрєв вєрєтєловых котчуж музку за то, що бнз прєддержує роббтників понад умовлєний час і за то арєштовано кількох роббтників. Дня 18 с. м. виступило однакє 2000 роббтників прєдє дїм бурмистра і домагались выпущєня арєштованых. Коли бурмистр не показуєвсь, прийшло до розривів і роббтники стали выбивати бнз мїстї. Завбзвано войско, але то не могло дати рады. Роббтники кинулись бнтак на урядові будинки, на ратушє а дальше і на доми приватні та повывали вєюды бнз, вломалися до одного склєну, забрали всє товєры а на улицях побили і поломали лїхтарнї. З Лїцу зарєкваровано спїльнїшій бддїл войска. Шкода має бути значна.

В справі російського повномочника войскового в Рамі, полковника бар. Розєна, подають ще таку вєсть: Може рбнз тому появилась в Росії брошура, в котрїх в гавблячий спосбєб єсуджєно италієнську армію, а особливо єя офіцєрєв. Говорєно тогди, що автором тєи брошури єсть бар. Розєн; бнз того виправєсь, але все таки доказано, що хоч бнз єя може і не написав, то бодя вєспирувавь автора. Оч того часу збравь италієнскій корпус офіцєрєв всєяк зноєни з Розєном, а его становище стало було так прїкрє, що не було чо вичного робити, як хіба его бдклякати. Коли-ж его наслїдник за-длє порєтованя здоровля зажадавь чєренєсєня, то Розєна выслано знов до Раму і навіть ніхто — як то звичайно буває — не спитавь, чи италієнське правительство на него годїтєсь. Италієнскі власти не хотїли прїзвати Розєна повномочником войсковым і коли бнз зайшов до министрєства войни, то завбїдє заставь там дєрї прєдє нимь замінєний і взагалє его зовсім игнорєвано. Щоб знов италієнскій повномочник войсковый в Петєрбурз не бувь такожь выстєвлєний на вєрїятности, то дано ему короткій урлєоп. Сєму невзвичайно острому вєступлєню италієнских властєй вивоватий така сам Розєн, котрий чо-до своего знаня войскового єсть чолєвкомь дуже мїрных здбнностей, а в товариєськєм житю поступавь зновь дуже вєпрїлєтно. Конфлїкт межі обома правительствами з сєи причини вчє залагоджєний, бо російське правительство прїзнало вчє, що рация єсть по стороні Италії.

Дєкотрі нїмєцкї газєты подали вєсть, що нїмєцкї штаб генєральний, а властвє его шєф, ген. Вальдєрє, подаєь недавно тому, майже бєзпосєредєно заравь по звєстїмь товєст дара в Петєрбурз, нїмєцкому цїсарєви обшїрний мєморїял, в котрїх доказує, що збровєя Росії, особливо на нїмєцкїй границі, прїбрала вчє таї розмїри, що нїмєцкому правительству прїдєєсь незадєвно на сєріє запєтити, в якї цілі то все дїєсь. Намб. Nachrichten одержали отже в сїй справі очевидно вєспирєване писмє з Берліна, в котрїх называютьєся

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближающихся испытанъ въ школахъ народныхъ подае до вѣдомости Свѣтл. Радъ Школьныхъ, Впов. священниковъ, катехитовъ, учителей и родителей, що книжки наклады товариства, призваны кр. Радю школьною на преміи для учениковъ, краснотравленъ изъ позолочеными берегами, можна купити въ канцеляріи товариства при уличіи Орменской ч. 27 по слѣдующей цѣнѣ:

Добре роби, добре буде	17 кр.
Росказы про силы природы	20 "
Оповідання о житіи св. Бориса и Глѣба	20 "
Повѣстки для дѣтей	27 "
Сестра	15 "
Байки	22 "
У пропасть дорога ховска	28 "
Зоря	22 "
Исторія Руси ч. I.	25 "
Исторія Руси ч. II.	23 "
Исторія Руси ч. III.	28 "
Паша, душа въ господарствѣ	35 "
О користномъ ужити неужиткомъ	22 "
День и коношѣ	24 "
Рогата худоба	45 "
Про живоплоты и лѣсы	20 "
Веняминъ Франклінъ	16 "
Пасѣка	24 "
На досвѣткахъ	22 "
Чимъ люде живи	20 "
Житє св. великомуч. и лѣкаря Пантелеймона	20 "
Родина Морозовичъ	20 "
Дробна птица господарска, а великій грошѣ	20 "
Молитвенникъ народный (въ авчичной оправѣ)	20 "

съ лучшей оплатою:

- а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ передоу . . . 25 "
- б) цѣла оправа полотняная, береги золоченый и золоченый хрестъ зъ передоу . . . 35 "
- Зона безплатна учителька въ хорош. переплетѣ 25 "
- " " въ авчичной . . . 15 "

Всякія замовленія высылають ся скоро и точно.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купе и продае

всякій вартостный паперы и монеты

по курсѣ дневнымъ.

Порученія зъ провинціи вышныя одворотною почтою безъ провизіи. 2222 116-0

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народной Торговлѣ

у Львѣ, Станиславѣ, Перемишлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ, Коломы, Стрию, Снятинѣ и Самборѣ

продается:

Косы по 20 кр. (брактѣ), по 40 и 50 кр. (най-лучшій).

Серпы по 25 и 30 кр.

Зъ фабрики братовъ Шулякевичъ:

Паути Нр. I. ар. 7-60, Нр. II. ар. 11; Ко-

лѣсница ар. 6.

Пауки-обгортачѣ до бубль въ двохъ частяхъ 18 ар. 2948

Слѣдующихъ должниковъ вызывается еще разъ поименно, чтобы найдальше до 1-го числа свои долги поплачивали, бо въ противномъ разѣ 1-го числа выступятся противъ нихъ на дорогу суду:

Барановскій Александръ (23 ар. 63 кр.), Билинскій Омелья, Билинскій Осипъ (36 ар.), Воберскій Омелья, Воберскій Антонъ (13 ар.), Васильковский Корнелі, Витошинскій Романъ, Вербилий правн., Виконъ Олекса, Виницкій Юліанъ, Гарасимовичъ А., Ганкевичъ Осипъ, Гаванскій Северинъ, Герасимовичъ Иванъ пр., Головацкій Ярославъ, Гордіевскій Микола, Голодинскій Володимиръ, Грабовичъ Плярионъ (28 ар. 40 кр.), Гудзь Осипъ, Гриновскій Никола, Гулейчукъ Онуерій (13 ар.), Данилюкъ Иванъ, Даниловичъ Андрей, Загайко Левъ, Заричскій Леонидъ (21 ар. 81 кр.), Занко Андрей, Заричскій Северинъ, Зацерковный Иванъ, Иванецъ Осипъ, Калко Йосифъ, истаръ у Немировъ (10 ар. 41 кр.), Калимъ Гриць, Кивелюкъ Иванъ, Кирчовъ Богданъ, Кишлевскій Володимиръ, Кишлевскій Изидоръ, Ковшеничъ М., Константиновичъ Омелья, Кордасевичъ Ем. (13 ар. 87 кр.), Кохановскій Иванъ правн. (11 ар. 27 кр.), Кордуба Нв. и Николай Кравецъ Клим. (10 ар.), Крупка Володимиръ (43 ар. 10 кр.), Кудрикъ Павло, Кузьма Леонтий, Кучинскій Евгенъ, Курмановичъ Крушельницкій Володимиръ (12 ар.), Лазорисъ М., Левицкій Романъ, Левицкій Иванъ, Левицкій Юліанъ (13 ар. 60 кр.), Левицкій Плярионъ (12 ар. 86 кр.), Левицкій М. Володимиръ, Левъ Володимиръ (13 ар.), Левандовскій Никола, Лагодинскій Никола, Литвинъ Маріанъ, Литинскій Володимиръ, Лукашескій Осипъ (37 ар.), Луцикъ В. Мотилевскій Андр., Мартинецъ Евг. (16 ар.), Матишъ Никола, проф. гимн. (11 ар. 15 кр.), Майковскій Александръ, Нѣзичъ Иванъ (13 ар.), Негребейскій Антонъ (13 ар. 85 кр.), Незаведскій Емилианъ, Николаевичъ Иванъ, Олесницкій Исидоръ, Д-ръ Олесницкій Евгеній (30 ар.), Полянскій Максиміанъ, Прийма Иванъ, проф. гимназіальный (10 ар.), Поповичъ Иванъ, Паныбоскій Никола, Рудницкій Иванъ (16 ар. 44 кр.), Романчукъ Титъ, Садовскій Володимиръ, Садовскій Никола, Сохацкій, Созанскій Иванъ, Скородинскій, Сламаковскій Йосифъ, Старейскій Бропиставъ, Стахура Данило (11), Стеблецкій Бротей (10 ар. 83 кр.), Стефановичъ Юліанъ проф. гимн., Свѣдскій Стефанъ, Студинскій Кирило, Ступницкій Володимиръ, Франчукъ Иванъ, Федоровичъ Иванъ, Федоровскій Емануилъ (18 ар. 6 кр.), Танащевскій Олекса, Тарнавскій Юліанъ, Твардівачъ Юліанъ, Тисовскій Василь, проф. гимн. (16 ар. 80 кр.), Цыфимирскій Орестъ, Цурковскій Иванъ, Чанельскій Юстинъ, Чайковскій Андрей, Черепашинскій Евзеій (13 ар.), Чичковичъ Теофилъ (10 ар. 8 кр.), Шанковскій Северинъ, Шмериковскій Юрко, Шухевичъ Володимиръ, проф. гимн. у Львѣ (9 ар. 9 кр.), Юрешинъ Иванъ, Яворовскій Несторъ, Яскулякъ Федоръ.

Львѣ, дня 6 червня 1889. 3108 2-3

За выдѣлъ Тов. „Академичне Братство“.

К. Тиховскій, С. Долницкій, Н. Сабатъ, голова. кассіеръ. секретарь.

Машины до шитя Зингера

ручній и ножной

Спеціальный для домо-вого ужитку.

До выбору зъ шести най-першихъ фабрикъ заграничныхъ въ цѣнѣ бѣ 36 до 65 зр. на раты, за готівку 10% дешевше, гаранція 5 лѣтъ.

ВЕСНА а зъ весною сотки пивовъ подъ видомъ лейсатыхъ агентствъ розсылають по краю — глядѣти легкомысленныхъ, которыхъ могли-бы обманити, а за то въ замѣлу дати имъ посѣдну гандиту за дорогой грошѣ.

Вѣсь тѣ пшмайтесы гласять, що Иванчикъ вже не существо, або що Иванчикъ есть ихъ фамілія, або также если кто не хоче ему вѣрити, то выскаже — Ну а дѣ Иванчикого — и берутъ задатки, которіе пропадаютъ. Вѣсь тѣ брехли и обманства роблять тому, що достають бѣ старого сахаря 25%, за продажу машину. 2962 6-10

Такого мещуреса прошу взяти за обинку и выкинути его дверми або окномъ, а опѣся обмыти руки.

ЮСИФЪ ИВАНИЦКІЙ

механикъ и торговля машинъ Львѣ, готель „Жорса“.

Цѣнники высылаю на вѣ стороны.

Пивецъ церковный

зъ добрымъ свѣдѣствомъ науки, поведенія и потного сѣву, пошукую одновѣдного мѣсяца подъ приступными условиями. Близша вѣдомость А. Г. Скопѣвъ, п. Кривча и. Сяномъ.

СТАЛУ ПЛАТНЮ

и провизію плачу за посередничство въ продажи на раты законно 2983 дозволенныхъ лѣсовъ 10-12 Wechselhaus H. FUCHS Budapest, Dorotheagasse 9.

Одинѣка фабрика бѣ-лардовъ у Львѣ ул. Гродзичныхъ ч. 3.

Братовъ Андрашкѣвъ

Готовы бѣларды продаются, кулѣ, кѣ и всѣякія приборы. Бѣларды обертаны зъ нашомъ робѣтѣ, установленъ въ рестаураціи п. Ландесбергера, ул. Паныска, можна бачити.

2855 27-2 Зъ поважаньемъ:

Браты Андрашки.

НАЙДЕШЕТЕ! SHIFFON-ы, SHIRTING-ы, Ивана Ріаля у Львѣ, Пробки на жаданье выслать

Д-ръ Емилиј Лятайнеръ

Обдѣвши студіи зъ обсягу дентистими въ клиникахъ въ Беолинѣ заложивъ атели дентистичне при плацу Маріановъ ч. 10 и ординуе бѣ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣякія операціи доконуе на желе-ные безъ боли, одобривши чувство ко-каиноу або розвеселиющимъ газомъ (Lustgas). Штучный зубы выготвляе на золотѣ, лавчуку и т. п. 2941 19-2

КОЖДУ ДИВОВИЖУ

уника. Нема тутъ окликѣвъ, примѣромъ, якъ довогъ стане припасу, або що то-вары закуплені при масѣ конкурсової, нечувале! закупуе! случайно! и т. п. Нема тѣ чѣ подобного! бо вѣсь той крикъ не припадѣ на лѣто, а лишь дѣлами треба доказати, а о томъ може Впов. публіка пере-свѣдѣтись, коли скоро замовить отей справѣ дешевъ и велики солидній товары.

Для мужинъ: Цѣле убрание зъ сукна пайлѣтшій якості, новой моды (сукрутъ, штаны и камизелька), добре зроблене, перше 18 ар. — теперъ зр. 10., — такѣ саме убрание, першій якості, перше зр. 22.—, теперъ зр. 14.—, такѣ убрание пайпершій якості, перше зр. 30.—, теперъ зр. 18.—.

Для хлопцѣвъ въ вѣдѣ 8—16 лѣтъ. Цѣле убрание зъ сукна, доброй якості, елегантного фасону (сукрутъ штаны и камизелька) перше зр. 15, теперъ зр. 8.—, такѣ убрание першій якості, перше зр. 22.—, теперъ зр. 12.—.

Для дѣтей бѣ 2—10 лѣтъ: Цѣ-лѣ убрания, гарно прибрані, перше зр. 7-50, теперъ зр. 3-80, такѣ убрание першій якості перше зр. 12.—, теперъ зр. 5-50, такѣ убрание пайпершій якості, перше зр. 18.—, теперъ зр. 8.— 2965 6-25

При замовленіяхъ проситься у-кладно уважати на отсе: При убранияхъ для мужинъ про-ситься подавати обмѣръ груди и довготу кроку пося мѣры санти-метровою, а для дѣтей и хлопцѣвъ якъ найдокладнѣше вѣкъ а та-кожъ краску жаданого убрания. Розсылаея точно за послѣдлатоу або надѣсланемъ готівки.

Особливо уважати: що вѣсь тутъ наведені товары суть найлѣпшій якості и продаються по-такъ дешевѣе чѣмъ тому, що на-збирался надто великій припасъ.

Klein's Internationales Waaren-Exporthaus Wien I., Kohlmessegasse 7.

Що не подобаетъ, обдѣнясь, або звернутись грошѣ.

Ново устроенный

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

МИНЕРАЛЬНЫХЪ ВОДЪ

и продуктѣвъ жерельныхъ

РУДОЛЬФА ЗАЙНРЕБА

магистра фармаціи

у Львѣ ул. Кароля Людвика ч. 33.

Воду минеральну одгрѣваея подъ моимъ особистымъ доглядомъ въ мой торговлѣ, цѣлкомъ пося порученъ лѣкаря, бѣ 5-той рано ажъ до 10-той вечеромъ. Замовленія зъ провинціи выконується одворотною почтою и пайсовѣстнѣше. Телефонъ 801. 2961 6-10

ТРУСКАВЕЦЬ

Заведенье жерельно-купелеве

и стація климатично-лѣчнична

у вѣсходной Галичинѣ.

Урядъ почтовый и телеграфичный въ мѣсци.

Зелѣзницею Кароля Людвика, зелѣзницею держанною, зелѣз-ницею Львовско-Черновецко-Ясскою и угорско-галицкою до Дрогобыча. Мѣсци купелеве въ чудной околици гѣрѣкѣй (415 м. и р. м.) не-звычайно обильне въ найбѣзѣйшій средства личниці.

Жерела солонй и солонй-галиберскі, вповнѣ заступають Кисен-генъ, Гомбургъ, Маренбадъ, Крайнахъ, Фейнгазель, Висбаденъ и т. д. Найсильнѣйша въ Европѣ солонка сѣраста, щавя алыкалево-землиста.

КУПЕЛЬ СОЛОНО-СВѢРЧАСТЫЙ, перевысшающій всѣякія инші солонй купели, солонй йодо-бромовый и солонй-сѣрчаный въ краю и за-границею. Купель бороново-зелѣзистый. Купель мулово-солонй, и солонй-сѣрчаный. Купель илгивей. Натрисскій пососый и вдыхальны ур-аженій пѣся найновѣйшихъ взорѣвъ. Лѣчене электричностію. Масажи Жентіца. Молоко. Кефиръ. Антика и складѣ минеральныхъ водѣ. Ку-пель рѣчній, натрисскі и т. д.

Поручаній найзнаменитѣйшимъ лѣкарями краевыми и заграничными, въ недугахъ золотушныхъ, гѣстечныхъ, килевыхъ, сифилистичныхъ, въ довгихъ недугахъ проводу кормового, недугахъ нирокъ и мѣхура, у всѣякого рода недугахъ жѣлчныхъ, шкѣрныхъ и нервныхъ.

Ординуе лѣкарь заведени д-ръ Аврелій Пльехъ, цѣс. собѣтникъ зъ Ярославля. 2977 5-5

Понадъ 300 комнатъ выгѣдно прилаженыхъ и заосмотреныхъ печами, зъ зелѣзными лѣжками и матерами, бѣ 10 кр до 3 зр. ден-но. Церковь каплица лат. читальня для женщанъ и мужинъ, доббръ оркестра, гарна сая балева, фортепьянъ, прилады до товарищескихъ забавъ, три рестаураціи, мѣжъ ними одна заведени, цукорня, каварня, рестаураціи жидовскі, торговлѣ, фризьеръ, циліурикъ, и т. д. Скверы прегарні, пречудній проходы, екскурзіи въ горы, товарищскі забавы и т. д. Въ першѣмъ (бѣ 26 мая до 1 липня) и послѣднѣмъ (бѣ 15 септія до 15 вересня) сезонъ мешканія въ домахъ заведени о 30% дешевшій. Всѣякого рода замовленія приймае и всѣякія поясненія по-дае Зарядъ жерельный въ Трускавцѣ.

Убогій можуть одержати побѣгу лишь въ послѣднѣмъ сезонѣ.

Часъ купелевий треваетъ бѣ 26 мая до 15 вересня.

Директоръ Заведени д-ръ Болеславъ Лютостанскій.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

выпробованій и певній средства космо-тичній.

Одначений 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признания.

Олѣйокъ таниновый, взмѣшана и подпомагае во-лосю роста. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, взмѣшана корнѣтъ волоса и запобѣгаетъ выпадати волосю. — Слоиць 80 кр.

Вода атеньска, до змыиваня волоса, запобѣгаетъ творі-тис парильмъ, одѣвжувъ, робить тре-валыми барву и полѣсье. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлае знаменито на корнѣтъ во-лоса и на порѣсть волоса. Въ случаяхъ де въ паслѣдѣхъ недуга выпало волосе, вызкаивъ велики цѣлюще дѣляне. Вѣже по ужити одной фляшки можна добачити порѣсть. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устѣ, кромѣ приимного, скрипѣющаго смаку и запаха, дуже кор-истно дѣлае на ясла и зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ рѣстинно-алкаличный, до чищенія зубѣвъ. Надае перлову бѣлѣсть, бѣдалеа ка-мѣнь и квасы, которіе наводять боль и порошавѣе зубѣвъ. Пууделко 30 и 60 кр.

Виолинъ средство противъ прѣты рукъ и пахѣ. Фляконъ 50 кр.

Вода львѣвска. Приемный, пѣжный и довготривалый запахъ той воды здѣлавъ се, що въ Антверпѣ на выставѣ всемирной абстала публично прояв-лювана и одначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., бѣль-шого 150 кр.

Нигретина. Выборне средство до фарбованія въ сейчасъ волоса на тревалу и красну барву черну и темну; есть цѣлкомъ нешкодливъ а въ ужити цѣлкомъ поедиче. Цѣна 1 зр.

Бѣлы и гарній руки. Наибольше червонй и по-паданй руки выбѣляея и вывѣжнѣея по кольваравомъ натертю Кремъ ро-стинномъ. Слоиць 80 кр. 259 46-7

Смаровило литовскѣ до обuvia и шкѣръ, мѣгчати шкѣру, робить ви непрома-кающею и тревалою. Пууделко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торго-вляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣзъ Валовоу. Въ филиахъ: въ КРАКОВѢ Суконницъ ч. 20, и въ ЧЕР-НОВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2.

Англійскій косы зъ маркою „Косарь“

зъ сѣблѣстной сталѣ (Silber-Stahl) розсылае выключно Агенція для Галичины и Буковины

М. МИНЦЕРА въ Дрогобычи.

Тѣ косы одначаются легкостію, трафимымъ гартомъ и пружи-стостію, властивыми прикметами лишь англійскою сѣблѣстной сталѣ и даються знаменито клепати, мають также ту прикмету, що навѣтъ безъ попереднього клепанія выострей косытъ знаменито траву и най-твердшій травы карпатскій, а разъ запроваденъ каменемъ (звычайнымъ) задержують довшій часть острѣ рѣзаетъ, косая околу 80 до 120 кро-ковъ довготы зъ 4 до 6 разѣвъ большою дѣляностію бѣ звычай. косы.

За доброту кождоу косы приймаемо цѣлковиту гаранцію.

Косы доставляемо въ найдѣловѣднѣйшій формѣ краевѣй, серед-ной ширины и въ довѣльныхъ довготяхъ

Довгота косы 60 65 70 75 80 85 90 сантиметрѣвъ

1.—, 1-05, 1-10, 1-20, 1-30, 1-40, 1-50 зр. а. в.

Англійска бабка зъ клеветомъ до клепаня зр. 1.20.

Пересылки выготвляемо скоро лишь за задаткомъ и послѣплатоу рѣшты, почтою або зелѣзницею, при чѣмъ фрахтъ бѣ одной косы выносятся 2 до 3 кр., коли одбѣраея що найменше 10 штукъ.

ОСТОРОГА!!! Щобы уникнути обманывныхъ подрѣбленъ звер-таемо увагу, що наши косы мають оттайкі признаки: 1) золотистый полнокъ; 2) клепане бѣтрье; 3) марку „Косарь“ выбиту на одворотной сторонѣ пятки; 4) англійску напѣс:

„М. МИНЦЕРЪ, Агенція Дрогобычѣ (Галичина), Warranted Crown Scythe from extra best Silver-Steel.“ 2966 5-0

Матеріи вовняні на сукні дамскі

найновѣйшій

Метеръ бѣ 45 кр. и выше

одержавъ въ великолѣбъ выборѣ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львѣвъ плацъ Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жаданье оплатно одворотною почтою.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Предплата на „Дьво“ и належитѣсть за инсераты платитъ
у Дьвова.

Селянський комітетъ виборчихъ повѣта буцацкаго запрошує Вл. Выборцѣвъ на збори на середу дня 26 я. ст. червня на 10 годинау рано до Монастирськѣ, щоби порозумѣтися, що до вибору посла на сеймъ краевий за повѣтъ буцацей. Разомѣть виває на тѣ збори буцкаго посла п. графа Володѣслава Волянського, щоби передъ вибордами здавъ справу, що звавѣвъ доброго для селянъ, повѣта и краю, а передо-всімъ, якъ заступавъ насть селянъ, котрыхъ

На мѣсто наше набѣзло безчисленно прошенныхъ и неуроченныхъ агитаторовъ — хочъ бы самъ п. Моисѣ, Каури и Юзѣ Теодоровичъ зъ Русова. До помочи взяли ще собѣ надзѣйскаго податковаго Гошовскаго, ко-

Дня 11 с. м. відбулися правыборы въ мѣ-
стѣ Бобрка. Было великой и сильной агитаціи

Найдоваживѣйшимъ и наибольшій шансы
мающимъ кандидатомъ зъ мѣста Самбора есть
профессоръ д-ръ Чижевичъ. Мова его кандидат-
ска збрѣла на выборахъ дуже добре вра-
жѣны а що мы знаємо, що д-ръ Чижевичъ
дуже симпатично односился и односиться до
устьхъ справъ русскихъ, то не сумѣваемся
и хвалитъ, що въ разѣ выбору на посла, буде
підпирати въ соймѣ всѣ жадаия русскихъ по-
слѣтъ такъ само, якъ передше підпиравъ
русскій змаганыя въ радѣ мѣста Львова. Д-ръ
Чижевичъ, знаный зъ твердости характеру,
независимости переконанъ и зъ зѣлзною кон-
секвенцію, дає вповнѣ поруку, що, яко посолъ
не бдѣстунитъ одъ своихъ идеалѣвъ и буде шир-
шимъ союзникомъ руского вѣлюбу. Польскій
шовинисты боѣться д-ра Чижевича якъ огню,

тожъ и не диво, що не цураються навѣтъ клеветы, щобъ тѣмъ буди що буди ударення его выборъ. Усѣ Русины-выборцы мѣста Самбора повинни бдати свои голоса на професора д-ра Адама Чижевича зб Львова.

Зъ Старомѣского пишутъ намъ:

Одъ звѣстной розмовы у патрѣвъ Баутовъ въ Хировѣ розгорѣлась у насъ дуже сильно выборка агитація въ користь директора Länderbank-u. Веѣ почули диктаторскі слова, що послѣмъ зъ Старого мѣста має бути Ексцеленція зъ Вѣдны. Сейчасъ почали предприниматись мѣры, щобъ забезпечити переведення того выбору. И такъ найперше вынайдене небезпечный села, зъ котрыхъ ишли до теперь по два выборцы. Теперь приказано зъ тыхъ селъ лишъ одного выборца выбирати.

Поминаемо зъ конечности представленне всякихъ являхъ способѣвъ драстичныхъ, бо ц. к. прокуратура уже разъ сконфискувала ихъ, а побѣла права повторити ихъ не вѣльно.

Щобъ побѣда була певна и повна, розпущено по селахъ тѣмъ тѣмъ всякихъ агитаторѣвъ. Першій и найважнѣйшій, то давний анакомый почтарь зъ Лопушанки, Задуровичъ. Знае бѣтъ всякы штуки. Звычайно ходитъ въ чамарѣхъ и польскихъ чоботахъ. Овъ навѣтъ польскій демократъ, якъ ему треба. Теперь передъ зелеными свѣтами обѣхавъ нашъ славный демократъ деякы села, а вступавъ лишъ до коршмы и до вѣйтѣвъ. Для людского ока взявъ собѣ за товариша дорожника зъ Старого мѣста п. Пророка. Самъ велѣвъ говорити вѣйтѣмъ по селахъ, що бѣтъ делегатъ повѣтѣмъ до дорѣвъ. П. Пророкъ, спокійный впрѣчѣмъ чоловікъ, служивъ за нараванъ, а навѣтъ мабуть не бувъ и свѣдомѣ акцій, бо нашъ демократъ бесѣдувавъ зъ кожымъ вѣйтѣмъ въ чотыри очы. Звычайно не вѣхали на возѣ, а оба ишли, бо кожый вѣйтѣ провадивъ нашего Задуровича до другого вѣйта до очей. По дорогѣ оповѣдавъ демократъ, що бувъ у Вѣднѣ у самого Ексцеленція, добре угостився, а навѣтъ до Лопушанки поправозивъ гостинця. Выбраны выборцы-вѣйты мають прийти 1 лѣшня зъ полудня до Лопушанки, тамъ буде велѣя вечера, або инакше польска компанія, и выплатятъ нагороду въ звѣнчій монетѣ, а на другой день просто до Старого мѣста. Та правдивого задоволення нема на свѣтѣ! Приѣхавъ нашъ демократъ Задуровичъ до одного невеличкого села, Быстро и розпочавъ свой пацѣръ, а вже знавъ его на память. Въ одушевленно повѣдавъ: „Я все тягну до ходока, бо менѣ той ходоцъ дуже милый“, а оденъ уцѣпный газда Гриць Дубей каже на то: „Та чи все вамъ, пановку, той ходоцъ милый, чи лѣше передъ выборами?“ Пропадо одушевление, а любитель ходока збився цѣлкомъ зъ пантелеяку. Однакъ демократъ за маленьку прикѣрсть и невдачливость людскому мавъ велику нагороду въ другихъ селахъ. Уже бувъ осторожнѣйшій и не выявлявъ своихъ чувствъ, лишъ передъ самими вѣйтами.

Ходивъ по нашихъ селахъ и ексцелентный податковый Витекъ, нѣчого не ексцелувавъ, а лѣше кликавъ до себе вѣйта на слово.

Що дѣлялося при выборахъ, такожъ зъ причины конфискации описувати намъ не вѣльно.

Цѣла тота робота викликала межѣ народомъ велике обурення а кожда громада наказы своему вѣйтѣмъ, щобъ при выборахъ голосувавъ на Русина, а нѣ, то най и до села не вертае. Въ нашѣмъ повѣтѣ не було нѣколи такого напору на людей при выборахъ, цѣла акція нашихъ противниковъ ограничалася на выборы. Теперь, коли увидѣли нашѣ люде такъ сильный напоръ збъ всѣхъ обѣвъ, мѣркують собѣ: „О що такъ тѣмъ панамъ ходитъ, що собѣ карки домлатъ за графомъ“, и непокоятся. Кобы лишъ Русины поставили такого кандидата на Старе-мѣсто, щобы его тутки добре знали, а бѣтъ передъ ними зложивъ свое политичне вѣровсповѣданье, то потягне за собою людей и легко побѣдитъ противника. Мае и графъ приѣхати до Старого-мѣста по выборахъ, коли добре выпадуть. Коли самѣ вѣйты будутъ, то погостятъ ихъ, скаже кѣлька слѣвъ, тай одпустятъ. А коли будутъ священники выборцами, то и не покажеся, бо така особа не хоче компрометуватися. Тому то и хотѣли зрѣбити графови несподѣванку, що „jednogłosnie wybrany“.

Еще не було выборовъ въ Головецьку. Тамъ выберать грѣхъ выборѣвъ. Здаеся, що найтвердшій орѣхъ лишили на посѣдѣвъ т. е. на 21 червня. Приготовленя идуть тамъ до выборовъ дуже красно. Головецькій Срулъ на пушенѣ приготувавъ у себе польско-жидовску компанію; правыборцы пиля горѣвку, пиво, и вѣля печеню. По селѣ увѣялася лѣнчичий зъ Тысовицѣ Косакъ, котрый навѣтъ тѣмъ показавъ глупон зарозумѣлости и ароганція, що и священника намовлявъ дати голосъ на графа. Пойшовъ зъ вѣйтѣмъ. Видно, що духъ старон Польщѣ ще не успокоился и пуджае въ темнотѣ по ночахъ разомъ зъ совами спокійныхъ людей.

Зъ Снятина одержуемо нинѣ таку допис:

Цѣла Снятинщина горить. Правыборцы тягнуться безъ конца, за-дѣла небувалыхъ надужать комисарѣвъ и махинацій партіи Мойсы. Въ Ганьковцяхъ, Пѣдвысоцкѣ, Красовѣ, Ставкахъ и Белелуѣ, де господарили знаанный Вагнеръ, розписаніи правыборцы на ново. Въ самѣмъ Снятинѣ тягнуться правыборцы вже бѣтъ вѣтрѣка и нема надѣвъ, щобъ до недрѣтъ скѣчались. Нашѣ мѣщане идуть якъ муръ и жадного правыборца до бдана голоса не хибне. Такъ само дѣвсѣ въ Рожновѣ, де заведувавъ комисаръ, змореный безконечнымъ голосованьемъ. Робота въ поли пропала. Сотки правыборѣвъ и другихъ громадавъ цѣлыми домами лежать коло канцелярій, де переводяться правыборцы, побуюючи

арады. Мойса гожосить, що хочъ-бы мавъ стражити все свои кабаньске золото и сѣбѣло а хочъ-бы и село, то посломъ выйде. Иде чутка, що самъ Снятинъ коштуе его пять тысячѣвъ бакохъ, не рахуючи, що выдавъ дробными. Народъ тѣмъ страшно розлюченый а ще бѣльше арештованемъ Курюлюка въ Городецѣ. Не знаемо, якимъ правомъ ходитъ же панъ Вагнеръ по свѣтѣ и урядѣ въ старостѣхъ, хочъ сама проста приличность выматала-бъ его усунути. Зачуваемо, що селане приведеніи нечуваными надужитями до крайности збараються въ депутацию до Вѣдны.

У насъ въ Снятинѣ, де ино идуть правыборцы, тамъ до канцелярій громадской безмалѣ цѣле село суне а комисарѣ пишутъ, пишутъ и выписуютъ акты якъ горы. Въ Илѣвцяхъ, якъ въ понедѣлокъ 17 с. м. настали правыборцы, то зъ досвѣтку збѣглося до 200 людей и такъ выстояли ажъ до 12 годъ. въ ночи доки не скѣчались выборы а выбрали такыхъ выборѣвъ, що ихъ жадна сила не переможе. Они суть: о. Діонисій Каратинскій, и честный газда Михайло Клебановскій, Иванъ Осадчукъ, Василь Понуръ и Василь Малойф. (Про всѣляхъ надужити и про то якъ комисарѣ одызаються до людей и якъ зъ ними обходяться не можемо писати, бо намъ грозить конфискація. Ред.)

Въ Рогатинѣ, якъ намъ доносить, — выпали декуда правыборцы лихо, бо агитація и пресія збъ стороны правительства дуже велика. Про всѣляхъ надужити органѣвъ правительственныхъ годѣ намъ подати яку вѣсть, бо газета наша вже два разы сталася жертвою конфискации.

Зъ Чортковського пишутъ намъ:

Въ нашѣмъ повѣтѣ ведется страшная агитация противъ руского кандидата а зъ стороны властей уживаеся всякою можливою пресію. Мимо того богато селъ держаться дуже добре. Въ Вѣднѣ выбрано о. Андрея Воляньского и шѣстьохъ честныхъ господарѣвъ, зъ котрыхъ певно жаденъ не продасть голоса. Въ Вѣднѣ бувъ при правыборахъ самъ староста. Въ селѣ Косовѣ вышли на глумъ дворяны и на смутокъ комисаря всѣ чотыры выборѣвъ нашѣ. Въ Звѣнчѣ выбрано выборѣмъ о. Галуцкиского и троихъ честныхъ господарѣвъ. Въ Бичковцяхъ на троихъ выборѣвъ два певны нашѣ, т. е. о. Лукашевичъ и одинъ господаръ.

Зъ Коломый пишутъ намъ:

Ажъ теперь розпочалася у насъ сильная агитация за „legalum kandidatem“, ажъ теперь розпочавъ п. Пузина еднати собѣ „zaufanie ludu“. Именно началось у насъ по цѣлѣмъ повѣтѣ подкупство на нечуваный еще въ нашѣмъ повѣтѣ розмѣръ. П. Пузина позвѣствъ въ банку 4000 зр. и пустилъ ихъ въ рухъ. Цѣла ватага жидѣвъ, гвондѣвскихъ, печенѣжскихъ, яблонѣвскихъ та всѣляхъ сѣльскихъ ефрами, верхомъ и пѣшкомъ нападаютъ на дома выборѣвъ, тиснуть имъ грошѣ по 10, 20 зр. и бѣльше за голосъ. Жадного майже нема выборѣвъ, у которого-бы не була подбѣна ексцеленція „polskiego kandidata“. При тѣмъ самъ Пузина заложивъ свои найлѣпшій кофѣ, набравъ цѣлу ефру всѣляхъ паньскихъ побрѣхачѣвъ и фадитъ особисто до каждого выборѣвъ. Розмѣвляе зъ нимъ въ чотыри очы и розумѣея свою просьбу попирае всесуды одповѣдными додѣтками въ рухъ.

Не снитъ и рада повѣтова. П. маршалокъ Явнскій, своякъ п. Пузины, обробляе якъ може, всѣхъ вѣйтѣвъ и заступниковъ вѣйтѣвъ, а при тѣмъ не жалѣе очерновати руского кандидата. Уже передъ пару тижнями „okólnik“ рады повѣтѣмъ оголосивъ, що п. Пузина має 16 расовыхъ баранѣвъ, котры хоче за даромъ роздати людемъ на якійсь часъ до державы, для поправлення расы овецъ у селянъ, и вызвавъ той „okólnik“, щобъ желающіи годувати у себе паньского барана зголосилися до п. Пузины особисто. П. Пузина отже теперь почавъ раздавати тыхъ баранѣвъ, розумѣея тѣмъ выборѣмъ, котры у него заслужили собѣ на то.

Правыборцы уже скѣчились; выпали не зовѣсмъ добре, дуже много выбранныхъ вѣйтѣвъ та урядниковъ громадскихъ, а такожъ досѣтъ жидѣвъ, навѣтъ зъ сѣльскихъ громадъ; выбрано такожъ кѣлькохъ посесорѣвъ, писарѣвъ громадскихъ и рѣжныхъ паньскихъ прихвѣстѣвъ. Деякы громады якъ Валинѣцѣ, Трофанѣвка, Бузачка, Сороки, Остапковѣцѣ, Пѣдгайчѣкѣ, Каяждѣвъ и инші вели навѣтъ сильную борбу при выборахъ и честно устоялися. Въ многихъ громадахъ выбрано людей самыхъ въ собѣ не согоршихъ, але суть то люде мало образованы, непросвѣщеніи и хто знае, чи будутъ могли устоятися баранамъ та грошемъ п. Пузины и всѣлякому натискови нашихъ автономичныхъ властей.

Збъ стороны правительства, то самъ нашъ п. староста захуеся досѣтъ объективно, але за то робятъ досѣтъ комисарѣвъ, особливо п. Вайдовичъ, котрый переводивъ правыборцы въ гвондѣвцѣмъ. Вѣднѣ бѣтъ разомъ зъ п. Пузиною его админѣ по селахъ и всесуды дѣлає. Въ Пѣдгайчѣкахъ и пр. казавъ, що на старшого брата (котрого мимо того выбрали) не можъ давати голоса, бо бѣтъ слуга церковный; въ Кулаковцяхъ, не пытавъ навѣтъ о имени на кого голосуютъ, але вытягавъ лишъ бѣтъ голодующего слово, чи „тѣ самѣ“, а на то слово дѣкувавъ листу пузинѣвску до протокола; въ Чеховѣ вручаючи карту легитимацийну выбраному выборѣмъ (чоловѣкомъ честному и твердого характера) възвѣвъ его, щобъ крѣмъ того заразъ зголосился до него до старостѣмъ и т. д.

Малома однако при тѣмъ много дуже честныхъ выборѣвъ, котры бы душу дали за выборъ руского посла, и котры зъ великимъ

посвященемъ працюють — тожъ не можемо же напевно знати, якъ побудѣ выборы. Боямся лишъ дуже, щобъ чортѣмъ сила подкупства, неморальны пресія та темнота народу не побѣдили нашѣмъ святому правды.

Зъ Сокальщини пишутъ намъ:

Якѣсь корреспондентъ зъ Сокаля до Dziennika Polsk-ого хоче добрати намъ духа до наступающихъ выборовъ тѣмъ, що полохає насъ солидарностью выборѣвъ польскихъ супротивъ кандидатуры прое. Наталѣ Вахнянина. Овъ каже, что якъ тѣмъ кандидатура та вышлѣла, то Поляки солидарно звязались противъ нея, а будутъ, хочъ деякы неохотно, попарати кандидатуру п. Поляновского дѣлтого, бо бѣтъ теперь не естъ вже бѣльшимъ посѣдѣтелемъ, а естѣмъ на рѣвни зъ селянскимъ. Слова тѣ не могли насъ помѣшати въ нашѣмъ твердѣмъ постановленю. Противно, они загрѣли насъ до выпревалости. Солидарность приклонѣвъ п. Поляновского бѣлпрѣмо солидарностью за кандидатомъ рускимъ, а можемо се зрѣбити смѣло, бо нашъ кандидатъ довголѣтнѣмъ трудомъ надъ просвѣтою народу, надъ образованемъ молодежи, надъ звелѣчанемъ обрядѣмъ нашего, именно свѣту церковного, трудяеся позитивно, рускихъ справъ боронивъ за всѣмъ смѣло и бодро и естъ кѣсть бѣтъ кости, кровѣ бѣтъ крови нашѣ. Хотѣи о минувшѣмъ политично не будити доврѣя у корреспондента Dziennika, бо може бѣтъ онъ и не знае добре, то мы зъ повнымъ доврѣемъ станемо до урны выборовъ. Корреспондентъ заповѣдає, що выборы въ Сокальщанѣ не обдудутся такъ спокійно, якъ давнѣйшими лѣтами. Пуста журба! Мы не потребуемъ добирати силы, стабы переперти кандидата нашего. Овъ самъ способностями своимъ, правостою характеру и яснымъ поглядомъ на справы краєвыи пыткає для себе голоса не лишъ выборѣвъ рускихъ, але и польскихъ. Мы не вѣдомо хитро и тайными етежками до дѣла. Граємо обкрѣтными картами, а при тѣмъ вѣримо, что добра справа муситъ побѣдѣти. Намъ жалѣ, что такъ сжалѣлося, что въ повѣтѣ нашѣмъ поставлено двѣ кандидатуры и что безъ деморализація народу не обидѣе. Але чару ту выведмо до дня зъ всякимъ спокоємъ и въ перевѣдѣню, что мы кандидатуру прое. Нат. Вахнянина хотѣли для сойму предбѣти добру и позитивну силу...

Зъ Буцацкого повѣта доносить намъ:

Зачуваемо, что Поляки хочутъ скликати передъ выборами на повѣтѣ буцацкѣй зборѣ до Монастирскѣ на середѣ т. е. 26 червня и запросити тудѣ панѣвъ Целецкого и Воляньского, котры мають дуже велику охоту послушати, якъ также руского кандидата, судію п. Сембратовича Филарета.

Цѣль скликаня зборѣвъ мае бути: 1) чтобы всѣ три кандидаты высказали свое политичне вѣровсповѣданье; 2) чтобы поучити выборѣвъ, якѣ имъ права при выборѣ прислужутъ; 3) поучити выборѣвъ, чтобы не давались подкупити, або отриманіи грошѣ фаворитами паньскими при комисіи выборѣвъ звернути.

Не зли гадѣи були-бы аранжерѣвъ свѣхъ зборѣвъ, кобы тѣмъ цѣль добра була, до котрой они хочутъ стремѣти. Душею скликаня свѣхъ зборѣвъ естъ латинскій сотрудникъ Иванъ Петеръ зъ Целѣковѣвъ новыхъ, впрѣчѣмъ чоловікъ въ жѣтѣмъ сусѣдствѣмъ дуже деликатный, кобы тѣмъ выбѣвъ собѣ зъ головы старѣ и вытерѣй фразесы, якъ „kochajmy się“, и кобы тѣмъ не скѣчилось на тѣмъ, что передъ выборами захотѣлося ему одограти демократа чистѣмъ польского крови, а по выборахъ сказати Русинамъ: „my temu nie winni, że inaczej stało się“. Въ добрый замѣры Поляковъ не хотѣся намъ вѣрити, бо о ихъ вѣдѣхъ присяжѣ мы уже неразъ переконалися. Въ буцацкѣмъ повѣтѣ убѣгаются крѣмъ руского кандидата давный посолъ до сойму Воляньскій, графъ и шамбелянъ, панъ на цѣлу губу, котрый на всякій случай свою кандидатуру перефореувати хоче, чтобы и другихъ бѣтъ сидѣти въ соймѣ, дрѣвѣти и позѣхати и зъ устѣ пары не выпустити. Другій кандидатъ естъ Целецкій, панъ, але страшенно великій демократъ, хлопчанѣ, бо кажутъ, что ходитъ въ сердечку подперезанный личкомъ, а чи и на ногахъ носитъ рускѣй ходоцѣ, того мы еще не знаемо. Сего панѣмъ хотѣла-бы контр-партія Воляньского до сойму всунути, чтобы тамъ также дрѣмѣвъ и позѣхавъ.

Мы зъ свои стороны радали-бы одному и другому панѣмъ свѣдѣти дома и не рыпѣтися. Если имъ конче захотѣлося послушати, нехай ихъ паны вѣберутъ; до хлопосон хаты най не лѣзутъ, бо вѣзливыхъ за дѣверъ выкажутъ. Намъ хлопамъ зновъ зъ другой стороны не конче хотѣся вѣхати на зборѣ до Монастирскѣ и прислужуватися польскимъ теребенькамъ, тѣмъ бѣльше, что мы уже чули рѣчь нашего руского кандидата въ субѣту передъ Зелеными свѣтами. А на зборѣхъ, Поляками скликанныхъ, не конче обязательный естъ и панъ Сембратовичъ свою вѣру политичну по другій разъ выказувати, бо мы разъ уже его чули и своимъ кандидатомъ признавали, и бѣтъ кандидатуры руской самъ приваєся.

Що-до другой и третей точки, то будемо дуже вдѣчны аранжерѣмъ, если они поучатъ выборѣвъ о ихъ правахъ, что имъ при выборахъ прислужутъ; если поучатъ выборѣвъ, якъ мерзенымъ и тяжкимъ грѣхомъ естъ даватися грѣшны подкупувати и продавати зновъ на шѣсть лѣтъ добро своего народу.

Зъ Пѣдгайцѣ пишутъ намъ:

Розпочалася правыборы, а зъ ними всякого рода агитация. Агитация, коли она обдѣвѣея въ дозволенныхъ закономъ границѣхъ, естъ навѣтъ пожиточною, бо отиврає очы народовѣ, дає ему познати его права и обязанности

— однимъ словомъ просвѣщає народѣмъ политично. Суть однакъ границѣ, по-за котры агитаторѣмъ, беззвѣдно чи то намъ, чи нашимъ противникамъ выступати не годѣтся.

Послушайте-жѣ теперь о способѣ агитации въ Пѣдгайцѣмъ. Для несеня помощи погорѣльцѣмъ утворился въ Пѣдгайцѣхъ комитетъ ратунковый бѣтъ егидѣю правительства зъ инициативы выдѣлу повѣтѣмъ, котрый складѣся зъ заступника правительства и ще зъ кѣлькохъ членѣвъ. До того комитету не выбрано ані руского пароха зъ Пѣдгайцѣ, ані въ загалѣ нѣкого зъ Русинѣвъ. Якъ зачуваемо, рускѣ священники робили въ тѣхъ мѣрѣхъ представѣля заступниковъ правительства, але безуспѣшно. Ну, впрѣчѣмъ и безъ Русинѣвъ мѣгъ-бы той комитетъ вести свою акцію, бо-жѣ предѣ погорѣльцѣмъ чи то Русины, чи Поляки чи жидѣ всѣ нинѣ бѣдѣли, всѣ потребуютъ помощи. Щобъ однакъ членѣ комитету надуживавъ своего довѣрчого становѣща для агитации за бѣтъ-котрымъ кандидатомъ польскимъ, чтобы для своихъ цѣлей хотѣвъ користати зъ людского нещастя и недолѣ, того мы уже привусти не могли. А тѣмчасѣмъ такъ дѣлялося. Намъ оповѣдано въ Пѣдгайцѣхъ, что въ день правыборѣвъ на передмѣстѣмъ Голѣнды членѣ комитету ратункового, лѣнчичій Завадскій идѣвъ на кони по згарищѣмъ Голѣндѣвъ и выкрикавъ, что якъ хто не буде голосувати на поставленыхъ черезъ него выборѣвъ то „не дѣстане грошей“, ані збѣскару дрова“. О якихъ грошахъ говоривъ Завадскій мы не знаемо, але бѣдѣи людска порозумѣли, что комитетъ не дасть нѣчого тѣмъ, що спротивляться Завадскому, тѣмъ бѣльше, что паньскій попычѣвъ Свѣричѣ явѣ передъ тѣмъ страшнѣмъ погорѣльцѣмъ бѣдаванемъ запомогти. Що уйшло-бы Свѣричѣмъ, котрого всѣ знаютъ якъ лѣхій грѣшѣ, то не може уйти членѣмъ комитету. Тѣмъ на тожѣ жертвовавъ великодушный Монархъ 3000 зр. — на тожѣ складають житѣль цѣлого краю свои жертвы, чтобы нашѣмъ загонѣшѣи такую благодарну справу, якъ акція ратункова, використували для своихъ шовинистичныхъ цѣлей? Поки что мы не хотѣли-бы тому вѣрити, однакъ на кожый списокъ мусимо звернутися до представителя ц. к. правительства въ комитетѣ ратунковѣмъ д-ра Ленчевского — котрый впрѣчѣмъ при выборахъ захуе тактѣмъ безосторожностью, — зъ прошенемъ, чтобы для захованя поваги комитету и въ интересѣ самой акції ратунковой розслѣдѣвъ тую справу и поучивъ загаданныхъ панѣвъ, что задачею комитету естъ ратункѣмъ погорѣльцѣмъ а не агитация политичный.

Спасматичный зойкъ

вышшовъ зъ табору краковскихъ станчикѣвъ по вѣдѣ мѣстѣмъ галицкихъ. Ихъ вѣвода, гр. Станиславъ Тарновскій, выдавъ окрему брошюру, написану „Próbę rozstroju“, въ котрой зъ вѣдою ексцеленціи выдѣся на демократѣвъ польскихъ и ихъ заходы коло того, чтобы въ будущѣмъ соймѣ по возможности скрѣпити элементъ демократичный. Программа, яку поставило вѣдѣ мѣстѣ галицкихъ, программа, котра бѣтъ всякимъ взглядѣмъ естъ твердѣйша бѣтъ кастовон работы станчикѣвъ, бо замѣстъ вѣтѣмъ негации ставляе на кожый случай богато позитивного. та программа такъ не подѣбалася подѣзавельскимъ подбѣгамъ и узурпаторамъ кермы политикѣмъ краевѣмъ, що они не знаютъ себе въ злости. Не входимо однакъ въ то, что устами гр. Стан. Тарновского дѣсталосъ „watcholam“ польскимъ, мы наведемо лишъ короткѣй уступъ зъ брошюры (на стор. 47—48), де гр. Тарновскій звѣлѣвъ згадати и про Русинѣвъ.

Вѣвода станчикѣвъ бѣтъся передѣвѣмъ, что розширена по повѣтахъ агитация вѣдѣ мѣского може скрѣпити ряды лѣнчѣ соймѣмъ, чи то послѣмъ зъ такъ званѣмъ интеллигенціи, чи селѣмъ, что приляжутъ до лѣнчѣвъ. Охлѣкомъ вѣ... було: де не можна переперти своего, тамъ належитъ поддерживать выборѣвъ селянина противъ шляхтича. Лѣнчѣмъ буде бѣтъ стремѣти до змѣны ординации выборѣмъ и буде дѣлѣти въ порозумѣню и союзѣ зъ численнѣйшими може также послѣмъ русскими.

Союзъ лѣнчѣвъ зъ послѣмъ рускими естъ природный и логичный Сампѣи, якѣ вляжутъ тѣ элементѣ зъ собою, суть сильнѣйшій бѣтъ чувствѣмъ и стремленѣмъ, якѣ могли-бъ ихъ раздѣлити. Дѣлѣти ихъ лишъ одно чувство патриотизма, польского и руского.

А теперь кто суть тѣ Русины? Графъ каже дальше: „Русины соймѣмъ, наколи не тянутъ до Россіи (а деякы тянутъ тудѣ явно и дуже), то на всякій случай ненавидѣтъ Польшу явно и завязѣто. До того суть тѣ Русины элементѣмъ на скрѣбъ демократичнымъ. Ихъ справа не естъ лишъ національного. але естъ и аграрно и социальное и религійное. Якъ же-жѣ (смѣєсь гр. Стасю) не симпатизувати зъ ними и не лѣчитѣся! Шляхти они ненавидѣтъ, то рѣчь певна. Бѣльшу посѣбѣсть радѣ-бѣ они роздробити, хотя вже нѣмъ не говорятъ о „лѣсахъ и пасовенкахъ“. А хотѣ збъ взгляду на присутныхъ въ соймѣ епископѣвъ своихъ и въ части на правительство австрійске не можѣтъ явно вырѣчься „kościoła“, то таки при всякій нагодѣ дають разумѣти, что ненавидѣтъ его якъ и либералѣмъ и поступѣвъ польскѣй. О. Качала бувъ священникомъ, а живѣся о „такъ звѣной Уинѣ“ говорити яко о гвондѣю и нещастѣмъ, котре сплѣкло розвѣй Руси. Естъ про-то богато точѣмъ збѣткѣния и однакового голосяния межѣ послѣмъ рускими а демократами польскими. Выравдѣ тѣ послѣдній покрѣтитъ все то шумными фразами патриотизму польского, будѣто они хотѣтъ згоды и любви межѣ обома сторонами (навѣтъ не народами?), але всѣмъ выйде се на шкоду назвего организми.

Тѣмъ гр. Стан. Тарновскій. А що-жѣ

намъ сказати до тыхъ елюкубрацій пана воеводы? Мы приймемо ихъ за всякихъ спокоемъ. Змѣни наступило на хвостъ и бѣи сичи, а при томъ въ рота его плыне пѣна, повна лжи и всякихъ пѣдорѣвъ. Щобъ убити справу руску, гр. Тарновскій вѣже въ а пытанияхъ аграрныхъ, социальныхъ, релігійныхъ, зъ лѣсами та пасовищами, зъ гравитаціою до Россіи, зъ безрелігійностю, зъ православіемъ и т. д. Давна то пѣсовька и мы чуюмо еи не першій разъ. Пѣсовьку ту высѣвають же голосѣйше пок. Шуйскій и еи сѣвають менеры подвельскій безперестанно въ уха гр. Тасофому, Кальновому и нуціеву папскому у Вѣдн. Якъ выхидить зъ того яка шкода, то въ меншій мѣрѣ дѣла насъ, а въ болѣйшій для краю, Австріи и Раму, де чейже повинни знати правду, повинни мати о насъ дѣлѣальности за то, накопили при такыхъ складѣ рѣчь въ краю нашімъ заводѣмъ ще болѣйшій розстрѣй и болѣша ненависть.

Межа консервативнымъ Сзас-омъ и демократичною Now-ою Reform-ою ведесе неустанна полемика по поводу выборовъ. Сзас закидывае паролло: „Въ соймѣ суть самі паны, котрі лише о собі гадають; не выбирайте шляхты а выбирайте чоловіка зъ-підъ соломяного стрѣха.“ Овъ боиться навѣтъ повон якон рѣзні шляхты, „Противставленіе хлопскихъ кандидатуръ кандидатурамъ шляхотскимъ — каже — то гро за далеко идуча, особливо коли зважити, що ту роботу зачато въ Ясельскѣмъ, въ бѣчній Шелѣ.“

На то дѣповідаетъ N. Reforma: „Сорокъ оденъ лѣтъ минуло, якъ наша сельская люднѣсть бѣдыскала свободу экономичну, вольнѣсть корясага зъ своєю працѣ, власнѣсть землѣ, на котрій бѣ въбѣвъ ослѣа въ паншазанѣмъ подданствѣ. Двацѣть и вѣсьмъ лѣтъ минуло бѣдъ хвѣлѣ, коли конституція зробила зъ селянъ управленскихъ и рѣвно-управленскихъ зъ яшими обывателямъ, даючи имъ право выбора и выбиральности дѣ найвысшихъ тѣлѣ репрезентацийныхъ, а тымъ самымъ участвѣ въ правленію. Овъ двацѣти трѣхъ лѣтъ тая люднѣсть користае зъ правъ мѣсцевой самоуправы въ громадахъ и повѣтахъ и тамъ учиться заряджувати своими справами. Овъ шѣснацѣти лѣтъ нова школа народна, а за нею и письменство народне (розумѣеся, у Поляковъ, у Русинѣвъ письменство народне уже давно передѣмъ було — редакція Дѣла) кидаетъ межѣ той народѣ зерна просвѣты, розсѣвчуе умъ, щоразъ численнѣйшій его одиницѣй подѣається на высшій поземъ интелектуальный, зачѣмъ природою, конечно, силою неминуемою и пѣбдѣртною логикѣ, мусѣтъ ити выше почутѣ власной гѣднѣсти, власныхъ правъ, власного сусѣбного и обывательского становиска. Того природою розвою не годѣтъ нѣхто спинити, а треба хѣба абсолютного незнанія исторіи всѣхъ сусѣбностей, треба або цѣлковитой игноранціи або заслѣпленого упорного треваня при збѣвѣлѣхъ пергаминахъ и давно запропавшихъ правялѣсѣяхъ, щобы дивуватися, що тота селянская люднѣсть выстѣпае постопенно на сцену публичного жѣтя и каже: есмѣ!.. Нѣмѣ она зачинае помалу протирати очѣ, а пересѣдѣвши, цѣ не всюди и не все зробила добрый выборѣ, обдарюючи посольскимъ мандатомъ репрезентанта веретѣвъ давнѣйше упривилегіованѣмъ, оглядаея за „своими людьми“, за „посломъ зъ-підъ соломяного стрѣха“. Инакше не могло бути. Се неминуучій наслѣдокъ всего цѣо у насъ дѣялося бѣдѣ 40 лѣтъ, се конечно зъ елементарною силою дѣлаюча логика фактѣвъ... Кажете, що той рухъ выборчій естѣ протившляхотскій, що бѣтъ ширѣ сусѣбнѣи у вражду, що подкѣповѣ доврѣе народу до интеллигенціи, а тыхъ, щѣ сѣряють тому рухови, ставате въ одѣмъ рядѣ „въ давнымъ св. Юромѣ, або зъ якою кѣлюкою подрадною бюрократіи централистично-соціалстично“. А говорѣчи такъ, знаете дуже добре, що кажете неправду. Бо естѣмъ всѣ поодинокіи обывы того руху свѣдѣчать, що бѣтъ звертаеся не противъ послѣвъ зъ интеллигенціи въ загаль..., але противъ тыхъ послѣвъ, зъ котрыхъ народѣ не задоволеный, котрыхъ не любить, котрій мандатъ бѣдѣ него выдѣрили трактатомъ, перекупствомъ, напоромъ старостѣ и жандарма.. Вы були, естѣ и останете неоправданными гипокритами, цѣо маєте фальшь на устахъ, коли боронѣчи интересѣвъ котеріи удаете, що боронѣте интересѣвъ краю.“

А що до пригадки Шелѣ и рѣзні шляхты въ р. 1846 каже N. Reforma: „Нѣмѣ отѣмъ пригадувати естѣ зъ патріотичного становиска такъ огидно, зъ морального становиска такъ подло, цѣо не можемо знати досѣтъ ярихъ слѣвъ на напѣтнованѣе такого поступованя. Бѣли кажемо, що мы сѣємо сусѣбную вражду, то пытаемъ: щѣмъ вы сѣете, скоро цѣлкомъ легальный рухъ выборчій середѣ селянѣвъ вже вамъ пригадуе Шелю и рѣкъ 1846?... Треба бути хорымъ, щобы зъ поводу кѣлькихъ кандидатуръ селянскихъ пригадувати народѣ Шелю и рѣкъ 1846.“

Зъ судовою салѣ.

Процѣсъ куликѣвского прѣлата, кс. Стояловского.

(Семый день розпѣравы.)

Цѣла розпѣрѣва зъ днѣ 19 червня с. р. по свѣдѣнѣмъ бѣдѣчѣмъ документѣмъ и рѣзѣнородныхъ актѣмъ односѣлчихъ ся до обжалованого.

Найперше бѣдѣчѣмъ брошюру оголошену обжалованымъ, въ котрій помовляе бѣтъ лат. консисторію, цѣо стала причиною его маетковѣи руины, дальше бѣдѣчѣмъ консисторію въ справѣ кондиктѣвъ на доходы куликѣвской парохіи и въ справѣ визитаціи ен. Пузины. Тутъ заявляе консисторію,

що обовязкомъ каждого пароха естѣ приймити епископа въ свойѣмъ домѣ. Одатъ прочитано листѣ обжалованого до архіеп. Моравского, въ котромъ грозѣтъ ему выточенѣмъ процесу зъ причинѣ сусѣбнѣи и понесеной черезъ то материальной шкоды и корреспондентку обжалованого, писану до ен. Пузины, въ котрій домагаеся звороту коштовъ гостини 120 зр.

По поясненѣхъ обжалованого, котрій заявивъ, цѣо лишь для того приймѣвъ выставено и коштовно ен. Пузину, бо надѣяеся для себе користи зъ его визитаціи, приступлено до бѣдѣчѣмъ листѣмъ бѣдѣ обѣмъ, котрій понадѣлали були грошѣ обжалованому на цѣли мандрѣвки до Брусалиму, або на лѣмпу до гробу Спасителя, а не бѣчили анѣ мандрѣвки, вглядно лѣмши, анѣ своихъ грошей. Листѣмъ такихъ естѣ болѣше число. И такъ прим. селянинъ Павло Васѣко послѣавъ 115 зр., писавъ бѣдѣмъ кѣлька разѣвъ до обжалованого о зворотѣ, однакѣ обжалованый мѣсто грошей надаеявъ ему въ листахъ цѣтаты зъ св. писѣмъ, захвалюючи терпѣливѣсть яко одну зъ высокихъ христіанскихъ чеснѣтъ. Тое не траляло якѣмъ до пересѣдѣния Васѣки и бѣтъ остаточно выѣсъ жалобу до архіепископа, котра теперь знаѣшася въ рукахъ суду. Бѣдѣна зарѣбница Анна Корона послѣала на тую цѣль 135 зр., цѣлѣмъ свойѣмъ маеткомъ, бо не припускала навѣтъ, щобы въ газетахъ можна друкувати неправду. Рембоникъ Янѣ Войтѣховскій послѣавъ 5 зр. 40 кр. на лѣмпу, а 60 кр. на ружанѣцѣ, коли однакѣ въ Wiels-у выказано лишь 5 зр. на лѣмпу, а ружанѣца повѣсѣтъ не достаѣтъ, написавъ листѣ до кс. прѣлата, въ котромъ поставѣтъ смирену прѣсумцію, цѣо послѣавъ грошѣ „злѣдѣмъ и галѣнамъ“ и загрозиѣвъ, цѣо за жѣтъ буде о пропавшій 1 зр. упоминатися посредствомъ нѣмѣцкихъ газетъ, а по смерти заинтерпѣлого о него кс. прѣлата на „страшнѣмъ судѣ“. Такихъ и тымъ подобныхъ корреспондѣнцій було болѣше.

Обжалованый заявивъ на то, цѣо бувъ-бы устроивъ мандрѣвку, але перешкодила холѣра а кромѣ того и иншіи причины, якъ прим. то, цѣо згинула ему торба зъ дуже важными листами. На тую послѣдну обставину просѣтъ обжалованый переслухати яко свѣдѣка якѣмъ ен. Гампель, однакѣ трибуналъ ѣдмовляе тому прошенію.

Дальше бѣдѣчѣмъ доносене до прокураторіи держ. котра внесла двоѣхъ селянѣвъ. Жалуются они, цѣо высѣлали на руки кс. Стояловского 445 зр. на сплату долгу банковѣ кредит. и рустик., и цѣо тѣ грошѣ пропали. Справу тую полагодѣвъ обжалованый и нѣтъ не естѣ она предметѣмъ обжалованя.

Одатъ прочитано свѣдѣцтва регистратурѣ судовыхъ. Зъ свѣдѣцѣвъ тыхъ показуеся, цѣо кс. прѣлатъ караний бувъ досѣ въ судѣ 11 разѣвъ, а именѣ: сѣмъ разѣвъ за переступленя прѣсовѣи карѣми грошевими бѣдѣ 10—70 зр., разѣ за побѣтъ (4 дѣи арешту змѣнѣній цѣсарѣмъ на 200 зр.), три разы за образѣ чести (15 зр., 300 зр. и 3 дѣи арешту безъ змѣны на грошѣ). Кромѣ того бувъ обжалованый кѣлька разѣвъ въ слѣдствѣи о провинѣи а навѣтъ о злочинствѣи.

Такожѣ бѣдѣчѣмъ листѣи и телеграмѣи обжалованого, якѣ будучи у Вѣднѣи высѣлавъ до прокуратора Гиртлѣра зъ заповненѣмъ, цѣо не має намѣру утѣкати и цѣо самъ ѣддаѣтся въ его руки.

Вкѣнци хотѣвъ прѣдсѣдатель бѣдѣчѣмъ цѣо свѣдѣцтво моральности обжалованого. Обжалованый дуже спротивѣлся тому, а коли прокураторъ не настаѣвалъ на то — свѣдѣцтва того не бѣдѣчѣмъ.

Вчера о 1/2 9 тои почалися выводи прокуратора, котрій въ цѣлѣи основѣ подѣдержѣ актѣ обжалованя. По одѣногѣднѣи перерѣвъ почавъ боронѣтъ кс. Стояловскій о год. 11-тѣи и говорѣвъ до год. 1/2 3-тои зѣ полудня. Оборона кс. Стояловского була знаменита. По при фактивѣи збѣиванѣе закидѣвъ, порушѣвъ кс. Стояловскій такожѣ и много иншихъ мотивѣвъ, котрій не дуже гарне свѣтло кидаютъ на польску ерархію сусѣбную. Засѣдъ западе о год. 1/2 7-мои вечеромъ.

О год. 7 вечеромъ оголошѣвъ трибуналъ вырокъ, котрымъ признаѣтъ кс. Стояловского виннымъ провинѣи легкомыслию крѣды и заосудѣвъ на чѣтири тыжнѣи арешту. Овъ обжалованя о прочѣи карѣдостойнѣи дѣлаи убѣловѣвъ трибуналъ обжалованого. Такъ кс. Стояловскій, якѣ прокураторъ внесѣлъ противъ того засѣду жалобу неважнѣстю. Кс. Стояловскій просѣвъ, щобы теперь выпущено его на волю, бо дуже подѣкупѣвъ на здорѣвлю и мусѣтъ его ратувати. Въ тѣи цѣли просѣвъ бѣтъ засѣлати комисію лѣкарску, котра-бы провѣрила станъ его здорѣвля. Рѣшенѣе того прошеня наступѣтъ познѣйше, а до того часу має кс. Стояловскій о-стѣти въ вѣзѣнціи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Нѣмѣи збираються спѣлнѣи делегаціи на перше засѣданѣе. Засѣданѣе австрійской делегаціи бѣдѣдѣея въ саме полудне о 12 год. а угорской делегаціи о 5 год. по полудни. Вчера обговарювала австрійская делегація справу прѣзидѣи и комисіи. Кажуть, цѣо прѣзидентѣмъ австрійской делегаціи має бути гр. Альфредъ Вандишгрецъ. Говорѣтъ такожѣ, цѣо делегація не довше буде радѣти якъ до 15 дѣня.

Днѣ 16 с. м. бѣдѣбулося въ Празѣ въ чѣмъ о год. - Чѣхѣвъ, въ котромъ взяло участѣ около 2000 себѣтъ. Молодо-Чѣхи поступили собѣи спрѣтно: щобы нѣхто не мѣгъ критикувати ихъ поступованя, бѣсѣдѣи т. д. на вѣчу, та не розгѣлосѣвъ може того, цѣо имъ не було-бы на руку, не допустили на вѣче нѣкого, кромѣ своихъ сторонникѣвъ. Навѣтъ зъ представѣлѣвъ прѣсы не допущено нѣкого зъ противного старо-чѣского табору; о Нѣмѣцѣхъ, розумѣеся не могло бути и бѣсѣдѣи. Вѣче бѣдѣбулося пѣдѣ проводомъ пос. Бляжка. Особливо богато селянѣвъ явилѣся на вѣчу, показѣвъ молодѣ Чѣхи шумными фразами, общѣи

ючими богато, зѣумѣли зыскати собѣи найболѣе прихильникѣвъ мѣжѣ селянами. На вѣчу промавляѣвъ головѣи Грегрѣи и полемизувавъ зъ старо Чѣхами и Регеромъ. Змѣстъ его бѣсѣды бувъ той, цѣо молодѣ-Чѣхи домагаються конче чѣского права державного: коронаціи короля чѣского и запрѣсѣленя его на права чѣского народу, бѣдѣмъ розширеня автономіи, заведеня загального права голосованя и задержаня доперѣшнѣи безконѣсѣйной школы. Овъ агадаѣвъ такожѣ про повѣдку чѣскихъ „Соколовъ“ до Парижа и сказавъ, цѣо та повѣдка принѣсла Чѣхамъ болѣше чѣсти якъ всѣа делегація чѣска. Напослѣдокъ бѣдѣчѣмъ програму молодѣ-Чѣхѣвъ и заименовано кандидатѣвъ на послѣдѣ до сойму.

Прѣзидентѣмъ высшего суду краѣвого въ Грацу, Вазерѣ, выдаѣвъ розпорѣдженѣе, въ котромъ прѣгадуе, цѣо урядѣици судовѣи, коли хотѣтъ бути зѣвѣмъ безсторонными и справѣдѣливыми, мусѣтъ стоѣти по-надѣ партіями политичными и не можѣтъ брати участѣи въ политично-народныхъ дѣлахъ. Прѣзидентѣмъ пригадуе при томъ розпорѣдженѣе министра зъ 1879 р. и вызѣае прѣзидентѣвъ судовѣи, щобы они точно сего розпорѣдженя держалися. Вазерѣ выступѣвъ тутъ очевидно не такъ въ оборѣнѣи судѣицихъ, якъ противъ Словенцѣвъ, зъ котрыхъ естѣ богато урядѣицами судовыми.

Въ Босніи и Герцеговинѣи розкѣсѣено якѣмъ революціонѣи бѣдѣзѣу, въ котрій повѣдомляеся жѣтелѣвъ, цѣо правительство думае прилучити тѣи краѣ нероздѣльно до Австро-Угорціи. Въ тѣи цѣли має правительство розпорѣдѣти плебѣсцитъ и каждый пѣдѣ карѣю арешту буде мусѣвъ голосувати. Одозѣа заявѣае отже жѣтелѣвъ, щобы они не далѣи нѣчимъ настрашити и здержалися бѣдѣ голосованя.

Въ Штаерѣ, де естѣ фабрика карабинѣвъ помершого Верндля а котра сама лишь доставляе досѣ карабинѣвъ Манлихѣра для австро-угорской арміи, выбухли мѣжѣ робѣтѣниками и безѣпечнѣи непокоѣи. Перѣдѣ кѣлькама дѣнями зробили були робѣтѣники одному зъ майстрѣвъ варѣтѣловыхъ котѣчу музѣку за то, цѣо бѣтъ прѣдержѣе робѣтѣникѣвъ понадѣ умовленѣи чѣстѣи и за то арештовано кѣлькихъ робѣтѣникѣвъ. Днѣ 18 с. м. выступѣло однакѣмъ 2000 робѣтѣникѣвъ передѣ дѣмъ бурмистра и домагаеся выпущѣния арештованыхъ. Коли бурмистрѣ не показуея, прѣйшло до розрѣховѣи и робѣтѣники стали выбѣгати бѣна въ мѣстѣ. Завѣзѣвано войско, але то не могло дѣти рады. Робѣтѣники кинулись бѣдѣмъ на урядѣици будѣвѣи, на ратушѣи а дальше и на домы приватѣи та повѣивали всѣды бѣна, вломѣлися до одного склепу, забрали всѣ то-варѣи а на улицахъ побѣли и полѣмили лѣхтарѣи. Зъ Янѣцу зарѣкѣвировано сильнѣйшій бѣдѣлѣ войска. Шкода має бути значѣна.

Непокои робѣтѣникѣвъ въ Австрійи гѣрѣишнѣи и въ Чѣхахъ зачинають прибирати грѣзѣну постаѣу. Въ Штаерѣ пануе на око спокѣи, але мѣжѣ робѣтѣниками слѣдѣио небѣзѣпечнѣи рухъ, выклѣканный якѣ догадуются соціалстичными агѣтатами. Зѣвѣстного провѣдѣрия робѣтѣникѣвъ, Фримля, цѣо належавъ яко знатѣкъ до закѣты робѣтѣничѣи, выдѣлено зъ фабрики. Спокоѣи пануе лишь для того, цѣо въ мѣстѣ повно войска.

Въ Клядѣи прѣйшло було въ четверѣ до небѣзѣпечныхъ розрѣховѣи. Тамъ арештовано якогѣмъ робѣтѣника, котрій вдарѣвъ бувъ полиціята. Люде стаули въ его оборѣнѣи и зъ того прѣйшло до великихъ розрѣховѣи. Робѣтѣники бѣдѣили арештованого а бѣдѣмъ кинулись на дѣмъ директора гѣрѣиного и бурмистра и стала все рушуватѣи. Тогдѣ выступѣли жандарми, почали стрѣлати и убили 12 себѣтъ. Опѣсла арештовано болѣше якъ 100 людеи, зъ котрыхъ чѣстѣи ѣдѣзѣено до Праги.

Въ справѣ росѣйского повномѣчѣника войскаго въ Рѣмѣ, полковника бар. Розѣна, подаѣють цѣе таку вѣстѣ: Може рѣкъ тому появилася въ Россіи брошюра, въ котрій въ ганѣблѣицѣи способѣ осуждено италіанську армію, а особливо ен. оѣцѣрѣвъ. Говорѣно тогдѣи, цѣо авторѣмъ тон брошюры естѣ бар. Розѣнъ; бѣтъ того выправѣся, але все таки доказаѣно, цѣо хочѣи бѣтъ и не написавъ, то боѣдѣи испирѣувавъ автора. Овъ того часу зѣбравъ италіанскій корпусѣи офицерскій всѣицѣи зносѣи зъ Розѣномъ, а его становѣе стало було такъ прикре, цѣо не було цѣо иншого робѣти, якъ хѣба его ѣдѣкѣвати. Коли-жѣ его наслѣдѣицѣи за-дѣла поратѣваня здорѣвля зажадаѣвъ перенесѣния, то Розѣна высѣлаѣно зновѣ до Рѣму и навѣтъ нѣхто — якъ то звѣчайно буѣае — не спѣтаѣвъ, цѣи италіанскѣе правительство на него годѣтъся. Италіанскій властѣи не хотѣли признати Розѣна повномѣчѣникомъ войскаго и коли бѣтъ зайшовъ до министѣрѣства войнѣи, то завѣсѣдѣи засѣаѣвъ тамъ дѣверѣ передѣ нимъ замкнѣи въ взагалѣи его зѣвѣсѣмъ игнорѣвано. Щобы зновѣ италіанскій повномѣчѣникъ войскаго въ Петербургѣи не бувъ такожѣ вы-ставѣицѣи на несправѣности, то данѣи ему короткій урѣлопъ. Сему невѣзѣчайно остроуму выступѣио италіанскихъ властѣи вынѣватѣи такѣи самъ Розѣнъ, котрій цѣо-до своего знаня войскаго естѣи чѣловѣкомъ дуже мѣрѣиныхъ зѣбѣиностей, а въ товариствѣмъ жѣтѣио постуѣае зновѣи дуже неприлично. Конфликтѣи межѣи обоаи правительствами зъ сѣи причинѣи вже за-лагодѣицѣи, бо росѣйскѣе правительство при-знаѣло вже, цѣо рація естѣи по сторонѣи Италіи.

Декотріи нѣмѣцкіи газѣты подаѣли вѣстѣи цѣо нѣмѣцкіи штабѣи генеральнѣи, а властѣио его шефѣ, ген. Вальдѣрзе, подаѣвъ неѣдавно тому, майже безпосередѣио заразѣи по зѣвѣстѣицѣи тоѣстѣи царѣи въ Петербургѣи, нѣмѣцкоу цѣсарѣи обширный меморіалъ, въ котромъ доказаѣу, цѣо зброѣи Россіи, особливо на нѣмѣцкіи границы, прибрали вже та-кий розмѣрѣи, цѣо нѣмѣцкому правѣтѣлѣству прѣйѣдѣе незадовѣи на серію запѣтѣи, въ якѣи цѣли то все дѣеся. Hamb. Nachrichten одѣржа-ли отже въ сѣи справѣи очевидно испирѣване

письмо зъ Берлина, въ котромъ назѣваються всѣи того рода вѣстѣи „наѣбѣиою до войнѣи“. Дальше доказаѣуся въ томъ писѣмѣ, цѣо якась войскаѣа партія хоче конче робѣти политѣку поза политѣкою кн. Бисмарка и ужѣивае до того дѣяѣицѣи органѣи, котрій голосѣтъ непо-коѣицѣи вѣстѣи и дразѣиѣи сусѣдѣи. Партія тѣиа хоче войнѣи, котру политѣка державѣиа хотѣ-ла-бы конче оминѣти. На послѣдокъ кажеся такъ: Треба рѣшѣио заявити, цѣо тепѣрѣи не-маѣи яѣиѣио причинѣи побѣиѣватѣи въ бѣиѣи, противѣи, войнѣи Россіи въ субѣлѣи зъ Франціѣи противѣи миролюбѣиныхъ держѣаѣи маѣи мало выгладѣи, а того погладѣиу сѣтъи дѣйстѣио въ интересѣицѣихъ кругахъ. Россіѣи ажѣи до цѣвѣтѣи 1889 р. скрѣпила свои войскаѣи позѣиціи на Заходѣи, въ томъ обѣмѣи, якъ то поста-новѣила 1886 року и бѣтъ того часу не робѣиѣи нѣиѣио.

Планѣи подорожѣи нѣмѣцкоу цѣсарѣи ставѣи зновѣи неѣвѣицѣи, а именѣи доносѣи Strassb. Post, цѣо цѣсарѣи переѣдѣе всего лишь два дѣи въ Альѣзѣици и Лютарѣици и то лишь въ самѣмъ Штрасбургѣи а Köln. Ztg. каже навѣтъ, цѣо цѣсарѣи зѣвѣсѣмъи вже тудѣи не поѣде. До Англіи выѣде цѣсарѣи зъ початѣмъ серпѣии и стаѣи въ Сѣнтѣдѣи 3. того мѣсяця. Коло острова Уайтѣи повѣтаѣи цѣсарѣи кн. Уельскій. Въ Англіи буде цѣсарѣи проживати на замку въ Осборнѣи.

Зъ Константинополя доносѣи до Pest. Lloyd-a, цѣо ситуація въ Сербіи занѣпоко-ила трохи Турѣчѣину. Порта постановѣила для-того высѣлати зъ Солуѣи и Монастиѣи болѣишій бѣдѣлѣи войска для скрѣпѣиѣи гарни-зонѣи на сербѣицѣи границѣи.

Рѣмунѣскій министрѣмъ дѣлѣи загранич-ныхъ Лаговаріи бѣдѣовѣвъ бувъ неѣдавно на интерпѣляціи пос. Іонѣска въ парламентѣи, цѣи правдою естѣи, цѣо правительство бѣдѣлѣицѣио розпорѣдженѣе, выдаѣио противъ росѣйскихъ иковарѣвъ, цѣи того декрѣту не бѣдѣлѣицѣио. Тымчасѣио заявѣиѣе Лаговаріѣи не конче агѣдѣио зъ правдою, або лѣпше сказѣиѣи, ин-терпѣляція Іонѣска була але сѣормѣулована, бо росѣйскихъ подданыхъ, о котрыхъ бѣсѣдѣа, не выгѣаѣио зъ краю на подѣставѣи министѣрѣиаль-ного декрѣту а просто въ дороѣи админѣстра-тивѣици. О бѣдѣлѣицѣио декрѣту не може бути и бѣсѣдѣи а бѣдѣовѣлѣи Лаговаріѣи була обѣсѣле-на лишь на еѣфектѣи. Кромѣи того ще показуе-ся, цѣо коли росѣйскіи торговѣицѣицѣи бѣи обра-зами въ одѣиѣмъ мѣсѣи выѣдѣеѣио за границѣи, то они другимъ бокомъ назаѣи вернули.

Неѣдавно тому подаѣли були декотріи вѣ-дѣицѣи газѣты вѣстѣи, цѣо сербскій прѣзидентѣмъ министрѣмъ Саѣа Грѣицѣи лагодѣиѣи ноту до представѣлѣицѣи Сербіи за границѣи, въ ко-трѣи має порушитѣи всѣи прикѣлѣиѣи зъ по-слѣдѣиныхъ часѣи. Коли повѣрати тому, цѣо доносѣи „Новѣстѣи“, то Грѣицѣи и высѣавъ вже таѣи окружѣиѣи, написѣиѣи въ дуже умѣрен-номъ тоѣи и полѣиѣицѣи всѣи поголѣиѣи, якѣи кружили въ послѣдѣиныхъ часахъ о Сербіи. Въ окружѣицѣи тоѣи маѣибуѣи сказано такожѣи, цѣо мѣтрѣи. Михѣилъ не має нѣиѣкого дѣла зъ а-граничѣиою политѣкою тымъ болѣше, цѣо бѣтъ держѣиѣи зъ далека бѣтъ всѣиѣхъ интригъ политѣицѣиныхъ.

Днѣ 18 с. м. даѣавъ болгарскій князь — якъ мы то вже коротѣио доносѣи — великій пиѣръ въ чѣстѣи устѣпѣицѣио сербского агѣнта дипломатѣицѣио Данѣиѣа. На пиѣръ були та-кожѣи всѣи министрѣи кромѣи Стамбѣолаѣи, ко-трѣи заѣдѣужѣаѣи. Князь заѣвѣзѣавѣи благосѣ-ленѣиѣиѣа Воѣжѣио на сербѣицѣи династію бѣдѣиѣе тоѣстѣи въ чѣстѣи короля Алѣксѣандѣи, а бѣдѣмъ и Дѣиѣиѣи и зазначѣиѣи при томъ дружѣицѣии бѣи-носѣи мѣжѣи Сербіѣи и Болгаріѣи, а особѣио покѣлаѣи вагу на то, цѣо Дѣиѣиѣи до того найболѣше причинѣиѣиѣи. Дѣиѣиѣи подѣкѣуѣаѣи и зазначѣиѣи зъ своѣи сторонѣи, цѣо кн. Ферди-нандъ такожѣи немѣло причинѣиѣиѣи до тѣи дружѣицѣии бѣиѣиѣиѣи, бо подѣиравъ заѣвѣсѣдѣи его змагѣиѣи. Тоѣсты тѣи зробѣили въ Соѣи ве-лику сенѣзѣиѣи и сталися предметѣи рѣзѣи-родныхъ коментарѣиѣи.

Въ Соѣи спѣдѣаються прѣѣзѣду бол-гарского еѣксѣарха або его дѣлѣгѣата, ко-трѣи-бы залагодѣиѣи разѣи спорѣи, якѣи настѣли межѣи правѣтѣлѣствомъ болгарскимъ а духо-венѣиѣиѣиѣи. Тѣиновскій мѣтрѣиѣиѣиѣи Клі-ментіиѣиѣи буде маѣиѣиѣи усѣиуѣиѣи зъ прѣдсѣдѣ-тѣиѣиѣи въ сѣиѣиѣи а на его мѣсѣицѣи прѣйѣдеи мѣтрѣиѣиѣиѣи зъ Рѣмѣиѣи Григоріиѣи. На посаду вѣкаріѣи еѣксѣарха въ Соѣи має бути покѣлаѣи нѣиѣиѣи епископъ зъ Самоѣоѣи Дѣиѣиѣиѣи, но бѣтъ за мало маєи бѣдѣаѣи и енерѣиѣи, правѣиѣиѣи до спѣиѣиѣиѣиѣи жѣиѣи и не ехѣеи сѣи посаду прѣй-мѣиѣи.

НОВИНКИ.

— Вчерашнѣи 128 ч. „Дѣла“ оѣоѣиѣиѣиѣи ц. к. прокураторіѣи за корреспѣиѣиѣи зъ Войниѣоѣи и Старѣиѣиѣиѣи, въ котрыхъ подаѣиѣи були факѣи о надѣжѣиѣиѣи комисѣрѣиѣи при правѣиѣиѣиѣи. Ни-нѣишнѣи число выѣдѣаѣи въ зѣбѣлѣиѣиѣи обѣиѣи и просѣио нашихъ Вѣи, читѣтелѣиѣи якѣи всѣиѣи ин-тересѣиѣиѣиѣи подаѣиѣиѣи намъи и дальшѣи факѣи а мы ихъ зѣужѣиѣиѣиѣи въ инѣиѣи дороѣиѣи.

кон духовной семинарии и рады мѣста Львова въ напѣно: „Заслуженному горожанину“. Обрядъ похоронный начинался о год. 8-мѣй при численнѣй участи духовенства всѣхъ трехъ обрядовъ. Оба нѣшій владыки митрополитъ Сильвестеръ и епископъ Юліанъ дѣлавали тихій службы Божі, такъ само архіепископы Моравскій, Исаковичъ и епископъ Пузина. Церковь наводилась вѣрными всѣхъ становъ, видѣли мы много знатныхъ достойниковъ, бо у всѣхъ тѣшився покойный за жити великою симпатією. Службу спѣвану дѣлавали сеньоръ капитулы о. крил. Петрушевичъ зъ другими крестоносцами львовской, перемысской и станиславской капитулы. Прегарный свѣтъ на шихъ питомцевъ подъ проводомъ п. Иванцева гомонѣвъ жалобно по просторомъ храмъ. По службѣ Божій вышло о. крил. Вѣлѣкій дошу бесѣду про заслуги и дѣятели покойного. Пресвященъ владыка докончили обрядъ похоронный и по послѣднѣмъ цѣловану двинулся величій походъ о год. 2-го въ церковь на кладовище. Домовину знесли на раменахъ до каравану священника крестоносца Фациевичъ и Подольскій, д-ръ Вартошевскій и о. Темницінъ. Митрополитъ Сильвестеръ и епископъ Юліанъ дѣлавали евангеліа, а проводъ объявъ о. крил. Петрушевичъ въ окруженіи крестоносцевъ всѣхъ трехъ епархій и духовенства всѣхъ трехъ обрядовъ. Зъ доокрестныхъ сѣлъ прибуло много священниковъ. Всѣхъ разомъ было звыль 50. На передѣ походу пошло братство церковное, одакъ ученики школы имени Конарского, при котрой покойный бувъ катихитомъ, подъ проводомъ всѣхъ учителей, дальше молодѣжь руской гимназіи, хоръ рускихъ питомцевъ и духовенство. За домовиною пошла родина и численно збрана публика. О год. 4-той прибувъ походъ на кладовище, митрополитъ Сильвестеръ и епископъ Юліанъ дѣлавали кананиду, а другіи товарищи покойного зъ молодѣхъ лѣтъ о. крил. д-ръ Іос. Левинскій промовѣвъ ще разъ щирѣмъ словомъ надъ его домовиною. Подѣвъ бѣтъ чистый якъ слеза характеръ покойного о. Іоана, що не убѣдился о почести; его невеселый трудъ въ вертоградѣ Христова; велику сыновку любовь до своей матери, котра день передъ тымъ втратила зятя а нинѣ и не знае о другій втратѣ любимого и любящего сына, а въ концѣ ту велику страту, яку поноситъ митрополита капитула. Краснорѣчива бесѣда тронула всѣхъ глубоко, въ многихъ очаяхъ заблестѣли слезы, каждый почувъ, що не стало мужа въ епархіи церковной, котрый щиръ трудъ для добра церкви лучивъ зъ великою любовью до своего народа, и котрого не такъ легко буде можна заступити. Покойный значну часть майна (лишилось около 7.000 зр.) записавъ для Института „Народный Домъ“ у Львовѣ.

— Министерство удѣлило вже позволенія товариству рускихъ ремесленниковъ „Зора“ у Львовѣ урядити фантову лотерію въ користи касы хорыхъ членовъ. Фестивъ зъ лотерією фантовой одбудеся въ першихъ дняхъ липня сего року. Зъ уваги на цѣль сего фестивъ и лотеріи надѣянся, що патристична часть нашої публики причинитъ ся дарунками або и грѣшми до сего гуманного дѣла. Въ загалѣ належала-бы болѣе прихильность нашоу ремесленничю товариству, зъ котрого має выйти руске житѣ мѣжъ наше ремесленничество, котре вже вынаровдовилося такъ дуже. Пришлѣтъ, що хто може, чтобы тая перша лотерія львовскихъ рускихъ ремесленниковъ удалася якъ слѣдъ.

— Зъ руско-народного театру. Театръ перебувши двѣ недѣли въ Радеховѣ переѣздитъ до Сокаля. Въ Радеховѣ подіюмали нашь театръ наиболѣе всѣ мѣсцевъ Русины, а также и священство зъ околѣцъ, особливо въ другомъ тыждни побуту численно являлося на каждомъ представленіи. — Въ Сокалі одбудеся перше представленіе въ недѣлю 23 н. ст. червня. Представленіе будутъ: въ недѣлю „Дзвонъ зъ Корсенья“, опера; во второкъ, 25 н. ст. червня, „Дай серцю волю, заведе в неволю“, образъ людской зъ спѣвами и танцами М. Кропивницкого; въ четверть 27 н. ст. червня, „Баронъ цыганскій“, опера; въ суботу 29 н. ст. червня, „Капираль Тимко“, народна опера а въ недѣлю, 30 н. ст. червня, „Павло Полуботокъ“, трагедія О. Баревскаго. — Гадаемо, що не треба пригадувати патристичной Сокальщинѣ ея обязанку.

— Веч. о. І. Воляньскій, шеандорскій парохъ въ Америцѣ, выбрався дня 6 червня до Европы. — Зъ Станиславова пишутъ: Вчера, въ пятницу, одбудеся тутъ поминальное богослуженіе за упокой души бл. п. о. крил. І. Величакъ. — Преосв. епископъ Юліанъ вызво вельми енергично за дѣло одновлѣния катедральной церкви. Порозсылано дзвонъ зъ прозбою о добровольній жертвѣ на ту цѣль до всѣхъ урядовъ парохіальныхъ, дорадъ повѣтовыхъ и старостъ всѣхъ околѣцъ Галичины та до консисторій всѣхъ трехъ обрядовъ. Опѣла гадае владыка выстаратися въ министерствѣ о дозволеніе збирати жертвы по цѣлѣй Австрій, особливо въ славянскихъ провинціяхъ, але не при помощи коллектантовъ, бо се показалося непрактичнымъ.

— Для погорѣльцевъ Збаража жертвувавъ цѣсаръ зъ власныхъ фондѣвъ 1000 зр. — Бурса для сирѣтъ, сирѣтъ по священникахъ. Улѣвскій урядъ деканальный вѣдѣтъ до Митрополитной Консисторіи д. 11 мая с. р. такъ предложено: Сумный фактъ поучають, що многіи сыны священниціи стратили въ дитинствѣ родичѣвъ, лишаются въ крайній нуждѣ безъ выхования и стаютъся тигаремъ для родины, у котрой мусѣтъ проживати, а остаточно не дѣлаючи потребности опѣки часто попадаютъ на бездорожье и марѣють. Суть вправдѣ заведеніа и бурси, въ котрыхъ подобній сирѣты одержують притулокъ и выхование, но все таки оказались они еще недостаточными. Въ виду того подѣвъ о. Доманикъ, парохъ зъ Лашковъ кор., на соборнику въ Станимирѣ дня 25 цѣтвѣня с. р. гадку, чи не добре бы було, чтобы основати бурсу, въ котрой бы выключено такіи сыны-сирѣты священниціи. находили притулокъ, опѣку и побирали науки одновѣдно до ихъ уздобненія? Але по всаки заведеніа потребують фондѣвъ, протѣ збране священство по довшій дискусіи надъ поставленымъ предметомъ ухвалило, подати задане внесеніе подъ розвагу и опѣку Митр. Консисторіи, и просити, чтобы Консисторіи завѣдала все духовенство до предложенія своей гадки въ томъ дѣлѣ а въ даномъ разѣ заботити до скла-

докъ на основаніе згаданой бурси; дальше внести збране священство, чтобы та бурса була основаною у Львовѣ, бо тутъ суть рѣзніи школы, въ котрыхъ сирѣты могли-бы одновѣдно до ихъ уздобненія побирати науки и въ концѣ просити, чтобы такъ основану бурсу Консисторія звалила приняти подъ свой исключный зарядъ. Улѣвскій урядъ деканальный надѣлалъ зложеній добровольно 17 зр., котры Консисторія приняла въ депозитъ и заявленіе о. Павла Вачинского зъ Галичинъ-Заставы, що на случай принятія сего предложенія и введенія въ житѣ згаданой сирѣтской бурси зложить добровольно 100 зр. на коренный капиталъ. Консисторія подѣасе се внесеніе подъ зрѣлу розвагу духовенства а по одновѣдѣ, котру урядъ деканальный надѣлалъ Консисторіи, буде можна приступити до збирания добровольныхъ жертвъ, до уложенія статута и предложенія его до затверженія правительству.

— Зъ Коломый пишутъ намъ: Вѣстъ подану о результатѣ сегоднѣшней матуры въ коломыской гимназіи, котра одбудалася въ дняхъ одъ 4—7 червня включно подъ проводомъ инспектора краєвого п. Івана Левачекого, треба ще отсимъ доповідати: Мѣжъ абитуриентами, що зголосилися до устной опыты зрѣлости, було 8 Русинѣвъ, зъ котрыхъ 7 выдержало опыты а то: Варичко Михайло, Велигорскій Матѣй, Демянчукъ Василь, Левинскій Теодоръ, Ступницкій Северинъ, Попѣвскій Андрій и Федюкъ Іванъ а оденъ Русинъ репробованъ на цѣлый рокъ. Зъ Поляковъ здало 8, а зъ жидѣвъ 1.

— Въ Ужогородѣ, нов. горлицкого, збѣралася множество народа на одуцѣ въ день Пр. Тройцѣ. Священство зъ бѣцкого и мушинского деканату прибуло численно зъ процесіями; промовѣли оо.: Качмарчикъ, Литинскій и Пярогъ. Хоръ спѣваковъ зъ Устя, добре выученый тамошнымъ парохомъ о. Теофаномъ Обухевичемъ, причинивъ также дуже до звеличенія сего торжества. — Якъ зачувати загадавъ о. Теофанъ Обухевичъ попусти Устѣе руске и выбратися до Америци. При зветной щирѣй дѣяльности о. Обухевичъ може много зрѣбити въ Америцѣ, але годилося-бы по можности такъ отати въ Галичинѣ и дальше вести начату роботу, котра и теперь вже принесла обильніи плоды, надъ нашими бѣдными и темными Лемками.

— Убийство. Кароль Тейерль, фпреръ зъ 13. полку уланѣвъ, стационаный въ Бережанахъ, сынъ богатыхъ родичѣвъ въ Сегогородѣ, збѣвалъ застрѣленный передъ кількома днями черезъ вѣкно однимъ зъ своихъ подчиненныхъ. Виновицкѣвъ вынайденъ ажъ трохѣ, зъ котрыхъ оденъ принѣвъ карабинъ, другій набѣвъ а третій въ змѣвъ зъ обома уланами, вѣдѣвъ въ оаме сердце спячаго Тейерля. Причину змовы винныхъ трохѣ воляковъ о забиство належитъ шукати въ войсково-службовыхъ односилахъ. Сумный то обавъ, що якъ не самоубійство то забиства лучаются такъ часто при войску.

— Окружна Народна Торговля въ Сяноцѣ пошукую субъекта зъ рѣчною платною 300—360 зр. и вѣдѣлымъ помешканьемъ. Зголошеніа заосмотрѣній свѣдоцтвами повного знанія руского языка въ письмѣ и словѣ та одбутои практики принимае Дирекція Окружной Народной Торговлѣ въ Сяноцѣ и найдалше до 15 н. ст. липня 1889. *А. Витовинскій; Габла.*

— Огнѣ. Дня 18 червня погорѣло о пѣвочіи въ Домбровѣ 12 домѣвъ зъ будынками господарскими; 18 родичѣвъ потерѣли шкѣду. — Въ Бережанахъ дня 16 червня займилася вечеромъ одноповерховый домъ деревянный въ ринку; въ мѣстѣ наставъ великій переполохъ, бо всѣ згадали на судьбу Подгаецъ; на счастье пригасили огонь и лишь сѣй одиной домъ згорѣвъ.

— Ии. Виртембергъ, головно командуючій Галичины, одѣлѣвъ дня 14 червня подѣасъ своей подорожи инспекційной зъ Бережанъ до Монастирискъ и погорѣвъ мѣстечко Подгаецъ. Сумный выгладъ згарѣнъ и незавидна доля погорѣльцевъ зрѣбили велике враженіе на пказю и бѣвъ обѣцѣвъ повѣдомити о цѣлѣй вѣзѣ сего нещастія од пѣвочій круги добродѣтѣвъ.

— Схвалили хвѣстъ подѣвъ себе! Не разъ, не два згадавали мы въ нашой каспій, якъ причинолася замѣска рада школьна окружна у Львовѣ учитель зъ своимъ оружѣмъ, чтобы платили за накинѣніи портреты будущего наместника Залеского и бл. п. маршалка Збликевича. Деякіи твердыи учителя кидали до коня тѣ упоминѣния и выжидали законченія цѣлой справы. Надѣлялись, що може вѣдѣзе имъ въ школу езекутинки та зачне грабати за портреты. Ажъ тѣ приходили такѣ писмо: *Mimo kilkakrotnych przypomnień nie przedłożoną została należytość za portrety. Ponieważ dalsza przewłoka miejsca mieć nie może, należy mi portrety Jego Excelencji byłego namiestnika Filipa Zaleskiego i marszałka krajowego ś. p. Mikołaja Zublikiewicza do 3 dni napowrót przedłożyć, albowiem inaczej bez dalszego przypomnienia musiałbym po te portrety na koszt strony winnej wysłać posłańca. O. k. Starosta i Prezes Czar-kowski.* — Теперь лишь о то иде, чи почта прийме пересылку тѣхъ портретѣвъ за урядову, бо одки має поносити учитель кошты пересылки або бѣдавлена ихъ до Львова.

— Для вѣдомости промислового инспектора. Въ сѣлѣ Довгомы, нов. теребовельского, дня 19 червня 12-лѣтна дѣвчина Марина Врездѣвъ при подаваніи спѣловъ до молотильной машины зсунулася черезъ неосторожность подѣвъ цѣпы, котры въ страшный спѣсѣбъ показались їй ногу, поломивши ея въ куснѣ. Причину сего нещастія бракъ средствъ осторожности зъ стороны властителя машины посесора-жида. — Згаданный случай се найлѣпша иллюстрація до оцѣненія дѣяльности галицкихъ поодѣвъ-дѣлѣвъ въ радѣ державной у Вѣднѣ, котры для своихъ цѣлей зъ подѣвъ загалного закона о обезпеченіи робѣтниковъ вынѣмили господарскихъ робѣтниковъ по дворахъ зъ нашой Галичинѣ.

— П. Володимиръ Иманъ, баритонистъ, дае нинѣ въ суботу концертъ въ театрѣ львовскомъ при участіи панѣ Волочаковой и ин. Пайгазѣра и Вшелянського. До концерту додано ще представленіе драматичное.

— Новій урядъ податковій мають отворитися въ Чернѣмъ Дунайци и Висничу.

— Теперѣшній порядки въ Хоростковѣ. Одъ одного поважаного горожанина одержуемо такѣ писмо: Случайно переѣздивъ я черезъ Хоростковъ, мое родинне мѣсце. Правда, що не бувъ я въ тѣмъ зъ кільканадцѣ лѣтъ, але ледве познавъ я теперь се мѣстечко. Коли давнѣйше каждому впадало въ очи вынищеніе и опустошеніе нашого подольского мѣстечка, то теперь якъ радо може Хоростковъ повелѣчатися своими порядками. Одъ одъ разу можна бачити много домѣвъ побитыхъ бляхоу, мѣжъ ними и руске приходство, а якъ гарно пышасѣ мурована, бляхоу покрыта церковъ. Дорога высажена деревьями. Теперь будують красной, обемистый домъ громадскій. Розумѣся, що все те зацѣкавило мене и я почавъ розвѣдуватися помѣжъ людьми, чия се заслуга. Вѣвъ одвоголосно одновѣли, що заслуга въ томъ бурмистра д-ра Гладѣя, Русина. И справдѣ має п. Гладѣй велике поважаніе не лишь въ самѣмъ мѣстечку, але и въ околѣцѣ мѣжъ Русинами и Поляками, бо промовляють за нимъ его дѣла. Теперь хотѣли его оставити Русины кандидатомъ на посла, але бѣтъ выразно заявить, що не прийме посольского мандату. Честь и слава Вамъ п. Гладѣй за Вашу працѣю для добра мѣста и нашої церкви!

— Дирекція державныхъ звѣзницъ у Львовѣ повѣдо мѣасъ подѣвъ д. 22 червня: Нинѣ на стѣции Сколе при вѣзѣдѣ поѣзду мѣшаного ч. 951 выхонилася машина и першихъ 5 возѣвъ товаровыхъ зъ незвѣстной причины, при чѣмъ тѣ возы збѣтали uszkodженіи. Возы особовіи не однесли шкѣды. Зъ бѣдучихъ тымъ поѣздомъ нѣхто не потерѣвъ, зъ службы желѣзничой окалѣчивъ кондукторъ. Слѣдство ведесе.

— Одъ членѣвъ читальнѣ въ Глубѣчку одержуемо такѣ писмо: Подписаніи члены читальнѣ въ Глубѣчку складають симъ всенародну подяку хв. Выдѣловъ „Провѣдѣтъ“ за дарованыхъ намъ 100 книжочекъ вартости 13 зр. 60 кр. Богъ заплавъ Вамъ за сѣй даръ и помѣчь и за то, що не забываете про своего темного и бѣдного меншого брата! Также не меншу подяку складаемо Вѣч. о. свѣтнику Петру Лободѣ, нашоу основателю и покровителю, що одступивъ намъ безплатно многоцѣпну газету „Дѣло“. Вѣмъ, що щиро заходяться околѣ народную просвѣты, щиро-руске Богъ заплавъ! — Слѣдуютъ подписы.

— Дрѣбній вѣсти. Въ сѣлѣ Довго, нов. теребовельского добувъ злодѣй середъ бѣлого дня (17 червня) до хаты дяка и отворивши витрѣхомъ скриню, укравъ 250 зр. Подозрѣвають о ту крадѣжь одну мѣсцеву особу. — Хмароловы навѣстили Чехи и Баварію та поробили значный шкѣды. — Въ Переволочной, пов. золотѣвского, убивъ грѣмъ 11 червня лѣловку коло криницѣ. — Бѣлена Волынска зъ Львова, касіерка въ одѣйкаварии въ Черновцахъ отропѣлася фосфоромъ. — Черновецкій судъ карный розписавъ гончій листы за Каролемъ Шеверомъ, жидомъ зъ Садагоры, котрый, засудженный въ р. 1888 на 6 мѣсѣцѣвъ тяжкою взынѣцѣ, дѣсъ утѣкъ. — Въ Вальковцахъ коло Серету на Букованѣ убивъ грѣмъ сельскаго Теод. Одивѣчука; погибшій полишивъ жѣнку и четверо малыхъ дѣтей.

Надѣслане.

Санитарна студія на часѣ.

Безперечно есть чловѣкъ окруженный небезпечностями всѣлякого рода. Безъ обороны мусѣтъ бѣтъ устояти противъ розгнузданныхъ элементовъ а коли борба о истовнае вымагае цѣлой его силы, недуга руинае его тѣло и ломаетъ его духа. Подступно и хильцевъ, невидимо кружлячи спускается недуга на свою жертву, загнѣждуетъ въ его организмѣ, котрый она нищитъ до тѣла и часомъ за пѣзно выстунае страшна правда передъ окомъ чловѣка. Опѣла оглядаеся бѣтъ тревожно за помощью, за ратункомъ. Медицина, що досѣ такъ далеко поступила, неразъ одвертае нещасного зъ надѣ краю берега, она розслѣдують царство звѣрѣтъ и рѣстий, воду и землю — цѣлу природу за средствомъ противѣдѣвающимъ, а природа не скупа у своихъ цѣлѣпныхъ дарахъ.

До найстрашнѣйшихъ и наиболѣе розширеныхъ недуговъ на земли належать бѣтъ сумнѣвъ тѣ, що припадають на найважнѣйшій членъ людского тѣла, на нервы и чечѣнку. А що найвѣе нѣйше, то се, що найчастѣйшій причины смерти походятъ зъ того.

А и въ томъ случаю стоитъ наука передъ нерозвязаною загадкою а еи геній опускае крыла, котрыми такъ часто взлѣтавъ до свѣтла вѣдомости. Але и на тѣ языы умилосердилася природа надѣ чловѣкомъ, бо выкрыла однокое досѣ знане средство, котре вздерже еи подступный недуги и ихъ лѣчытъ а се Варнера Safe Cure.

Але якъ то звычайно лучаеся на свѣтѣ вынайденіямъ о далекоюсѣлѣмъ дѣланю, такъ и се вынайденіе сразу было выставлено на многій напастъ, бо на жалъ лихо часто скорше добуває знанія на земли, заки правдиве добро, що приноситься людскости, найде признаніе.

Звѣдѣла але стало пробивало собѣ се средство дорогу — бо иначе и не могло статися, а нинѣ выпробовали многіи тысячѣ недужихъ на нервы и чечѣнку знаменитѣй дѣлаи и цѣлющую силу сего средства; разомъ зъ недужими признали сѣи многіи лѣкарѣ вольный одъ пересудѣвъ, котры въ интересѣ науки и для добра своихъ недужихъ поступаютъ впередъ и розслѣдуютъ кожде правдиве средство лѣчѣния. А що мимо того декуда выстунають противъ сего щасялого вынайденія, чи то зъ невѣжи, чи зъ пересуду, то се много не значить въ виду величезныхъ успѣховъ, якими сѣй лѣкъ може выказатися.

Цѣна за флашку 2 зр. — Купити можна у всѣхъ знатныхъ апѣкахъ у Львовѣ.

Надѣслане.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що вынѣчалася протѣмъ средствомъ одъ 23-лѣтній глухоты и шуму въ ушахъ, готова опѣтъ того средства по лѣнцѣй переслати даромъ всѣмъ блязочнымъ. Адреса І. Н. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Посмертій — 5 — оповѣстки.

Семѣнъ Вербицкій, слухатель II року правъ въ львовскомъ университетѣ, членъ „Академического

Кружка“, оделугуючій въ сѣмъ роцѣ одворочну службу войскову, померъ въ среду въ 21 роцѣ жити въ гарнизонномъ шпиталѣ у Львовѣ. Покойный бувъ случайно раненый передѣломъ въ рамя побѣдъ выравъ войсковыхъ перѣдъ кількома днями и зъ той раны наступило зажаженіе крови. Похороны одбудуются нинѣ въ полудне. Вѣчна ему память!

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Конкурсы. Львовска окружна рада школьна мѣска оголошуе конкурсъ на мѣсце дѣйстви учѣтели при школѣ женской им. св. Антона, речѣнцѣ до 31 липня с. р. — Оporожненіи мѣсца: Лѣвара мѣскаго и шпитального въ Краковѣ; сѣкундари при жидѣвскихъ шпиталѣхъ у Львовѣ; инженира въ VIII ранѣвъ, кількохъ пѣннирѣвъ въ XI р. и адъютантовъ въ X р. въ галицкой державной службѣ будувничѣй зъ речѣнцѣмъ до 10 липня с. р. — президія краєвой дирекціи скарбу у Львовѣ на мѣсце секретаря скарбового для справъ саларныхъ въ околѣ галицкой дирекціи скарбу въ VIII ранѣвъ зъ речѣнцѣмъ до 9 липня с. р.

Господарство торговля и промыслъ.

— Руска фабрика машинъ рѣльничихъ. Братя Іосифъ и Павло Шулякевичѣ въ Бѣрѣцѣ п. Солина коло Устрикъ, одбувши науку по рѣльничѣхъ фабрикахъ по за границами нашого краю, повернули и заложили фабрику рѣльничихъ машинъ. Щобы вырѣбы свои розширити въ краю, удался до дирекціи Народной Торговлѣ зъ пропозицією, чтобы Народна Торговля приняла заступничество ихъ фабрики, на що тая охотно згодалася, принимаючи вырѣбы Шулякевичѣвъ въ комисову розпродажъ у всѣхъ своихъ складахъ. Вырѣбы Шулякевичѣвъ выкованы зъ великою старанностью и выпробованъ вже въ фабрицѣ, а при томъ недорого. П. Ром. Тишовницкій, влзатель Довголуки коло Стрыя, пише о плуцахъ сѣи фабрики такъ: „Посвѣдчаю, що плуги Братѣвъ Шулякевичѣвъ №г. 1 и 2, купленъ въ Народной Торговлѣ въ Стрию, надаються до нашої орки лучше якъ зъ якихъ иншихъ фирмъ заграничныхъ. Поминувши масивну роботу, суть они дуже легонькі, не мучать худобы а скібу перевертють и розсынають рівно, не засыпуючи борозды. Каждый господаръ, котрый хоче добре поле обробити и худобы не мучити, повиненъ тѣ плуги купувати.“ Щастѣ Боже!

— Сѣна буде дуже скупѣ сего року. Зъ рѣжнихъ сторѣтъ доносятъ намъ, що травы за-дѣла великою посухѣй цѣлкомъ поывгаравали и не буде що косити. Декуда въ Перемышлянскомъ, не було дощу майже одъ мая. Хотяи теперь заповѣдаеся дощъ на довшій часъ, то ледве чи вже що поможетъ травѣ, котру вже теперь часъ косити.

— Зъ Тура коло Топорова, пов. брѣдского, одъ селянина Якова Немирки одержуемо такѣ писмо: Подяка п. М. Минцерови въ Дрогобичи. Раджу каждому господарю купувати косы у п. М. Минцера въ Дрогобичи по цѣнѣ 1 зр. 10 кр. за штуку. Косы суть довгѣ 70 сантиметрѣвъ, а всѣ, що ихъ уживаютъ, суть ними дуже довольны. Въ нашоу сѣлѣ есть вже такихъ косѣвъ до 60 штукъ, а замовляють ще и дальше.

— Каждый подѣвъ на поли торговлѣ есть ознакою, що нашь край прѣцѣ позвола подѣноситься, и що христѣанскій элементъ приходѣтъ чимъ разъ болѣе до значенія. Для загалного добра краю есть дѣятого нашімъ обовязкомъ поддерживать всякій знагнѣ тѣхъ людей, що не лѣкаются конкуренціи тѣхъ, що до недавна були чѣе напѣми всеи торговлѣ у насъ. Ось такъ повстала теперь нова торговля христѣанска Буковичка и Милевского въ Самборѣ (глядѣ анонсъ) котра перѣбно лѣпшій товаръ дае и значно дешевше, якъ еи жидѣвскіи конкуренты, тожъ годиться подати їй руку и поддерживать а выдѣе се лишь зъ хѣномъ для тѣхъ, що будутъ еи поддерживать.

Телеграммы „Дѣла“.

Штаеръ 21 червня. Рада управляюча фабрики оружіа оголосила одозву, въ котрой завывае робѣтниковъ, чтобы они успокоилися, бо въ противнѣмъ случаю буде мусѣла фабрику замкнути. Зареквировано ажъ три батальоны пѣхоты зъ Лицца.

Бѣлградъ 21 червня. Полиція сконфискувала тутъ якусь одозву до Сербѣвъ въ Австро-Угорщинѣ, въ котрой завываеся ихъ до революціи противъ Австро-угорской монархіи. Въ кругахъ правительственныхъ доказуютъ, що весь заколотъ робѣтъ бувшій радикалъ Теодоровичъ розсѣваючи фальшивый поголоски при помочи своей газеты Мале новине и яко-нись газеты въ Пенштѣ. Теодоровичъ одгрожуеся, що выявитъ тайны зъ жити теперѣшнихъ министровъ и ихъ намѣренія та планы.

Софія 21 червня. Сербскій агентъ Даничъ мавъ заявити болгарскому правительству, що Сербія не думаетъ змѣнити политики заграничной. — Даничъ доручивъ болгарскому правительству ноту сербского правительства, въ котрой демонструються всѣ алярмующій вѣсти о Сербіи.

Букарештъ 21 червня. Парламентъ ухваливъ бюджетъ и одрочився.

Парижъ 21 червня. Слѣдство противъ Буляжера вже скѣчено.

Берно 21 червня. Загално думаютъ, що Нѣмеччина шукае собѣ зацѣпки, чтобы

оподля знести републику и розорвати Швайцарію на куснѣ. Правительство жадає одъ представителей народу кредиту въ сумѣ 16 мил. франковъ на карабины репетіеровъ.

Бѣлградъ 20 червня. Гарашанинѣ постановили усунути зъ житя политичного, але же не выхавѣ. Остаточна розправа въ его процѣсѣ одбудеся мабуть ажъ въ осени.

Пештъ 22 червня. Коло Геркулесбаду на Угорщинѣ впадо колькадесять Румунѣвъ на угорску сторону, побили пастухѣвъ, забрали худобу и ще стрѣляли до угорскихъ жандармѣвъ.

Букарештъ 22 червня. Въ кабинетѣ румынскѣмъ настала криза; министеръ Лагаваріи подався до димісії.

Вѣденъ 22 червня. Вчера одбудеся въ цѣсарскѣй палатѣ нарада войскова подѣ провозомъ цѣсара, котра тревала три години. Въ нарадѣ взяли участіе: министеръ войны, шефъ ген. штабу ген. Бекъ и шефъ секціи Бонъ.

Прага 22 червня. Вчера приведено тутъ зъ Кладна богато арендованныхъ. Въ цѣлой околиці Кладна одбудується ревизіи.

ПОДЯКА.

Подобалося Всевишньому посылкати нашего найдорожшого сына Емилиана, ученика 2 кл. гимн. передѣ свой престолѣ. Въ невѣдраніи нашімъ горю було справдішимъ бальзамомъ для збоглого сердца видѣти, якъ цѣро пращали нашего найдорожшого сына его учитель, товаришѣ и дѣла молодѣть гимназіяльна. Выказуемо проте нашу горячу подяку Впр. оо.: крпд. Федусевича, гр. кат. катихотича гимназіи стрійской; крпд. Поповича, гр. кат. парохіи Стрия, Богдареви Кирчову зъ Лисичахъ за доповненіе торжественныхъ и трогаточныхъ обрядѣвъ похоронныхъ а особливо Впр. о. крпд. Федусевича за трогаточне надгробное слово. Неменше горячо дякуемо Вн. Добродѣямъ профессорамъ и ученикамъ стрійской гимназіи взявшимъ численно участіе, а на Мокрицкому и Бурѣ за ласкавы заходы коло похорону и спѣву. Дякуемо такожъ Вн. ученикамъ школы жіночої за зложеніе прехорошого вѣнца на домовину нашего сына, а репрезентантѣвъ згаданой школы Вн. паниѣ Швайцгертовій за трудѣ и співзвудѣ въ похороняхъ. Наконецъ дякуемо и всѣмъ прочимъ П. Т. Добродѣямъ и Добродѣйкамъ, що звалили звеличити своею присутностію сей жалобный похороу на мѣсте вѣчного спочинку нашего Емилиана. Нехай Вамъ, Высокопоставлений вышгородитъ Всевишній Валии безлѣпнѣшныя труды а провидѣніе Боже нехай каждого стереже одъ такого нещастія, якимъ доткнула насъ Рука Господня!

Лисятчѣ 16 червня 1889.

Іоанъ Баяокъ, учитель, батько; Павлина, мати покойного.

Одзвѣ въ справѣ колоній вакаціонныхъ.

Родимці! Уже четвертый разъ подносимо голосъ до родимцѣвъ нашихъ въ справѣ вакаціонныхъ колоній, для слабосильныхъ львовскихъ дѣтей, уводящихъ въ нездоровый воздухъ у Львовѣ, а потребующихъ оддыхати хоть черезъ пару тыжднѣвъ здоровымъ сѣльскимъ воздухомъ.

Зъ повною вѣрою въ святѣсть дѣла, въ жертволюбивѣсть Родимцѣвъ и въ успѣхъ нашихъ змаганъ, пускаемо нинѣ въ имя христіанской любви до дверей жертволюбной хаты и просимо о ласкаве принятіи и о ложку стравы для убогой а чужон дитини!.

Хто-жъ найдется на гостинной Руси, чтобы такон дитини не впустилъ до своей хаты, не позволивъ одотхнути подѣ своему стрѣхоу? Въ книгу нашихъ добродѣѣвъ вписане вже поважне число тыхъ великодушныхъ патріотѣвъ, котрі въ трохъ послѣднихъ рокахъ приняли на колонию дѣти убогихъ львовскихъ родителей. Не сумѣваемоса протѣ, що и теперь найдутся милосердныя люди, котрі радо примуть въ свой домѣ чужонхъ хлопцѣвъ або дѣвчатѣ. Выдѣлъ займеса выборомъ и высылкою колонистѣвъ и покрые кошты подорожжя. А позаякъ кася паша порожня, то просимо о якъ найчисленѣйшій лентѣ и о устроюваннѣ забавъ на дѣла нашихъ колоній вакаціонныхъ.

Всякій зголошеніа и жертвы просимо присылати на руки подписаного Выдѣлу найдальше до дна 5 липня.

Выдѣлъ Товариства „Школьна Помѣчъ“ Амурской Полонской, председатель.

ЗЕРКАЛО

пѣсню политично-гумористичне выходить у Львовѣ, при улиці Батори ч. 24, два разы въ мѣсяцѣ то в 1 (13) и 15 (27) каждого мѣсяца.

Цѣна предплатна на цѣлый рокъ 4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р. 1 зр.

Ново приступающіе добрануть все числа одъ початку

Слѣдующихъ должниковъ вызывается еще разъ поименно, чтобы найдальше до 1-го липня свои долги поплачивали, бо въ противномъ разѣ 1-го липня выступятся противъ нихъ на дорогу суду:

Барановскій Александръ (23 зр. 63 кр.), Билинскій Омельянъ, Билинскій Осипъ (36 зр.), Боберскій Омельянъ, Березинскій Антонъ (13 зр.), Васильковский Корнеліо, Витоминскій Романъ, Вербицкий Иванъ, Виконичъ Олександръ, Виницкий Юліанъ, Гарасимовичъ А., Ганкевичъ Осипъ, Гаванскій Северинъ, Герасимовичъ Иванъ пр., Головацкий Ярославъ, Гордѣевскій Микола, Голодинскій Володимиръ, Грабовичъ Плярионъ (28 зр. 40 кр.), Гудзько Осипъ, Гриньковский Микола, Гудейчукъ Онуфрій (13 зр.), Данилюкъ Иванъ, Данилюкъ Андрій, Загайко Левъ, Закалинскій Леонидъ (21 зр. 81 кр.), Занько Андрій, Заричийскій Северинъ, Заперковичъ Иванъ, Иванецъ Осипъ, Кашко Іосифъ, нотаръ у Немировѣ (10 зр. 41 кр.), Кашинъ Гриць, Кивельюкъ Иванъ, Кирчиць Богданъ, Кислевскій Володимиръ, Кислевскій Пандоръ, Ковшевичъ М., Константиновичъ Омельянъ, Кордасевичъ Ем. (13 зр. 87 кр.), Кохановскій Иванъ пр., (11 зр. 27 кр.), Кордуба Ів. и Николай Кравецъ Клим. (10 зр.). Крушка Володимиръ (43 зр. 10 кр.), Кудрикъ Павло, Кузьма Леонтий, Купчинскій Евгенийъ, Курмановичъ Крушельницкій Володимиръ (12 зр.), Лазорискъ Микола, Левинскій Романъ, Левинскій Иванъ, Левинскій Юліанъ (13 зр. 60 кр.), Левинскій Плярионъ (12,86 кр.), Левинскій М. Володимиръ, Левъ Володимиръ (12 зр.), Левандовскій Микола, Лагодинскій Микола, Литвинъ Маріанъ, Литвинскій Володимиръ, Лукашовскій Осипъ (37 зр.), Луцкѣвъ В. Могильницкій Андр., Мартиневъ Евг. (16 зр.), Матіашъ Микола, проф. гимн. (1 зр. 15 кр.), Майковский Александръ, Нѣмичъ Иванъ (13 зр.), Негребетскій Антонъ (13 зр. 85 кр.), Недзведскій Емилианъ, Николаевичъ Иванъ, Оленинскій Пандоръ, Д-ръ Оленинскій Евгенийъ (30 зр.), Полянскій Максимиліанъ, Прийма Иванъ, проф. гимназіяльный (10 зр.), Поповичъ Иванъ, Паниковский Микола, Рудинскій Иванъ (16 зр. 44 кр.), Романчукъ Титъ, Садовскій Володимиръ, Садовскій Микола, Сохацкій, Созанскій Иванъ, Скородинскій, Сѣльковский Іосифъ, Старейскій Брониславъ, Стахура Данило (11), Стеблецкій Бротей (10 зр. 83 кр.), Степановичъ Юліанъ, проф. гимн., Свѣцкій Степанъ, Студинскій Кирило, Ступинскій Володимиръ, Франчукъ Иванъ, Федоровичъ Иванъ, Федоровскій Емануилъ (13 зр. 6 кр.), Танякевичъ Олександръ, Тарнавскій Юліанъ, Твардѣвичъ Юліанъ, Тисовскій Василь, проф. гимн. (18 зр. 80 кр.), Цыфмירскій Орестъ, Цурковский Иванъ, Чачельскій Юстинъ, Чайковский Андрій, Черепашинскій Евсеій (13 зр.), Чиликовъ Теофілъ (10 зр. 8 кр.), Шанковский Северинъ, Шмериковскій Юрко, Юрковичъ Иванъ, Яворовскій Несторъ, Якулякъ Федоръ.

Львовѣ, дня 6 червня 1889. 3008 2—3

За выдѣлъ Тов. „Академичне Братство“.

К. Тиховскій, С. Долыницкій, Н. Сабатъ, голова, касіеръ, секретарь.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
поручає прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.; при замовляхъ 50 кил. 3%, а при 100 кил. 5% опушту.

Упрашаєся подавати точно величину свѣчокъ и послѣдну станцію зельзницѣ, до котрой має свѣтло высылатися.

ДИРЕКЦІЯ.

Машины до шитья Зингера
ручнѣ и пошнѣ

Спеціальный для домо-вого ужитку.

До выбору зъ шести най-першихъ фабрикъ заграничныхъ въ цѣнѣ одъ 36 до 65 зр. на раты, за готовку 10% дешевше, гаранція 5 лѣтъ.

ВЕСНА а въ весеню сотні пѣвотѣвъ подѣ видомъ пейзажныхъ агентѣвъ, роздѣляясь по краю — глядѣти легкомудрыхъ, котрыхъ могли бы обманити, а за то въ замѣну дати имъ послѣдну танц-дугу за дорогі гроши.

Вѣтъ тѣ имѣйшесѣ голоса, що Иванчикъ вѣсе не существуетъ, або що Иванчикъ есть ихъ філіалъ, або такожъ еси хто не хочетъ ему вѣрити, то высказе: — Ну и одъ Иванчикого — и беруть задатки, котрі пропадаютъ. Вѣтъ тѣ брехли и обманывае робити тому, що дѣбатує одъ своего старшого сахара 25%, за продажу машину. 2962 6—10

Такого мѣшуреса прошу взяти за обичину и выкупити его дѣрми або окомъ, а оподѣла обмыти руки.

ІОСИФЪ ИВАНИЦКІЙ
механикъ и торговля машинъ
Львовѣ, готель Жоржесъ.

Цѣнники высылаетъ на всѣ стороны.

Просто одъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Гегелійскій и самородный за бочку въ 135 литрѣ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и выше окромѣ транспорту. Бочка не зачисляется.

Полуднево-угорскій почавши одъ 20 кр. за литру и выше окромѣ транспорту. Бочка зачисляется.

2084 13—?

Высылаетъ:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
Замовлена приймає Дирекція и филии.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближающихся испытахъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. Радѣ Школьныхъ, Впов. священниковъ, катихотѣвъ, учителей и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволені кр. Радѣю школьному на преміи для учениковъ, красно оправлені зъ позолочеными берегами, можна купити въ канцеляріи товариства при улиці Орменской ч. 27 по слѣдующей цѣнѣ:

Добре роби, добре буде	17 кр.
Росказы про силы природы	20 "
Оповѣданіа о житіи св. Бориса и Глѣба	20 "
Повѣстки для дѣтей	27 "
Сестра	15 "
Байки	22 "
У пропастѣ дорога ховска	28 "
Зоря	22 "
Исторія Руси ч. I.	25 "
Исторія Руси ч. II.	28 "
Исторія Руси ч. III.	28 "
Паша, душа въ господарствѣ	35 "
О користѣмъ ужитку неужитковъ	22 "
Лѣтъ и конопль	24 "
Росата худоба	45 "
Про живописоту и лѣсы	20 "
Веняминъ Франклінъ	16 "
Паска	24 "
На досѣткахъ	22 "
Чимъ люди живи	20 "
Житѣ св. великомуч. и лѣкаря Пантелеймона	20 "
Родина Морозовичѣвъ	20 "
Дробна птица господарска, а великій грошѣ	20 "
Молитвенникъ народный (въ звычайной оправѣ)	20 "

въ лучший отразъ:

а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 "
б) дѣла оправа полотняна, береги золоченіи и золоченый хрестъ зъ переду	35 "
Зоня безплатна учителька въ хорош. переплетѣ	25 "
" " въ звычайн.	15 "

Всякій замовленія высылаетъ ся скоро и точно.

SANS RIVAL
MAGASIN
Gorset de Paris
пляцъ Галицкій ч. 15 (въ будынку ипотечного Банку)

поручає

правдивый парисскій горсетъ дамскій, правдивый фишбиновій найновѣйшійного крою и разноцвѣтнѣй, а то: сѣръ, блѣй, чорный, сѣме, драгъ, голубой, бордо и роженіа, а la Sirène 6 P. по 3-50, 4-50, 5-—, 6-50, nouveantes Corset Stefanie 3-50, 4-—, 5-—, бриль на пять гузиковъ; Corset Kirass 30—38—40 см. довгий франц. питаний драгнѣхъ а 3, 3-50, 4-—, 5-—, 6-—; Corset Pancer 34—36 см. довгий, французскій нит. драгнѣхъ по 2-50, 3, 4 и 5 зр.

Всѣ части рѣзного обему суть все на складѣ одъ 1-50 до 20 зр. — Всѣ замовленія выготавляєся послѣ жтры. — Старі горсеты принимаються до направи. 2943 12—12

Ново устроєна
торговля галантерейными дробницами въ Самборѣ въ Ринку

при головной променады подѣ фирмою:

Буковчикъ и Милевскій
поручає отей товары:

Вѣялькы приборы до шитья и гальту — Роботы зачатіи и выкончѣны. — Бѣлые мужеске, краватки, палицѣ. — Парасолѣ, парасолки дамскы. — Капелюхи мужескы. — Панчохи дамскы и дѣтннѣй. — Скарпетки мужескы. — Вѣялькы приборы тоалетной: перумены, мыла, фискаторы, щѣтки, гребенѣ. — Рукавички шкѣрянны, нитяны и шовковы. — Галантерейно дамску и мужеску — та иныи товары входячы въ обѣагъ той торговли въ доброй якості и по найнижшихъ цѣнахъ. 3008 3—3

Замовлена замѣщѣвъ выготавлюються сейчасъ.

Испытована експедиторка зъ кавцією پوشуке умѣщеня. Адреса: О. К. въ Кавску почта Стрый.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
купує и продає
всякій вартостный паперы и монеты
по курсѣ дневнымъ.

Порученія зъ провинціи выповняє одъ-воротного почтою безъ провизіи. 2222 116—0

кождый !! ошадить 100 процентъ !!

замовляючи ось тѣ предметы:

Цѣлковиты штаны зъ сунка (довольно величины), англ. матеріи, передѣ тымъ зр. 4-—, теперъ зр. 1-55.

Цѣлковиты штаны зъ сунка (довольно величины), першон якості, передѣ тымъ зр. 4-80, теперъ 1-95.

Цѣлковиты штаны зъ сунка (довольно величины), найпершон якості, передѣ тымъ зр. 6-—, теп. 2-80.

Убраня для дѣтей одъ 2—10 зъ полотна, правдиво крашеніи зр. 1-30, 1-50, 1-80, до 2-20.

Штаны цайгові до прана для робѣтничѣвъ каждой крашеніи одъ 90 кр. до зр. 1-80.

Суконка для дѣтнны, ажь до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, добра, передѣ тымъ зр. 2-—, теперъ 90 кр.

Суконка для дѣтнны, ажь до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, зъ найлѣп. крѣпоу, передѣ тымъ зр. 3-—, теп. 1-10.

Сорочки жіночы, гафтованіи, полотняны, передѣ тымъ зр. 1-50, теперъ 80 кр.

Сорочки жіночы, гафтованіи, зъ мѣцного полотна, передѣ тымъ зр. 2-20, теперъ зр. 1-10.

Сорочки жіночы, зъ шифону, дуже гарно гафтованіи, передѣ тымъ зр. 2-20, теперъ зр. 1-20.

Сорочки робѣтничѣ, наймѣцнѣйшій якості у всѣхъ краскахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1-—, зр. 1-10.

Матерія на цѣле убраніе весняне або лѣтне у всѣхъ краскахъ для найбѣльшого мужичины зр. 4-—.

Елегантныя напелюхѣ, найновѣйшій фасонъ зр. 1-50.

При замовленіяхъ капелюховъ проситѣся подати докладно величину головы, при замовленіяхъ штанѣвъ дозвугу въ кроцѣ послѣ сантиметровъ, у дѣтей вѣкъ, а вже замовленіи предметы розшлюються докладно за посѣлатоу. — Що не подобаетъ, дамынясь ошадить або звернець за то грошѣ. Справдѣ се оплатитѣся каждому замовити дѣщо на пробу, чтобы пересвѣдчитѣся якъ о невысказаной дешевой цѣнѣ, такъ и о добротѣ товаровъ. Проситѣся уважно, уважати точно на адресу:

Klein's 2937 15—25
Internationale Export-Waarenhaus
Wien I., Kohlmeisergasse Nr. 7.

Остерѣгаєся передѣ безвартостными подроблениями!

Найновѣйша ц. к. выключно пр. патентов.

МАСНИЧКА „Express“

Патентъ Balsam у Вѣднѣ.

Посла выкасу знаменитыхъ знаменитыхъ есть моя масничка (ц. к. прив. „Express“) одноком, годною порученія, котра наибѣльше въ 4 до 5 минутъ кручена навѣтъ итнѣю, выробляє зъ солодкого молока.

ометанки або сметаны наибѣльше масло. Масничка зроблена вѣлымъ гарно, зъ тревалого матеріалу, легко чиститѣся и обертается и оданачена на многихъ вытѣвахъ золотыми медалями. — Сю масничку можна купити у мене и у всѣхъ торговляхъ зѣлвотомъ и кухонными начинными въ Австро-Угорщинѣ по цѣнѣ фабричной, а простѣйше Впов. купуючы въ ихъ власнѣмъ интересѣ уважно глядѣти на мою марку охоронку, бо иначе не гарантуєся. Тѣ маснички суть писне поданон великости и коштують:

Пр. I. обему на 5 литр. сметан. зр. 8-—
Пр. II. " " 10 " " " 11-50
Пр. III. " " 20 " " " 18-—
Пр. IV. " " 30 " " " 26-—
Пр. V. " " 50 " " " 45-—

(всѣ разомъ зъ термометромъ). Розсылає за готовку або посѣлату:

2914 **B. BALSAM** 7—12
властитель патенту и фабрикантъ
Wien, II., Schiffamtsgasse Nr. 14. T.
Цѣнники даромъ и оплатно.

Львовска Фабрика Асфальту
и утѣпленныхъ огнетрѣвалыхъ текстуръ асфальтовыхъ до покрыванн даждѣвъ.

С. МЕЛИГИ-ЛИПШЕВИЧА, инженира
Львовѣ ул. Корытна ч. 13

поручає:

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованія мурѣвъ одъ вохкоста, кладемо на фундаменти въ горячѣмъ стагѣ, ЕЛАСТИЧНЫЙ ИЗОЛІРИЛІАТЪ, утѣпленіе огнетрѣвалу асфальту ТЕКТУРУ высочихъ сортѣвъ до покрыванн даждѣвъ, звитѣхъ 10 метрѣвъ □ одъ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛІКЪ АСФАЛТОВЫЙ до консервации даждѣвъ текстуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙСКУ безводну.

Осужас асфальтомъ яко однимъ средствомъ, звѣстнымъ доси въ техницѣ наибѣльше вохкѣ стѣны въ помѣщеніяхъ.

Фабрика выготавлює въ цѣлѣмъ краю своими людьми покрыванн даждѣвъ огнетрѣвалѣю текстурою и ихъ репарациі.

Метръ □ одъ 50 до 80 кр. — Гаранція 5 лѣтъ.

Замовленія въ Краковѣ принимає Іосифъ Заплатальскій.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручає:

Старій вина угорскіи лѣтничіи и натуральныи вина столовыи одъ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житицѣвъ, Румъ и Аракъ де Гоа.

Старій Мѣды бут. по	1.00	1.50	2.50
	3 лѣтъ.	8 лѣтъ.	15 лѣтъ.

Оригинальный вина шампанскыи и правдивый Конякъ французскій-першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр. 284 36—?

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2-00 зр.

Цѣнники на желаніе даромъ и оплатно.

Означенный на выставѣ гигиеничній ордѣннымъ медалемъ за старі вина.

ИВОНИЧЪ
ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ (въ Галичинѣ),
стація зельзницѣ Ивоничъ.

Щавы алькал. солоніи, йодъ и бромъ

успѣшнѣ въ недугахъ скрофулицихъ и въ ихъ упертыхъ наслѣдкахъ, въ хоробахъ шкѣрныхъ сифилисичныхъ, ревматизмѣ и въ рѣзныхъ недугахъ жіночнѣхъ.

Купелѣ минеральны, борониновіи, вліивевіи, туюшій и рѣчній — Молоко, жѣнгицѣ, кефиръ, ингалаторія.

Знаменита стація климатично-лѣчнична.

Пора купелева подѣлена на 3 сезоны одъ 20 мая до кѣнца вересня. 2923 11—0

Мешанина въ і-шѣмъ и послѣднѣмъ сезонѣ о 1/2, часть дешевшій.

Лѣкарь купелевый д-ръ Кл. Дембицкій, був. ассистентъ клиники университета яглоньского.

Проситѣся розсылає оплатно Дирекція.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годнѣ по полудни. Литературный додатокъ. Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Ладислава 9. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и наемность за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи: за Границею:
на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакция, Администратія и Экспедиція изда ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитываются лишь напередне востереженіе. — Рукописи неопечатанъ вѣдн бѣдъ порта. Подписное число копій 18 кр. а. в. Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 зр. бѣдъ одной стрѣчки печатномъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Подѣлки числятся по 10 кр. бѣдъ стишка.

Выборцы!

Наспѣвъ часть выборовъ до сойму краєвого.

Зъ волѣ Найяснѣйшого Монарха селяне галицкій мають выбрати 74 пословъ такихъ, котрѣ бы смѣло и бодро бороили правъ стану селяньского.

Вы-жъ селяне рускій маєте выбрати 48 пословъ, котрѣ бы не только ширю и смѣло бороили правъ селяньства, але и правъ народу руского въ Галичинѣ.

Важна се хвиля!

Послы, котрыхъ теперъ выберете до сойму краєвого у Львовѣ, будутъ тамъ засѣдати черезъ лѣтъ шість, будутъ выдавати новы законы краєвы, будутъ заведувати грошемъ краєвымъ, котрый вы складаете яко додатокъ краєвой до податковъ непосредныхъ.

Побѣдъ 74 пословъ селяньскихъ засѣдуть въ соймѣ краєвомъ ще и:

44 пословъ зъ болѣешихъ посѣдостей,

20 пословъ изъ болѣешихъ мѣстъ,

3 послы одъ купцѣвъ,

2 ректоры обохъ университетовъ въ краю,

3 владыки рускій,

4 владыки польскій и 1 владыка орменскій.

Всѣхъ не-селяньскихъ пословъ буде 77.

Якъ бы селяне цѣлого краю выбрали добрыхъ своихъ пословъ, людей ширыхъ для селянъ и людей певныхъ, то ихъ (74) послы зъ владыками мали-бъ вже перевагу въ соймѣ и не допустили-бы, чтобы селянамъ сталась яка-небудь кривда, або чтобы грѣшъ краєвой марновано.

Зъ того и зрозумѣете, що выборцямъ селяньскимъ не вольно выбирати до сойму людей такихъ, котрѣ бы справъ селяньскихъ бороити не схотѣли, не змогли, або не зумѣли.

Коли передъ 28 лѣтами першій разъ выбирано пословъ до сойму краєвого, то селяне лучше дбали о интересъ свой и клали на пословъ селянъ, священниковъ, або такихъ людей свѣтскихъ, котрѣ зъ ними вѣрно держали, а справъ ихъ крѣпко и смѣло бороили. Русины самі мали тогдѣ 48 пословъ своихъ, а побѣдъ ихъ сидѣло въ соймѣ и кольканиця селянъ мазурскихъ.

Познѣйше шило чимъ-разъ горше, селяне легковажили собѣ выборы до сойму краєвого и сталося такъ, що въ послѣднѣмъ соймѣ пословъ рускихъ зъ владыками було ледви 13, а мазура-селянина не було нѣ одного. За то засѣло на крѣслахъ посольскихъ сойму краєвого надъ 80 пословъ зъ болѣешихъ посѣдостей, хотѣи имъ зъ волѣ Монарха належитися лишь 44 крѣсла посольскихъ.

Малой горетцѣ пословъ селяньскихъ трудно було бороити справъ селяньскихъ, трудно було бороити правъ народу руского. Ихъ голосъ бувъ за слабый.

Тому то и сталося, що зъ сойму краєвого выходили законы, не схожѣ зъ интересами селяньства, не схожѣ зъ интересами народу руского, а додатки краєвы, збѣднѣющіе зъ року на рокъ, зросли ажъ до высокости 35 кр. одъ гульдена податковъ непосредныхъ.

Нинѣ наспѣвъ часть направити все занедбане

Не только селяне рускій, але и селяне мазурскій и мѣста галицкій рушилися и оббѣзались за собою голоснѣйше. А всѣ они сказали собѣ: Досыть тои роботы! Мы не дамо себе заступати тымъ, що намъ наклидуются на пословъ, а выберемо собѣ скрѣзь по цѣломъ краю людей своихъ, котрыхъ знаємо, котрымъ вѣримъ, котрѣ потребы селяньства розумѣють и справы селянъ и мѣсто-чокъ не зрадыть.

Най соймѣ, держава и нашъ Найяснѣйшій Монархъ довѣдаются зъ устъ новыхъ нашихъ пословъ, що насъ болѣе, що намъ допѣкае, що треба усунути, що направити и що зробити, чтобы селянамъ и маломѣщанамъ галицкимъ було легше жити.

Нинѣ по цѣломъ краю пойншовъ такий голосъ, чтобы селяне выбирали послами селянъ або людей, котрымъ бѣда селяньства

лежить горячо на серци, а рускій выборцы сказали собѣ, що треба до сойму увести болѣе пословъ рускихъ, бо рускій народъ має багато потребъ духовыхъ, котрыхъ доси въ соймѣ не полагоджено.

Край нашъ есть хлѣборобный, промыслъ у насъ малый, торговля невеличка, та ще навѣтъ не въ нашихъ рукахъ. Земля у насъ досытъ, бо 13 миліонѣвъ морговъ, але земля та при лихой господарцѣ выдае мало плодѣвъ. Всего збѣдѣ маємо въ середнѣмъ роцѣ не болѣе, якъ 16 миліонѣвъ сотнаровъ метричныхъ, а бульбы до 30. Якъ бы добра господарка, якъ бы по школахъ рѣшничихъ селяне могли приучуватися умной господарки, якъ бы мали свое товариство господарске, склады зъ добрымъ насѣнемъ та навозами всякого роду; якъ бы поле подреновано, сѣножати посправляно, рѣки управильнено та огреблено; якъ бы розведено болѣе управу пашныхъ рослинъ, садѣвництво та пчѣльництво, то и селяньство наше и край цѣлый стали-бъ богатѣиши.

Селянамъ горко жити! Одинъ моргъ поля приноситъ имъ на рокъ ледви 3 зр. чистого пожитку. Худобы мало и худоба наша мизерна. На 1000 людей припадае ледви 500 штукъ, а по иншихъ краяхъ припадае мало не двѣ на голову. Ставнѣ розподоныхъ невеличке число, паша лиха, молочного пожитку не богато, а сыровицѣ трудно намъ якось допроситися, хочъ Богъ край нашъ поблагословивъ солю.

Каждо року панують у насъ сграшнѣ передновки, мясной стравы люде и не бачать, живутъ мукою та бульбою. На одну голову въ краю припадае въ роцѣ яко стравы 114 кильограмѣвъ збѣдѣ и 300 кильограмѣвъ бульбы. То пересѣчно. А що-жъ сказати про людей бѣднѣйшихъ? Не диво про-то, що при недостаточной, лихой и ледви посоленной стравѣ пануютъ у насъ рокъ-рѣчно страшнѣе пошести, що молоде поколѣнне хирѣвъ, що смертельность есть дуже значна, а вѣкъ людей короткій.

При всѣмъ тымъ земля наша дуже обдѣжена. Въ 1887 р. тяжело на панскѣй землѣ 200, на селяньскѣй до 100 миліонѣвъ довгу. На одну голову припадало вже 60 зр. довгу.

За довгами идуть у насъ лицитація, людемъ буває що разъ тѣснѣйше, а наиболѣе лихо въ томъ, що чужина закуповуе землю. Въ цѣломъ краю есть ледви 7.000 господарѣвъ такихъ, що мають по 30 морговъ земли въ своихъ рукахъ. Коли передъ 25 роками ледви 64 селянъ было въ рукахъ не-христѣанскихъ, то нинѣ ихъ надъ 500. Люде выселяются до Америки, до Россіи и на Молдаву. Плата робѣтничѣвъ дуже низька. Готового гроша такъ мало, що якъ-бы нимъ подѣлити всѣхъ житѣль Галичины по равной части, то каждый доставъ-бы ледви 13 зр.

Всякій зъ насъ знае такожъ, що податки растутъ зъ каждымъ рокомъ. Край нашъ платитъ що року 48 миліонѣвъ податковъ державныхъ, а 12 миліонѣвъ зр. всякихъ до-датковъ податковыхъ. На голову припадае мало не 10 зр., а хлѣборобъ зъ чистого до-ходу своего одае пятю часть на податки.

Мы розумѣємо, що держава наша — та ще подѣ теперѣшній часть — потребуе гроша, але мы бы хотѣли, чтобы податки були на всѣхъ житѣль краю и державы роздѣленъ въ равнѣйшій мѣрѣ. Мы думаємо надъ тымъ, чи не будо-бъ справедливѣе, чтобы податокъ грунтовой замѣнити на доходовой, чи не будо-бъ на часть оподаткувати збытокъ и капиталы, чи не лучше было-бы завести податокъ прогрессивный. Бѣднѣмъ людемъ була-бъ одъ того велика помощь. И хочъ мы знаємо, что богато сихъ справъ належитъ до рады вѣдѣнской, то таки есьмо пересѣдѣнѣи, що соймѣ нашъ, а въ томъ соймѣ послы селяньскій мають обовязокъ о все то упоминуть и за добромъ краю постояти твердо.

Та чи одна така справа, за котрою годилось-бы всему сойму подѣнести голосъ? Господарка поля не оплачуе не только длатого, що мы газдуємо по старому, що податокъ грунтовой высокій, але и длатого, что цѣны збѣдѣ у насъ малѣ черезъ довѣдъ заграничный, а мыта граничного дождатися намъ годѣ. Рѣки нашѣ забирають намъ землю

и збѣдѣ, а на управильненѣ ихъ дано намъ въ послѣднихъ трѣхъ лѣтахъ ледви 1½ миліона зр. Хаты нашѣ нужденѣ оподаткованѣ якъ акъ палаты. Промыслъ домашний крѣсѣ передъ податкомъ зарѣбковымъ, ремѣсники нашѣ не мають де научитися умного ремесла, бо фаховыхъ школъ мало, а зъ фондѣвъ державныхъ не дано намъ доси на движенѣе промыслу нѣ зломаного гроша. Только всего, що соймѣ въ послѣднихъ рокахъ почавъ де-що ложити на дрѣбный промыслъ.

Въ найновѣйшихъ часахъ оподатковано у насъ пафту, предметъ, безъ котрого годѣ обѣйтися въ житю щоденномъ; оподатковано и спиртусъ, одинокий промыслъ краєвой, а соймѣ не мавъ на столько силы, чтобы тому опертисѣ.

Всякій процесъ у насъ коштовный и тягнѣе лѣтами зъ шкодою сторѣтъ; екзекуція дуже тяжкій, посмертщина дорога, всякій таксы высокій и неусталенѣ, кредиту дешевого нема, а додатки краєвы растутъ, бо автономія наша дуже дорога.

Въ 1888 р. доходы краєвы выносили 890.000 зр., розходѣвъ було на 4.417.000 зр. а недобѣръ: 3.527.000 зр. покрыто до-даткомъ краєвымъ въ высокости 31 кр. одъ гульдена податковъ непосредныхъ. Въ 1889 р. зменшився доходъ краєвой на 435.000 зр., розходѣвъ було на 4.038.000 зр., недобѣру 3.603.000 зр., а додатокъ краєвой выросъ до 35 кр. одъ гульдена.

Рады повѣтвой коштують насъ рѣчно, легко рахуючы, 1.050.000 зр., мало що не только, що цѣла администрація державна въ краю нашѣмъ (1.501.000 зр.). На удержанѣе урядничѣвъ радъ повѣтвыхъ ложимо рокъ-рѣчно 270 до 300 тысячѣвъ золотыхъ, коли на школы народный иде лишь 264.000 зр., а на школы фаховѣ и промыслъ 90.000 зр.

Рада повѣтова у всѣхъ Галичинѣ коштуе рѣчно 3 и 4.000 зр., а додатокъ повѣтвой сѣгае мѣсяцами до 20 кр. одъ гульдена податковъ непосредныхъ. И дороги будуються якось коштовно, бо одинъ кильометръ дороги краєвой стоить насъ 390 зр., коли кильометръ дороги державной коштуе лишь 330 зр.

На сплату довѣвъ краєвыхъ иде рѣчно 70% зъ фондѣвъ краєвыхъ, а довги будутъ расти, якъ зросте автономія бюрократична.

Писарѣ громадскій коштують нинѣ надъ 1 миліонъ зр., а якъ настануть писарѣ испытѣванѣ, то тягаръ той подвѣнѣе. А що-жъ сказати о другихъ тягарахъ громадскихъ, о всякихъ конкуренційныхъ налогахъ, о при-кряхъ обовязкахъ шарварковыхъ нового закона дорожного?

А мимо всѣхъ тыхъ тягарѣвъ державныхъ, краєвыхъ, повѣтвыхъ, громадскихъ и конку-ренційныхъ не слѣдно, чтобы просвѣта шири-лась по краю нашѣмъ. На 6 миліонѣвъ жи-телѣвъ числимо надъ 1 миліонъ письменныхъ. На 6.000 громадъ маємо ледви 3.000 школъ народныхъ та и зъ тыхъ 2.400 есть однокла-совыхъ. Зъ 600.000 дѣтей, обовязанныхъ до щоденной науки, ходитъ до школы ледви половина.

Въ школахъ народныхъ на Руси учать болѣе языкомъ краєвымъ, якъ чтобы подавано науку. А тымчасомъ школа народна повинна бути выключно національною. Планъ науковый не есть такъ практичный, якъ бы повиненъ бути въ краю хлѣборобномъ и дрѣбно-промысловомъ. На то нарѣкано неразъ и въ соймѣ и прилюдно. Учителѣ въ школахъ рускихъ дуже часто не умѣють языка руского. Церковь має за мало права до школы, а дѣти ховаються за надно здалека одъ неѣ. Для образованія учительѣвъ не маємо нѣ одной семинаріи учительской руской. Коли, при-мѣромъ сказавши, на Шлезку для 1400 учени-ковъ есть 6 гимназій, то мы Русины для 2000 учениковъ маємо лишь одну гимназію руску у Львовѣ и зъ бѣдою одну паралельну класу въ Перемишлѣ. Выдѣловѣ школы всѣ польскѣ. На университетѣ двѣ катедры рускій и двѣ су-плентуры. Въ судахъ и урядахъ не маѣе нашъ языкъ природныхъ своихъ правъ, бо давнѣйшій постановѣ цѣсарскій и розпорѣдженія министер-скій стратили нинѣ вагу свою. По урядахъ автономичныхъ ще горше. На Русинѣвъ за письма рускій накладываются кары грошевы. О

руске письмо треба вести процесы ажъ въ найвысшѣмъ судѣ державномъ. И коли всѣ народы австрійскій тѣшатся пра-вами національными, мы одинъ най-болѣеше уполѣдженѣи.

Не все мы тутъ розказали, що насъ бо-литъ, що насъ кривдитъ и чого намъ треба. Але зъ сказаного зрозумѣе каждый, що но-вый соймѣ муситъ взятися зъ всею силою и охотою до того, чтобы не только подѣбати о долю селянъ и мѣщанъ, але щобъ и духовѣи потребы народу руского заспокоити.

До того маємо боже, людске и консти-туційне право на нашѣй землѣ. Безъ того бу-де въ нашѣмъ краю чимъ разъ горше. Послы нашѣ мусятъ про-то дѣбати о господарство та ремесло, о зменшенѣе и равномѣрне розложе-нѣе тягарѣвъ, о дешевѣй кредитъ, пощадный екзекуція, скороченѣе процесѣвъ, о дешевшю и не бюрократичну автономію, о ошадности въ господарцѣ краєвой, о національну и рели-гійну школу, о рускій выдѣловѣи и середній школы, о рускій языкъ и руске письмо въ судахъ и урядахъ — въ загалѣ послы нашѣ мусятъ подѣбати, чтобы въ краю запану-вавъ гараздъ, чтобы була любовь ме-жи верствами сусѣдними, и лю-бовъ межи обома народами, заселя-ючими край.

Селянѣ и мѣщанѣ уважаємо основою си-лы народу. То скарѣ, одъ котрого залежитъ будущность наша, то корѣнь дерева народного.

Не перемѣно, що доси въ соймѣ крає-вомъ хвилями були благородный змѣгания до по-правы быту двѣхъ низнихъ верствъ. Въ най-новѣйшихъ часахъ движенѣе промыслу ста-лось окликомъ часу. Але не можна не сказа-ти, чтобы соймѣ заходився пыльно и всесто-ронно коло движенія хлѣборобѣвъ.

Длатого треба до того сойму увести ши-рыхъ, розумныхъ и розважныхъ заступничѣвъ селянъ и мѣщанъ, котрѣ бы передѣвѣмъ за-нялись долею хлѣборобѣвъ и дрѣбныхъ промы-словѣвъ. А зъ огляду на духовѣи и націо-нальный потребы народу руского треба до но-вого сойму впровадити ширыхъ и ревныхъ па-триѣтовъ рускихъ, люблячихъ народность свою и свою церковь.

Выборцы!

Не добираємо шумныхъ словъ, чтобы васъ загрѣти до недалекихъ выборовъ. Вы разумѣ-ете, что тутъ ходитъ о вашъ интересъ и о ин-тересъ народу руского. За чужимъ не поса-гаємо, але за права свои постоянно крѣпко!

Длатого чеснѣй выборцы рускій: для добра вашего власного, для добра народу руского, для добра краю и державы одайтѣе голоса вашѣ лишь на тыхъ людей правыхъ и честныхъ, на котрыхъ вы самѣ въ комитѣтахъ повѣтвыхъ рускихъ згодились, и котрыхъ вы-бирати поручае вамъ головной ко-митѣтъ у Львовѣ.

Справа наша добра и свята. Дѣлови на-шому благословитъ самъ Богъ, бо дѣло наше не хоче нѣчией кривды, хоче всѣмъ равного права и равного добра.

Приступайте до голосованія зъ рукою на серци, не дѣлѣться селяне, не давай-тесь на хитру и лукаву подмову, слушайте лишь вашоѣ совѣсти и голосу бра-товъ вашихъ зъ центрального руского ко-митѣту!

Тямѣте, що ажъ за 6 лѣтъ приѣде зновъ часть новыхъ выборовъ до сойму краєвого. Най нѣ одинъ голосъ не упаде на чо-ловѣка селянамъ и справъ руской противного. Бережѣте честь имени руского и вѣрте, що побѣда наша!

Зъ Богомъ рускій выборцы на до-бре дѣло на гараздѣ рускому наро-дови и на его славу!

У Львовѣ 24 н. ст. червня 1889.

Одъ Руского центрального комите-ту выборного.

Теофилъ Бережничкій,
предсѣдѣтель.

Д-ръ Олексан. Огоновскій, Богданъ Дѣдицкій,
заступничѣи предсѣдѣтеля.

Д-ръ Иванъ Лѣтинскій, Д-ръ Кость Левицкій,
секретарѣ.

Рух передвыборчий в Галичині.

Головний руский Комитетъ выборовъ затвердивъ слѣдуючі кандидатури: на Городокъ п. Дениса Герасимовича, ч. к. судью въ Яновѣ; на Бучачѣ д-ра Филарета Сембратовича, ч. к. судью въ Монастирскихъ; на Городенку п. Івана Балея, редактора „Дѣла“ у Львовѣ; на Чортківѣ о. Николая Галуцкаго въ Дзвинячѣ; на Дрогобичі п. Ксенофонта Охримовича, на Надвирнѣ о. Корнила Мандычевского; на Рудки-Комарно о. Михаила Стецева; на Скалатѣ о. Стефана Коблянського въ Драганівцѣ; въ Добромилі рѣшено підпирати кандидатуру нижняра п. Алоісія Тележницького; въ Городицѣ, коли не буде поставлена кандидатура о. Хиліа, рѣшено підпирати п. Бехоньского.

Польскій комитетъ центральний затвердивъ и оголосивъ слѣдуючі кандидатури на вѣддані Галичину: на Золочівѣ Оскара Шнея; на Рогатинѣ Николая Торосевича; на Жовківѣ Володимира Пивоцкого. На мѣсто Дрогобича постановлено оголосити и підпирати кандидатуру п. Станислава Щепановского.

Должнскій маршалокъ рады повітової п. Витославскій смарився передъ польскимъ центральнимъ комитетомъ и приславъ ему письмо въ котрому, оправдався за свого поступованя и доказує, що всѣ заклики роблені йому суть безосновні. Протино п. Витославскій обѣцює податися карности и зречення своєї кандидатури, коли комитетъ центральний буде обставати при кандидатурѣ Мазаракго.

Се завітання п. Витославского принявъ комитетъ центральний за признаванье до вѣдомости, ухваливъ высказати ему подяку и выслати одповѣдно до его бажаня свого делегата до Должны.

Комитетъ пов. самборскій запрашає своихъ членовъ и П. Т. Выборцькихъ повіта самборского на день 27 червня 1889 о годинѣ 2. по полудни до Руской Бесѣды. На зборахъ тыхъ буде здавати сов. Бережницькій справозданье за свои посольскі дѣяльности. — Оснѣзъ Бѣлинскій секретарь комитета.

Комитетъ передвыборчий городецкого округа выборчого запрашає всѣхъ П. Т. Выборцькихъ зъ городецкого округа судового на день 27 н. ст. червня т. в. въ четверть о 1 год. зъ полудня до салѣ рады повітової въ Городку, чтобы остаточно порозумѣтися що до кандидата на посла.

Той же самъ комитетъ запрашає П. Т. Выборцькихъ зъ яновского округа судового до Янова на день 29 н. ст. червня въ субботу о 8. год. рано до дому Вл. о. Стрѣльбицкого — де кандидатъ Вл. п. Денис Герасимовичъ явиться и свое политичне вѣроисповѣданье выголосить.

Всѣ оо. духовныхъ утираєся, чтобы вплинути на своихъ выборцькихъ, чтобы въ дни означеніи оди въ Городку, другі же въ Яновѣ явились.

Дня 28 н. ст. червня оббудуться въ Перемишлѣ о год. 12 въ полудни въ комнатахъ Руской Бесѣды загалнѣ зборы выборцькихъ, на котрыхъ кандидаты того повіта, п. Іосифъ Громницкій, нотаръ въ Нижанковичахъ выголосить свое вѣроисповѣданье политичне. Подаючи се до загалнои вѣдомости выборцькихъ повіту перемишского, подіисаний комитетъ просить усердно всѣхъ Всч. оо. духовныхъ, всю нашу интеллигенцію свѣтско и всѣхъ нашихъ братовъ селянъ до якъ найчисленнѣйшой участи въ тыхъ зборахъ. Зборы ті будуть проблемъ каменемъ нашої сили, нашої жертволюбивости и нашого патриотизму, тому кладе комитетъ участь въ нихъ всѣмъ взагалѣ и каждому окремо якъ найгорячѣйше на серце. Особливо авертаємось за прошенемъ до Всч. оо. духовныхъ, чтобы такъ самі на зборы прибули якъ и зъ собою привезли своихъ выборцькихъ-селянъ. — Одъ повітового комитета выборчого въ Перемишлѣ: О. Дмоховскій, предсѣдатель; д-ръ П. Глембоцкій, секретарь.

Вчера явилася у 6. Бес. п. намѣстника депутація селянска зъ Тернопольского повіта, зложена изъ Стефана Гарматія, господара Купчинца, Валентія Левандовского (Поляка) господара изъ Кутковца и Івана Коцюрка, господара и бывшего начальника гром. зъ Чистилова, чтобы представити жалобу по поводу надужатъ, якыхъ допускалися при переведеніи правыборовъ урядники тернопольского старосты: комисаръ Студзінскій и Пашкудекій. П. намѣстникъ розмалывъ довшій часъ зъ депутацію, розпитувавъ о деякіхъ подробностяхъ и обѣцявъ потягати до строгои одвѣчальности провинившихся. Депутаты просили такожъ о принаглєнє рѣшеня протестовъ внесенныхъ до старосты тернопольского и розписанє новыхъ правыборовъ въ мѣсцевостяхъ, де зайшли не легальности. Коли депутаты розповѣдали п. намѣстникови деякіхъ подробностей, заявивъ бнѣ, что вже о томъ знає, а именно про Пашкудекого и обѣцявъ по розслѣдженю зарядити все, чого wymagaє справедливость.

Зъ разныхъ сторони нашего краю обдираемо численнѣй вѣсти о грубыхъ надужатяхъ властей при правыборахъ. Вѣстей тыхъ годъ намъ помѣстити зъ взгляду на ч. к. прокураторию. Радимо однакѣ покривдженнымъ блиноситися безприводочно до намѣстництва телеграфично а коли и то не поможе, такъ заравъ

такожъ въ телеграфичній дорожѣ до президента министровъ гр. Тафого. Зъ Тернопольщины и Снятинщины выбираются депутаты до Вѣдданя до 6. Вел. цѣсаря и до гр. Тафого зъ жалобами на надужатъ властей при правыборахъ. Добре бы было, чтобы и зъ нашихъ сторони выбрался такій депутатъ. Въ Калушинѣ наказало старосту жандармамъ конфекскувати портреты 6. посла п. Ю. Романчука зъ его біографією, хоть ихъ лѣвбеска цензура перепустила.

Одъ кльонкахъ днѣвъ обдываются на лѣвбескомъ ратушу зборы передвыборчий, на котрыхъ выступаютъ кандидаты о мандатъ посольскій зъ мѣста Львова и выголосуютъ свои политичнѣ вѣроисповѣданья, а кромѣ того тѣ въ нихъ, котрі були вже доса послами, здаютъ справозданье за свои соймовой дѣяльности. Доса чули мы вже промовы пп. д-ра Евсея Черкавского, Гольдмана, Тад. Романовича, Намычновского и Вагеля, отже переважно членовъ т. зв. польского демократичного сторонництва. Зъ бесѣдъ тыхъ достойнѣ уваги лаше три перші, а зъ тыхъ зновъ передовѣмъ бесѣда Тад. Романовича, котра мѣститъ въ собѣ наибольшѣ позитивныхъ даныхъ що-до программы репрезентативного нѣмъ сторонництва и наибольшѣ дотыкає руской справы.

На тѣй послѣдній тощѣ було справозданье д-ра Черкавского дуже лаконичне, а що большѣ не воемъ правдиве.

Д-ръ Черкавскій сказавъ, що соймъ зробивъ перші крокъ до згоды зъ Русскими, даючи имъ рускій параллельки въ Перемишлѣ, коли тымчасомъ загално зѣстна рѣчь, що зробиать то не соймъ а правительство. Шкода такожъ, что не загадавъ д-ръ Черкавскій, кльонка шканъ за причины того смарного жаданя мусѣли внести рускій послы въ соймѣ, кльонка небедѣ и зивагъ мусѣли выслушати одъ рѣзородныхъ Гольдвекскихъ, Торосевичевъ та Тарновскихъ. То було-бы найагашою иллюстрацію того першого кроку, якій по думцѣ д-ра Черкавского мавъ соймъ зробиати до Русиновъ.

П. Тад. Романовичъ зновъ загадавъ вправдѣ симпатично про перше внесенне пос. Романчука, однакъ что до другого внесення того посла обмеженье на загалнѣ, что соймъ не мѣгъ уважливати того внесеня, не поясняючи воемъ дѣятого и не зазначаючи своего погляду на то внесенне. П. Романовичъ піднѣлъ лишь загалну фразу, что соймъ повинѣнъ полагоджувати прихильно всѣ справедливы жадаваня Русиновъ. Фразу тую чуємо мы не бдѣннѣ и то не лишь одъ посольствъ въ роцѣ П. Романовича, але навѣтъ одъ непримаримыхъ членовъ станчиковской правды, та бѣда лишь въ томъ, что въ практицѣ граница справедливости рускыхъ жадавъ обмежуетъ на дуже тѣсны объѣмъ и тымъ способомъ обдмалываєся найсправедливѣйшимъ жадаванямъ справедливого полагодження.

Явѣйшими а большѣ конкретными були заявленя п. Романовича что-до вынхъ справъ соймовыхъ, дотыкающихъ Русиновъ. Найважнѣйшимъ есть тутъ безсережно поглядъ п. Романовича на дѣяльність нашихъ посольствъ въ мѣнувшій соймовій каденціи. П. Романовичъ признає, что рускій послы дѣлали прихильно всюду тамъ, де шло о справы основнѣ, штаня горожанскихъ правъ и свободъ, квестіи справедливости въ вѣншнѣмъ устрою нашихъ односанъ и справы, дотыкающей интересовъ люду.

Бѣтъ то найкращѣ свѣдоцтво до дѣяльности рускыхъ посольствъ соймовыхъ, помовляныхъ дуже часто зъ польской стороны, что роблять опозицію до опозиціи и что своими борбами шкодятъ загалному краюму интересу. Нинѣ признавъ одинъ изъ найважнѣйшихъ польскихъ посольствъ и до того же и представителъ польской пресы, что дѣяльність ихъ змагала все до защиты найважнѣйшихъ здобутковъ конституційныхъ и интересовъ люду и заявивъ рѣзководно, что такихъ посольствъ треба бы въ соймѣ большѣ и дѣятого не належитъ лянкатися рускыхъ кандидатуръ.

Кромѣ того высказавъ пос. Романовичъ бажанье, чтобы рускій послы въ соймѣ могли численнѣйше якъ доса участвовати въ комисионныхъ соймовыхъ, що могло-бы наступити лишь тогдѣ, коли-бы рускій кльонъ предлагавъ такъ само якъ и вншнѣ кльоны своихъ кандидатствъ до комисій.

Зъ нихъ уступивъ бесѣды пос. Романовича заслугують особливо на увагу его погляды на справу школьництва взагалѣ и на справы промыслу.

Зовѣмъ справедливо подносить бнѣ несправедливостъ въ розкладѣ тигару удержаня школы на селѣ, котрый въ 9% спадає на громаду а лишь въ 3% на обшаръ двѣрскій, помимо того, что тѣ обшары, котрі нинѣ вже числятъ надъ 200.000 людности, аболѣшачоноя зъ каждымъ новымъ актомъ парцеляціи, повиннѣ-бы рѣвно зъ громадою причинятися до удержаня школы а то не лишь дѣятого, что дѣти зъ двѣрского обшару можуть користати и фактично користають зъ сельской школы, але и дѣятого, что робѣтнѣкъ рѣзничій буде большѣ образованъ, отже и способнѣйшій до работы, коли въ селѣ буде добра школа. Такожъ жадає п. Романовичъ, чтобы платнѣ сельскихъ учителей перенесено за фонду громадского на фондъ крайовый, бо нинѣ до 1000 громадъ не маючихъ школъ не платять фактично нѣчого на цѣля сельского школьництва и тымъ самымъ мають неаиче премію за то, что не заведуть у себе школъ. Вкѣнци загадавъ п. Романовичъ про тенденцію обдана народныхъ школъ зовѣмъ въ руни духовенства, котру тенденцію поднесли въ соймѣ послы Стаднѣцкій а Понель, выступивши противъ теперѣшнихъ школы зъ дуже тяжкими замѣтками, а котра тенденція обдѣлавъ въ короткѣмъ часѣ була въ радѣ державной скристализована въ зѣвѣстномъ внесеню Лахтевштайна. П. Романо-

вичъ заявивъ въ имени своемъ и въ имени цѣлого польского демократичного сторонництва рѣшучимъ противникомъ той тенденціи.

Що-до справы промыслу крайового представивъ п. Романовичъ, а ще докладнѣйше п. Гольдманъ исторію змаганъ лѣвицѣ соймовой найперше до аболѣшеня рубрики бюджетовой на цѣля промыслу, а бѣтакъ до заснованя крайового фонду промыслового и зложеня окремой комисіи до справъ крайового промыслу, котру — побѣла гадки п. Гольдмана — належитъ докончы доповнити однимъ членомъ зъ стану промыслово-рукодѣльного. П. Романовичъ розводивъ ще окремо надъ справою школъ промысловыхъ, конкуренція зивѣвъ зъ рукодѣльниками и надъ справою доставъ для войска.

Зъ справъ спеціальныхъ обговорювавъ п. Романовичъ справу реформы закона громадского, заявляючыся о столько противникомъ провектованой реформы, о скльонко зводитъ она сельскій справы и организацию сельскихъ властей на дорогу бюрократизму и обдирає селянскій людности можайбѣ горожанского образования черезъ практику автономной администраціи.

Дальше дѣткуютъ бнѣ въ короткости справы закона о полиціи огневой и закона о оподаткованю товариствъ асекураційныхъ, за котрыми промовлявъ въ соймѣ а такожъ и ухваленого закона пропавдѣйного, характеризуючи справедливо дебату надъ тымъ закономъ яко торги управленыхъ, чтобы зыскати зѣвъ наибольшѣ для себе и подносилъ изъ жалемъ, что въ послѣдній хвили передъ остаточнымъ порѣшенемъ того закона комисаръ правительства причинивъ наибольшѣ до порѣшеня деякихъ школьныхъ постановъ.

Вкѣнци дѣткуютъ п. Романовичъ въ своей бесѣдѣ стану и программы польско-демократичного сторонництва. Що-до подроца той программы покликаны бнѣ на резолюціи вѣча мѣстѣ и мѣсточокъ, что-до стану и силы польского демократичного сторонництва згадавъ про значение и поважанье, яке мала въ соймѣ лѣвица, приписуючи їй навѣтъ деякіхъ впливы на поступованье правительства и пануючюу въ краю шляхотской партіи. При томъ всѣмъ однакъ мусѣвъ п. Романовичъ признати, что становичѣ того сторонництва взагалѣ ще дуже слабе, что въ соймѣ мало оно дуже незначну репрезентацию та что навѣтъ теперъ не може оно стремѣти до власти и что дуже богато часу уплыве, закимъ на него прийдѣ черга. Характеристика тая справедлива — а що большѣ навѣтъ тѣ добычѣ, котрі приписує п. Романовичъ своему сторонництву, представляются по близкомъ розглядѣ не дуже свѣтло. Бо коли бнѣ добычає впливы польской демократіи, котрой постулаты скристализувывъ въ своей послѣдній промовѣ бюджетовій, на правительство въ томъ, что оно не мѣшавъ вже такъ дуже до теперѣшнихъ выборовъ, то неправдивостъ того погляду выказують вже теперъ наглядно сотни разныхъ надужатъ при правыборахъ, якыхъ допускаються делегаты политичныхъ властей, а коли подносѣтъ обднову центрального польского комитету въ справѣ ставленя рускыхъ кандидатуръ, то се хѣба лишь на смѣхъ та иронію; въ кождѣмъ отже случаю не суть то добычѣ, котрыми могла-бы поведичатися польская демократія.

Зъ Сянока пишуть намъ:

По причинѣ маючихъ обдуться выборовъ посла на соймъ крайовый изъ меншихъ посольствъ заявляли Русины округа выборчого: Сяновскѣ Буквско-Рымаявъ въ повітовый комитетъ передвыборчий въ Сяноцѣ, до которого уащили репрезентанты священства, свѣтской интеллигенціи и селянства. Комитетъ поставивъ собѣ за задачу старатися, чтобы посломъ выбранный бувъ мужъ свѣдомый односанъ и потребѣ селянства якъ и цѣлого краю, а именно Русинѣвъ, мужъ, знавый зъ широкого руского патриотизму, достойный задачѣ, яка почиває на нѣмъ, яко руской послѣ изъ меншихъ посольствъ, покликаномъ до защиты правъ и интересовъ Русинѣвъ и селянства. Комитетъ рѣшивъ здержатися зъ дефинитивнымъ постановленемъ кандидатуры ажъ до укѣнченя правыборѣвъ. На скликаныхъ по мысли сего рѣшеня зборахъ членовъ комитету и делегатовъ въ Сяноцѣ на день 19 червня с. р. заявляиъ порушеныхъ кандидатствъ Всч. о. Александръ Зубрицкій и д-ръ Александръ Вацковичъ, что не мають и нѣколи не мали намерѣна кандидувати, по чѣмъ зборы приняли одноголосно на внесенне Всч. о. Івана Венгрияновича, гр. кат. пароха зъ Далева, кандидатуру д-ра Александра Искарацкого, адвоката въ Сяноцѣ на посла изъ меншихъ посольствъ въ нашѣмъ окрузѣ выборовъ.

Д-ръ Іванъ Струтинскій.

Зъ Жовківского пишуть намъ:

Що нашъ противникъ являлся серіозно до дѣла, абы въ жовківскомъ повітѣ вже разъ Русинѣвъ покониати, векай послужитъ за докѣвъ третій окружнѣи ихъ комитету передвыборчого, котрый тутъ додольно наводжу: W. P. I. Uprasząmy niniejszem W. P., by po przeprowadzeniu prawyborów w gminie... zechciał łaskawie zawiadomić przedwyborczy komitet powiatowy na ręce przewodniczącego (pod adresem Derewnia, poczta Turynka), czy zdaniem Jego wybrani w tejże gminie wyborcy dadzą się pozyskać dla kandydata przez komitet przedstawionego, względnie jakichby w tym celu należało użyć wpływów. Prosząc, by W. P. raczył działać w kierunku pozyskania ich głosów, nadmieniamy, iż kandydatem komitetu jest pan Władysław Piłowski, naczelnik sądu w Mostach. Z poważaniem Przewodniczący komitetu Starzyński (дѣдичъ въ Деревни). Sekretarz A. Sielecki (конципистъ нотаріальный въ Жовкѣ).

Коли порѣванъ той окружнѣи зъ двома попередно наведеними, то окажется цѣлкомъ яснимъ, что тутъ есть намѣренє выборовъ перекупляти и то грѣшнѣ, на подставѣ попе-

редныхъ циркулярѣвъ аббранными. Мы бы радѣ только знати — а той W. P., котрый намъ наведеній циркуляръ удѣлявъ, якое не мѣгъ до вѣдѣтисѣ, чи велику квоту вже аббрано тымъ 3% додатками до податковъ, бо о скльонко мы напашѣ Wielmożnych знаємо, то многі зъ нихъ, коли не суть жадами, то таки сидѣтъ глубоко въ жадовскнѣхъ кишняхъ, отже нема кому складати такихъ податковъ. За то, хоть не-прошенъ о томъ, доносимо Раци Przewodniczącego, что въ селѣ Деревни (власне, до бѣвъ сѣтъ дѣйченемъ) выбрано выборцами священника и двоухъ честныхъ и твердыхъ селянъ, на котрыхъ, по нашѣй гадцѣ, навѣтъ и „звѣннѣй wpruwu“ не будутъ досытъ „выливовыми“.

Зъ Самборского пишуть намъ:

Въ Самборѣ велика агитація противъ совѣтника Бережницкого, а особливо рада повѣтова робити сильну пресію на выборцькихъ. На примѣръ наведу одиѣ фактъ: Коли зъ Черхавы прихлѣли до Самбора одиѣ селянныи Пѣхотѣ, членъ руского комитету, и писаръ Козловскій, то заравъ причеплялся до нихъ Добушнѣнскій, зъ роду Русинѣвъ, и секретаръ Ламборъ та почали имъ грозили: перші писаревы, что если зъ Черхавы выйде выборѣвъ, что буде голосувати за Бережницкимъ, то не стерпѣвъ такого писарѣ въ самборскомъ окрузѣ, а другій Пѣхотѣ, что въ такѣмъ разѣ нѣ бнѣ нѣ нѣхто зъ Черхавы не дѣстане повѣнки въ радѣ повітової. И такъ рускій грошѣ мусѣвъ служити средствомъ агитаційнымъ противъ Русинѣвъ. Бѣда лишь тыхъ агитаторѣвъ, что не разъ заведуться въ своей агитаціи, отъ пр. хоть-бы и на Черхавѣ.

Въ мѣстѣ Самборѣ попри д-ра Чижевича зѣ Львова кандадуютъ: бувшій посольствъ, нижняиръ п. Удерскій и передѣвѣщаннѣй Никлевичъ. Агитація за тыми трема кандидатами розгорѣлася на добре.

Въ Олешѣ, повіта томмацкого, въ котрій парохомъ о. Абдѣй Шепаровичъ, выбрано правыборцами особливо заходомъ того-жѣ: вѣйта, заступника отця Абдѣя Шепаровича и жѣда тамошного, всѣхъ — „jednogłosnie“. О. Абдѣй, горячій защитникъ кс. Савы, ѣдѣвъ навѣтъ агитувати до Озерья за кс. Савою, коли тамъ правыборы перепроважувались. Единній заступнику кс. Савы, отце Абдѣю, не вѣтъды вамъ йти на супротивъ всего народу и священства тутешного повіту? Чи такъ вамъ смакує вицемаршалковство? Лучше буги першѣмъ мѣжъ своими якъ послѣднимъ мѣжъ противниками. Народъ буде пальцемъ вказувати на васъ. Не ганьбѣтъ себе и священство, бо въ противномъ случаю, коли підѣте противъ волѣ народу, будете адемаскованіи передъ цѣлымъ свѣтомъ. Послушайте, что жида и нинѣ говорятъ о Васѣ въ Товмачѣ.

Спѣльнѣй делегаціи.

Въ субботу зѣбралися спѣльнѣй делегаціи на двацѣтпату звичайну сесію и будутъ радѣти вмовѣрно ажъ до 15 липня. Зъ словѣ цѣсаря можна судити, что сегорѣчна сесія буде коротка и что нарады будутъ головно обдоситися до справъ внутрѣшнихъ и потребѣ войсковыхъ. Вправдѣ теперѣшня пора насущає богато пытанъ зъ политикѣи заграничною, але лѣдѣе чи справы сѣ наберуть великой вати. Здаєся, что гр. Кальноки дасть лишь такіхъ поясненя, котрі будутъ старатися успокоити загалну думку и на томъ обмежѣтисѣ, хѣба що посылитися численній интерпелляціи, котрі дѣщо цѣкавѣйшого вытѣгають на верхъ.

Австрійска делегація. Въ австрійской делегаціи засѣдають зъ палаты панѣвъ мѣжъ вышними: кн. Чарторыскій, Думба, гр. Фалькенгайнъ, нгум. Гасевичъ, кн. Виндштретцъ, гр. Краснѣцкій и Мислосичъ. Зъ палаты послѣвъ: Атамекъ, Аресинъ, Бѣлинскій, Брандисъ, Хамаецъ, Чана, Хлюмекцій, Чайковскій, Демель, Досталь, Слѣцъ, Фандерлякъ, Гаванеръ, Гайдѣцъ, Гайльбертъ, Гокъ, Гогенвартъ, Яворскій, Катрайтъ, Клянцъ, Кравецъ, Либхазеръ, Луцукъ, Люцетто, Матушъ, Мавтнеръ, Межнѣкъ, Надгорный, Поповскій, Ельцъ (Oelz), Плева, Промбергъ, Ригеръ, Савинскій, Славнѣкъ, Штайдль, Зисъ, Тонкли, Верготинъ, гр. Волькенштайнъ. Зъ Русинѣвъ есть лѣдѣи одиѣ о. Мандичевскій заступникомъ.

Въ австрійской делегаціи обдкрывъ перше засѣданье пос. Блѣцъ, яко найстаршій вѣкомъ. Одѣтъ выбрано одноголосно: президентомъ Виндштретца а его заступникомъ Хлюмекского. Цѣлѣй прѣламнаръ министерства справъ заграничныхъ на р. 1890 выносите netto 4,358.500 ар. отже о 159.110 ар. большѣ, якъ въ мѣнувшѣмъ роцѣ. Звычайный прѣламнаръ министерства войнѣ выносите netto 98.360.820 ар., extraordinarymъ военне 13,358.948 ар., потребы военнои олохты 11,144.077 ар. Бюджетъ свѣдѣного министерства скарбу выносите 2,000.963 ар., отже о 5.191 ар. большѣ, якъ въ роцѣ попередѣмъ.

Потребы на команды и войсковой заведеня въ Боснѣ и Герцеговинѣ выносите 4,370.000 ар., отже о 53.000 ар. менше, якъ въ роцѣ попередѣмъ. На Австрію припадає 2,997.820 ар., на Угорщину 1,284.780 ар.

Додатковѣ кредиты выносите: въ дѣдѣлѣ урядована справъ заграничныхъ 800.000 ар., на войско 3,761.386 ар., разомъ 4,561.386 ар., зъ чого припадає 3,129.111 ар. на Австрію, а 1,341.047 ар. на Угорщину.

Выдатки на потребы войсковой аболѣшались головно черезъ то, что утворено 14 тяжкихъ батерій, и на то зажадано на 1890 роцъ рату 440.909 ар., а бѣтакъ черезъ утворенє третого баталіону зѣлѣзничного.

Важнѣйшій позиціи въ надзвычайныхъ выдаткахъ суть: сегорѣчна рата на 6-милиме-

трове оружје репетієрове; одноразові кошти утворення 14 тяжких батерій (2,020.000 зр.); скомплектоване 27 полків пхоты (693 000 зр.).

Сегорбча друга и послѣдња рата на баракі підъ Поремашлемъ выносивъ 662.100 зр. На будову касарень и баракѣвъ въ Галичинѣ вынашено 2,674 000 зр.

Прелиминарь Босны и Герцеговины выносивъ въ звичайныхъ потребахъ 8,369.479 зр., въ надзвичайныхъ 1,317.162 зр. — разомъ 9,686.641 зр.

Заразъ по першѣмъ засѣданю уконституовалася комисія бюджетова и выбрала председателемъ Австрійскаго. Рефератъ надзвичайныхъ выдѣлѣвъ на войско доставъ Бѣлянскій.

Вчера принимавъ цѣсаръ у себе австрійску делегацію и на промову ея президента Виядигреца сказавъ: Ая въ нашихъ бдѣносинахъ до чужихъ державъ анъ въ загалѣмъ напрямъ заграничнои политикѣ не настала нѣяка змѣна. Слѣбно въ моимъ союзниками обѣае мовъ правительство за мирныхъ залагодженемъ непевиной ситуаціи въ Европѣ. Мое правительство має надю, що миръ дастся удержати. Реентія сербска дала формальну поруку, що бдѣносинъ Сербіи до Австро-Угорщини не змѣнятися. Въ Болгаріи панує спокій и порядокъ а поступъ въ томъ краю очевидный.

По промовѣ розговорювавъ цѣсаръ зъ поодинокими делегатами и сказавъ до Демля: Ситуація политична єсть виправдъ непевиная, але така була и давнѣше. Въ Румуніи стоять рѣчи добре а и въ Сербіи не такъ зле, якъ-бы то можна припускати зъ публичаи дискусіи. Зъ Австрійскимъ розговорювавъ цѣсаръ о Галичинѣ и о томъ, що нашѣ селяне починають рушатися. Савчанскому сказавъ, що сегорбча сесія делегацій буде коротка.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Першѣ выборы до сойму розпочалися въ субботу въ Тироли, де бѣльша поспѣбѣсть духовна выбрала своихъ чотирохъ послѣбѣ.

Въ Чехахъ ведеа завзята борба выборча и то не лишъ зъ Нѣмцями але и межъ самими Чехами. Молодо-и старо-Чехи въ многихъ округахъ выборчихъ идуть завзято противъ себе. Пртивъ проводиря старо-чешской партіи д-ра Ритера поставили молодо-Чехи кандидатуру Земана та лишъ не мали частя зъ своимъ кандидатомъ, бо бѣли на передвыборчихъ зборахъ высказався за програмою Старо-Чеховъ.

Гр. Казимировъ Борковскому, бувшому делегату наместничества въ Краковѣ, котрый выступивъ бувъ зъ службы по именованю гр. Баденія наместникомъ Галичины, позволявъ цѣсаръ вераути назадъ до службы и надавъ ему посаду секретаря министерства при предіи рады министровъ.

Сими днями має розпочатися регуляція границъ мѣжъ Буковиною а Россією почавши бдѣ Онута ажъ до Новоселицъ на Буковинѣ. Члены комисіи вже заименовали. Зъ австрійской стороны именованый яко войсковый членъ комисіи капитанъ ген. штабу Бардеовъ.

Розруха робѣтниківъ въ Клядѣ прибрала дуже небезпечный розштыр и для того арештованя обдубаються все ще дальше такъ въ самѣмъ мѣстѣ якъ и въ окрестности. Пдѣ мѣсто выглядає якъ оденъ великій таборъ. Веѣ арешты такъ переповненъ, що треба було ажъ вынаймити кѣлька приватныхъ домѣвъ. Сконстатовано, що робѣтники хотѣли пдѣалити домъ директора Витгенштайна и забрати касу. То имъ не удалося; забрала лишъ выправу доныки бурмистра. Зъ равныхъ 16 особѣ нѣхто доси не померъ. Въ Штаврѣ проминувъ вчерашний день спокійно але войско все ще не опускає мѣта.

Указъ царскій зъ 6 (18) с. м. надає зновъ давню правослыбѣсть постановѣ §. 142 основныхъ законѣвъ державныхъ въ Россіи, пѣсля котрого жадному князю а въ царского дому, котрый може мати право до наслѣдства престола, не вѣльно заклочати супружества зъ особою иншого вѣроисповѣданя, доки она не перейде на православіє.

Англійскій посолъ въ Петербургѣ Морієръ выѣзжає за бдѣлстю до Лондону. Въ петербургскихъ кругахъ политичныхъ говорятъ, що выѣздъ его стоять въ звязъ зъ гостиною шаха персого въ Лондонѣ, де вже такожъ приѣхавъ авглійскій посолъ въ Тегерану Дригондъ Вольфъ. Зъѣздъ сихъ дипломатѣвъ, принадлежацій рѣвночасно зъ гостиною шаха персого, дає російскимъ политикамъ обширный тематъ до всѣлякихъ комбинацій. Въ Петербургѣ говорятъ загаломъ, що лордъ Салсберіи видить потребу завести въ порозумѣню зъ обома тыми дипломатами таку политику супротивъ Персіи, котра забезпечувала-бы авглійскій интересъ а не доводила до конфликта мѣжъ російскою а авглійскою сферою дѣлаанъ, чепрезъ что сама Персія могла-бы найбільше потерпѣти бдѣ Россіи. Kreuz. Ztg. добавує въ рѣвночасномъ выѣздѣ авглійского посла въ Петербургъ а російского зъ Лондону на урлопѣ ознаку, що небезпечная криза вже проминула.

Лондонскій корреспондентъ N. fr. Presse мавъ розмову зъ одною верховодячою въ Лондонѣ особою о теперѣшній ситуаціи, а та сказала ему: Министерство дѣлъ загра-

ничныхъ зовѣмъ не инспирувахо лондонского Standard-a о теперѣшній ситуаціи. Годѣ перечитати, что въ послѣднихъ тыждѣхъ не проявились нѣякій чорный точки на политичномъ небосклонѣ та ще и до нинѣ не зовѣмъ цезли. Але зовѣмъ несправдливъ и пересадий суть вѣсти о ситуаціи въ Сербіи. Хотя то, что тамъ въ послѣднихъ часахъ дѣялося, авернуло подвѣину увагу Австрій на себе и змусило ея до поважного заявленя, котре въ звичайномъ житіи назвати бы можна остереженемъ, то все таки треба зъ другой стороны сказати, що Сербія овицѣльно не зробила нѣякого такого кроку, котрый бы непосредственно мѣгъ дѣткнути австро-угорское правительство. Навѣтъ по-кляканье митрополита Михаила, котрому Австрія, розумѣясь, не дуже довѣряє, признає вѣднѣ у Вѣднѣ, бо правительство сербское доказало конечность сѣи мѣры. Щобъ предладало якѣсь союзъ войсковый зъ Россією хочъ бы пѣвѣурядово, то рѣчь просто неможлива, бо такой проектъ вже самъ въ собѣ уважалось-бы першимъ крокомъ до збравня бдѣносинъ. Неправдою показався такожъ бдѣзъ нѣбѣ до верховодячого мужа въ Нѣмеччинѣ о тоастѣ царя въ честь князя черногорского. Правда, что авглійске министерство дѣлъ заграничныхъ дѣянься не безъ страху на то, что дѣяся въ полуднево-всходѣй Европѣ, але все то, что говорятъ и вѣѣ заключеня зъ того, пѣсля котрыхъ мавъ-бы вже ось-ось выбухнути конфликтъ та что Англія була-бы въ нѣмъ замѣшана, єсть лишъ простою конъюктурою. Впрочѣмъ гр. Кальноки подасть незадовго въ сѣблныхъ делегаціяхъ поясненя, котры певно розяснять ситуацію.

Сербское министерство дѣлъ заграничныхъ розбѣдало до своихъ представителей о оружанькѣ, въ котромъ ген. Сава Груничъ поясняє основно все подѣвъ въ Сербіи а змагаия правительства зъ послѣднихъ часѣвъ. Окружикъ той розбѣрає три sprawy: торжество ювелебитвы на Косовѣмъ полѣ, справу митроп. Михаила и тоастъ царя въ Петергофѣ. Першѣй справѣ бдѣмъ окружикъ всякого значеня политичного. Предѣ єсть то зовѣмъ оправданымъ, що Сербія не може сего историчного дня поминути безъ всякой згадки о бувальщинѣ, але торжество се не має нѣякого политичного значеня и до него не привязується нѣякій политичный планъ. Що-до митроп. Михаила, то выступає Груничъ противъ такого поимання, котре приписує сему князю церквя якусь политичну ролю и каже, что его пастирское посланіє и вся дѣяльнѣсть не тыкають политикѣ. Наконецъ доказує Груничъ, что тоастъ царя не вылине зовѣмъ на династичне усопоблене сербского народу анъ на мѣроудайнѣ круги въ Бѣлградѣ. Давно навѣтъ выглядає, що загранично важитесь хтось хочъ-бы лишъ подумати о томъ, что династія черногорского князя зможе выперти династію сербского павуючого дому.

Зъ суботы на недѣлю передтамотого тыждѣ сконфисковано въ бѣлградской друкарни Ивановича множество революційныхъ брошуръ и плакатѣвъ вымѣренныхъ противъ Австрій. Найбѣльша часть зъ нихъ признана була до Босны и Герцеговины та взагалѣ для Сербовъ въ австро-угорской монархії. Правительство сербское знало вже давнѣйше о томъ, что російскій и русифильскій агенты въ Сербіи лагодять якѣсь письма для заграницъ и дѣятого казало инльнувати друкарню и тымъ способомъ дѣстало въ свои руки згадавъ брошуръ и бдѣзвы. Авторомъ тыхъ писемъ має бути редакторъ выходячого въ Москвѣ „Русского Дѣла“ Шарановъ, котрый вже бдѣ довшого часу перебувавъ въ Бѣлградѣ и кѣлькихъ другихъ Россіанъ проживаючихъ въ Сербіи та сербскихъ пѣдданныхъ. Шаранова выдалено вже зъ Сербіи.

НОВИНКИ.

— Вчерашня торжество Божого Тѣла бдѣслужено въ волоской церкви при гарній погодѣ и численній участи людей выпало величаво. Впречее. Митрополитъ Сильвестеръ, крѣлошане львовскихъ капитулы, процесіи зъ вѣѣхъ церквей львовскихъ и питомѣй руской семинаріи духовной брали участь въ томъ торжествѣ. Зъ достѣйниковъ бачили мы наместника гр. Баденія, маршала гр. Тарновского, совѣтника В. Ильницкого, старшого совѣтника скарбовои дирекціи Тиминьского и мнопо иншихъ. Одно лишъ разило присутныхъ, а то великій натовѣ людей, бо звѣстно, что одна компанія войска 55 полку не могла выстати и до парады и до порядку. На се вже неразъ жалувались львовскій Русины, а митр. Орданарієтъ мѣгъ-бы постаратися о бдѣповѣдне зарядженъ въ головной командѣ войсковой.

— Ректоромъ львовского университета на рокъ 1879/90 выбрано профессора д-ра Климъ Сарницкого.

— Ректоромъ львовской школы политехнической на рокъ (1889/90) выбрано профессора хеміи загаломъ д-ра Августа Фрайнда.

— Ректоромъ черновецкого университета выбрано при другѣмъ выборѣ въ пятницю профессора Ем. Калужникого. За першимъ разомъ выбрано ректоромъ проф. д-ра Лозерта, але онъ не приминивъ той почести.

— Панна Евгения Ярошиньска, звѣстная наша писателька, одержала бдѣ царско-россійского товариства географичного въ Петербургѣ сѣблный медалъ въ нагороду за збѣрку буковинскихъ рускихъ пѣсень народныхъ. Желеаемо трудолюбивѣй и талановитѣй землѣчѣцъ нашѣй и дальшихъ признанъ за працѣ на народній нивѣ руской.

— Выдѣлъ красевый порѣшивъ пѣсля проекту наместничества пристати на зложенъ зъ уряду бурмистра Ярославля Кар. Бартошевского и его заступника д-ра Людв. Мышковского, та узнати д-ра Мышковского нездѣбнымъ занимати урядъ члена зверхности громадской черезъ три роки, бдѣ

онъ хочъ стало мешкавъ въ Ярославлі, не догладъ справы громадской а не згодився що-до Кар. Бартошевского, бо сей пробувавъ бѣльшу часть року у Вѣднѣ.

— П. Иванъ Югикъ, угорскій Русинъ зъ Коцура, котрый своєю дописею, помѣщеною передъ пару мѣсяцами въ „Дѣлѣ“, пояснивъ бдѣносинѣ угорскихъ Русинѣвъ въ Банатѣ, прилававъ до музею „Народного Дому“ въ Чернівцахъ прегарно выштыту нимъ камизельку (що зовѣсь по тамошному „брушникъ“), дальше свои власній дуже цѣкавій рисунокъ одежи и домѣвъ та кѣлька пѣсень угорскихъ Русинѣвъ. П. Югикъ обѣщавъ написати ще про выѣзды тамошныхъ Русинѣвъ. „Буковина“ обѣщавъ надруковати тѣ пѣснѣ и выѣзды угорскихъ Русинѣвъ.

— Вѣсти зъ Буковины. Нова кривда сталася буковинскимъ Русинамъ. Ото славный румунизаторъ рускихъ дѣтей п. Литвинюкъ, именованый сталымъ управителемъ православной школы въ Чернівцахъ. Загаломъ дивуются, что такъ явнѣй промахи п. Литвинюка не перешкодили его именованю. Теперь остане лишъ Русинамъ пильно слѣдити за дальшими румунизаторскими дѣлами п. Литвинюка, а чей натраѣтитъ коса на камѣнь. — П. бар. Гормузакій, бувшій староста и влоститель Веречанки на Буковинѣ, одержавъ бдѣ веречанскихъ громадянъ хорошу выпечатану адресу (руску и нѣмецку) щирои вдѣки за добродѣтели, особливо за угоду доджняковъ селянъ зъ руски-кальнымъ банкомъ. Нагоду до той адресы подало се, что Веречанка переходить въ иншій руки и п. Гормузакій опускає село. Рѣдкій се случай, щобъ мужики мали по правдѣ дякувати за що своимъ дѣдичамъ. — Краєва конференція буковинскихъ учителей начнѣсь 12 н. ст. серпня с. р. въ Чернівцахъ. Выбрано бдѣпоручниковъ зъ учителей Русинѣвъ: въ Чернівцахъ п. Омель. Поповича а въ Кѣцмани пп. Ярошиньского, Гайбѣдо и Бигарія. — Членомъ повѣтвой рады шкѣльной въ Кѣцмани на мѣсто бл. п. Микитовича выбрано учителя зъ Дорошовецъ п. Вас. Радика.

— П. Тимофей Мандибуръ, выслуженого инспектора краєвого, пращали вчера учителей и учительки шкѣль львовскихъ, ученики и ученицѣ семинаріи учительскихъ та ученики школы народнои им. св. Магдалины. Одобѣвано кантату и по бдѣловидѣй промовѣ подано п. Мандибурови гарну коробку зъ адресою пдѣписаною учителями вѣѣхъ шкѣль народныхъ львовского округа. Оиѣсла одобѣвано ще двѣ пѣсни, уложенъ пѣсля мотивѣвъ народныхъ и „Многая лѣта“. Було се однокое слово руске при томъ пращаню инспектора, зъ року Русина, бдѣ учителей, мѣжъ котрыми такожъ єсть много Русинѣвъ.

— Папскіи ордеры позволявъ цѣсаръ принять и носити: хрестъ ордеру св. Григорія гр. Вяч. Баворовскому зъ Колтова, а хресты „Pro Ecclesia et Patria“: профессору д-рови Тад. Пилатови у Львовѣ, та бдѣзначенымъ особамъ зъ епархії станиславской, о котрыхъ мы згадали въ попереднихъ числахъ.

— Аудіонъ. Въ Харьковѣ бдѣбувались на засѣданю тамошного сенату университетского пробы зъ приладомъ акустичнымъ, котрый вынайшовъ недавно студентъ харьковского университета Левъ Скарляръ. При помощи сего прилада нелишь люди, что мають слабый слухъ, чуютъ знаменито, але и глухонѣмѣ чуютъ докладно тоны музыки, бо пр. ходили до такту при маршовѣй музыкѣ. Аудіонъ складаєся зъ пояса, котрый чоловікъ убѣрає на себе. Въ поясъ суть двѣ электричній элементъ, и бдѣ пояса идуть двѣ ленты, законченъ малыми микрофонами, котры вкладаетъ до уха. Бѣльшка микрофону закрыває чѣла ухо и дрожитъ подъ напоромъ воздушныхъ вѣвъ. Приладъ сей можно носити подѣ убраннымъ. Аудіонъ выслано до оіѣнки славному авдіатору д-рови Арнольдowi, директорови институту глухонѣмыхъ въ Берлинѣ.

— Фундація бар. Гирша для жидѣвъ въ Россіи, въ квѣтъ 50 миліонѣвъ, не вѣйде въ житѣ за дѣля перешкодъ, якѣ ставляє правительство російское. Що-до фундаціи 12 миліонѣвъ для галицкихъ жидѣвъ то теперь ведуться ще переговоры у Вѣднѣ.

— Шаранча въ Угорчинѣ появилась въ великой скѣлькости коло Сегедину и покрыва понадъ 4000 моргѣвъ поля засѣяного пшепиею. Pester Lloyd такъ пише о шаранчи: Трудно предтавити собѣ, якъ величезно єсть скѣлькость шаранчѣ, але хто разъ се бачивъ, пересвѣдчится, что людская сила зможе положить тамъ той лѣзвѣ, але не зможе усунути ея цѣлкомъ. Поле, де усяде шаранча, єсть до тѣла зиницѣе за 24 годины. Не єсть се шаранча мандрующая, але мѣсцевая, котра появилась въ Угорчинѣ и минувшого року, хотѣй въ меншій скѣлькости. Власти роблять, что можуть, але чи все те здається на що, то покажеся доперва въ будущности.

— Баронъ Гоффманнъ. Полиція вѣденська оголосила въ газетахъ пересторогу что-до невяного Гоффманна, котрый бдѣсидѣвши кару 6-лѣтнюю вѣзничѣй пустився зновъ въ свѣтъ подѣ именемъ барона Henry Courtier и обманѣе людей. Житѣ Гоффманна велики цѣкаве. Єсть сыномъ скляра карльбадского, троха образованый, а именно знає добре и плавно говорити по нѣмцѣи, французки, авглійски, російскій и волоски. Маючи єстатъ и поведенѣе аристократичне вкрутився онъ подѣ именемъ барона Гоффманна въ найвышшій круги то-варьскій. Оженився въ дѣнько одного великого богатого Россіянина, по котромъ унаслѣдивъ величезный маєтокъ, позбувшись, якъ говорятъ, своего теста при помощи затрѣсеного сигарета. Удалося ему стати конзулемъ генеральнымъ Сполученныхъ Державъ и каваліромъ шведского ордера Олава. Пробуваючи въ Лондонѣ улавѣвъ австрійского министра финанѣвъ до такой степени, что вѣденскій газеты мусѣли урядово перенити, мовъ-бы австрійскій министръ выѣхавъ до Лондону. Зъ грѣшми, добытыми всѣлякими обманѣствами, бравъ онъ участь въ великихъ предпріемствахъ зѣлѣбничихъ а самъ для себе удержувавъ величавый яхтъ, на котромъ подорожувавъ. Житѣ мовъ князь, а якъ проворно знавъ обманити, свѣдѣтитъ хотъ-бы отся пригода. Въ одній авглійскѣй банку представился за влостителя добръ Вольфбергъ въ Каринтіи а предложивши сфальшованый документъ, мовъ-бы одержавъ концесію на будову зѣлѣбничѣй до Вольфбухтель, одержавъ бдѣ банку на

будову 25.000 фунтѣвъ шт. позички, що пѣсла тогдѣшного курсу выносило 240.000 зр.

— Дѣбный вѣсти. Громада Ценарѣвъ, пов. львовского, одержала бдѣ цѣсаря 100 зр. пѣдмогою на будову школы. — Доповняющіи выборы одного члена рады повѣтвой въ Тернополѣ зъ мѣста Тернополя розписанъ на день 20 серпня с. р. — Въ Пирингѣдорѣ коло Еденбурга въ Угорчинѣ забивъ грѣмъ трехъ хлопцѣвъ, котры выѣздили на дѣвоніи, чтобы задвонити подчасъ службы Вожѣи. — Три сестры, родомъ зъ Черновца, стали докторками медицины; двѣ зъ нихъ суть въ Новѣмъ Йорку а третя Елеонора Вельтъ, котра практикує въ Женевѣ, приѣхала до Вѣднѣ, чтобы заіѣзнатися въ клинику гинекологичною.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскон.

Кан. институтію на Карѣвъ, дек. угѣовского, одержавъ о. Викторъ Матюкъ, а завѣдательство Львчи одержавъ о. Михайло Калимонъ.

Наместничество годитесь на кан. институтію о. Дим. Ухята на Майдавъ, дек. ярославского; — призволило на рѣчну дѣтацию 300 зр. для маючого надатися сотрудника при о. Макс. Полошиниовичу, пароху въ Галбѣцѣ, дек. жукотинского, другій сотрудникъ має постоянно мешкати въ до-черной Пѣоске; — призволило выплатити 300 зр. рѣчно почавши бдѣ 19 лютого 1889 до 18 лютого 1890 для о. Грѣг. Макара, сотрудника при пароху въ Коростнѣ.

Декретъ на завѣдателя деканату комарнянского одержавъ о. Ілія Каламунецкій.

Одлуку для поратоваия здоровья одержали оо.: Левъ Кмицикевичъ зъ Малѣовской волѣ на 6 недѣль и Гавр. Гнатшакъ зъ Чорного на 6 недѣль.

Господарство торговля и промыслъ.

— Зъ Станиславова пишутъ намъ: Сего року выѣзжає п. Теодоръ Стахевичъ на ярмарокъ до Улашковецъ, де пробуваѣме бдѣ 1 до 10 н. ст. липця въ львокалю при ул. Паньской ч. 80. Привезе зъ собою багато заосмотреный складъ церковныхъ знарядѣвъ, иконъ, ризъ и иншихъ предметѣвъ зъ хиньского и зъ широго сѣблѣа. Бажаємо п. Т. Стахевичеви якъ найлѣпшого успѣху и поручаємо его увазѣ нашихъ Вп. панѣтѣвъ, комитѣвъ церковныхъ, брацтѣвъ и П. Т. публицѣ руской. П. Теодоръ Стахевичъ належить до передовыхъ Русинѣвъ станиславовскихъ, бере живий удѣлъ у всякій работѣ и манифестаціи Русинѣвъ, та пѣдмагає рускій товариства и институтіи. Обязанкомъ отже Русинѣвъ повинно бути зъ своего боку оказовати ему симпатію, и наколи заходить потреба закуповувати якѣ рѣчи, котры суть въ его торговлѣ, то побирати ихъ тѣлько у него, а не у якихъ-бы чужостороннихъ чи жидѣовскихъ зайдѣвъ, котры Русинѣвъ тѣлько втогдѣ знаютъ, коли треба по-збугти за добрый грошѣ лихій товаръ. „Купувати все тѣлько у своихъ людей“ — повинно бути девізою нашою.

— Львовска дирекція ц. н. зѣлѣзницѣ державныхъ по-вѣдомляє, что бдѣ 15 червня сего року заведенъ поворотный билетъ вѣѣхъ трехъ класъ, важ-ный черезъ 50 дѣвъ, для ѣзды мѣжъ Львовомъ а Рабкою або Хабѣвовомъ черезъ Стрый. Цѣна биле-тѣвъ ѣзды зъ Львова до Рабки або Хабѣвки: I кл. 35 зр. 50 кр., II кл. 22 зр. 50 кр., III 15 зр. Тымъ способомъ улегшаєся видѣженѣе тыхъ гар-ныхъ околѣцъ татарскихъ, а то тымъ бѣльше, что пѣсля нового плану ѣзды можна до згаданныхъ мѣсцъ заѣхати за не цѣлыхъ 16 годинъ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Именованя. Дѣйствыми учителями шестикласовой школы етатовои мужеской въ Перемышли именованъ Викт. Кшановскій и Грѣг. Пѣотровскій. — Выдѣлъ краєвий именувавъ: конципі-пистѣвъ д-ра Брон. Дулембу, Вильг. Стадницкого и Евг. Пирожиньского секретарями а д-ра Ват-това Левицкаго конципістомъ выдѣлу краєвого.

— Означеня. Цѣсаръ надавъ профессору кра-ковского университета Лепковскому ордеръ зѣлѣз-ной короны III класъ, а директорови рахункового бдѣдлу краєвои дирекціи скарбу, Іос. Балабанови при нагодѣ перенесеня его въ станъ супочникъ титулъ и характеръ старшого совѣтника скар-бового.

— Перенесеня. Практикантъ концептовый намест-ничства І. Вжесньовскій перенесеный зъ Хшанова до Богородчанъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Бѣлградъ 24 червня. „Видело“ органъ напреднаковъ помѣстило заявленѣе, что партія поступова усуваєся бдѣ политики и органъ еи перестаетъ выходить.

Берлинъ 24 червня. Приѣхали тутъ король и королева грецкій и російскій наслѣдникъ престола.

Букарештъ 24 червня. Король, королева и наслѣдникъ престола выѣхали до Нѣмеччины.

Вѣдень 24. червня. Промова цѣсаря до делегацій зробила велике враженѣе особливо та часть еи, де говориться о ситуаціи политичной въ Европѣ, о бдѣносинахъ въ Сербіи и Болгаріи. — Хлюмецкій одержавъ титулъ барона.

Прага 24 червня. Челядники столярскій застрайкували и домагаються збѣльшени платнѣ

Переписка Редакціи и Администраціи.

Воч. І. Сухъ. въ Олеш. волѣ. 5 зр. дѣстали, але попереднихъ 4 зр. нѣ. — Хв. Тов. Масинове въ Збар-ражи. За III кварталъ приїде намъ ще 50 кр.

редѣ тонконовогого графа, почала прощатись зъ хазяиномъ и дочками, просячи вибаченя за себе. Всю провину вони склали на якійсь балъ, куды вони були давно нѣбы запрохані. Гордо и черство попрощалось панство зъ молодыми и посунуло у дверѣ, оставивши по собѣ въ гостинній пахощѣ дорогихъ парфумовъ, на споминокъ про свѣй визитъ. Люцина, Рузя й Зося, трохи не заридали, трохи не протягли въ слѣдъ своихъ прохающихъ рукъ... Вони бачили, що ихъ цурались бѣльшій паны, розумѣли за вѣщо. .

А въ свѣтлиці, де були всякі гостѣ, не дуже аристократичні, почалися танцѣ безъ перестану, безъ утоми. Швидко Зося, а потѣмъ Люцина и Рузя, забули про аристокрацію, закрутавшись зъ молодыми паничами въ танцяхъ. Лемѣшиха слѣдила очима за своимъ сыномъ, за невѣсткою, сидѣла спокѣйно и роздвлялась тѣльки, якъ справляють о просвѣченыхъ людей весѣля. Нѣ однимъ словомъ, нѣ однимъ незвычайнымъ поступованямъ вона не скомпрометувала себе въ домѣ, де були заведені европейскій звычай. Украинська женщина, навѣтъ сѣльська має свою прирождену грацію, прирожене розумѣня й цѣнуваня цивилизованого лучшого обходженя зъ людьми, и нѣколи не поведе себе тривіально мѣжъ панами. Лемѣшиха було не въ думцѣ, що цѣлый вечѣръ нѣхто до неѣ не промовивъ слова, не дивився на неѣ, не сѣвъ коло неѣ. Поручъ зъ своимъ старымъ вони сидѣли цѣлый вечѣръ осторонь, и тѣльки роздвлялись на лѣтающі въ танцяхъ пары. Ихъ простой убѣръ лежавъ на ихъ нѣбы печатю Каяновою, хочъ на весѣлѣ було багато имъ знакомыхъ панкѣвъ, урядникѣвъ, сынѣвъ деякихъ мѣськихъ мѣщанъ, такихъ простыхъ, якъ и Лемѣшка. Були навѣтъ такі панки, котрі стояли висче Лемѣшки, тѣльки европейскою одежею, ледви знали чи-

тати и писати. Але вони говорили московською або польською мовою, и вже цурались своїх батьківъ, котрѣ не знали ничої мовы окрімъ своєї української; и вже соромились при людяхъ сѣсти зъ ними поручъ, розмовляти зъ ними.

Гарно обставила Зося свою кѣмнату въ домѣ своїхъ новихъ батьківъ! Здавалось, що Европа сѣла въ суспѣдахъ у Лемѣшокъ, притулилась до стародавньої ихъ хаты! На вѣтхъ трюхъ вѣкнахъ своєї кѣмнаты вона почѣпляла завѣсы, плетей зъ тонкихъ бѣлыхъ нитокъ. То бувъ подарокъ старшихъ сестеръ. Лѣжка було заслонене червонымъ шовковимъ одѣяломъ. Надъ лѣжкомъ висѣвъ килимъ фабричної роботи, зъ квітками, далеко близькими до натуры, нѣжъ той килимъ, що висѣвъ надъ лѣжкомъ Лемѣшки. Коло стола, засланого червоною шерстяною зъ квітцями скатертю, стояло чимале кресло зъ високою и широкою спинкою, крытою малиною матерєю. На столѣ стояло дзеркало на точенихъ нѣжкахъ, подарункъ Якимѣвъ. На вѣкнахъ стояли зелені вазоны. Пѣдъ стѣною ляснѣла политурою нова шафа.... Хатина мала зовсѣмъ европейскій видъ....

Швидко европейскій впливъ показався на всьому бытѣ старосвѣцького дому. Въ свѣтлиці Лемѣшки стѣлы стоявъ уже не въ кутку пѣдъ образами, а передъ канапою. Попереду всѣ образы були стовпились въ одинъ кутокъ пѣдъ стелею и въ чотирі ряды вкрывали двѣ стѣны близкій до покутя. Зося зоставила въ кутку зо три образы, а другі картины розвѣшала симетрично по три, по чотирі скрѣзь по стѣнахъ, на европейскій ладъ. За обѣдомъ почали з'являтись деякі нові стравы, печеня, лагуминки. Зося навѣтъ вмовила стару Лемѣшуху надѣти на голову чипокъ зъ бѣлыми обѣрками, стулвши його, якъ можна ближе до формы хустки, такъ, що вѣнъ за-

крывавъ усю голову. Лемѣщиха, по народньому звичаю, мала за великій грѣхъ — свѣтити волосомъ.

Одначе Зося во всьому була покѣрна въ новѣй семьѣ, змовчувала, годила старому свекрови и видимо силкувалась постерегти звичаѣ старыхъ и не йти на перекѣръ имъ. Хазайство Лемѣшокъ було безъ мѣры бѣльше, нѣжъ у станового, де Зося звykла на готове. Коморы й хижки, льохъ — були тутъ багато повнѣшѣ всякого добра; скоту и птицѣ було далеко бѣльше! Зося нѣчого не розумѣла въ хазайствѣ и навѣть просила свою свекруху вчити ѣѣ й показувати, що до чого стоується. Одначе Зося, лучче свои свекрухи, вмѣла зъ простыхъ припасѣвъ, що купами лежали въ коморахъ, зготувати щось смачне и гарне. Лемѣщиха на все мѣсто хвалилась своєю невѣткою!

Освоѣвшись у новѣй семьѣ, Зося почала постерегати характеръ и норовы своихъ новыхъ родичѣвъ. Вона зразу вгадала, що Лемѣщиха въ ѣѣ рукахъ. Вона бачила, що Лемѣщиха гордиться, хвалиться нею передъ людьми, поважавъ ѣѣ за панство, за красу, за розумъ и просвѣту, готова ѣѣ служити й годити, якъ коханѣй жѣницѣ свого сына. Зося говорила зъ нею завжди по польскый.

За те-жъ вона страхъ якъ боялася Лемѣшки! и не знала зъ якого боку пѣдступити до його. Насуцпланѣ брови, гострѣ, чернѣ очы, твердый поглядъ, товастый голось, — все те обсыпало ѣѣ спину дрижаннямъ. Розумна и називаюча надъ усѣмъ, Зося постерегла, що Лемѣшка ѣѣ не любить, хочъ и жалує ѣѣ. Зося почала говорити зъ нимъ по великорусскый. Лемѣшка хотѣвъ и собѣ закидати по московскый, розмовляючи зъ нею, але замоловъ таку коверзу, що тѣльки самъ махнувъ рукою а всѣ въ хатѣ зареготались. Зъ того часу вѣнъ говоривъ до неѣ по украинскый. Зося втратила надѣю мати впливъ

на такого „гайдамаку“, якъ вона нишкомъ въ думцѣ звала свого свекра, втѣкала въдъ його, ледви высижувала зъ нимъ за обѣдомъ.

За те-жь у своѣй кѣмнатѣ, вона була всеому господина. Памятаючи слова свого батька объ украинцяхъ письменныхъ и вченихъ, помоскаленихъ школою, вона що дня пересвѣдчувалась у ихъ правдѣ, бѣльше й бѣльше постерегаючи характеръ свого чоловіка. Своимъ тонкимъ розумомъ вона швидко постерегла, що украинець, вчений на чужому ґрунтѣ, чужою мовою, не має жадной твердой основы підъ своими ногами и схиляється туды, куды повѣе дужчій вѣтеръ. Свою любовь, його любовь до себе, вона вважала якъ велику силу. Одначе хотѣла ще вивѣрити правду своей думки.

Въ осень, пѣзнымъ вечеромъ, тихо й привѣтно свѣтилася нова кѣмната Лемѣшковскихъ чистыми стѣнами, чистымъ помостомъ, бѣлыми завѣсами и червонымъ лѣжкомъ. На столѣ стоявъ ще не знятый самоваръ. Чай пили молоді въ своѣй кѣмнатѣ. Старый Лемѣшка не любивъ чаю и казавъ своѣй невѣстцѣ, що чарка доброй горѣлки, далеко лучше грѣе старого чоловіка. Зося дуже була тому рада: вона нѣколи не напилась-бы въ смакъ чаю въ купѣ зъ свекромъ. Въ кѣмнатѣ було тепло. Въ кутку коло грубы, на лежанцѣ зъ зеленыхъ кахлѣвъ сидѣла Зося. На маленькомъ, круглѣмъ столику коло неѣ стояло свѣтло. Якъ той павукъ въ павутинѣ, Зося сидѣла въ своему нитяному плетѣннѣ, котре закрывало її колѣна и сѣткою висѣло ажъ до долу. Вона виплѣтувала скатерть на столѣ — гостинець своѣй свекрусь. Якимова кучерява голова спочивала на Зосинѣмъ колѣннѣ, на жмутахъ бѣлой скатертѣ. Вѣнъ оддыхавъ одъ канцелярской работы и тѣшився бѣлыми ру-

ками жѣнки, котра швидко вертѣла пальчиками, роблячи легку роботу.

Розмовляючи зъ чоловѣкомъ, Зося перестала вертѣти гачкомъ и поклала бѣлу руку на чорноволосу Якимову голову. Вона сильно придивлялась на його лице.

— Чого ты, Зосю, дивишся на мене? — спытавъ вѣтъ фѣ — Неначе ты мене бачишь першій разъ.

— Дивлюсь на тебе, бо право маю; дивлюсь на тебе, бо ты гарный!

— Поцѣлуй же мене, Зосю!

— Чи любишь ты мене, Якимцю? — вивѣряла въ його Зося. — Чи я бѣльше подобалася тобѣ тодѣ, якъ я весела, чи тодѣ, якъ я спокѣйна? — вивѣряла въ його правды цѣкава жѣнка.

— Все се ты сама добре знаешь! На що-жъ мене пытаешь? — Люблю тебе веселою, якъ ты пуствуешь, мовъ мала дитина. Люблю тебе, якъ ты пташкою лѣтаешь въ тавцяхъ, сама легенька якъ пухъ, жвава якъ бѣлочка на зеленому деревѣ. А якъ сидишь тихо, якъ дума схилить твою молоду головку, ты всю душу мою тягнешь до себе! Тодѣ мои очи цѣлый вѣкъ спочивали-бъ на твоєму личкови. Чи перейдешь ты садъ повагомъ, мовъ та пава, чи побѣгнешь ты по травѣ ягняткомъ, — мені очѣ слѣдкомъ за тобою ходять!

Зося осмѣхалась, дивлячись йому у вѣчѣ зъ невымовною любовю.

— За се я тебе поцѣлую, — промовила вона.

— Моя мила, моя кохана! Для тебе я стану чимъ тѣльки хочешь! Чини зъ мене, що твоя любовь скаже! Бо я для тебе живу й дышу, працюю и на чинѣ служу.

— Якъ ты мило промовляешь про свое кохання! —

сказала вона. — Ще-жь воно буде милѣше, якъ ты скажешь отсе все по польський!

Якимъ чинивъ їй волю.

— А бачь, я тебе слухаю! Бий мене, я й тоді нічого не скажу. Чомъ-же не похилитись підъ таку бѣду руку!

Якимъ узявъ їй пухку руку и почавъ ляпати себе по щоці, попереду стѣха, а потѣмъ дужче й дужче, чи вытерпѣти вѣнъ таку муку одъ їй руки. Якимъ вдаривъ їй рукою по своѣй щоці, такъ, що ажъ Зоса закричала, вхопивши пальці другою рукою.

— Ну! скуби мене за чубъ, — промовивъ Якимъ, загорнувши їй руку въ свои кучерѣ.

Зоса, жартуючи, таки добре цуприкувала за його патлы... Якимъ тѣльки осмѣхався. Все те, одначе, видимо тѣшило Зосю.

— Я вже старый, Зосю! наврядъ я вивчусь по польський. А якъ будуть въ насъ дѣтки, то гляди, вичи ихъ по польський! а я по московський! Добре?

— Нѣ! я лучше вивчу ихъ тѣльки по польський. Доволѣ й того, що ихъ школа вивчить по московський...

Про украинську мову не було й слова промовляно.

Самъ Якимъ, не вважаючи на свою „старѣсть“, — якъ вѣнъ казавъ, — вивчився по польський и балакавъ зъ своєю жѣнкою завсѣгды по польський. Въ ихъ закутку, въ ихъ кѣмнатѣ панувала вже Польща.

Настала зима. Минули Рѣздвяні святки. Пѣшли днѣ за днями однаковѣ, будиннѣ. Зоса живучи на всьому готовому, рѣдко заглядала въ кухню и не показувала вже охоты до хазяйства. Вона все шила, або плела, або книжку читала, сидячи въ своѣй хатинѣ. Луччій панки, їй знакомѣ, не приходили до неї въ гостѣ, цурались не такъ їй, якъ старыхъ, простыхъ Ле-

мѣшокъ. Гостѣ Лемѣшокъ були тѣ дуже не по нутру. Простѣ мѣщане, знакомѣ Лемѣшки, навѣтъ не приходили до його въ гостѣ, а до другихъ вона не выходила зъ своей кѣмнаты.

Зосѣ задумувалась, сидячи за роботою.

— Що вы думаете? — пытала тѣ часто Лемѣшиха. — Чого вы задумуетесь? Може вамъ у чому недостача? Може, вамъ чого треба? Може, въ васъ що болить?

— Нѣ! моя мамо кохана. Спасибѣ вамъ! Є що минѣ їсти й пити, я здорова й щаслива. То я такъ собѣ задумалась.

Матя розказала все сынови.

Разъ Лемѣшковскій вернувся до дому зъ канцелярія трохи ранше, якъ вѣнъ вертався. Въ одчинені двѣрѣ вѣнъ вглядѣвъ Зосю. Вона сидѣла кѣнець стола опершись на одну руку. Передъ нею лежала розкрыта книжка. Друга рука лежала на книжцѣ. На тѣ молодѣмъ лицѣ лежала дума, а въ очахъ стояли слѣзы.

Якимъ довго дивився на неѣ и примѣтивъ слѣзы. Всю його душу перевернувъ жалѣ до самого дна. Йому здавалося, що батько чимъ небудь обидивъ Зосю.

— Ты плачешь, Зосю! — спытавъ тѣ Якимъ, — а въ самого голосъ затремтѣвъ.

— Нѣ, Якимцю! то минѣ... такъ....

Зосѣ закрыла книжку и залилась слѣзми.

Якимъ зблѣдъ и кинувся до неѣ. Йому здалось, що вѣнъ вже теряѣ Зосю на вѣки.

— Зосю! моя мила, моя дорога! скажи-жѣ минѣ всю правду? Чого ты сумуєшь та плачешь нишкомъ одъ мене? Може тебе хто обидявъ; може тобѣ чого треба? Скажи, я продамъ остатню свою одежу, щобъ тобѣ тѣльки догодити!

— Та то я такъ собѣ заплакала... Ты на службѣ, а я дома сама скучаю.

— Що-жъ робяти, мое сердце! Не можна-жъ намъ цѣлый день бути въ купѣ. Та пошла-бъ до сестеръ въ гостѣ, або покликала-бъ ихъ до себе.. Ты скучаєшь. Скучна моя хата за для тебе. Ты молода.. дуже молода!

Книжка, котру читала Зося — то бувъ томъ Пушкина. Вона прочитала *Евгенія Онегина*, прочитала на самотѣ, середъ мертвой тишѣ, дуже штучне, гевіяльне одмальованье столичного житя, столичного балу. Блѣскупчій салонъ, повный веселыхъ гостей, гусарѣ, паничѣ, пышнѣ дамы, нѣжки на паркетовѣмъ, блѣскупчѣмъ помостѣ, весела мазурка — все те мальвованя генія встало якъ живе, передъ ѣѣ очима, и встало саме тодѣ, якъ Лемѣшка лаявъ на дворѣ наймитѣвъ такъ голосно, що його товстый голосъ доходивъ до ушей Зосѣ! Зося прокинулася якъ одъ сна, заколыхана спокойнымъ сѣмяннымъ житьемъ и горячимъ коханьемъ. Вся ѣѣ легка, танцюриста натура стрепенулась. Ёѣ забажалосѣ житя свѣтового, гучного, салонного. Вона впервые запримѣтила, що одно коханье, саме щире, самое горячее, не задовольнить ѣѣ веселон природы.

Настала весна. Сонце кинуло въ вѣкна ясенѣйшій горячѣйшій промѣнь. Рѣчка разлилася по луцѣ. Лемѣщинъ млынъ стоявъ по поясъ у водѣ. Бруньки въ саду на деревѣ понабрякали, а зъ грядокъ повывыкались червоненькѣ шпичаки пивоніи та пѣвникѣвъ. Жайворонокъ пѣдаясь до неба, спѣваючи. Почався часъ, коли зъ натурою оживає и думка и сердце, коли разомъ зъ птичьими пѣснями голоснѣшає пѣсня дѣвоча, коли скорѣйшій пульсъ природы швидче трѣпоче людскимъ сердцемъ. Зося все сидѣла коло вѣкна, поглядала на той млынъ, що купався въ водѣ, на синє небо, на зелененьку траву,

а невесела дума ще ббльше наполягала на тѣ чоло, на перекбръ веселбй природѣ.

— Не сумуй, моя Зосю, бо й я зажурюся, — втѣшавъ тѣ Якимъ. — Дамъ я тобѣ грошей. Пбди въ лавки, на-
купи собѣ матеріи, стрѣчокъ, якихъ твоя душа бажае.
А прийде лѣто, поѣдемо въ Киѣвъ, трохи свѣту побачи-
мо та й завеземо й закинемо твої смутокъ.

Зося зрадѣла, якъ мала дитина; кинулась на шню
чоловѣкови и почала прохати, щобъ вбнѣ узаявъ „отпускъ“
и повѣзъ тѣ трохи по свѣту. Лемѣщиха обѣцяла тѣ вы-
прохати коней у свого старого, якъ тбльки потеплѣшае
на дворѣ. Зося заспокоїлась и почала себе тѣшити дум-
кою про Киѣвъ.

Почалися Великоднїй святки. Зося побувала въ го-
стяхъ а гостѣ побували въ неи. Вона розвеселилась и не-
разъ марила зъ своими сестрами про киѣвскїй роскошѣ,
сидячи зъ ними въ садку Лемѣщинбмъ. Стала весна на
всѣй красѣ, Якимъ выпросивъ одпускъ, выпросивъ у бать-
ка коней и поѣхавъ изъ Зосею до Киѣва.

Въ великому мѣстѣ Якимъ у перше постерѣгъ ши-
ру натуру своєї жѣвки и запримѣтивъ, що слова його
батька мали де-що правдиве.

Царскїй киѣвскїй садъ стоявъ у своѣй дивнбй,
веснянбй красѣ, пышно розкиданий по високихъ горахъ,
надъ Днѣпромъ. Вода въ Днѣпрѣ спала, и межъ рука-
вами й рукавцями выступили зеленї, плысковатї острбв-
цѣ, вкритї високою травою, квѣтками та лозами. Не
можна було одбрвати очей одъ чудової картины, що роз-
стелялася внизу за Днѣпромъ на вблька десяткбвъ вер-
стовъ лугами, соеновыми борами, оболонями и свѣтлы-
ми, покрученими рукавами. Межъ темными пущами бу-
ло видко блискучї хресты и баньки сѣльськихъ цер-
ковъ. По шосѣ, що оперезало подбля киѣвськихъ гбръ

и видося по-надъ самымъ берегомъ, далеко до чудового мосту, снувалися люде и возы. Въ ранцѣ и въ вечерѣ, въ саду, грали гарнїи музики. Дорѣжки кишѣли убраными, веселыми громадами. Краса Зосѣ була зразу примѣчена. Коло неї товпились молодїи паничѣ; на неї прямували биноклѣ. Зося чула себе щасливою, не чула землѣ пѣдъ собою и бѣгала по алеямъ, розглядаючи и не минаючи очима жадного гарного дамського убору. Въ вечерѣ пускали фейерверки на однѣй долині саду: спївали московскїи цигане, гримѣли музики. Зося загулювалась до свѣту, ще ї тягла Якима на високу гору, — глянути на пышну збѣрницю, що пѣднималася за Днѣпромъ, за темними чернїтовськими борами. Втомляный, ледви волочачи ноги, вѣвѣ Якимъ свою жѣнку въ гостинницю и роздумувавъ про їѣ легку, веселу натуру, липку до розрывокѣ, до гульнѣ, до свѣту, до гучного гурту людей... А на другїй день вона вже сама побѣгла по магазинахъ, розглядаючи и людей и всякїй крамъ жѣночїй... Якимъ, зъ побитыми ногами ждавъ, не дѣждався своєї жѣнки.

— Якимцю! сердце! побудьмо въ Кїївѣ ще хочъ деньокѣ! Чого намъ хапаться до дому?

— Не можна, Зося! Грошей немає. Намъ ледви стане до дому вернутись. Конямъ нѣчого їсти.

— Щобъ тыхъ коней чортъ забравъ! — ажъ налаяла Зося.

Вернулись до дому. Зося перестала журитись. Одъ ранку до вечора вона розказувала сестрамъ и приятелямъ про Кїївъ. Якъ найкрасчїй писатель перомъ, вона обмальовала словомъ и людей, и моды, и всякїй крамъ, и театръ, и гуляня... И тымъ жила, и тымъ годувала свою думку, тѣшила свою фантазію. Сливе кожного дня вона выймала зъ скринѣ накупляні матерїи, стрѣчки,

черевички, примѣрювала, тулила до лица (не самі стрѣчки та матерія, а й черевички такі), показувала всімъ гостямъ...

А тымъ часомъ Якимъ, повернувшись до дому, не встававъ зъ лѣжка цѣлый день, не ходивъ на службу....

— Чого ты лежишь? — пытала жѣнка. — Чого ты валяєшься?

— Одпочиваю; хіба-жъ не бачишь! Въ мене ноги пѣсля Киѣва якъ одрубаві.

Зъ того часу Якимъ почувъ у собѣ велику нужду „одпочивати“. Надѣя, швидко достати чинъ, навела на його думку не дуже гаряче братись за дѣло, робити по-волѣ, частѣше одпочивати. Якимъ, проти українського звичаю, почавъ по обѣдѣ спати.

— На що ты пеуєшь постѣль кожного дня? — гомонѣла Зося. — Дивись, якъ замазавъ мое червоне одѣяло своїми чоботищами! Вставай! Годѣ тобѣ качатись.

Зося зганяла його зъ лѣжка; вѣнъ примощувавсь на лежанцѣ. Зося зганяла його и звѣдтѣль; Якимъ тѣкавъ у батькову кѣмнату, або до пекарнѣ, до клунѣ, на сѣно.

— Якимцю! вставай, серце, гостѣ прийшли. Иди, бо йди, та поговори зъ ними трохи! — будила й тамъ жѣнка.

— Якій гостѣ у вражого сына! — гомонѣвъ Якимъ сердито. — Скажи имъ, нехай вони йдуть икъ бѣсу.

— О! фе! Кто тебе вывчивъ такъ погано лаятись?

И Зося тягала його за руки, шарпала за одежду, поки таки не розбуркувала и приводила до гостей.

Швидко Зося забула про Киѣвъ, перестала говорити про його. Пышно нарядився Лемѣщинъ садѣ! Высоко пѣднялася одъ землѣ зелена трава. Кущѣ цвѣту-

чихъ рожь, пѣвоній, лелій, пѣвникѣвъ закъвѣчали грядки по-надъ дорѣжками. Соловейки межъ вербами не давали Зосѣ въ ночи спати. А Зося знову зажурилась.

— Якимцю, сердце! минѣ зновѣ скучно! — промовляла вона, сидючи коло вѣкна та поглядаючи въ садокъ.

Якимъ лежавъ на лѣжку.

— Вже зновѣ! такъ швидко! — одѣзався зъ постелѣ. — Кйѣва стало тобѣ тѣльки на тыждень!

— Що то значить разѣ побувати! Отъ якъ бы мы жили въ Кйѣвѣ! то друге дѣло...

— Ты пѣшла-бъ у садъ, погуляла, дивись якъ на дворѣ чудово.

— Я въ твоєму садку всю траву вытолочила, гуляючи! Ходжу я по саду, — не нахожуся! Скучно минѣ.

— То послухай соловейкѣвъ!

— Я бѣ тымъ соловейкамъ головы поскручувала! кричать, лящать, ажъ вуха болять!

— Оце, лихо минѣ зъ тобою, та й годѣ!

— Другі люде гуляють, ѣздять у гай, а мы крячкою сидимо дома. Поѣдьмо й мы въ гай на гулянку! Теперичка въ гай така благодать. Погода тепла, тиха. Вставай лишѣ, чоловіче! Пѣди по мѣсту, та поскликай минѣ всю молодѣжь, всѣхъ панянокъ, всѣхъ паничѣвъ. Та не кличь тыхъ старыхъ, тыхъ цокотухъ. Зъ нихъ немає жадноє веселости. Потѣмъ пѣдешъ, наймешъ музики. Завтра по обѣдѣ выѣдемо въ лѣсъ та погуляємо. Вставай же, вставай! Завтра недѣля, не пѣдешъ въ канцелярію.

— Якъ же я тобѣ поскликаю молодѣжь зо всього мѣста? Хиба вылѣзу середъ базару на вѣзъ, пѣдѣйму шапку на палици, та й буду скликати!

— И выгадує Богъ зна що! Пѣдешь попереду до сестеръ. а потѣмъ до моихъ приятельокъ, а тамъ, до своихъ товариштвъ, хто молодчий, бо я танцювати хочу! Вставай же, вставай! Годъ тобѣ валяться!

Зося тягла його за обыдвѣ руки, потѣмъ за вухо. Якимъ опирався лѣниво, якъ сонный кѣтъ.

— Ой не встану, бо лѣнуюсь! А ты ще хочешь, щобъ я збѣгавъ усе мѣсто! Ты минѣ плати й перецплати, то я тобѣ не пѣду!

— Пѣди бо Якимцю! я тебе прошу! — примазувалася Зося.

— Въ мене ноги не кѣнськѣй.

— Пѣди, серце! Я тебе поцѣлую. А пѣдешь?

— Поцѣлуй, то вже пѣду.

Зося поцѣлювала його и тымъ пѣдняла зъ постель, и выпровадила по мѣсту скликати молодѣжь на гулянку.

Стара свекруха, якъ певный ходатай за Зосю передъ Лемѣшкою, обѣцялася выпрохати на завтра коней. Люцина й Рузя закликали музики и оповѣстили збиратись на другій день по обѣдѣ на Ходакову долину.

На другій день пышно збѣшло сонце, нѣбъ прислу-жилося Зосѣ. Погода стояла въ дивнѣй веснянѣй красѣ, якъ дѣвчина на первѣй порѣ. Обѣды въ повѣтовыхъ мѣстахъ бувають зараннѣй, въ одинайцятѣй або дванайцятѣй годинахъ. Молодѣжь рушила на гулянку о пѣвъ дня. Пѣсля недавнього дощу на дорожѣ не пѣдбѣмалося и пилиночки. При окопахъ на дорожѣ зеленѣла свѣжа трава; за окопами слалися зеленѣй посѣвы, а на горахъ зелена дѣброва приманювала до себе холодкомъ.

Весела й щаслива, Зося вѣхала зъ Якимомъ. За ними котилася повозка зъ Люциною и Рузєю. Якимъ навѣтъ почавъ пѣсеню, а Зося потягала за нимъ, якъ умѣла.

Попередъ ихъ одна повозка вже добѣгала до гаю и швидко сховалася за деревомъ, тѣльки паничѣвскій картузы майнули зъ далека.

Швидко лѣсъ прикрывъ зеленымъ гилямъ Якимъ й Зосю. Очѣ Зосиніи блищали такимъ дитячимъ щастямъ, тѣ бѣле лице одъ свѣжого й чистого гайового повѣтря такъ свѣтилось, такъ палало румянцями, що Якимъ не зводивъ зъ неї очей. Якъ весела пташка, вона щось розказувала, щебетала, смѣялась, жартувала безъ перестану, перекидала словами до сестеръ. Въ гаю спѣвали пташки. По дорозѣ, въ колѣяхъ, видко було слѣды дощевой воды. Зеленый листъ на деревѣ, пронизанный зъ верху промѣнямъ сонця, блищавъ ясно зеленымъ свѣтомъ. Скрѣзь по-підъ кущами цвѣли синіи квітки соню, зъ жовтими осередками; пѣзний рястъ, бѣлый и червоный, позвѣшувавъ до долу важкій китицѣ квітокъ. Конѣ бѣгли зъ горы на долинку, а зъ долинки на гору, доки Зося перва не побачила на долині паничѣвъ и малыхъ хлопчикѣвъ, що грали вже въ пилки, розсыпавшися по-підъ гаємъ. — То була Ходакова долина.

Врочище се лежало середъ гаю. Кругомъ його стояли шпилѣ, укриті густымъ деревомъ. Воно було дуже добрымъ мѣсцемъ для гуляня. Въ лѣсѣ було багато пашѣ для коней, а пѣдъ одною горою блищала криниця зъ похажою водою. Вся долина була вкрита квітками, жовтими, й бѣлыми, червоною смѣлкою, синими дзвониками. Зъ усѣхъ бокѣвъ широке гиля дерева приманювало одпочити пѣдъ густою тѣню. Тамъ широколистый кленокъ простягнувъ гильки зъ листомъ похожимъ на долонѣ зъ розчепѣренными пальцами; тамъ купы лицъ, обнявшися гилямъ, мовъ рѣдніи сестры, кидали на зелену траву темну тѣнь, а пѣдъ высокими дубами притулилась тонка лѣщина, посплѣтавши свои верхи.

Люцина й Зося пошли выбирати місце для гулянки и застановились під зеленою лощиною. Стара лоська, сплывшись гиллям, зробила нббы природный высокій курфнь. А пверху неї лапатый листь кленкбвъ та дуббвъ кдавъ найтемнйшу тнь. Паничъ замостили гильцями одинъ бокъ того курфня, вбили чотири кёлки середь курфня, а на ихъ привязали двѣ дошки. Люцина розблала скатерть и на такому невысокому столѣ поставила самоваръ и посуду. Барыльця зъ водою стали замѣсть стóльцбвъ и три сестры якъ три гаевѣ граціи сидѣли въ зеленому курфнѣ и витали гостей.

Почала зъѣзджатись молодѣжь, якъ бажала Зося: молоді урядники, канцеляристы, студенты, панны и молоді дамы. Швидко курфнь ставъ повный одними паннами, а долина вкрылась паничами и цѣлыми юрбами малыхъ хлопцбвъ, що гуляли въ гильки. Приѣхало пять музыкантбвъ, мѣськихъ жидкбвъ. Трохи позивше притарбанились и старі батьки й матѣрки на великій смутокъ Зосѣ, котра ненавидѣла старечу компанію. Приѣхавъ судья — товстый панъ, потбмъ самъ Пшеншинскій, казначей зъ жѣнкою и протопопшею. Кожну повозку стрѣчали музики веселымъ маршомъ. Збрався чималый гуртъ людей, урядникбвъ, богатыхъ цивилизованныхъ мѣщанъ... Тбльки не приѣхали багатшій польскій фамилия...

Швидко запалало багаття, закипѣли самовары. Музики вдарили веселый кадрили, ажъ одляски побшли далеко лѣсомъ. Паничъ почали просити панибвъ до танцбвъ, а панны опинялись, соромились танцювати на зеленой травѣ; паничъ мусѣли самі почати танцѣ. Одне швидко взяла охота и панибвъ. Попереду побшла Люцина зъ Зосею, а за нею и другі. Старі сидѣли підъ деревомъ, дивились на гуляющихъ, балакаючи про старовину, а хлопчики, якъ зайцѣ лѣтали за мячемъ по до-

линѣ. Швидко потѣмъ Людина зъ Рузєю въ курѣнѣ наливали чай, а въ курѣнѣ и пѣдъ курѣнемъ сидѣли на килимахъ паничѣ безъ картунѣвъ зъ червоными щоками, панны свѣжѣ, палаючі пѣсля танцѣвъ. Кругомъ не переставала весела розмова, любовінки, смѣхъ, жарты. Старі прикладали слѣвце до жартѣвъ молодыхъ. И вѣгде не було видко нѣ одного блѣдого, мизерного лица. Повновиді панны, повні, румяні дамскі лица були въ великѣй гармоніи зъ могучою природою, зъ цупкимъ дубовымъ та кленовымъ листомъ, зъ соковитыми квѣтками, зъ травою. А паничѣвскі чорні брови та кучерѣ, а тѣ опецькуваті хлопчики зъ загорѣлыми щѣчками — все те пѣдходило до темно-синього неба, що крыло долину, мовъ шовковымъ шатромъ.

Пѣсля чаю рушили й старі до гулянки. Де-хто пробувавъ силу въ гильки, бивъ мяча вище шпалѣвъ, вище дубѣвъ на горахъ. Товстѣй судѣя попросивъ не тоншу вѣдъ його протопопшу до кадрили. Паничѣ почали вже скакати въ довгой лозы, давши бѣльше волѣ гулянцѣ, а потѣмъ стали зъ паннами грати въ ката въ мышки, въ хрещика, якъ отъ грають прості дѣвчата на майданѣ або на цвинтарѣ. Гулянка приймала видъ бѣльше сѣльскій, демократичный. Швидко старі powyтягали зъ во зѣвъ пляшки зъ ромомъ, зъ винами, и почали тягти пуншѣ... Веселѣй судѣя затыгъ якійсь московскій романсѣ, до його пристала протопопша, потѣмъ казначейша и гай оголосився мелодіями старинной московскон цѣснѣ:

„Звукъ унылый фортепяна

Выражай тоску мою...”

Одначе „звукъ“ выходивъ справдѣ „унылый“ (смутный). Всѣмъ хотѣлося цѣснѣ голоснѣшой, смѣливѣшой, у всѣхъ зъявилась охота спѣвати. Музики догадались чого треба и вдарили „Петруся“. Двацять дужихъ го-

бу зъ ворохобниками, але доси не удалося имъ ворохобно умирить. Всѣхъ Сербовъ прожвняющихъ въ Новомъ Базарѣ арештовано.

Нынѣ маємо вже и бѣды въ російской прасѣ о престоломъ бѣдѣ цѣсаря Франца Іосифа, а о сибѣ можно арозумѣти зъ короткихъ о нихъ телеграфическихъ свѣтокъ, то видно, що праса російская не приняла бѣды такъ ворожо, якъ того зъ разу догадувалися. „Нов. Время“ констатируетъ мирный тонъ бѣды, который есть въ разномъ поглядѣ политическихъ круговъ австрійскихъ. Лишь уступъ о Сербіи уважая вгадава газета за некоемъ добрымъ для мира, а бѣды о Болгаріи такъ зовѣмъ ѣй не подобося, бо побѣда ея погляду станъ Болгаріи представленъ въ престоломъ бѣдѣ не бѣдою фактамъ. „Новости“ кажутъ, что бѣды сей додасъ австрійскимъ элементамъ на Балканѣ охоты до дальшого дѣла въ напрімъ прихильномъ для Австріи и не причинитъя зовѣмъ до освобожденія народомъ замешуочихъ сей повѣстество.

Дня 20 н. ст. червня обходжено въ Вильнѣ зъ великимъ торжествомъ юбилей сполученія уніатомъ зъ православною церковю. Петербургскій синодъ выдавъ въ сѣмъ дѣлѣ дозволу, котору подписали петербургскій митрополитъ Исидоръ и одесскій епископъ Никаноръ. Одозву ту приурочено одчитати по всѣхъ церквахъ епархій мнѣской, литовской, моголѣвской и полоцкой. Въ самомъ торжествѣ взяло участіе колокъ епископовъ, богато духовенства зъ рѣчныхъ сторѣй заходно-полудневныхъ губерній, ген. губернаторъ Кокановъ, ген. Галецкій и богато иныхъ достойныхъ. По церковномъ торжествѣ обдубося въ сали вѣсковой гимназіи засѣданіе братства им. св. Духа, въ котромъ взяли участіе всѣ епископы, духовенство, профессора петербургского университета Козловъ и Малшевскій и богато иныхъ достойныхъ. Еп. Никаноръ мавъ на сѣмъ засѣданіи промову, въ котрой завывавъ всѣхъ католиковъ російскихъ, чтобы они сполучилися зъ православною церковю.

О подорожьи царя до Нѣмеччины доносятъ до Kreuztg. зъ Петербурга такъ: Приѣзды царя въ гостину до цѣскаго цѣсая назначенъ вже остаточно на частъ межъ 15 а 20 серпня а стрѣча, не обдубося въ Берлинѣ але дѣсь на моріи. Не буде въ томъ нѣчто надзвычайного и не можна того уважати за якусь нечестивость, бо и цѣсарь Вильгельмъ робивъ визиту царевнѣ лишь на побережью. Впрочомъ царь одъ часу катасрофы подъ Боркамъ не мавъ охоты пускати въ дорогу зѣлзязицами.

Впадае дуже въ очи, що російскій наслѣдникъ престола ѣдучи на юбилейне торжество панована виртембергского короля до Штутгарду, переѣзжавъ черезъ Берлинъ и не задержався тамъ ані хвильки и не бѣдавъ вѣмцкаго цѣсая. Зъ сего факту догадуея Köln. Ztg., що царь мавъ велику охоту самъ особисто оддати цѣсаревнѣ визиту.

Въ Штутгардѣ розпочалося въ понедѣлокъ юбилейне торжество 25 лѣтнего панованія короля Кароля. Цѣле мѣсто прибрано святочно. Король принимавъ того дня численную депутацію краевъ и заграничій. Зъ самыхъ еравныхъ депутацій явилоса около 50. Наспѣли такожъ депутація войсковой всѣхъ тыхъ полковъ заграничныхъ, котрыхъ король есть властителемъ, мѣжъ иншимъ такожъ и депутація его австрійского полку. Въ Штутгардѣ зѣхавъ такожъ цѣсарь вѣмцкій зъ російскимъ наслѣдникомъ престола.

Въ англійской палатѣ послѣвъ заявивъ министеръ Фергусонъ, що Персія не дала Россіи выключного права будувати тамъ зѣлзязицъ, хочъ правительство персе мало общати дати одному російскому товариству першенство въ будовѣ одной зѣлзязицѣ, котрой шляхъ мавъ бути доперва выначеный и то подъ тымъ условіемъ, коли то товариство до пяти лѣтъ буде основане. Въ палатѣ лордовъ заявивъ зновъ лордъ Сальбернъ, что всѣ вѣсти, будто-бы якась держава хотѣла анектувати часть або навѣтъ и цѣлый островъ Крета суть безосновны. Тепершій одозвонъ суть користишій, якъ были. Нема нѣякой причины побоюватися, що настане яка небезпечна криза.

Недавня конфискація подбуркючихъ писемъ и брошуръ противъ Австріи есть все ще предметомъ широкой дискусіи въ Бѣлградѣ. Писма тѣ — якъ вже звѣстно — были приважені по найбільшій части до Босны и Герцеговины. Въ який цѣли они мали выдаси, годъ врозумѣти, бо всѣяко о томъ говорить; навѣтъ кажутъ, что они лагодилися умисно на то, чтобы Австрія мала причину кривити одтакъ на агитацію Россіи въ Сербіи противъ Австріи. Арештовано одного зъ тыхъ, що занималися сими бѣдовами. Сетъ то сотрудникъ напредняцкого „Видела“ и называея Светодичъ Лазаревичъ и походить зъ Нового Саду на Угорщинѣ. Кажуть, что всѣ бѣды привезено до Бѣлграду зъ Нового Саду. Одозва, котра была назначена спеціально для Босны и Герцеговины, мала нѣбы то служати до того, чтобы правительство австрійское могло оправдати свои мѣры осторожности въ сѣхъ краяхъ. Авторами сѣи бѣды мала бути якийсь журналистъ зъ Сараева, Пера Гаджи Кочевичъ, и властителъ большихъ посѣлостей Мило Абеди-бей Арсичъ.

НОВИНКИ.

Огнѣ. въ Бѣлѣцѣ корольской погорѣли дня 19 с. м. три господарѣ; двомъ зъ нихъ уратовано хаты, а то при помощи сиваки двѣрской, котра бѣдала имъ неострожену прислугу. Причина огня невѣстна. — Въ Великопольѣ пов. горюющего,

погорѣли въ понедѣлокъ св. Троицѣ будынки господарки на поповщинѣ, огонь займився зъ пасѣки, котра такожъ погорѣла, зъ причины неосторожности. — Дня 23 н. ст. червня въ само полудне зничивъ пожаръ въ Подсосновѣ, пов. бобреевского, оббѣистъ семохъ господарѣвъ. Загальну шкоду обчислено на 9000 зр., а на те все было убезпеченыхъ лише двоухъ на 1900 зр. Що огонь не зничивъ цѣле село, можна завдячити лишь скорому ратуноку, до котрого причинилися сиваки зъ романовского двора, зъ Чернева, Николаева и Печенѣ. Люде лишилися базъ даху и одѣжины, бо при такмъ огни, де все наразъ починае горѣти задыла посухи, не было и гадки вынести что зъ хаты. При тяжкомъ передѣлку сего рѣшомъ помочь конче потрібна, тому управаша мѣсцевый комитетъ ратунокувы прислалати добровольный жертвы на руки о. Лопачинского, мѣсцевого пароха, почта Гаѣ коло Львова.

— Судъ повѣстивъ въ Луцѣ забуваея часто въ назначуваню одповѣдныхъ дѣлъ на термны судовъ. И такъ вѣзавъ до ч. 3547 Марію Зваричъ зъ Дорожова на день 24 н. ст. лютого 1899, а въ той день была недѣля; до ч. 771/кр. вѣзавъ до головной розправы Павла Гнатюшка и зъ 20 свѣдѣкъ на день 10 н. ст. червня, а въ той день были Зеленѣ свята. Се примѣры ошибочного выначенія термнѣвъ лишь зъ одного села Дорожова, а певно найболѣе-бы ихъ болѣе въ цѣломъ окрузѣ судовомъ.

— Рату громадску въ Жовни розвязало вчера на мѣстничствѣ зъ причины злои господарки громадской, выкрытой комисією краєвого выдѣлу.

— Испытъ зрѣлости въ школѣ реальній въ Ярославѣ обдубося дня 21 и 22 с. м. подъ проводомъ члена краєвой рады школьной д-ра Вол. Зайончковского. Испытъ здали: Осія Вухгайтъ, Юл. Гембавичъ, Петро Кинда, Ант. Король, Вал. Кулишъ, Венед. Масовскій, Гершъ Постеръ, Альфр. Ровескій, Вол. Сыродонъ и Іос. Тулея (зъ одначеньемъ) — трѣхъ репробовано на одинъ рокъ. — Мѣжъ наведенными именами не добачаемо, нажалъ, нѣ одного Русина.

— Фондация для школѣ народныхъ. Выдѣлъ краєвой здае справу зъ заряду фондаций для школѣ народныхъ зъ р. 1872 въ минушомъ роцѣ: А) Доходы: 1) Основный капиталъ 3.656 зр. 50 кр. годѣвкою а 99.819 зр. 61 кр. ефектами. 2) Одостки одъ ефектовъ 4.494 зр. 34 кр. годѣвкою. 3) Закупленіе ефекты 129 зр. 25 кр. Сума доходѣвъ 8.150 зр. 84 кр. годѣвкою, 99.948 зр. 86 кр. ефектами. Б) Выдатки: 1) Подѣмоги выплаченны громадѣ на цѣли школьнѣ разомъ зъ 200 зр., зложенными на разѣ до депозиту, для Сендзисова 5.365 годѣвкою. 2) XIII рата сплаты правительству 354 зр. 50 кр. 3) Годѣвкою выдано на купно ефектовъ 121 зр. 50 кр. Сума выдатковъ 5.841 зр. Порѣвнавши выдатки зъ доходами лишилося зъ концемъ 1888 р. 2.309 зр. 84 кр. годѣвкою а 99.948 зр. 86 кр. въ ефектахъ. Въ р. 1888 выплачено подѣмогъ громадѣ: 250 зр. Колбушова; по 150 зр.: Дрогобицка, Любѣвъ, Рогозано, Стенятицъ; по 100 зр.: Бѣлобоки, Високичѣ радѣвскій, Хомчинъ, Дубѣвъ, Довгомостиска, Калинковъ, Каменица гор., Козырь, Любешка, Молотковъ, Носовѣвъ, Олешѣвъ, Пакушѣвка, Полянка, Пимещишѣвъ, Радгоцъ, Соколовка, Сирня, Терло, Тройца, Тшетшевина, Ворудинцѣ, Жарновичѣ; 65 зр. Издебки; по 50 зр.: Бабичѣ, Драбинянка, Яструбичъ, Кречкова, Михалковъ, Навдыби, Окныи, Олеша, Пилатковѣвъ, Ракова, Ромайовка, Середня, Тарнавка, Видже, Видрица, Высока.

— До библиотекы „Народного Дому“ у Львовѣ подарывавъ п. Ант. Солтанкевичъ, бывший инспекторъ краєвой, 587 примѣтниковъ цѣнныхъ книжокъ и брошуръ въ рѣзныхъ языкахъ.

— Ригорозумъ до докторату въ вѣденскомъ университетѣ здавъ зъ одначеньемъ 6 (18) червня п. Денисъ Дорожинскій, слухатель IV року богословія въ тамошній гр.-кат. семинаріи. Испытъ складался зъ науки библиной старого и нового завѣта та зъ восточныхъ языковъ. П. Дорожинскій мусѣвъ старатися о дозволѣ въ министерствѣ просвѣты, бо до ригорозѣвъ припускаются лишь укрѣпчій слухатель богословія.

— Погорѣль Стыни, въ повѣтѣ ярославскомъ, одержали одъ цѣсая 500 зр. подѣмоги.

— Князь Виртембергъ, головной командующій XI корпусу, выѣхавъ зъ Львова за довьюю одусткою, бо, якъ кажутъ, на сѣмъ мѣсяцѣвъ. Князь Виртембергъ удавалъ черезъ Вѣдѣн до Штутгарду, чтобы особисто пожелати королеви виртембергскому при нагодѣ его 40 лѣтнего правленія, а одтакъ поѣде до Парижа на выставу.

— О. А. Темель зъ Поруна въ Яворѣвскомъ проступе вѣсть, подану въ ч. 112 „Червоной Руси“ о арештованю священниковъ. Вѣсть тую подали и мы, тому подаемо и теперь се спростоване о. А. Телена, который такъ каже: „Не могли мене жандармы вести черезъ мѣсто до старосты, бо я не бувъ того дня, 12 мая с. р. подѣкаю побугу архика. Альбрехта, нѣ въ Яворѣвѣ нѣ въ тамошномъ касинѣ. А такожъ и въ Поруна не глядали нѣякого жандармы.“

— Догнѣ въ Чижиковѣ (въ присѣлку Острѣвъ) коло Львова умерла ковалиха Кубачевича въ 112 роцѣ жита. Была она невеликого восту, сухорява, а въ послѣднихъ рокахъ такъ высохла та скорчилась, что носили еѣ на рукахъ якъ дитину, бо о власныхъ силахъ ходити вже не здужала.

— Въ Дрогобицѣ обдубося дня 21 н. ст. червня торжественне посвященіе угольного каменя подъ будову дому притулку для старѣвъ и убогихъ, фундація жидо-промысловца М. Гартенберга. Въ торжествѣ взяли участіе всѣ знатнѣйшіе достойники дрогобицкѣ. Намѣстникъ гр. Вадонѣй не бувъ на томъ торжествѣ, хотѣвъ прѣрѣкъ п. Гартенберговѣ, коли повѣдомлено его о той фундаціи. Фундація основана въ честь 40-лѣтнего юбилея нашего цѣсая.

— Загадочне самоубійство. Въ Букарештѣ застрѣлился дня 14 н. ст. червня зъ революверу якась незнакома панъ на одній зъ лѣвѣйшихъ улицъ мѣста. Въ кишеніи ея найдено отверте письмо написане по румынски, что ея нѣкто не знае въ Букарештѣ и запечатанный листъ до російского посла Хитрова. Зъ обстриженного волоса и чертъ лица можно было догадаться, что се Россіянка. Въ листѣ до Хитрова просила она о християн-

скій похоронъ и заплачене довгу въ готели, заплываючи заравомъ, что она умирае яко честная женщина и вѣрна поддана російского цѣсая. Полиція почала слѣдити, а зрѣбши ревизию въ готели, де незнакома записалася подъ именемъ Юстинна Емиліановъ, набрала перевѣдченя, что самоубійница была членомъ нигилистичного заговору. Найдено много поназанныхъ листѣвъ, але зъ декихъ цѣльхъ останковъ листѣвъ дѣзналися, что самоубійница проживала въ Швайцаріи яко политична эмигрантка а приставши до нигилистѣвъ, вытѣгнула лѣсть, что мавъ доконати атентатъ на цѣсая. Въ той цѣли выбралася до Россіи, але въ Букарештѣ стратила бѣдагу выконати приурочене злочинство. До Швайцаріи было годѣ ѣй вертати, тому старалася въ румынскомъ посольствѣ, чтобы ѣй было вольно вернути до Россіи. Коли не повелѣсь ея заходы, выстрѣломъ зъ революверу обдубося собѣ жите.

— Цѣле село бѣдѣи шупасомъ. Заложено передъ семи лѣтами село Криндію въ Каринтіи знесено на жадане дяковарского епископства, мешканцѣвъ бѣдѣи шупасомъ до мѣсяца ихъ походженія а ихъ майно сконфисковано для еп. Штрессемаера. Село Криндію заложено епископствомъ, вынаймивши поле, что постоило по выкорчованю лѣса, селянамъ и работникамъ. Колонисты не могли выплатити епископству всѣхъ грошей, до якихъ зѣбоввалися, а коли прѣйшла езекуція, опередили ѣй силою. Тогдѣ зажадало епископство войска и дня 14 с. м. уязвлено проводирѣвъ збугнованныхъ, 60 родивъ селянскихъ вывели шупасомъ, а все ихъ майно забрали для епископа Штрессемаера.

— Въ Сучавѣ обдубося розправа передъ судовымъ трибуналомъ противъ секретаря повѣтового, п. Юліана Кобылянского зъ Кимполонга а злочинство принимана дарункѣвъ въ урядованю. Въ службѣ правительства есть п. Кобылянский 47 лѣтъ, бо въ р. 1842 бувъ вже мандатаремъ въ окрузѣ серетскомъ. Розправа велася три дѣи, а трибуналъ увольнявъ обжалованого одъ вины, бо набравъ перевѣдченя, что въ жадномъ законѣмъ ему случаю не принявъ дарунку ані не допминался о него.

— Нещасна пригода въ Альпахъ. Зъ Ферляйтентъ доносятъ подъ днемъ 22 червня: Поручникъ Станиславъ Май зъ 58 полку цѣхоты упавъ нинѣ зъ полонины Лѣофереръ (2520 метрѣвъ), недалеко границѣ тирольской и погѣвъ на мѣсяцъ. Май бувъ именованный въ жовтні 1882 подпоручникомъ а въ маю 1888 р. поручникомъ. 58 полкъ цѣхоты архиказья Людвика Сальватора стоить въ Коломъи.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Въ Станиславѣ обдубося дня 29 н. ст. червня вѣнчаніе п. Мар. Боженского, старшого комисаря горничного зъ панною Елизією Геппертѣвною, донькою полковника обороны краєвой. — Конечъ року школьного мѣской школы промысловой у Львовѣ вразъ зъ розданьемъ нагородъ и выставою работъ учениковъ обдубося въ сали ратушевой въ суботу 29 н. ст. червня о 10 той год. рано.

— „Хрунемъ на выборахъ“ заопѣкуѣлася ц. к. прокураторія державна, конфискуючи нинѣ иллюстрацію зъ такимъ надписомъ и одповѣдными етикетами.

Надѣслане.

Най не опускае бѣдага.

Много людей идутъ на зустрічъ своей побѣдѣ и смерти, бо тратятъ бѣдагу и бѣдаются спокійно своей судьбѣ, коли попадутъ въ сумне и нещасное положеніе. Такой станъ розпуки не выступае нѣгде явнѣше, якъ у хорыхъ на хроничній и убоирій недуги. Певно не было-бы такъ тяжкихъ страданъ и болѣвъ, а уратовано-бы не одно дороге жите, коли-бы тымъ недужимъ не бракло бѣдаги боротися и такъ довго шукати и слѣдити, ажъ нашлось-бы одповѣдне средство, чтобы спастися.

Слѣдующе оповѣданіе выказуе дуже докладно, якъ часто есть возможнымъ ратуноку ще въ послѣдній хвиль.

Передъ двома роками нездужавъ подписанный на жолудокъ, нирки и пѣчку и два разы до року клявся у постѣль у великихъ боляхъ. Лѣкаръ, що лѣчивъ мене, не знавъ помочи и залививъ вѣнчикъ, что моя недуга то „камѣнь“. Почався для мене нужденный часъ, я не знавъ что почати, глядѣвъ вѣюды за помощью, але все дарма, ажъ вычитавъ я вѣнчикъ у часописахъ про лѣчене нирковыхъ недугѣвъ та завважавъ, что се така сама недуга якъ моя. Я хопивъ сейчасъ въ розпуцѣ за чудовое средство лѣчиче Варнера Safe Cure и выживши 4 флашки Варнера Safe Cure и 4 флашки Варнера пугулокъ Safe Cure пожуравъ а теперь тѣшуся знаменитымъ здоровьемъ якъ впередъ.

Я поручаю се средство якъ наиболѣе всѣмъ недужимъ людямъ.

Пѣхери коло Шляну въ Чехахъ.

Иванъ Прасекъ, господаръ гостиницѣ.

Цѣна за флашку 2 зр. — Купити можна у всѣхъ знатныхъ аптикахъ у Львовѣ.

Вѣсти зъ Авр. Львовской.

Президія наместничества годиться на кан. институтію о. Льва Горалевича на Пеняки; выагнговано платню зъ рел. фонду на одинъ рокъ для прѣв. сотрудника въ Токахъ.

Декреты увольняея одъ испыту конкурсового на 6 лѣтъ одержали оо.: І. Заревичъ зъ Явча и Я. Мандѣй зъ Яйковѣ.

Позволено поддѣтисъ испытову конкурсовому въ наиблѣзшомъ речинци оо.: Ст. Крижановскому зъ Сопота, Атан. Юркевичу зъ Сухорѣвъ, Ник. Левинскому зъ Яричева и Вол. Коновальцу зъ Малехова.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Дирекція товариства Помочи науковой у Львовѣ оголошуе конкурсъ на 30 мѣсяцъ въ бурѣ того товариства. Оплата мѣсячна 16 зр., выимково може бути низшою. До поданя залучити треба: метрику, свѣдѣцтво школьное зъ послѣднего повѣрку, свѣдѣцтво лѣкарске, а при поданю о нижнѣе свѣдѣцтво убожества и квоту, яку рѣшенося платити. Речинецъ подавати до 5 н. ст.

липия с. р. До бурѣ принимаются ученики школѣ среднихъ и реальныхъ. — Зъ тымъ оимъ речинцемъ розписанный конкурсъ на мѣсеце двоухъ префектовъ въ той бурѣ на рокъ школьный 1889/90. Влизши посясненія подае дирекція бурѣ (дирекція гимназіи Франца Іосифа). — Опожореніи два мѣсяца концинистѣвъ полиціи въ Х ранѣвъ при львовской дирекціи полиціи; речинецъ до 15 липня с. р. — Мѣсе ексекдента при урядѣ почтовомъ въ Гельсдорфѣ-Коварѣвъ, пов. стрѣльского; речинецъ до 8 липня с. р. — Розписанный конкурсъ на двѣ стипендіи рѣчно по 500 зр. зъ фундаціи кн. Льва Сапѣги для укѣмченыхъ слухательѣвъ университетъ и политехника, хотѣчихъ побирати дальше образованіе въ заграничныхъ заведеніяхъ въ р. школьномъ 1889/90. Нарѣбность кандидата або вѣропѣвѣданіе не робити рѣшнѣвъ. Стипендіи надае кн. Адамъ Сапѣга. Подаватися можна до 2 серпня до краєвого выдѣлу.

— Именованія. Краєва рада школьна именовала Ник. Кавдельку дѣйственнымъ учителемъ управлючимъ двокласовую школою на передѣмѣтѣ самброскомъ въ Поводовѣ. — Кончинистѣвуковъ управы краєвой Ант. Ляскѣ именованный комисаремъ полиціи у Львовѣ. — Краєва рада школьна именовала Марію Ордову дѣйственною учителькою молодшою семикласовой школы женской въ Самборѣ.

Господарство торговля и промыслъ.

— Улегшенія на зѣлзязицѣхъ державныхъ въ подорожьи до купельѣ. Товариство зѣлзязицѣхъ державныхъ ввровало поѣзды купельѣхъ улегшаючій подорожъ до купельѣхъ, положенныхъ на захѣдъ одъ Львова. Поѣзды выходячіе зъ Львова о год. 5-той минутѣ 50 зъ рана (посля львовского годинника) переходятъ въ своей рутѣ попри оба купельѣхъ мѣсяцъ подкарпатскій, с. е. Римаковъ и Ивоничъ, одтакъ попри Старый Санчъ (Шавниці) и Жегестѣвъ та стае въ Мушинѣ-Криниці о год. 7 мин. 12 вечеромъ того самого дня безъ нѣякой змѣны возѣвъ. До Хабѣвки (Закопане) и Рабки выѣдѣтисъ зъ Львова о год. 8-ой минутѣ 55 вечеромъ (посля годинника львовского) а прѣѣдѣтисъ безъ нѣякой змѣны возѣвъ до Хабѣвки на другой день о год. 11-той 51 минутѣ передъ полуднемъ.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Выказъ жертвъ, що выплынули на руки подписаного для погорѣльцѣвъ и на одреставрованіе церкви въ Подгайцахъ: Громада Сѣльце 1 зр., о. Застарѣвъ зъ Мозоловки 25 зр., зъ складки въ Старѣвъ Мѣстѣ 1 зр. 7 кр., громада Потурты 3 зр., зъ акафисту на Галичи 5 зр. 60 кр., зложили на церковь: Антонъ Рачичукъ 10 зр., І. Волчукъ 10 зр., Алексей Подкова 5 зр., Іос. Корпанъ 6 зр., Павло Лушакъ 5 зр., громада Верѣвъ 20 зр., а на погорѣльцѣвъ 5 зр., о. Дурбакъ зъ Уволя 6 зр. 10 зр., громада Заставче 80 кр., зложили на церковь: панъ Филиппина Зачекъ 1 зр., Явдохъ Кафоръ зъ Завалова 1 зр., о. Гузаръ зъ акафисту 10 зр., о. Цегельскій зъ Струсова 12 зр. 37 кр., о. Лотоцкій зъ Тростянця 5 зр., о. Стеткевичъ зъ Божикова на церковь 10 зр., а на погорѣльцѣвъ 1 зр. 50 кр., громада Яблѣвѣвка 1 зр. 10 кр., о. Левичскій зъ Городенки 14 зр., громада Сѣльце коло Божикова 2 зр. 47 кр., зъ акафисту на Галичи (церковь) 3 зр., Теодоръ Залучскій (на церковь) 5 зр., гр. Мозоловка 6 зр. 80 кр., гр. Равоцѣвъ 1 зр. 52 кр., гр. Мосѣвъ 88 кр., Луцъ Пекарскій (церковь) 5 зр., п. Альфредъ Давескій 20 зр., п. Станиславъ Скабицкій 20 зр., о. Класевичъ зъ Гнильцѣ (церковь) 5 зр., Стефанъ Пекарскій (церковь) 20 зр., п. А. Кметикъ зъ Соснова 3 зр., п. Давескій одъ Н. Н. 5 зр., панъ Людвина Кунашовска зъ Львова 5 зр., Николай Маркевичъ (церковь) 5 зр., Олена Товпанъ (церк.) 50 кр., гр. Новосѣлка 1 зр. 52 кр., о. Арымковичъ зъ Новосѣлки 1 зр., о. Онышквичъ зъ Коростовичъ 2 зр., панъ Евгений Д. (на церковь) 5 зр., Илько Баранъ (на церковь) 10 зр., Федъ Мушквичъ (церк.) 10 зр., Яковъ Томинъ (церк.) 1 зр., о. Чемеринскій зъ Будзанава 15 зр., а зъ складки 40 зр. 50 кр., о. Свѣтѣнскій зъ на складки въ Ладичинѣ 34 зр. 26 кр., Рускій парохіянѣ зъ Борчава 12 зр., о. Н. Бачинскій складае церковь въ Тысьменицѣ 9 зр. 22 кр., о. Ворисѣвичъ складае церковь въ Зарваницѣ (на церковь) 19 зр., о. Федюкъ зъ Угерска 2 зр. 50 кр., панъ Ольга Бѣлецка зъ Львова 2 зр., Урядъ прих. въ Верѣвѣвъ 10 зр. 40 кр., панъ Клявдія Малецка зъ Перемышля 1 зр. Игн. Полянскій зъ Хоросткова 2 зр., Василь Корпанъ (на церковь) 5 зр., гр. Заставчѣ 60 кр., пп. Ліліенфельды зъ Божикова черезъ Вп. о. Стеткевича (на церковь) 20 зр., о. Лушинскій зъ Кривча 6 зр., Панасинскій (самъ погорѣлецъ на церковь) 5 зр.

(Конечъ буде.)

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнъ 26 червня. Гр. Кальноки бувъ на аудіенціи у короля румынского, котра тревала три чверти години.

Парижъ 26 червня. Въ палатѣ послѣвъ пришло вчера до великого скандалу, коли пос. Льежѣвъ назвавъ всѣхъ республиканѣвъ канальями. Послы кинулись на него а одтакъ одий на другихъ и мало что не прийшло до бійки. На послѣдокъ ухвалено выкинути Льежана зъ салѣ.

Петербургъ 26 червня. На укрѣпленіе Риги ухвалено 12 мил. руб.; работа мае розпочатися вже въ серпню.

Брукселя 26 червня. Россійскій повномочникъ веде тутъ переговоры въ справѣ позички одного миліярда франковъ.

Берно (на Моравѣ) 26 червня. Роботникъ тутешній заповѣдають страйкъ одъ 1 липня.

Лондонъ 26 червня. Дервингъ въ значной силѣ машируютъ на Вагдалѣва; противъ нихъ иде англійское войско подѣ проводомъ ген. Гринфеля.

Одзвѣ въ справѣ колоній вакаційныхъ.

Родимці! Уже четвертый разъ подносимо голосъ до родимцевъ нашихъ въ справѣ вакаційныхъ колоній, для слабосильныхъ львовскихъ дѣтей, уводящихъ въ нездоровомъ воздухѣ у Львовѣ, а потребующихъ отдыхати хоть черезъ пару тыжднѣвъ здоровымъ сельскимъ воздухомъ.

Зъ повною вѣрою въ святость дѣла, въ жертволюбивость Родимцевъ и въ успѣхъ нашихъ змаганъ, пускаемо нинѣ въ имя христіанской любви до дверей жертволюбивой хаты и просимо о ласкавѣ принятіи и о ложку стравы для убогой а чужой дитинны!...

Хто-жъ найдетъ на гостинной Руси, чтобы такой дитинѣ не впустилъ до своей хаты, не позволивъ отдохнуть подъ своєю стрѣхою?! Въ книгу нашихъ добродѣльцевъ вписане вже поважне число тыхъ великодушныхъ патриотѣвъ, котрі въ трохъ послѣднихъ рокахъ приняли на колонию дѣти убогихъ львовскихъ родичѣвъ. Не сумѣваемосъ протѣ, що и теперь найдуться милосердні люди, котрі радо приймуть въ свой дѣмъ чужинь хлопцѣвъ або дѣвчатъ. Выдѣль займесе выборомъ и выселкою колонистѣвъ и покрыве кошти подорожи. А позаякъ каса наша порожня, то просимо о якъ найчисленнѣйшій лентѣ и о устроюваннѣ забавъ на дѣли нашихъ колоній вакаційныхъ.

Всякі зголошеня и жертвы просимо присылати на руки подпisanого Выдѣлу найдальше до дня 5 липня.

Выдѣль Товариства „Шкѣльна Помѣч“ у Львовѣ.
Амаросій Полянскій,
предсѣдатель.

ЗАКОПАНИЕ ВОДОЛѢЧЕБНОЕ ЗАВЕДЕНІЕ Д-ра Храпца

Отверте черезъ цѣлый рокъ.

Удержанье за цѣлый день въ заведеніи разомъ въ курцію одъ ар. 3-50. — Почта, телеграфъ, аптека въ мѣсяцъ — Въ заведеніи гидротерапія, купель боровиной, массажъ, электризованье. — Кругольня, бильярдъ, гимнастика, бальнотерапія, читальня. — Подводка до стаянъ зѣлѣнницъ въ Хабѣвцѣ. 2925 17—52

ВЪ СКЛАДАХЪ
Народной Торговлѣ
у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ, Коломиѣ, Стрию, Снятинѣ и Самборѣ

продается:
Косы по 40 и 50 кр. (наилѣпшій).
Серпы по 25 и 30 кр.

Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:
Паути Нр. I. ар. 7-60, Нр. II. ар. 11; Ко-
лѣсница ар. 6.
Паузки-оборотаѣ до будиль въ двухъ
частяхъ 18 ар. 2948

Вже выйшла зъ друку книжочка:
„Про выборы до сойму“
написавъ О. Х. Нарат.
Друге доповнене выданье. — Цѣна 18 кр.
Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“ улицы
Вороньска ч. 27 у Львовѣ. 3968 5—5

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближающихся испытахъ въ школахъ народныхъ подае до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкѣльныхъ, Впов. священникѣвъ, катихитѣвъ, учителей и родичѣвъ, що книжки наклады товариства, призволені кр. Радю шкѣльному на преміи для ученикѣвъ, красно оправлені зъ позолочеными берегами, можна купити въ канцеляріи товариства при улицѣ Орменской ч. 27 по слѣдующей цѣнѣ:

Добре роби, добре буде	17 кр.
Росказы про силы природы	20 "
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 "
Повѣстки для дѣтей	27 "
Сестра	15 "
Байки	22 "
У прощанье дорога ховска	28 "
Зоря	22 "
Исторія Руси ч. I.	25 "
Исторія Руси ч. II.	23 "
Исторія Руси ч. III.	23 "
Паша, душа въ господарствѣ	35 "
О користности ужитю неужитковъ	22 "
Лѣтъ и конопѣ	24 "
Рогата худоба	45 "
Про живопись и дѣсы	20 "
Веняминъ Франклінь	16 "
Пасѣка	24 "
На досвѣткахъ	22 "
Чимъ люди живы	20 "
Житє св. великомуч. и дѣкаря Пантелеймона	20 "
Родина Морозовичѣвъ	20 "
Дробна птица господарска, а великій грошъ	20 "
Молитвенникъ народный (въ звычайной оправѣ)	30 "

съ лучшей оправой:

а) хребетъ подотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 "
б) цѣла оправы полотняная, береги золоченіи и золоченый хрестъ зъ переду	35 "
Зоря безплатна учительскѣ въ хорош. переплетѣ зъ въ звычайн.	25 "
" " " " " "	15 "

Всякі замовленя выслають ся скоро и точно.

каждый

!! ошадить 100 процентъ !!

замовляющъ ось тѣ предметы:

Цѣловитъ штаны зъ сукна (довольно величина), анги. матеріи, передъ тымъ ар. 4—, теперь ар. 1-55.
Цѣловитъ штаны зъ сукна (довольно величина), першої якості, передъ тымъ ар. 4-80, теперь 1-35.
Цѣловитъ штаны зъ сукна (довольно величина), найпершої якості, передъ тымъ ар. 6—, теп. 2-80.
Убраня для дѣтей одъ 2—10 зъ полотна, правдиво крашенъ ар. 1-30, 1-50, 1-80, до 2-20.
Штаны цайгові до праня для робѣтничѣвъ кожон бранни одъ 90 кр. до ар. 1-80.
Суконна для дѣтны, амъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, добра, передъ тымъ ар. 2—, теперь 90 кр.
Суконна для дѣтны, амъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, зъ найлѣп. кретону, передъ тымъ ар. 3—, теп. 1-10.
Сорочки жѣночї, гафтованї, полотнянї, передъ тымъ ар. 1-50, теперь 80 кр.
Сорочки жѣночї, гафтованї, зъ мѣдного полотна, передъ тымъ ар. 2-20, теперь ар. 1-10.
Сорочки жѣночї, зъ шифону, дуже гарно гафтованї, передъ тымъ ар. 2-20, теперь ар. 1-20.
Сорочки робѣтничї, наймѣншійшій якості у всѣхъ краскахъ по 80 кр., 90 кр., ар. 1—, ар. 1-10.
Матерія на цѣле убранье весняне або лѣтне у всѣхъ краскахъ для найбѣльшого мужичин ар. 4—.
Елегантнїи капелюхї, найновѣйшій фасонъ ар. 1-50.
При замовленнѣ капелюхѣвъ проситесь подати докладно величину головы, при замовленнѣ штанивъ довготу въ крокъ пѣсля сантиметровъ, у дѣтей вѣкъ, а вже замовленїи предметъ розплатитесь докладно за послѣдую. — Що не подобаеться, обмѣняете сейчасъ або звернетесь за то грошѣ. Справдъ се оплатитесь каждому замовити дѣло на пробу, чтобы перевѣритись якъ о незвычайно дешевой цѣнѣ, такъ и о добротѣ товарѣвъ. Проситесь укланно, уважати точно на адресу:

Klein's 2937 16—25
Internationales Export-Waarenhaus
Wien I., Kohlmesseergasse Nr. 7.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручаетъ:

Старіи вина угорскіи лѣвичніи и натуральніи вина столовы одъ 42 кр. бут.

Знаменитіи Старки, Житиньки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старіи Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнїи вина шампанскіи и правдивыи Конякъ французскіи першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 ар. 284 88—?

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2-00 ар.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Одзначенный на выставѣ гигиеничной сѣбнымъ медалемъ за старіи вина.

Пѣвецъ церковный

зъ добрымъ свѣдѣтельствомъ науки, поведенія и нотного свѣду, пошуку одповѣдного мѣсяца подъ приступными условиями. Близша вѣдомость А. Г. Скопѣвъ, и. Кривча и. Сяномъ

Одинока фабрика бѣлардовъ у Львовѣ ул. Гродзицкихъ ч. 3.

Братѣвъ Андрашкѣвъ

Готовы бѣларды продаются, кулѣ, кѣи и всякайя приборы. Бѣларды обернаны зъ нашою робѣтнѣ, уставлены въ реставраціи и. Ландесбергера, ул. Паньска, можна бачити.

2855 28—? Зъ поважаньемъ:

Браты Андрашки.

!Передъ выборами!
Хто прише 40 кр., тому будемо выслаати
Батьковщину
ажъ до закінченя соймовыхъ выборовъ
Администрація „Батьковщина“.

Всѣхъ наукъ дѣларенныхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

облудши студию зъ обслугомъ дентистини въ клиникахъ зъ Берлинъ заложивъ атели дентистичне при плацу Маріацкѣмъ ч. 10 и ординуе одъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всякайя операціи доконуе на желанье безъ болѣ, одбравши чувство кожною або розвѣселяющимъ газомъ (Lusigas). Штутунъ зубы выгтовляе на золотѣ, вавчуку и т. п. 2941 20—?

На преміи.

РУССКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ при зближающихся испытахъ въ школахъ народныхъ подае до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкѣльныхъ, Впов. священникѣвъ, катихитѣвъ, учителей и родичѣвъ, що книжки наклады товариства, призволені кр. Радю шкѣльному на преміи для ученикѣвъ, красно оправлені, можна купити въ канцеляріи товариства при улицѣ Орменской ч. 27 по слѣдующей цѣнѣ:

Образцовъ выданя:	
1. Зѣвринѣвъ ч. I.	10 кр.
2. Зѣвринѣвъ ч. II.	10 "
3. Зѣвринѣвъ ч. III.	10 "
4. Зѣвринѣвъ ч. IV.	10 "
5. Гостинѣвъ для чужинь дѣтей	15 "
6. Менажерія	15 "
7. Зѣврия ч. I.	20 "
8. Зѣврия ч. II.	20 "
9. Робинзонъ	20 "

Иный выданя:	
10. Читайка ч. I.	20 "
11. Читайка ч. II.	20 "
12. Читайка ч. III.	20 "
13. Читайка ч. IV.	20 "

Всякі замовленя выслають ся скоро и точно. 2988 4—5

Важне для читалень!

Шобы уможливити купно „КИРИЛЛА и МЕТОДІЯ“, писма иллюстрованого для народу, що выходило въ Ярославлі и становить спору книгу, знижено цѣну того-жъ на 1 ар. Можна его одержати у выдавци о. Кирилла Селецкого, приходника въ Жужели, почта Бѣлзъ.

рочки, маншеты, кофѣрики, калесоны, скарпитки, хустки, краватки, шпайки, рукавички и т. п.

поручаетъ найдешевше

ТОРГОЛЯ

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на желанье даромъ.

Оповѣщеня

урядѣвъ громадскихъ, шаднищъ, зарядѣвъ добръ якъ такому вѣс урядѣвъ оголошеня едиктовъ лицицѣвъ, оголошеня о снадцину покликѣвъ

выконуе пѣсля дозволителного дозволу съ доповіднымъ способомъ за записаньемъ докладного выконаня и доставляе приписанїи залучники

RUDOLF MOSSE

Annoncen-Expedition
Wien, I Seilerstätte 2.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ
МАШИНЫ ДО ШИТА
Фирмы Рихардъ Сенелесъ въ Празѣ
у **ЛЕОНА ВАЙСА**
ул. Городецка ч. 9.

Добрыи вырѣбъ! Вѣдми дешево!
Такожъ на раты! За порукою солидно!
2954 Каталогъ даромъ и оплатно. 13—15

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручаетъ

знаменитіи **МЫЛА** до мыты лица, рукъ и купелей,

одзначенїи 10 медалями заслуги и двома дипломами признаня.

МЫЛО найдобрѣйше до голѣния бороды	25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже цѣнне 10 кр. 20 и	25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр. и	20
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знамените до лица и рукъ	40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкуру	30
МЫЛО ЗЕЛОВОЕ, одержуея черезъ згусенне соку розстнїи ароматично-живичныхъ, знамените	25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, мае дуже приємный пижмовый запахъ	30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приємного запаху, мае великій купити	30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобрѣйше 40 кр. и	80
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНОВЫХЪ, приємне въ ужитю, успѣшно хоронить шкуру одъ лишавѣвъ и выкидѣвъ	30
МЫЛО ВАЛСАМИЧНЕ, чистить шкуру, робить ви бѣлою и нѣжною	40
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває веснянки, осмалена одъ сонця, лицю робить свѣжымъ и бѣлымъ	60
МЫЛО ГИГИЕНИЧНЕ, одзначаея товстостою, вѣдми дѣлане и выключно прикладжене до лица	50
МЫЛО РИЖОВЕ, уживаея, щобъ зробити шкуру на лици нѣжною и бѣлою	60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣле, легко пѣнитись, знаменито чистить шкуру и хоронить одъ прищавѣвъ	30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, зъ глицериномъ, мѣститъ 35% чистой глицерини, знаменито дѣлае на зашкѣротъ 20.	25
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, плынное у флашочкахъ, чистить шкуру зъ прищавѣвъ, лишавѣвъ, угриковъ, фляшка	40
МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мыты рукъ, 15 и	25
МЫЛО ТИМОЛОВОЕ, знаменито чистить шкуру зъ всякайхъ выкидѣвъ	50
МЫЛО КАРБОВЕ, дуже добре мыты руки, лице, а навѣтъ цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, шобы охоронитись одъ заразы	20
МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаея до знищеня прищавѣвъ и всякого рода выкидѣвъ на шкурѣ	25
МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже добре уживаея, шобы усунути зъ шкурѣ выкиды и плямы	25
МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить свербленье и печенье шкурѣ, усуває выкиды и червонѣсть зъ лица и рукъ	25
МЫЛО ФІАЛКОВЕ, приємного запаху	35
МЫЛО МЕДОВЕ, до вынѣженя рукъ, кусникъ	10
МЫЛО МѢШАНСКЕ, знамените	10
МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40% чистой смолы (дѣтнѣ), усуває прищѣ лишавѣ, всякай выкиды шкурѣ, печенье ногъ и париль на голови	30
МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИНОВЕ, мѣгчить и чистить шкуру зъ лишавѣвъ, угриковъ, и т. ц., кусникъ	30

2629

Набути можна у Львовѣ въ власнѣхъ торговлѣхъ: ул. Котерника ч. 3, и улича Галицкаа рѣсъ Валоом. Въ филиалѣхъ: въ Краковѣ Суконникѣ ч. 20 и въ Черновцѣхъ Рынокъ ч. 2, а такожъ у вѣсхъ торговлѣхъ и антиклатѣхъ.

Матеріи вовняніи на сукнѣ дамскіи

найновѣйшій

Метеръ одъ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пляцъ Капитульный ч. 2.

Прѣбки на жадање оплатно одворотною почтою.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часописъ.

Выдавецъ и одвѣчалный редакторъ: Кирило Катинкевичъ.

Пашѣръ зъ фабр. Чорляискомъ.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подъ вар. К. Беднарского.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вибліотека найзнаменитіших повістей“ виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на перекину разом з Ділом.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Лівка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті в Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платні у Львові.

Рух передвыборчий в Галичині.

Сотки оправданих жалоб на противзаконне переведення праввыборів насіло до редакції нашого Помічника іх ми не в силі, бо що дня треба-бы потроху обм'ягчувати наше, а в ц. к. прокуратурі частими конфіскаціями дала нам спознати, що комусь не любі, щоб надужія виборчі доходили до прілюдної відомості і до тих ефер, котримь сказано на уху, що в Галичині суспільний і національний суперечности якось укладаються.

До виборів, надіємось, одержимо ще даліш соція в'їстей о надужитях і противзаконних агітаціях, а самі вибори посольскій дадуть грубий, другий том ілюстрацій крайньої розгаузданості зв'їстних кружків в краю.

У нас господаряться по старому. Окликом польского центрального комітету виборчого, на которого чолі стаули зв'їстей в цілком краю противники інтересів народу руского, ест: добирати всюди всяких средств, щоб не допустити до союму нікого из св'їтлїйших патріотів руских. Маршалки рад пов'їтових розвинули як найширшу агітацію за кандидатами польского комітету. Демократи польскій або похвалались в куті, або стали сл'їпим орудієм в руках шовінізму краківско-подольского. Як звичайно так і тепер наполохано их справою рускою, упадком польскости на Русі; сказано, що не годиться і не можна капітулювати з експансивної політики польской, і тымь батогами зб'їгано их як безсоловеса отару під руку загорьблих але короткозорих вождів. В цілком краю кипить, як ще ніколи.

А причина?

Причина проста, народ рускій, на своїй праїдній землі, піднявся з своєю дотепершньої апатії і хоче до законодавчого т'їла краєвого вислати тих заступників своїх, котримь він в'їрить і котрих любить. А до того має він право.

До огню не хочемо докидати піддау. Але клячемо до всіх: Русини, витривайте до кінця! Не жайтеся конечной борби. До той борби ми всесторонно управней і поб'їда мусить остатись по стороні нашій. В роковій хвилі той не вольно нікому ставати на боці під грозою зради над братями своїми, під утратою честі і імені свого. Се борба легальна, борба о святі права конституційні, котрі видерти нам нікому не вольно!

Як суджено нам упасти, то упадемо з честю, але справа не буде покінчена. Матеріал о надужитях подамо до відомості, куди треба. Не дамо довше згущуватись над собою. Ми чейже живемо в конституційній Австрії, хочемо єи сили, але жадаємо і своїх прав. Ми не гелюти на нашій землі, а посатяга за мандатами на Русі узнаємо крайню безправностю.

Ще кілька днів д'їлати нас б'ї виборів. Випадує он в нашу нескорість, переве моральний ржонд поставлену з горы девау: щоб в Романчук, в Бережницькій, в Ваханяній, в Рожанковській, в Огоновській, в С'їчанській, в другій зв'їстній патріоті рускій не засіда на в'їрхаша посольских в сойм, то тоді б'їкрыта для народу руского дорога, тоді треба буде поступити після резолюції ухваленної посл'їднім в'їчем у Львові, котра звучить: „Визнаємо комітет центральний, щоб по виборах скласти в'їче до Львова, котре заявляло-бы, що послі, в'їбравий насильством і впливом різних органів не суть представителями руского народу і щоб відтак нарадитись, що даліше робити і як поступати належить.“ В'їче высказе мабуть тоді одно слово, слово коротке, але — ясне.

З С'їтинщини одержали ми б'їраду в'їстей телеграфічно: в селі Рожнов, де около 300 селян стануло було першій раз до праввыборів і де комісар аж занедужав, за-для чого мусіли відбутися другій раз вибори ви-

борців, поб'їдили селяне. В'ї виборів в'їшли такі, котрі б'їдадуть голос на о. Гамо-рака. Поб'їда тут св'їтла, бо треба знати, що Рожнов дає аж 11 виборців.

З Перемішлянського доносить нам, що в селі В'їшавичу знав'їжено чинно при праввыборах комісара Шеліговского і в'їхано за двері в'їслідок чого вибори перервано. На днях 21 и 22 с. м. перебула там комісія сл'їдча і через оба д'їв с'їссувала протоколи. Дня 24 с. м. відбулися нові праввыбори і такі вибрані праввыборцем о. Степанова, хоч в'їшавич виборцем і в'їйти Олінієв, той, що мав бесіду на похороні гр. Альфреда Потоцкого в Ланцуті.

З Чешанова доносить, що там в зборах виборців дня 12 (24) червня кн. С'їл'їга в'їрхас кандидатури в користь я. Яблоновского і приручував своїм пр'їхильникам его кандидатуру.

З Тарнобжега в західній Галичині доносить до Кіг'їга-а Лвовского про тамтешні вибори передвыборчі, котрі дуже добре характеризують „zaufanie polskiego ludku wiejskiego“ до польского епархіи суспільної. В означ'їний день о 11 год. перед полуднем за в'їхав маршалок краєвий гр. Ян Тарновскій ч'ївкою з Дембни перед раду пов'їтову в Тарнобжегу, де зб'їхлося до 30 в'їт'їв на передвыборчі збори. П. маршалок, котрий в тарнобжежскім пов'їті має великий добра, промовив коротко до „своих“ селян, зазначуючи, що „выховався з ними, зр'їб з ними“, тому его знають і він не потребує більше поручатися їм. Селяне в'їслушли мовчки с'їо промову, а о'їб'їла в'їступив Валентій Бенц, в'їйти з Острівка і поставив свою кандидатуру, промовивши коротко і розумно: „Коли Найясн'їйшій Пан дасть хлопам право вибрати посла, то най се буде правдивий посол с'їльскій, т. є. селянин а не пан. Най пани виб'їрають пана, а не ми, бо пани не виб'їрять хлопа.“ Т'ї слова застрашили панів м'їсцевого комітету, тому член комітету, кс. Сапецкій, почав спорити з Бенцом і м'їж ними так сказав: „Хто буде так безличним, щоб против Jasnie Oświeconego, Его ексцеленція пана графа, маршалка краєвого, котрий з ц'їсарем зас'їда до об'їду і ест его пр'їятелем — пос'їлав виб'їрати хлопа, котрий х'їба по то поїде до Львова, щоб брати д'їти і в'їсти стіранку на молоді? Хто вам допоможе в вашій нужді, ч'ї хлоп, ч'ї пр'їятель ц'їсари? На се б'їдов'їв Бенц, що радше той ест безличним, хто ганьб'їть ч'їлов'їка д'їлятого, що б'ї ест хлопом і має б'їваги кандидувати против пана. Об'їсла промовив в'їйти Г'ївичач і поучав кс. Сапецкого, що селяне виб'їрають посла до союму не на то, щоб „в'їз з ц'їсарем об'їду“, але щоб дав пораду „селянскій нужді“. По таких промовах побачив комітет, що кандидатура гр. Тарновского може участі і казав голосувати устно; многі з графских доб'їр мусіли б'їдати свій голос за паном графом і так л'їви перейшла кандидатура гр. Тарновского, бо за Бенцом голосувало 12 в'їт'їв.

З Жидачевского пишуть нам:

Дня 17 с. м. переведено в Жидачеві праввыбори. На см'їх та на глум голосовали наші шаруалуніки і деякі „хрун“ на жидів. Жаль, що у нас м'їщане Русини, ч'їслом найбільшій, не поступали так, як булі повинні та не пішли до праввыборів поучені. Не було кому их поучати. Шкода бо було і кого виб'їрати і було кому виб'їрати а з стороны правительства не було великої пресії. Під тымь виглядом Жидачев-м'їсто то чорна п'їяма на б'їлій одіжї нашого пов'їту, котрий п'ївно являв до переведення вибору п. М. Герасимовича з Николаєва. Народ наш дивнувся, всюди побачив самост'їбність, починав інтересуватись своїм; ту і там, хоч як тяжкі були роки, виглядає доброб'їт і замужність селян. Без сумніву д'їло то тугешного священства, котре щиро взялося до просв'їти народу і д'ївненя его морально. Праввыбори дуже користно у нас переведено — а заслуга ту в Журавенскім селян самих і о. Гошовского, в Жидачевскім о. П'їв'їга з Волчинева, о. Кальчинского, котрий хоч як старенькій, брався жваво до д'їла і о. Савюка з Заболотова, котрий без утомлення заходився коло нашой роботи. Під такими умовами вибор'ї нашого кандидата запевнений, а в'їли тут і там знайшовся-бы якій хрун, що для якихсь з'їглядів поб'їв'їв-бы дати свій голос за нашого кандидата — то визнаємо его, най покине погану гадку і до нашой святой спільної роботи най пр'їступити, щоб случайно на в'їст'ї і ганьбу не було его імя подане до публічної відомості.

Той Сам.

З Равнини пишуть нам:

У нас хот'їть доконче перец'їрти вибор'ї польского кандидата Биджевич на посла з курії с'їльской і д'їлятого перед праввыборами наказано в'їдтам, щоб они не допустили жадного священника до вибору на виборці. И с'їрав'їт, по многіх громадах не вибрано священників на виборці; а в'ї Улицку, хоч властиво зб'їстав виб'їраний на виборці о. Ал. Кунц'їв, то комісар так его не визнає виборцем, а то з'ї той причини, що многі людей голосуючи на о. Ал. Кунцева не в'їголосували его імени і пр'їзвища, тільки „наш егомост““. Комісар казав то „наш егомост“ в'їнесувати, а не Ал. Кунц'їв, і пр'їскрутивши зам'їтив, що то „наш егомост“ означає якусь незнаву особу.

В Неміров'ї в'їйти (Поляк), під якимсь впливом, не пов'їдомляв м'їщан о дня праввыборів, аж доперва з'ї самі день праввыборів, (18 червня т. р.) і то годиною перед розпочат'їем тих-же; праввыбори розпочалися о 10 год. перед полуднем, а б'ї казав пов'їд'їновки б'їувати до них о 9 годін, тоді, коли вже м'їщане розб'їхлися по полях до роботи. Ж'їди і пр'їклонники в'їйти знали вже б'ї давна о речині праввыборів, то-ж не д'їво, що в'ї поіриходили і виб'їрали 4 Поляків і одного жид.

Пр'ївітати даліше належить, що по Неміров'ї (в'їзався по дальніших сторонах) в'їзав комісар з'ї п. Кноцом, писарем громадским з'ї Немірова. Той Кноц веде в'їсуда агітацію, а треба знати, що его м'їщане неміровскій не то Русини, але і Поляки дуже не терплять, і рад'ї-бы, щоб его хоч-бы і зараз в'ї Неміров'ї не стало. Неодна неміла справка точилася з'ї ним в'ї суді... Нав'їт само староство равне домагалося он'їгда, щоб ему б'їдобрати писарку з'ї Неміров'ї, а тепер б'їт'ї м'їмо того агітує. Кажуть, що х'їс пр'їб'їцав ему, що в'їли б'їт'ї добре справляється з'ї агітацією, то в'їстарався ему о роботу п'їи переведення конскрипції в'ї Неміров'ї в'ї р. 1890. Нам здається, що п. Кноца до того часу збудемося як найпевн'їйше!!!

В пов'їті праввыбори тепер вже уб'їчений, х'їба в'ї в'їльших м'їсцевостях задержано их, бо вже в'їшли за дуже не по мысли паньского польскій. Тепер розб'їглися по пов'їті агітатори зб'їрати голоси для п. Биджевич; а тими агітаторами не суть аби якій пр'їст людська, а от'ї так пр'їм'їром, що к'їнчили медичний факультет. Кождай агітатор пр'їбрав собі ще під-агитатора, а найж'їв'їшим таким під-агитатором ест п. Кноц.

Видко, що агітація виборча ест для декого неплативша, як л'їчене недужих людей.

Русскій повитовець.

З Теребовельского пишуть нам:

В Г'їм'їч'ї відбулися 18 с. м. праввыбори під проводом секретаря ц. к. староства теребовельского п. Посиниша. За порадою священника м'їсцевого. о. Єзерского вибрано одноголосно тр'їх виборців: Івана Джумагу, Петра Самця і Онуф'їра Стецишиного, господарів честних і тверезих. Посл'їдній був виборцем і в роц'ї 1885 при вибор'ї посла до ради державної і б'їдав голос враз з'ї товаришами на руского кандидата д-ра Шараневича — не з'їжавшись багнет'їв численного б'їд'їду жидарм'їв. Тепершній вибор'ї дадуть в'їс голоси свои на д-ра Оліп'їнського, помімо що ув'їваються численній видивиду „р'їзної маси“ сидуюч'ї-ся их на сторону гр. Борковского пр'їетянути. Велике невдоволене викликало у нас поступоване о. І. Б'їлянского з'ї Ілавча, котрий і сам разом не зм'їняв зв'їчайшій своєї тактики і голосувати-ме — бо ж самі накинуса за виборца — за графом.

З Жовківського доносить нам:

Праввыбори у нас вже на уб'їченню. Результат буде, здається, не алий. Селяне пр'їйшли з декотрих сторон аж до самоп'їзнання і держаться добре. Яко доказ на се можуть послужити честні і трудолюбиві господарі в'ї Бутинах. Дня 25 с. м. з'їхав тут комісар, а яко помічника пр'їв'їз з'ї собою п. Г'їг'їя з'ї Мост'їв великих. В'ї селі, де ест д'їя партії, розпочалася борба. На ч'їл'ї одної, котра підп'їрав кандидатуру п. Павоцького, стоить Петро Поворович в'їйти, писар громадскій, учател'ї п. Годованскій і екс-в'їйти Микола Музика. Але і не д'їво, що они підп'їрали польского кандидата; та-ж они мають що-дня до д'їла з'ї судом і старостом, а що-ж'ї бы було, як бы собі их в'їзвали! А ту ще конче треба перевести праввыбори, так як х'їс там х'їче. За то знайд'їсь б'їтак поміч і б'їд'ї другий стороны та буде можна см'їл'їйше в'їзатися до господарки громадскої та собі за груди вынагородити. Учател'ї п. Годованскій мав отже в'ї т'їм в'ї свою спеціальну ц'їль. В'ї школі

Предплата на „Діло“ з'ї литер. додатком

в Австрії: за Границею:
на цілий рок . . . 18 зр. на цілий рок . . . 24 зр.
на п'їв'ї року . . . 9 зр. на п'їв'ї року . . . 12 зр.
на ч'їверт'ї року . . . 4 зр. 50 кр. на ч'їверт'ї року . . . 6 зр.
на м'їсць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рок . . . 16 зр. на п'їв'ї року . . . 8 зр.
на ч'їверт'ї року . . . 4 зр. на м'їсць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи в'їставляються лише на попереднє застерєженнє. — Рекламні неопечатані в'їд'їли б'їт'ї порта. Поодиноке ч'їсло коштує 8 к. в'ї.

Оголошенія пр'їймаються: по ціні 6 кр. б'їт'ї одної стр'їчки печатної, в'ї рубл'ї „Надб'їсано“ по 20 кр. а. в'ї.

Подати числяться по 10 кр. б'їт'ї стр'їчки.

б'їт'ї має мало роботи, бо правду сказавши, нема і кого учити — всего ходит'ї до школи до 15 д'їтей, хоч в'ї селі ест по-над 2.000 людности. Не д'їво отже, що б'їт'ї часто забавлявся в'ї корм'ї до п'їзної ночі, з'ї людьми не конче добре жив'ї а нав'їт'ї одного господаря поб'їзав майже без'ї причини так сильно, що л'їкар пр'їзнав'ї того незд'їл'їм'їм'ї ч'їрез 20 д'їв'їв до пр'їв'ї. М'їмо того сид'їт'ї б'їт'ї собі спок'їб'їнськ'ї в'ї селі, а ин-спектор п. С'їр'їв'їч так сильно его підп'їрав, що х'їс селяне удавалися до самого п. намісника з'ї прос'їбою, аби пр'їи об'їсаженню посади дали їм в'їже раз'ї якогось доброго сталого учителя, то все таки н'їчого не в'їд'їли. Тепер п. Годованскій мав пр'їсць о поб'їт'ї, тай якось щасливо крут'їтися в'їже ч'їрез три, ч'ї більше м'їсць, тай нав'їт'ї вже над'їво в'їт'їрати, коби не б'їднес'їсь в'їб'їди, побачивши якусь таку крутанину, аж до прокуратурі. И як же ту не підп'їрати п. Павоцького. Друга сторона, до котрой належав самі честній господарі побачивши агітацію противників, взялася так енергично до д'їла, що майже одноголосно переп'їрла своїх виборців, з'ї котрих в'їйшли: В'їч. о. Мих. Шелеметко, котрий м'їмо великих знан'ї і слабого здоров'їя зб'їстав до самого к'їнця і бачно уважав, аби не д'їлявся якій надужит'ї; даліше Романз Боднар, Яцко Боднар і Захарко Музика. П. комисареві пот'їк аж пот'ї з'ї ч'їла, бо і в'ї поперед'їм селі, в'ї Д'їбр'їч'ї не удал'їсь ему також праввыбори, де вибрано В'їч. о. Новака і двох других честних господарів; а б'їд'їзав до тр'їт'їого села т. є. на Пр'їстан'ї, де вже з'ї горы знав, що ему не удасться по своему перевести праввыборів. — Чест'ї нам отже і слава честній вибор'ї, пр'їступайте см'їло до урны виборчої і нехай друг'ї беруть собі з'ї вас пр'їм'їр!

Кирило Г'їч.

З'ї-під Борцева пишуть нам:

Дня 23 с. м. в'ї нед'їлю, з'їхалися до Б'їльча в'ї д'їм о. Єм'їліяна Г'їльб'їв'їцкого 46 виборців, переважно м'їльничского судового пов'їта. На збор'ї мало було виборців з'ї сел'ї під Борцевом, бо тільки два з'ї Капустин'їца а ч'їтарох з'ї самого Борцева. — Ц'їлем збору було остаточно згодитися на одного з'ї двох наших кандидатів п. Гордынського, ц. к. н'їтара з'ї Борцева або на о. Г'їльб'їв'їцкого, священника з'ї Б'їльча-Доброкута. Першій промовив на збор'ї о. Г'їльб'їв'їцкій. — В'ї в'їротеньких, дуже теплих словах высказав о. Г. зб'їраним, якот то ваги для селян вибори до союму, якого посла селянам виб'їрати і чого в'їмагати треба б'їт'ї того посла. По т'їм представив о. Г. з'ї своєї стороны п. Гордынського яко найд'їв'їт'їйшого кандидата в'ї Борц'їв'їц'ї. „Независиме станов'їще, ф'їхове образован'їе яко правника, горяча любовь народу у п. Гордынського — сказав о. Г. — спонукують мене, пр'їсити Вас, мои други, б'їдати свій голос на него з'ї повною в'їрою.“

По о. Г. забрав слово ч. Василь Черник, г'їзда з'ї В'їзичани, з'ї давня знаний патріот і б'їважний борець за народну справу. „Яко г'їсть межи вами, брати (В. Черник належить до пов'їта заліщанского) пр'їйшов'ї я послухати вашой наради, для пр'їятности і науки. Чуючи слово о. Г. зрадувався я не мало, бо знаю, що серце то для народу щире, любов'їю горяче а уста правдомовні. Рад'їть вам о. Г. на посла п. Гордынського, згод'їться, а в'їйдете добре.“ По ч. Чернику забрав слово о. Т'їшинскій з'ї Б'їльча і під'їв'їт'ї т'ї, що п. Гордынскій, яко ч'їлов'їк незалежимий і правник зможе добре заступити селян в'ї сойм, а о. Г., хто знає, чи не буде мус'їв улягати сил'ї зречен'їя мандату, если-бы его вибрано послом.

По о. Т'їшинскім забрав слово п. Григорій Харжевскій, г'їзда з'ї З'їл'їч'ї, ч'їлов'їк умний (ук'їн'їв 4-ту гимназіальну класу) і дуже д'їятельний патріот. П. Хар. сказав: Отця Г. знає і любить ц'їла м'їльниччина і на него давно лагодиться люд'ї б'їдати свои голоси. Я поч'їнаю високо п. Гордынського яко Русина і правника, однак знаю на певно, що тепер, коли п. Гордынскій буде кандидувати, поможемо тільки гр. Борковскому, бо голоси розс'їряться. Селяне гуртом підп'їрли слово п. Харжевского. Тод'ї в'їступив п. н'їтар Гордынскій і сказав менше більше так: Ми зб'їхлися тутка не на то, щоб розб'їватися, але щоб порозум'їт'їся і на кандидата, котрий має за собою більш'їсть голосів, б'їдати при вибор'ї свои голоси одноголосно. Я в'їджу, що Ви стоите, за о. Г. більш'їе як за мною, тому і я сам'ї б'їдам свій голос на о. Г. і пр'їшу вс'їх моих пр'їклонників, щоб так само поступили. — О. Т'їшинскій сказав тоді, щоб вибор'ї, котрі св'їд'їчаються за п. Гордынским піднесли руки і поважна менш'їсть піднесла руки а більш'їсть св'їд'їчалася за о. Г'їльб'їв'їцк'їм. О. Г. предкладав ще, щоб р'їшити карточками, хто має бути кандидатом. Селяне згодилися на то та в'їтелигенція спротиви-

хавъ въ Сербію и доперва, коли сербскій министръ дѣлѣ заграничныхъ завѣривъ торжественно, что крушевацке торжество не буде зовомъ мати привнаи политичнои манифестаціи, далаеь Порта наклонити до того, что оставила тамъ своего посла. Треба, правда, и то признати, что правительство сербске постаралось о то, чтобы се торжество не дало нѣякои причины до якогось закозлоту и чтобы всюдѣ панувавъ спокой. Въ мѣстахъ по цѣлой Сербіи потворились комитеты, котріи макотѣ старались о то, чтобы всюдѣ панувавъ спокой и порядокъ.

Зъ Софіи доносятъ, что болгарске правительство постановило було проводити цанковистовъ Станчева, котрый недавно тому бѣднѣ до Бѣлградѣ на парадѣ зъ Драганомъ Цанковомъ, не пустити на гранаці до краю, але збъ взгляду на то, что бѣтъ естъ запутанный въ процессѣ цанковистовъ, котріи зъ позачкомъ сего року высылали адресу до екзарха противъ правительства, позволено ему вернуть назадъ до Софіи. Сами дѣями маеь дѣбютиса остаточна розправа въ сѣмъ процессѣ и сподѣваються, что она вырѣше богато цѣкавыхъ маханцій цанковистовъ.

Зъ другой стороны доносятъ зновъ, что Стамболовъ хоче помиритися зъ Цанковомъ и что сущѣ на то выглядѣ, бо и Цанковъ не бѣтъ того. Органъ цанковистовъ „Напредъ“ такъ бѣдываеь въ сѣмъ справѣ: „Помиренье мало-бы на цѣла завести повну и правду конституцію, боронити правъ и свободъ на родныхъ та вести таку политику, котра годилась-бы зъ интересами державы и народу. До тои цѣли стремитъ Стамболовъ, бѣтъ коли держитъ верму державы въ своихъ рукахъ. Змаганье цанковистовъ естъ майже зовсѣмъ таке саме и дѣятого нема нѣякои причины, задля котрой партія та мала-бы стояти зъ боку, дѣятого мала-бы робити оппозицію.

НОВИНКИ.

— Всѣхъ Вп. нашихъ дописуемъ якъ и всѣхъ тыхъ, что звалили намъ присылати дописи о руху выборовъ, котріи однакожъ зъ огляду на ц. к. прокураторию не могли бути помѣщеніи, повѣдомляемо сѣмъ, что мы зробили вже зъ нихъ иншіи ужитокъ и что наведеніи въ нихъ факты о надѣжностяхъ будутъ вже нинѣ поданіи до вѣдомости высшихъ властей у Вѣднѣ. Заразомъ просимо о подаванье дальшихъ, але зовсѣмъ вѣрныхъ фактовъ.

— Раду громадску въ Жовнѣ розвязало намѣстничество на внесенье краевого выдѣлу. Причины сего розвязаня подаеь львовскій Przegladъ такъ: Численній зажеланіи противъ громадской господарки и администраціи майномъ жовковской громады змусили выдѣлѣ краевый зарядити ще въ р. 1887 подробну люстрацію громадской господарки а выслѣдъ сѣи люстраціи показався дуже лихимъ. Во хотий громада маеь значный маестокъ основный, зъ которого рѣчный доходъ приносилъ до 30.000 зр., котріи ажъ надто выстаетъ до веденя порядной господарки громадской, то за-дѣя безнастанного и консеквентного заведѣаня обновлять якъ рады такъ и зверхности громадской запанували въ зарядѣ громады неладъ и деморализація. Давнѣйше маеь магистратъ уквалификаваныхъ урядниківъ концептовъ, казовыхъ и маанипуляційныхъ, теперъ всѣ тѣ мѣста занимають личности нездѣбніи а при тѣмъ нема надъ ними нѣякого доглядѣ. Много справъ злагаеь въ урядѣ громадскѣмъ на шкоду мешканцѣвъ. Въ касѣ найшла люстрація численній надѣжнѣ; залежности бѣтъ людей збѣлжались до значной сумы. Дальше пересвѣдченось, что члены рады громадской вызискують свои становища радныхъ для личныхъ цѣлей а закидають зъ громадскои интересы, не выповняли своихъ зъобовязанъ. Фондаціи Колинского и Незабитовской (для рукодѣльницъ) а также и фондъ убогихъ мѣста Жовкии потѣрѣли значный шкоды, бо деякіи позички, удѣленіи зъ тыхъ фондаций, не стиглией еще бѣтъ р. 1877. Въ важнѣйшій предпріемства и доставы громадской були въ рукахъ радныхъ, а рада громадска затвердила не разъ горшу оцѣрку лишь тому, что она вышлѣла бѣтъ радного громадского. Не выконувано полиціи мѣсцевон, будѣвничон и санитарнои. Все те ствержено еще въ р. 1887, але что вже зачались выборы новой рады громадской, намѣстничество воздержалося зъ розвязаньемъ рады, бо гадало, что нова рада приверне порядокъ. Въ сѣчнѣ 1888 р. выдано нову раду громадску, а коли доконано доповняющихъ выборовъ зъ 1. кола въ сѣчнѣ 1889 р., мала рада потребный комплектъ 36 радныхъ и 18 заступниковъ. Але что нова рада ще доси не уконститутовалася, а надто рѣшѣнемъ зъ 3 червня с. р., воздержуючися бѣтъ выбору асесора громадского, зазначила змаганье, что хоче проволочи выборы зверхности громадской и полишити въ урядованю давну раду громадску, та коли складѣ новой рады, до котрой вѣшла половина давныхъ радныхъ, не даеь ибъ наименьшой порукѣ, что усунесе неладъ въ управѣ громадской, ба навѣтъ можна побоюватися, что воѣдтеперѣшній надѣжнѣ и неправильности будутъ вестися и дальше, — тому намѣстничство въ силу §. 109 зак. гр. розвязало давну, а доси еще урядуючу раду громадску, выбрану въ 1882 р., а также и ново выбрану а доси еще неуконститутовану раду, выбрану въ 1888—1889 р. Для тимчасовои управы установлено окремий зарядъ, а обовязки начальника громады поручило намѣстничство ц. к. кончинистови намѣстничства п. Едвардоу Чермакову. Противъ сего розвязаня може рада громадска внести бѣжикъ до министерства справъ внутрѣшнихъ до 4 тыжднѣвъ, але сей бѣжикъ не воздержитъ зарядженого розвязаня.

— Важне для матуристѣвъ. „Академична Громада“ въ Краковѣ надѣлала таке оголошенье: Товаришѣ, что покончили студіи гимназіальный а зъ слѣдующимъ рокомъ думаютъ вступити на университетъ въ Краковѣ, могутъ у всѣхъ квѣстѣяхъ, вымагающихъ поясненя, дотично студіи и удержаня въ Краковѣ, бѣдоситиса до старшины товариства „Академична Громада“ (ул. Миколаяска ч.

5), котра имъ удѣлитъ безинтересовно и сейчасъ всякихъ потребныхъ информаций. М. Дремжовичъ, писарь тов.

— Въ обертинѣхъ окрестъ судовѣмъ такъ змѣлаеь изва покнутыхъ писарѣвъ, котріи розкинули свои сѣти на темный народъ сѣльскій, что начальникъ тамошного суда п. Пагликъ выдѣвъ строгій заказъ приимати въ судѣ подана сѣлянскѣ написаніи покнутыми писарями, а замѣсть того кожда сторона може зголоситися въ судѣ, де бѣ написаніе бесплатно поданье.

— Пригода на зѣлѣзницѣ. Дня 14 н. ст. червня по полудни на зѣлѣзницѣ львовско-бѣлзѣцкой при вѣздѣ побѣду зъ робѣтниками на стацію Верхрата, пов. равского, зворотникъ Павло Кравецъ такъ зле уставивъ зворотникъ, что одинъ зъ возѣвъ о-собовыхъ, въ котрѣмъ було 42 робѣтниковъ, выхопився зъ шини и вывернувся. Въ той пригодѣ покарѣчлиось легко кѣлька особъ. Слѣдство зарѣджено.

— Експлозія въ копальняхъ нафты. Минувшого мѣсяца доносили мы о експлозіи въ копальняхъ нафты Цѣпановского въ Майданѣ, повѣта калуского; теперъ лучилася така сама пригода въ Либущи, пов. горлицкого, въ копальни Ад. Скишинского. Дня 13 н. ст. червня докопались до покладѣвъ нафты и почали зъ ямы добуватися нафто-вой газы. порываючи зъ собою зелену ропу на-тову. Трехъ робѣтниковъ и Гаповерець, что у-правлялъ тамъ канадѣйскимъ верченемъ, набли-зились до ямы, чтобы збрати якое розливающе-ся ропу. Наразъ займилася газы бѣтъ огнища на-рового котла, роздалася гукъ мовъ зъ гарматы и въ одной хвилѣ займилася одежа на тыхъ чоти-рохъ людяхъ. Три робѣтники кинулись въ коню-шину и придушили огонь на собѣ, а Гаповерець побѣгъ въ поле и такъ попарився, что за кѣлька годинъ померъ.

— Выдѣлѣ товариства Братнѣмъ Помочи слухательскаго политехнику у Львовѣ проситъ насъ оповѣстити, что поручаеь своихъ членѣвъ слух. политехники за кон-структорѣвъ, рисовникѣвъ, инструкторѣвъ, и писарѣвъ теперъ у Львовѣ а на часъ феріи на провинцію. За зѣдѣбѣмъ порученыхъ выдѣлѣ заповѣню, а вся-кіи информаций удѣляеь безкористовно (будынокъ политехнику, П. поверхъ, бѣтъ 11—1 год. въ по-луднѣ). Также посередничитъ при гляданю уклон-ченныхъ техникѣвъ на посады для нихъ. — Та-ке саме оповѣщенье вышло и бѣтъ товариства Братнѣмъ Помочи слухательскаго львовского уни-верситету, бо, зѣбѣтно, при надходящихъ фе-рияхъ можна для своихъ членѣвъ постаратися о неодою добре мѣсце и тѣмъ самимъ за-цѣвнити на будуче ихъ матеріальный бытъ. — На того рода справы повинно-бы и наше „Ака-демичне Братство“ звернути увагу, бо якъ зъ од-ной стороны певна рѣчь, что не всѣ его члены мають свой бытъ подѣлѣ студій добре забезпе-ченный и не одному академику можна-бы въ той способъ прийти въ помѣчь и причинитися до збѣлженя свѣткою интеллигенціи руской, такъ зъ другой стороны, нашѣ люди зъ провинціи, осо-бливо руске духовенство, знаючи, де мають уда-тися, не потребували-бы иногдѣ ажъ кидатися до польскихъ газетъ для вышуканя домашнихъ учи-тельскаго для своихъ дѣтей.

— Ко. Столяковскій все еще сидитъ въ вѣзницѣ, хотий проситъ, что зъ огляду на здоровье выпу-стити его на волю ажъ до правосильности засу-ду.

— На доходѣ товариства Братнѣмъ Помочи слухательскаго львовской политехнику бѣдубеся дня 29 н. ст. червня, въ суботу, на Высокомѣ Замку великій концертъ двоухъ полныхъ музѣкъ воѣско-выхъ 30 и 55 полку подѣ управуо капельмай-стрѣвъ пп. Роля и Баха. Вечеромъ буде освѣт-ленный цѣлый Замокъ бенгальскими огнями и феер-верками.

— Зъ парискомъ выставки. На шпилью вежѣ Айфѣ горитъ свѣтло электричне, а описъ его подаеь газета La Nature. Система того освѣтленя естъ та сама, что при морскихъ лѣхтаряхъ, и лишь при по-мочи экранѣвъ о рѣзныхъ краскахъ выдѣсея се свѣтло закрасненымъ на бѣло, червоно и голубо, с. е. на національній краски французскіи. Сила свѣтла естъ больша чимъ въ звычайныхъ лѣхтаряхъ морскихъ, бо рѣвнаеь силѣ 55.000 нормальныхъ свѣчѣкъ, а може бути побольшеною тринацать разѣвъ черезъ одновѣдній зеркала, а если ужисея такихъ рефлекторѣвъ, якіи сущѣ на военныхъ кораб-ляхъ, то можна поднести свѣтло до силы 60—80 миллионовъ свѣчѣкъ. Свѣтло зъ вежѣ Айфѣ мож-на бачити зъ бѣдали 67 километрѣвъ, а если нѣчь погѣдна, то зъ якого горба або вежѣ бачити можна ибъ свѣтло ще зъ дальшой бѣдали, и такъ бачили его въ Шартрѣ (75 кильом.) и въ Орлеанѣ (115 кильом.). — Цѣкава рѣчь зъ билетами вступу на выставу. Продаютьсѣ они при касѣ выставки по одному франковѣ, але въ цѣломъ Па-рижѣ по всѣмъ трамваяхъ и торговляхъ про-дають ихъ о половину дешевѣше, по 50 сантимѣвъ, а то тому, что они мають курсъ на биржи и ихъ вартѣсть зъ кождымъ днемъ то роете то паде, та что они походятъ зъ льосѣвъ выставки. Щобы покрыти можливый недѣбѣръ зъ выставы, выеми-товано на 30 миллионовъ франковъ льосѣвъ выста-вы, кождый по 25 франковъ. Воѣ тѣ льосы бу-дутъ за кѣлька лѣтъ выислованіи въ повнѣй оумѣ 25 франковъ, а ще за той часъ можна выгра-ти на нихъ 500.000 франковъ и кѣлька меншихъ выгранныхъ. До кождого льосу додано ще за премію 25 билетѣвъ на выставу; тѣ отже биле-ты повѣдтинали властитель льосѣвъ и продають по 50 сантимѣвъ та тѣмъ способомъ зыскують на кождѣмъ льосѣ 12 и повѣ франка а за кѣлька лѣтъ выисловують ихъ льосы по 25 франковъ. Та-кимъ способомъ зыскало и предпріемство выста-вы, бо при емисіи льосѣвъ достало заразъ 20 ми-лионѣвъ франковъ, але зыскало и властитель льо-сѣвъ, бо за льосъ номинальной вартѣсти 25 фран-ковъ вертаеься имъ половина того за продаий биле-ты выставки. Одна газета Le Claiгон оповѣсти-ла, что кождый въ мѣсячній предпріятникъ доста-не шѣсть билетѣвъ на выставу; а що мѣсячна предпріятла коштуеь два франки, тому кождый пред-пріятникъ оховѣвъ одного франка чистого зыску и читавъ за дармо газету. Знашовся такій спе-кулянтъ, що бѣтъ разу предпріятливъ 10.000 при-мѣрникѣвъ сѣи газеты и зыскавъ 10.000 фран-ковъ. Але газета на томъ не страшила, бо преміи

въ билетѣхъ заплатаю сторонничство политичне, котре хотѣло, чтобы газета его подпирала. Теперъ даеь ще La Claiгон и дальше такъ преміи въ би-летѣхъ, але вже лишь для повѣрчихъ предпріят-никовъ, что заплата бѣтъ разѣ 12 франковъ.

— Дрѣбній вѣсти. Министръ Залескій приѣхавъ во второкъ по полудни зъ Вѣднѣ до Львова; на дворѣ выжидали его намѣстникъ гр. Ваденій, совѣтникъ намѣстничства Терлецкій и директоръ полиціи Кшачковскій. — Товариство приватныхъ офиціалистовъ заклало вчера камѣнь угольный подѣ будову власной каменіи при пляну Хору-щины; якъ видимо, дуже гарно розвиваеь се товариство подѣ доброю и разумною управою. — Дня 29 н. ст. червня мають зѣѣхатися до Льво-ва ученики гимназіи Францъ-Юсѣфа, котріи въ р. 1869 здали въ той гимназіи испиты зрѣлости. — Въ Мостарѣ застрѣлился надпоручникъ 99 полку пѣхоты Робертъ Зягеръ. — Въ Сараевѣ застрѣ-лился полковникъ Вильгельмъ Ебгаръ. — Въ Кра-ковѣ на кладовищѣ застрѣлился дѣтѣрь почтовый Е. Д., лишаючи жѣнку и дѣти; причину само-убійства мала бути нужда. — У Львовѣ бѣдуба-ються теперъ зѣдѣгони конѣкъ; любитель сего спорту заявляеь, что аристократія польска не маеь вже бѣдѣвно годованыхъ коней до зѣдѣгони, и загадали выдѣлати въ министерствѣ дозвольт на льостерію, подѣбну угорской Kincsem, чтобы зъ до-ходѣвъ еи поднести львовскій зѣдѣгони. — Трупѣ театральна Старицкого даеь теперъ представлѣня въ Казани.

Надѣслане. ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, что вывѣчалася простымъ средствомъ бѣтъ 23-лѣтній глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ того сред-ства по нѣмцѣи переслати даромъ всѣмъ бажаючимъ. Адреса Г. Н. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Вѣсти зъ вл. Станиславѣвской.

Прессѣ. ст. Юліянъ розбѣлаеь обѣжнѣкъ до духовенства и свѣтскихъ людей, въ котрѣмъ зыскаеь до складѣкъ на реставрацію катедральной церкви въ Станиславѣвѣ

Наука, штука и литература.

— „Добрый Радѣ“ ч. 9. зъ такимъ зѣмѣстомъ: О работѣ въ сапанѣ. — Пчолы. — Для дому. — Якимъ способомъ може прийти господаръ до до-брого насѣнья. Вѣячина. — Переписка. — Припо-вѣдки. — Для забавы. Аноны.

Господарство торговля и промыслъ.

— Ц. к. генеральна дирекція зѣлѣзницъ державныхъ у Вѣднѣ повѣдомляеь, что купонъ акцій зѣлѣзницѣй архик. Альбрехта, западающей д. 1 липня с. р. буде выплачиватися по 1 зр. въ срѣбѣ въ голов-ной касѣ генер. дирекціи австр. зѣлѣзницѣй держ. у Вѣднѣ, Fünfhaus, Seibrunner-Strasse 6., а кромѣ того бѣтъ 1 до 14 липня 1889 ще и въ Берлинѣ въ нѣмецкомъ банку, въ Франкфуртѣ н. М. въ нѣмецкомъ банку зыаковѣмъ и у пп. Ериангеръ и Сыны, та въ Монахѣмъ въ баварскомъ банку зыаковѣмъ.

Конкуренсы, именования, перенесения и пр.

— Именования. Аполонія Гоцка именована дѣйст-ною учителькою въ Зарайску. — Означения. Контролѣрь львовской головной ка-сы краевой Старакъ при наѣдѣ перенесеня въ стальной станъ супочнику одержавъ титулѣ цѣсар-ского совѣтника.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Жертвы для погорѣльцѣвъ въ Подгайцахъ. (Ко-мѣтъ). Прислали кромѣ того въ натурѣлахъ: Гром. Сѣльце 3 корѣцъ бараболѣ, 1 кор. муки, 26 хлѣбѣвъ, 12 лець; Гром. Мозоловка 3 кор. бара-болѣ, 1/2 кор. крупѣ, 1/2 корца муки, 40 хлѣбѣвъ; Тарасъ Петручакъ зъ Вербова 1 1/2 кор. муки, 1 1/2 кор. бараболѣ; Гром. Потуторы 80 хлѣб., 1 1/2 корца жита, 4 шт. бѣля; Гром. Вербова 139 хлѣбѣвъ, 7 1/2 корца муки, 1 1/2 корца бараболѣ; гр. Заставче 171 хлѣб., 1 кор. кукуру-дзы, 29 штукъ бѣля, 6 веретъ, 7 кусѣвъ полотна, 9 мѣховъ; гр. Завалѣвъ 3 корѣцъ зѣбжа, 3 кор. бараболѣ, 110 хлѣба, горня масла, 63 штукъ бѣ-ля; Гром. Божиковъ 90 хлѣбѣвъ; Гром. Середне 130 бѣх. хлѣба, 2 кор. барабол., 3/4 кукурудзы, 1/4 фасолѣ, 20 штукъ одѣня и бѣля; Гром. Ябло-новка 33 хлѣба, 1 1/2 кор. бараболѣ, 1/2 муки, 1/2 корца жита, 11 штукъ бѣля; гр. Сѣльце коло Бо-жикова 19 хлѣба; гр. Раковецъ 32 хлѣбѣвъ, 1/2 кор. жита; гр. Осонѣвъ 42 хлѣба, 1 корецъ жита, 167 лець, гарнецъ крупѣ; гр. Зарванця 50 хлѣба, 3 корѣцъ зѣбжа; гр. Маркова 1 1/2 корца муки; гр. Волощина 52 хлѣб.; о. Писецкій зъ Котузова, 1 кор. жита; гр. Новосѣлка 40 хлѣба, 35 лець; гр. Будзавѣвъ 100 штукъ одѣня и бѣля; гр. Вербо-вецъ 2 1/2 кор. жита, 1 1/2 пшеницѣ, 1 кор. гречки, 60 штукъ бѣля, 5 хлѣба; гр. Заставцѣ 7 бѣх. хлѣба. — Складаючи благороднымъ дѣлѣямъ най-сердечнѣйшу подѣку, поручаю нашихъ нещас-ныхъ погорѣльцѣвъ и нашъ старинный храмъ Бо-жій, котрого реставрація буде стоить 4000 зр. ласкавой оушѣ и жертвоулюбію ВП. Родимѣвъ. Всевышній най воздасть Воѣмъ сторѣцю и охоро-няить бѣтъ всякого зла. — Подгайцѣ 20. червня. Корнилий Дудикевичъ, сотрудникъ.

Послѣдній вѣсти.

Зъ Гусятина одержали мы телеграфичну вѣсть, что 78 выборѣвъ ухвалило тамъ одно-голосою ставити кандидатомъ на поеда зъ Гу-сятинского п. Максимовича, адѣюнкта судѣ-вого, чоловіка правого характеру и доброго Русина.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 27 червня. „Постѣйна комисія для закона карного закончила нинѣ свои ро-боты.

Пешть 27 червня. Правительство зака-зало Сербамъ угорскимъ брати участь въ тор-жествѣ юбилею битвы на Косовѣмъ полѣ.

Берлинъ 27 Hamburg. Nachricht. ста-влять проектъ подѣлѣти Швайцарию мѣжъ Нѣ-мечину, Францію и Италию.

Берно 27. червня. Швайцарска рада державна уважнѣла раду зыакову затыгнути позычку для якъ найкоршого заведѣня кара-бины малого калибру.

Вѣдѣнь 27. червня. Потверждаеь вѣсть, что нѣмецкій цѣсаръ выѣде приватно въ го-стину до италяйского короля до Монци.

ПОДЯКА.

Межѣ рѣзными народными пословицами, котріи перазъ глубокой змыслѣ мають и въ народ-номъ житю оправдуються, естъ и така: „Свой сѣи не заплаче, бѣдай скривитися, а чужій и не подивитися.“

О правдѣ тои пословицѣ най посвѣдчить от-сей фактъ: Въ осени минувшого року въ день именинъ Найяснѣйшого Нашого Цѣсаря (10/11), коли цѣлый народъ зѣбранный бувъ на Богосу-женю, повстанъ страшный пожаръ, котрый въ од-ной хвилѣ знищивъ 11 найкраснѣйхъ осадѣ госпо-дарскихъ вразѣ зъ цѣлымъ майномъ зыезного зѣбжа, лишивши 50 душъ въ голодѣ и холодѣ. Въ своѣмъ нещастѣ мы удалосъ зъ просѣбою о запо-мѣгу до свѣт. ц. к. Староства и до Рады повѣто-вой, де мы на ихъ бѣдѣвы роѣвъ-рѣвно значный да-ки складали на погорѣльцѣвъ нѣшихъ сѣль; коли-жъ мы тутъ и тамъ жаднои запомѣги не по-лучили, внесли мы за порядоу нашего душпасти-ря просѣбу о запомѣгу до Высокого Союму. А что-бы намъ и тутъ не бѣдѣвлено, мы удалосъ ли-стовно до нашего посла п. Ленартовича зъ просѣ-бою о ласкаве вѣтаньенъ за нами. Болчися од-накожъ, что нашъ посолъ, чужій по народности и обряду, не займеься усердно нашою справою, уда-вся нашѣ душпаствы въ имени нашѣмъ еще и до руского посла Высокопозажаного п. Романчука зъ просѣбою, чтобы въ разѣ потреби вѣтаньенъ за нами въ Соѣмѣ. И дѣйстно нашъ посолъ поѣдѣсь выразѣвъ нашу справу въ Соѣмѣ, але якое такъ, что она не була заразъ выслушана. Рускій посолъ однакожъ Вп. п. Романчукъ хотя чужій для на-шого повѣту, але свѣй по народности и обряду, почувши въ своѣмъ рускомъ сердци жалъ за нами нещастными, заняеь нашою справою такъ щиро, что позыскавъ для насъ большѣсть голосѣвъ у по-слѣвъ въ Соѣмѣ и допродавъ до того, что рѣ-шена зѣбѣла запомѣга, котра була однимъ ща-стьемъ въ нашѣмъ нещастѣ.

О якъ краснѣй доказъ доброго руского сер-ца, котре скривилосъ надъ бѣдѣнотою своихъ со-братѣвъ. О якъ красне дѣло милости близного, за-котре мы обовязаніи зъ повнымъ чувствомъ вѣдѣ-ности зложити тутъ Высокодостоному п. Рома-нчукуи всенародно не только повне признанье за-Бѣго посольскоу дѣяльностѣ, але также сердечну подяку рускимъ словомъ „Спаси Богъ“ за его труды и стараня для добра народа. А что и всѣ рускѣ послы, якъ также и декотріи зычлий польскѣ послы своими голосами причинились для нашего добра, отже и тѣмъ Высокодостоинымъ послѣмъ складаемо также прилядоу нашу подяку.

Най буде затымъ честь и слава такому рус-кому послови, Высокопозажаному п. Романчукуи въ народѣ рускомъ; най буде также честь и сла-ва честнымъ рускимъ выборѣямъ калуского повѣ-та, что зумѣли выбрать собѣ такъ честного и дѣ-яльного заступника, котрый не только для своего але также и другого повѣта такъ щиро дѣлаеь.

Громкій голосъ его славы розѣбѣловъ воко-рѣ по всѣмъ нашѣмъ повѣтѣ, розбудивъ сѣлянъ и загрѣвъ сердца нашихъ выборѣвъ до выбору своего руского посла, котрого ла нещастѣе не мали мы до нинѣ, але теперъ зъ повнымъ довѣремъ голо-сувати будемо на Вѣч. п. Ивана Велея. За тѣмъ голосѣмъ най пойдуть и другіи повѣты, а може-мо бути певніи, что буде намъ добре и гараздъ въ рускомъ народѣ а заразомъ въ краю и державѣ.

Въ Гарасимѣвъ дня 24 червня 1888.

Никола Слободанъ, Данило Слободанъ, Иванъ Слободанъ, Михайло Комарицкій, Андрій Кома-рицкій, Дмитро Крижановскій, Иванъ Зячѣв-скій, сѣляне погорѣльцѣ села Гарасимѣва.

ПОДЯКА.

Комитетъ парохіальный въ Кропивнику ста-ромъ, повѣта дрогобицкого, уважаеь за свѣтлыи обѣ-звѣзокъ подати до загалной вѣдомости зъ выска-заньемъ сердечной подяки Хвалной Репрезен-таціи Дирекціи Краковскаго Тов. вза-имныхъ убѣзпечень у Львовѣ, что при-хлянучися до просѣбы внесенной предѣлателемъ комитету, хотий по заасекурованю еще перша премія не була уплачена, зывола Хвална Репре-зентація вселаскаво скоро и якъ найоправдѣльнѣ-ше зыквидовати шкоду нанесену огнемъ и якъ найкоршимъ вылатити.

Въ Кропивнику старѣмъ 20 червня 1879.

Ив. Ярославичъ, душпаствѣ и предѣлатель комитету. Гаврило Мельниковичъ, Федѣо Гукъ, ко-митетовѣ.

Испытована експедиторка зъ кавѣєю по-шукѣвъ умѣщеня. Адреса: О. Н. въ Навску почта Стрый.

Словарь руско-нѣмецкій

Евгеніи Желеховского.

Знижена цѣна 12 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Провѣта“.

Слѣдующихъ должниковъ вызывается еще разъ поименно, чтобы найдалше до 1-го числа свои долги поплачивали, бо въ противномъ разѣ 1-го числа выступить противъ нихъ на дорогу суду:

Барановскій Александръ (23 зр. 63 кр.), Билинскій Омельянъ, Билинскій Осипъ (36 зр.) Воберскій Омельянъ, Березинскій Антонъ (13 зр.). Васильковский Корнелъ, Витовинскій Романъ. Вербиный Иванъ, Виконичъ Олекса, Вилинскій Юліанъ, Гарасимовичъ А., Ганкевичъ Осипъ, Гаванскій Северинъ, Герасимовичъ Иванъ пр., Головацкій Ярославъ, Гордѣвскій Никола, Голодинскій Володимиръ, Грабовичъ Іларіонъ (28 зр. 40 кр.) Гудзько Осипъ, Гриновскій Никола, Гулейчукъ Онуфрій (13 зр.), Данилюкъ Иванъ, Даниловичъ Андрій, Засайко Левъ, Заліський Леопідъ (21 зр. 81 кр.), Занько Андрій, Зацерковный Иванъ, Иванецъ Осипъ, Капко Іосифъ, натаръ у Немировъ (10 зр. 41 кр.), Калижнъ Гриць, Кивелюкъ Иванъ, Кирбавъ Богданъ, Кисѣлевскій Волод., Кисѣлевскій Ізидоръ, Ковшевичъ М., Константинъ Омельянъ, Кохановскій Иванъ правн. (11 зр. 27 кр.), Кордуба Ів. и Николай Кравецъ Клим. (10 зр.). Крупка Володимиръ (43 зр. 10 кр.), Кудрикъ Павло, Кузьма Леонтій, Купчинскій Евгений, Курмановичъ Купчинскій Володимиръ (12 зр.), Лазоринскій Митрохъ, Левицкій Романъ, Левицкій Иванъ, Левицкій Юліанъ (13 зр. 60 кр.), Левицкій Іларіонъ (12,86 кр.), Левицкій М. Володимиръ, Левъ Володимиръ (12 зр.),

Левандовскій Никола, Лядодинскій Никола, Литвинъ Маріанъ, Литвинскій Володимиръ, Лукашевичъ Осипъ (37 зр.), Лутикъ В. Мопильничій Андр., Мартинецъ Евг. (16 зр.), Матіашъ Никола, проф. гимн. (11 зр. 15 кр.), Майковский Александръ, Нѣмцъ Иванъ (13 зр.), Негребскій Антонъ (18 зр. 85 кр.), Недзведскій Емилианъ, Николаевичъ Иванъ, Оленичскій Ісидоръ, Д-ръ Оленичскій Евгений (30 зр.), Полянскій Максимиліанъ, Прийма Иванъ, проф. гимназіальный (10 зр.), Поповичъ Иванъ, Паныковский Никола, Рудинскій Иванъ (16 зр. 44 кр.), Романчукъ Титъ, Садовскій Володимиръ, Садовскій Никола, Сохадскій, Созанскій Иванъ. Скородинскій, Слѣмаковский Іосифъ Старецкій, Вр Стахура Данило (11), Среблскій Бротей (10 зр. 83 кр.), Слѣдскій Стефанъ, Студинскій Кирило, Ступинскій Володимиръ, Франчукъ Иванъ, Федоровичъ Иванъ, Федоровскій Емануилъ (18 зр. 6 кр.), Таничевскій Олекса, Тарнавскій Юліанъ, Твардѣвичъ Юліанъ, Тисовскій Василь, проф. гимн. (16 зр. 80 кр.), Цѣфимирскій Орестъ, Цурковский Иванъ, Чанельскій Юстинъ, Чайковский Андрій, Черепашинскій Евсей (13 зр.), Чичловичъ Теодилъ (10 зр. 8 кр.), Шанковский Северинъ, Шмериковскій Юрко, Юрковичъ Иванъ, Яворовскій Несторъ, Яскулякъ Федоръ.

Львовъ, дня 6 червня 1889.

3008 3-3

За выдѣлъ Тов. „Академичне Братство“.

К. Тиховскій, С. Долыницкій, Н. Сабатъ, голова, касиръ, секретарь.

Ивещъ церковный

зъ добрымъ свѣдѣтельствомъ науки, поведенія и нотного свѣду, пошукѣ одного мѣсяца подъ приступнымъ условіямъ. Влизша въ домъ А. Г. Скопѣвъ, п. Кривча п. Сяномъ.

Львовска Фабрика Асфальту

и ульпшенихъ огнетривалыхъ текстуръ асфальтовыхъ до покрываня дахѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, ижишпра Львовъ ул. Корытна ч. 13

поручае:

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованя мурѣвъ бѣ въхѣстѣ, кладемо на фундаменти въ горячѣмъ станѣ, ЕЛАСТИЧНІЙ ИЗОЛІРПІЯТИ, ульпшену огнетривалу асфальтову ТЕКТУРУ высѣхъ сортѣвъ до покрываня дахѣвъ, звѣтокъ 10 метрѣвъ □ бѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪАСФАЛТОВЫЙ до консерваци дахѣвъ текстуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙСКУ безводну.

Осупае асфальтомъ яко одинокамъ средствомъ, звѣстнымъ доси въ техникѣ наибѣльше вохкй стѣны въ помешканяхъ.

Фабрика выговляе въ цѣлѣмъ краю своими людьми покрываня дахѣвъ огнетривалоу текстурою и ихъ репараци.

Метръ □ бѣ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленя въ Краковѣ принимае Іосифъ Заплатальскій.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.

Славно звѣстный бѣ трицати лѣтъ магазинъ и робѣтня ювелирскихъ вырѣбѣвъ, золотыхъ и сѣребныхъ, такожъ складъ сѣребла хиньского подѣ фирмоу

КАРОЛЬ ФЕЛЬКЕРЪ и СЫНЪ

перепровадився зъ Ринку 3020 1-?

на пляцъ Маріанскій до готелю французского.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. н. уприв. галицкого

Акціоннаго Банку Гипотечнаго

2222 155-?

купѣ и продаѣ

всѣ эффекты и монеты

подѣ найпреступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ побѣла закона зъ дня 2 лизня 1868 (Днев. а. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышомъ постанѣмъ зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умищеваня капталѣвъ фѣдовыхъ, цупаларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіи

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльсѣваня зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припоручена зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизии.

БЮСТЫ

Шевченка, Хмельницкого, Лисенка и Нечуя по 60 кр. безъ пересылки а по 110 зр. зъ пересылкою можна дѣстати у п. Костя Паньковскаго ул. Вѣрменска ч. 27.

ИВАНЪ ГУСЬ,

слова Тараса Шевченка, музыка Мих. Лисенка.

Цѣна 60 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Проевѣта“.

На преміи.

РУССКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ

при зближаніи ихъ испытанъ въ школахъ народныхъ подѣвъ до вѣдомости Свѣтл. Радѣ Школьныхъ, Впов. священниковъ, катихѣтовъ, учителей и родичѣвъ, що книжки наклады товариства, призводенъ кр. Радою школьною на преміи для учениковъ, красно оправленъ, можна купити въ канцеляріи товариства при уланци Орменскій ч. 27 по слѣдующей цѣнѣ:

- Образковъ вѣдланъ:
1. Зѣвринскій ч. I. 10 кр.
 2. Зѣвринскій ч. II. 10 "
 3. Зѣвринскій ч. III. 10 "
 4. Зѣвринскій ч. IV. 10 "
 5. Гостинскій для чѣмныхъ дѣтей 15 "
 6. Менажерія 15 "
 7. Зѣвринскій ч. I. 20 "
 8. Зѣвринскій ч. II. 20 "
 9. Робинзонъ 40 "

- Лизнѣ вѣдланъ:
10. Читанка ч. I. 20 "
 11. Читанка ч. II. 20 "
 12. Читанка ч. III. 20 "
 13. Читанка ч. IV. 20 "

Всѣмъ замовленя выслаютьсѣ скоро и точно. 2988 4-5

Всѣхъ наукъ дѣларекхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ обдѣвши студіи зъ обѣнту денстини въ клиникѣхъ въ Берлинѣ заложивъ ателіе денстиничне при пляцѣ Маріанскій ч. 10 и ордину бѣ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣмъ операци доконуе на желаніе безъ болѣ, обдѣванни чувствѣ кожанѣю або розвѣселяющимъ газомъ (Lustgas). Штупніи зубы выговляе на золотѣ, лавчуку и т. п. 2941 20-?

!Передъ выборами!

Хто прише 40 кр., тому бѣ демо выслають

Батьковщину

ажъ до законченія соймовыхъ выборовъ

Администрація „Батьковщина“.

ЯКУБОВСКИЙ & ЯРРА

КРАКОВЪ и ЛЬВОВЪ

Складъ товарѣвъ плятерованныхъ

(такъ зовимѣ хиньске сѣребло)

якъ до церковного такъ и домового ужитку

САМОВАРЫ тульскій, ГЕРБАТА РОССИЙСКА

поручаютъ свои обильно заосмотренъ магазинъ

Краковъ, Ринскъ ч. 26.

Львовъ, Ринскъ ч. 37.

Подчасъ ярмарку въ Улашкѣвцахъ: уллица Головна число 38.

3019 2-?

Ярмарокъ въ Улашкѣвцахъ 1889.

Англійскій косы зъ маркою „Косарь“

зъ сѣреблѣстѣмъ сталѣ (Silber-Stahl) розсылае выключію Агенція для Галичины и Буковины

М. МИНЦЕРА въ Дрогобычи.

Тѣ косы бѣзначаються легкостію, трафнымъ гартомъ и пружи-стостію, властивыми прикметами лизнѣ англійскою сѣреблѣстѣмъ сталѣ и даютьсѣ знаменито клѣпаніи мають такожъ ту прикмету, що лавѣтъ безъ попереднього клѣпанія выострей косѣтъ знаменито траву и най-твердѣй травы карпатскіи, а разѣ заправленъ каменемъ (зычайнимъ) задержують довшій часъ остру рѣзкѣтъ, косачи около 80 до 120 кро-ковъ довготы зъ 4 до 6 разѣвъ болѣею дѣяльностію бѣтъ зычайн. косы.

За доброту каждой косы приймаемо цѣлковиту гваранцію.

Косы доставляемо въ найбѣдовѣднѣйшѣй формѣ кравѣвой, серед-ной ширины и въ довѣднѣхъ довготѣхъ

Довгота косы 60 65 70 75 80 85 90 сантиметрѣвъ

1—, 1 05, 1 10, 1 20, 1 30, 1 40, 1 50 зр. а. в.

Англійска бѣбка зъ клѣвцемъ до клѣпаня зр. 1 20.

Пересылкѣ выговляеемо скоро лизнѣ за задаткомъ и послѣплатоу рѣшты, почтоу або зѣлѣнцѣю, при чѣмъ фактъ бѣтъ одной косы выносьтъ 2 до 3 кр., коли обдѣравсѣ що найменше 10 штукъ.

ОСТОРОГА!!! Щобъ уникнути обманчивыхъ подрѣбленъ звер-таемо увагу, що нашѣ косы мають оттакіи признаки: 1) золотистый полискъ; 2) клѣпане бѣстрые; 3) марку „Косарь“ выбиту на бѣворотной сторонѣ пятки; 4) англійску лавѣску.

„М. МИНЦЕРЪ, Агенція Дрогобычъ (Галичина), Warranted Crown Scythe from extra best Silver-Steel“.

2986 6-0

Я АННА ЧІЛЛІГЪ

маю довге на 185 сантиметрѣвъ великаньске волосѣ Льорелей а то въ послѣдѣкъ 14-мѣсячною ужи-ваня помады моего власного вынаходу, есть она одинокамъ средствомъ на выпаданіе волосѣ, выкликѣе его порѣстъ, змѣняе шкурѣ подѣ волосѣмъ, выкликѣе у мужичинъ повный силный зарѣстъ бороды и надае вже по короткѣмъ ужитѣ волосѣю на головѣ и бородѣ природный пол-лыкъ и густѣтъ и хоронитъ его передъ скорымъ посивѣньемъ ажъ до пѣзної старости. Цѣна слонка 2 зр. Розсылаецо по днѣ у всѣ стороны свѣта за надѣсланіемъ грошей або по-слѣдлатоу.

Csillag & Co.

Budapest, Königsgasse,

и ту треба всѣ замовленя надѣслати 28-9 12-20

ПОЛОТНА, БѢЛЫЕ СТОЛОВЕ

зъ перворядныхъ фабрикъ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

одержавъ свѣжій транспортъ

у Львовѣ пляцъ Капитульный число 2.

Цѣнники на жаданіе оплатно бѣворотною почтоу.

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликѣватисѣ на нашу часописѣ.

Выдавецъ и одѣвчальный редакторъ: Кирило Катинкевичъ.

Плѣтѣръ зъ фабр. Черлянскомъ.

Зъ друкарскѣ тов. им. Шевченка, подѣ вар. К. Вѣдларского.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додатокъ „Библиотека найзнаменитішихъ повѣстей“ виходить въ вівторокъ, а въ вівторокъ і п'ятницю на першому разі въ Діло.

Предлагають і нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ ул. Карла Леопольда 9. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфурт і Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ зъ літер. додаткомъ въ Австрій: за Границею:
на п'ятий рікъ . . . 18 зр. на цілий рікъ . . . 12 зр.
на півъ року . . . 9 зр. на півъ року . . . 6 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 3 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.
у Львові:
на цілий рікъ . . . 16 зр. на півъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише напередні застереження. — Рекламія неопечатана відъ портъ. Подписокъ члену коштує 8 кр. а в. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. одъ одной стрічки печатано, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в. Подяки числяться по 10 зр. одъ стрічки.

Рухъ передвыборчий въ Галичині.

Головний рускій Комитетъ выборчий затвердивъ дальше отнестись кандидатівъ на послѣдъ до союму правого: На выборчий округъ Ярославъ п. Клима Вахваниця (поборця лютянского въ Сѣняхъ), на округъ выборчий Старо-мѣсто п. Льва Федоровича (мѣщанина въ Старо-мѣста), на Залѣщичи п. Корниша Проскурницкого (адъюнкта судового въ Залѣщичахъ), на Збаржъ (де по арешену п. Тадея Федоровича збѣжавъ только оденъ рускій кандидатъ) о. Николу Сѣвичьского (пароха въ Черниховцѣ).

Польскій центральний комитетъ для всѣхъ Галичинъ поставивъ своимъ кандидатомъ на Богородчанъ (по арешену маршалка повѣтового п. Шеляньского) п. Владислава Луцкого, совѣтника судового въ Станиславова.

Зъ Воврецького пишуть намъ:

Оддане картъ легитимацийныхъ поручило п. к. старосту людямъ приватнымъ, до которыхъ не можемо мати найменшого довіря, що тѣ же будуть выборцямъ поручені. Взявемо отже всѣхъ нашихъ Вп. выборцівъ, котрі картъ легитимацийныхъ досі не одержали, щоби они сейчасъ въ п. к. старостѣ въ Воврецькій рекламували, а коли би і тогди не одержали, то просимо аголоситися до комитету выборчого въ Воврець, котрий зі своєї сторони все потрібне зробить. — Одъ повѣтового комитету выборчого: А. Зарицькій.

Зъ Богородчанъ пишуть намъ:

Въ неділю дня 23 с. м. відбулася зборъ выборцівъ повѣта богородчаньского, скликані рускимъ комитетомъ выборчимъ до салъ рады повѣтової на 5 год. по полудні. Изъ загально числа выборцівъ, которыхъ въ нашій повѣтѣ єсть зъ вириями около 115, явилася значна більшість, чимъ дали доказъ довіря а заразомъ признали легальность руского комитету, а то тымъ більше, що на завбаванье его явились і выборці Польскі.

Зборъ одержавъ короткою промовою председателю комитету о. деканъ Пачовскій, а здалъ справу въ дотепершій дѣяльности комитету мѣщанового, завбавивъ зборъ до выбору председателю анишнихъ зборівъ. Коли всѣ одоголосно заявили, щоби зборамъ проводивъ о. Пачовскій, представлявъ той-же коротко цѣль вишнихъ зборівъ а именно, щоби збори, зрѣло застановивши-ся, выбрали зъ-поміжъ зголосившихся до комитету 5 кандидатівъ одного, на которого въ день выборовъ всѣ якъ оденъ мужъ голоси свои згоді оддати зобов'язуються. Тутъ одчитавъ председатель имена кандидатівъ а именно: д-ра Стебельского, д-ра Кулаковского Дениса, Володислава Луцкого, сов. суду въ Станиславова, о. Володислава Паука въ Саджанахъ і селянина Олексю Барабаша въ Богородчанъ старшихъ. Зъ-поміжъ наведенихъ кандидатівъ явилася лише тільки два: о. Паукъ і п. Барабаш і на жаданье зборівъ удѣливъ председатель першому зъ нихъ слово.

О. Паукъ въ краснорѣчивій бесѣдѣ заявивъ, що чуючи голоси зъ-поміжъ доброжелачихъ намъ людей, щоби заступниствомъ повѣта нашого на соймъ бувъ чоловікъ зъ інтелігенції, видвинувъ свою кандидатуру, руководивши не якимъ-будь кориснолюбивимъ амбітнимъ виглядомъ а просто лямъ дятло, що зъ-поміжъ зголосившихся кандидатівъ до комитету сущі люди або такі, що нашого повѣта, нашихъ потребъ і кривдъ цѣлкомъ не знають, хочъ впротѣмъ люди свѣтлі і зъ походження та переконання Русини, або такі, що не дають намъ достаточной поруки, що інтереси нашихъ і потреби схотять належно боронити і заступати. Се спонукало кандидата выступити поручъ зъ иншими мужами зъ інтелігенції, не переконалившись вѣрніше, що загальнимъ желаньемъ селян єсть мати заступника селянина, бѣзъ клявства передъ вѣлю народу і узнати деякі справедливі мотиви, зрѣкаєся кандидатури та хоче згоді зъ волею выборцівъ поступати. Цѣлу бесѣду якъ і заявленье принявъ збори одплесками, по чимъ выступивъ п. Ол. Барабаш і заявивъ, що не робить выборцямъ великаго приреченя, бо яко чоловікъ простий не знає навіть тихъ слівъ, котрими то кандидати умиють авчати выборцямъ предламати великій обѣтці і надѣв. Оні тільки коротко прирѣкає і заявляє, що знаючи потреби селянства, знаючи нашу бѣду і недостатки, буде старатися всѣма силами, дає лишъ нагода до того лутнися, разомъ зъ иншими рускими посланія потреби нашего народу доволати і за нимъ щиро заступитися. Выразъ свого одобрѣня дали выборці селяне устима селянина зъ Ляховцѣ, по чимъ выступивъ п. начальникъ суду і выборецъ Панцевичъ, поблагодаривъ кандидатуру п. сов. Луцкого, котрий яко чоловікъ свѣтлий і самодѣльний, борше атумѣ для цѣлѣ щось видѣнати, якъ бѣдний хочъ честный хлопцъ. На се коротко заявивъ п. начальника одговѣръ довшою промовою о. С. Фр. Левацькій, въ котрій ясними і зрозумѣлими для селянъ выводами остерѣвъ вы-

борцівъ, щоби не вручали свого заступництва въ руки людей, що до нихъ тільки передъ выборами признаються, ані въ руки шляхти, що манушомъ каденцій досыть вже добродѣйствъ для насъ выдѣнати, а нехай держаться такі селянина, котрий певно любить свою землю, бо она его живить, любить свой варѣбъ, бо зъ нимъ поносить тягари спільно і переживає его злиднѣ, скоче насъ заступати щиро, бо що для насъ выборо, се принесє хосенъ ему і его дѣтямъ, а що намъ зашкодитъ, се одобѣсь доткливо і на нѣмъ самимъ. Побѣрши выводы свои примѣромъ мазурского посла Оржеховского ослабивъ тымъ способомъ вже дальшій выводы п. судѣ і выборці Графа, котрий силувався надаремно выказати всемогутность п. Луцкого, а нездарность і безспѣльность Олексю Барабаша. Борці признали се зразу зъ рѣвнодушнымъ усміхомъ а вѣднѣ і оскорбилися надто развѣнчанимъ контрастами.

По сѣмъ всѣмъ выступивъ ще п. маршалокъ Шеляньскій, котрий хочъ не аголосивъ своихъ кандидатури попередъ въ рускомъ комитетѣ, досыть переконуючо подѣлѣвъ свою щиро волю послужити повѣтові. Се-жъ і признавъ ему о. Левицькій зазначуючи, що соймъ нашъ подобный до того вижену, на котрий наші люди горѣски записуються, щоби своимъ дѣтямъ та родинамъ збѣже на прожитокъ заробити. П. маршалокъ же маючи много обов'язківъ въ повѣтѣ, якъ тога мама, що має дробній дѣти та нѣвѣкъ ихъ лишити, рада-бъ щось придати для нихъ, та годѣ, треба сидѣти дома. Не мало ударили епізодомъ зъ мови п. маршалка було натякненье, що о. Левицькій горячиться на вишнихъ зборахъ, якъ і минушій недѣлѣ, подобно якъ колись горячився о. Пачовскій. Тымъ необачнымъ порѣваньемъ пригадавъ намъ п. маршалокъ дуже прикрій случай зъ нашего сусѣдно-политичного житя, котрий у насъ въ повѣтѣ загально знаний, а котрого ми не хочемо вытѣгати. Не знаємо проте, дѣякого п. маршалокъ доткнувъ того дражливого випадку, чи се тільки неогляднѣсть, чи може страшна погроза?

Позаякъ пора була уже досыть спѣзнана, то-жъ замкнувъ председателю дебату і хотѣвъ поддати подѣ голосованье, хто має стати остаточно яко кандидатъ. Тутъ одголосалася ще мала комедійка консенсуальности нашихъ повѣтовихъ менерівъ польскихъ. Розбѣйлось имено о то, чи уважать п. маршалка кандидатомъ, коли би доперва теперъ аголосився, не уважаючи за потрібне учинити се попередъ въ своемъ часѣ въ комитетѣ. На се запытанье одповѣвъ п. судія Графъ, що ови такі комитету руского не узнати, хочъ то не перешкаджало имъ на завбаванье сего комитету яко выборцямъ на зборахъ явиться і зъ того титулу забирати слово. Одтакъ розпочалося голосованье надъ кождимъ кандидатомъ окремо. Всѣ выборці якъ оденъ мужъ заявили за п. Олексю Барабашомъ а двоухъ выборцівъ польскихъ п. Панцевичъ і Графъ за кандидатуру п. сов. Луцкого. Одшевалючою промовою завбавивъ же председатель выборцівъ, щоби соиздарно при выборахъ постояли за своихъ кандидатомъ і пожелавши доброго успѣха, замкнувъ зборъ.

Зъ Бережанъ пишуть намъ:

Правыборы зъ мѣста Бережанъ вже скѣнчили въ користь п. Grzymały. Сталося се надъ всѣмъ сподѣванье; п. Grzymały має завдати свою побѣду солидарности жидѣвъ і своихъ адгерентѣвъ мажистратскихъ. Правыборці одбувались въ той способѣ, що не выкликувано выборцівъ по порядку такъ, якъ они бувають въ листу записані, лише п. бурмистръ клявѣвъ того, у кого сподѣвався побачити свою картку, отже Grzymałowicz-а подѣ тымъ претекстомъ, що ось то интелігенція не має часу і мусить спѣшитися до своихъ занятій. Не перешкаджало се, що мѣжъ интелігенцію вмишувалися гурмомъ халатові адгеренти п. Grzymały-ы. Тымчасомъ мѣшане ждали і ждали, та хочъ прийшла зъ готовестью голосувати на картку бѣду, мусѣли въ-концѣ улягчы грѣшнымъ поглядамъ мажистратскихъ урядниківъ в... голодомъ тай не дождавшись черги своей порозходилися доми. Здавалось-бы зъ того, що пазны п. Grzymały побѣдили въ гору, а то противоу. В. Шеляньскій дѣставъ въ комитетѣ центр. польскій такъ одповѣдъ: „Naszego zatwierdzenia nie zmienimy, ale upoważniamy pana kandydować na posła, obok kandydata przel nas zatwierdzonego, na własną rękę.“ Не хочемо входить въ тов, чи се гарно зі сторони польского комитету, констатуюмо лише фактъ, що п. Шеляньскій розвинувъ певельну агитацію за собою. Его агенты вѣдѣтъ по сѣлахъ і адобувають голоса за дуже високу цѣну, подчасъ коли п. Grzymały, кандидатъ центр. комитету оставъ безъ помощи. Теперъ такъ дѣло склалося, що п. Grzymały маюмохъ персоналикусъ унію Польщи зъ Русею. За нимъ стоять лише два Поляки і два Русини. Першій то бурмистръ п. Гіртляръ де Блюменфельдъ, розумѣєся Полякъ чистон крові і п. Пидловскій, нотаръ; зъ Русинѣвъ о. Т. Кордуба і п. Юліанъ Насальскій, професоръ гим-

назіальний і редакторъ руского Posłanca. Прочій Полякъ дождавшись о тайной воли центр. польского комитету смѣються Туржанському въ очи.

Хочу еще кілька слівъ сказати о Русинахъ адгерентахъ п. Туржанского. Першій зъ нихъ о. Т. Кордуба поперѣ Туржанского зъ переконання, бо, якъ то кажуть, свой своего знайде. Але що то варта! Що поможе ваша протекція, о. Теодоръ? О. Кордуба не має найменшого впливу на своихъ парохіахъ, не то доперва на подальшихъ людей. Оденъ речить Сойка мусѣвъ-бы его послушати, але сего нѣхто навіть не предладавъ на выборці.

П. редакторъ „Посланника“, проф. Насальскій руководиться личными взглядами, выстуя, де лише може, противъ руского кандидата д-ра Савчака не могучи ему забута справу зъ рускою бурсою бережаньскою. П. Насальскій нечестно найзавѣтѣйшій буляжистъ вѣдѣтъ по Козівщинѣ, представляє д-ра Савчака въ найгоршіймъ свѣтлѣ і агитуетъ за польскимъ кандидатомъ. Розумѣєся, що п. Насальского хіба той священникъ мѣгъ-бы послушати, котрий має сына въ гимназіи, бо кождый безсторонний чоловікъ легко добачить, що у п. Насальского грабъ голову ролю приватна месть, за дѣля котрой шкодить загально справѣ, бо тутъ не розходиться о д-ра Савчака, лише о руского кандидата. Зачуваємо, що д-ръ Савчакъ збирає пильно всѣ факты зъ вандрѣвки п. Насальского і заразъ по выборахъ внесє противъ п. Насальского жалобу судову о обиду чести, бо п. Насальскій въ словахъ не перебрѣрає. — Будь-що будь, п. профессоръ, але редакторство „Посланника“ не уповажнѣє Васъ шкодити загально справѣ і уживати вашого професорского впливу на священникѣвъ, що мають хлопцівъ въ гимназіи подѣ Вашою рукою.

Одъ о. Леонтія Лушиньского зъ Трибуховецъ коло Бучаха одержали мы таке писмо:

Для спростованя другого уступу въ дописѣ зъ Бучацкого, напечатаній въ ч. 125 „Діла“, прошу о ласкаве помѣщенье въ Вашій часописи слѣдующаго заявленья:

„Для успокоеня вѣлыми розжаленого п. корреспондента зъ Бучацкого заявляю, що правыборы въ Трибуховцѣхъ не одбулися ані въ той способѣ, ані такъ дуже эле, якъ се п. корреспондентъ поклавъ въ напѣтованьемъ моя личности подати до прилюдной вѣдомости. Правыборы въ Трибуховцѣхъ були оповѣщені на день 11 червня о год. 10 передъ полуднемъ. Було вѣ по полудні, коли менѣ, занятому въ канцеляріи парохіальной, вѣйти самъ лично давъ знати, що п. комисаръ правительственный шо вно прѣйхавъ до перевѣденя выборовъ. Ледви станувъ я по кількохъ хвильхъ на мѣсто збору, приступивъ до мене мѣщанскій учитель п. Рудавскій зъ освѣдченьемъ, шо на завбаванье п. комисаря збори селяне шо-до выборовъ вже порозумѣлися, і вручивъ менѣ картку, на котрій списані були умовлені выборці, зъ пытаньемъ чи і я на ихъ выборѣ годжуся. На картцѣ були выписані: Федъ Зауля, Василь Курильовъ, Петро Тимчанинъ, всѣ три провинзій церковні; Олексъ Нетребякъ, членъ комитету парохіального, а дальше Федъ Горанъ і Олексъ Брухаль; всѣ, побѣла моего знанія, люди честні, для перева прѣхильні, въ громадѣ поважані — а до того господарѣ заможні, то-жъ всѣлякимъ покусамъ менше податливѣ. Въ моральнымъ пересвѣдченіи, шо наведені селяне сповнати свою задачу честно, заявивъ я мое одобрѣнье, по чимъ заразъ одоголосно ихъ выбрано. Пытаюся теперъ п. корреспондента, якъхъ то ще прѣметъ треба було одъ выбравшихъ выматати?

Позаякъ дальше подчасъ цѣлоу акціи выборчон про выборѣ мои особы і въ мой присутности ані слѣвцемъ не натякнуто, якій-же поводѣ мѣгъ я мати, бѣдъ выбору одекуватися і одрѣкаться словами, якъ п. корреспондентъ въ мои уста кладѣвъ, тай въ бесѣдѣ, котрой я не то въ розговорѣ зъ селянами, але і въ домашніймъ житю нѣколи не уживаво. Не разъ ставѣвъ я зъ воли правыборцівъ до урны выборчон і за вѣдѣдъ сповнати я принятый обов'язокъ такъ, якъ того чести і добро народа руского выматали, але черезъ таке поступованье не стративъ я ані поважаня ані любви і приязни у розсудныхъ, честныхъ людей. Не було і теперъ въ томъ взглядѣ найменшой обавы.“

Леонтій Лушиньскій.

Спільний делегаціи.

Угорска делегація. Вчера одбулося засѣданье угорской делегаціи. Послы Пазманди і Лендѣръ, котрі не суть членами делегаціи, домагалися на подѣставъ регуляину, щоби могли бувати на засѣданяхъ всѣхъ комисій яко слухателѣ. Выдѣлъ делегація не уважливъ сего прошеня а они однесли въ сѣй

справѣ до президента палаты послѣвъ Петіого.

Фалькъ інтерпелювавъ правительство о мнѣмыхъ розрухахъ въ Новѣмъ Базарѣ, о ситуаціи въ Сербіи і Болгаріи та о томъ, чи не пора вже признавати кн. Фердинанда офіціально княземъ Болгаріи. Апоній заявивъ, шо бѣвъ зъ-разу не годився зъ напрямомъ заграничной политики австро-угорской, а ви неспѣшнѣ і несмѣлѣ поступованье наповняло его обавою. Доперва престольна бесѣда цѣсаря, котрой спокійный але энергичный тонъ свѣдѣтъ найлѣпше о силѣ і могучости державы, успокоили его. Чернатоній запытувавъ, чи правдою єсть поголоска, шпирѣна газетамъ, що Россія предложила Сербіи угоду войскову? Ашбѣтъ доказувать, шо ситуація въ Сербіи єсть занадто некористна для Австрій, бо на случай войны мусѣла-бы Австрія выставити на сербскій границы 200.000 войска і черезъ одну ночь стратила-бы въ Сербіи всѣ користи.

Гр. Кальновъ, одповѣдаючи на тѣ заміты і интерпеляціи, сказавъ, шо правительство знало вже давно напередъ о намѣреніи короля Милана абдекувати і шо нѣчо не помагало, щоби его бѣдъ того одклонити. Миланъ поставъ лишь о то, шо дружній односини Сербіи до Австрій позбавити такими самими і по его уступленю. До Ристача мавъ король Миланъ повне довіря. Регентія зъ своей стороны предложила при змѣнѣ престоло австрійскому правительству певній завѣреня лояльности а зъ австрійской стороны не зроблено нѣчого такого, шо могло-бы некористно вплинути на односини зъ Сербією. Зъ иншихъ же взглядѣвъ не має Сербія нѣякой причины змѣнати свои политики загранично. Австрійское правительство має повну надѣю, шо регентія сербска додержитъ прѣреченя не нарушати добрыхъ односинъ зъ Австрією. Вѣсти о якійсь російско-сербскій конвенціи суть чистю выдумкою. Ситуація въ Сербіи не єсть така эле, якъ собѣ представляє Ашбѣтъ.

Що-до признаня кн. Фердинанда Кобургского княземъ болгарскимъ, сказавъ гр. Кальновъ, шо признање фактичного стану рѣчей въ Болгаріи могло-бы ажъ тогдѣ наступити, коли-бы на то згодилися всѣ державы. Нема сумнѣвъ, шо коли становище кн. Фердинанда буде такъ і дальше скрѣпляється якъ досі, то справа его признаня буде напевно порушена, а тогдѣ і Австро-Угорщина прилучитися охотно до акціи подѣятю въ сѣй цѣли.

Одѣля порушивъ гр. Кальновъ справу войны і мира і сказавъ: Не треба до кождон найменшой рѣчи привязувати заразъ великой ваги, і треба оцѣнити рѣчи независимо бѣдъ приключень, котрі можуть мати лишь хвилѣе значенье. Одѣвчальность за то, щоби въ наслѣдокъ хвалево непевной ситуаціи розпочинати заразъ войну, була-бы страшною і дѣлято нѣхто не хотѣвъ-бы взяти ихъ на себе. Въ такихъ случаяхъ треба поступати якъ той лѣкаръ, котрий мимо того, шо вже стративъ надѣю уратувати ведужого, все така уживає ще всѣлякихъ средствъ, щоби не допустити до кризи. Умы въ Сербіи і Румуніи подбурюваніи зъ певной стороны противъ Австрій, успокояється не задовго. Правительство австрійское не бажає войны, а хотѣло-бы лишь проволѣчи выбухъ вѣнскъ найдалѣше. Одѣвчальность за то була-бы превелика. Бѣтъ надѣя, шо знайдутся способы выйти зъ прикрой ситуаціи безъ войны, хочъ удержанье великой арміи дуже богато коштує.

Въ справѣ вѣстей о ворохобни въ Новѣмъ Базарѣ одповѣвъ гр. Кальновъ, шо вѣсти тѣ опираються выключно лишь на поголоскахъ шпирѣныхъ газетамъ. Вѣстей автентичныхъ нема! Може бути, шо Турки выкликали тамъ яку авантуру въ наслѣдокъ поголоски, шо султанъ хоче новобазарскій сандажакъ бѣдустити Черногорѣ.

Поясненье гр. Кальнового зробило въ комисіи дуже добре враженье. Одѣля промовѣвъ Апоній і заявивъ, шо бѣвъ не єсть зовсѣмъ прихильникомъ военной политики. На Угорщинѣ нема партіи, котра бажала-бы войны, але все така треба признавати, шо енергична і певна себе постава може легше причинитися до удержаня мира, якъ политика непевна і похитлива. Ся послѣдняя политика мусѣла-бы конче довести до кризи, а тов треба уникати.

Наослѣдокъ высказавъ Тисса надѣю, шо вже въ недалекомъ часѣ буде заключена угода торговельна зъ Румунією, а комисія ухвалила бѣдѣтъ бюджетъ мѣнастерства дѣлъ заграничныхъ.

Въ комисіи бюджетовой заявивъ мѣнастеръ войны на интерпеляцію о подѣсеніи контингенту рекрутѣвъ, шо зъ вынмкою абольшеня артилеріи та полковъ вѣльничихъ і телеграфныхъ не настане нѣяке збѣльшенье контингенту войска. Предвиджоній въ законѣ вышій контингентъ буде ужитый лишь на случай потреби.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вчера возобновился у Вѣдн политический процессъ противъ Адлера, редактора социалистической газеты „Gleichheit“, котору правительство заказало выдавать, припущая, что то подъ ея вильвомъ выбухли невокои робитники въ Штаерѣ. Розправа обдубалася передъ вышковымъ судомъ, чому однаковъ Адлеръ сопротивлялся, доказуя, что бы не ест анархизмъ лишь социализмъ. Защитникъ его, адвокатъ Евинтеръ доказувавъ, что самъ прокураторъ въ своемъ справозданъ заявлявъ, что „Gleichheit“ не була газета анархистична и жадавъ, чтобы покланати на свѣдѣнхъ прокуратора и министра справедливости. Требуналъ обдубувъ однаковъ жадаванье защитника и постановивъ судити обжалованого на подѣставѣ закона о анархистахъ. Въ сави розправѣ була такожь послы Кронаветтеръ и Цернерсторферъ. Адлера засуджено на 4 мѣсѣцѣ арешту.

Министерство торговль припоручило галицкому намѣстництву предприняти ревизію трасы що-до другого шляху на зельзницѣ Кароля Людвика межъ Краковомъ а Дембацѣю. Въ спеціальныхъ постановкахъ що-до обнята въ зарядѣ державы зельзницѣ Черновецкой порѣшено, что всѣ функціонарѣ сен зельзницѣ переходять збъ всѣми своими правами, передовѣсь въ правомъ пенсіи, подѣ управу властей державныхъ.

Преглядъ и Сзасъ подаетъ что-до слѣвъ цѣсаря, сказавшихъ подѣсѣ приняти австрійской делегаціи до пос. Яворского таку вѣсть: „Що до Галичины осудивъ цѣсарь агитацію анархичну и социальну, котра подкюджуе ненависть верствъ а подкюджуе взаимне довѣріе. Цѣсарь сожалѣвъ надъ тою агитаціею, — естъ то форма найострѣйшого осужденія. А певно не безъ цѣли авернувся монарха зъ тымъ до презеса кола польского, будущого мабутъ презеса кола соймового. Для людей доброй волѣ будуть ширѣ тѣ цѣсарскіе слова одрадою и захоотою.“ Коментаря до сихъ слѣвъ станционскихъ органѣвъ не потреба.

Дивнымъ могло выдатися, що мала и спокѣйна швайцарска республика, котра зъ нѣкимъ не шукае афѣнки, зачинае наразѣ дже скоро збрѣтася, укрьѣляе важній у себе стратегичній позиціи и назѣтъ затягася дже значну позичку, чтобы чымъ скорше узорити своя войско въ рететировый карабинъ малого калибра. Очевидно, що и Швайцарія мусить чогось боитися, коли такожь зачинае такъ скоро збрѣтася. Де причина тоя обавы, не трудно бѣгати, особливо, коли звязаться, якъ настали въ послѣднихъ часахъ односны мѣжъ Швайцаріею а Нѣмеччиною по причинѣ авѣтност аферы Волтемута. Письмо зъ Берлина помѣщено въ Hamburg. Nachrichten доказуе ще лѣьше, кого и чого мѣже боитися Швайцарія. Въ письмѣ тѣмъ розбавася пытанье, чи Нѣмеччина має якій интересъ въ неутральности Швайцаріи и чи не лѣьше було бы подѣлѣти Швайцарію пѣсѣля по-одинокихъ областей языковыхъ и прилучити тѣ области до дотычныхъ народѣвъ. Швайцарія, сказано, за слаба, чтобы не переустити Французѣвъ до Нѣмеччины, коли зъ другой стороны Франція далася-бы може еи захѣдными кантонами заспокоити за Альзацию и Лютарнію а Италія взяла-бы италійскіе кантоны яко бѣшкодованье за Ниццу и Сабаздію. Розумѣсѣ, що вѣмечка часть Швайцаріи прѣчала-бы тогда Нѣмеччинѣ. Такъ отже естъ вже планъ готовый, и не диво що Швайцарія теперь збрѣтася; мабутъ видѣтъ дже добре, що ѣй гроизтъ.

Туреччина звертася теперь пылну увагу на то, що дѣсѣ въ Сербіи. Кажуть, що коли король Миланъ бувъ въ Константинополѣ, заѣхвъ султана торжественно, що Туреччина не потребуе побоюватися для себе яковъ не

безпечности зъ радикальныхъ змѣнъ въ Сербіи. Тымчасомъ прѣключенъ въ Бѣлградѣ и тоасть царя упевнѣли Порту въ тѣмъ переконанно, що Россія стремитъ до утворенія велико-сербского королевства подѣ покровительствомъ Черногоры. Одъ сего часу не має отже Порта спокое, бо видѣтъ, яка вышла-бы для неѣ зъ того шкѣда. Въ виду такого стану рѣчей мала симпатія Туреччины для Россіи значно ослабѣла и она станула майже рѣшучо по сторонѣ трядержавного союза.

Престольна бесѣда австрійского цѣсаря и поясненія гр. Кальногого зрѣбили въ Сербіи якъ и въ Болгаріи дже добре враженье. Регентія сербска и министры высказали — якъ теперь доносятся зъ Бѣлграду — австрійскому послѣви Гентельмилеру подѣяку за промову цѣсаря и за поясненье гр. Кальногого, а пѣвурядова Boulgarie такъ пише: Подѣясъ коли насъ надѣ Невѣю систематично оклеветуютъ, то подноситься зъ надѣ Дунаю грѣмѣй гѣлѣсъ, который признае тѣхъ змаганье Болгаріи до цивилизаціи. Прѣхильный слова цѣсаря значать эпоху въ исторіи Болгаріи.

НОВИНКИ.

— Обдзвусъ руского комитета центрального, выпечатану въ сѣмъ тыждни въ нашѣй часописѣ, розсылаемо нинѣ въ додатку, и просимо всѣхъ патріотѣвъ, чтобы доручили еи всѣмъ выборцамъ, бо поясненье важности выборовъ и теперѣшного стану въ нашѣмъ краю, чѣйже зможе неодному отворити очи и звернути его на праву дорогу при голосованно на посла.

— Товариство ремѣсничѣвъ „Зоря“ устроюе въ недѣлю с. е. 30 н. ст. червня великій фестивъ въ огородѣ Кисельки при участіи войсковой музыки.

— Въ Яворѣ обдубѣе днѣ 9 н. ст. линия въ монастыри Пр. Василиянокъ благословенье ново выдубованого дому, призначеного на дѣвочѣ воспитальницѣ а такожь и рѣбный искутъ воспитальницѣ того заведенія. Порядокъ торжества такий: О 9-той годинѣ рано соборна служба Божа; о 10¹/₂ год. освѣщенье воды; о 11¹/₂ год. благословленье дому; о 1-шѣй год. перекуса а о 3¹/₂ год. зъ полузѣны поппѣи воспитальницѣ.

— За упѣой души бл. п. цѣсаря Фердинанда обдубѣе нинѣ рано въ церквѣ св. Юра поминальное богослуженье, обдравленѣе крилошаниномъ-кустомъ А. Петрушевичемъ въ сослуженіи прочихъ крилошанъ и при свѣтѣ хору питомцѣвъ. Участъ въ богослуженіи взяли предѣставитѣль властей державныхъ и часть корпусу офицарского подѣ провѣдомъ генерала гр. Искіиль.

— Впрѣосъ митрополитъ Симеонъ перебуває подѣ ою пору въ Уневѣ.

— Громада Товмачинъ въ Коломыйщинѣ отвирае велику крамницю зъ всякими потрібными товарами для сѣлянъ въ будынку канцеляріи громадской. Въ першѣй хвилѣ подписало 40 членѣвъ 400 зр. удѣлу на ту крамницю, а естъ надѣя, что число членѣвъ збѣльшиться до найменше до 300, бо сѣляне занялися тою справою дже горячо. Инициаторамъ сѣи крамницѣ естъ п. Юл. Кисѣлевскій, купецъ и заступникъ „Славия“ въ Коломыни, а его гадку радо подѣперли мѣсцевый свѣщеникъ, старшина громады а значѣйшій сѣляне. Заходомъ п. Кисѣлевского має отворитися до осени ще пять такихъ крамницъ въ околици Коломыни а до того може прѣйти дже легко, бо п. Кисѣлевскій ѣздитъ безнастанно въ дѣлахъ асеккураціиныхъ и при тѣй нагодѣ основуе крамницѣ, именуячи такого крамаря репрезентантомъ „Славия“, чѣмъ робить прислугу нашимъ сѣлянамъ. Щастъ Боже!

— Археологичній працѣ д-ра Шараневича. Въ послѣднѣмъ выцуску численными зображеніи и фотодруками прикрашеной публикаціи центральнои комисіи археологичной, издаваной подѣ провѣдомъ д-ра бар. Гельфѣрта, находимо подѣ рубрикою „Нотатки“ таку згадку: П. к. консерваторъ д-ръ Шараневичъ подавъ центральнои комисіи цѣнавы обдѣрты зъ своего консерваторского округа. Вынайшовъ онѣ въ горѣхъ подѣ Тенетниками (кѣло Букачѣвѣцѣ) частини людского черепа, але що тѣ вывайдѣнны частини суть вельми

дрѣбнѣи, тому и можуть служити основою до дальшихъ розслѣдовъ. Важѣйшими суть предѣметы зъ нишихъ розкопокъ. Суть то останки сосудѣвъ зъ грѣбѣнцѣ въ Липницѣ, пов. рогатинского. Два такіе сосуды заховались цѣлкомъ добре, при третѣмъ, що має видѣ збанка або фляшки, нема горѣшної части, а зъ четвертого естъ власне та горѣшная часть зъ вузкою шийкою. (Сосуды тѣ обдѣрпѣваны въ публикаціи.) Форма трехъ першихъ сосудѣвъ не естъ нѣкимъ замѣтна; два зъ нихъ мають видѣ стѣжки зъ широкимъ отворомъ, третій має вузку шийку и має колѣсъ ушко; останокъ четвертого сосуда зъ вузкою шийкою и зъ дже выступающимъ краемъ каже догадыватися не звычайной формы. Всѣ тѣ сосуды вырѣбленъ на гончарскомъ кружку зъ глины добре вымѣшенои безъ нѣякой домѣшки; зверху старанно выглаждѣны а выпалѣны досытъ добре въ замкненой печи.

— Выставу звернѣтъ господарскихъ, котору мали устроити въ вересни с. р. залѣживъ комитетъ выставки, зъ огляду на бракъ наши и заразливый хорѣбы збѣратъ по цѣлѣй Галичинѣ.

— Справа будовы трамвая парового у Львовѣ ще не полагоджена. Рада мѣска не хоче позволити предпріемству зельзницѣ Львовско-Бѣлзѣцкой выдубовати дворецъ для трамвая парового коло колада св. Анны. На вчерашнѣмъ засѣданіи мѣской рады внесла III секція магистрату, чтобы дати прѣреченье, що позволиться выдубовати такий дворецъ. Мѣска рада при поименомъ голосованіи обдѣкнула се внесенье 28 голосами противъ 22, мотивуючи, что зельзницѣ Львовско-Бѣлзѣцка перѣходитъ зъ днѣмъ 1 линия с. р. подѣ управу державы, то певно правительство наче новы переговоры зъ мѣскою радою. При тѣй дискусіи вчерашнѣй высказалася kwestія шляхѣвъ сего парового трамвая. Шляхѣвъ буде пять; а то: зъ двѣрци трамвая (коло костѣла св. Анны) на Подѣзамчѣ, зъ Яновского на дворецъ зельзницѣ Черновецкой а обдѣкъ по надѣ Пѣлчинскій ставъ на Стрыйское, де стане другій дворецъ трамвая, и улицами Стрыйскою та Пѣньскою на Лычаковѣ. Переговоры розбиваются такожь и тому, что предпріемство трамвая не хоче контрактово зъобовязатися, побудовати въ цѣлости згаданный шляхи трамвая.

— Жандармы обдѣрали свой постерунокъ. Въ Терешенѣхъ на Буквинѣ обдѣравъ хтѣсъ касу постерунку жандармеріи на 275 зр. подѣжавши шулѣду касы; такий бувъ рапортъ жандармеріи. Довшій часть не можна було высѣлѣдѣти злодѣя, ажъ начальникъ постерунку зъ Терешенѣхъ зѣхавъ на мѣсце злочинства и тамъ слѣдѣчи, на бравъ перѣсѣдѣченя, что такіе саміе терешенскіе жандармы обдѣрали свою касу. Повѣдомивъ о тѣмъ рѣтмайстра жандармеріи въ Черѣбѣнѣхъ, а сей зѣхавши до Терешенѣхъ казавъ увязити вахмайстра Зурюля и постѣнфѣрера Болдара.

— Дрѣбнѣи вѣсти. Въ Перемышлѣ померъ д-ръ Августъ Крупинскій, кандидатъ адвокатскій; покойный має загалѣе поважаенье, тому на похѣ-

ронѣ збѣралися численно мешканцѣ Перемышля а спѣвавъ хоръ питомцѣвъ подѣ управою о. Кошка. — Мѣсто Кретинга, пов. росенского въ Россіи погорѣло до тѣла; шѣтьсѣть домѣвъ и всѣ уряды погорѣли а въ огни погибѣло много людей. — Въ Ивоничѣ было гостей, що зѣхались до купельѣвъ, одъ 15. мая до 23. червня 190 родитѣ, а 433 обѣбѣ.

Вѣсти зъ Авд. Львовском.

Президіи намѣстництва згодѣлася на кан. институтію оо.: Павла Козюка на Выспу, Ромуальда Фицаловича на Устѣе, Евг. Ляховича на Лютовичѣ и Клим. Росенского на Яленковѣ.

Ново поставленый прѣсвитеръ о. І. Давидовичъ одержавъ прив. сотрудицтво въ Заболотцѣхъ, дек. олеського.

Митр. Консисторіи затвердила наданье урядомъ деканальнымъ завѣдуванье ех оргѣндо прихода Лозина о. Онуфр. Криничѣмъ зъ Дубровицѣ ажъ до дальшого зараженія.

Отпустки одержали оо.: Іос. Чемернянскій зъ Яблѣнова на 2 мѣсѣцѣ, І. Рѣваковичъ зъ Волосянки на 2 мѣсѣцѣ, Іос. Дудикъ зъ Нарѣва на 2 мѣсѣцѣ, Вол. Вахнянинъ зъ Калуща на 6 недѣль почавши одъ шкѣльныхъ феріи и І. Озарковичъ зъ Болехова на 4 недѣль.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 28 червня. Постѣйна комисія для закона карного обдѣрчѣтѣся официѣльно днѣ 1 липня. Нарѣды въ комисіяхъ спѣльныхъ делегацій поступають скоро а засѣданія делегацій скончѣтѣся имѣвѣрно вже 15 липня.

Вѣденъ 28 червня. Комендантомъ 10 корпусѣ, перенесеного зъ Берна до Перемышля, має бути именованный ген. Кригѣмъ.

Букарештѣ 28 червня. Прѣса румынска зазначуе, что гр. Кальюки официѣвъ политику румынскую зовѣсьмъ объективно.

Берлинѣ 28 червня. Цѣсаръ Вильгельмъ выѣде вже въ понедѣлокъ на норвежскѣ побѣреже.

Грацѣ 28 червня. Правительство заказало проживающимъ тутъ Сербамъ обходити торжество битвы на Косовѣмъ поли.

Вѣденъ 28 червня. Ген. дирекція зельзницѣ державныхъ поставила 29 урядникѣвъ черновецкой зельзницѣ въ станѣ тымчасовой розпорядимости; урядники будутъ побирати пенсію.

Каирѣ 28 червня. Баталіонъ египетской пѣхоты обдѣшовъ до Вагдѣльѣа; мають ще обдѣйти артилерія и кавалерія.

ТОЛКОВЫЙ СЕЛДЪ
МАШИНЫ ДО ШИТА
Фирмы Рихардъ Сенекель въ Празѣ
У ЛЕОНА ВАЙСА
ул. Горюева ч. 8.
Добрый зарѣб! Вельми дешево!
Такое на рѣты! За поручкою созидно!
2954 Катеолоп даромъ и оплатно. 14—15

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

выпробованъ и певнѣй средства косметичній,

обдѣначенъ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признанія.

Олѣйокъ таниновый, возмѣняе и подѣмощае волосъ рости. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова возмѣняе корѣнцѣ волосѣ и запѣбѣтъ выпадати волосъ. — Слоникъ 80 кр.

Вода атенска, до змынанія волосѣ, запѣбѣтъ творити парлѣмъ, обдѣвѣжуе, робить трѣватѣми барву и полѣсъкъ. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлае знаменито на корѣнцѣ волосѣ и на порѣбѣтѣ волосѣ. Въ случаѣхъ де въ настѣдокъ ведута выпала волосѣ, выказанъ вѣлыми цѣлѣще дѣланье. Въ по ужитію однокъ фляшки можна добавити порѣбѣтъ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устѣ, кромѣ приемного, скрѣпляющаго смагу и запаха, дже користо дѣласъ на ясла и зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ рѣстинно-алькаличній, до чищеня зубѣвъ. Надавъ перѣлову бѣлѣсть, обдѣлае камѣнь и квѣсы, которіе наводѣтъ боль и порохѣвѣтъ зубѣвъ. Пулѣдѣло 30 и 60 кр.

Виолинъ средство противъ прѣты рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Вода львѣвска. Приѣмный, нѣжный и догѣтрѣваемый запахъ тоя воды зѣдѣлавъ се, що въ Антверпѣи на выставѣ всемирной зѣдала публично проклѣмѣвана и обдѣначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., болѣшого 150 кр.

Нигретина. Выборное средство до фарбованя въ сейчасъ волосѣ на трѣвалу и красну барву чорну и темну; естъ цѣлкомъ нешкѣдливе а въ ужитію цѣлкомъ поединче. Цѣна 1 зр.

Бѣлы и гарнѣи руки. Найболѣше червонъ и попадаи руки выбѣлѣтѣся и выѣжѣтѣся по колѣкаровѣмъ натѣртію **Кремѣмъ рѣстиннымъ.** Слоникъ 80 кр. 259 47—?

Смаровило литовскѣ до обуви и шкѣръ, мягчитъ шкѣру, робить еи непрѣмокающе и трѣвалое. Пулѣдѣло по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у **ЛВОВѢ** въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣвъ Валовѣ. Въ филияхъ: въ **КРАКОВѢ** Суколицѣ ч. 20, и въ **ЧЕРНОВЦѢХЪ** Рынокъ ч. 2.

ДРАМАТИЧНІЙ ТВОРЦІ

ГРИГОРІА БОРАКОВСКОГО.
Цѣна 1-30 кр.

Дѣбетѣи можна въ товариствѣ „Прѣсвѣта“.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
у Львовѣ при ул. Ягайлѣвской ч. 3.
Почавши одъ днѣ 7 падолиста 1885
2218 60—0
выдае
АСИГНАТЫ КАСОВЫ
4% зъ 30-дневнымъ выпѣдѣженьемъ
5% зъ 90-дневнымъ выпѣдѣженьемъ
Передрукъ не буде плаченый
Дирекція.

Въ АДМИНИСТРАЦІИ „Дѣла“
улицѣ Ваторія число 24
можно обдѣтати:
Въ оборѣтъ кѣсти — зъ нѣмечского Г. Раймунда Цѣна зникъ 125 зр.
Дѣлѣ — зъ росіейского Пв. Тургнева Ц. зн. 15 кр.
Стефанъ Лерентій — зъ англійского Эдварда Ц. зн. 135 зр.

Любовъ убѣдѣно молодой — зъ французского Окт. Фейлетѣ. Ц. зн. 60 кр.
Повѣрѣннѣй Дѣвоны зъ англійского Кар Дікенса Ц. зн. 30 кр.
Грошѣ а праця зъ шведского Дядька Адама. Ц. зн. 160 кр.
Миланскѣ племя зъ нѣмечского Ф Раймунда. Ц. зн. 60 кр.
Зъ великого Сѣлѣвъ французского Окт Фейлетѣ. Ц. зн. 40 кр.

Основанный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складѣ Винѣ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улицѣ Краковска число 9.
поручае:
Старѣ вина угорскіе лѣвичній и натуральнѣ вина столовы одѣ 42 кр. бут.
Знаменитѣй Старки, Житѣнцѣи, Румѣ и Аракъ de Goa.
Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальнѣ вина шампанскіе и правдивыи Конякъ французскіе першорядныхъ домѣвъ.
МАЛѢЯГ А бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр. 281 39—?
МАЛѢЯГ А БѢЛА бут. по 2.00 зр.
Цѣнники на жадаванье даромъ и оплатно.
Обдѣначенъ на выставѣ гигиеничній сѣбѣнымъ медалемъ за старѣ вина.

Реставрація у власнѣмъ зарѣдѣ.

Матеріи вовняныи на сукнѣ дамскіи
найновѣйшій
Метѣрѣ одѣ 45 кр. и выше

одержавъ въ Великомъ выборѣ
МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ пляцѣ Капитульнѣй ч. 2.
Прѣбѣи на жадаванье оплатно обдѣворотного почтою.

При закупнѣ товаровъ просимо покликыватися на нашу часописъ.

лосѣвъ підхопило пѣсеню и молоді груди покотили по ярахъ, по горахъ голосами, мовъ тими дзвонами, розливаючи межъ деревомъ, по-підъ небомъ незвичайно чудові мелодіи ріднихъ українськихъ пѣсень. Всѣ голо-сы зливалися въ одинъ хоръ; дамы пристали до другихъ; навѣть Люцина и Рузя, забувши, що спѣвається мужича пѣсня, підтягували въ хоръ гуртового спѣву. Пѣсня лилася за пѣсенею. За „Петрусемъ“ почали спѣвати „Грвця“, потѣмъ „Бурлаку“, „Чоботы и Гречаника...“ Натура Украинця — се музичный инструментъ. Зачеши одну струну, оббзветься друга й третя. Заграй на йому, и вѣнь дзвенѣти-ме и густіи ме довго, довго, поки замруть, затихнуть у йому гармоничный мелодіи...

Сонце незвичайно красно сѣло за горою при двайцятій, чи трийцятій пѣснѣ. Шпаль поклавъ свою довгую тѣнь черезъ долину. Останнѣ промѣня палало на горахъ, на высокихъ дубахъ та липахъ. Вже дѣти потопились бѣгаючи, а наймиты — носячи воду на самовары. Десь далеко въ гаю ревли коровы, вертаючись до мѣста. Вже сонце згасло и на дворѣ почало темнѣти. Середъ самого неба зайнялася перша зброчка. На килимѣ знайшла-ся десь закуска: печене поросѣ, индикъ, кѣлька курей. Паничъ й панны, наспѣвавшися и натанцювавшися, кинулись до вѣжъ.

Швидко на долині запалало велике багатя. Межъ двома шпелями, зъ-за темного зубчастого лѣсу выглянувъ здоровый, повный, червоный якъ жаръ, мѣсяць. Всѣмъ було такъ добре, такъ весело, що про господу нѣхто не мавъ и гадки. Паничъ попарувалися изъ панными и балакали тихенько. Судья пристававъ до протопопши, котра одхиялася усе за кущѣ. Хлопчики вже спали покотомъ на килимѣ, прикрытій одежою. А пуншъ пилися, а вино лилося. Паничъ побшували панибѣв го-

стинцями, апельсинами, горѣхами, цукерками. Музики грали й не переставали, а молодѣжь зновъ пошла въ танць. Зося, хороша, якъ весняна квітка лѣтала при мѣсяцеві, якъ той легенькій метеликъ.

— Грай козака! — гукнувъ судья до музыкъ.

Музики вчесали козака.

Повный, огрядный судья, потягши за собою Якима, пустився козака, розстебнувши жилетку. Якимъ узявшись у боки, пішовъ у танецъ проти його. Всѣ паньы, всѣ погоничѣ збѣглись дивитись на ихъ. Не вважаючи на свою товстоту и огряднѣсть, судья садивъ тропака такъ легенько, пускавъ навпристѣдки, такъ штучно, якъ щарый сѣльскій парубокъ, ажъ усѣ погоничѣ дивились. Якимъ, красивый, рѣвный, приймавъ незвычайно штучнѣй позы. Зося милувалась нимъ, слѣдкомъ водила очима за його легкими скоками.

Червоный вогонь багата освѣчувавъ ту картину зъ боку, а мѣсяць кидавъ ясный свѣтъ зъ верху. На долинь було видко, якъ у день. Швидко до козака поприставало багато паничѣвъ, та нѣхто не зумѣвъ зрѣвнятися изъ судьею та зъ Якимомъ.

— Я потанцюю красче, якъ вы, пане! — одѣзався наймитъ Лемѣщинъ, Тарасъ.

— А йди, помѣряємось, — гукнувъ судья.

Парубокъ въ одной бѣлой сорочцѣ, подперезанный червонымъ поясомъ, въ брили и въ простыхъ тяжкихъ чоботахъ пустився, якъ та птица, якъ быстрый орелъ по травѣ. Въ швидкихъ рухахъ його ногъ тѣ чоботища здавались легесенькими чобѣтками. Його широкі рукавы здавались яструбовыми крылами, що носили його, кидали нимъ, мовъ кулею, на всѣ боки. Судья вироблявъ дребущки. — Тарасъ йшовъ ще дробнѣше. Його ноги и руки тремтѣли на повѣтрѣ, якъ листъ на деревѣ. Судья

пускався навприсѣдки, — Тарасъ издалеки падавъ птицею йому підъ самі ноги и вѣдскакувавъ у одну мить на добрый козацькій сяженъ. Судья скинувъ зъ себе сѣртукъ, потѣмъ и жилетку и все не перестававъ танцювати, одначе знемѣгся и вправъ на траву, а Тарасъ лѣтавъ и гукавъ до Якима.

Якимъ выступавъ до його. Не разъ и не два, ще хлопцями, вони выбивали на полѣ тропака. Тарасъ видимо зрадѣвъ, ставши въ танцяхъ зъ достойнымъ себе танцюристою, свиснувъ, гукнувъ и почувъ нову силу въ ногахъ. То гнались вони одинъ за однимъ, то смѣялись и кепкували, то ханались за руки и перекручувались черезъ головы, вывертались, то зачепившись правыми ногами, передками чобѣтъ, летѣли на лѣвыхъ ногахъ, розмахуючи руками. Наймиты підкидали сухого хмизу въ багата. Полумя палало и Тарасъ изъ Якимомъ, здається, плавали въ червонихъ хвиляхъ свѣта. Всѣ стояли навкруги и дивились якъ на дивовижу. Мѣсяць изъ неба щедро ливъ ясный свѣтъ на горы, на гаѣ, котрі здавались чудовыми декораціями тієї незвичайно хорошої картини. Сама Зося забула, що тѣ мужъ танцює зъ наймитомъ, и дивилась на танецъ наймита, якъ на танецъ Якима, доки вся громада не крикнула браво! и не заплескала въ долонѣ. Самъ судья почаствувавъ Тараса двома чарками горѣлки.

И зновъ почались пѣнѣ зъ музиками, тѣльки вже деякій голосы дуже рѣзнили. Судья зъ якимсь столоначальникомъ духовного правленія были вже навѣтъ вовчими толосами, и побравшись у боки, пританцьовували до дамъ. Панны почали вже сторонитись на бѣкъ. Столоначальникъ, зъ доброго дива, розбѣгнався и плигнувъ черезъ багата, судья полетѣвъ за нимъ, Якимъ скочивъ слѣдкомъ за судьею, а тамъ почали плигати паничѣ. Всѣ

реготались, а панны втѣкали и сѣдали на возы зъ по-запрягаными кѣньми. Пѣшла по рукахъ остатня чарка, и остатня пѣсня: „Часть до дому, часть!“ въ останній разъ розляглася луною по сонныхъ горахъ. Наймиты загасили багаты. Матѣрки понесли й повели за руки сонныхъ дѣтей до повозокъ. Увесь поѣздъ рушивъ у доро-гу, а позаду зосталася тиха долина, залита мертвымъ свѣтомъ мѣсяця. Однѣ дубы та липы та ясный мѣсяць дивились на мѣсце шумливой гулянки городянъ. Зосѣ цѣлу дорогу згадувала про танцѣ Якима й Тараса и ди-вувалася, де набралось стѣльки жвавости, спритности, живописности въ тому неповоротному, непрворному Та-расови!...

— Чи на довго-жъ стане тобѣ, Зосю, сієи гулян-ки? — пытавъ Якимъ жѣнки.

Та надаремне пытавъ тѣ чоловікѣ. Зосѣ вже було не до гулянки. Лемѣщиha лагодила все до родинѣ. Баба повитуха вже днювала и ночувала въ Лемѣшокѣ.

IX.

Другій день одначе не бувъ такъ веселый для Зосѣ. Конѣ були взяті безъ волѣ старого Лемѣшки, котрый на той часъ ходивъ десь до сусѣды.

— Де конѣ? — пытавъ Лемѣшка у наймички.

— Тамъ де й паны, — одказала проворна наймичка.

— А паны де дѣлись?

— Поѣхали въ гай гуляти.

Лемѣшка попереду вылаявъ жѣнку, а на другій день причепився до Зосѣ, на котру вѣнъ бувъ вже давно сердатый.

Зосѣ въ слѣзозы, а стара Лемѣщица й собѣ. Лемѣшка вийшовъ у сѣни и тѣльки плюнувъ. Зъ того часу Лемѣшка не ховався зъ своєю нелюбовю до невѣстки, а невѣстка почала неповажати свекра и, маючи велику надѣю на Лемѣщуху й Якима, почала вередувати.

— Знаєшь що, Якиме? Всѣ нашій знакомі мають гарненькѣ повозки и добрі конѣ. Купѣмъ и мы невеличкій добрый вѣзокъ и одного доброго коника. А то минѣ соромъ ѣздити на такому возѣ...

— А де-жъ мы наберемо грошей?

— Я недавно бачила, якъ тато одчинявъ скриню и лѣчивъ грошѣ. Одныхъ бумажокъ превелика купа, а зъ срібными карбованцями, чи червѣнцями либонь кѣлька торбинокъ стояло у куточку. Попросимо маму,

а мама попросить батька. Або купѣмъ за свои грошѣ вѣзокъ, а тато вже прикупить и припряже до нашего вѣзка доброго коника.

Якъ радились такъ и зробили, попереду спытавши матерѣ. Купили вони вѣзокъ, а батько... все таки батько своимъ дѣтямъ, — купивъ доброго коня, „для внука“ — якъ вѣнъ говоривъ, — хочъ попереду и прочитавъ добру молитву и жѣницѣ, и Якимови, и невѣстцѣ.

Почавъ сынокъ Якимѣвъ пѣдростати, почала Зосѣ зновъ до себе гостей закликати, сливе кожнои днини. Наймичка тѣльки й робила, що грѣла самоваръ, возилась зъ талѣрками, варила вечерю. Сама Лемѣшиха, люблячи свою невѣсточку, часомъ служила ѣй, якъ наймичка: гладила сукнѣ, спѣдницѣ, варила кофе, ставила самоваръ, готовала гостямъ вечерю. Вся та стряпаннина бѣсила старого Лемѣшку. Часомъ нарочне вѣнъ одсылавъ наймичку куды-небудь по хазяйству, и гостѣ Зосинѣ часомъ пили дуже пѣзно чай. Зосѣ знала те и тихенько лаяла старого батька.

Мала дитина не давала Зосѣ въ ночи спокою, и часомъ розходжувалась саме при гостяхъ. Якимъ и Зосѣ почали прохати въ батька дати имъ свою кѣмнатку. Для одного тѣльки дитяти згодився старый перенести свое лѣжку зъ того мѣся, де воно стояло ще одъ весѣля, хочъ и тяжко йому стало, якъ рушили зъ мѣся його старого. Лемѣшка полюбивъ унучка, якъ другого рѣдного сына. Часомъ було въ ночи заплаче дитя. Всѣ сплять, якъ побитѣ. Нѣхто нестане поколихати дитины. Одинъ батько заразъ почуе, човгае старыми, але мѣцными ногами до колыски и, при свѣтѣ мѣсяця, довго гойдае колыскою, дивлячись на мале личко внука. И неразъ Лемѣшиха, прокидаючись, бачила його старе грѣзне лице, сиву голову, обернѣну до дитяти, якъ воно вже

мовчало и спало тихимъ сномъ. И не разъ було, якъ розплачется дитина, старый приходивъ, и своими мѳц-ными руками, що вдержали за вуха ведмеда, тихенько бравъ дитя на руки, нѳсѳ у свѳтлицю, ходивъ по хатѳ, стававъ передъ образами, бубонячи молитву, приносивъ уже сонне дитя и, перехрестивши, клавъ тихо въ колыску. Стара нянька говорила, що вѳнѳ умѳе замовляти, що наслано на дитя лихими людѳми...

Зосѳ звелѳла перенести своє лѳжку въ кѳмнату старыхъ, а свою хату переробила на свѳтлицю, купила нову канапку, покриту червоною матерією, розставила шѳсть новыхъ гарныхъ стѳльцѳвъ, прослала килимъ пѳдъ канапою и пѳдъ столомъ. Мати, тихенько одѳ батька, достачала ѳй грошей, що заробляла за огородину. Часъ одѳ часу Зосѳ була веселѳща, скликала молодыхъ гостей у свою свѳтлицю; часъ одѳ часу вважала вона, що ѳѳ думка сповняється, що ѳѳ хазѳйство просториться на грунтѳ старого Лемѳшки. Всѳмъ обезпечена вона цѳлий днѳ и вечоры сидѳли въ своѳй свѳтлицѳ, вышивала на пальцяхъ гарусомъ квѳтки, плела зъ нитокъ скатерть, завѳсы до вѳконѳ, до дверей, до своѳи постелѳ.

— Вы-бѳ, невѳсточко, взяли ключѳ та пѳшли-бѳ зъ наймичкою до коморы. На дворѳ негода, а вы не вважаете на тее, що стара мати мусить усюды вештатись та бѳгати по грязи. У васѳ нѳжки молодѳй, а вы все сидите, та швидко всѳ хаты оснуєте оттыми сѳтками, нѳкому непотрѳбными.

Такъ говоривъ старый батько на Зосю. Зосѳ кидала свои пальця, вбираласѳ въ теплу одежину, и мусѳла йти зъ ключами до коморы выдавати провизію на обѳдѳ, проклинаючи те просте, грубе, сѳльске хазѳйство и старого Лемѳшку. Наймичка набирала пшона, соли, борошна, набирала багато зайвого и почала красти, а Зосѳ

навѣтъ не бачила, що брала наймичка и зъ нетерплячкою дивилась на далекій гай, стоячи на дверяхъ коморы. Трапилось такъ, що одинъ наймитъ вынѣсъ изъ коморы пару чоббтъ заразы такы за Зосею. Лемѣшка знайшовъ чоботы, прогнавъ наймита. Зосѣ не сказавъ и слова, але зъ того часу Зося не ходила бѣльше до коморы зъ ключами...

Почала Зося вередувати, такъ що нѣ мати, нѣ Якимъ не вмѣли їй нѣчимъ догодити. То страва була дуже проста, то пересолена, та недосоляна, то наймичка не слухала їѣ. Батько все чувъ и терпѣвъ.

Надходивъ день Зосиныхъ именинъ. Лемѣшка не мавъ звичаю справляти що-небудь для именинъ, бо такій звичай не поводиться межъ простыми людьми. Зося знала, що въ його є багато грошей, и была дуже зла, що свекоръ нѣколи не купувавъ їй гостинцѣвъ.

— Якимцю! я хочу справити собѣ сукню на свои именины. Позавчера наша казначейша въ гостяхъ у протоерея розпустила свою нову шовкову сукню и, ходячи по хатѣ, здається нарочне вертѣла своимъ довгимъ хвостомъ передо мною. Сукня правда й дорога, але коли-бъ ты знавъ, якъ вона погано зробляна, якій простый, мужавчий цвѣтъ материн! Я їй докажу, що вона зъ своимъ смакомъ нѣчого не варта передо мною. Пошию я собѣ сукню, таку, яку я бачила въ театрѣ, въ оперѣ, на примадоннѣ: всю чорну зъ мѣцного шовку, а на бокахъ по-кидаю ясно-зеленій широкій клинки до долу. Попущу я шлейфъ рясныи та довгий на пѣвъ аршина.

— Серце, Зося! я грошей не маю.

— Я набѣрѣ вѣзьму, а батько нехай заплатитъ! Оначе грошей має дуже багато. Нѣколи пакъ не купитъ гостинця и на смѣхъ!

— А якъ не заплатитъ?

— То заплатить часть мама, а часть — мы самѣ. А я наряджуся и... подякую татка за гостинець...! Нехай таки знае честь.

— Серце, Зосю, не дражни ты батька! Вѣнь чоловікъ добрый, але простой и крутый.

— И я крута та ще й не проста.

— Я тебе прошу Зосю... Батько дае намъ и хату и прислугу.

— Нехай сховається зъ такою прислугою, що соромъ у хату пускати.

Прийшли именины. Назбиралось гостей повна свѣтлиця. Наймички грѣли самоваръ за самоваромъ, готували вечерю до пѣвночѣ. Вже проспѣвали другі пѣвнѣ. Гостѣ не давали спати Лемѣшцѣ. Черезъ двое дверей Лемѣшка чувъ, якъ грала гитара, а наймички рыпались та бѣгали черезъ сѣни. Вже минула пѣвночѣ; Лемѣшка перекидався зъ боку на бокъ, а музики й танцѣ не переставали; свѣтло палало въ кухнѣ и въ Зосинѣй хатѣ.

Лемѣшка вставъ, накинувъ на опашки кожухъ, взувся въ чоботы, пѣшовъ попереду въ пекарню, погасивъ тамъ свѣтло и звелѣвъ наймичкамъ лягати спати, бо завтра бувъ робочій день. Потѣмъ тихо одчинивъ вѣнь дверѣ Зосинѣй свѣтлицѣ и, якъ мара, ставъ на дверяхъ, у бѣлѣй сорочцѣ, въ кожусѣ. Паничѣ й панны сидѣли навкруги хаты парами и грали въ сусѣда. Зося, розпустивши нову довгу сукню зъ чорного шовку, зъ зелеными клинками и зеленымъ широкимъ поясомъ, походила по хатѣ одъ пары до пары и розпытувала, якъ буває въ тѣй гулянцѣ, чи довольнѣй вони своимъ сусѣдомъ. Чотири свѣчки горѣло на столахъ...

Яenny свѣтъ полився назустрѣчъ Лемѣшцѣ въ одчиняній дверѣ. Вѣнь мимо волѣ забубонѣвъ молитву: „Свѣте тихий святыя славы безсметрнаго,“ котру чита-

ють прості люде, якъ у перве побачать або мѣсяця молодика, або якъ блисне вогонь у вечерѣ. Тихо човгаючи чобѣтьми, смѣливо підступавъ до одного стола, дмухнувъ на одну свѣчку, потѣмъ на другу, на третю и на четверту. Гостѣ сидѣли якъ неживі, и духъ поприятаювали, дивлячись на високу, сивоголову, спокѣйну и грѣзну постать Лемѣшки, котра здавалась духомъ зъ того свѣту. Панни поперелякувались. Зося стояла середъ хаты мовъ камяна. Лемѣшка сповнивши господарскій, економичный обрядъ гасѣня свѣтла, давъ знати гостямъ, що вже часъ спати, и въ темнотѣ тихо посунувся до дверей, бубонячи далѣй почату молитву: „достоянь еси во вся времена пѣть быти гласы преподобными...“

Гостѣ сидѣли въ темнѣй хатѣ, але почувши, що Лемѣшка зачинивъ дверѣ, всѣ зареготались. Якимъ тернувъ сѣрничокъ и засвѣтивъ свѣчки. Всѣ смѣялись, ажъ за боки брались. Сама Зося одъ смѣху впала на канапу. Одначе швидко всѣ замовкли; почали зновъ гуляти, гульня не вдавалась. Гостѣ почули, що лучше всего зробити — розбійтись по домѣвкахъ. Швидко свѣтлиця Зосина була порожна. Зося зосталась одна зъ Якимомъ.

— Такъ таку штуку встругнувъ нашъ татко! — промовила Зося. — Що ты на се скажешъ?

— Нѣчого! Таку штуку не вперве робить мѣй батько. Якъ було мы зберемося и засадимось до пѣзньої ночѣ, заразъ входитъ було батько и гасить свѣтло. Отъ то значило, що гостямъ пора до дому.

— Може такимъ гостямъ, якъ твѣй дядько Охримъ та його жѣнка зъ сѣльськими мужичками. Що-жъ скажуть гостѣ? Що скажуть мои сестры, казначейша, протопопша? Та вони-жъ мене обсудать, обсмѣють. Минѣ теперъ буде соромъ навѣтъ по мѣсту пѣйти! На мене жиды ты-

кати-муть пальцами. Побила мене лиха година та нещаслива.

— Незнать яка лиха година побила тебе.

— И ты за батькомъ? И тобѣ не буде жаль, якъ зъ мене глузувати-муть люде? Та я одного дня не жити-му въ твого батька! Завтра шукаймо квартиры и переѣзджаймо зъ сього поганого дому!

Зося зблѣдла. Въ неѣ очѣ блищали.

— Зосю! Богъ зна, що ты выдумувашь! — Жалуваня мое невелике, а въ батька, якъ у Бога за дверима.

— Якъ у чорта въ пеклѣ, отъ що! Въ батька грошей якъ у жида, а що намъ зъ тыхъ грошей? Тільки того, що харчує насъ та дає хату! а за все те дорѣкає, выпѣкає очѣ, що я не хазийка, що я сиджу, та плету непотрѣбнѣ сѣтки, одрываю слугъ одъ работы. Чи такъ же можна-бъ намъ жити при його недостаткахъ, при його грошахъ? Чомъ бы намъ не ѣздити по панський, не вбиратись у шовкѣ, не справляти балѣвъ? Наказавъ насъ Господь твоимъ батькомъ! Не буду я бѣльше терпѣти. Завтра переѣдемо на другу квартиру.

— А якъ старѣй не покине намъ наслѣдство?

— А кому-жъ вѣнъ його покине? Наслѣдство буде наше, а старого треба привчити на старѣсть.

На другѣй день Зося не вышла на обѣдъ и обѣдала въ своѣй хатѣ. Надъ вечоры вона вѣралася въ шовкову чорну сукню зъ зелеными пасами и вышла до старыхъ у свѣтлицю по панський, зъ повагомъ, пышною ходою.

— Я принесла вамъ, тату, чотири стеариновѣ свѣчки, що вчора мы спалили въ вечерѣ. А зъ тымъ дякую вамъ за сю сукню, що вы минѣ справили, на мои именины.

— Носѣть на здоровля, коли справили за свои гро-

шѣ. Свѣчки можна вернути, та не вернете минѣ тієї ночѣ, що я не спавъ, на старости лѣтъ.

— Выбачайте нашѣй молодости и нашимъ лѣтамъ, а зъ тымъ мы дякуємо вамъ за хлѣбъ-сѣль вашу и за квартиру. Мы завтра переберемось на нову квартиру....

— Воля ваша. Коли я вамъ не выгоденъ, то й силувати не буду. Може переберетесь до свого татуса?

Щоки въ Зосѣ запалали. Очи блыснули гнѣвомъ.

— Вамъ моему татусеви и въ слѣдъ не вступати... Поки въ його жила, то й щаслива була.

— Та вже-жъ! Вѣнъ чоловікъ вчений, багатый; вѣнъ збудує вамъ кѣмнату, найме вамъ наймичку, купить мебѣль. Тѣльки тамъ матерѣ немає, щобъ служила вамъ, якъ наймичка. А вашому батькови вашѣ гостѣ будуть такъ потрібнѣ, якъ и минѣ.

— Про матерѣ я не говорю й слова. Моя рѣдна мати не жалувала-бъ такъ мене. Але я за шматокъ хлѣба, за хату, не хочу терпѣти того, що дотерпѣла въ васъ. Вы мене сконфузили передъ цѣлымъ мѣстомъ, вы минѣ допекли до живого сердца. Вы врываєтесь середъ ночѣ въ мою хату; при чужихъ людяхъ соромите мене, якъ малу дитину.....

— Я въ четверо старшій одъ васъ. Вѣ вашѣ гостѣ минѣ годяться въ онуки, не то що въ дѣти. Є часъ гулянь, є часъ и одпочинку. Треба гуляти, та не загулюватись. Все мое добро — не чие-жъ, а ваше. Вы колись будете хазяйкою. А минѣ не хочеться, щобъ мое добро пѣшло марно.

— То вы мене маєте за пусту женщину! То вы минѣ докоряєте, тымъ, чого не даєте? тыми грѣшми, що закопанѣ десь у васъ?

— Грошей теперь я не дамъ до вашихъ рукъ, бо швидко розкояться. Постарѣйтесь лишень трохи. Ще

дуже молодій! Та й одъ батька таки навезли доволѣ всякого добра...

Зося бѣгала одъ злости по хатѣ. Довгій шлейфъ її дорогон сукні піднявъ куряву по хатѣ, ажъ Лемѣшка закашлявся.

— Та не курѣть такъ своимъ хвостомъ! — насилу промовивъ Лемѣшка одъ кашлю.

— Годѣ тобѣ, старый! Неначе й справдѣ молодымъ людямъ не можна погуляти, — гримнула на його Лемѣщика.

— То вы мене приймаєте за вѣтрогонку? — приступала Зося ближе.

— Де-жъ таки таку велику паню звати вѣтрогонкою! — озвався Лемѣшка. Тільки не гонѣть вѣтру своимъ хвостомъ, бо кашель мене задушить. Кахи! кахи! — кахикавъ Лемѣшка.

— Я панѣ! — промовила Зося, притуливши палець до грудей, нѣбы показуючи на себе. — Я зробила честь вашому домови, що ввійшла въ його.

— Будемо за те вѣчно Богу дякувати! — сказавъ Лемѣшка, поглянувши на образы. — Де-жъ пакъ таке щастя?

— То вы маєте мене за свою наймичку, якъ старый лѣрникъ свою невѣстку? — кидалась до його Зося вже зъ кулаками.

— Доглядайте хазяйства, не справляйте такъ часто балѣвъ, помагайте старій матерѣ, — навчавъ Лемѣшка. — А то вы сидите, та сидите, мовъ велика панѣ, згорянувши ручки! Тільки хлѣбъ дурно їсте!

— И вы минѣ смѣєте давати совѣты, навчати, якъ свою наймичку! Може ще на рѣчку пошлете сорочки прати, якъ отъ у мужикѣвъ буває?

— Не справляйте дорогихъ суконъ та ще й наборъ, то й грошъ мати-мете, якъ и мы старі маємо...

— Якимъ! Якимъ! ходи сюды! — зарепетувала не своимъ голосомъ Зося, блѣда якъ смерть.

Якимъ спавъ и дуже злякався, почувши черезъ сонъ несамовитый крикъ Зосѣ. Вѣнъ стрѣлою кинувся до дверей.

— Квартиру давай минѣ! Заразъ! Одноя години не буду я въ сьому домѣ! Чого-жъ ты вытрѣщивъ баньки? Иди, шукай квартиры.

Якимъ, розшолопавши дѣло, тихо повернувся до лѣжка, лягъ и заплющивъ очѣ. Зося побѣгла слѣдкомъ за нимъ.

— Чого ты лягъ? Вставай, шукай квартиры!

— Чортъ зна що выдумуєшь ты, Зося! — промовивъ сердито Якимъ.

— Квартиру давай! — закричала Зося и застукотѣла кулакомъ по столу.

Якимъ пѣдвѣвъ голову, лупнувъ сонными очима и зновъ лягъ...

— Ой, Боже мѣй! Боже мѣй! — заголосила Зося, впала на канапу, залилась слѣзми. — Всѣ мене тутъ обджають, трохи не бють!

— Якій тамъ дѣдько тебе бє! — крикнувъ Якимъ зъ лѣжка.

Зося попала въ конвульсїи. Якимъ мусѣвъ устати и кинутись до неї.

— Жѣнка твоя зѣдзкалась, — промовивъ старый батько черезъ порѣгъ и пѣшовъ до пекарнѣ.

Зося ридала, стогнала. Якимови стало вѣ жалѣ. Вѣнъ почавъ прискати на неї водою, обмочувавъ вѣ виски, лобъ.

— Иди, шукай квартиры, бо я тутъ пропаду, умру до завтраго!

— Годѣ, Зося! Годѣ плакати! Не мучь мене Бога ради! Пѣду заразы, квартиру знайду, тѣльки перестанѣ.

Якимъ ухопивъ шапку и выбѣгъ изъ хаты.

— Найми вже фѣ на кѣлька недѣль квартиру, — сказавъ йому на вухо батько. — Нехай поцробоуе, жити за свои грошѣ.

Невеличка квартира була найнята того-жъ вечера въ одвому жидѣвському домови, на першѣй вулицѣ въ мѣстѣ. На другій таки день Зося зъ Якимомъ перебрались на нову квартиру, найняли свою наймичку, а мати, тихенько одъ Лемѣшка, дала имъ кухарскій приборы и трохи столовой посуды, бо Зося одъ своего батька не привезла нѣчогосьнько.

Нова квартира була далеко поганша, нѣжъ батькѣвська кѣмната, нова, свѣтла, простѣрна, зъ свѣтлыми вѣкнами въ зеленый садѣ.

Зъ невеличкою свѣтлицѣ зъ погнурымъ помостомъ, двѣ вѣконѣ выходило на вулицю, а малесенька кѣмнатка и кухня були одъ поганого, жидѣвського двору. Зося смутна, якъ бувъ смутный дощовый тодѣ день, сидѣла въ кѣмнатѣ и дивилась у вѣкно. Цѣлый двѣръ бувъ залитый грязюкою, котру помѣснѣвъ товаръ та козы своими ногами. Въ тыхъ болотняныхъ ямкахъ стояла вода, якъ бувае налитый медъ въ щѣлинкахъ. По-пѣдъ самымъ вѣкномъ замазана, обстрѣпана жидѣвська наймичка несла цеберъ помый и вывернула його прямо середъ двору. Третій разъ передъ фѣ очима проходивъ жидокъ, на котрому сурдуть бувъ стуляный зъ одныхъ ганчѣрокъ, а на всю спину була дѣрка, такъ що видко були його чорну сорочку. Третій разъ вѣнъ нѣсь по-

пѣдъ вѣ вѣнкомъ якусь паскудну риночку, въ котрѣй бовталась якась кшкка, нечиста якъ помыѣ, зъ покращеною паляницею. Кожный разъ Зося издригалась уся, якъ тѣльки повертала очи на ту риночку, на замурзаного жидка. Въ придачу до всего пришла корова, стала проти вѣкна, обернула до Зосѣ свою голову рогату и вухату, и вытрѣщила на неѣ свои дурій очѣ.

Зося заплакала.

— Дивись! що то? — промовила вона до Якима зъ сердцемъ.

— Що? корова! — одказавъ вѣнъ знехотя.

Корова лизнула довгимъ, шерсткимъ языкомъ по склѣ.

— А то що? — показала Зося пальцемъ, плачучи.

— Шибку лиже! хѣба не бачишь? — одказавъ Якимъ.

— Шибку лиже!... — перекривила його Зося. — А подивись, що тамъ на дворѣ?

— Грязь! що-жь бѣльше?

Саме тодѣ прийшовъ той замурзанный жидокъ зъ порожньою риночкою. Зося крикнула на жидка, застукавши въ вѣкно:

— Якъ ты минѣ ще разъ пройдешь коло вѣкна, то я тебе повѣшу!

Жидокъ злякався, крикнувъ и пустился на вѣчкача.

Почало темнѣти. Зося звелѣла засвѣтити свѣчку, и подати самоваръ. Наймичка подала лойову свѣчку, таку смердючу, що не можна було сидѣти близько коло столу. Луччихъ свѣчокъ не було за вѣщо купувати. Сахару въ сахарници тежъ не було. Зося сѣла и засмутилась.

— Якиме! пѣшли за сахаромъ.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ понедѣла и рускаго свята) о 5-й годѣ по полудни. Литературный додатокъ "Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей" выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на переплету разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія "Дѣла" ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Ладва 9. У Вѣдунъ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8; M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Вѣ Франкфуртъ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплату на "Дѣло" и нисераты за нисераты платятъ у Львовѣ.

Предплату на "Дѣло" съ литер. додаткомъ въ Австрію: за Границю: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр. на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляются въ нисераты на поперекъ заворачиваются. — Реклама неоплаченная вѣдунъ бѣт портъ.

Подписное число копій 8 кр. а. в.

Оголошения принимаютъ: на цѣль 6 кр. бѣт однимъ стрѣжкою печаткомъ, въ рубль, "Надбавка" по 20 кр. а. в. — Подписки числятся по 10 кр. бѣт стрѣжкою.

Головный рускій Комитетъ выборовъ

затвердитъ отси кандидатуры на повѣты выборовъ въ селянскую курию и взымае всѣхъ выборовъ, чтобы солидарно на нихъ голосовали:

1) На округъ выборовъ Бережанъ — кандидатъ посольскій д-ръ Даміанъ Савчакъ, адьюнктъ судовой въ Бережанахъ.

2) Вѣрба — Денисъ Кулачковскій, ц. к. адьюнктъ прокуратуры скабу въ Краковѣ.

3) Богородчанъ — Олекса Барабашъ, господарь въ Старыхъ-Богородчанахъ.

4) Борщевъ — Омелянъ Глѣбовицкій, священникъ въ Бѣлчи-Доброкутѣ.

5) Броды — Иванъ Сѣрко, парохъ въ Гаяхъ-старобродскихъ.

6) Бучачъ — д-ръ Фидаретъ Сембратовичъ, ц. к. начальникъ суда въ Монастирцахъ.

7) Городенка — Иванъ Белей, редакторъ "Дѣла" у Львовѣ.

8) Городокъ — Денисъ Герасимовичъ, ц. к. начальникъ суда въ Яновѣ.

9) Гусятинъ — Левъ Максимовичъ, ц. к. адьюнктъ судовой въ Гусятинѣ.

10) Долна — д-ръ Александръ Огоновскій, ц. к. профессоръ университетскій у Львовѣ.

11) Дрогобычъ — Ксенофонтъ Охримовичъ, посолъ до рады державной и властитель реальности въ Дрогобычѣ.

12) Жидачевъ — Николай Герасимовичъ, ц. к. начальникъ суда въ Николаевѣ.

13) Жовківъ — д-ръ Михайлъ Король, адвокатъ краевый въ Жовквѣ.

14) Залещицки — Корнило Прокурницкій, адьюнктъ судовой въ Залещицахъ.

15) Збаржъ — Николай Сѣчинскій, парохъ въ Черниховцахъ.

16) Золочевъ — Лонгинъ Рожанковскій, ц. к. совѣтникъ судовой въ Золочевѣ.

17) Калушъ — Юліанъ Романчукъ, ц. к. профессоръ въ руской гимназии у Львовѣ.

18) Камінька струмилова — Филиппъ Романишинъ, господарь въ Новосѣлахъ.

19) Коломыя — д-ръ Теофиль Окуневскій, кандидатъ адвокатскій въ Коломыи.

20) Косівъ-Куты — Теодоръ Лѣсевичъ, парохъ и почетный крылошанинъ въ Кутахъ.

21) Львовъ — Максимъ Кинашъ, господарь въ Ястрѣбовѣ.

22) Льско — д-ръ Александръ Искрицкій, адвокатъ краевый въ Сяноцѣ.

23) Мостиска — Теофиль Сѣнкевичъ, парохъ и деканъ въ Черневоѣ.

24) Надворна — Корнило Мандичевскій, посолъ до рады державной, парохъ и почетный крылошанинъ въ Надворной.

25) Перемишль — Іосифъ Громницкій, нотаръ въ Нижанковцахъ.

26) Перемишляны — Іосифъ Товарицкій, ц. к. начальникъ суда въ Глинянахъ.

27) Подгайцъ — д-ръ Даміанъ Савчакъ, ц. к. адьюнктъ судовой въ Бережанахъ.

28) Рава-руска — Иванъ Костецкій, ц. к. профессоръ гимназіальный у Львовѣ.

29) Роватинъ — д-ръ Александръ Огоновскій, ц. к. профессоръ университетскій у Львовѣ.

30) Рудки — о. Михайлъ Стецьвъ, парохъ въ Чайковичахъ.

31) Самборъ — Теофиль Бережницкій, членъ выдѣлу краєвого и совѣтникъ апелляційный у Львовѣ.

32) Скалатъ — Стефанъ Коблянскій, парохъ въ Драгановцѣ.

33) Сятечъ — Кирило Гаморакъ, священникъ въ Стецевѣ.

34) Сокаль — Наталь Вахнянинъ, ц. к. профессоръ въ руской гимназии у Львовѣ.

35) Станиславовъ — Іосифъ Гурикъ, господарь въ Угриновѣ долѣшномъ.

36) Старе-мѣсто — Левъ Федоровичъ, мѣщанинъ въ Старомъ-мѣстѣ.

37) Стрый — д-ръ Николай Антоновичъ, ц. к. профессоръ гимназіальный въ Перемишлѣ.

38) Сятечъ — д-ръ Александръ Искрицкій, адвокатъ краевый въ Сяноцѣ.

39) Тернополь — Александръ Барвѣнскій, ц. к. профессоръ въ учительской семинаріи у Львовѣ.

40) Тосмакъ — Іосифъ Гурикъ, господарь въ Угриновѣ долѣшномъ.

41) Турна — Константинъ Телѣшевскій, нотаръ въ Турнѣ.

42) Чешановъ — Иванъ Яблоновскій, парохъ въ Любачевѣ.

43) Чортковъ — Николай Галуцкинский, парохъ въ Звинячѣ.

44) Яворовъ — мѣщанинъ поставленъ кандидата повѣтовымъ комитетамъ.

45) Ярославъ — Климъ Вахнянинъ, ц. к. поборецъ податковъ въ Сятечѣ.

Дальше поручае Головный рускій комитетъ выборовъ въ послѣдующихъ повѣтахъ, де не ставятъ або только евентуально ставятъ кандидатамъ Русина, голосовати:

46) Въ Горлицяхъ на Войтѣха Бжонского, бурмистра въ Горлицяхъ.

47) Въ Добромилѣ на Алоізія Тележинского инженира при желѣзницѣ у Львовѣ.

48) Въ Кроснѣ на Яна Сквару, властителя реальности въ Торговицахъ.

49) Въ Теревовѣ на д-ра Юліана Олтинского, бурмистра въ Теревовѣ.

50) Въ Бжовѣ, 51) въ Новомъ-Санчи и 52) въ Ясѣ на кандидатѣ селянскихъ, взгляду на кандидатѣ поступовыхъ.

У Львовѣ дня 17 (29) червня 1889.

Одъ Головного Комитета выборного.

Теофиль Бережницкій

председатель.

д-ръ Александръ Огоновскій

заступникъ председателя.

Богданъ Дядицкій

заступникъ председателя.

д-ръ Кость Левицкій

секретарь.

д-ръ Иванъ Лытинскій

секретарь.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Зъ Турки одержала мы такую телеграмму: "Контр-кандидатомъ руского кандидата, одобреного черезъ оба комитета центральный, есть кн. Бронимъ Любомирскій. До Турки зѣхали два его агенты, Бѣлинскій и Макаровичъ а зъ нами розбѣжались вѣсти, что они прѣехали именемъ того кандидата въ цѣль закулисы голосовъ для того грошевого кандидата и хочъ-бы прѣйшло изъ платити по 100 зр. за голосъ, мусякъ выборъ того витруза кандидата перевести. Quousque tandem abutere patientia nostra?!. За комитетъ: Пружницкій, Яворскій, Телешевскій.

Одъ п. В. Стахевича, купца въ Тернополѣ, одержала мы слѣдующее письмо зъ прошеньемъ о умѣщенье:

"Вызавши въ ч. 132 "Дѣла" зъ дня 14 (26) червня на первой сторонѣ доносъ зъ Тернополя, о руху передвыборчій въ Тернополѣ, упрощаю о умѣщенье сиростованъ, что просто ложне и неправдыве есть доносенне той-же корреспондентъ, мовъ бы я въ мѣсяцѣ комитетъ выборовъ на застѣжно зъ дня 24 червня бѣдавъ голосъ на д-ра Г. Мавса, позаякъ я бувъ однимъ зъ першихъ, который бѣдавъ голосъ на профессора О. Барвѣнского, которого сердечнѣ обидраю и вразъ зъ нашими добре думающими Русинами желаю вѣдѣти посломъ мѣста Тернополя.

В. Стахевичъ.

Зъ Комарна пишутъ намъ:

У насъ въ Комарѣ по правыборахъ, котрі бѣдувались дня 25 червня, а треважи бѣдъ 9 годъ рано до 2 годъ по побѣдѣ и сбѣжались въ честь и славу рускому мѣщанству. Борба була дуже завязата. Наша мѣщевая вѣрхія польска, что то въ видѣ при жаждѣй оргавичаѣй праѣ въ громадѣ, и що завсѣгда вылазати только при всякихъ выборахъ, чтобы рыти, неспокѣй робити, и Русинамъ волю свою вакидувати, получалася якъ звичайно зъ жидами а навѣтъ декотрыхъ нашихъ перевертѣвъ на свою сторону поперетата. Но то намъ все пѣного не помогло. Русъ комарнянскъ держалася вѣрно и выслае своихъ 9 твердыхъ якъ скала выборовъ — чого еще пѣколы въ Комарѣ не бувало.

Заслуга въ томъ нашихъ патріотѣвъ мѣ-

щанъ и любимого нашего у всѣхъ справахъ заступника и проводника В. п. Лушиньского, который зъ правдымъ патріотизмомъ зѣвѣлъ всѣхъ найнесправедливѣйшій клеветы и негодования зъ стороны польской и на соромъ же бѣдѣ нашихъ патріотѣвъ твердого закала. Цѣла интеллигенція польска, всѣ верховныя чины становили солидарно сильнымъ разомъ противъ насъ, а оба священника польскі бѣдѣ вчасного ранка до пѣзномъ ночи пальновали выборовъ дуже енергично и могла-бы въ той мѣрѣ послужити за красныя прикладъ нашимъ священникамъ, что переважно до выборовъ зовѣмъ не мѣшались. Дятого то — якъ насъ вѣсти доходить — выборы въ Рудецкѣмъ якъ и въ Комарнянскѣмъ по селахъ вышлѣ для насъ Русинѣвъ некористно.

Тожъ мы рускій выборчій мѣщане маємо повне право спытати: Мы мѣщане готовѣ до бою, а вы вы. нашъ противникъ, который нашъ голосъ зовѣмъ важкѣй игнорували и зъ личныхъ якыхъ упреждений не допустили нашого кандидата — чи такожъ уоруженѣ до борбы при выборѣ посла? — И чи такъ гладко переведете въ дѣло намѣреня свои якъ мы, котрыхъ до того всего въ мѣрѣкѣ и ложный способъ осмаровуєте въ вашѣмъ органѣ — але о томъ троха побѣтѣмъ. — Дай Боже, чтобы на насъ 2 липня не справдывалася пословица, що ви любимо примѣняти до нашихъ суѣдѣвъ: "Mądry Polak po szkodzie" — але вѣдай трудно!

Русины выборы.

Пшуть намъ зъ Станиславова:

Въ нашѣмъ повѣтѣ появилося ажъ кілька кандидатѣвъ посольскихъ, и зъ интеллигенціи и зъ селянства. Тутешна интеллигенція гадала именно о д-рѣ Александрѣ Огоновскѣмъ, которого мы вважамъ за конечно портрѣного въ руской репрезентации. Селяне радъ бы мати въ соймѣ "сѣрака", а найпопулярнѣйшій зъ ихъ кандидатѣвъ есть Іосифъ Гурикъ, господарь въ Угриновѣ середѣмъ, справдѣ шарый патріотъ, чоловікъ очитанный и плавный бесѣдникъ. Однакъ "сѣвыше" радъ бы намъ надати посла безбарного, который бы нашъ повѣтъ заступавъ въ соймѣ въ подобный способъ, якъ оо. Сѣгалевичъ або Мандичевскій въ радѣ державной. Такимъ кандидатѣрамъ противѣтся однакъ рѣшучо и наша интеллигенція и наше селянство, и они могли-бы перепертихъ хибя яко кандидатѣры оціалный в польскій при значной пресин властей свѣтскихъ, державныхъ и автономичныхъ, якъ и духовныхъ и при помощи Польскѣвъ та жидѣвъ, котрі тутъ не ставятъ своего польского кандидата

На зборахъ комитету, якъ и на зборахъ выборовъ дня 11 червня тяжко було въ тѣхъ обставинахъ зѣдити на одного кандидата, и длатого бѣджене остаточне рѣшенье кандидатѣры на день 25 червня. Зѣбралосѣ около 70 выборовъ. Яко кандидатъ стануеъ особисто п. Гушалевицъ, тутешный адьюнктъ судовой, который вже перше зголосивъ свою кандидатуру, захооченый до того "сѣвыше". Крѣмъ того писемно зголосивъ кандидатуру совѣтникъ Малайкевичъ зъ Львова. По зголошено кандидатуры п. Гушалевица стануеъ до кандидатуры и другой адьюнктъ судовой п. Вѣлянскій, голова филлі Провѣты, однакъ на зборахъ не мѣгъ явитися, бо саме на два дѣи передъ тѣмъ выслано его на комисію въ гдѣ-бкѣ горы на три недѣли! П Гушалевицъ выложивъ свою програму, котра однакъ не подобалася анъ интеллигенціи, будуча безбарною, анъ селянамъ, котрі въ часъ бесѣды або опускали салю або оказували навѣтъ неприхильне настроенье. Одакъ промовляя кандидатѣ-селяне, чч. Корольки, Дмитрашъ, Виничукъ и Гурикъ; сего послѣднего бесѣда наибѣльше подобалася. При пробѣмъ голосованю дѣставъ Королька 2 голоса, Дмитрашъ 3, Виничукъ 5, Гурикъ 8, Гушалевицъ 5 (священникѣвъ выборовъ), бѣдѣмъ выборовъ селянъ адержалася бѣдѣ голосованю.

Зъ привычки що п. Гушалевицъ, именно въ остатныхъ рокахъ, не бравъ видной участи въ справахъ публичныхъ, повѣтвой рускій комитетъ поставивъ ему деякѣ питання що до способу, въ якій выконувать-бы свое посольство, а именно: чи буде солидарно яти зъ рускими клѣбамъ? чи выступитъ-бы зъ соймѣ, коли-бы клѣбъ рускихъ посѣдѣвъ рѣшывъ зложенье мавдѣтѣвъ? чи буде рѣшучо выступати въ оборонѣ русконъ народности, мовы, писма, календаря и автономіи русконъ церкви, а противъ всякихъ азутекныхъ и змартвѣвѣтанскихъ посягательствъ на Русъ? чи буде що-року або на жаждане що-наименше 10 выборовъ складати справозданя посольскій и чи готовѣ-бы аложити заравъ мандатъ, скоро-бы абсолютна бѣдѣмъ выборовъ сего зажадала? — П. Гушалевицъ обѣщавъ до 22 червня дати рѣшучо одповѣдь, однакъ до сѣе не зробивъ.

Въ виду того являеъсь найневышшою якъ и есть вѣвни симпатичною кандидатура ч. Іосифа Гурика, господаря зъ Угринова.

Пшуть намъ зъ Чортковскаго повѣту:

Въ зауущей Чортковщинѣ роєгорѣвъ

рухъ небувалый. Правыборы выпали о стѣлько не але, що рускій кандидатъ о. Галуцкинский доси мавъ бѣдѣмъ голосѣвъ за собою, якъ кандидатъ польского комитету п. Волянскій. Однакъ есть еще досѣтъ значне число голосѣвъ неценныхъ, на котрыхъ агитаторы польского кандидата вѣсми вже практикованными якъ и новыми якими способами будутъ вѣплати. Зъ русконъ сторонѣ належаться поднести ревну и усильну дѣятельность особливо о. Михалевича зъ Бѣлобожницѣ, о. Городѣвского зъ Шманьковецѣ, о. Колодницкого зъ Ягольницѣ, такожъ о. Волянського зъ Бѣлоп. о. Сѣчиньского зъ Угрины и иншихъ. За те въ Улашевичѣхъ, де на 1.600 христіанъ есть только 480 жидѣвъ, на всѣхъ 5 выборовъ выбрано жидѣвъ, въ Полѣвцахъ зъ вини о. Лотоцкого вышлѣ 1 выборы ч. Волянського, и т. д. Зъ селянъ займаеъсь особливо ревно справу выборовъ ч. Петро Тыльный, колашый кандидатъ на посла, чоловікъ розумный и письменный. Протѣвна сторона черезъ робныхъ одпоручникѣвъ и агентѣвъ пропонувала ему мандатъ посольскій, але бѣтъ одповѣвъ коротко: "не здурите!" Тогда кляли ему на стѣдѣ пять сотокъ, чтобы перетягнута его до себе або хотъ-бы лишь выдержати бѣдѣ агитации за рускими кандидатѣмъ, але честный патріотъ одповѣвъ: "не маеътъ только грошей, щобъ могли мене купити!" Взагалѣ наибѣдѣмъ подѣирають тутъ руску справу зъ незвычайными пожертвованьемъ, зъ дѣйство удивляющею широтію и ревностію, самый селяне, що найповажнѣйшій и найчестнѣйшій люде цѣлого повѣту.

При правыборахъ дѣялися дуже многі и дуже яскраві незаконности. (О нихъ мы можемъ только зъ великою резервою писати зъ взгляду на ц. к. прокуратуру. Редакция "Дѣла"). Н. пр. въ Выгнанѣ голосовали правыборчѣ не въ томъ порядкѣ, якъ на листѣ были списаны, только насампередъ жиды, и то въ значной части картками, котрі то картки оденъ, що вѣвѣ читати, бѣднучувѣвъ. Коли-жъ опѣсла припущено до голосованя мѣщанъ-христіанъ, тѣ мусѣли самы бѣднучувати свои картки або голосовати усно, что при числѣ 7 выборовъ очевидно не було легко. Зъ той причины до 60 люда не могло голосовати. Они, запротестувавши, вышлѣли бѣдѣ правыборѣвъ, не бѣдавѣши своихъ голосѣвъ, а зъ ними такъ само вышлѣли и многі таки, що вѣвѣ читати, але держаться солидарно. Потѣмъ внесли же протестъ на писемѣ а такожъ выслѣли телеграму (зъ рускомъ язычѣ) до п. намѣстника. Въ Нагорницѣ (перемѣсто Ягольницѣ) голосовали майже самы робѣтнѣки зъ фабрики тютюну и выбрали директора и контролера магазину; коли прѣйшла статий господарь до голосованя, не припущено ихъ а сказано, что година урядованя вже минула (6-та година въ вечерѣ). — Противники розуекуетѣ поголоску, что при самыхъ выборахъ колькохъ выборовъ, котрі бы мали голосовати на руского кандидата, будутъ арештованы. Поголосѣ той, розумѣвѣся, не можемо давати вѣры, бо то була-бы за надѣо ясарѣва незаконность, але се вже такий маневръ выборовъ, чтобы честныхъ выборовъ бѣдѣстрашувати. Нашъ выборчѣ на всякій способъ захочуватися будутъ такъ законно, что не дадутъ ябкого поводу до выступленя властей противъ нихъ.

Якъ деякѣ загорѣльцѣ ведутъ агитацию, нехай укаже отсей примѣръ: Доминиканъ въ Чортковѣ кс. Браткевичъ, сынь священника зъ Холмщицѣ, бѣвѣишъ повстанецъ, одакъ мѣсѣонаръ въ Арерѣцѣ, потѣмъ свѣтскій ксѣндѣзъ а теперь зновъ чернецъ, на катехизация въ костелѣ, говоривъ до двѣхъ (!), что не належить голосовати на шизматика, що шизма навѣтъ въ Чортковѣ показуеъсь, бо недалеко мешкаеъ п. старостѣ стоить шизматичній болванъ, т. е. хрестъ тверезости, що стоить при мурованѣмъ гостиницѣ!

Пѣбѣда наша була-бы певна, якъ-бы всего бѣдувалося честно и законно, якъ-бы не було пресинъ зъ той стороны, котра передъ всѣмъ повинна пильнувати безсторонности...

Зъ Коломыйского пишутъ намъ:

Кн. Пузина розвивуеъ въ остатѣи хвали не абы яку агитацию. Дня 21 с. м. вѣдѣвъ бѣтъ почавши бѣдѣ Коломыѣ по селахъ: Вѣрбѣжъ, Мышинъ, Стопчатѣвъ, Яблоновѣ, Люча, Березѣвъ нижній и выжый, Бѣня березѣвска та другѣхъ. Агитация грошева тожъ страшна для насъ. Примѣромъ въ Березѣвъ нижний показѣвъ вѣйтѣва паку грошей и казавъ: Се на Березѣвъ, лишь прѣйдѣти на 27 с. м. въ чертеръ до Яблонова. Таки запросныя вѣвды порѣбѣвъ. То-жъ въ четверѣ, коли въ Яблоновѣ въ ямарокъ, прѣбуеъвъ п. Пузина, загостивъ до сына Юды и розложивъ кошачню. Жидѣи розлѣтѣлися по мѣстѣ и осѣтъхъ правыборчѣвъ позѣтали: зъ Акрешорѣ, Текучѣ, Березѣва выжного, нижного, Бѣвъ березѣвской и Лючокѣ. Кошачня була велика. Каждый майже правыборѣвъ выходиъсь окремо и то такъ плавный, що жѣдѣи на ногахъ вѣстѣяеъсь змѣгъ. Котрі правыборчѣ пѣйдутъ за п. Пузиною, обѣстѣи ихъ имена въ часѣписѣ, абы народѣ знавъ хрунѣвъ своихъ. Межи запрошеными было пару такихъ, котрі устоить при насъ; а

наступали доперва по формальнымъ уваженію парламенту до того. Баккаринъ поставилъ быть въ томъ дѣлѣ внесеніе подлиннаго 27 посланія. Иныя члены оппозиціи хотѣли же дальнѣе пойти и ставили внесеніе, чтобы палата одобрила заемъ въ кредитъ на цѣли колонизаціи а то въ виду на экономичну нужду въ краю. Въ оборонѣ правительства выступавъ тогда Криспи и мѣжъ ними такъ сказавъ: „Въ часѣ, коли будутъ оголошенъ всѣ документы, что относятся до африканской политики, переконнаго края, какъ оглядно и развѣжно поступало правительство, абы не допустить до тяжкой борьбы и какъ съ справы масоваской хотѣло вытянуть какъ наибольшій корысти. Було-бы достойнымъ сожалѣнію, коли-бъ, какъ теперь, коли правительство есть близкимъ зрѣлизацией корыстей въ своей политики африканской, одобрено ему средства дальшого веденія патриотичной акціи, розпочатой въ интересѣ народу и державы“. Бесѣда Криспию збрала дуже добре вражьи въ палатѣ, котора величезною болышествомъ одвинула всѣ вѣсеніе оппозиціи. А коли Криспи заявивъ одакъ, что не годиться на порядокъ дневной, поставленый Баккаринимъ и робити зъ того справу довѣрія, то палата одвинула 185 голосами вѣсеніе Баккаринію противъ 66 и узавдила правительству вотумъ довѣрія.

Бѣлградскій корреспондентъ Times-а мавъ розмову зъ Гарашаниномъ, въ которой сей представивъ ему ситуацію въ Сербіи дуже песимистично и сказавъ, что роздоръ есть такъ великій, что нѣтъ въ краю не есть въ силѣ удержати тамъ порядокъ. Либеральна ретентія и радикальна правительство стоять въ вѣчной конелитѣ зъ собою а російскій агенты павславистичній тягнутъ корысть зъ сего роздору, чтобы робити зновъ въ интересѣ Россіи. Середъ такихъ обетавишъ годъ предвидѣти, что може статися. Коли-бъ пришло до найгоршого, и молодого короля Александра сканено зъ престоломъ а на его мѣсто введено Караджорджевича або князя черногорского, то Россія була-бы зъ того лишь рада, бо Австрія мусѣла-бы тогда зняти Бѣлградъ. Россія потребуе якое причины до зняти Болгарію, а такой причины не знайде лишон, какъ коли змуситъ Австрію зняти Сербію. — Се правда, что Россія шукае якое причины, чтобы могла вступити до Болгаріи и что рада-бы спонукати Австрію до якоего нерозважного кроку, который-бы ей улекшавъ въ дѣланье, але зъ другой стороны и то правда, что напредняки и ихъ проводиръ представляютъ умисно въ своемъ интересѣ ситуацію въ Сербіи дуже грозною и розсѣвають по газетахъ всякій непокойя поголоски, чтобы лишь робити заколотъ.

Здася, что на поголосцѣ о ворохобаніи въ новобазарскѣмъ санджаку такъ щось мусѣть бути, бо зъ Бѣлграду доносятъ, что правительство сербске высладо на границу бѣл новобазарского санджаку одинъ резервовый баталіонъ зъ Крушеваца и два баталіоны сталого войска зъ Пожеги и Прикопчи, чтобы не допустити до якого нарушенія границъ. Министръ дѣлъ заграничныхъ, Сава Груичъ, повѣдомивъ оного урядово турецкого посла Цая-бея о сихъ розрухахъ. Въ Крушевацѣ не знаютъ нѣчого, что дѣся въ Новѣмъ Базарѣ; подтверждаютъ лишь, что зъ Пожеги одойшовъ на границу одинъ баталіонъ войска.

До Voss. Ztg. доносятъ въ сѣй справѣ такъ: О розрухахъ въ Новѣмъ Базарѣ одержало сербске правительство въ ночи дѣля 26 с. м. таку вѣсть: Борба мѣжъ магометанами, Альбанцами и Сербимами выбухла вчера зъ той причины, что вже бѣл дошого часу ходитъ поголоска, что султанъ хоче одступити новобазарскій санджакъ сербскому правительству. Межи турецкими населенымъ настала заразъ сильна агитація, котора оногоды дойшла до кульминаціи точки и розпочалася арештованьемъ сербскихъ нотабѣвъ и рѣшено. Около дѣста сербскихъ роднякъ мусѣло вѣкати на сербску сторону. Кѣлька баталіонѣвъ темошної залози выступили противъ ворохобанію, але не могли дати рады. Кореспондентъ агаданой газетъ каже, что бѣл бувъ у турецкого посла Цая-бея и той признавъ, что въ Новѣмъ Базарѣ выбухла ворохобанія, але не хотѣвъ дати близшихъ поясненъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— XXIV. засѣданье выдѣлу тов. „Просвѣта“ зъ дѣля 26 червня 1889. 1) Рѣшено выслати всѣмъ нота-риамъ Русинамъ въ Галичинѣ по одному примѣрнику всѣхъ ново печатанныхъ друковъ нота-риальныхъ. 2) Запреноумеровано всѣмъ выйшовши до теперъ рочники „Кіевскіе Старини“ за суму 98 зр. 32 кр. 3) Въ справѣ выдана докладной этно-графичной карты Руси-Украины рѣшено, зъ взгляду на великіе кошту (2000 зр.), въ сѣй справѣ одностеніи до загальныхъ зборѣвъ товариства, маючихъ одбутися въ вересня с. р. въ Станиславо-вѣ и постаратися о дозволѣ нарушенія коренного фонду. Ближними даними и кошторисомъ займеея п. Костъ Пяньковский. 4) Принято до вѣдомости письмо перемыслихъ Русинѣвъ въ справѣ завязана тамъ файли тов. „Просвѣта“ и поручено д-рови Костеву Левицкому, чтобы подавъ близій инфор-мація въ сѣй справѣ. 5) Принято до вѣдомости регуляминъ издавничества книжочокъ тов. „Про-свѣта“, уложений анкетую, въ сѣй цѣли зобра-ною, а предложеный д-ромъ Бег. Олесницкимъ и рѣшено подати его обѣжникомъ до переляду всѣмъ членамъ выдѣлу до высказанія своихъ гадки. 6) Принято до вѣдомости, что книжочка за лишенъ „Повѣстки“ вже выйшла; авторѣвъ ренуменовано: п. П. Д. квотую 7 зр. а п. К. Ф. квотую 10 зр. 7) Рѣшено предплатити для библиотеки товари-ства „Правничу часописъ“. 8) Принято до вѣдо-мости, что до музея и библиотеки товариства да-рували: учитель п. Мекелита зъ Звенигороду 4 ербѣй монеты а 6 мѣдяныхъ и 1 старинный хрестъ; п. Гамаль, учитель въ Подляковѣ 36 мѣдяныхъ монетъ; п. Олекс. Кудачковский 4 кни-

ки, 2 рукописи и печатку б.п. Геровского; д-ръ Л. Коперничій 1 книжку; проф. Наталъ Вахня-нинъ 1 книжку; о. Бег. Гузаръ 30 книжочк; Консистерія у Львовѣ и въ Станиславоѣ по 1 книжк; выдѣлъ краевый 4 книжки. — На „Дѣмъ Просвѣты“ зложилъ львовскій питомѣ 2-50 зр. 9) Повѣстку п. Ив. Савицкого, учителя на Буко-винѣ, подѣ заг. „Якъ село Капустницѣ богате стало“ рѣшено одослати назадъ п. бар. Гормуза-кому въ Черновцѣхъ тому, что подобній а лучшій працѣ були вже два разы друкованій накладомъ товариства. 10) Оповѣданье „Въ змычъ“ п. П. зъ Перемысли передано до другой рецензіи о. К. Куницкому. 11) Книжки давѣйшихъ выданъ да-ровано: о. Оресту Солтакевичу для школы въ Добромилі, о. Б. Кирчову для читальнѣ въ Ли-сичахъ, о. Поховскому для читальнѣ въ Несте-ровцѣхъ; и ч. тальнымъ: въ Шишковцѣхъ, Ко-роши, Будилѣхъ, Горшѣвцѣхъ, Михайловцѣхъ, Островѣ, Коломыи, Романѣвцѣ, Латачи, Глубѣчкѣ, всѣмъ по надѣ 100 книжочк. 12) Принято въ члены: Читальнѣ: въ Глубѣчкѣ, Латачи, Миш-ковцѣхъ; одакъ Михайла Олсара зъ Кучуры на Угорщинѣ, Ивана Мельника зъ Дрогобича, Ки-пріяна Павлюка зъ Маланецѣ, Іосифа Гушала въ Печеніи, Михайла Стурка въ Перегінюку, Петра Сума въ Боркахъ великихъ, Ивана Без-ковничкого въ Нестерѣвцѣхъ, Ивана Федера Ки-зиму, Андрия Верника, Михайла Медвѣдь-Кухаря, Олска Андрушкова, Федя Дергалу, всѣхъ зъ Ли-сичи и Теодора Гайдамаху зъ Иванкова.

НОВИНКИ.

— На заврѣшній фестинъ товариства рускихъ ремѣсниковъ „Зоря“ въ огородѣ Кисельки повин-ній львовскій Русины явитися численно, бо тѣмъ чинимъ заявлятъ, что имъ сиравадъ лежить на сер-ци добро рускихъ ремѣсниковъ. Доходъ зъ фе-стину назначеній на фондъ запомоговый тов. „Зоря“.

— Другіе Загальніе Збори Щирецкомъ Филіи Руского Товариства педагогичного одбутися дѣля 14 н. ст. липня 1889 о годинѣ 3-той по полудни въ сали купелевой въ Пустомытахъ. — Порядокъ днев-ный: 1. Вступне слово. 2. Справозданье выдѣлу зъ дѣятельности бѣл 28 червня 1888 до 6 липня 1889. 3. Справозданье насове. 4. Переглядъ ра-хункѣвъ комисіи касовою и удѣленіе абсолют-ной выдѣловъ. 5. Одакъ: „О методахъ въ за-галѣ и о ужитю ихъ при науцѣ въ школахъ на-родной въ особенностяхъ“. 6. Выбѣръ головы и членѣвъ выдѣлу. 7. Внесеніе. — По зборахъ на-ступитъ: а) Звидѣженье фабрики выпалюванія вапна и експлоатаціи торфу барона Людвика Грєвого, б) Звидѣженье заведенія купелевого п. Донгана Дуньки de Сайо. Купелѣ для участниківъ Зборѣвъ по половинѣ цѣны. в) Сидѣна забава въ великій сали купелевой. Вступъ на забаву то-вариску для членѣвъ филіи и ихъ роднякъ по 50 кр. а для нечленѣвъ по 1 зр. бѣл особы. — Одакъ выдѣлу филіи. — Въ Щирці 20 червня 1889. К. Малицкий, заст. головы; М. Корчикій.

— Въ гимназіи въ Дрогобичи одбувся испытъ зрѣ-лости въ дѣлахъ 26, 27 и 28 червня. До испыту приступило шѣснацѣтъ учениковъ, а зъ нихъ зда-ли: Иванъ Копачъ, Теодоръ Котовичъ и Гершъ Рубинъ зъ одзначеньемъ; зъ добрымъ у-спѣхомъ: Володимиръ Єсипъ, Иванъ Дуцко, Володимиръ Рудавскій, Ад. Гарлендеръ, Мих. Боровый, Гершъ Візенбергъ, Маркусъ Нордъ, Шаа Линденбаумъ, Вартол. Лит-винъ и Флор. Волыкій; двоухъ репробованыхъ на-рокъ, одинъ Русинъ зъ языка польского на 6 не-дѣлъ.

— До испыту зрѣлости въ гимназіи въ Перемысли зголоосилоя 66 звычайныхъ учениковъ и 2 ек-стернистовъ. Здало испытъ 50 учениковъ (мѣжъ ними одинъ екстернистъ) а зъ нихъ 8 зъ одзна-ченьемъ; репробовано 9 учениковъ на два мѣся-цѣ, 6 на рокъ, бѣзъ вызначенія речниці 2 (зъ того одного екстерниста) а одинъ ученикъ одсто-пивъ бѣл устного испыту зрѣлости. Мѣжъ уче-никами, що здали испытъ зрѣлости, стрѣчаемо Русинѣвъ: Вол. Горняцкій, Мих. Ильничій, Анд. Колодизій, Ант. Конечко, Ант. Макарь, Вас. Па-рацакъ.

— Горы коломыйскій навѣстили дѣля 23 н. ст. чер-вня велика туча зъ громомъ, а хотягъ градъ сы-павъ верхами та лѣсами Букѣвца и пасма соколь-ского, все така выйивъ пѣвъ Яворова и пѣвъ Тюдева та перейшовъ на Буквину. Село Тюдѣвъ не мае части въ томъ взглядѣ, бо вже кѣлька лѣтъ выйивае градъ всѣ плоды. Зъ найкрасѣшихъ кукурудзѣ и городини нема и сѣлду; люде въ розпудѣ кинулися гречку сѣяти, а ту тяжко ку-пити насѣва.

— При переговорахъ правительства зъ зѣлѣзницею Чернозницею застережено, что всѣ урядники зѣлѣ-зницѣ переходять подѣ зарядъ державный зъ всѣ-ми набутиными правами, а передовѣмъ зъ права-ми, які прислугуютъ имъ подѣла статутѣвъ пен-сійныхъ Чернозницею зѣлѣзницѣ.

— Д-ръ Иларій Ганкевичъ, шефъ секційный въ министерствѣ скарбу, именованый заступникомъ бар. Фрид. Майра, генерального директора цѣсар-скихъ фондѣвъ приватныхъ и родинныхъ.

— На надзвычайныхъ зборахъ „Ан. Громады“ въ Кривѣмъ выбрано на мѣсто уступившого библиоте-каря тов. В. Лавровского бібліотекаремъ, а на его мѣсто выбрано писаремъ тов. М. Яремкевича. До выдѣлу войшовъ тов. Мосевичъ.

— Д-рови Францови Смолюцъ доручено вчера ме-даль, выбитый въ честь его 40-лѣтнихъ роковинъ президентуры въ радѣ державной. На чолѣ депу-таціи бувъ д-ръ Гошардъ членъ выдѣлу краєвого.

— Щедрый даръ. О. Теодосій Бѣлловичъ зъ Поповецѣ, деканъ залозецкій, жертвовавъ 2,000 зр. на внутрѣшнее украшенье церкви въ своемъ приходѣ.

— О. Теоданъ Обушквичъ, зъ Устя руского по-вѣдомляе, что рѣшився не ѣхати вже до Америки а лишиться мѣжъ своими Лемками, въ бѣдной горѣкой сторонѣ.

— Новы санитарій посады въ Галичинѣ отвирае въ сей роцѣ министерство внутрѣшнихъ справъ, а то пять новыхъ лѣкарѣвъ повѣтовыхъ, одинъ са-

нитарный конципистъ при намѣстництвѣ и 14 по-вѣтовыхъ ветеринарѣвъ.

— Новы одногуденовой ноты ще не такъ скоро появляються въ обѣгу. Prager Ztg. доносятъ, что три миллионы штукъ новыхъ гудѣновъ мусѣли бути зничеными, бо показалося, что сина краска за-для своего злого складу хемичного не придаея до печатанія гудѣновъ, бо стираея по довшимъ уживаню. Тому новы гудѣны появляються ажъ позынѣше.

— Прокураторія державна сконфискувала вчера „Батьковщину“ и „Правду“.

— Архїепископъ Ісаковичъ выѣ-де дѣля 6 липня до Черновѣцъ на три дѣи за-для каноничной визитаціи. — Въ цегольній банку и-потечного на Пасѣбахъ у Львовѣ усунулася зъ горы глина и убила одного робѣтника на смерть а другого побѣла легко. — Вчерашній загальній збори членѣвъ „Библиотеки слухатѣльвъ права“ порѣшили розвязати товариство и получитися зъ „Читальнею академичною“. — Зъ заведенія кар-ного у Львовѣ въ ночь 27 н. ст. червня угѣкли два вязнѣ Давидъ Вайнгавсъ, и Іосифъ Бобякъ, засудженъ на кару 7 и 8 лѣтъ за злочинство крадежи. Давидъ Вайнгавсъ, родомъ посѣла сво-го зѣзнанія зъ Рогатина, а имовѣрно зъ Россіи, мае загосну рану на лицѣ; Іосифъ Бобякъ, ро-домъ Кенигсавъ, пов. дрогобицкого.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Зверхѣсть громадка въ Жидачевѣ глядитъ лѣкаря. Платня рѣчно 500 зр. Доходы зъ оглядинъ худобы и номерныхъ. Посада провизор-ична; речинецъ подаватися до 20 липня с. р., до-кторы медицины мають першенство.

Господарство торговля и промыслъ.

— Звертаемо увагу нашихъ Читатѣльвъ на то, что сего року на Ярмарокъ въ Улашкѣвцѣхъ вы-бираються солидній фирмы торговельной, котры на певне подадутъ знаменитыя товары по дешевыхъ цѣнахъ. И такъ фирма Якубовскій и Ярра про-давати буде при ул. Головной ч. 38 свои товары платерованъ (хынске сѣбло) и можна надѣятися, что купуючій будутъ вивѣсти вдоволений зъ своего купна въ той торговли. Фирма Якубовскій и Ярра вже за такъ короткій часъ существованія въ Кра-ковѣ и Львовѣ зѣзднала собѣ загальне поважанье и загадала отворити фабрику платерованыхъ то-варѣвъ въ Краковѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 28. червня. Правительство на-казало вести строго контролю надъ всѣми транспортами водными мѣжъ Сербією а Ав-стрією.

Бѣлградъ 28. червня. Торжество въ Крушевацѣ одбулося величаво при величезной участи народу. Митроп. Михаилъ посвятить угольный камѣнь подѣ памятникъ для погнѣ-шихъ на Косовѣмъ поли а король довершивъ церемоніи его заложена. Мѣжъ предметами, замурованными подѣ памятникъ, находится та-кожъ китица полныхъ цвѣтовъ, узбираныхъ за призволеньемъ турецкихъ властей на Ко-совѣмъ поли. Митроп. Михаилъ высказавъ въ своей промовѣ надѣю, что прииде часъ спо-лученія всѣхъ частей сербского народа.

Берлинъ 28 червня. О приѣздѣ царя до Нѣмечины нема доси нѣякихъ позитивныхъ вѣстей а о планахъ подорожи нѣмечкого цѣ-саря не звѣстно такожъ нѣчого певного якъ лишь то, что цѣсаръ выѣзжае въ понедѣлокъ до Норвегій.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Воч. о. А. Гор. въ Ол. Высылаемо посѣла Ва-шомъ волѣ. — Воч. о. Солт. въ Добр. До конца року ще 8-75 зр. — Воч. о. Рыб. въ Угр. До конца року 6-25 зр.

ПОДЯКА.

Непонятый въ своихъ вырѣкахъ Богъ по-кликавъ дѣля 19. червня с. р. до вѣчности въ сѣ-лѣ вѣку пралата и крїшаннина митрополиталь-ной консистеріи у Львовѣ о. Іоана Величка, ко-торого похоронъ одбулися дѣля 21 червня с. р. ве-личаво и торжественно. Всѣмъ беручимъ участъ въ томъ сумномъ обрядѣ чужеомъ обовязанными зложити зъ глубины сердца щирю прилюдну подя-ку а именно Высокопреосв. архїепископу Митро-политу Сильвестру Сембратовичу, Высокопреосв. архїепископу Северину Моравскому, Высокопреосв. архїепископу І. Ісаковичу, Преосвященнымъ епи-скопамъ д-рови Юліянови Целешу и князю Іоа-ну Пузинѣ; Высокопреподобнымъ крїшанамъ всѣхъ трехъ обрядѣвъ и всѣхъ трехъ капи-тулъ рускихъ, Львовскон, Перемыской и Ста-ниславской. Такожъ высказуемо симъ нашу подяку Высокопреподобнымъ проповѣдникамъ подѣла похоронного обряда о.: пралату Андрию Бѣлечкому и о. крїшаняну д-рови Іосифу

Левицкому за ихъ трогаче и потѣшаче слово, Всесвѣтѣйшому Ректоратови семинаріи духовной и взагалѣ всему Воевочному Священ-ству всѣхъ трехъ обрядѣвъ и всѣхъ трехъ епар-хий, потрудившому-ся одакъ Покѣйному послѣд-ну прилогу, якъ и Почтеннымъ Питомцамъ за ихъ прехорошій сѣвъ, котрымъ причинилися до звеличанія обряду похоронного. Вѣднѣи почуваемо-ся до невысказанной вѣдчости для Высокопрепо-добного о. крїшаннина Михаила Карачевского за его безграничне пожертвованье подѣла тяжкой недуги Покѣйного и за его труды положенъ для звеличанія обряду похоронного та для прїятія при-бувшихъ гостей. Такъ ему якъ и всѣмъ выше поименованнымъ достойникамъ церкви и служеб-нымъ Христовымъ, дальше другамъ и почитате-лямъ Покѣйного та взагалѣ всѣмъ брашнимъ уч-астъ въ сумномъ обрядѣ похоронномъ най Гос-подѣ надгородити ихъ трудъ, подаючи по великой милости своей здоровья и всякого добра на мно-гі лѣта.

Анна Величка, мати; Северинъ Величко, братъ; Кикилія Гуглевича и Анна Кикитова, сестры; Григорій Словичій шуринъ Покѣйного.

ПОДЯКА.

Дѣля 16 червня с. р. навѣстивъ насъ Все-вышній страшнымъ и невысказаннымъ горемъ. По короткой и тяжкой недугѣ умеръ нашъ найдорож-шій отецъ Иванъ Гуглевичъ въ 59 р. житя а въ 24 р. священства. Покѣйный одначався незвычай-нымъ замилуваньемъ до своего званія; щиро и рев-но працювавъ для добра и просвѣты своего наро-да, чого доказомъ моральне и матеріальне движен-ье того села, до бувъ душпастиремъ. Отвертый товарищій и честный характеръ покѣйного зѣд-нали ему загальне поважанье и любовь. Страш-ну протѣ рану завдала смерть сердцамъ нещасной родины: она роздерла сердце безпощадною рукою и придала духа а глубокииъ стономъ добулися зъ груди родины окружаючої смертальне ложе горькій и страшной слова: „Мы сиротами остались!“ Але рука Всевышнього велика не только въ по-сыланю тяжкихъ пробъ але и въ привертаню щирыхъ людскихъ сердецъ дѣтченнымъ горемъ. И оправдѣ благороднѣе характеру зѣ стороны доокличныхъ священниковъ, якъ и нашихъ близ-кихъ сусѣдѣвъ объявилися симъ разомъ въ своей повни. Щирѣ сочувство и готовѣе до всякой рады и помочи, заявлена ще за житя покѣйного зѣ стороны Воч. о. Онуфрія Криничкого, Гго Ви-жены и п. Руденского, мѣсцевого учителя; раде прибутъ на похоронъ, участъ въ богослуженю за упокой покѣйного; участъ въ одцравѣ сумного обряду Воч. о. Гуравского, лат. пар. зъ Янова, Вир. о. Кузьматичкого, декана зъ Городка, Воч. о. Безулика, Божейка, Бѣлечкого, Волошинского, Гилитовича, Держка, Кибузьского, Нижанков-ского, Жулевича, Луцкого, Павчовского, Стрѣль-бицкого, Шведицкого, Харламповича и Яцишина; одданье послѣдній прислуги покѣйному зѣ сторо-ны прихожанъ та слова одакъ и потѣхи выго-лошенъ надъ покѣйнымъ — стали для насъ цѣ-лющимъ балсамомъ въ нашѣмъ невысказанномъ горю. Не маемо словъ на высказанье подяки, я-кою нашъ сердца горять и не устануть горѣти. Хѣба щиро руске Спаси-Бѣгъ най Вамъ буде Вч. отцѣ и Вамъ честній господарѣ! Спаси-Бѣгъ ла-скави Добродѣль!

Кикилія, зъ дому Величко, Гуглевичева, вдова; Косефонтъ Гуглевичъ сынъ и Антоній Целешичъ, зять, въ имени цѣлои родины.

Розкладъ ѣзды на зѣлѣзничныхъ доржанныхъ.

важнѣйшій бѣл 1 червня 1889.

Посѣла львовского зѣлѣзничника.

Приходять до Львова: 1) Зъ Сухон, Хирова, Гусатина Станиславова и Стрыя, поѣздъ особовой о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухон, Хирова и Стрыя, поѣздъ особовой о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту, Лавочного, Стру-жа, Хирова, Гусатина, Станиславова и Стрыя, поѣздъ особовой о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Одохать до Львова: 4) До Стрыя, Станиславова, Гу-сатина, Хирова и Сухон, поѣздъ особовой о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 5) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Хирова и Сухон, поѣздъ особовой о 8 год. 45 мин. вечеромъ. 6) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станиславова, Гусатина, Хирова и Стружа, поѣздъ осо-бовой о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Важне для ѣдучихъ до купелѣвъ. На часъ бѣл 25 червня до 10 вересня поѣздъ подѣ 3) приходять до Львова о 12 год. 8 мин. въ ночи етъ получений зъ поѣздомъ, выходящимъ зъ Криничѣ о 8 год. 8 мин. 26 рано (посѣла годинника пештенского) — а одхо-дячій поѣздъ до Львова о 5 год. 50 рано, подѣ 6) мае получение до Криничѣ. 2238

ЗАКОПАНЕ ВОДОЛѢЧБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ Д-ра Храпца

Отверте черезъ цѣлый рокъ.

Удержанье за цѣлый день въ заведеню разомъ зъ ку-рацію одъ зр. 3-50. — Почта, телеграфъ, антипа въ мѣ-ди — Въ заведеню гидротатія, купелъ бороващій, массажъ, електризованье. — Кругольня, бильяръ, гимнастика, библио-тека, читальня. — Подѣловъ до стаци зѣлѣзничнѣ въ Хабѣвѣ. 2925 15-52

Пѣвецъ церковный

Одинока фабрика бі-лярдовъ у Львовѣ ул. Гродзицкихъ ч. 3.

Братѣвъ Андрашкѣвъ

Готовы бильяры продаются, кулѣ, кѣи и всякій приборъ. Бильярдъ обертанный зъ напѣи робѣтнѣ, устанвленъ въ ре-стаураціи п. Ландесбергера, ул. Панска, можна бачити.

2855 29-7 Зъ поважаньемъ:

Браты Андрашки.

СТАЛУ ПЛАТНО

и проинию плачу за посередничтво въ продажѣ на раты законно 2983 дозволенныхъ льбѣвъ 12-12 Wechselhaus H. FUCHS Budapest, Dorotheagasse 9.

Всѣхъ научъ лѣкареныхъ

Д-ръ Емилій Литайнеръ

одбувши студіи зъ обслугу дентистими въ кинизхъ въ Беланиъ заложивъ атели дентистичне при плачу Маріа-нѣмъ ч. 10 и орхизу одъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всякій операціи доконче на жела-нье безъ болѣи, одобривши чувствѣи ко-нашпоу або розвѣселившись газомъ (Lustgas). Щучній зубы выгнотавля на золотѣ, лавучку и т. п. 2941 21-7

Ц. к. упр. гал. акційний
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
продает по курсу ежедневный
5% Листы гипотечный
якъ такожь
5% преміовані листы гипотечный
Порученія зъ провинціи выповнае
обдворотною почтою безъ провизіи.
2220 106-0

Просто бдѣ продуцентбѣ
Вина бочками
Гегелайскій и самородный за бочку въ 135
литеръ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60,
65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110,
120 зр. и выше окрѣмъ транспорту.
Бочка не зачисляется.
Полуднево-угорскій почваши бдѣ 20 кр.
за литру и выше окрѣмъ транспорту.
Бочка зачисляется.

2084 13-? **Выслагъ:**
НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
Замовленія приймае Дирекція и филиалы.

Скоря и певна помѣчь
на недуги жолудковъ и ихъ насѣдки!!

Найдѣтѣсь и найуспѣшнѣйшимъ средствомъ до удержанія здоро-
вья, очищенія крови и до добраго травленія есть вѣдоу знаменитъ
и одобренъ

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онь робитъся зъ наилучшимъ и найуспѣшнѣйшимъ зелье алхей-
скихъ, зовѣтъ певный на всякій трудности при травленіи, жолудковъ
корѣхъ, бракъ аппетита, боли, нѣтъ крови, геморрой и т. п. Задля
знаменитыхъ насѣдокъ стався народнымъ зельемъ

Велика Фляшка коштуе 1 зр., мала 50 кр.

Тысячи листовъ признанія можъ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Шобъ не дати обманитися, треба знати,
що кожда фляшка Бальсаму Житя д-ра Rosa выгтовлена послѣ ориг-
репенту, завета въ синій картонъ зъ написею повѣдоу: „Д-ра Rosa
Бальсамъ житя зъ аптеки подѣ Чорнымъ Орломъ Б. Фрагнеръ, Прага
205-3“ по нѣмецки, чешки, мадярски и французски на верха правый
марки охороныи.

ПРАВДИВОГО

Бальсаму житя д-ра Rosa

достати можна лишь

въ головнѣмъ складѣ фабриканта

Б. ФРАГНЕРЪ

въ апт. подѣ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205-3.

Всѣ аптеки Львова и краю и всѣ большіе аптеки въ Га-
личинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя.
Тамъ можна такожь одержати

Праску масть универсальную домову

средство личное признае на всякій запаленіи, ранѣхъ и болячки тысячами
листочковъ похвалыи.

Си уживаеъ зъ успѣхомъ на запаленіи, задержаніи молока и на
твердѣтѣ грудъ при дѣдушеніи, на болячки, карбункулы, раны на пог-
тахъ, дикѣ мясо на пальцахъ, стѣрженіи, опухоли и т. п. —
Всякі запаленія, твердотѣ и опухоли лѣчатъ скоро; коли болячка заче
материзувати, заразъ пабере и выльчѣтѣся. Пушка 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску Масть

универсальную часто подбродуютъ, але лишь

у мене виробляеъ она оригинально. Она лише

тогда и правдива якъ жовтѣ металевы пушки

обыи черными приписами уживаи (въ Фла-
кахъ) и въ синій картонъ зъ маркою охороною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Найдѣтѣсь и многими досѣдами выпробоване средство лѣчить-
комъ тупой слухъ. — Фляконъ 1 зр. 2647 27-30

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручаетъ

найчѣтнѣйшій кадила, одзначенъ численными медаля-
ми заслуги:

зр. кр.

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найчѣтнѣй-
шѣе въ пачкахъ по 50 кр. 1-

КАДИЛО КОРОЛЕВСКОЕ скла-
дѣеъ зъ цѣтѣвъ, живиць и баль-
самовъ выдаючихъ дуже при-
емный запахъ, пачка по 4 и

8 кр., пуделько по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачки
поднаеъ на розжарену блаху,
выдаеъ дуже приятный и дуже
попукуваный запахъ. Фляконъ — 25

КАДИЛО ВАРШАВСКОЕ пачки,
приятный и деликатный запахъ
того кадила дуже наедаеъ до
сальонѣвъ и бударѣвъ. Фл./пуд. — 30

КАДИЛО ОСОБОВЕ, хто хоче
мати здоровый воздухъ лѣтѣвъ
шпильковъ въ комнатѣ, то
розжарюючи основне кадило
може его достати. Фляконъ — 60

КАДИЛО АНТИМІАЗМАТИЧНЕ
есть неперѣнимъ средствомъ
въ тыхъ вѣтхъ развѣхъ, де хо-
дитъ о одѣвженіи воздухъ въ
комнатахъ и о перешоуду щоби
не развивалися пошести; фла-
конъ 25 кр. и — 50

Достати можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коперника
ч. 3. и ул. Галицка рѣгъ Валовой. Въ Краковѣ: Сукоиницъ ч. 20 —
Въ Чернибѣхъ рынокъ ч. 2. 2529

КАДИЛО въ ПАПЕРЦАХЪ, че-
резъ огрѣтые одержуеъ дуже
приятный запахъ, пачка по
мѣститъ тузину 12 кр. и — 24

КАДИЛО ІНДІЙСКЕ ТАСМО-
ВАТЕ выдаеъ дуже приемный
довготривалый и пошукнованый
запахъ, коробка — 50

КАДИЛО САЛЬОНОВЕ уживаеъ-
ся за помочю прищипки, даеъ
дуже приятный и здоровый за-
пахъ, одѣвжуеъ и очищаеъ воз-
духъ, фляконъ по 30 кр. и — 60

ЧЕРВОНІ ТРОТИЧКИ выдаю-
ють при паленіи приятный за-
пахъ, пачки по 5 и 10 кр. Пу-
делько по 25 кр. — 50

ЧОРНІ ТРОТИЧКИ рѣвно-жъ
выдають при паленіи при-
ятный запахъ по 2 и 4 кр., пу-
делько по 15 кр. — 25

ДЕЗИНФЕКЦІЙНІ ТРОТИЧКИ
очищають знаменито и ради-
кально воздухъ якъ въ комна-
тахъ такъ и коритаряхъ, ко-
робка — 10

2529

2529

2529

2529

2529

2529

2529

2529

2529

2529

2529

кождый
!! ошадить 100 процентъ !!

замовляючи ось тѣ предметы:

Цѣлковитѣ штаны зъ сукна (довольно величина),
вил. матеріи, передъ тымъ зр. 4—, теперъ зр. 1-55.

Цѣлковитѣ штаны зъ сукна (довольно величина),
першюи якости, передъ тымъ зр. 4-80, теперъ 1-95.

Цѣлковитѣ штаны зъ сукна (довольно величина),
найпершюи якости, передъ тымъ зр. 6—, теп. 2-80.

Убраня для дѣтей бдѣ 2—10 зъ полотна, правдиво
крашеный зр. 1-30, 1-50, 1-80, до 2-20.

Штан-и цайгові до прання для робѣтничѣвъ кождо
бранжи бдѣ 90 кр. до зр. 1-80.

Сукоинка для дѣтины, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикра-
шена, добра, передъ тымъ зр. 2—, теперъ 90 кр.

Сукоинка для дѣтины, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена,
зъ найлѣтн. кретоу, передъ тымъ зр. 3—, теп. 1-10.

Сорочки жѣночѣ, гафтованѣ, полотнищѣ, передъ тымъ
зр. 1-50, теперъ 80 кр.

Сорочки жѣночѣ, гафтованѣ, зъ мѣтѣного полотна, пе-
редъ тымъ зр. 2-20, теперъ зр. 1-10.

Сорочки жѣночѣ, зъ шифону, дуже гарно гафтованѣ,
передъ тымъ зр. 2-20, теперъ зр. 1-20.

Сорочки робѣтничѣ, наймѣтнѣйшюи якости у всѣхъ
кракахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1—, зр. 1-10.

Матерія на цѣле убрание весняне або лѣтне у всѣхъ
кракахъ для найбольшоу мужичинъ зр. 4—.

Елегантнѣйшюи, найповѣйшюи фасонъ зр. 1-50.

При замовленіяхъ капелюховъ проситъся пода-
ти докладно величину головы, при замовленіяхъ штан-
овъ довготу зъ кроицъ пося сантиметромъ, у дѣтей
якъ, а наже замовленіи предмети роздѣлюются до-
кладно за посылкою. — Що не подобаеъсѣ
дѣмъиасеъ сѣмъиасеъ або зворнѣеъ за то грошѣ. Справ-
дѣ се оплатитъся кождоу замовитѣ дещо на пробу,
щоби перѣвѣдѣтѣсь якъ о невычайно дешевой цѣнѣ.
такъ и о добротѣ товаровъ. Проситъся указати, ува-
жати точно на адресу:

Klein's 2937 17-25

Internationales Export-Waarenhaus

Wien I., Kohlmesseergasse Nr. 7.

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

2937 17-25

Остерѣгаеъ передѣ безвар-
тѣстными подбродками!

Найнѣйша выключно
п. к. пр. патентов.

МАСНИЧКА

„Express“

Патентъ Balsam у Вѣднѣ.

Пѣсла выслазу
знаменитыхъ
анатомѣвъ
есть масничка
и к прѣв. „Ex-
press“ одно-
ю, годно по-
рученіи, котра
наибольшѣ въ
до 5 минутъ
рученія наветѣ
стиною, выро-
бѣеъ зъ солод-
ого молока.

Металки або Сметаны найлѣтше масло.

Масничка зроблена вѣдѣмъ гарно, зъ
трѣмъного матеріалу, лѣтѣо чистѣтѣся и
обертаетъ и одважена на шпильки вы-
тавахъ золотыми медалями. — Сю мас-
ничку можна купити у мене и у всѣхъ
торговлѣхъ зѣлѣомъ и кузюиными на-
чинѣми въ Австро-Угорщинѣ по цѣнѣ
фабричнѣй, а простѣеъ Янѣ. купую-
чихъ въ ихъ власномъ магазинѣ уважно
глядѣти на мою марку охороны, бо на-
писанѣ не гарантуеъ. Тѣ маснички суп-
писанѣ поданою величюи и цѣнѣтѣтѣ.

Пр. I. обѣму на 5 литр. сметѣ. зр. 8—

Пр. II. „ „ 10 „ „ 11-50

Пр. III. „ „ 20 „ „ 18—

Пр. IV. „ „ 30 „ „ 23—

Пр. V. „ „ 50 „ „ 45—

(вѣсѣ разѣмъ зъ термометромъ). Розен-
зла зъ годѣмъ або посылкою:

2914 **B. BALSAM** 7-12

властѣтѣлѣ патенту и фабричнѣтѣ

Wien, II., Schiffamtsgasse Nr. 14. T.

Цѣнѣици даромъ и оплатѣ

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

2914

ДѢЛО

Выходит у Львові по дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годінї по полудні. Литературный додатокъ „Библиотека найзnamenитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вѣторокъ, а въ вѣторокъ и пятницю на перемену разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львові Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24. Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и вѣро гласитъ ул. Короля Ладислава 9. У Вѣднѣ Haasensteins & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8. Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, I. Kolonitzgasse 8. M. Stern I. Wollzeile 24. H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфурт и Гамбургъ M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за инсераты платитъ у Львові.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію: за Границю: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Кассендія по ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрнутся лише на попереднє застереженіе. — Редакція неопечатаніи вѣднѣхъ не вѣрнетъ. Ноодиноче число коштує 8 кр. а в.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надслано“ по 20 кр. а в. Подписки числятся по 10 кр. бѣдъ строчки.

Передъ рѣшающею хвилею.

Разъ остатный одымаемося нинѣ до всего руского народу, менно-жъ до рускихъ выборцѣвъ якъ и до всѣхъ выборцѣвъ загальнѣхъ, въ справѣ завітнѣхъ выборовъ до галицкого сойму зъ сѣднѣской куріи. Середъ душною политичною атмосферою завітнѣхъ борба выбора буде мати больше нѣжъ звичайне значеніе.

Противники нашѣ зобрали до неї всѣ свои силы. Черезъ свій органъ, Gazet-y Narodow-y, голосать отперто, що въ виду настаночої грозы галицкій соймъ повиненъ бути соймомъ шляхотскимъ, бо только у польской шляхты есть правдивый патриотизмъ австрійскій и въ шляхтѣ польской есть головна підпора державы. Якъ всѣ аргументы противни намъ стороны бують звичайно хиткі и невѣрні, такъ сей аргументъ належить безперечно до найхитѣйшихъ. Въ часѣ покломоже шляхта и зъ природныхъ и зъ штучныхъ причинъ узаконитъ большіи впливы а навѣтъ перевагу; але дои не шляхта польская ино рускій народъ, „Тирольцъ входу“ буи підпорою державы и династїи, и не до шляхты але до народѣвъ обывающихся все макифесты въ часѣ войны. Интересомъ державы мусить бути отже завчасу въ цѣломъ народѣ знайти сильну опору. Того-жъ интересу обывазане пильнувати пердо всѣми правительствомъ.

Рускій выборцѣ, сподѣваемося, въ теперѣшній такъ важной добѣ сповнять всѣ обязанности свой супротивъ своего народу, своего краю и державы честно и достойно, и не буде межѣ ними анѣ боягузѣвъ анѣ зрадинѣвъ. Рускій кандидаты поставленъ волею самого народу руского въ повѣтахъ, а затвердѣвъ ихъ Комитетъ головный, зложенъ зъ репрезентантовъ всѣхъ рускихъ сторонницѣвъ и всѣхъ рускихъ сферъ; нѣхто зъ Русинѣвъ не може отже нѣякою вымѣною ухилилися одъ солидарности. Коли-бъ де побѣда не вышла на руску сторону, то нѣякъ не повинно се статися зъ вины самихъ Русинѣвъ.

Якѣ суть шансы завітнѣхъ рѣшучої битвы, не хочемо теперъ рѣзирити: за двачать чотири годины будемо-жъ знати результатъ битвы. Якъ-бы результатъ той бувъ лихій, а такимъ бувъ-бы черезъ завязѣтость нашихъ противниковъ и зъ причины становиска занятого правительствомъ: то наслѣдки его окажутся погубными передъ всѣмъ для насъ але они не могутъ выйти въ користь и всѣмъ тѣмъ, котрі, въ зле зрозумѣють своимъ интересъ, до нашего пораженя причинились-бы.

Дотеперѣшня акція выбора не показала, чтобы всѣ стороны руководились самою только безсторонностю, справедливостю и интересомъ загального добра. Богато доказѣвъ на те мы вже подали, ще больше мы мусѣли на теперъ замовчати. Дай Боже, щобъ остаточный результатъ вышывшю на добро всѣмъ и чтобы нѣхто не мавъ колѣсь причины каитися тяжко того, що робивъ...

До васъ же, рускій борцѣ, кличемо въ-останне: зъ Богомъ напередъ за Русь, за рускій народъ, за правду, за честь, за край и державу!

Одозва.

Одзвонъ въ 3 (15) мая с. р. завозвали мы Васъ подавать намъ факты о несправильностяхъ и надъжытыхъ выходящихъ при переведеніи правыборѣвъ. Факты тѣ, о котрыхъ Вы намъ доносили, подавали мы до вѣдомости п. намѣстника и п. президента министровъ. Завтра обдумаются выборы послѣдъ до сойму. Коли бы помимо тѣхъ нашихъ жалобъ и при переведеніи самыхъ выборовъ не обидѣлось безъ нарушеня закона, въ такомъ случаю не позбѣстало-бы намъ нѣчого иного, якъ занести нашѣ жалобы передъ престолъ Найяснѣйшого нашего Монарха. Зываемо Васъ дѣлаго братя чтобы вы насъ о каждой несправильности о каждомъ нарушеніи закона такъ при переведеніи правыборѣвъ якъ не менше при переведеніи маючихъ выборахъ зъ всякими подробностями

повѣдомити звалили, подаючи именно хто, де и коли допустився дотычною беззаконности, и якѣ свѣдѣки могутъ подѣ присягою тоя потвердити.

Одъ головного Комитета выборного.

Львові, 17 н. ст. червня 1889.

Львовскій университетъ а Русины.

Передъ кѣлькома днями обдумавъ на львовскѣмъ университетѣ выборъ университетскихъ достоянствѣвъ, т. е. ректора и декана въ н. р. 1889/90, о котрого результатъ подали мы въ домѣстѣ подѣ одповѣдною рубрикою.

Нанѣ хочемо додати до того выбору короткій коментаръ.

Справа львовского университета и его обывающа до Русинѣвъ и ихъ правъ не подноситься у насъ часто, а що найменше не подноситься такъ часто, якъ бы вымѣгала того ви важность. Цѣлу нашу дѣяльність и увагу въ справѣ школьничества звернули мы на школы народны и середны, а позабули про найвысшу институту наукову, безъ котрой не може бути правдивої науки и повного образования въ народѣ. Всѣ народы дѣлаго дорожатъ своимъ университетомъ и стараются не лишъ о то, чтобы ихъ мати, але также и о наилучшу обсаду катедры, о найповнѣйше заступленіе всѣхъ галузей людского знаня и науки.

Мы Русины сѣмю и на той точкѣ въ положеніи вымѣговѣмъ. Мы оди зъ всѣхъ народѣвъ Австрїи не маемо своего университета, а той университетъ, котрый знаходиться въ самѣмъ осередку руского краю, въ старинѣмъ нашѣмъ княжѣмъ мѣстѣ и столицѣ Червонои Руси, и котрый удержуєсь переважно фондами рускихъ податниковъ — той университетъ не лишъ не есть рускимъ, не лишъ не дає намъ того, що повиненъ давати побѣла самыхъ вже конституційныхъ законовъ, т. е. возможности повного образования на нашѣй рѣднѣй рускѣй мовѣ, але протавно цѣлою своею системою и поступованьемъ своихъ проводницѣвъ на каждой точкѣ дразнить и збѣближає нашѣ національнѣ чувства и дає намъ наглядный примѣръ, до чого доходить навѣтъ найвысша и найповажнѣйша институту наукова, коли замѣстѣ взглядовъ самои науки, правлять часто взгляды политики и національной односторонности.

Знаменитый ученый и профессор львовского университета д-ръ Фердинандъ Зьрудловскій подѣвѣ въ выдѣвѣй передъ кѣлькома мѣсяцями брошурѣ, про котру згадували мы въ своемъ частѣ въ нашѣй часописѣ, що львовскій университетъ польонизуєсь зъ очевидною несправедливостю и покривдженіемъ правъ руского народности.

Фактъ той есть зъ каждого погляду правдивый и не потребує багато доказѣвъ. Польонизаційна тенденція тѣхъ, въ рукахъ котрыхъ лежить управа львовского университета, проявляєсь не лишъ въ самыхъ справѣхъ науковыхъ, але навѣтъ въ особистыхъ одностияхъ. Доказомъ того суть язъ-разъ выборы на университетскихъ достоянствѣвъ, при котрыхъ систематично поминанься вѣтсаршѣ, найяснѣйшій и найобѣщаннѣйшій професоръ, коли онѣ суть Русинами або хочѣ односиться справедливо до Русинѣвъ. И такъ на философичнѣмъ факультетѣ есть найстаршій профессоръ д-ръ Омелянъ Огоновскій, котрого науковѣ заслуги принесли бы певно честь каждому университету. Помимо того проф. д-ръ Омелянъ Огоновскій не бувъ ще нѣколи выбраннымъ ректоромъ львовского университета, хочѣ було нимъ вже дуже багато молодшихъ бѣдъ него профессорѣвъ философичного факультету. Якъ вѣстимо, выбрано ректоромъ львовского университета на слѣдующій рокъ о. Кляма Сарницкого, и то вже другій разъ, що уважаєсь великою честію и довѣріємъ. Ему то завдячують нашѣ протавники реформу о. Василіяна. Не знати, чи сей выборъ має о. Сарницкій уважати яко подяку за бѣданье оданового нашего чину монашеского въ руви баунтовъ, чи Русины мають сей выборъ приймати яко новый актъ ласки зъ стороны Полякѣвъ и доказъ ихъ прахливости для справы руской. Сповняючи на каждый способъ оденъ

актъ политичный, треба було другимъ ще довершити. Коли о. Сарницкого выбрано ректоромъ, то вже не можна було до гѣдности деканьской допустити того, що въ имени тяжко нарушенныхъ правъ народу руского ставѣвъ передъ лицѣмъ Е. В. цѣсара зъ протестомъ противъ реформѣ Василіянской. Такъ отже проф. д-ръ Омелянъ Огоновскій поминено навѣтъ при выборѣ декана философичного выдѣлу въ сѣмъ роцѣ, и выбрано деканомъ молодшого профессора, на котрого не прийшла ще черга и передъ котрымъ повиненъ бы побѣла черги проф. д-ръ Омелянъ Огоновскій бути выбраннымъ. Такъ само и проф. д-ръ Исидоръ Шараневичъ не бувъ ще нѣколи ректоромъ, хочѣ були ректорами далеко молодши и менше бѣдъ него заслуженѣ профессоры философичного факультету.

Подѣбно дѣвѣсь и на юридичнѣмъ выдѣлѣ. Найстаршій профессоръ того выдѣлу д-ръ Фердинандъ Зьрудловскій дѣлаго лишъ, що односился справедливо до правъ Русинѣвъ, не бувъ за кѣльканайцѣ лѣтъ своего урядованя анѣ разу ректоромъ, хочѣ були въ тѣмъ часѣ ректорами майже всѣ его молодши товаришѣ, котрі суть звичайными профессорами (зъ выимкою, разумѣєсь, проф. д-ра Олександра Огоновского), а всего разъ лишъ бувъ выбраннымъ деканомъ. Отже образъ поступованя польскихъ проводницѣвъ университету, образъ политики той польской большости, котра якъ всюды, такъ и тутъ бѣдзначаєсь нетерпимостюю взглядомъ всего, що руске, такъ, що не важиться навѣтъ той нетерпимости класти въ жертву взглядовъ справедливости и поваги найвысшой науковои институту. На той точкѣ соромятъ Полякѣвъ навѣтъ Нѣмцѣвъ, на котрыхъ нетерпимостъ такъ часто они бѣказують, а котрі, маючи на университетѣ черновецкѣмъ повну большѣсть, помимо того выбрали ректоромъ на слѣдующій рокъ Русина проф. Ем. Калужняцкого. У насъ не лучиться чѣсь подѣбного, хѣба що станемо уважати Русинѣмъ — risum teneatis — о. Кляма Сарницкого!

Що-до науки самои — цвите польонизація на всѣхъ выдѣлахъ. Всякѣ ульшненя и наклады, якѣ робляться — розумѣєсь на кошѣ рускихъ податниковъ — стрѣмлять лишъ до скрѣпленя науки польской. Послѣдними часами заведено дѣвѣ новѣ катедры, на философїи и на правахъ: першу правнѣчно для польской исторїи, другу для польского права. Руска молодѣжь не має однакѣ нагоды почути на университетѣ найосновнѣйшихъ вѣдомостей зъ рѣднѣй исторїи и руского права, а всѣ прочіи предметы (крѣмъ права цивильного и карного) мусѣть слухати въ языцѣ польскѣмъ. Примусъ той есть прегарною иллюстрацію конституційной постановы: „Нѣхто не може бути правновѣдѣмъ учитися въ другѣмъ краевѣмъ языцѣ“.

То есть ставъ фактичный. Заходять теперъ пытанье, чи одповѣдає бѣзъ становѣ правному, чи законы та розпорядженя, нормуючі односини львовского университета, а спеціально законы и розпорядженя що-до языка выкладового справѣ мали на цѣли, побѣвъ чѣсьго польского агайловского университету въ Краковѣ, сотворити въ тѣмъ самѣмъ краю на рускѣй землѣ и въ рускѣй столицѣ другій чѣсьго польскій университетъ. На се сѣмъ одповѣсти негативно. Найвысшою постановою цѣсарскою зъ 4 липня 1871 розпоряджено, чтобы на выдѣлахъ правнѣчнѣмъ и философичнѣмъ у Львовѣ обѣймали катедры только такѣ кандидаты, котрі говѣмъ суть способнѣ выкладати по польски або по руски. Въ той найвысшой постановѣ находимо дальше такѣй уступъ: „Demgemäß ist es nunmehr allen jenen Dozenten, welche einer der beiden Landessprachen mächtig sind, sich aber angesichts der bisher bestandenen Beschränkungen in ihren Vorlesungen der deutschen Sprache zu bedienen bemüht waren, freigestellt, vom nächsten Wintersemester an polnisch oder ruthenisch vorzutragen.“ Выходить зъ-бѣдѣ, что на львовскѣмъ университетѣ могли и повиннѣ бы бути и рускѣй выклады зъ всѣхъ предметѣвъ, и що залежить то лишъ бѣдъ того, чтобы на университетѣ були доценты способнѣ и охотнѣй выкладати по руски, словомъ, чтобы були рускѣй доценты и профессоры. Въ тѣмъ однакѣ лежить и вся причина нашего упослѣдженя на уни-

верситетѣ, що пануюча система не хотѣла и не хоче рускихъ доцентѣвъ и профессорѣвъ.

Въ часѣ, коли на университетѣ мали устатѣ вѣмѣдѣй выклады, не було, правда, межѣ Русинами богато науковѣхъ повагъ, але не було ихъ такожѣ и мѣжъ Поляками. Поминѣ того постаранѣсь обсадити всѣ катедры Поляками, вытягано молодыхъ людей, котрымъ перше о тѣмъ не снѣлось, зъ бурѣ урядовыхъ и роблено ихъ доцентами а бѣдакъ дуже скоро и профессорами. Мѣжъ людьми, котрымъ тогдѣ дано приступъ до университету и котрыми обсаджено всѣ катедры, не було анѣ одного Русина, а такимъ способомъ довершено замѣстѣ замѣны выкладѣвъ нѣмѣцкихъ на выклады зъ обохъ языкахъ краевыхъ — повну польонизацію университету.

Тон самои традиції держанося и дальше. Принципъ недопущеня Русинѣвъ до университету утрѣвалывся и ставъ немѣвъ обовязочнымъ правиломъ. А до того же важиться часами де-хто супротивъ справедливыхъ жаданъ Русинѣвъ подносилъ замѣтъ, що зъ-помѣжъ Русинѣвъ мало выходилъ доцентѣвъ, бажачи ихъ посвятити въ университетовѣ.

Замѣтъ той есть особливо що-до выдѣлу правнѣчного неоправданый, а коли выходилъ бѣзъ бѣдъ сферѣ свѣдомыхъ того, що дѣвѣсь на университетѣ, то есть ще до того неоспоримымъ доказомъ malae fidei по сторонѣ тѣхъ, котрі, его подносятъ.

Досвѣдъ послѣднихъ лѣтъ научивъ насъ, що людей, осмѣлюющихся ся сягати по рускѣй доцентуры и аспиравати до рускихъ катедръ на львовскѣмъ университетѣ, постигає судьба, котра може бѣдстрашити и найбѣдвѣжнѣйшихъ бѣдъ стараня о право выкладѣвъ въ рускѣмъ языцѣ. Коли польскѣй доцентѣвъ допускаються дуже легко и займають мѣсто за мѣсцемъ, то до рускихъ примѣняються окремі мѣры и кладуться передъ ними таѣй перешкоды, котрі способнѣ знеохотити и найбѣдѣше вытрѣвалого чѣловѣка и довести его до того, чтобы зрѣвѣсь своего напѣру.

Зъ доцентѣвъ рускихъ одержавъ катедру (права цивильного) оди д-ръ Олександръ Огоновскій, и то однакѣ по довгихъ лѣтахъ и великихъ перешкодахъ (гл. згадану выше брошурѣ д-ра Зьрудловского), якъ-небудь наукова слава д-ра Олександра Огоновского давнѣ вже шпирѣлась далеко по-за границѣ нашего краю и университетъ повиненъ бувъ дорожити нимъ зъ огляду на самѣй интересъ науки, а те тѣмъ большѣ, что если-бы не д-ръ Олександръ Огоновскій, не было-бы зовсѣмъ катедры австрійского права приватного на львовскѣмъ университетѣ, чѣго доказомъ есть фактъ, что польска катедра того самого предмету есть вже бѣдъ року 1884 (бѣдъ смерти д-ра Фангора) для браку одповѣднои силы необсаждена.

Дрови Петрови Стебельскому, стараючи-ся о доцентуру карного права и процедуры зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ, ставлено таѣй перешкоды, що ажъ при помощи Вѣднѣя одержавъ бѣзъ veniam legendi. По найбѣдѣше пѣчающею а рѣвночасно и бѣдстрашющею есть исторїя рускихъ доцентѣвъ австрійской процедуры цивильной, котра до нинѣ же не була анѣ разу стало обсаждена бѣдъ чѣса ен створена, то есть бѣдъ часу выдана постановы цѣсарскои зъ 23 марта 1862, оповѣщенои рескриптомъ президїи намѣстничества зъ 12 липня 1862, ч. пр. 5671, котрою прирѣчено отворити чотири катедры профессорѣвъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ для предметѣвъ належачихъ до судового испиту державного. Першѣй вже однакѣ суплѣнты цивильного процесу зъ языкомъ выкладовымъ рускимъ: пок. д-ръ Вол. Сроковскій а бѣдакъ д-ръ Ем. Лопушанскій (теперѣшний свѣтнѣкъ двору при найвысшѣмъ трибуналѣ судовѣмъ въ Вѣднѣ) мусѣли скоро уступити зъ университету зъ причинъ перешкоды, якухъ дѣзнавали зъ стороны зверхнихъ властей судовыхъ, не маючи надѣвъ на именванье ихъ профессорами того предмету — хотѣй катедра цивильного процесу зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ була и есть до обсаждена на львовскѣмъ университетѣ! Одъ часу уступлена сов. д-ра Ем. Лопушанского минуло до нинѣ вже лѣтъ кѣльканайцѣ, а катедра цивильного процесу зъ языкомъ выкладовымъ рускимъ не была зъ

Недавно тому доносили мы, что народная рада швейцарская ухвалила 600,000 франков на дальнейший укрѣпленія горы св. Готтарда. Въ справкѣ сѣй пишутъ теперь въ Münch. Allg. Ztg. такъ: Сими дѣями разбирания спора нейтральности Швейцаріи не лишь въ газетѣхъ але и въ дипломатическихъ нотѣхъ. При томъ есть лишь то одно интересе, что Швейцарія на случаѣ войны въ естественныхъ

державнахъ есть обязанность стоять нейтрально, отже и має право боронити зброюю свои неутралности. Выходячи зъ того припущенія, есть зовсімъ природно, що Швайцарія зброниться, чтобы не збѣстала по-заду середъ державъ у зброюныхъ одъ головы до ногъ. Швайцарска рада народна выходила мабуть зъ той точки погляду, коли на послѣдній сесіи ухвалила 3 1/2 мил. франковъ на потребности войсковой. Лишь то выпаде въ очи, що по-при то вызначено и значительный суммы на укрѣпленія горы св. Го тарда, бо тѣ звертаются противъ Нѣмечины а головню противъ Италіи. Хотя отже бдительно Швайцарія до Нѣмечины суть въ теперѣшну пору трохъ напруженей, то все-жъ така зъ другой стороны бдительно до Италіи суть зовсімъ добры а загадана позиція въ бюджетѣ есть тымъ замѣтливѣша, що зъ италіанской стороны не зроблено нѣчого, що мало-бы на цѣли забезпеченіе одъ Швайцаріи. Якъ думає Швайцарія забезпечити свою західну границу, о томъ не чувати нѣчого, а все-жъ така ка жуть знатокъ, що позиція Французівъ напро тивъ Женевы есть досыть сильна. Та ще и не такъ то дуже давно, коли за министерсва Ферріога тѣ укрѣпленія напротивъ Женевы выдѣлили були въ бернскихъ кругахъ велике занепокоєніе, въ наслѣдокъ чого Фран ція была змушена поступати трохъ оглядливѣ ше. Поступованіе швайцарской стратегіи есть отже мало зрозумѣле и одъ хвилевыхъ вply вѣвъ болѣе зависиме, якъ того вимагає ин тересъ краю.

Показуєсь теперь, що вѣсти о якійсь во рохобинъ въ Новѣмъ Базарѣ були просто выдуманы; въ Константинполѣ доносятъ имен но урядовъ, що тамъ не було вѣянокъ во рохобинъ. Pol. Corr. одержала зновъ зъ уповажен ного до того турецкого жерела таку вѣст ку: Порта одержала одъ турецкихъ вѣстей въ Новѣмъ Базарѣ телеграму, побла котрой вѣсти о якійсь непокояхъ въ Новѣмъ Базарѣ суть зовсімъ безосновны. Словомъ въ цѣлѣ провинціи нѣгде не нарушено. До Daily News доносятъ зъ Бѣлградъ, що въ тамошнихъ кру гахъ дипломатическихъ выкликали велике зачу дованіе фактъ, що президентъ министровъ, Са ва Груичъ, въ урядовѣй нотѣ повѣдомивъ тур ецкого посла въ Бѣлградѣ о розрухахъ въ Новѣмъ Базарѣ, котры не подтвердились. Нота ся звучитъ такъ: „Маю честь повѣдомити Васъ, що я одержавъ вѣсть одъ министра дѣла въ ну тринскихъ п. Ташмановича, котораго телегра фично повѣдомивъ преемствъ зайчарскій, що въ Новѣмъ Базарѣ выбухли роухи музул маньского населенія противъ Сербовъ. Войско, котре выступило робити порядокъ, не могло нѣчого вдѣлать. Многихъ Сербовъ побито и по архешеново. Другіхъ повѣскали за границу. Ген. Груичъ.“

Букарештенска Vointa Nationala подає таку вѣсть: Дипломатическй агентъ російско го посольства въ Букарештѣ не залишивъ сво ей дипломатической акціи въ справѣ выдѣленія російскихъ агентствъ, що продавали въ Руму ніи образы святыхъ и здаєсь, що та его акція не заразъ склѣнчилась. На послѣдню ноту ми нистра Лагаваря одповѣвъ Хитрово пропа гандистымъ письмомъ, котре однакоже не вру чивъ вже министровъ дѣла заграничныхъ, але — что есть важнымъ и характернымъ — просто Ласкарева Катараджова, президентова министровъ. Тымъ необычайнымъ поступова ніемъ давъ Хитрово въ оскотенный способъ доказъ, що бѣвъ не хоче вже вести перегово ровъ зъ министерствомъ дѣла заграничныхъ лишь просто зъ президентомъ кабинету. Такъ отже министеръ дѣла заграничныхъ позавъ въ неласку у царского посла.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ конноноты ч. 124 „Дѣла“ зъ дня 17 н. ст. червня с. р. одержали мы зъ краевского су ду карного у Львовѣ такъ письмо: Cz. 10528. W imieniu Jeho Welyczestwa Cisarza! O. k. Sud krajowy dla spraw karnych u Lwowi rzysz na pidstawi §§. 489 i 493 zak. o post. karn. i §. 37 zak. pras. szego woderżanie artykułu umiszozenoho w szysli 124 ozasopysu „Dilo“ z dnia 17-ho ozerwnia 1889 pid narysom „Ruch przedwyborczy w Halyczyni“ w nastupi wid sliv „od WP. o. Tanczakowskoho druhych selan“ aż do sliv „z Kolo mujyszozynu ryszut nam“ mistyt w sobi prowynu z §. 300 zak. karn. i proto usprawedylwlena jest zariadzena ozeres o. k. prokuratoru derzawnu kon fiskata toji szasopysu. W slidstwiye toho riszenja wzboronene jest dalsze rozprostranjenije toho arty kulu, a zabranu naklad mae buty znysozeny. — Powody. Tendencia artykułu p. z. Ruch przedwy borczy w Halyczyni wid sliv „Od WP. o. Tanczakow skowskoho i druhych selan“ aż do sliv „z Kolo mujyszozynu ryszut nam“ zdibna jest obudyty ro hordu i nenyawyst protyw komisarewu o. k. Sta rowstva jako organowu derzawnu zakydujuszemu tomu uriadnykowu postupowanije stronnycze, ne zakonnoe, a szego stanowyt prowynu z §. 300 z. k. Lwiv 21-ho Szerwnia 1889. Figer.

— Русскому театру въ Соколи по представленію „Лихого дня“ забронировано тамошнее старство — якъ намъ нѣтъ телеграфично зъ бѣтмъ доносятъ — давати дальшій представлениа а то нѣбы зъ той причины, що будынокъ, де даються представлениа нр есть одъ огню безпечный. Польскій театръ гравъ тутъ цѣлый мѣсяцъ и для него бувъ будынокъ якосъ безпечный а и что-до руского театру, то старство отмихлось доперва по че твѣртѣмъ представленію. Множество священниковъ зъ родинами и селянъ повернули огрбеный домѣвъ. На представление „Руской Весѣды“ обѣщавъ на мѣстникъ гр. Бадені залоготити сю справу въ телеграфичной дорожѣ.

— Зъ руско народного театру. Дописи зъ Радехо ва про побутъ театру въ томъ мѣстѣ уважає ди рекція театру за одповѣдне доновити ще тымъ, що до поведженія матеріальнаго нашего театру

причинився такожъ въ великій части гр. Стани славъ Бадені, котры не только що бувають на кождѣмъ представленіи самъ зъ женою, але ку пувать такожъ по кількадесяти билетѣвъ для мо лоджи школьникъ, а при одѣздахъ театру вручивъ дирекціи підпомогу въ сумѣ сто зр. Въ дорожѣ зъ Радехова до Соколя гостивъ нашу труппу те атруну въ своемъ домѣ зѣбѣтний патриотъ о. Фолисъ въ Роздалова, принявши ея черезъ кѣл ка годинъ зъ правдо-щирою рускою гостинно стію. — Въ Соколи давъ нашъ театръ вже три представлениа, котры, дякуючи підпомозѣ нашего патриотичного священиства, выпали дуже добре. Репертуаръ на сей тыждень ось такий: Въ вто рокъ, 2 н. ст. липня, „Наймичка“ образъ народ ный Карпенка; въ четверть, 4 н. ст. липня, „Га опароне“ опера Мильекера; въ субботу, 6 н. ст. липня, на дохѣдъ и К. Кішневской опера „Ве селъ война“, а въ недѣлю, 7 н. ст. липня, „Па нѣ молада зъ Босны“, оперета народна И. Во робкевича.

— Именованія учителей гимназическихъ Wiener Ztg. оголошує именованіе 41 суплѣнтѣвъ гимназичес кихъ дѣйствительныхъ учителями въ среднихъ шко лахъ и заповѣдає, що въ серни с. р. наступитъ именованіе дальшихъ 30 учителей. Зъ галич кихъ суплѣнтѣвъ именованъ дѣйствительными учителями: Дмитро Левковичъ зъ Львова до Черемышля, Ил рій Огоновскій до академичной гимназіи у Льво вѣ, Ал. Радекій зъ Стрыя до Черемышля, Вол. Слюзаръ зъ Нового Санча до Самбора, Каз. Бо декъ зъ Кракова до Черемышля, Игн. Дулембов ский зъ Ясла до Нового Санча, Анд. Гонсоров ский зъ Тернополя до Рашева, Фед. Глоуацкій зъ Рашева до Тернополя, д-ръ Ант. Яворскій зъ Кракова до Тернополя, Д. Чеховскій зъ Черновца до Вадовицъ, Евзев. Ивановичъ помѣнчикъ кат хита до гимназіи въ Черновцахъ. Провизорич нымъ учителямъ именованъ Іосъ Пизиль зъ Льво ва до Рашева. — Мѣсяцъ учительствъ одержали: Едуардъ Харкевичъ зъ Тернополя и Красносель ский зъ Вадовицъ въ гимназіи св. Яцка въ Кра ковѣ а Володимиръ Ресль зъ Бродѣвъ въ третей гимназіи въ Краковѣ.

— Вчерашній фестинъ „Зорѣ“ удался досыть до бре. Тому, що комитетъ фестиновый рѣшивъ зразу устроити фестинъ въ первой половинѣ липня, а въ послѣдній хвилѣ за-для формальныхъ труд ностей мусѣвъ его устроити вчера, не дуже богато зобразило публики, але фондъ запомоговый товариства „Зорѣ“ все таки запоможеся, бо що хило зъ доходу за вступни, то выбралася до ходомъ зъ фантовой лотеріи, при котрой лосы продавала панѣ Нагорна. Хоры, музика 15 полку и огнь штучный вывѣзались добре зъ своею зада чѣ. Мѣжъ гостями бачили мы и о. Волянського зъ Америки.

— У краіськихъ академикѣвъ Жигмонта Севе верина и братѣвъ Гаврила та Ксавера Гурскихъ одбула краковска полиція ревизію, підозрѣваючи ихъ о зносины зъ социалистами: Ром. Баранец кимъ, караннымъ за социализмъ у Вѣднѣ, и зъ а кадемики І. Зальпахтою та Вол. Арцишевскимъ, узвизненными у Вѣднѣ за социализмъ. При ревизіи не найдено нѣчого компромитного и полиція забрала лишь ихъ приватну корреспонденцію

— Д-ръ Юліанъ Брининскій отворивъ зъ днемъ 1 н. ст. липня 1889 канцелярію адвокатуку въ Сам борѣ.

— Вечерницѣ „Лютнѣ“ зъ участію музики вой сковой 55 полку одбудуться въ среду 3 н. ст. липня на Высокомъ замку.

— П. Гарасимовичъ, директоръ фабрики тютюну въ Сараевѣ, перймає зъ днемъ 1 серпня с. р. подъ свою управу новозыбудовану фабрику тютю ну въ Баналювъ въ Босніи.

— Непорядки въ нашихъ урѣдахъ почтовыхъ. На чальникъ одной малой станицы на желѣзницѣ Транс веральной и ексендиторъ почтовый, п. Шиман ский, не знавъ до недавна руского письма, бо вы ставлявъ реценсіи по польски, а теперь зволн я-бъ може дирекція почтъ и телеграфовъ сего нава поучити и пересвѣдчити, что мѣжъ Русина ми dokonче треба мати въ урядѣ почтовыхъ рус кій друкокры, бо такихъ друковъ нема на той почтѣ вже зъ рѣкъ, а Русинамъ одповѣдає и. Шиманскій, що рускій и польскій блякетты все одно, а для Русинѣвъ самыхъ не буде держати рускихъ картокъ и блякеттовъ! — Русины зъ околнѣхъ вносятъ до дирекціи жалобу зъ числен ными подписами.

— Выдѣлъ товариства „Січ“ у Вѣднѣ складає Впов. Добродѣль, что въ послѣднѣмъ кварталѣ запомо гли насъ грошевыми датками а именно: Вп. Теоф. Гарасимовичъ, директоръ фабрики тютюну въ Са раевѣ 5 зр., Н. Н. ошпиръ у Вѣднѣ 5 зр., и кобескій Руины черезъ п. Дорундяка складкою въ хосенъ „выдавничого фонду“ въ квѣтѣ 3 зр., — прикладно подаяку. Разомъ повѣдомляемо, що въ послѣднѣ рѣзѣшмо до библиотечныхъ дожи нковъ „ultimatum“ зъ завѣзваніями до звороту кни жокъ. Опѣла подамо имена сихъ панѣвъ до пу бличной вѣдомости вступаячи рѣвночасно на прав ну дорогу. Мы гадаемо, що сама свѣдомѣсть трудностей, зъ якими призбирала „Січ“ свою цѣнну бібліотеку, вѣдитъ давнымъ членамъ на шого товариства не допустити до сего, чтобы мы добро громаде ажъ сими дорогами змушений бу ли бѣзыкувати!.. Одъ товариства „Січ“ у Вѣднѣ (VIII Laundongasse 49. А. Hochparterre 17). Оп. Заричскій, голова; Осипъ Пармичскій, писарь.

— Въ повѣтъ Рудецкимъ лучаются часто краде жѣ. Такъ разбили злочинцѣ дѣверъ до шинѣлѣра господаря Гембары въ Чернихѣвъ и забрали ему до 500 зр., котры тримавъ въ звиткахъ полотна (въ полустактахъ). Подозрѣныхъ узвизнено. — Въ Гошанахъ розрѣзали злочинцѣ ножикомъ стѣну до коморы Яська Довжанского, бо була зъ пла та и взяли ему до 700 зр. самими ерѣбляками, котры мавъ въ рукахъ одъ свиты и вѣсѣли на жердѣ якъ кобаса. Жандармерія выслѣдила злоч инцѣвъ, котры грошѣ въ бѣзубу закопали и од дали ихъ и грошѣ судови. Видно, що нашъ на родъ має грошѣ, а не доврѣяючи жаднымъ ин ституціямъ финансовымъ, не дає на проценты а тримає при собѣ въ такихъ касахъ вертгайм ов скихъ, якъ заграднѣ.

— Самоубійство урядника почтового. Вчера передъ полуднемъ застрѣлился въ револьверу ассистентъ

почтовый Иларій Телѣшевскій въ своемъ помеще нии при ул. Баторія ч. 36. Выстрѣливъ бѣвъ въ напрамѣ високъ и смерть послѣдовала сейчасъ. Передъ кѣльма днми купивъ собѣ Телѣшевскій черезъ возного револьверъ и выпробувавъ его въ магазинѣ почтовомъ. Телѣш. убѣнчивъ права и пома гавъ своей матери, котра власне приѣхала вчера до Львова. Въ листѣ, полишенѣмъ до матери, по дає за причину самоубійства хроничну недугу и повѣлный авансъ. На посадѣ ассистента почтова го бувъ бѣвъ 15 лѣтъ. Зъ гадкою самоубійства носився Телѣшевскій мабуть вже довшій часъ.

— Добрий вѣсти. Померли: у Львовѣ: Мих. Еминовичъ, выслуженный директоръ высшего су ду краевского; Ем. Кессельбаверъ прокурисъ и на чальникъ бухгалтеръ банку ипотечного у Льво вѣ; въ Краковѣ д-ръ Маур. Фирихъ, профессоръ права въ краковскомъ университетѣ; въ Авессе въ Стиріи д-ръ Берн. Лазарусъ, лѣкаръ мѣскій зъ Тернополя, похоронено его у Вѣднѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львовском.

Въ пропозицію на Книжничѣхъ принятъ оо.: І. Леонт. Шеферъ, П. Михайлъ Бачинскій, III Викт. Соколовскій, 4. Сим. Березовскій, 5. Корн. Дудикевичъ.

Завѣзанный до кан. институту на Шашков цѣ о. Еразмъ Перфецкій.

Введенный въ сотрудничество Утѣховичъ о. Тим. Вордулякъ.

Политъ конкурсовый, одбувшийся 25 и 26 червня с. р. выдержали оо.: Корн. Бачинскій, Гр. Грушка, Корн. Сенникъ, Фил. Авдиковскій, Вас. Молчокъ, Ник. Левицкій, Атан. Юркевичъ, Стеф. Крижановскій, Вол. Кововалець, Евст. Кач марскій и Юл. Яримовичъ.

Одпущку одержали оо.: Емилій Мид лякъ зъ Павлова на 1 мѣсяцъ, заст. о. Ал. Даниловичъ зъ Нестаничъ; Іос. Дудикевичъ зъ зъ Подгаецъ на 6 недѣль, заст. тамошней сотруд никъ; Вол. Коляновскій зъ Луки на 6 недѣль, заст. о. Вал. Ганкевичъ зъ Турѣвки; І. Падлав ский зъ Ивановки на 4 недѣль, заст. о. Т. Строцкій.

Вѣсти зъ Еп. Перемыском.

Завѣзанный до кан. институту на Майданѣ, дек. ярославского, о. Димитрій Ухнятъ.

Въ домъ пресвитеріальный принятъ оо.: Ан дрей Юрсевицъ, Алексій Гукевичъ и Володимиръ Калужняцкій.

Одпущку одержали оо.: Вас. Фидикъ зъ Розлуча на 4 недѣль, Юл. Алексевичъ зъ Доро гоствова на 6 недѣль, І. Нѣмцѣвъ зъ Летнѣ на 7 недѣль, Людв. Заградникъ зъ Купиновичъ на 6 не дѣль, Дим. Ядлошъ зъ Дошницъ на 8 недѣль.

Наука, штука и литература.

— Змѣсть ч. 12 „Зорѣ“: Чубатый, начеркъ Вя чеслава Потапенка. — Буря на озерѣ, стихъ Ив. Калѣчки. — Пригородное село, М. Сѣромахи. — Зъ пѣсень про бѣчину, стихъ С. Павленка. — Обра зки зъ Африки, И. Матѣва. — Рыбалка, стихъ Сергія Павленка. — Стефанъ Качала, студія Ом. Калятовского. — Исторія литературы руской. — О археологичный выставѣ Ставропольского Ин ститута. — Библиографія. — Одъ Редакціи.

— Змѣсть ч. 2 „Учителя“: О выхованіи народ нѣмъ. — Яке признаніе має читанка въ народ нѣй школѣ и якъ нею треба користуватись? Проф. Вернеръ о науцѣ языка нѣмецкого въ галицкихъ школахъ среднихъ. — Гадки про выхованіе. — Критика. — Новинки. — Школьный вѣсти.

— Змѣсть ч. 12 „Зеркала“ одзначаєся гарнымъ добромъ гумористическимъ творѣвъ, прозою и сти хами, односичныхъ ся головню до теперѣшного ру ху выборного. Манифестъ centralnego Хрунярха ту, Николаевъ Сѣвичского, Шкаралунникъ, Хру нѣда, стихъ Амана Мардохея и иллюстраціи уда лись знаменито. Редакція „Зеркала“ запрошує до предплатъ зъ другимъ поворокѣмъ, тому гадаемо, що многіхъ зъ Русины покоряетъ предплатити сю одинокую, справдѣ гумористичну газету.

Послѣдній вѣсти.

Зъ Городенки телеграфуютъ намъ: Боротба выборча невычайно заввята. Кандидатъ рускій, редакторъ „Дѣла“, п. Бе лей, стававъ передъ выборцами въ Городенкѣ и Обертинѣ. Навѣ стає п. Левартовичъ передъ выборцами въ радѣ повѣтѣвой. Добрыхъ вы борцевъ поминено; агитація страшна, пресія, надѣжжата; староста Лѣоршъ зываетъ выбор цѣвъ, забороняє голосувати на руского кан дидата, навѣтъ агитувати за нимъ. Позиція п. Белея дуже трудна.

Въ Коломыши ставлять Поляна, замѣсть резигнувавшаго кандидата п. Щепановского, кандидатуру бывшего министра Земляковского а польскій газеты высказуютъ нинѣ надѣю, що сов. Ключикъ зречеся певно свои кандидату ры. Коломыскій Русины скликали на вчера зборы и выдѣли таку бдзду: „Русины! Вы борцѣ мѣста Коломышъ! Кандидатъ на посла п. Ст. Щепановскій, до котораго мы мали до вѣри, резигнувавъ. Теперь навѣдають намъ рѣбныхъ кандидатѣвъ, котры бы мали въ соймѣ заступати такожъ и нашъ народный рускій спра вы. Въ сѣй важной, рѣшучой хвилѣ потреба намъ Русинамъ добре обдумати, яке мы Ру сины выборцѣ мѣста Коломышъ маємо заняти становище, чтобы наша народна справа не дѣ знала кривды. Въ той цѣли запрошуємо васъ русскій выборцѣ мѣста Коломышъ на наряду въ недѣлю дня 30 червня с. р. о 5 год. по по лудни въ домѣ п. Бѣлоуса. Выборцѣ Русины! а передовѣсьмъ рускій мѣщане! Не запропа щуймо нашона рѣднѣна рускою справы! Спѣ шѣмъ всѣ разомъ порадитись, доки ще часъ!“

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 1 липня. Вѣсть о урѣлопѣ д-ра Гавва есть поки еще безосновна.

Берлинъ 1 липня. Nordd. Allg. Ztg. не переставъ убѣдти на Швайцарію и сныхає на ню всю вину за агитаціи социалистичный.

Парижъ 1 липня. Розойшлась тутъ по голоска, що правительство нѣмецке старася о то, чтобы державы признали кн. Фердинанда Кобургского княземъ болгарскимъ.

Брукселя 1 липня. Вчера настала фу зія всѣхъ фракцій либеральной партіи. При томъ одбулася демонстрація, въ котрой взяло участь якихъ 15.000 людей.

Петербургъ 1 липня. Journ. de St. Pethg. задуяючи про бесѣду гр. Кальногого о Болгаріи каже, що становище Россіи въ сѣй справѣ есть звѣстне и доси не змѣнилось.

Курсъ Львовскій

зъ дня 30. л. червня 1888.

Акція за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. в.	203 25	206 50
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	232	233 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	289	293
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	216

Листы заставны въ 100 зр.	Плат.	Жад.
Банку гипот. гал. 5% а. в. в. выдѣл. зъ 10% прем.	100	101
Банку краевского 4 1/2% а. в. лѣос. 51 л.	103 25	104 25
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	97 75	98 75
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	100 50	101 50
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣос. 37 л.	96	97
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣос. 41 1/2 л.	100 50	101 50
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣос. 52 л.	94	95
	98 70	99 70

Листы дожны въ 100 зр.	Плат.	Жад.
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%) въ лѣв.	57 50	59
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%) въ лѣв.	48	50
Общ. роль. кред. Завед. 6% лѣос. въ 15 л.	—	—

Облиги за 100 р.	Плат.	Жад.
Индemnizaц. галицкй 5% м. в.	104 50	105 50
Комунальный Банку краев. 5% 1 смжс.	100 50	101 50
Позички краев. зъ 1878 по 6% а. в.	104	106
Позички краев. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	96 50	97 50

Лѣосы:	Плат.	Жад.
Мѣста Кракова	25 50	27 50
Мѣста Станиславова	—	38

Монеты:	Плат.	Жад.
Дукаты цѣсарскы	6 64	5 74
Наполеондоръ	9 45	9 55
Полъимперіаль	9 70	9 80
Рубель сѣрный	1 86	1 48
Рубель царевый	1 21 1/2	1 23 1/2
100марокъ нѣмецкихъ	58 15	59 15

Одзвѣ въ справѣ колоній вакаціонныхъ.

Родимцѣ! Уже четвертый разъ подносимо голось до родимцѣвъ нашихъ въ справѣ вака ційныхъ колоній, для слабосильныхъ львов скихъ дѣтей, уводящихъ въ нездоровѣмъ возду сѣ у Львовѣ, а потребующихъ бѣдхаты хоть че резъ пару тыждѣвъ здоровымъ сѣльскимъ возду хомъ.

Зъ повною вѣрою въ святѣсть дѣла, въ жертволюбивѣ Родимцѣвъ и въ успѣхъ нашихъ змаганъ, пукаемо нинѣ въ имя христіанской лю бови до дверей жертволюбной хаты и просимо о ласкаве принятіе и о ложку стравы для убогой а чемной дитины!..

Хто-жъ найдєся на гостинной Руси, чтобы такой дитины не почувствѣ до своей хаты, не позволивъ бѣдхнуги подъ своею стрѣхою? Въ книгу нашихъ добродѣвъ вписане вже поважне число тыхъ великодушныхъ патриотѣвъ, котры въ трѣхъ послѣднихъ рокахъ приняли на колонию дѣти убогихъ львовскихъ родичѣвъ. Не сумнѣ вѣмося протє, що и теперь найдутся милосерднй лю де, котры радо примуть въ свой домъ чем ныхъ хлопцѣвъ або дѣвчатъ. Выдѣль займеєа вы боромъ и высылкою колонистѣвъ и покре кош ты подорожи. А позаякъ каса наша порожна, то просимо о якъ найчисленѣйшій лепты и о устрою ваніе забавъ на цѣли нашихъ колоній вакаці онныхъ.

Волкы зголошенія и жертвы просимо присы лати на руки подписаного Выдѣлу найдалѣше до дня 5 липня.

Выдѣль Товариства „Школьна Помѣч“ у Львовѣ. Амросій Поланскій, председатель.

ЗЕРКАЛО

письмо политично-гумористичне выхидитъ у Львовѣ, при улицѣ Ба торія ч. 21, два разы въ мѣсяцъ то в 1 (13) и 15 (27) кождого мѣсяца. Цѣна предплата на цѣлый рокъ 4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р. 1 зр. Ново приутулячй предплатники достануть всѣ числа одъ початку

Конкурсъ.

Выдѣль Руского товариства педагогичного у Львовѣ, улица Орменська ч. 27, розписує снмъ на подѣставѣ статута, затвердженого наѣстни чствомъ зъ дня 20 червня 1888 до числа 33.606, конкурсъ на принятіе учениковъ до „Институту подѣ покровомъ св. о. Николая“.

Приматися будуть ученики середніх шкіл, сини членів Руского товариства педагогичного. До подання долучити треба: 1) метрику хрещена ученика; 2) свідоцтво шкільне з посвідчення двох кураторів; 3) декларацію що до місячної зарплати, котра виноситься 20 зр., а може бути вишукано зниженою до суми 15 зр. або заміненою на викупу; але зниження на 15 зр. місячно мусить бути поперте дуже добрим свідоцтвом шкільним і 4) свідоцтвом убожества; 5) 1 зр. на видатки кореспонденційні; 6) хто не є членом Руского товариства педагогичного 1 зр. на вписові та владку річну до того товариства.

Далше подає виділяти до відомості, що всякий подання адресувати треба до видавця Руского товариства педагогичного у Львові ул. Орменської ч. 27 на руки члена видавця Костя Паниковського. Подання, котрі не будуть докладно стилізовані, або не будуть обіймати всіх симм заявленим об'являтих умов, лишаться без відповіді. Заявлені або просьби, подані в справі прийняті до Інституту до особь приватних, або подані приватні навіть до членів видавця не уважатимуться. Остаточна умова закінчується по прийняттю кандидата а причиняє неприйняття виділяти не єсть обов'язаний подавати.

Въ складъ комитету, займаючогося веденнямъ дѣлъ Інституту, входять: проф. Иванъ Бѣчай яко голова и директоръ економичный, проф. Костъ Лукаковскій яко директоръ науковий, д-ръ Омелянъ Лебедовичъ, яко дорадиликъ лікарскій, д-ръ Стефанъ Федакъ яко дорадиликъ правний, о. Иванъ Чапельскій яко духовникъ и Костъ Паниковскій яко настоятель и секретаръ комитету.

Институтъ дає своимъ вихованкамъ: а) помешканье, харч, опалъ, свѣтло, послугу; б) принає за малою доплатою; в) доставляє имъ — оскільки на се дозволять фонды — книжокъ и приборъ шкільныхъ, в) кермує ихъ вихованямъ, стараєсь о добре домашнє и товарищескє поведєньє; г) улегшє имъ науку шкільну и наглядєє еп подѣ доглядомъ домашнього сталого директора; д) доставляє вихованкамъ способності придбати иншихъ відомостей, теоретичныхъ и практичныхъ.

Чає вносити подання о прийнятє визначєсь до дня 25 липня н. ст. 1889.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при об'являючихся испитахъ въ школахъ народныхъ подає до відомості Свѣтл. Радѣ Шкільныхъ, Впов. священникъ, катихитъ, учитель и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призовлені кр. Радю шкільною на преміи для учениковъ, красю оправлені зъ позолочеными берегами, можна купити въ анцеларіи товариства при улиці Орме нѣсь ч. 27 по слѣдуючій цѣнѣ:

Добре робити, добре буде	17 кр.
Росказъ про силы природы	20 "
Оповідання о житю св. Бориса и Глѣба	20 "
Повѣстки для дѣтей	27 "
Сестра	15 "
Байки	22 "
У пропастъ дорога хованка	28 "
Зоря	22 "
Исторія Руси ч. I.	25 "
Исторія Руси ч. II.	23 "
Исторія Руси ч. III.	28 "
Памя, душа въ господарствѣ	35 "
О користности ужити неужитковъ	22 "
Лѣнь и конюшѣ	24 "
Росата худоба	45 "
Про живопись и лѣсъ	20 "
Веняминъ Франклінъ	16 "
Пасѣка	24 "
На досѣткахъ	22 "
Чимъ люди живи	20 "
Житє св. великомуч. и лѣкаря Пантелеймона	20 "
Родина Морозовичѣвъ	20 "
Дробна птица господарска, а великій грошъ	20 "
Молитвенникъ народный (въ звичайной оправѣ)	20 "

съ лучшей оплатою:

- а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду 25 "
- б) цѣла оправъ полотняна, береги золоченіи и золоченый хрестъ зъ переду 35 "
- Зоря безплатна учителька въ хоромъ переплетъ 25 "
- въ звичайн. 15 "

Всякія замовленія выслають ся скоро и точно.

Маріяцельскій капль жолудковій знаменито дѣлаючій у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незробаний при браку апетиту слабость жолудку, вонючость бѣды, кивасность бѣды, вдуто, жолудъ, катаръ жолудка, глѣзъ, твореню ся пѣску и каменичкѣвъ въ мѣхури, при надто великій флегмѣ, жовтицѣ, бѣднєню и бѣднєню, болю тошови (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, заднєню, пережєню жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезенки, пѣвни и геморойдахъ. — Цѣна флакону разовъ зъ приписомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Головна выслава у антикари

КАРОЛЪ БРАДІ КРОМЕРІЖІ (Kremsier) МОРАВА. Маріяцельскій капль жолудковій не суть нѣкимъ средствомъ потайнымъ. Складові части подані суть при кождій флаконѣ въ приписѣ.

Правдивий можна купувати у всѣхъ 2351 11—52 антикахъ.

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивий Маріяцельскій капль жолудковій равно фальсификутъ и наслѣдуютъ. — На знакъ правдивости мусить кожда флашка бути запечатана въ червоне запечатанье, заосмотрѣ въ повышє марку охоронну и при кождій флаконѣ на приписѣ мусить находитися, що сей приписъ друкованый у Г. Гусака въ Кромєрижѣ.

Правдивий можна купити: у ЛЬВОВѣ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколая, Якова Писеса, Жиг. Рукера, Кар. Сметельского, А. Венерского, Ари. Раппапорта. — Въ БЕЛЗѣ у ап. Гросса. — Въ БОБРИЦѣ у ап. Бальбины Мендикон. — Въ БРОДАХЪ у ап. Бронисла. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ландесберга. — Въ БЕРЕЖАНАХЪ у ап. А. Дурета, Іос. В. Лобоса. — Въ БІЛЖОВѣ у ап. А. Вжеє. — Въ БУЧАЧИ у антикари Корнила Ленико. — Въ ВАРЯЖѣ у ап. Бенєд. Книжоболонко. — Въ ДОЛИНѣ у ап. С. М. Трауфелнера. — Въ ДРОГОВИЧІ у ап. Айхмилера, П. Партигевича. — Въ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. — Въ ЗАЛЫЦКАХЪ у ап. І. Кастановича. — Въ ЗОЛОЧЕВѣ у ап. Франца Петеша. — Въ ЖУРАВНѣ у антикари Іос. Л. Томашевского. — Въ КАМНИЦѣ СТРУМИНОВОЙ у ап. Кароля Писевского. — Въ КОЛОМЫЖѣ у ап. А. Сидоровича. — Въ КОЛОМЫЖѣ въ антикѣ Ед. Степлі. — Въ КОПИЦІНЦАХЪ у ап. Редера. — Въ КАЛУШИ у антикари Александра Шустова. — Въ МЕЛНИЦІ у антикари Кроковского. — Въ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолитского. — Въ НЕМИРОВѣ у антикари Предпримеского. — Въ ОДЕСКѣ у ап. А. Кофтера. — Въ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Оме. Барановского. — Въ ПЕРЕМЫШЛИ у ап. Жигмонта І. Калицого. — Въ РАДЕХОВѣ у ап. Ісєлевича. — Въ РОЗВАДОВѣ у ап. Винк. Іабовского. — Въ РОЗДОЛѣ у ап. Іуде. Мерявинского. — Въ САМБОРѣ у ап. І. Алексевича, К. Мареша. — Въ СКОЛЫМБѣ у ап. С. А. Ленковського. — Въ СОКОЛОВѣ у ап. Андр. Данила. — Въ СОКАЛІ у ап. Евг. Висо-чаньского. — Въ СТАРОМЪ МЫСТѣ у ап. Ад. Палаского. — Въ СТРИПѣ у ап. Чалбазанію. В. Коморовского. — Въ СЪНЬЯВѣ у ап. А. Маниковского. — Въ ТУРИЦѣ у ап. Жиг. Козацкого. — Въ ТЕРНОПОЛІ ап. Леона Файшманна и Фр. Змруевича. — Въ УСТИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского. — Въ ЧОРТКОВѣ у ап. Людвика Носса.

БАН-

дажъ рунтурові, суспензорія

такожъ

французскій спеціальности

въ добромъ родѣ.

и магазинъ товаровъ модныхъ, бѣля мужского, товаровъ галантерейныхъ, вырѣбъ рукописныхъ, парфумеріи и т. п.

поручає найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТОВЪ ЛАНГЕНЕРОВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

3537 Цѣники на жаданье даромъ.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ

Складъ полотентъ корчиньскихъ

Товариства краєвого для торговлѣ и промыслу власного výroбу

такожъ

Великій выборъ полотентъ краєвыхъ

Зефиръ Cordone (42 родѣвъ) шир. 76 см. по . . . 50 кр.	
Пеніты, стружкы, полотенця перерѣб 60 см. по . . . 44 "	
Зефиръ (63 родѣвъ) шир. 75 см. 38 "	
Оксфорды шир. 80 см. 36 "	
Дрезики на либерію, матрацы, фіранки, весны и т. п.	
шир. 68, 70, 124 см.	

плянц Маріяцкій ч. 1.

(давнѣйше ул. Академична ч. 8).

Цѣники и пробки одворотною почтою. 3034 1—9

Марна охоронна — образокъ прями.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.

Славно звѣстный бѣдъ трицати лѣтъ магазинъ и робѣтня ювелирскихъ вырѣбѣвъ, золотыхъ и сѣбныхъ, такожъ складъ сѣбѣла хиньского подѣ фирмою

КАРОЛЬ ФЕЛЬКЕРЪ и СЫНЪ

перепровадився зъ Ринку 3030 2—?

на планц Маріяцкій до готелю французского.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ПИТАДТМИЛЕРА у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручає:

Старі вина угорскі лѣчинчі и натуральні вина столові бѣдъ 42 кр. бут.

Знамениті Старки, Житиньки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50 3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнѣ вина шампанскі и правдивыи Конякъ французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГІА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр. 281 40—?

МАЛЯГІА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣники на жаданье даромъ и оплатно.

Означенный на выставѣ гигиеничній сѣбнымъ медалемъ за старі вина.

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признания и дипломъ гоноровый на всемирной выставѣ въ Антверпн за незробаніи

Вырѣбы косметичній, Тоалетній и Парфумеріи.

Пилиптонъ волосю сплѣну и сплѣдѣлому по колькорозовѣ ужитю привертєє красю барву. Пилиптонъ не фарбує, лишє одмолджує волосє, котрє подѣ выплѣвомъ сего дланного средства одыскує первѣтну барву, мягкѣсть и блыскъ. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсилнѣйше выпадає волосє вздержує, цибулькѣ волосей взмѣнєє и до вытворюваня та поросту волосю побуджує. Лисени покрываються краснымъ волосемъ. — Цѣлыи флаконъ 3 зр. 10 зр. флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поведженє и покупъ сего пудру суть найдѣшымъ доказомъ его незробанію добротности. — Пудрѣ княжій на всѣхъ выставахъ бувъ першимъ, а численій медалѣвъ заслуги, акимъ его одзначили, найлѣше его поручають. — Пудрѣ княжій не мѣстєть жадныхъ металевыхъ примѣшкѣвъ, єсть сє найчистѣйша и найлѣшнѣйша музка ростинна, приємно приляєє до лица, надає красю, природну бѣдѣсть и єсть неоцѣннимъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко малє бѣлого пудру 60 кр., цѣла 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр. Рожевый для блѣднѣнокъ и кремовый для шатинокъ и орунокъ, малє пуделко по 70 кр., больше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1.40.

Вода фіалкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишѣ, угрики, джуге морщинки и долики бѣсповъ. Лице бѣдѣжє, выбѣлює и вынѣжєє до тои стєпени, що єко средство тоалетово-гигиєничнє абєстало бѣднєнємъ медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскѣй въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, планц Маріяцкій и улица Галицка, роцъ Висловои ВЪ КРАКОВѣ Субонницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦАХЪ Гиноцѣ ч. 2.

ДРАМАТИЧНІЙ ТВОРЫ

ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО.

Цѣна 1.30 кр.

Дѣстєти можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Гимназіастъ IV класы,

Русинъ, знающій сѣбѣ и языкъ французскій, свѣдоцтва шкѣльнѣ зъ одзначєньємъ, — глядѣть лекціи на село на вакаціи. Порозумѣтисъ обоимъ можна адресуючи: М. І. Табанъ, Тернопѣль, poste restante. 3028 1—3

Шунаєсь учительки домовои

до дѣвчаны на село въ горы. Вымаєсь бѣдъ учительки такожъ знєня языка нѣмецкого. Першенствєю могла бы мати знєчує по французски и гру на фортепьянѣ. Учительскою могла бы бути укѣнчєна семинаристкѣ, потребуєуча практикѣ учительскою, бо могла бы бѣбувати єю практикѣ въ мѣсцевѣй школѣ. Близка вѣдомѣсть въ редакціи „Дѣла“ 1—3

На преміи.

РУСКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ

при об'являючихся испитахъ въ школахъ народныхъ подає до відомості Свѣтл. Радѣ Шкільныхъ, Впов. священникъ, катихитъ, учитель и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призовлені кр. Радю шкільною на преміи для учениковъ, красю оправлені зъ позолочеными берегами, можна купити въ анцеларіи товариства при улиці Орменської ч. 27 по слѣдуючій цѣнѣ:

Образокъ видѣла:

1. Зѣвриньчѣ ч. I. 10 кр.
2. Зѣвриньчѣ ч. II. 10 "
3. Зѣвриньчѣ ч. III. 10 "
4. Зѣвриньчѣ ч. IV. 10 "
5. Гостиньчѣ для чємныхъ дѣтей 15 "
6. Мєняжєрїя 15 "
7. Зѣврята ч. I. 20 "
8. Зѣврята ч. II. 20 "
9. Робинзонъ 40 "

Иный видѣла:

10. Читанка ч. I. 20 "
11. Читанка ч. II. 20 "
12. Читанка ч. III. 20 "
13. Читанка ч. IV. 20 "

Всякія замовленія выслають ся скоро и точно. 2988 5—6

КОЖДУ

ДИВОВОЖУ

уникає.

Нема тутъ окляковъ, примѣромъ, якъ довго стєєє принає, або що товарѣ закуплєній при мѣсѣ конкурсовѣй, нечуєє! зачуєє! случайно! и т. п. Нєма ту пѣчѣ подобного! бо всє въ той крикѣ не придєстѣ на пѣчѣ, а лишє дѣлами треба дозвєстѣ, а о томъ може Впов. публика перевѣдѣтисъ, коли сѣмъ замовити отєй справѣ дешєвѣ и вѣлєми солиднѣ товарѣ.

Для мужчинъ: Цѣла убраньє зъ сукна найлѣшнѣйшєй, новѣи модѣ (судрутѣ, штаны и камизелька), добрє зроблєнє, перше 18 зр. — тепєрь зр. 10. —, такє убраньє першѣи модѣ, перше зр. 22. —, тепєрь зр. 14. —, такє убраньє найпершѣи модѣ, перше зр. 30. —, тепєрь зр. 18. —.

Для хлопцѣвъ въ вѣцѣ 8—16 лѣтъ. Цѣла убраньє зъ сукна, доброй модѣ, елєгантнѣйшєй (судрутѣ штаны и камизелька) перше зр. 15, тепєрь зр. 8. —, такє убраньє першѣи модѣ, перше зр. 22. —, тепєрь зр. 12. —.

Для дѣтей бѣдъ 2—10 лѣтъ: Цѣла убраня, гарно прибраня, перше зр. 7.50, тепєрь зр. 3.80, такє убраньє першѣи модѣ, перше зр. 12. —, тепєрь зр. 5.50, такє убраньє найпершѣи модѣ, перше зр. 18. —, тепєрь зр. 8. —.

При замовлєнїяхъ проситєсь укажѣно уважати на отєє:

При убранїяхъ для мужчинъ проситєсь подавати обмѣръ груди и довготу кроку пѣсьє и фєрса метромъ, а для дѣтей и хлопцѣвъ якъ найдѣшнѣйше вѣкъ а такожъ красю жаданого убраня.

Розсєлаєсь точнѣ за посѣлѣтѣю або надѣлєнїємъ готѣви.

Особанно уважати:

що єсь тутъ насєвєи товарѣ сукна найлѣшнѣйшєй и продѣлѣнїє то такъ дешєвѣйшє цѣнає тому, що набѣраєсь надѣто великѣй принає.

Klein's

Internationales Waaren-Exporthaus Wien I, Kohlmarktsgasse 7.

Що не подобаєсь, бѣднєсь, або звєрнутєсь грошѣ.

Пошукованя посадѣ, оголошеня продажѣ, пошукованя спѣльничѣвъ

и всѣ инші оголошеня для всѣхъ авєстро-угор. якъ такожъ для всѣхъ заграничныхъ газетѣ и факсовѣхъ часѣписѣй залагоджує найлѣшнє, найкєрше и въ одновѣднѣи способѣ по оригинальныхъ цѣнахъ євєсєдѣнїя анонєсѣвъ:

RUDOLF MOSSE

Wien I. Seilerstätte 2.

Матерію вовняні на сукні дамскі найновѣйші

Метєрь бѣдъ 45 кр. и вышє

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часєпись.

Выдаєць Иванъ Бєлєй. Одѣлѣальный редакторъ: Кирилъ Катинєвичъ.

Панѣрь зъ ємѣр. Черлєньськомъ.

Зъ друкарнѣ тов. лм. Шевчєнка, подѣ зар. К. Бєднєрєкого.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-й годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ новелъ“ выходитъ въ второкъ, а въ субботахъ и пятницу на перемѣну разомъ съ „Дѣломъ“.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральные библ. общество, ул. Коперника ч. II, и Бюро гасетъ ул. Кароля Левака 9. У Вѣднѣ Haenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Вѣ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи: за Границей: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на чертъ року . . . 4 зр. 50 пр. на чертъ року . . . 6 зр. на чвѣрць . . . 1 зр. 50 пр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 8 зр. на полъ року . . . 4 зр. на чвѣрць . . . 1 зр. 35 пр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи и нисераты принимаются на пошлѣ за нисераты. — Рекламы и нисераты вѣднѣ бѣдъ порта. Подплатка чело комитетъ 8 кр. а. в.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ одной стрѣчки початкомъ, въ рубр. „Надбѣла“ по 20 кр. а. в. Подати числятся по 10 кр. бѣдъ стрѣчки.

Рухъ передвыборчій въ Галичинѣ.

Зъ Черемшля доносить до Gazet-ы Narodow-on:

Дня 22 червня обдбулося не дуже численне згромадження виборцѣвъ зъ куріи бѣльшихъ посѣдователей, чтобы обговорити справу соймовыхъ выборовъ зъ товжъ куріи. Окружъ черемшльскій выбирае трехъ посѣдователей, были нима досъ кн. Юрій Чарторыйскій, Жигмонтъ Дембовскій и кн. Адамъ Любомирскій. Всѣ три послы здавали справу зъ своєю дѣльностью соймовой и обдповѣдали на интерпеляцію. Найцѣкавейшою для насъ була интерпеляція п. Писпака Скарбекъ-Боровского о справѣ руской, котра поставлена була „въ острѣхъ словахъ“ и выкакала довшу дискусію, и обдповѣди на ту интерпеляцію кн. Любомирского и Чарторыйского. Именно заявивъ кн. Любомирскій, що маршалокъ пошловъ въ дусѣ внесена п. Романчука, бо зъ власной инициативы зачавъ промовляти при отвѣрканіи замываню сойму такожъ въ языцѣ рускомъ — заявивъ категорично, що обдкдае и ниспущацію лучения зъ русскими сторонниками такъ нещасливо репрезентованымъ въ соймѣ, але слушай жадаю Русинѣвъ завсѣгды ширѣ и зъ пересѣдчѣвъ будѣ обдпирати. — Велике враженіе въ той справѣ — наше дальше Gaz. Nar a — зрѣбля промова кн. Чарторыйского, котрый помѣжъ нимаемъ сказать, що мимо того, що знапа а писпака odezwa nazwała nas obcymi ludźmi, не треба намъ уноситися аніъ нещасливо аніъ пристрастію, и завсѣгды справу трактувати треба по братерски, обдктивно и справедливо.

Тѣмъже подае Gazeta зъ басѣдъ черемшльскихъ шляхты о руской справѣ. Мы мусимо замѣтити, що и кн. Любомирскій и кн. Чарторыйскій заявляли себе зъ соймѣ за прихильниківъ Русинѣвъ и руской справы. Гѣмъ-жъ теперъ оденъ зъ нихъ обдкдае „инициативу“, будѣ-то бѣвъ лучшѣ зъ русскими послами въ соймѣ, а другій говорить о ниспущѣ бѣдѣвъ въчѣвѣй, то показуеся, що оба панове або тѣмъже удавали прихильность для Русинѣвъ або даліе стероризувати шляхты. Котра-небудь зъ сихъ двоухъ причинъ заходила, одна и друга зовсѣмъ не красне свѣдѣство дае обомъ киявцѣмъ, и но тѣхъ своихъ басѣдахъ вже не повинні мати смѣлости говорить о своѣй прихильности для Русинѣвъ. Бо що кн. Любомирскій сказавъ ще о „слушаній жадаю Русинѣвъ“ а кн. Чарторыйскій о „братерскѣмъ трактованіи руской справы“, то мусимо брати тѣмъже за пусті фразы.

Тернопольскій корреспондентъ Gaz. Narodow-on такъ характеризуетъ гофрата Криницкого, кандидата на посла зъ мѣста Тернополя: „П. Криницкій хочъ зъ роду Русинъ, не бравъ ніколи участі въ стремленіяхъ своего народа и лишь разъ въ житіи гравъ досѣтъ зручно ролю Русина, а именно въ тѣмъ часѣ, коли старався о рускій мандатъ зъ меншихъ посѣдователей повѣта самборского до рады державной. Одержавши мандатъ почавъ зновъ промовляти по польски а найрадше по нѣмечки. Рускій селяне були сдучуваний тою метаморфозою языковой и пыталися, чи то той самъ чи не тѣй? Почтенный нашъ гофратъ не естъ такожъ и Полякомъ а ставеся нимаъ лишь ибѣла потребы хвалѣ и ситуація. За то ужинае бѣвъ найрадше нѣмечкого языка и пропадая за всѣмъ, що походить зъ-надъ береговъ синього Дунаю. Якожъ же народности естъ п. гофратъ? Естъ бѣвъ безпартийнымъ Галичаномъ старой даты и нѣмого больше, продуктъ нѣмечкости зацѣпленой на славянскѣмъ пни. Пересѣдчѣвъ а засады политичній п. гофрата суть такъ само темной и непевной бары явъ его народность. Засѣдаючи въ радѣ державній не належавъ до нѣякого клубу а голосувавъ, яко вѣрній и пассивный мамелюкъ, завсѣгды въ дусѣ тогдашнього министерства централистичного противъ Поляковъ и противъ Русинѣвъ, отъ якъ выпало! Своєю парламентарну каріеру заковчивъ п. Криницкій авансомъ на президента суду окружного. А може п. Криницкій естъ демократомъ? Зарозумѣлый и гордый, грубый въ обходженіи и зважачій больше на дрбницѣ, легковаживъ и помѣтывавъ всѣмъ, въ котрыхъ сходился а бѣвъ чѣмъ-лишь супротивъ могучихъ, часто навѣвъ ажь до границъ, де боялися чѣмъ-лишь а починаеся лизунство. Дошера бѣвъ кѣмъ-лишь недѣль ставеся бѣвъ незвычайно вѣвчливимъ, аволитъ розмываеся за людьми, робитъ навѣвъ визиты выборовъ, котрыхъ давнѣйше зъ горы трактувавъ. Той настроій п. гофрата потреба певно ажь до четверта т. в. до двѣхъ выборовъ.

До справѣ нѣмечкѣхъ, до справѣ краевыхъ п. Криницкій ніколи не мѣшався и бѣвъ для нихъ завсѣгды рѣвнодушнымъ. Вѣдѣвъ бѣвъ для него Меккою а обличѣе министерствъ, котре тамъ колѣсь бачивъ, его наймѣльшою загадкою. И що-жъ могло сдочувати п. гофрата, що нинѣ убѣгаеся о мандатѣ? Суета и нѣ-чого больше якъ суета. Будучи гофратомъ ад

ногосъ, хотѣвъ-бы ще стати посломъ ад ногосъ, тѣмъ больше, що выбрався на емеритурѣ а тѣмъже посольскій давъ-бы ему вступъ на прошений обѣды и реценційный гербаты. Чи амбасія п. гофрата будѣ заспокоена, сумѣваеся. Було-бы то дѣйствѣ зъ ущербомъ годности для мѣста и выборцѣвъ, було-бы доказомъ легкочинности и надѣжжѣ права выборного, кола-бъ кандидатъ той барвы и мѣры що п. гофратъ ад ногосъ мавъ репрезентувати мѣсто Тернополь. Въ такѣмъ случаю належало-бъ радше подумати не о розширеніи а о зужженіи права выборного куріи мѣсков.

До сѣн характеристики гофрата Криницкого додамъ ще бѣдъ себе, що коли его своего часу выбравъ до рады державной, бѣвъ давъ бѣвъ Русинамъ певный зобовязаніи, але досѣтъ хитро, бо устий и якъ показалося черезъ третью сѣбу, (тогдашнього парха самборского о. Лаврецького), котра тѣ зобовязанія списала и предложила ихъ „Рускій Радѣ“, що тогда выборы переводила. Документъ сѣй спочивае до нинѣ дѣвъ въ атакахъ того товариства. П. гофратъ не мавъ на думѣмъ додержати даныхъ зобовязаній и — не додержавъ. Здалася бы ще и характеристика совѣтника п. Луцкога зъ Станиславова, котрого дѣмъ-жъ-жъ хотѣвъ переперти на руского посла, а тогда можна-бы докладѣйше знати, якъ то люде вже зъ горы были назначенъ на заступни-бѣвъ руского народа.

О Тернопольскій кандидатурѣ гофрата Криницкого одержали мы слѣдуючу дописъ: На засѣданіи комитету мѣского дня 24 в. ст. червня обдѣтали всѣ три кандидаты: прос. Барвицкій, гофратъ Криницкій и д-ръ Макеъ по 8 голосѣвъ. Кандидатура гофрата выратувавъ Кенигсбергъ приставивши додатково Ганеберга, котрый обдавъ голосъ на п. Криницкого. Такимъ способомъ пересформовано кандидатуру гофрата Криницкого. Для оцѣны сѣн кандидатуры зъ руского становища мусимо нагадати для информации рускихъ выборцѣвъ дѣмъ-жъ-жъ минувшости п. гофрата. Коли п. гофратъ въ р. 1873 въ Самборѣ зголосивъ свою кандидатуру до рады державной и старався, чтобы рускій комитетъ еи обдпиравъ, удався рускій комитетъ до мужѣвъ доврѣи, чтобы высказали своѣй судъ о кандидатѣ Русинамъ до того часу зовсѣмъ незвѣстнымъ. Оѣ мужѣвъ доврѣи наспѣла зовсѣмъ неприхильная квалификация, а тѣмъже крѣп. Лаврецькій поправъ сѣю кандидатуру. Комитетъ згодился на то подѣ условіямъ, если п. Криницкій предложитъ писемно зобовязаніе, що будѣ въ радѣ державной солидарно ити зъ рускими послами. П. Криницкій переказавъ се зобовязаніе лише устно, а о. Лаврецькій списавъ се и приставъ комитетови. Однакъ выйшовши зъ подмогою рускихъ выборцѣвъ посломъ, не почуваясь п. Криницкій до обвизанъ додержанія даныхъ зобовязаній и до солидарного поступованія зъ рускими послами, а йшовъ все мѣтѣмъ h. Regierung и збѣгавъ президентомъ въ Тернополи. Бѣвъ отже правительственнымъ посломъ, а й теперъ его кандидатуру обдшѣнуло вѣмѣстичество. Чи неважкимъ выборцамъ Полякамъ, Русинамъ и Жѣдамъ годиться ити за то урядовою кандидатурою, на то нехай они самѣ дадутъ обдповѣдь 4 л. липня и покажеся, чи умѣють розумѣти интересъ мѣста.

Въ Самборѣ, де выплынули ажь три кандидатуры: д-ра Чижевича, инжинира Удерского и мѣщанина Никлевича, естъ справа такъ, що наибольшій шансъ перейти має д-ръ Чижевичъ. Справу двоухъ головныхъ кандидатуръ д-ра Чижевича и п. Удерского постановлено залагодити въ дорожъ компромисе. Въ недѣлю дня 30 в. ст. червня збралася отже була комисиія зъ сѣмъ найвидѣйшихъ практиковъ одного кандидата и зъ сѣмъ другого кандидата и та порѣшила, що п. Удерскій повиненъ зречися въ користъ д-ра Чижевича. П. Удерскій зрѣбавъ такъ, а загадна комисиія обдсѣлася до польского центрального комитету о оголошеніи кандидатуры д-ра Чижевича на мѣсто Самборѣ. Теперъ отже естъ справа такъ, що позбѣвъ лишь ще кандидатура п. Никлевича, котрый одакожъ по всѣмъ нѣмѣрностямъ уступитъ такожъ въ виду кандидатуры д-ра Чижевича.

Зъ Долины пшутѣ намъ:

Въ Долинѣ Русинѣвъ, мавшихъ при выборахъ голосъ, було 180, зъ тѣхъ припущеніи були до голосованія 140 (значить голосува-ли) Всѣ сѣй рускій голосъ пошла на нашу лѣсту, жадець не змѣнятивъ. Многихъ — якъ сказано — прогнаво бѣвъ выборовъ; зъ десятика була силою придержана, кѣмъ-лишь зъ Русинѣвъ урядникѣвъ зашкаралупилося — тожъ выходати, що мѣщанство руске въ Долинѣ дуже гарно стояло. Разомъ всѣхъ голосува-ло 392.

У насъ въ Долинѣскѣмъ кандидатомъ „moralnego rzadu“ p. Marjan Mazurak, котрый, чтобы догодити своѣй урядной амбасіи, що не збѣтавъ маршалкомъ повѣтовымъ, конечно

хочѣ стати посломъ на соймѣ краевый и тѣмъ способомъ высоко затриумфовати надъ своимъ протавникомъ. Якъ-жъ зъ него посолъ, се самъ бѣвъ вже найлѣпше зъ власной практики знае, сидѣвши на крѣселѣ посольскѣмъ вже кѣмъ-лишь, та нѣчого не высидѣвши. Але що добро повѣту, що добро краю, все на обѣкъ, кобы лишь догодити своѣй амбасіи! Здалася зъ початку, що правыборы идуць легонько, а то плявъ бѣгъвъ вже зъ горы добре бѣвъ уложеный. Обраховано, що можна въ нѣмѣмъ десятицѣ дрбницѣхъ сѣвъ правыборы перевести на око легально, але де вже прийшла межа бути не бути, тамъ дався чути страшный крикъ: такъ має бути! Мѣсто Долина, котре дае 15 выборцѣвъ зъ горы назначеныхъ на кандидата гзду moralnego пережило тяжкую тридѣвку выборовъ. Такожъ люто, завзято агитациія зъ стороны правительства тутъ же не тямлятъ. Все, що живе: жиды, Нѣмцы, латиньки, урядники все стало однимъ ланцухомъ, чтобы лишь не дай Боже не перейшовъ якъ Русинѣвъ. Самъ п. староста Цѣшка, хочъ не засѣдавъ при комисиі, бѣвъ черезъ всѣ три днѣ при выборахъ. На лѣстѣ стояло и его имя: Rudolf Ciszka, starosta, а бѣтъ Władysław Janowski, sekretarz starostwa и т. д. Де то тогда старосты не було: повно и въ сѣли выборахъ и въ сѣмѣхъ и на дворѣ мѣжъ выборцами а все зъ тученосяю хмарою на очахъ. Правда, часомъ зъ мѣжъ тѣхъ страховникъ мѣвъ ясныи лучъ сонця продира-лось ласкаве высѣе слѣдѣ: То р. на moja liste głosujesz? Въ слѣдѣ за тѣмъ жертва снулася въ рабѣку дугу промовляючи соло-денный слова: „Tak jest Wp. Starosto!“ Але що дѣялось, най факты говорить: 1) Андрей Майхровичъ голосувавъ за нашу лѣстою. то сказано: „Patrzcie się, to jego brat Hryń je mój chleb, a ten na mnie nie głosuje.“ Се чули Василь Антоновичъ, Стефанъ Кардашъ, Рожнятовскій и др. 2) На день 26. червня за-повѣдено выборы на 1/2 9 годъ, а зачато 1/2 8 рано. 3) Антоны Вайманъ стоявъ черезъ всѣ три днѣ на дворѣ при бѣмѣхъ и вырѣкувавъ въ голосѣ, обдповѣдаючи имена выборцѣвъ зъ лѣсты п. старосты, и все те шло мимо ухъ п. старосты; намоу же Андрееви Юревичеву, Ивану Иваскевичу, калано выносился за слова шипотомъ сказанъ. 4) На лѣсту старосты хочъ кто и зле выголосувавъ имена — було добре, нашъ голосъ въ тѣмъ разѣ всѣ пропадали. Такъ пр. Strówich голосувавъ: Rudolf Cisko; Kram казавъ: Rudolf Siczka; Regner Jakob: Rudolf Seika; Josel Lindenbaum: Rudolf Sosinski и т. д. а всѣ голоса записано на Рудольфа Цѣшку. Wächter голосувавъ: Sosinska Wincenta — а староста заемѣвся и показавъ по на жѣнку голосувати не можна, але: Sosinski Wincentu записано. 5) Вольфъ Rechtschaffen го-лосувавъ зъ-подѣ чужого номеру. 6) Кликали: Huta Friedländer, а голосувавъ Huta Friedler и на Friedler поправлено въ лѣстѣ. Поклика-ли: Leib Simche Grünberg а голосувавъ якъ-лишь Grim. 7) Нашихъ обдгано бѣвъ голосованія: Идъ Жмуркевича, Ивана Бойдуника, Федѣка и Семѣна Горбового, Ивана и Иснати Крехо-вецкого, Стефана Тернецкого, Стефана Люба-чѣвского и иныхъ. 8) Жидъ Spiegla агитато-ру старостѣсковъ лѣсты прошѣо свѣдѣти въ сѣли, хочъ той-же своѣй голосъ бѣвъ вже бѣ-давъ, противно нашихъ зарѣвъ наганяли. 9) Помѣжъ выборцѣвъ сроваджено жандарма. 10) Полицій Ласота выдѣравъ нашимъ картѣмъ и бѣвъ нашихъ въ груди.

То суть зъ помощи множества лишь де-некоторі факты, илюстрируюць, якъ то въ до-линѣскѣмъ повѣтѣ выборы перепроважувано. Та се лишь цѣмъ мы видѣли — а якъ-жъ-жъ въ сѣмъ оловѣ — се вже каждый Русинъ на память знае досѣвати.

На честь рускому мѣщанству долин-скому треба признати, що такъ красно при выборахъ держалася, якъ ще ніколи. Забувши на горячу работу въ поля, при нѣмѣмъ-лишь и глумѣ злѣбы и темнотѣ, бѣвъ рана до вече-ра о голодѣ и справѣ перечѣвали три днѣ, чтобы постояти за правду. Се навѣтъ и на чѣст-ныхъ противникѣвъ нашихъ зрѣбало глубоко вражѣние и они кажутъ не скрываючись: „Rusi-ni zwyciężyli nas moralnie.“ Ой такъ! мы боролись за правду не лишь нашу але и тѣхъ необачныхъ мѣщанъ, котры думаютъ, що якъ-жъ-жъ они иншого обряду або иншого вѣры, то вже не одна насъ бѣда тѣсно, не однакъ и насъ гаразды ссылають.

Зъ Коломыѣ пшутѣ намъ:

Крѣмъ выборовъ въ сѣль маємо в вы-боры зъ мѣста Коломыѣ, въ котрыхъ Русины такожъ берутъ живу участь. Выборы до сойму зъ мѣста Коломыѣ самѣ въ собѣ суть дуже цѣкавы а при тѣмъ страшенно запутанъ. Коло-мыя має вже все якѣсь таке счастье, що при выборахъ чѣмъ до сойму чѣмъ до парламенту не ходитъ зовсѣмъ о загално краевый интересъ, але о справѣ чѣмъ мѣсцевъ и при кождыхъ такихъ выборахъ рѣшаеся у насъ доля упра-вы громадской. Якъ передъ чотырма роками кандидатуру Блоха разбѣлаеся стару жидѣв-ско-експлоататорску раду громадску, такъ теперъ колѣшня управляюча въ громадѣ клі-ка, бѣжача зновъ помагати свои руки въ

громадскихъ фондахъ, загадуе кандидатуруо тутешнього свѣтъника судового, п. Михайла Ключенка, впрочѣмъ не злого чоловіка, звали-ти теперѣшню раду громадску, котра прецѣ и маєтокъ громадскій по змѣзѣ упорядкувала и въ котрой и Русины мають больше значенія, якъ за попередныхъ радѣ. А именно тая жи-дѣвско-експлоататорска кліка укладася зъ не понимающими рѣчи мѣщанами въ той спо-сѣбъ, що обѣщѣе имъ пересформувати до сойму „ихъ земляка, колѣмъ-лишь мѣщанина, ихъ брата, свѣта, крѣвняка“ (бо-жѣ-жъ дѣйствѣ родина Ключенковъ сильно розгалужена въ Коломыѣ), а за то малѣ-бы мѣщане помочи при нахо-дѣннѣхъ сѣн осѣни выборахъ до рады громад-ской. Клика та, маючи зручнѣхъ и вправнѣхъ горлачѣвъ (кандидатѣвъ на различный сенектуры мѣскѣ), старався при ихъ помочи ужити мѣ-щанъ до освѣтленія своѣй нечестной цѣли. Зъ другого боку сторонничество теперѣшней рады громадской и люде, бѣжачѣмъ добра и поступу якъ въ мѣстѣ такъ и въ краю безъ рѣзницѣ вѣроисповѣданія и народности поставили кан-дидатуру п. С. Щепановского, загално знано-го первого организатора промислу настяного въ Галичинѣ а до того реальнаго экономиста. Кандидатуру ту постановили и Русины ту-тешній обдпирати разъ за-дѣла того, що Щѣпа-новскій вже давнѣйше бѣвъ для Русинѣвъ при-хильный а потому и за-дѣла того, що и теперъ годиться бѣвъ на поставленіи ему Русинами ус-ловія. Однакожъ п. Щепановскій, зрѣвнившись рѣзкими найпоганѣйшими шканадами и най-бѣдѣйшими инсинуациями, выведенными про-тивъ нему людьми не перебираючи въ сред-ствахъ, зрѣвнигувавъ зъ своєю кандидатуры зъ Коломыѣ. Чтобы не опускати терену и не по-казатися слабымъ супротивъ противникѣвъ, лусѣлоася конечно поставити иншого контр-кандидата п. Ключенку. По довгихъ безу-спѣшныхъ глѣдѣннѣхъ, бо нѣхто не хотѣвъ пу-скатися въ такую пристрастную борьбу зъ про-тивникомъ клікою, рѣшено поставити кандидатомъ бѣвшаго министра д-ра Ф. Земляковского, на-дѣвчись, що поворотъ правительственности того кандидата розбѣеся противникѣвъ.

При такѣмъ станѣ рѣчей въ трудной ко-лизіи зашѣлился Русины. Зъ вѣлюю людей о нечестныхъ цѣляхъ годѣ було Русинамъ лу-чшѣ а класти овермого кандидата значило ослабѣвати оппозицію противъ кліки п. Ключенка и помагати той кліцѣ до побѣды. Лиши-лося отже по неволі держатися кандидатуры п. Земляковского. Чтобы однакожъ на всякій способъ честь руского народу ратувати, зѣб-шався дня 30 червня рускій мѣщане и инте-лигенція та порѣшили поставити кандидатури п. Земляковскому слѣдуючій условія, подѣ ко-трѣмъ могли-бы коломыскій Русины бѣдѣти на него своѣй голосѣ: 1) чтобы п. Земляков-скій въ рускихъ справахъ народныхъ голосу-вавъ згѣдно зъ рускимъ соймовымъ клубомъ; 2) чтобы обдпиравъ экономичныя справы пере-дѣвѣмъ мѣщанъ и сѣлянъ; 3) чтобы старався зѣдѣнати въ мѣрѣдѣннѣхъ правительственныхъ сѣрѣхахъ больше прихильность для основанія руской народнои школы въ Коломыѣ, котра досѣ наибольшу переносу дѣзнавала зъ сторо-ны правительства. До конференция въ тѣй справѣ зъ мѣсцевымъ комитетомъ выборнымъ и кандидатомъ п. Земляковскимъ выбрали: предѣдѣла руского абѣру выборного, врило-шаннина и мѣсцевого парха о. Коблянського, адвоката-совѣтника п. Павла Ильича, со-вѣтника суд. А. Подлясѣцкого и п. Петра Кор-чакъского, предѣдѣла руского повѣтвого комитету выборного.

Отѣвучѣмъ отже телеграфично обдповѣди п. Земляковскому, бѣвъ котронъ будѣ залежати наше обдпираніе его кандидатуры.

Въ Бучацкѣмъ окрузѣ выборовъ зъ мен-шой посѣлѣности рѣшиться нинѣ судьба мабуть въ користъ руского кандидата, позаякъ тамъ розгорѣлась завзята борба мѣжъ кандидатами польскими Артуромъ Цѣлѣцкимъ зъ Порховы и гр. Володиславомъ Волянскимъ. Зъ Буча-ча доносить именно, що Цѣлѣцкій дня 30 червня повѣдомивъ писемно репрезентацію мѣста Бучаца, що выступая отъверто яко кандидатъ на посла до сойму зъ меншихъ посѣлѣстей повѣта бучацкого и просѣтъ екликати выбор-цѣвъ до сѣль рады мѣсковъ на день 1 липня о год. 6 вечеромъ, чтобы мѣвъ станути передъ выборцами мѣста Бучаца. Обдканий выборцѣвъ заявили п. Цѣлѣцкому, що будучъ обдпирати лишь кандидатуру гр. Волянського, котру за-твердѣвъ центральный комитетъ и что они лишь ту кандидатуру уважають за легальною. П. Цѣлѣцкій мимо того готовъ кандидувати.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ виду того, що делегация угорска роз-почѣе повне засѣданѣе дошера по залагодженю всѣхъ предложѣній въ комисиі бюджетной ав-стрійской делегации, сѣсія делегаций на не сѣднѣннѣеся передѣ 15 липня. Щорѣчній пиры у цѣ-аря для делегаций обдбудут-ся на дняхъ 10 и 11 в. ст. липня.

— Грошей немає. Хіба по́слати до батька — позичити?...

— Лучче не пити-му до смерти чаю, нїжь маю позичати вь твого батька.

— Про мене! якъ хочешь, — одказавъ Якимъ.

Зося плакала. Неясно слїпала свїчка; темно було вь хатї. Непривїтно дивились стїны, вїкна. Вь скринї було порожньо; грошї були потрачений, бо мусївъ Якимъ заплатити за три мїсяцї впередъ, а то не пустивъ-бы жидь на квартиру. Такий тамъ звичай.

— Зосю! вертаймось до батька. Бачишь, яке наше житя! — сказавъ Якимъ.

— Лучче отъ-тутъ загину, нїжь маю перепрошувати твого батька, — вїдказала Зося.

Коли се рипнули дверї. Вь хату ввїйшла Лемїшняха и почала розвязувати велику хустку. Вытягла зъ вїдтїль чай, великій шматокъ сахару, велику, свїжу, пухку паляницю, десятокъ здоровыхъ яблукъ, розклала вєй тї гостинцї по столу, потїмъ поставила на вїкно глечикъ свїжого молока; зъ другой хустки вытягла чималый шматокъ сыра, горщокъ свїжого масла... Якъ добрый духъ, вона принесла одъ доброго, любячого материньського сердца, тишкомъ-нишкомъ, щобъ и старый про те не вїдавъ. Швидко закипївъ самоваръ. Зося сидїла за столомъ, наливала чай, тїшила очї всякимъ добромъ, и цїлувала руки Улиши Сидоровны за те, що вона одна любила и жалувала їй, якъ рїдна мати. На прощанї Улиша Сидоровна обїцяла заплатити жидови, нишкомъ од старого кїлька десяткївъ рублївъ за дорогу Зосину сукню, щобъ тїльки жиды не чїплялись до неї и не робилї їй сорому.

Такъ жили Лемїшковськї довгенько на новїй квартирї. — Зося нї разу не була вь свекра, не думала

його перепрошувати, а старий Лемфшка тожъ не любивъ кланятись нікому. Зося неслася въ гору панствомъ, Лемфшка бувъ гордый своїми лѣтами, своєю головою, хазайствомъ и своїми грѣшми.

— Не я виганявъ невѣстку зъ синомъ, не я буду й просити. Вгодно — нехай живуть, а не вгодно — якъ знають, — часто говоривъ Лемфшка сусѣдамъ

Такі були його слова, та не така була думка въ серцѣ... Зося одобрала въ його сына и внучка.

Настала весна, Зося приходила до старихъ; почалося лѣто, кѣмната Зосина пустувала. Сумно й тихо стало въ Лемфшки въ домѣ пѣсля шумливого, веселого життя молодонь сѣмѣ. Не гомонѣли гостѣ въ хатахъ молодыхъ до пѣвночи, не плакала дитина, не вештались слуги до свѣту. Спокѣйно шептавъ молитву Трохимъ передъ образами, спокѣйна була въ його господѣ нѣчь, та старі почули, що бувъ покѣй близькой смерти, близького вѣчного спокою. Пѣсля гармидеру, пѣсля молодого хазайства, хаты здавалися просторнѣшими и наче стояли пустками. Въ жизни дѣтей старі наче переживали свою власну жизнь у друге. Маленького внучка вони любили, якъ свого сына Якима. Гармидеръ, рухъ, гомѣнь, дитячий плачъ въ молодѣй сѣмѣ — все те нагадувало старымъ про плинь людзкой земной жизни, завѣсою засланяло одѣ ихъ думку про смерть. Теперъ же, середъ мертвого спокою, старий Лемфшка ставъ лцемъ до лица зъ своєю думкою про домовину.

Одного ранку Трохимъ уставъ зъ лѣжка и ноги його заточилися, такъ, що вѣнь мусѣвъ притулитися до стѣны.

— Що се зъ тобою? — спытала Улиша.

— И самъ не знаю. Вчѣра горѣлки я въ ротъ не бравъ.

Трохимѡвъ голосъ ставъ слабшій и тихшій у двох и трохи дрижавъ.

— Чи не слабый ты сегодня? — пытала жѣнка.

— Нѣ, въ мене нѣщо не болятъ, — отказавъ ще тихѣше Лемѣшка. — То вже приходитъ мѡй часъ. Старый я ставъ; смерть моя близко.

Лемѣшка присѣвъ на лѣжку и схиливъ голову. Голова въ його трохи заморочилась.

— Пошли за священникомъ та за Якимомъ, — промовивъ ще тихѣше Трохимъ.

Улиша послала за священникомъ и за сыномъ, а сама плакала. Лемѣшка нездужавъ тѡльки разъ на вѣку, на трицять пятому року своєї жизни. Слабѣсть його дуже вразила ѣѣ серце.

А тымъ часомъ, поки прийшовъ священникъ и сынъ, Лемѣшка вже ходивъ по двору, якъ и було попередъ. Тѡльки мѡцный його голосъ ставъ далеко слабшій и тихшій.

— Высповѣдайте мене, панъ отче. Здається, минѣ часъ збиратись у далеку дорогу.

Священникъ высповѣдавъ його. Трохимъ вийшовъ у свѣтлицю спокѡйнѣйшій и бодрѣйшій. На серцѣ йому стало видимо легше, Улиша подала закуску, пляшку горѣлки, пляшку наливки. Всѣ сѣли за стѡлъ, выпили по чарцѣ. Священникъ и Якимъ почали звичайну, будиѣшню розмову и старались заспокоити старого. Швидко и самъ Лемѣшка, выпивши чарку, почавъ тихимъ голосомъ розмовляти. Тѡльки лице його разомъ спало, щокы осунулись низче, два зморшки на щокахъ стали глибшій, очи потягло трохи пѡдъ брови, руки почали трястись.

Улиша Садоровна попросила священника зостатись на обѣдъ. Лемѣшка за обѣдомъ ѣвъ мало, одначе пѡдкрепився и розвеселився. Всѣ силкувались його втѣшати,

розважати, розказували про де-якихъ старыхъ довговѣчныхъ людей, одхияли думку одъ смерти. Швидко потѣмъ всѣ вышли зъ хаты и посѣдали пѣдъ причѣлкомъ, котрый выступавъ у садъ. Хазайка вынесла пляшку зъ вишнѣвкою. Довгенько вони сидѣли, выпивали по чарцѣ, балакали. Ясный день, здорове повѣтря, зеленый садъ — все те наводило на душу спокойнѣй, не смутнѣй мысли.

Священикъ пѣшовъ до дому. Лемѣшка забажавъ подивитись на свого внука, одначе не згадавъ про Зося нѣ словечкомъ. Сама Лемѣшиха швиденько побѣгла за дѣтямъ. Лемѣшка пѣшовъ по саду, а Якимъ сидѣвъ на присѣбѣ, не зводячи зъ його очей.

Не твердыми ногами йшовъ Трохимъ стежкою по саду. Сонце кадало вечѣрнимъ промѣнямъ у бѣкѣ яблунямъ и грушамъ и пронизувало наскрѣзь кожну гильку. На низу, межъ вербами, було видко млынъ, а зъ двору виглядали всѣ застройки. Лемѣшка окинувъ хазайськимъ окомъ всю оселю. По всьому було видко, що його хазайське око не дрѣмало на старости лѣтъ. Скрѣзь бувъ порядокъ, чистота; все добре держалось, все лагодилось. Повѣтки не свѣтили кроквами; дубовѣ коморы стояли просто, не похилившись, хата була вшита новыми куликами. На низу млынъ крутивъ усѣма колесами. Проти сонця на темныхъ колесахъ дуже ясно блищали новѣ представлянѣ лотоки, хапаючи за кождымъ покрутомъ колеса срѣбнѣй промѣня сонця, нѣбы облитѣй блискучою водою. Въ одчинянѣй дверѣ миготѣли новѣ товкачѣ ступѣ. Коло млына вештались люде, зносили зъ возѣвъ мѣшки млыва, пѣрнали въ темнотѣ дверей и зновъ вертались до возѣвъ. Завозу стояло дуже багато. Черезъ греблю снувались проходячѣ люде. Робота кипѣла; млынъ стукотѣвъ, гуркотѣвъ, якъ и попереду. А въ саду тихо

плыла жизнь; тамъ наливались яблука; грушѣ, вже одрѣзнялися одъ листу, були видимі для очей и стиха гнули гнля до долу; тамъ цвили квіткы, підганялася въ гору трава, готова підъ косу. Одній старій дерева въ саду, ровесники самого Лемѣшки, нагадували йому, що не все на свѣтѣ вѣчне, що не одинъ чоловікъ мусить схилити шию підъ косу смерти.

— Сей рѣкъ буде остатній рѣкъ мого життя. Та думка не выпадала въ його зъ головы. Надбавъ я всякого добра. Своими руками засадивъ садокъ, загативъ греблю, збудувавъ млынъ. Мои коморы повні всякого богатства. Я оравъ и сѣявъ, торгувавъ, продававъ; мои скрині повні грошей. Свого сына я вивчивъ и довѣвъ до розуму; та чогось душа смутна и непокѣйна... Кому дѣстанеться мое добро пѣсля моєї смерти? Чи мое плем'я їсти-ме овочѣ зъ мого саду? Чи мои внуки топтати-муть сѣ стежки, котрыми я теперячки хожу? Я закладавъ коморы й хату зъ вѣковѣчного дубового колода на два людскій вѣкы. Хто жь некористується моимъ добромъ?

Тымъ часомъ Лемѣшиха принесла внучка и подала Трохимови. Старый легесенько взявъ дитину на руки и повѣсь по-підъ яблунями. Спокойно лежала дитина и дивилась у гору оченятами, въ котрыхъ починала вже свѣтитись искра людской душѣ. Надъ їѣ оченятами висѣвъ зеленый листъ, а межъ листомъ сидѣли пучки грушъ та яблукъ. Черезъ галѣ блищало високе синье небо. Пташки трѣпались, перелѣтаючи зъ дерева на дерево, и плутаючись въ гущавинѣ. Дитя роздивлялось на невидавый зроду образъ, а сивый дѣдъ тѣшився його личкомъ, його маленькими ручками. Лемѣшиха стояла оддалеки и слѣдила очима за нимъ.

— Мой сынъ, мой й внучокъ, та невѣстка — во-

рогъ мѣй, — ишла далѣ думка Лемѣщина. — Вона одняла въ мене мѣй рѣдъ, мое племя, моего сына, моихъ внуковъ, вона своими руками загребе мои грошѣ, переведе мое добро, добути крѣвавою працею. А сынови на думцѣ чинѣ та хресты.

— Кто-жъ помяне насъ, стара, якъ мы помremo? — промовивъ вѣнъ вже голосно, наближаючи до жѣнки: хто помолиться за насъ Богу? Чи довго памятають наше ймена нашѣ внуки, що мы зъ тобою жили на свѣтѣ, и надбали для вхъ добра? Чи мабуть затопчуть ногами й нашу память, щобъ и слѣду нашего не зѣсталось...

Улиша Садорова, не розумѣючи попередньої думы чоловѣка, сама не знала, що йому вѣдказати, и мовчки дивилась на його.

— Запишѣмо, стара, часть грошей на церкву, щобъ насъ записали въ субѣтникъ. Купѣмо мы за живота великій дзвѣнъ у собѣрѣ, щобъ вѣнъ нагадувавъ нашимъ дѣтямъ и внукамъ про насъ, и довго дзвонивъ на все мѣсто про нашу память. Нехай говорить людямъ, що живѣ на свѣтѣ Трохимъ Лемѣшка и жѣнка його Улиша... Нехай хочъ дзвѣнъ голосить-ме про насъ до Бога...

— То й купѣмо. Доволѣ всего зостанеться й дѣтямъ.

Тихо вертався Трохимъ до хаты поручъ изъ своєю старою. Лице його було зовсѣмъ спокѣйне. Його грѣзній очѣ, посупляній брови, и весь обвѣдъ лица свѣтився добростю и любовю, неначе пѣсля молитвы або якогось доброго дѣла. Мале дитя ссало кулачокъ и повертало оченятами на всѣ боки. Сонце свѣтило вже тихимъ вѣчѣрнымъ свѣтомъ. Наймички носили воду, лагодились варити вечерю. Наймитъ зловивъ порося и, держачи нѣжъ у руцѣ, волѣкъ його за тынъ на закланя.

— Тарасе! — промевивъ тихимъ голосомъ хазяинъ: пусти порося! Нехай воно росте.

Въ загородѣ стоявъ скотъ, що вернувся зъ череды. Неповорушно лежали коло ясель товстѣ волы, румѣгаючи. Декотрѣ поклали рогатѣ головы на тинь и дивились въ двѣрь...

— Уляшо! Не продамъ я сього скоту до рѣзняць. Ради сього дня, нехай сѣ волы застаються живѣ. Треба його попродаати людямъ до плуга.

Чутя близькои години смерти, години, коли треба було покинути сей свѣтъ, розжалобило душу Лемѣщину.

— Чомъ та невѣстка не вертається до нашої хаты? — промовивъ самъ до себе Лемѣшка. — Чи вже-жъ вона хоче прийти до моєї господы тымъ слѣдомъ, що понесуть мою домовину?

— Бо якъ бы такі пѣшовъ та гарненько попросивъ... — почала Улиша.

— Просити й кланятись я нѣкому не буду... Одна смерть хіба нахилить мою голову. А схоче перебраться до насъ, про мене, — хочъ и заразъ. Скажи їй такъ, коли хочешъ.

Лемѣщика передала слова Лемѣшки сынови.

— Скорѣше пропаду въ сѣмъ жидѣвськѣмъ смѣтнику, нѣжъ перейду знову до Лемѣшки, — одказала Зося Якимови. — Коли старый хоче що небудь намъ удѣлити, то нехай передасть намъ сюды.

Зося сподѣвалась, що вона не довго жити ме на смѣтнику. Вона сподѣвалась недалекои смерти старыхъ...

Лемѣшка пѣшовъ до протопопа, записавъ пѣторы тысячѣ карбованцѣвъ на дзѣвъ и давъ сто рублѣвъ на помявъ душѣ своєї и жѣнчинои „со чади“. Швидко

сторгували майстрѣвъ, швидко лився великій дзвѣнъ. Все мѣсто загомѣло про Лемѣшку, про дзвѣнъ.

— Поспѣшайте, майстры! лийте дзвона день и нѣчъ! — просивъ Лемѣшка. — Нехай моимъ дзвономъ задзвонять по моѣй душѣ.

А тымъ часомъ, щобъ вылився голоснѣшій дзвѣнъ, пустили брехню, що старый Лемѣшка вмеръ. Першій прилетѣвъ до Лемѣщиной хаты старый Пшепшинскій и несказано здивувався, стрѣвши Лемѣшку на самѣмъ порозѣ хаты. За нимъ слѣдкомъ прибѣгъ дякъ зъ псалтиремъ пѣдъ пахою, потѣмъ дяконъ...

— О голосный буде мѣй дзвѣнъ, — реготався Лемѣшка, частуючи свата и церковный причетъ.

— Ото-жь знакъ, що вы сватуню будете ще довго, довго жити! — говоривъ Пшепшинскій солодкимъ голоскомъ.

— Та не всѣ люде будутъ тому радѣ! — отказавъ Лемѣшка. — Чи не првѣгла вже моя дорога невѣсточка?

Одною недѣлѣ заворушилося цѣле мѣсто. Дзвона привезли и поставили коло дзвѣницѣ. Дѣтворя сидѣла кругомъ дзвона, повлазила на дзвѣнъ, всѣ збирались дивитись на дзвона на цвинтаръ. Пѣсля службы протоерей кропавъ дзвона и поблагословивъ тягги на дзвѣнницю. Ввесь цвинтаръ бувъ залитый народомъ. Лемѣшка стоявъ коло самого протопопа, въ синѣмъ каптанѣ. Коло його зъ боку тулилась Улиша. Сонце ясно освѣчувало сотнѣ людськихъ, чоловічыхъ и жіночихъ головъ. Швидко вытягли и почепили дзвона на його мѣсцѣ. Всѣ дзвонъ здавались проти його малыми його дѣтьми. Вся громада замерла й притихла. Всѣ ждали першого благовѣстя; всѣмъ хотѣлось почути, якимъ голосомъ зареве здоровый дзвѣнъ. Дѣти пороздавляли роти и повырѣщали

очѣ на вѣкна дзвѣницѣ. Тѣльки високо на дзвѣницѣ було чути, якъ голосно командували чоловѣки.

— Вже! — гукнувъ хтось на дзвѣници. — Вже! вже почепили, — зашепотѣли всѣ люди и заворушились сотнѣ головѣ, якъ та комахня. Всѣ насторожили вуха.

Коли се вдарили въ новий дзвѣнъ разѣ, другій, третій.... Рѣвно, плавко, голосно полився голосъ надъ цвинтаремъ, надъ мѣстомъ. Мѣдъ ревла и дзвенѣла, ажъ хрестъ дрижавъ на дзвѣници, ажъ земля гула пѣдъ ногами. У всѣхъ людей заворушились руки. Всѣ хрестились и молились.

— Трохи не такій дзвѣнъ, якъ у Киѣвѣ въ Лаврѣ...

— Якъ разѣ такій, якъ въ Софїи, на Старому Киѣвѣ...

— Нѣ! Буде такій, якъ въ Братському на Подолѣ, або въ Михайлѣвському у Варвары.

Такі слова було чути скрѣзь на цвинтари.

Всѣ люди розходились, молились за Лемѣшку, поминали його на имя такъ, що всѣ тѣ слова долѣтали до його ушей. Лемѣшка стоявъ смирно. Добромъ свѣтилося його лице, а Улиша стояла, згорнувши руки, мовъ преподобна.

— Отъ теперъ и вмирати не страшно! — промовивъ Лемѣшка до жѣнки. — Будуть насѣ люди поминати и молитись за нашѣ душѣ. Мы понесемо на свѣтъ наше добре дѣло, а люди и внуки нашѣ довго памятають насѣ.

Протопопъ попросивъ Лемѣшокъ на громадскій обѣдъ у старостину хату. Лемѣшка зъ жѣнкою сидѣли коло духовенства, на першихъ мѣсяхъ. Всѣ имъ дякували, всѣ ихъ частували, всѣ очевидки ихъ поважали. Тѣльки було й мовы за обѣдомъ, що про дзвонь. Одинъ Якимъ сидѣвъ, насупившись, мало выпивавъ, мало гово-

ривъ. Йому шкода було потраченихъ на дзвѣнъ, батьківськихъ грошей, що мали бути колись його грѣшми. А Зося сидѣла дома, и почувши новый дзвѣнъ, почала бѣгати по хатѣ, ламати руки и проклинати и новый дзвѣнъ и своего тестя — Лемѣшку.

Почалася осѣнь. Почала спадати жара. Помалу гасло гаряче промѣня сонця, зъ тиха згасала жизнь Лемѣшки. Його ноги слабли, очѣ темѣли, голова стала зовсѣмъ сивою; прямой станъ дуже згнүвся. Лемѣшка мовчавъ, бо не любивъ нѣкому жалѣтись.

Почалися да дворѣ приморозки. Въ саду листья посыпалося зъ дерева. Вже збирали огороднину, звозили остатній хлѣбъ, зривали баштаны. Лемѣшка самъ дивився за всѣмъ, тупцявъ коло всего, хочъ його душа вже чула, що йому не вѣсти зимою овощѣвъ минувшого лѣта.

Одного ранку Лемѣшка ввѣйшовъ у кухню й попросивъ воды вмыватись. Голосъ його зовсѣмъ опавъ, його ноги заточились пѣдъ нимъ. Трохимъ, якъ старый дубъ, похилився на стѣлъ, потѣмъ на лаву. Наймички наробили крику. Прибѣгла Улиша Сидоровна. Лемѣшка лежавъ на лавѣ жовтый якъ мрець, зъ закрытыми очима. Всѣмъ здалося, що вѣнъ вже неживый.

Черезъ хвилину вѣнъ розплющивъ очѣ, просивъ устѣх тихимъ голосомъ не турбуватись. Його перевели въ свѣтлицю и положили на лѣжку.

— Улишо! — насилу промовивъ вѣнъ. — Попроси священникѣвъ. Я хочу масломъ соборуватись.

Улиша Сидоровна розбѣла слугъ до священникѣвъ, розпочала варити обѣдъ и готовити все идъ маслосвятію. Швидко потѣмъ въ свѣтлиці завѣшталося духовенство. Паламарѣ вбирали въ ризы мѣськихъ священникѣвъ. Передъ образами на столѣ, въ рукахъ у священникѣвъ, па-

лали воскові свѣчки. Середъ хаты, прямо идъ канапѣ стоявъ застеленый бѣлою скатертею стѣлъ. На столѣ стояли двѣ великѣ миски зъ пшеницею. Въ одной по пшеници було натыкано сѣмъ свѣчокъ, а въ другой стирчали квачики зъ паличокъ, обмотанѣ бѣлою ватою. Священики стояли рядомъ коло стола и правили маслосвятіє. Дымъ зъ кадильниць густо розходився хмарами по всѣй хатѣ. Вѣкна й дверѣ були одчиняні. Въ хатѣ и въ сѣняхъ товпилось багато людей. Лемѣшка, старый, бѣлый якъ молоко, въ бѣлой сорочцѣ, зъ розстебнутою пазухою, сидѣвъ на канапѣ. Подушка лежала за спиною, одначе вѣнъ не доторкувався до неї плѣчми и сидѣвъ рѣвно. Йому не хотѣлось передъ людськими очима стогнати, хилитися одъ слабости. Його блѣде лице ще бѣльше осунулось; очѣ були спущені до долу. Вѣнъ крѣпився для людського ока, хочъ сива голова хиталась уже и просилась на вѣчный покѣй. Улиша стояла коло священикѣвъ, дивилась заплакаными очима на образы, хрестилась и тихо кланялась. Обѣручъ зъ нею стоявъ Якимъ, спокѣйный, задумавый, а коло него стояла Зосѣ. Очѣ Зосѣ були обернуті на вѣкна. Їй бувъ тяжкій той церковный обрядъ. Вона прийшла, щобъ тѣльки одбутися одъ людського нарёканя. Ще бѣльше зѣбралось народу. Зъ усього мѣста зѣйшлися старцѣ. Дѣти заглядали въ вѣкна. Ще густѣше пѣшовъ дымъ зъ кадѣльниць, ще голоснѣше заспѣвали дяки. Деякі молодичѣ були заплакані. Все въ хатѣ дуже нагадувало похоронъ. Не доставало тѣльки домовины та мертвого тѣла, та жѣвочого голосяня. Тяжкій обрядъ масломъ-соборуваня, нагадуючі про близьку дорогу на той свѣтъ здається, наводивъ сумні думы на поморщене чоло Трохима. Нѣ разу не пѣдвѣвъ очей, не глянувъ на гуртъ молячихъ-ся и плачущихъ людей, що стояли лицемъ до його лица. Священики

по черзѣ підступали, помазували його елеемъ, якъ неживого.

Скбичилась одправа. Народъ молячись, повыходивъ зъ хаты. Священники порозбирались. Трохима поклали на лбжку. Улиша Сидоровна почала давати обѣдъ. Духовенство й гостѣ загомонѣли, й забули навѣть про недужого, выпивши по чарцѣ.

Блыснувъ промѣнь сонця въ вѣкно, впавъ на лице Лемѣшки, и вечеромъ Лемѣшка оддавъ Богу душу, тихо, спокбйно, нѣбы заснувъ. Все свое добро вѣнъ одказавъ сынови, просивъ його доглядати й не покидати до смерти матери. Пбзноу добою на тѣмъ самѣмъ мѣстѣ, де стояли столы зъ обѣдомъ, де гомонѣли гостѣ, тамъ лежало тѣло Лемѣшки. Въ головахъ стояли ставники. Передъ образами дякъ читавъ псалтирь, по закуткахъ, сидячи, дрѣмали бабы, а въ одчиняній вѣкна дивились въ хату ясній зорѣ зъ далекого синього неба, зъ далекого невідомого краю.. Почало на свѣтъ благословитись; сонце кинуло зъ-за горы першій промѣнь; на дзвбниці собора задзвонили по душѣ Трохимовѣй. Голосно й жалббно гувъ новий дзвѣнъ надъ мѣстомъ, довго розливався його голосъ, тодѣ вже затихли другі дзвони. Подали дзвони по мѣсту звѣстку про Трохимову смерть. Всѣ люде збиралися до Лемѣщиної хаты; входили и выходили зъ хаты одъ ранку до вечора, одъ вечора до ранку, всѣ молилися и поминали душу покбйняка.

— Пбди, сыну, та назбирай сѣмъ священникѣвъ, — говорила Лемѣшиха Якимови, — покличь багато дякѣвъ и діяконѣвъ; позабирай цехи зъ усѣхъ мѣськихъ церковъ, та поховаймо твого батька гарно якъ слѣдъ, по закону. Ношли, сыну, пбдъ церква та позбирай всѣхъ старцѣвъ и вбогихъ людей, роздай имъ милостияю та попроси на

обѣдъ. Твоѣй батко живъ и наживъ; в чимъ помянути його душу.

Пѣшовъ Якима по мѣсту. Поѣхавъ по сусѣднымъ селамъ и назбиравъ съмъ священникѣвъ. Задзвонили дзвонны по всѣхъ церквахъ, всѣ цехи понесли передъ домовиною. За домовиною йшла незлѣчена сила народа. Позбирався на похоронъ увесь рѣдъ Лемѣшокъ, що не були въ його домѣ зъ того часу, якъ Зося перейшла до свекра. Зъ великою процесією занесли Трохима попереду въ соборъ, одправили тамъ велику панахиду, а потѣмъ поховали на цвинтарѣ, коло церкви. По широкому Лемѣщинному двору були розкладені дошки, поставляні столы для старцѣвъ и вбогихъ, а въ хатахъ обѣдало духовенство, рѣдня и всѣ знакомі гостѣ. Вже пѣзнымъ вечеромъ, встаючи зъ-за стола, заспѣвали ще разъ „Вѣчну память“ Трохимови, — и понеслася та вѣчна память по всѣй оселѣ, де вѣнъ живъ и працювавъ, садивъ и сѣявъ, понеслася та смутна пѣсня и по саду, и по огородахъ, де ходила його хазяйська нога, дивилось його хазяйське око. Ще разъ нагадала та пѣсня, що вже нема хазяина въ господѣ, що вѣнъ усе покинувъ и пѣшовъ у якусь далеку, невѣдому сторону.

Заразъ пѣсля похорону старого Лемѣшки, Якимъ перейшовъ въ батькѣвську хату. Зося чула себе щасливою и веселою. Старый Лемѣшка лежавъ у ямѣ; земля надала йому груди. Нѣхто ѣй не дорѣкавъ. У хатѣ нѣхто ѣй не приказувавъ. Вона бачила себе теперь правдивою хазяйкою въ господѣ. Давня ѣй дума, давній мари, теперь ставали дѣломъ: и хата, и садъ, и земля, и млынъ, и грошѣ — все те було въ ѣѣ рукахъ. Одного тѣльки вона не могла перенести, — гудѣня того дзвона, що покѣйникъ Лемѣшка купивъ для собора.

Ще не минули сороковины по Трохимовѣй смерти

а його господу вже руйнували и перероблювали. Зося всѣмъ верховодила; вона хотѣла зъ старинної, простої хати зробити хорошій городській дѣмъ. Швидко майстри выквнули стѣнку межъ старою свѣтлицею и кѣмнаткою и зробили зъ неї одну просторну гостинну. Малі вѣкна и двері були прорубані; изъ стѣней була перероблена хатина й сѣнцѣ. Въ хатахъ лежавъ уже новій чистый помѣстъ. Зъ старыхъ хатъ вышли просторні, панскіі покої. Великі вѣкна були завѣшані плетеными тонкими завѣсами. Въ хатахъ скрѣзь була розставляна европейська мебѣль. Зъ дваццять великихъ старыхъ образѣвъ було вынесено до кухнѣ. Покойова дѣвчина ходила чисто вбрана. Всѣ звичаї були вже мѣскіі: въ ранцѣ пили чай, обѣдали пѣзно. Малє Якимове дитя вже бѣгало по хатѣ, убране якъ лялька, а другє вже лежало въ колысцѣ. Самъ Якимъ говоривъ зъ Зосею по польській. Малого дитяти Зося не велѣла пускати до кухнѣ, межъ прислугу, щобъ воно не вчилося говорити по мужицькій, тобъ-то по украинській.

Улиша Сидоровна заправляла ще всѣмъ хазяйствомъ и млыномъ, и садкомъ, и скотомъ, и птицею. Якимъ ходивъ до канцеляріи, вѣнъ не мавъ часу на все въ домѣ звертати увагу; а Зося була дуже рада, що мати такъ добре скрѣзь справувалась. Тѣльки швидко стара мати запримѣтила, що їй дають усю волю клопотатись, та не дають волѣ користуватись усѣмъ добромъ. Швидко вона побачила, що на старости лѣтъ вона стала слугою своихъ дѣтей, а не господинею въ своїй хатѣ.

Приходили Рѣздвяні святки. Улиши приснився сонъ, нѣбъ вона сама сидить у свѣтлиці, яка вона була ще попередь. Коли се рипнули двері: въ хату ввѣйшовъ старецъ, обвѣшанный торбами. Вся одежа була на йому драна, вся въ латкахъ такъ, що не було на йому нѣчого

цѣлого. Одною рукою вѣнъ опирався на милицю, а другу простягъ до неї и почавъ жалѣбнымъ голосомъ просити милостивѣ „Христа ради“. По його голосѣ Улиша спѣзнала свого чоловіка, але борода въ його була довга та сива ажъ бѣла, лице блѣде чорне неначе припало землю. Голосъ бувъ такий недужій, тихій, якъ передъ смертю. Вѣнъ просивъ милостивѣ такимъ жалѣбнымъ голосомъ, якъ найбѣднѣйшій, найпослѣднѣйшій старецъ.

Улиша почала розказувати сонъ дѣтямъ.

— Вы-бъ, мамо, не часто думали про покійного батька, — втѣшавъ вѣ сынъ. — А то вы все думаете, а батько вамъ и снится.

— Нѣ! не те сыну. Душа твого батька просить помочи зъ того свѣту. Я хочу поставити обѣдъ за душу покійника на третій день святокъ.

— Що-жъ то за обѣдъ? — спытала його Зося, котра не розумѣла добре, бо нѣколи не бачила якъ справляють обѣды.

— Треба покликати духовенство та нищихъ и вбогихъ людей, та одправити велику панахиду, а потѣмъ поставити обѣдъ.

— То се такий обѣдъ, якъ справляли по батькови похоронъ? — спытала Зося.

— Еге! стеменно такий, — одказала мати.

— Але жъ тодѣ мы нагодували душъ сто одныхъ старцѣвъ та всякихъ людей, душъ зъ трицять попѣвъ, дякѣвъ!... — крикнула Зося.

— Еге! — одказала мати.

— Яка буде користь души покійника, якъ мы нагодуємо сто дармоѣдѣвъ? — промовивъ Якимъ, котрому тежъ не дуже хотѣлось справляти обѣдъ.

— Якихъ дармоѣдѣвъ! Хто-жъ видѣвъ такъ звати божихъ старцѣвъ?

— Якимъ трохи не приговорився, що ставити обѣды — все рѣвно, що купувати дзвони. Саміі зубы якось задержали йому языкъ. Щобъ не розгнѣвити старон матери, вѣнъ почавъ вговорювати її, одкласти обѣдъ на лѣто.

— Теперъ, мамо, зима. Хаты нашѣ не Богъ-зна якѣ великѣ. Де мы будемо садовити тыхъ старцѣвъ? А прийде лѣто, можна буде и обѣдъ варити на дворѣ и людей садовити на огородѣ.

— То треба-жъ хочъ панахиду одправити! щобъ заспокоити душу покѣйного, — промовила Улиша.

— Панахиду.. можна й одправити, — насиду вымовила Зося, щобъ не гнѣвити матери.

Вже надходивъ третій день святъ. Улиша велѣла розчиняти и хлѣбъ, и печево паляницъ и печево книшѣвъ и пироги; велѣла рѣзати двое гусей, порося..

— Мамо! нащо-жъ мы будемо такъ багато напѣкати и наварювати? Се-жъ не обѣдъ, а тѣльки панахида. Дамо духувенству закуску, та й годѣ! — вговорювала Зося. — Адже-жъ имъ треба буде ще й грошѣ платити.

— Про мене! порядкуйте вже самѣ! — промовила зъ серцемъ мати. — Не безъ того, щобъ и родичѣ не прийшли! щобъ и старецъ якѣй не попросивъ хлѣба.

— Не сердьтесь бо, мамо! Їй же Богу, я говорю правду! Доволѣ буде книшѣвъ та пирогѣвъ.

Наймички спекли книшѣ и пироги.

Цѣлый вечѣръ слѣзозы душили Улишу въ грудяхъ. Вона вже не смѣла сама порядкувати.

На другій день, у ранцѣ, тѣльки сынъ згадавъ про панахиду и пѣшовъ до церкви, щобъ запросити священикѣвъ. Улиша заслала въ свѣтлицѣ стѣлъ, поставила на столѣ мисочку зъ книшами, яблуками и пирогами,

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годнѣ по полудни. Литературный додатокъ. Библиотека найзнаменитѣйшихъ новѣстей. Выходитъ въ вѣторокъ, и въ вѣторокъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣло.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Ладислава 9. У Вѣдла Haasenstain & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ в Гамбургѣ M. Haasenstain & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи: за Границей: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр. на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣртаються лише на попереднє застереженнє. — Рекламы неопечатаны въ нѣдѣльнѣ портъ. Поодинокое число коштує 8 зр. а. в.

Оголошенія принимаються: по цѣнѣ 6 зр. одъ одной стрѣчки печатной, въ рубр. „Надобавки“ по 20 зр. а. в. Подати числятся по 10 зр. одъ стрѣчки.

Результатъ выборовъ до сойму зъ меншихъ посябностей.

Рускй послы выбранъ въ округахъ:

Бѣрка: На 135 голосующихъ доставъ Денисъ Кулачковскій 84, Северинъ Генцель 38 голосовъ.

Богородчаны: На 103 голосующихъ доставъ Олекса Варабашъ 64, Володиславъ Луцкій 39 голосовъ.

Броды: Голосующихъ 187; о. Иванъ Сѣрко доставъ 146 голосовъ.

Дрогобычъ: Голосующихъ 165; Ксепонъ Охримовичъ доставъ 157 голосовъ, Пушаковский 8.

Жовковъ: Голосующихъ 142; д-ръ Михайло Король доставъ 74, Володиславъ Пивойскій 68 голосовъ.

Жидачѣвъ: Голосующихъ 142; судія Николай Герасимовичъ доставъ 90, Іосифъ Верникий 33 голоса.

Збаражъ: Голосующихъ 117; о. Никола Сѣчинскій доставъ 79, Тадей Федоровичъ 36, кс. Коминекъ 2 голоса.

Золочѣвъ: Голосующихъ 274; сов. Лонгинъ Рожанковскій доставъ 153, Оскаръ Шнелъ 113 голосовъ.

Калушъ: Голосующихъ 140; Юліанъ Романчукъ доставъ 87, Станиславъ Коморницкій 53 голоса.

Коломыя: Голосующихъ 174; д-ръ Теофилъ Окуневскій доставъ 93, Пузина 61 голосовъ.

Надворна: О. Корнило Мандичевскій выбранъ одноголосно.

Подгайцѣ: Голосующихъ 132; д-ръ Даміанъ Савчакъ доставъ 77 голосовъ, Казимиръ Заремба 55.

Стрый: На 140 голосующихъ доставъ д-ръ Николай Антоновичъ 139 голосовъ, Ромашанъ 1 голосъ.

Снятинъ: Голосующихъ 135; о. Кирило Гаморакъ доставъ 85, Стефанъ Мойса 50 голосовъ.

Станиславовъ: Голосующихъ было 148; зъ тыхъ при першомъ голосованіи доставъ Іосифъ Гурикъ 71, Михайло Гушалевиъ 41, Лазаръ Вишничукъ 26, Олекса Кордюкъ 6, Федько Дмитрашъ 4 голоса. При другомъ голосованіи выбранъ Іосифъ Гурикъ 78 голосами, судія Мих. Гушалевиъ доставъ 59 голосовъ.

Турка: Голосующихъ 112; Константинъ Телѣшевскій доставъ 106, кн. Бронимъ Любомирскій 6 голосовъ.

Въ другихъ округахъ вышли слѣдующіе послы:

Бяла: Францишокъ Крамарчикъ, войтъ зъ Оська, 79 голосами; Ключкій доставъ 60 голосовъ.

Бучачъ: Голосующихъ 192; гр. Володиславъ Волянскій выбранъ 131 голосами; д-ръ Филаретъ Сембратовичъ доставъ 34, Цвелекскій 27 голосовъ.

Борщѣвъ: Голосующихъ 190; гр. Мечислава Борковского выбрано 142 голосами, о. Емилій Глѣбовицкій доставъ 48 голосовъ.

Бережаны: При першомъ голосованіи разбѣлился голоса на д-ра Савчака, сов. Туржаньского и Генриха Шелиского. При другомъ голосованіи, коли сов. Туржаньскій уступивъ, доставъ д-ръ Савчакъ и Г. Шелискій по 70 голосовъ. На послѣдокъ жеребъ рѣшивъ въ користь Шелиского.

Бохня: Францишокъ Гошардъ выбранъ одноголосно.

Бжеско: Гр. Янъ Стадницкій выбранъ 113 голосами, Ожеховскій доставъ 59.

Бжозовъ: Константинъ Бобчинскій.

Хшановъ: Гр. Артуръ Поточскій выбранъ одноголосно.

Чешановъ: Голосующихъ 143, зъ тыхъ доставъ польскій кандидатъ Кароль Пузина 76 голосовъ и выбранъ посломъ, о. Иванъ Яблоновскій доставъ 67 голосовъ.

Домброва: Іосифъ Менциньскій доставъ Павло Тишковскій 132 голоса, ижжиниръ Алойсій Тележиньскій 2 голоса.

Добромилъ: На 134 голосующихъ доставъ Павло Тишковскій 132 голоса, ижжиниръ Алойсій Тележиньскій 2 голоса.

Долина: Голосующихъ 162; Мазараки доставъ 89 голосовъ, д-ръ А. Огоновскій 73 голоса.

Городокъ: При другомъ голосованіи доставъ Володимиръ Незабитовскій на 135 голосующихъ 74 а Денисъ Герасимовичъ 59; два голоса разбѣлился.

Городенка: При незвычайно завзятой агитаціи доставъ на 146 голосующихъ нотаръ Михайло Ленартовичъ 80 голосовъ, редакторъ „Дѣла“ Иванъ Белей 66 голосовъ.

Горлицѣ: Адамъ Скинисьскій выбранъ 97 голосами, Бехонскій доставъ 59.

Грибѣвъ: При другомъ голосованіи выбранъ нотаръ Клеменсевичъ.

Гусятинъ: Голосующихъ 160; зъ тыхъ доставъ Корнило Городисскій 88, рускій кандидатъ Левъ Максимовичъ 71, Корнило Шумскій 1 голосъ.

Яворѣвъ: Пресія була дуже велика; при голосованіи уневажнено 40 голосовъ на руского кандидата. Предсѣдатель выборочной комисіи кс. Узарскій поучавъ выборцевъ, чтобы выбирали гр. Шептицкого. Староста доказывавъ, що кандидатъ рускій не може бути выбранимъ. Результатъ бувъ такий, що на 138 голосующихъ выбрано гр. Яна Шептицкого 98 голосами, Стефанъ Трухмизъ доставъ лишь 37 голосовъ.

Ярославъ: На 185 голосующихъ доставъ гр. Стефанъ Замойскій 139 а рускій кандидатъ Климъ Вахнянинъ 40 голосовъ.

Ясло: При першомъ голосованіи на 216 голосующихъ доставъ Ф. Мыщельскій 94, аптикарь Ромуальдъ Пальхъ 68, Ант. Горбалевиъ 33, Флор. Земляковский 12 голосовъ. При другомъ голосованіи зрѣкъся Земляковский мандату въ користь Пальха и того выбрано 122 голосами. Мыщельскій доставъ 70 на 192 голосующихъ.

Краковъ: Гр. Анто́нъ Водзицкій.

Красно: Янъ Тшецьскій доставъ 99 голосовъ, Сквара 53.

Кольбушова: Здиславъ Тышкевичъ.

Камѣнка струмилова: Голосующихъ 189; гр. Станиславъ Бадені доставъ зъ того 158 голосовъ, рускій кандидатъ Филипъ Романишинъ 29.

Косѣвъ: На 140 голосующихъ доставъ мин. Филипъ Залескій 106, рускій кандидатъ о. Теодоръ Лѣсевичъ 34 голоса.

Львовъ: Меруновичъ 158, Кинашъ 52.

Лѣсько: Голосующихъ было 206; зъ тыхъ упало 126 голосовъ на Іосифа Виктора, которого выбрано. Рускй голоса зъ-разу розбиты, збѣрился одтакъ на Романа Яминьского, начальника тамошного суда, который однакожъ одержавъ лишь 80 голосовъ.

Лимадова: Тадей Ромеръ.

Ланьцутъ: Тутъ велася завзята борьба мѣжъ кандидатомъ демократичнымъ, директоромъ касы задатковой п. Жардецькимъ а

кандидатомъ станьковскимъ Келлерманомъ, за котрымъ убивалося дуже правительствомъ и самъ староста Прокопчиъ та урядники, бо сказано, що „зъ горы“ було наказано переперти Келлермана. При першомъ голосованіи доставъ Жардецькій на 277 голосующихъ 113 голосовъ, Келлерманъ 77 а 24 голоса оддано на цѣсаря. Вечеромъ одбувалося друге голосованье а остаточно одложено голосованье до нинѣ. Результатъ отже ще не звѣстный.

Мѣлець: Гр. Мечиславъ Рей.

Мысленицѣ: Гр. Чеславъ Лясоцкій.

Мостиска: Голосующихъ 147; гр. Стан. Стадницкій доставъ 97 голосовъ, о. Сынкевичъ 50.

Новый Торгъ: Гр. Едв. Рачиньскій.

Новый Санчъ: Выйшовъ Станиславъ Поточекъ; Волод. Скаршевскій и Ольшевскій перепали.

Ниско: Выбранный селянинъ Валентій Яхимъ, упавъ Ст. Биджейовичъ.

Перемышль: По сецесіи Русинѣвъ выбрано кн. Адама Сапѣгу.

Перемышляны: Гр. Романъ Поточскій 82 голоса, Товарищскій 61.

Пильзно: Леопольдъ Плазиньскій.

Рудки: Альбинъ Райскій 73, о. Стецькъ 39 голосовъ.

Рава руска: Ф. Енджейовичъ 89, о. Костецкій 75 голосовъ на 167 голосующихъ.

Рогатинъ: М. Торосевичъ 102, д-ръ А. Огоновскій 66.

Ропчицѣ: Селянинъ Старекъ.

Самборъ: Бараньскій 82, сов. Бережницкій 58, о. Д. Билиньскій 1 голосъ.

Скалатъ: Гр. Пасный Козебродскій 104, о. Коблянскій 50 голосовъ.

Сокаль: Полянскій 80, Анатоль Вахнянинъ 75 голосовъ.

Старе-мѣсто: Гр. Людвикъ Водзицкій 82, Л. Федоровичъ 14 голосовъ.

Сянокъ: Зенонъ Слонекскій 102, д-ръ Искрицкій 84 голоса.

Тарновъ: кн. Евст. Сангушко.

Тарнобжегъ: Гр. Янъ Тарновскій.

Теребовля: Голосующихъ 120, зъ тыхъ д-ръ Ольпиньскій, подпѣрты Русинами доставъ 74, гр. Борковский 46 голосовъ.

Товмачъ: Кс. Сава 88, Гурикъ 66.

Юбилей Косового поля.

День 27 н. ст. червня обѣдѣли Сербове память наусумнѣйшю картиною въ исторіи своей, печасну битву на Косовѣмъ полѣ въ 1389 р. Сербъ бѣдъ давня занимали центръ полострова балканскаго, краѣ нѣвѣйшю Сербіи независимой и австрійскою, Босну, Герцеговину, Хорватию, Далматію, Черногору ажъ по Альбанію, Тесалію, Македонію и Болгарію. Зъ-разу не становили они одноцѣльнымъ державою, а жили племенами зъ устроємъ патриархальнымъ, подблгуючи кѣлькомъ бѣдъ себе независимымъ князямъ чи воеводамъ. Племена тѣ жили не конче мирно зъ собою, а воевали себе взаимно, хочъ-бы на ладъ Славянъ надбалицкихъ або князѣвъ рускихъ въ періодъ усобицъ по смерти Ярослава Мудрого. Тымъ и ослабѣвала ихъ сила, зъ того и корислася сусѣдній Греція и Болгаре, подблгуючи бѣдъ свою власть окранны Сербіи.

Доперва коли въ XII вѣцѣ засѣвъ на престолѣ великокняжѣмъ сербскимъ Стефанъ Неманя, лучилася Сербія въ бѣльшу цѣлѣсть политичну. Всѣ племена сербскіе поддаются бѣдъ сю власть, а збившися въ силу Неманя, успѣвъ прогнати Грековъ зъ бѣчныхъ своихъ. Овъ есть и основателемъ династіи Неманичѣвъ.

Родина Неманичѣвъ выдава зъ-посередъ себе богато разумныхъ королѣвъ, кѣлькихъ зручныхъ дипломатѣвъ, бодрыхъ и смѣлыхъ защитниковъ народу сербского. Оружьемъ двигаютъ Неманичѣвъ силу Сербѣвъ, несутъ побѣду на всѣ стороны, одерживаютъ дороги торговельныя для богатствъ краю, а бую навѣтъ часть, въ котрымъ думаютъ о занятіи византийскаго престола.

Найславѣйшимъ зъ тон династіи бую царь Душанъ. Подъ его скрипѣтъ подпала сусѣда Альбанія, Египція грецка зъ Елпиромъ, Тесалія и Македонія. Республика дубровницка и царь болгарскій узавняли его верховну власть надъ собою. Душанъ носивъ вѣнцѣ цѣсаря римскаго, засновавъ независимый бѣдъ патриархату царгородского патриархатъ сербскій, двигавъ добрый край и положивъ засновъ до культуры духовной. Въ его часѣхъ за-

цѣла литература сербска, повставъ кодексъ законѣвъ Душана, двигнулось горняцтво зъ копальнями золота и сѣрѣбла, повстали велѣдѣйный церквы и монастыри и взагалѣ стала Сербія займатися становивше дуже поважне межъ державами европейскими.

Тымчасомъ на вѣходѣ, въ Малой Азіи стали громадиться чорны тучѣ турецкы. Держава византийска Палеологовъ утратила до Туркѣвъ всѣ свои займаша малоазійскы. Тогдѣ Душанъ подбавъ смѣлуду галку завойованія Царгороду, чтобы симъ дѣломъ свинити Туркѣвъ въ переходѣ до Европы. Въ 1355 р. предпринимавъ бѣдъ великій походъ военный на Царгородъ, але въ дорожѣ постигла его смерть. Зъ Душаномъ рвутся однаковъ всѣ нѣтки, що вязали въ собою поодинокыя племена державы сербской. Она розпадаєся на частыны. Монархизмъ унадає бѣдъ ударомъ амаганъ олигархичныхъ поодинокыхъ воеводѣвъ и шляхты сербской. Каждому зъ нихъ хочєся буюти независимымъ володаремъ, кождый зъ нихъ стає вѣсти политикѣ воѣнному рвни. Престолъ Душана обѣймає сынъ его Урошъ, але анархичные безнастаніа, ажъ до смерти Уроша въ 1376 р. Взявдѣ Лазаръ, воевода Душана, коронувавъ се бѣдѣвъ въ Іпоку королемъ Сербіи, але шляхта сербска неохотно узавнала власть его. Босна бѣдѣлася бѣдъ праводомъ Твердка, Черногора выкликала володаремъ Юрія Бальшича, а и въ другихъ закутывахъ вынесили на княжѣ престола поодинокыя воеводы, якъ Вукъ Бранковичъ, Мерявичъ и другіе. Не стало родины Неманичѣвъ и раскладъ вшовъ скорымъ крокомъ.

Вже въ 1371 р. бѣдесли Турки свѣтлу побѣду надъ рѣкою Маринцею и зложили зъ престола Вуканаша. Въ 1386 поражене Лазаря бѣдъ Немешъ, а мѣмо того не лучилъ воеводы въ одно и роздоромъ своимъ подблгуючи страшный и послѣдній ударъ на державу сербскую на Косовѣмъ полѣ въ 1389 р. Дармо княвавъ царь Лазаръ до единости та вѣбѣдѣ, опущенный воеводами, збравши на скорості погна въ нѣвѣйшій Сербіи, выривавъ до послѣднего и нерѣвного бою на Косовѣмъ полѣ. Поражене было рѣшуче и страшно. Кровь полилася струями, цѣвѣ рѣцарства сербского наложивъ головою. Въ кровавомъ бою полягъ

и царь Лазаръ, полягъ и его противникъ султана Муратъ I. Другой армія Сербія не була въ силѣ поставити и нагула шню бѣдѣ тяжке арміо турецке.

До 1459 р. була Сербія ще черезъ половину зависимою бѣдъ Туркѣвъ. Она признавала надъ собою верховну власть султана Баязета, але тѣшлася ще самоуправою. Доперва рокъ 1444, поражене Володислава Ягайловича, короля угорско-польскаго, бѣдъ Варною, збавивъ Сербію всякихъ надѣвъ на освободжене. Наставъ часть неволи и тираніи турецкой. Вѣлѣный народъ перемѣнився на бѣдныхъ рабовъ. За Сербію упала Босна въ 1463 р., а Герцеговина въ 1483 р. На вѣходѣ зновъ заняли Турки въ 1463 Царгородъ, розрушили тымъ стару византийску державу и утвердили панованье свое надъ цѣлымъ балканскимъ пѣвостровомъ.

Чымъ бують колѣсы походѣ лютого Батія на Русь, Унія Люблинска и Берестечко для Русинѣвъ; чымъ була битва на Бѣлой горѣ для Чехѣвъ, тымъ було Косове поле для Сербѣвъ. Бѣдъ тѣ зничили политичну независимость згаданныхъ народѣвъ, бѣдъ сего часу Русь, Чехи и Сербъ вѣлѣннымъ крокомъ добываютъ собѣ новыхъ силъ, стремятъ звѣлѣна до давныхъ идеалѣвъ.

И чимъ не симпатизувати намъ нинѣ зъ сумнымъ торжествомъ Сербѣвъ, зъ торжествомъ, при котромъ кожде сербске сердце муситъ затужити за щасливою бувальщиною и напоитъсь надѣєю на бѣдрожжене, на воскресєніе?

Торжество ювилейне одбулось дня 27 червня въ Крушевѣ, престольномъ мѣстѣ царя Лазаря. Все мѣсто покрылось чорными хоругвами. Митрополитъ Михайлъ бѣдиривъ въ присутствіи короля Александра I, регентѣвъ Протича та Белимарковича, всякихъ достоиннѣвъ сербскихъ и численнаго народу богослуженє въ панахидю. Войско вышло въ парадѣ. Митрополитъ державъ рѣчь, въ котрій славивъ богатрство рѣцарѣвъ Косового поля и моливъ Бога о сполученє всѣхъ Сербѣвъ. Молодой король оглянувъ бѣдѣвъ войско и весь походъ двигнувся на сусѣдну площадъ, окружену тріумфальными вѣрбѣтми, де буде здвигнутъ памятникъ для погѣбшихъ

на Косовѣмъ полѣ. На воротахъ видѣли написъ: „Лашъ единый спасе Сербѣвъ“; „Кобы Сербамъ скоро засіяла зоря свободы“; „Братя въ Сербіи, Старій Сербія, Босня, Герцеговина, Македонія, Сирмія, Банатъ, Бачка, Хорватія, Славонія и Далматія“.

На площаді промовивъ министръ Гривичъ. Рѣчь его политична бѣдзначалася умѣренностію. Король ударивъ молоткомъ три разы объ камѣнь угольный памятникъ, а митрополитъ Михайлъ довершивъ актъ посвященія. Бѣдѣвъ полковникъ Драгачевичъ розказавъ въ коротцѣ исторію народу сербского, звеличавъ рицарскій подвижъ героѣвъ Косового поля и вѣрбывавъ присутныхъ до насѣдѣдованія славы полянскихъ пращѣдѣвъ. Угольный камѣнь покыли теперъ вѣнцѣ, надблгавъ зѣдъ всѣхъ сторонъ Сербіи, бѣдъ „Зорѣ“ (сербского товариства студентѣвъ вѣдѣнскихъ) и бѣдъ „Матѣцъ ческовъ“ у Празѣ. Король удався потѣмъ до коняку, а народъ въ повѣмъ спокою переходивъ улицами Крушевѣ.

Въ торжествѣ и прѣвъ, що слѣдувавъ, взяла участь англичанинъ Ричардъ, который прѣвъ здоровѣе Сербѣвъ; Тальбючъ, членъ академіи угорской, который згадавъ про сѣбѣльнъ боѣ Угровъ зъ Сербами противъ Туркѣвъ; редакторъ „Дневника Варшавскаго“, который въ заздоровій рѣчи порѣвнѣвъ Сербію зъ Россією, высвободженую зъ бѣдъ ярма татарскаго и бѣдѣвъ чарку въ честь короля молодого. Послѣдній тостъ выкликавъ велике одушевлєніе, а музыка заграла имѣть російскій. Король Миланъ, хотъ запрошеный, не взявъ участи въ обѣдѣ ювилейной и лишь переславъ писемною шѣрй свои желанія для сына.

Дня 2. липня продовжалось торжество ювилейне въ Краковѣ такожъ въ присутствіи короля. На одѣмъ зъ транспарентѣвъ видѣла написъ: „Малый ты, пане, мала твоя сила, мала бѣчна. Зави вырастєшь, буде твоя бѣчна велика, слава, якъ колѣсъ“.

Вчера 2. липня одбувся актъ помазанія короля въ Жачи. Сербъ австрійскій обѣдѣли торжество кодовске спокійно у себе дома, хотъ не безъ перешкоды изъ стороны Мадярѣвъ.

Тернопіль: Коритовскій.
Вадович: Д-р Ф. Цолль.
Вільчик: Ст. Ньездельскій.
Залішки: Хамець 101, Про-
скурницький 31.
Живець: Ант. Михаловскій.

У Львові дня 21 червня (3 липня) 1889.

Закимь розберемо основніші ходи в результаті вчерашніх виборів з селянскої курії до сейму краєвого, хочемо бодай коротко висказати, яке перше враження зробив результат тих виборів. Результату того чекала вся галицька Русь з горячковим майже нетерпінням: бачи мого, ба мусь вати важний вплив на нашу дальшу політику, при сих виборах мало показати... не то, чи правительством заняло супротив Русинів инше становище як досі, — бо яка-небудь зміна системи була-б в цілком поведенню правительства обявилась, — але то, чи ми крїпимо, чи поступаємо наперед, чи може стоїмо на місці або подаємося ще взад? яку отже надію ми можемо мати на нашу блищу и дальшу будучність?

Признаємо отверто, що результат пока зався значно гіршим, як сподївалися оптимисти меж Русинами, але и трохи лїпшим, як боялися песимисти. Оптимисти, судячи побєля заходів, які робили наші патріоти в акції виборів, побєля розбудженої свідомості народу, декотрі також побєля загально голошеної вїстей, що краве правительство має припорушення припустити більше число Русинів до сейму, як и побєля розличних місцевих або случайних обставин, сподївалися, що бодай з яких двадцять п'ять пословь выберуть собі Русини. Так и пр. надївалися вибору руського посла в Бережанах, де польскій комітет центральний поставив дуже слабого кандидата в особі п. Туржанського, а скарб гр. Потоцьких мав сим разом вдержатися од давніших практикованих агітацій. Так надївалися вибору Русина в Чешанові, де гр. Володислав Сапїга, бїлий крук меж польськими панами, не приймив кандидатури з причини, що Русини поставили там вже свого кандидата. Треба було сподїватися вибору руського посла в Равському повіті, який уважався за оден з найлучших повітів виборчих в Галичині а при остатніх виборах до ради державнон дав знамениту більшість на руського кандидата. Так само в Гусятині, де перед шістьма роками вибраний був руській посол, в Самборі, де кандидував той самі посол, що на остатню каденцію там був вибраний, в повіті єсть добре знаний и взагалі поважаний. Подібний надїв можна було мати и о кількох інших повітах.

Правда, що против тих надїв підсилює и оправдані сумніви. Цїла акція виборча показувала, що правительство свого становища супротив Русинів зовсім не зміняло, що правительственні функціонери и за нового намістника поступають зовсім не лїпше, а декуди може и гірше, як за давніших. Голошеної прихильної нейтральності не видко було нігде, окрім хіба одного Стрия, за те дуже часто видко було старання заховувати бодай в часті позоры безсторонності при очевидній неприхильності для руського кандидата, а в багатьох округах не дбано навіть зовсім о захованні позорів, и руській Комітет головний мусїв удаватися з жалобами не тільки до намістника але аж до міністра. Поступоване Поляків супротив руських кандидатів також в нїчомь не змінилось. Хотя ще не маємо донесень з повітів о самих виборах, однак вже тепер можемо сказати, не боячися зробити великою помилку, що вчє міст и голошені ним засади справедливого поступованя при виборах не були в практиці переведені. Окрім двох князїв Сапїгів, Льва и Володслава (сынів князя Адама), не видко було безсторонності, не то зявляючися у Поляків, навіть у демократів и навіть против таких руських кандидатів, котрих они самі признавали за симпатичніших. Поляків вазала солідарність, бодай солідарність супротив Русинів. А польскі кандидати и польскі комітети уживали и тепер давних випробованих штучок. А притім и тепер они мали не тільки сильну опору на властях автономичних, але и протекцію ц. к. правительствених органів. Знайшлася навіть власть духовна руска, котра дала звести декотрим особистостям польським, удававшим зячливості для Русинів, щоби протегувати певних кандидатів, правда Русинів родом, але против волі руського народу. Сподїваємося, що побачивши, як нардї уміє свою волю и переперти, не дадуться більше на клопоти до подібного кроку, котрий тільки нмь самим мусить виходити на шкоду.

З горячковим нетерпінням ожидали Русини результату вибору в Калущі Самбор, Дольні и Сокалі. На жалє, тільки з першого з тих округів прийшла потїшаюча вїдомість о свїтлїй побїдї руського кандидата, свїтлїйшїй навіть, нїж надїялося. В дальших трох самї поражєня, хотя борба, вчє в Сокальському повіті, була дуже зовята и хотя не випала щасливо, але не випала безславно.

На всякїй спосіб буде Русь тепер мати шїнацять своїх послов, більше число не тільки як в остатній, але як и в передостатній каденції сеймовї. Се вже-ж знає, що ми двигаємося, що ми ідемо наперед. А меж тими послами суть и досвідчені вже тай заслужені борці, и нові а надїйні сили. Маємо право сподїватися, що нова репрезентація наша заступити достойно справи руського народу в галицьком сеймі. Дятого хотя з жалем за пропавшими в кількох повітах нашими надїями, але в загальні так з піднесеним чувством и бодрим духом вїтаємо результат сегодїшніх виборів до сейму з руських громад.

Рух виборчий в Галичині.

Вчєрашні вибори не обдїлися в багатьох сторонах без тяжких надїужити так з боку противників руських кандидатів як и на жалє з боку тих, котрих не лиш не повинні допускати вївних надїужити але ще и пильнувати того, щоби и другі их не допускали. Не диво отже, що аж в двох округах виборчих, в Перемишлі и в Тернополі, руськї виборці мусїли сецесіонувати. Якого рода були надїужити, що змусили перемишльских виборців вийти з салї и здержатися од голосуваня, поки що не знаємо. За те дуже ясно передставляється надїужити в Тернополі. Там велася за п. Коритовським за вїзят агітація и очевидно виступали за нїм навіть люди, де котрих належало-б держатися зовсім здалека од всякого руху виборчого. В Тернополі доносили нам, що там навіть полиця и стражаки уважали за бдїповідне заявити свою симпатію для одного з кандидатів и не вгадали навіть чинно осорбляти виборців противної сторони. Вчєромь в понедїлок зібрався була руськї виборці в Тернополі а господарь Думка з Купчинцем читав там виборцям свою поезію. Очевидно противники мусїли то підслїхувати а се вистало, щоби на руських виборців справдили зараз жандармів. Коли прийшли жандарми, не обїшлося вже и без бїйки, бо хрїв набрався тепер смїлости и кинувся на руських виборців. Се, розумїється, мусїло дати ще більшу причину до интервенції жандармів. Думку побито и подерто на нїм одїж так, що бїл лївий живий вибїг на двір в подертї сорочкї и утїк. В тїм заклотї зробився крик, що жандарми бїють, и переполох став ще більший. Виборці Гарматїя арештовано и бїл сидїти вїз арешт. Мїж виборцями настало таке обїрченє, що они постановили здержатися од голосуваня. Таких и тїм подібних надїужити дїялося мабуть багато и деінде, дятого просимо подавати нам як найкорше все того рода факти до вїдомості, а ми подамо их о скілько можна до прилюднон вїдомості и постараємося зробити з них ужиток ще и в нїшїй дорозї.

З Чорткова доносили нам, що там при виборах була так велика пресія, дїялись такі надїужити, що мусїли аж телеграфічно однести до намістництва. Людей бїго и видрано карти легітимациї; вїмшлася жандармерія и декотрих виборців арештовано.

П. Василь Нагорний, поставлений руським головним Комітетом виборчим кандидатом на посла з мїста Стрия, просить нас подати до вїдомості, що бїл сеї кандидатури зїркаєся.

З Бережан пишуть нам: Вчєра читали Бережанцї чорне на червономь з вївїшених по всїх закутках мїста ашївїть, що п. Альбїн Туржанскїй зреагнував зї своїм кандидатурою „на рїч“ п. Шеліського. Крім надрукованого голосили люди „во всеуслїшенїє“ щось о бїшковонон п. Grzymały за свои труды и. рєзїгнацію. В воздухї настала тишина, вїд дожидали, що буде завтра. Нїнї рано в дєнь виборів бачили люди, як п. ц. к. совїтник суду краєвого Albin Grzymały Turzański в вїзїтовїм убраню в циліндрї з хрестом Франц-Йосифа на грудах увивався окруженим халатною братією мїж селянами виборцями. Вїд питали: Закимь п. „radca“ так горячо агітує? „Grzymały resurrexit! Grzymały cofnął reguły, Turzański kandyduje znowu“ — розлягаєся в воздухї и неслося у шарокїй свїтї виборчїй стрїлою! Zapewne chce coś jeszcze... говорїл одїн; „a gutes Geschäft“ — каже одєн халатовець — „szkoda co ja ni kandydowałem!“ — Се зявляєся остало для нас до сеї хвилї загадкою.

Прийшло до голосуваня. До комісії вїшли Русини. Явився в салі Grzymały а заявив утомленим голосом, що „już nie kandyduje“. Очевидно побїжав інтерєст. При першїм голосуваню одержав руськїй кандидат 68 голосів, Шеліскїй 64. Пришло до другого голосуваня. Агенти Шеліського сынали грїшми як половою, шїстдесят лї-

тали в воздухї, а пїяних Макїтовх Хрунів вїзїтали зї підї жидівських лавиц, и гнали до виборів як бездомному товару. В тїй хвилї надївали дорожню фїру єбна. Хотє зї помїж виборців крикнув: „Ауге хрїв! Тримайтеся, везуть для вас свїданок, поживайте здоровї та голосуйте на папа!“ „А дивїть! каже другї, там ковбаса вєстромлена!“

При другїм голосуваню помїмо пекельнон агітації зї сторони Шеліського, помїмо грїшей, одержав наш кандидат 70 голосів. П. Шеліскїй добув собі також 70 голосів. Комісія рїшила на лєст. Предсїдатель комісії о. Онїшевич посягнув дрожащою рукою до урны и вїзїгнув... Шеліського. И судба нам ворожа! Але побїда наша. Помїмо грїшей, хрївства и деморалїзації, пїанов аж лєст мусїв помагати. Мы сконстатували, що тїх 70 голосів то мур, то камїнь, котрих и грїш и намовы и погрозы не змогли звести зї дороги правдивого патріотизму. Честь Вам панове виборці, щєсте не зрадили народнон справы, що грїш панскїй не заманив Вас. — Константуємо ще, що польскї мїщане демократи помїмо заявлєних симпатїй для д-ра Савчака, помїли прирєченя, що солідарно за д-ром Савчаком будуть голосувати — не прийшли до голосуваня! Константуємо далїше, що о. Саричковскїй зї Потока, за-дїя личних якїх претенсїй до д-ра Савчака не явився до виборів помїмо, що комисарь правительствєний був так уважачїй и два рази по о. пароха послав, що о. Громницїй в Августинів заведїв самохїт прав виборів и допомог до вибору посєсора Варташовича. Черєз тє два найпєвнїшї села, котрі зї поєвїтку за руським кандидатом голосували, поїли тепер вї противну сторону! Встїд и ганьба, одївчальність перед Богом и Вашим народом!

З тих виборів вїнесли мы такую науку: 1) Полякам нїколи вїрати не можна. Польскї демократи лишє на наперї и при чаркї, коли прїйде до акції вїзїзати солідарність зї шїлєтою, як за давних чєсів. 2) Брать організацій, солідарности и рїгору зї нашої сторони. — Мы не таймо, а радїше хочемо наїти средства на тї одїнцї, що смїють вї загальном дїлї робити інтерєс за-дїя власнон личнон амбїції на власну руку. Таких индивїдуїв не повинно зї чємїю тїа тїа лишє вїзїчати их именованими буквами, щоби честїй патріоты их унікали и навіть рука их не подїли.

Очевидець.

З Сокаля пишуть нам:

В суботу по зборах виборців дав театр наш представлєнє, на котрїм являсь вї виборцї в значнїм числї. Грано „Лїхїй дєнь“ и „Добуша“ Стечаньского. Перша штука не подобалась дуже хрївїрхам и вже в чєсї представлєня далїсь чути голосы зї тих сєзр, що заїдний дїм, де театр наш грєв, не дарїться до представлєня зї причинон небезпечности огню. В недїлю о 9 годїнї рано поїшла вїст по мїстї, що театр буде замкнений. По полудня вїзвано директєра Бибєровича до старосты, там вїспїтувано єго, чи „Лїхїй дєнь“ вїдєржав цензуру, а коли сконстатовано, що зї того боку зайтї годї, підїято справу безпечности лєкаю протї огню. Комисарь старосты, заявив зї директєра протокол, удаєся одтак зї инїжиром и вїїтом мїста до театру ако комісія, и, хоч до вїтру будїну вєдуть двї широкї брємы, то такі заявлєно дирекція театру, що дальшїй представлєня заборонюєся. На мавгї натєрєшїаїн заявив п. комисарь таке: „Вчєра проф. Вахнянїн зробив п. Полянковскому „Лїхїй дєнь“, а нїнї п. Полянковскїй зробив лїхїй дєнь п. Вахнянїновї. Свєченик, прїбувшї на вїчїрє представлєнє в недїлю („Запорожєц на Дунаї“, розвїхалїсь обїрченї. Мїщанє так само дуже невдоволенї. Дирекція мусїть же вїзївати двє двєрї и зробити се, але чи устануть сєкаторы. Абонєнты заявив, що дальше не будуть навїщати театру.

В справї виборів доношу вам цївалї два епізоды. На зборах вї суботу, по свїтлїй рїчї проф. Вахнянїна, п. Полянковскїй тїмь тільки хотїв вїзїзати на виборцїв, що став голоно плакати, вїслюючи свои заслуги и саваячи добре свое серце. В недїлю був злов вї певнїм будїнку цїсаркїб и плакав, що правительство не поїирає єго кандидатуры. Зараз потому зїорганїзовалєся кїлка п. Полянковскїго и рїшила зїжити всякїх средств, щоби лишє королька Соцальнїх удержати на крїсїлї посольскїм. П. Полянковскїй вїплїне небавом як члєн вїзїду краєвого зї платою 4.000 зр. Другого вїзїду для єго нема.

Краєва комісія для справ промислових.

II.

Комісія застановлялась також надї предїмїнарємь вїзїтєв фондї краєвого на р. 1890 на цїлї промислового шкільництва и підїранє розвїтку промислу вї краю. П. Хшановскїй представив принціпы, на підставї котрих уложала секція адмінїстраціна предїмїнар на р. 1890, як менше сумы призначєнї тою секцією на безпосередїй підїмог, стїпендії, кошты адмінїстрацінї комісії, предїлату часопсєй, а також на дотатцію шкіль фахових и вєретатів, котрі мають заснуватися вї р. 1890. Крім сумь предїмїнованих на р. 1890 вї тїй самїй вїсїтї, як их попередно, ухвалєно на р. 1889 прийняла комісія слїдуючї важнїшї дотаткї: на стїпендії для учєників вї краєвих и загранїчних школах промислових 6.000 зр., а крім того 2.000 зр. на підїмог для учє-

лїв шкіль народних, котрі будуть вїсланї на науку методї рисункєв до промисловои школы вї Краковї. На фаховї школы в вїзїрцєй вєретатї, котрих заснованє ухвалєно зї початкомь р. 1890, призначєно 2.500 зр. на нагороды, котрі будуть призначї за найлучшї рукодїльнїчї роботи черєз зарєд промислового музею вї Львовї суму 500 зр., при чїмь порїшено на вїсєнє Людє. Вєрбїдкєго устрїпїтї у Львовї таїй самїй конкурєс, якїй устрїпно вї мавушбїмь родї вї Краковї.

Проф. Франкє предложив прийняти секцію адмінїстрацінон предїмїнарї 14 зїорганїзованих вїже доповнєнїх шкіль промислових а також для 11 таких шкіль, котрі вже вї осєнї с. р. або вї р. 1890 вїдїдуть вї житїє, а имено: вї Ст. Савчї, вї Вадовичах, Жовквї, Горлицях, Ясїлї, Сяноцї, Бохнї, Вєличчї, Самборї, Городку и Снятинї. Сума підїмог на тї школы вїсїює 10.635 зр., що рївняєсь бїльшє-мєншє $\frac{1}{3}$ частї цїлон сумы коштовї их удержаня. Предїмїнарї шкіль фахових и вїзїрцєвих вєретатів, котрі не були члєв секції адмінїстрацінї, передано тїй секції до полагодїєня вї порозумїно зї рєферєнтомь того бїдїу п. Людє. Вєрбїцїамь. Таке самє рїшєнє за-чало що до предїмїнарїв шкіль гончарєкїх и кравєнон керамїчнон експерїментальнон стїації, предложєних проф. Захарьєвичємь.

Числєннї поданя о запомоги на подорожї на вїзїтє до Парїжа бдїєнно, бо сейм вїчєрїнує предїмїновану на тую цїль позїцію вї краєвїмь бюджетї. Порїшено лїшє предложити правительству, щоби удїлило підїмог управлїтєлї державнон школы сїюсарєков вї Свїйонїтїнах п. Брухалєвскому и вєрмїаєстровї Марїнїчєв на подорожє до знаменїтїх шкіль фахових и фабрїк зєлїзнїх вїзїрцєв. На вїсєнє д-ра Згурского о предложєно Вїзїду краєвомь удїлєнє товариству ткацкомь вї Вїлямовичах позїчки 6000 зр. за порукою тамошнон громады.

Инспекторь промисловий п. Навратїл предложив вїсєнє підкомїтету вїбраного вї цїлї вїзданя галицьких промислових школї права вїдванї свїдоцтва квалїфикаційї по мьслї § 14 Комїсії порїшила вї тїмь вїзглядї: 1) зовсім не старатїся о таке право для шкіль ткацких и корончарєкїх, бо оба тї роды промислу повнїанї у нас розвїзїлись якє промислє домашнїй; 2) школы кошчарєкїх вї Ярославї и Ясїлї признаєно наразї невідповїдаючїма условїямь, поставлєнимь черєз правительствє до „свїдоцтв квалїфикаційїх“; 3) заразї постаратїся о вїзданїє такогь права шкіль боднєрєкїх и колодїєскїх вї Камїнцї струмалєвїх, шкіль сїюсарєкїх вї Свїйонїтїнах и вїзїрцєвомь вєретатів вї Порубї; 4) зрєформувати школы: гончарєкї вї Коломїй и вї Товстїмь, вїзїрцєв зї дєрєва вї Станєславовї и Живцї. До тїх цїлї вїбрано комїсію зї пп. Франкогь, Навратїля Вєрбїцкогь и Захарьєвича. Комїсія тїа має також старатїся о признанїє права вїдванї свїдоцтва квалїфикаційїй дєякїмь школамь робїть жївнїчак.

На тїмь скїнєно засїданє.

Вписи ипотечні а практика.

Президенть вїсшого ц. к. суду краєвого п. Симонівчє вїдав до всїх ц. к. судів повнїочїнь таке розпоряджєнє:

Ч. 3322. Високїй сейм краєвий ухвалїв на засїданю дня 14 сїчня 1888 завозати правительствє, щоби вї дорозї властївїй вїзданїє упрощєнє и обїзєнє коштовї вїсїу вї кнїгї ґрунтової змїнї вї посїданю и нерухомов власностї вартостї нїзшє 300 зр. а. в.

Послє мавнїа сейму цїлї тїа далась-бї вї той спосїбї осїягнута, коли-бї сторонамь дозволено дотїчнї докумєнты безї поданя судови предїкладати, котрий бї: 1) вї мьслї § 2. уставї зї 23 мая 1883 ч. 82. Д. з. д. зї уряду вїдавав дотїчнї зарєдженя; 2) коли-бї вї случаях підїлу парцєлї катастральних, вї котрих побєля § 1. тої уставї приписаным єсть предїкладанє пляновї ситуаційних, потрібнїй бїтїкї мав зї вїнагороджєнємь правданїх коштов вїдавав бїли и 3) коли бї чинностї уряднїкїх катастральних до перемїрїв катастральних зї якї найменшїми коштами була получєнї. Тую ухвалу сейму предложєно ц. к. министрєству справєдливостї, котрє однакїж до сї жадного розпоряджєня ще не вїдало.

Сєлянська люднїсть наша убога, апатїчна, непорядна и неспїдїма наслїдєвї заведбаня вїсїєв ипотечнїх, унікає вїсєнє поданє табулярнїх зї причинон коштов, котрі не стоїть вї жаднїмь бїдношє до набутогь предмету. Що тє уємно вїплыває на сїроваджєнє и удержанє згїдностї стану ипотечного зї фїзичнымь станомь посїданя, нема жадного сумнїву.

А можна-бї аж до появлєня постановлєня ц. к. министрєства справєдливостї тому алому хоч вї частї зарєдату. еслї бї судї повнїочї на шаршї скалю примїняти хотїли § 83. уст. ипотеч. вїзглядомь приймїюна устїнїх жаданї о вїсїє до кнїгї ґрунтової на підставї актїв доброї волї. Уложєнє такихї просьбї о вїсїє ипотечнїй черєз судїю або нїшогь уряднїка єсть поєдїнєчє, протє не трудїє и не вїмагає за помочєю авторєфованих або друкомь предложєних протоколів богато часу, а зробїть велику польгу нашої сєлянскїй люднїстї. Ц. к. вїсїшї суд краєвий вїзває протє на підставї § 4. цїсар. патент. зї 9 сєрїя 1854 ч. 208 Д. з. д. § 195. вїструж. суд. зї 3 мая 1853 ч. 81. Д. з. д. и § 83. уст. ипотеч. вїсї ц. к. судї повнїочї и повнїочї мїско-дєлєгованї, щоби вї цїлї уможлївлєня сєлянскїй люднїстї об-

Берлинъ 3. липня. Тутешній газеты за-
перечують вѣсть о звѣстной аферѣ россій-
скихъ офицерѣвъ въ Штутгартѣ.

Розкладъ їзды на залїзницяхъ державныхъ.
важнїйшій 1 червня 1889.

Після львівського годинника.

Приходять до Львова: 1) Зъ Сухом, Хирова, Гусятинна Станислава и Стрия, поїздъ особовий о 3 год. 36 мин. по полудни. — 2) Зъ Пешту, Лавочного, Сухом, Хирова и Стрия, поїздъ особовий о 8 год. 26 мин. зъ рана. — 3) Зъ Пешту, Лавочного, Стружа, Хирова, Гусятинна, Станислава и Стрия, поїздъ особовий о 12 год. 8 мин. зъ ночи.

Одходять до Львова: 4) До Стрия, Станислава, Гусятинна, Хирова и Сухом, поїздъ особовий о 10 год. 20 мин. зъ рана. — 5) До Пешту, Лавочного, Стрия, Хирова и Сухом, поїздъ особовий о 8 год. 45 мин. вечеромъ. 6) До Пешту, Лавочного, Стрия, Станислава, Гусятинна, Хирова и Стружа, поїздъ особовий о 5 год. 50 мин. зъ рана.

Важне для їдучихъ до Купецтва. На часъ їзды 25 червня до 10 вересня поїздъ підъ 3) приходять до Львова о 12 год. 8 мин. зъ ночи єсть полуденний зъ поїздомъ, виходячимъ зъ Криниць о год. 8 мин. 26 рано (після годинника пештенського) — а одходять поїздъ до Львова о год. 5 мин. 50 рано, підъ 6) має полуденний до Криниць.

Просто їдъ продуцентівъ

Вина бочками

Гегелійскій и самородний за бочку в 135 літеръ по цїнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и выше окрімъ транспорту. Бочка не зачислася.

Полуднево-угорекій почавши їдъ 20 кр за літру и выше окрімъ транспорту. Бочка зачислася.

2084 13-?

Высшая:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленя приймає Дирекція и Фили.

ЗЕРКАЛО

письмо політично-гумористичне

виходить у Львовѣ, при улиці Баторія ч. 24, два рази въ мѣсяць то є 1 (18) и 15 (27) кожного мѣсяця.

Цїна предплати на цїлий рокъ 4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р. 1 зр.

Ново приступаючи предплатники їдотануть єсь числа їдъ початку

Курсъ Львівскій

зъ дня 2. л. липня 1888.

Акція за штуку безъ купона.	Плат.	Жал.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	303 50	205 75
Зелѣз. Льв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	235 —	233 25
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	287 —	291 —
Банку кред. гал. по 200 зр. а. в.	—	216 —
Листы заставніи за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	99 75	100 75
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ 10% прем.	103 —	104 —
Банку кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣт. 51 л.	97 75	98 75
Товариства кред. гал. 5% а. в.	100 50	101 50
Товариства кред. гал. 4 1/2% а. в.	96 —	97 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣт. 37 л.	100 50	101 50
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣт. 41 1/2 л.	94 —	95 —
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣт. 52 л.	98 65	99 65
Листы довжнїи за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%) зъ лѣт.	57 50	59 —
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%) зъ лѣт.	48 —	50 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% лѣт. зъ 15 л.	—	—
Облиги за 100 р.		
Индустриал. галицкій 5% м. к.	104 25	105 25
Коммунальн. Банку кред. 5% м. к.	100 50	101 50
Повнѣн. кред. зъ 1883 по 6% а. в.	104 —	116 —
Позички кред. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	96 50	97 50
Лѣт.:		
Мѣста Кракова	24 50	26 50
Мѣста Станислава	—	38 —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 61	5 71
Ниполондоръ	9 40	9 50
Нѣмц. имперіалъ	9 69	9 79
Рубель сѣрный	1 36	1 48
Рубель паперовый	1 21	1 23
100 марокъ нѣмц. кр.	57 85	58 85

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

1 а по 75 зр., 11 а по 67 зр., за 100 кил.; при замовленїяхъ 50 кильогр 3% а, при 100 кил. 5% опушту.

Упрашаєся подавати точно величину свѣтло и послѣдню стацию залїзницї, до котрой має свѣтло выслатися.

ДИРЕКЦІЯ.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближающихъ-ся испятахъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. Радѣ Школьныхъ, Впов. священниковъ, катихитовъ, учителей и родителей кр. Радю школьного на премїи для учениковъ, краснѣ опраделнѣзъ позолоченными берегами, мож- на купити въ анцеларїи товариства при у лиціи Орменской ч. 27 по слѣдующей цѣнѣ:

Добре роби, добре буде	17 кр.
Росказы про силы природы	20 "
Оповіданя о житїи св. Бориса и Глѣба	20 "
Повѣтки для дѣтей	27 "
Сестра Байки	15 "
У пропасть дорога ховска	28 "
Зоря	22 "
Исторія Руси ч. I.	23 "
Исторія Руси ч. II.	23 "
Исторія Руси ч. III.	28 "
Папа, душа въ господарствѣ	22 "
О користимъ ужитїи неужитковъ	22 "
Лѣнъ и конопль	24 "
Рогата худоба	45 "
Про живопись и лѣсъ	20 "
Веняминъ Франклїнъ	16 "
Пасѣка	24 "
На досвѣткахъ	22 "
Чимъ люде живий	20 "
Житя св. великомуч. и лѣкаря Пантелеймона	20 "
Родина Морозовичѣвъ	20 "
Дробна птица господарска, а великій грошъ	20 "
Молитвенникъ народный (въ звычайной оправѣ)	30 "

въ лучшей оправѣ:

а) хребетъ полотноный и золоченый хрестъ зъ переду	25 "
б) цѣла оправа полотноная, береги золоченый и золоченый хрестъ зъ переду	35 "
Зоня безплатна учителька въ хорош. переплѣтъ зъ	15 "

Всякій замовленя выслають ся скоро и точно.

Зъ днемъ 25 червня 1889 отвпривъ при ул. Баторія ч. 32

ЦУКОРНЮ

заосмотрену въ всякій вырѣбъ щї вхо- дятъ въ обсягъ цукорництвѣ.

Всякій замовленя полагоджую въ якъ найкоротшїмъ часѣ.

Зъ поважаньемъ: Вильгельмъ Калиновскій.

SANS RIVAL
MAGASIN
Gorget de Paris

платъ Галицкій ч. 15 (въ будынку ипотечного Банку)

поручає

правдивый парискій горсетъ дамскій, правдивый фїшбїновъ найновѣй- шого крою и розноцвѣтнїи, а то: сѣрый, бїлый, чорный, сѣтѣе, драпъ, го- лубїй, бордо и рожевый, а la Sirène 6. P. по 3-50, 4-50, 5-—, 6-50, по- вѣаutes Corset Stefañie 3-50, 4-—, 5-—, брїлль на пять гузїковъ; Corset Kiras 30—38—40 см. довгий франц. нїтаный драпъ а 3, 3-50, 4-—, 5-—, 6-—; Corset Pancer 34—36 см. довгий, французскій нїт. драпъ по 2-50, 3, 4 и 5 зр.

Всѣ части рѣзного обѣму сутъ все на складѣ їдъ 1-50 до 20 зр. — Всѣ замовленя выготовляєся послѣ мѣры. — Старїи горсетъ принима- ють ся до направи. 2943 8—12

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 156—7

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пѣдъ найприступнѣйшими условїями.

5% Листы Гипотечнїи и

5% Листы Гип. премїованїи,

котрыхъ поїзла закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановою зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщувалл капіталовъ фод- довыхъ, цушларныхъ, кавцїи супружескихъ войсковыхъ, на кавцїи и вадїи

можно одержати въ сый Конторѣ.

(до выльсования зъ 10% премїєю т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинцїи залагоджують ся безъ проволочки по курсѣ дневнѣмъ, не числячи нѣякой провїзїи.

Ново устроенный

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ
МИНЕРАЛЬНЫХЪ ВОДЪ
и продуктѣвъ жерельныхъ

РУДОЛЬФА ВАЙНРЕБА

магистра фармацїи

у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 33.

Воду минеральну їдгриваєся пѣдъ моимъ особистымъ доглядомъ въ мой торговлїи, пѣдкомъ поїзла порученя лѣкаря, їдъ 5-тои рано ажъ до 10-тои вечеромъ. Замовленя зъ провинцїи выконують ся їдворотною почтою и найсовѣтнѣйше. Телефонъ 301. 2961 9—10

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

Фирмы Рихардъ Секоловъ въ Празѣ

у ЛЕОНА ВАЙСА

ул. Городецка ч. 9.

Добрый вырѣбъ! Велимъ дешево! Также на раты! За поруюко солидно! 2914 Каталогъ даромъ и оплатно. 15—15

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручає

знаменитїи **МЫЛА** до мытїи лиця, рукъ и купелей,

їдзначенїи 10 медалями заслуги и двома дипломами признаїи.

МЫЛО пайдобрѣйше до го- рѣнїи бороды	25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про- лѣна, мѣстїтъ 35% члостю	зр. кр.
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже	25	глицерныи, знаменито дѣлає	зр. кр.
нѣжне 10 зр. 20 и	25	на зашїоркѣ 20,	25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бїлѣ до	20	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ пѣныи	25
рукъ 10 кр. и	20	у флашюкахъ, чїстїтѣ шкурѣ	25
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6,	20	зъ прищївъ, лїшаєвъ, утри-	40
12, 18 кр.	20	ковъ, флашка	40
МЫЛО ГРИСИКОВЕ, знаменито	20	МЫЛО ПѢШКОВЕ, до мытїи	25
до лиця и рукъ	20	рукъ, 15 и	25
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робїть	40	МЫЛО ТИМОЛОВЕ знаменито	25
нїжною, гладкою и знаменито	30	чїстїть шкурѣ зъ всїнахъ	50
чїстїть шкурѣ	30	выкїдѣвъ	50
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, їддержуєся че- рѣзъ агуєнне соку рогїстїи	25	МЫЛО КАРБОВЕ, дуже до-	25
ароматично-живїчныхъ, зна-	25	бре мытїи рукъ, лиця, а навѣтъ	25
менїте	25	дѣлѣ тѣло въ часѣ епїдемїи,	20
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже	30	щобъ охоронїтїєся їдъ заразы—	20
прїємный пїжмовый запахъ—	30	успїхомъ уживаєся до зїще-	25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, прїємного	30	щенїи прищївъ и всїякого ро-	25
запаху, має великій попуку—	30	да выкїдѣвъ на шкурѣ	25
МЫЛО РОЖАНЕ, пайдобрѣй-	80	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до-	25
ше 40 кр. и	80	бре уживаєся, щобъ усушїти	25
МЫЛО зъ ПИЛІОКЪ СОСНО-	30	зъ шкурѣ выкїдїи и пѣныи—	25
ВЫХЪ, прїємне въ ужїтїю,	30	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодїть	25
успїшно хоронїть шкурѣ їдъ	30	сверблѣнїє и печенїє шкурѣ,	25
лїшаєвъ и выкїдѣвъ	30	усуває выкїдїи и червонобѣ	25
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чї-	40	зъ лиця и рукъ	25
стїть шкурѣ, робїть єи бѣ-	40	МЫЛО ФІАЛКОВЕ, прїємного	35
лою и нїжною	40	запаху	35
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває	60	МЫЛО МЕЛОВЕ до выкїдїенїи	10
веснїяни, осмалєнїи їдъ сонцїи,	60	рукъ, куснїкѣ	10
лицю робїть свѣжымъ и бѣ-	60	МЫЛО МѢШАНСКЕ знаме-	10
лымъ	60	нїте	10
МЫЛО ГИПЕНІЧНЕ, їдзначає	50	МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣстїтѣ 40%	30
єя товетостєю, велїмъ пѣныи	50	чїстїю смолы (дѣтїю), усуває	30
и выкїчно прїладїєнє до лиця—	50	прищївъ лїшаєвъ, всїякїи выпїлїи	30
МЫЛО РИЖОВЕ уживаєся,	60	шкурѣ, поченїє нїгъ и пар-	30
щобъ робїть шкурѣ на лицї	60	нїє на головѣ	30
нїжною и бѣлою	60	МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ-	30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бїлѣ,	30	НОВЕ мїагчїть и чїстїть шкурѣ	30
лєгко пїнїтїєся, знаменито чї-	30	зъ лїшаєвъ, утриковъ, и	30
стїть шкурѣ и хоронїть їдъ	30	т. п., куснїкѣ	30
прищївъ	30		

Набути можна у Львовѣ въ єлєментъ торговлїи: ул. Конєр- нїка ч. 3, и улиці Галицка рѣвъ Валови. Въ бїлїяхъ: въ Краковѣ Суконнїкѣ ч. 20 и въ Черновицѣхъ Рїнокъ ч. 2, а такожъ у єлємъ перворѣднїхъ торговлїи и антикажъ.

Матерїи вовнянїи на сукнѣ дамскїи

найновѣйшїи

Метеръ їдъ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ платъ Капитульнїи ч. 2.

Прѣбкїи на жаданє оплатно їдворотною почтою.

При закупнѣ товарѣвъ просїмо покликуватїєся на нашу часопїсь.

Выдаєць Иванъ Бєлєй. Оѣдѣлальнїи редакторъ: Кирилъ Катнїкевичъ.

Платїть въ фабр. Черлянскою.

Зъ друкарнї тов. км. Шевченка, пѣдъ зар. К. Бєдїарогого.

Выходитъ у Львовѣ что дня (крѣмъ недѣль и рускихъ свѣтъ) о 5-ой годины по полудни. Литературный додатокъ **Библиотека знаменитѣйшихъ повѣстей** выходитъ въ вѣторокѣ, и въ вѣторокѣ и пятницѣ на перемѣну разомъ въ Дѣло.

Предлагаю и исчерпываю принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣло“ ул. Баторія 24. Центральное бюро ослѣдствъ, ул. Коперника ч. II. и Бюро газетъ ул. Карла Леопольда 9. J. Вѣдья Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртъ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предлата на „Дѣло“ и паломитѣ за исчерпываю платны у Львовѣ.

ДѢЛО

Предлата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

въ Австрій: за Границей:
на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар.
на четверть року . . . 4 ар. 50 кр. на четверть року . . . 6 ар.
на мѣсяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар.
на четверть року . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакция, Администратія и Бискупскія пош. ч. 14 ул. Баторія. — Русская вѣстникъ, являе на поштомъ австрійскій — Редакция неоплаченный вѣдья одъ пошты.

Подобное число комитетъ 8 ар. а в

Огласиши принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. одъ одной стрѣлки печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в.

Подати числятся по 10 кр. одъ стипендіи.

У Львовѣ для 22 червня (4 липня) 1889.

Польска праса, о скільки доси бдзавала-ся о соймовыхъ выборахъ зъ селян-ской куріи, оказуе велике незадоволеніе. Gazeta Narodowa въ передовій статіи підъ надписомъ „Zwanzig Ruthenen“ пише, що результатъ выборовъ робить пригнобляюще враженіе а рускій комитетъ сваткуе великій тріумфъ. Вину польской неудачѣ приписуе Народова слабій дѣяльности польскихъ комитетовъ а беззавидности и энергіи комитету руского, особливо-жъ впливови правительства гр. Таффеого, который мавъ сказати: Zwanzig Ruthenen will ich haben; така коменда за жита Прохольского була-бы неможлива. Gazeta бовтсея, що повѣтъ, развъ приученный побѣд-жати на руску сторону, не дастся такъ скоро бдзавскати для Поляковъ, и що се може бдзав-тиса и при найближшихъ выборахъ до рады державной.

Не мѣшае нарѣкае и Dziennik Polski. Онъ приписуе однакожъ неудачу только центральному комитетови польскому, а именно що той-же комитетъ, чи зъ гордости и зарозумѣл-ства, чи бдльши зъ незрозумѣня сущности рѣчи, бдпохнувъ репрезентантовъ вѣча мѣсть и и самъ безъ нихъ провадитъ акцію выборовъ.

Противъ закидовъ Gazet-ы Narodow-ой мусимо взяти въ оборону и польскій комитетъ и правительство. Комитетъ польскій розпочавъ акцію выборовъ скоро и провадили ен енергично. Зѣвдъ делегатѣвъ польскихъ бдбувсея зар-разъ по ровисанію новыхъ выборовъ, и значну часть своихъ кандидатѣвъ оголосивъ централь-ный комитетъ польскій значчо скорше, якъ авчашайно, и скорше вѣжъ рускій комитетъ у-становивъ своихъ кандидатѣвъ. А дальшу акцію выборы вѣдъ комитетъ повѣтъ, зложе-ній зъ вѣпробованныхъ въ такихъ дѣлахъ свѣтъ и підъ опѣкою автономичныхъ властей повѣ-товыхъ. Способѣвъ до боры уживали такихъ самыхъ, якъ давѣйше, и енергію оказували такожъ не меншу — чого-жъ отже можна бдъ-нихъ еще жадати?

О акціи правительства мы згадали вже вчера. „Zwanzig Ruthenen“ — то суть только слова, и то слова, сказаны у Вѣдья, а зѣвст-но, что не вебо дѣвса у насъ въ краю такъ, язъ у Вѣдья говориться. Мы не можемо бд-сла слаба судити. Мы дивимся на дѣла. А що-до дѣлъ, то мы вже вчера указали, что по руской сторонѣ власти и органы правитель-ственный не ставали нѣгде, зичливу нейтраль-ность оказували лишь вынужено, частѣйше ста-раліся оказувати позоры нейтральности, але незичливы, а найчастѣйше ставали таки по

сторонѣ польской. Ча-жъ тѣя вѣя такъ числен-ній незаконности, явѣ вже при правыборахъ показувалися, зъ причины згадуваня котрыхъ рускій газеты коняческовно а рускій комитетъ удавался зъ жалобами до намѣстника а на-вѣтъ до министерства, — ча-жъ тоя вебо поль-скимъ газетамъ же за мало? Мы не припу-скаемо навѣтъ, что бы Gazeta Narodowa на се-рію робила докбръ правительству; мы думаемо радше, что она, стоячи въ аносеніяхъ якъ не безпосередно зъ правительствомъ то зъ люди-ми подпирочными правительствомъ, хоче лише своимъ позорнымъ докоромъ органамъ прави-тельственнымъ прийти въ помѣчь противъ зо-вѣстмъ иначе управленныхъ закидовъ Руса-новъ. Маневръ то знаны; на жалобы Руса-новъ можна буде поклятися, что и Поляки докоряють зновъ зъ своей стороны — отже правда нѣбы-то буде по середнѣ, т. е. что правительственный власти поступали зовѣстмъ безсторонно. Маневръ бувъ-бы добрый, кобы только Gaz. Nar. могла якѣ факты, явѣ дока-зы на свою сторону подати, а Русаны мають на свои жалобы фактовъ ажъ надто!..

Що польскій комитетъ центральный згорда трактувавъ репрезентантовъ вѣча мѣсть, се на результатъ выборовъ не мало майже нѣваго впливу, особливо-жъ что-до Русановъ. Вѣча мѣсть ухвалило вправдѣ резолюцію при-хильну Русанамъ, однакъ въ практицѣ его прихильники не трималися тоя резолюціи. Але еси польска демократія не дуже пописа-лася, то польскій комитетъ центральный такъ грубо скомпромитовався. Якъ зѣвстно, бѣтъ, затвердивши бдльшу часть кандидатуръ, оголо-сивъ шумно, что на прочій (23) повѣтъ хоче ставити кандидатами Русановъ, роједнавезо и-спrosobionuch. Свѣтъ чекае зъ великою цѣкаво-стію на той актѣ абнегаціи польской, и — не дожевале оголошеня авѣ одноя такой канди-датурѣ! Ча не мѣтъ комитетъ вже на дальшу бдгу пуститиса и поставити хотъ трохъ-чоти-рохъ карієровачѣвъ?..

Выбранный послѣвъ русанъ называе Ga-зета Narodowa агитаторами, котрі доси заведѣ-ды манифестували якъ наибдльшу ненависть до всего, що польске. „То не любители на-роду руского. то не фантасты политичны на-тематы рускій — але затвердѣли въ довго-лѣтній борѣ зъ нами апостолы національной ненависти.“ Dziennik Polski видѣтъ въ новыхъ посллахъ русскихъ самыхъ москалофилѣвъ: О. Иванъ Сѣрко належитъ до твердыхъ репре-зентантовъ москалофильского напрямъ и въ своихъ часѣхъ бувъ аранжеромъ прогулки чи боготбля до Почаева. Олекса Барабашъ естѣ вѣрнымъ исповѣдникомъ засадъ, вповныхъ въ

него Заклинскимъ. Кулачковскій естѣ рѣвно-твердый, якъ сѣ оба, а д-ръ Савцачъ естѣ не-мѣшае ревнымъ пропагаторомъ идеѣ моски-тазму. Рожанковскій и Король то дуже шкѣд-ливый и небезпечный люде, оба належать до найзавѣтъйшихъ пропагаторѣвъ идеѣ панмос-кватизму середѣ руского народу и певне не-разъ вароблятъ богато идлотѣвъ соймови. Оденъ Гаморакъ не естѣ москалофилъ (ще не-давно рахувавъ его Dziennik таковъ до мо-скалофилѣвъ), та що зъ того? бѣтъ соціалистъ! А Гуриакъ такъ само!.. Однимъ лише потѣшае-ся Dziennik, що переважъ Бережницкій, ко-трый ходивъ на руске вѣче и подписавъ бдзав-ву о „чужихъ людяхъ“; такій чоловікъ не по-виненъ засѣдати въ соймѣ! — Славаа харак-теристика и вѣрна, якъ въ своихъ часѣхъ при-процѣсѣ 11 Русановъ о голову зраду харак-теристика, подана ц. к. старостами, что д-ръ Бучинскій, пок. Евгений Желеховскій и такіи ншій то найзавѣтъйшій москалофилъ! Dziennik, вышловшій зъ Gazet-ы Narodow-ой, пере-навѣтъ зъ нея и пароллю о москалофилѣхъ, ко-тру она нинѣ вже сама залишила.

Рухъ выборовъ въ Галичинѣ.

Одъ проф. Наталѣ Вахнянина одержуемо писемо:

Вѣвѣтъ достойнымъ и честнымъ выбор-цамъ Сокальцаны и Белзкого повѣту, що въ добротѣ арозумѣно интересовъ селянства и справѣ народу руского бддали на мене голѣсъ, складае симъ за объявлене менѣ доврѣя ширѣ-руске Спасе-Богъ! Вы стояли крѣпко и неу-страшимо за доброю сирвовою нашою. Честай Вашѣй намѣреня поблагословляється въ будуч-ности. Прийдѣ часъ и недалекій бѣтъ, що все селянство отямнѣется, а на Васѣ тяжатъ те-перь святой обовязокъ въ мѣрѣ и любови не-сти те отямлене межѣ незрячихъ же братѣвъ. Нинѣ ядовольмся тѣмъ, что моральна побѣда була по нашѣй сторонѣ. Най Всевышній крѣ-пиль Васѣ на здоровлю до дальшихъ трудовъ для добра народу руского, краю и державы.

Вашъ другъ

Наталѣ Вахнянинъ.

Прѣ приключеніе въ Тернополи підчасъ выборовъ и сецесію русскихъ выборѣвъ на-шуть намъ зъ бдтамъ:

Вечеромъ передѣ выборами зѣвхался всѣ рускій выборѣвъ до Тернополя въ числѣ около 60. Комитетъ вышаймѣвъ для нихъ двѣ комнаты въ готели, де они якъ найспокойнѣй-ше заховувались. Одъ часу до часу только вы-ступивъ декотрыхъ зъ якою бѣебѣю. Межи я-вшами выголосивъ селянѣвъ Думка зъ Купчи-нець якусѣ бѣебѣю и бдчтувавъ якусѣ патри-стичну рѣчь, списану въ дома. Присутній ослѣ-кували ен, не вынявши розумѣвъ и нтелиген-

ція тамъ згромадженѣ. Не довго потѣмъ, око-ло 11. год. въ ноцѣ, войшовъ полицій мѣскій до комнаты и просивъ Думку, чтобы вышловъ на пѣдѣвнѣе поговорити зъ якоюсѣ особѣю. Недогадуючійся нѣчого Думка вышловъ Ско-ро однаково ставъ на пѣдѣвню, кивнулося на него чотырохъ жандармѣвъ зъ крякомъ: „Да-вай сюды тов, що-сѣ читавъ!“ Думка не хо-тѣвъ дати. Почалася зъ нимъ шарпаннина, бо жандармы зачали пошукувати коло него ин-кримированого манускрипту. Зѣ жандармѣвъ було только двоухъ въ службѣ, прочій такъ со-бѣ только, видко до помочи, межи ними и вѣх-майстеръ. На крякъ Думки повныбѣгали вы-борѣвъ зъ комнаты и почали выдирати Думку. Тов удалосѣ нѣмъ а мали право, бо жандармы не заявляли, що Думку арештуютъ. Жандармы забрали бдъ Думку зъ-за пазухи только цѣл-комъ невину „Зорю“. Думка скоронився до комнаты а люде заступили дѣверъ. Тогда жан-дармы зъ гнѣву зачали страшно выборѣвъ нѣвѣчити; кольбами, багнетами тлумили люде, водили за чубы. На другій день позбарано повно волоса на пѣдѣвню. Не конецъ на тѣмъ, жандармѣвъ зъ насадженымъ багнетомъ вой-шовъ до серединѣ и приложивши багнетъ до-грудей Гарматѣвъ, кричавъ: „Тихо будь ты руска!.., бо ты заколю! Памѣтѣ вѣхмайстеръ, который не бувъ въ службѣ, добувъ шаблѣ и хотѣвъ люде въ хатѣ рубати, але нагадався и выговорюючи несотвореній рѣчи, зневаживъ чинно правника Герасимѣва ударивши его два раза въ лице. При тѣй нагодѣ бдталосѣя в о. Гудимови колька штурканѣвъ а о. Пур-ковскій, на котрого особливо жандармы мали око, ледви утѣкъ завчасу. По тѣмъ зробили на него донесеніе, що ослѣкувавъ промову Дум-ки. Конечъ тоя крупицы бувъ такий, что жан-дармы арештували не выборѣвъ але ефранѣа зъ Купчанецъ, бо бѣтъ першій боронивъ Думку. Зѣ тѣмъ ефраномъ мали жандармы страхъ не полудеки обходиться. Провадчани его били кольбами и штуркали а до жандармѣвъ, при-лучився такожъ вѣдѣтъ зъ Глубочка Когутъ, который его мавъ такъже бити. Очевидна рѣчь, що по тѣй причинѣ варобили выборѣвъ кряку, просячи о ратунокъ. Збѣравшися заравъ надѣ-равомъ всѣ въ Торгови ухвалили не йти цѣл-комъ до голосованя, только выбрали о. Чемер-нинского и Гарматѣвъ въ депутацию до коми-сія выборовъ. Тѣ пошли вѣзавили передѣ са-мымъ выборомъ, що по повѣду надѣжжати, до-кованого на рускихъ выборѣвъ сен ноцѣ, бдъ-голосованя здержуються. Паны остоурили а 59 русанѣхъ выборѣвъ опустили мѣсеце кам-панія. Длатого Крѣтовскій одержавъ всѣ го-лосы а одного Хрувѣвскій бдмовлено, чтобы на останку давъ голѣсъ на п. Барвѣнського.

Дальше пошла депутация, зложена зъ о. Чубатого, Чемернинского, Коблянского и се-лянѣвъ до капитана жандармеріи. Той скликавъ жандармѣвъ и сытѣвъ ихъ, что она робили межи выборѣвцами, помимо что нѣмъ заказѣвъ мѣшатиса. На тоѣ бдповѣвъ одианъ зѣ тѣхъ, котрі були въ службѣ, что они пѣзѣйше бд-стали бдъ кого иншого наказъ пойти до рус-кихъ выборѣвъ. Капитанъ дальше перевѣтъ слѣдство и заявлявъ, что поступитъ зъ вынов-

Упорався.

(Зъ нотатки слѣдчого судѣи на Чорноморѣ.)

Одного разу якосѣ протягавъ моя слѣд-ча робота ажъ до девяти годины поѣсла полудня, бо за той день перепытавъ я завинуваче-ныхъ, пошкодованныхъ и свѣдѣкѣвъ човѣкъа зъ сорокъ. Последній розправа велася про мо-лодого козака, завинуваченого въ разбѣи. Мой попередникъ, бдбравши бдъ слободского ота-мана протоколы про той разбѣи, мерщій за-пакувавъ завинуваченого въ острогъ, а зъ слѣдствомъ черезъ вѣксельство задѣлявъ, и че-резъ рѣкъ, выбуваюча на вину посаду, пере-давъ менѣ до рукъ и арештанта и нечотѣе слѣдство. Розслѣднши сю справу, я ажъ зѣл-кавсѣ, бо учинѣвъ козака вынѣвсѣ не разбѣ-емъ, а найзавѣтъйшимъ самоправствомъ, за-котре по закону наибдльша кара чѣтири мѣ-сяцѣй легкого арешту, а бѣтъ пересидѣтъ уже въ тюрьмѣ чотырнацѣтъ мѣсяцѣвъ! Розытавши последного свѣдка, правѣствѣвъ я завинуваче-ному, что цѣлкомъ его ослобоняю, а справу про его учинѣвъ передаю мировому судѣи.

— Господи! слѣдователь! — гукнувъ козакъ тремтѣчимъ голосомъ, — зъ яко-жъ рѣчи высидѣтъ я у тюрьмѣ чотырнацѣтъ мѣ-сяцѣвъ?

— Черевъ помилу! — бдказавъ я зъ за-мѣшаніемъ. Помылівсѣ отаманъ, принявши тѣвѣй учинѣвъ за разбѣи, помылівсѣ и слѣд-ватель, спустившисѣ на протоколы отамана... а задѣлявъ черезъ велике намноженіе дѣлъ...

Хто-жъ менѣ зверне рѣкъ слободы, рѣкъ загнблого жита? — скричавъ знову козакъ. Хто сплатѣтъ менѣ страты въ домѣвѣвъ? Хто бдшкѣдуе менѣ чотырнацѣтъ мѣсяцѣвъ нудоты та скорботы, горе и слѣзы жѣнки та малыхъ дѣтокъ?

Я не знайшовъ, щобъ ему бдказати, а ко-закъ заплакавъ, якъ дитина, и тихенько вы-ступивъ зъ камеры.

Въ той день я страшенно втомився тѣ-ломъ и духомъ, а ся пригода зъ нещасливымъ козакомъ зовѣстмъ розладнала мои змыслы. Я чувствъ такъ, наче-бъ я зробивъ якусѣ злочин-ство, явѣсь поганыи ученикъ, за котрый на-грожае менѣ неминуча кара и за котрый уже карае мене моя власна совѣсть. Обмѣркував-ши сю справу всесторонно, я переконався, что нѣйкон мои вини тутъ нема. Я слѣдователь новый. Только повтора мѣсяца якъ свѣвъ на-сю посаду; я бдбравъ бдъ моего попередника бѣвъ тысяча неопороченныхъ слѣдствѣвъ и шѣтъ-десять арештантовъ; а день у день працюю бдъ ранку до вѣчера, а закінчавъ ще только сорокъ арештантскихъ слѣдствѣвъ, зѣбталосѣ ще двацѣтъ, а шѣтънацѣтъ новыхъ насѣбло! Я все зѣвѣтъ, что можна було вѣдѣти на мою становящи — я тутъ не причаю... А тѣмъ часомъ душа моя болѣтъ, збѣламученій чувствѣвъ нѣякъ не заспокоюється, зворохобленій думки нѣякъ не вгамується. Слѣдъ бы прогулятися на свѣжѣму повѣтрѣ, але на дворѣ була темна и дощѣйша ноцѣ. Вѣтеръ торгавъ бѣзонацями, дощѣ порошавъ у бѣни и чути було, якъ зъ даховыхъ ривѣвъ дѣлорчала и плѣщала въ ка-люжѣ вода. Припадало сидѣти дома на самотѣ зъ немалыми чувствами та думками.

Коли-жъ ось почувъ я, что хтѣсъ торо-хитъ у надвѣрній дѣверъ. Бабуся, що була у ме-не за повоѣвку, выступила въ сѣни и почала перегукуватисѣ зъ несподѣваннымъ гостемъ. Невѣдомый гѣстъ притѣкомъ перѣвъ въ дѣверъ, а бабуся не пускала его та все допытуваласѣ: та хтѣ ты такий, та зѣвдѣдѣла, та чого тобѣ треба? Заишло мѣжъ ними явне неопорочѣн-ныѣ и бдйшлося до лайки. Выступивши въ сѣ-ни, сидѣнавъ я голѣсъ мирового судѣи и бдчи-навъ ему дѣверъ. Насампередъ напѣсѣвсѣя бѣтъ на бабу: сяка тава, стара дурѣю! Тобѣ-жъ кажу, что чоловікъ свой, а ты же розпѣтъ-куешъ та підѣ дощѣмъ держишъ! Закбчавши справу зъ бабою, обернувся бѣтъ до мене:

И охота вамъ сидѣти дома на самотѣ!

Хѣба важна труднѣция поейти майданъ та за-гѣстѣта хочѣ-бы до насѣ? Нѣколи васѣ и не побачишь!

— Яка-жъ таки охота ходити въ гѣстѣ у-таку нѣпогодѣ? — запытавъ я підѣ свою чергу.

— Ну вже-жъ якъ хочѣте, а мене отъ жѣнка пѣсала зъ такимъ наказомъ, щобъ безодмынно призѣвъ васѣ до себе въ карты грати. Кѣля цидулку каже, пошлѣтъ, то бѣтъ чимъ-небудѣ бдмовитисѣ, а кращѣ побѣда та й привѣда!

Бувши картярѣмъ поганенькимъ та ще й безохотнымъ, я бдмовився напрямѣкъ, зѣвѣ-вшись на велику утому та страшенну непогодѣ. Судѣя описавъ въ великому клопотѣ. Дѣв-ченко постоявъ бѣтъ у сѣняхъ, не знаючи на-що зѣвѣтитисѣ, помѣнявъ, постѣгнавъ, ударивъ руками объ полъ, а на послѣдокъ почавъ зу-вати зъ чѣбѣтъ калѣшѣмъ.

— Ну, сказавъ бѣтъ зѣвхнувши, — коли-чи не хочѣте до мене въ гѣстѣ, то я самъ у-васѣ за гѣста зѣстанусѣ!

— Отакъ буде кращѣ! — сказавъ я, за-смѣявшисѣ, — прощу до хаты!

Але перше, нѣжъ ступити до свѣтлицѣ, судѣя бдхиливъ дѣверъ бабусиной комнаты и гукнувъ:

— Гей ты, стара гаргаро! Пригощай паньского гѣста! Подѣй намъ наливки та за-куски та хатѣтину поставъ!

Радый, что подратувавъ бабу, судѣя заре-готавъ и ступивъ до свѣтлицѣ.

Але треба васѣ зазѣнакомити зъ сѣмъ судѣю. Се бувъ арестный Нѣмецъ зъ великаньской але занепалон экономично родины. Карѣру свою розпочавъ бѣтъ у Харковѣ бѣля губерна-торского боку и черезъ протекцію можновлад-цѣвъ пѣдымшавъ по службѣ зъ ступнищѣ на-ступниці, поки оствѣя на посадѣ войскового прокуратора въ Катеринодарѣ. Якъ бачѣте, бувъ бѣтъ колись великимъ чоловікомъ на Чор-номорѣ, але якъ не мавъ нѣ збѣдностей нѣ

особлявыхъ честотъ, окрѣмъ веселости и го-стѣлюбности, то пѣсла судовою реформѣю му-сѣвъ спуститисѣ на колька щѣбѣвъ служебной драбины до долу и вѣзоблѣнитисѣ посадою ми-рового судѣи.

Розсѣвъ судѣя на мягкій канѣпѣ, по-мѣнявъ задѣблѣй руки, понохавъ зъ сѣрѣбно-табакѣри табакѣи и почавъ торчатѣи усяку нѣсѣвѣтѣнцію, абы не мовчати. Спробувавъ я оксѣлентувати ему, але не потрапивъ у товъ и розмова наша нѣякъ не вѣзаласѣ. Менѣ сто-явъ у думцѣхъ бдфалашный козакъ, що просѣ-дѣвъ дурнѣвсѣмъ болѣшь року у тюрьмѣ, и я не втерпѣвъ, щобъ не розповѣстити про сей случай своему гѣстѣви.

Судѣя почавъ бувъ слухати мене зъ пыл-ною увагою, але потѣмъ уважѣность его зѣвѣкла, на губѣхъ заграпа усмѣшка а на послѣдокъ бѣтъ зарѣготовавсѣ.

— Такъ отсе вы турбуѣтѣсь, что той ко-закъ просѣдѣвъ дарма въ острогѣ болѣшь ро-ку? — спытавъ бѣтъ зъ двѣвоѣйже. Та се-жъ дурниці! Ось послушайте, я вамъ розповѣщу про другого, що пересидѣвъ въ острогѣ безъ нѣякой причины ажъ десять рокѣвъ.

Тутъ судѣя очевидно почавъ лѣднѣтити до росповѣданя. Лице его прибрало задуманный видъ, а тѣмъ часомъ выпѣзъ бѣтъ чарку на-ливки, заѣвъ дѣребенко, понохавъ зновъ та-бакѣи и неосѣйшаючисѣ, почавъ казати.

— Се было на початку шѣстидесятыхъ рокѣвъ. У тѣ часы росѣйскѣе войско добѣвало вже Черкѣсѣвъ и щобъ осадѣти новозабраній край, гоніло тудѣ силомоцѣ, кого здрѣ. Захо-дѣлись були переселити въ Чорноморѣвъ и ма-ли на думцѣхъ перенѣтити ихъ всѣхъ до ноги, а землю ихъ что подарована нѣмъ царѣною Ка-териною на вѣковѣчно власнѣсть, хотѣли цѣл-комъ опорожнити и росѣдѣлѣтити мѣжѣ мо-жновладѣвъ на бдлату заслугъ ихъ для „зѣвѣ-чества“. Але тутъ трапилося те, чого казѣз-кій урядъ зовѣстмъ не спѣдѣвсѣя. Хѣвъ у Ти-флисѣ и кѣпкували зъ Чорноморѣвъ, бдѣмъ

ными зъ всею строгостію, а що до п. вахмайстра, который не бувъ службѣ а таки чуда до-казувавъ, заявивъ, що его заразъ нивъ зъ служ-бы нажене. Вѣдѣнъ була депутація у проку-ратора и у президента. Арештованого селяни-на оглянули лѣкаръ и пустили на волю. Такъ отже на двѣ руки слѣдство, въ жандармеріи и въ судѣ. Русины лагодять меморандумъ до центрального комитета зъ просьбою о переда-ннѣ его гр. Тафому. Окрѣмъ того внесенный буде противъ выборы Корытовского въ своѣмъ часѣ протестъ. Наослѣдокъ треба ще и то додати, що жандармы передъ депутаціею и въ очі капитановъ збѣжали, що вахмайстеръ и жандармы побѣ окнами подслушували, що вы-борцы въ хатѣ говорили, за що бѣ капитана заразъ дѣстали нагану.

Зъ Бобреевского пишутъ намъ:

У насъ настало необычайное одушевление и Выборцы — переважно селяне, — бо свя-щенникъ было всего 8, — свѣдомъ важности хвилѣ и зъ давнимъ пожертвованіемъ стояли при выборахъ якъ муръ. Ходорівщина пере-важала вагу побѣды на нашу сторону. — Подчасъ того, якъ мы выбрали посла, дали знати, що въ Ланкахъ побѣ самымъ мѣстомъ горитъ. Выборецъ зъ Ланокъ, Барбанюкъ зъ повѣдомлений о тѣмъ, що его ближайшій су-сѣды горятъ (згорѣло 8 господарствъ), выска-завъ тѣ слова: „Я тамъ вже не уратую ні-чого; якъ можъ ратувати, то уратую люде, я лише ся тутъ ратувати.“ Скрутивши выказала 84 голоса на Дениса Кулачовского а 36 на Северина Генцля. Результатъ подати мы вамъ вже дорожю телеграфично. Священникъ зъ села Г, де до теперъ выбиралъ ворожого намъ выборца селянина, обидивши его, поцѣ-лувавъ въ лице и зъ глубокимъ взоруженіемъ промовивъ: „Вы принесли честь собѣ и намъ, славу громадѣ и народови!“ А мы хѣба до-дамо бѣ себе: Честь и Вамъ Отче, що зму-тили выпроводити такихъ выборцовъ, а най-паче честь такимъ Барбанюкамъ! Вѣсть несе, що упавшій польскій кандидатъ закунивъ бувъ 80 фунтовъ ковбасы и за 18 зар. цыгаръ — Такъ великою несподѣванкою бувъ для него результатъ выборовъ.

Зъ Збаража пишутъ намъ:

Якъ вамъ вже звѣстно побѣдавъ о. Сѣ-чньскій 79 голосами на 117 голосующихъ; на прочіхъ контръ кандидатѣвъ упало разомъ 38 голосовъ, зъ тыхъ 36 на п. Тадея Федоро-вича а 2 на кс. Коминка. За п. Федоровичемъ голосовали оо: Зарицкій зъ Стрѣльви, Стрѣль-вицкій зъ Скорикъ и Бѣлянскій зъ Снявцы; бѣгачъ збарскій шевцъ Русины, жиды, посе-соръ, ржондѣ, вирлины, мазуры зъ чиста мазурекъ сѣль. Парафіане оо. Стрѣльвицко-го и Зарицко-го голосовали на о. Сѣчньского а зъ отцемъ Бѣлянскимъ зъ Снявцы выш-шовъ выборцемъ Полякъ Лѣчньскій и оба поединились. Выборы бѣбуся спокійно крѣмъ того, що селяне патриоты гавбили тыхъ, що пхались мѣжъ нхъ и вели агитацию. Стар-енькій о. Ходоровскій зъ Иванчанъ зганявъ публично передъ выборцами тыхъ священникѣвъ, що выступили противъ о. Сѣчньского. При-самѣмъ выборѣ красна була хвиля, коли, що-бы провѣрять, чи выборцы годяться на пред-ложенныхъ о. Сѣчньскимъ членѣвъ комисіи, староста завовавъ, чтобы тѣ, що „за Сѣчнь-скимъ“, перейшли на праву сторону салъ и всѣ селяне рускы до одного перейшли, а по-другой осталось лишь кѣлька цанкѣвъ, жи-довъ, мѣшанъ и священникѣвъ. До комисіи вы-брано о. Сѣчньского, о. Ходоровского, Три-юду и Сою а староста ганменувалъ о. Зариц-кого, д-ра Мандля и нотаря Кузавского. Пред-сѣдателемъ выбрано о. Ходоровского. Подне-сти треба, що выборцы зъ Луки, Кїддавецъ и Лисичинцевъ, Дѣброводъ и Залужа голосова-ли на о. Сѣчньского. Староста яко выбо-рецъ не давъ голосу на нѣаого; такъ са-

мо оденъ мазуръ. По оголошенію побѣды на-рѣдъ крикнувъ: Слава! Многая лѣта! а выш-шовши зъ салъ (салъ выборца бува въ рефек-таріи Бернардинѣвъ) пошли всѣ выборцы до костела и змовили молитву та записывали грѣм-ко: „Пречистая Дѣво царице.“ Посѣдавши на подворіи, чекали всѣ на о. Сѣчньского, а коли той вышшовъ, записывали „Многая лѣта“. О. С. подакувавъ всѣмъ, особливо членамъ комитету и заохотивъ до дальшого працѣ, що-бы тааъ можна побѣдѣти и при выборахъ до Вѣдѣя за два роки. Комитетъ хлоцкѣй зло-жился бѣгачъ и запросивъ вѣсѣ на пиво. — О. С. зъ о. Ходоровскимъ зайшли тымчасомъ до готелю а селяне зробили имъ тутъ овацію: нарѣдъ побѣ бѣнами сѣвѣвъ многая лѣта. Но радѣсть та скѣнилася на жалъ дуже сум-но. Вечеромъ выгнали въ Чернихѣвцѣхъ старѣй и молодѣ, жѣныя и дѣти на вы-гѣвъ. сѣвѣвали, веселилися и зъ мѣдѣрѣвъ стрѣляли; при другѣмъ выстрѣлѣ пукъ мо-лѣтъ и черепъ ударивъ Давида Бойка моло-дого газду, що стоявъ якыхъ 30 кроковъ зъ боку въ жѣвѣтъ такъ сильно, що бѣтъ на дру-гій день жѣтъ скѣнивъ. Покійный бувъ честнымъ господаремъ, письменный, членъ ча-талыи и братства та горячій патриотъ. Честь его памяти! О. Сѣчньскому дали знати о тѣмъ фактѣ о 3. год. рано; бѣтъ послѣвъ по лѣкарю, але помѣчь була вже за пѣзна.

Зъ Перемишлянского пишутъ намъ:

Якъ вѣдомо, выбрано въ нашѣмъ повѣтѣ на посла гр. Романа Потоцкого 80 голосами противъ 61 голосовъ, котры улали на руского кандидата, Іосифа Товарищико, судію повѣто-вого въ Глинянахъ. Коли разважимо однакъ, зъ якимъ терроризмомъ перепроважувано у насъ выборы, якій перекрѣтъ дѣлялся пер-едъ выборами, и якій несправильности зайшли при самыхъ выборахъ, то признати мусимо, що моральна побѣда есть по нашѣй сторонѣ, бо нашъ кандидатъ отримавъ 61 некупленныхъ голосовъ, отже до абсолютной бѣльшости не-ставало ему лише 10 голосовъ, котрыхъ въ послѣдній хвилѣ позволѣно права голосованія або перетягнуто на противну сторону. Выборы перепроважувались у насъ въ слѣдующій спо-сѣбъ: О 9. годнѣ рано начала музыка жидѣв-ска переходити мѣстомъ и выгравати свои мелодіи. Однакъ нашъ рускѣй выборцы догада-лись скоро, що то есть лишь лапка на нхъ и сказали: „Мы не дѣти, не здурашь насъ!“ и стояли неподвижно на своихъ мѣстахъ. Коли жидѣва выдѣла, що выборцы нерозходяться съ своего мѣста, крикнула: „Горить!“ и всѣ жи-довѣ вразъ зъ музыкантами и жандармами ка-нулись на одну улицю, на котрой мешкае староста. Однакъ честный рускѣй выборцы сто-яли и симъ разомъ неподвижно на своихъ мѣстахъ. По хвали вернулись музыканты и жан-дармы зъ нѣчимъ. Около 1/2 до 10 прийшовъ староста и заявивъ выборцамъ, стоячимъ пер-едъ радю повѣтовою, де мало бѣбуватися го-лосованье, що лише поединчо вѣльно входити выборцамъ на гору до салъ голосованья а ко-ждый мѣзъ передъ вахмайстрѣмъ показати свою легитимацию. Коли вже около 10 выборцевъ вышчѣно до салъ, прочитавъ староста лѣгку кандидатуру назначеныхъ до комисіи и спы-тався, чи годяться на нхъ? На то 3 подне-ло руку а староста сказавъ: „A więc jedno-głosnie wybrano przez akłamację...“ На то вѣйшла до салъ Русины вы-борцы и почали роздавати листу выборцевъ, назначеныхъ до комисіи, але комисаръ зая-вивъ, що вже запѣзно, бо комисіи вже выбра-на. Противъ сего запротестували рускѣй вы-борцы, мотивуючи свой протестъ тымъ, що въ салѣ выборцѣй нѣкого же не було, позаякъ выборцевъ выпускали лише поединчо, и що есть доперва 1/2 до 10 годныя, а выборы были розписаны на 10 годну. На то двѣцовъ старо-ста, що у него есть вже десята година, хочѣ на всѣхъ годниинахъ, а также въ урядѣ те-леграфичнымъ було доперва 1/2 до 10 годныя.

они такі заточені та покрѣвѣи, що на Чор-номорѣ скорше воли козацкѣй зворохобляться, нѣжъ самѣ козаки, але на сей разъ вышшю-накше. Вся Чорноморщина бѣдѣ конця до кон-ця заворухилася; все козацтво, чыновне и по-сипае, заталось якъ одинъ, щобъ опертисъ перегоновѣ, здавшись на грамоту царицѣ Ка-терины, затвержену всѣми царями, починаю-чи бѣдѣ Павла I. до Николая I. Въ першій разъ бѣдѣ оселена Чорноморщина на Кубань, на перекрѣ воли начальства, збѣралася въ Ка-теринадорѣ рада, на котру зѣхалися зъ всѣмъ Чорноморщинѣ паны (офицеры) и депутатѣвъ бѣдѣ всѣхъ слободскихъ громадъ. Рѣшили роз-почати „старательство“ у найвысшихъ сферахъ, розбѣлати депутатѣвъ зъ „прошеніями“ до всѣхъ, хто має силу кривдити и милувати, по-чинаючи бѣдѣ самого царя и не минаючи нѣ царевича нѣ министра войны. Але добре зна-ючи, що Россіея не мають законного права нѣ на радий сходны та зѣзды, нѣ на гро-мадѣй „прошенія“, и страхаючисъ, що ихъ „старательство“ правительство буде трактува-ти яко непокѣрство и ворожобу, неофициаль-но покладали ще й таке рѣшенье: Коли арѣк-тисъ правѣ, запорученыхъ грамотами, и кѣдѣ-ти рѣдѣ землю и вабуте тяжкою працею до-мѣство та переселитисъ за Кубань, то пере-селятисъ не для службы Россіи. Почали зби-рати козацкѣй полки и батеріи, розпочали пе-реговѣры зъ Черкесами, намовляючи ихъ, щобъ на случай розкиру зъ Россіею ишли на помѣчь и принимали ихъ до себе за Кубань, не якъ во-рогѣвъ, а якъ другѣвъ и союзникѣвъ. Черкесы великими юрбами наѣзжали до козацкого та-бору, братились зъ козаками и вынѣвали най-прѣшшю охоту, воювати собѣльными силами Москаля. Числяли Чорноморцы и на помѣчь лѣнцѣвъ та Донцѣвъ, котрымъ угрожала та-кажѣ доля, якъ и имъ. Россійске правитель-ство справѣ подивилось на войсковой захѣды якъ на ворожобу, переходило козацкѣй „прошенія“, а войсковыхъ старательствъ та роз-

починательствъ народного руху хапало, садовѣ-ло въ тюрьму и завадало побѣдѣ военный суда.

Пѣдѣ сю то хвало здравѣ Чорномор-цевъ и запродався урядови генералъ Куха-ренко. Оаъ зробивъ доносъ, въ котромъ по-именувавъ всѣхъ проводникѣвъ народного руху. Але рухъ тымъ не спинився. Якъ разъ про-тивно. Правительство призвудумалось и на якій-чѣсть мусѣло залишити наглый та загальный перебѣтъ Чорноморцевъ за Кубань. Згодомъ доперва, якъ заворуженя уменчались, одновле-но знову справу переселеня, хочѣ на зовѣмъ нѣмѣхъ основахъ.

Зъ наказу правительства кожда громада мусѣла выслати зъ помѣжь себе за Кубань кѣлька десяткѣвъ родитѣ, котрымъ обѣцяно всякій вѣольноты и запомѣчь. Вызначати зъ по-мѣжь себе переселенцевъ громады мусѣла або по жеребу або загальнымъ громадскымъ су-домъ. Громадскій судъ упавъ въ бѣльшой ча-сти на людей, покяранныхъ вже судомъ за зло-чинства, але чимало пѣйшло и честныхъ лю-дей, про котрыхъ громады мѣркували такъ, що имъ черезъ убожество нѣаого було тра-тити.

Зъ такихъ то чорноморскихъ переселе-нцевъ засѣдено кѣлька слобѣдъ за Кубанемъ, на „лѣни“. Лѣния мала тогдѣ ще первѣстау-чисто войцку организацию: дѣлялася на бри-гады, бригады на полки, полки на сотѣ. Чор-номорцевъ сѣлали у ближайшѣй до Чорномор-щины бригадѣ, але слободы осаждали на передѣлѣхъ мѣсцѣхъ, саме передъ носомъ розлученыхъ Черкесѣвъ. И не разъ трапляло-ся, що не успѣють осадити слободы, якъ уже Черкесы неспѣдѣваннымъ нападомъ зруйну-ють ихъ до основы и вырѣжутъ людей до ногъ.

— Але я бѣбався бѣдѣ предмету зого опо-вѣданя — промовѣвъ судѣ. Най же се буде предмѣвою, а за нею слѣдомъ побѣде и повѣсть.

(Конецъ буде.)

Выборцы внесли противъ такого поступованя старосты телеграфично жалѣбу до намѣстника, але складу выборной комисіи не могли вже змѣнѣти.

По тѣмъ розпочалися выборы, при ко-трыхъ дѣлялся слѣдующій несправильности: 1) На-внесенъе Fuchs-a, пропнатора Потоцкого, ко-трый бувъ лише выборцемъ але до комисіи не належавъ, мимо того однакъ по салѣ, где засѣдала комисія, крутився и ролю комисаря бѣгрававъ, уважавъ голосъ слѣдующихъ вѣ-рильностей: Корчинского Петра, бѣ Fuchs ска-завъ, що бѣтъ повинѣтъ зватисъ Антонъ и умѣе-самъ писати; дальше Цамбала Олексы, Кузь-мы Николы, Богота Мозеса, Озимка Юны и Костена Стефана, позаякъ тѣ вырлѣсты, за-ступленіи черезъ Олексу Цамбала, свои имена вышшѣмъ чоравломъ подписали. 2) Безпритомно паныи Маршалекъ Олекса, вѣровадженый че-резъ Fuchs-a зъ шпану, находячогося на до-линѣ того самого дому, де бѣбувалосъ голосо-ванье, не бѣдавъ голосу, мимо того однакъ судія Сѣгалевицъ, предсѣдатель комисіи, вы-голосивъ за него, що бѣтъ бѣдавъ голосъ на Ро-мана Потоцкого. 3) Комисаръ Александровичъ заявивъ, а предсѣдатель комисіи Сѣгалевицъ затвердивъ его мѣніе, що Василіянъ зъ Сло-вѣтъ, для котрыхъ старостѣ карту легитимаци-и выставляло и котры правильну плеио-тенцію для о. Юрія Стеткевича выставляли. Яко-жеицины права голосованя выконувати не-могутъ, а по пересѣдѣнию комисіи, черезъ выборцевъ: о. Бѣчньского и п. Товарищико, що пѣсла арт. II. до §. 14. орд. выбор. же-ицины мають право выконувати голосованье черезъ повномощника, заявивъ комисаръ, що-конвенѣтъ Василіянъ не есть жеицины, и ко-мисія зъ судіею Сѣгалевицѣмъ на чѣлѣ то-само признала. 4) Двохъ выборцевъ зъ Гли-нянского повѣта, котры буля за п. Товарищ-икѣмъ, Ивана Войтовича и Николу Довбуша приарештовано дни 1. линія, а до голосованя выпущено лишь Ивана Войтовича, бо прирѣкъ, що буде голосувати за Потоцкѣмъ.

На конецъ додати мусимо, що паръ въ Куровичахъ, власности гр. Потоцкого, де спро-шѣи буля всѣ выборцы, не удався, бо явилосъ тамъ всего 5 выборцевъ! Атанасъ Тыжай, вѣйтъ зъ Печенѣ, аложивъ доказъ, чымъ бѣтъ есть. Такъ само Стефанъ Яворскій, грамотный господаръ зъ Куровичъ, пѣйшовъ за Тыжаемъ, и за то бѣбавъ дерево на хату. Всѣ прочіи выборцы зъ Глинянского судового повѣта тра-мѣлись солидарно и голосовали за п. судіею Іосифомъ Товарищикѣмъ. Нарѣдъ бувъ дуже пригнобленый неудачою выборовъ а многи про-паючися зъ п. судіею Товарищикѣмъ плакали, що не могли своего любленого судіи выбрати на посла. Вѣдѣи всѣ збѣраны рускѣй выборцы устроили п. судію передъ мешканьемъ п. ста-росты овацію, бо вырпали конѣ и тягли его вѣзъ руками. Противъ выборовъ внесутъ рускѣй выборцы протестъ.

Зъ Жидачева пишутъ намъ:

При выборахъ до сейму кравого у насъ свѣтла побѣда, яко у насъ не було чувати передъ тымъ и яко навѣтъ мы не спѣдѣва-лись, позаякъ кандидатъ зъ противной сторо-ны бувъ вже посломъ минувшѣю каденціи и вышшѣмъ передъ тымъ абсолютною бѣльшостою голосовъ. Честь такому селянству, котре не завело насъ въ нашихъ надѣяхъ и умѣло смѣ-ло поборотисъ зъ полчѣнками д-ра Вернац-кого, и майже одноклѣсно выбрало своего любимого судію зъ Николаева п. Николу Ге-расимовича, котрый на 140 голосующихъ до-ставъ 95 голосѣвъ. Честь п. Греджолѣ зъ Мельнича, Слозаревѣ зъ Дубравки и Слоза-ревѣ зъ Буянова, що вытѣвало стояли зъ сво-имъ народомъ и повѣли его до побѣды. Слава духовенству а именно оо. Калачинскому зъ Гѣвѣдѣча, Сѣгалевицѣ зъ Руды, Шит-ковѣ зъ Волчѣва, Савюковѣ зъ Заболотоцѣвъ и Гоповскому зъ Журава, що умѣли повести свой народъ по дорогѣ правды. Се наилучшій доказъ, яко дѣвѣръ має народъ до своихъ па-старѣвъ. Сила була такъ велика, що вже пе-редъ выборами сказавъ оденъ зъ политичныхъ нашихъ противникѣвъ: „Такого муру годѣ го-ловѣю пробити!“ Побѣда була така свѣтла, що д-ръ Верницкій на самѣмъ початку стра-тивъ надѣю побѣды. Въ половинѣ выбору сѣвъ на бранку и метнувся до дому.

Однакъ и теперѣ не обѣйлось безъ су-мныхъ объявѣвъ злобы, але не у кого ни-шого, а у кѣлькихъ нашихъ сѣланъ Русинѣвъ. Въ обурюющій спѣсѣбъ борождали они намъ такъ въ часѣ выборовъ якъ и передъ ними.

Имена ихъ не подамо на разѣ до вѣдо-мости Ви. читателѣвъ „Дѣла“, але запитаемъсь тѣхъ панѣвъ, що спонукало ихъ бути зрадчи-нами народу своего и своихъ бѣтчанъ? Чи не побоялись они суду своихъ братѣвъ въ сер-дѣцѣ, котры въ самѣй годѣвъ выбору прогна-ли ихъ зъ своего товариства напѣтакувавши ихъ зрадниками? Чи вернувши до рѣдной хаты знайдутъ тамъ одѣвѣтъ прихильный для своего дѣла?

Той Самѣ.

Зъ Болеховщины пишутъ намъ:

Нашъ д-ръ Огоновскій упавъ, але мо-ральна побѣда по нашѣй сторонѣ. Выборцы на-шѣй помѣмо пресіи и „groza polskiego piego-ższego od rubla“ — трималися добре побѣдѣ про-водомъ О. Озаркевича, котрый, хочѣ слабѣй, зъ Трускавця на выборы прѣбувавъ, о. декада Горинкевича и о. Барчака. Болеховщина самъ разомъ лѣпше трамалася и дастъ Богъ, що просвѣтившись, чымъ разъ лѣпше триматисъ буде. Долинщина за то подѣупала. Резагна-цію о. Лопатнянского належить довести зъ признаніемъ.

Зъ Ланьцута пишутъ намъ:

Пра нѣвѣшныхъ выборахъ до сейму вѣ-второкъ выбрано посломъ п. Болеслава Жар-децкого, заступника маршалка повѣтового и директора касы радатковѣвъ въ Ланьцутѣ, —

116 голосами противъ 70. Сѣтъ то Полякъ по-ступовый, держитисъ на становищу демокра-тичнѣмъ, и запѣвъ свой вступъ въ будучѣи соймѣ до лѣвѣвъ. Борба противъ него була велика зъ стороны правительства и станчи-ковъ, но селяне майже одноклѣсно его выбѣръ переперли.

О 9 год. въ рана зачалися выборы. На-перѣдъ вѣляно выборцевъ, о котрыхъ буля перекованѣ, що будутъ голосувати на п. Кел-лермана, мабутъ дѣлято, чтобы и другимъ до-дати однаги, абы на него голосовали. Дальше голосовали селяне якъ муръ на п. Жардецко-го, такъ, що той одержавъ 115 голосѣвъ, а п. Келлерманъ 78 голосѣвъ майже бѣдѣ вѣйтѣ та проинаторѣвъ и выборцевъ зъ его посѣло-стей. Позаякъ п. Жардецкѣй не одержавъ аб-солютной бѣльшости голосѣвъ, зараджено дру-ге голосованье на 6-у годну вечерѣмъ. Селя-не, розъяренѣ тымъ, що такъ довго мусѣтъ чекати а буля перекованѣ, що п. Жардецкѣй повинѣтъ бувъ бути выбраннымъ, бо много го-лосѣвъ его уважѣно за-дѣла невыбраого высказана его имени и назвиска, а до абсо-лютной бѣльшости бракувавъ только одинъ го-лосѣвъ, выступили демонстративно про-тивъ комисіи выборной, тай стали по-казувати вѣиты на дерево, котры имъ п. Келлерманъ подававъ, абы только на него го-лосували. Настало неписане замѣшанье, крикъ, и п. староста лѣдво потрафавъ выборцевъ у-спокоити. Наступили знову о 6 год. вечерѣмъ выборы зъ результатомъ на вступѣ вѣадамѣмъ. Що ставѣся дальше зъ вѣитамъ на дерева, не вѣдомо.

Зъ побѣ Судовой Вишнѣ пишутъ намъ:

Мы назѣме подписанѣ въ имени всѣхъ правыборцевъ просимъ Васѣ Вп. п. Редакто-ре, помѣстити въ Вашѣй многоцѣвнѣй газетѣ коротку зѣвѣтку о правыборахъ въ нашѣмъ сѣлѣ Дмитровичахъ побѣ Судовою Вишнею. Мы хотѣли-бы, чтобы день 27 червня бувъ па-мятнымъ и записаннымъ, и чтобы ще и ширшій свѣтъ дождѣвался, якъ мы своихъ выборцевъ выбрали и хто намъ найбѣльше до доброго выбору допомѣгъ. Мы довѣ сей день будѣмо памятити, бо мы бѣгато научилися, якыхъ то мы маѣмо отѣкувати, котрыхъ имени годѣтъ-ся дати до публичной вѣдомости. Отъ ятъ всюды такъ и наше село не минула честь, що „panowie, opiekunowie biednego ludku“ красны-ми вѣзками и цуговцями заѣзжали до насъ, чтобы насъ неученыхъ хлѣборѣвъ поучити, кого мы маѣмо не только на посла до сейму, але и на выборцевъ выбирати. Ролю такого агитатора зѣвъ бувъ на себе п. Bolesław Gur-ski, обѣзатель зъ Волчицѣвъ, котрый хочѣ часто черезъ наше село ѣздити до Суд. Вишнѣ, не удостоивъ насъ того чѣстѣя, чтобы мы мо-гли ему зъ близка прѣдѣвѣтисъ и зъ нимъ побѣсѣдѣвати, ажъ ятъ разъ дѣя 27 червня въ самѣй день правыборѣвъ. Того то дѣя го-лосованѣ бѣтъ захѣти до двѣра, зъ бѣдѣи пѣ-сѣвъ за правыборцами, чтобы зъ ними побѣ-сѣдѣвати. Мы думали, що бѣтъ може старѣся, о кандидатуру на посла, та хочѣе намъ пред-ставити, но яже-жѣ мы зѣвѣзувалися, коли почули его бѣсѣду и порозумѣли, що бѣтъ то-лько простымъ агитаторомъ, чтобы подѣрти кандидатуру маючого выбратисъ посла пана Стадѣвничого; и тогдѣ то подумали мы, що той панъ Gurski, здався, мусѣвъ дуже абѣдѣ-ти, коли на такій зарѣбокъ фактора пустився. Но ще побѣльшѣлось наше сѣдѣванье, коли мы почули сю бѣсѣду, що зрадѣвала або его неучѣтво або злобу; насъ порѣвала и неохота до слуханья — и гѣвъ, и смѣхъ, и огрѣченье. Бо ятъ же можна передъ людьми, котрыхъ хотѣвъ собѣ позискати, таку бѣлагу говорити ятъ: „Що мы всѣ одно, мы всѣ собѣ рѣвнѣ, только что паны не принимаютъ „komunii“ ложечкою, бо брѣдѣтѣся, що тою самою ли-жечкою и простѣй хлопѣ прѣзѣаються (о „komunii“ 2 разы говоривъ въ двѣрѣ и котѣмъ); що нарѣдъ рускѣй темѣй и бѣдѣи, не маю-чи за що дѣтѣй до школы посылати, не має людей ученыхъ, а таковыми учеными суть то-лько паны и польска интеллигенція, навѣтъ ма-зуры (бо народъ польскій богатѣй дае своихъ дѣтѣй до школы), дѣлято не бѣлобы въ соймѣ кому хлопѣвъ заступати, якъ бы не паны. Такамы ученымъ есть п. Стадѣвничѣй, що за-сѣдавъ черезъ 6 лѣтъ въ соймѣ, и добре хло-пѣвъ заступавъ, бо ажъ рукою стукавъ о лѣв-ку въ соймѣ для обороны хлопѣвъ.“ Ту не стало терпѣливѣсти збѣраннымъ, а ч. Ст. Гуны, зѣвѣваючи кожду вѣсѣвѣтѣнцию бѣдѣвався: Такъ-же той пѣвъ для хлопѣвъ выпувавъ? Хи-ба тоѣ, що маѣмо по 35 зар. додатѣвъ до 1 зар. податѣвъ? Тогда ч. ораторъ змѣнѣвъ тонъ бѣсѣды, признавъ правду, але заразъ и додавъ, що теперѣ будутъ паны старѣтѣся, але напра-вати. Выдача, що своею бѣсѣдою нѣаого не по-выскавъ, зайшовъ зъ двѣра ажъ до św. katech-шу, чтобы дальше агитувати, думаючи, що ажъ ту однимъ замѣхомъ всѣхъ правыборцевъ со-бѣ позыскае. Говоривъ около 2 годнѣвъ, ажъ змучився, предѣлаючи вѣдѣи правыбор-цевъ, чтобы выбрали 2 Поляковъ на выбор-цевъ, только не księdza. А коли всѣ почалися смѣяти, а навѣтъ одинъ Полякъ, Марцѣвъ Маргола — за що ему честь — въ очі п. Гурекѣму сказавъ, що бѣтъ першій дасть свой го-лосѣвъ на руского священника, тогдѣ бѣдету-по одѣбався, що бѣтъ не хотѣвъ-бы священника, чтобы въ Мостѣскахъ „w tłumie i nacisku nie rotowano“. Але выдѣчи, що неуспѣвѣе ска-завъ: „dam 10 złr. na traktament dla was tylko jeżeliście ks. nie wybiłali“, оказуячисъ навѣтъ дуже ласкавымъ, бо предѣлававъ правыбор-цамъ выбрати въ рускѣй громадѣ одного По-ляка и одного Русина, чтобы только не свя-щенника. Но коли уже наскучилися людямъ слухати такихъ напаѣдовъ на своего священника, тогдѣ ч. С. Гуль, прѣступивши близько до п. Г. и зѣвѣвши его за руку сказавъ: Е пѣне, що мы ту будѣмо дарѣмо бесѣдѣвати, отъ ходѣтъ зъ нами до канцѣляріи до выборовъ а тамъ лѣп-ше разѣмѣмѣся! Тоѣ такъ п. Г. розгнѣвало, що въ злости опустивъ корѣму и забрався зъ

в'їхавъ зъ села — лишивши по собі хіба соромъ, ганьбу и см'їхъ, котрымъ не було кнѣця и довго ще буде въ селѣ того см'їху, бо правоборць здїйшовши о 5. годїнѣ на вибори, явно опов'їдали, якъ то онѣ п. Гуркего надудили и якъ зъ нимъ справивалися. А коли о означеній годїнѣ прїїхавъ ц. к. комисаръ п. Покиньскій и легально почавъ перепровержувати правоборць, тогдѣ ще лѣпше запротестовали правоборць протївъ непрошеного оп'їску и одноголосно вибрали на своихъ выборахъ нашего Вч. о Т. Савулу и 20 голосами (на 30 голосуючихъ) ч. якъ скала твердого господаря Івана Труса, и то не тільки Русина але и Поляка и жиды. Тымъ мы хотѣли пбднести повагу и честь нашего доброго о. пароха, котрый бдѣ 4 лѣтъ працює щиро для добра не только въ парохїа але въ цѣлїй громадѣ. — *Стефанъ Гуль, Марціанъ Маргола, Гринко Гринишинъ и Никола Котъ*: въ имена всѣхъ правоборць.

Спільний делегаціи.

Австрійска делегація. Въ комисіи б у д ж е т о в ъ і піднявъ справоздавець Надгерный на засѣданю зъ дня 2 н. ст. липня справу военної флоты пригадуючи, що вже на одній зъ попередніхъ засѣданъ зроблено замѣтъ, для чого Австрія немає нїякихъ кораблѣвъ въ Левантѣ, де стоять кораблѣ всѣхъ державъ. Позаякъ фактъ сей має велике значеннє зъ огляду на охорону нашихъ торговельныхъ интересовъ на орієнтѣ, для того жадає справоздавець поясненія, для чого такъ єсть и чи не було бы пожаданимъ, щоби Австрія безъ особливихъ жертвъ синавсовыхъ держала кілька кораблѣвъ мѣсто на Адриатику въ Левантѣ. На то бдповѣвъ адмиралъ Стернекъ, що справдѣ давнїше высылано австрійскій военній корабль до Леванты, однакъ въ послѣднихъ лѣтахъ показалося koniecznymъ понехати той звичай, бо треба було всю увагу и цѣлу дѣяльність управы флоты звернути на практичне образованнє офицерѣвъ и простыхъ жовїтерѣвъ при военній флотѣ такъ, що для администраціи флоты ставе вже неможливымъ розтягати свою дѣяльність и на Леванту а навѣтъ нема потрібныхъ кораблѣвъ, котрі бы можна тамъ выслати. Помимо того кружить щорочно по цѣлѣмъ орієнтѣ одинъ або другій военній корабель, котрый задержуєть и въ левантїйскихъ пристаняхъ. Такъ само роблять нинѣ и нашѣ державы, якъ прам. Англія и Франція, котрі не удержують постійной флоты въ Левантѣ, а лишѣ бдѣ часу до часу навѣщують своими кораблями тамошній пристань.

Пос. Гаванеръ оспорювавъ потребу справленія цестерниого корабля и поставивъ внесеннє, щоби вычеркнути першу рату 80.000 зр. назначену на той корабель, однакъ взявъ назадъ то своє внесеннє, коли адмиралъ Стернекъ пояснивъ, що такий корабель єсть konieczny до удержаня кораблѣвъ въ станѣ готовѣмъ до войны.

Швѣдска дебата розвивалась при шестїмъ титулѣ поз. 6, въ котрѣмъ поставлено надзвичайный выдѣтокъ на будову монитора на Дунаю. Пос. Маттусъ оспорювавъ потребу такого монитора, бо для обороны позиціи Австріи на Дунаю выстане зовсѣмъ армія сухопутная, однакъ Думба зазначивъ, що такий монитор може знаменито підпирати акцію сухопутной арміи. Лупуль звертаєть увагу на то, що и другій приданайскій державы поставила сильну флотилію на Дунаю, отже и Австрія не повинна занедбати нїчого задля скріпленія своєї позиціи. По промовѣ адмирала Стернека розвивающого на примѣрахъ историчныхъ ролѣ и значеннє дунайской флоты, прїнято звичайный и надзвичайный кредитъ на флоту въ цѣлѣй повнѣтъ такъ, якъ его предложено.

На засѣданю зъ дня 3 липня н. ст. бдповѣдавъ министръ Калія на деякѣ интерпеляціи що-до Босны и Герцеговины. Именно заявивъ министръ, що въ краяхъ окупованныхъ суть зельзаницѣ въ вузкихъ шляхахъ, котрі зовсѣмъ бдповѣдають тамошнымъ войсковымъ и торговельнымъ потребамъ. Зъ посады урядниківъ займають только найвысшїй мѣсто войсковой, прочїе жѣ мѣста обсаженїи суть цивильными. Оподаткованнє єсть взяше, якъ въ нїякихъ балканскихъ краяхъ, подати выхвають правильно, екекуціи лѣзуться рѣдко. Безпечность публична єсть незрушима — торговля розвиваєть, до чого причиняєсь не мало заснованнє банку въ Сараєвъ и швабницѣ въ Брѣа. На удержаннє войска въ краяхъ окупованныхъ треба на р. 1890 больше якъ одинъ милїонъ зр. — По короткій дебатѣ, въ котрій пос. Хлюмекскій признаєть также значный поступъ що-до краєвъ окупованныхъ, порѣшила комисіа помѣстити въ своихъ справозданю даты поднесенїи министромъ Каліємъ, а выказуючїи экономичный поступъ окупованныхъ краєвъ.

Вкѣнци бдповѣдавъ гр. Калынокъ на интерпеляціи въ справѣ узавезаня російскими властями академіка Дверницкого. Пбеля урядовыхъ реляцій австрійско-угорской амбасады въ Петербургѣ и генеральской консула въ Варшавѣ арештовано Дверницкого для того, позаякъ мавъ при собі підъ одѣжою друка анархистичный, якъ также и друка дотыкающїи послѣднього повстанїа въ Россїи и бувъ у него очеvidный наміръ розширяти тї друка на російскій територїи. Фактъ сей єсть побѣла законѣвъ російскихъ злочынствомъ. Слѣдство вже сквѣчилось и незабаромъ має записати остаточне рѣшеннє.

Угорска делегація. Въ войсковій комисіи піднявъ на засѣданю зъ дня 2 н. ст. липня пос. Беоті конечну потребу якъ найскоршого выдана новой войсковой карной процедуры, на що бдповѣвъ министръ войны

Баверъ, що въ тѣй справѣ розпочались вже переговоры мѣжъ обома правительствами.

Тойже пос. Беоті вносивъ на вычеркненнє зъ бюджета уряду генерального инспектора пѣхоты, чому спротивився министръ войны поясняючи, що той урядъ єсть конечный зъ огляду на потребу контролѣ высшихъ офицерѣвъ, а также исамого оруженія, почавъ татуль той прїяно въ предложеню правительства.

При титулѣ „загалный выдѣтокъ на корпусы войсковой“ заявивъ министръ войны на интерпеляціи пос. Болгаръ, що зъ зблѣшенного контингенту рекрутѣвъ вышыває не-що друге а выклады на мѣрѣ и то фактично, а не лишѣ на паперѣ. На замѣты пос. Миниха въ справѣ обувы для рекрутѣвъ піднявъ министръ, що се справа дѣйстно дуже тяжка до порѣшенїа. Испанскій полотняный чоботы показались неможливыми. Теперь роздано войску пять взорѣвъ чобѣтъ на пробу — результаты покажутъ, чи и котрій зъ нихъ по кажутся добрыми. Пос. Варманъ интерпелювавъ министра въ справѣ зблѣшающагося въ войску числа самоубійствъ, на що бдповѣвъ министръ, что та сумна позва проявляєсь не лишѣ въ самой арміи але и загалѣ. Въ войску суть секатуры чымъ-разъ рѣдше, а коли часомъ же лучаєсь, что секатура єсть причиною самоубійства, то справа розслѣдуєсь дуже докладно и виновникъ підпадає строгой карѣ.

Одтакъ предложено членамъ комисіи моделѣ новыхъ карабинѣвъ. Министръ войны заявивъ, що карабины тї суть конечный для кбнаницъ и що оруженнє цѣлою арміи мусѣтъ бути одноцѣле. Новымъ карабиномъ єсть войско дуже вдоволене. Наші карабины не суть зовсѣмъ дорожшїи бдѣ нѣмецкихъ, для чого — того не може министръ вывѣсти, бо не вольно ему зраджувати тайны фабрикаціи. Загална тяжкѣсть нового оруженія не єсть менша бдѣ давного, бо о сколько суть лекшїи карабины, о столько тяжко єсть амуниціи. Помноженнє кбнаницъ не буде теперь же переводитись, а лишѣ має она доповнитись до числа приписаного въ часѣ мира. Всѣмъ офицерамъ резервовымъ, котрі хотѣли бы вступити до войсковой службы, общѣе министръ то значно улекшати. Кредиту додаткового жадає министръ въ интересѣ бдповѣдѣннѣго черемѣ щеня войскъ.

Комисіа прїхалилась до жадаєй министра и правдола такъ вадзвычайный бюджетъ войсковой, якъ и кредиты додатковїи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Молодо-Чехи можуть повелѣчатись свѣтлою побѣдою въ выборахъ до сойму. Зъ дотепершнього результату выборовъ зъ меншою посѣлостію выходить, що старо-Чехи стратили 21 мандатѣвъ а молоддо-Чехи ихъ зыскали. Давнїше мали молоддо-Чехи въ соймѣ лишѣ 6 своихъ репрезентатѣвъ, теперь будутъ ихъ мати ажъ 27. Найважнїйшымъ одинакомъ єсть выборъ Юл. Грегра въ Каролиненаль бдѣ Прагоу, зъ одки выходивъ завсѣгды Цайтгамеръ. Сей послѣдний тратить черезъ то также посаду члена выдѣлу краєвого, котра припаде якомуєсь молоддо-Чехови. Але и выборъ самого Ригера бувъ дуже загрожений и бдѣ перейшовъ лѣдѣ большостію 8 голосѣвъ. Розумѣєсь, що такий результатъ выборовъ мусѣвъ середъ молоддо-Чехѣвъ выкликати велике одушевленнє, а зъ другой стороны це больше прагнобленнє у старо-Чехѣвъ. Кажуть навѣтъ, що старо-Чехи суть самѣ несподѣванымъ результатомъ такъ прагнобленїи, что носяєть зъ гадою аложити и тї мандаты, котрі здобули, бо фактично стратили вже значеннє и мѣркують то добре, что не мають довѣрїи своихъ выборовѣвъ. Въ нѣмецкихъ округахъ выбрано досѣ всѣхъ давнїйшихъ посѣлѣвъ.

Пбеля Budapest. Согр. має 6 Вел. цѣсаръ прїїхати на великій маневры до Галичаны и буде тутъ підъ той часѣ проживати коло Ярославля, зъ одки опбеля выѣде до Кракова на маневры кавалерїи, котрі потянуться черезъ кілька днѣвъ. Одтакъ выѣде цѣсаръ до Латомишы въ Чехахъ.

Переговоры правительства въ справѣ побудованя другого шляху на зельзаницѣ Кароля Людвика, суть вже близкій кбнци. Насампередъ розбѣчєсь будова другого шляху на линїи мѣжъ Краковомъ а Деблицю.

Россїя позбуваєсь повола всѣхъ тыхъ обовязковъ и неудобностей, які наложила на ню париска угода, замыкаючи тї приступъ до моря Середземного и заборонюючи держати военну флоту на Чорномъ моріи. Въ 1870 р. выповѣла она нейтральность Чорного моря, пбнцимъ замѣнила торговельный портъ въ Батумѣ на военный и выставила досѣть сильну флоту на Чорномъ моріи а теперь рѣшала-ся что замѣнить торговельный портъ въ Севастополѣ на военный. Портъ сей має стати найсильнїйшимъ збъ всѣхъ надъ Чорнымъ моремъ, хоть Россїя зобовязалася була своего часу супротивъ Туреччинѣ не ставити на побережю Чорного моря нїякихъ приморскихъ арсеналѣвъ военныхъ. Управа громадска мѣста Севастополя подаєа була недавно тому прошеннє до морскихъ властей въ Петербургѣ, щоби тамошній полудневый заливъ задержати на портъ торговельный. Власть морской одмовляя того и заявляя, что морска сила державы вымагає того, щоби цѣлый портъ въ Севастополѣ бувъ замѣняный на портъ военный.

Копенгагскій газеты подали були сими днями вѣсть, что въ Петербургѣ разбирають теперь дуже широко пытаннє, яке стано-и-ще мала-бы заняти Данїа на случай войны. Тамъ припускають, что Данїа готова

въ случаю войны станути по сторонѣ Россїи, позаякъ мѣжъ Нѣмеччиною а Швецією станула така угода, котра могла-бы выйти лишѣ въ некористъ Данїи. Пост старавсь теперь ту вѣсть ослабити и доказує, что король шведскїй Оскаръ мавъ заявити, что мѣжъ Швецією а Нѣмеччиною не заключено нїякой анѣ устной анѣ письменной угоды, а бдтакъ и мѣжъ обома державами, мѣжъ Данїєю а Нѣмеччиною єсть повна згода и дружба.

На торжество помазаня сербского короля въ монастыри Зача выслать царь своего спеціального представителя въ особѣ російского посла Персїяного, котрый и заразъ туды поѣхавъ зъ Бѣлградомъ. Фактъ сей уважають въ Сербїи за доказъ великой прїхильности царя для сербского народа. Дехто догадуєсь, что царь хотѣвъ тымъ ослабити вражбнє, яке выкликавъ въ Сербїи его тоасть въ честь князя Черногоры и дати доказъ, что онѣ не думаетъ выступати вороже протївъ дванѣсти Обреновичѣвъ. Молодой король одержавъ гра-туляційный телеграммы бдѣ своихъ родичѣвъ, бдѣ цѣсаря Францъ Іосифа и бдѣ царя.

По юбилейнымъ торжествѣвъ въ Крушевѣ бдбуває великій пиръ на 250 запрошенныхъ достояннѣвъ. На пирѣ бувъ также и молодой король. Зъ помѣжъ членевыхъ тоаствъ цѣкавыи тоаствъ Талльбого, представителя угорской академіи наукъ, котрый такъ сказавъ: Коли сиблѣность мовы и вѣра зближають народы, то не менше также, коли не больше зближає ихъ пролитая кровь въ оборонѣ сиблѣной идѣи. Мадярамъ лучалося битися зъ Сербамъ, але кблько разѣвъ була загрожена свобода або вѣра одного зъ обохъ народовъ, заразъ сиблѣно піднимався до борьбы и на однихъ поляхъ проливали свою кровь. На Косовѣмъ полѣ, де боролась и великій герой мадырскїй Гунайдїи, въ одній дорогой кровї потовуло жаттє Угорщины и Сербїи. Кровь то неодоля. Най же згадка великого дня скрѣпнѣть згду и братню дружбу, котра въ будучности повинна сподучати оба сусѣдїи народы.

Урядова газета штутгардска дементує рѣшучо вѣсть, котру подали були нѣмецкїи газеты о неспрїхильномъ поведеню російскихъ офицерѣвъ и каже, що тї офицеры не лишѣ не дпущались нїякой неадекватности але и брали участь у всѣхъ тоаствахъ, які на пирѣ бддношено.

Межъ Англією а Португалією выбухнувъ конфликтъ за-дѣла будовы зельзаницѣвъ въ полудневѣй Африцѣ бдѣ заливу Дѣлага аже до трансваальской границѣ. Зельзаницю ту будувало португальское товариство за англійскїи грошѣ а правительство португальское поставило одобрѣти товариству концессію и взяти будову въ свои руки. Конфликтъ бувъ такъ заострився, что мало не прїшло було до проливу крови, але здєсь, что залагодить-ся мировымъ судомъ.

НОВИНКИ.

— Загалный зборы рѣчнїи членѣвъ рускомъ Бурѣ въ Березаняхъ бдбудутся дня 13 н. ст. липня с. р. о 12-той годїнѣ въ полудне въ власномъ домѣ. На тї зборы запроше выдѣлъ руской Бурѣ до численной участїи всѣхъ своихъ членѣвъ.

— Вѣсти зъ рускомъ колонїи въ Америкѣ. Въ ч. 19 „Америка“ працає о. Иванъ Воляньскїй всѣхъ Русинѣвъ, проживающихъ въ Америкѣ. Заявивъ, что зазнавъ черезъ пять лѣтъ повного довѣрїи и любви бдѣ американскихъ Русинѣвъ, оставляє ихъ підъ ойкою о. Костя Андруховича, въ котрого руки передавъ цѣлу свою власть за прїзволѣмъ Впрѣсовъ митрополита Сильвестра и за вызває, щоби всѣ Русины тамошній бдносились до о. Андруховича у всѣхъ справахъ, духовныхъ и свѣтскихъ. — О бдѣздѣ о. Воляньского пише „Америка“: Сумно стало на Руси американской, бо попрашали дня 2 червня своего отца духовно-го Ів. Воляньского и его Вп. жену. Вправдѣ знали Русины, что о. Воляньскїй, выбрався до старого краю, але щоби сей бдѣздѣ наступивъ такъ скоро, сего не надѣялись нѣхто; причина скорого бдѣзду була, что лѣкарѣ казали о. Воляньскому бдтягнутися бдѣ працѣ на кілька мѣсяцѣвъ, а со-вѣстнє выповненнє обовязку въ руской колонїи не дозволяло сего; бдтакъ и то, что о. Андруховичъ познакомився на столько зъ американскими бдносинами, что вповнѣ перейме колонїю підъ свою управу, а въ кбнци и то, что не надсылали зъ Европы священникѣвъ мимо всякихъ просьбѣ.

На пару годнѣвъ передъ бдѣздомъ збѣрались цєлѣ кромѣ шенандорскихъ Русинѣвъ, Англіцѣвъ, Поляки и Литвины, бо всѣ хотѣли попрощати своего добродѣя. Братство шенандорске рѣшило бдировати о. Воляньского на дворецѣ въ парадѣю и въ тѣй цѣли запросило ще и другїи братства руской до участїи. На годину передъ бдѣздомъ насїпла музика и почала грати передъ домоу а ен звуки мѣшались зъ голоснымъ спазматичнымъ плачемъ жѣнокъ и дѣтѣй. Панство Воляньскїй вышлїи готовѣ до по-дорожи передъ домоу а збѣранїи прїивтали ихъ громкимъ „гура“. Музика поступала на передѣ, бдтакъ братства зъ бдзнаками и хоругвами, за ними карїджѣ (повѣзѣ) зъ панствомъ Воляньскимъ и карїджѣ зъ виднѣйшими Русинами и меш-канцями шенандорскими, на кбнци величезнїй мас-шару народу. Музика грала, дзвѣны дзвонили, а по улицѣхъ стававъ народъ и бдкрывавъ головы, коли появились панство Воляньскїй, женщины пра-щали ихъ махаючи бѣлыми хусточками. На двѣр-ци навѣтъ величезный стїєкъ народу. Богато людей бдпроважувало пн. Воляньскихъ кілька стацій, а члены руской интеллигенціи бдировали ихъ до Нового-Йорку, зъ одки на третїй день бдѣхали пн. Воляньскїй до Европы. Англіскїи газеты писали про бдѣздѣ о. Воляньского такъ: Вчера с. с. 2-го червня въ понедѣлокъ пращали

Ruthens (Русины) своего священника, котрый бдѣ-хавъ до старого краю здати справозданнє своему епископу. Мы знаемъ, что о. Воляньскїй не по-вѣстыває своей мисїи. Бувъ се чоловікъ а вла-ство священникъ, якіхъ буває мало тутъ въ Аме-рицѣ. Тоже не диво, что бдѣздѣ его выкликавъ мѣжъ членами его церкви велике зворушеннє а въ мѣстѣ оставивъ бдѣ по собі милу згадку и щирый жалѣ. — „Америка“ рѣшучо заперечує, мовѣ-бы Словаки и Угры рабували при повенїи въ Джонстевнїи; протївно такими звѣрскими ока-зались самѣ Американцѣ. — При кбнци мая зам-кнено скрѣнтоульскїй банкъ, бо показалося, что бра-кує 132.000 долларѣвъ; грошѣ тї спронеуврїивъ касїєрѣ банку. Въ банку осталось ще до 300.000 долларѣвъ на довжнїкахъ и въ готовѣхъ. Мѣжъ Ру-синами, Поляками и Словаками навѣтъ перепѣ-лохъ и журба, бо многїи мали въ тѣмъ банку зло-женїи тяжко заробленїи грошѣ; деякїи мали по 500 1000 ба и 1500 долларѣвъ. Жиды кинулись помѣжъ людей скуповувати ихъ претенсіи и платили за 100 по 25 долларѣвъ, тому „Америка“ напоминає, щоби не робили того, бо ще не знати, кблько стратиться на своихъ претенсіяхъ а радить, щоби бддали свою справу якому адвокату Касїєрѣ банку має значный свой масѣтокъ власный, тожѣ и покрѣє въ дѣчѣмъ спронеуврїєнїи грошѣ.

— Самоубїйство. Поручникъ 15 полку пѣхоты, Юрїй Шпрингеръ, застрѣлился 3 н. ст. липня у Львовѣ на Высокомъ Замку. Причина самоубїйства була невыбѣжна недуга. Шпрингеръ вышловъ день передъ самоубїйствомъ зъ войскового шпи-талью.

— Рухъ будованный у Львовѣ. Довкола другой церкви городской коло Народного Дому выдвинено вели-чезне руштованнє и вже зачалися роботы муляр-скїи. Роботы коло новой семинаріи духовной посту-пають дуже скоро и суть майже на укрѣченїю, бо до будовы збѣрано велику силу робѣтнїковъ.

— Узавезаннє и ревизїи у Львовѣ. По ревизїяхъ въ Краковѣ взылаєсь львовска полицїа до ревизїи у Львовѣ. И такъ передвѣчера бдбула полицїа ревизїю въ администраціи Kurjer-a, Lwosk-ого. а п. Высоуха, администратора и спѣввластителя Ку-рѣ-а узавезивъ судъ карный. Львовскїй и краков-скїй ревизїи мають стояти зъ собою въ звязї, а причиною ихъ пропаганда социалистична. Ревизїю переводили совѣтникъ Дуневичъ и судїи Ковнац-кїи. Кромѣ згаданныхъ ревизїи переведено домоїи ревизїи у редактора Kurjer-a п. Т. Рєваковича и въ Дублянѣхъ у деякихъ тамошнихъ учениковъ школы рѣчнїи. У п. Рєваковича и въ Дубля-нахъ не нашлїи нѣчого пбдозрѣлого.

— Гостиная австрійскихъ и російскихъ офицерѣвъ пограничныхъ. „Московскїи Вѣдомости“ подаютъ та-кїи фактъ: Офицеры зъ одного форта краковско-го полковали бдѣ довшого часу по-надъ російскоу границу. При тѣй нагодѣ познакомились они зъ російскими офицерами и заходили до нихъ въ гостиану. Австрійскїи офицеры хотѣли бдплатитись за російскоу гостиану и запросили до себе росій-скихъ офицерѣвъ. А що офицеры въ російскихъ мундурахъ не могли ѣхати до Кракова, тому рѣ-шено перебраться въ австрійскїи мундуры. Кблько разѣвъ удалося се знаменито. Вкѣнци войскъ стоячїи на вартѣ щѣсь догадался и повѣдомивъ о тѣмъ кн. Виндїишгреца, котрый появился осо-бисто въ фортѣ тогдѣ, коли офицеры въ найлѣп-ше записали цильзненское пѣво. Поява команданта корпусу зробила, розумѣєсь, больше враженнє, чимъ цукненнє бомбы. — Кто єсть панове? — поспытавъ князь російскихъ офицерѣвъ. Офи-церы сказали имена своихъ полковѣ и розповѣли, якимъ способомъ перейшли границу. — На того рода гостиану не можемо дозволяти — бдповѣвъ князь. Прощу панѣвъ сейчасъ выбратись по-за границу. А щоби панамъ не робила перешкоды погранична сторожа, бдведутъ панѣвъ жандармы. Російскїи офицеры вернули спокѣйно домоу, а ихъ двоухъ товаришѣвъ австрійскихъ бддано пбдъ военный судъ и засуджено на два лѣта взынцїи въ твердїи и позбавленнє степенїи офицерской, ордерѣвъ та шляхетства.

— Любонна трагедїа. Зъ Вѣднїи доносятъ: Єлиса-вета Бемъ, 14-лѣтна панночка, ученица школы выдѣловой, выскочила зъ окна зъ другого повер-ха на улицу и забилася на камѣню. Причиною самоубїйства сей молоденькой дѣвчинки була лю-бовь. Ходячи до школы, познакомилася Єлисавета зъ однимъ молодымъ чоловікомъ и розлюблилась въ нѣмъ. Бачились они все, коли Єлисавета ишла до школы. Родичѣ, довѣдавшись о тѣмъ, не посыл-али ен вже больше до школы, а она зъ розукуи, що не може бачитись зъ своимъ улюблєннымъ, выскочила окномъ.

— Ардѣнїи вѣсти. У Вѣднїи померъ Вайльєнъ, ре-дакторъ выдѣвництва Oesterreich in Wort und Bild и президентъ товариства дневникарского Concordia. — У Львовѣ померъ Егидїй Дюбинь-скїй, инжиниръ въ державной службѣ будовальной. — Австрія, Россїя и Румунїа згодились на ре-гуляцію Пруту спѣльнымъ коштомъ. — Мѣжъ Питебургомъ и Джонетовномъ, де то була та страшна повнѣя, наѣхали на себе два пбѣзды зель-заний на мостѣ; трїцѣтъ возѣвъ наладованныхъ вапномъ повалилось въ рѣку. — Сими днями вы-ѣхало зъ Будапешту 1300 Мадяровъ на парїоку выстаєу. — Погорѣвъ до глѣ театръ Varietѣ въ Браздорѣ; зъ людей не погѣбъ нѣхто. — Испытъ въ заведеню дроговыхъ жѣмѣ бдбудеся 10 н. ст. липня с. р. — Засѣданнє товариства учи-телѣвъ шкѣлъ высшихъ бдбудеся дня 6 н. ст. липня въ сали физики школы реалной. — До выдѣлу львовского польского Товариства педаго-гичного выбрано: д-ра Густ. Рошковского голо-вою, его заступникомъ инспектора Іос. Керекяр-та, а членами инспектора Меч. Барановского и учителѣвъ Ант. Дигдалевича, Дмитра Вовкова зъ Винникѣ, та І. Худецкого и Андр. Ступницкого зъ Львова.

Телеграммы „Дѣла“.

Тернопѣль. Въ полудне мавъ сов. Кри-ницкїй 203, Барвѣнскїй 160, д-ръ Максъ 13.

Броды: Отто Гавзнєрѣ.

Стрый: Фрухтманѣ.

Перемышль: Дворскїи.

Станиславѣвъ: Бѣльскїи.

Відень 4. липня. Комісія угорської делегації ухвалила цілий кредит окупаційний. На інтерпеляцію Дюрковича одповів мин. Калай, що в Боснії обходжено завсідги роковини Косового поля а се торжество в в Сербіи не дає п'якои причини до обави.

Лондон 4. липня. Рада м'єста повитала вчера дуже торжественно шаха перського.

Каир 4. липня. Єгиптяне побили деревинів під Аргуїном; 450 деревинів погибло.

Рим 4. липня. Diriffo доказує, що Італія буде мусула на случай австро-російської війни вислати два корпуси в силі 100.000 до Австрії. Riforma дементує ту вбств.

Б'їлград 4. липня. Кор. Александер зложив подяку австрійському ц'сареві за єго гратуляцію. На день 12 с. м. спод'їваються тут' приїзду кор. Милана.

Над'їслє.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що вил'їчилась простимъ средствомъ одъ 23-л'їтної глухоти и шуму в' ухахъ, готова описъ того средства по н'їмцїи переслати даромъ всьмъ бажающимъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

В'єсти зъ Аеп. Льв'ївскої.

Въ пропозицію на Дубовицю прийаті оо. Іос. Люб'їнський, томошний зав'їдатель и Петро Гаранюк, сотрудниакъ в' Конюхахъ.

Зав'їдательство Лозини одержавъ о. Ант. Целевичъ.

Зав'їзаний до кан. институції на Полянѹ о. І. Залеский.

Испытъ конкурсовый выдержавъ кр'їмъ поданныхъ дав'їйше ще о. Несторъ Коржинський.

Введеный в' сотрудничтво в' Заболотцяхъ о. І. Давидовичъ.

Декретъ на одпоручника ординаріатского в' льв'ївскої ц. к. комисіи испытующей для учительствъ школъ народныхъ а такожъ декретъ на ординаріатского комисара для нагляду науки религій в' льв'ївскихъ школахъ середнихъ и учительскихъ семинаріяхъ одержавъ о. крил. д-ръ Іос. Комарицичъ.

Декретъ на представителя гр.-кат. обряду в' окружной радѣ школьной льв'ївско-замб'ївской одержавъ о. крил. Андр. Білєцкій.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Одзначенія. Рахунковый ревизентъ краевой дирекціи скарбу Теофіл Ясеничій (а не якъ було подано Ясинський) одержавъ титулъ и характеръ

сов'їтника рахункового при нагодѣ свого переходу в' стаый станъ супочнику.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— На руки нашой редакціи прислали Ви. Добродѣ: о. Т. Глинский в' Городницѣ 12 зр. для б'їднихъ Русинівъ погор'їлцѣвъ, а то 10 зр. для погор'їлцѣвъ в' П'їдгайцяхъ а 2 зр. в' Борщевѣ; — п. Кароль Давидовичъ, ц. к. ад'їюнктъ судовой и управитель суда в' Коніици в' Герцеговинѣ 3 зр. на будову руского театру народно-го у Львовѣ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. П-ѣ Евг. Чорн. в' Ряс. За р'їкъ 1888 приїде намъ 9-50 зр. — Всч. Іос. Бар. в' Пост. Рахунки годятьсѣ. — Вп. Т. Соб. в' Перег. Такъ. — Вп. Струт. в' Сараевъ. Телеграма контує 1-75. — Всч. Я. Фед. в' Угер. Заплачено до 3 мая с. р.

Одзвѣа в' справѣ колоній вакаціонныхъ.

Родимці! Вже четвертый разъ подносимо голосъ до родимцѣвъ нашихъ в' справѣ вакаціонныхъ колоній, для слабосильныхъ льв'ївскихъ дѣтей, уводящихъ в' нездоровый воздухъ у Львовѣ, а потребующихъ оддыхати хоть черезъ пару тиждѣвъ здоровымъ сѣльскимъ воздухомъ.

Зъ полною вѣрою в' святость дѣла, в' жертволюбивость Родимцѣвъ и в' успѣхъ нашихъ змаганъ, шукаємо нинѣ в' имя християнской любви до дверей жертволюбной хаты и просимо о ласкаве принятіи и о дожку стравы для убогой а чемной дитини!..

Хто-жъ найдетсѣ на гостинной Руси, чтобы такой дитинѣ не виступивъ до своєї хаты, не позволивъ одотхнути подъ своєю стрѣхою? В' книгу нашихъ добродѣѣвъ вписане вже поважне число тыхъ великодушныхъ патріотѣвъ, котрі в' трохъ послѣднихъ рокахъ приняли на колонию дѣти убогихъ льв'ївскихъ родитѣвъ. Не сумнѣваемосѣ протѣ, що и теперь найдутсѣ милосердїи люде, котрі радо примуть в' свой д'їмъ чемныхъ хлопцѣвъ або дѣвчатъ. Выдѣлъ займееся выборомъ и высылкою колонистѣвъ и покрыве кошты подорожи. А позаякъ каса наша порожня, то просимо о якъ найчисленнѣйшій дешты и о устроюваннѣ забавъ на цѣли нашихъ колоній вакаціонныхъ.

Всякї зголошенія и жертвы просимо присылати на руки подпisanого Выдѣлу найдалше до дня 5 липня.

Выдѣлъ Товариства „Школьна Пом'їчъ“ у Львовѣ.
Амеросій Полянський,
предѣдатель.

Ук'їнчена семинаристка

зложивша матуру зъ одзначеннѣмъ глядає посады учительки в' мѣсцевости, де бы могла мати заравомъ лекцію за помѣщеннѣ в' прир'їтнѣмъ домѣ. Зголошенія зъ поданнѣмъ пепси учительской и обавляковъ лекціи можна надѣслати подъ адресою А. Г. ул. Шептицька 3034 н'їмъ ч. 64 у Львовѣ. 1-3

Ученикъ высшїи гимназіи
глядитъ лекціи на село. Ласкаві зголошенія подъ адресою: О. К. poste restante Со-ол'ївъ коло Стрия. 1033 1-3

Учителька
шукає лекціи на часъ вакацій. Золочѣвъ poste restante М. Ш.

СТАЛУ ПЛАТНЮ
и провизію плачу за посередничтво в' продажі на раты законно 2983 дозволенныхъ львовѣ 12-12 Wechselhaus H. FUCHS Budapest, Dorotheengasse 9.

Всѣхъ наукъ лѣкареннхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

одбувши студіи зъ обсягу дентистики в' клиникахъ в' Берлині заложивъ ателіє дентистичне при пляцѣ Маріанкѣмъ ч. 10 и ординує одъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣлякї операции dokonчу на желаннѣ безъ болю, одбравши чувство кокаиномъ або розсѣленимъ газомъ (Lustgas). Штучнї зубы выговтовляє на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 23-?

ручки, маншеты, коф'їрки,

калесоны, скарпитки, хуетки, краватки, шийки, ру-

кавички и т. п.
поручає найдешевнѣе
ТОРГОЛЯ
Братѣвъ Лянгнерѣвъ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.
Цѣнники на жадање даромъ.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
у Львовѣ при ул. Ягайлоньскої ч. 3.
Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 61-0 **ВЫДАЕ**
АСИГНАТЫ КАСОВЫ
4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженнѣмъ
5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженнѣмъ
Передрукъ не буде плаченъ Дирекція.

Панѣ Валеріа Островска

вдова по бывшомъ уряднику при дир. скарбовой, — котрой дочки суть учительками гры на фортепьянѣ и сѣбву, а то Сидора Островска, замужна Гжибиньска, знава спѣвачка концертова и Маріа Островска учителька музыки в' лаворвѣвскѣмъ монастыри — приймає в' слѣдующимъ рокомъ школьнымъ панночки рускихъ родинъ и Всч. Отцѣвъ на помѣшканнѣ и харчѣ, посылающихъ до публичныхъ школъ у Львовѣ. В' домѣ до науки музыки одетупаєся фортепьянъ а на жадање удѣлѣти дочка еи науки языка французского. Ручитсѣ за родителеску опѣку. Условія умѣренный подъ кождымъ взглядомъ. Адреса: Пляцъ Бенедиктинский ч. 4, изъ доль. Влизши условия може подати Теодоръ Ваковичъ ул. Сикстуска ч. 1

Англійскї косы зъ маркою „Косарь“

зъ сѣблїстѣи сталѣ (Silber-Stahl) розсылає выключ'їю Агенція для Галичины и Буковины

М. МИНЦЕРА в' Дрогобычи.

Тѣ косы одзначаются легкостію, трафимымъ гартомъ и пружи-стостію, влѣстивыми прикметами лишь англійской сѣблїстѣи сталѣ и даются знаменито клепаѣи мають такожъ ту прикмету, що навітѣ безъ попередного клепаѣи выострой косей знаменито траву и найтвердшїи травы карпатскї, а разъ заправленїи каменемъ (звичайнымъ) задержують довшїи часъ остру рѣзкобѣ, косачи около 80 до 120 кроковъ довготы зъ 4 до 6 разѣвъ болышою дѣялѣстностію одъ звичайн. косы.

За доброту кождѣи косы приймаємо цѣлковиту гаранцію.

Косы доставляємо в' найдѣловнѣйшїи формѣ краєвой, середной ширины и в' довльнѣи довготяхъ

Довгота косы	60	65	70	75	80	85	90	сантиметровъ
	1-103	1-10	1-20	1-30	1-40	1-50	зр. а. в.	

Англійска бѣнка зъ клепаѣмъ до клепаѣя зр. 1.20.

Пересылки выговтовляємо скоро лишь за задаткомъ и послѣплатою рещты, почтою або зѣлѣзницею, при чѣмъ фрахтъ одъ одной косы выносьтѣ 2 до 3 кр. коли одбываєся по найменше 10 штукъ.

ОСТОРОГА!!! Щобы уникнути обманчивыхъ подроблєцъ звертаємо увагу, що истїи косы мають оттакї признаки: 1) золотистый полискъ; 2) клепаѣе одрѣе; 3) марку „Косарь“ выбиту на одворотной сторонѣ пята; 4) англійску напѣсє:

„М. МИНЦЕРЪ, Агенція Дрогобычъ (Галичина), Warranted Crown Scythe from extra best Silver-Steel.“

Я АННА ЧІЛЛІГЪ

маю довге на 185 сантиметровъ великаньске волосѣ Л'їорелей а то в' изѣл'їдокъ 14-мѣсячного уживанія помады моего власного вынаходу, естѣ она однокимъ средствомъ на вынадање волосѣ, выкалкує его порѣстѣ, зм'їняє шкуру подъ волосѣмъ, выкалкує у мужчинъ полный силный зарѣстѣ бороды и надає вже по короткомъ ужитію волосю на головѣ и бородѣ природный по-лыскъ и густѣсть и хоронитъ его передъ скорымъ посяннѣннѣмъ ажъ до п'їзної старости. Цѣна слома 3 зр. Розсылаєся що дня у всѣ стороны свѣта за надѣсланнѣмъ грошей або по-слѣплатою.

Csillag & Co.
Budapest, Königsgasse,
и ту треба всѣ замовленія надѣслати 28-9 13-30

ПОЛОТНА, БѢЛЫЕ СТОЛОВЕ
зъ перворядныхъ фабрикъ

одержавъ свѣжїй транспортъ
МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
у Львовѣ пляцъ Капитульный число 2.
Цѣнники на жадање оплатно одворотною почтою.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватисѣ на нашу часописъ.

Выходить у Львовѣ що дня (прѣмъ въ день и руко-
жикъ свѣтъ) о 5-ой годѣ по полудни. Литературный до-
дакъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“
выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на
переплывъ разомъ въ Давомъ.

Предплату и исчераты принимаютъ: У Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголо-
шень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Лю-
довика 9. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10;
M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter,
Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I.
Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stuben-
bastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гам-
бургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплату на „Дѣло“ и напечатать за исчераты платитъ
у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ
въ Австрію: за Границею:
на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар.
на четверть року . . . 4 ар. 50 кр. на четверть року . . . 6 ар.
на мѣсяцъ . . . 1 ар. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар.
на четверть року . . . 4 ар. на мѣсяцъ . . . 1 ар. 35 кр.
Редакція, Администрація и Експедиція подъ ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи отвергаются лѣтъ на попередне
застереженіе. — Редакція не опечатаетъ вѣстей оъ порта.
Подписное число копій 8 ар. а в. —
Оголошенія принимаются: по цѣнѣ 6 ар. оъ однимъ
стрѣкомъ печатномъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 ар. а в.
Подати числятся по 10 ар. оъ стрѣкомъ.

У Львовѣ дня 23 червня (4 липня) 1889.

Польска преса, о скільки доси дозвляла-
ся о соймовыхъ выборахъ зъ селян-
скихъ курій, оказує велике незадоволеніе.
Gazeta Narodowa въ передовой статіи подъ
надписомъ „Zwanzig Ruthenen“ пише, що ре-
зультатъ выборовъ робить притягательное вра-
женіе а рускій комитетъ свѣтлѣе великій
триумфъ. Вину польской неудачи приписує
Народовѣ слабой дѣяльности польскихъ коми-
тетовъ а безвзглядности и энергіи комитету
русского, особливо-жъ впливови правительствѣ
гр. Тафого, который мавъ сказати: Zwanzig
Ruthenen will ich haben; така команда за жи-
тя Грохольского була-бы невозможна. Gazeta
боится, что повѣтъ, разъ приученный побѣд-
жати за руску сторону, не дастся такъ скоро
бѣгнута для Поляковъ, и что се може оъ-
дѣтиса и при ближайшихъ выборахъ до рады
державной.

Не менше наркає в Dziennik Polski. Онъ
приписує однакожъ неудачу только централь-
ному комитету польскому, именно что той-
же комитетъ, чѣмъ и гордости и зарозумѣ-
лости, чѣмъ больше зъ незрозумѣна сущности рѣ-
ши, бѣднѣе репрезентантъ вѣща мѣсть а
самъ безъ нихъ провадитъ акцію выборовъ.

Противъ закладовъ Gazet-ы Narodow-ой
мусимо взяти въ оборону и польскій комитетъ
и правительство. Комитетъ польскій розпочалъ
акцію выборовъ скоро и провадили ея энергич-
но. Зъбѣдъ делегатъвъ польскихъ оъбществу
разъ по розписанню новыхъ выборовъ, и велику
часть своихъ кандидатъвъ оголосивъ централь-
ный комитетъ польскій значаю скорее, якъ
звычайно, и скорее нѣжъ русскій комитетъ у-
становивъ своихъ кандидатъвъ. А дальшу ак-
цію выборовъ вели комитетъ повѣтъвъ, зложе-
ній зъ выпробованныхъ въ такихъ дѣлахъ свѣтъ
и подъ опікою автономичныхъ властей повѣ-
товыхъ. Способовъ до боры уживали такихъ
самыхъ, якъ давѣйше, и энергію оказува-
ли такожъ не меншу — чого-жъ отже можна оъ-
дѣти еще жадати?

О акціи правительства мы гадали вже
вчера. „Zwanzig Ruthenen“ — то суть только
слова, и то слова, сказаніи у Вѣднѣ, а вѣст-
но, что не всего дѣся у насъ въ краю та-
къ, якъ у Вѣднѣ говорятся. Мы не можемъ по-
сла слѣвъ судити. Мы дивимся на дѣла. А
что-до дѣлъ, то мы вже вчера указали, что по
русской сторонѣ власти и органы правитель-
ственный не ставили нѣгде, зичливу нейтраль-
ности оказува-ли лишь вынужено, частіище ста-
ралися оказувати позоры нейтральности, але
незвѣдливо, а найчастѣйше ставили такъ по

сторонѣ польской. Чѣ-жъ тѣмъ всѣ такъ числен-
ной незаконности, якъ и вже при выборахъ
показувалася, зъ причины згадуванія которыхъ
русскій газеты кончыкованно а рускій комитетъ
удавалася зъ жалобами до намѣстника а на-
вѣтъ до министерства, — чѣ-жъ то все поль-
скимъ газетамъ ще за мало? Мы не припу-
скаемо навѣтъ, чтобы Gazeta Narodowa на се-
ріо робила докрь правительству; мы думаемо
радше, что она, стоячи въ сношеніяхъ якъ не
безопасно зъ правительствомъ то зъ люди-
ми поддирочными правительствомъ, хоче лише
своими позорными докоромъ органамъ прави-
тельственнымъ прийти въ помѣчь противъ зо-
вѣтъ иначе управленыхъ зкідовъ Руса-
новъ. Маневръ то знавый; на жалобы Руса-
новъ можна буде покланиса, что и Поляки
докорять зновъ зъ своей стороны — отже
правда нѣбы-то буде по серединѣ, т. е. что
правительственный власти поступали зовѣтъ
безсторонно. Маневръ бувъ-бы добрый, кобы
только Gaz. Nar. могла якъ факты, якъ дока-
на свою сторону подати; а Русены мають
на свои жалобы фактовъ ажъ надто!...

Ціи польскій комитетъ центральный зъ-
горда трактувавъ репрезентантъвъ вѣща мѣсть,
се на результатъ выборовъ не мало майже
нѣякого впливу, особливо-жъ до Русинъвъ.
Вѣще мѣсть ухвалило вправдѣ резолюцію при-
хильну Русинамъ, однакъ въ практицѣ его
приклонники не трималася той резолюції. Але
если польска демократія не дуже пописа-
лася, то польскій комитетъ центральный такъ
грубо скомпромитованъ. Якъ вѣстно, бѣтъ,
затвердивши большу часть кандидатуръ, оголо-
сивъ шумно, что на противъ (23) повѣтъ хоче
станити кандидатами Русинъвъ, pojednawczo u-
spisobionych. Свѣтъ чекає зъ великою цѣка-
востію на той актъ абнегації польской, и — не до-
чекаєся оголошенія а нѣ одной такой кан-
дидатуры! Чѣ не мѣгъ комитетъ вже на дальшу
блгу поступити и поставити якихъ-жъ тро-
хотирохъ карьеровичъвъ?...

Выбранный послѣвъ русскихъ называє
Gazeta Narodowa агитаторами, котри доси за-
вѣды манифестували якъ наибольшу ненависть
до всего, что польске. „То не любительъ на-
роду руского, то не фантасты политичны на
тематъ рускій — але затвердѣвъ въ до-
гматѣй борбѣ зъ нами апостолами національной
ненависти.“ Dziennik Polski видѣтъ въ новыхъ
послахъ русскихъ самыхъ москальфильовъ: О.
Иванъ Свѣтъко належить до твердыхъ репре-
зентантъвъ москальфильского напрямку и въ
своѣмъ часѣ бувъ аранжеромъ прогулки въ
богомѣла до Почаева(!). Олекса Барабашъ естъ
вѣрнымъ исповѣданкомъ засадъ, вповѣныхъ въ

него Заклинскимъ. Кулачковскій естъ равно-
твердый, якъ сѣ оба, а д-ръ Савчакъ естъ не
менше ревнымъ пропагаторомъ идеѣ москви-
зму. Рожанковскій и Король то дуже шкѣд-
ливый и небезпечный люде, оба належать до
наивзвѣтѣйшихъ пропагаторовъ идеѣ панмо-
скватизму середѣ руского народу и певне не-
разъ нарѣблять богато клопотовъ соймови.
Одѣтъ Гаморакъ не естъ москальфиль (ще не-
давно рахувалъ его Dziennik такожъ до мо-
сквафильовъ), та что зъ того? бѣтъ соціалистъ!
А Гурикъ такъ само!... Однимъ лише потѣшає-
ся Dziennik, что перепаѣтъ Бережницкій, ко-
трый ходивъ на руске вѣще и поддиралъ оъ-
звѣтъ о „чужихъ людяхъ“: такій чоловікъ не по-
виненъ засѣдѣти въ соймѣ! -- Слава харак-
теристика и вѣрра, якъ въ своемъ часѣ при
процѣсѣ 11 Русинавъ о головну зраду харак-
теристика, подана ц. к. старостами, что д-ръ
Бучинскій, пок. Евгений Желеховскій и такій
нишій то наивзвѣтѣйшій москальфиль! Dziennik,
вышловшій зъ Gazet-ы Narodow-ой, пере-
навѣтъ зъ неи и пароллю о москальфильяхъ, ко-
тру она нинѣ вже сама залишила.

Выборы зъ мѣсть и палатъ промы- слово-торговельныхъ.

Львовѣ: Вчера вже досвѣта розпочалася
була борба выборовъ, на разѣ ашшами, которыхъ
множество и всѣякой барвы роздѣлювано
по мѣстѣ. Бѣдній ашшеры мусѣли добре ува-
тиса, бо коли одна партія роздѣлила ашшѣ,
то друга старалася чимъ скорее зашпигити
его своимъ або бодай зашпигити имя якогось
противного собѣ кандидата. Характеристич-
нымъ було, что зъ великимъ поспѣхомъ за-
шпигитовано имя п. Реваконича, редактора Kur-
jer-a Lwowsk-ого. Имя д-ра Гольдмана поз-
маувано всюду синимъ оловцемъ и поробле-
но дописку: „жидъ“. О 9 год. розпочалоє го-
лосованіе въ 5 сѣлахъ ратушевыхъ при до-
сытъ численой участи wyborcъвъ. Розумѣєся,
что не обійшлоє тутъ безъ сильной агитації
всѣякихъ партій, а вже наибольше впадало
въ очи, что въ сѣли wyborcъвъ видѣлися на
столяхъ плякаты, на котрыхъ великими буквами
було выписане имя Михальского — якъ ка-
жуть — кандидата намѣстництва. Управле-
ныхъ до голосованія було 6535; въ тыхъ го-
лосовало 2428 (въ 1883 р. голосовало 2316), а
вечеромъ бувъ результатъ такий, что послами
выбрано: д-ра Франца Смольку 2315 го-
лосами, Тадея Романовича 2298 голосами,
а д-ра Бергарда Гольдмана 2042
голосами. Дальше одержали: Генрихъ Ревакон-
ичъ 1119, Михайло Михальскій 1009, д-ръ
Евезій Черкавскій 410, Нѣмчиновскій 333,
д-ръ Вайгель 111 голосовъ. Поодиновѣй го-
лосы упали на д-ра Цѣсельского, крпн. Петруше-
ва, д-ра Шаравенча, Леваковского и др.

Такъ отже выбѣръ четвертого посла буде

мусѣтъ ще разъ оъбутиса. Выбѣръ той назна-
чено на понедѣлокъ. Позаякъ п. Реваконичевъ
не стало до абсолютной большости лишь 93
голосовъ, а п. Михальскій и самъ не має ох-
оты бути посломъ и не має великой симпатіи
у wyborcъвъ, то зѣдѣсь, что п. Реваконичъ пе-
рейдѣ. Всѣ Русены повинны бѣ дати свои го-
лосы на п. Реваконича. Нинѣ має бути завязанъ
новый комитетъ для переведенія выбору
одного посла зъ мѣста Львова.

Тернополь: Тутъ має нинѣ рѣшитиса
судьба двоухъ кандидатъвъ. За гографомъ Кры-
ницкимъ ведєсь сильна агитація, а агитують
головно урядники та жиды. На 1607 управле-
ныхъ до голосованія, голосовало вчера до по-
лудня 368. Зъ тыхъ одержавъ Кривяцкій
202, проф. Барвѣнскій 156, д-ръ Максъ
12 голосовъ. Вечеромъ вчера достали мы те-
леграфичну вѣсть, что Кривяцкій доставъ
405, проф. Барвѣнскій 343, а д-ръ Максъ
18 голосовъ. О 6 год. перервано голосованіе
и оъложено до нинѣ.

Коломы: Остаточный результатъ го-
лосованія такий, что сов. Ключикъ доставши 82
голосовъ зрѣєсь своей кандидатуры въ користъ
д-ра Земляковского и той выбраный по-
сломъ 883 голосами на 965 голосующихъ.

Дрогобыч: Станиславъ Щепановскій
выбранный посломъ 580 голосами, о. Алексій
Тороньскій доставъ 370 голосовъ.

Станиславъ: Дуже значна часть хри-
стіанскихъ wyborcъвъ, бо ажъ 774 на 955 у-
правленыхъ здержалиєсь оъдѣ голосованія. Го-
лосующихъ було 181. Зъ тыхъ одержавъ д-ръ
Л. Бѣлинскій 177 (оъдѣ самыхъ жидовъ 129
а оъдѣ христіанъ 49), 4 голоса розбилиєсь. Д-ръ
Бѣлинскій може смѣло сказати, что має ман-
датъ оъдѣ станиславовскихъ жидовъ.

Стрий: Д-ръ Филиппъ Фрухтманъ вы-
бранный 350 голосами на 351 голосующихъ.

Перемишль: Голосующихъ 593; зъ тыхъ
доставъ д-ръ Александръ Дворскій 514 а
79 упало на давного посла Вайгарта, который и
перепавъ.

Самборъ: Д-ръ Чижевичъ выбранный
448 голосами; контръ-кандидатъ Никлевичъ
доставъ 148 голосовъ.

Новый Санчъ: Одногласно выбрано мн.
Дунаевского.

Ярославъ: На 520 голосующихъ доставъ
Евдвардъ Мицевскій, властитель большихъ
посѣлостей въ Тучапахъ, 511 голосовъ и вы-
бранный посломъ.

Бѣла: Выбранный фабрикантъ Францъ
Стшиговскій 138 голосами на 142 голосу-
ющихъ.

Ряшѣвъ: Д-ръ Збишевскій 272 голо-
совъ, контръ-кандидатъ д-ръ Рыбичъ 160.

Краковъ: Цѣкавьша якъ у Львовѣ була
борба wyborcъвъ въ Краковѣ, де демократы смѣ-
ло выступили до боры зъ станищниками. Тутъ
стаало до голосованія 1604 wyborcъвъ. Аги-
тація велася завзята за презесомъ краковскон
академіи наукъ Маэромъ, который бувъ доси
посломъ зъ Кракова, а противъ Асинава, кан-
дидата демократовъ. За Маэромъ а противъ
Асинава роздѣлювано въ мѣстѣ вже оъдѣ до-
свѣта множество плякатовъ и голошено, что

Упорався.

(Зъ нотатки слѣдчого судѣи на Черноморѣ.)

Одного разу якось протяглася моя слѣд-
ча работа ажъ до девятой годины послѣ пол-
лудня, бо за той день перепытавъ я завинуваче-
ныхъ, пошкодованныхъ и свѣдѣловъ човѣкъ
зъ сорокъ. Послѣдня розправа велася про мо-
лодого козака, завинуваченого въ розбои. Мой
попередникъ, одобравши оъдѣ слободского ота-
мана протоколы про той розбѣй, мерщій за-
пакувавъ завинуваченого въ острігъ, а зъ
слѣдствомъ черезъ нѣхельство задѣявася, и че-
резъ рокъ, выбуваючи на нищу посаду, пере-
давъ менѣ до рукъ и арештанта и неоплате
слѣдство. Розслѣдывши сию справу, я ажъ зля-
кавася, бо учинокъ козака вывася не розбо-
емъ, а наивзвѣтѣйшимъ самоуправствомъ, за
котре по закону наибольша кара чотири мѣ-
сяца легкого арешту, а бѣтъ пересидѣтъ уже
въ тюрьмѣ чотирнадцатъ мѣсяцѣвъ! Розытавши
последного свѣдѣка, правѣствивъ я завинуваче-
ному, что цѣломъ его ослободяю, а справу
про его учинокъ передаю мировому судѣи.

— Господи нѣ слѣдователь! — гукнувъ
козакъ третичнымъ голосомъ, — зъ якомъ-жъ
речи высидѣтъ я у тюрьмѣ чотирнадцатъ мѣ-
сяцѣвъ?

— Черезъ помылку! — оъказавъ я зъ за-
мѣшавшемъ. Помылвася отаманъ, принявши
твой учинокъ за розбѣй, помыливася и слѣдо-
ватѣль, спустившись на протоколы отамана...
а задѣявася черезъ велике напущеніе дѣлѣ...

Хто-жъ менѣ зверне рокъ слободы, рокъ
загублого житія? — окричавъ знову козакъ.
Хто сплатитъ менѣ страты въ домохозяйствѣ? Хто
оъшкорю менѣ чотирнадцатъ мѣсяцѣвъ нудоты
та скорботы, горе и слѣзы жѣныи та малыхъ
дѣтокъ?

Я не знайшовъ, чтобы ему оъказати, а ко-
завъ заплакавъ, якъ дитина, и тихонько вы-
ступивъ зъ камеры.

Въ той день я страшенно втомивася тѣ-
ломъ и духомъ, а сѣя пригода зъ нещасливымъ
козакомъ зовѣмъ роздѣлала мои змысли. Я
чувствъ такъ, наче-бъ я зробивъ якесь злочинъ,
якійсь поганый учинокъ, за который на-
грожає менѣ неминуа кара и за который уже
карає мене моя власна совѣсть. Обмѣркував-
ши сию справу всесторонно, я переконався, что
вѣнковъ мои вины тутъ нема. Я слѣдователь
новый. Тѣлько повтора мѣсяца якъ свѣтъ на
сѣю посаду; я оъбравъ оъдѣ моего попередника
пѣтъ тысяча непорученыхъ слѣдствъ и шѣсть-
десять арештантовъ; я день у день працюю
оъдѣ ранку до вечера, а забѣнчавъ же только
сорокъ арештантскихъ слѣдствъ, зѣсталось ще
двадцѣтъ, а шѣстьнацѣтъ новыхъ насѣло! Я
еще задѣявъ, что можна было зѣдѣти на мою
становищу — я тутъ не причиноу... А тѣмъ
часомъ душа моя болитъ, абаламученый чувства
нѣякъ не заспокоятся, аборохобленый думки
нѣякъ не вгамуются. Слѣдъ бы прогулятиса
на свѣжому повѣтрѣ, а на дворѣ була темна
и дождлива нѣчь. Вѣтеръ торговъ обонявася,
дощъ порошавъ у окна и чути було, якъ зъ
даховыхъ ривавъ дѣюрчала и плюкала въ ка-
люжѣ вода. Припадало сидѣти дома на самотѣ
зъ немыми чувствами та думками.

Коли-жъ ось почувъ я, что хтось торох-
титъ у надвѣрній дверѣ. Бабуся, что була у ме-
не за покоѣвку, выступила въ сѣни и почала
перегукуватиса зъ несподѣваннымъ гостемъ.
Невѣдомый гѣсть притомомъ перся въ дверѣ,
а бабуся не пускала его та все допытувалася:
та хто ты такий, та видѣбѣла, та чого тобѣ
треба? Зайшло мѣжь ними явне непорозумѣ-
нѣе и дѣйшлоє до лайки. Выступивши въ сѣ-
ни, спознавъ я голосъ мирового судѣи и оъчи-
навъ ему дверѣ. Насампередъ напосѣвася бѣтъ
на бабу: сяка така, стара дурѣя! Тобѣ-жъ
кажуть, что чоловікъ свой, а ты же розпята-
куешь та пѣдѣ дощемъ держишь! Закричавши
справу зъ бабою, обернувся бѣтъ до мене:

И охота вамъ сидѣти дома на самотѣ!

Хиба важка труднація перейти майданъ та за-
гостѣти хочѣ-бѣ до насъ? Нѣколи васъ и не
побачишь!

— Яка-жъ таки охота ходити въ гостѣ у
таку нѣпогодѣ? — запытавъ я подѣ свою
чергу.

— Ну вже-жъ якъ хочете, а мене отъ
жѣнка послали зъ такимъ наказомъ, чтобы
безоумно приѣвъ васъ до себе въ карты
гратъ. Коли цадулку каже, пошлемъ, то бѣтъ
чимъ-небудѣ оъмѣнятиса, а краще пойдѣ та и
приведа!

Бувши картяремъ поганенькимъ та ще и
безохотнымъ, я оъдомивася наивпрямѣе, зѣда-
вшись на велику утому та страшенну непогодѣ.
Судѣи описавъ въ великому клопотѣ. До-
гнѣнько постоявъ бѣтъ у сѣняхъ, не знаючи на
що зѣвжѣтиса, помылвася, постогнавъ, ударивъ
руками оъдѣ полъ, а на послѣдокъ почавъ зу-
вати зъ чѣобѣтъ калѣшомъ.

— Ну, сказавъ бѣтъ зѣхавши, — коли
вы не хочете до мене въ гостѣ, то я самъ у
васъ за гостѣ зѣстанусь!

— Отакъ буде краще! — сказавъ я, за-
смѣявшись, — прощу до хаты!

Але перше, нѣжъ ступити до свѣтлицѣ,
судѣя оъдѣхавъ дверѣ бабусиной комнаты и
гукнувъ:

— Гей ты, стара гаргаро! Пригощай
паньского гостѣ! Подѣй намъ наливки та за-
куски та катѣтину поставъ!

Радый, что подратувавъ бабу, судѣя заре-
готавъ и ступивъ до свѣтлицѣ.

Але треба васъ зазнакомити зъ симъ судѣю.
Се бувъ арсученый нѣмецъ зъ великокавской
але занепалонъ экономичноу родинѣ. Карьеру
свою розпочавъ бѣтъ у Харьковѣ бѣтъ губерна-
торского боку и черезъ протекцію можновлад-
цѣвъ оъдѣвася по службѣ зъ ступницѣ на
ступницю, поки оѣвѣся на посадѣ войскового
прокуратора въ Катеринодарѣ. Якъ бачите,
бѣтъ бѣтъ колѣсы великимъ чоловікомъ на Чор-
номорѣ, але якъ не мавъ нѣ зѣбностей нѣ

особливыхъ чеснотъ, окрѣмъ веселости и го-
степриимности, то послѣ судовою реформы му-
сѣвъ спуститиса на ольба шеблѣвъ служебною
драбни до долу и вдовѣльниєся посадою ми-
рового судѣи.

Розсѣвъсь судѣя на мягкой канапѣ, по-
минавъ задубѣвъ руки, понохавъ зъ сѣрбѣю
табакерки табакъ и почавъ торочити усаку
нѣсенѣтницю, абы не молчали. Спробувавъ я
окексентувати ему, але не потрапивъ у тонъ
и розмова наша нѣякъ не визалася. Мнѣ стѣ-
въ у думцѣ бѣдлашный козакъ, что просидѣвъ
дурнѣево больше року у тюрьмѣ, и я не
втерпѣвъ, чтобы не розповѣстити про сѣй
случай своему гостевіи.

Судѣя почавъ бувъ слухати мене зъ пы-
льноу увагою, але потѣмъ уважѣнько его зникла,
на губѣхъ заграва усмѣшка а на послѣдокъ
бѣтъ зарегаговася.

— Такъ отсе вы турбуєтєсь, что той ко-
закъ просидѣвъ дарма въ острогѣ больше ро-
ку? — спытавъ бѣтъ зъ давѣйшею. Та се-жъ
дурница! Ось послушайте, и вамъ розповѣщу
про другого, что пересидѣвъ въ острогѣ безъ
нѣякомъ причинѣ ажъ десять роківъ.

Тутъ судѣя очевидно почавъ ладнатиса
до росповѣданія. Лице его прибрало задуманный
видъ, а тѣмъ часомъ выпизъ бѣтъ чарку на-
ливки, заѣвъ добренько, понохавъ зновъ та-
бакъ и неспѣшнѣе, почавъ казати.

— Се було на початку шестидесятыхъ
роковъ. У тѣ часы російске войско добывало
уже Черкесовъ и чтобы осадити новозабраный
край, гонило туды силмицѣ, кого здрѣ. Захо-
дѣлись були переселити в Черноморѣвъ и ма-
ли на думцѣ перегнати ихъ всѣхъ до ноги, а
землю ихъ что подарована имъ царичею Ка-
териною на вѣковечную власность, хотѣли цѣл-
комъ опорожнити и росподѣлити мѣжь мож-
новладцѣвъ на бѣдплату заслугъ ихъ для „ате-
чества“. Але тутъ трапилося те, чого кавказ-
кій урядъ зовѣмъ не сподѣвася. Хоть у Ти-
олисѣ и кенкували зъ Черноморѣвъ, буцѣтъ

Асникъ то соціалістъ, антисемитъ, демагогъ и т. д. Але то все не помогло нічого. Коли голосованье скінчилося, показалося такъ, що Асникъ вишшовъ. Зъ трохъ выбранихъ по-словъ доставъ Вайгеля 1539, Хшановскій 1432 а Асникъ 864 голосовъ. Маєръ до-ставъ лишъ 780 а Августъ Соколовскій 123 голосовъ. До выбору Асника причинилися го-ловою ремісники, котрі солідарно за нимъ голосували. Передъ магистратомъ стояла че-резъ цілий часъ голосованья кълбятисячна товпа людей, цілкова результату. Коли розби-шася вѣсть, що Асника выбрано, підняла товпа гримкій окликъ въ честь Асника и ви-рушила разомъ зъ академічною молодіжкою ладомъ войсковымъ передъ помещиканъ Асни-ка и тамъ зложила ему gratulację. Такъ са-мо зроблено овацію пос. Романовичевъ. Въ мѣ-стѣ настала велика радість и одушевленье.

Броды: Отто Гавзнеръ.
Львівська палата торговельно-промысловая выбрала посломъ п. Здислава Мархвицького 24 голосами на 28 голосую-чихъ, краківська д-ра Арнольда Раппа-порта, бродська — Розенштока.

Рухъ выборцій въ Галичинѣ.

Одъ проф. Наталі Вазнянина одержуемо писмо:

Всѣмъ достойнымъ и честнымъ выбор-цамъ Сокальщины и Белзкого повіту, що въ добромъ зрозумѣннѣ интересовъ селянства и справъ народу руского бдѣли на мене голосъ, складаю симъ за обявлене менѣ довѣріе шпро-руске Спасен-Богъ! Вы стояли крѣпко и неу-страшимо за добрую справу нашою. Честній Вашій нахѣренія поблагословляється въ будуч-ности. Прийде часъ и недалекій бнѣ, що все селянство отямиться, а на Васъ тяжить те-перь святой обовязокъ въ марѣ и любви не-сти те огнищене межъ незрячихъ ще братівъ. Нинѣ вдволомъсь тымъ, що моральна побѣда була по нашій сторонѣ. Най Всевышній крѣ-пить Васъ на здоровью до дальшихъ трудовъ для добра народу руского, краю и державы.

Вашъ другъ

Наталі Вазнянинъ.

Одъ одного зъ нашихъ Вп. читателѣвъ одержали мы слѣдующее писмо съ прошеніемъ о умѣщеніи, що мы тымъ радше робимо, по-казавъ самъ подати инициативу до того.
„Охарактеризувавши особу „chevalier-a de Lucillien Krynicko-go“ зъ Тернополя, „Ру-сина бѣдъ парады“ в. ч. 137 „Дѣла“ дуже вѣр-но, запугуєте про характеристику совѣтника Луцкогъ зъ Станиславова. Я знаю п. Луцкогъ це зъ часовъ университетскихъ а навѣтъ зъ гимназій. Бѣтъ бнѣ сыномъ руского священ-ка зъ Дрогобычского повіта, але тільки-жъ и слѣду рускости на нѣмъ. Овъ нѣколи не интересовался долею — житіемъ руского на-шого народу. Овъ підчасъ студій універси-тетскихъ нѣколи не сходявся зъ академіками Русинами и не бравъ жадной участи въ на-родномъ руху академіковъ русскихъ — отъ-хоть-бы пр. при святкованю памяти Шев-ченка. Овъ належавъ до кружка студентівъ внайпущихъ и не уживавъ нѣколи въ ро-зговорѣ навѣтъ зъ академіками Русинами, па-триотами зъ засады иншой бѣсѣды, якъ лишъ польскою. Овъ нѣколи жадной руской газеты або книжки не перечитавъ, а тымъ менше ви-купивъ. Овъ не має понятя о рускій латера-турѣ и о рускій исторіи и о житю — бѣдай бы лишъ галицко-русского народу. Мене здиву-вало, коли я почувъ, що п. Луцкій хоче стати заступникомъ интересовъ руского народу, ко-торого доля его нѣколи не заболѣла. Мабутъ закорѣлю его, такъ, якъ п. Крыницкого, на гуляти лишъ по Львовѣ на громадскій кошты, не потребуючи брати підчасъ сесій соймовой урядового урляпоу.“

они такі затовчені та покблриві, що на Чорно-морѣ скорше волы козацкій взорухоблялись, нѣжъ самі козаки, але на сей разъ вишшю-инакше. Вся Чорноморщина одъ кбнця до кбн-ця заворушилася; все козачество, чиновне и по-сполите, заталося якъ одинъ, щобъ опертися переогови, здавши на грамоту царницъ Ка-терины, затверджену всѣми царями, починаю-чи одъ Павла I. до Николая I. Въ першій разъ одъ оселеня Чорноморцѣвъ на Кубань, на перекуръ волы начальства, збралася въ Ка-теринодаръ рада, на котру зѣхалися зъ всею Чорноморщиною паны (офицеры) и депутаты одъ всѣхъ слободскихъ громадъ. Рѣшили роз-почати „старательство“ у найвысшихъ сферахъ, розбелати депутатскихъ зъ „прошеніями“ до всѣхъ, хто має силу кривдити и миловати, по-чинаючи одъ самого царя и не миловати нѣ царевича нѣ министра войны. Але добре зна-ючи, що Россіянъ не мають законного права нѣ на радій сходняхъ та зѣзды, нѣ на гро-мадѣй „прошенія“, и страхаючися, що ихъ „старательство“ правительство буде трактува-ти яко непокорство и ворожобню, неофіціаль-но покладали ще й таке рѣшене: Коли арѣк-тися правъ, запорученыхъ грамотами, и кид-ти рбдну землю и набути тяжкою працею до-мѣство та переселитися за Кубань, то пере-селятисъ не для службы Россіи. Почали зби-рати козацкій полки и батеріи, розпочали пе-реговори зъ Черкесами, намовляючи ихъ, щобъ на случай розмиру зъ Россією ишли на помбѣ и приймали ихъ до себе за Кубань, не якъ во-ровбѣ, а якъ друговъ и союзниковъ. Черкесы великими юрбами наѣзджали до козацкогъ та-бору, браталися зъ козаками и вываляли най-щирѣйшу охоту, воювати спблными силами Москаля. Числяли Чорноморцѣ и на помбѣ линійцѣвъ та Донцѣвъ, котрымъ нагрожала та-кажъ доля, якъ и нимъ. Россійске правитель-ство сираждъ подивлялось на войсковыя заходъ якъ на ворожобню, переходило козацкій „прошенія“, а войсковыя старательствъ та роз-

Зъ Бобреекого пишутъ намъ:

У насъ настало необычайное одушевление и Выборцы — переважно селяне, — бо свя-щенниковъ было всего 8, — свидомой важности хвилѣ и зъ давнимъ пожертвованіемъ стояли при выборахъ какъ муръ. Ходорышчина пере-важала вагу побѣды на нашу сторону. — Підчасъ того, якъ мы выбирали посла, дали знати, что въ Ланкахъ подѣ самымъ мѣстомъ горить. Выборцы зъ Ланокъ, Барбаню кѣ повѣдомлены о томъ, что его найблизшій су-сѣды горятъ (згорѣло 8 господарѣвъ), выска-завъ ті слова: „Я тамъ вже не уратую ні-чого; якъ можъ ратувати, то уратую люде, я лишу ся тутъ ратувати.“ Скрутіня выказала 84 голосовъ на Дависа Кулаковского а 36 на Северина Генцля. Результатъ подали мы вамъ вже дорогою телеграфичною. Священникъ зъ села Г., де до тееръ выбрали ворожого намъ выборца селянина, оббимивъ его, поцѣ-лувавъ въ лице и зъ глубокимъ зворушеніемъ промовивъ: „Вы принесли честь собѣ и намъ, славу громадѣ и народовой!“ А мы хва до-дмо бѣ себе: Честь и Вѣтъ Отче, что згу-мляли выпровадити такихъ выборцѣвъ, а най-наче честь такимъ Барбанюкамъ! Вѣтъ несе, что улавшій польскій кандидатъ закупивъ бувъ 80 фунтовъ ковбасы и за 18 злр. царя — Такъ великою несподѣванкою бувъ для него результатъ выборовъ.

Зъ Збаража пишутъ намъ:

Какъ вамъ вже вѣстно побѣдѣвъ о. Свѣ-чньскій 79 голосами на 117 голосующихъ; на прочіхъ контръ кандидатѣвъ уало разомъ 38 голосовъ, зъ тыхъ 36 на п. Тадея Федоро-вича а 2 на кс. Коминка. За п. Федоровичемъ, голосовали оо: Заричій зъ Стрыбъви, Стрѣль-бицкій зъ Скорикъ и Бѣльняскій зъ Синавы; одтакъ збарскій шефъ Русины, жиды, посе-соръ, ржондца, вриалисты, мазуры зъ чисто мазурскихъ селъ. Парасіане оо. Стрѣльбицко-го и Заричкогъ голосовали на о. Свѣчньского а зъ отцемъ Бѣльняскимъ зъ Синавы выш-шовъ выборцемъ Полякъ Лѣчинскій и оба поведнались. Выборы бѣбулися спокійно крѣмъ того, что селяне патриоты ганьбили тыхъ, що пхались мѣжъ нихъ и вели агитацію. Старенькій о. Ходоровскій зъ Иванчанъ зганивъ публично передъ выборцами тыхъ священниковъ, що выступили противъ о. Свѣчньского. При самбѣй выборъ красна була хвиля, коли, що-бы провѣрити, чи выборцы годяться на пред-ложенныхъ о. Свѣчньскимъ членѣвъ комисіи, староста завбавъ, чтобы ті, що „за Свѣчнь-ского“, перейшли на праву сторону салѣ и всѣ селяне рускій до одного перейшли, а по другій осталосъ лишъ кілька панковъ, жа-бдѣвъ, мѣщанъ и священниковъ. До комисіи вы-брано о. Свѣчньского, о. Ходоровского, Три-юду и Сою а староста заименовавъ о. Зарич-кого, д-ра Мавдла и нотаря Кузавского. Пред-сѣдателемъ выбрано о. Ходоровского. Підне-сти треба, что выборцы зъ Луцки, Киданецъ и Лисичинецъ, Доброводъ и Залужа голосова-ли на о. Свѣчньского. Староста яко выбо-рецъ не давъ голосу на нѣкого; такъ са-мо одентъ мазуръ. По оголошеню побѣды на-рбѣдъ крикнувъ: Слава! Многая лѣта! а выш-шовши зъ салѣ (сала выборца була въ ресек-тора Бернардинѣвъ) пошли всѣ выборцы до костела и змовили молитву та заспѣвали грим-ко: „Пречистая Дѣво царце.“ Посѣдавши на подворѣ, чекали всѣ на о. Свѣчньского, а коли той вышшовъ, заспѣвали „Многая лѣта“. О. С. подякувавъ всѣмъ, особливо членамъ комисіету и заохотивъ до дальшого працѣ, что-бы таеъ можна побѣдити и при выборахъ до Вѣдѣ за два роки. Комитетъ хлопскій зло-жился одтакъ и запросивъ всѣхъ на паво. — О. С. зъ о. Ходоровскимъ зайшли тымчасомъ до готелю а селяне зробили имъ тутъ овацію: нарбѣдъ подѣ бѣнами спѣвавъ многая лѣта. Но радбѣсть та скбнчалася на жалъ дуже сум-но. Вечеромъ вылягли въ Чернибѣвцѣхъ

починателѣвъ народного руху хапало, садова-ло въ тюрьму и завдавало подѣ военный судъ. Подѣ сю то хвалило зрадѣвъ Чорномор-цѣвъ и запродався урядовъ генералъ Куха-ренко. Овъ зробивъ доносъ, въ котромъ по-мечувавъ всѣхъ проводниковъ народного руху. Але рухъ тымъ не спивняся. Якъ-разъ про-тивъ. Правительство призадумалосъ и на якіи-чась мусѣло залишити наглый та загальній перебѣдъ Чорноморцѣвъ за Кубань. Згодомъ досерва, якъ заворушеня умечались, бдѣвлено знову справу переселеня, хоть на всѣмъ иншѣхъ основахъ.

Зъ наказу правительства кожда громада мусѣла выслати зъ помбѣкъ себе за Кубань кілька десятковъ родинъ, котрымъ оббѣчно всѣкй вѣольноты и запомоги. Вызначати зъ по-мбѣкъ себе переселенцѣвъ громады мусѣли або по жеребу або загальнымъ громадскимъ су-домъ. Громадскій судъ упавъ въ большій ча-сти на людей, покравыхъ вже судомъ за зло-чинства, але чимало пошло и честныхъ лю-дей, про котрыхъ громады мѣркували такъ, что имъ черезъ убожество нічого було тра-тити.

Зъ такихъ то чорноморскихъ переселен-цѣвъ засажено кілька слобѣдъ за Кубанемъ, на „линій“. Лівія мала тогдѣ ще первѣстну чисто воляцку організацію: дѣлилася на бри-гады, бригады на полки, полки на сотѣ. Чорноморцѣвъ селяны у найблизшій до Чорномор-щины бригадѣ, але слобѣды осаживали на передѣлѣвшихъ мѣсцѣхъ, саме передъ носомъ розлоченыхъ Черкесѣвъ. И не разъ трапляло-ся, что не всѣпотѣ осадити слобѣды, якъ уже Черкесы несподѣванымъ нападомъ зруйнують ен до основы и вырѣжуть людей до воги.

— Але я бѣднѣе бѣдъ предмету моего опо-вѣданя — промовивъ судья. Най же се буде предмовою, а за нею слѣдомъ пойдѣ и повѣсть.

(Конецъ буде.)

старый и молодой, жѣнки и дѣти на вы-гѣвъ, спѣвали, веселилися и зъ мѣдѣрѣвъ стрѣляли; при другій выстрѣлѣ пукъ мѣдѣ-рѣвъ и черевъ ударивъ Данила Бойка моло-дого гаду, что стоявъ якыхъ 30 кроковъ зъ боку въ живѣтъ таеъ сильно, что бнѣ на дру-гій день житѣе скбнчалъ. Покбйный бувъ честнымъ господаремъ, письменній, членъ ча-тальнѣ и братства та горничій патриотъ. Честь его памяти! О. Свѣчньскому дали знати о томъ фактѣ о 3. годъ рано; бнѣ пославъ по лѣкаря, але помбѣкъ була вже за пѣзна.

Зъ Перемишлянського пишутъ намъ:

Какъ вѣдомо, выбрано въ нашѣмъ повѣтѣ на посла гр. Романа Потоцкого 80 голосами противъ 61 голосѣвъ, котрій упали на руского кандидата, Іосифа Товарицкогъ, судію повѣто-вого въ Глинянѣхъ. Коли розважили однакъ, зъ якимъ терроризмомъ перепродажувано у насъ правыборы, які перекупства дѣлялися пе-редъ выборами, и які несправильности зайшли при самыхъ выборахъ, то признали мусимо, что моральна побѣда есть по нашій сторонѣ, бо нашъ кандидатъ отримавъ 61 некупленыхъ голосѣвъ, отже до абсолютной большости не-ставало ему лишъ 10 голосѣвъ, котрыхъ въ послѣдній хвиля позбавлено права голосованя або перетягнуто на противну сторону. Выборы перепродажувалися у насъ въ слѣдующій спо-сѣбъ: О 9. годнѣ рано зачала музыка жидѣв-ска переходити мѣстомъ и выгравати свои мелодіи. Однакъ нашъ рускій выборцы догада-лися скоро, что то есть лишъ лапка на нихъ и сказали: „Мы не дѣти, не здуришь насъ!“ и стояли неподвижно на своихъ мѣсцѣхъ. Коли жидова выдѣла, что выборцы не розходятся зъ своего мѣсца, крикнула: „Горѣть!“ и вся жи-дова вразъ зъ музыкантами и жандармами ки-нулася на одну уллицю, на котрій мешкае староста. Однакъ честній рускій выборцы сто-яли и симъ разомъ неподвижно на своихъ мѣсцѣхъ. По хвали вернулася музыканты и жан-дармы зъ нѣчимъ. Около 1/2 до 10 прийшовъ староста и заявивъ выборцамъ, стоячимъ пе-редъ радюю повѣтовою, де мало бѣбуватися го-лосованье, что лише поединко вѣольно вхѣдаты выборцамъ на гору до салѣ голосованя а ко-ждый має передъ вахмайстромъ показати свою легитимацию. Коли вже около 10 выборцѣвъ впушено до салѣ, прочитавъ староста листу кандидатѣвъ назначеныхъ до комисіи и спы-талися, чи годяться на нихъ? На тое кількохъ піднесло руку, а староста сказалъ: „A więc je-dnogłośnie wybrano przez akłamaçję komisję wy-borczą.“ На тое збйшли до салѣ Русины вы-борцы и почали роздавати листу выборцѣвъ, назначеныхъ до комисіи, але комисаръ зая-вивъ, что вже запбзно, бо комисія вже выбра-на. Противъ с-го заиротестували рускій вы-борцы, мотивуючи свѣй протестъ тымъ, что въ салѣ выборцій нѣкого ще не було, позаякъ выборцѣвъ впускали лише поединко, и что есть доперва 1/2 до 10 години, а выборы булы роз-писаны на 10 годну. На тое бдѣловѣвъ старо-ста, что у него есть вже десята година, хочъ на всѣхъ годинникахъ, а также въ урядѣ те-леграфичномъ було доперва 1/2 до 10 години. Выборцы внесли жалобу до п. намѣстника, але складу выборчон комисіи не могли вже змѣннити.

По томъ розпочался выборы, при ко-рыхъ дѣлялся слѣдующій несправильности: 1) На внесенне Fuchs-a, пропнатора Потоцкого, ко-торій бувъ лише выборцемъ але до комисіи не належавъ, мимо того однакъ по сали, де засѣдала комисія, крутився и ролю комисаря отгрававъ, уважение голосъ слѣдующихъ вѣ-рилистовъ: Корнянского Петра, бо Fuchs ека-завъ, что бнѣ повиненъ зватися Антонъ и умѣе самъ псвати; дальше Цимбала Олексы, Кузь-мы Николы, Богота Мозеса, Озимка Іоны и Костева Стефана, позаякъ ті вриливоты, за-ступленіи черезъ Олеку Цимбала, свои имена иншимъ чорноволъ подбасали. 2) Безпритомно паний Маршалъ Олекса, впроваджений че-резъ Fuchs-a зъ шланку, находящегося на до-лиахъ того самого дому, де бѣбувалося го-лосованье, не бдѣвавъ голосу, мимо того однакъ судія Свѣчальничъ, предсѣдатель комисіи, вы-голосивъ за него, что бнѣ бдѣдае голосъ на Ро-мана Потоцкого. 3) Комисаръ Александровичъ заявивъ, а предсѣдатель комисіи Свѣчальничъ затвердивъ его мѣньше, что Василіянъ зъ Сло-вити, для котрыхъ старосту карту легитима-ціну выставило и котрій правильну пленпо-тенцію для о. Юрія Стеткевича выставила, яко члѣнны права голосованя выконувати не-мугутъ, а по перевѣдѣно комисіи, черезъ выборцѣвъ: о. Бачиньского и п. Товарицкогъ, что подѣла арт. II. до §. 14. орд. выбор. жен-щины мають право выконувати голосованье черезъ повномочника, заявивъ комисаръ, что комисаръ Василіянъкъ не есть женщина, и ко-мисія зъ судією Свѣчальничемъ на чолѣ то-само признала. 4) Двохъ выборцѣвъ зъ Гли-няньского повіта, котрій булы за п. Товариц-камъ, Івана Войтовича и Николу Добовуша приарештовано дня 1. липня, а до голосова-ня впушено лишъ Івана Войтовича.

На конецъ додати мусимо, что перъ въ Куровичахъ, власности гр. Потоцкого, де сирѣ-шеній булы всѣ выборцы, не удался, бо явилос-ся тамъ всего 5 выборцѣвъ! Атанасъ Тыжай, войтъ зъ Печенѣй, зложивъ доказъ, чымъ бнѣ-есть. Такъ само Стефанъ Яворскій, грамотный господарь зъ Куровичъ, пошмовъ за Тыжамъ, и за тое дѣставъ дерево на хату. Всѣ прочіи выборцы зъ Глиняньского судового повіта три-мались солідарно и голосовали за п. судією Іосифомъ Товарицкимъ. Нарбѣдъ бувъ дуже пригноблений неудачою выбѣрѣвъ а многій про-паютися зъ п. судією Товарицкимъ плакали, щѣ не могли своего любленого судіѣ vybrati на посла. Вѣзбѣчи всѣ збраний рускій выборцы устроили п. судія передъ мешканіемъ п. ста-росты овацію, бо выпрагли конѣ и тягли его вѣзъ руками. Противъ выборовъ внесуть рускій выборцы протестъ.

Зъ Жидачева пишутъ намъ:

При выборахъ до сойму кравого у насъ свѣтла побѣда, яко у насъ не було чувати передъ тымъ и яко навѣтъ мы не спѣдѣва-лись, позаякъ кандидатъ зъ противной сторо-ны бувъ вже посломъ минушюу каденціи и вышшовъ передъ тымъ абсолютною бѣлшостою голосѣвъ. Честь такому селянству, котре не-завело насъ въ нашихъ надѣяхъ и умѣло смѣ-ло побрѣтисъ зъ полчѣвниками д-ра Верняц-кого, и майже одоголосно выбрало своего любимого судію зъ Николаева п. Николу Ге-расимовича, котрый на 140 голосующихъ до-ставъ 95 голосѣвъ. Честь п. Гренджолѣ зъ Мельяна, Слюзаревъ зъ Дубравы и Слюза-рева зъ Буянова, що вытревало стояли зъ сво-имъ народомъ и повели его до побѣды. Слава духовенству а именно оо. Калачинскому зъ Гвѣздачева, Свѣчальничевъ зъ Руды, Шонт-ковъ зъ Волцаева, Савюковъ зъ Заболотоцевъ и Гошовскому зъ Журяна, що умѣли повести свѣй народъ по дорожѣ правды. Се найлучшій доказъ, яке довѣріе має народъ до своихъ па-старѣвъ. Сала була такъ велика, что вже пе-редъ выборами сказавъ одѣвъ зъ полтичныхъ нашихъ противниковъ: „Такого муру годѣ го-ловою пробити!“ Побѣда була така свѣтла, что д-ръ Верняцкій на самбѣй початку стра-тивъ надѣю побѣды. Въ половинѣ выбору свѣтъ на брѣчку и метнувся до дому.

Однакъ и теперъ не оббѣдѣлось безъ су-мныхъ обявѣвъ злѣбы, але не у кого ви-шого, а у кількохъ нашихъ селѣхъ Русаибѣвъ. Въ обурюющій спѣсѣбъ бороздали они намъ такъ въ часѣ выборовъ якъ и передъ ними.

Имена ихъ не подано на разѣ до вѣдо-мости Вп. читателѣвъ „Дѣла“, але зачитавъсь тихъ павѣтъ, що спонукало ихъ бутъ зрадчи-ками народу своего и своия бѣтчанъ? Чи не побѣдили они суду свихъ братѣвъ въ сер-дацѣ, котрій въ самой годанѣ выбору прогна-ли ихъ зъ своего товариства напятаувавши ихъ зрадчниками? Чи вернувши до рѣднѣй хаты знайдутъ тамъ одѣвъ притѣльный для своего дѣла?

Той Самъ.

Зъ Болеховщины пишутъ намъ:

Нашъ д-ръ Огоновскій упавъ, але мо-ральна побѣда по нашій сторонѣ. Выборцы на-шій поимю пресія и „grosza polskiego niego-skiego od rubla“ — тримались добре подѣ про-водомъ О. Озаркевича, котрый, хочъ слабый, зъ Трукавця на выборы прабувъ, о. декана Горникевича и о. Вирчака. Болеховщина самъ разомъ лѣпше трамалася, и дасть Богъ, щѣ просвѣтившисъ, чимъ разъ лѣпше триматисъ буде. Должнщина за то подблудала. Резагна-цію о. Лопатиньского належить піднести зъ признаніемъ.

Зъ Ланьцута пишутъ намъ:

Зъ ланцутского повіта до сойму вѣ-вторѣкъ выбрано посломъ п. Болеслава Жар-децкого, заступника маршалка повѣтового и директора касы задатковой въ Ланцутѣ, — 116 голосами противъ 70. Бѣтъ то Полякъ по-ступный, держитъ на становску демократич-нѣмъ, и заповѣтъ свѣй вступъ въ будучѣмъ соймѣ до лѣвнѣвъ. Борба противъ него була велика зъ стороны правительства и станчи-ковъ, но селяне майже одоголосно его выбѣрѣ переперли.

О 9 годъ зъ рана зачался выборы. На-передъ влякнуво выборцѣвъ, о котрыхъ булы перекопаны, что будутъ голосувати на п. Кел-лермана, мабутъ длятого, чтобы и другимъ до-дати бѣдаги, абы на него голосовали. Далѣше голосували селяне якъ муръ на п. Жардецко-го, такъ, что той одержавъ 115 голосѣвъ, а п. Келлерманъ 78 голосѣвъ майже бѣдъ войтовъ та проинаторѣвъ и выборцѣвъ зъ его посѣдо-стей. Позаякъ п. Жардецкій не одержавъ аб-солютной бѣлшости голосѣвъ, зараджено дру-ге голосованье на 6.у годну вечеромъ. Селя-не, розяяривъ тымъ, что такъ довогъ мусѣтъ чекати а булы перекопаны, что п. Жардецкій повиненъ бувъ бутъ выбраннымъ, бо много го-лосѣвъ его уважение за-далъ невыбраного выказаня его имени и назвиска, а до абсо-лютион бѣлшости бракувавъ тѣлько одинъ го-лосѣвъ, выступили демонстративно про-тивъ комисіи выборчон, тай стали по-казувати квіты на дерево, котрій имъ п. Келлерманъ подававъ, абы тѣлько на него го-лосували. Настало неописане замѣшанье, крикъ, и п. староста ледво потрафивъ выборцѣвъ у-спокоити. Наступили знову о 6 годъ вечеромъ выборы зъ результатомъ на вѣтѣхъ ггаданѣмъ. Що станесе далѣше зъ квітами на дерева, не вѣдомо.

Зъ Бродщины пишутъ намъ:

Какъ вже вѣстно, выбрано у насъ по-сломъ при помочи Божій и честныхъ патри-отѣвъ кандидатъ руского, о. Івана Сѣрка, па-роха зъ Гавѣвъ старобродскихъ. Голосующихъ всѣхъ було 188 а зъ тыхъ 146 упало на о. Сѣрка, а решта голосѣвъ розбѣлился помѣжъ Мих. Бѣлика, селянина зъ Лопатина, котрый доставъ 38 голосѣвъ, д-ра Шараневича (3 го-лосы бѣдъ выборцѣвъ Лѣшнѣвскихъ) а одѣвъ голосъ на Огтона Гавзнера. За руску побѣду належитъся передовѣстѣмъ честь тымъ священ-камъ-патриотамъ, что не пожалували труда и щиро заявляя правыборами, а зъ день выбо-ровъ прабудла зѣ своимъ выборцами до Бро-дѣвъ. Честь належитъся и селянству нашому, что вже пробудилось зѣ сву и пблзаво свѣй патриотичный обовязокъ бдѣдати свои голосо-ы на своего кандидата, народомъ выбраного а по-твердженого центральнымъ комитетомъ. Па-триотично наше селянство пошло тымъ разо-мъ за порядю и провѣдомъ своихъ свѣтлыхъ душпаствѣвъ, головно оо. декана Євонича, Чубатого, Монѣбѣвича, Гукѣвского Анг., Че-ровского и Лесюка зъ Залозецъ, зѣ-бднѣ всѣ 12 выборцѣвъ (межъ нами и лат. парохъ) со-лідарно голосовали на о. Сѣрка. Выборъ о. Сѣрка бувъ предвѣдженный напередъ, бо маю-

чи за собою силу народу, мѣжъ котрымъ бувъ загално зѣстный, яко царый патріотъ рускій, промовляючій въ выдѣлѣ повѣствовѣ за-всѣгда по руски, даючій о добро въ своій громадѣ — впрочѣмъ чловѣкъ независимый, дае добро поруку на посто.

Полана до послѣднѣи хвилѣ не могла знайти одѣтно сильного контр-кандидата въ нашѣмъ повѣтѣ. Насампередъ говорили про кандидатуру гр. Стан. Вадевіго, потѣмъ зновъ хотѣли якогось-тамъ гр. Тадея Дѣлушицкаго зъ Вѣднѣ, говорили такожъ, що не мали-бъ нѣчого противъ д-ра Шараневича — „ale nigdy nie dorusze ks. Sirkę“ — мавъ вымовитися самъ п. староста. Наконецъ предложено кандидатуру п. Салѣ, маршалковъ повѣстовому, але и той, не бывши великою шавою для себе, а до того може оцадный, зрѣкса зъ той благодати. Доцѣрва въ послѣднѣхъ дняхъ высунали економъ и ржондцы зъ Лопативичны селянина Мих. Бѣлика на кандидата, але тымъ маневромъ не богато пошкодили нашому дѣлу.

Наконецъ не зашкодитъ ще розказати тутъ, якъ то неразъ черезъ личий и домовый неприязни и непорозумѣня потерпѣти може за галина справа. Вже недалече до выборовъ було, якъ злобий люде пѣдмовили одного парашиняна зъ Гайвъ ст. именемъ Котельняцкаго, чтобы бѣвъ кандидатомъ противъ о. Сѣрка. Той дався назлопати подшентамъ незначныхъ людей и пошавъ по Залозеччѣ за собою агитувати. Але незадолго опамятався сѣромаха и прилюдно передъ выборцами зрѣкса своихъ голосовъ на рѣчь о. Сѣрка, яко кандидата а-пробованого головнымъ комитетомъ рускимъ. По выборахъ, коли почуло, що посломъ выбранный о. Сѣрко, роздався оклекъ „Славно!“ и всѣудались потѣмъ на малу гостину, запрошеной самымъ о. посломъ. Хоръ селянскій записавъ „Многая лѣта“ и много явилахъ патріотичныхъ рускыхъ пѣсень. Наконецъ о. посолъ подякувавъ всемъ выборцамъ за довѣри и просивъ мѣжъ нами, чтобы его не опускали, але за всѣгда удавалось зъ петиціями до него и тымъ способомъ доносали о своихъ кривдахъ и высказували свои бажаня.

Зъ Богородчаньского пишуть намъ:

До победы нашой при выборахъ прича-нився зарѣвно священникъ якъ и селяне, котри не дались нѣ подкуплювати нѣ застрашати, нѣ впровадяти въ обману. Хрунѣвъ було заведло 7 ч. 8; прочіи, що голосували противъ рускаго кандидата, то выборцы трехъ мѣсто-чокъ (Богородчанѣ, Сѣлотовны и Лысця) и врихались. Трійомъ нашъ вѣчимъ не заколо-ченый, жадной збытка, жадной бѣитки нѣ пѣитки не було: кѣлька чвертковъ пана, що закунявъ по выборахъ нашъ посолъ и кѣлькадесятъ бохочѣвъ хлѣба, що ихъ довезла честа-на его гадина зъ села, се вже цѣлый паръ, до котрого нашъ мужъ довѣрия запросивъ зарѣвно своихъ выборцевъ, якъ и хрунѣвъ. Лишь що хрунѣвъ не являлся, бо заведло вышлили зъ будныку староста, повтавивъ ихъ народъ грѣмъ: Хрунѣвъ, дриглярѣ, ковбасникъ! и жиды бого-родчанскіи гдузували найгорше зъ нихъ и сѣ-вали имъ якусь свою хрунѣвску сѣванку. Староста п. Штрассеръ заховався въ часъ вы-борѣвъ зовсѣмъ безсторонно и зъ тактомъ, по выборахъ казавъ хрунѣвъ одпровадити подѣ ескоргою жандармѣвъ въ мѣсце безпечне. Много нашихъ выборцевъ забраво грошѣ, бѣвъ 5 зр. до 25 зр., а голоса давали таки на сво-го и то чейже найбѣйшій дѣкъ на тяхъ, що подкуплюють. Не знаю, чи хтось одважился другой разъ сынати грошѣ на стрѣчене. Дону-симо Вамъ и то, що на кѣлька дѣвъ передъ выборами прѣдзидѣвъ хтось зъ Станиславава въ нашъ стороны въ справѣ п. Луцкаго, та мы такъ собѣ думали: кого не видко аѣ чу-ти при жадныхъ подвѣгахъ народныхъ, нехай бы не пхавъ кандидатѣвъ посольскихъ, бо не оспѣе нѣчого, а утерпитъ на поварѣ. Честъ Вамъ неустрашеный выборцы селяне, честь оо духовнымъ за царый и вѣрный проводъ, а пе-редовѣсьмъ Вамъ о. Тадею Левичей зъ Мана-вы, що голосували свѣдѣи людьми на на-шого кандидата, хочъ противный кандидатъ Вашъ первый братъ, а колибъ бувъ вышшовъ, чекали Васъ не абы акы користи!

Зъ Тисменицѣ доносятъ намъ:

Нашъ посолъ „мудрецъ Сава“ вышшовъ вправдѣ при онгодныхъ выборахъ, але не такъ, якъ собѣ того бажавъ и якъ прайдуно на передвыборѣмъ зборѣ шумно заповѣдавъ: „jednogłosnie“, але заведло малою дуже бѣль-шестею. Коли-бъ тѣлько Тисменицѣ иначе была списалася, була-бы побѣда по нашѣй сто-ронѣ. Але на жалъ на 8 рускыхъ выборцевъ зъ Тисменицѣ заведло двоухъ дали свои голо-сы на своего кандидата, а именно ч. панове Петро Маланюкъ и Левъ Федоричукъ. Тожъ честь матеръ и слава, що опередилъ всѣкой пре-сіи матеріяльній и моральной и неустрашно выступили за своими правами!

Зъ-подъ Чешанова пишуть намъ:

У насъ выборы але выпали а причина тому за велике довѣри въ честность нашихъ противниковъ полатичныхъ. Кандидаты рускій, котрый впрочѣмъ до нѣчого не мѣшася, ко-трый зъ Поляками въ дружбѣ живъ а особливо зъ п. Кархедо, старостою чешанѣвскимъ, не сподѣвався великихъ агитацій противниковъ а особливо зъ стороны староста. П. староста же до того вѣдывъ кѣмъ и повозомъ о. Яб-лоновского по правыхъ выборахъ и то зовсѣмъ не перешкаждало ему промавляти за кн. Салѣ-гоу (ще передъ его арешченемъ). Вина неудачъ есть и по сторонѣ самыхъ Русинѣвъ а пере-важно по сторонѣ о. Яблоновского, котрый бо-дай въ ближайшій окрестности повиненъ бувъ самъ поагитувати за собою (якъ въ Корови-цы и Любечкѣ, де повинны были самі Русины выборцы выйти). Кн. Салѣва въ остатѣи хвали зрезигнувавъ, абы не дати часу до поставленя

нишого кандидата, но день передъ выборами центральный комитетъ польскій телеграфичною дорогою поставилъ Пузину, и за одну ночь змогли переробити выборцевъ на его сторону, змоглись грѣбми.

Нашъ выборцы тримались добре, за що имъ честь. Особливо добре держались Любли-нець (4), Нове село (4), Жукѣвъ, Лукавецъ, Липовець и многіи инші; але було и богато хрунѣвъ якъ зъ Коровицѣ, Кобильницѣ, Жа-палова, Давкова, Цякова и др. Сяченство не всюды сповняло свою задачу. О. Желехѣв-скій зъ Кобильницѣ, хочъ завбаваный до пра-выборѣвъ, не явився и тамъ выбрано двоухъ, що любять заглядати до тарки, хочъ хрѣсть твердості коло церкви стоить. Священникъ зъ добръ кн. Салѣва, хочъ князь того не вымагае и каждому за честь почути, коли правъ сво-ихъ боронитъ, бѣдгнулись бузъ цѣлкомъ бѣвъ выборѣвъ и тамъ найгорше голосовано. А най-горше вже поступивъ таки о. Федоровичъ зъ Круця коло Нароля, котрый хочъ яко выборцевъ не голосувавъ але агитувавъ за кн. Пузину. Помимо того доставъ о. Яблон-овскій 67 а Пузину за грошѣ 76 голосѣвъ. Двоухъ выборцевъ зъ Опакѣ достали по 10 зр., но голоса дали на о. Яблоновского и бѣвъ тыхъ знаемо о перекушавѣ. Кладемо имъ въ обо-вязокъ ужитокъ зъ того зробиати.

Пишуть намъ зъ Товмача:

Выборы у насъ зачинались, можна ска-зати, ще въ понедѣлокъ рано. Того дня мож-на було бачити якъ заушники кс. Савы вѣди-ли по мѣстѣ и забирали зъ жидѣвскихъ до-мѣвъ столы и лавки зъ поручами, на корыхъ бебехи жидѣвскій черезъ 6 лѣтъ тахо спочи-вали и хибанъ зновъ за 6 лѣтъ будутъ руше-ны, якъ нові выборы будутъ перепроваджува-тись. Коропечкій, вѣбитъ зъ Долины, и о. Аб-дію уганяли дуже неспокойно, бо имъ того дня же двоухъ пословъ нестало до абсолют-ной бѣльшости. Коли такъ оба шастались, а коло нихъ ще однокѣлька жидѣвскій стояли, чтобы зѣдати по селахъ за голосами, побачи-ли одного нашего честного выборца зъ села, котрый вѣдывъ по селахъ агитовати въ дозво-лений способъ за нашимъ кандидатомъ. Се такъ розъярило о. Абдію, коли Коропечкій звернувъ на то его увагу, що приступавъ до нашего выборца и зачинае его ганѣбити и ла-яти. Але пожалувавъ того, одержавши рієкне за надобне и почувши заслужену бѣдѣвъ: „Ты самъ такій; я за добро справую вѣджу, а ты...“ Соромъ бѣдступникамъ народнымъ и не ревертиямъ!

Въ самъ день выборовъ вже бѣвъ 6-ой го-дины рано жидѣвска голота зъ кѣлькома рѣз-никами стояла на подвѣрѣ передъ ц. к. ста-ростомъ и обиджала нашихъ священниковъ выборцевъ розличными погаными словами. Жандармерія стояла такожъ межъ тою то-вою, але до нѣчого не мѣшчалась. До салѣ выборцовъ згромадилася маса заушниковъ кс. Савы, навѣтъ такихъ, котри не были выборца-ми. Коли прийшло выбирати коми-ію выбор-цовъ, мы не могли и одного своего выбирати: въ сали выборчій крикъ нечуванный, а мы нѣбѣ все въ меншости. Пѣзвѣйше казали намъ пе-рейти до другой комнаты, и ледве кѣлькихъ перейшло до салѣ выборцовъ, бо въ деревахъ затримали нашихъ. Мы звернули увагу пана староста, що тамъ много такихъ, що не суть выборцами, и панъ староста бодай двоухъ на-шихъ священниковъ взявъ до комисіи. Кс. Сава, вихавшись до комисіи, самъ каждого выборца вычитувавъ своимъ доноснымъ голосомъ, и кождый ишовъ передъ него и подававъ ему карту легитимациѣ, а кс. Сава пытался: па-кого głosujesz pan? и часто-густо показувавъ головою, якъ то не давъ на него голоса. Зъ комисіи неразъ подпѣвдали: „Franciszek“. Около пѣвъ до 10-ой години прибула жидѣв-ска музыка, жиды подѣсели крикъ: „vivat pan Sawa niech żyje а музыка заграда бѣвъ уха: Jeszcze Polska nie zginęła. Крикъ бувъ такъ великій, що ажъ староста приказавъ музыцѣ перестати дальше грати. Помимо всякой пре-сіи 66 нашихъ выборцевъ якъ скала твердыхъ неустрашено бѣдали голоса на Юсефа Гурка. Два священники, о. Абдія Шепаровичъ зъ Олешѣ и о. Андруховичъ зъ Овнявъ голосовали на кс. Саву. Десять нашихъ, котрыхъ мы ма-ли за певныхъ, не явились до выборовъ, а два хрунѣвъ зъ Коминець и зъ Петрилова насъ зрадили.

Около 11-ой години закончено голосо-ванѣ. Зновъ та сама исторія повторилася, коли священникъ вышелъ зъ салѣ, але мы вже при-выкли до того, що першій-лѣвший посѣлка безчеститъ нашихъ выборцевъ. Мы вышли на майдавъ передъ нашу церковь, тамъ честный отцѣ духовный загрѣли нашихъ до дальшыхъ пра-цѣ, а комисіи и въ наше бѣовце засѣдѣти со-це. Внесено многолѣтствіе нашому монархѣ, а зъ устѣ надъ 200 народа розляглось грѣмѣе Многая лѣта, такъ що ажъ цѣлый Товмачъ за-дрожавъ. Одатъ мы чекали терпеливо, чтобы побачити славный походъ жидѣвскій зъ кс. Са-вою. Въ-кѣнци мы дочекались, тай було що видѣти: самі малі жиденята бѣгли передъ музикою, за котрою ишовъ кс. Сава и кѣль-кохъ ковбасниковъ хрунѣвъ. Але кс. Сава у-тѣкавъ, а народъ обуреный кликавъ: зрадникъ, хрунѣвъ, ковбасникъ! Чекали-смы же на о. Абдію, чтобы ему валежу честь бѣдати, та не показувався. Походъ замкнули 6 жандармѣвъ, котри одпроваджували кс. Саву, того оца ludu, и бѣвъ басветама, чтобы ему въ дорожѣ що не привключилось. Такъ отже багнеты свѣдчатъ кс. Сава, якій Вы ojciec ludu; радше бѣ Вамъ назвати себе ojcem wójtów, але не всѣхъ, або ojcem polaków mojżeszowego wuznania, бо п-такъ жиды кричали до людей по ярмаркахъ: To nasz łate!

Смутокъ нашъ перемѣнялся вѣнци зъ невѣсказану радѣе, коли мы получили депе-шту телеграфичну, що Гурикъ выбранный въ Станиславоѣ. Зновъ сотня народа згромади-лася наколо нашихъ борцевъ-патріотѣвъ, о.

Тиховича, о. Кадайского, о. Сосенка, а тіи му-сѣли имъ телеграму зъ Станиславава кѣлька-десять разѣвъ перечитувати. Тогда вырвался зъ груди всѣхъ оденъ голосъ радости, такъ сильный, що въ мигъ ока цѣлый Товмачъ збѣ-гъ учути, що такого сталося. Моральна побѣ-да наша. Хочъ мы упали, але зъ честію, бо перемогла насъ тѣлько голоса жидѣвскіи: зъ Товмача 10 голосѣвъ, зъ Отынѣвъ 78, а зъ Тисъ-меницѣ 12 голосѣвъ доставъ такожъ кс. Сава. Двоухъ честныхъ выборцевъ зъ Тасеменицѣ у-стоялись, а то п. Маланюкъ и п. Федори-чукъ. Честъ и слава имъ! А де-жъ другій мѣ-щане тисеменицѣй подѣлись? 7 тасеменицкихъ мѣщанъ бѣдступили вѣдѣ справы народной. Имена ихъ подамо пѣзвѣйше.

Выборцы.

Зъ Долины пишуть намъ:

Передъ выборами на двѣ недѣли вѣдали агитаторы жиды и подпавки по цѣлѣй Доли-ныцѣ купувати голоса для п. Маріана Мазар-акого. Тотіи самі агитаторы агитували вже при правыхъ выборахъ въ Рожнѣвѣ, де — якъ кажутъ — на правыхъ дано хрунѣвъ 150 зр. на почесне. Въ Долинѣ правыхъ бѣдбувались 3 дѣвъ за перервами, але агитація хрунѣвъ о-держала побѣду бо на 14 выборцевъ выбрано тѣлько одного Русина п. Володимира Жеге-стовского ц. к. адъюнкта судового. Треба зна-ти, що п. Мазаракъ, яко головный комедантъ агитаторѣвъ бувъ лично въ Долинѣ черезъ часъ правыхъ выборовъ тай не жахувавъ збѣдныхъ аги-таторѣвъ вынагородити и загрѣти до борбы. Замовлено всѣ шинки и кассино; де хто при-шловъ: ний и вѣжъ дурно — лѣше скажи добре слово за пана. Дня 1 н. ст. липня зѣхалася велика сила агитаторѣвъ зъ цѣлого долиньского повѣта; жидѣвъ було около 500, шевицѣвъ и мѣховосѣвъ зъ копа. Найгорше докучали рус-кимъ выборцамъ хуры рожнѣвскіи, котрыхъ прихало около 50 штукъ. Жиды лапсердаки и коноводы таки штуркали та плювали на рускыхъ выборцевъ, бо хотѣли конче робити заколотъ, чтобы можъ було кого зъ выборцевъ арештувати Коло каждого хурыя выборца бу-ло по 5 жидѣвъ и они найагидѣйшими сло-вами ганѣбили честныхъ людей. То само дѣялося передъ салею выборцою. Вся голота тутъ прайшла. Тутъ не було аѣ полиціи аѣ жандармѣвъ; дорогу до салѣ заступала була та зволочъ и не одиный выборцевъ доставъ по рядныхъ штурканцѣвъ. Навѣтъ самъ староста Пашка кѣлька разѣвъ ходивъ на коридорѣ ро-бити порядокъ, бо въ сали не чути було, якъ выборцы голосували. Кажуть, що зъ горы бувъ наказъ переперти Мазаракѣ, и цѣсь въ тѣмъ есть правды, бо староста хочъ личный против-никъ Мазаракѣ, передъ самими выборами подѣнався зъ нимъ и зѣдася тымъ хоче забез-печити собѣ дальшій бытъ въ Долинѣ. Цѣле зто треба принести тѣматѣвъ народу. Тутъ за мало есть читалень и просвѣтъ, селянны темный за грошѣ продасть и рѣдну матеръ, не то голоса. А тутъ грошей було дуже багато. Кажуть, що 5000 зр. жертвувавъ Мазаракъ на выборы! У насъ народъ розвѣитый и бѣдный а для хрунѣвъ выборы, то жнива, то терно, выгране на выборчій лѣтеріи.

За голоса, якъ кажутъ, платили ажъ по 50 зр. Для самого Перегеньска було — якъ кажутъ — призначено 500 зр., але зъ-бѣенъ всѣ голоса бѣдали на д-ра Огоновского. Межъ Русинами була солидарность дуже велика; выборцами було много священниковъ, котри тримались дуже добре и сильно, всѣ подпав-ля справу нашего кандидата. Русины выбрали були свою комисію: прѣдсѣдателемъ бувъ о. Иванъ Озаревичъ, посолъ до рады державной, дек. о. Теофилъ Горникевичъ, адъюнктъ п. Во-лодимира Жегестовскій и Василь Хомей го-сподаръ. Побѣда моральна по нашѣй сторонѣ, але тяжело на сердцѣ каждому Русинѣ, що такъ собѣ зъ нами нечестно поступаютъ люде, що заедно кажутъ, що хотѣтъ згоды. Закимъ хто подасть докладно списъ всѣхъ зрадниковъ выборцевъ, то я роблю почетокъ: Протавъ насъ агитували сильно Юсефъ Гошовскій, хо-дачковскій шляхтичъ зъ Тростанцѣ, Юсефъ Фе-доровичъ столѣрь зъ Сварычева, Олекса Левич-скій зъ Струтина вѣжного и Гравно Лазора-шинъ, писаръ громадскій зъ Саса. На соромъ всѣ Русины!

Зъ Перегеньска дуже сильно агитували два жиды Ицко и Пинькасъ Кноль, оба радий а першій заступникъ войта, Выборцы Русины: Олекса Михайловичъ войтъ зъ Дубы и Михайло Михайловичъ въ прѣсутности своего пароха го-лосовали оба на Мазаракѣ. Богато зла намъ налѣгавъ Михайло Яцивинъ, войтъ зъ Полянцѣ и членъ рады повѣтовой — хочъ давъ честне слово и руку, що буде зъ нами держати; кидася якъ бѣшченый и о-коло 12 выборцевъ на Мазаракѣ перемогавъ.

У насъ въ Долинѣ бѣда, що въ мѣстѣ не-ма жадной християнской торговлѣ аѣ руско-хаты. Мы якъ жебрака муємо тулитися по жидѣвскихъ домахъ, а такъ само селяне но-чуютъ по жидѣхъ легко даються звести зъ до-брого дороги. Декетри выборцы дали слово, що будутъ голосувати зъ нами и зрадили насъ. Дуже спасенно будобы заложити въ мѣстахъ Болевѣвъ, Долинѣ и Рожнѣвѣ рускій торго-влѣ, найбы нашъ люде вѣли свой хлѣбъ, а не тѣи, що на насъ плюють и помагють нашимъ противникамъ насъ побѣдити. А просѣвты пе-редовѣсьмъ потребно, бо де бодай „Батьківщина“ есть, тамъ народъ иначе дѣваться на свѣтъ.

Зъ-подъ Судовою Вишнѣ пишуть намъ:

Мы янше подпавали въ имени всѣхъ правыхъ выборовъ просимо Васъ Вп. п. Редакто-ре, помѣстити въ Вашѣй многоцѣннѣй газетѣ коротку зѣветку о правыхъ выборахъ въ нашѣмъ сѣлѣ Дмитровичахъ подѣ Судовою Вишнею. Мы хотѣли-бы, чтобы день 27 червня бувъ па-мятнымъ и записаннымъ, и чтобы ще и ширшій свѣтъ довадася, якъ мы своихъ выборцевъ выбрали и хто намъ найбільше до доброго выбору допомѣгъ. Мы довго сей день будемо

памятати, бо мы богато научились, якихъ то мы маємо опыкуновъ, котрыхъ имена годѣть-ся дати до публичной вѣдомости. Отъ якъ всюды такъ и наше село не минула честь, що „rapowie, opiekunowie biednego ludku“ краси-мы возками и цуговцями завітали до насъ, чтобы насъ неученыхъ хлѣборѣвъ поучити, кого мы маємо не тѣлько на посла до сойму, але и на выборцевъ выбирати. Ролѣ такого агитатора взявъ бувъ на себе п. Bolesław Gur-ski, обыватель зъ Волчищовѣ, котрый хочъ часто черезъ наше село вѣзди до Суд. Вишнѣ, не удостоивъ насъ того счастья, чтобы мы мо-гли ему зъ близзка придвинутися и зъ нимъ побѣдзувати, ажъ якъ разъ дѣвъ 27 червня въ самъ день правыхъ выборовъ. Того то дня бла-говолить бѣвъ заѣхати до двора, зъ бѣдкѣ по-славъ за правыхъ выборами, чтобы зъ нами побѣ-дзувати. Мы думали, що бѣвъ може стараеся, о кандидатуру на посла, та хочеса намъ прѣд-ставити, но якже-жъ мы здивувались, коли почули его бѣсѣду и порозумѣли, що бѣвъ тѣль-ко простымъ агитаторомъ, чтобы подѣрети кандидатуру маючого выбратися посла пана Стадницкаго; и тогда то подумали мы, що той панъ Gurski, зѣдася, мустьвѣ дуже збѣдѣти, коли на такій зарѣбокъ фактора пустился. Но ще побѣльшилося наше судуванѣе, коли мы почули его бѣсѣду, що зраджуваа або его неучто або злобу; насъ порывала и неохота до слуханя — и гѣвѣтъ, и смѣхъ, и огорченѣе. Бо якъ же можна передъ людьми, котрыхъ хотѣвъ собѣ позмыскати, такую блягу говорити якъ: „Що мы всѣ одно, мы всѣ собѣ рѣвий, тѣлько що паны не принимаютъ „komunii“ ложкою, бо брѣдѣться, що тою самою ли-жкою и прѣстѣи хлѣны причащаются (о „ко-муніи“ 2 разы говоривъ въ дворѣ и корчмѣ); що народъ рускій темный и бѣдный, не маю-чи за що дѣтей до школы посылати, не має людей ученыхъ, а такими учеными суть тѣль-ко паны и польска интеллигенція, навѣтъ ма-зуры (бо народъ польскій богатый дае своихъ дѣтей до школы), дѣлято не будобы въ соймѣ кому хлѣповъ заступати, якъ бы не паны. Такимъ ученымъ есть п. Стадницкій, що за-сѣдавъ черезъ 6 лѣтъ въ соймѣ, и добре хлѣ-повъ заступавъ, бо ажъ рукою стукавъ о ла-вку въ соймѣ для обороны хлѣповъ.“ Ту не стало терпѣливости зѣбранымъ, а ч. Ст. Гунѣ, зѣваючи кожду нѣсвинтѣнцю бѣдзався: Такъ-жъ-жъ той панъ для хлѣповъ выучуваъ? Хи-ба тогъ, що маємо по 35 зр. додатковъ до 1 зр. податковъ?! Тогда п. ораторъ змѣнивъ тонъ бѣсѣды, признавъ правду, але заразъ и додавъ, що теперь будутъ паны старатися, але напра-вити. Выдѣчи що своею бѣсѣдоу нѣкого не по-зыскавъ, зайшовъ зъ двора ажъ до św. katech-ты, чтобы дальше агитувати, думаючи, що ажъ ту однымъ замахомъ всѣхъ правыхъ выборовъ собѣ позмыскае. Говоривъ около 2 годинъ, ажъ змучився, прѣдлагаючи вѣнци правыхъ-борцамъ, чтобы выбрали 2 Поляковъ на выбор-цевъ, тѣлько не księdza. А коли всѣ почался смѣхати, а навѣтъ одиный Полякъ, Марцинъ Маргола — за що ему честь — въ очі п. Гурекѣму сказавъ, що бѣвъ першій дасть свой голосъ на рускаго священника, тогда бѣдступ-но одзався, що бѣвъ не хотѣвъ-бы священника, чтобы въ Мостискахъ „w łamie i nacisku nie poturbowano“. Але видѣчи, що неупѣвае ска-завъ: „dam 10 złr. na traktament dla was tylko ażebyście ks. nie wybierali“, орачующи навѣтъ дуже ласкавымъ, бо прѣдказавъ правыхъ-борцамъ выбирати въ рускій громадѣ одного По-ляка и одного Русина, чтобы тѣлько не свя-щенника... Но коли уже наскучило людямъ слухати такихъ нападовъ на своего священника, тогда ч. С. Гунѣ, приступивши близько до п. Г. и зѣвавши его за руку сказавъ: Е пане, що мы ту будемо даремно бесѣдзувати, отъ ходѣтъ зъ нами до канцеляріи до выборовъ а тамъ лѣп-ше розмовимся! Тогъ такъ п. Г. розгѣвѣвало, що въ злости опуствѣвъ корчму и забрався зъ вѣчимъ зъ села — лишивши по собѣ хѣба со-ромъ, ганьбу и смѣхъ, котрымъ не було кѣн-ца и довогъ ще буде въ сѣлѣ того смѣху, бо правыхъ выборовъ зойшовшеся о 5. годинѣ на вы-боры, явно оповѣдали, якъ то она п. Гурекѣго надули и якъ зъ нимъ справились. А коли о означеній годинѣ прихѣвъ ц. к. комисаръ п. Покыньскій и легально почавъ перепроваджу-вати правыхъ, тогда же лѣпше заиротесто-вали правыхъ противъ неурешеного опыку-на и одноголосно выбрали на своихъ выбор-цевъ нашего Вч. о. Т. Савулу и 20 голосами (на 30 голосующихъ) ч. якъ скала твердого господа-ря Ивана Труся, и то не тѣлько Русины але и Поляки а жиды. Тымъ мы хотѣли подѣсти похвалу и честь нашего доброго о. пароха, ко-трый бѣвъ 4 лѣтъ працюе цѣро для добра не тѣлько въ парохіи але въ цѣлѣй громадѣ. — Стефанъ Гуль, Марцинъ Маргола, Гришко Гри-шисинъ и Никола Кѣтъ: въ имени всѣхъ пра-выхъ выборовъ.

Спѣльнѣй делегаціи.

Австрійска делегація. Въ комисіи бѣуджѣтовѣй подѣбѣвъ справознавецъ На-дгерный на засѣданъ зъ дня 2 н. ст. липня справу военная флѣоты пригадуючи, що вже на одномъ зъ попередныхъ засѣданъ зроблено замѣтъ, для чего Австрія не має нѣякихъ ко-раблѣвъ въ Левантѣ. Де стоить кораблѣвъ всѣхъ державъ. Позаякъ фактъ сей має велике зна-ченѣе зъ оглуду на охорону нашихъ торго-вельныхъ интересѣвъ на ориентѣ, для того жа-дае справознавецъ поясненя, для чего такъ есть и чи не було бы пожаданнымъ, чтобы Ав-стрія безъ особливыхъ жертвъ финансовыхъ держала кѣлька кораблѣвъ мѣсто на Адри-атку въ Левантѣ. На то бѣдповѣтъ адмиралъ Стернекъ, що справдѣ давнѣйше выслаано австрійскій военный корабль до Леванта, од-накъ въ послѣднѣхъ лѣтахъ показалося ко-нечнымъ понехати той звычай, бо треба було всю увагу и цѣлу дѣяльностъ управы флѣоты звернути на практичне образованье офицерѣвъ и простыхъ жовнѣровъ при военній флѣотѣ

так, що для администрації флоту стане вже неможливим розтягати свою діяльність і на Леванту, а навіть нема потрібних кораблів, котрі би можна там вилати. Понам того кружиться щорочно по цілком орієнтованій або другій військовій корабель, котрий одержує і в левантійських пристанях. Так само роблять інші і інші держави, як прим. Англія і Франція, котрі не удержують постійно флоту в Леванті, а лише бд час до часу навішують своїми кораблями тамтешні пристані.

Пос. Гаванері оспорила потребу справлення цистернового корабля і поставив вносення, щоби вичерпати першу рату 80.000 ар. призначену на той корабель, однак взяв назад те своє вносення, коли адмірал Стернек пояснив, що такий корабель єсть коначний до удержання кораблів в стані готовності до війни.

Ширша дебата розвивалася при шестім титулі поз. 6, в котрім поставлено надзвичайний видаток на будову монитора на Дунаю. Пос. Маттус оспорила потребу такого монитора, бо для оборони позиції Австрії на Дунаю вистане зовсім армія сухопутна, однак Думба зазначив, що такий монитор може знаменито підняти акцію сухопутної армії. Лупуль звертав увагу на то, що і другий придунайський держави поставили сильну флотилію на Дунаю, отже і Австрія не повинна занедбати нічого за для скріплення своєї позиції. По промові адмірала Стернека розвивувався на примірках історичних ролі і значення дунайської флотилії, прийнято звычайний і надзвичайний кредит на флоту в цілком повноті так, як єго предложено.

На засіданні з дня 3 липня н. ст. відповідав міністер Калія на деякі інтерпеляції що-до Босни і Герцеговини. Іменно заявив міністер, що в краях окупованих єсть зельзниця з вузкими шляхами, котрі зовсім відповідають тамтешнім військовим і торговельним потребам. З посади урядників займають тільки найвищий мідний військовий, проїжджій же місяця обсяданий єсть цивільними. Оподатковані єсть внаше, як в інших балканських краях, податки впливають правильно, есекуція ладуються рідко. Безпечність публічна єсть незрушима — торговля розвиває, до чого причиняєсь не мало засновані банку в Сараєві і шадниць в Бркі. На удержання війська в краях окупованих треба на р. 1890 більше як один мільон ар. — По короткій дебаті, в котрій пос. Хлюмекій признавав також значний поступок що-до країв окупованих, порішила комісія погасити в своїм справозданні дані піднесені міністром Калієм, а вказуючи економічний поступок окупованих країв.

Вкінці відповідав гр. Кальюки на інтерпеляцію в справі ув'язнення російськими властями академіка Дверницького. Після урядових реляцій австрійсько-угорської амбасаді в Петербурзі і генерального консула в Варшаві арештовано Дверницького для того, позаяк мав при собі під одягом друку анархістичний, як також і друку дотикаючий сльбного повстання в Росії і був у него очевидний намір розширити ті друку на російській території. Факт єсть після якоїсь російських злочинством. Сльбство вже скінчилося і незабаром має застати остаточне рішення.

Угорська делегація. В військовій комісії підняв на засіданні з дня 2 н. ст. липня пос. Беоті коначну потребу як найскоршого видання нової військової карної процедури, на що відповів міністер війни Бавер, що в той справі розпочались вже переговори між обома правительствами.

Тойже пос. Беоті вносив на вичерканні з бюджету уряду генерального инспектора пхоты, чому сиротився міністер війни пояснюючи, що той уряд єсть коначний з огляду на потребу контролю вищих офіцерів, а також і самого уоруження, почім титул той приваля в предложеній правительстві.

При титулі „загальні видатки на корпус військовий“ заявив міністер війни на інтерпеляцію пос. Вольгара, що з збільшеного контингенту рекрутів вилучаєсь не що друге а вигляди на мир і то фактично, а не лише на папері. На замітти пос. Мянниха в справі обшуку для рекрутів підняв міністер, що се справа дійсно дуже тяжка до поршнєня. Іспанський полотної чоботи показались неможливими. Тепер роздано войску п'ять взорців чобіть на пробу — результати покажуть, чи в котрі з них по кажутся добрими. Пос. Варман інтерпелював міністра в справі збільшеного в войску числа самоубійств, на що відповів міністер, що та сума поява проявляється не лише в самій армії але в загальній. В войску єсть секатура чим-раз рідше, а коли часом же лучаєсь, що секатура єсть причиною самоубійства, то справа розсліджуєсь дуже докладно і виновників підпадає строгій карі.

Одтак предложено членам комісії моделі нових карабнів. Міністер війни заявив, що карабни ті єсть коначні для кінноті і що уоруження цілої армії мусять бути одноцільні. Новим карабаном єсть войско дуже вдоволене. Наші карабни не єсть зовсім дорожній бд німеччина, для чого — того не може міністер виявити, бо не вольно ему зраджувати тайні фабрикації. Загальна тяжкість нового уоруження не єсть менша бд давного, бо о скільки єсть легший карабни, о скільки тяжкою єсть амуніція. Помножене коначні не буде тепер же переводити, а лише має ога доповнитись до числа приписаного в часі мира. Всім офіцерам резервовим, котрі хотіли-би вступити до військової служби, обіцяє міністер то знач-

но улекшити. Кредиту додаткового жадає міністер в інтересі відновданого переміщення військ.

Делегати Варман і другі нарікали на високий кредит додатковий, котрий поставили іменно через за великі видатки на будову військовий в Галичині. Будовлі ті, як загально зв'язано, єсть лхві, а многи люди думають навіть, що гроші, на них видані, єсть цілком викрадені. Лучше було-б замість баракнів побудувати сталі касарні. — Міністер Бавер відповів, що міністер був змушений поробити видатки, єли не хотів виставити військ на безпеченство, щоби терміни через літе уміщєсь. Будовлі, виконані в рр. 1887 і 1888, були лише цимком провізоричний; міністер сподїваєсь однак, що оні тепер перебудовані на досить тривалі. Дуже легко сказати, що щось лихе; але не треба забувати, що треба було будувати дуже скоро в зимі. Правда, що по часі кождий важко, що був би далеко дешевше будувати. Сталі касарні на місці баракнів не дасться будувати. В Галичині і так настала велика дорожня внаслідок надзвичайних відношень.

Комісія прихилилась до жадаючої міністра і призвела так надзвичайний бюджет військовий, як і кредити додаткові.

Справозданне угорської комісії для справ заграничних в ясеній, переглядний спосіб представляє дискусію в тойже комісії і оспираючись на поясненні гр. Кальюкого, подає докладний образ положення і характеристику політики міністра справ заграничних. Дуже сердечно згадує о союзі держав середущої Європи, котрого привидність єсть порукою тривалості і забезпечує єго против злих збіден небуди похочаючи заходів, прагнучи до єго ослаблення. Значує дуже ясно і докладно цілі і задачі австро-угорської політики на виході, владує особливу вагу на те, що наша монархія супротив балканських держав не може виходити по-за даваше добрих рад, як дов о не дотикаються власні права і життєвий інтереси. Комісія дає повне вотум довіря політиці гр. Кальюкого, зазначаючи, що міністер вів наш заграничний справу досі з тактою і зручністю, з спокоєм і гідністю, заховуючи мир і хорощи заразом права і інтереси монархії; з того вносить комісія, що народи монархії можуть словийно завітати і дальшій акції графа Кальюкого.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Молодо-Чехи можуть поведитися світлою побідною в виборах до союму. З дотепершнього результату виборів за меншою посідає виходити, що старо-Чехи стратили 21 мандатів а молоді-Чехи їх зискали. Давніше мали молоді-Чехи в союмі лише 6 своїх репрезентантів, тепер будуть їх мати аж 27. Найважнішим однак єсть вибори Ю. Греґа в Кароліненталь під Прагою, з одні виходив заведи Цайтгамер. Сей послідний тратив через то також посаду члена видбу краєвого, котра приналежком молоді-Чехови. Але в виборі самого Рагера був дуже загрошений і бд перейшов леву більшою 8 голосів. Розумієсь, що такий результат виборів мусів серед молоді-Чехів викликати велике одушевлення а з другої сторони ще більше пригноблене у старо-Чехів. Кажуть навіть, що старо-Чехи єсть єсть несподіваним результатом так пригноблені, що вноситься з гадкою аложити і ті мандати, котрі здобули, бо фактично стратили вже значення і міряють то добре, що не мають довіря своїх виборців. В німеччинах округах вибрано досі всьх давніших послів.

Після Будап. Сег. має в. вел. цїсар прийхати на великі маневри до Галичини і буде тут під той час прожити коло Ярославля, з одні обіцяє вийде до Кракова на маневри кавалерії, котрі потягнуться через кілька днів. Одтак вийде цїсар до Латомишля в Чехіях.

Переговори правительства в справі побудовання другого шляху на зельзниці Кароля Людвика, єсть вже близький кінця. Насамперед розпочнєсь будова другого шляху на лівій мж Краковом а Демблицю.

Росія позбулася повола всьх тих обовязків і недобудностей, які наложила на ню париска угода, замыкаючи їй прастує до моря Середземного і заборонюючи держати воєну флоту на Чорнім морі. В 1870 впавила она нейтральність Чорного моря, побіжм заміння торговельний порт в Батумі на воєнний і виставляла досить сильну флоту на Чорному морі а тепер рїшала, що заміння торговельний порт в Севастополі була недавно тому прошення до морських властей в Петербурзі, щоби тамтешній полудневий залив задержати на порт торговельний. Власть морей відмовила того і завила, що морська сила держави вимагає того, щоби цілий порт в Севастополі був замінений на порт воєнний.

Копенгагскі газети подали були симі дніми вїст, що в Петербурзі розбирають тепер дуже широко питання, яке становить мала-би заняти Данія на случай війни. Там припускають, що Данія готова в случаю війни стати по стороні Росії,

позаяк межа Німеччиною а Швецією станула така угода, котра могла-би вийти лише в некористь Данії. Post старавсь тепер ту вїст ослабити і доказув, що король шведскій Оскар мав заявити, що мж Швецією а Німеччиною не заключено ніякої анї устони анї письменної угоди, а одтак і межа обома державами, межа Данією а Німеччиною єсть повна згода і дружба.

На торжество помозаня сербського короля в монастири Заца вилав царь свого спеціального представителя в особі російського посла Перевізова, котрий і зараз туди поїхав з Бєлград. Факт сей уважати в Сербі за доказ великої прихильності царя для сербського народу. Дехто гадаєсь, що цар хотів тим ослабити вражбь, яке викликав в Сербі єго тоасть в честь князя Черногорі і дати доказ, що он не думає виступати ворожо против династії Обреновичів. Молодий король одержав градуляційній телеграми бд своїх родичів, бд цїсаря Франца Йосифа і бд царя.

По ювілейнім торжествім в Крушевац відбувся великий пир на 250 запрошених достойників. На пирі був також і молодий король. З поміж численних тоаств цїкавий тоасть Талльбоґа, представителя угорської академії наук, котрий так сказав: Коли сільність мови і вїра зближають народи, то не менше також, коли не більше, зближає їх пролита кров в обороні сільної ідеї. Мадярам лучалося битися з Сербам, але кільки разів була загрожена свобода або вїра одного з обох народів, зараз сільно піднялися до борби і на одних полях проливали свою кров. На Косовім полі, де боровє і великій герої мадарскій Гунаїд, в одній дорогій крові потовуло життя Угорщини і Сербії. Кровь не тодіця. Най же згадка великого дня скріпняє згоду і братню дружбу, котра в будучности повинна сполучати оба сусїдні народи.

Урядова газета штутгартска дементув рїшучо вїст, котру подали були німечкї газети о неприхильнім поведєні російських офіцерів і каже, що ті офіцери не лише не дотримались ніякої неадекватності але і брали участь у всьх тоаствах, які на пирі підношено.

Межа Англією а Португалією вбухувє конфлікт за-для будови зельзниці в полудневій Африці бд залузу Делатіа аж до трансвалської границі. Зельзницю ту будувало португальське товариство за англійскій грош і правительство португальське постановило одобрити товариству концесію і взяти будову в свої руки. Конфлікт був так заострівся, що мало не прийшло до проливу крові, але здаєсь, що залагодиться мировим судом.

НОВИНКИ.

— Вчєрашнє, 139. ч. „Дїла“ сконфискувала ц. к. прокуратура за допис в Тернополі о нападі на руских виборців в Тернополі в їх власних комнатах. Допис та, подана зовсім об'єктивно і без всяких замѣток, представляла лише самі чисті факти, і хіба лише тим вдалася страшно ц. к. прокуратурі, що в нїй говорилось про тих, котрих обовязком єсть пильнувати порядок і спокою та безпечности життя а не викликати заколоту і виставляти на небезпечність свободних горожан держави та ще і самим рук прикладати до поганого дїла.

— Іменини Преос. єпископа Юліана відсвятковано в Станиславів торжественно. Рано одслужено в катедральній церкві соборне богослужєнє, і обіда складала достойному соленизантові благожеланя: ціла капитула, рускї товариства, одручники деканатів і інші достойники станиславскі. Єп. Юліанові зложив вїзиту Вареосв. митрополит Сильвестер, котрий того дня по бдї вїхав до Перегнєвск.

— Загальні збори річний членів руском Бурси в Березанях відбулись дня 13 н. ст. липня с. р. о 12-тій годині в полудне в власнім домі. На ті збори заурочє видїл руском Бурси до численної участі всьх своїх членів.

— Вступні іспити до класів приготувлюючої і першої гімназіальної будуть відбуватись в академічній гімназії (рускої) у Львові дня 13 н. ст. липня бд 10-тої години рано і 14 н. ст. липня перед полуднем.

— Вступні іспити до І класу гімназіальної в руских класах рівнорядних в Перемішлі відбууться дня 15, 16 а евентуально і 17 н. ст. липня перед фєрїями вакаційними та дня 1, 2 а евентуально 3 н. ст. вересня на фєрїях.

— Огнї. В Загвоздї, пов. станиславської, згорїло дня 3 н. ст. липня 27 селянських загородь. Причини огню не знають. — Вчєра о 3-тій годині з полудня займився огонь в фабріці столярських виробів братів Вчєляків при ул. Лычаковскій. Займалося 7 до 8 вагонів тертиці, призначених на паркету і помішчених в пивніці, тому в ратушкє був дуже трудний. Вкінці за три години удалось львівській сторожі огневій придушити огонь.

— П. Онуфрїй Заклинскій, член „Академічної Громади“, родом з Черновець, одержав в університеті краківскім стєпен доктора всьх наук лїкарскїх.

— Вїст з руском колонією в Америцї. В ч. 19 „Америци“ працає о. Іван Вольскій всьх Русинів, проживаючих в Америцї. Заявивши, що зазнає через п'ять лїт повного відвіря і любові бд американських Русинів, оставляє їх під опікою о. Костя Андруховича, в котрої руки передає цілу свою власт за призволом Вареосв. митрополита Сильвестра і за-

визває, щоби всї Русини тамтешні відносились до о. Андруховича у всьх справах, духовних і світських. — О відїзді о. Вольскіх члє „Америци“: Сумно стало на Руси американскій, бо попрацали дня 2 червня єго отця духовного Ів. Вольскіх і єго Вп. жену. Вирадї знали Русини, що о. Вольскій, вибравсь до старого краю, але щоби сей відїзд наступив так скоро, сего не надїявсь ніхто; причина скорого відїзду була, що лїкарі казали о. Вольському відїхнутись бд праці на кілька місяців, а сьвітєне виконанє обовязку в рускій колонії не дозволяло сего; одтак і то, що о. Андрухович познакомився на стільки з американськими відносинами, що вповнї перейме колонію під свою управу, а в кінці і то, що не надсидав з Європи священників мимо всяких просьб. На шару годині перед відїздом зібравсь перед домою п-а Вольскіх в величкій числї кромї шенандорських Русинів, Англіцї, Польки і Литвини, бо всї хотїли попрощати єго добродїя. Братство шенандорське рїшило відіпроводити о. Вольскіх на дворцї за парадною і в той цілі запросило ще і другі братства рускї до участі. На годину перед відїздом наїшла музика і почала грати перед домою а єи звуки мїшались з голосним сьмазничним плачем жїнок і дїтей. Панство Вольскїх вийшли готові до подорожі перед домою а зібраві привітали їх громким „гура“. Музика поступала на перед, одтак братства зїздились і хоругвами, з ними каридж (повіз) з панством Вольскіми і каридж з видїльними Русинами і мешканцями шенандорськими, на кінці величезні маси народу. Музика грала, дзвони дзвонили, а по улицях ставав парбд і відкривав голови, коли появились панство Вольскїх, жєнщини пращали їх махуючи білими хусточками. На дворцї настав величезний стиск народу. Богато людей відіпроводжувало пп. Вольскіх кїлька стацій, а члєни руском інтелігенції відіпроводили їх до Нового-Йорку, з одні на третій день відїхали пп. Вольскїх до Європи. Англіскї газети писали про відїзд о. Вольскіх так: Вчєра с. 6. 2-го червня в понедїлок пращали Ruthens (Русини) єго священника, котрий відїхав до старого краю здати справозданє своєму єпископові. Ми знаєм, що о. Вольскій не поветїдаєє своїм мїсн. Бує єе чоловік в властиві священик, який буває мало тут в Америцї. Той же дїво, що відїзд єго викликав мж члєнами єго церкви велике зворушенє а в мїстї оставив бд по собі милу згадку і ширій жал. — „Америка“ рїшучо заперечує, мов-би Словаки і Угри рабували при повенї в Джонсєвнї; противно таким звїрками оказались самі Американці. — При кінці мая замкнено скрентонскій банк, бо показалося, що бракує 132.000 доларів; грошї ті спроневерїть касїєр банку. В банку осталося ще до 300.000 доларів на довжниках і в готівці. Мж Русинами, Польками і Словаками настав переполох і журба, бо многи мали в тїм банку зложити тяжко зароблені грошї; деякі мали по 500 1000 ба і 1500 доларів. Жиди кипілись поміж людей окуповувати їх претенції і платили за 100 по 25 доларів, тому „Америка“ напам'яє, щоби не робили того, бо ще не знає, кїлька стратиться на своїх претенсіях а радить, щоби віддали свою справу якому адвокатові. Касїєр банку має значний свій маєток власний, тож і покряє в дїлї спроневерїтї грошї.

— Увизняє і ревізію у Львові. По ревізії в Краковї злязла львівська поліція до ревізії у Львові. І так передвчєра відбула поліція ревізію в адміністрації Kutjer-a, Lwowsk-ого. а п. Вислоуха, адміністратора і співзастєпателя Kutjer-a увизняє суд карний. Львівскї і краківскї ревізії мають стєяти з собою в звязі, а причиною їх пропаганда соціалістична. Рєвізію переводили совїтники Дуневич і судїя Ковнацкїй. Кромї згаданих ревізій переведено домові ревізії у редактора Kutjer-a п. Г. Рєваковича і в Дублянях у деяких тамтешних учеників школи рільничої. У п. Рєваковича і в Дублянях не вийшли нічого підозрлив.

— Страшна пригода лучалася 1 н. ст. липня на шляху зельзницї Львівско-черновецкої поміж стаціями Заболотового і Снятинським. Кондуктор, облєгучий III. класу при послїднім поїзді, їдучи бд Львова, в часі коли поїзд був в повнім руху, упав з ступеня воза бд колеса, котрі бдїали єму голову бд толуба. Неприємність кондуктора спостєрегла доперва в Снятинї, коли їдучи не могли відїстатись з позаміканых вагонів. (Gaz. Polska.)

— Самоубїство. Поручник 15 полку пхоты, Юрій Шпрингер, застрїлився 3 н. ст. липня у Львові на Високім Замку. Причина самоубїства була невилїчима недуга. Шпрингер вийшов день перед самоубїством з військового шпиталю.

— Рух будовальний у Львові. Довкола другої церкви городскої коло Народного Дому видвинено величєне руштованє і вже зачались роботи мулярскї. Роботи комо нової семінарії духовної поступают дуже скоро і єсть майже на укінченню, бо до будови зібрано велику силу робітників.

— Гостина австрійскїх і російскїх офіцерів пограничних. „Московскїя Вїдомости“ подають такий факт: Офіцери з одного форту краківскоґо поїхали бд довгого часу по-над російську границю. При тїй нагодї познакомилос єни з російськими офіцерами і заходили до них в гостину. Австрійскї офіцери хотїли відлатитись за російську гостину і запросили до себе російскїх офіцерів. А що офіцери в російскїх мундурах не могли їхати до Кракова, тому рїшено переїхатись в австрійскї мундури. Кїлька разів удалос єе знаменито. Вкінці воляк стєйчий на вартї щось догадався і повїдомив о тїм кн. Виндїшгреца, котрий появився особисто в фортї тогдї, коли офіцери в найліпше записали нїльзенське пиво. Поява команданта корпусу зробила, розумієсь, більше враженє, чим пукненє бомби. — Хто єсть панове? — поспитав князь російскїх офіцерів. Офіцери сказали імена своїх полків і розповіли, яким способом переїхали границю. — На того рода гостину не можемо дозволити — відповів князь. Прощу панів сєйчас виїхати по-з

границю. А щоби панам не робила перешкоди погранична сторожа, одведуть панів жандарми. Російські офіцери вернули спокійно додому, а їх двоє товаришів австрійських одано під військовий суд і засуджено на два літа в'язниці в твердині і позбавлені ступені офіцерської, ордерів та шляхетства.

— **Замість Масарика** вже вскорі перестане існувати, бо роботи на переміну його в капіцію, філіяльний монастир Кармелітанок і домі притулку для старців вже почалися. Спальня архієпископа Рудольфа і суєбна кімната переміняються в капіцію, а по вилученню стелі вбудують кошулу. Меблі, що були в кімнатах замку, перенесені до інших палат цесарських.

— **Любовна трагедія.** Зв'язки доноситься: Єлисавета Бем, 14-літня панночка, учениця школи вишивки, вискочила з двору з другого поверху на улику і забилася на камінь. Причиною самоубийства сестри молоденької дівчинки була любов. Ходили до школи, познайомилися Єлисавета з одним молодим чоловіком і розлюбилися в ньому. Бачилися вони все, коли Єлисавета йшла до школи. Родичі, довідавшись про це, не послали її вже більше до школи, а вона з розпучки, що не може бачитися зі своїм улюбленим, вискочила вконець.

— **З статистики.** La Culture подає таблицю, в якій означено, як довго можуть жити дерева, що найчастіше зустрічаються в лісах, парках і огородах. Розуміється, що обчислення дерева, котрі ростуть в землі і кліматі відповідній для них. І так ростуть: трітета і біла верба по 50—60 літ, береза 80—90 літ, акація (Robinia pseudacacia) 100 літ, граб до 150 літ, клен, явор і платан 150—200 літ, сосна і рабина 200 літ, ялиця і бук 300 літ, липа 500 літ, модерн, каштан, вільна, дуб червоний по кілька віків. — Як довго живуть птахи, це не порівняно на певне. Найдовше живе лебідь, бо щось до 300 літ. Кнавер оповідає, що бачив соколов, з яких один жив вже 162 літ. Соколи і орли живуть також довго. В р. 1819 погубили орла морської, зламаний в р. 1715, с. е. перед 104 літами, але вже тоді мусів бути старим. Суп, котрого зламали в р. 1706, згинув в цесарській пташарні в Шенбруні в р. 1824, так отже прожив в неволі 118 літ. Папуга, зламаний до клітки, можуть прожити в ній понад 100 літ. Птахи морської і болотної живуть по кілька десяти літ, також довгого віку досягає гусь і журавль. Круки живуть понад 100 літ. Сороки, держані в замкненому доводять до 20—25 літ, але на волі живуть значно довше. Когуті живуть до 20 літ жити. Голуби живуть найдовше 10 літ, а малі сівувачі пташки 8 до 10 літ. Соколов, держаний в клітці, дожив 10 літ, а кіс 15 літ. Канарки, виховані у нас, живуть 12—15 літ, але на волі на Канарійських островах живуть довше. — Скорість лету деяких птахів і комах, а властиво число ударів крилами під час лету обчислюють деякі Французи. Показалося, що на одну секунду припадає число ударів крилами у звичайної мухи 320, у чмелі 240, пчолы 190, оси 110, лібеллі (панни водної) 23, у воробця 13, у звичайного білого мушкетера 9, у дикого качки 9, голуба домового 8, сови 5, сокола 3 і т. п. До тих обчислень винайшов один особливий прилад. Комахи брав легко кліщами за грудки а одно крильце дотикало опущеною поверхнею обертаючогося циліндра сталеного і на ньому полишався слід ударів крилець. Для птахів устроїв комату, в якій випущений птах мусів перелетіти 16 метрів в простій лінії або в колесі о протії 6—7 метрів.

— **Читання польсько-руки** в Дрогобичі одержала од п. Станіслава Щепановського 200 книжок Nęda w Galicji w cyfrach i program energetycznego rozwoju gospodarstwa krajowego в цілі безплатного роздавання поміж своїх членів. За сей дар складає Вільгельм читальні Вп. панови Щепановському прилюдну подяку.

— **Дробні всти.** У Відні помер Вайль, редактор видавництва Oesterreich in Wort und Bild і президент товариства диверсариального Concordia. — У Львові помер Едмунд Дюбінський, інженир в державній службі будівельній. — Австрія, Росія і Румунія згодилися на регуляцію Пруту спільними коштами. — Між Патебургом і Джонсгоном, де то була та страшна повінь, наїхали на себе два поїзди залізничні на мості; тридцять возів наладованих вапном повалилося в річку. — Сими днями вихало з Будапешту 1800 малярів на паровий виставу. — Погорів до тла театр Variete в Брандбурзі; з людей не погубив ніхто. — Іспити в заведенні дроговижському відбулися 10 н. ст. липня с. р. — Засідання товариства учителів шкіл вищих відбулося дня 6 н. ст. липня в сали фізичної школи реальної. — До виділу львівського польського Товариства педагогічного вибрано: д-ра Гуєт, Рошковського головно, його заступником інспектора Іос. Керекя, а членами інспектора Меч. Барановського і учителів Ант. Дугалевича, Дмитра Вовкова з Винників, та І. Худецкого і Анд. Ступницького з Львова. — Громада Пужниці, пов. буцацького, одержала од цесаря 100 зр. підмоги на внутрішнє устроєння церкви. — Польське товариство педагогічне одбуде XXIII загальні збори в Золочеві дня 16 н. ст. липня с. р.

Надбелане. для ГЛУХИХ.

Особа, що вилучилася простим способом од 23-літньої глухоти і шуму в ушах, готова оповісти про средства по виправленню перелати даром всьм бажаючим. Адреса І. Н. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Всти з Авр. Львівської.

В пропозицію на Дубовицю прийняті оо.: Іос. Любинецький, томошний завідувач і Петро Гарамок, сотрудник в Конохах.

Заведальство Лозини одержав о. Ант. Целевий.

Завданний до кан. інституту на Полян у о. І. Залеский.

Испыт конкурсовый выдержав крѣмъ поданныхъ дѣвѣйше о. Несторъ Коржинскій. Введенный въ сотрудничество въ Заболотцахъ о. І. Давидовичъ.

Декретъ на одиоручника ординаріатского въ львовской ц. к. комисіи испытующей для учителей школъ народныхъ а такожъ декретъ на ординаріатского комисаря для нагляду науки религіи въ львовскихъ школахъ среднихъ и учительскихъ семинаріяхъ одержавъ о. крил. д-ръ Іос. Комарницький.

Декретъ на представителя гр.-кат. ордена въ окружной радѣ школьной львовско-замѣтской одержавъ о. крил. Анд. Бѣлецкий.

Наука, штука и литература.

— **Змѣсть ч. 7 „Часописи правничей“:** Критичній увазі прозначені присяги головному з додаткомъ „о скільки знаю и собі пригадую“ д-ра Костя Левицького. Рѣшеніе Трибуналу державного з 9 червня 1889 ч. 42 — д-ръ К. Л. Практика судово — д-ръ Ст. Ф. Оречевеніе Трибуналу адміністративно з дня 19 жовтня 1880 ч. 3200 — д-ръ Д...т. Цѣвка нашого фискалізму — д-ръ Костъ Левицький. Замѣтки літературній.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Галиційскій анційный банкъ ипотечный.** Зв'язкомъ 30 червня 1889 було в обігу: 5%, листів іпотечнихъ на 14,549,700 зр., 5%, преміованихъ листів іпотечнихъ на 12,921,800 зр. а асигнації касовихъ на 1,864,050 зр.

— **Зв'язки пишіть намъ:** У насъ велика посуха; річка Сѣвка вихла в багатьохъ мѣстахъ, а народъ боїться помору на худобу, бо води за мало. Озимина дуже нужденна, а о приїз не маю и говорити. Сѣнокоси вже у насъ розпочалися, але сѣна дуже мало. Навѣть багатіи, що то вищими роками еще другимъ сѣно продавали, нинѣ жалуються и ледади для себе будуть мати на зимовлю. Лихо тай годѣ!

— **Зв'язки пишіть намъ про сегорѣчній засѣвъ:** У насъ посуха; сѣна в пшениці моріть вобравшись ледви три копійці; таке саме з житомъ и пшеницею, сѣти они дуже марні; ячмінь пропає. Доцу нема нѣ капль.

— **Станъ сегорѣчній засѣвъ пшениці** після найновѣйшихъ донесень такъ представляєся: В краяхъ, де мѣсцевая продукція не вистає на потреби власної консумції, а то в Англії, Франції, Бельгії, Голандії, Швейцарії, Італії, Нѣмеччині, Іспанії и Португалії сегорѣчній жнива пшениці заповѣдаються о много користѣйше якъ минулого року, а у Франції и Нѣмеччині навѣть такъ обильнѣ, що обомъ тымъ краямъ лишиться навѣть якась скѣлькість на вывозъ. Зв'язки, що вивозять пшеницю, Америка повинна выказує далеко лѣпшій успѣхъ якъ минулого року. Хоть посуха в послѣднихъ дняхъ пошкодила засѣвамъ, то все жнива сегорѣчній дорівнюють числамъ з р. 1884, а вивезуть пшениці 30 до 35 миліонівъ гектолітрівъ. Замѣсть того жнива в Індіяхъ, Австралії, республіці аргентинської, полудневой Россіи, краяхъ наддунайскихъ и в Австро-Угорщині сѣти горшѣ одъ жнивъ минулого року. В кругахъ торговельныхъ удержуєся гадка, що не такъ скоро піднеуться выше цѣны, а если змѣняться, то звышка не буде надто высока.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— **Именованія.** Совѣтниками краєвого суду именовані: секретарь комитаты радной в Перемышлѣ Іос. Шабенбекъ для Тернополя, судія повітовий Романъ Ямницький з Лѣска для Сянока, заступникъ прокуратора Леоп. Снавета з Львова для Львова а заступникъ прокуратора в Чернівцяхъ Мих. Чарнецький для Черновца. Начальниками судівъ повітовихъ именовані: Едм. Володковичъ з Рогатина для Динова, Артуръ Адльотъ з Нижанковичъ для Кракова и Стан. Темплъ з Стры для Городенки. Урядовимъ передкащикомъ для польского языка при найвысшіймъ трибуналѣ в Відні именованій судовый адъютантъ Волод. Шецель з Кракова. — **Министерство торговлі** именовало ракетника тяжкой батареи дивизіи ч. 22 Кар. Поляска, поручника 58 полку пѣхоты Генр. Миниха, поручника 71 баталіону обороны краєвой Іос. Фортшнера и подпоручника 53. баталіону обороны краєвой Вильг. Гаванского асестента почтовыхъ, а дирекціи почт признала Миниха до Львова а тамтихъ до Кракова. — Краєва рада школьна именовала Филипа Судового дѣйствителънымъ учителемъ в Колодѣбцѣ.

— **Означенія.** Рахунковый ревизентъ краєвой дирекції скарбу Теофіл Ясеницький (а не якъ було подано Яеницький) одержавъ титулъ и характеръ совѣтника рахункового при нагодѣ своего переходу в стальной станъ супочинку.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На турі нашомъ редакції** прислали Вп. Добролюбъ: о. Т. Глинскій з Городенки 12 зр. для бѣдныхъ Русинівъ погорѣльцевъ, а то 10 зр. для погорѣльцевъ в Подляччѣхъ а 2 зр. в Борщевѣ; — п. Кароль Давидовичъ, ц. к. адъютантъ судовый и управитель суду в Коніи в Герцеговинѣ 3 зр. на будову руского театру народного у Львовѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Тернопіль. Криницький 687, Барвѣнскій 500; конецъ вечеромъ.

Вѣдень 4. липня. Комисія угорской делегації ухвалила цѣлый кредитъ окупационный. На интерпеляцію Дюрковича одповѣвъ мин. Калій, що в Босніи обходжено завсѣгда роковины Косового поля а се торжество в в Сербіи не дає нѣякои причины до обавы.

Лондонъ 4. липня. Рада мѣста повитала вчера дуже торжественно шаха перского.

Каиръ 4. липня. Египтяне побили дервишѣвъ подъ Аргуиномъ; 450 дервишівъ погибло.

Римъ 4 липня. Diriffo доказує, що Італія буде мусѣла на случай австро-російской войны выслати два корпуса в силѣ 100,000 до Австрії. Riforma дементує ту вѣсть.

Бѣлградъ 4 липня. Кор. Александеръ зложивъ подяку австрійскому цѣсареві за его гратуляцію. На день 12 с. м. сподѣваються тутъ приѣзду кор. Милана.

Вѣдень 5 липня. Министръ войны Баверъ объявѣвъ заложити у Львовѣ школу кадетовъ, скоро лишь громада дасть одповѣдне помѣщеніе. Нинѣ має одбутися в арсеналѣ передъ делегаціями проба зъ митрализми Максима.

Берлинъ 5 липня. Урядова газета оголосила письмо кн. Бисмарка до швейцарского правительства зъ жалобою на его поступокъ супротивъ Нѣмеччины. Оголошеніе се уважають за рѣдъ ультиматумъ.

Лондонъ 5 липня. Шахъ перскій одповѣдаючи на адресу рады громадской сказавъ, що має надѣю, що гостина его розпочне нову еру в англійско-персикій односинахъ.

Атинѣ 5 липня. Правительство хоче усунути коринтского митрополита за то, що онъ запротестувавъ противъ рѣшенія правительства не скликувати синоду в цѣли засужденія грецкихъ епископовъ за продажность.

Переписка Редакції и Администраціи.

Вп. П-ѣ Евг. Чорн. в Раш. За рѣдъ 1888 прийде намъ 9-50 зр. — Воч. Іос. Бар. в Пост. Рахунки годѣться. — Вп. Т. Соб. в Перег. Такъ. — Вп. Струт. в Сареев. Телеграмма коштує 1-75. — Воч. Я. Фед. в Угер. Заплачено до 3 мая с. р.

ЗАКОПАНЕ ВОДОЛѢЧБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Д-ра Храпца

Отверте черезъ цѣлый рокъ.

Удержаніе за цѣлый день в заведеніи разомъ зъ куратиою одъ зр. 3-50. — Почта, телеграфъ, аптека в мѣсці — В заведеніи гидротатіи, купель боровниовой, массажъ, електризованіе. — Кругольни, билль, гимнастика, бѣлготка, читальня. — Подводъ до стайи зельзницѣ въ Хабѣнцѣ. 2925 15-52

Укѣнчена семинаристка

зложивша матуру зъ означеніемъ гласає посады учительки в мѣсцевости, де бы могла мати зарплату лекцію за помѣщеніе в приватномъ домѣ. Зголошеніе зъ поданіемъ пенсіи учительской и обовязковъ лекція можна надолжати подъ адресою А. Г. ул. Шептицько 304 ного ч. 64 у Львовѣ. 1-3

Ученикъ высшій гимназіи

глядитъ лекціи на село. Ласкавъ зголошеніе подъ адресою: О. К. poste restante Соколовъ коло Стры. 1033 1-3

Учителька

шукає лекціи на часъ вакацій. Золочѣвъ poste restante М. Ш.

СТАЛУ ПЛАТНЮ

и провинію плачу за посередничтво в продажі на рату законно 2983 дозволеныхъ львовѣ 12-12 Wechselhaus H. FUCHS Budapest. Dorotheagasse 9.

Вѣхъ науцъ лікарскихъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

одбувши студіи зъ обсягу дентистики в клиникѣхъ в Берлинѣ заложивъ ателіе дентистичне при плацу Маріаннѣ ч. 10 и ординує одъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣляки операції докончує на желаніе безъ боли, одбравши чувствую газомъ (Lustgas). Штучні зубы выговольна на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 23-?

Панѣ Валерія Островска

вдова по бувшіймъ уряднику при дир. скарбовой, — котрой дочкѣ суть учительками гри на фортепьянѣ и свѣву, а то Сидора Островска, замужна Гжибиньска, знає свѣзачка концертова и Марія Островска учителька музики в яворѣвскіймъ монастири — приймає зъ слѣдующимъ рокомъ школьнѣмъ панночки рускихъ родня и Воч. Отцѣвъ на помешканіе и харчѣ, посылающихъ до публичныхъ школъ у Львовѣ. Въ дома до науки музики одетупаєся фортепьянъ а на жаданіе удѣлитъ дочка ея науки языка французского. Ручителъ за родительскую опѣку. Условія умѣреннѣ подъ кождымъ взглядомъ. Адреса: Пляцъ Бенедиктинскій ч. 4, на долѣ. Визаші условия може подати Теодоръ Виковичъ ул. Сикотуска ч. 1

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16. Цѣнники на жаданіе даромъ.

ИСТОРИЯ ЛІТЕРАТУРЫ РУССКОИ

Д-ра ОМЕЛЯНА ОГОНОВСКОГО

ЧАСТЬ II.

въ двухъ книжкахъ въ 60 печатныхъ листовъ (22+38) выйшла вже зъ друку, и можна еи достати в друкарни товариства имени Шевченка, въ „Прогрѣсѣ“ або въ Ставропольской книгарни по цѣнѣ 3 зр. а. в. зъ пересылкою почтовою 3 зр. 30 кр. Часть першу достати можна по цѣнѣ 1 зр. 70 кр. а. в.

кождый

!! ошадить 100 процентъ !!

замовляючи ось тѣ предметы:

Цѣловиты штаны зъ суна (довольной величины), англ. матеріи, передъ тымъ зр. 4—, теперь зр. 1-55. Цѣловиты штаны зъ суна (довольной величины), першомъ якості, передъ тымъ зр. 4-80, теперь 1-95. Цѣловиты штаны зъ суна (довольной величины), найпершомъ якості, передъ тымъ зр. 6—, теп. 2-80. Убраня для дѣтей одъ 2—10 зъ полотна, правдию крашеніи зр. 1-30, 1-50, 1-80, до 2-20. Штаны цайгові до праня для робѣтниковъ кождои бранжи одъ 90 кр. до зр. 1-80. Суконка для дѣтныи, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, добра, передъ тымъ зр. 2—, теперь 90 кр. Суконка для дѣтныи, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашена, зъ найлп. кресту, передъ тымъ зр. 3—, теп. 1-10. Сорочки жѣночї, гафтованї, полотнянї, передъ тымъ зр. 1-50, теперь 80 кр. Сорочки жѣночї, гафтованї, зъ мѣдного полотна, передъ тымъ зр. 2-20, теперь зр. 1-10. Сорочки жѣночї, зъ шифону, дуже гарно гафтованї, передъ тымъ зр. 2-20, теперь зр. 1-20. Сорочки робѣтниковї, наймѣньшіймъ якості у всѣхъ краскахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1—, зр. 1-10. Матерія на цѣле убрание весняне або лѣтне у всѣхъ краскахъ для найбѣльшого мужиныи зр. 4—. Елегантнѣе напелюхъ, найновѣйшій фасонъ зр. 1-50. При замовленіяхъ капелюховъ просителъ подади докладно величину головы, при замовленіяхъ штановъ доволу в кроцѣ пося сантиметровъ, у дѣтей вѣкъ, а вже замовленїи предметы розвѣслють докладно за посѣлатою. — Що не подобаєся, бѣмъ сясей сейчасъ або звернеся за то грошѣ. Справдѣ се оплатити кождому замовити дѣло на пробу, щоби пересвѣдчитися якъ о незвычайно дешевой цѣнѣ, такъ и о добротѣ товаровъ. Просителъ укажи, уважати точно на адресу:

Klein's 2937 18-25

Internationales Export-Waarenhaus

Wien I., Kohlmeßergasse Nr. 7.

Одинока фабрика бильярдѣвъ у Львовѣ ул. Гродзицкихъ ч. 3.

Братѣвъ Андрашкѣвъ

Готовы бильярдѣ продаються, кулѣ, кѣи и всѣляки приборы. Бильярдъ обертанный зъ нашомъ робѣтѣ, установленный в рестаураціи п. Ляндесбергера, ул. Паньска, можна бачити. 2855 30-? Зъ поважаніемъ:

Браты Андрашки.

Остерѣгаєся передъ безвартѣстными подѣбленіями!

Найновѣйша ц. к. выключно пр. патентов.

МАСНИЧКА „Express“

Патентъ Balsam у Відні.

Після выкаву знаменитыхъ знаточѣвъ естъ моя масничка (ц. к. пр. „Express“) одновъ, годно порученія, котра! найбѣльше в 4 до 5 минутъ кручена навѣтъ итиною, выробляє зъ солодкомо молока.

Сметанки або сметаны найлѣпше масло. Масничка зроблена вѣлымъ гарно, зъ тривалого матеріалу, легко чиститися и обертаєся и бѣдана на многихъ вытвѣхахъ золотыми медалями. — Сю масничку можна купити у мене и у всѣхъ торговельныхъ заставѣхъ и кухонными начинными в Австро-Угорщинѣ по цѣнѣ фабричной, а просителъ Вп. купуючи зъ ихъ власнѣмъ интересѣ уважати гадати на мою марку охоронну, бо инакше не гарантуєся. Тѣ маснички сѣише поданои великості и коштують:

Нр. I. обѣму на 5 литр. сметан. зр. 8—
Нр. II. „ 10 „ „ 11-50
Нр. III. „ 20 „ „ 18—
Нр. IV. „ 30 „ „ 26—
Нр. V. „ 50 „ „ 45—

(всѣ разомъ зъ термометромъ). Розскадає за готѣву або посѣлату:

2914 В. BALSAM 7-12

властитель патенту и фабрикантъ

Wien, П. Schiffamtsgasse Nr. 14. Т.

Цѣнники даромъ и оплатно

ЗМІНА ЛЬОКАЛЮ Складъ полотень корчинськихъ

Товариства красового для торговлі и промыслу
власного výroбу

Великій виборъ полотень краєвихъ
по цѣнахъ фабричныхъ.

Зефіры Cordone (42 родоу) шир. 76 см. по . . . 50 кр.
Пеніты, струскы, полотенця перероб 60 см. по . . . 44 "
Зефіры (63 родоу) шир. 75 см. 38 "
Оксфорды шир. 80 см. 36 "
Дреліх на либерію, матераци, фіранки, весны и т. п.
шир. 68, 70, 124 см.

пляцъ Маріанскій ч. 1.

(давнійше ул. Академична ч. 8).

Цѣники и пробки одворотною почтою.

Марка охоронна — образокъ прями. 3024 2—9

!!!Рѣшуче напѣмненье!!!

всѣхъ тыхъ, що не мають поліссы,

чи то щоби затагнути позичку, чи то щоби записати для своєї
родины (бо полісса то само, що готовый грѣшъ), именно придатна
для задовженихъ властителейъ домовъ и реальностей бо при
случайной, наглої смертї черезъ выплату забезпеченого капита-
ну оставши одержать свою реальность безъ довѣдъ; для ново-
женитѣвъ важна, щоби безусловно забезпечити жену и дѣтей, вклю-
чи можна еи ужити за кавцію або депозитъ. 2910 7—45

Полісса на убезпеченне житя есть у всѣхъ случаяхъ наипов-
нѣйшимъ, наощадѣйшимъ и найбѣйшимъ капиталомъ, тому дѣла
понадъ всѣмъ щадницѣ. Якъ и куда таку поліссу можна одержати
найбѣйше и найдобѣйшимъ, въ томъ подае найбѣйшу раду устно
або писемно подѣ дискрецію: **Assicuranz-Oberinspector**
KLEIN, Wien, I., Kohlmesseergasse 7, IV Stock, дома одѣ
2 до 5 години. Принимаеся убезпеченя ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

Догѣдну позичку грошеву

можуть одержати самостѣйні особы, котрі вынаймають поряде мешканья
рочно, мають правильну пенсію або доходу, а то: промышленовцѣ, купцѣ,
урадники, офицеры, приватеры, властители добръ и т. п. послѣ
односеня

одѣ 100 до 2000 зр. на особистый кредитъ
за невысокою мѣсячною або тримѣсячною платою на 6% проценты. На за-
пнѣбузованье въ книгахъ грунтовыхъ за 4 1/2% и 5% на амортизацію
або безъ нем. Вызшу въдомѣсть подаетъ

G. A. STEINER, Budapest 2944 2—3
Gróf Károlyi-utca 12.

При листовныхъ запытаняхъ треба долучити три марки листовы.

Перша краєва парова

Фабрика пильникѣвъ

Т. БАРТИКА въ Краковѣ

Філія: Львовѣ, ул. Рѣзницка ч. 4.

повѣдомляе всѣ фабрики выробѣвъ желѣзныхъ, одліарнѣ,
варстаты механичнѣ, такожъ Вп. Панѣвъ механиковѣ,
слосарѣвъ, ковалѣвъ, що ся робітня у Львовѣ и Кра-
ковѣ выготовлюе въ найбѣйшомъ родѣ всѣхъ работъ
пильникарскы, такожъ приймае стары пильники и раш-
плѣ до насѣченя. 3026 2—5

За добре выготовленье и умѣренны цѣны ручитѣся.

Цѣники на жадање бесплатно.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

фирмы Рихардъ Сенелесъ въ Празѣ

у **ЛЕОНА ВАЙСА**

ул. Городецка ч. 9.

Добрыи выробѣ! Вѣдьми дешево!

Такъ же на раты! За порукою солидно!

2954 Каталоги даромъ и оплатно. 15—15

Скоря и певна помѣчь на недуги жолудковѣ и ихъ наслѣдки!!

Найбѣйшимъ и наислѣдственнымъ средствомъ до удержаня здоро-
вья, очищеня соковъ и крови и до добраго травленя есть выходы знаиыи
и улюбленныи

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ робитъся зъ найбѣйшимъ и наислѣдственнымъ зѣль алей-
скимъ, зовѣмъ певнымъ на всякї трудности при травленіи, жолудковѣй
корчи, бракъ апетиту, бѣбавань, нѣмѣхъ крови, геморрой и т. п. За-дѣя
знаменитыхъ наслѣдковъ стави наирѣднѣмъ лѣкомъ

Велика флашка коштуе 1 зр., мала 50 кр.

Тысячъ лѣтѣвъ признаня можъ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Щоби не дати обманити, треба знати,
що кожда флашка Бальсаму Житя д-ра Роса выготовлена послѣ ориг-
репенту, завитя въ синій картонъ зъ написомъ повѣдомѣ: „д-ра Роса
Бальсамъ житя зъ аптеки подѣ Чорнымъ Орломъ Б. Фрагнера, Прага
205 34 по пѣмцѣ, чеськи, мадярски и французски а на верхѣ правый
марки охоронны.

Марка охоронна.

Бальсаму житя д-ра Rosa

дѣстати можна лишь

въ головномъ складѣ фабриканта

Б. ФРАГНЕРЪ

въ апт. подѣ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205 — 3.

Всѣ аптеки Львова и краю и всѣ бѣйшїе аптеки въ Га-
личинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя.
Тамъ можна такожъ одержати

Праску масть универсальну домову

средство личиче признае на всякї запаленя, раны и болячки тысячами

лѣтѣвъ познанимъ.

Би уживаеся зъ успѣхомъ на запаленъ, задержанье молока и на
твердость грудей при одлученіи, на болячки, карбункулы, раны на нѣг-
ты, дикѣ мясо на пальцахъ, ствержене, опухлину желѣзъ и т. п. —
Всякї запаленя, твердости и опухлины лѣчить скоро; коли болячка зачне
материализовати, заразъ набере и вылѣчиться. Пушка 25 и 35 кр.

Марка охоронна.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску Масть
универсальну часто добродѣлюють, але лишь
у мене выробляеся она оригинально. Она лишь
тогда правдива якъ жовтї металевї пушки
обвиты червоными приписами уживаня (въ Язы-
кахъ) и въ синій картонъ зъ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Найбѣйше и многими досѣдками выробоване средство, лѣчить цѣлѣ-
комъ тупой слухъ. — Флягонъ 1 зр. 2647 28—30

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

порукае:

Старѣ вина угорскѣ дѣвичнѣ и натуральнѣ вина
столовы одѣ 42 кр. бут.

Знаменитѣ Старки, Житнѣвскы, Румъ и Аракъ de Goa.

Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнѣ вина шампанскѣ и правдивыи Конякъ
французскѣ першорядныхъ домовѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00

и 7.50 зр. 281 42—?

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣники на желанье даромъ и оплатно.

Означенны на выставѣ гигиеничнѣй ордѣномъ медалемъ за старѣ вина

Ресторация у власномъ зарпѣдѣ.

Готель устроеныи въ комфортабель и комнаты,
одѣ 55 кр. до 2 зр.

Галиц. Банкъ КРЕДИТОВЫИ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскоѣ ч. 3.

Почавши одѣ дня 7 падолиста 1885

2218 61—0

выдае

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый

Дирекція.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ

ВПр. 00. БЕБЕДИКТИНОВЪ

въ монастыря von Soulas

(Франція)

Dom MAGUELONNE, Prior

2 золоты медалы: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.

наибѣйшїи означени

Выпущено въ роцѣ 1373

Петровъ Бурсо

Щоденно уживаючи Елик-
сиръ до зубѣвъ ВПр. 00 Бе-
недиктинѣвъ въ скѣлѣности
колынокъ капель въ скѣлѣнїи
воды, тамуеся и лѣчиться по-
рохнѣвѣе зубѣвъ, бо черезъ
те надаеся имъ былого пользе-
ку и твердости та вымѣняеся
исна и удержуеся ихъ здоровыи.

„Тому то робимо написъ читателямъ, справедливо пра-
вду, звертаючи увагу на сѣй даный и прѣдѣлѣный знакъ, що
есть найбѣйшимъ средствомъ цѣлющимъ
и однократно охоронною на бѣль зубѣвъ.“

Зап. апр. 1807 106в.108, r. Croix-de-Seguer

Генер. агентъ **Seguin Bordenux**

Дѣстати можна у всѣхъ добрыхъ торговцѣхъ переуль,

Львовска Фабрика Асфальту

и улюбленыхъ огнетравныхъ текстуръ асфальтовыхъ

до покрываня даждѣвъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инженира

Львовѣ ул. Корытна ч. 13

порукае:

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТѢвъ для изольованя мурѣвъ
одѣ вохкости, кладемо на фундаменти въ горячѣмъ станѣ
ЕЛАСТИЧНѢ ИЗОПРИЯТЫ, улюблену огнетраву асфаль-
тову ТЕКТУРУ высокыхъ сортѣвъ до покрываня даждѣвъ, зви-
токъ 10 метрѣвъ одѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛЬ-
ТОВЫИ до консерваня даждѣвъ текстурныхъ, СМОЛУ АНГЛІЙ-
СКУ безводну.

Осушае асфальтомъ, яко однократнымъ средствомъ, звѣстнымъ
досѣ въ техничѣ наибѣйше вохкї стѣны въ помѣшканяхъ.

Фабрика выготовлюе въ цѣломъ краю своими людьми

покрываня даждѣвъ огнетраву текстурою и ихъ репараци.

Метръ одѣ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленя въ Краковѣ принимае Іосифъ Заплатальскѣй.

И. ИГНАТОВИЧЪ

порукае:

певныи и выробованнѣ средства до выбрана всякихъ
плѣмъ.

кп. кп.

АМАНДИНА усувае плѣмы зъ

соковъ цукровыхъ, бѣлы, мо-

роженого и т. п. флягонъ . . .

АПСИНА вытѣае плѣмы тов-

стѣ зъ матерїи шовныхъ

барвныхъ 25

АЦЕТИНА нищитъ плѣмы аль-

каличнѣй и мочовѣ, флягонѣвъ

БЕНЗОЛИНА выбирае плѣмы

товстѣ и зъ прѣты, зъ мази и

погосту, флягонѣвъ малый 20

кр. цѣлы 30

БРАЗИЛИНА, выпранѣ въ бра-

зиллинѣ матерїи чорнѣ, споло-

вѣлы и поплѣмѣнѣй одыску-

ють прѣвѣтну барву, стѣють

дыскуми и твердыи, пакетъ

ЕТИЛИНА усувае плѣмы на по-

моствѣ зъ фарбъ анилинныхъ,

травы, лякерѣвъ, и смолы фл.

ЯНИНА розпускае плѣмы чор-

ныи повстаннѣ на шкурѣ при

фарбованю волосъ, флягонъ .

ЯВЕЛИНА уживаеся до выбра-

на зъ бѣлы барвныхъ плѣмъ,

а именно зъ пѣва, вина чер-

воного, овоцѣвъ, конфитуръ,

атраменту и т. п. флягонъ . .

КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ ужи-

ваеся до чищеня пѣльцѣвъ зъ

атраменту, лѣсочка 05

КОРНѢ МЫЛЫННѢ бѣлыи,

служатъ до прѣны матерїи шов-

ныхъ, потовѣннѣхъ и за-

марганнѣхъ, пакетикъ по 2 кр. и

04

МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаеся до

выбрана плѣмъ старыхъ зъ

матерїи шовныхъ, бавовня-

ныхъ и шовныхъ, кусникъ

25

ОДАЛИНА найбѣйше средство

до чищеня мужеской одежи,

усувае плѣмы повстаннѣ зъ

пороху, прѣты, тютюну, моло-

ка, пѣва, кавы, шоколады,

плѣсны, вохкости, сметанки,

росолу и т. п. флягонъ . . .

35

ОКСАЛИНА выбирае плѣмы зъ

атраменту, ирки и крови, зъ

паперу и бѣлы, флашка . . .

25

КВИЛЯ, матерїи шовной и

швовнѣй, выпранѣ въ двѣдѣ

Квилянъ тратѣтъ плѣмы и од-

ыскують свѣжѣсть, прѣчѣтъ

барва матерїи нѣчо не тратѣтъ,

пакетъ 06

СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО-

ВЫИ усувае плѣмы зъ поно-

сту, одаю и живицѣ, флягонъ

25

ЗЕМЕЛЬНИКЪ чиститъ матерїи

бѣлыи повнѣи зъ замарганя и

пороху, пакетъ 20

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул.

Ко перника ч. 3.и улица Галицка рогѣ Валоной. Въ філіяхъ:

въ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦАХъ Ри-

о къ ч. 2. 2529

Англійскї косы зъ маркою „Косарь“

зъ сѣребристой сталї (Silber-Stahl) розсылае выключно Агенція для Галичины и Буковины

М. МИНЦЕРА въ Дрогобычи.

Тѣ косы бдзачаються легкостію, трафннѣмъ гартомъ и пруж-

стѣстїю, властивыми присметами лишь англійской сѣребристой сталї

и даються знаменито клепати мають такожъ ту прикмету, що навѣтъ

безъ попередного клепаня выстрѣенїи косѣтъ знаменито траву и най-

твердѣйшїи травѣ карпатскѣй, а разъ заправленїи каменемъ (звычайнымъ)

задержують довѣйшїи часть рѣзкѣтъ, косачи около 80 до 120 кро-

ковѣ довготы зъ 4 до 6 разѣвъ болѣею дѣялѣностію одѣ звычайн. косѣмъ.

За доброту кождѣмъ косѣ приймаемо цѣлковиту гваранцію.

Косы доставляемо въ найдѣвѣ

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣли и рускихъ святъ) о 5-й годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемѣну разокъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. II, и Бюро газетъ ул. Кароля Давидка 9. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрій: за Граниями: а цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар. на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на чверть року . . . 6 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львовѣ: а цѣлый рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрнутся лише на попередне астерожене. — Рекламация неопечатанъ вѣдѣй бѣхъ порта.

Понднокое членое контуя 8 кр. а. в.

Оголошеня принимаютъ: по цѣнѣ 6 кр. бѣхъ однимъ стрѣжкѣмъ печатномъ, въ рубр. „Надѣслане“ по 20 кр. а. в.

Поданя числятся по 10 кр. бѣхъ стишка.

Рухъ выборчій въ Галичинѣ.

Зъ Бобреекого пишутъ намъ:

Политичный повѣтъ бобреекій подѣ взглядомъ политично-народного развою належае усе до послѣднихъ, тому не давно, що виявляе першу соймову каденцію, при всѣхъ процахъ выборахъ до сойму выходили посланцы такіи Щепаньскій, Чайковскій та Генцль, а рускій кандидатъ все перенадавъ и звычайно дѣстававъ по кольканицѣхъ голосовъ. Причина того сумного упадку лежала таки въ насъ самихъ, въ нашій несправедливості, въ недостатку доброй организаціи народнои.

Наявъ у насъ пойдши выборы инакше, мы побѣдили сильного, вѣдывого и могучого противника, а на нашу свѣтлу побѣду склалися такіи чинники: 1) почутіе и самообязаніе нашего достоинства народнои, 2) добрая организація повѣтова успѣшно оперуюча въ двохъ повѣтовихъ комитетахъ выборчихъ и 3) згода и единосѣ нашой интеллигенціи, котра въ виду тяжкой борьбы въ могучаго противника не дѣлилася на сторонничества. Въ виду повѣщеніе сказанного нѣчого не помогла и асистенція функционерівъ и делегатівъ рады повѣтровои при переводженіи правыборовъ по нашихъ селахъ и мѣстечкахъ, не помогли и ексекютивки податковій, що подѣст правыборовъ залегли даяныи немилосердно стягали и народъ великими податками страшили; наваѣ обшары дворовъ, тѣ „sejdeczni przysięsiele ludku“ и жидовска товпа зъ тѣмъ агитаторовъ и щедро подаваній грѣш — все то нѣчого не помогло, народъ, якъ вѣдали, ревно займився выборами и, оминаючи вѣдѣтъ, выбиравъ выборцами людей честныхъ, не ласыхъ на панскій приманъ. Тутъ належае повести и патриотизмъ нашихъ мѣщанъ зъ Бобрки, Ходорова и Стрильска, котрі вразъ изъ своими отцами духовными весь напоръ польско-жидовской клань бодро перенесли и остаточно хотъ въ части своихъ противниковъ побѣдили. Тоже слава и честь вамъ рускій мѣщане!

Самъ выборъ посла назначило ц. к. старство на 10 годину въ тѣсній сали рады повѣтровои, замѣстѣ обширнои и выдѣднои салѣ староства, де звычайно до теперѣ відбувалися выборы. По одравленій въ церкви службѣ Божій въ означеній годнѣ стали нашъ выборцѣ збиратися въ сали выборчій, а тутъ наразѣ повставъ огонь въ сусѣднѣхъ селѣ Лавкахъ. Честный выборецъ зъ Лавокъ не оспутивъ побѣдѣнця, но бѣдавъ голосъ на нашего кандидата. Дѣйстви чудомъ Божимъ нашъ выборецъ не погорѣвъ, хотѣвъ наколо него агорѣло до 12 господарствъ.

Самъ результатъ выбору бувъ такий: Комисія выборча була наша а предѣвателемъ ея бувъ дѣвильный о Заяцъ зъ Ходорова. На 135 выборцѣхъ обовязаныхъ голосувати, явилося 122. Зъ тѣхъ голосувало на нашего кандидата п. Кулачковскаго 84 выборцѣхъ, отже

нашъ кандидатъ одержавъ 22 голоса по-надъ абсолютну бѣльшѣсть. На п. Генцля упало 38 голосовъ, на котрі зложился: голосъ панастаросты яко выборца зъ Бобрки, голосъ самого п. Генцля, упавшого кандидата, яко выборца зъ Шоломы, голоса 3-хъ вѣристовъ, 2 польскихъ ксендзовъ, голоса колькохъ осадъ нѣмцевъ и мазурскихъ, голоса жидовско-панскій, голоса двохъ вѣдѣтъ и вѣдѣця нашихъ Хрунѣвъ. Межа 84-ма нашими голосами було 8 священниковъ, 3-хъ вѣдѣтъ, 2-хъ выборцѣхъ селянъ латинскихъ, а прочіи твердіи якъ скала честай рускій выборцѣ. Не голосовало 13 выборцѣхъ, межи ними и одинъ рускій священникъ! Въ судовѣхъ повѣтъ ходоромъ п. Кулачковскій дѣставъ 43 голоса, п. Генцель 12; въ судовѣхъ повѣтъ бобреекій п. Кулачковскій 41 голосовъ, п. Генцель 26.

По укѣнченіи выборъ нашъ выборцѣ збрался передъ будынкомъ ц. к. староства и уповаживши о. Заяця до зложена вѣрно-подданчій чувствъ Его Вел. цѣсарю, грѣмно засѣвала трикrotnie „многоа дѣла“ Его Величеству а вѣдѣця и пану старостѣ яко безсторонному и справедливному цѣсарскому урядникови. Таку то свѣтлу однесли мы побѣду надъ п. Генцлемъ, вице-маршалкомъ повѣтовымъ, заступникомъ члена выдѣлу краевого, членомъ комисіи контрольнои Краковскаго Товариства, стовномъ ставчикомъ, горячимъ польскимъ патриотикомъ, а при томъ вѣдѣнымъ негаторомъ Руси.

На законченіе подаю Вамъ и списъ мѣсцевостей, де рускій голосъ пропавъ а де належае бы потрудитися, чтобы зало направити. То: Бакѣвцѣ, Любешка, Трибуховцѣ, Вѣдники, Будѣвцѣ, Ланы, Ходорѣвцѣ, Соколовцѣ, Гривѣвцѣ, Коцурѣвцѣ, Шоломы, Селищѣ, Березѣвцѣ, Гривки-Куты, Добровляны, Городище цетверске, Пѣдѣвцѣ, Русатичѣ и т. д.

Оксидецъ.

Про выборъ въ мѣстѣ Тернополи одержали мы зарѣзъ по скѣнченій скрутинѣи отсю телеграму:

„Голосувало 1243 выборцѣхъ. Барвинскій дѣставъ 509 голосовъ, а Крилицкій 708. За Барвинскимъ голосовали всѣ мѣщане, якъ одинъ мужъ, и часть интеллигенціи, а за Крилицкимъ голосовали только судовіи урядники и жиды. При выборѣ дѣлосъ богато неформальностей, тожъ побѣдѣнця сторона вносѣтъ протестъ противъ выбору Крилицкаго.“

При выборѣ зъ мѣста Дрогобича голосувало 974 выборцѣхъ. Зъ того упало на о. Алексѣя Тороньскаго 384 голосовъ (367 христіанскихъ а 17 жидовскихъ) а на Станислава Щепановскаго 585 голосовъ (424 жидовскихъ а 161 христіанскихъ).

Въ справѣ того выбору пишутъ намъ зъ Дрогобича:

По сторонѣ Щепановскаго стояла повата

комитетовъ центральныхъ польского и руского, читальня польско-руска, квестія жидовска, окликъ польского патриотизму и добре зорганізована агитація; — по сторонѣ о. Тороньскаго лише добра воля выборцѣхъ безъ жалонной матеріальной аніи моральной подпѣры. Жиды можніи Гольдгамеръ и Гартенбертъ хотѣли показати, що безъ нихъ посла не буде и для того поставили цѣле жидовство, а Польскіи шовинисты видѣли, що многіи Поляки мѣщане, ремѣсники, купцѣ и зъ интеллигенціи (и пр. цѣлый судъ, урядъ податковій, почта, телеграфъ и иншіи) голосуютъ за о. Тороньскаго, подѣвая гвалтъ, що Польша згине, якъ стане выбравши Русинъ, и въ имя патриотизму зывали голосувати за Щепановскаго. Такии шовинизмомъ означилися деякіи профессоры гимназіальни, однакѣ не всѣ, бо були и такіи, що голосовали за о. Тороньскаго, а некоторіи усунулися бѣхъ голосованія. А предѣ-жъ и добріи патриоты польскіи, котрі не пустымъ словомъ, але дѣломъ заявляють свѣдѣ патриотизма, коли того треба, — котрі заведѣды выступаютъ въ польскѣмъ строю, не вагаются дати свои голоса на о. Тороньскаго, въ томъ переконанно, що выборомъ одного Русина зовсѣмъ не пошкѣдили бы справѣ польскѣй, лише причинились-бы до згоды межи Русинами и Поляками, они бѣ глядали посла, котрый-бы щиро для добра краю потрудился. Есть то дѣйстви потѣшающій обавъ въ нашѣй сусѣднѣности, и бажати бы лише, чтобы такіи засады дѣлаше ширалися въ нашѣй сусѣднѣности. Жаль только, що оба участника львовскаго вѣча мѣстѣ пойдши яншою дорогою, противъ засады на вѣчу ухваленыи: одинъ въ имя патриотизму польского, другій здаеся въ имя жидовства найшлися на одномъ поли противъ о. Тороньскаго, котрого поклоняла на посла загальна воля мѣщанства и передмѣщанства.

Зъ Станиславова пишутъ намъ:

Въ особѣ Іосифа Гурика высладо селянство станиславовскаго повѣту безперечно найкращую свою силу до галицкаго сойму. Выборъ сей повтала также вся независима интеллигенція зъ одушевленіемъ, бо надъ рухомъ селянскимъ, котрый тутъ, якъ и въ многихъ нашихъ повѣтахъ, зачавъ объявлятися мовѣ елементарна сила, вызначился якъ-разъ голосъ Іосифа Гурика, котрый вказувавъ въ своихъ промовѣхъ на вышій надъ матеріальній и кастовій цѣль, а коли розгойданій амбидишнихъ селянскихъ кандидатѣхъ накликаеи селянъ, чтобы не приймали рускои интеллигенціи до удѣлу въ организаціи выборчій, то бѣвъ самъ одинъ накликаеи селянъ, чтобы при выборѣ не дивились на одѣжу, але на здѣбѣсть и характеръ кандидата.

Подъ конецъ червня 1889 выказували записки тутешного комитета до 50 выборцѣхъ такихъ, котрі при всѣхъ попереднихъ выборахъ вѣла сѣбно за прикладомъ власти, а ме-

же прочими зверхъ 100 выборцами вызначалася агитація трехъ заможныхъ вѣдѣтъ-кандидатѣхъ, кожного на власну руку, але всѣ они шарили такіи оклики, що не треба выборцамъ нѣякихъ передвыборчихъ зборѣвъ, бо то выдумуютъ не-селяне на то, чтобы накинати селянамъ священника або урядника, и що дѣлать все треба лишити на „Боже волю“. Мало було такихъ, котрі тому завѣрили, що селяне-выборцѣ бѣдѣдуть безъ всякой агитаціи изъ стороны Гурика ему, яко найспособѣйшому, свои голоса, а правдѣе пригнобленіе принесли всѣхъ, що Гурикъ на три днѣ передъ выборами, коли зывано его, чтобы еднѣвъ розстрѣлюваній голоса станиславовскіи, послушавъ зыву томацкого комитета выборчого и выбрався туды на цѣлый радъ передвыборчихъ зборѣвъ. Загукана тамъ, готорилось, сторона, а доки для розбудженія народнаго достоинства збере Гурикъ въ Товмачинѣ якихъ 20 голосовъ, то за той часъ тутъ его голоса розсѣпалася, бо напередъ уже голосили противники, що Гурика тутъ не можна буде выбирати, скоро выберѣе по мандатъ въ Товмачке. И дѣйстви, коли 2. липня 1889. зачали на него въ Станиславѣвъ также при другѣмъ голосованіи сѣпалася голоса, то зарѣзъ появились подрѣбленій „чужою рукою“ телеграммы зъ Товмача, мовѣ-бы тамъ уже выбрано Гурика. Зарѣзъ зачатѣ наставати на него, чтобы тутъ зрѣмѣ кандидатуры, але бѣвъ заявивъ, що телеграмма подрѣблена, бо не прийшла на адресу, умовлену зъ товмачскимъ комитетомъ. Тогда вѣдѣтъ-кандидаты: Корольскіи, Дмитрашъ и Виничукъ, котрыхъ пошлевики найголосѣйше горлани на передвыборчихъ зборахъ противъ духовнои и свѣтскои интеллигенціи, бѣдали свои и своихъ пошлечиковъ голоса якъ-разъ сурдѣтовому кандидату, у доказъ, что кричали „за сѣракомъ“ лише такъ довго, пока каждый зъ нихъ для себе мандату добивался! Не придалася также нѣ на що проба арештованія выборца Кернякевича, яко мнимого „агитатора“, не помогло и то, що де-хто зъ рады повѣтровои, одкинувши всякій тактъ на бѣкъ, подѣшався, агитуючи за сурдѣтовымъ кандидатомъ, голосно бѣвъ фирму особѣ, котрій зъ-горы заявляи, що въ акцію выборчу не мѣшайтесь. Лашавмо однакѣ поки-що на бѣкъ тѣ эпизоды, а радше поднесемо то, що поступованіе ц. к. власти при актіи выбору бѣдѣначалося тактомъ и спокомѣмъ, похибѣи при выголосованіи именъ кандидатѣхъ поправляюва, збройнои жаждѣмеріи не було нѣ въ двѣрѣхъ, нѣ въ сали. За то повне такту поступованіе дякувавъ посолъ зарѣзъ по подѣнсанію протоколу въ вымѣнныхъ словахъ п. старостѣ Хонданьскому, звѣстному зъ такого-жъ лояльного поступованія зъ Надѣвѣрѣи, якъ о томъ читателѣ „Дѣла“ знаютъ. Зъ пѣсною на устахъ перейшли выборцѣ обохъ партій на закуску, у однихъ и другихъ зъ строгимъ пошанованіемъ „Петрѣвкѣ“, каждый, у промовѣхъ безъ кѣвца, равѣсѣ до слова, чтобы радоватися выборомъ Іосифа Гурика тутъ значаю бѣльшѣ-

Упорався.

(Зъ нотатки слѣдочаго судѣи на Черноморѣ.)

(Конецъ.)

Судѣя давъ собѣ перепочинокъ, выпивъ вновь чарку, понюхавъ табаки и, перемѣнивши серіозный выразъ лица на зовсѣмъ веселый, позавъ казати далѣ:

Такъ отъ, на той самѣ „Ланіи“ и у тѣи самѣ часы яко убила Черкесы черноморскаго сотника и зосталася по ему вдова, зовсѣмъ убога и безпорядна та ще й вагѣтна. Зжалку-вавшись надъ еи долею, бригадній командиръ приставивъ ей на послугу якогось старенькаго козака внутрѣнои службы, на прѣзвѣска Садѣла. За дѣла панѣ була еи командирска ласка великою запомогою, а до того и козакови була еи служба до вподобы. Овъ и на Черноморіи живѣвъ собѣ убого, а покнаувши неволю родовище та оселившись на закубанскихъ багнахъ, зазнавъ найгѣршого лиха: корѣйи подувши ему малыхъ дѣтокъ, Черкесы вбили старшого сына и зарѣзали жѣнку, а пожѣа пожѣрла ему хату и все домѣбство. Зставѣсѣ бѣвъ безприютливый одинецъ и служба на послугахъ у добросердѣи панѣ була ему якъ нахѣдка. И отъ живуть они собѣ любовенько та привязаненько, одно другому радѣи, коли-жъ ось яко у пѣвно осѣвъ та ще й посередѣ ноци панѣ занедужала. Лихо сердешной: выала на лѣжку, корчаться та кричати, а нѣкому поратувати.

— Ой голубчику! — каже панѣ до Садѣла, — бѣжи-жъ по бабу та бѣжи мерщій, бо пропаду!

— Де-жъ она, тая баба, живе? — пытае Садѣло.

— Отамъ, каже, голубчику, ажъ у кѣнцѣ слободы буде невеличка земляночка зъ однимъ овецѣмъ, такъ у тѣи землянцѣ и живе баба Мурмѣлиха.

Метнувся Садѣло зъ хаты, побѣгъ по бабу. Або хочъ и не побѣгъ, такъ поспѣвъ подѣбѣдемъ зъ двору, а за дворомъ хочъ-бы и хо-

тѣвъ бѣгѣти, то не здолавъ-бы, бо слобода була багнѣта и на вулицяхъ грязюка була трохи не по колѣна. Довго бѣвъ плентався, а все-жъ таки доплѣтався, вступивъ у землянку, привѣтався зъ бабою та й каже:

— Пропадае панѣ зъ лиха, то будь ласка, поратуй!

— И, голубчику! — забѣдкалась баба, — ты-жъ така бачишь, яка старенька та немощна, а грязюка жъ на вулицѣхъ страшна, то де-жъ таки менѣ додыбати до твоѣи панѣ? Та менѣ-жъ силковыи не стане, та я застрѣчу въ болотѣ и пропаду!

Якъ не благавъ Садѣло стару, але нѣчого не вдѣвъ и мусѣвъ пошелепатися назадъ безъ бабы. Довго бѣвъ шелепатѣся, а все-жъ таки пришелепатѣся, та й каже:

— Не хоче баба йти, бѣнтѣся, що зъ несины въ болотѣ застрѣгне и пропаде!

А пани зовсѣмъ лихо: бѣдаха кричати не своимъ голосомъ:

— Ой горечко! ой лишечко! Ой смертъ моя насѣлае! Ратуй мене, голубчику, хочъ на собѣ привези бабу, та заратуй бѣхъ муки востерпѣючи, бѣхъ наглои смерти!

Жаль узавъ козака за сердце. Выступивъ бѣвъ зъ хаты и полетѣвъ вновь по бабу. Довго бѣвъ плѣвся, а все-жъ таки заплѣвся та й каже:

— Зовсѣмъ пани лихо приспѣло, то будь ласка хочъ на синну менѣ сядѣ, а я вже яко доведу тебе потихеньки!

Якъ не дѣмѣвалася баба, а мусѣла згодитися. Нагнувся козакъ, обпершись объ лаву руками, змостилася ему баба на спину, бѣвъ узавъ еи бѣдѣ колѣна, кренкувъ, напнувся та й поперѣ...

А грязюка, кажу, була страшна, а нѣчь така темна, що хочъ въ око стрѣль, то видѣти рѣчь, що сердешному козакови треба було шелепатѣся помацѣи и разъ-у-разъ бѣдѣчивати. Овъ бѣвъ якъ выбѣтѣся зъ синны, то наладѣвъ руку нѣкъ або загату, посадовити туды бабу, а самъ бѣдѣсѣлся та й зовѣвъ еи таскаб. Скѣльки разѣвъ припадало ему отакъ бѣдѣчивати, того вже не скажу, але яко трапилось

такъ, що вже зовсѣмъ бѣвъ знемѣтъся, треба бѣвъ бѣдѣчивати, а тутъ нѣкъ плѣтъ, нѣкъ загаты нѣякъ не наладѣвъ. Щобъ не кидати бабы въ багнюку, зобрѣвъ бѣвъ останокъ силъ, ступивъ еще колька ступнѣвъ у передъ, простѣвши поперебъ себе руку, ажъ ось и вѣ приставнище. Чи то плѣтъ бувъ, чи загаты, того вже ему нѣколи було розбѣдѣнати, але досѣтъ того, що наладѣвъ щось тверде. Повернувся бѣвъ синною до сего приставнища, та й каже: „Спустися, бабо, та посидѣ трохи, а я хочъ бѣдѣ сапаюся!“ Баба пустила его руками и ногами, але замѣсѣтъ того, щобъ сѣсти, ковельнулася назадъ, ахнула зъ ляку, мелькнула ногами, та й загуркотѣла кудѣсь у низъ! Только и розувѣвъ Садѣло, що дѣсъ у глѣбини она чѣи грянкулася, чѣи бѣвнулася и наче ажъ кваннула. Обернувся козакъ, ланиувъ судѣи-туды, та й обервъ зъ ляку, бо то бувъ не плѣтъ, а колодызъ! Перехилився бѣвъ у колодызъ, при слухѣхъ, не чутъ и духу! Гукувъ разъ и въ другое: „Бабо — гу — у — у!“ але баба не бѣдѣгнулася. Шо тутъ у свѣтѣ Божьому робити? Побѣдѣвся козакъ, постогнавъ зъ лиха та й подѣвѣлся до дому...

Доплѣтався Садѣло до хаты, бѣдѣчивъ двѣрѣ, ажъ бачить, що въ печи огонь палае, а бѣла пѣча сидѣтъ сама панѣ и окрѣпъ грѣе.

— Та се ты, козаке? — промовѣла панѣ, задрѣвши Садѣла, — а я вже и сама впо-ралася...

— Ну, такъ и я-жъ упорався! — бѣдка-завъ Садѣло.

— Якъ саме?

— Утопивъ бабу... въ колодызъ укинувъ!

— Отсе-жъ таки лишко! — скричала панѣ, — та якъ-же оно такъ трапилось?

— Отакъ и такъ! — каже Садѣло. — Знемѣтъся я на силахъ, хотѣвъ посадовити бабу на плѣтъ або загату, щобъ бѣдѣчати, та замѣсѣтъ на плѣтъ сѣстѣвъ еи на колодызъ, такъ она загуркотѣла внизъ та только кваннула та й годѣ!

— Лишко-жъ тобѣ тяжке! — заголосила панѣ. — Бѣжи-жъ ты, голубчику, мерщій у правленіе та призвѣта про ою пригуду, то

може таки на тебе хочъ яке не яке милосердіе буде!

— Нѣ же! — бѣдказавъ Садѣло, — нехай еще дѣдко побѣгѣе по болотѣ, а я вже набѣгѣвалъ! Отсе полѣзу на пѣтъ та бѣдѣчѣюся, та бѣдѣчѣю трохи, а тогдѣ вже хочъ и въ правленіе.

— Чи такъ, голубчику, то й такъ! — згодилася панѣ.

И отъ, кренкучи та стогнучи, роздѣгѣся й розузеся Садѣло, полѣвъ на пѣтъ та й грѣѣтъся. И заснутъ-бѣ радѣи, такъ сонъ его не бере: не йде ему зъ думки сердешна баба, що въ колодызѣ укинувъ. Якъ уздрѣне собѣ, якъ бѣвъ еи на колодызѣ опукавъ, якъ она ковельнулася, ахнула та ногами мелькнула, то ажъ подѣнѣтъся на пѣчи.

И треба-жъ було, щобъ до сего лиха та прилучилося козакови еще и другѣ. Зайшло дѣло зъ кѣтки. Сидѣтъ ото панѣ бѣла пѣча и бачить, що германска звѣрина почала зъ еи дѣтинкою гратися: по заворушѣтѣся дѣтина, то кѣтка и стрѣбѣ на неѣ.

— Ой, голубчику! — каже панѣ до Садѣла, — або выкинь трикѣтѣу кѣтку на двѣрѣ, або хочъ прогонѣй еи якъ-небудь! И сама-бѣ рада вѣстати, та горенько мое, що на сидѣ на стѣлцѣ всѣдѣжу.

Полѣзувався козакъ злѣзти зъ пѣчи, щобъ выкинути кѣтку, та позавъ пѣльнувати дѣтинку зъ пѣчи. Такъ же морѣа зъ гаспидкою кѣткою тай годѣ! Тпрѣсе на неѣ козакъ, лѣпне онучею, то она й бѣдѣскотѣ гетъ, а скоро бѣвъ заспокоѣтся, то она й зовѣвъ свое робитѣ. Не стало въ козака терпѣливи. Зъ пересердѣи вхопивъ бѣвъ качалку, розмахнувъ еи, та якъ швыргѣне! Та не потрапивъ кѣтки, а дѣтинку по головѣ — хрѣпъ! Та такъ хвѣцѣо хрѣпнувъ, що она только пѣснула, та й контѣ! Скричала нещаслива панѣ, плѣснула въ долѣнѣ, бѣдѣсѣвила до дѣтинки (де й сила набра-лась!), ажъ она вже й простѣглася! Почала панѣ тужити на весь голосъ, а Садѣло спу-стѣвъ ноги зъ пѣчи, звѣсивъ голову та й каже:

— Отсе такъ що впорався! За одну нѣчь

етею, и моральною побдою его въ Товмачи, де здобувъ 66 голосовъ, а мѣсцевый кандидатъ польскій и шефъ повѣту кс. Сава перейшовъ лише 11 голосами по-надъ абсолютну бдѣльнѣсть. Заразъ сѣ телеграфовала Товмачина Станиславчиня, а коля Станиславцѣ бдѣльнѣсть, ко Гурникъ выбраний въ Станиславовѣ, бдѣльнѣсть Товмачина телеграмою: „Присутній выборць одушевленъ выборомъ Гурника въ Станиславовѣ заслають благоселенія! Тиховичъ“. Ближній вѣсти про передвыборчій заходъ и про самъ актъ выбору въ Товмачи подастъ до часописей сама Товмачина, де то подбно якъ въ сущдѣй Городенчинѣ показує цифра голосовъ, за народнымъ кандидатомъ бдѣльнѣсть, що и тамъ дни володѣнія „чужон руки“ вже почислені.

М.

У Львовѣ ведесе бдѣ четверга завзята борба о четвертого посла въ мѣста а вчерашній аборъ выборчій булѣ ен кульминаційною точкою. Завзвано ажъ пос. Романовича зъ Кракова на помѣчъ а бѣть разомъ зъ д-ромъ Леваковскимъ ходили до п. намѣстника въ жалобу на пресію, яку робити на урядниківъ въ користь п. Михалеского. П. намѣстникъ заявивъ, що не робити нѣякой пресіи на урядниківъ и що такъ краѣвому якъ и центральному правительству вѣсть рѣвнодушно, хто буде выбраний. Ту бдѣповідъ п. намѣстника подано вчерѣ до вѣдомости комитетови выборчому. При сѣй нагодѣ оповѣвъ д-ръ Леваковскій, що п. Михалескій перивѣсно ему казавъ, що не хоче кандидувати; дальше, що урядники жалувались передъ нимъ на пресію; що бѣть ходитъ до намѣстника, але той его не хотѣвъ приймати; що телеграфовано до гр. Тафого и на послѣдокъ, що мимо повышеного заявленія п. намѣстника, дано такий самъ наказъ урядникамъ бдѣ зѣдѣльничѣ. Зъ дальшихъ дебѣтъ на комитетѣ для насъ особливо то було цѣкаве, що жидѣ, Натанъ Левенштайнъ и конципиентъ адвокатскій у д-ра Ровинского, выступивъ протавъ п. Реваковича за то, що той называє зъ Русинами. На то сказавъ ему п. Реваковичъ, що его дивує, що жидѣ, котрый домагався рѣвноуправленія для жидѣвъ, бдѣмыває того Русинамъ; впротѣмъ Левенштайнъ некомпетентный мѣшався до польско-русскихъ бдѣноснѣвъ. Въ нѣвѣшнѣмъ Kurjer-ѣ простувъ д-ръ Левенштайнъ вчерашній слова п. Реваковича о сѣбѣ, що бѣть (Левенштайнъ) мавъ лишь на думцѣ польско-руську лѣгу. Нѣвѣшній выборы сущѣ мало оживлені и здаєсь, що выйде п. Михалескій.

Сегорѣчний выборы до сойму въ порѣвнаню зъ давнѣйшими.

Для лучшего оцѣненія сегорѣчныхъ выборовъ соймовыхъ въ куріи сѣлянскон хочемо результатъ ихъ порѣвнати зъ результатомъ выборовъ соймовыхъ въ роцѣ 1883 и выборы до рады державной въ р. 1885. Мусимо однакъъ зазначити, що порѣвнанье не выпаде цѣлкомъ докладно, бо сегорѣчний округъ выборчій сущѣ нѣвѣшній якъ попередній: перше выбирала що два або три судові повѣты разомъ, теперь выбирѣе каждый политичный повѣтъ. Въ многихъ разѣхъ однакъъ одно зъ другимъ сходиться. Въ многихъ повѣтахъ есть еще рѣзницѣ, бѣльша або менша, въ числѣ вырѣствѣвъ. Для же лучшего оцѣненія всѣхъ выборовъ взагалѣ подаемо такожъ въ каждомъ округѣ выборы число Русинѣвъ и не-Русинѣвъ послѣ остатон консенсаций.

1) Бережаны. Русинѣвъ 54.800, не-Русинѣвъ 26.200. Въ р. 1883 мавъ гр. Романъ Потоцкій 125 голосовъ, рускій кандидатъ Иванъ

Сойка 20 голосовъ (округъ выборчій бувъ зовѣсьмъ бдѣльнѣмъ); въ р. 1885 (мѣсто Бережаны голосувало окремо) гр. Романъ Потоцкій 104 гол., д-ръ Дамянъ Савчакъ 65 гол.; теперь Г. Шелескій и Д. Савчакъ по 70 голосовъ.

2) Бѣрѣжа. Русинѣвъ 45.500, не-Русинѣвъ 15.600. Въ р. 1883 мавъ Северинъ Генцель 96 голосовъ, о. Ипполитъ Штогринъ 41 гол.; въ р. 1885 о. Михаилъ Сынгалевичъ 81 гол., рускій кандидатъ Юліанъ Романчукъ 73 гол.; теперь Сев. Генцель 38 гол., Денисъ Кулачковскій 84 гол.

3) Богородчань. Русинѣвъ 48.800, не-Русинѣвъ 8.900. Въ р. 1883 мавъ староста Александръ Лукасевичъ 72 гол., Олександъ Барабашъ 33 гол., при повторномъ выборѣ Лукасевичъ 59, Барабашъ 50 гол.; въ р. 1885 о. Корнило Мандачевскій 71 гол., рускій кандидатъ Юліанъ Пелешъ 53 гол.; теперь Володиславъ Луцкій 39 гол., Олександъ Барабашъ 64 гол.

4) Воршѣвъ. Русинѣвъ 70.300, не-Русинѣвъ 27.800. Въ р. 1883 мавъ гр. Мечиславъ Борковскій 103 гол., Кар. Шипайло 62 гол.; въ р. 1885 Антонъ Хамецъ 186 гол., Михайло Кульчицкій 45 гол.; теперь гр. Меч. Борковскій 142 гол., о. Омельянъ Глѣбовицкій 48 гол.

5) Броды. Русинѣвъ 80.900, не-Русинѣвъ 27.800 (безъ мѣста Бродѣвъ). Въ р. 1883 мавъ гр. Станиславъ Баденій 183 гол., о. Иванъ Сѣрко 52 гол. (округъ выборчій бувъ значно бдѣльнѣмъ); въ р. 1885 Титъ Кезяновскій 106 гол., о. Иванъ Сѣрко 135 гол.; теперь о. Иванъ Сѣрко 146 гол., нѣшій кандидатъ 41 гол.

6) Бучачъ. Русинѣвъ 61.600, не-Русинѣвъ 39.500. Въ р. 1883 мавъ Владиславъ Волянскій 112 гол., Климъ Вахнянинъ 32 гол. (округъ выборчій бувъ трохи меншій); въ р. 1885 (безъ мѣста Бучача) Николай Волянскій 168 гол., рускій кандидатъ о. Николай Галуцкскій 57 гол.; теперь гр. Владиславъ Волянскій 131 гол., д-ръ Филаретъ Семеновичъ 34 гол. (Цѣлѣцкій 27 гол.)

7) Городенка. Русинѣвъ 62.400, не-Русинѣвъ 14.500. Въ р. 1883 мавъ Михаилъ Ленартовичъ 126 гол., рускій кандидатъ Пернарскій 33 гол.; въ р. 1885 Антонъ Хамецъ 105 гол., Михаилъ Кульчицкій 65 гол.; теперь Мих. Ленартовичъ 81 гол., Иванъ Бѣлей 66 гол.

8) Городокъ. Русинѣвъ 38.600 (послѣ обрядѣ 40.500), не-Русинѣвъ 22.800. Въ р. 1883 мавъ Едвардъ Вайсманъ 80 гол., Иванъ Садовскій 41 гол.; въ р. 1883 (безъ мѣста Городка) Давидъ Абрамовичъ 62 гол., Василь Нагорный 74 гол., теперь Волод. Незабитовскій 74, Денисъ Герасимовичъ 59 гол.

9) Гусятинъ. Русинѣвъ 53.100, не-Русинѣвъ 24.000. Въ р. 1883 мавъ Еразмъ Волянскій 75 гол., о. Николай Сѣчинскій 85 гол.; въ р. 1885 Владиславъ Чайковскій 81 гол., д-ръ Исидоръ Шараневичъ 99 гол.; теперь Корн. Городискій 88 гол., рускій кандидатъ Левъ Максимовичъ 71 гол.

10) Долина. Русинѣвъ 59.600, не-Русинѣвъ 18.700. Въ р. 1883 мавъ староста Валерій Баранскій 103 гол., д-ръ Александръ Огоновскій 76 гол., при повторномъ выборѣ Аполлиарій Голпентъ 101 гол., Алекс. Огоновскій 72 гол.; въ р. 1885 о. Михаилъ Сынгалевичъ 167 гол., Юліанъ Романчукъ 57 гол.; въ р. 1886 при доповняючѣмъ выборѣ до сойму А. Мазаракій 135 гол., рускій выборць усунули бдѣ голосованъ; теперь А. Мазаракій 89 гол., д-ръ Алекс. Огоновскій 73 гол.

11) Добромиль. Русинѣвъ 41.000, не-Русинѣвъ 17.400. Въ р. 1883 мавъ Антонъ Тимковскій 153 гол. на 172 голосующихъ, контр-кандидата не було; въ р. 1885 Антонъ Тимковскій 175 гол., Денисъ Сынкевичъ 35 гол.; теперь Павло Тимковскій 132 гол., контр-кандидатъ Алоій Тележанскій 2 гол. (Сей округъ меншався теперь о судовый повѣтъ Устрики.)

12) Дрогобичъ. Русинѣвъ 72.400, не-Русинѣвъ 20.000 (безъ мѣста Дрогобича). Въ р. 1883 мавъ Ксенофонтъ Охримовичъ всѣ (150) голоса, контр-кандидатъ зъ польской стороны не було; въ р. 1885 Ксен. Охримовичъ 185 гол., рускій кандидатъ Василь Ковальскій 30 гол.; теперь Ксен. Охримовичъ 157 гол. (Пожакоскій 8 гол.)

(Дальше буде.)

Спѣльный делегаціи.

Австрійска делегація. На засѣданіи комисіи бюджетовой дня 3 липня с. р. заявивъ министръ войны Баверъ на интерпеляцію пос. д-ра Бѣльнѣского, що уважає конечнымъ переробленье 11-миллиметровыхъ карабинѣвъ на 8-миллиметровый и заосмотрѣние конницы въ новое оружье, черезъ что була бы уможвлена для неѣ большѣ самостоятельна ація. Такожъ подѣвъ министръ конечну потребу поставленія третого баталіону зѣдѣльничого, котрый могъ-бы бдѣдати знаменитый услуга въ часѣ войны. На интерпеляцію пос. Хлюмецкаго заявивъ министръ, что перше пикляванье загалного ополченія вѣсть признанье до доповненія арміи, что отже тѣ члены того полка, котріи передѣсь служили въ войску въ техническихъ бдѣдѣлахъ и теперь въ случаѣ войны будутъ придѣлены до тѣхъ бдѣдѣловъ. При дебѣтъ надъ вырѣванемъ зъ оруженъ бдѣноснѣвъ пос. Яворскій, що въ Галичинѣ при вѣрѣвъ стрѣльня зъ карабинѣвъ до мѣты лучшѣе богато нещастѣ и просявъ, чтобы зарѣдѣти бдѣдѣльнѣмъ средствамъ осторожности. Отѣкъ жадавъ д-ръ Бѣльнѣскій заснованія у Львовѣ школы кадѣтъ, на що бдѣдѣльнѣмъ манастѣръ, что охотно зробило-бы то правительству, однакъъ громада Львова не хоче въ бдѣдѣльнѣмъ мѣрѣ причинѣти до удержанія той школы.

На засѣданіи комисіи бюджетовой зъ дня 4 липня с. р. полагоджено рѣшту роздѣловъ надызначныхъ выдѣловъ министерства войны.

Министръ войны заявивъ при роздѣлѣ „тяжкій батеріи“, что конечнымъ вѣсть збѣльшити число армѣтъ такъ, чтобы оно бдѣдѣдѣло роздѣло чѣлоу армѣтъ въ нынѣшнѣ арміяхъ, бо де-якъ-де але на тѣмъ полѣ не може наша держава оставати по-заду за нынѣшнѣ. При роздѣлѣ „Потреба утворѣнія третого зѣдѣльничого баталіону телеграфичного полку“ заявивъ министръ, что поставленье того одного баталіону вѣсть минимальноу потребою, бдѣтъ котрон не можна бдѣступити. Таки баталіоны сущѣ дужѣ прѣдѣтъ при будовахъ зѣдѣльничѣ и при управѣ зѣдѣльничого руху и нѣшій арміи мають ихъ значно большѣе.

По принѣтии надызначныхъ выдѣловъ приѣшли бдѣтъ наряды звѣчайный выдѣты для войска. На рѣзвородній пытанья пос. Гайльсберга, Фалькенгайна, Думбѣ, Демѣя и Матуша бдѣдѣдѣвъ министръ передѣсьмъ на интерпеляцію что-до новой инструкціи, дѣтѣкающей образованія однѣорѣчныхъ охотничѣвъ, заявляючи, что цѣла вага ен лежить въ практичѣмъ ихъ образованіи. Що до медѣковъ, котрымъ мають буги признаній дѣякій польги, ведутся якъ-разъ теперь переговоры. Справа реформы карной процедуры войсковон не буде такожъ скоро ще полагоджена, бо мусѣтъ вѣстѣ въ тѣмъ предметѣ переговоры мѣжъ 5 министер-

ствами и выявляються великій рѣзницѣ въ поглядѣхъ. На интерпеляцію въ справѣ бдѣданья доставы провинѣтовъ для войска дробнымъ промысловцамъ заявивъ министръ, что порѣблено въ тѣмъ напрямѣ вже пробы, а теперь треба ждѣти, что выйде зъ тѣхъ пробы. Въ мѣнувшѣмъ роцѣ однакъ, коля розписувано лицензію на доставы, нѣхто зъ зѣдѣльнѣхъ-ся оферентѣвъ не бдѣдѣвъ поставленнымъ условіямъ такъ, что теперь треба на ново розписувати лицензію. Зъ признаньемъ высказався министръ про дѣяльнѣсть товариства „Червоного Хрѣста“ а приходячи зъ порядку до справы харчу жовѣтрѣвъ заявивъ, что звертає на то пильну увагу а що жовѣтры звѣчайно вертають зъ войска домѣвъ лучше бдѣдѣльнѣмъ, якъ приѣшли зъ дому до войска. Вацяи пояснѣвъ предѣставитель правительства полковникъ Фельденгаверъ справу роздаванія державныхъ мѣдѣ фондѣшевѣхъ и заявивъ, что они роздаються послѣ невѣной постѣйной программы и что выказъ роздаваныхъ мѣдѣ оголошувѣ въ часописѣхъ.

Угорска делегація. Полагодила на засѣданіи комисіи зъ дня 4 липня 1889 справу кредиту для краѣвъ окупованныхъ. При той нагодѣ авернувъ пос. Дюрковичъ увагу на аграрній бдѣноснѣвъ Босни и Герцеговинѣ, котріи мають тамъ не лишь экономичные, але большѣе политичные значенье. Рѣльництво становитъ тамъ головное жерело доброты, а бдѣноснѣвъ рѣльництва була тамъ все жереломъ и причиноу политичныхъ несуюковѣвъ и розрухѣвъ. Бѣсѣдчикъ зажадавъ бдѣтъ правительства поясненія въ дѣлѣхъ справѣхъ дѣтѣкающихъ Босни и Герцеговинѣ а именѣ въ справѣ бдѣноснѣвъ кметѣвъ (вѣчѣйшій чиншѣвѣвъ землѣ) до вѣдѣльнѣхъ рѣльнѣковъ и въ справѣ обходу въ краѣхъ окупованныхъ торжѣства бѣтъ въ Косовѣмъ полѣмъ при котрѣй то нагодѣ мало бѣдѣла рѣляцій заграничныхъ дѣвѣнѣвъ проявляєсь недовѣленье прѣтивъ Австрій. Пос. Гегѣдѣшъ конституѣ назывѣчѣйне збѣльшенье доходѣвъ зъ окупованныхъ краѣвъ и высѣкає зачудованье, что подѣтѣ посередній прѣдѣмѣнуванъ збѣльшѣй о 110.000 ар. Министръ Калляй пояснѣе тоє збѣльшенье бдѣвысѣшенемъ подѣтку спиритусового, а такожъ и бдѣдѣсѣною консумціоу тѣтѣноу такъ что до сѣбѣлости, якъ и что-до якѣсти. Переходѣчи до войсковыхъ справъ окупованныхъ краѣвъ заявивъ министръ, что въ р. 1882 поставлено тамъ чѣтири баталіоны, котріи коштували 213.000 ар. Одѣ того часу ставлено сорѣбно по чѣтири новіи компаніи. Сего року есть тамъ 32, на другій рѣвъ буде 36 компаній т. е. 4 баталіоны. Цѣло то войско стоить бдѣтъ начальноеу управѣю генерала-команданта, котрый рѣвночасно есть прѣзидентъ краю. Въ войску тѣмъ мало есть офицѣровъ зъ боснійско-герцеговинскихъ уроженѣвъ (2 активныхъ а 10 резервовыхъ), а за то большѣе ихъ учѣсь въ школахъ кадѣтскихъ. На дальшій пытанья пояснѣвъ Калляй бдѣноснѣвъ аграрній въ Боснѣ и Герцеговинѣ. Що до бдѣноснѣвъ мѣжъ бѣгами (посѣдѣтелями большѣхъ грунѣтовъ) и кметѣми заявивъ бѣтъ, что кметѣ выкуповуються чѣмъ разъ большѣе и стають вѣдѣльнѣмъ рѣльнѣками. До кѣнѣи мѣнувшого року выкупилось 8011 кметѣвъ за загалну суму 2.135.000 ар. Правительство краѣве бдѣдѣрѣчно то стремлѣенье, однакъъ мѣмъ того тяжко прѣпусѣтѣи, чтобы аграрній бдѣноснѣвъ окупованныхъ краѣвъ удѣжѣлись на европейскій лѣдѣ. Балканскій державы мають свои властѣйный прѣкметы и зъ тѣми мусѣтъ числѣтѣсь и краѣва управа окупованныхъ краѣвъ. Спеціально однакъъ повинѣа Австрія въ власнѣмъ добре понятѣмъ интересѣ бдѣдѣпрѣтѣи клясу большѣхъ посѣдѣтелѣвъ въ окупованныхъ краѣхъ, котра якъ всѣду, такъ и тутъ становитъ элементъ консервативный и допомѣже Австрія чѣстливо панувати надъ тѣми краѣми. Дѣтѣчно обходу роковѣвъ бѣтѣвъ бдѣтъ Косовѣмъ полѣмъ заявивъ министръ, что то свято обходѣно въ Боснѣ сорѣбно, отже и сего року не бачѣло правительство потребности его заказувѣти а тѣмъ-же менше, что бдѣбулось оно дужѣ льбяноу, а въ часѣ публичного обходу въ Сераевѣ высѣказувѣвъ навѣтъ одѣнѣ бесѣдѣникъ Австрій подѣку за ен опѣку надъ Сербѣми. Неправдоу есть такожъ, чтобы Сербѣ зъ Босни громадно шли на то торжѣство до Крушевѣцу, бо всего побѣло тамъ до 30 людей, котріи передѣтъмъ прѣшли о паспортахъ и котрымъ тѣи паспорта удѣлено. Вѣдѣнѣи бдѣдѣвъ Калляй на пытанье, якъ стоить справа бдѣдѣрѣнѣчѣвъ въ окупованныхъ краѣхъ, что боснійскій копальнѣвъ зъ выемкою копальнѣвъ вугля сущѣ въ рукахъ товариства завѣзаного по части у Вѣдѣны, по части въ Пѣштѣ, въ котрѣмъ и правительство бере участь зъ кѣлькома удѣлами. Результаты бдѣрѣнѣчѣвъ въ Бѣосѣ не сущѣ удовлетѣяющѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Зъ Вѣдѣны доносѣтъ, что Г. Вел. цѣсаръ выѣде дня 11 п. ст. серпня до Берлина и стане тамъ 12 т. м. Зъ цѣсарѣмъ поѣде такожъ и гр. Калѣноки. Дѣя 17 серпня поверне цѣсаръ до Гастайну, де въ круѣхъ роднѣнѣмъ буде обходѣти дѣнь своихъ урожанѣвъ.

Комисіи делегаціи залогодили въ пятницѣ свои работы а нѣвѣ бдѣдѣуєсь повне засѣданье австрійской делегаціи. Г. Вел. цѣсаръ поверне дѣя 10 с. м. зъ Ишлѣ до Вѣдѣны и того дѣя бдѣдѣуєсь першій галевый обѣдѣ для делегацій въ Шенбрунѣ а дѣя 11 т. е. въ четвѣръ другій обѣдѣ, обѣдѣла поѣде цѣсаръ назѣдѣ до Ишлѣ.

Побѣда молодѣ-Чехѣвъ, при выборахъ выклѣкала не лишь велике, пригнѣбленье старо-чѣскаго партіи, але бдѣдѣлась такожъ голоснымъ бдѣгомѣномъ у всѣхъ краѣхъ ав-

дѣвѣи душоубѣмъ стався! Охъ, не судилось менѣ сѣн ночи бдѣдѣчѣвати!

И отъ стѣгнѣчи, спустився бѣтъ зъ печи, стѣгнѣчи и обувѣи и одѣаєи и стѣгнѣчи потѣаєи у правленье лѣвѣи свои злочѣнства.

Не довго гаючи, запѣкувавъ засѣдѣтель Садѣла въ острѣбѣ, але на тому й запѣнѣвъ. За старыхъ судѣвъ вѣастѣ трапѣлялося, что черезъ велике намноженье слѣдѣствѣвъ, черезъ неадѣбѣнѣсть зовѣсьмъ невѣнѣныхъ засѣдѣтелѣвъ а часѣмъ и черезъ недѣбѣльство слѣдѣчѣи справы лежали десятѣи роковѣвъ непѣчатѣми кудѣми. Такъ саме трапѣлилось и теперь: запѣкувати козака запѣкували, а слѣдѣства напередѣ не посували, а зъ ходѣмъ часу и забули про его. И отъ мѣнають дѣвъ, мѣнають мѣсѣцѣвъ, мѣнають роки, а козацѣ сидѣтъ въ остроѣвъ, и нѣкому не скажѣтѣсь, нѣкому не докучѣа просьбами, щобѣ подѣбѣшили его долю. И не знали, сѣбѣ-кѣ-бѣ бѣтъ отѣкимъ чѣномъ просѣдѣвъ, якъ бы не насѣбла судовѣа реформа. Для старыхъ судѣвъ була то важка година: треба було наполяти зъ усѣи силы, щобѣ залѣгѣи справы хочѣ трохи прѣвести въ лѣдѣ, щобѣ найпѣльнѣшій справы хочѣ трохи повѣрушитѣи та посунути напередѣ, а взагалѣ, щобѣ выконати хочѣ те, что не стѣрѣлюсь нѣякой загѣйни. А менѣ, якъ вѣдѣсковому прокурѣтору, мѣроки було найбѣльше: кѣдаєшѣи та мѣтаєшѣи на всѣ боки, рѣвѣдѣуєшѣи слѣдѣства, и судовѣи рѣшѣнѣа, и арѣштѣанѣвъ.

И отъ одного разу перевѣрѣвъ я арѣштѣанѣвъ у головѣному войсковѣму остроѣвъ и дѣйшѣго черга до якогѣсь старѣнького та хѣрѣвого дѣдуна.

— Кто ты такий? — пытаю.
— Козѣкъ Семенъ Садѣло.
— Зѣ-бѣдѣла?
— Зѣ-Липѣи... Чѣрномѣрскій персѣселѣ-вѣцѣ.

— За вѣ-що-жѣ тебе запроважено?
— За душоубѣство.
— За яєе саме?
— Угопѣвъ бабѣ... и дѣтѣнку вѣвѣвъ.
— Хѣ-жѣ тебе запровадѣвъ?
— Засѣдѣтель.
— Явѣи саме?

— А кѣтъ его знає!
— Та чѣи давѣно-жѣ?
— Та мѣнуло вже роковѣвъ девѣтъ, та ще й на десятѣи мѣсѣцѣвъ чѣтири перѣхѣвѣнуло.
— Та чѣи ты не дѣрушѣи часѣмъ?
— Ъй же ти Богу!
— Такъ може-жѣ надѣъ тобою вже судѣ стѣчѣнѣвъ? Може тебе вже засудѣли та тѣльки забули на Сѣвѣрѣ заслѣтъ?
— Кѣи бѣсъ! Я суда чѣи не бачѣвъ! Я же все спѣдѣваюсь, что отъ-отъ мабѣтъ мене судѣти-мѣтъ.

Лѣхо менѣ та й годѣ! Сѣвѣдѣвъ я бдѣщу-кувати слѣдѣство про сѣго арѣштѣанта, мѣтѣну-въ до всѣхъ судѣвъ, до всѣхъ засѣдѣтелѣвъ, до всѣхъ стрѣпѣчѣхъ — сюды „предѣпасѣнѣ“, тудѣ „отѣомѣшѣнѣ“, сюды „сѣобщѣнѣ“, а тудѣ „запрѣтъ!“ Такъ же чудѣсѣи та й годѣ: нѣгдѣ въ слѣду нѣи духѣу про Садѣла; нѣхто про его слѣдѣство нѣи сѣмѣтъ, нѣи духѣмъ нѣхто не знає! И морѣчѣвъ я мѣсѣцѣвъ шѣсть, пока таки бдѣщукули те слѣдѣство у якогѣсь засѣдѣтеля. Розгѣнувъ я теє слѣдѣство та мерщѣи его въ судѣ! А судѣ бачѣтъ, что чѣловѣкъ нѣдѣвъ въ остроѣвъ безъ нѣякой причѣны, бо бѣтъ зѣдѣвъ злочѣнство зѣнѣхѣи и нѣякой карѣ, окрѣмъ церковѣной покуты, не подѣляѣа, та мерщѣи „пѣстановленѣ!“ „Слѣдѣство правѣнтѣи и арѣштѣанта ослобѣнтѣи!“

И отъ ѣду я самѣлично въ остроѣвъ и при-зѣвѣаю Садѣлова:

— Отѣкъ и такъ — судѣ тебе ослобѣнѣа!
— Сѣ-бѣ то якъ? — пыѣає мене Садѣло, вырѣчѣвъшѣи якѣсь безѣмысно.

— А такъ, какъ, что судѣ пускає тебе на волю — бѣри свое манѣта, якѣ вѣ, та й хѣди сѣбѣ гѣтъ!

— Нѣ вже, сѣго не буде! — бѣказѣвъ Сѣдѣло.

— То-бѣ то якъ: не буде? — пытаю.

— А такъ, какъ, что я не побѣду та й край!

— Чѣго-жѣ, какъ, такъ?

— А того, какъ, что не по правѣ вы робѣте. Держѣли-держѣли въ остроѣвъ, пока я силы та здоровѣа збуєсь, а теперь и пускаєте на призѣвѣчу?.. Кудѣ я теперь потѣнує?

На що я здаєсь? И для оцѣдалѣ на баштанѣ нѣхто не вѣзѣме!

— Голѣбѣчу, какъ, сѣмѣнѣсь — те-бѣ-жѣ зъ острогу выпускаемо!

— Кѣму остроѣвъ, а менѣ шпѣтѣль! — бѣрѣзѣвъ Садѣло, — хочѣ якѣи не якѣи, а все-жѣ таки прѣтѣлѣтъ!..

— Та розѣмѣкуй, какъ, козацѣ, до ладу: ты-жѣ суда спѣдѣваєшѣ та карѣ дожѣдѣваєшѣ, а тутъ тебе безъ вѣякой турѣбѣи на волю выпускаемо!

— Еєе, какъ, спѣсѣбѣ! вѣмъ за лѣску! И вѣвъъ на волю та й вѣде доволѣ! Та чѣе вѣвъъ хочѣ увѣрає что та зѣвѣсь, а я теперь и вѣкраєи нѣчѣго не зѣдолаю. На волю я зъ голоду зѣдохѣу, зъ холоду зѣзѣкну! А хочѣи спѣдѣ-ваєсь я суда, то вже давѣно мѣнуєтъ тѣи часѣ, коля я нѣдѣвѣсь, что може таки мене помѣлу-ють... Уже роковѣвъ шѣсть у мене тѣльки й думѣа, что ось може таки мене або въ остроѣвъ на вѣкѣ запѣкують, або въ арѣштѣантскій рѣты запрѣторѣтъ, або хочѣи на Сѣвѣрѣ зашлѣтъ, на кѣторѣжѣу роботу, то все-жѣ такѣа менѣ пристѣновѣще и шѣмѣтокъ хѣбѣа буде...

— Ну вже-жѣ, какъ, козацѣ, якѣ хочѣ, а тутъ тобѣ не мѣдѣе. Иди сѣбѣ гѣтъ!

— Зѣмѣлуйтѣсь, какъ, вѣше благѣродѣе!..

И доволѣе сѣломѣдѣ его зъ острогу выпѣроважѣтѣи. Его ведѣтъ, а бѣтъ опѣнаєтѣсь та прѣучѣетѣсь! Але якъ не опѣнаєсь, а все-жѣ таки дѣтѣгѣи его до фѣртѣи, нагнѣла гарѣнѣнѣко, шѣвѣхѣли коѣнѣмъ, щобѣ мерщѣи про-лазѣвъ на волю, та й пуѣстѣи на всѣ чѣтири вѣтры и пѣтѣй шумѣ... Ослобѣнѣа козака!

Розпѣвѣдаючи про сѣю пригѣду, судѣа о-чѣвѣдѣчи хотѣвъ розѣмѣшѣтѣи и розѣсѣлѣтѣи мене. Исправѣдѣи обѣдѣа мы сѣмѣдѣлись бдѣтъ шѣрого сѣрцѣ, але то бувъ сѣмѣхъ крѣвъ слѣзѣвъ. А якъ побѣшовъ судѣа до дому, то бѣнавѣ я думѣкою долѣу Садѣла зъ усѣхъ бѣбѣвъ, та ажѣ мѣлоно менѣ стало...

Василь Мизуцкій.

Харч, мешканье и опеку
можуть мати ученики в домѣ
учителя школы народнои у Львовѣ.
Проситесь о скорій згодошеня.
Влизша вѣдомость в Редакци
„Дѣла“. 3040 1—3

Розкладъ бѣды на зѣлѣницѣхъ дѣржавныхъ.
важнѣйшій до 1 червня 1889.
Послѣ львовскаго годинника.

Приходять до Львова:

Въ напрямъ зб Стрыя: 1) Зб Сухой, Хирова, Гусятина
Станислава и Стрыя, поѣздъ особый о 3 год.
36 мин. по полудни. — 2) Зб Пешту, Лавочного, Су-
хой, Хирова и Стрыя, поѣздъ особый о 8 год.
26 мин. зб рана. — 3) Зб Пешту, Лавочного, Стру-
жа, Хирова, Гусятина, Станислава и Стрыя,
поѣздъ особый о 12 год. 8 мин. вѣ ночи.
Въ напрямъ зб Станислава: 1) Поѣздъ мѣшаний зб
Сучавы, Черновець и Станислава о год. 6 мин.
40 зб рана. — 2) Поѣздъ поспѣшный зб Бука-
решту, Ясѣ, Черновець, Гусятина и Станислава о
год. 8 вечеромъ. — 3) Поѣздъ мѣшаний зб Бука-
решту, Ясѣ, Черновець, Гусятина и Станислава
о год. 11 вѣ ночи.
Въ напрямъ зб Бѣлца: 1) Поѣздъ мѣшаний зб Бѣлца
и Сокала о год. 5 мин. 58 мин. по полудни 2) По-
ѣздъ мѣшаний зб Бѣлца о год. 10 мин. 10 зб
рана лишь вѣ второкъ и пятницѣхъ.

Одходятъ до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Станислава, Гу-
сятина, Хирова и Сухой, поѣздъ особый о 10 год.
20 мин. зб рана. — 2) До Пешту, Лавочного, Стрыя,
Хирова и Сухой, поѣздъ особый о 8 год. 45 мин.
вечеромъ. 3) До Пешту, Лавочного, Стрыя, Станислава,
Гусятина, Хирова и Стружа, поѣздъ осо-
бый о 5 год. 50 мин. зб рана.
Въ напрямъ до Станислава: 1) Поѣздъ поспѣшный до
Станислава, Черновець, Ясѣ, Букарешту и Гу-
сятина о год. 9 мин. 30 зб рана. — 2) Поѣздъ
мѣшаний до Станислава, Черновець, Ясѣ, Бу-
карешту и Гусятина о год. 9 мин. 50 зб рана. —
3) Поѣздъ мѣшаний до Станислава, Черновець,
Сучавы и Чорткова о год. 10 мин. 8 вечеромъ.
Въ напрямъ до Бѣлца: 1) Поѣздъ мѣшаний до Бѣлца
и Сокала о год. 7 мин. 49 зб рана. — 2) Поѣздъ
мѣшаний до Бѣлца о год. 2 мин. 44 по полудни
лишь вѣ суботу. — 3) Поѣздъ мѣшаний до Бѣлца
о год. 5 мин. 1 по полудни лишь вѣ второкъ.

Ц. к. упр. гал. акційный
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
купе и продае
всякія вартостны паперы и монеты
по курсѣ дневномъ.

Поручена зб провинціи выповняе од-
воротную почтою безъ провизіи. 2223 117—0

СКЛАДЪ и РОБОТНЯ
выробовъ бляхарскихъ
такожъ
ліярня зб металевъ
ГЕНРИКА БОГДАНОВИЧА

Складъ пл. Бернадинскій ч. 1, ро-
ботня ул. Лычаковска ч. 4 у Львовѣ

Примая такъ вѣ мѣси якъ и на про-
винціи всякія замовленія зб розныхъ металевъ,
входящій вѣ объемъ того звана т. в. покрыта да-
ховъ розныхъ системомъ, якъ: риппъ, руры,
аттаки, машинны гизмы, балюстрады, бал-
коны, крокитины, стовпы або постументы до-
прибиранія салонновъ и т. п.

Мас великій припасъ бляшавыхъ намят-
никовъ надгробныхъ металевыхъ вѣнцѣвъ,
гробовыхъ, лѣхтаренъ, гирляндъ и металевыхъ
свѣчѣвъ передъ престоломъ и т. п. Поручаюся
выконати всякія припорученія надбеланныхъ взор-
цѣвъ або писемныхъ порученъ великихъ оди-
новъ, и то дороговизною, мѣсячны табличѣ,
фирмовыхъ, надгробныхъ, нумеровъ, вывѣсокъ,
сигнатуръ и иншихъ предметовъ входящихъ вѣ
той объемъ.

Всякія репараціи, поѣзды кухонного
начина, лакирование и т. п. выконуея зб най-
коротѣйшій часъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.
Замовленія зб провинціи полагождуются одво-
ротною почтою. 2969 7—8

Львовска Фабрика Асфальту

и ульпешеныхъ огнетривалыхъ текстуръ асфальтовыхъ
до покрываня даховъ.

С. ШЕЛИГИ-ЛИШКЕВИЧА, инженира
Львовъ ул. Корытна ч. 13

поручае:

13—?

АСФАЛЬТЪ ДО ФУНДАМЕНТОВЪ для изоляванія муровъ
одъ вощности, кладено на фундаменты вѣ горячѣмъ станѣ,
ЕЛАСТИЧНЫЙ ИЗОПРИЯТЪ, ульпешену огнетривалу асфаль-
тову **ТЕКТУРУ** высокыхъ сортѣвъ до покрываня даховъ, зви-
токъ 19 метрѣвъ □ одъ 2 ар. до 3 ар. 50 кр., **ЛЯКЪ АСФАЛЬ-**
ТОВЫЙ до консерванціи даховъ текстуровыхъ, **СМОЛУ АНГЛИ-**
СКУ безводну.

Осушае асфальтомъ яко одинаковимъ средствомъ, звѣстнымъ
досѣ вѣ техницѣ наибольшей вощи стѣны вѣ помешканяхъ.

Фабрика выготовлюе вѣ цѣломъ краю своими людьми
покрываня даховъ огнетривалу текстурою и ихъ репараціи.

Метръ □ одъ 50 до 80 кр. — Гваранція 5 лѣтъ.

Замовленія вѣ Краковѣ принимае Йосифъ Заплатальскій.

**Примѣщеніе для панно-
чокъ, помѣщъ вѣ наукахъ
и конверсация нѣмецка и
француска. Подготовле-
ніе до испытѣвъ вѣ за-
веденію М. Бельскои.
Львовѣ, ул. Доминикан-
ска ч. 5. 3042 1—2**

Гимназія при IV класѣ,
Русинъ, знающій сѣвъ и языкъ
францускій, свѣдоцтва школьный зб
одзначеніемъ, — глядитъ лекціи
на село на ваканціи. Порозумѣтисъ
обопольно можна адресуючи:
М. I. Чабанъ. Тернополь poste
restante. 3028 3—3

Просто одъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Гегеляскій и самородный за бочку вѣ 135
литеръ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60,
65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110,
120 зр. и выше окрѣмъ транспорту.

Бочка не зачисляеся.
Полуднево-угорскій почавши одъ 20 кр.
за литру и выше окрѣмъ транспорту.
Бочка зачисляеся.

2084 13—? **Высылае:**

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленія приймае Дирекція и филии.

Маріяцельскій капль жолудковій
знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ
желудка.

Неарбываній при браку апетиту сла-
бѣмъ желудку, вонючѣмъ оддыху,
кислымъ оддыху, адутѣ, козлѣ,
катаръ желудка, згазѣ, твореню сѣ-
пѣвъ и камышничѣвъ вѣ мѣхури,
при надто великій флегмѣ, жовтицѣ,
блѣдинѣ и блѣваню, болѣю головы
(если походить зб желудка), корчахъ
желудка, задненю, перетяженю же-
лудка стравами и напоями, при хро-
бакахъ, недугахъ селезенки, печенки
и геморойдахъ. — Цѣна флашочки
разомъ зб припасомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Головна высылка у антикара

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскій капль жолудковій не суть нѣякимъ
средствомъ потайнымъ. Складовъ части поданій суть при
каждѣй флашочкѣ вѣ приписѣ.

Правдивый можна купувати у всѣхъ
2351 12—52 **антикахъ.**

ОСТЕРЕЖЕНІЕ! Правдивый Маріяцельскій капль
желудковій рѣвно фальшуютъ и наслѣдуютъ. — На
знакъ правдивости муситъ кожда флашка бути заведе-
на вѣ червѣ запечатанѣ, заосмотрѣна вѣ новыску
марку охорону и при кождѣй флашочкѣ на приписѣ
муситъ находитисъ, ще сей приписъ друкованый у Г.
Гуса въ Кромержиу.

Правдивый можна купити: У ЛЬВОВѣ вѣ анти-
кахъ: Якова Байзера, Г. Блаженецка, Петра Гайльго-
фера, Кал. Крижановскаго, д-ра Петра Миколая, Якова
Пипеса, Ян. Рукера, Кар. Силеньскаго, I. Венерско-
го, Ари. Раппапорта. — Вѣ БѣЛѢ вѣ ап. Гросса. —
Вѣ БОБРИЦѣ вѣ ап. Валыбинъ Мендиконъ. — Вѣ ВРО-
ДАХѣ вѣ ап. Бронисъ. Витославскаго, Мих. Куляки,
Вильг. Ландесберга. — Вѣ БЕРЕЖАНАХѣ вѣ ап. А.
Дурета, Іос. В. Лобоса. — Вѣ БЛАЖОВѣ вѣ ап. А.
Васа. — Вѣ БУЧАЧИ вѣ антикари Корнила Левин-
скаго. — Вѣ ВАРЯЖУ вѣ ап. Венед. Книжоводскаго. —
Вѣ ДОЛИНѣ вѣ ап. С. М. Траунфельсера. — Вѣ ДРО-
ГОВИЧѣ вѣ ап. Айхмилера, П. Партикевича. — Вѣ
ГЛИНАХѣ вѣ ап. А. Гельма. — Вѣ ЗАЛѢЩИ-
КАХѣ вѣ ап. I. Кастановича. — Вѣ ЗОЛОЧЕВѣ вѣ
ап. Франца Петеша. — Вѣ ЖУРАВНѣ вѣ антикари Іос.
Л. Томашевскаго. — Вѣ КАМѢНЦѣ СТРУМИЛОВИ
у ап. Кароля Пилевскаго. — Вѣ КОЛОМЫѣ вѣ ап. А.
Сидоровича. — Вѣ КОЛОМЫѣ вѣ ап. Ед. Стенцля.
— Вѣ КОПЧИНИЦѣ вѣ ап. Редера. — Вѣ КАЛУШИ
у антикари Александра Шугова. — Вѣ МЕЛНИЦѣ вѣ
антикари Кроковскаго. — Вѣ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ
у ап. I. Жолыскаго. — Вѣ НЕМЦОВѣ вѣ антикари
Предрамирскаго. — Вѣ ОДЕСКѣ вѣ ап. А. Кофтера. —
Вѣ ПЕРЕМЫШЛЯНАХѣ вѣ ап. Омеа. Барановскаго.
— Вѣ ПЕРЕМЫШЛИ вѣ ап. Ян. Ян. Калыскаго. —
Вѣ РАДЕХОВѣ вѣ ап. Ясевича. — Вѣ РОЗВАДО-
Вѣ вѣ ап. Вил. Іабовскаго. — Вѣ РОЗДОЛѣ вѣ ап. Людв.
Мержанскаго. — Вѣ САМБОРѣ вѣ ап. I. Алексевича.
К. Мареша. — Вѣ СКОЛѢ вѣ ап. С. А. Лежковскаго.
— Вѣ СОКОЛОВѣ вѣ ап. Андр. Данчака. — Вѣ СОКА-
ЛИ вѣ ап. Евг. Высо-чанскаго. — Вѣ СТАРОМЪ МѢСТѣ
у ап. Ад. Палескаго. — Вѣ СТРИУ вѣ ап. Чальбаза-
скаго. — Вѣ СѢНЯВѣ вѣ ап. А. Мань-
ковскаго. — Вѣ ТУРЦѣ вѣ ап. Ян. Козинскаго. — Вѣ
ТЕРНОПОЛІ вѣ ап. Леона Файшмана и Фр. Ямрутеви-
ча. — Вѣ УСТРИКАХѣ вѣ ап. Альф. Яструбскаго. —
Вѣ ЧОРТКОВѣ вѣ ап. Людвика Носса.

Руска родина зб Львова

(3 особы) глядитъ за платнымъ
помешканіемъ зб харчемъ вѣ домѣ
священничѣмъ на часъ одъ 20 липня
до 20 серпня. Письмо зб условия-
ми приймае редакція „Дѣла“
подъ шифрою пр. Н. В.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Вѣ добрахъ Воля Мигова, Лупковъ и Смольникъ, на-
лежащихъ до Черемискои гр. кат. Капитулы, есть зб днемъ
1-го вересня 1889 посада лѣсничого до обсаженя.

Убѣгае одъ тую посаду мають до 10-го серпня 1889
внести свои прошенія, заосмотрѣнны свѣдоцтвами феховыми,
якъ и свѣдоцтвамъ службы, выставленнымъ одъ своего хлѣбо-
давца.

Перемышль дня 3 липня 1889.

Соборъ катедральный.

Старый фортепьянъ
але повѣйшой конструкціи и во-
сѣмъ добрый, о голосѣ звучномъ и
гармонійномъ, можна набути за
дуже умѣрену цѣну. Влизшой вѣ-
домости удѣлае Администрація
„Дѣла“. 3041 1—?

Слухачъ философіи

глядитъ лекціи на село на часъ
ваканційный. А. Ш. Понарска 41.
Львовѣ. 3039 1—2

Укѣнчена семинаристка

зложивша матуру зб одзначеніемъ
(не знаючи языка французскаго и
игры на фортепьянѣ) шукае лек-
ціи вѣ мѣсцевости, до могла-бы
мати такожъ пару годинъ прак-
тики вѣ школѣ. Згодошенія зб по-
даніемъ условій можна надсылати
подъ адресою А. Г. ул. Шелти-
3034 кого ч. 64 у Львовѣ. 1—3

Учителька

шукае лекціи на часъ ваканцій.
Золочѣвъ poste restante М. Ш.

Шукаеся учительки домовои

до дѣвчины на село вѣ горы. Вы-
магаеся одъ учительки такожъ зня-
ня языка нѣмецкаго. Першенство
могла-бы мати знаючи по фран-
цуски и гру на фортепьянѣ. Учи-
телькою могла-бы бути укѣнчена
семинаристка, потребуяча прак-
тики учительской, до могла-бы од-
бувати сю практику вѣ мѣсцевѣй
школѣ. Влизша вѣдомость вѣ ре-
дакціи „Дѣла“. 3—3

Ученикъ высшои гимназіи

глядитъ лекціи на село. Ласкавъ
згодошенія подъ адресою: О. К.
poste restante Соколовъ коло
Стрыя. 3033 2—3

РЪНАКЪ

Залагоджую биржеву продажъ
рѣнаку (цѣлыми вагонами) и у пра-
шаю П. Т. Продуцентѣвъ о чи-
сленній надсылки большихъ про-
бѣвъ зб означеніемъ находячогося
запасу, почѣмъ подамъ цѣну. Про-
шу адресы подавати точно.

R. M. Winkler

агентъ торговельный, Львовѣ.

АНТ. ЩЕРБА

мужескій кравецъ

во Львовѣ, ул. Коперника ч. 10 або
ул. Шайнахъ ч. 1.

мае честь поручити Вя. ПТ. Публи-
цѣ и Веч. Духовенству свою одъ ро-
ку 1873 истиную

РОБОТНЮ МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ

послѣ найновѣйшой моды, зб най-
лучшихъ товаровъ и по цѣнахъ якъ
найдешевшихъ, упрощаючи яко Ру-
синъ о ласкавъ заглади Вяов. П. Т.
Публики и Веч. Духовенства, поруча-
е ласкавому покровительству.
Всѣ ласкавъ замовленія выко-
нуется вѣ найкоротѣйшій
часъ. 2808 6—11

ПА-

расолъ до дощѣ и до сонцѣ одъ 1.20
до 12 зр. — **Калѣшъ мужескій и**
дамскій зб фабрикъ російскихъ по
цѣнахъ фабричныхъ — шапки не
пропускаючи воды по 50 кр.

найдешевше вѣ торговли

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львовѣ, Галицка ч. 1.

Цѣнники на жадање даромъ!

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ
Складъ полотень корчиньскихъ
Товариства краевого для торговлѣ и промыслу
власнаго výroбу

такожъ

Великій выборъ полотень краевыхъ

по цѣнахъ фабричныхъ.

Зефиръ Cordone (42 родѣвъ) шир. 76 см. по . . . 50 кр.
Пеніты, стружесъ, полотениа перероб. 60 см. по . . . 44
Зефиръ (63 родѣвъ) шир. 75 см. 38
Оксфорды шир. 80 см. 36
Дреліхи на либерію, матеріацы, фіранки, весшы и т. п.
шир. 68, 70, 124 см.

плянцъ Маріанскій ч. 1.

(дасѣйше ул. Академична ч. 8).

Цѣнники и пробки одворотною почтою.
Марка охоронна — образѣтъ праки. 3024 2—9

Основанный вѣ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:

Старъ вина угорскій лѣсничій и натуральній вина
столовий одъ 42 кр. бут.

Знаменитый Старки, Житмиляки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старъ Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50

3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальній вина шампанскій и правдивый Конякъ
францускій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 284 43—?

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на жадање даромъ и оплатно.

Одзначеній на выставѣ гигиеничній оръбнымъ медалемъ за старъ вина

Ц. к. придворна ліярня звонѣвъ
П. ГИЛЬЦЕРА вѣ Винеръ-Найштадтѣ

поручаеся до замовленъ
звонѣвъ и гармонійныхъ
охлаждѣвъ всѣмъ велич-
ны и голосу. Гарантія за
печный голосъ кождого
звона, чистый гармонійный
акордъ складу и за най-
дѣйшій металл. Монованъ
звонѣвъ головами зб нова-
ного звѣзда, черезъ що мо-
жна звонами дуже легко
звонити. Припорученія оза-
воняются якъ вайскорте,
точно и дуже дешево при
найвыгоднѣйшихъ усло-
віяхъ заплаты.

Одзначенія: Золо-
тый арестъ заслуги зб ко-
роною за новіе заслуги дѣламе. Выставѣ спѣскаго 1873 р., два медалъ
за поступъ за складъ звонѣвъ для вѣдѣнсконъ Votivkirche 260 сотмарѣвъ
ваги. Выставѣ промислова у Вѣны 1880 р., золотый медалъ.
Заложена 1838. Доставила 4640 звонѣвъ, 1,232,800 кильогр. ваги.
Зб сего до вѣдѣла для 32 перкевъ 89 штукъ звонѣвъ 81,270 кильогр.
ваги разомъ и 2 звонѣвъ до годинничѣвъ для нового ратуша 3345 кр. ваги.

Гармонійный склады до закрістій зб 4 звѣздами по 25 зр.

Гармонійный склады до престоловъ зб сѣлными и голосными
звѣзочками. 2736 8—12

Зб альнаки: 1 складъ зб 4 звѣдъ. по 14 зр., зб 3 звѣдъ. по 11 зр.

Зб мослажу: 1 складъ зб 4 звѣдъ. по 10 зр., зб 3 звѣдъ. по 8 зр.

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признанія и
дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ вѣ Антверпенѣ
за незрѣваній

Выробы косметичній, Тоалетный и Парфумерій.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по колькоразо-
вѣмъ ужитю привертѣе красну барву. Пилип-
тонъ не фарбуе. лише одмолджуе волосѣе, котре подъ впли-
вомъ сего одличного средства одыскуе первѣстну барву, мяг-
кость и оддыскъ. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсилнѣйше выпадающе волосю вздержуе,
цѣбульки волосній взмѣняе и до вытворю
ваня та поросту волосю побуждае. Лисины покрываються крас-
нымъ волосѣемъ. — Цѣлый флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поведженіе и покупъ сего пудру суть найдѣ-
шнимъ доказомъ его незрѣванной добротности. — Пудръ княжій
на всѣхъ выставкахъ бувъ першимъ, а численній медалъ заслуги,
якими его одзначили, найдѣшше его поручають. — Пудръ княжій
не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣ-
йша и найдѣйшѣйша мука растинна, прямо прилаеа до
лица, надае красну, природну бѣлѣсть и есть неоцѣненнымъ сред-
ствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., пѣла 1 зр., зб лебе-
дикомъ 1 зр. 50 кр. Рожевый пудръ бѣлооднокъ и кремовый для
шатинѣвъ и брутѣтокъ, мале пуделко по 70 кр., большѣе зр. 1.20
зб пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіалкова. Усувае зб лица прыщѣ, лишѣвъ, угрики,
понадающе и лущеніе шѣры, выгла-
джуе морщинки и долгики основіи. Лице одсвѣжуе, выбѣлюе и вы-
нѣжнюе до той степени, що ако средство тоалетно-гигиеничне
збѣстало одзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣ-
карской вѣ Краковѣ. Цѣна 1 ар. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

Предплата на „Дело“ и належитост за инсерати платна
у Львовѣ.

на цѣлый рокъ 16 р. на полъ року 8 р.
на чертъ року 4 р. на мѣсяцъ 1 р. 35 к.

Редакція, Администрація и Експедиція подѣ 4.24
у. Батарія. — Рукописи звертаються лише на попереднє
аустрєєськє. — Редакція поопечатанъ вѣдѣнь бѣ портъ.

Подводное чиноо конитусъ 8 кр. а. в.

Огношєня прикимаються' по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однои
стрѣчки печатнои, въ рубр. „Надѣлєна“ по 20 кр. а. в.

Подати числятся по 10 кр. бѣдъ стѣшка.

Зъ Берлина доносять яко рѣчь вже постановлену и певну, що цѣсарь Вильгельмъ выѣде до Англіи дня 30 н. ст. лип-

ня. Зъ цѣсаремъ поѣде ажъ до острова Уайтъ численна флота. Дня 5. вересня поѣде цѣсаръ на маневры саского корпуса до Дрезда.

Египетскому войску удалось подъ проводомъ Англичанъ сильно побить деревнишвъ подъ Вади-Галь-фа. Борба була завязата а побовище тягнулося яхъ сѣмъ англійскихъ миль. Въ борбѣ сѣй мало згинути около 400 деревнишвъ. По сторонѣ египетской погубло двоухъ англійскихъ офицерѣвъ и колькадесять людей зъ чорныхъ полковъ. Египтяне забрали деревнишвъ одну пушку. Битва ся мае таке значеніе, що Египтянамъ удалось бодей на якійсь часъ одперти мадьярѣвъ одъ египетской границѣ и одобрати имъ охоту до дальшихъ нападѣвъ.

Зъ Константинополя розбѣдала побѣдѣна агентами таку телеграму: Хочъ поголоски о розрухахъ въ Новѣмъ Базарѣ показались безосновными, то все же таки постановило сербске правительство устроити на всякій случай, постійный таборъ, зложеный зъ 2,600 людей, межъ Прекопцемъ а Пожегомъ, и бодей не допустити до розбѣдѣна, котре чимъ разъ болѣе починае ширитися.

НОВИНКИ.

— Впроес. митрополитъ Сильвестеръ посвятить сего четверга церковь въ Ясени, дек. перегибского, а бѣтакъ верне до Львова.

— Преосв. епископъ Юліанъ выѣхавъ сими днями на виставленіе прѣдѣльного деканату и поверне до Станиславова 17 (29) липня. Управу епархіи перенявъ на себе крп. о. Фаціевичъ, бо архипресвитеръ о. Куликовскій выѣхавъ за односткою въ околицѣ Перемышля.

— Нагѣнна за соціалистами. Львовска полиція увизнала вчера двоухъ студентѣвъ рѣлничко школи въ Дублянахъ, гр. Сльского зъ Литвы и Янушевского яко пѣдзвѣрныхъ о ширеніе соціализму. Киргѣ Лв. одержавъ лизъ одъ ш. Арцишевского и Л. Жалыляхты, вѣдѣнскихъ академикѣвъ, котрі перші були увязнені а бѣтакъ почались ревизіи и увязненія въ Краковѣ та у Львовѣ. Оба ті академикы такъ поясняютъ причину ихъ 3-дневного увязненія: У одного російского эмигранта, Поляка, увязненого въ Краковѣ (а по бѣтавленю за границу пушеного на волю) найдено die ganz genaue Adresse — якъ высказався комисаръ полиційный — обохъ згаданихъ академикѣвъ. Ся докладна адреса стала причиной ревизіи, а найдены приватны листы, рукописи и книжки стали причиной увязненія академикѣвъ. Въ наперахъ по 3-дневномъ слѣдженію не найдено вправдѣ вѣчного противозаконного и увязненыхъ пушено на волю, але найдено у нихъ адресы колькохъ академикѣвъ краковскихъ...

— Посвященіе церкви въ Журавнѣ одбулося минувшой суботы въ праздникъ Рождества св. Іоана Впресв. митропол. Сильвестромъ и численнымъ духовенствомъ. Впр. митропол. выѣхавъ зъ Кривога въ пятницу и по дорогѣ витали его въ Вортникахъ и Олеші при брамѣ триумфальной. Въ Журавнѣ выставлено двѣ брамы триумфальной, одна при вѣздѣ до мѣста а друга при церквѣ. Впресвященного повитавъ бурмистръ Журавна, мѣсцевый парохъ и одинъ селянинъ. Народу збѣралось велике множество. Зѣ Львова выѣхавъ хоръ питомцѣвъ. Вечеромъ принимавъ всѣхъ гостей мѣсцевый дѣдичъ п. Скинський въ своемъ дворѣ, а гарно иллюминированый паркъ та бѣда даравами долѣ Дибстрѣмъ причинилися много до розвеселенія гостей.

— Испыты зрѣлости въ львовскихъ гимназіяхъ. Въ гимназіи Францъ Іосифа приступило до испыту зрѣлости 42 абитуриентѣвъ (мѣжъ ними 3 екстернисты); здали испытъ 3 зъ означенемъ, 30 зъ добрымъ успѣхомъ; relegatedы 5 на шѣсть недѣль а 4 на одинъ рокъ. — Въ четвертой (бернардинской) гимназіи одбувался испытъ зрѣлости одъ 24 н. ст. червня до 3 н. ст. липня подъ проводомъ д-ра Роставинского, профессора краковскаго университета. До испыту приступило 43 публицихъ ученикѣвъ и оденъ екстернистъ; здали: 8 зъ означенемъ, 27 зъ добрымъ успѣхомъ; relegatedы 4 на 6 недѣль а 5 на одинъ рокъ. — Въ вѣмѣцкой гимназіи проводивъ испытовъ зрѣлости д-ръ Самолевичъ. До испыту зголосяло 6 Русинѣвъ и всѣ здали, а то: Юстинъ Дзєровичъ зъ означенемъ, а зъ добрымъ успѣхомъ Юліанъ Дзєровичъ, Володимиръ Федакъ, Климъ Кичура, Василь Маковскій, и Володимиръ Площанскій.

— Въ учительской семинаріи мужской въ Станиславоѣ одбулося испытъ зрѣлости а зъ абитуриентѣвъ признано зрѣлыми: Ів. Белея, Вол. Бѣликоского, Вяч. Скульского, Тад. Шуманского, Алекс. Демянчука, Мих. Кичириковского, Вас. Пасѣчника, Мих. Стецева, Стан. Лѣвковича, Алекс. Запалыла, Ів. Зубала, Мих. Гевка, Дидуса Теод. и Пильтоша Маке. — репробовано бѣсмохъ на шѣсть недѣль а шѣсть на рокъ.

— Испыты зрѣлости въ руской гимназіи у Львовѣ. Одъ 1—8 н. ст. липня одбувался испытъ зрѣлости подъ проводомъ инспектора краевого п. Івана Левницкого. До испыту зголосяло 38 ученикѣвъ а приступило до испыту 35. Успѣхъ бувъ такий: Зъ означенемъ зложили испытъ: Евст. Макарушка, Осипъ Дакура и Евг. Вацикъ. Зрѣлыми узнані: Барвѣнскій Волод., Вабикъ Иполитъ, Витошинскій Іванъ, Герасимовичъ Николла, Гучковский Іларій, Дяковъ Григорій, Дяковъ

Осипъ, Козицкій Степанъ, Косоноцкій Іванъ, Крайчакъ Омелянъ, Ляхъ Дмитро, Левницкій Володимиръ, Лѣщинскій Антонъ, Мандичевскій Ярославъ, Пелеховичъ Осипъ, Петрица Петро, Петрушевичъ Петро, Сивеньскій Михайло, Смолинъ Василь, Фешовичъ Александръ, Чабанъ Назаръ, Чорный Теодоръ. Семохъ одержало поправку по феріяхъ; репробовано на рокъ трохъ.

— До испыту зрѣлости въ гимназіи въ Сяноцѣ, мѣжъ 21 а 26 н. ст. червня, приступило 27 звычайныхъ ученикѣвъ, 2 приватисты и одинъ екстернистъ. Здали 3 зъ означенемъ, 20 зъ добрымъ успѣхомъ а репробовано: 4 на два мѣсяца, одного на рокъ а двоухъ безъ означенія речинця. Русинѣвъ-абитуриентѣвъ було 8, п зъ числа того здало 6, а двоухъ позволено поправити исторію по вакаціяхъ. Здали: І. Крайникъ и Т. Ясеничскій зъ означенемъ а зъ добрымъ успѣхомъ П. Ясеничскій, А. Криничскій, Т. Тимчишинъ и Р. Турчановичъ.

— Державный скарбъ мае закупити добра въ Галичинѣ, бо такъ пише Газ. Lwowska: Добѣдѣмося, що ц. к. министерство рѣлничтва порѣшило за грошѣ, позыскавъ зъ выкуна пропаціи въ добрахъ скарбовыхъ и добрахъ належащихъ до религіійного фонду закупити посѣлости земскы въ Галичинѣ. Газ. Narodowa додае таку замѣтку до сѣй вѣстки: Капиталъ индѣмизаціиный въ тыхъ добрахъ, о сколько знаемо, вынесе майже три миліоны, тому похваляемо естъ гадка министерства за ті грошѣ закупити землю, а именю если тымъ способомъ выдѣбудеся еи зъ чужихъ ненародныхъ рукъ. Було-бы се хотъ въ части направую того тяжкого блуду, якій зрѣблено марнующи давній добра державный. Пѣсла обчислениа выгодоного въ наѣстничствѣ буде винякуловыхъ облігѣвъ проинаціиныхъ лѣдѣ на 24 миліоны зр., а всю рѣшту се естъ 38 миліонѣвъ зр. одержать управленій готѣвкою. Можна надѣятися, що не лишъ державный скарбъ и религіійный фондъ але такожъ и много приватныхъ вѣлителей, котрыхъ добра не суть обдѣловей по надѣ мѣру, ужитую тыхъ грошей на выкуно землѣ зъ чужихъ рукъ.

— Зъ-подъ Солотановъ пишутъ намъ: Въ нашѣмъ закутку по роботахъ весняныхъ тишина, лишъ три пригоди перервали си на часокъ. Перша, раумѣся, выборы. Зъ обавою дождавъ народъ доброго успѣху а 2-го с. м. подъ вечеръ выглядали скрѣвъ по селахъ на улицахъ першой вѣсти, першихъ фѣръ, що повертали мали зъ Богородчанъ зъ выборцами За першою фѣрою розѣсьея въ воздухѣхъ сильный гомѣль: „Барабашъ выйшовъ“, ба выборы вже знали, що и въ Станиславоѣ побѣдѣвъ нашъ ч. Гурникъ. Жадно лишь вѣсти не було зъ Калуща; доперва на другій день довѣдалися нашъ люде, що тамъ побѣдѣвъ такожъ рускій кандидатъ, нашъ п. Романчукъ. Друга сирава, що оживила нашъ кутъ, хотъ иначе якъ результатъ выборовъ, се ексзекуція за податки и лиценціи цѣлыхъ стѣговъ сѣбракѣвъ, бундѣвъ, чобѣтъ, веретъ, остатного добра, яке не оденъ бѣдолаха мавъ еще въ хатѣ. Пѣйшло то 5-го с. м. за нѣщо въ жидѣвскы руки зъ-подъ Солотановского бубна. Трета рѣчь, зновъ весела: попрѣздили зъ долѣвъ економы та позачисували люде на выжѣтъ. Зъ каждого подѣборского села вписалося 200—300 люде, одні въ околицю Городенки за 10-ый сѣдѣ житный а 11-ый шенячый, а други на Покутѣ буюковинскѣ за 11-ый сѣдѣ житный а 12-ый шенячый. Мають надѣю, що зароблять по 8—12 дѣлѣтокъ збѣжа, та буде и собѣ на чирокъ хотъ до Рѣздва, и жиды на якійсь часъ займѣкася, а може сховаеся хотъ одна дѣлѣтина на пасоку. — Хлѣба въ нашѣмъ закутку буде мало: ячмѣнь дуже плохій, такъ само овесъ, жито некоечѣ добре, лишъ пшеничка дѣбша, але у насъ еи дуже мало. Намѣтъ того надѣя, що удасться рѣна (бульба), если не прийдутъ пригрѣвки та не почне гнати. Обѣа буде болѣе, якъ вторѣкъ.

— Огонь. Дня 2. н. ст. липня въ нѣчи займѣвся огонь въ сѣдѣлѣ Василя Романовича въ Шептичахъ, пов. рудецкого, зъ-вѣдки перекинувшись на сѣудѣй будинки знищивъ до тла 49 будынкѣвъ. Шкода вынесѣтъ 9,510 зр., а зъ того на 5,350 зр. буха убѣзпечена. Огонь, здаеся, бувъ подложный. — Въ Глубѣчку коло Тернополя займѣлися дня 6. н. ст. липня двѣрокы стайлѣ коло горальнѣ и колькасѣтъ метрѣвъ дерева; будынки були убѣзпечены на 16,000 зр. Огонь бувъ великій; боялся, чтобы огонь не перекинувся на селянскы хаты.

— Въ яворѣвскѣмъ окрузѣ судовымъ полѣгало троха нашимъ соліянамъ-хлѣборобамъ. Судія п. Завадскій повѣдомивъ громады, належащы до сего округу судового, що въ яворѣвскѣмъ судѣ будутъ приниматися до протоколу всякы просьбы вношені устно въ справахъ табѣлярныхъ. Бѣтъ се великимъ добродѣйствомъ для народу.

— Зъ Скалата пишутъ намъ: Результатъ тридѣтной праці асимиліиной! Нынѣ проходжующѣ по мѣстѣ, чую крикъ: Gewalt! — приблигаю ближе и бачу, якъ оденъ зъ 12 ученикѣвъ п. Розенштока (жидѣвска колонія господарѣка) бе на смерть наскоко другого жидѣ, що десъ тамъ пасъ худѣбу. Збѣгаеся на се чѣ двоухъ офиціалѣтѣвъ, мабуть окомѣтъ и писарѣ, та замѣстъ боронити, чѣ самы бѣють и накликуются. Ажъ коли збѣглися люде, змогли розѣбрати лютыхъ жидѣвъ. Тѣ 12 ученикѣвъ, що на гвалтъ мають асимиліюватися и вчитися газѣдства, за цѣлый часъ не беруться нѣ за паугъ нѣ за косу, хлѣба подѣкасы инспекціи, що зѣде зѣ Львова, а замѣстъ того: оденъ чи два мѣрлюють горѣвку, румъ фальшуютъ чи тамъ фабрикують, по поляхъ розбиваютъ люде

и т. п., однимъ словомъ господаруютъ по жидѣвски.

— Дрѣбный вѣсти. Посоль Томащукъ мавъ небезпечно заѣдужати. — Конгрѣсъ антропологѣвъ австрійскихъ и нѣмѣцкихъ одбудеся мѣжъ 5 а 10 серпнемъ с. р. у Вѣднѣ. — Петро Олѣйникъ, майстеръ кравецкій, кинувся вчера до Пѣлчиньского ставу, але чѣ въ самѣ часъ выратовали его воляки; причиною самоубійства мала бути незгода въ супружествѣ.

Вѣсти зъ Авр. Львовской.

На конкурсѣ зъ речинѣмъ до 29 серпня с. р. розписані: Збѣоска, дек. львовско-городского, надана приватного и Плетеничъ, дек. наравьского, над. ординаріятского.

Въ пропозиціи на Жаравку приняты оо.: I Левъ Горалевичъ, II Миронъ Гуглевичъ и III Якъ Краснопѣра.

Презенту на Яновѣ, дек. теребовельского, одержавъ о. Теод. Лавровскій зъ Тернополя.

Завѣдательство въ Крисинѣ одержавъ о. Іос. Лѣщинскій зъ Острѣвчика.

Президіа наѣстничества готѣются на кан. институтію о. Вол. Голинатого на Шельнахъ.

Кан. институтію одержали оо.: І. Волянскій въ Америкѣ на Острѣвчикъ и І. Залескій въ Урлева на Полянѣ.

Станиславскій Ординаріатъ удѣливъ одпустку зъ каноничной звязи о. І. Крижановскому въ цѣли приняты его въ звязъ архіеп. львовской.

Посмертний — ☿ — оповѣстки.

О. Василь Ськоало, выслуженный деканъ чортковскій, парохъ Чорткова, оденъ зъ видѣйшихъ патриѣтѣвъ рускихъ, членъ многихъ товариствъ, упоковѣся минувшой пятницѣ, 5 н. ст. липня, въ 76 роцѣ жатя а 41 роцѣ священства. Вѣчна ему память!

Михайлъ Грабскій, податковый инспекторъ въ Золочевѣ, упоковѣся дня 1 н. ст. липня въ 55 роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Выборы зъ болѣшихъ посѣлостей.

Чортковъ: По завязѣй борбѣ на основѣ справы руской позѣстала кн. Левъ Сапѣга и п. Ігнатій Глажевскій 50 голосами на 122 голосующихъ въ мѣштовѣ; упавъ такожъ бар. Маріанъ Влажевскій. Выбраны: Семигиновскій, Городскій и Ігнѣнскій. Жовковъ: Выбраны: о. Татъ Ковальскій, Т. Розвадовскій и Ст. Лончанскій.

Харчъ, мешканье и опѣку Старый фортепьянъ могутъ мати ученики въ домѣ учителя школы народнои у Львовѣ. Проситъ о скоріи зголошеніи. Влизша вѣдомѣсть въ Редакцію „Дѣла“. 3040 2—3

ЗМѢНА ЛЬОКАЛО.

Славно звѣстный одъ трицѣти лѣтъ магазинъ и робѣтня ювелирскихъ выробѣвъ, золотыхъ и сѣбныхъ, такожъ складъ сѣбѣла хиньского подѣ фирмою

КАРОЛЬ ФЕЛЬКЕРЪ и СЫНЪ

перепровадився зъ Ринку 3020 3—2

на пляцъ Маріанскій до готѣлю французского.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найперѣдѣйшій перфумы, тоалѣтѣвой воды, бѣдначекъ медалями заслуги и двома дипломами узнаня,

именно:

Перфумы: азымѣна, фѣланова, рѣжана, рѣзѣдова, конвалѣна, Ylang-Ylang, Оропѣнахъ, Jockey-Club, голѣотропова, Ess Bouquet, лѣжана, Millefleurs, и т. п. Фляконны по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.

Перфумы королевѣи Марисенки, 2 зр. одначасѣа дѣше примѣнны, цѣтовымъ запахомъ. Фляконны жемшій 95 кр., болѣшій 1 зр. 80 кр. 2529

Вода варшавска, 2529

Вода левандова, 2529

Воды колыновскы, 2529

Дѣстѣти можна у Львовѣ у власныхъ скленѣхъ: уліца Коперника ч. 3 и уліца Галицка, рогѣ Валовѣи Въ Краковѣ Суколинскій ч. 20. Въ Черновѣцхъ рынокъ ч. 2; заравомъ у вѣхъ первѣорядныхъ скленѣхъ и антикахъ.

Коломыя: Ант. Голѣвскій и Капрі. Перелышль: Кн. Юр. Чартгорайскій, Дембевскій и д-ръ Вол. Козловскій. Березжаны: Е. Торосевичъ, А. Чайковскій и Верещинскій. Станиславѣвъ: Гр. Войтѣхъ Дѣдушицаи и Бричанскій. Тернопѣль: Янъ Вивѣнъ и Евст. Загурскій. Золочѣвъ: Вавк. Гюновскій, Ап. Яворскій и Оск. Шнѣль.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 9 липня. Князь Бисмаркъ выѣде зъ початкомъ серпня на купель до Киссингенъ. Розѣйшлася такожъ поголоска, що кн. Бисмаркъ хоче податися до динісиа за-для непорозумѣниа зъ ген. Вальдерзе, котрого впливу на цѣсара не може нѣтъ зломити.

Римъ 9 липня. Парламентъ одрочився ажъ до осени. На послѣднѣмъ засѣданіи одповѣдавъ Криспи на интерпелацию Кавальоттіо въ справѣ арештованъ въ Триѣстѣ и сказавъ, що австрійске правительство поступило собѣ совѣсмъ законно; пояснена Кампокого въ спѣльныхъ делегаціяхъ назвавъ Криспи розважnymi и мудрыми.

Парижъ 9 липня. Судъ присяжныхъ засудивъ Рошефорта за оскорбу ген. прокуратора Борейера на мѣсяцъ арешту, 10,000 франковъ грошевой кары и 2000 фр. одшкодована.

Бѣлградъ 9 липня. Приѣхавъ тутъ адъютантъ кор. Милана, Рашичъ, чтобы обговорити условія що-до призвѣду ексъ-короля до столицѣ.

Оппава 9 липня. Въ Герндорфѣ наставъ загальный страйкъ; границу обсаджено войскомъ а въ самѣмъ мѣстѣ повно войска.

Вѣденъ 9 липня. Ходитъ поголоска, що соймы краевѣ будутъ скликаны вже въ першѣи половинѣ вересня. Приѣхавъ тутъ Стоиловъ зъ Софіи, котрый привѣзъ Начевичевы якысь инструкции въ справѣ спору зъ митроп. Климентіемъ.

Укѣнчена семинаристка

зложивша матуру зъ бѣдзаченемъ (не знающа языка французского и п. гръ на фортепьянѣ) шукае лекціи въ мѣсцевѣности, де могла-бы мати такожъ пару годинъ практикы въ школѣ. Зголошенія зъ поданемъ условій можна надѣслати подѣ адресою А. Г. ул. Шептиц-3034 кого ч. 64 у Львовѣ. 2—3

Всѣхъ наукъ дѣларенныхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

одбувши студіи зъ обѣсату дѣнтинни въ клиникѣхъ въ Бѣсминѣ заложивъ ателіе дѣнтинистичне при пляцу Маріанкомъ ч. 10 и ордину одъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Вѣлкій операции докопѣе на желанье бѣтъ болѣ, одобривши чувство кожанною або розвеселяющимъ газомъ (Lustgas). Шугачъ зубы вытѣловляе на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 24—2

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменемъ

„СИРІУСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно одъ продуцентѣвъ зъ Америкы полудневою.

Коштуе у Львовѣ; 1 кильо 1.70 зр. на провинціи.

4³/₄ кильо 8.70 зр. франко.

Обдѣиратѣлямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовѣсмъ тыхъ родѣвъ кавы, котры оголошуютъ нынѣ подѣ назавоу моего апамена. Спровоажую каву просто одъ продуцентѣвъ, що могу доказати, и продаю еи найменше о 20%, дешевѣе якъ хто небудѣ. Въ Гамбургѣ и Триѣстѣ можны достати каву вже лишъ зъ чѣ тверстой руки, а то для того, чо продуцентъ спровадъ гуртовникова на мѣсця, той знову гуртовникова въ Европѣ, одъ тыхъ купѣе комисионеръ; а одъ него ажъ купѣе и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевѣного або порозоужного. Впрѣчѣмъ може кождый самъ переконатися, чи достѣно де инде по той цѣнѣ таку каву ажъ мѣя, що до якѣсти и омаку. 227 245—6

НАЙНОВѢЙШІЙ

САТИНЫ, СЕВАНТИНЫ, ПЕРКАЛѢ

на сукнѣ дамскѣ

Магазинъ Ф. Кнавера и Сына

у Львовѣ, пляцъ Капитульный число 2.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часописъ.

Выдавецъ Іванъ Бѣлей. Овѣдѣтельный редакторъ: Кирило Кашкиевичъ. Цѣнѣтъ зъ фабр. Черлѣвской. Зъ друкарнѣ тож. жм. Шевченка, подѣ зар. К. Вѣдмарского.

якъ поводитися, и кинулась готувати закуску. Ключѣ були въ невѣстки, а невѣстка ще спала. Улиши здавалося, що вона нѣбѣ въ чужому домови задумала справляти панахиду.

Саме тодѣ розиѣсся по хатахъ смутный голосъ похоронныхъ нѣсень и страшно вразивъ вухѣ Зосине. Вона велѣла мерщій попричиняти всѣ дверѣ. Духовенство, зачувши про обѣдъ, и згадавши про тѣ роскошній, багатѣ обѣды, що колись бували въ покойного Лемѣшки, зъ усього мѣста збралосся на панахиду. Голосно загули здоровѣ голоса „Вѣчну память“ Трохимови, и въ переробляныхъ хатахъ вже давно його память була вѣчною. Нѣщо не нагадувало въ новыхъ свѣтлицяхъ про старого Лемѣшку. Одна тѣльки Улиша въ темному горсетѣ, въ темной спѣдницѣ, зъ богомольнымъ видомъ, заплакаными старыми очима, нагадувала про покойного хазяина тѣхъ господы.

Духовенство сѣло за стѣлъ. Паламарѣ й дяки були одрѣзнянѣ одъ священникѣвъ и діаконѣвъ, якъ козлища одъ овецъ, и пѣшли закушувати до кухнѣ. Улиша Сидоровна звелѣла давати закуску. Закуска була бѣдненька. Зося не звелѣла напѣкати багато пирогѣвъ. Повбيرانѣй наймички бѣгали, розставляли тарѣлки, серветы, ножѣ, вилки. Все було чисто на столѣ, по панський, та трапеза була вже багато скуднѣйша якъ було колись при старыхъ хазяинахъ!

Зъ маленького, гарненького графинка маленькою чарочкою духовенство выпило по чарцѣ, и... горѣлки було тѣльки на двѣ. Всѣ взяли по пирѣжку, — пирѣжкѣвъ осталось зо-два, зо-три. Пирѣжки були и малѣсьнькѣй, такъ що де-котрѣ діаконы клали ихъ въ ротъ, не перекусуючи. За пирѣжками подали печенѣ карасики, дуже смашнѣй, смаженѣ на маслѣ, але всѣмъ досталось тѣльки

по одному карасикови. Выпили потѣмъ по чарцѣ наливки, а бѣльше пляшокъ не приносили. Зосѣ звелѣла не давати багато пляшокъ на стѣлъ, щобъ духовенство не довго засиджувалось. Всѣ батюшки не вѣрили, щобъ на тѣмъ закуска скѣнчилась; всѣ сидѣли, балакали, ждали обѣду. Однакъ же обѣ обѣдѣ не було й чутки. Минула година. Вже гостѣ истомились, балакавши. Голодъ страшно нагадувавъ про обѣдъ. Всѣ памятали давнѣй, сытѣй обѣды, и... не пѣднимались изъ-за столу. А обѣду не було, та й не було. Протопопъ таки не вытерпѣвъ и спытавъ Улиши: „А що? обѣдъ не готується?“

Улиша замѣшалась, промовила: „Выбачайте! я... невѣстка... не встигла...“ Зъ тыми словами вона встала, за нею встали и всѣ гостѣ, котрѣ тѣльки за столомъ поцокали вилками обѣ порожнѣ тарѣлки та й пѣшли голоднѣй до дому.

— Еге! ге! — гримали священники. — Вѣчна память старому Лемѣшцѣ и його обѣдамъ! Въ сѣмъ дому щось инчимъ духомъ тхне. Невѣстка не вышла зъ своей кѣмнаты, помолитись за душу покойника!

— Полька! Полька! — загомонѣли всѣ. — Не дурно-жь тутъ и наймички цвенькають по ляхѣвськей.

Въ кухня паламарямъ було ще гѣрше. Имъ дѣсталось тѣльки по пирѣжечку. Вони взяли въ руки по пирогови, а на тарѣлцѣ, якъ на смѣхъ, зостався одинъ пирѣжокъ.

— Давайте, будемо вымѣряться! Кому достанеться пирѣгъ? — смѣялись дячки.

Соборескѣй паламарь захопився и загрѣбъ той пирѣжокъ своею широкою пятѣрнею.

Зачувши про обѣдъ, сила старцѣвъ кинулась до Лемѣшиного двору. Якимъ звелѣвъ занерти дверѣ и подавати имъ въ кватирку по шматочку хлѣба. Довго вертѣ-

лись старцѣ по-пѣдѣ хатою, не розумѣючи, чомъ ихъ не просять на обѣдѣ до тѣхъ хаты, де недавно такъ привѣтно ихъ приймали, такими братарськими, щедрыми обѣдами.

Улиша за обѣдомъ нѣчого не ѣла. Прийшовъ вечеръ, — вона й не вечеряла. Їѣ душа була смутна, серце неспокѣйне. Їѣ душа говорила що така панахида не пѣде за душу покѣйного, що Богъ не прийме чѣ, що не полегша души Трохимовѣй на тѣмъ свѣтѣ. Цѣлый день зъ думки чѣ не выходивъ у неї той сонъ, те смутне лице, та драна одежа, тѣ торбы, той Трохимъ, що приходивъ до свого дому нѣбѣ просити милостинѣ. Щось невидиме нѣбѣ шептало чї на вухо, що души покѣйного не дуже спокѣйно на тѣмъ свѣтѣ. Вся душа чѣ мучилась и болѣла за чоловѣкову душу.

Другого дня Улиша встала зъ постелѣ ще смутнѣйша. До пѣвночи вона обливала слѣзми свою подушку. Вона бачила, що вона вже не хазяйка въ своѣй господѣ, що вона не смѣе спекти и зварити, взяти и дати, якъ бы чї схотѣлось.

— Чого вы, мамо, плачете? — пытавъ сынъ. — Настане лѣто, поставимъ за батька великій обѣдъ, якъ и давно колись ставили за живота покѣйного.

— А чи добре-жъ буде його душѣ ждати тамъ, на тѣмъ свѣтѣ? Осеїен ночѣ зновъ снився минѣ твѣй батько. Иду я нѣбѣ до церкви въ недѣлю; прихожу на цвинтаръ, розвязую хустку и починаю роздавати старцямъ пироги та грошѣ. Коли дивлюсь — межъ старцями стоять твѣй батько. На йому свита ще поганша, торбѣвъ ще бѣльше. Його лице ще чорнѣйше; на силу я пѣзнала його! Вѣнъ упавъ минѣ въ ноги и жалѣбнымъ голосомъ просивъ милостинѣ. Я поклала йому въ руку пирѣжокъ, коли дивлюсь, рука чорна, якъ земля; тѣла немає, одинѣ

тільки кістки. Тоді піднявся зь землі, взяв мене за руку и повів. Отъ идемо мы вже нѣбы зь церкви до дому, приходимо до греблі. Гляну я на воду — греблі немає, тільки одинъ млынъ стоить и меле на всѣ колеса, а черезъ воду лежать кладки перекинуті зь каміння на каміннѣ. Пдѣ кладками вода ревла, якъ на потокахъ. „Иди за мною!“ — промовивъ до мене покѣйникъ. — „Не пѣду! боюсь“ — кажу я. — „Иди, не бѣйся,“ — промовивъ вѣнъ, осмѣхаючись, и повѣв мене черезъ хистку кладку. А вода кипѣла пдѣ кладкою, кидала бризками минѣ пдѣ ноги. Глянула я внизъ, голова моя заморошилась и я прокинулась...

— Вы бѣ, мамо, не думали багато про покѣйного батька! Що думаете, те вамъ и снитися.

— Нѣ, сыну! Душа його просить помочи. Треба найняти сорокоустъ.

Найняла Улиша сорокоустъ, понесла пдѣ церкву милостиню, роздала старцямъ де-яку одежу покѣйника, и душа ѣѣ заспокоилась. Чоловѣкъ переставъ снитися.

— Коли-бѣ вы знали, що про васъ и про нашу паню сьогодні говорили на ярмарку? — дзигорила наймичка-лепетуха, чухаючи языкъ объ свои зубы.

— А що ты тамъ чула? — пытала Улиша.

— Та тамъ розказували таке, що й говорити нѣяково! Говорили, що якъ прийшли до насъ священники зь хрестомъ о пѣвдні, то нѣбы вы й молода наша панѣ ще спали... А священники прийшли та покропили васъ на лѣжку свяченою водою, а потѣмъ пѣшли зь хрестомъ далѣ по хатахъ и застали молоду паню вѣ купѣли, покадили трохи кругомъ купѣлѣ та й вернулись до свѣтлицѣ и почали правити павахиду... И, Господи! та тамъ плели таке, чого вже й не було! Не знаю, чи говорити, вже, чи й нѣ?

— Та що-жъ таке? говори вже, коли почала!

— Та якъ почали, нѣбы то, правити панахиду, то нѣхто й не вийшовъ до свѣтлицѣ. А якъ сѣли попы та дяки за стѣлѣ, то й не було чимъ и душѣ покійного хазяина помянути! Бо кажуть, нѣбы молода панѣ все позамикала и ключѣвъ вамъ не дала, ще й вылаяла! А попы й дяки постукали заграничними видельцями по нѣмецькихъ тарѣлочкахъ, та зъ тымъ и пѣшли. И обѣда людського не поставили! Та такъ смѣються зъ васъ, що вы зробились на старѣсть Ляхѣвкою, и що молода панѣ всѣмъ верховодить, а про покійного хазяина всѣ забули, наче й на свѣтѣ його не було! Ой Господи! чого тѣ мѣщанки не лепетали! Ёй Богу, не знаю, чи казати чи й нѣ?

Лемѣщиha мовчала.

— А якъ почали старцѣ сходитись на обѣдъ, то ёй Богу и присяй Богу, и побий мене святой хрестъ! говорили, що молодой панъ звелѣвъ спустити зъ ланцюхѣвъ собакъ и цѣкувати тыми псами нищихъ! и своими руками заперъ сѣнешній дверѣ. Ёй Богу и присяй-Богу! божусь, присягаюсь и буду землю ѣсти, що говорили такъ!

Лемѣщиha на силу на ногахъ стояла. Вона бачила, що все мѣсто знає, що вона не господиня въ своѣй хатѣ, ще вона на старости лѣтъ забула про покійного чоловіка, насмѣялася зъ Бога, зъ священникѣвъ, зъ святыхъ звичаѣвъ, зъ душѣ покійного.

Людскій поговѣръ вразивъ Улашу въ саме серце, розказавши ёй лепетливымъ языкомъ наймички, що вона значить въ хатѣ, въ семьѣ; розказавши ёй те, про що вона або зовсѣмъ не знала, або не догадувалась, все покрываючи материнськимъ серцемъ та любовю. И стали Рѣздвяні святки за-для неї сумнѣйше будня.

А тутъ приближалась голодна кутя. Лемѣшиха хотѣла справити кутю по старому обычаю, бо першоякутѣ передъ Рѣздвомъ Зосѣя не звелѣла справляти, якъ поводитѣся межъ людьми; не звелѣла наварювати й напѣкати, а озваръ и кутю звелѣла поставити на покутѣ — въ пекарнѣ... За живота Лемѣшки кутя й озваръ ставилися на покутѣ въ свѣтлицѣ, на столѣ, на зеленому сѣнѣ, а въ куточку стояло зѣ пѣвъ снопа пшеницѣ, що згинала великій колосъ надъ горшками, пснакрываными хлѣбомъ. Улиша й теперь приставила стѣлъ у кутекъ и звелѣла наймитови ввести сѣна и добрый пучокъ пшеницѣ та жита изъ стѣжка.

— Що то буде, мамо? — спытала Зосѣя въ Улишѣ, котра несла въ свѣтлицю добрый пукъ сѣна и зѣ пѣвъ снопа пшеницѣ.

— А хѣба-жѣ не бачате? Кутю треба поставити на покутѣ! Хѣба-жѣ мы не христѣяне, чи що?

— Але-жѣ мамо, вы нанесете въ хату смѣтя! — оббѣзався сынъ.

— Смѣтя валяється на смѣтнику — одказала мати, и почала мостити сѣно въ кутку на столѣ.

— Мамо! въ насъ же завтра гостѣ будутъ. — промовила зѣ плачемъ Зосѣя. — Що-жѣ вони скажуть, якъ побачать оте гнѣздо! Вони-жѣ мене обсмѣють!

— Доволѣ й того, що й такъ глузують зѣ мене люде, — одказала стара мати.

— Мамо! прошу васъ! — озвався сынъ. — Не робѣть вы того! Зѣ кутею нѣчого не станеться, якъ вона постойтъ до вечора въ пекарнѣ. На що намъ держатися тыхъ старыхъ звычаївъ? Доволѣ буде зѣ насъ того, що вы посыплете по столу трошки сѣнца та й закрѣтите скатертю, якъ отъ роблять нашѣ чиновники и священники. Хѣба-жѣ священники робили-бъ такъ, якъ бы то було не по христѣянскій?

Сынъ забравъ зъ рукъ материнныхъ сѣно й пшеницю, потрусивъ трошки сѣна по столу а решту одиѣсь до кухнѣ. Улыша тѣльки махнула рукою.

— Гляди лишъ, сыну! у насъ садокъ, у насъ сѣно на левадѣ, у насъ скотина... Мудрой лишень та не дуже, щобъ часомъ...

— Та що жъ! Мы-жъ не оремо й не сѣмо, скоту въ насъ не багацько. Та минѣ, мамо, здається, що все те бабськѣ забобоны...

— Нехай здається, та не дуже! Вамъ вченимъ усе байдуже...

Наставъ святой вечѣръ. Лемѣщика згадала якъ вона колись справляла кутю. Вона сидѣла, схилявши стару голову а передъ ѣѣ очима нѣбы стала зновъ стара свѣтлиця. Пѣдъ образами стоять стѣлъ, накрытый бѣлою скатертю; передъ образами горять восковѣ свѣчки, якъ у церквѣ, а по хатѣ розставляється синими хмарками ладанъ. Въ хатѣ тихо; всѣ ступають легенько, всѣ говорить нишкомъ. Одинъ тѣльки хазяинъ покойный промовить коли-не-коли словце голосѣнше. Отъ наймички тотують вечерю, вносять свѣжѣ бѣлѣ книшѣ, пироги, накладываютъ на стѣлъ всякого добра, ажъ одна паляниця спыхае зъ стола другу, а пироги въ мискахъ топляться на купу, мовъ бджолы въ вулику. Вона розкладае по три книшѣ въ миски и одсылае наймичками вечерю до родичѣвъ, до бабы-повитухи, а тутъ вони и собѣ присылають вечерю. Отъ повѣѣходили въ хату всѣ слуги и разомъ зъ хазяинами почали молитись передъ образами и бити поклоны. Потѣмъ всѣ сѣли за стѣлъ, а хазяинъ на покутѣ на першому мѣсци. Позгадували всѣхъ родичѣвъ, выпили по чарцѣ зъ хазяйськои руки и почали вечеряти, тихо, повагомъ, мовъ святе дѣло сповняючи. Одинъ Якимко гомонить тонкимъ голоскомъ,

пе воду, не вважаючи на те, що хто напється за вечерю води, той у жнива дуже хотѣти-ме пити. Вже покликали мороза вечеряти, кинувши въ гору, на стелю, кутею. Якимко передражнює, и смѣючись швиргає до стелѣ вареною грушею.

Все те передумала Улиша, дивлячись у темні вѣкна нової гостинної, де не було й слѣду старої свѣтлицѣ, де молоді хазяйни й не гадали про те, що тодѣ бувъ „святой вечѣръ“.

Почався вечѣръ. Наймички почали накривати стѣлъ, ставити вечерю. Була й рыба, була й кутя и озварь, та всього було трошки, все подавалось нѣбы выдавцемъ. На тарѣлцѣ лежала паляниця, покраяна тоньсѣнькими скибочками. Нѣщо не нагадувало про багату кутю, про достатокъ. Вечеря була дуже звичайна и коротенька, безъ молитвы, безъ народнього обряду. Ихъ трое сидѣло за стѣломъ и вечеряло такъ, якъ и кожного вечора. Улиша сидѣла та журилась. Передъ нею встававъ, якъ изъ землѣ, давний багатый стѣлъ, повный бѣлыхъ книшѣвъ, пирогѣвъ, цуккахъ паляницъ, вставала вся челядь навкруги стола, вся обстава багатой кутѣ. Сльозы выступали черезъ тѣ довгій вѣвъ, висѣли краплями на очахъ. Туга за минувшимъ выдавила изъ сердца не одну слезу. Вона згадала покѣйника, згадала весь свѣй рѣдъ, що одцурався одъ неї черезъ невѣстку, черезъ сына, вона побачила себе чужою въ новѣй семьѣ, въ свѣй господѣ. Хочъ и було до кого прихилити голову, та не було до кого прихилити сердца, осирѣтѣлои душѣ.

Тихо минула вечеря. Улиша бѣльшь згадувала та думала, нѣжъ вечеряла. Тихо сѣли, тихо и встали. Дѣти пошли одпочивати, а мати вийшла до кухнѣ, вынесла слугамъ по чарцѣ горѣлки, почастивала всѣхъ своєю рукою, сѣла на лежанцѣ и, дивлячись на ихъ вечерю,

довго думала та споминала, при свѣтлѣ восковои свѣчки передъ образами. Вона не спала цѣлу нѣчь проти великихъ празникѣвъ. Швидко вдарили въ дзвѣнъ на утренью. Голосъ великого дзвона, справляного Лемѣшкою, здався їй голосомъ покійного, рѣднѣщимъ и милѣщимъ одъ рѣднихъ дѣтей. Вона побрела тихо до церкви зъ наймичкою.

Повертались до дому зъ „Орданѣ“, пообѣдали, а попы не приходили „зъ кропиломъ“. Вже й день минавъ, вже духовенство пройшло по кутку, співаючи „во Іорданѣ“ а до ихъ двора не завертало.

— Минає духовенство нашу хату, — промовила Улиша Сидоровна. — Швидко й Богъ мине нашу оселю! Не дурно-жъ вы повикидали старі, батьківські образы до кухні.

— И знову празникъ здавався буднемъ для Лемѣщихи.

Настававъ вечѣръ. Улиша звелѣла запрягти одну коняку.

— Куды, мамо, поѣдете? — пытавъ сынъ.

— Поѣду въ гостѣ до твого дядяка Охрима, та вплюся на старости лѣтъ.

Поѣхала Улиша до Охрима. Тамъ їй витали й приймали, якъ рѣдну. Цѣлий вечѣръ вона розказувала та жалѣлась на невѣстку, на сына, на своє житя; розказувала про свои сны, про ту панахиду за душу покійного, що варобила їй сорому на цѣле мѣсто. Всѣ їй слухали, всѣ жалкували за нею, всѣ гомонѣли на невѣстку и сына, що не поважавъ старои матери, не шанувавъ памяти покійного батька.

Лемѣщиха привезла зъ собою своихъ грошей, що оставались у неї ще одъ покійника, и другого дня, на Івана Хрестителя, справила панахиду й обѣдъ за душу

покойного чоловіка, якъ було слѣдъ по закону. Вона покликала духовенство зъ того мѣстечка, напросила старцѣвъ и вбогихъ людей, розставила столы по всѣхъ хатахъ и нагодувала нищу братію. На обѣдъ зійшлися близькій й далекій родичѣ; всѣ молилися за душу покойного, всѣ його згадували добрымъ словомъ, поминали за обѣдомъ. Всѣ люде, встаючи зъ-за столѣвъ, приходили до Улиши дякувати: Спасибѣгъ вамъ, панѣ-матко, за вашу хлѣбъ-сѣль! Щастя вамъ, Боже, на всяке добро, чого тѣльки въ Бога забажаєте; прибавъ вамъ, Боже, вѣку, а покойному вашому чоловікови легко въ землѣ лежати! вѣчный покой и царство небесне!

И здавалось Улиши, що всѣ тѣ слова нищихъ и вбогихъ летять прямо до Бога, благають за душу тѣ чоловіка, дають його душѣ покой. И тѣ душа стала спокійнищою. Вже не снівся тѣ той старецъ, що просивъ у неї милостинѣ и тревоживъ тѣ душу.

Зажилась Улиша у родичѣвъ. Не хотѣлось тѣ вертатися до господы, що стала чужиною, поки не поѣхавъ самъ Якимъ и не взявъ тѣ до дому.

Минулися святки, почалися будні. Стара мати не цуралась роботи по старому: вона тупцяла и коло хазяйства, и по двору, ходила до млина, розсылала на продажъ борошно. Хазяйство ще держалось тѣ старою головою, бо невѣстка панѣла, а сынъ сидѣвъ въ канцеляріи, а вернувшись до дому лягавъ по обѣдѣ спати, а потѣмъ въ вечерѣ гравъ зъ урядниками въ карты.

А тымъ часомъ внучокъ почавъ уже лепетати. Першій слова його дитячої мовы були польскій: така була воля його матерѣ. Вся прислуга мусѣла говорити по польскій. Нянька не смѣла до дитини й слова промовити инакше. Самъ Якимъ говоривъ давно вже въ своїй семьѣ по ляхѣвскій.

Забавляючи довгими зимними вечорами своїх унучківъ, Улиша Сидоровна любила тихимъ старечимъ голосомъ співати свої прості пѣснѣ. Дѣти почали переймати одъ неї тѣ пѣснѣ. Зосѣ сердилась и шепнула на вухо Якимови.

— Мамо, вы вже старі; чи не грѣхъ вамъ співати тихъ пѣсень? Нехай вже дѣвчата співвають, а то й вамъ схотѣлось, — говоривъ синъ до матери.

— Про мене! то й не буду. Може й справдѣ грѣхъ.

И Улиша перестала співати, а Зосѣ не велѣла и наймичкамъ співати українськихъ пѣсень, щобъ дѣти не чули и не вчилися по мужичому говорити й співати.

Прийшла весна. Зосѣ почала и на дворѣ, и въ хатѣ все руйнувати, по своєму. Пѣдъ самими вѣкнами росли на маленькихъ грядочкахъ квітки: пивонія, пѣвники, лелія. Высокій кущъ рождѣ, бузку, рай-дерева порозростались до самыхъ стѣнъ. Одчинявши вѣкно, можна було доставати рукою все. Зосѣ звелѣла повикопувати чисто всѣ кущѣ, вѣ корѣня квітокъ, звелѣла поробити оддалеки въ садку кружки и туды пересажувати кущѣ и корѣня. Замѣсть вузѣвѣнькихъ стежечокъ скрѣзь по садку розбѣсались широкі дорѣжки, посипані жовтымъ пѣскомъ. Не вважаючи на грядки, Зосѣ зачепила дорѣжками часть огорода, де Лемѣшиха садила посадки цибуль, капусту.

— Вы бо й справдѣ вже дуже широко розкидали тѣ шляхи по огороду, — гнѣвилась мати. — Огородина потрѣбнѣйша въ хазяйствѣ, нѣжъ вашій широкій стежки. Де-жъ я теперь буду садити посадки?

— Хиба-жъ, мамо, въ насъ мало огорода?

— Та доволѣ, хвалити Бога, але-жъ и тими шляхами не кѣвми-жъ будемо ганяти! Попсували минѣ пять наилуччихъ грядокъ. И на вѣщо було викопувати

й квѣтки? Я ихъ садила своими руками; кушѣ порозростались и прехороше цвѣли пѣдъ вѣкнами! Нѣ, нехай такъ буде по нашому!

Коло самой хаты росли вишнѣ и грушѣ, якъ звычайно буває коло старосвѣцкихъ домѣвъ. Зосѣ звелѣла выкорчовувати й vyrubувати дерево.

— Се вже вы такѣ выгадуєте, що й купы не держитися! — зовѣ сердилася мати.

— Коли-жѣ, мамо, дерево вѣкна закрыває и зовсѣмъ заступає. Чи вже-жѣ вы хочете, щобъ дерево швидко въ хатѣ поросло? Мы живемо, якъ у тѣй пустинѣ Швидко кушѣ поростуть передъ самыми дверима.

— Про мене! — махнула тѣльки рукою Улишѣ Сидоровна.

Наймички повыкорчовували вишнѣ, що росли трохи не пѣдъ самыми стѣнами и пускали пѣгоня ажъ у призьбѣ, и почали рубати грушѣ. Грушѣ були старѣ, добрѣ на овощъ, родючѣ. Одну грушу посадивъ своими руками покѣйникъ Лемѣшка.

— Якиме! Чи ты Бога не боишься, що велишь псувати садокъ? Де-жѣ пакъ рубають садокъ, якъ лѣсъ! Зъ одной грушѣ беремо чотири мѣшки грушѣ. Ты пошанувавъ-бы хочъ те дерево, що саживъ твоѣ батько, якъ заразъ мы побралися.

Нѣхто не вважавъ на прохання Лемѣщихи. Двѣ величезнѣй грушѣ впали на землю и вскрыли гилѣмъ чимале мѣсце на огородѣ. Выйшла Улишѣ зъ хаты, глянула на тѣс, тѣльки руки зняла та заплакала. „Бодай лучше-бъ не саживъ покѣйникъ, коли такъ нѣвечать дерево! Швидко хату перевернуть до горы дномъ!“ — промовила вона.

Одъ корѣня старой грушѣ, що посадивъ покѣйникъ Лемѣшка, зѣйшли двѣ молодесенькѣ грушки. Улишѣ Ся-

доровна звелѣла ихъ выкопати и сама посадила на могилѣ чововѣка: одну въ головахъ, а другу въ ногахъ.

— Коли поховають мене коло старого, то тѣльки й памяти про насъ буде, що сѣ двѣ грушѣ. Бо нашѣ дѣти швидко про насъ забудуть, — жалѣлась Улиша Сидоровна сусѣдамъ-мѣщанкамъ. — И теперь, якъ гляну на хату, на двѣръ, то не пѣзнаю своєї оселѣ. Якъ бы не бачила всего, що робилось передъ моими очима, то й заблудила-бъ у своїмъ дворѣ и минула-бъ свою хату, мовъ чужу...

И справдѣ трудно було пѣзнати хату старого Лемѣшки середъ роскошнаго цвѣтника зъ широкими чистыми стежками, що крутились межъ зеленымъ дерномъ.

Не вважаючи на стару матѣрь, на тѣ старосвѣцькѣй звичаѣ, Зосѣ почула себе господинею въ оселѣ Лемѣшки, побачила себе на самѣмъ березѣ того щастя, того бажаня, якого можна було досягнути, живучи въ великому мѣстѣ, середъ незначныхъ людей. Тѣ подвигъ, — якъ колись говорила Люцина, — вже дѣйшовъ до кѣнця. Зоставалось теперь користуватись усѣмъ добромъ, жити, якъ душа забажає.

Одного коника й повозочки було вже Зосѣ мало. Вона справила хорошу повозку на ресорахъ, и держала пару добрыхъ коней; погонича вбрала въ городську чемерку и въ широченнѣ шаравары. Було пролетѣть вона по мѣстѣ, всѣ жидаы очи повытрѣщають, всѣ паны задивляються. А погоничъ котить, тѣльки грязь летить на два сяжнѣ по обѣдва боки!

Насправляла Зосѣ суконь, якихъ нѣ въ кого не було на цѣле мѣсто, вбиралась якъ кукла, вычѣсувала косы, завивала локоны по останнѣй модѣ. Всѣхъ мѣськихъ дамъ вона присадила до самой землѣ, всѣхъ заломила своєю красою, своимъ убѣромъ.

Тымъ часомъ стара Лешѣшиха все квѣлилась та квѣлилась, то на голову, то на спину; у въ осени злягла, а потѣмъ швидко и вмерла.

Пѣшовъ Якимъ до протоерея просити на похоронѣ.

— Якъ дасте десять карбованцѣвъ, то пѣду, похочу вашу матѣрь и выпроважу до самой ямы.

Якимъ одлѣчывъ десять карбованцѣвъ и покладъ на столѣ, дивуючись. Ще нѣколи духовенство не торгувалось нѣ зъ нимъ, нѣ зъ його покѣйнымъ батькомъ.

Пѣшовъ Якимъ до діакона.

— Якъ дасте пять карбованцѣвъ, та ще й заразы, то пѣду ховати вашу матѣрь.

Якимъ зновъ дивувався, одначе мусявъ вытягти зъ кишенѣ и покласти на стѣлъ пять карбованцѣвъ.

Тѣльки що вийшовъ вѣнъ за ворота, стрѣчае дяка.

— Прийдѣть, будьте ласкаві, читати псалтирь надъ матѣрю.

— Чи зъ своєю закускою приходи? — промовивъ дякъ хитаючись на ногахъ. — Три карбованцѣ за псалтирь, а то зъ мѣся не зрушу! — промовивъ дякъ, ледви стоячи на ногахъ.

Якимъ тодѣ тѣльки догадався, що всѣ вони злі на його за панахиду, якъ пѣшли до дому голодні и не пияні.

Одинъ титаръ выдавъ зъ церкви сукно, ставники безъ грошей; велѣвъ дурно кѣлька разъ дзвонити по душѣ. Се то за того великого дзвона, що Лемѣшка справивъ у соборѣ.

Вже не сѣмъ священникѣвъ ховали Лемѣшиху, якъ ховали колись Лемѣшку. Не всѣ цехи несли зъ усѣхъ церковъ. Ховали Улишу Сидоровну дуже просто. Одинъ протопопъ зъ діакономъ та зъ дякомъ. Вже не збирались на обѣдъ старцѣ зъ усього мѣста, зъ усѣхъ сусѣднихъ сѣлъ. Зѣйшлися тѣльки близкі сусѣды, зѣѣхалися родичѣ

та декотрі́ знакомі́ покійно́в. Йдучи за домовиною, всі́ молодиці́ згадували, якъ ховали Лемі́шку, який похоро́нъ, який обі́дъ справляла стара за його́ душу; всі́ гомоні́ли на невѣстку, на сына, що́ ні́бы випихали зъ хаты ма́тєрь у домовину.

Поховали Улишу коло горбка покійного Лемі́шки межъ тими двома грушами, що́ Улиша Сидоровна посадила своїми руками.

Невеличка купка людей вернулася на обі́дъ до сына: ко́лька душъ духовенства, ко́лька душъ родичівъ та близькихъ сусі́дъ. Якъ велике диво, всі́ побачили слю́зы на очахъ у Зозі́. Вона була рада смерті́ старого тестя, але щирими слі́зми плакала по те́щї.

— Вона була мнє́ за ро́дну ма́тєрь, — промовляла Зосє́ до гостей, котрі́ одна́че ї́й не вѣрили, — вона ні́коли не покидала мене, жалувала насъ и нашихъ ма́лыхъ ді́тей, доглядала всього́ хазя́йства, не вразила, не обидила мене ні́коли й словомъ!

Зосє́ говорила одъ щирого серця, по́дъ впливомъ свѣ́жої втрати. Вона забула на той часъ наві́ть про мѣ́щанський ро́дъ покійниці́, про ї́ї́ простоту. Вона пам'ятала, що́ втратила добру хазя́йку, бувалий господа́рський розу́мъ старої лю́дяни, надежну, поса́дящу жени́щину и любячу таті́рь, на котру можна було зда́тись и ні́коли не кая́тись.

Обі́дъ бувъ чималий. Духовенство вийшло зъ-за стола не голодне й напое́не. Зосє́ звелі́ла нарочно поставити передъ дяко́мъ здоро́ву пляшку горі́лки. Дякъ якъ побачи́въ, такъ ї́й простягъ руки, щобъ обняти ї́ї́ и пригорнути до се́рденька; а послѣ́ мовчки наливавъ горі́лку въ склянку и такъ дудли́въ за обі́домъ, що́ по́сля обі́да не змі́гъ до ладу заспи́вати „Ві́чну пам'ять“.

Забувають дѣти рѣдного батька й матѣрь, а Зосѣ швидко забула нерѣднихъ батькѣвъ. Однакъ же молоді хазяйны побачили, що потерпѣли велику страту въ матерѣ. Зосѣ не любила дрѣбного, хлопотливого хазайства, не любила ходити до коморѣ выдавати, лѣчити и про все памятати. А теперячки прийшлося їй самѣй всѣмъ хлопотатись: и хазайствомъ, и дѣтьми, и наймичками. Якимъ ходивъ на службу, и не дуже доглядавъ усього. Вѣнь ставивъ высче всего свою службу а найбѣльше — чины. Швидко виявилось, що въ господѣ не стало видячого, быстрого, за всѣмъ слѣдячого ока.

Разъ полаялись наймиты и наймички и почали выказувати одий на другихъ. Одна наймичка прибѣгла до Зосѣ и просила їѣ швидчѣй заглянути въ кухню. На полицѣ пѣдъ горшкомъ вона знайшла шматокъ сала и десятеро яецъ, и выказувала нишкомъ на другу наймичку.

— Що то за сало лежало на полицѣ пѣдъ горщикомъ? — пытала Зосѣ въ тѣи наймички.

— То я такъ поклала. Щобъ я таки крала? Та нехай мене святой хрестъ побѣ! Я не така, якъ та поганка, що носитъ сѣль та пшоно до своєї матери, а разъ зъ своимъ Тарасомъ (наймитомъ) вынесла пѣвъ мѣшка борошна зъ коморы.

Почалася лайка межъ слугами. Виявилось, що наймитъ выносивъ зъ коморы, що хотѣвъ, а наймички брали по троху всякои харчѣ. Тарасъ доказавъ, що самъ мѣрошникъ сливе кожнои ночи переносить до шинкарки Берчыхи по мѣшку зерна. Наймички плакали; наймиты лаялись.

— Цуръ имъ! кинь ты розправу зъ ними! — кричавъ Якимъ на Зосю. — А найбѣльше винна ты сама, бо не доглядаєшь добре. Адже-жъ при матерѣ того не було!

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека наименитших повестей“ виходить в четверток, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро огляду, у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Карла Ладислава 9. у Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфурт у Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисератами платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за Границю: а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: а цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Реклація, Адміністрація і Експедиція подяч. 24

ул. Баторія. — Рукописи зберігаються лише на попередні астероїди. — Реклація неопечатана вільно від порта.

Оголошення ціною контуе 8 зр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 зр. од. одним строком печаткою, в рубр. „Надселе“ по 20 зр. а. в.

Подяки числяться по 10 зр. од. стишка.

Рух виборчий в Галичині.

Выборы посла в мѣста Тернополя.

За цілий час життя конституційного не памятають в Тернополі такої заважної борби виборчої, яка велася тепер в дні 4 и 5 с. м. при виборі посла на сейм краєвий. Не буде отже одні речі зазначити і ширші круги о ній розвою і ході.

Перший почав до роботи виборчої подав тутешній магистрат, скликавши в м. с. р. загальний збір виборців. Уже на той першій збір вийшло кілька кандидатів а між ними поставили промисловці Поляки п. Комарницький кандидатуру п. Олександра Барвіньського, котру всі мѣщани, як Поляки так і Русини дуже симпатично прийняли. Той сам збір вибрав комітет зложений з 10 Поляків, 10 жидів і 10 Русинів, і поручив йому розглянути справу оголошених кандидатів. В комітеті промовляв п. Комарницький знов за п. Барвіньського а дѣло складалося так, що мусів боронити чесні Русинів против Русина. Іменно зложив п. Балько, совітник судовий, на першій засіданні комітету кандидатуру гофрата п. Криницького. Приступив член комітету Русин адвокат д-р Зарицький заявив на то, що в виду кандидатури гофрата Русини одкинуть кандидатуру п. Барвіньського. На сю несподіванку запитав п. Комарницький д-ра Зарицького, чи має він до такого заявленія уповноваження компетентної сторони? А коли п. Зарицький давав вишукану відповідь, тоді п. Комарницький заперечив йому права кандидатуру п. Барвіньського одкинути і поновив своє внесення, щоби комітет уважав п. Барвіньського і далі кандидатом на посла. Піддаючи се становище п. Комарницького до призначення, мусимо назвати поступок д-ра Зарицького щонайменше великим нетактом. Нхто з Русинів не уповноважив д-ра Зарицького до такого заявленія, отже він зробив то, игноруючи голос загально руского, котрий заявився єдино за п. Барвіньського, а д-р Зарицький поймав на руку той кліт жидівсько-урядничий, котра поставила кандидата за греко-кат. метрикою, думає, що тям і Русинів знає. По такім рішучим виступленню п. Комарницького комітет прийняв до відомості кандидатуру п. Барвіньського, Криницького, д-ра Маєса і д-ра Тищенко, і віддав тих кандидатів, щоби в означені дні явилися перед виборцями і зложили свою політичну сповідь.

На скликанні в той цілі загальний збір зважав перше слово п. Барвіньський. Промова його, обговорюючи предмет суспільно-економічний, збудила на присутніх як найлучше вражіння. Дальші кандидати д-р Маєс не сидувася дуже на підпирання своїх кандидатур, а в виводах своїх одкинувався і годився за п. Барвіньського. Д-р Тищенко зрезигнував на користь п. Криницького а Криницький заявив коротко, що весь його знають, бо з ним в суді з'являються, і обцяв заступати в сеймі виборців добре, бо його лучать з ними однакі погляди і інтереси. Вагавсь всі другі кандидати вступили по-при п. Барвіньського якимсь вало і длатого по тім збір була загальна гадка тільки та, що один п. Барвіньський найвідоміший кандидат на посла з мѣста Тернополя. Інакшом гадки були хаба ультраси-Поляки, котрі підпирали д-ра Маєса і судівника, котрі виділи спасеніє тільки в паву гофраті.

Незадовго назначено день збору для комітету магистратського і постановлено, що той з підвищених трох кандидатів буде поручений виборцям, котрий в комітеті доставить найбільше голосів. Якій результат був того збору, уже відомо: Криницький доставив 9 голосів а Барвіньський і Маєс по 8 голосів. Меншбєт голосів на п. Барвіньського приписано несприятельності двох Русинів, членів комітету, в той обставині, що один з присутніх Русинів віддав свій голос на д-ра Маєса. Нині годі правди дійти. Очевидно, що несприятельність двох Русинів пошкодила, але хто з Русинів віддав голос за певним кандидатом, над тям багато дискутується, бо голосовано картками. По той ухвалі комітету появилися плякати, поручаючи п. Криницького яко кандидата на посла. Мамо того ань сторонники д-ра Маєса ань сторонники п. Барвіньського не чулися звязаними тою ухвалою. Отже ледя на тиждень перед вибором почалася заважні агітація на всіх сторони.

Особливо у Русинів не було підготовлено акції виборчої. Вирав центральний комітет руський бдівся був ще в маю до адвоката д-ра Зарицького з просьбою о утворенні комітету руского для мѣста Тернополя, і д-р Зарицький обцяв був зважати в той цілі мѣщан і інтелігенцію, однак хто не учинив. Іна току була причина, довідався Русини тернопільські дочеря з'являлися в комітеті, що по причині кандидатури п.

гофрата він одкинув кандидатуру п. Барвіньського, і се обривало всіх до крайності. Щоби отже дати доказ, як високо цінить загаль п. Барвіньського, взялося кількох людей за дѣло і скликало вже в останній тиждень перед вибором збір мѣщан Русинів і Поляків, щоби порозумілися що до поступованя при виборі. Уже на той збір не тільки інтелігенція але і мѣщани виступили гарячо в обороні свого кандидата п. Барвіньського. Тільки декотрі урядники судові Русини зважали безпастанно до підпирання кандидатури п. Криницького, коли б не раз, то бодай тоді, коли-б прийшло до тєснїшого вибору між Криницьким а Маєсом, пугаючи мѣщан тям, що в противності случаю вийде послом Маєс. По довшій дебаті вибрав збір комітет з 10 членів і поручив йому розглядати, які шанси мають поодинокі кандидати а особливо п. Барвіньський, і здати о тім справу новому збору.

Комітет сей, зложений з 9 мѣщан, і одного члена з інтелігенції, розглядав листу виборчу і всі інші обставини і пропонував збори такє справоздає: 1. Після листу виборчий єсть 1608 голосуючих. З тих припадає на інтелігенцію 242, на мѣщан 616 а на жидів 750 голосів. Ся часть інтелігенції, около 80, причисляється до суми 750, то жиди мають щонайменше 830 голосів, а християне 778, а з того виходить, що на слух, коли-б всі голосували, може вийти тільки кандидат підпираний жидами — отже християне можуть тільки тоді числитися на успіх, если число голосуючих при виборі не дойде до 1000, як се досі бувало. 2. Для п. Барвіньського далось-б добути 500 голосів і длатого не виключено, що він мѣг-б бути вибраним на посла. 3) Партия Маєса дуже мала, а найбільшу партию має Криницький, бо всіх жидів в урядників. 4. В виду того належить підпирати п. Барвіньського, бо партия Маєса боїться не треба, а знов не треба спомогати і такє сильної сторони Криницького. — Збір зложений з 200 людей приймає се справоздає гримками ознаками вдоволення. Один тільки п. Медвецький, адвокат судовий, виступив за закидом, що ті обчислення неправдиві, і почав на нове вступитися за п. Криницького. Виступ сей переривали мѣщани ознаками невдоволення, а по гарячій дебаті, в котрій мѣщани живували участь, збір постановив з одушевленням голосувати на п. Барвіньського. Охотників до агітації зложилось много. Они поділилися по сїм дѣльницї мѣста і улиці, а кождий шрарив що сила згромадженія прихильників нашого кандидата до голосованя і придати ему ще більше. Робота була гаряча, бо тільки два дні дѣлили нас до вибору. До того треба ще зважати що сторонники д-ра Маєса старалися о адептів межи мѣщанством, а урядники судові, особливо концептові, робили велику пресію на людей. Вечером перед виборами ми Русини почислили ще раз. Було 465 голосів мѣщанських, тож ми не стояли але, а надѣлися ще і з інтелігенції якогось додатку.

Дня 4 с. м. о год. 9 рано назовинилася сая магистратська виборочна. Мѣщани, під проводом крал. о. Фортуну, оо. Ігн. Левичкого і Лавровського і людей з інтелігенції, явилися в поважній часті і заявили одну сторону сал а по другій станули урядники і жиди. Комісар покликав до комісії двох Русинів мѣщан і двох людей з інтелігенції, одного Русина а одного Поляка. Почалася голосовань. На першій огонь поїшли урядники судові і всі віддали свої голоси на Криницького. Потім наступила взаємна перестрѣлка з двох таборів. Що паде голос з сторони жидівської то „гофрат“ а з сторони мѣщан то „Барвіньський“. З рана упало також кілька голосів з інтелігенції на д-ра Маєса. В короткі часі ситуація розяснялася. Можна було зараз побачити, що мѣщани однодушно стояли за Барвіньським а жиди за Криницьким, і один хотів випередити другий. Солидарність в одній і з другої сторони підпалювала взаємне завязь. Жиди і мѣщани підняли великий гамор і почали силою пхатися до стола комісії виборчої, щоби віддати свій голос чим скорше. Один і другі думали, що голосовань тривати буде тільки до 6-го годани вечером і що тіа побідять, котрі скорше віддадут свої голоси. Нічо не помагали накликувача комісари і предсѣдателя комісії виборчої до спокою, неспокій зматюся так, що комісія мусѣла чинити свою на якусь хвилю переривати. Зарезировано полицію, але она не могла удержати порядку. Завязіть жидів дойшла до того, що один жид скальчив полиця в сая виборчої, а двох жидів, котрі важилися віддати голос на п. Барвіньського, побіла товпа жидів зараз по виході з сал на улиці. Врешт мусѣла комісія перенестися до меншої сал, де вускано по кількох виборців а по бдано голосу зарас вускано другими дверми. А що дѣлялося перед салею на коридорі, годі описати. Там відбувався формальний штурм жидів

і мѣщан до дверей салі, котрі вкідні виважено. Тоді не могли собі вже полиця дати ради. Кождий виборець здобував собі првступ до салі борбою і входив до неї цілий в потах. обштований або і з аніщеною одежею. Жар мѣж мѣщанами зрѣс особливо тоді, коли і сторонники д-ра Маєса заявили, що йдуть за Барвіньським. Од тоді виступила на вид не борба межи сторонниками одного і другого кандидата, але мѣж жидами і християнами. Коли врешт комісар заявив, що виборці не потребують пхатися, бо кождий віддав свій голос, хоч-б прийшло сидіти і до завтра вечера, тоді жиди не перестали ще наперед пхатися, постанували, як казали, „закладати наших шапками“, значить, що мають о 200 голосів більше від християн. Тож винулися по цілому мѣст, а по полудні один вбѣз за другим котився поперед суд, а на вѣзках везено до магистрату жидів з найдалших частей Тернополя. Хорых тягнули з лѣжка, видавали смерті, умерлих воскрешали і ставили перед стѣл комісії виборчої, щоби крикнувши „Hofrath Krynicki“, поїшли знов в непамять. Додавши до того, що кількох совѣтників судових і цілий персонал концептовий, возий, діурнасти з суду і керкер-майстер перебували на салі і за п. гофрату агітували, то можна мати образ, ког наш мѣщани мали поконувати. О скільки по полудні дня 4. липня змѣглася жидівська агітація, побачити найлучше з різниці чисел голосованя. З рана мав Криницький більше від Барвіньського 50 голосів, під вечер 80, а на другій день з рана 200. Словом, жиди рушали цілий свій арсенал, бо виділи, що не тільки мѣщани як один муж стоять за своим кандидатом, але що до них привчилися і промисловці під проводом п. Комарницького, купці християне під проводом п. В. Стахевича і Соханевича, ба і поважне число незалежних руських і польських інтелігенції.

Однак все то не помогло. Жиди доставили 200 голосів більше і вибрали собі посла. Дня 5 липня о 7 годни вечером оголошено в великій салі магистрату, що п. Луцзянін Криницький став послом з мѣста Тернополя. Не тільки сая, але цілий будинок магистратський затрясся від окликів пѣсатон товпи: Vivat pan hofrat! Поважних мѣщан там не було. Була потому і музика, йшов і „факельцуг“ на Загреблю, до лѣтньої резиденції п. гофрата під проводом жидка банкрота і лхваря прозваного „dziki osioł“, з гурмом жидів і наварів найрѣзвѣйшого рода, але наших честних мѣщан там не було. Они всі, сповнявши свій святой обовязок, повернули спокійно і з чистою совѣстю до дому. Уже по полудні дня 4 липня, коли така хмара жидів налягла на магистрат, були они пересвідчені, що участі мусѣти, а однак жадні з них не уступив з поля битви. Противно, вночі з 4 на 5 липня многі з них навіть до суч не клалися а ходили від хати до хати і громадили своїх до дальшої борби. Они і з самого початку не упивали ся занадто надѣєю побіды, бо знали, що зробили буже великий, не припинювавши добре листи виборчої і позволивши на то, щоби замѣсть честних і високо оподаткованих мѣщан, вставлено мѣж виборців до 200 жидів як найнижше оподаткованих. Их держажа перед всім загальна симпатія для кандидата і призначеня заслуг его. Они хотѣли зазначити свою силу і не допустити до того, щоби аж жиди мали ім вказувати, ког они мають уважати за Русина. Тих 509 голосів, що упали на Барвіньського то 509 явиых доказів поставленя заслуг, више по-над гр.-кат. метрику і титули, а п. гофрат може хіба тільки сказати, що став послом з жидівської часті Тернополя. Отже хоч поконаний челома, однак маємо побѣду моральну! Честь Вам славний панове виборці мѣщани Русини і Поляки! Честь та вдяка і Вам добре мѣсяч панове з інтелігенції! Приймѣти і ви подяку ширій проводники! Нашого мѣщанства в сѣй важній хвилі! Трудѣться далше один дѣлом, другій словом і ширим серцем для меншого брата, а колись дождемося правдвою і повною побѣдою!

З Болеховини пишуть нам:

В дописі з Долини була похвальна згадка про рух виборчий в Болеховині. Хотий ми Болеховці тѣшимось дуже, що і о нас дізнаєсь світ чогось доброго, однак ми не так застѣшливі, щоби не бачити наших похвѣлок, та багато треба б нам робити, щоби зрівнятися з братами з Рожнівщини.

Слабонькі сили наші показалися при минулих виборах. Показалося, як наш народ темний, запродайний, эдеморализований, і як багато труда стояти буде, аби народ той привести до самопознаня. Чия-ж буде? Певна річ, що не народу самого, а тих, що мають обовязок той народ вести до доброго. Патріотів наших з інтеліген-

ції почислити мож на пальцях, а такі: Диндин, Розипець, Червонюк — то бѣли круки межи селянами. Що-ж може зробити горстка тих людей патріотичних, коли на кождім кроці сѣрчає темнота в народі, а крайну байдужність, неохоту а навіть насмѣшки у інтелігентних людей! Смѣло можемо казати, що посол наш д-р Огоновський упав з вини інтелігентних Русинів з Болеховини, переважно священників деканату болеховського. Отже имена тих священників, котрі не тільки самі не далися вибрати і жадноі участі в руху виборчій не брали, але і виборців своїх пустили: о. Турчманович з Лѣсович, о. Мокрицький з Волі, о. Вагилевич з Княжолуки, о. Сонович з Церковни і другі. Сего Чолганя, з котрого виборці досі все були певні, зрадили нас, бо парох о. Гриневич виѣхав на час виборів, а з трох виборців один тільки ч. Мих. Федорів віддав голос на руского кандидата, два другі: Андрій Настасяк і Павло Чекаловський впади в руки жидів-агитаторів. Чи ж не була-б побѣда наша, если-б ті пань-отці не були бѣступили свого стада? Чи-ж не переважили-б були их голоси і не доповняли тих 9 голосів потрібних до нашої побѣди? Сором тям більшій, що люде переважно маючі, на стельх посадах, а даліс випереджувати завѣдателями, навіть власнимь соудникам! Не будемо тут вичисляти имен і подвигов зрадників з селянства і інтелігенції, бо им то байдуже а може и уважали-б собі то за рекламу в сферах, де хотять уходити за „porządnych“, а піднесемо радше заслуги тих людей, що які-такі рух в Болеховині розбудили. Тими патріотичними людьми, на котрих надѣємося і нашу надѣю та лучшу будучність покладаємо, то суть побѣд другі: о. декант Горнякевич з Гомова, о. Варчак з Підберезя, д-р мед. Подлукский, судя Сельський з Болехова, о. Ів. Озаркевич, посол до думи державноі, парох Болехова. О. Озаркевич був головою комітету болеховського, у него відбувалися збори і він не жалував труда, недужий прибув з купель і разом з своим виборцями прибув в день вибору. Честь Вам, достойні панове! А Вас, честні газди: Розипець, Диндин, Червонюк все буде згадувати лѣшка часть Болеховини!

Про хід виборів в Долині нема що писати. Се та сама сумна комедія, яка бдгравася у всіх повѣтах, де подали собі руки шовинам польській і ароганція жидівська. В Долині було то само. Коли руска більшість в сая виборчій хотѣла через аклямацію вибрати комісію свою, кричав самі один bardzo zgodliwy ks. Ponczek, латинської адміністрації Болехова: Niema zgody. Через то вибори перетяглися о 3/4 годни, а хотий таки вийшла комісія наша, то був час до агітації і в тім власне час найбільше виборців руських упало жертвою агітації жидівської. Варто згадати також про поведєнє Поляків демократів. Добре сказав Ваш одет дописувач, що ті Поляки найбільше показуються демократами при царі. Мавмо і ми таких, що при царі свѣтають демократичній пѣсоньки: „Panowie, hrabiowie magnatu „braty“; що то перед виборами нѣв обурювалися на фортванє шляхти, однак се не перешкаждало им не тільки віддати голос на Маєсараго і агітувати заважто, але навіть бути порядчиками і gospodargami балу, які давав Маєсарагі по виборах для Хрунів. — З Поляків один тільки нотар Микусевич з Рожнівтова поводився обєктивно. Не давє нас то, що Поляки віддали голоси свои на Маєсараго а навіть що агітували за ним, — може се кагпѣ pogodowa, — але давє нас, що они так холоднокровно а навіть з задоволенєм дивилися на наруги в чинній зневажлив, якіх допускалися их адгеренти, найбѣдѣйша зволѣ жидівська, на честных руських виборців! Наш найтѣмнийшій людь стоить в тім вигляді више від вас, панове! Одаємо також до п. старости: Де вы годі були, п. старосто, де були жандармскі багнети, котрих так радо уживаєте при всяких нагодах, коли зневажувано честных людей, селян і священників?

Не мило всаку гадь тую згадувати, то-ж кінчиво допис нинішню, а тільки додамо, що наш люде не упали на духу, бо-ж і моральна побѣда наша! Честий виборці руські, подавши собі руки, розділилися спокійно з словами: „Не тепер, то в четверт“.

Выборы посла в Старом-мѣстѣ.

Послом з Старого-мѣста выбраний гр. Водзичий з Landerbank-у 82 голосами; руський кандидат Лев Федорович, старо-мѣскій мѣщанин, одержав 14 голосів.

Тепершній виборі посла був першій, при котрім ужито всего, щоби переперти всенародного і непопулярного кандидата. Выбор против давнишнього звичаю відбувався в забудовану староства, там найшла тьма тьменна всяких хрещених і нехрещених

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

НОВИНКИ.

Надъслане.

Наука, штука и литература.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

Телеграммы „Дѣла“.

Занзибаръ 10 липня. Висмагъ занявъ и обсадивъ Пангани безъ страты; Арабы утекш въ глубину краю.

Іоанъ Высочанскій

властитель торговлі винъ въ Дрогобичі, вибхавъ въ Угорщину, щоби закупити бѣльшу партію винъ.

ЗАКОПАНЕ

ВОДОЛѢЧБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ Д-ра Храпца

Отверте черезъ цѣлый рѣкъ.

Удержанье за цѣлый день въ заведеніи разомъ съ курацією бѣдъ зр. 3-50. — Почта, телеграфъ, аптека въ мѣсяцъ — Въ заведеніи гидротатія, купель боровинковъ, массажъ, электризованье. — Крутояны, бильяръ, гимнастика, библиотечка, читальня. — Подводы до стачи желѣзницъ въ Хаббвицъ. 2925 19-52

ВЪ СЛАДАХЪ

Народной Торговлі

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобичі, Коломыи, Стрию, Снятинѣ и Самборѣ

продается:

Косы по 40 и 50 кр. (наилучшія). Серпы по 25 и 30 кр.

Здѣ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:

Шури Нр. I, зр. 7-60, Нр. II, зр. 11; Колѣсники зр. 6. Шулжико-обгорчачѣ до бубль въ двохъ частяхъ 18 зр. 2948

кождый

!!ощадить 100 процентъ!!

замовляючи ось тѣ предметы:

Цѣлановиті штаны зъ сукна (довольно величина), англ. матерія, передъ тымъ зр. 4—, теперъ зр. 1-55. Цѣлановиті штаны зъ сукна (довольно величина), першої якості, передъ тымъ зр. 4-80, теперъ 1-95. Цѣлановиті штаны зъ сукна (довольно величина), найпершої якості, передъ тымъ зр. 6—, теп. 2-80. Убранія для дѣтей бѣдъ 2-10 зъ полотна, правдиво крашені зр. 1-30, 1-50, 1-80, до 2-20. Штаны цайгові до прання для робітниківъ каждой бранжі бѣдъ 90 кр. до зр. 1-80. Суночки для дѣтинеи, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашені, добра, передъ тымъ зр. 2—, теперъ 90 кр. Суночки для дѣтинеи, ажъ до 6 лѣтъ, гарно прикрашені, зъ пайлѣи, кретоу, передъ тымъ зр. 3—, теп. 1-10. Сорочки жѣночій, гафтовані, полотняні, передъ тымъ зр. 1-50, теперъ 80 кр. Сорочки жѣночій, гафтовані, зъ мѣдного полотна, передъ тымъ зр. 2-20, теперъ зр. 1-10. Сорочки жѣночій, зъ шифону, дуже гарно гафтовані, передъ тымъ зр. 2-20, теперъ зр. 1-20. Сорочки робітничій, наймѣншої якості у всѣхъ кракахъ по 80 кр., 90 кр., зр. 1—, зр. 1-10. Матерія на цѣле убрание есеяне або лѣтне у всѣхъ кракахъ для найбѣльшого мужчини зр. 4—. Елегантніи капелюхи, найновѣйшій фасонъ зр. 1-50. При замовленіи капелюховъ проситесь подати докладно величину головы, при замовленіи штанинъ довготу въ крокѣ пѣси сантиметровъ, у дѣтей въкъ, а вже замовленіи предметы розширюютьсѣ докладно за посѣлплатою. — Що не подобаетсѣ, вдмѣняєтьсѣ сейчасъ або звернѣтьсѣ за то грошѣ. Справдѣ се оплатитсѣ каждому замовити дещо на пробу, щоби переверѣтитсѣ якъ о незвичайно дешевой цѣнѣ, такъ и о добротѣ товарѣвъ. Проситесь уважно, уважати точно на адресу:

Klein's

Internationales Export-Waarenhaus

Wien I., Kohlmesseergasse Nr. 7.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

порукае:

Старіи вина угорскіи лѣтничій и натуральніи вина столовіи бѣдъ 42 кр. бут.

Знаменитіи Старки, Житицьки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старіи Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50 3 лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальніи вина шампанскіи и правдивіи Конякъ французскіи першорядныхъ домовъ.

МАЛЯГЪ бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр.

МАЛЯГЪ БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Одзначеній на выставѣ гигиеничной сѣбѣи мѣ медалемъ за старіи вина

И. ИГНАТОВИЧЪ

порукае

знаменитіи МЫЛА до мытїи лица, рукъ и купелей,

одзначеніи 10 медалями заслуги и двома дипломами признанія.

МЫЛО пайдобрѣйше до голѣна бороды	25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про-	зр. кр.
МЫЛО МИДАЛОВЕ, дуже	25	зрачне, мѣститъ 35%, чистот	зр. кр.
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣдъ до	25	на зашкѣрокъ 20	25
рукъ 10 кр. и	20	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плавне	у флашюкахъ, чиститъ шкѣру
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6,	20	зъ прищѣвъ, лишавѣвъ, угри-	ковѣ, фляшка
12, 18 кр.	20	МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытїи	рукъ, 15 и
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знамените	40	МЫЛО ТИМОЛЪОВЕ знаменито	чиститъ шкѣру зъ всякихъ
до лица и рукъ	40	выкидѣвъ	50
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робитъ	30	МЫЛО КАРБОВЕ, дуже до-	бре мыти руки, лице, а навѣтъ
нѣжкою, гладкою и знаменито	30	цѣле тѣло въ часѣ епидеміи,	щоби охоронитсѣ одъ зарази
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуєтьсѣ	25	МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ	успѣхомъ уживаєтьсѣ до зни-
ароматично-живачныхъ, зна-	25	менитѣ прищѣвъ и всякого ро-	да выкидѣвъ на шкѣрѣ
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже	30	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до-	бре уживаєтьсѣ, щоби усунути
приємний пажмѣвий запахъ	30	зъ шкѣры выкиды и плями	25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приемного	30	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодитъ	свербленье и печенье шкѣры,
запаху, має великій купити	30	усуває выкиды и червонѣвъ	зъ лица и рукъ
МЫЛО РОЖАНЕ, пайдобрѣй-	80	МЫЛО ФИЛКОВЕ, приемного	запаху
ше 40 кр. и	80	МЫЛО МЕДОВЕ до вытѣжениа	рукъ, кусанья
МЫЛО зъ ПИШЛѢОКЪ СОСНО-	60	МЫЛО МѢЦАНЬСКЕ знаме-	ните
ВЫХЪ, приемне въ ужитю,	60	МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%	чистоты смолы (дегтю), усуває
успѣшно хоронитъ шкѣру одъ	30	прищѣвъ лишавѣ, всякіи выскипи	шкѣрній, поченье ногѣ и пар-
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чи-	40	стѣвъ шкѣру, робитъ ея бѣ-	лою и нѣжкою
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває	30	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣдѣ,	легко пѣнитсѣ, знаменито чи-
веснянки, осмелениа бѣдѣ сонця,	30	стѣвъ шкѣру и хоронитъ одъ	прищѣвъ
лицю робитъ свѣжкою и бѣ-	30		
лымъ	30		
МЫЛО ГИГІЕНІЧНЕ, одзнача-	30		
єтьсѣ товѣстѣю, великии нѣж-	30		
е и выключно приладжене до лица	30		
МЫЛО РИЖОВЕ уживаєтьсѣ,	30		
щоби зрѣбити шкѣру на лица	30		
нѣжкою и бѣлою	30		
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣдѣ,	30		
легко пѣнитсѣ, знаменито чи-	30		
стѣвъ шкѣру и хоронитъ одъ	30		
прищѣвъ	30		

Набути можєть у Львовѣ въ власнѣтъ торговлятъ: ул. Копр-нико ч. 3, и улица Галицка рѣдъ Валюви. Въ филиалѣ: въ Краковѣ Суконникъ ч. 20 и въ Черновицѣ Ринокъ ч. 2, а такожѣ у аспѣ переродилѣтъ торговлятъ и аптекалъ.

Харчѣ, мешканье и опеку можуть мати ученики въ домѣ учителя школы народной у Львовѣ. Проситсѣ о скорѣи зголошеніи. Близна вѣдомѣсть въ Редакціи "Дѣла". 3040 3-3

Ученикъ высшѣи гимназіи глѣдитъ лекціи на село. Ласкавіи зголошеніа подѣ адресою: О. Н. poste restante Соколовъ коло Стрия. 3033 3-3

Учителька 3032 5 8 шукає лекціи на часѣ вакацій. Золочѣвъ poste restante М. Ш.

Слухачѣ философіи глѣдитъ лекціи на село на часѣ вакаційный. А. Ш. Пекарска 41. Львовѣ. 3039 1-2

Гимназія IV класи, Русинѣ, знающіи свѣтъ и языкъ французскіи, свѣдѣства школьнїи зъ одзначеніемъ, — глѣдитъ лекціи на село на вакаціи. Порозумѣтьсѣ обопѣльно можна адресуючи: М. I. Чабанъ, Тернопѣль poste restante. 3028 3-3

Вѣсѣхъ науцѣ лікарєвѣхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

Одбувши студіи зъ обєигу дентицики въ клиникахъ въ Берлинѣ заложивъ ателєи дентицики пѣи пѣицѣу Маріа-номъ ч. 10 и ординує бѣдъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Вѣсѣлий операциа dokonує на желанье бѣдѣ болѣ, одбравши чувствѣ по-кайною або розсѣсѣяющіи газомъ (Lustgas). Штучнїи зуби вытѣжениа на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 23-?

КОЖДУ

ЛИВОВИЖУ

Нема тутъ оклидѣвъ, примѣромъ, якъ довогѣ стане припасу, або що то-вары закупаєть при масѣ конкурє-вой, нечуває! зачудує! случайно! и т. п. Нема ту нѣщо подобного! бо всѣхъ той крикъ не припадѣтъ на нѣщо, а лишь дѣлами треба доказати, а о томъ може Впов. публика пере-свѣдѣтитсѣ, коли скоро замовити отєи справдѣ дешевїи и вѣлыми солидїи товари.

Для мужчинѣ: Цѣле убрание зъ сукна найлѣпшої якості, новои моды (судрутѣ, штаны и камизелька), добре зроблене, перше 18 зр. — теперъ зр. 10—, такѣ саме убрание, першої якості, перше зр. 22—, теперъ зр. 14—, такѣ убрание найпершѣи якості, перше зр. 30—, теперъ зр. 18—.

Для хлопцѣвъ въ вѣдѣ 8—16 лѣтъ. Цѣле убрание зъ сукна, доброй якості, елегантного фасону (судрутѣ штаны и камизелька) перше зр. 15, теперъ зр. 8—, такѣ саме убрание першѣи якості, перше зр. 22—, теперъ зр. 12—.

Для дѣтей бѣдъ 2—10 лѣтъ: Цѣлїи убрания, гарно прибранїи, перше зр. 7-50, теперъ зр. 3-80, такѣ убрание першѣи якості, перше зр. 12—, теперъ зр. 5-50, такѣ убрание найпершѣи якості, перше зр. 18—, теперъ зр. 8—.

При замовленіи проситсѣ уважно уважати на отєи: При убранияхъ для мужчинѣ проситсѣ подавати обѣи грудѣи и довготу кроку пѣсиа мѣры сантиметровѣи, а для дѣтей и хлопцѣвъ якъ найдокладнѣйше вѣкъ а такожѣ краску лѣданого убрания.

Розсѣлѣсья точно за посѣлплатою або надѣслѣньемъ готѣвъ.

Особливо уважати: що ось тутѣ навѣдѣи товари суть найлѣпшѣи якостіи и продаютьсѣ по такѣ дешевѣи цѣнахъ тому, що на-збиралѣсь надѣи великій припасѣ.

Klein's Internationales Waaren-Exporthaus Wien I., Kohlmesseergasse 7.

Що не подобаетсѣ, вдмѣняєтьсѣ, або звернутсѣ грошѣ.

Я АННА ЧІЛЛІГЪ

маю довге на 185 сантиметровъ великанське волосѣ Лѣорелей а то въ наслідокъ 14-мѣсячного ужи-ванія помады моего власного вынаходу, естѣ она однокимъ средствомъ на вынаданье волосѣ, выкинує его порѣстъ, змѣниає шкѣру подѣ волосѣмъ, выкинує у мужчинѣ повний сильний зарѣстъ бороды и надає вѣже по короткомъ ужитю волосю на головѣ и бородѣ природный полѣськѣ и густѣсть и хоронитъ его передѣ скорымъ посивѣньемъ ажъ до позднѣи старѣости. Цѣна слоика 3 зр. Розсѣлѣсья що дня у всѣхъ стороны свѣта за надѣслѣньемъ грошѣи або посѣлплатою.

Csillag & Co.

Budapest, Königsgasse,

и ту треба вѣсѣ замовленїа надсылати 2879 14-20

На преміи.

РУСКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ

при зближающіи-сѣ испитѣхъ въ школахъ народныхъ подає до вѣ-домѣсти Свѣтъ. Рѣдѣ Школь-ныхъ, Впов. свѣщенниковъ, катихѣтовъ, учителей и ро-дичѣвъ, що книжки наклады то-варѣства, призволенїи кр. Радою школьною на преміи для учениковъ, красно оправленїи можна купити въ канцеляріи товариства при улицѣ Орменской ч. 27 по слѣдуючѣи цѣнѣ

- Образцовъ выдѣля:
1. Зѣвринѣцъ ч. I.	10 кр.
2. Зѣвринѣцъ ч. II.	10 "
3. Зѣвринѣцъ ч. III.	10 "
4. Зѣвринѣцъ ч. IV.	10 "
5. Гостинѣцъ для чѣмныхъ	
дѣтей	15 "
6. Менѣжерїа	15 "
7. Зѣврята ч. I.	20 "
8. Зѣврята ч. II.	20 "
9. Робинзонъ	40 "
- Иной выдѣля:
10. Читанка ч. I.	20 "
11. Читанка ч. II.	20 "
12. Читанка ч. III.	20 "
13. Читанка ч. IV.	20 "

Всякій замовленїа высылатьсѣ скоро и точно. 2988 5-5

Руска родина зѣ Львова

(3 особы) глѣдитъ за платнымъ помѣщаніемъ зъ харчѣмъ въ домѣ свѣщенниковъ на часѣ бѣдъ 20 липниа до 20 серпня. Письмо зъ условіи-ми приймає редакціа "Дѣла" подѣ шифроу нр. Н. В.

Матеріи вовняніи на сукнѣ дамскіи

найновѣйшій

Метерѣ бѣдъ 45 кр. и вышє

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рухливих свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Карла Ладанка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкобург і Гамбург M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком за Галицією:

в Австрії:	на цілий рік . . . 18 зр.	на цілий рік . . . 24 зр.
а цілий рік . . . 18 зр.	на пів року . . . 9 зр.	на пів року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр.	на чверть року . . . 6 зр.	
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.		

у Львові:

на цілий рік . . . 16 зр.	на пів року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попередні астериски. — Реклама неоплачена вільно бд. порта. Подорожне число копій 8 кр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 зр. бд. одним стрічкою печатною, в рубр. „Надсудне“ по 20 зр. а. в. Подати числяться по 10 кр. бд. стишка.

У Львові дня 30 червня (12 липня) 1889.

Вибори до галицького союму краєвого скінчені вже в усіх куріях. Хоча багато, бо аж 52 давніх послов уступило а на їх місце поприходили нові люди, однак в цілості склад нового союму мало буде рознітити од попереднього. Шляхта як мала так і буде мати повну перевагу: самих владителів більших послов як було так і буде около сьмдесяти, т. е. більша половина союму; а коли дочислити ще їх приверженців з інших станів і владителів, котрі звичайно держать з найконсервативнішими елементами, то ледве третина союму лишиться на опозицію.

Найбільше характеристична різниця між новим а попереднім союмом показується в трох: вглядів: що в новім союмі не буде (5) старостів, що знов'яються селяне (6), і що рускі послы засядуть в такім числі, в яком не засідали од дванадцяти лт. Всі ті три обставини суть для краю взагалі а для нас Русинів спеціально тільки користні. З фактових відомостей і адміністраційного досвіду старостів попередній сойм мав дуже мало пожитку; скріплені правительственного елемента безвладними послухниками правительства оказалось в одних разях (як в справі пропинаційної) даремним, в інших разях для самого правительства злишнім; в руских справах більшість старостів виступала супротив Русинів неприязно. Присутність кількох селян, котрі б мали достаточну інтелігенцію, в сойм нашого краю, переважно рільничого і селянського, де інтереси селян стоять нераз в прямій противности до інтересів більшої пословости, де між дробною а більшою пословістю селянською нема суспільної гармонії а де самі статуті, красний майже половину кресел в сойм призначає для репрезентантів селянства, єсть не тільки дуже пожадана але і konieczна. Наконєць більше число руских послов єсть не лише основане на вимогах справедливости, але оно єсть також в інтерес загальном і в інтерес правительства. Зв'язно-ж, що в кождім репрезентативном тілі опозиція, вже хоч-би для докладнішого выяснювання справ, єсть потрібна; але в нашом галицьком сойм все це польске коло, до которого належить цілий загаль польских послов, творить одну цілість, а тільки рускі послы суть властивою опозицією. Була лівіца, котра стояла ще найближче до руского клубу, була так лагідною і слабенькою у-способлена, що не тільки в руских, навіть не тільки в людських, але нераз також і в загальних справах лишала самому рускому клубу робити опозицію. Правительство-ж вже хоч-би для заховання позору, що в нашом краю об народности мають можливість заступати свої державні інтереси, потребує существованія руского клубу.

Як з'являються в новім сойм поодинокі сторонники, се ближче розбирати було-б передчасно. Краківські станиці налічують до утворення сильного клубу, котрий мав-б на кождий випадок заперену більшість в сойм. Коли-б до того прийшло, то такий клуб не був-б прихильний ані потребам народу ані потребам Русинів: був-б то хіба попередній, тільки розширений і скріплений клуб правіць. Клуб лівіць повинен-б тепер стати сильнішим, і що до числа і що до якості своїх членів; тож може і здобуде на якесь сильніше виступлення і буде змагана руских послов більше підпирати, як за попередню каденцію соймовою.

При сегодніх виборах, і то не тільки з менших пословости на Русі, але також з м'єст а навіть з більших пословости, руска справа одіграла велику ролу. Уже давно голошено, що правительство узнає потребу, аби було більше Русинів в сойм; в'єче м'єст прийняло резолюцію, щоби руских кандидатів підпирати; кн. Лев Сап'га сказав на комитет виборчій в Борщеві руским селянам публічно про польских панах, що они, будучи Русинами, повинні собі Русина вибирати на посла, а не польского пана; кн. Владислав Сап'га зр'єкся

своїм цілком певною кандидатурою з селянської курії в Чешанівськом, і то в остатній хвили, щоби дати Русинам можливість вибрати собі руского кандидата; п. Хамец в Заліщиках цілу бесіду кандидатуру виголосив по руски і зобов'язався підпирати заходи Русинів о третю гімназію руску; ще більший зобов'язався вглядом рускою (і селянської) справи брали на себе інші кандидати Поляки (п. пр. д-р Ольшинський); у Львові на передвиборчих згромадженнях руска справа в бесідах кандидатських Романовича а особливо Реваковича була з притиском відношена, подобно і в Кракові в бесідах Аспіка; тож-ж справа була широко обговорена на згромадженні виборчій з курії більших пословости в Перемишлі. А при самих виборах становиско кандидата супротив рускою справи нераз р'єшало: у Львові прихильні Русинам становиско Реваковича прихилилося до его упадку; при виборах з більших пословости в Чорткові кн. Лев Сап'га перепав тільки з причини своєї прихильности до Русинів; підозріння о так-ж прихильності було правдоподобно причиною упадку кн. Любомирського в Перемишлі а може і п. Василевського в Золочеві. Вправді видимо, що шовінізм польскій у м'єскої інтелігенції і у „либеральних“ жидків тай у шляхти перемог; але вже тога сама обставина, що руска справа могла і в курії м'єскої і в курії панської в такій спосіб ставитися і трактуватися, о яком давніше ані подумати не можна-б, єсть многоважним знаком.

В тих обставинах можна отже над'ятися, що і в новім сойм руска справа одіграє більшу ролу. На всякий спосіб буде она мати тепер більше людей, щі зможуть єї підносити, і також більше таких, щі схотять єї підпирати. О такій змові, яку зробила була поперед підольска шляхта з краківськими станицями, щоби рускою справу ані ткнути, тепер, розуміється, ніхто з Поляків не може і подумати. Також селянські справи знайдуть більше ініціаторів і більше оборонців. З того однак ще не виходить, в якій спосіб ті справи будуть поладжені. Шляхотско-польска більшість може стагнути на шовіністично польскім і на виключно шляхотськом становиску, і злигнорувати найбільше пекучі і найбільше оправдані потреби Русинів і селян: сили має до того досить. Але чи схоже, чи зможе своєю силою, своєю перевагою вповни жити? Буває нераз інша, высшарція, далеко сильніша над особисті і партійні бажання і забавки...

Галицький нам'єтник о виборах.

Гр. Казимир Баденій, нам'єтник Галичини, вибраний на посла до союму з більшої пословости округу краківського, виголосив перед виборами промову до своїх виборців, в котрій приходять одні дуже цікаві уступки про відношення адміністраційних органів до виборів.

„Рух виборчий — сказав м'єж ним п. нам'єтник, — наближає вже до кінця. Не моя річ видавати суд о результатах одбутых уже виборів, але я повинен тут піднести, що з правительственного а горожанського становища я галу виборчу агітацію, широчу спору м'єж одвою а другою верствою суспільности. Я, розуміється, бажав впливу адміністраційних властей при виборах, особливо з менших пословости, але впливу, що оснований виключно на довір'ї населення до представителів тих властей. Такий вплив єсть здоровий і легальний і певно в'єде не вийде на шкоду краю. Де такий вплив уже єсть, хоч его зберегти і укріпити, а де его нема, там хоч его створити, однак не штучками, не гроздами, пресією або тероризмом, але дбалою в нечужості, повагою, справедливою, чесною і змаганням до морального і матеріального добробуту мешканців. Села підвладні менш органам всьють здобути собі такий вплив — а в то я в'єро — тогди певно не буде рівня між нам'єрнями правительства а краю, і вибори не тільки в загаль а в усіх подробицях вийдуть по мысли краю і правительства.“

Слова ті нинішнього нам'єтника Галичини головне в том важні, що він „бажає,

аби адміністраційні властей впливали на вибори, особливо з менших пословости“. Додаток, що „вплив має оснований виключно на довір'ї населення до представителів адміністраційних властей“, не зміняє нічого, бо принципально річю при виборах єсть — воля виборців. Ту волю волю загартувала конституція, а влади мають святы обов'язок стояти на сторожі прав вишлювачих з конституції. З тої точки погляду ми принципіально не можемо годитися на „бажання“ нинішнього нам'єтника і не можемо того его „бажання“ признати відповідним духу конституції. І се факт, що досі ніхто, ніякий муж державний в Австрії, не вголосив такої засади, яку виборці з більших пословости краківського округу почули з уст Гр. Казимира Баденія, але завжди, кождо раз виходячи річ на свободу виборів, м'єнстры і нам'єтники країв заставляли рішучо, що они не признають легальним впливом властей адміністраційних на вибори, а коли який орган політичний чогось подібного допустився, то се було над-жукати влади урядовою. Органи політичні мають по мысли конституції тільки наглядати легальности актів виборчих, а більше до нічого при том не мають д'їла.

Очевидно, в Галичині оно в практиці д'їєє внаслідок уже бд давна, а в остатній вибори — як праві вибори так і самі вибори послов — переводилися в дуже многих округах не без волю адміністраційних органів. Але де тільки такий вплив проявився, всюди там населення було з того невдоволене, стало протести, депутації, і в'єсчасті та свідомі елементи боролися завоювати о ненарушність свого конституційного права.

Правда, нинішній нам'єтник, высказуючи своє „бажання“ впливу адміністраційних властей на вибори, додає, що той вплив має оснований на довір'ї населення до представителів властей. Ми вже сказали, що по мысли конституції виключений єсть всякий вплив властей на вибори, отже і той вплив, що оснований на довір'ї. А практично річ беручи, нам'єтникове „бажання“ впливу, основаного „на довір'ї“, вгляді на утопію. „Вплив на вибори“ а „довір'ї населення“ — ті дві річі суперечать собі, бо лиш там може бути довір'ї населення до ц. к. старости, де староста, шануючи конституцію, на вибори не впливає; коли-ж староста почне тільки трохи на вибори впливати, уже і починає тріпати довір'ї населення, бо — поминувши, чи в злий, чи в добрий спосіб — все таки намагався д'їлати на перебір воли населення. Ми не сумніваємо, що посв'єдого довір'ї населення, а мимо того се факт, що за д'їла довір'ї до старости нинішній округ добровільно не вибирає посла такого, якого би хотів староста; протинно, населення такого округу з титулу довір'ї до свого старости старався всіма силами перекласти вибор свого кандидата, старості може і зовсім не мало. Вирочим з явище в нинішніх часах зовсім природне. Нині ані не час феодализму... ані о якийсь патріархальній опції старости над населенням повіту, а з другої сторони о якомсь суспільном довір'ї населення до „батька“-старости — і бесіди бути не може. В Галичині по трохи можливе було се за давних „циркулів“, але нинішній час вже зовсім інакшій. Сегодні навіть одностий м'єж фабрикантами а робітниками, м'єж службовцями а слугами не єсть такий, як би нинішній нам'єтник Галичини бажав бачити м'єж населенням а представителями властей адміністраційних... Tempi passati!

На наш погляд і на погляд всьх здоровомислячих людей в краю, як Русинів так і Поляків, одностий адміністраційних властей до виборів повинні бути лиш такі, якими бажала і бажав їх мати — конституція. Чи приде, чи не приде коли до „впливу основаного на довір'ї“, — бодя нашого пересвідчення: не приде, — нині велика і висока задача же нам'єтника Галичини: викоренити ті szlachki, rogóżki, presye і teroguzi, про котрі він загадав перед своїми виборцями в Кракові. Всякого такого добра було аж надто досить і при остатніх виборах, особливо у всьх Галичині. Побачимо, що п. нам'єтник Гр. Казимир Баденій зробить зб всіма тими фактами...

Рух виборчий в Галичині.

Вибір послы в жовківськом повіті.

Наш повіт єсть на щастє одним з тих 16-ох, де рускі кандидати побідили кандидатуру польского центр. комитету. Однак коли порівняєм числа голосів, кандидатами рускими у всьх 16 повітах одержалих, то на жалі приходиться сконстатувати, що власне в том повіті, котрий до тепер виконував число руских голосів, рус-

кій кандидат перейшов тільки 6 голосами. Яким способом то сталося, хочу выяснити і інтересованих завчасу остерегти, щоби такий річ в будучности не повторився.

Чи розпорядження нам'єтника, щоби органи правительственні до сегодніх виборів не м'єшалися, було щире і правдиве, того не знаю, однак з практики показалося, що агітація і пресія правительственных органів сего разу переходили практиковані до тепер границь, підчас коли наш провинційний патріот, сущивши в'єдні на диферентіс правительства, а також на историчну славу нашого повіту, на жалі сказати, показав сего разу дуже рівнодушним а байдужим.

Уже підчас правоборів доносили деякі кореспонденти з нашого повіту про нелегальне поступованє комисарів при виборах. Нині маємо образ поступованя їх у всьх селах і можемо загалом сказати, що тільки в тих м'єсцевостях поступали комисарі легально, де до вибору явилися м'єсцеві священники; у всьх прочих м'єсцевостях поступали самовільно, стараючися переперти своїх кандидатів на виборів. І так і н. пр. в селі Личині і Вязовій, мамо опору громад, наказували комисарі вибрати виборцями людей, яких громади не хотіли; комисарі говорили адиотично, що таких виборців хоче пань староста. В Личині вступив хтось віггів против такого накидування, і маневр комисарів не удався, але за то в Вязовій громадяне улягли і вибрали знаного воїта Андруха Горбана і другого Пилипа Макогона, котрі б в'єдні на руского кандидата не голосували. В Арташові, де все священник виходив виборцем, тепер священник уляг намовив д'їдча, не явився до вибору, а вибрано воїта Михала Голка, котрий не голосував на руского кандидата. Так само сталося в Скваріві, де священник не допущував правоборів і де вийшли 3 найб'єрші виборці. В Волиці громада поступила ще краше, бо поминула тих виборців, що все з нами голосували, а вибрала виборцем жидку Лейбу Бодка. По найсумнішій випала правобор в Кулекові і Мостах величких, де до тепер виходили все самі рускі виборці. В тих отже м'єсцевостях, де Русинів-м'єчан єсть два рази тільки, як Поляків разом з жидками, показався наш патріот і муж довір'ї цілком безсильним, бо вибрано там разом 13 виборців, з котрих ані одні не дав голосу рускому кандидату! Такий тверді люде, як бурмистр Павло Дзюда з Куликова, що перед 3-ма л'єтами в'єсчасті промови вручав почетний горожанський диплом по слову сов. Корольскому, такий Гринь Шайка, Грав Балко, Андрій Балко і Асаф Небожук, провізор церковний з Мостів величких, що становили окрасу львівських в'єч народних а при останніх виборах до ради повітової були комисарем Д'єдушницьким несправедливо уязнені — ті люде тепер не то що голосували на польского кандидата, але навіть і по селах за ним агітували. Не було там в'єдні кому поучити людей о правдивом патріотизмі, не стал там Герасимовича, Личинського та о. Колунюка! В Колуні знов виступив на арену славний учитель Дмитрій Рубель, котрий після потреби кокетує чи з Русинами чи з Поляками. Поляки, піднавши на его фарисействі, перенесли его на Мазури, та тепер об'єчно встановили за ним, если добре снісся при тих виборах. І добре списався: при правоборах виступив оскорбляючо против присутного священника і переперив вибор двох Поляків на виборів, котрі разом з ним бдали голоси на Поляка. Тепер Рубель певно вже не поїде на Мазури, ані не буде дальше так „подвизатися“, як отсе при останніх виборах...

Отже й не давниці, що по такій неудачі правоборів була дуже мала надія на добрий успіх, а то тим більше, що агітація і пресія як правительства так і Поляків по переведенню правоборів стався ще сильнішим. Польскій комитет розбелав об'єжники до всьх д'їдчів, щоби склали 3% додатків до податків на цілі агітаційні і щоби всіма можливими видами старалися позискати виборців. І фактично все, що тільки було в повіті впливовішого, кенулося обробляти наших виборців, платили по 10—20 зр. за голос, страшили, об'єжували несотворені річ — і тим позискали дуже легко многих і так уже непенних виборців. Бюро начальника ц. к. суду, бюро ц. к. старости і в'єсчельного податкового — були тим м'єсцями, де агітатори насильно приводили твердих виборців до остаточного оброблення в чотирі очі, а в який спосіб то бдвалося, на то єсть свідки, котрих оброблювано.

Настав в'єдні день вибору посла. Ще в'єдні при жадних виборах не видала Жовків тільки розбородно зводичи, як сего разу. Я не пересаджую, коли кажу, що агітаторів було далеко більше, як всьх виборців. Команда против нашого канди-

дата мусѣла бути дуже остра, коли буквально з кожного села приїхав дідич, всі економі, всі міщани і кількох арендарів, так що на містечку аж рондоса бді панів, жидів і підпанків. Окрім тих виступили до бою всі урядники староства і суду, всі п'яні тили урядів і в їх секретарстві в урядових шапках. Комісар ц. к. староства п. Новоселецький був головою тої протизнона намі агітації, уганяв по містечку, бігав за виборцями по шинках, видавав розкази підрадянським писарям — словом, поводився перед очима кльквасного народу так, що мимовольно насувалося нам пересвідчення, що ц. к. староство, замість неутраляности, мусѣло достати найострішій наказ: повалити руского кандидата. Навіть свята церква наша замкнулася перед нашими людьми, бо коли деякі священники-виборці хотіли в церкву одправити молебень, не позволив на то славний їх пообрываючи хрестів игумен Франковскій, член польского передвыборчого комітету. Коли ще вибачи додамо, що два криминальні жиди Мендель і Смих були запланували на то, аби наших виборців зачепити і їм карти легітимаций выдавати, а шкелі полянянці достали наказ, таких виборців при найменшій нагоді арештувати, — то будемо мати вправді дуже сумний, але правдивийм красками змальований образ „вільных“ виборців в конституційній австрійській державі.

Таким способом і так уже мало число наших твердих виборців уменшилося ще більше, бо деякі таки в останній хвили улягли тим тисячним намовам і пресіям і або віддали свої голоси на польского кандидата, або відступили цілком від голосування. Але прецідж за поміччю Божою устоялося при тій страшній борбі ще стільки виборців, що могли поклати вражу силу і принесли честь повітові і рускому імені. Такі виборці засудили на то, щоб їх села прилюдно похвалити. Ото він тверді як скала: Батятич, Бесиди, Блишчовці, Боянець Брище, Честинь, Деревня, Добрусь, Дорошів великий і малий, Дзболоки, Фойна, Гребенці, Гутиско, Колоденце, Кошелець, Крехові, Кунаві, Любеля, Мапошів, Могіляни, Набріць, Печиховости, Пили, Провала, Предри мівки, Пристань, Руда креховська, Смеревці, Сулимів, Воля жовтанецька, Вілька вушніська, Замочок, Звертові, Желдець і Жовтанці, а по часті Мокротинь, Бутини і Туринка. Кажу дядю, по часті, бо один виборець з Мокротина Михайл Жур, свий і статочний господар, що попередно все голосував з Русинами, далі оддав виборець з Бутинь Яцко Боднар, і наонець один виборець з Туринки Стах Скоропад замість ити до голосування, збегався в шинках. Подбно удалося польским агітаторам відмовити від голосування ще слідуючих 4 виборців, на котрих і ми Русини і їх громади спустилися, що смѣло постоить за руским кандидатом — то слабодухи: Іван Фуч з Куличові, Ілько Когут з Липини, Михайло Лисовик з Сопошина і Мих. Голяк з Артакова. Тепер мусимо публично подати імена тих Микитів, що зламалися на панський обійчик, трактamenti та гроші, і хоті Русини, віддали голоси на польского кандидата на сором і ганьбу тим громадам, що їх вислали — ось они (зрадники): 1) Стефан Васко з Борового, 2) Іван Бабляк і 3) Гриць Садорко з Дворець 4) Павло Дюдзя з Куликова 5) Гринь Процайло з Майдану, 6) Михань Сямотий і 7) Гринь Володко з Мервиць, 8) Андрей Балко, 9) Гринь Балко, 10) Іван Гермав і 11) Асатъ Небожук з Мостів великих, 12) Іван Породко з Надча, 13) Гринь Шелюг з Нового-села, 14) Іван Та томар з Польн, 15) Васаль Кльч і 16) Іван Хвалюга з Рескиня, 17) Іван Зинь з Скваряви новин і 18) Собко Павань з Скваряви старин, 19) Дмитер Владка з Стремів, 20) Пилип Сокль з Уднова, 21) Андрух Горбань і 22) Пилип Макогон з Вязови і 23) о. Іосафат Франковскій игумен оо. Василіан з Жовки. Нехай Господь їм того не памятає! За то мусимо з правдою одрадно віднести, що другий холмський священник, о. Шелеметко, приходив з Бутинь, не тільки сам віддав голос на руского кандидата, але ще і своїх парохіян перед покусамі остергав. Честь Вам, Веч. отче, і вдачасть матер Русі!

Чи Сокальщина вибрала посла до союму?

П. проф. Нат. Вахнянин, доставши вѣсть, що в день виборів (2 н. ст. липня) п. Поляновскій устроює своїм коштом великий пир для виборців в кімнатах ради повітових, де мали відбуватися вибори, відвѣсив зараз листовно і телеграфічно до ц. к. старости міщечого п. Завадского з просьбою, щоб міщечва власт рѣшучо заборонила устроєння такого пиру, бо при такім належить уважати родом звичайного підкупства в користь того, котрий сей пир дає, отже в данім случаю в користь п. Поляновского. Через то мусѣв конечно потерпіти вольний виборь посла. П. староста Завадскій не уважлив представлення проф. Вахнянина. Онъ находився під великою пресією, на него налягало зб всіх сторін. П. Поляновскій находив старосту і плакав на то, що ц. к. власт не підписав его вибору і що він готов пропасти. З селъ приходить невблагдний вѣсти. Виборці стояли в більшій половині (86) за кандидатом руским і не помагало багато, що агенти п. Поляновского унавивали по всіх сторонах, відли колясками по селах, підкуплювали і грозили виборцям! На чолі агенти станув недавно пенсіонований староста Туржувскій. Онъ становивсь своїм мѣст тероризувати деяких виборців, що з незнана уважали его дійстним старостою. Ему до боку були додані племянники Поляновского Карчевскій, секретарь польско-

го бецирку Касенітер, юстраторъ Гоголевскій (добра штука). Слѣшко столяр сокальскій і отара жидів.

Виборь посла був заповѣданий на 9 годину рано. Виборці рускі стали сходиться о 8½, але на своє даво застали в сали вже багато сторонників п. Поляновского и, що найдивнѣше, комісія вже вибрану. О. декав Яност запротестував против такой не легальности, бо всі виборці достали вѣдѣння аж на 9 годину. Але п. староста Завадскій не чув потреби оправдатись, лиш заставився тим, що на его годину уже 5 минут по 9-й. Диво! При сегоднѣшних виборах годинники деяких старостів спѣшилися, щоб тільки до комісії виборчон не взяти виборців руских. То була перша прислуга, зроблена п. Поляновскому по недѣльнѣм плачу і йнокъ вѣ будинку староства. Почалося голосування, але рівночасно неслися з суєдних кімнат краки і виски поцяхи Хруляв, межа котрими унавивав сам п. Поляновскій і додавав охоты. Vivat, vivat! неслось безперестанно до салъ виборчон і глушило голосування, — не глушило тільки п. Завадского. Листу виборців читано лише раз, хоч приписи велѣли читати три рази. Голоси падали на перемѣну на обох кандидатів і важились до самого кінця. Комісія полотила на лиця. Треба було взятись за штуки і ті почалися. І так:

1) Виборці з Махавки, Стефана Яворского, не прочитав з листи виборців. Онъ стояв весь час в сали и его не припущено до голосування.

2) Вѣйко Бартошек з Гбляча дав голос на проф. Н. Вахнянина, але комісія не хотѣла его записати, бо Бартошек під вальмом одного судовика з Беза (Бартошек має справу з суд) прирѣк в старостѣ, що буде голосувати на Поляновского. Судья Карчевичъ виразив оч на Бартошка і той по хвали доперва выголосив: „Станислав Поляновскій“. На факт сей єсть трох свѣдѣць.

3) Три виборці (котрих не потребуємо наводити по імені) віддали голос свій не на Станислава, але на А. Е. Александра Поляновского. Але се не вадило, щоб вѣз 3 голоса записати в користь п. Поляновского Станислава.

4) Один виборець віддав голос на Станислава Кияновского. Староста велѣв так записати, але комісія велѣла поправитись виборцем і записала голос в користь п. Поляновского.

5) Один виборець голосував без карт легітимаций на правоземств п. старосты, але другому виборцю (іменъ не подаємо нарочно) зборонив староста голосувати на Вахнянина, бо сей забув легітимацию дома.

6) Один виборець не мѣг дотиснутися до стола, бо жиди стадали нарочно лавою перед комісією, щоб не допустити виборців з табору проф. Вахнянина.

7) Одному виборцю не доручав вѣйти карти легітимаций на міщечу, а взѣв его аж до Сокаля. Тутъ поїшов у мѣсто, страився з очей виборців, унѣв і віддав карту легітимацию аж по виборѣ.

О підкупствахъ намірених і довершених не згадуємо на тепер. О тѣмъ всѣмъ буде докладно в протестѣ, котрий підписало до тепер 66 виборців і котрий внесло до намістництва.

Наколи тепер зважимо, що при виборахъ голосувало (на 170) 157 виборців; що абсолютна більшість выносив 79 голосів; що 3 виборці голосували на Александра (не Станислава) Поляновского; що 1 виборець дав голос на Станислава Кияновского; що 1 виборець голосував без карт легітимаций; що було мажорство довершених підкупств; що листу виборчу читано лише раз і т. д. — то бд 80 голосів, якъ записано на Поляновского треба відтягнути пять, а з того вѣйде, що п. Поляновскій одержав 75 голосів, отже що ему до абсолютной більшости не стало 4 голосів і що п. Поляновскій не єсть посломъ Сокальщини.

Проф. Н. Вахнянин одержав 77 голосів. З того комісія унавивала 2 голоса, які дані на Наталя Махнянина (4), хоч голоси на Кияновского і Александровъ Поляновскихъ записала на п. Станислава Поляновского. Якъ-б виборці з Махавки були допустили до голосування, якъ-б виборець з Прусинова (котрому вѣйти забрав карту), був не одбивався до вибору; якъ-б виборець з Копытова мѣг був дотиснутися до стола комісії і якъ-б виборці з Боянчи припустили були до голосування без легітимаций карт, — то профессор Н. Вахнянин був-б мав всіх голосів 81 против 80 Поляновского. Всѣх голосуючихъ було-б тогд 161, абсолютна більшість була-б 81 і з вибору був-б вѣйшов проф. Вахнянин. Що такъ не сталося, виня за то паде на того, хто мав обовязокъ наглядати правильно єти вибори.

Тимчасомъ якъ тільки комісія спотестувалася, що на Поляновского і Кияновского, по уваженню 2 голосів в некористь Вахнянина (на 157 голосуючихъ), унавив одив голос по-над абсолютну більшість, такъ актъ вибору заразъ замкнено, комісія утекла з салъ, а виборці сторони проф. Вахнянина не мали навѣт нагоди віддати голоси.

П. Поляновскій не утѣшився виборомъ. Онъ ясно бачив, що ему зроблено ласку, его виборь переверто штуками. А гроші поїшли, — говорять, що поплыло з водою до 10.000 ар. За голос, на що маємо докази, давано 40, 60 и 100 ар., а за п. Поляновскимъ голосувало з пересвідченя ледяв 20 людей з мѣстечокъ, — всѣх тримати треба було купувати... Зажурений тимъ п. Поляновскій велѣв з будинку ради повітових, якъ ками вѣ праці, сѣв на вѣзокъ і поплѣзв димѣв, заборонивши дальш трактamenti виборців-Хруляв. „Ani jednej szklanki piwa

więcej!“ крикнув розлючений король Сокальщини, а за нимъ не тільки закурылось, але поспыналось „бодай тебе!“ з ненавистнихъ і нечестивихъ ротівъ Хрулявскихъ. Виборці праві збегались одтакъ у о. крм. Роздѣльського, підписали протестъ і суть того пересвідченя, що „król“ провалився якъ довгий.

Виборь посла в Ниску.

Посломъ в Ниску выбранимъ значною більшістю голосівъ пасаръ громадскій і господарь-селянинъ з Пышницъ Яхимъ. На тѣмъ повиненъ я скінчити свою допис, однакъ скажу більше — може оно припадѣся на побѣйше.

Центральний комітетъ польскій признав для Ниски пана Гаджевича з Ясенев; хлопъ одзивався за гр. Ромпешомъ і грозили, що коли Ромпеш не прийме, то выберуть хлопа; Гаджевича і Кастайма не хочуть. Що ту робити? Ромпеш вѣхав до Магдебурга на выставу, — телеграфують на гвалтъ, щобъ приїздав до Кракова для устного порозумѣня. Ромпешъ приїздав до Кракова і тутъ вынуджують від него, „слово“, що не буде кандидувати; Кастаймъ зрѣкся кандидатури, а намістникъ поручивъ старостѣ перевести виборъ п. Гаджевича. До теперъ все добре, — але дальше? При правыборахъ показалося, що хлопъ маює своихъ кандидатівъ. Личностей, на котрихъ числено, хлопъ не вибравши. — Мала кружати межа селянами брошура, выдана коматетомъ хлопскимъ з Ясельского, а котру п. Шахнеръ повелѣв бувъ почтамъ конвискувати!

В день вибору о 5 годинъ рано був Гаджевичъ уже на ногахъ, а день передъ тимъ куплено вже свиню, вѣ вѣч нарѣлено ковбасъ і прочого — все було готове. О 9 годинъ початокъ виборівъ, староста самъ переводитъ, заявляючи, що не позволять в салъ wyborów агитувати. Приходять до голосування: Гаджевичъ 35, Яхимъ 20 а инші селянини 15 голосівъ. Голосування на вѣч, всѣх виборцівъ ще нема. Гаджевичеві хибло одного голосу до абсолютной більшости. — Гаджевичъ черезъ секретаря ради повітовихъ мѣняє двѣ тисячки вѣ урядъ податковѣмъ на дробнй. Розпочинаєсь друге голосування „scislejsze“, рухъ оживлений, жиди і факторы унавиваються межи народами, а Гаджевичъ такожъ, пхаютъ гроші в жменю, до калити, де попало, „Хруляв“ вѣбъ борються, але беруть, — честий хлопъ починаєть негодувати на таке поступування, кожного, котрого веде факторъ Гаджевича до голосу, маркують „Judasem“. Результатъ: Гаджевичъ 53, Яхимъ 53 — голосовавшихъ 110 — Гаджевичеві зновъ хибло одного голосу до абсолютной більшости. Жидъ Барухъ Шлєвєв з Улянова, котрого голосъ був-бъ зробивъ Гаджевича посломъ, мамо напорозу зб сторони факторівъ, котри ему давали 50 ар., зрѣкся голосування. Наєтупило третє голосування. Гроші минулись, много „Хруляв“ лежало паныхъ по шинкахъ, честий селяне стоять якъ мур! Прикотно-никѣв Гаджевича одускає енергія — сторона Яхима бере гору — жиди починають кепкувати з Гаджевича, кажучи, що бувъ скупий, jak ten żyd co szmaty skupuje. Результатъ третього голосування: Яхимъ 64, Гаджевичъ 47 голосівъ.

Селяне побѣдники окруживши „свого“ посла, удаються на скромну перекуску за свои гроші, потѣмъ розходяться в порядку домѣв. О 7 вечорѣмъ запанував у мѣст повный смѣхъ.

Сторонники Гаджевича стараються всіма способами наклонити Яхима до рєзигнації, щобъ були другі вибори. Найбільше займаєсь тимъ п. Осолоньскій, коңценетъ при старостѣ, котрий хоче тимъ дѣломъ арестарувати свою квалификацію и стати комисаремъ. Яхимъ хитаєсь в постановленю.

Переглядъ часописей.

(Noue fr. Presse о виборахъ в Галичинѣ.)

Neue freie Presse на першу вѣсть о результатѣ виборівъ з селескомъ Курімъ такъ написала:

„Галицка шляхта не буде вѣчерашного дня величати щасливимъ. Русини узыскали пять мандатівъ и творять теперъ в соймѣ партію з 16 людей, котрихъ голоси вѣ по одинокихъ саучахъ всежъ таки можуть заваяти. А селянскій ставъ, котрий не мавъ анѣ одного посла, перелеръ сѣмъ своихъ рєпрезентантовъ, котри напевно стануть вразъ з Русинами противъ шляхты.“ — „Передвыборчій рухъ ostatnichъ тыждѣвъ показавъ, що такожъ в галицкихъ мѣстахъ помалу зачинає радикальнѣшій элементъ брати перевагу.“

Одтакъ указує Neue freie Presse на те, що в многыхъ повѣтахъ рускій кандидаты достали дуже значне число голосівъ. Причину успѣха Русанівъ приписує N. freie Presse а властиво в лѣвбвскій дописуватель іменно тѣй обставинѣ, що сѣмъ разомъ старостамъ не вѣльно було кандидувати и що намістникъ заохувався безсторонно, бо „сли вѣ докотрехъ округахъ виборчихъ правительственный органы мѣшалися до виборівъ, то робили се на власну руку (?).“

Въ довѣй передовѣй статѣ обговорює N. fr. Presse разомъ вибори соймѣв в Чехахъ и Галичинѣ. Межа вѣшнимъ пише:

„Немало було ознакъ, що не тільки Русинамъ але и польскому селянству и поступовымъ элементамъ по мѣстахъ панувала опѣка, котру привласнювала собі олигархія фєвдалѣв... Борба скінчилася; рускій и польскій селяне и демократичнй Поляки вдираються до галицкого сойму, старі партіи уступають, они мусѣть робити мѣсце новымъ силамъ, що пнуться напередъ.“

„Борба виборчя розгорѣла в Чехахъ и в Галичинѣ, и она точилася, бо вѣ широкихъ верстахъ верховъ розширилося чувство незадоволення з пануючихъ партій и з мєтоды виконуваня ихъ власт. Якъ в Чехахъ такъ и в Галичинѣ панованье фєвдалѣв далось в знакъ, в Галичинѣ ще больше. Властители великихъ посѣлостей мали мажє монополъ на три четвєртини мѣсцъ в соймѣ и в радѣ державѣ, и той монополъ виконували в одностороннѣмъ интересѣ своихъ верствъ. Бура, яку выликали законъ дороговъ зарѣвѣ у Поляковъ и у Русинѣв, показала, якъ безважливѣно умѣли ті цѣв выкористувати свою сильну позицію, на котру досталися надѣльною до вѣрчивѣстю и байдужаєстю виборцівъ. Напрѣв выликали бдѣль; фєвдалѣв-клерикальнй тенденція шляхты розбудила демократичнй традиції в польскихъ народѣ и зготували дорогу навѣт для радикальнхъ струй безважливѣости, з якою дуфала шляхта на свое управлєніє вѣстане вѣнче, якъ колѣ-бъ Галичину замѣшували не свободнй обыватели державы, але подданнй паньскій, довела до того, що за мѣцѣю пятагнена тѣтна урвалася, а вѣлѣ поражєнє, котрого шляхта заваяла, не єсть такъ екстензивнє, якъ ударъ заданый чєскимъ фєвдалѣмъ побѣдою молодѣ-чєхѣв, всежъ таки результатъ виборѣв в Галичинѣ єсть для пануючого досѣ сторонництва важнымъ memento.“

„... Завѣса роздерлася, и теперъ видко, якъ крухими и слабыми стали сторонницѣ, котрі черезъ дєсятъ лѣтъ панували в державѣ. Старо-чєхи поважєні на сємѣ, шляхта вѣ хлопѣтахъ, а нові елементы межа Чєхами и Поляками авертаються противъ фєвдализму, вѣрѣга свободѣ всѣхъ, котрий хоче на руинахъ либерального устрою державного зновъ заложити свое царство, що вѣ разъ розпалося було в грузи. Стопы вѣнѣшной сѣстємы трѣщать и хитаються, а будынокъ трєсєся цѣль... Сѣймові виборы сѣуть политичнымъ балансомъ послѣднихъ дєсятъ рѣзѣвъ; пасивнє салдо значить: пануючій сторонництва приближаються до стану крады.“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійска делегация ухвалєла кредиты на звывайнй и на дывавчайнй потребности войска, также кредитъ окупацийнй и резолюцію, заавыжающую министра войны, чтобы при достаткахъ войсковыхъ уваглялѣвъ по змѣстъ вѣрѣстъ продуцентѣв. Депутованый Прѣмьєръ обговѣривавъ фактъ перенєсеня комєнды X корпусу зь Берна до Перемѣнѣн. Прываючи, що необходима потреба и важнй взгляды мѣнѣтарнй выликала се розпоряджєнє, высказавъ онъ надѣю, що если минуєть тѣ обставины, Берно назадъ стане мѣсцемъ пробываня комєнды сєго корпусу. Доаша дебата вынѣзалася зь справѣ вѣладу вѣ зарѣдѣ „Червонымъ Хрєстомъ“, де 65% цѣлого доходу обєрєнено на коштѣ администрацийнй. Гр. Фалькенгайнъ, прєзєсъ „Черв. Хрєста“ хотѣвъ бдѣрѣтѣ тѣ замѣты, але деп. Кравєсъ навѣвъ докладнй данй и домагавєся грунтовноя реформы.

Вѣчєра бдѣбуєся другій обѣдъ лѣвѣрєкѣ, вѣ котрымъ взяла участь делегаты. Цѣсаръ розмовляєвъ зь дѣяками дѣлєсатѣми, але не промовляєвъ до вѣсѣго зь галицкихъ дѣлєгатѣвъ. Вѣчєромъ бдѣхавъ цѣсаръ до Ишлѣ.

У Вѣдн ходитъ поголоска, що намістницѣмъ Триєсту будє вѣменованый генераль-майѣръ Альбѣрѣ, комєндалтѣ 21 бригады у Льѣвѣ. Хотѣй Альбѣрѣ єсть однимъ зь наймѣлодѣшѣхъ вѣкомъ генералѣвъ австрійскѣхъ, то его збѣбности дають поруку, що змѣжє бдѣвѣдно управлѣния Триєстомъ, де прикљочєва зь послѣднихъ часѣвъ вымѣтаетъ євѣрѣгичноя управѣ. — Намиѣстникъ горѣшнѣю Австрій Вѣбѣрѣ поїшовъ на пенсѣю и на его мѣсцѣ вѣменованый прѣзидєнтъ Шлєзѣи гр. Фрѣвцъ Мѣрвѣльдѣ.

Посломъ австрійскимъ вѣ Бѣлградѣ на мѣсцѣ Гєнѣльмѣлера мѣв збѣстѣ Тємєль, тепѣрѣшнй агєнтъ дипломатичнй вѣ Цєтѣнѣ.

Страйки не устѣють. Цѣль Чєхѣ и Морѣва страйкують а робѣтники бдѣбують збѣры. Такожъ побѣоують, що и вѣ Старѣи выбухнє новѣй страйкѣ вѣ копальнѣхъ.

Рѣссійскій сѣвѣтъ державнй бдѣннуєвъ зь-другѣ прѣвѣтъ гр. Толстѣю о реформѣ земствѣ. Хотѣй царъ яєно высказавєся за сѣмъ прѣвѣтомъ, то цѣльнй сѣвѣтъ зь вынѣмѣю одного члєна бдѣннуєвъ прѣвѣтъ, а лишъ заирѣочуєвъ, чтобы на пробу завєстѣ сѣю реформу лишє вѣ кѣлькихъ губернияхъ. Тепѣрь идєльшѣ о то, чи не сѣхѣ царъ вѣласѣвѣльно бдѣкнути одноголоснє рѣшєнє сѣвѣту державного.

Агєнтѣя пѣвѣдѣна доносѣть, що царъ прибудє дня 20 сєрпѣя до Кѣпєнггага и забавитъ шѣвѣтѣ вѣдѣль вѣ Дани. Сѣли-бъ сѣ було правдою, то поголоска о подорожѣ цѣра до Берлина була-бъ выгадѣкомъ.

У Вѣдн роздѣшлєся поголоска, що прѣвѣхѣтра Лѣйдєнсдѣрѣра покљичано до Рѣссѣи, чтобы займѣвєся лѣвѣнѣемъ царнѣ.

Царъ выславъ Чѣхѣчєва, выконуючого урядѣ министра маринарки, на инсѣкцию флѣоты на моря Чѣрнѣмъ и Азовѣскимъ. Такожъ мѣв царъ выдѣти наказѣ, чтобы всѣ панѣрѣнѣи и кораблѣ канѣвѣрєкѣ флѣоты балтѣйской збѣрѣлися зь початкомъ сєрпѣя вѣ Кроншѣтѣдѣскимъ портѣ, де бдѣбудуться великй манѣвѣры флѣоты. Пѣсѣля вѣстєй зь Кѣпєнггага, розважѣють вѣ тамѣшнѣхъ кругѣхъ политичнѣхъ о становищѣ Дани на случѣй войны європейской.

Многі газети даньскі упевняють, що Данія буде могла задержати нейтральность. Безъ взгляду на записки короля Оскара, що Швеція вѣнчана не зобов'язалася Нѣмеччинѣ, побоятися въ кругахъ политическихъ Копенгаги, що мѣжъ Нѣмеччиною а Швецію существуетъ тайный договоръ, котрымъ Швеція пререкла, що змусить Данію заховати нейтральность, а себѣ Данія хотѣла стати союзникомъ Россіи. Газеты высказуютъ надію, що скорѣ Россія а Данія порозумѣються що-до головныхъ основъ соблагоустройства.

Въ кабинетѣ Тарарда велими неспокоють-ся за-дѣя предвѣдимаго результату загальнихъ выборовъ. Сторонники оппозицій дуже ладяться до выборовъ, тому порѣшили министры обдѣлать всякія справы, що могутъ подразнити людность, ажъ на выборы. Перѣдъ закрыттемъ сесіи буде радити, адезес, па-лата ше надъ внесенемъ Ганого, вымѣренимъ противъ Буляжера и его сторонниковъ. Законъ выборовъ мавъ-бы доповнитися ще тими параграфами: 1) Нѣхто не може рѣвночасно кандидувати въ болѣе чимъ двухъ округахъ. 2) Въ часѣ каденціи жаденъ посолъ не може ставати своея кандидатуры, заки не зложивъ мандату. 3) Каждый має заявити передъ выборами, въ якомъ окупѣ загалуе кандидувати. 4) Не вѣльно оголошувати выборахъ манифестовъ и взагалѣ агитувати за кандидатами, котрый не зложивъ згадавон деклараціи. 5) Голосы одданы за такимъ кандидатомъ будутъ неважны. 6) Провина противъ 1) и 2) точки сего постановы карасѣ пося § 87 а 89. кодексу карного. 7) Той карѣ подпадають друкарѣ а агитаторы, що дѣлають въ користь такого кандидата.

НОВИНКИ.

— П. Александръ Борковский, профессоръ руской гимназіи, бывший черезъ якийсь часъ заступникъ директора гимназіи коломыской, авторъ кількохъ учебниковъ рускихъ, редакторъ литературной часописи „Зорі“ а членъ товариствъ руско-народныхъ, именованый директоромъ гимназіи въ въ Дрогобичи. Именованье сего приняи въ Русины въ ширимъ удовольненемъ. Гимназія въ Дрогобичи достане на управителя — чоловіка свѣтлого и правдивого опѣкуна молодежи.

— На новомъ будынку дирекціи почтъ и телеграфовъ у Львовѣ не умѣщено написи руской, а только нѣмецку и польску. Якъ вѣдомо, выдѣль „Народной Радѣ“ закладенъ удавався до министерства торговлѣ, чтобы не поминаю написи руской и, о сколько намъ вѣстно, министерство згодилося на ее справедливѣ жаданье. Кто опѣсала завинивъ, не знаемо, але выдѣль „Народной Радѣ“ удаеса поновно до министерства въ жалобу и представленемъ, чтобы руску написи на будынку таки ще умѣстити.

— Численныи случаи непошанованія рускихъ святъ нашими судами наклонили Преосв. епископа Юліана Пелеша, що удався въ одновѣдныи представленемъ до высшего суда краевого у Львовѣ. Апелляційный судъ выдѣль подъ днемъ 26 марта с. р. до ч. 5186 розпорядженье до всѣхъ подчиненныхъ собѣ органѣвъ судовыхъ, чтобы они на будуче не позволяли собѣ не шановати руской торжественной святи и не назначали въ тѣ дни термны для Русинѣвъ. Якъ вѣдомо, мусѣла знати и апелляция о численныхъ надужитяхъ сего рода, коли выдала такое розпорядженье, але треба зазначити, что подчиненныи органы не дуже взяли собѣ сего розпорядженье до сердца, коли вже и опѣсала худалоси и лужаються дальшій случаи непошанованія рускихъ святъ, якъ о томъ свѣдчатъ факты, наведеніи нашою газетою.

— Зъ руской народной театру. Завтра въ субботу 13 н. ст. липня выставитъ нашъ театр въ Сокалі народну оперу Артимовского „Запорожецъ за Дунаемъ“ на дохѣдъ артиста п. Андрѣя Стечиньского. Надѣмося, що сокальска и околичная интеллигенція одѣдае въ той день нашъ театръ и певно не пожалуе сего, бо актъ и сама опера, обзначача-ся мелодійностью подинокыхъ уступѣвъ музычныхъ, котры одъ давня вже свѣтаються нашою интеллигенцією, такъ и гра артиста п. Стечиньского въ той оперѣ есть знаменита — а если такъ два условія зложатся на одно представленье театральное, то певно вся публика выйде въ театру вповнѣй удовольствием.

— Новыи гульдены входить въ обѣгъ вже одъ завтра, с. е. 13 н. ст. липня. Розпорядженье министерства скаргу оповѣщаючи о выдаваню новыхъ гульдѣвъ зъ датою „1 сѣчня 1888“, заповѣдае заразомъ, що давній нѣты зъ датою „1 сѣчня 1882“ зносятся и выпѣчуются въ обѣгъ. Давній гульдены будутъ приниматися при выплатѣхъ у всѣхъ урѣдахъ и касахъ до 30. червня 1890 р., одтакъ одъ того дня до 30. червня 1892 р. въ центральнои касѣ державной у Вѣднѣ и Пештѣ та въ всѣхъ краевыхъ касахъ, а въ концѣ одъ того дня до 31. грудня 1893 р. будутъ вымѣнятися лишь на формальну просьбу до к. н. министерства скаргу у Вѣднѣ. Въ р. 1894 вже не будутъ мати лѣйкой ценности давній гульдены.

— Испытъ зрѣлости въ гимназіи въ Золочевѣ одбувався дня 8, 9 и 10 липня подѣ проводомъ А. ра Брон. Кручкевича, профессора краковскаго университета. До испыту приступило 11 учениковъ и одинъ приватистъ. Зъ Русинѣвъ признанъ въи зрѣлымъ а ще въ одначенемъ: Володимиръ Бокхеньскій, Левъ Сельяскій и Володимиръ Трушъ. Зъ трехъ Поляковъ здавъ испытъ лишь одинъ, а двомъ позволено поправити по шести тыждняхъ.

— Тѣло учительнаго руской гимназіи львовской устроено нѣтъ вечеромъ въ гостиницѣ Штатмиллера пиръ на прощанье трехъ своихъ товаришѣвъ-профессоровъ: Александра Борковского, котрый одѣдѣлъ на посаду директора гимназіи въ Дрогобичи, о. Ивана Гушалева, котрый иде на пенсію, и Дмитра Левкевича, именованого профессоромъ при рускихъ параллельныхъ въ Перемышлѣ.

— Питомцы львовской семинаріи духовной розвѣдуть-ся вже за кілька дѣвъ на феріи вакаційныи и

неодинакъ зъ нихъ числѣтъ на се, що зъ 10 зр. Reizgeld-y оплатити собѣ хотѣли дорогу, бо справдѣ по одчисленю звичайныхъ датковъ для услуги и иныхъ складокъ черезъ цѣлый рокъ при рѣзныхъ нагодахъ, якъ похороны и т. п. не може лишиться нѣчого зъ такой малой квоты грошевой. Та не такъ складосъ, якъ ждалосъ. Розбѣйласъ вѣсть, що ректоръ о. Вацпнскій, такъ щиро дѣлалый о добро своихъ питомцѣвъ, загадавъ справити якийсь мебѣль до внутрѣшного устроена въ новомъ будынку и на ту цѣль буде одтѣгати пѣ 5 зр. зъ кожного Reizgeld-y. О. ректоръ мавъ однести что-до справленя тыхъ мебѣль до на-мѣстничества а тамъ казали ему справити мебѣль въ павшальнаго фонду семинаріи. Исправдѣ, при одновѣдній господарѣ сей павшальный фондъ выставѣ-бы на такой выдатокъ, але чтобы зыска-ти собѣ похвалу за дѣлѣть лишь такимъ способомъ, що силомѣмъ одтѣгався каждому питомцу по 5 зр., се нечужане ба навѣтъ неможливо. Знаемо, що найдутся такіи питомцѣ, котрымъ тыхъ 5 зр. не зрѣбѣтъ великой рѣзниці, але болѣе есть такихъ, що для нихъ тыхъ 5 зр. есть по просту оказавшии квестію жити, бо за що выйдутъ на вакаціи. Силою власти ректорской и далекосагающими еи наслідками можна перевести мѣжъ питомцами згадавон проектъ, але можуть повстати великии негодования мѣжъ питомцами, котры вже неразъ наробили такъ много гамору — а все лишь — можна сказати — за-дѣя неадекватности о. ректора.

— П. Володимиръ Левицкій, кандидатъ нотаріаль-ный въ Станиславѣ, именованый субститутомъ к. н. нотаря Игн. Здраселля въ Станиславѣ, об-нявъ урядованье зъ днемъ 10 липня с. р.

— П. Михайло Зобибъ зъ Липицѣ долѣшной коло Рогатина, членъ товариства „Сѣчь“ у Вѣднѣ а такожъ многихъ народныхъ товариствъ рускихъ и б. членъ львовскаго „Академичнаго Братства“, одержавъ въ университетѣ вѣдѣнскомъ степенъ и титулъ доктора вѣхъ наукъ правничихъ (universi iuris).

— Огнѣ. Въ нѣчи зъ 4 на 5 липня згорѣло въ сѣлѣ Сушнѣ, пов. камѣнецкого, три дома зъ будынками господарскими. — Дня 5 н. ст. липня въ полудне о 2-той годинѣ ударивъ дѣвѣтъ церковный въ сѣлѣ Тетевичахъ, пов. камѣнецкого, звѣщаючи огонь. Огонь бувъ великій, бо горѣло кѣльканатѣ стодолѣ, а при томъ дувъ вѣтеръ заходно-пѣвнѣный и нѣтъ поломѣвъ на иншій будынки. О ратунку не було и гадки; стодолы припирали до себе стрѣха до стрѣхи, а вои люди були при работѣ въ поли; въ сѣлѣ, якъ то звычайно подчасъ живнѣ, лишилися дѣти, старѣи и недужіи. Коли надѣгли люди, взялися ратувати хаты. Згорѣло 21 господарствъ стодолы повнѣ сѣна и иншій будынки господарскіи; шкоду обчислюють на 4000 зр.; 17 господарствъ убѣзпечали свои будынки въ краковѣмъ товариствѣ. Якъ вже пригашено огонь, прибула сторожа огнева зъ Радехова. Причину огню подаютъ такъ: Полевый тетевицкаго дѣдича, жидъ, мавъ женити зъ одною дѣвиною, одъ котрой позичивъ 20 зр., але одтакъ оженився зъ иншою, и грошей не хотѣвъ оддати. Справа пошла передъ судъ и полевый мусѣвъ оддати грошѣ. Зъ того часу одгрозювався, що помѣстится. Огонь займився въ серединѣ стодолы сѣи дѣвины, а на пѣвъ годины передъ огнемъ люди бачили полевого коло стодолы. Жан дармы одставили полевого до радеховскаго суда.

— Два Гуцулы, братья Зайцѣ зъ Яровины коло Сошота, пов. радовецкого, приѣхали сими днями до Вѣднѣ на аудіенцію до цѣсаря, а взглядно до министра справедливости. Справа, що завела ихъ въ далекийи сторѣнь до Вѣднѣ, ось яка: Отець ихъ, Стефанъ Зайцъ, великій богачъ, бо властитѣль полонинъ и лѣсовъ вартости 30.000 зр., бувъ въ р. 1866 тяжко покарѣнный медведемъ на польованью въ сопѣтскихъ добрахъ камеральныхъ и недужавъ черезъ 2 роки, а хотѣи опѣсали побѣвѣ трохи, то ставъ на пѣвъ идѣтомъ, устрѣтитъ память, однымъ словомъ окалѣчевъ на умѣ. Въ такомъ станѣ подѣйшовъ его яровицкій арендаръ Маеръ Сруль Шарфъ и подѣлаючи ему обильно горѣвку, захопивъ одъ него кѣлька довжыхъ скрипѣвъ и вынаймивъ одъ него часть его грунтовъ на 11 лѣтъ за 1000 зр., але тѣ грошѣ не выплативъ Зайцеви. Рѣвночасно найшова и другой ханчивецъ на маєтокъ Зайца. Мошко Беръ Микъ купивъ одъ Зайца 225 морговъ грунту за 458 зр., але также не выплативъ ихъ Зайцеви, только поимчивъ ихъ на рахунокъ якогось позачки, котру Зайцъ мавъ затыгнути. Такой „гешефтъ“ мабутъ выдало самому Шарфови надто высокии, тому вытарася въ судъ, що уважалося сѣю угоду. Та якося необачки погодилися оба ханчивецъ и Шарфъ взявъ Мика до спѣлки въ наймѣ. Въ р. 1875 вывѣзъ Шарфъ старого Зайца безъ вѣдомости его родины до Черновѣцѣ, до подѣлаючи ему горѣвки и удержуючи его въ безперерывной несправности купивъ одъ Зайца грунтъ зъ выимкою лѣсовъ за 3000 зр. Замѣсть грошей давъ Шарфъ Зайцеви пачку довжыхъ скрипѣвъ на рѣзніи сумы, котры сей мавъ бути виненъ за горѣвку або за горѣвку, але о томъ вѣсмъ Зайцъ не мѣгъ собѣ пригадати. Въ р. 1881 купивъ Шарфъ у Зайца и лѣсы и заплативъ за то новыми скрипѣгами довжыми выставленными на цѣлкомъ выгаданъ сумы. Теперь ажъ прочувала родина Зайца, с. е. жѣнка и 9 дѣтей, котры зъ першихъ богатѣрѣвъ мусѣли найматися у иныхъ людей, та пошли до суда шукаючи справедливости. Въ жалобѣ, выноснѣй Зайцями, одкинувъ судъ радовецкій тому, що позывачи есть недужимъ на умѣ, а всѣ трансакціи Зайца зъ Шарфовъ и Микомъ узнавався за важкіи, хотѣи и тогдѣ Зайцъ бувъ также въ станѣ невѣдомѣмъ. Ажъ порадовъ хтосъ бѣднымъ Гуцуламъ удатися до Вѣднѣ и тамъ гадати справедливости. Въ свойи просьбѣ, предложеній министрови справедливости, жадають подробной ревизіи вѣхъ актѣвъ того процесу и просятъ передати справу черновѣцкому суду.

— На дохѣдъ убогомъ молодомъ шкѣльномъ въ Клепарѣ одбудосѣ фестивъ дня 14 липня въ недѣлю въ гарно прибраномъ огородѣ въ Кортумѣнѣ на стрѣльниці войсковой. Музыка войска 30 полку, товариство свѣваковъ „Ехо“, сала до танцѣвъ, кругольня, стрѣльница для фѣлбертовъ, огнѣ штучный, пусканье бальону и волякий забавы при-

чиняются до увеселения гостей. Вѣтунъ 20 кр., за 4 особы 60 кр., дѣти въ товариствѣ родичѣвъ мають вѣольный вѣтунъ. Початокъ о 4-той годинѣ. Смачнѣ бѣдо и добрый напитокъ по приступныхъ цѣнахъ.

— На колоніи ванаціи рускихъ дѣтой зложили члены Руского Касина въ Стрию и выборыи свѣщеники 25 зр. 50 кр. замѣсть вѣщи на домо-виду бл. п. Іос. Грегоровича, выслуженного учителя. Грошѣ тѣ прислано до Редакціи „Дѣла“.

— П. Станиславъ Коморницкій, маршалокъ калускій, контръ-кандидатъ посла Романчука, помимо за-лучъ, якъ зъ титулу той контръ-кандидатуры положивъ для ергаву нагодѣвъ, таки не добився крѣсла въ соймѣ. При выборѣ зъ болѣшой посѣ-лости въ Стрию по довѣи и завѣтой борѣ въ-борѣи переправъ п. Коморницкій, одставши 41 голосѣвъ; одного голоса хибло ему до абсолютной болѣшости. Его контръ-кандидатъ гр. Клеменсъ Дѣдушицкій одставъ 42 голоса.

— Зъ Тура коло Топорова пишутъ намъ: Дня 9 н. ст. липня бувъ у насъ градъ и наробивъ дѣшо шкоды по стаяхъ, де ячмѣнь и просѣ. — Дня 10 липня запаливъ грѣмъ о год. 3-той зъ полудня хату селянина Ив. Романова а одъ непъ займала-ся хата жидъа Сухера, котрый есть вѣрникомъ по лѣсахъ и держитъ у себе комѣрникѣвъ жидѣвъ. Жидѣвска хата була високо убѣзпечена и лишь рѣчи комѣрника-жидъа не убѣзпеченій згорѣли. Въ хатѣ Романова не було нѣ господаря нѣ челяди, всѣ були въ поли при работѣ, а була лишь 12-лѣтна дѣвчина зъ 2-лѣтною дѣтиною и они обоѣ згорѣли въ огнѣ. Хотѣи дѣлѣи сусѣды були дома, то таки не хотѣли ратувати и двоѣ людей упали жертвою огню. Романѣвъ потерѣвъ шкоды до 500 зр., бо згорѣло также 5 безрогѣ, и не бувъ убѣзпеченый.

— Бранѣ догляду въ нашихъ копаньяхъ. Зъ Надѣв-нянскомо пишутъ намъ: Въ сѣлѣ Молодьковѣ въ копаньяхъ воску земного М. І. Мецгера удуши-лось вже двоѣ людей: одинъ въ червини Маазуръ, а другой 2 н. ст. липня Русянъ, зъ Старон соли Дмитро Фичко, лѣтъ 39, лишавшій жѣнку и ше-стеро дѣтей. Фичко ставъ першій день на роботу. Безперечно, що въ тѣхъ жидѣвскѣхъ фабрикѣхъ нема нѣякого догляду и если не буде контролѣ зъ вы-шихъ кругѣвъ, то такіи пригоды будутъ лужатися частѣйше.

— Три громады Опана, Верхобужѣ и Гута верхобуж-она розпорядженемъ министерства справедливости вылученъ зъ округу суда повѣтового въ О-лѣску а придѣленъ до округу суда повѣтового мѣско-делегованого въ Золочевѣ. Сего розпорядже-нѣе обявуе одъ 1 сѣчня 1890 р.

— Пѣвъ миллионъ зр. выгравъ якийсь чоловікъ минушюи суботы на тягнѣню малонъ лѣтерий въ Темешварѣ. Хотѣ така вѣсть про слѣпе счастье певно потягне за собою численній жертвы въ ставкахъ бѣдныхъ людей, то все таки годится зазначити, якъ сей щасливѣць ставивъ на сѣю вы-грану. У Вѣднѣ есть всего лишь три колектуры, де принимаються ставки на тягнѣнье въ Темеш-варѣ. У всѣхъ тыхъ колектурахъ поставивъ сей чоловікъ пять нумѣровъ 44, 50, 55, 80 и 88 роздѣливши ихъ на 10 ставокъ на сѣсо-тепно и на каждый рядокъ поставивъ по 10 зр. А що за выгранѣ сѣко-тепно выплѣчуютъ 4800 разѣвъ ставку, тому жъ выгравъ бы 480.000 зр. Сама оплата стемилева одъ сѣи сумы має выносити до 800 зр. Выгравшій мавъ бути передъ тымъ лѣкимъ урядникомъ комунальнымъ въ Темешварѣ. — Подѣрѣвають, що сей щасливѣць Майнгардъ Фаркасъ зъ Будапешту не лишь простою комби-нацією лѣтерийною приишовъ до такъ вели-кой выграной, але мусѣло бути при томъ и якося обманство, бо показалося, що подчасъ тя-гнѣня лѣтерийного въ Темешварѣ не було хлопца, котрый звычайно выгравъ нумѣры, лишь мусѣли взяти якогось иншого чоловіка. Фаркаса пильну-ють два детективы полиціи.

— Парискій женщины зачинають что разъ частѣй-ше убиратися по мужески. Полиція глядитъ на се черезъ пальцѣ, тому и на публичныхъ мѣстахъ можна подбѣати женщины приборѣвъ въ агаданныи способѣ. Недавно навѣтъ передъ судомъ появи-лася одна женщина, стаюча за свѣдка, прибрана по мужески.

Надѣслане.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що выѣчлася простымъ средствомъ одъ 23-лѣтняго глухоты и шуму въ ухахъ, готова описъ того сред-ства по вѣщамъ перелати даромъ всѣмъ балающимъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kellingasse 4.

Вѣсти зъ еп. Станиславѣвской.

Визитация канонична Преосв. епископа Юліана въ вѣстнискомъ деканатѣ почалася дня 7 н. ст. липня и продолжаться буде до 28 н. ст. липня включно; каждого дня буде визитовати Преосв. иншу парохію въ такомъ порядку: Сопѣвъ, Книждѣвъ, Печевѣжнѣ, Молодѣянѣ, Руягоры, Бана березъ, Бѣрезовѣ, Текуча и Акришоры, Люча, Уторопы, Пѣстинѣ, Шешоры, Космачъ, Врустуры, Рѣчка, Микитицѣ, Ионасъ, Вѣрѣбѣжъ, Клячѣвъ, Мышнѣвъ, Стопчатѣвъ а 28 липня зборы духовенства и дѣвѣздъ.

Конкурсъ розписаный на посаду грѣмѣильно-го крилошанина при станиславѣвской капитулѣ зъ рѣчицею до 1 вересня с. р. — на конкурсъ розписанъ зъ рѣчаньемъ до 31 сѣрпня, с. р. парохіи: Жукотинѣ, д. жуцъ, над. прив.; Сорѣи, д. бучъ, над. прив.; Ферескуля, д. косъ, над. цѣсар.; Барвѣнкѣвъ, д. косъ, над. цѣсар.; Косѣвъ старій, д. косъ, над. цѣсар.

Именованъ оо.: совѣтникомъ еп. консисто-ріи Мих. Семеновъ, катхатѣ гимназ. въ Стани-славѣвъ; деканомъ кудринѣвскимъ Мих. Гула зъ Борцева; завѣдателямъ жуковскаго дек. Іос. Тиховичъ зъ Хлѣбичина лѣсного; ординаріатскимъ комисаріями: Мих. Левицкій зъ Обертана въ дек. жуковѣмъ, Ром. Левицкій зъ Турки І-имъ а Мако. Крушельницкій ІІ-имъ въ дек. коломы-скѣмъ.

Наука, штука и литература.

— Псалтирь, розширену, зъ розвѣдкою: коли, хто и по какой причинѣ зложивъ каждый псаломъ, та переведену на чисто-народну мову — выдѣе о. Алексій Слюсарчукъ, парохъ въ Радѣвѣхъ на Буковинѣ. О. Слюсарчукъ оголошуе предплату на се цѣне выданѣ подъ такими условіями: Пред-плата одного примѣрника 6 зр., рѣчицею пред-платы до 31 жовтня с. р., печататися буде лишь предплатенѣ число примѣрникѣвъ, бо кошты вы-дани першюи тысячки примѣрникѣвъ выносятся будутъ 4500 зр. Псалтирь буде мати около 70 аркушѣвъ печатныхъ и буде мѣстити вѣстуну розвѣдку, 17 иллюстрацій и обчисленье часу пасхи на 100 лѣтъ, уложене о. Теодоромъ Мельникомъ зъ Старавы сяночкѣ. Зъ запросиы до предплатѣ, помѣщеныхъ въ „Вѣстнику станиславѣвскѣмъ“, можна выносити, що се буде велими цѣнный тѣврѣ въ нашѣй литературѣ церковной и тому повинно се выданье найти якъ наибольшійшу подмогу и признаье у Русинѣвъ.

Конкурсы, именованя, перенесения и пр.

— Конкурсы. Мѣсе еконѣдѣнта при маючѣмъ отворитися урядѣ почтовѣмъ въ Новотанцы коло Сянока; рѣчицею до 28 липня с. р. до дирекціи почтъ у Львовѣ. — Три мѣсяца адѣюнктѣвъ судѣ-выхъ въ Рогатинѣ, Нижанковичахъ и Стрию; рѣ-чицею до 28 липня с. р. до президѣи судѣвъ о-кругныхъ въ Бережанахъ, Перемышлѣ и Самбо-рѣ. — Мѣсе секретаря рады при окупнѣмъ су-дѣ въ Перемышлѣ; рѣчицею до 28 липня с. р. — Мѣсе судѣвъ повѣтового въ Лѣску; рѣчицею до 28 липня с. р. до президѣи судѣу окупного въ Сяноцѣ. — При урядѣ лѣтерийномъ у Львовѣ о-поруженій два мѣсяца практикантѣвъ; рѣчицею до 27 липня с. р.; по шестинѣдѣльной практикѣ адѣютумъ на 300 зр. рѣчно. — Мѣсе директора рахункового въ VI ранѣзъ або совѣтника рахун-кового въ VII ранѣзъ при краевѣй дирекціи ска-ру; рѣчицею до 5 сѣрпня с. р.

— Именованя. Александръ Борковский, профе-соръ руской гимназіи у Львовѣ, именованый ди-ректоромъ гимназіи въ Дрогобичи а директоръ дрогобичской гимназіи Войтѣхъ Бѣсѣдзкій директо-ромъ гимназіи Францъ-Іосифа у Львовѣ. — Дръ Іос. Пузина именованый надзвычайнымъ професо-ромъ математики въ львовѣмъ университетѣ. — Адѣюнкти судѣвъ въ Черновѣцѣхъ Алекс. Арти-мовичъ и Фил. Циргоферъ именованый заступника-ми прокураторѣвъ, першій для Черновѣцъ а дру-гій для Сучавы. — Дѣйотными учителями имено-ванъ: Каз. Загайкевичъ въ Иванковѣ и Петро Ринакѣ въ Сташкѣвѣ.

Цѣна зѣбжа и другихъ продуктоѣвъ.

11. л. липня 1889.

Львовѣ: Пшеница 7-65 до 8-15, жито 6-— до 6-50, ячмѣнь 0-— до 0-—, овесъ 6-25 до 6-90 горохъ — до —, вика — до —, рѣпакъ 13-75 до 14-—, лѣнка — до —, конюшина чер-вѣна — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль одъ — до — зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 13-50 до — зр.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 12. липня. Говорятъ, что Италия згодила-ся бы на признаье кн. Фердинанда княземъ Болгарскимъ. — Великій князь Пе-тро Николаевичъ переѣздивъ черезъ Вѣдѣнь до Петини до своей нареченои, черногорской княгинѣ.

Бѣлградѣ 12. липня. Подчасъ вчераш-ной иллюминаціи въ честь короля приишло до непокоѣвъ по улицѣхъ; выбивали окна.

Берно 12 липня. Провѣдники работни-ковъ Палачекъ и Соботка узвѣзненъ, але страйкъ тревае дальше.

Букарештѣ 12 липня. Министерство фи-нансовъ выкрыло велике число фальшивыхъ нѣтъ краевого банку.

Парижѣ 12 липня. Депутованый Лягеръ, буянижистъ, выкинувъ въ палатѣ скандаль, выключено его на довѣий часть одъ парламѣ.

Надѣслане.

Щавне кулясе д. 10 липня 1889.

До пч. Агентіи машинъ и знарядѣвъ рѣльничихъ М. МИНЦЕРА въ ДРОГОВИЧИ.

Косы присланы до нашої громады суть вели-ми добры надъ всяке сподѣванье. Теперъ прошу о дальшихъ 10 косѣ одновѣдного гарту.

Мушу описати Пянови, що сталося зъ моею косяю. Оно побѣвѣ я нею косити а навѣкши доси-тати зъ цѣлою силою, роблю першій замахъ; ко-са пролѣтѣла скрѣзь наибольшу траву мѣвъ стрѣла, такъ що я не чувъ, чи маю ще кося на держакѣ и я закинувъ на косарѣвъ коло мене, що певно кося схопилася зъ держакѣ. Але де тамъ, кося мѣжно держалася на держакѣ. Бере другій госпо-даръ косити и зъ першого замаху упавъ на зем-лю на дивовижу всѣмъ, бо кося перебилася скрѣзь найгустѣйшу траву безъ наименого опорѣ. Бере третій косити, не чувъ, чи має що въ рукахъ и гадае, що зломився держакъ. Однимъ словомъ моя кося показувала чудеса а воли-бы мы не були то-го бачили на власніи очи, гадали-бы мы, що се казки або выгадки.

Такихъ косѣвъ приишлѣтъ намъ болѣе а по-хвалимо Васъ въ газетѣхъ за добродѣль нашего люду.

Зъ поважаньемъ

Михайло Ягода

господаръ и слуга при ц. н. державныхъ землѣвѣдѣхъ.

ЗАКОПАНИЕ

ВОДОЛЪЧЕБНЕ
ЗАВЕДЕНЬЕ

Д-ра Храпца

Отверте через цѣлый рѣкъ.

Удержанье за цѣлый день въ заведеніи разомъ съ кураціею одъ зр. 350. — Почта, телеграфъ, аптека въ мѣсяцъ. — Въ заведеніи гидротатъ, купель боровиной, массажъ, электризованье. — Кругольня, бильярдъ, гимнастика, библіотека, читальня. — Подводы до станиці зѣлѣзничъ въ Хабівцѣ. 2925 23—52

Зѣ днѣмъ 25 черчня 1889 отворивъ при ул. Баторія ч. 32

ЦУКОРНЮ

заосмотрену у всякй выробы що входять въ обсягъ цукорництва.

Всякй замовленя полагаюжую въ якъ найкоротшѣмъ часѣ.

Зѣ поважаньемъ:

Вильгельмъ Калиновскій.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручае прямо зѣ фабрики

СВѢТЛО

I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.; при замовленяхъ 50 кильогр. 3% а при 100 кил. 5% опушту.

Упрашаея подавати точно величину свѣточъ и послѣдню стацию зѣлѣзничъ, до котрой має свѣтло высылатися.

ДИРЕКЦІЯ.

Альбумъ заслуженыхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ

Складъ полотень корчиньскихъ

Товариства краєвого для торговлѣ и промыслу власного выробу

ТАКОЖЕ

Великій выбѣръ полотень краєвыхъ

по цѣнахъ фабричныхъ.
Зефіры Cordone (42 родѣвъ) шир. 76 см. по . . . 50 кр.
Пеніты, стружки, полотенья перерѣ 60 см. по . . . 44 „
Зефіры (63 родѣвъ) шир. 75 см. 38 „
Окефорды шир. 80 см. 36 „
Дресѣи на либерію, материя, фіранки, весны и т. и. шир. 68, 70, 124 см.

плянц Маріанскій ч. 1.

(давнѣйше ул. Академична ч. 8).

Цѣники и прѣбкы ѡдворотною почтою.

Марка охоронна — образѣкъ прѣяки. 3024 4—9

Ново устроєный

ГОЛОВНИЙ СКЛАДЪ

МИНЕРАЛЬНЫХЪ ВОДЪ

и продуктѣвъ жерельныхъ

РУДОЛЬФА ВАЙНРЕБА

магистра фармаціи

у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 33.

Воду минеральну ѡдгравася подъ моимъ особистымъ доглядомъ въ мой торговлѣ, цѣлкомъ послѣ порученя лѣкаря, одъ 5-гои рано ажь до 10-гои вечеромъ.

Замовленя зѣ провинціи выконуються ѡдворотною почтою и найсвѣстѣйше. Телефонъ 301. 2961 10—10

Перша краса парова

Фабрика пильникѣвъ

Т. БАРТИКА въ Краковѣ

Филія: Львовѣ, ул. Рѣзницка ч. 4.

повѣдомляе всѣ фабрики выробѣвъ зѣлѣзныхъ, ѡдліарнѣ, варстатъ механичнѣ, такожъ Вп. Панѣвъ механичѣвъ, слюсарѣвъ, ковалѣвъ, що ся робѣтня у Львовѣ и Краковѣ выроблюе въ найлѣпшѣмъ родѣ всѣлякй роботы пильникарскій, такожъ приймае старѣ пильники и рашпѣль до настѣченя. 3026 3—5

За добре выготовленье и умѣреннѣ цѣны ручитѣся.

Цѣники на жадање безплатно.

Конкурсъ.

Выдѣлъ Руского товариства педагогичного у Львовѣ, улица Орменска ч. 27, розписуе симъ на подѣставѣ статута, затвержденного намѣстничтвомъ зѣ дня 20 черчня 1888 до числа 33.606, конкурсъ на принятіе ученикѣвъ до „Институту подѣ покровомъ св. о. Николая“.

Прійматися будуть ученики середнѣхъ шкѣлъ, сыны членѣвъ Руского товариства педагогичного. До поданія долучити треба: 1) метрику хрещеня ученика; 2) свѣдоцтво шкѣльне зѣ послѣднѣхъ двохъ курсѣвъ; 3) декларацию що до мѣсячнои заплаты, котра выносите 20 зр., а може бути выимково зниженою до сумы 15 зр. або замѣненою на вѣктуалы; але зниженье на 15 зр. мѣсячно муситъ бути поцѣрте дуже добрымъ свѣдоцтвомъ шкѣльнымъ и 4) свѣдоцтвомъ убожества; 5) 1 зр. на выдатки кореспонденціи; 6) хто не естъ членомъ Руского товариства педагогичного 1 зр. на вписове и вкладку рѣчну до того товариства.

Дальше подае выдѣлъ до вѣдомости, що всякй поданія адресовати треба до выдѣлу Руского товариства педагогичного у Львовѣ ул. Орменска ч. 27 на руки члена выдѣлу Костя Паньковскаго. Поданія, котры не будутъ докладно стилизованѣ, або не будутъ ѡбѣимати всѣхъ симъ заявленѣмъ ѡбѣимати условій, лишатся безъ ѡдповѣди. Заплатя або просѣбы, поданѣ въ сирѣвъ принятіи до Институту до особѣ приватныхъ, або поданія приватнѣ навѣтъ до членѣвъ выдѣлу не увѣглядиються. Остаточна умова заключатся по принятію кандидата а причинѣ непринятія выдѣлъ не естъ ѡбязаннѣй подавати.

Въ складѣ комитету, занимающагося педенѣмъ дѣлъ Институту, входить: проф. Иванъ Бѣчай яко голова и директоръ економичнѣ, проф. Кость Лучаковскій яко директоръ науковѣ, д-ръ Омелянъ Лебедовичъ, яко дорадникъ лѣкарскій, д-ръ Стефанъ Федакъ яко дорадникъ правнѣ, о. Иванъ Чапельскій яко духовникъ и Кость Паньковскій яко настоятель и секретаръ комитету.

Институтъ дае своимъ выхованкамъ: а) помешканье, харчѣ, оналѣ, свѣтло, послугу; прѣяне за малую доплатою; б) достѣрае имъ — ѡсѣлько на се дозволитъ фонды — книжокъ и приборѣвъ шкѣльных, в) кермуе ихъ выхованѣмъ, старася ѡ добре домашне и товариске поведѣнье; г) улегшув имъ науку шкѣльную и наглядѣе еи подѣ доглядомъ домашнего сталого директора; д) достѣрае выхованкамъ способности приѣбати иншихъ вѣдомостей, теоретичныхъ и практичныхъ.

Часъ вносити поданія ѡ принятіе вызначуе до дня 25 липня н. ст. 1889.

Ант. Райзенцанъ

Фабрика машинъ рѣльничѣхъ и ѡдліарня зѣлѣзныхъ выробѣвъ въ Празѣ — Бубна

заявляе симъ, що основала для улегченя своихъ Вп. ѡдбрателей

Филіальный складъ

у Львовѣ ул. Казимировска ч. 29.

и упрашае всѣ замовленя пересылати подѣ повышеною адресою. 3050 1—2

НАЙДЕШЕВШЕ!

цѣлкомъ безъ сопуху, невыгасающе прасованье зѣлѣзкомъ естъ се три помочи патентованого зѣлѣзка и

углѣвъ зѣ дерева

BRIQUETTES

зѣ фабрики Архикнѣзы Альбрехта. Скоро розжаритися разѣ брикетѣ, то можна безъ роздѣваня огню причѣмъ не чуея, пѣименного сопуху, якъ пѣименного прасовати патентованымъ зѣлѣзкомъ а кошту выносите на годину 1 1/2 зр. Мѣсяца продажъ устроюються вѣсело. Поменѣи и цѣники розсылае на бажање даромъ и оплатно.

Головне мѣсце продажъ для

Моравы, Шлезка, Галичины, Буковины, Румыніи и Болгаріи углѣвъ-

Briquettes Архикнѣзы Альбрехта у

Іоана Роснера въ Тешинѣ

Можна купити въ кождѣй болѣшой торговлѣ зѣлѣзкомъ. — До мѣсяца де ихъ нема, розсылаея за надѣланѣмъ одъ 3 зр. патентоване зѣлѣзко и достѣраея скѣлькоже до частнѣшого уживаня брикетѣвъ ѡдворотною почтою. 3035 1—10

Укѣнчена семинаристка

зложивша матуру зѣ ѡдзначенѣмъ (не знающа языка французского и и грѣ на фортепіанѣ) шукае лекціи въ мѣсцевости, де могла-бы мати такожъ пару годинъ практикы въ шкѣлѣ. Зголошеня зѣ поданѣмъ условій можна надѣсылати подѣ адресою А. Г. ул. Шептицька 3084 кого ч. 64 у Львовѣ. 2—3

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Совѣтъ управляющій „Повѣтвой Народной Торговлѣ въ Рогатинѣ товариства зарегистр. зѣ огранич. порукою“ запрашае симъ П. Т. Членѣвъ того-жѣ товариства на надпорядочнѣй Загальнѣй Зборѣ, котрѣ ѡбудутся дня 28 (н. ст.) липня 1889 ѡ 5 годинъ по полудни въ льокаляхъ товариства, зѣ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

- 1) Предложенье въ справѣ продажи склѣпу и инвентаря.
- 2) Предложенье въ справѣ розвязаня товариства и ликвидации.

- 3) Выборъ комисіи ликвидационной. 3046 1—3
- 4) Додатковѣ въ тѣхъ справахъ внесена.

Зѣ взгляду на важность справъ мающихъ порѣшиться, упрѣшаея П. Т. Членѣвъ ѡ якъ найчисленнѣйшу участь.

Рогатинѣ, дня 2 липня 1889.

ЗА СОВѢТЪ УПРАВЛЯЮЩІЙ:

Антоній Медвецькій,
предсѣдатель.Володимиръ Чировскій,
членъ совѣту упр.

РУ.

павичан, щѣтки, подушки сапѣяновѣ лосевѣ, кафтанни и шѣфрѣи штаны, — простирала, бѣлѣжѣ, сушеняорѣи и всѣ выробы рунавичинѣй

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

2537

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

Львовѣ, Галичина ч. 16

Цѣники на жадање даромъ.

Всѣхъ наукъ лѣкаренѣхъ

Д-ръ Емилій Лятайнеръ

ѡбдѣвши студию зѣ обсягу дентистикѣ въ клиникѣхъ въ Берлинѣ заложили ателие дентистичне при пляцу Маріанѣмъ ч. 10 и ординуе одъ 10 рано до 6 вечеромъ.

Всѣлякй операциѣ доконуе на желанье безъ болѣ, ѡдобривши чувствѣ копанноу або розвѣселяющимъ газомъ (Lustgas). Штучнѣй зубы выговляе на золотѣ, кавчуку и т. п. 2941 24—?

Потреба доброго дяка

въ Молодьковѣ коло Надѣврны. Рокѣвщина 50 до 60 зр. и хата. Нежонатѣ мають першенство.

Англійскій косы зѣ маркою „Косарь“

зѣ сѣрѣблѣстой сталѣ (Silber-Stahl) розсылае выключно Агенція для Галичины и Буковины

М. МИНЦЕРА въ Дрогобычи.

„М. МИНЦЕРЪ, Агенція Дрогобычѣ (Галичина), Warranted Crown Scythe from extra best Silver-Steel.“

2966 8—0

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

выпробованѣи пѣвий средства косметичнѣй,

ѡдзначенѣи 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня.

Олѣйокъ таниновѣй, взмѣняе и подѣматѣе волосъ рости. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, взмѣняе корѣньцѣ волосѣ и запѣбѣтѣе выпадѣти волосѣ. — Слоикъ 80 кр.

Вода атенска, до змынаня волосѣ, запѣбѣтѣе творитися парѣямъ, ѡдѣвѣжуе, робитъ трѣватѣми барѣу и полѣскѣ. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновѣй. Дѣлае знаменитѣе на корѣньцѣ волосѣ и на порѣстѣ волосѣ. Въ случѣяхъ де въ настѣдѣнокъ недугѣ выпадѣе волосѣ, выказѣвъ велики цѣлюще дѣлање. Вѣже по ужитою одѣи флянки можна добѣтити порѣстѣ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мѣтѣва до полоканя устѣ, кромѣ приємного, скрипѣланого смаку и запаха, дуже користно дѣлае на ясла и зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ рѣстинно-алькаличнѣй, до чищеня зубѣвъ. Надѣе першѣю бѣлѣсть, ѡддалѣе камѣнь и квасы, котры наводѣтъ болѣи порошкѣвѣе зубѣвъ. Пуделѣко 30 и 60 кр.

Виолинъ средство противъ прѣтѣ рукѣ и пахѣ. Фляконъ 50 кр.

Вода льѣвѣска. Приємнѣй, пѣжнѣй и довѣтѣрѣвалѣй запахъ тои воды зѣдѣлае се, що въ Антверпѣи на выставѣ всемирнѣй зѣбѣтѣи публично проклѣмована и ѡдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., болѣшого 150 кр.

Нигретина. Выборное средство до фарбованя въ сейчасъ волосѣ на трѣвѣлу и красну барѣу чорну и темну; естъ цѣлкомъ нешкодливѣе а въ ужитою цѣлкомъ поудѣмѣ. Цѣна 1 зр.

Бѣлѣи и гарнѣи руки. Найболѣе червошѣи и по-паданѣи руки выбѣлѣтѣе и вынѣжнѣтѣе по кольварѣвомъ патентѣ Кремѣмъ рѣстинѣмъ. Слоикъ 80 кр. 259 48—?

Смаровило литѣвѣскѣ до ѡбуви и шѣфрѣи, робитъ еи непромакающе и трѣвалою. Пуделѣко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ сласныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣгъ Валюки.

Въ филіалѣхъ: въ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦѢХъ Ринокъ ч. 2.

ДРАМАТИЧНІЙ ТВОРЫ

ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО.

Цѣна 1-30 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упрѣв. газицкаго

Акціонного Банку Гипотечного

2222 157—?

купуе и продае

всѣ эффекты и монеты

подѣ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнѣй и

5% Листы Гип. преміованѣй,

котрыхъ пѣоля закона зѣ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановѣ зѣ д. 17 грудня 1870 р. можна уживѣтѣ до умѣщѣваня капиталѣвъ фондѣвыхъ, цуиллярныхъ, кавѣиѣи суружѣекошѣхъ войсковыхъ, на кавѣиѣи и вадѣи

можно одержѣтѣи въ сѣй Конторѣ.

(до выльѣсозаня зѣ 10% преміею т. е. по 110 за 100)

Всѣ припоручѣна зѣ провинціи залагоджуются безъ проволѣки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

Матеріи вовнянѣи на сукнѣ дамскѣ

найновѣйшѣй

Метеръ одъ 45 кр. и выше

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ пляцъ Капитульнѣй ч. 2.

Прѣбкы на жадање оплатно ѡдворотною почтою.

При закупнѣ товаровъ просимо покликѣватися на нашу часопись.

Выдаеъ Иванъ Белей. ѡдѣвѣмѣльнѣй редакторъ: Кирило Катнякевичъ.

Пѣлѣръ зѣ ѡбр. Чердынѣскоу.

Зѣ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ вар. К. Вѣднарского.